SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-43-23

Druk nr 3238

Warszawa, 5 maja 2023 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

   a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

      „5) podziemnego składowania dwutlenku węgla.”,

   b) uchyla się ust. 3,

   c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

      „4. Warunki wykonywania i kontrolowania działalności polegającej na przesyłaniu dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania określa ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.[2)]).”;

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawę 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 14 lutego 2003 r. o stopniach górniczych, honorowych szpadach górniczych i mundurach górniczych, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawę z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, ustawę z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym oraz ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1723, 2127, 2243, 2370 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295.

2) w art. 2 w ust. 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) utrzymywania i niezwiązanego z wydobywaniem kopaliny ze złoża wykorzystywania podziemnej części likwidowanych zakładów górniczych niezbędnej do prowadzenia ruchu innych zakładów górniczych;”,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) drążenia tuneli;”;

3) art. 2a otrzymuje brzmienie:

„Art. 2a. Przepisy dotyczące węglowodorów stosuje się do gazów szlachetnych oraz do wodoru.”;

4) w art. 3 pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) wykonywania wkopów oraz otworów wiertniczych o głębokości do 30 m w celu wykonywania ujęć wód podziemnych na potrzeby poboru wód podziemnych w ilości nieprzekraczającej 5 m^3 na dobę poza obszarami górniczymi utworzonymi w celu wydobywania wód leczniczych lub solanek;”;

5) w art. 4:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Przepisy art. 140 ust. 5 i 6, art. 141, art. 142 i art. 143 ust. 1a stosuje się.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku naruszenia wymagań określonych w ust. 1 i 2, jeżeli działalność była prowadzona przez kilka podmiotów, podmioty te odpowiadają solidarnie.”;

6) w art. 6 w ust. 1:

a) po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) intensyfikacją wydobycia węglowodorów – są metody wspomagania wydobywania węglowodorów ze złoża mające na celu zwiększenie stopnia zamierzonego wykorzystania zasobów złoża;”,

b) po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) podziemnym składowaniem dwutlenku węgla – jest zatłaczanie strumieni dwutlenku węgla do podziemnych formacji geologicznych w celu jego trwałego przechowywania oraz jego przechowywanie w taki sposób, aby uniemożliwić lub – w przypadku gdy nie jest to możliwe – w jak największym

stopniu wyeliminować negatywne oddziaływanie na środowisko i zdrowie ludzkie oraz wszelkie zagrożenia dla nich;”,

c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) robotą geologiczną – jest wykonywanie w ramach prac geologicznych wszelkich czynności poniżej powierzchni terenu, w tym przy użyciu środków strzałowych, a także likwidacja wyrobisk po tych czynnościach, wykonywanie badań sejsmicznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, oraz w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju;”,

d) pkt 13a otrzymuje brzmienie:

„13a) rozliczeniem emisji – jest rozliczenie wielkości emisji, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2023 r. poz. 589);”,

e) pkt 16a otrzymuje brzmienie:

„16a) wyciekiem dwutlenku węgla – jest każde wydostanie się dwutlenku węgla poza podziemne składowisko dwutlenku węgla, z wyłączeniem uwalniania z instalacji powierzchniowych w procesie intensyfikacji wydobycia węglowodorów połączonej z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla ilości dwutlenku węgla nie większej niż ilość konieczna w normalnym procesie wydobywania węglowodorów ze złoża, która nie osłabia bezpieczeństwa podziemnego składowania dwutlenku węgla ani nie wpływa negatywnie na środowisko;”,

f) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) złożem strategicznym – jest złoże kopaliny, które ze względu na jego znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju podlega szczególnej ochronie prawnej;”;

7) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Złoża węglowodorów, węgla kamiennego, metanu występującego jako kopalina towarzysząca, węgla brunatnego, rud metali z wyjątkiem darniowych rud żelaza, metali w stanie rodzimym, rud pierwiastków promieniotwórczych, siarki rodzimej, soli kamiennej, soli potasowej, soli potasowo-magnezowej, gipsu i anhydrytu, kamieni szlachetnych, pierwiastków ziem rzadkich, gazów szlachetnych, wodoru, bez względu na miejsce ich występowania, są objęte własnością górniczą.”;

8) uchyla się art. 14;

9) w art. 15:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, wygasa z upływem 5 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną złoża kopaliny.”;

10) w art. 16 uchyla się ust. 3;

11) w art. 19 w ust. 1:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) wydobywanie siarki rodzimej,”,

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru,”;

12) w art. 21:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 1a,

b) uchyla się ust. 1a,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Działalność w zakresie wydobywania węglowodorów ze złóż, prowadzona na podstawie koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż albo decyzji inwestycyjnej, może być wykonywana w połączeniu z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla.”,

d) po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu:

„4b. W przypadku gdy udostępnienie przestrzeni koniecznej do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji albo podziemnego składowania odpadów wymaga wydobycia kopaliny, udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo koncesji na podziemne składowanie odpadów wymaga uprzedniego uzyskania koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża.

4c. Działalność w zakresie wydobywania kopaliny ze złoża, prowadzona na podstawie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża albo decyzji inwestycyjnej, może być wykonywana w tej samej przestrzeni równocześnie z działalnością wykonywaną na podstawie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo koncesji na podziemne składowanie odpadów, przy czym w przypadku złóż węglowodorów do równoczesnego wykonywania tych

działalności jest wymagane uprzednie uzyskanie decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzony w związku z zakończeniem eksploatacji złoża albo jego części.”;

13) po art. 21 dodaje się art. 21a–21c w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Podmiot, który:

1) w wyniku wykonywania robót geologicznych rozpoznał kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla i udokumentował go w stopniu umożliwiającym sporządzenie planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla, a także uzyskał decyzję zatwierdzającą dokumentację hydrogeologiczną sporządzoną w celu określonym w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. i oraz decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczno-inżynierską sporządzoną w celu określonym w art. 91 ust. 1 pkt 5 albo

2) zakończył eksploatację złoża węglowodorów albo jego części prowadzoną na podstawie koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża albo decyzji inwestycyjnej i w dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzonym w związku z zakończeniem eksploatacji złoża albo jego części i rozliczeniem jego zasobów przewidział wykorzystanie złoża albo jego części do podziemnego składowania dwutlenku węgla, z zastrzeżeniem uzyskania decyzji zatwierdzającej dokumentację hydrogeologiczną sporządzoną w celu określonym w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. i oraz decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inżynierską sporządzoną w celu określonym w art. 91 ust. 1 pkt 5

– ma wyłączne prawo wystąpić z wnioskiem o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla w przestrzeni, o której mowa w pkt 1 albo 2.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, wygasa z upływem 5 lat od dnia:

1) doręczenia decyzji zatwierdzającej ostatnią dokumentację geologiczną sporządzoną na potrzeby kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;

2) doręczenia decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzony w związku z zakończeniem eksploatacji tego złoża albo jego części i rozliczeniem jego zasobów w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 21b. 1. Podmiot, który zakończył eksploatację złoża kopaliny albo jego części prowadzoną na podstawie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża, a w przypadku

złoża węglowodorów prowadzoną na podstawie koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża albo decyzji inwestycyjnej, i przewidział w dodatku do dokumentacji geologicznej złoża kopaliny, a w przypadku złoża węglowodorów w dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, sporządzonych w związku z zakończeniem eksploatacji złoża albo jego części i rozliczeniem ich zasobów, wykorzystanie złoża albo jego części do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, ma wyłączne prawo wystąpić z wnioskiem o udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji w tej przestrzeni, z zastrzeżeniem uzyskania decyzji zatwierdzającej dokumentację hydrogeologiczną sporządzoną w celu określonym w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. e oraz decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inżynierską sporządzoną w celu określonym w art. 91 ust. 1 pkt 3.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, wygasa z upływem 5 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologicznej złoża kopaliny albo dodatek do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzone w związku z zakończeniem eksploatacji tego złoża albo jego części i rozliczeniem ich zasobów.

Art. 21c. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 21a ust. 1 albo w art. 21b ust. 1, może złożyć pisemne oświadczenie o zrzeczeniu się prawa, o którym mowa w tych przepisach, przed upływem terminu, o którym mowa odpowiednio w art. 21a ust. 2 albo w art. 21b ust. 2.

2. Złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, powoduje wygaśnięcie wyłącznego prawa do korzystania z informacji geologicznej, o którym mowa w art. 99 ust. 3, z dniem doręczenia tego oświadczenia organowi koncesyjnemu.”;

14) w art. 22 w ust. 1 uchyla się pkt 1a;

15) w art. 23:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton wymaga uzyskania opinii Komisji Europejskiej.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Udzielenie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż węgla kamiennego i węgla brunatnego oraz koncesji na wydobywanie węgla kamiennego i

węgla brunatnego ze złóż wymaga opinii ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.”,

c) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin, z wyłączeniem złóż węglowodorów,”,

d) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż, z wyłączeniem złóż węglowodorów, wymaga opinii właściwego organu nadzoru górniczego w zakresie projektu zagospodarowania złoża.”,

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Udzielenie koncesji przez starostę wymaga:

1) opinii marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce wykonywania zamierzonej działalności oraz

2) opinii właściwego organu nadzoru górniczego w zakresie, o którym mowa w art. 32 ust. 5.”;

16) w art. 24:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) prawa wnioskodawcy do przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność, lub prawo, o ustanowienie którego ubiega się wnioskodawca;”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) prawa wnioskodawcy do nieruchomości, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność, lub prawo, o ustanowienie którego ubiega się wnioskodawca; wymóg ten nie dotyczy poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania soli kamiennej oraz siarki rodzimej metodą otworową, a także poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania węglowodorów ze złóż, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz podziemnego składowania odpadów;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) środki, w szczególności finansowe i techniczne, jakimi wnioskodawca dysponuje w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania zamierzonej działalności;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wniosku o udzielenie koncesji dołącza się dowody istnienia określonych w nim okoliczności, a w przypadku potwierdzenia danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – wypis z ewidencji gruntów i budynków wydany nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ koncesyjny może żądać złożenia kopii wniosku o udzielenie koncesji wraz z załącznikami, w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, celem przedłożenia go organom, o których mowa w art. 8 i w art. 23 ust. 1–3.”;

17) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. We wniosku o udzielenie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny określa się również cel, zakres i rodzaj prac geologicznych, w tym robót geologicznych, oraz zamieszcza się informację o pracach, które mają być wykonywane dla osiągnięcia zamierzonego celu, w tym o ich technologiach, a także wskazuje się minimalną kategorię rozpoznania złoża.”;

18) w art. 26:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) geologiczne i hydrogeologiczne warunki wydobycia, a w razie potrzeby warunki wtłaczania wód do górotworu oraz sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prawa do korzystania z informacji geologicznej, jakie w zakresie niezbędnym do prowadzenia zamierzonej działalności przysługuje wnioskodawcy, z zastrzeżeniem ust. 2a, oraz kopię decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną;”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli do nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej doszło z mocy prawa w związku ze sfinansowaniem prac geologicznych przez wnioskodawcę oraz przyjęciem dokumentacji geologicznej bez zastrzeżeń albo zatwierdzeniem na jego rzecz dokumentacji geologicznej, albo złożeniem jej w organie administracji geologicznej, we wniosku, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się podstawę prawną nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej oraz decyzję lub projekt

robót geologicznych, o którym mowa w art. 85a ust. 1, będące podstawą wykonania robót geologicznych, w wyniku których uzyskano tę informację geologiczną.”,

d) uchyla się ust. 3a i 3b;

19) w art. 27 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) projektowaną pojemność podziemnego składowiska odpadów albo minimalną i maksymalną pojemność czynną magazynu;

6) projektowany zakres i sposób monitorowania podziemnego składowiska odpadów albo magazynu.”;

20) w art. 27a:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ilość oraz charakterystykę dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla;”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia na realizację poszczególnych obowiązków, o których mowa w art. 28a ust. 3 i 4, a w przypadku wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton również zadań, o których mowa w art. 28e ust. 2.”,

b) po ust. 5 dodaje ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla podlega zaopiniowaniu przez Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami w zakresie planu monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla. Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami wydaje opinię w terminie 14 dni od dnia doręczenia planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla. W przypadku niewyrażenia opinii w tym terminie uważa się, że Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami nie zgłasza uwag.”;

21) w art. 28b w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– wynika, że nastąpiła zmiana poziomu ryzyka związanego odpowiednio z eksploatacją podziemnego składowiska dwutlenku węgla albo z likwidacją zakładu górniczego, organ

koncesyjny orzeka, w drodze decyzji, o zmianie wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2. Przepis art. 28a ust. 8 stosuje się odpowiednio.”;

22) w art. 28d:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 28a ust. 2, na wniosek przedsiębiorcy, który ustanowił to zabezpieczenie, jest zwalniane przez organ koncesyjny, w drodze postanowienia, w terminie 2 miesięcy od dnia wydania:

1) decyzji o przekazaniu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla – w przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton albo

2) decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji z powodu, o którym mowa w art. 38 ust. 1 pkt 1 – w przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości mniejszej niż 100 kiloton.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku wygaśnięcia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości mniejszej niż 100 kiloton z powodów, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 4 i 5, organ koncesyjny, w drodze postanowienia, przekazuje zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 28a ust. 2, na rzecz Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla, który przejmuje odpowiedzialność za podziemne składowisko dwutlenku węgla w trybie określonym w art. 39a.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ koncesyjny doręcza postanowienie, o którym mowa w ust. 1 i 1a, także podmiotowi udzielającemu zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2.”;

23) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli zamierzona działalność:

1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, związanemu w szczególności z:

a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub

b) interesem surowcowym państwa, lub

c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub

d) realizacją transformacji energetycznej, w tym możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji tej transformacji, lub

2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, w planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub w przepisach odrębnych, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych

– organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.”;

24) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Organ koncesyjny może czasowo wstrzymać udzielanie koncesji na działalność, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, 2, 2a lub 3, na obszarze części lub całego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli udzielenie koncesji na tę działalność stałoby w sprzeczności z interesem publicznym, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ koncesyjny czasowo wstrzymuje udzielanie koncesji w formie obwieszczenia publikowanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, z co najmniej trzymiesięcznym wyprzedzeniem, w którym szczegółowo określa rodzaj działalności, rodzaj kopaliny, obszar oraz okres, w którym koncesje nie będą udzielane, a także wskazuje rodzaj interesu publicznego uzasadniającego czasowe wstrzymanie udzielania koncesji.

3. Organ koncesyjny odmawia wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia koncesji obejmującej rodzaj działalności, rodzaj kopaliny i obszar wskazane w obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 2, na podstawie wniosków, które wpłynęły do organu w okresie określonym w tym obwieszczeniu.

4. Bieg terminów, o których mowa w art. 15 ust. 2 i art. 99 ust. 3, w odniesieniu do uprawnień dotyczących rodzaju działalności, rodzaju kopaliny i obszaru wskazanych w obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 2, ulega zawieszeniu na okres czasowego wstrzymania udzielania koncesji określony w tym obwieszczeniu.

5. Podmiot, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone w wyniku czasowego wstrzymania udzielania koncesji, o którym mowa w ust. 2, może zaskarżyć obwieszczenie, o którym mowa w tym przepisie, do sądu administracyjnego.

6. W postępowaniu toczącym się wskutek wniesienia skargi, o której mowa w ust. 5, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259), jeżeli przepisy ust. 7–9 nie stanowią inaczej.

7. Skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia opublikowania w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” obwieszczenia, o którym mowa w ust. 2.

8. Sąd administracyjny, rozstrzygając sprawę, pozostaje związany zarzutami i wnioskami skargi.

9. Sąd administracyjny uwzględnia skargę w przypadku stwierdzenia, że wydanie obwieszczenia, o którym mowa w ust. 2, nastąpiło z naruszeniem przepisów ustawy. Uwzględniając skargę, sąd administracyjny uchyla zaskarżone obwieszczenie.

10. Organ koncesyjny niezwłocznie po uprawomocnieniu się wyroku sądu administracyjnego uchylającego obwieszczenie, o którym mowa w ust. 2, publikuje w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat o uchyleniu tego obwieszczenia.”;

25) w art. 31:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Koncesja na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny, z wyłączeniem złoża węglowodorów, określa również:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) cel, zakres i rodzaj zamierzonych prac geologicznych, w tym robót geologicznych, oraz minimalną kategorię rozpoznania złoża;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powierzchnia terenu objętego koncesją na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny nie może przekroczyć 1200 km^2.”;

26) w art. 32:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawą wyznaczenia granic obszaru górniczego i terenu górniczego jest dokumentacja geologiczna i odpowiednio projekt zagospodarowania złoża albo plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla.”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) minimalny stopień wykorzystania zasobów złoża oraz przedsięwzięcia niezbędne w zakresie racjonalnej gospodarki złożem, a w przypadku koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża również sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów;”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Koncesja na podziemne składowanie odpadów określa również typ i pojemność podziemnego składowiska odpadów, rodzaj i ilość odpadów dopuszczonych do składowania oraz zakres i sposób monitorowania składowiska.”,

d) w ust. 7:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ilość oraz charakterystykę dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla;”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) minimalną wysokość zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2, a w przypadku wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton również minimalną wysokość zabezpieczenia środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1.”,

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Koncesja na podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton zawiera informację, że w przypadku przejęcia przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a, nastąpi z mocy prawa przeniesienie, bez odszkodowania, na rzecz Skarbu Państwa prawa do nieruchomości, o której mowa w art. 27a ust. 4 pkt 4, oraz prawa własności zakładu górniczego.”,

f) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Koncesja na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji określa również minimalną i maksymalną pojemność czynną magazynu oraz zakres i sposób monitorowania magazynu.”;

27) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. 1. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, od dnia uzyskania tej koncesji do dnia wydania decyzji o jej wygaśnięciu lub cofnięciu jest obowiązany do monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji.

2. Monitorowanie podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji, o którym mowa w ust. 1, prowadzi się w celu:

1) porównania stanu środowiska z jego pierwotnym stanem określonym w dokumentacji geologicznej;
2) wykrycia nieprawidłowości w procesie zatłaczania lub magazynowania substancji;
3) wykrycia wycieku substancji;
4) ewidencji ilości i składu substancji zatłoczonej i wydobytej z podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji.

3. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, od dnia uzyskania tej koncesji jest obowiązany do przekazywania państwowej służbie geologicznej corocznie, w terminie do dnia 31 stycznia, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, opatrzonym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, wyników monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji za rok poprzedni.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres, sposób i częstotliwość monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji, a także format i tryb przekazywania wyników tego monitorowania, kierując się potrzebami zapewnienia ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa powszechnego, a także uwzględniając uwarunkowania geologiczne, hydrogeologiczne i geologiczno-inżynierskie.”;

28) w art. 34 w ust. 1a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Do zmiany koncesji stosuje się odpowiednio przepisy o jej udzieleniu, z wyłączeniem art. 29a ust. 1.”;

29) w art. 36 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w zakresie niezbędnym do wykonywania zamierzonej działalności wykaże się użytkowaniem górniczym albo przyrzeczeniem uzyskania tego prawa, a w przypadku złóż kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowej również prawem do korzystania z nieruchomości gruntowej albo przyrzeczeniem uzyskania tego prawa;”;

30) w art. 39:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cofnięcie koncesji, jej wygaśnięcie lub utrata jej mocy, bez względu na przyczynę, nie zwalnia dotychczasowego przedsiębiorcy z wykonania obowiązków dotyczących ochrony środowiska i likwidacji zakładu górniczego albo zakładu, z zastrzeżeniem ust. 1a oraz art. 39a ust. 1.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w art. 21a ust. 1 pkt 2 oraz art. 21b, dotychczasowy przedsiębiorca może utrzymywać zakład górniczy w gotowości do dnia udzielenia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla w danym podziemnym składowisku dwutlenku węgla albo koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji w danym podziemnym magazynie, jednak nie dłużej niż przez 5 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologicznej złoża kopaliny albo dodatek do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzone w związku z zakończeniem eksploatacji złoża albo jego części i rozliczeniem ich zasobów.

1b. Do utrzymywania zakładu górniczego w gotowości stosuje się przepisy dotyczące zakładu górniczego i jego ruchu oraz ratownictwa górniczego.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakres i sposób wykonania obowiązków określonych w ust. 1 ustala się w planie ruchu likwidowanego zakładu górniczego albo w planie ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne. Jeżeli nie stosuje się przepisów o planach ruchu, zakres i sposób wykonania obowiązków określonych w ust. 1 ustala organ koncesyjny w decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji, po uzgodnieniu z wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta), a w przypadku koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 2, również z właściwym organem nadzoru górniczego.”;

31) w art. 41:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, stronami postępowań prowadzonych na podstawie niniejszego działu w odniesieniu do działalności wykonywanej w granicach nieruchomości gruntowych, z wyłączeniem badań sejsmicznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, są ich właściciele (użytkownicy wieczyści).”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Stroną postępowań prowadzonych na podstawie niniejszego działu w odniesieniu do badań sejsmicznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, jest wnioskodawca.”;

32) w art. 49a w ust. 2 w pkt 1 skreśla się wyraz „oraz”;

33) w art. 49c:

a) w ust. 4 w pkt 2 skreśla się wyrazy „i adres”,

b) w ust. 5 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) aktualizacji wpisów do wykazu podmiotów kwalifikowanych w przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 4 pkt 2, niewymagającej przeprowadzenia ponownego postępowania kwalifikacyjnego;”;

34) w art. 49eb:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) prawa wnioskodawcy do przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność, lub prawo, o ustanowienie którego ubiega się wnioskodawca;”,

– w pkt 4 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) harmonogram realizacji prac geologicznych, w tym robót geologicznych, oraz ich zakres,”,

– w pkt 5:

– – lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) geologiczne i hydrogeologiczne warunki wydobycia, a w razie potrzeby warunki wtłaczania wód do górotworu oraz sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów,”,

– – dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) podstawę prawną nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej oraz decyzję lub projekt robót geologicznych, o którym mowa w art. 85a ust. 1, będące podstawą wykonania robót geologicznych, w wyniku których uzyskano informację geologiczną − w przypadku gdy do nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej doszło z mocy prawa w związku ze sfinansowaniem prac geologicznych przez wnioskodawcę oraz przyjęciem dokumentacji geologicznej bez zastrzeżeń albo zatwierdzeniem na jego rzecz dokumentacji geologicznej, albo złożeniem jej w organie administracji geologicznej;”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Do wniosku o udzielenie koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla stosuje się również przepisy art. 27a ust. 1 i 2.

2b. Do planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla dołączonego do wniosku, o którym mowa w ust. 2a, stosuje się przepisy art. 27a ust. 3–5.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Organ koncesyjny może żądać złożenia kopii wniosku o udzielenie koncesji wraz z załącznikami, w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, celem przedłożenia go organom, o których mowa w art. 8 i w art. 23 ust. 1–3.”;

35) w art. 49ee w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na rzecz podmiotu, którego wniosek o udzielenie koncesji uzyskał najwyższą ocenę, a w przypadku, o którym mowa w art. 49ec ust. 5, na rzecz podmiotu, który złożył wniosek o udzielenie koncesji, albo”;

36) w art. 49f:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ koncesyjny ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ten organ informację o przestrzeniach, w tym ich granicach, dla których planuje wszczęcie postępowania przetargowego.”,

b) w ust. 2 i w ust. 3 zdanie pierwsze skreśla się wyrazy „w następnym roku”;

37) w art. 49g w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) dokonuje uzgodnienia, o którym mowa w art. 8 oraz w art. 23 ust. 1 pkt 3, a także uzyskuje opinię, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1b , albo dokonuje uzgodnienia, o którym mowa w art. 23 ust. 2a pkt 1,”;

38) w art. 49h w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) szczegółowe warunki przetargu, w tym kryteria oceny ofert wraz z określeniem ich znaczenia, zapewniające spełnienie warunków, o których mowa w art. 49k ust. 1;”;

39) w art. 49k uchyla się ust. 1a;

40) uchyla się art. 49ka;

41) w art. 49m w ust. 1a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ryzyko i zagrożenia dotyczące wykonywania działalności w przestrzeni, w granicach której ma być ona wykonywana, w szczególności koszty degradacji środowiska wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;”;

42) w art. 49q w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wadium wniesione przez zwycięzcę przetargu podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia doręczenia koncesji.”;

43) w art. 49t:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż udziela się na czas oznaczony nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 30 lat, z zastrzeżeniem art. 49y ust. 2 i 5.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża udziela się na czas oznaczony nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 30 lat, z zastrzeżeniem art. 49y ust. 5 i 8, chyba że przedsiębiorca złożył wniosek o udzielenie koncesji na czas krótszy.

1b. Koncesji, o których mowa w ust. 1 i 1a, w zakresie działalności polegającej na wydobywaniu węglowodorów ze złoża połączonym z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla udziela się na czas oznaczony nie krótszy niż 30 lat i nie dłuższy niż 50 lat, w którym uwzględnia się okres prowadzenia monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla po jego zamknięciu nie krótszy niż 20 lat.

1c. Do przedłużenia czasu obowiązywania koncesji, o których mowa w ust. 1–1b, przepisu art. 21 ust. 4 nie stosuje się.”;

44) w art. 49v pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) harmonogram realizacji obowiązków wynikających z tej koncesji;”;

45) w art. 49w:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) minimalny stopień wykorzystania zasobów złoża, przedsięwzięcia niezbędne w zakresie racjonalnej gospodarki złożem, a w razie potrzeby również sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawą wyznaczenia granic obszaru górniczego i terenu górniczego jest dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów, a w przypadku działalności polegającej na wydobywaniu węglowodorów ze złoża połączonym z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla jest również plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla.”;

46) po art. 49w dodaje się art. 49wa w brzmieniu:

„Art. 49wa. Do udzielenia i wykonywania koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla stosuje się również wymagania określone w art. 28a–28g, w art. 32 ust. 7–9 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 28h.”;

47) w art. 49y:

a) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. W przypadku działalności polegającej na wydobywaniu węglowodorów ze złoża połączonym z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla:

1) w łącznej ilości poniżej 100 kiloton – wniosek o przedłużenie czasu trwania fazy wydobywania przedkłada się nie później niż 200 dni przed upływem czasu trwania tej fazy;

2) w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton – wniosek o przedłużenie czasu trwania fazy wydobywania przedkłada się nie później niż 300 dni przed upływem czasu trwania tej fazy.”,

b) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Przepisy ust. 5, 6 i 6b stosuje się odpowiednio do przedłużenia czasu obowiązywania koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża.

9. Organ koncesyjny, w przypadku gdy przedmiotem postępowania jest przedłużenie:

1) fazy poszukiwania i rozpoznawania – dokonuje uzgodnienia, o którym mowa w art. 8 oraz w art. 23 ust. 1a, oraz uzyskuje opinię, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1a i 1b, albo opinię, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 2;

2) fazy wydobywania – dokonuje uzgodnienia, o którym mowa w art. 8 oraz w art. 23 ust. 1 pkt 3, a także uzyskuje opinię, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1a i 1b, albo dokonuje uzgodnienia, o którym mowa w art. 23 ust. 2a pkt 1, a w przypadku wydobywania węglowodorów ze złoża połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton uzyskuje także opinię, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4.”;

48) w art. 49z:

a) w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) geologiczne i hydrogeologiczne warunki wydobywania węglowodorów ze złoża, a w razie potrzeby warunki wtłaczania wód do górotworu określone w dokumentacji hydrogeologicznej sporządzonej w celu, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dowód istnienia prawa do korzystania z informacji geologicznej, które przysługuje wnioskodawcy w zakresie niezbędnym do prowadzenia zamierzonej działalności, z tym że jeżeli do nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej doszło z mocy prawa w związku ze sfinansowaniem prac geologicznych przez wnioskodawcę oraz przyjęciem dokumentacji geologicznej bez zastrzeżeń albo zatwierdzeniem na jego rzecz dokumentacji geologicznej, albo złożeniem jej w organie administracji geologicznej, we wniosku tym wskazuje się podstawę prawną nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej oraz decyzję lub projekt robót geologicznych, o którym mowa w art. 85a ust. 1, będące podstawą wykonania robót geologicznych, w wyniku których uzyskano tę informację geologiczną.”,

c) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Do wniosku o wydanie decyzji inwestycyjnej dla działalności w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla stosuje się również przepisy art. 27a ust. 1 i 2.

6. Do planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla dołączonego do wniosku, o którym mowa w ust. 5, stosuje się przepisy art. 27a ust. 3–5.”;

49) w art. 49za:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) minimalny stopień wykorzystania zasobów złoża, przedsięwzięcia niezbędne w zakresie racjonalnej gospodarki złożem, a w razie potrzeby również sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do wydania i wykonywania decyzji inwestycyjnej dla działalności w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla stosuje się również wymagania określone w art. 28a–28g, w art. 32 ust. 7–9 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 28h.”;

50) w art. 49zc:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „oraz informowania organu koncesyjnego o tym przekazaniu”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przekazywanie parametrów następuje na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, opatrzonym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, za okresy półroczne, liczone odpowiednio od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca i od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia, w terminie miesiąca liczonego po upływie danego półrocza oraz w zakresie, formatach i trybie określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 82a ust. 1 pkt 3.”;

51) w art. 49zd:

a) w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wykaże się prawem do korzystania z informacji geologicznej w zakresie niezbędnym do wykonywania zamierzonej działalności;”,

b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Do przeniesienia koncesji, o których mowa w ust. 1, na działalność w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla stosuje się również przepisy art. 36 ust. 3a–3c.”;

52) w art. 49ze:

a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 37a ust. 2, w odniesieniu do koncesji na działalność w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla.”,

b) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 37a ust. 1, w odniesieniu do koncesji na działalność w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla.”;

53) w art. 49zf dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Koncesja wygasa również, w przypadku gdy przed zakończeniem fazy poszukiwania i rozpoznawania nie zostanie wydana decyzja inwestycyjna, o której mowa w art. 49z.”;

54) w art. 49zh ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy nie istnieje operator albo jego następca prawny, obowiązki, o których mowa w art. 39 ust. 1, wykonują solidarnie pozostałe strony umowy o współpracy w sposób określony w drodze decyzji przez organ koncesyjny.”;

55) po art. 49zh dodaje się art. 49zha w brzmieniu:

„Art. 49zha. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia koncesji na działalność w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla stosuje się przepisy art. 39a–39c.”;

56) uchyla się art. 49zj;

57) uchyla się art. 49zl;

58) w art. 49zm:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Operator samodzielnie prowadzi rozliczenia należności publicznoprawnych związanych z wykonywaniem działalności objętej umową o współpracy i koncesją na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż albo koncesją na wydobywanie węglowodorów ze złoża.”,

b) uchyla się ust. 3–7;

59) uchyla się art. 49zn i art. 49zo;

60) w art. 49zq ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za zobowiązania wobec osób trzecich powstałe w związku z działalnością objętą umową o współpracy oraz koncesją odpowiedzialność ponosi operator.”;

61) w art. 49zr:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za zgodą wszystkich stron umowy o współpracy operator może wypowiedzieć swój udział w umowie o współpracy ze skutkiem na dzień, w którym decyzja, o której mowa w art. 49zd ust. 1, stała się ostateczna.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Strony umowy o współpracy przedstawiają kandydaturę nowego operatora w terminie miesiąca od dnia wypowiedzenia udziału przez dotychczasowego operatora.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nowy operator oraz operator, który wypowiedział swój udział w umowie o współpracy, ponoszą solidarną odpowiedzialność wobec organu koncesyjnego lub Skarbu Państwa za zobowiązania wynikające z umowy powstałe przed dniem, w którym decyzja, o której mowa w art. 49zd ust. 1, stała się ostateczna, przez okres kolejnych 12 miesięcy.”;

62) uchyla się art. 49zs;

63) w art. 49zt:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za zgodą wszystkich stron umowy o współpracy strona umowy niebędąca operatorem może wypowiedzieć swój udział w umowie lub jego część ze skutkiem na dzień, w którym decyzja, o której mowa w art. 49zd ust. 1, stała się ostateczna.”,

b) w ust. 4 po wyrazach „swój udział w umowie” dodaje się wyrazy „lub jego część”,

c) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, o którym mowa w art. 49zg ust. 5, umowa o współpracy z dotychczasową stroną ulega rozwiązaniu.”,

d) uchyla się ust. 7 i 8;

64) w art. 50 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Kwalifikacje określone w ust. 2 pkt 6 i 7 upoważniają do wykonywania i kierowania pracami geologicznymi dotyczącymi badania potencjału termalnego gruntów i skał, w szczególności do wykonywania otworów wiertniczych w celu określenia potencjału termalnego gruntów i skał.”;

65) w art. 52:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. O stwierdzenie posiadania kwalifikacji w zawodzie geolog w kategorii I–IX może ubiegać się osoba, która posiada dyplom ukończenia studiów pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na kierunku związanym z kształceniem w zakresie geologii oraz odbyła praktykę zawodową odpowiednią do poziomu i kierunku ukończonych studiów, zwaną dalej „praktyką", określone w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 1.

2. O stwierdzenie posiadania kwalifikacji w zawodzie geolog w kategorii XIII może ubiegać się osoba, która posiada co najmniej świadectwo dojrzałości oraz świadectwo ukończenia szkoły nadające prawo używania tytułu zawodowego lub dyplom uzyskania tytułu zawodowego, dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe albo dyplom zawodowy, w zawodach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 1, lub dyplom ukończenia studiów pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na kierunku związanym z kształceniem w zakresie geologii, oraz odbyła praktykę, określone w tych przepisach.",

b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wykazu przedmiotów lub efektów uczenia się, określonych w szczególności w suplemencie do dyplomu, indeksie lub zaświadczeniu o przebiegu studiów, z tym że studiami na kierunku związanym z kształceniem w zakresie geologii są studia, które obejmowały co najmniej dwa przedmioty w zakresie wnioskowanej kategorii, pozwalające na uzyskanie co najmniej 6 punktów ECTS lub obejmujące co najmniej 60 godzin kształcenia.",

c) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kategorii XIII – po uzyskaniu świadectwa ukończenia szkoły nadającego prawo używania tytułu zawodowego lub dyplomu uzyskania tytułu zawodowego, dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe albo dyplomu zawodowego, w zawodach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 1, lub po zaliczeniu czwartego semestru studiów pierwszego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich, o których mowa w ust. 2, lub po rozpoczęciu studiów drugiego stopnia, o których mowa w ust. 2.",

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Praktyką jest także udział osób zatrudnionych w:

1) urzędzie obsługującym organ administracji geologicznej w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych;
2) podmiocie pełniącym państwową służbę geologiczną w:
   a) sporządzaniu projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych przy realizacji zadań zmierzających do rozpoznania budowy geologicznej kraju, w tym dla ustalania zasobów złóż kopalin, oraz
   b) sprawdzaniu dokumentacji geologicznych, z uwzględnieniem aspektów geologicznych, przed ich zatwierdzeniem – na podstawie powierzenia realizacji tego zadania przez ministra właściwego do spraw środowiska.”,

e) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. W stosunku do osób, o których mowa w ust. 8 pkt 1, przepisu ust. 7 nie stosuje się.”;

66) w art. 53:

a) w ust. 1:
   – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
   „Osoby wykonujące w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych lub zakładów czynności:”,
   – pkt 1 otrzymuje brzmienie:
   „1) kierownika ruchu i jego zastępcy oraz kierownika działu ruchu i jego zastępcy, w wyższym dozorze ruchu oraz w dozorze ruchu,”,
   – uchyla się pkt 2 i 3,
   – pkt 6 otrzymuje brzmienie:
   „6) geofizyka górniczego,”,

b) uchyla się ust. 2 i 3,

c) w ust. 5:
   – w pkt 1:
   – – lit. f otrzymuje brzmienie:
   „f) operator: kombajnów ścianowych, kombajnów chodnikowych, maszyn do robót strzałowych, pojazdów do przewozu osób lub środków strzałowych pod ziemią,”,
   – – lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) rewident urządzeń systemów łączności, alarmowania i kontroli stanu zagrożenia,”,

– w pkt 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi, zakładach wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu i rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla:”;

67) w art. 54:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wykonywanie czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 i 4–7, wymaga posiadania następujących kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego:”,

b) w pkt 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w przypadku czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 i 4–6 – znajomości, w stopniu niezbędnym do wykonywania tych czynności, przepisów prawa geologicznego i górniczego oraz innych przepisów stosowanych w ruchu zakładu górniczego albo zakładu oraz w przypadku:”,

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 – zagadnień związanych z prowadzeniem ruchu określonego rodzaju zakładów górniczych albo zakładów oraz występujących w nich zagrożeń,”,

– lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 6 – zagadnień niezbędnych do wykonywania czynności geofizyka górniczego, czynności kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych, czynności kierownika ruchu w zakładach górniczych wydobywających wody lecznicze, wody termalne i solanki, czynności kierownika ruchu w zakładach wykonujących roboty geologiczne bez użycia środków strzałowych na głębokości do 100 m, czynności kierownika działu tąpań w podziemnych zakładach górniczych oraz czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności geofizycznej w zakładach górniczych, a także czynności kierownika działu geofizyka i

technika strzałowa w zakładach wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów lub służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami oraz czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności geofizyka i technika strzałowa w zakładach wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów lub służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami;”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) tytułu zawodowego lub kwalifikacji zawodowych w zawodach wymienionych w przepisach wydanych na podstawie art. 69a ust. 1 pkt 1 lit. a, ukończenia studiów określonych w tych przepisach lub ukończenia studiów podyplomowych określonych w tych przepisach;”;

68) w art. 55:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wykonywanie czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 i 4–7, wymaga posiadania kwalifikacji w zakresie doświadczenia zawodowego, którymi jest odbycie, również przed uzyskaniem kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o których mowa w art. 54 pkt 3 lub 4, praktyki:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w zakresie obejmującym czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 i 4–7, lub w ruchu zakładu górniczego albo zakładu,”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Praktyką w zakresie obejmującym czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, lub w ruchu zakładu górniczego albo zakładu jest wykonywanie czynności na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej w dziale ruchu lub specjalności w:”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Organ nadzoru górniczego może, na wniosek osoby ubiegającej się o stwierdzenie posiadania kwalifikacji, zwanej dalej „kandydatem”, uznać za praktykę w zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale wykonywanie czynności, w

szczególności w zakładach górniczych lub zakładach prowadzących działalność inną metodą, lub w podmiotach wykonujących w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone im czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu prowadzącego działalność inną metodą, jeżeli udokumentowane doświadczenie zawodowe kandydata nabyte podczas wykonywania tych czynności odpowiada praktyce w zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale.”,

d) w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) zakładzie górniczym albo zakładzie lub

2) podmiocie wykonującym w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone mu czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu.”,

e) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) zakładzie górniczym albo zakładzie lub

2) podmiocie wykonującym w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone mu czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu.”,

f) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Praktyką ratowniczą jest wykonywanie, w zależności od rodzaju czynności, na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej, czynności:”;

69) w art. 57:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wykazu przedmiotów, z których zostały złożone egzaminy, lub wykazu efektów uczenia się, zweryfikowanych przez złożenie egzaminów, określonych w suplemencie do dyplomu lub w innym dokumencie wydanym przez uczelnię.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Złożenie egzaminów uzupełniających dokumentuje się zaświadczeniem lub innym dokumentem wydanym przez uczelnię realizującą program studiów w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 69a ust. 1 pkt 1 lit. a.”;

70) w art. 58:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kierowników działów ruchu: górniczego, techniki strzałowej, tąpań, wentylacji, energomechanicznego, energomechanicznego do spraw

obiektów podstawowych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, a także czynności w wyższym dozorze ruchu i w dozorze ruchu w specjalności: górniczej, wiertniczej, geofizycznej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej – maszyn i urządzeń dołowych, mechanicznej – maszyn i urządzeń na powierzchni, elektrycznej – maszyn i urządzeń na powierzchni, elektrycznej – maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej – teletechnicznej i automatyki, mierniczej, geologicznej oraz bezpieczeństwa i higieny pracy w:

a) podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny,
b) podziemnych zakładach górniczych wydobywających kopaliny inne niż węgiel kamienny,
c) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną,
d) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną,
e) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 1 lub 5,
f) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 2 lub 5,
g) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 3 lub 5,
h) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 4 lub 5,”,

– uchyla się pkt 2,
– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kierownika ruchu, kierowników działów ruchu: górniczego, energomechanicznego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, a także czynności w wyższym dozorze ruchu i w dozorze ruchu w specjalności: górniczej, wiertniczej, geofizycznej, mechanicznej, elektrycznej, mierniczej, geologicznej oraz bezpieczeństwa i higieny pracy w:

a) odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny,

b) odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny z użyciem środków strzałowych,”,

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) kierownika ruchu, kierowników działów ruchu: górniczego, energomechanicznego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, a także czynności w wyższym dozorze ruchu i w dozorze ruchu w specjalności: górniczej, wiertniczej, geofizycznej, energomechanicznej, mierniczej, geologicznej oraz bezpieczeństwa i higieny pracy w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych,”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kierownika ruchu, kierowników działów ruchu: górniczego, energomechanicznego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, a także czynności w wyższym dozorze ruchu i w dozorze ruchu w specjalności: górniczej, geofizycznej, energomechanicznej, mierniczej, geologicznej oraz bezpieczeństwa i higieny pracy w:

a) zakładach górniczych wydobywających węglowodory otworami wiertniczymi,

b) zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory,

c) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową,

d) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową,”,

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) kierownika ruchu oraz kierowników działów ruchu: wiertniczego, geofizyki i techniki strzałowej, energomechanicznego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, a także czynności w wyższym dozorze ruchu i w dozorze ruchu w specjalności: wiertniczej, geofizycznej, geofizyki i techniki strzałowej, energomechanicznej, mierniczej, geologicznej oraz bezpieczeństwa i higieny pracy w:

a) zakładach wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów,

b) zakładach wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami,

c) zakładach wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu wód podziemnych lub wykonywane w celu wykorzystania ciepła Ziemi,

d) zakładach wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla,”,

– uchyla się pkt 5–9,

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) kierownika działu ruchu ochrona środowiska, w wyższym dozorze ruchu i w dozorze ruchu w specjalnościach: budowlanej oraz ochrona środowiska w:

a) podziemnych zakładach górniczych,

b) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji,

c) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów,

d) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1,

e) odkrywkowych zakładach górniczych,

f) zakładach górniczych wydobywających węglowodory otworami wiertniczymi,

g) zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory,

h) zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86”,

– uchyla się pkt 11 i 12,

b) w ust. 2:

– w pkt 1:

– – w lit. a:

– – – uchyla się tiret drugie,

– – – tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„ – kopaliny inne niż węgiel kamienny, lub”,

– – dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla,”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kierowników działu ruchu: górniczego, energomechanicznego, ochrona środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, w wyższym dozorze ruchu oraz w dozorze ruchu w specjalności: górniczej, energomechanicznej, mierniczej, geologicznej, budowlanej, ochrona środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy – w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla,”,

– pkt 5−7 otrzymują brzmienie:

„5) geofizyka górniczego,

6) kierownika: jednostki ratownictwa górniczego, okręgowej stacji ratownictwa górniczego, dyżurujących zawodowych zastępów ratowniczych oraz zawodowych pogotowi specjalistycznych – w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, wykonujących czynności dla podziemnych zakładów górniczych,

7) kierownika: jednostki ratownictwa górniczego, oddziału terenowego jednostki ratownictwa górniczego oraz zawodowych pogotowi specjalistycznych – w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, wykonujących czynności dla zakładów górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze”,

c) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wykonywanie czynności kierownika działu mierniczego i jego zastępcy w:”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86.”,

d) w ust. 4:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wykonywanie czynności kierownika działu mierniczego i jego zastępcy w:”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86, lub mierniczego górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86.”,

e) w ust. 5:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wykonywanie czynności kierownika działu geologicznego i jego zastępcy w:”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86.”,

f) w ust. 6:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wykonywanie czynności kierownika działu geologicznego i jego zastępcy w:”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86, lub geologa górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86.”,

g) uchyla się ust. 7 i 8,

h) dodaje się ust. 9–11 w brzmieniu:

„9. Wykonywanie czynności kierownika ruchu i jego zastępcy, kierownika działu ruchu i jego zastępcy, w wyższym dozorze ruchu lub w dozorze ruchu w likwidowanych zakładach górniczych lub zakładach wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności kierownika ruchu, kierownika

działu ruchu, w wyższym dozorze ruchu lub w dozorze ruchu w odpowiednich rodzajach czynnych zakładów górniczych lub zakładów.

10. Wykonywanie czynności kierownika ruchu i jego zastępcy, kierownika działu ruchu i jego zastępcy, w wyższym dozorze ruchu oraz w dozorze ruchu w zakładach niewymienionych w ust. 1 pkt 4a wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86, wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności kierownika ruchu, kierownika działu ruchu, w wyższym dozorze ruchu oraz w dozorze ruchu w jednym z zakładów, o których mowa w ust. 1 pkt 4a.

11. Powierzenie wykonywania czynności specjalistycznych w ruchu zakładu górniczego lub zakładu następuje po sprawdzeniu przez pracodawcę spełnienia wymagań określonych w art. 56. Pracodawca wystawia zaświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w tych przepisach i przechowuje je w aktach osobowych pracownika.”;

71) w art. 60 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Osoba posiadająca stwierdzone kwalifikacje do wykonywania czynności kierownika ruchu zakładu górniczego albo zakładu określonych w art. 58 ust. 1 pkt 3–4a i ust. 2 pkt 1 oraz kwalifikacje w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4, i kwalifikacje w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55, wymagane od kierownika działu ruchu zakładu górniczego albo zakładu określonych w art. 58 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 może wykonywać czynności kierownika tego działu.

2. Osoba posiadająca stwierdzone kwalifikacje do wykonywania czynności kierownika działu ruchu określonego w art. 58 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 albo w specjalności określonej w art. 58 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 w wyższym dozorze ruchu albo w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu może wykonywać czynności na stanowisku obejmującym więcej niż jeden rodzaj z tych rodzajów czynności.”;

72) w art. 61:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stwierdzenie posiadania kwalifikacji, o których mowa w art. 50 oraz art. 53 ust. 1 pkt 1 i 4–7, następuje na wniosek kandydata, po przeprowadzeniu egzaminu.”,

b) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dowody odbycia praktyki, w szczególności świadectwo pracy, zaświadczenie o zatrudnieniu, opinię o przebiegu pracy zawodowej, a w przypadku kwalifikacji do wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi – także wykaz opracowań sporządzonych z udziałem kandydata, potwierdzony przez podmiot, na rzecz którego sporządzono te opracowania, lub archiwum geologiczne, w którym przechowuje się te opracowania, albo wykaz opracowań, w których sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu kandydat brał udział, potwierdzony przez właściwy organ administracji geologicznej;”,

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) w przypadku kandydatów, o których mowa w art. 52 ust. 8 pkt 2, wykaz opracowań sporządzonych z udziałem kandydata przy realizacji zadań, o których mowa w art. 52 ust. 8 pkt 2 lit. a, potwierdzony przez podmiot, na rzecz którego sporządzono te opracowania, i wykaz dokumentacji geologicznych, o których mowa w art. 52 ust. 8 pkt 2 lit. b, w których sprawdzeniu kandydat uczestniczył, potwierdzony przez podmiot pełniący państwową służbę geologiczną.”;

73) w art. 65 w ust. 11 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) do wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi, dopuszczenie kandydata do egzaminu, o którym mowa w art. 62 pkt 1, zachowuje ważność przez 3 lata od dnia doręczenia informacji o dopuszczeniu do egzaminu;”;

74) w art. 69a w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 i 4–7,”;

75) w art. 79:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Prace geologiczne z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 3 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2022 r.

poz. 1050 i 2687) mogą być wykonywane tylko na podstawie projektu robót geologicznych.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Rozpoznanie budowy geologicznej kraju oraz ustalenie zasobów złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, dokonywane przez państwową służbę geologiczną następuje na podstawie projektu robót geologicznych.”;

76) w art. 80:

a) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. We wniosku o zatwierdzenie projektu robót geologicznych określa się właścicieli (użytkowników wieczystych) nieruchomości, w granicach której roboty te mają być wykonywane, oraz dołącza się wypis z ewidencji gruntów i budynków, wydany nie wcześniej niż 3 miesiące przed złożeniem wniosku. Wymóg ten nie dotyczy wniosku o zatwierdzenie projektu robót geologicznych obejmującego wykonywanie badań sejsmicznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, oraz w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju.

3. Stronami postępowania o zatwierdzenie projektu robót geologicznych są właściciele (użytkownicy wieczyści) nieruchomości gruntowych, w granicach których mają być wykonywane roboty geologiczne, a w przypadku badań sejsmicznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, oraz w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju – wnioskodawca. Przepisy art. 41 ust. 2a–4 i 6 stosuje się odpowiednio.

4. Projekt robót geologicznych przedkłada się do zatwierdzenia w 2 egzemplarzach. Organ administracji geologicznej może żądać złożenia kopii projektu robót geologicznych w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych celem przedłożenia go do zaopiniowania organom, o których mowa w ust. 5, oraz do uzgodnienia z organami, o których mowa w art. 8.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Projekt robót geologicznych zatwierdza się na czas oznaczony nie dłuższy niż 5 lat, w zależności od zakresu i harmonogramu zamierzonych robót geologicznych, z zastrzeżeniem art. 80a ust. 3b.”,

c) w ust. 7 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) projektowane roboty geologiczne związane z poszukiwaniem i rozpoznawaniem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla mają być wykonywane:

a) poza obszarami, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, wyznaczonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 127a ust. 4 lub

b) na obszarze objętym projektem robót geologicznych związanym z poszukiwaniem i rozpoznawaniem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, zatwierdzonym na rzecz innego podmiotu.”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Organ administracji geologicznej, który zatwierdził projekt robót geologicznych, niezwłocznie doręcza decyzję lub kopię decyzji właściwym miejscowo organom administracji geologicznej, nadzoru górniczego oraz państwowej służbie geologicznej.”,

e) dodaje się ust. 9–12 w brzmieniu:

„9. Do wniosku o zatwierdzenie projektu robót geologicznych wykonywanych w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich lub hydrogeologicznych na potrzeby udokumentowania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, dołącza się również załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile dołączenie tego załącznika było wymagane zgodnie z przepisami obowiązującymi w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

10. Jeżeli decyzja zatwierdzająca projekt robót geologicznych, o którym mowa w ust. 9, jest poprzedzona decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu toczącym się z udziałem społeczeństwa, w postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów o udziale organizacji społecznych.

11. Do postępowania, o którym mowa w ust. 10, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

12. Do decyzji, o której mowa w ust. 10, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

77) w art. 80a po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W przypadku dodatku do projektu robót geologicznych, o którym mowa w ust. 2, obowiązek uzyskania opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce wykonywania robót geologicznych, o którym mowa w art. 80 ust. 5, stosuje się wyłącznie, jeżeli dodatek dotyczy objęcia planowanymi robotami obszaru, który nie podlegał uprzedniemu opiniowaniu pod kątem nienaruszania postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub postanowień studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego gminy.

3b. W przypadku dodatku do projektu robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla dodatek może obejmować przedłużenie czasu wykonywania robót geologicznych na dalszy czas oznaczony nie dłuższy niż 5 lat, jeżeli jest to uzasadnione warunkami geologicznymi, pod warunkiem wykonywania robót geologicznych zgodnie z projektem robót geologicznych.”;

78) w art. 81:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ten, kto uzyskał koncesję na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny, z wyłączeniem złoża węglowodorów, lub koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż albo uzyskał decyzję o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych, zgłasza zamiar rozpoczęcia robót geologicznych właściwemu:”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zgłoszenia dokonuje się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, opatrzonym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, najpóźniej na 14 dni przed zamierzonym terminem rozpoczęcia robót geologicznych, określając zamierzone terminy rozpoczęcia i zakończenia robót geologicznych, ich rodzaj i podstawowe dane dotyczące robót geologicznych oraz imiona i nazwiska osób sprawujących dozór i kierownictwo, a także numery świadectw stwierdzających kwalifikacje do wykonywania tych czynności.

3. O zamierzonym poborze próbek w wyniku robót geologicznych podmiot, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, opatrzonym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym właściwy organ administracji geologicznej, a w przypadku próbek związanych z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, również państwową służbę geologiczną, w terminie 14 dni przed dniem zamierzonego poboru tych próbek.”;

79) w art. 82:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) próbek uzyskanych w wyniku robót geologicznych w zakresie określonym w koncesji lub decyzji zatwierdzającej projekt robót geologicznych i wyników badań tych próbek.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Od dnia przekazania przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, danych geologicznych, próbek i wyników ich badań do dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną albo do dnia przekazania dokumentacji sporządzonej w przypadkach, o których mowa w art. 92, państwowa służba geologiczna oraz organ koncesyjny nie udostępniają ich innym podmiotom.”;

80) w art. 83 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli wymagają tego potrzeby bezpieczeństwa powszechnego, ochrony środowiska lub rozpoznanie budowy geologicznej kraju, w tym racjonalnej gospodarki złożami kopalin, właściwy organ administracji geologicznej może, w drodze decyzji,

nakazać temu, kto uzyskał koncesję na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny, z wyłączeniem złoża węglowodorów, koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż albo decyzję o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych, wykonanie, za wynagrodzeniem, dodatkowych czynności, w szczególności robót, badań, pomiarów lub pobrania dodatkowych próbek.”;

81) w art. 85:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Projekt robót geologicznych nie wymaga zatwierdzenia, jeżeli roboty geologiczne obejmują wiercenia w celu wykorzystania ciepła Ziemi.

2. Projekt robót geologicznych, o którym mowa w ust. 1, podlega zgłoszeniu staroście.”,

b) w ust. 3 w zdaniu drugim w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) rodzaj i zakres projektowanych robót geologicznych oraz sposób ich wykonania nie odpowiadają celowi tych robót.”,

c) dodaje się ust. 4–8 w brzmieniu:

„4. Jeżeli roboty geologiczne obejmują rekonstrukcję zlikwidowanego otworu wiertniczego w celu wykorzystania ciepła Ziemi, projekt robót geologicznych wymaga zatwierdzenia przez marszałka województwa.

5. Do wniosku o zatwierdzenie projektu robót geologicznych, o którym mowa w ust. 4, dołącza się dowód istnienia prawa do korzystania z informacji geologicznej, z tym że jeżeli do nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej doszło z mocy prawa w związku ze sfinansowaniem prac geologicznych przez wnioskodawcę oraz przyjęciem dokumentacji geologicznej bez zastrzeżeń albo zatwierdzeniem na jego rzecz dokumentacji geologicznej, albo złożeniem jej w organie administracji geologicznej, we wniosku tym wskazuje się podstawę prawną nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej oraz decyzję lub projekt robót geologicznych, będące podstawą wykonania robót geologicznych, w wyniku których uzyskano tę informację geologiczną.

6. Do postępowania o zatwierdzenie projektu robót geologicznych, o którym mowa w ust. 4, stosuje się przepisy art. 80.

7. W przypadku rekonstrukcji zlikwidowanego otworu wiertniczego wykonanego w celu poszukiwania, rozpoznawania lub wydobywania

węglowodorów zatwierdzenie projektu robót geologicznych, o którym mowa w ust. 4, wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie zgodności z racjonalną gospodarką złożami węglowodorów. Minister właściwy do spraw środowiska zajmuje stanowisko w terminie 30 dni od dnia doręczenia projektu decyzji. Przepisu art. 9 ust. 2 nie stosuje się.

8. Marszałek województwa odmawia zatwierdzenia projektu robót geologicznych, o którym mowa w ust. 4, w przypadkach, o których mowa w art. 80 ust. 7, a także w przypadku:

1) nieprzedstawienia dowodu, o którym mowa w ust. 5;
2) gdy wykorzystanie zrekonstruowanego otworu w celu, o którym mowa w ust. 4, sprzeciwia się racjonalnej gospodarce złożami kopalin.”;

82) w art. 85a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Stroną postępowania jest podmiot, który zamierza wykonywać roboty geologiczne, o których mowa w ust. 1.”;

83) po art. 85aa dodaje się art. 85ab w brzmieniu:

„Art. 85ab. 1. Jeżeli roboty geologiczne obejmują wyłącznie wykonywanie regionalnych prac kartografii geologicznej, projekt robót geologicznych podlega zgłoszeniu ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

2. Jeżeli roboty geologiczne, o których mowa w ust. 1, obejmują wyłącznie wiercenie ręczne do głębokości 5 m lub wykonywanie wkopów o powierzchni nieprzekraczającej 1 m^2 i głębokości nie większej niż 2 m, nie jest wymagane sporządzenie projektu robót geologicznych.

3. Stroną postępowania jest podmiot, który zamierza wykonywać roboty geologiczne, o których mowa w ust. 1.

4. Rozpoczęcie robót geologicznych, o których mowa w ust. 1, może nastąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu robót geologicznych minister właściwy do spraw środowiska, w drodze decyzji, nie zgłosi do niego sprzeciwu.

5. Minister właściwy do spraw środowiska zgłasza sprzeciw, jeżeli:

1) sposób wykonywania zamierzonych robót geologicznych zagraża środowisku;
2) projekt robót geologicznych nie odpowiada wymaganiom prawa;
3) rodzaj i zakres projektowanych robót geologicznych oraz sposób ich wykonania nie odpowiadają celowi tych robót.

6. Jeżeli roboty geologiczne, o których mowa w ust. 1, dotyczą obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, projekt robót geologicznych wymaga zatwierdzenia, w drodze decyzji, przez ministra właściwego do spraw środowiska, na zasadach określonych w art. 80 ust. 4–8.

7. Do zgłoszenia projektu robót geologicznych, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 81 stosuje się odpowiednio.”;

84) w art. 89 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. W przypadku łączenia złóż, dla których zatwierdzono dokumentacje geologiczne, należy sporządzić dodatek do jednej z dokumentacji złoża przewidzianego do zagospodarowania; dla pozostałych złóż należy sporządzić rozliczenie zasobów złoża w formie dodatku do dokumentacji geologicznej na koszt podmiotu, który sfinansował wykonanie dodatku do dokumentacji.

7. W przypadku zaniechania lub zakończenia eksploatacji złoża dokonuje się rozliczenia zasobów złoża w dodatku do dokumentacji geologicznej. Dokumentację przedkłada się właściwemu organowi administracji geologicznej w terminie określonym w decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji albo w decyzji o cofnięciu koncesji, chyba że dokumentacja została przedłożona właściwemu organowi administracji geologicznej przed wydaniem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji albo decyzji o cofnięciu koncesji.”;

85) art. 89a otrzymuje brzmienie:

„Art. 89a. 1. Do sporządzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów stosuje się wymagania określone w przepisach art. 89 ust. 1, 2 i 5–7. W dokumentacji tej określa się również sposób zagospodarowania złoża węglowodorów, zasoby wydobywalne, a także optymalny wariant racjonalnego wykorzystania zasobów tego złoża, w szczególności przez kompleksowe i racjonalne wykorzystanie kopaliny głównej i kopalin towarzyszących, technologii eksploatacji zapewniającej ograniczenie ujemnych wpływów na środowisko oraz sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów.

2. W dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów przewidzianego do podziemnego składowania dwutlenku węgla, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji i podziemnego składowania odpadów określa się również podstawowe informacje o warunkach hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich w zakresie niezbędnym do projektowania tej działalności.”;

86) w art. 92:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań geofizycznych w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju;”,

b) dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 3 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.”;

87) w art. 93:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1–3, przedkłada się właściwemu organowi administracji geologicznej w 2 egzemplarzach w postaci papierowej oraz w 4 egzemplarzach w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.”,

b) w ust. 4a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) po likwidacji zakładu górniczego i przeprowadzeniu, przez okres nie krótszy niż 20 lat, monitoringu zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla, a w przypadku składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton lub w przypadku, o którym mowa w art. 28d ust. 1a, przed przekazaniem odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4, sporządza się w 1 egzemplarzu w postaci papierowej oraz w 3 egzemplarzach w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, w terminie 6 miesięcy od dnia zakończenia prac, i przekazuje się odpowiednio organowi, który udzielił koncesji, zatwierdził projekt robót geologicznych lub któremu zgłoszono projekt robót geologicznych.”,

d) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Jeżeli dokumentacja geologiczna, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4, nie odpowiada wymaganiom prawa, właściwy organ administracji geologicznej wzywa do jej poprawy lub uzupełnienia.

11. W przypadku nieprzekazania dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4, w terminie, o którym mowa w ust. 8, organ wzywa do przekazania tej dokumentacji.”;

88) w art. 94:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pozostałym właściwym miejscowo organom administracji geologicznej, załączając po 1 egzemplarzu dokumentacji geologicznej w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Właściwy organ administracji geologicznej wraz z decyzją zatwierdzającą dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1–3, przekazuje podmiotowi, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną, 1 egzemplarz dokumentacji geologicznej w postaci papierowej i postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.”,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Właściwy organ administracji geologicznej przesyła po 1 egzemplarzu dokumentacji, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4, w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych pozostałym właściwym miejscowo organom administracji geologicznej.

3. W przypadku gdy właściwym organem administracji geologicznej, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 i ust. 2, jest minister właściwy do spraw środowiska, dokumentację geologiczną w postaci papierowej i postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych przesyła się do państwowej służby geologicznej prowadzącej archiwum, o którym mowa w art. 162 ust. 1 pkt 2.”;

89) po art. 94 dodaje się art. 94a–94c w brzmieniu:

„Art. 94a. 1. Minister właściwy do spraw środowiska po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej, obejmujących złoże kopaliny, o której mowa w art. 10 ust. 1, wszczyna z urzędu postępowanie, jeżeli udokumentowane złoże kopaliny może spełniać kryteria uznania go za złoże strategiczne.

Wszczęcie postępowania może nastąpić nie później niż w terminie miesiąca od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej.

2. Uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne następuje w drodze decyzji.

3. Stroną postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne jest podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną albo dodatek do dokumentacji geologicznej.

4. O wszczęciu postępowania, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw środowiska zawiadamia gminy, na terenie których jest położone złoże kopaliny.

5. Uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne następuje, jeżeli ze względu na stan zagospodarowania terenu istnieje dostęp do złoża oraz:

1) złoże kopaliny ma podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub dla interesu surowcowego państwa lub
2) złoże kopaliny ma ponadprzeciętną dla danej kopaliny wielkość zasobów, lub
3) kopalina znajdująca się w złożu odznacza się unikalnymi parametrami.

6. Złoże kopaliny może być uznane za strategiczne w części, jeżeli w stosunku do pozostałej jego części nie jest możliwe zagospodarowanie złoża, w szczególności ze względu na istniejącą zwartą zabudowę, infrastrukturę znajdującą się nad złożem kopaliny lub zakaz prowadzenia działalności w zakresie wydobycia na terenach podlegających szczególnej ochronie.

7. Minister właściwy do spraw środowiska występuje do państwowej służby geologicznej o opinię w celu dokonania oceny spełnienia kryteriów, o których mowa w ust. 5, oraz możliwości wskazania warunków, o których mowa w ust. 12.

8. Państwowa służba geologiczna sporządza opinię w terminie miesiąca od dnia doręczenia wystąpienia o opinię, o którym mowa w ust. 7.

9. Uznanie złoża kopaliny albo jego części za złoże strategiczne następuje po zasięgnięciu opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gmin, na terenie których jest położone złoże kopaliny, którego dotyczy dokumentacja geologiczna albo dodatek do dokumentacji geologicznej.

10. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przedstawia opinię, w drodze postanowienia, w zakresie projektowanych granic złoża strategicznego oraz sposobu zagospodarowania terenu, na którym jest położone to złoże, z uwzględnieniem uwarunkowań urbanistycznych, gospodarczych, środowiskowych i kulturowych tego terenu.

11. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 10, zażalenie nie przysługuje.

12. W decyzji uznającej złoże kopaliny za złoże strategiczne minister właściwy do spraw środowiska może wskazać warunki, jakie gmina powinna uwzględnić w toku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 1 i art. 95a, w szczególności konieczność wprowadzenia zakazu trwałej zabudowy lub zakazu innego zagospodarowania wyznaczonego obszaru złoża strategicznego w sposób, który wyłączyłby możliwość zagospodarowania tego złoża.

13. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli nie stwierdzi spełnienia kryteriów, o których mowa w ust. 5.

14. Minister właściwy do spraw środowiska może uchylić lub zmienić decyzję uznającą złoże kopaliny albo jego część za złoże strategiczne, jeżeli to złoże albo jego część przestały spełniać kryteria, o których mowa w ust. 5. Przepisy ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

15. Minister właściwy do spraw środowiska przesyła kopie decyzji, o których mowa w ust. 2, 13 i 14, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin, państwowej służbie geologicznej oraz właściwym miejscowo pozostałym organom administracji geologicznej, organom wykonawczym gmin i wojewodom.

Art. 94b. Minister właściwy do spraw środowiska po powzięciu informacji o możliwości spełnienia przez złoże kopaliny objęte prawem własności nieruchomości gruntowej albo przez jego część kryteriów, o których mowa w art. 94a ust. 5, może z urzędu wszcząć postępowanie w przedmiocie uznania takiego złoża albo jego części za złoże strategiczne. Przepisy art. 94a ust. 2–15 stosuje się.

Art. 94c. 1. Wykaz złóż strategicznych jest prowadzony przez ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Wykaz złóż strategicznych obejmuje odrębnie dla każdego złoża kopaliny albo jego części następujące dane:

1) nazwę, kod oraz numer złoża kopaliny w Systemie Gospodarki i Ochrony Bogactw Mineralnych Polski MIDAS prowadzonym przez państwową służbę geologiczną;
2) wskazanie rodzaju kopaliny głównej, kopalin towarzyszących i współwystępujących użytecznych pierwiastków śladowych;
3) granice złoża strategicznego w formacie Shapefile;
4) wskazanie gmin, na obszarze których jest położone złoże strategiczne;
5) datę wydania decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej;

6) datę wydania decyzji o uznaniu złoża kopaliny albo jego części za złoże strategiczne;
7) datę wydania decyzji zmieniającej lub uchylającej decyzję o uznaniu złoża kopaliny albo jego części za złoże strategiczne;
8) warunki, o których mowa w art. 94a ust. 12.

3. Minister właściwy do spraw środowiska dokonuje:

1) wpisu do wykazu złóż strategicznych na podstawie ostatecznych decyzji o uznaniu złoża kopaliny albo jego części za złoże strategiczne;
2) aktualizacji wpisu do wykazu złóż strategicznych w zakresie wynikającym ze zmiany lub uchylenia decyzji o uznaniu złoża kopaliny albo jego części za złoże strategiczne.

4. Minister właściwy do spraw środowiska udostępnia wykaz złóż strategicznych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.”;

90) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. 1. W studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województw ujawnia się w celu ich ochrony i zabezpieczenia możliwości ich eksploatacji udokumentowane:

1) złoża kopalin;
2) wody podziemne w granicach projektowanych:
   a) stref ochronnych ujęć,
   b) obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych;
3) kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla;
4) podziemne bezzbiornikowe magazyny substancji.

2. Ujawnienie, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej i decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną albo dodatek do dokumentacji geologicznej oraz zgodnie z ich treścią. Sposób ujawniania udokumentowanych obszarów złóż kopalin określa ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, 1846, 2185 i 2747 oraz z 2023 r. poz. 553).

3. Obszar udokumentowanego złoża kopaliny, obszar udokumentowanego kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, obszar udokumentowanych wód podziemnych, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, oraz obszar udokumentowanego

podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji obowiązkowo wprowadza się do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w terminie:

1) roku od dnia doręczenia właściwemu organowi wykonawczemu gminy kopii decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów albo dodatek do tej dokumentacji;
2) 2 lat od dnia doręczenia właściwemu organowi wykonawczemu gminy kopii decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną albo dodatek do tej dokumentacji .

4. W przypadku wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 94a ust. 1, termin na wprowadzenie obszaru złoża do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynosi:

1) rok od dnia doręczenia właściwemu organowi wykonawczemu gminy kopii decyzji:
   a) o uznaniu złoża kopaliny albo jego części za złoże strategiczne,
   b) o której mowa w art. 94a ust. 13, w przypadku złóż węglowodorów;
2) 2 lata od dnia doręczenia właściwemu organowi wykonawczemu gminy kopii decyzji, o której mowa w art. 94a ust. 13, w przypadku złóż kopalin innych niż wymienione w pkt 1 lit. b.

5. Podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną złoża lub dodatek do dokumentacji geologicznej, obejmujące złoże kopaliny, o którym mowa w art. 10 ust. 1, ponosi koszty sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli te koszty wynikają z realizacji przez gminę obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 albo ust. 4 pkt 1.

6. Podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej, może ponieść koszty zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2 albo ust. 4 pkt 2.

7. W przypadku zaistnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 3 i 4, gmina jest uprawniona do dokonania jednoczesnej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania

przestrzennego w zakresie wynikającym z zatwierdzonej dokumentacji geologicznej lub dodatku do dokumentacji geologicznej.

8. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzone w sposób, o którym mowa w ust. 7, nie mogą być ze sobą sprzeczne.”;

91) po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu:

„Art. 95a. Gmina, ujawniając udokumentowane złoża strategiczne w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, wprowadza zakaz trwałej zabudowy lub innego zagospodarowania obszarów tych złóż w sposób, który wyłączyłby możliwość zagospodarowania złoża strategicznego w przyszłości, z uwzględnieniem warunków, o których mowa w art. 94a ust. 12.”;

92) art. 96 otrzymuje brzmienie:

„Art. 96. 1. Wojewoda wprowadza obszary, o których mowa w art. 95 ust. 3, a także zakaz zabudowy lub innego zagospodarowania, o którym mowa w art. 95a, do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wydaje w tej sprawie zarządzenie zastępcze w terminie:

1) 6 miesięcy po bezskutecznym upływie terminu określonego w art. 95 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 pkt 1 w przypadku złóż strategicznych lub złóż węglowodorów albo
2) 2 lat po bezskutecznym upływie terminu na ujawnienie obszarów innych niż wymienione w pkt 1.

2. Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dokonane w trybie, o którym mowa w ust. 1, wywołują skutki prawne takie jak studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

3. Koszty dokonania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ponosi gmina, której terenu dotyczy zarządzenie zastępcze. Niezależnie od kosztów związanych z zarządzeniem zastępczym, gmina przekazuje wojewodzie równowartość kosztów, jakie przedsiębiorca poniósł zgodnie z art. 95 ust. 5 i 6.

4. W przypadku niewydania zarządzenia zastępczego w terminie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw środowiska wymierza wojewodzie, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.”;

93) po art. 98 dodaje się art. 98a w brzmieniu:

„Art. 98a. 1. Każdy, w czyim posiadaniu znajdują się dokumenty lub inne nośniki, na których jest zapisana informacja geologiczna, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa, ma obowiązek ich udostępnienia na wezwanie państwowej służby geologicznej w celu wykonania kopii we własnym zakresie przez państwową służbę geologiczną albo wydania kopii za zwrotem uzasadnionych i racjonalnych kosztów ich wykonania. Państwowa służba geologiczna dokonuje wyboru sposobu udostępnienia.

2. Powództwo w sprawach, o których mowa w ust. 1, wytacza się do sądu ustalonego według siedziby podmiotu pełniącego państwową służbę geologiczną.”;

94) w art. 99:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W okresie 5 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną lub od dnia przekazania dokumentacji sporządzonej w przypadkach, o których mowa w art. 92 pkt 3 i 5, podmiotowi, o którym mowa w ust. 2, przysługuje wyłączne prawo do korzystania z informacji geologicznej w celu ubiegania się o wykonywanie działalności, o której mowa w art. 100 ust. 2. Nie dotyczy to państwowej służby geologicznej sporządzającej dokumentację geologiczną zawierającą wyniki robót geologicznych wykonanych na podstawie projektu robót geologicznych, o którym mowa w art. 79 ust. 1b.”,

b) w ust. 4 wyrazy „2 lata” zastępuje się wyrazami „5 lat”,

c) w ust. 4a:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton – wyłączne prawo do korzystania z informacji geologicznej wygasa z mocy prawa z dniem przejęcia przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a lub przekazania mu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 127j;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla w łącznej ilości mniejszej niż 100 kiloton – wyłączne prawo do korzystania z informacji geologicznej wygasa z mocy prawa z dniem utraty mocy decyzji stanowiącej podstawę wykonywania tej działalności;”,

– uchyla się pkt 2;

95) w art. 100:

a) w ust. 2 w pkt 3 dodaje się przecinek i pkt 4 w brzmieniu:

„4) rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi”,

b) w ust. 7 po wyrazach „ust. 2 pkt 1–2” dodaje się wyrazy „i 4”;

96) w art. 107:

a) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Przedsiębiorca przedkłada dodatek do projektu zagospodarowania złoża organowi koncesyjnemu na co najmniej 60 dni przed terminem realizacji zamierzonych zmian.

2a. W przypadku gdy dodatek do projektu zagospodarowania złoża dotyczy złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, z wyłączeniem złóż węglowodorów, organ koncesyjny przedkłada go do zaopiniowania właściwemu organowi nadzoru górniczego. Przepisy art. 9 stosuje się odpowiednio.”,

b) uchyla się ust. 2b,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli wymagają tego potrzeby racjonalnej gospodarki złożem lub ochrony środowiska lub jeżeli dodatek do projektu zagospodarowania złoża nie odpowiada wymaganiom prawa, organ koncesyjny zabrania, w drodze decyzji, realizacji tego dodatku przed upływem 60 dni od dnia jego doręczenia organowi koncesyjnemu.”;

97) w art. 107a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do zmiany planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla zatwierdzonego dla działalności polegającej na wydobywaniu węglowodorów ze złoża połączonym z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla stosuje się przepisy ust. 1–4.”;

98) w art. 108:

a) w ust. 2a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla, a także zakładu górniczego prowadzącego wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla, określa również przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia bezpieczeństwa podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym:”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Otwory wiertnicze, w tym eksploatacyjne, oraz rekonstrukcje zlikwidowanych odwiertów, z wyłączeniem otworów wiertniczych wykonywanych na potrzeby ruchu zakładu górniczego, mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji albo w decyzji inwestycyjnej oraz gdy zostały przewidziane w projekcie zagospodarowania złoża albo w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, a w przypadku podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji.”,

c) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla, a także zakładu górniczego prowadzącego wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla sporządza się na okres 5 lat albo na cały planowany okres prowadzenia ruchu, jeżeli jest on krótszy.”,

d) w ust. 9 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu soli kamiennej oraz siarki rodzimej metodą otworową, poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż, a także podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji oraz podziemnym składowaniu odpadów – dowody potwierdzające prawo wnioskodawcy do nieruchomości położonej w granicach zakładu górniczego albo zakładu, w granicach której są wykonywane roboty górnicze albo geologiczne;”;

99) w art. 112:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ten, kto trudni się szkoleniem osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego, jest obowiązany do posiadania kadry oraz środków umożliwiających prowadzenie szkoleń.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 4, stwierdza, w drodze decyzji, właściwy organ nadzoru górniczego, na wniosek tego, kto trudni się szkoleniem.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Szkolenie prowadzone w formie kursu specjalistycznego dla osób kierownictwa i dozoru ruchu oraz osób, o których mowa w art. 53 ust. 5, odbywa się na podstawie szczegółowego programu kursu specjalistycznego opracowanego przez tego, kto trudni się szkoleniem.”,

d) dodaje się ust. 6–8 w brzmieniu:

„6. Szczegółowy program kursu specjalistycznego uwzględnia zagrożenia występujące w ruchu zakładu górniczego.

7. Szczegółowy program kursu specjalistycznego zatwierdza, w drodze decyzji, właściwy organ nadzoru górniczego na wniosek tego, kto trudni się szkoleniem.

8. Jeżeli szczegółowy program kursu specjalistycznego nie zapewnia przekazania osobom szkolonym niezbędnych informacji dotyczących prawidłowego wykonywania czynności w ruchu zakładu górniczego, właściwy organ nadzoru górniczego odmawia, w drodze decyzji, zatwierdzenia tego programu.”;

100) w art. 118 w ust. 4 wyrazy „Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska”;

101) w art. 125:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do lokalizacji, eksploatacji i zamknięcia podziemnego składowiska odpadów promieniotwórczych, a także monitoringu tego składowiska stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1941, z 2022 r. poz. 974 oraz z 2023 r. poz. 595) dotyczące głębokich składowisk odpadów promieniotwórczych.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Monitoring podziemnego składowiska odpadów prowadzi się w celu:

1) porównania stanu środowiska z jego pierwotnym stanem określonym w dokumentacji geologicznej;

2) ewidencji ilości i składu odpadów składowanych w podziemnym składowisku odpadów.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie podziemnego składowania odpadów jest obowiązany od dnia uzyskania koncesji do przekazywania corocznie, w terminie do dnia 31 stycznia, państwowej służbie geologicznej wyników monitoringu podziemnego składowiska odpadów za rok poprzedni na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, opatrzonym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dla poszczególnych typów podziemnych składowisk odpadów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 3, dotyczące lokalizacji, eksploatacji i zamknięcia, a także zakres, sposób i warunki prowadzenia monitoringu tych składowisk, kierując się potrzebami zapewnienia ochrony środowiska, bezpieczeństwa powszechnego oraz prawidłowego postępowania z odpadami, a także uwzględniając zjawiska przyrodnicze i uwarunkowania geologiczne, w tym warunki geologiczno-inżynierskie i hydrogeologiczne.”;

102) w art. 127 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do podziemnego składowiska odpadów promieniotwórczych nie stosuje się przepisów ust. 1 oraz art. 126.”;

103) w art. 127d:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) poinformowania organu właściwego w sprawach handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o wydostaniu się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania

dwutlenku węgla i rozliczenia emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez strumień dwutlenku węgla należy rozumieć substancje powstające w procesie wychwytywania dwutlenku węgla, kierowane do podziemnego składowiska dwutlenku węgla, spełniające kryteria akceptacji jego składu.”;

104) w art. 127g w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) etap po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla – okres nie krótszy niż 20 lat;

3) w przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton albo w przypadku, o którym mowa w art. 28d ust. 1a – etap po przekazaniu Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 127j.”;

105) w art. 127i w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) informowania organu właściwego w sprawach handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, oraz rozliczania emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla.”;

106) w art. 127j:

a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) koncesja na podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości mniejszej niż 100 kiloton wygasła z powodów, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 4 i 5.”,

b) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uzyskania stanowiska Komisji Europejskiej – w przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Kopie decyzji dotyczących przekazania Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za zamknięte

podziemne składowisko dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton organ koncesyjny przesyła do wiadomości Komisji Europejskiej.”;

107) w art. 127m ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kopię sprawozdania przedsiębiorca przesyła Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla oraz właściwemu organowi nadzoru górniczego w terminie, o którym mowa w ust. 2.”;

108) w art. 127n w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) co 5 lat po upływie 3 lat od dnia zamknięcia podziemnego składowiska dwutlenku węgla:

a) do przekazania odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla zgodnie z art. 127j w przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton albo

b) przez 20 lat od dnia zamknięcia podziemnego składowiska dwutlenku węgla w przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości mniejszej niż 100 kiloton;”;

109) w dziale VI w rozdziale 4a po art. 127o dodaje się art. 127p w brzmieniu:

„Art. 127p. Do działalności polegającej na wydobywaniu węglowodorów ze złoża połączonym z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla stosuje się przepisy art. 127a ust. 1–3, art. 127b–127g, art. 127i—127o oraz przepisy wydane na podstawie art. 127a ust. 4 i art. 127h.”;

110) w art. 133:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny albo koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, wnosi opłatę ustalaną w koncesji jako iloczyn stawki opłaty oraz powierzchni terenu objętego koncesją wyrażonej w kilometrach kwadratowych.”,

b) uchyla się ust. 3a i 3b;

111) w art. 136 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stawki opłat, o których mowa w art. 133 ust. 2 i 3c, art. 134 ust. 2, art. 135 ust. 2–4 i art. 139 ust. 4a, podlegają corocznej zmianie stosownie do średniorocznego

wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, planowanego w ustawie budżetowej na dany rok kalendarzowy.”;

112) w art. 139:

a) w ust. 3 uchyla się pkt 1a,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Opłaty dodatkowe, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 3–6, ustala się, stosując stawki obowiązujące w dniu wszczęcia postępowania.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do ustalenia opłaty dodatkowej za wydobywanie kopaliny, dla której stawka opłaty eksploatacyjnej wynosi 0 zł, albo opłaty dodatkowej z tytułu podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji lub podziemnego składowania odpadów, dla których stawka opłat wynosi 0 zł, przyjmuje się stawkę w wysokości:

1) 1,32 zł/m^3 w przypadku wód termalnych;

2) 5,89 zł/tys. m^3 w przypadku metanu z węgla kamiennego;

3) 65,79 zł/t w przypadku podziemnego składowania odpadów stanowiących materiały izolacyjne i konstrukcyjne zawierające azbest.”;

113) w art. 140:

a) w ust. 2 w pkt 1 uchyla się lit. d,

b) w ust. 3 uchyla się pkt 1a,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do ustalenia opłaty podwyższonej za wydobywanie kopaliny, dla której stawka opłaty eksploatacyjnej wynosi 0 zł, albo opłaty podwyższonej z tytułu podziemnego składowania odpadów, dla których stawka opłat wynosi 0 zł, przyjmuje się stawkę w wysokości wskazanej w art. 139 ust. 4a.”;

114) w art. 143:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzja, o której mowa w art. 138, nie może zostać wydana po upływie 5 lat od końca roku, w którym nastąpiło zdarzenie uzasadniające jej wydanie.”,

b) po ust. 1 dodaje ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzje, o których mowa w art. 139 i w art. 140, nie mogą zostać wydane po upływie 10 lat od końca roku, w którym nastąpiło zdarzenie uzasadniające ich wydanie.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli działalność, o której mowa w art. 140 ust. 1, była prowadzona przez kilka podmiotów, o których mowa w ust. 2, podmioty te odpowiadają solidarnie.”,

d) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Jeżeli nieruchomość stanowi współwłasność lub kilka osób posiada tytuł prawny do nieruchomości, podmioty te odpowiadają solidarnie.”;

115) w art. 153:

a) w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) sprawdzenia prawidłowości poboru próbek uzyskanych w wyniku robót geologicznych.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw środowiska może upoważnić państwową służbę geologiczną do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 8.”;

116) art. 160 otrzymuje brzmienie:

„Art. 160. 1. Zadania związane z dokumentacjami geologicznymi wykonują te organy administracji geologicznej, które udzieliły odpowiednio koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny, które zatwierdziły projekt robót geologicznych lub którym przedłożono projekt robót geologicznych, który nie podlega zatwierdzeniu.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 89 ust. 6, jeżeli w wyniku połączenia złóż kopalin, o których mowa w art. 161 ust. 2 pkt 1, zostaną przekroczone maksymalne wielkości obszaru lub wydobycia wskazane w tym przepisie, zadania związane z dokumentacjami geologicznymi tych złóż wykonuje marszałek województwa.”;

117) w art. 161:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem administracji geologicznej pierwszej instancji jest marszałek województwa, z wyjątkiem spraw określonych w ust. 2–4 oraz w art. 161a ust. 1 i 2.”,

b) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ujęć wód podziemnych, których przewidywane lub ustalone zasoby nie przekraczają 50 m^3/h, z wyłączeniem wykonywania wkopów oraz otworów wiertniczych o głębokości do 30 m w celu wykonywania ujęć wód podziemnych na potrzeby poboru wód podziemnych w ilości

nieprzekraczającej 5 m^3 na dobę na obszarach górniczych utworzonych w celu wydobywania wód leczniczych lub solanek;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) robót geologicznych wykonywanych w celu wykorzystania ciepła Ziemi, z wyłączeniem robót geologicznych obejmujących rekonstrukcję zlikwidowanego otworu wiertniczego w celu wykorzystania ciepła Ziemi;”,

c) w ust. 3:

– po pkt 1b dodaje się pkt 1c w brzmieniu:

„1c) określania warunków hydrogeologicznych w związku z zakończeniem lub zmianą poziomu odwadniania likwidowanych zakładów górniczych wydobywających kopaliny, o których mowa w art. 10 ust. 1;”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w całości lub w części obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej;”,

– w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) obiektów jądrowych.”;

118) w dziale IX w rozdziale 2 po art. 161 dodaje się art. 161a i art. 161b w brzmieniu:

„Art. 161a. 1. Do ministra właściwego do spraw środowiska należą ponadto sprawy związane z uzgadnianiem projektu:

1) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,

2) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,

3) planu zagospodarowania przestrzennego województwa

– w zakresie udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, oraz złóż kopalin określonych w art. 10 ust. 3, które zostały uznane za złoża strategiczne, a także w zakresie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji.

2. W zakresie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw środowiska uzgadnia projekt decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz projekt decyzji o warunkach zabudowy.

3. W zakresie, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa uzgadnia projekt decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz projekt decyzji o warunkach zabudowy, które obejmują wyłącznie zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego.

Art. 161b. Przy uzgadnianiu:

1) projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
2) projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
3) projektu planu zagospodarowania przestrzennego województwa,
4) projektu decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego,
5) projektu decyzji o warunkach zabudowy

– organ administracji geologicznej kieruje się koniecznością ochrony udokumentowanych złóż kopalin, w szczególności złóż strategicznych, przed zagospodarowaniem w sposób wykluczający ich eksploatację w przyszłości.”;

119) w art. 162:

a) w ust. 1:

– po pkt 10 dodaje się pkt 10a–10d w brzmieniu:

„10a) sporządza opinię, o której mowa w art. 94a ust. 7;

10b) gromadzi i przetwarza informacje o parametrach wydobywania węglowodorów ze złoża, o których mowa w art. 49zc ust. 1, oraz sporządza na ich podstawie analizy;

10c) gromadzi i przetwarza informacje o wynikach monitorowania podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, o których mowa w art. 32a ust. 1, oraz sporządza na ich podstawie analizy;

10d) gromadzi i przetwarza informacje o wynikach monitoringu podziemnych składowisk odpadów, o których mowa w art. 125 ust. 6a, oraz sporządza na ich podstawie analizy;”,

– uchyla się pkt 11,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Państwowa służba geologiczna corocznie, w terminie do dnia 31 maja, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz właściwemu organowi nadzoru górniczego wyniki analiz, o których mowa w ust. 1 pkt 10b–10d, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok przekazania wyników analiz.”;

120) w art. 163:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pracownicy Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego realizujący zadania państwowej służby geologicznej są

obowiązani do posiadania legitymacji służbowej pozwalającej zidentyfikować pracownika.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Plan prac państwowej służby geologicznej dotyczących realizacji zadań, o których mowa w art. 162 ust. 1 pkt 1–5 i 7–10d oraz ust. 2, na rok następny Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy corocznie, w terminie do dnia 31 maja, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska do akceptacji.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Plan prac państwowej służby geologicznej, o którym mowa w ust. 4, uwzględnia realizację zadania, o którym mowa w art. 162 ust. 1 pkt 6, wyłącznie w przypadku planowania przez organ koncesyjny wszczęcia postępowania przetargowego w celu udzielenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż lub koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża.”,

d) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 1a, kierując się koniecznością zapewnienia identyfikacji pracowników Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego realizujących zadania państwowej służby geologicznej.”;

121) w art. 163a w ust. 2:

a) w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) informowanie organu właściwego w sprawach handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, oraz rozliczenie emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla,”,

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) obejmujących sporządzenie i przekazanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska corocznie, w terminie do dnia 31 maja, analizy rocznego sprawozdania z działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, o którym mowa w art. 127m;”;

122) w art. 163c po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Plan prac Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla dotyczących realizacji zadań, o których mowa w art. 163a ust. 2 i 3, na rok następny, Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy corocznie, w terminie do dnia 31 maja, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska do akceptacji.”;

123) w art. 174:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Czynności określone w ust. 1 i 1a są wykonywane przez pracowników organów nadzoru górniczego na podstawie legitymacji służbowej upoważniającej do wykonywania takich czynności.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Na podstawie przeprowadzonych czynności określonych w ust. 1 i la właściwy organ nadzoru górniczego opracowuje orzeczenie zawierające w szczególności opis stanu faktycznego oraz innych istotnych okoliczności, ustalenie przyczyn, określenie naruszonych przepisów lub zasad techniki górniczej, a także wnioski zmierzające do zapobieżenia podobnym zdarzeniom i wypadkom w przyszłości.

5. Jeżeli po opracowaniu orzeczenia zostały ujawnione istotne okoliczności, które mogą mieć wpływ na ustalenia zawarte w orzeczeniu, przeprowadza się ponownie czynności określone w ust. 1 albo 1a oraz organ nadzoru górniczego, w zależności od wyników badań, opracowuje nowe orzeczenie albo potwierdza aktualność dotychczasowego orzeczenia.”;

124) w dziale X po art. 175 dodaje się art. 175a i art. 175b w brzmieniu:

„Art. 175a. 1. Kto uniemożliwia wykonywanie nadzoru i kontroli upoważnionym pracownikom organów nadzoru górniczego lub utrudnia im wykonywanie kontroli,

podlega karze pieniężnej w wysokości od 1000 zł do 50 000 zł.

2. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, właściwy organ nadzoru górniczego.

3. Ustalając wysokość kary pieniężnej, organ nadzoru górniczego uwzględnia wagę i okoliczności naruszenia, o którym mowa w ust. 1.

4. Kwoty ściągnięte z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 175b. 1. Kto udaremnia lub utrudnia wykonywanie określonych w ustawie czynności organom administracji geologicznej, w szczególności uniemożliwiając lub utrudniając wykonywanie nadzoru i kontroli upoważnionym pracownikom organów administracji geologicznej,

podlega karze pieniężnej w wysokości od 1000 zł do 50 000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto uniemożliwia lub utrudnia pracownikom państwowej służby geologicznej upoważnionym przez ministra właściwego do spraw środowiska lub właściwy organ administracji geologicznej realizację czynności, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 8.

3. Kary pieniężne, o których mowa w:

1) ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, właściwy organ administracji geologicznej;

2) ust. 2, wymierza, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw środowiska.

4. Ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnia się wagę i okoliczności naruszenia, o których mowa w ust. 1 lub 2.

5. Kwoty ściągnięte z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią dochód budżetu państwa.”;

125) w art. 181 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kierownictwa lub dozoru ruchu zakładu górniczego albo zakładu lub inne czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu,”;

126) w art. 182:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kto prowadzi ruch zakładu wykonującego roboty geologiczne bez zatwierdzonego planu ruchu zakładu lub z naruszeniem określonych w nim warunków,

podlega karze aresztu albo grzywny.”,

b) uchyla się ust. 2.

127) po art. 183 dodaje się art. 183a w brzmieniu:

„Art. 183a. Kto bez decyzji organu nadzoru górniczego stwierdzającej posiadanie kadry oraz środków umożliwiających prowadzenie szkoleń lub zatwierdzającej program szkolenia trudni się szkoleniem osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu,

podlega karze grzywny.”;

128) w art. 184:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto w ruchu zakładu górniczego albo zakładu wykonuje lub dopuszcza do wykonywania czynności w warunkach zagrożeń pożarowych, tąpaniami, gazowych, pyłowych, klimatycznych, wodnych, pozostających w związku z jazdą ludzi szybem albo w związku z przechowywaniem lub używaniem środków strzałowych i sprzętu strzałowego, w sposób mogący wywołać niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia człowieka lub ruchu zakładu górniczego albo zakładu,

podlega karze aresztu albo grzywny.”,

b) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w ruchu zakładu górniczego albo zakładu wykonuje lub dopuszcza do wykonywania czynności w warunkach innych niż określone w ust. 1, w sposób mogący wywołać niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia człowieka lub ruchu zakładu górniczego albo zakładu,”,

– w pkt 2:

– – lit. a–c otrzymują brzmienie:

„a) rozpoznawania zagrożeń związanych z ruchem zakładu górniczego albo zakładu i podejmowania środków zmierzających do zapobiegania i usuwania tych zagrożeń,

b) posiadania odpowiednich środków materialnych i technicznych oraz służb ruchu zapewniających bezpieczeństwo pracowników i ruchu zakładu górniczego albo zakładu,

c) prowadzenia ewidencji osób przebywających w zakładzie górniczym albo zakładzie, przez wskazanie imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego,”,

– – lit. e i f otrzymują brzmienie:

„e) posiadania i odpowiedniego przechowywania dokumentacji prowadzenia ruchu zakładu górniczego albo zakładu,

f) posiadania dowodu sprawdzenia rozwiązań technicznych przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego albo zakładu,”,

– – lit. o otrzymuje brzmienie:

„o) likwidacji zakładu górniczego albo zakładu, lub ich części, polegającego na:

- zabezpieczeniu lub zlikwidowaniu wyrobisk górniczych oraz urządzeń, instalacji i obiektów zakładu górniczego albo zakładu,
- przedsięwzięciu niezbędnych środków chroniących sąsiednie złoża kopalin,
- przedsięwzięciu niezbędnych środków chroniących wyrobiska sąsiednich zakładów górniczych albo zakładów,
- przedsięwzięciu niezbędnych środków w celu ochrony środowiska oraz rekultywacji gruntów po działalności górniczej,”,

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) nie dopełnia obowiązku szkolenia osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu w zakresie znajomości przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym bezpiecznego wykonywania powierzonych im czynności, lub dopuszcza do pracy w ruchu zakładu górniczego albo zakładu osoby, które nie wykażą się dostateczną znajomością tych przepisów i zasad,

4) dopuszcza do wykonywania czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu osoby, które nie posiadają wymaganych do tego kwalifikacji,”;

129) w art. 185 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto w przypadku:

1) spostrzeżenia zagrożenia dla ludzi, zakładu górniczego albo zakładu, lub ich ruchu, uszkodzenia albo nieprawidłowego działania urządzeń tych zakładów nie dopełnia obowiązku w zakresie niezwłocznego ostrzeżenia osób zagrożonych, podjęcia środków dostępnych w celu usunięcia niebezpieczeństwa oraz zawiadomienia o niebezpieczeństwie najbliższej osoby kierownictwa lub dozoru ruchu,

2) powstania stanu zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym albo zakładzie nie dopełnia obowiązku w zakresie niezwłocznego wstrzymania prowadzenia ruchu w strefie zagrożenia, wycofania ludzi w bezpieczne miejsce i podjęcia niezbędnych działań, w tym środków dostępnych w celu usunięcia stanu zagrożenia,

podlega karze aresztu albo grzywny.”;

130) art. 186 otrzymuje brzmienie:

„Art. 186. Kierownik ruchu zakładu górniczego albo zakładu, który nie dopełnia obowiązku zawiadomienia właściwego organu nadzoru górniczego o zaistniałym w

zakładzie górniczym albo zakładzie wypadku albo zgonie naturalnym oraz o związanych z ruchem zakładu górniczego albo zakładu niebezpiecznych zdarzeniach, stwarzających zagrożenie życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa powszechnego,

podlega karze aresztu albo grzywny.”;

131) w art. 188 uchyla się pkt 3;

132) po art. 188 dodaje się art. 188a w brzmieniu:

„Art. 188a. Kto swoim działaniem lub zaniechaniem doprowadza do nieuprawnionego ujawnienia informacji geologicznej pozyskanej przez państwową służbę geologiczną,

podlega karze aresztu albo grzywny.”;

133) art. 189 otrzymuje brzmienie:

„Art. 189. Orzekanie w sprawach określonych w art. 177–188a następuje na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124).”;

134) w dziale XI po art. 189 dodaje się art. 189a w brzmieniu:

„Art. 189a. 1. W sprawach o wykroczenia, o których mowa w niniejszym dziale, organom nadzoru górniczego przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

2. Uprawnienia oskarżyciela publicznego przysługują także wtedy, gdy wniosek o ukaranie za wykroczenia, o których mowa w niniejszym dziale, złożył inny uprawniony oskarżyciel.”;

135) w art. 205 w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Zmiana koncesji na wydobywanie węgla kamiennego lub węgla brunatnego ze złoża lub siarki rodzimej wydobywanej metodą otworową, jeżeli nie zmierza do powiększenia przestrzeni nią wyznaczonej, wymaga opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce wykonywania zamierzonej działalności.”;

136) w załączniku do ustawy w tabeli po lp. 55 dodaje się lp. 55a w brzmieniu:

55a	Wodór	tys. m^3	25

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 457, z późn. zm.[3)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 w ust. 2 skreśla się wyraz „geologii,”;

2) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje, w drodze decyzji, właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego po zaopiniowaniu wniosku o wydanie tego pozwolenia przez ministrów właściwych do spraw: energii, gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych – również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”;

3) w art. 27 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej wydaje decyzję w tym zakresie po zasięgnięciu opinii ministrów właściwych do spraw: energii, gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych − również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682 i 553) w art. 29 w ust. 2 w pkt 18 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „państwowej służby hydrogeologicznej” zastępuje się wyrazami „państwowej służby geologicznej”.

Art. 4. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.[4)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Ustawa określa także warunki wykonywania i kontrolowania działalności polegającej na przesyłaniu dwutlenku węgla w celu podziemnego składowania dwutlenku

---

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1079, 1250, 1604, 2185, 2515 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 261.

4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1723, 2127, 2243, 2370 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295.

węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …).”;

2) w art. 3:

a) pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) przesyłanie dwutlenku węgla – transport dwutlenku węgla w celu podziemnego składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;”,

b) po pkt 11h dodaje się pkt 11ha w brzmieniu:

„11ha) bezpośredni gazociąg transportu dwutlenku węgla – rurociąg, wraz z towarzyszącymi mu tłoczniami lub stacjami redukcyjnymi, który został zbudowany w celu bezpośredniego transportu dwutlenku węgla z instalacji wychwytywania do składowiska z pominięciem sieci transportowej dwutlenku węgla;”;

3) w art. 10b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Budowa urządzeń, instalacji lub sieci służących wychwytywaniu dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze nie stanowi przebudowy jednostki wytwórczej, elektrowni lub elektrociepłowni przemysłowej ani budowy sieci, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988, z późn. zm.[5)]) w art. 80c w ust. 1 po pkt 31 dodaje się pkt 31a w brzmieniu:

„31a) organom nadzoru górniczego;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 po pkt 8a dodaje się pkt 8b w brzmieniu:

„8b) podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru;”;

2) w art. 19 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) terenów górniczych – wymaga, w przypadku braku planu miejscowego, opinii organu nadzoru górniczego w zakresie potencjalnego przewidywanego wpływu robót górniczych zakładu górniczego na nieruchomość będącą przedmiotem umowy,

---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1002, 1768, 1783, 2589, 2600 i 2642 oraz z 2023 r. poz. 760.

o ile nieruchomość jest położona w granicach terenu górniczego utworzonego w celu prowadzenia działalności dotyczącej złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …);”.

Art. 7. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2512) w art. 11 w ust. 1 w pkt 5 po wyrazach „hydrologiczno-meteorologicznej” skreśla się wyrazy „i państwowej służby hydrogeologicznej, z wyłączeniem zagadnień monitoringu jakości wód podziemnych”.

Art. 8. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1097 i 2642) w art. 47d ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz organów administracji publicznej oraz instytutów badawczych, a także zakres, rodzaj, częstotliwość oraz sposób przekazywania dyrektorowi urzędu żeglugi śródlądowej, którego właściwość została określona w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2d, danych, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom RIS pełnych informacji o drogach wodnych, a w stosunku do państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby geologicznej, kierując się stosowanymi przez te służby standardowymi procedurami zbierania i przetwarzania danych hydrologicznych, meteorologicznych i hydrogeologicznych, określonych w Prawie wodnym.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 i 2687) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 71:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zasady zrównoważonego rozwoju, a także ochrony środowiska, w tym złóż kopalin, stanowią podstawę do sporządzania i aktualizacji koncepcji rozwoju kraju, średniookresowej strategii rozwoju kraju, strategii rozwoju województw, planów zagospodarowania przestrzennego województw, strategii rozwoju ponadlokalnego, strategii rozwoju gmin, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określa się rozwiązania niezbędne do zapobiegania powstawaniu zanieczyszczeń, zapewnienia ochrony przed powstającymi zanieczyszczeniami, przywracania środowiska do właściwego stanu oraz zachowania dostępności do złóż kopalin;”;

2) w art. 125 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Zasady ochrony udokumentowanych złóż kopalin określają przepisy ustawy – Prawo geologiczne i górnicze.

3. Nie narusza ochrony złóż kopalin lokalizowanie na obszarach występowania udokumentowanych złóż kopalin morskich farm wiatrowych w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1050 i 2687) oraz instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, 1383, 2370 i 2687), jeżeli te instalacje nie są trwale związane z gruntem w sposób uniemożliwiający eksploatację złoża w przyszłości.”;

3) w art. 401 w ust. 7 w pkt 4b skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, 1383 i 2370)”.

Art. 10. W ustawie z dnia 14 lutego 2003 r. o stopniach górniczych, honorowych szpadach górniczych i mundurach górniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1362) w art. 6:

1) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ministrowi właściwemu do spraw środowiska;”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku osób, o których mowa w ust. 1 pkt 5, Prezes Rady Ministrów nadaje stopień generalnego dyrektora górnictwa na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin lub ministra właściwego do spraw środowiska.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, 1846, 2185 i 2747 oraz z 2023 r. poz. 553) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami, ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz ochrony złóż kopalin;”;

2) w art. 10 po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:

„3c. Ujawniając w studium udokumentowane:

1) złoża kopalin, wskazuje się:

a) nazwę złoża kopaliny albo nazwę ujęcia wód leczniczych, wód termalnych lub solanek,

b) rodzaj kopaliny głównej, kopalin towarzyszących lub kopalin współwystępujących,

c) granicę występowania złoża kopaliny albo położenie ujęcia wód leczniczych, wód termalnych lub solanek,

d) granice złoża strategicznego – w przypadku złóż strategicznych,

e) projektowane granice obszaru górniczego i terenu górniczego – w przypadku ujęć wód leczniczych, wód termalnych lub solanek;

2) wody podziemne w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć, wskazuje się:

a) położenie i nazwę ujęcia wód podziemnych,

b) granicę projektowanej strefy ochronnej ujęcia;

3) wody podziemne w granicach projektowanych obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, wskazuje się:

a) nazwę i numer zbiornika wód podziemnych,

b) granicę zbiornika wód podziemnych,

c) granicę projektowanego obszaru ochronnego zbiornika wód podziemnych;

4) kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla, wskazuje się:

a) nazwę kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla,

b) granicę kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla,

c) granicę projektowanego obszaru górniczego i terenu górniczego;

5) podziemne bezzbiornikowe magazyny substancji, wskazuje się:

a) nazwę podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji,

b) granicę podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji.”;

3) w art. 11 w pkt 5:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„występuje o uzgodnienie projektu studium z zarządem województwa w zakresie jego zgodności z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa, z Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie w zakresie dotyczącym zabudowy i zagospodarowania terenu położonego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, ze Spółką Celową, o której mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1354 oraz z 2022 r. poz. 807, 1079, 1390 i 1846) w zakresie dotyczącym

Inwestycji i Inwestycji Towarzyszącej oraz obszaru otoczenia CPK, o których mowa w tej ustawie, z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …), i uznanych za strategiczne złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 tej ustawy, oraz w zakresie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji oraz występuje o opinie dotyczące rozwiązań przyjętych w projekcie studium do:”,

b) lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) marszałka województwa w zakresie:

– udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, innych niż złoża strategiczne,

– udokumentowanych wód podziemnych,”;

4) w art. 15 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Ujawniając w planie miejscowym obszar, na którym znajdują się udokumentowane złoża kopaliny, wskazuje się:

1) nazwę złoża kopaliny albo nazwę ujęcia wód leczniczych, wód termalnych lub solanek;

2) granicę występowania złoża kopaliny albo położenie ujęcia wód leczniczych, wód termalnych lub solanek.”;

5) w art. 17 w pkt 6:

a) w lit. a tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

„– marszałka województwa w zakresie:

– – udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, innych niż złoża strategiczne,

– – udokumentowanych wód podziemnych,”,

b) w lit. b:

– w tiret jedenastym skreśla się wyraz „oraz”,

– w tiret dwunastym skreśla się wyraz „oraz” i dodaje się przecinek,

– w tiret trzynastym skreśla się wyraz „oraz” i dodaje się tiret czternaste w brzmieniu:

„– ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, i uznanych za strategiczne złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 tej ustawy, a także w zakresie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, oraz”;

6) w art. 39 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Do ujawnienia w planie zagospodarowania przestrzennego województwa udokumentowanych:

1) złóż kopalin,

2) wód podziemnych w granicach projektowanych:

a) stref ochronnych ujęć,

b) obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych,

3) kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla,

4) podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji

– przepisy art. 10 ust. 3c stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 41 w ust. 1 po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) występuje o uzgodnienie projektu planu z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, i uznanych za strategiczne złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 tej ustawy, a także w zakresie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji;”;

8) w art. 53 w ust. 4:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) ministrem właściwym do spraw środowiska – w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, i uznanych za strategiczne złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 tej ustawy, a także – w odniesieniu do kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji;”,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) marszałkiem województwa – w odniesieniu do:

a) udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze i które:
   – nie zostały uznane za złoża strategiczne albo
   – zostały uznane za złoża strategiczne, ale projekt decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dotyczy wyłącznie zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego,
b) udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, jeżeli projekt decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dotyczy wyłącznie zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego,
c) udokumentowanych wód podziemnych;”.

Art. 12. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 602) w art. 9o w ust. 3 w pkt 4 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:

„ca) ministra właściwego do spraw środowiska – w odniesieniu do złóż strategicznych,”.

Art. 13. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 162) w art. 11d w ust. 1 w pkt 8 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:

„ca) ministra właściwego do spraw środowiska – w odniesieniu do złóż strategicznych,”.

Art. 14. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.[6)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 w ust. 2 w pkt 34:
   a) lit. a otrzymuje brzmienie:
      „a) koncesjach na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, koncesjach na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, koncesjach na wydobywanie kopalin ze złóż, koncesjach na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, koncesjach na podziemne składowanie odpadów oraz koncesjach na podziemne składowanie dwutlenku węgla, a także o decyzjach zatwierdzających projekty robót geologicznych wykonywanych w celu określenia warunków geologiczno-

---

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1260, 1261, 1783, 1846, 2185 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 553 i 595.

inżynierskich lub hydrogeologicznych na potrzeby udokumentowania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla,”,

b) lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) kartach informacyjnych złóż kopalin, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy,”;

2) w art. 72 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż, koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, koncesji na podziemne składowanie odpadów oraz koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;”,

b) po pkt 4b dodaje się pkt 4c w brzmieniu:

„4c) decyzji zatwierdzającej projekt robót geologicznych wykonywanych w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich lub hydrogeologicznych na potrzeby udokumentowania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;”;

3) w art. 80:

a) w ust. 2 w zdaniu drugim po wyrazach „dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin” dodaje się wyrazy „albo koncesji na wydobywanie kopalin objętych własnością górniczą”,

b) w ust. 3 po wyrazach „koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin” dodaje się wyrazy „oraz koncesji na wydobywanie kopalin objętych własnością górniczą”.

Art. 15. W ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1079 oraz z 2022 r. poz. 1846) w art. 6 w ust. 1 w pkt 9 po lit. f dodaje się lit. fa w brzmieniu:

„fa) ministra właściwego do spraw środowiska – w odniesieniu do złóż strategicznych,”.

Art. 16. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2021 r. poz. 1836 oraz z 2022 r. poz. 1261) w art. 6 w ust. 3:

1) w pkt 2 skreśla się wyraz „geologii,”;
2) pkt 2a i 2b otrzymują brzmienie:
„2a) właściwego dyrektora urzędu morskiego oraz ministrów właściwych do spraw: energii, gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; w przypadku gdy kable lub rurociągi będą przebiegały również na odcinku lądowym, inwestor występuje także o opinię właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta;
2b) ministrów właściwych do spraw: gospodarki morskiej, energii, gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do lokalizacji oraz sposobów utrzymywania kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;”;
3) w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:
„18) ministra właściwego do spraw środowiska – w odniesieniu do złóż strategicznych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 19a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1812) w art. 6 w ust. 1 w pkt 7 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:

„ca) ministra właściwego do spraw środowiska – w odniesieniu do złóż strategicznych,”.

Art. 18. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, 1250, 1726, 2127 i 2722 oraz z 2023 r. poz. 295) w art. 2 uchyla się pkt 12.

Art. 19. W ustawie z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1238 oraz z 2015 r. poz. 1505) uchyla się art. 14.

Art. 20. W ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1133, z 2016 r. poz. 566 i 1991, z 2018 r. poz. 1563 oraz z 2020 r. poz. 379) w art. 24:

1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a:

„1a. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 94 210 000 zł, w tym w:

1) 2025 r. – 9 421 000 zł;
2) 2026 r. – 9 421 000 zł;
3) 2027 r. – 9 421 000 zł;
4) 2028 r. – 9 421 000 zł;
5) 2029 r. – 9 421 000 zł;
6) 2030 r. – 9 421 000 zł;
7) 2031 r. – 9 421 000 zł;
8) 2032 r. – 9 421 000 zł;
9) 2033 r. – 9 421 000 zł;
10) 2034 r. – 9 421 000 zł.”;

2) w ust. 2 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”;

3) w ust. 3 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”.

Art. 21. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2023 r. poz. 589) w załączniku nr 1 do ustawy w tabeli lp. 26–28 otrzymują brzmienie:

26	Wychwytywanie dwutlenku węgla z instalacji objętej systemem handlu uprawnieniami do emisji w celu jego przesyłania i podziemnego składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …), w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton	CO_2	
27	Przesyłanie dwutlenku węgla przeznaczonego do podziemnego składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton, z wykorzystaniem sieci transportowej dwutlenku węgla	CO_2	
28	Podziemne składowanie dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt	CO_2	

	5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton		

Art. 22. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 273 i 1846 oraz z 2023 r. poz. 595) w art. 4 w ust. 2:

1) w pkt 2 skreśla się wyraz „geologii,”;

2) pkt 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a) właściwego dyrektora urzędu morskiego oraz ministrów właściwych do spraw: energii, gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; w przypadku gdy kable lub rurociągi będą przebiegały również na odcinku lądowym, inwestor występuje także o opinię właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych – również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;

2b) ministrów właściwych do spraw: gospodarki morskiej, energii, gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej − w odniesieniu do lokalizacji oraz sposobów utrzymywania kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych − również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;”;

3) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) ministra właściwego do spraw środowiska – w odniesieniu do złóż strategicznych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 19a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;”.

Art. 23. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295 i 412) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 149, art. 173 ust. 24, art. 331 ust. 1 pkt 3, art. 366, art. 380 we wprowadzeniu do wyliczenia, art. 385 ust. 5 pkt 2, art. 386 ust. 3 oraz art. 387 ust. 1 i 2, w różnym przypadku, wyrazy „państwowa służba hydrogeologiczna” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „państwowa służba geologiczna”;

2) użyte w art. 349 ust. 8, art. 369 ust. 1 oraz art. 381 ust. 1, w różnym przypadku, wyrazy „Państwowa służba hydrogeologiczna” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Państwowa służba geologiczna”;

3) w art. 270 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wysokość opłaty za usługi wodne zależy odpowiednio od ilości pobranych wód, od tego, czy pobrano wody powierzchniowe czy wody podziemne, oraz od przeznaczenia wody.”;

4) w art. 271 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wysokość opłaty stałej za pobór wód podziemnych ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, czasu wyrażonego w dniach i maksymalnej ilości wody podziemnej wyrażonej w m^3/s, która może być pobrana na podstawie pozwolenia wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego.

3. Wysokość opłaty stałej za pobór wód powierzchniowych ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, czasu wyrażonego w dniach i maksymalnej ilości wody powierzchniowej wyrażonej w m^3/s, która może być pobrana na podstawie pozwolenia wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego.”;

5) w art. 274 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) za pobór wód w formie opłaty stałej:

a) za pobór wód podziemnych – 500 zł na dobę za 1 m^3/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wód,

b) za pobór wód powierzchniowych – 250 zł na dobę za 1 m^3/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wód;”;

6) w art. 360 uchyla się pkt 2;

7) w art. 361:

a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „ , państwową służbę hydrogeologiczną”,

b) w pkt 2 skreśla się wyrazy „ , państwową służbę hydrogeologiczną”;

8) w art. 369 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwowa służba geologiczna przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska roczne sprawozdanie z realizacji zadań określonych w przepisach ustawy w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy to sprawozdanie.”;

9) art. 373 otrzymuje brzmienie:

„Art. 373. Państwową służbę geologiczną w zakresie realizacji zadań określonych w przepisach ustawy pełni Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy.”;

10) w art. 380 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) monitorowanie i bilansowanie transgranicznych jednolitych części wód podziemnych na obszarach szczególnie ważnych ze względu na interes publiczny;”;

11) w art. 383 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Osoby, o których mowa w ust. 1, będące pracownikami państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących są obowiązane do posiadania legitymacji służbowej pozwalającej zidentyfikować pracownika oraz określającej przysługujące im uprawnienia.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 5, kierując się koniecznością zapewnienia identyfikacji państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących i osób wykonujących kontrolę.”;

12) w art. 385:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) utrzymywanie bieżącej działalności służb państwowych, z wyłączeniem bieżącej działalności państwowej służby geologicznej w zakresie realizacji zadań określonych w przepisach ustawy;”,

– uchyla się pkt 3,

– w pkt 5 skreśla się wyrazy „i hydrogeologicznych”,

– w pkt 6 wyrazy „roczników hydrologicznych, meteorologicznych i hydrogeologicznych” zastępuje się wyrazami „roczników hydrologicznych i meteorologicznych”,

– w pkt 10 po wyrazach „art. 382 ust. 9” dodaje się wyrazy „ , z zastrzeżeniem ust. 2a pkt 7.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ze środków budżetu państwa w części dotyczącej środowiska będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw środowiska finansuje się, w formie dotacji celowej, na zasadach określonych w art. 150 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych:

1) utrzymywanie bieżącej działalności państwowej służby geologicznej w zakresie realizacji zadań określonych w przepisach ustawy;

2) utrzymywanie, odbudowę, rozbudowę, przebudowę i rozbiórkę hydrogeologicznych urządzeń pomiarowych państwowej służby geologicznej w zakresie dotyczącym realizacji zadań określonych w przepisach ustawy;

3) utrzymywanie i rozwój komórek metodycznych;

4) opracowywanie danych oraz informacji hydrogeologicznych;

5) opracowywanie i publikowanie ostrzeżeń, ogólnych prognoz, komunikatów, biuletynów, a także roczników hydrogeologicznych;

6) współpracę z organami administracji publicznej w zakresie ograniczania skutków niebezpiecznych zjawisk zachodzących w atmosferze i hydrosferze, w szczególności zjawiska suszy;

7) wypłatę odszkodowań, o których mowa w art. 382 ust. 9, w zakresie wynikającym z działalności państwowej służby geologicznej.”;

13) w art. 387 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) podmioty, którym państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna i państwowa służba geologiczna są obowiązane przekazywać ostrzeżenia, prognozy, komunikaty, biuletyny lub roczniki;

2) sposób i częstotliwość opracowywania oraz przekazywania ostrzeżeń, prognoz, komunikatów, biuletynów lub roczników;

3) sposoby uzyskiwania potwierdzenia przekazania ostrzeżeń;

4) charakterystykę stanu hydrologicznego, meteorologicznego oraz hydrogeologicznego.”;

14) w art. 552:
   a) uchyla się ust. 3,
   b) uchyla się ust. 6;
15) uchyla się art. 561;
16) w art. 574 uchyla się pkt 4.

Art. 24. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 i 641) w art. 39 w ust. 2 po wyrazach „pkt 2” dodaje się wyrazy „lub 5”.

Art. 25. W ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1538 oraz z 2023 r. poz. 553) w art. 7 ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie później niż w terminie 3 dni od dnia zamieszczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy, a jeżeli gmina nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej gminy, występuje o uzgodnienie wniosku z:

1) ministrem właściwym do spraw środowiska – w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …), oraz uznanych za strategiczne złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 tej ustawy, a także w odniesieniu do kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji;
2) właściwym marszałkiem województwa – w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, innych niż złoża strategiczne, oraz w odniesieniu do udokumentowanych wód podziemnych;
3) właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków – w odniesieniu do obszarów i obiektów objętych formami ochrony konserwatorskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840) oraz ujętych w gminnej ewidencji zabytków lub wykazie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie

zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 474);

4) właściwym zarządcą drogi – w zakresie, w jakim projektowana inwestycja przebiega przez nieruchomości wchodzące w skład pasa drogowego, przylega do nieruchomości wchodzących w skład pasa drogowego lub powoduje ograniczenia w sposobie zagospodarowania pasa drogowego.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1275 i 1846) w art. 4 w ust. 3:

1) w pkt 2 skreśla się wyraz „geologii,”,

2) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) właściwego dyrektora urzędu morskiego oraz ministrów właściwych do spraw: energii, gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; w przypadku gdy kable lub rurociągi będą przebiegały również na odcinku lądowym, inwestor występuje także o opinię właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta;”,

3) w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) ministra właściwego do spraw środowiska – w odniesieniu do złóż strategicznych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 19a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.[7)]) uchyla się art. 15zzzs.

Art. 28. Dotychczas wydane legitymacje służbowe pracowników państwowej służby hydrogeologicznej zachowują ważność przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

[7)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368 i 2459, z 2022 r. poz. 202, 218, 655, 830, 1301, 1370, 1488, 1561, 1723, 1768, 1783, 2127, 2185, 2640, 2687 i 2705 oraz z 2023 r. poz. 185, 240, i 412 i 614.

Art. 29. Do tuneli, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) wszczęto postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na projekt, wykonawstwo albo na projekt i wykonawstwo tunelu lub
2) złożono wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, lub
3) złożono wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę, lub
4) złożono wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie

– stosuje się przepisy art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 30. Do uprawnień, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz do praw, o których mowa w art. 99 ust. 3 tej ustawy, nabytych na podstawie przepisów dotychczasowych, które nie wygasły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 31. 1. Do wykonywania koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo na podziemne składowanie odpadów udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w przypadku których udostępnienie nowej przestrzeni koniecznej do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji albo podziemnego składowania odpadów wymaga wydobycia kopaliny, stosuje się przepis art. 21 ust. 4b ustawy zmienianej w art. 1, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany do złożenia wniosku o udzielenie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Organ koncesyjny z urzędu dostosuje koncesje, o których mowa w ust. 1, do wymogów określonych w art. 21 ust. 4b ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia udzielenia koncesji, o której mowa w ust. 2.

4. Jeżeli przedsiębiorca nie dopełni obowiązku, o którym mowa w ust. 2, organ koncesyjny z urzędu dostosuje koncesje, o których mowa w ust. 1, do wymogów określonych w art. 21 ust. 4b ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 2.

Art. 32. 1. Koncesje na podziemne składowanie odpadów udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dla których nie ustanowiono zabezpieczenia roszczeń mogących

powstać wskutek wykonywania takiej działalności, o którym mowa w art. 28 ustawy zmienianej w art. 1, wymagają dostosowania w zakresie ustanowienia tego zabezpieczenia.

2. Organ koncesyjny z urzędu dostosuje koncesje, o których mowa w ust. 1, do wymogów określonych w art. 28 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 33. Do postępowań w sprawie udzielenia lub zmiany koncesji na działalność, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 34. Do postępowań w sprawie udzielenia, zmiany lub stwierdzenia wygaśnięcia koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 35. Do postępowań w sprawie wydania lub zmiany decyzji inwestycyjnej, o której mowa w art. 49z ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 36. W przypadku kwalifikacji do wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi dopuszczenie kandydata do egzaminu, o którym mowa w art. 62 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, uzyskane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowuje ważność przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 37. 1. Decyzje, świadectwa, zaświadczenia oraz inne dokumenty dotyczące kwalifikacji oraz ograniczeń dotyczących ich wykonywania wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Uprawnienia do wykonywania czynności nabyte łącznie ze stwierdzeniem kwalifikacji na podstawie przepisów dotychczasowych pozostają w mocy.

3. Powierzenie wykonywania czynności na podstawie art. 58 ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym zachowuje moc przez 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 38. 1. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności kierownika ruchu, kierownika działu

ruchu, w wyższym dozorze ruchu lub w dozorze ruchu w podziemnych zakładach górniczych wydobywających rudy metali albo w podziemnych zakładach górniczych wydobywających kopaliny inne niż węgiel kamienny i rudy metali, mogą wykonywać czynności tego samego rodzaju w podziemnych zakładach górniczych wydobywających kopaliny inne niż węgiel kamienny.

2. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności kierownika ruchu, kierownika działu ruchu, w wyższym dozorze ruchu lub w dozorze ruchu w podziemnych zakładach górniczych, niezależnie od rodzaju wydobywanej kopaliny, mogą wykonywać ten sam rodzaj czynności w:

1) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną;
2) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną;
3) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności kierownika działu ruchu lub czynności w wyższym dozorze ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych, niezależnie od rodzaju wydobywanej kopaliny, mogą wykonywać czynności kierownika ruchu oraz zastępcy kierownika ruchu lub kierownika działu ruchu oraz zastępcy kierownika działu ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny na podstawie koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

4. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności kierownika ruchu, kierownika działu ruchu, w wyższym dozorze ruchu lub w dozorze ruchu w zakładach górniczych wydobywających węglowodory otworami wiertniczymi, mogą wykonywać ten sam rodzaj czynności w zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi wody podziemne będące kopalinami, w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową, w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową oraz w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla.

5. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności kierownika ruchu, kierownika działu

ruchu, w wyższym dozorze ruchu lub w dozorze ruchu w zakładach wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów, mogą wykonywać ten sam rodzaj czynności w zakładach wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz w zakładach wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu wód podziemnych lub wykonywane w celu wykorzystania ciepła Ziemi.

6. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności kierownika działu ruchu ochrona środowiska w:

1) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną albo zakładach górniczych prowadzących podziemne magazynowanie substancji metodą otworową, mogą wykonywać ten sam rodzaj czynności w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji;
2) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną albo zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową, mogą wykonywać ten sam rodzaj czynności w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów;
3) zakładach wykonujących roboty geologiczne:
   a) służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów,
   b) służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami,
   c) służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu wód podziemnych lub wykonywane w celu wykorzystania ciepła Ziemi,
   d) w ramach poszukiwania i rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla

   – mogą wykonywać ten sam rodzaj czynności w zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1.

7. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności ochrona środowiska w:

1) zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi węglowodory albo zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi kopaliny inne niż

węglowodory, mogą wykonywać ten sam rodzaj czynności w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi;

2) zakładach wykonujących roboty geologiczne:
   a) służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów,
   b) służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami,
   c) służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu wód podziemnych lub wykonywane w celu wykorzystania ciepła Ziemi,
   d) w ramach poszukiwania i rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla

   – mogą wykonywać ten sam rodzaj czynności w specjalności ochrona środowiska w zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1.

8. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności budowlanej w:

1) zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi węglowodory albo zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory, mogą wykonywać ten sam rodzaj czynności w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi;
2) zakładach wykonujących roboty geologiczne:
   a) służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów,
   b) służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami,
   c) służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu wód podziemnych lub wykonywane w celu wykorzystania ciepła Ziemi,
   d) w ramach poszukiwania i rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla

   – mogą wykonywać ten sam rodzaj czynności w specjalności budowlanej w zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1.

9. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w podziemnych zakładach górniczych, mogą wykonywać czynności:

1) mierniczego górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1;
2) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych;
3) kierownika oraz zastępcy kierownika działu mierniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1;
4) w wyższym dozorze ruchu i w dozorze ruchu w specjalności mierniczej w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1.

10. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w odkrywkowych zakładach górniczych lub mierniczego górniczego w zakładach wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi, mogą wykonywać czynności:

1) mierniczego górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1;
2) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych;
3) kierownika oraz zastępcy kierownika działu mierniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1;
4) w wyższym dozorze ruchu i w dozorze ruchu w specjalności mierniczej w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1.

11. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w podziemnych zakładach górniczych, mogą wykonywać czynności:

1) geologa górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1;
2) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu w:
   a) odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych,
   b) zakładach górniczych wydobywających wody lecznicze, wody termalne i solanki,
   c) zakładach wykonujących roboty geologiczne bez użycia środków strzałowych na głębokości do 100 m;
3) kierownika oraz zastępcy kierownika działu geologicznego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1;
4) w wyższym dozorze ruchu i w dozorze ruchu w specjalności geologicznej w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1.

12. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w odkrywkowych zakładach górniczych lub geologa górniczego w zakładach wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi, mogą wykonywać czynności:

1) geologa górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1;
2) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu w:
   a) odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych,
   b) zakładach górniczych wydobywających wody lecznicze, wody termalne i solanki,
   c) zakładach wykonujących roboty geologiczne bez użycia środków strzałowych na głębokości do 100 m;

3) kierownika oraz zastępcy kierownika działu geologicznego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1;
4) w wyższym dozorze ruchu i w dozorze ruchu w specjalności geologicznej w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy zmienianej w art. 1.

13. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geofizyka górniczego w podziemnych zakładach górniczych, mogą wykonywać czynności:

1) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu w:
   a) odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych,
   b) zakładach górniczych wydobywających wody lecznicze, wody termalne i solanki,
   c) zakładach wykonujących roboty geologiczne bez użycia środków strzałowych na głębokości do 100 m;
2) kierownika oraz zastępcy kierownika działu ruchu tąpań w podziemnych zakładach górniczych bez stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania tych czynności, jeżeli odbyły praktykę wymaganą dla tych czynności;
3) kierownika oraz zastępcy kierownika działu ruchu geofizyka i technika strzałowa w zakładach wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów lub służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami, jeżeli odbyły praktykę wymaganą dla tych czynności;
4) w wyższym dozorze ruchu i w dozorze ruchu w specjalności geofizycznej w zakładach górniczych i zakładach;
5) w wyższym dozorze ruchu w specjalności geofizyka i technika strzałowa w zakładach wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów oraz w zakładach wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami, jeżeli odbyły praktykę wymaganą dla tych czynności.

14. Praktyka w kierownictwie i dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu, nabyta podczas wykonywania tych czynności jako powierzonych przez pracodawcę na podstawie art. 58 ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, jest równoznaczna z

praktyką, o której mowa w przepisach ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymaganą dla stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności kierownika ruchu, kierownika działu ruchu lub w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu.

15. Orzeczenia psychologiczne stwierdzające brak istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego dotyczące osób wykonujących czynności, o których mowa w art. 53 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pozostają w mocy do dnia upływu okresów przeprowadzania tych badań, określonych w przepisach dotychczasowych.

Art. 39. 1. Do postępowań w sprawie stwierdzenia kwalifikacji wszczętych na podstawie art. 61 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Wnioski o stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności geofizyka górniczego w podziemnych zakładach górniczych, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, złożone i nierozstrzygnięte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traktuje się jako wnioski o stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności geofizyka górniczego, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 40. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia projektu robót geologicznych, o którym mowa w art. 80 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 41. Do postępowań w sprawie wydania dla obiektów jądrowych decyzji, o których mowa w art. 80 ust. 1 i art. 93 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 42. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia dodatku do projektu robót geologicznych, o którym mowa w art. 80a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 80a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 43. Do informacji geologicznej przekazanej na podstawie art. 82 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia wejścia

w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 82 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 44. 1. Do projektów robót geologicznych, o których mowa w art. 85 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zgłoszonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w stosunku do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin, o którym mowa w art. 85 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Dokumentacje, o których mowa w art. 92 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, dotyczące projektów robót geologicznych, o których mowa w ust. 1, przekazuje się organowi, któremu zgłoszono projekt robót geologicznych, właściwemu na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 45. Do postępowań w sprawach związanych z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi dotyczącymi określania warunków hydrogeologicznych w związku z zakończeniem lub zmianą poziomu odwadniania likwidowanych zakładów górniczych wydobywających kopaliny, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 46. Do postępowań w sprawach związanych z zatwierdzeniem projektów robót geologicznych oraz w sprawach związanych z dokumentacjami geologicznymi dotyczącymi w całości lub w części obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 47. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologicznej lub dodatku do dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1 i 1a ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 48. Do dokumentacji geologicznych, o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 49. Tworzy się wykaz złóż strategicznych.

Art. 50. 1. Minister właściwy do spraw środowiska w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy wszczyna z urzędu w odniesieniu do złóż kopalin, które zostały udokumentowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny albo jego części za złoże strategiczne, jeżeli złoże spełnia kryteria, o których mowa w art. 94a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1. Przepisy art. 94a i art. 94c stosuje się odpowiednio.

2. Stronami postępowania, o którym mowa w ust. 1, są wyłącznie podmioty, które posiadają prawo do informacji geologicznej lub prawo do korzystania z informacji geologicznej zawartej w dokumentacji geologicznej złoża lub w dodatku do dokumentacji geologicznej złoża.

3. Jeżeli nie istnieje podmiot posiadający prawo, o którym mowa w ust. 2, albo jego następca prawny, stroną postępowania jest Skarb Państwa reprezentowany przez wojewodę.

4. W przypadku uznania złoża kopaliny albo jego części za złoże strategiczne w wyniku postępowania, o którym mowa w ust. 1, do ujawnienia złoża strategicznego w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego stosuje się odpowiednio przepisy art. 95a ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 95 i art. 96 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że podmiot będący stroną postępowania, o którym mowa w ust. 1, może ponieść koszty zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz koszty zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynikające z realizacji przez gminę obowiązku ujawnienia złóż strategicznych.

Art. 51. Do dodatków do projektów zagospodarowania złoża, o których mowa w art. 107 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, przedłożonych organowi koncesyjnemu do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w stosunku do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin, o którym mowa w art. 107 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 52. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia lub zmiany planu ruchu, o których mowa w art. 108 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 53. Ten, kto w dniu wejścia w życie ustawy trudni się szkoleniem osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego, jest obowiązany do uzyskania, w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy, decyzji właściwego organu nadzoru górniczego:

1) stwierdzającej posiadanie kadry oraz środków umożliwiających prowadzenie szkoleń;
2) zatwierdzającej program szkolenia.

Art. 54. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia programów szkoleń wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 55. Do postępowań w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 143 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 56. Do sprzedaży, oddawania w użytkowanie wieczyste, użytkowania, najmu lub dzierżawy nieruchomości położonych w granicach terenów górniczych, które nie są w całości lub w części objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i dla których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie uzyskano porozumienia z organem właściwym do udzielenia koncesji na wydobywanie kopalin, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 57. 1. Do postępowań w sprawie opiniowania i uzgadniania projektów dokumentów, o których mowa w art. 11, art. 17, art. 41 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu dotychczasowym i art. 60 tej ustawy, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 11 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Czynności dokonane przez organ administracji geologicznej w toku prowadzenia spraw, o których mowa w ust. 1, przed dniem wejścia w życie ustawy pozostają skuteczne.

3. Marszałkowie województw przekazują ministrowi właściwemu do spraw środowiska akta postępowań, o których mowa w ust. 1, w sprawach opiniowania i uzgadniania projektów dokumentów, o których mowa w art. 11, art. 17, art. 41 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu dotychczasowym i art. 60 tej ustawy, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 58. Do postępowań w sprawach o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 12 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 59. Do postępowań w sprawach o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 13 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 60. Do postępowań w sprawach o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 15w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 61. Do postępowań w sprawach o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 16 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 62. Do postępowań w sprawach o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji, o których mowa w art. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 17, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 17 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 63. 1. Do wykonywania i zmiany koncesji, o których mowa w art. 8 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 20, stosuje się przepisy art. 24, art. 26 i art. 32 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 49zg ust. 1a–1c i art. 108 ust. 9 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 1.

2. Koncesje, o których mowa w art. 8 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 20, na wniosek przedsiębiorcy, mogą być dostosowane do prowadzenia działalności w zakresie, o którym mowa w art. 21 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 64. Do postępowań w sprawach o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 22 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 65. Do postępowań w sprawach o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 26 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 66. W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy przedsiębiorca jest obowiązany do rozpoczęcia prac geologicznych, w tym robót geologicznych, których wykonanie zostało wstrzymane na podstawie art. 15zzzs ustawy, o której mowa w art. 27, albo do złożenia wniosku o zmianę koncesji lub wniosku o zatwierdzenie dodatku do projektu robót geologicznych, spełniających wymagania ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w tym aktualizujących harmonogram robót geologicznych.

Art. 67. 1. W latach 2023–2032 maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla części budżetowej 85 – Województwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 8,363 mln zł, w tym w:

1) 2023 r. – 0 zł;
2) 2024 r. – 0,939 mln zł;
3) 2025 r. – 0,928 mln zł;
4) 2026 r. – 0,928 mln zł;
5) 2027 r. – 0,928 mln zł;
6) 2028 r. – 0,928 mln zł;
7) 2029 r. – 0,928 mln zł;
8) 2030 r. – 0,928 mln zł;
9) 2031 r. – 0,928 mln zł;
10) 2032 r. – 0,928 mln zł.

2. W przypadku przekroczenia albo zagrożenia przekroczeniem maksymalnego limitu wydatków przyjętego na dany rok budżetowy, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu kosztów realizacji zadań wynikających z ustawy.

3. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, a w razie potrzeby podejmuje działania w celu wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2.

Art. 68. 1. W latach 2023–2032 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 8,516 mln zł, w tym w:

1) 2023 r. – 0,834 mln zł;
2) 2024 r. – 0,834 mln zł;
3) 2025 r. – 0,834 mln zł;

4) 2026 r. – 0,834 mln zł;
5) 2027 r. – 0,834 mln zł;
6) 2028 r. – 0,834 mln zł;
7) 2029 r. – 0,834 mln zł;
8) 2030 r. – 1,010 mln zł;
9) 2031 r. – 0,834 mln zł;
10) 2032 r. – 0,834 mln zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem maksymalnego limitu wydatków przyjętego na dany rok budżetowy, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu kosztów realizacji zadań Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla.

3. Działania, o których mowa w ust. 2, nie mogą stwarzać zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego, zdrowia i życia ludzi oraz środowiska ani nie mogą obniżać możliwości realizacji obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z prawa Unii Europejskiej dotyczących prowadzenia działalności w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla.

4. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, a w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 2.

Art. 69. 1. W latach 2023–2032 maksymalny limit wydatków Wyższego Urzędu Górniczego będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 9,113 mln zł, w tym w:

1) 2023 r. – 0 zł;
2) 2024 r. – 1,017 mln zł;
3) 2025 r. – 1,012 mln zł;
4) 2026 r. – 1,012 mln zł;
5) 2027 r. – 1,012 mln zł;
6) 2028 r. – 1,012 mln zł;
7) 2029 r. – 1,012 mln zł;
8) 2030 r. – 1,012 mln zł;
9) 2031 r. – 1,012 mln zł;
10) 2032 r. – 1,012 mln zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem maksymalnego limitu wydatków przyjętego na dany rok budżetowy, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się

mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu kosztów realizacji zadań Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, a w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 2.

Art. 70. W celu realizacji ustawy Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych wydatków między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej, kierując się potrzebą zapewnienia właściwej realizacji zadań przypisanych do poszczególnych działów i uwzględniając niezbędne wydatki służące realizacji zadań, a także kierując się koniecznością ustalenia kwot wydatków na poziomie nieprzekraczającym ustalonych limitów wydatków.

Art. 71. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 69 ust. 1, art. 82a ust. 1, art. 97 ust. 1 pkt 2 i 5, art. 100 ust. 10 oraz art. 125 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 69 ust. 1, art. 82a ust. 1, art. 97 ust. 1 pkt 2 i 5, art. 100 ust. 10 oraz art. 125 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 47d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 47d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 383 ust. 6 oraz art. 387 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 23 zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 383 ust. 6 oraz art. 387 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 23 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane.

4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 277 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 23 zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 277 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 23, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane.

Art. 72. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 23 pkt 14 i 15, które wchodzą z życie z dniem 31 grudnia 2023 r.;
2) art. 1 pkt 15 lit. d i e, pkt 16 lit. a tiret pierwsze i drugie, pkt 30 lit. c, pkt 81 lit. c, pkt 98 lit. d oraz pkt 117 lit. b, art. 6 pkt 2 oraz art. 23 pkt 3–5 i 16, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „projektem ustawy zmieniającej" lub „projektem nowelizacji", przewiduje istotne zmiany przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633), zwanej dalej „P.g.g.", których celem jest m.in.:

I. ochrona złóż kopalin – realizacja zaleceń Najwyższej Izby Kontroli (dalej „NIK"),

II. wprowadzenie do P.g.g. instrumentów prawnych związanych z transformacją energetyczno-klimatyczną,

III. liberalizacja i uporządkowanie przepisów regulujących działalność prowadzoną na podstawie P.g.g.,

IV. usprawnienie działalności organów nadzoru górniczego,

V. zmiana przepisów regulujących działalność państwowej służby geologicznej (dalej również jako „PSG").

I. Ochrona złóż kopalin

1. Wprowadzenie

Złoża kopalin stanowią istotny z punktu widzenia gospodarki narodowej element środowiska naturalnego. Obowiązujące przepisy nie zapewniają jednak dostatecznej ochrony złóż kopalin, przede wszystkim przed trwałą zabudową, wykluczającą eksploatację złóż w przyszłości. Jednym z głównych celów projektu nowelizacji jest wprowadzenie ram prawnych, które pozwolą na objęcie występujących w Polsce złóż kopalin skutecznym i kompleksowym systemem ochrony prawnej. Ma to szczególne znaczenie w kontekście dwóch kluczowych cech, jakimi odznaczają się złoża kopalin: po pierwsze – ich nieodnawialnością, po wtóre – korzyściami gospodarczymi płynącymi z ich wydobywania.

Na istnienie luki prawnej w zakresie ochrony złóż kopalin zwróciła uwagę NIK w wystąpieniu pokontrolnym sporządzonym w związku z kontrolą przeprowadzoną w 2017 r. w Ministerstwie Środowiska w przedmiocie gospodarki złożami strategicznych surowców kopalnych. W swoich zaleceniach NIK oceniła działalność Ministra Środowiska w zakresie zarządzania udokumentowanymi złożami kopalin i ich ochrony jako niewystarczającą. Do obszarów, w których zostały stwierdzone nieprawidłowości, NIK zaliczyła przede wszystkim:

1) nieopracowanie wykazu złóż kopalin mających strategiczne znaczenie dla gospodarki państwa oraz niewprowadzenie skutecznych mechanizmów zapewniających zachowanie wartości użytkowych takich złóż i ich ochronę przed stałą zabudową i inwestycjami liniowymi;

2) niewykonywanie przez Ministra Środowiska obowiązku nakładania kar pieniężnych na wojewodów z tytułu niewydania zarządzeń zastępczych;

3) nieegzekwowanie od jednostek samorządu terytorialnego informacji o realizacji obowiązku ujawniania udokumentowanych złóż kopalin w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (dalej również „studium") oraz o wprowadzanych ograniczeniach co do sposobu zagospodarowania na terenach udokumentowanych złóż kopalin.

Jednocześnie jednak NIK zwróciła uwagę, że powyższa negatywna ocena wynika m.in. z faktu, że obowiązujące przepisy nie dają ministrowi skutecznych instrumentów prawnych umożliwiających wywiązywanie się z obowiązku ochrony polegającej na racjonalnym gospodarowaniu zasobami złóż kopalin oraz na kompleksowym wykorzystaniu kopalin. W związku z powyższym NIK uznała za konieczne przeprowadzenie odpowiednich zmian legislacyjnych umożliwiających skuteczne zarządzanie złożami kopalin oraz ich ochronę przed utratą możliwości ich eksploatacji w przyszłości. Szczególny nacisk w swoich uwagach NIK położyła na zagadnienie ochrony złóż tych kopalin, które mają strategiczne znaczenie dla polskiej gospodarki.

Najważniejszymi zaleceniami pokontrolnymi NIK skierowanymi do Ministra Środowiska w ww. zakresie były:

1) zapewnienie wytypowania strategicznych złóż kopalin wraz z wprowadzeniem mechanizmów zabezpieczenia możliwości ich eksploatacji oraz

2) usprawnienie procedur związanych z:

   a) ujawnianiem przez jednostki samorządu terytorialnego udokumentowanych złóż kopalin w dokumentach planistycznych,

   b) wydawaniem przez wojewodów zarządzeń zastępczych, a w przypadku zwłoki wojewodów z wydawaniem ww. dokumentów – usprawnienie postępowania związanego z nakładaniem przez Ministra Środowiska kar pieniężnych na wojewodów.

2. Zmiany w P.g.g.

Uznając zalecenia NIK za słuszne, projekt nowelizacji zakłada wprowadzenie do przepisów P.g.g. definicji ustawowej „złoża strategicznego". Zgodnie z projektem nowelizacji złożem strategicznym jest złoże kopaliny, które ze względu na jego znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju podlega szczególnej ochronie prawnej (projektowany art. 6 ust. 1 pkt 19a P.g.g.). Zdefiniowanie tego pojęcia jest niezbędne, gdyż pozwoli uniknąć wątpliwości interpretacyjnych w zakresie tego, czy dane złoże kopaliny można uznać za strategiczne. Wprowadzenie ww. definicji legalnej bez wątpienia usankcjonuje też szczególne miejsce, jakie zajmą złoża strategiczne (dotychczas w sposób nieformalny) w hierarchii krajowych złóż kopalin.

W odniesieniu do pierwszej grupy zaleceń NIK projekt ustawy zmieniającej przewiduje, że uznanie złoża za strategiczne będzie się odbywać na podstawie decyzji administracyjnej.

Postępowanie w sprawie uznania złoża za strategiczne będzie mogło zostać wszczęte z urzędu przez ministra właściwego do spraw środowiska po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej obejmującej złoże, o którym mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g. Postępowanie to zostało uregulowane we wprowadzonym nowelizacją art. 94a P.g.g. i będzie mogło zostać wszczęte nie później niż miesiąc od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej albo dodatku do niej. Powyższe ograniczenie czasowe jest uwarunkowane odmiennymi obowiązkami gmin w zakresie ujawniania złóż strategicznych w dokumentach planistycznych, o czym jest mowa w dalszej części. Stroną takiego postępowania będzie podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej. Założeniem projektu nowelizacji jest, aby minister właściwy do spraw środowiska po zatwierdzaniu dokumentacji geologicznych obejmujących złoża wymienione w art. 10 ust. 1 P.g.g. każdorazowo rozstrzygał, czy jest zasadne wszczęcie postępowania w sprawie uznania złoża za strategiczne. Złoże kopaliny będzie mogło zostać uznane za strategiczne w drodze decyzji ministra właściwego do spraw środowiska (art. 94a ust. 2 P.g.g.). Przy podejmowaniu decyzji o uznaniu złoża za strategiczne minister właściwy do spraw środowiska będzie kierował się nie tylko wyżej wymienioną definicją ustawową złoża strategicznego, ale także badał, czy zachodzą kryteria, o których mowa w projektowanym art. 94a ust. 5 P.g.g., tj. dostęp do złoża związany ze stanem zagospodarowania terenu, podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub dla interesu surowcowego państwa, lub ponadprzeciętna dla danej kopaliny wielkość zasobów, lub unikalne parametry kopaliny znajdującej się w złożu. Kryteria te precyzują bowiem, jakimi właściwościami powinno charakteryzować się złoże, aby mogło zostać uznane za mające

znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju. W celu uznania złoża za strategiczne będzie zatem konieczne także spełnienie kryteriów zawartych w art. 94a ust. 5 P.g.g. Projekt przewiduje, że do uznania złoża za strategiczne zawsze będzie musiała być spełniona przesłanka dostępu do złoża wynikającego ze stanu zagospodarowania terenu. Natomiast w przypadku pozostałych kryteriów została zastosowana alternatywa łączna, zatem będzie wystarczające spełnienie jednego z tych kryteriów. Projektowana nowelizacja przewiduje, że jest możliwe uznanie za strategiczne jedynie części złoża kopaliny w okolicznościach, o których mowa w projektowanym art. 94a ust. 6 P.g.g. Należy mieć bowiem na uwadze okoliczność, że w wielu przypadkach ochrona całego obszaru, na którym znajduje się złoże kopaliny, jest bezcelowa z uwagi chociażby na istniejącą już gęstą zabudowę. Zamierzeniem nowelizacji jest, aby złoże strategiczne albo część złoża uznana za strategiczne, zostały objęte zwiększoną ochroną. Dzięki temu będzie możliwe określenie w decyzji o uznaniu złoża za strategiczne warunków, jakie gmina powinna uwzględnić w toku realizacji obowiązków, związanych z ujawnieniem złoża w dokumentach planistycznych, a w szczególności konieczność wprowadzenia zakazu trwałej zabudowy lub zakazu innego zagospodarowania wyznaczonego obszaru złoża strategicznego w sposób, który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania tego złoża.

Przy podejmowaniu decyzji minister właściwy do spraw środowiska będzie posiłkować się opinią państwowej służby geologicznej oraz opinią wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gmin, na terenie których znajduje się złoże kopaliny, którego dotyczy dokumentacja geologiczna albo dodatek do dokumentacji geologicznej. Opinia PSG będzie dotyczyć tego, czy złoże spełnia kryteria do objęcia go szczególną ochroną prawną wyrażającą się w uznaniu złoża kopaliny za strategiczne, a także czy jest uzasadnione wskazywanie warunków, jakie gmina powinna uwzględnić w toku realizacji obowiązków związanych z ujawnieniem złoża w dokumentach planistycznych. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy jest wyspecjalizowaną instytucją, dysponującą zasobem kadrowym składającym się z fachowców uprawnionych do formułowania opinii o potrzebie uznania złoża za strategiczne. Dlatego zajęte przez PSG stanowisko będzie miało istotne znaczenie w podjęciu decyzji przez ministra właściwego do spraw środowiska. Natomiast organ wykonawczy gminy będzie przygotowywał opinię w zakresie projektowanych granic złoża strategicznego lub jego części oraz sposobu zagospodarowania terenu, na którym znajduje się to złoże, z uwzględnieniem uwarunkowań urbanistycznych, gospodarczych, środowiskowych i kulturowych tego terenu. Dzięki powyższemu w postępowaniu zostanie uwzględnione także stanowisko organów

wykonawczych gminy. W przypadku gdy minister właściwy do spraw środowiska uzna, że złoże nie spełnia kryteriów, zostanie wydana decyzja o umorzeniu postępowania (art. 94a ust. 13 P.g.g.). Projekt uwzględnia także sytuację, w której złoże lub jego część przestanie spełniać kryteria z projektowanego art. 94a ust. 5 P.g.g. i w takim przypadku decyzja o uznaniu złoża za strategiczne będzie mogła zostać zmieniona lub uchylona przez ministra. Postępowanie będzie wszczynane odpowiednio także po zatwierdzeniu dodatku do dokumentacji geologicznej. W przypadku gdy postępowanie będzie wszczynane po zatwierdzeniu dodatku do dokumentacji geologicznej, analiza spełnienia kryteriów, o których mowa w art. 94a ust. 5 P.g.g., będzie dotyczyć całego złoża kopaliny.

Postępowanie w sprawie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne będzie dotyczyć przede wszystkim złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g., które są obecnie najbardziej istotne dla gospodarki. Jednakże projektowana nowelizacja przewiduje także, że może zaistnieć sytuacja, w której kryteria wskazane w dodawanym przepisie art. 94a ust. 5 P.g.g. będą spełnione przez złoże kopaliny objęte prawem własności nieruchomości gruntowej, z uwagi na zmieniające się uwarunkowania ekonomiczne czy też unikalne parametry danej kopaliny. Dlatego, zgodnie z projektowanym art. 94b P.g.g., minister właściwy do spraw środowiska będzie również uprawniony do wszczęcia postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny, objętego prawem własności nieruchomości gruntowej, za złoże strategiczne. W stosunku do takiego postępowania zastosowanie znajdą odpowiednio te same regulacje jak w odniesieniu do złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g.

Przepisy przejściowe nowelizacji uwzględniają także sytuację, w której minister będzie chciał uznać za strategiczne złoże, które zostało udokumentowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. W przypadku takich złóż za stronę będzie uznany podmiot, któremu przysługuje prawo do informacji geologicznej lub prawo do korzystania z informacji geologicznej zawartej w dokumentacji geologicznej złoża lub dodatku do dokumentacji geologicznej złoża. Jednakże w stosunku do dokumentacji geologicznych powstałych przed dniem 1 lutego 1989 r. prawo do informacji geologicznej przysługuje zazwyczaj jedynie Skarbowi Państwa (zasada jednolitej władzy państwowej uniemożliwiała nabywanie tego prawa przez przedsiębiorstwa państwowe). Może zaistnieć sytuacja, w której jedynym podmiotem uprawnionym do informacji geologicznej będzie Skarb Państwa. W takiej sytuacji jedyną stroną postępowania będzie Skarb Państwa reprezentowany przez wojewodę. Rozwiązanie to jest uzasadnione okolicznością, że wojewoda jest reprezentantem Skarbu Państwa na szczeblu województwa, a także wykonuje obecnie zadania związane z ujawnieniem

w studium w celu ochrony udokumentowanych złóż kopalin (w trybie zarządzenia zastępczego). Możliwość wszczęcia postępowania w odniesieniu do takich złóż będzie ograniczona terminem 2 lat od dnia wejścia w życie projektowanej nowelizacji, co ma służyć m.in. mobilizacji organu do dokonania przeglądu złóż kopalin w celu ustalenia, które z nich spełniają przesłanki złoża strategicznego.

Ponieważ złoża będą uznawane za strategiczne w drodze odrębnych postępowań administracyjnych, jest wskazane opracowanie wykazu obejmującego wszystkie złoża strategiczne tak, aby zapewnić zainteresowanym podmiotom kompleksową informację w tym zakresie. Dlatego też projektowana nowelizacja przewiduje wprowadzenie art. 94c P.g.g., w myśl którego minister prowadzi w swoim Biuletynie Informacji Publicznej wykaz złóż strategicznych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 19a P.g.g. Projektowane przepisy wskazują zakres informacji dotyczących danego złoża, które zostaną ujęte w wykazie.

Do skutecznej realizacji obowiązku ochrony złóż kopalin jest konieczna modyfikacja przepisów P.g.g. w zakresie dotyczącym ujawniania złóż w dokumentach planistycznych gminy czy województwa (art. 95 i art. 96 P.g.g.). Obecnie obowiązujące przepisy przewidują, że jednostki samorządu terytorialnego powinny ujawniać m.in. udokumentowane złoża kopalin, w celu ich ochrony, w studium oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, zwanych dalej „planami miejscowymi", oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa. Zawarty w przepisie art. 95 ust. 2 P.g.g. termin 2 lat dotyczy obowiązku wprowadzenia udokumentowanych złóż kopalin wyłącznie do studium. Tymczasem to plan miejscowy stanowi dokument planistyczny o podstawowym znaczeniu dla kształtowania ładu przestrzennego na szczeblu gminnym, będąc aktem prawa miejscowego. Zdarzają się sytuacje, w którym gmina ujawnia złoże w studium, jednak nie ujawnia go w planie miejscowym, co prowadzi do zabudowy terenów znajdujących się nad cennymi złożami kopalin. Ponadto brakuje także określenia w przepisach, w jaki sposób złoża kopalin powinny być ujawniane w dokumentach planistycznych.

Istniejące luki w przepisach otwierają drogę samorządom do celowego nieujawniania złóż kopalin w dokumentach planistycznych po to, aby na tych terenach zostało dopuszczone zagospodarowanie, które wprawdzie w krótkiej perspektywie czasu będzie korzystne dla gminy i jej mieszkańców (zwiększenie wpływów z podatków od nieruchomości), jednak z perspektywy gospodarki krajowej, w tym dostępności do surowców, które mają charakter nieodnawialny oraz ściśle powiązany z określonym obszarem, jest to praktyka niewłaściwa. Ponadto należy wskazać, że zabezpieczenie możliwości prowadzenia działalności górniczej

może w przyszłości przynieść gminie dużo wymiernych korzyści (opłata eksploatacyjna, podatek od nieruchomości, nowe miejsca pracy w górnictwie oraz branży współpracującej z górnictwem).

Projekt nowelizacji przewiduje, że dotychczasowy termin 2 lat pozostanie aktualny dla obowiązku ujawniania wszystkich złóż kopalin innych niż złoża strategiczne, udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla, obszarów udokumentowanych wód podziemnych, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, a także podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji. W przypadku wszczęcia nowo wprowadzonego postępowania w zakresie uznania złoża za strategiczne obowiązki organów samorządu terytorialnego dotyczące ujawnienia złoża będą zależeć od rodzaju rozstrzygnięcia ministra właściwego do spraw środowiska. W przypadku uznania złoża za strategiczne będzie on wynosił rok od dnia doręczenia gminie kopii decyzji uznającej złoże kopaliny lub jego część za złoże strategiczne. Jeśli minister właściwy do spraw środowiska uzna, że złoże nie spełnia przesłanek do uznania go za strategiczne, termin na jego ujawnienie będzie wynosił 2 lata od dnia doręczenia gminie decyzji o umorzeniu postępowania. Z analiz przeprowadzonych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska wynika, że obecnie obowiązujący 6-miesięczny termin na ujawnienie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zwanym dalej „studium", złóż węglowodorów nie jest terminem realnym do dochowania przez gminy. W związku z tym nowelizacja przewiduje, że w odniesieniu do węglowodorów termin ulegnie odpowiedniemu wydłużeniu do roku, a rozpoczęcie biegu terminu będzie zależne od ww. decyzji odnośnie do wszczęcia postępowania dotyczącego uznania złoża za strategiczne, a następnie od rodzaju rozstrzygnięcia w tym postępowaniu.

Projekt ustawy zmieniającej likwiduje dotychczasową lukę prawną ochrony złóż przez wprowadzenie terminu na realizację obowiązku ujawniania złóż kopalin w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (obecnie termin dotyczy tylko studium). Ma to kluczowe znaczenie, ponieważ możliwość realizacji inwestycji budowlanej zależy w pierwszej kolejności od ustaleń planu miejscowego, dlatego jest konieczne jak najszybsze doprowadzenie do zgodności ustaleń studium oraz planu miejscowego. Projektowane rozwiązania mają zapobiec praktyce uchylania się lub przedłużania w czasie ujawniania złóż w planach miejscowych oraz doprowadzić do tego, aby planowane przeznaczenie nieruchomości znajdujących się ponad złożami kopalin uwzględniało potrzebę zachowania dostępności do złoża kopaliny.

Nowością jest regulacja przewidująca, że zmiany studium i planu miejscowego wynikające z realizacji przez gminę obowiązku wprowadzenia obszarów udokumentowanych złóż kopalin mogą nastąpić jednocześnie. Jest to przepis szczególny w stosunku do przepisu art. 20 ust. 1 z dnia 27 marca 2003 r. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, z późn. zm.), zwanej dalej „u.p.z.p.", z którego wynika zasada uchwalania planu miejscowego i jego zmiany w sposób zgodny z ustaleniami studium. Zasada ta oznacza, że do zmiany planu miejscowego jest konieczna zgodność zmiany z ustaleniami studium. To z kolei determinuje kolejność zmiany dokumentów planistycznych; zawsze jako pierwsze zmieniane jest studium. Projektowany przepis będzie zatem stanowić wyjątek od ww. zasady. Wprowadzenie tego wyjątku jest konieczne, aby zapewnić skuteczną ochronę złóż kopalin. Należy podkreślić, że w przypadku gdy na terenie występowania złoża kopaliny obowiązuje plan miejscowy, w którym nie zostały ujawnione złoża kopalin oraz nie zostały wprowadzone ustalenia, które zapewniają ochronę dostępności do złoża, na etapie oceny wniosku o pozwolenie na budowę lub zgłoszenia budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej uwzględni ustalenia planu miejscowego, co oznaczałoby możliwość realizacji inwestycji na terenie występowania złoża strategicznego, które może być źródłem surowca cennego dla krajowej gospodarki. Takie zagrożenie nie występuje w przypadku terenów, na których nie obowiązują plany miejscowe, ponieważ w przypadku występowania na nich udokumentowanych złóż kopalin decyzja o warunkach zabudowy podlega uzgodnieniu z właściwym organem administracji geologicznej. Ponadto należy wskazać, że zmiana ustaleń studium i planu miejscowego w zakresie wynikającym z ujawnienia w nich w celu ochrony udokumentowanych złóż kopalin (umożliwiania ich przyszłej eksploatacji) dotyczy niewielkiej części każdego z ww. dokumentów, a wspólne procedowanie ich zmiany zapewni spójność w tym zakresie. Istotne jest to, że w opisanych okolicznościach gmina będzie uprawniona, ale nie obowiązana do skorzystania z możliwości jednoczesnej zmiany obydwu dokumentów. Jeżeli z możliwości tej nie skorzysta, będzie musiała dochować terminu rocznego dla złóż strategicznych oraz złóż węglowodorów albo 2-letniego terminu dla pozostałych złóż kopalin na ujawnienie złóż zarówno w studium, jak i w planie miejscowym (o ile taki plan lub plany obowiązują na jej terenie).

Nowelizowany przepis art. 95 P.g.g. zakłada ponadto zmianę zasad ponoszenia kosztów związanych ze zmianą studium oraz zmianą planu miejscowego wynikających z realizacji przez gminę obowiązku ujawnienia złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g. Dotychczas koszty te obciążały właściwe jednostki samorządu terytorialnego. Wyjątkiem był przypadek

wprowadzania do studium obszaru udokumentowanego złoża węglowodorów, kiedy to wynikające z tego koszty ponosił przedsiębiorca, który sporządził dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów. Projekt ustawy zmieniającej zakłada rozszerzenie obowiązku pokrycia przez podmioty sporządzające dokumentację geologiczną kosztów związanych ze zmianą dokumentów planistycznych w sytuacji opracowywania tych dokumentów w celu wywiązania się z obowiązku ujawnienia złóż kopalin określonych w art. 10 ust. 1 P.g.g., które zostały uznane za strategiczne. Dzięki temu rozwiązaniu podmioty zainteresowane eksploatacją takich kopalin uzyskają realny wpływ na uruchomienie postępowania, w ramach którego następuje wprowadzenie złóż kopalin do studium i planu miejscowego. Dotychczas procedury te często nie były w ogóle realizowane albo trwały latami, a gminy uzasadniały swoją opieszałość brakiem środków finansowych. W przypadku złóż kopalin innych niż złoża strategiczne i złoża węglowodorów, a także obszarów udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla, obszarów udokumentowanych wód podziemnych, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, a także obszarów udokumentowanych podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, przedsiębiorcy będą mieli możliwość poniesienia kosztów związanych z wprowadzeniem takich złóż czy też obszarów do dokumentów planistycznych.

Ważnym, nowym przepisem będzie art. 95a P.g.g. przewidujący obowiązek wprowadzania przez gminy, jednocześnie z ujawnianiem obszarów udokumentowanych złóż strategicznych w studiach i planach miejscowych, zakazu trwałej zabudowy lub zagospodarowania obszarów w sposób uniemożliwiający eksploatację takich złóż w przyszłości. Należy przez to rozumieć zakaz (ograniczenie) zabudowy i zagospodarowania terenu w rozumieniu art. 36 ust. 1a pkt 3 u.p.z.p. To z kolei oznacza, że zakaz ten wpisze się w katalog wyjątków wyłączających odpowiedzialność odszkodowawczą gmin, o której mowa w art. 36 ust. 1 u.p.z.p.

Uzasadnieniem dla zaproponowanego rozwiązania jest znaczenie ochrony złóż kopalin dla gospodarki i interesu surowcowego. Zważywszy jednak, że ww. zakaz nie stanowi samodzielnego ustalenia przez gminę społeczno-gospodarczego przeznaczenia terenu oraz sposobu korzystania z niego, gmina nie powinna ponosić odpowiedzialności odszkodowawczej. Wzmocnieniem przytoczonego uzasadnienia jest okoliczność, że gminy miały obowiązek (wynikający z przepisu art. 95 ust. 1 P.g.g.) ujawniania udokumentowanych złóż kopalin w studiach i planach miejscowych już w momencie wejścia w życie P.g.g., tj. począwszy od dnia 1 stycznia 2012 r. Nowelizacja nie wprowadza zatem żadnego nowego

obowiązku ujawniania złóż kopalin, który mógłby skutkować obniżeniem wartości nieruchomości. Należy przy tym dodać, że już w obecnym stanie prawnym prawa właściciela / użytkownika wieczystego gruntu położonego na złożu są ograniczone. Przepisy P.g.g. oraz u.p.z.p. dają możliwość odmowy uzgodnienia decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego przez organy administracji geologicznej w sytuacji, gdy inwestycja jest planowana na złożu kopalin, a jej realizacja uniemożliwiłaby lub ograniczyła możliwość przyszłej eksploatacji. Organy administracji geologicznej w praktyce, co do zasady, odmawiają uzgodnienia takich inwestycji, a orzecznictwo sądów administracyjnych potwierdza, że są do tego uprawnione (patrz: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 stycznia 2020 r., sygn. akt IV SA/Wa 2523/19, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 stycznia 2020 r., sygn. akt IV SA/Wa 2522/19, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 kwietnia 2020 r., sygn. akt 2846/19). Należy zatem podkreślić, że projektowany art. 95a P.g.g. sankcjonuje linię orzeczniczą, ukształtowaną w oparciu o rozstrzygnięcia nadzorcze wojewodów oraz wyroki sądów administracyjnych dotyczące interpretacji pojęcia „ujawnienia udokumentowanych złóż kopalin w celu ochrony" w kontekście zarówno ustaleń studium, planu miejscowego, jak również decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Nie jest właściwe, aby normy prawne obowiązujące w zakresie ochrony złóż kopalin były wywodzone z orzecznictwa sądowego, a prawidłowe ustalenia w studium lub planie miejscowym poprzedzały długotrwałe postępowania sądowe.

Proponowany obowiązek ponoszenia przez podmioty sporządzające dokumentację geologiczną kosztów ujawnienia złóż strategicznych przyczyni się do skrócenia czasu wprowadzania złóż strategicznych do dokumentów planistycznych. To zaś zapewni ww. złożom lepszą ochronę, zwłaszcza przed trwałą zabudową.

Modyfikacja art. 96 P.g.g. wynika niejako ze zmiany art. 95 P.g.g. i służy możliwie najpełniejszej realizacji zalecenia pokontrolnego NIK dotyczącego usprawnienia procedury wydawania zarządzeń zastępczych przez wojewodów. Główna zmiana polega na uzupełnieniu zakresu spraw objętych zarządzeniem zastępczym wojewody o sprawy wprowadzania obszarów udokumentowanych złóż kopalin, obszarów udokumentowanego kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, obszarów udokumentowanych wód podziemnych, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, a także udokumentowanych podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji również do planów miejscowych (dotychczasowy przepis art. 96 ust. 1

P.g.g. stanowił, że zarządzenie zastępcze będzie dotyczyć spraw związanych z wprowadzeniem złóż wyłącznie do studium). Uprawnienie wojewody do ujawnienia zarządzeniem zastępczym obszaru udokumentowanego złoża w planie miejscowym będzie miało zastosowanie jedynie w sytuacji, gdy ten obszar jest objęty miejscowym planem. Ponadto zostanie ujednolicony termin, jaki mają wojewodowie na wydanie zarządzenia zastępczego. Dotychczasowy przepis może budzić wątpliwości interpretacyjne, zwłaszcza jeśli chodzi o złoża inne niż złoża węglowodorów. Nie wiadomo bowiem, ile czasu ma wojewoda na wydanie zarządzenia zastępczego w sprawie wprowadzenia do studium np. obszaru udokumentowanego złoża węgla brunatnego (przepis art. 96 ust. 1 pkt 1 P.g.g. stanowi, że w takiej sytuacji wojewoda wydaje zarządzenie po upływie 2-letniego terminu, jaki obowiązywał gminę). Nowelizacja zakłada, że termin na wydanie zarządzenia zastępczego będzie wynosił 6 miesięcy dla złóż strategicznych oraz złóż węglowodorów, a rozpoczęcie jego biegu nastąpi po bezskutecznym upływie terminów na ujawnienie przez gminy złóż w studium i planie miejscowym. Wojewoda będzie miał natomiast termin 2 lat na wydanie zarządzenia zastępczego dotyczącego ujawnienia w studium i planie miejscowym pozostałych złóż, a także udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla, obszarów udokumentowanych wód podziemnych, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, a także podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji.

Jednym z zaleceń NIK było wzmocnienie ochrony złóż kopalin przez usprawnienie procedury nakładania na wojewodów kar pieniężnych za zwłokę w wydawaniu zarządzeń zastępczych. Pojęcie „organu wyższego stopnia" uprawnionego do karania wojewody zastosowane w obowiązującym przepisie art. 96 ust. 4 P.g.g. budzi wątpliwości interpretacyjne. Nie jest jasne, czy organem wyższego stopnia w rozumieniu tego przepisu powinien być minister właściwy do spraw środowiska – na podstawie art. 157 P.g.g., czy też minister właściwy do spraw administracji publicznej – zgodnie z art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775), zwanego dalej „K.p.a.", w zw. z art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2023 r. poz. 190). Pojawiające się wątpliwości interpretacyjne spowodowały, że przepis o karach pieniężnych dla wojewody nie był w praktyce stosowany. Aby zmienić tę sytuację, należało wskazać wyraźnie, że wymierzanie wojewodom kar pieniężnych będzie należało do zadań ministra właściwego do spraw środowiska, ponieważ to

ten organ jest najbardziej zainteresowany ochroną złóż kopalin oraz może w łatwy sposób pozyskać dane niezbędne do realizacji zadania.

Nowelizacja przepisu art. 96 P.g.g. przewiduje wreszcie, że gmina nie tylko pokryje koszty związane z zarządzeniem zastępczym – jak było dotychczas, ale również przekaże wojewodzie równowartość kosztów, jakie poniósł przedsiębiorca, licząc na wprowadzenie przez gminę udokumentowanego złoża do studium i planu miejscowego, do którego to wprowadzenia jednak nie doszło z powodu zwłoki gminy. Takie rozwiązanie wynika z konieczności wprowadzenia realnej sankcji dla gmin za zwłokę we wprowadzaniu złóż do dokumentów planistycznych. Brak takiego uregulowania będzie skutkować dalszym unikaniem przez gminy odpowiedzialności za nieujawnianie złóż. Obowiązek ponoszenia przez gminy kosztów zmiany studium i sporządzenia planu miejscowego lub jego zmiany w drodze zarządzenia zastępczego byłby bowiem tylko teoretyczny. W praktyce gminy mogłyby bowiem finansować przedsięwzięcie wojewody z funduszy uzyskanych wcześniej od przedsiębiorców zainteresowanych szybkim ujawnieniem złóż w studium i planie miejscowym (nie byłyby w żaden sposób „stratne"). Z analiz przeprowadzonych przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska wynika, że zdarza się, że przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą uregulowaną ustawą P.g.g. finansują zmiany studiów i planów miejscowych wynikające z realizacji przez gminy obowiązku ujawnienia w tych dokumentach złóż kopalin.

Przepisy przejściowe nowelizacji stanowią, że uregulowane w art. 95 i art. 96 P.g.g. zasady ujawniania złóż kopalin w dokumentach planistycznych będą miały odpowiednio zastosowanie także do złóż udokumentowanych przed wejściem w życie projektowanej nowelizacji, w stosunku do których minister właściwy do spraw środowiska będzie mógł wszcząć postępowanie w sprawie uznania złoża za strategiczne. W przypadku takich złóż podmiot posiadający prawo do informacji geologicznej lub prawo do korzystania z informacji geologicznej zawartej w dokumentacji geologicznej złoża lub dodatku do niej będzie mógł ponieść koszty ujawnienia złoża w studium lub planie miejscowym.

Zadania realizowane przez organy administracji geologicznej w ramach współdziałania w procesie planowania przestrzennego, w szczególności opiniowanie projektów studium i planów miejscowych w zakresie udokumentowanych złóż kopalin, a także uzgadnianie projektów decyzji o warunkach zabudowy / o lokalizacji inwestycji celu publicznego w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin, stanowią zadania służące zapewnieniu ochrony złóż kopalin. Zadania te polegają na dokonaniu oceny, jak projektowane przeznaczenie lub projektowana konkretna inwestycja mogą wpłynąć na przyszłą eksploatację złóż kopalin, co jest dokonywane

na podstawie dokumentacji geologicznej złoża, w szczególności części wskazującej na warunki jego ochrony. Przez pierwsze lata obowiązywania ustawy nie było żadnych wątpliwości, że organem właściwym do zajęcia stanowiska w sprawach związanych ze złożami kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g., jest minister właściwy do spraw środowiska. Prawidłowość tej interpretacji potwierdziły zarówno wyniki kontroli NIK w 2017 r. dotyczącej gospodarki strategicznymi surowcami kopalnymi, jak również liczne orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, które utrzymywały w mocy postanowienia ministra wydane w procesie uzgadniania projektów decyzji o warunkach zabudowy. Natomiast z uwagi na dostrzeżoną zmianę linii orzeczniczej w zakresie właściwości rzeczowej organów administracji geologicznej, zapoczątkowaną wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18.02.2021 r. w sprawie o sygn. II OSK 3266/19, który wskazał, że marszałek województwa jest organem właściwym w sprawach uzgadniania projektów decyzji o warunkach zabudowy w stosunku do wszystkich udokumentowanych złóż kopalin, konieczne stało się wpisanie wprost zadań z zakresu ochrony złóż kopalin do ustawy P.g.g. Linia ta znalazła potwierdzenie w postanowieniach Naczelnego Sądu Administracyjnego, rozstrzygających spory kompetencyjne między ministrem właściwym do spraw środowiska a Marszałkiem Województwa Wielkopolskiego z dnia 23 listopada 2022 r. (II OW 26/22, II OW 34/22, II OW 90/22). Projektowane przepisy zagwarantują, że w procesie uzgadniania będą uczestniczyły wyspecjalizowane organy, które posiadają wiedzę i doświadczenie w obszarze objętym współdziałaniem, tj. mają na co dzień do czynienia z daną grupą złóż kopalin.

Mając na względzie powyższe, projekt nowelizacji przewiduje wprowadzenie po art. 161 P.g.g. nowego art. 161a stanowiącego, że do ministra właściwego do spraw środowiska jako organu administracji geologicznej, zwanej dalej „OAG", pierwszej instancji należą wszelkie sprawy związane z uzgadnianiem projektów studiów, planów miejscowych, planów zagospodarowania przestrzennego województwa – w zakresie udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g., oraz złóż kopalin określonych w art. 10 ust. 3, które zostały uznane za strategiczne, a także w zakresie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji. Proponowany przepis służy nie tylko usunięciu omówionych wyżej wątpliwości interpretacyjnych, ale przewiduje też wzmocnienie roli centralnego organu administracji geologicznej w zakresie ochrony złóż kopalin. Widoczne to będzie na gruncie procedury planistycznej, w ramach której minister właściwy do spraw środowiska uzyska uprawnienie do uzgadniania projektów dokumentów planistycznych w zakresie złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g. Dotychczas organy administracji

geologicznej mogły wyrażać, w ramach współdziałania organów, jedynie opinię. Gminy, nie będąc związane takim stanowiskiem, niejednokrotnie dopuszczały zagospodarowanie swoich terenów wbrew wskazówkom OAG. Otwierało to drogę do dopuszczenia zabudowy terenu ze złożami kopalin w sposób uniemożliwiający późniejsze wydobycie takich złóż. Proponowana regulacja służy uniknięciu podobnych sytuacji, co ma szczególne znaczenie z punktu widzenia ochrony złóż strategicznych przed trwałą zabudową.

Właściwość rzeczowa ministra właściwego do spraw środowiska będzie przewidziana również do uzgadniania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy w zakresie złóż kopalin wymienionych w art. 10 ust. 1 P.g.g. oraz złóż kopalin określonych w art. 10 ust. 3, które zostały uznane za strategiczne, a także kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i bezzbiornikowych magazynów substancji. Spod zakresu uzgadniania przez ministra właściwego do spraw środowiska zostaną wyłączone projekty decyzji obejmujące wyłącznie zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego. Tego typu projekty będzie uzgadniać marszałek województwa także w odniesieniu do złóż z art. 10 ust. 1 P.g.g. Wprowadzenie ww. rozwiązania jest uzasadnione potrzebą pozostawienia we właściwości naczelnego organu administracji tylko kluczowych – kierunkowych rozstrzygnięć, w tym dotyczących lokalizacji nowych obiektów budowlanych na terenach znajdujących się ponad złożami kopalin. Natomiast decyzje związane np. z dobudową balkonu bez istotnej zmiany konstrukcji budynku lub przebudową dachu nie mogą w żaden sposób zagrażać złożom kopalin, dlatego regulacja zakłada, że sprawy te zostaną przekazane – bez uszczerbku dla ich ochrony – do właściwości marszałka województwa.

W przepisach przejściowych przewidziano, że nowe zasady dotyczące uzgadniania dokumentów planistycznych znajdą zastosowanie do wszczętych i niezakończonych postępowań w sprawie opiniowania i uzgadniania projektów dokumentów planistycznych. Zaprojektowane rozwiązanie wpisuje się w powszechną praktykę w zakresie uzgadniania projektów decyzji o warunkach zabudowy w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin sprzed wydania wyroku NSA z dnia 18.02.2021 r. oraz zagwarantuje udział organów mających charakter wyspecjalizowany przy współdziałaniu, wynikający z realizowanych przez nie zadań.

Dokonując ww. uzgodnień, OAG powinien kierować się przede wszystkim koniecznością ochrony udokumentowanych złóż kopalin (w szczególności złóż strategicznych) przed zagospodarowaniem w sposób wykluczający ich eksploatację w przyszłości. Dzięki temu przepisy będą w bardziej wyraźny sposób odzwierciedlały zasadę ochrony złóż kopalin.

Zmiany przepisów P.g.g. z zakresu ochrony złóż kopalin przewidują też uzupełnienie zakresu zadań PSG wymienionych w art. 162 P.g.g. o sporządzanie opinii, o której mowa w nowo projektowanym art. 94a ust. 7 P.g.g., tj. opinii o zasadności uznania złoża kopaliny za strategiczne. Rozbudowa katalogu zadań PSG jest konsekwencją wprowadzenia do P.g.g. nowej procedury mającej na celu uznanie złoża za strategiczne.

3. Zmiany w innych ustawach

W zakresie dotyczącym ochrony złóż projekt nowelizacji zakłada również modyfikację przepisów innych ustaw, w tym przede wszystkim u.p.z.p. Zmiana ta jest wynikiem doprecyzowania w P.g.g. właściwości rzeczowej organów administracji geologicznej. Nastąpi bowiem zmiana przepisów materialnych, które będą stanowić podstawę prawną rozstrzygnięć centralnego organu administracji geologicznej. Aby podkreślić rolę ochrony złóż kopalin na gruncie procedury planistycznej, projekt nowelizacji zakłada uzupełnienie przepisu art. 1 ust. 2 pkt 3 u.p.z.p. traktującego o czynnikach, jakie powinny być brane pod uwagę w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Należy mianowicie sprecyzować, że wśród wymagań ochrony środowiska należy przede wszystkim brać pod uwagę, oprócz gospodarowania wodami i ochroną gruntów rolnych i leśnych, również ochronę złóż kopalin. Przepis ten jest spójny oraz pozostaje w bezpośrednim związku z art. 72 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556, z późn. zm.), zwanej dalej „P.o.ś.”.

Pozostałe zmiany u.p.z.p. są konsekwencją dodania do P.g.g. art. 161a przewidującego właściwość rzeczową ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie uzgadniania projektów dokumentów planistycznych, gdy chodzi o złoża kopalin określone w art. 10 ust. 1 P.g.g., kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także podziemne bezzbiornikowe magazyny substancji. Modyfikacji ulegają zatem wszystkie przepisy u.p.z.p. przewidujące współdziałanie organów administracji geologicznej w procedurze weryfikacji dokumentów planistycznych uchwalanych lub wydawanych przez jednostki samorządu terytorialnego. Zmianie podlegają art. 11 pkt 5, art. 17 pkt 6, art. 41 ust. 1 u.p.z.p. m.in. przez wskazanie ministra właściwego do spraw środowiska jako jednego z organów uzgadniających projekt: studium, planu miejscowego, planu zagospodarowania przestrzennego województwa – w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin określonych w art. 10 ust. 1 P.g.g. oraz art. 10 ust. 3 uznanych za strategiczne, kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji. Konsekwencją

powyższego jest doprecyzowanie w wymienionych przepisach, że projekty dokumentów planistycznych w zakresie złóż kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowej, w zakresie złóż wód leczniczych, wód termalnych i solanek oraz w zakresie wód podziemnych podlegają zaopiniowaniu przez organ właściwy w pozostałych sprawach jako organ administracji geologicznej pierwszej instancji, tj. przez marszałka województwa. Przepisy ułatwią także realizację obowiązków w zakresie ujawniania złóż przez wyraźne wskazanie w przepisach u.p.z.p., jakie elementy powinny zostać ujęte w dokumentach planistycznych przy ujawnianiu złóż kopalin, kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla, obszarów udokumentowanych wód podziemnych, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, a także podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji.

W związku z powyższymi zmianami przepisów P.g.g. i u.p.z.p. w zakresie ochrony złóż jest konieczne także znowelizowanie następujących ustaw:

1) ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344);
2) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
3) ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1984, z późn. zm.);
4) ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 162);
5) ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1079, z późn. zm.);
6) ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2021 r. poz. 1836, z późn. zm.);
7) ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1812);
8) ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 273, z późn. zm.);
9) ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1538, z późn. zm.);

10) ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1275, z późn. zm.).

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska jest konieczna zmiana przepisu art. 71 określającego zasady ochrony środowiska, jakie muszą być uwzględniane w zagospodarowaniu przestrzennym i przy realizacji inwestycji. W ust. 1 tego artykułu wyrazy „Zasady zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska stanowią podstawę…" zostaną zastąpione wyrazami „Zasady zrównoważonego rozwoju, a także ochrony środowiska, w tym złóż kopalin stanowią podstawę…". Ponadto doprecyzowuje się brzmienie przepisu art. 71 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy przez uzupełnienie tego przepisu o dodatkowy czynnik, jaki trzeba uwzględniać przy realizacji inwestycji, tj. rozwiązania zapewniające zachowanie dostępności do złóż kopalin.

Jednocześnie zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska mają także za cel powiązanie ochrony złóż kopalin z innymi wartościami podlagającymi ochronie. Chodzi tu przede wszystkim o wsparcie działań mających za zadanie doprowadzenie do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych oraz zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego kraju przez większą dywersyfikację źródeł energii. W tym celu projektowana nowelizacja zakłada także zmianę art. 125 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, przez dodanie ust. 3 wskazującego, że nie narusza ochrony złóż kopalin lokalizowanie na obszarach występowania udokumentowanych złóż kopalin morskich farm wiatrowych, a także instalacji odnawialnych źródeł energii, jeżeli te instalacje nie są trwale związane z gruntem w sposób uniemożliwiający eksploatację złoża w przyszłości. Stanowi to tym samym także pewną odpowiedź na zobowiązania wynikające z polityki klimatycznej Unii Europejskiej.

Zmiana ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami obejmuje m.in. art. 19 ust. 1 pkt 1 regulujący współdziałanie organów w procedurze obrotu nieruchomościami stanowiącymi własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Obecnie sprzedaż takich nieruchomości, oddawanie ich w użytkowanie wieczyste, użytkowanie, najem lub dzierżawę, jeżeli są położone na obszarach terenów górniczych, wymaga, w razie braku planu miejscowego, porozumienia z organem właściwym do udzielania koncesji na wydobywanie kopalin. Jest to przepis niezrozumiały z punktu widzenia innych regulacji prawnych przewidujących właściwość organów nadzoru górniczego w odniesieniu do terenów górniczych. W celu zachowania spójności systemowej należało ww. przepis zmienić i przenieść taką właściwość na organy posiadające adekwatne kompetencje w sprawach dotyczących terenów górniczych.

Gdy chodzi o tzw. specustawy wymienione w pkt 3–10 powyżej, ich zmiana ma jednakowy charakter i cel, a polega na wprowadzeniu obowiązku ujmowania we wniosku o wyrażenie zgody na realizację inwestycji objętej daną specustawą również opinii ministra właściwego do spraw środowiska. Należy bowiem zauważyć, że przy realizacji strategicznych inwestycji państwowych jest wyłączone stosowanie przepisów u.p.z.p. Mając zaś na względzie potrzebę zapewnienia szczególnej ochrony dla złóż strategicznych, włączenie organu administracji geologicznej do ww. procedury i umożliwienie mu zajęcia stanowiska, w formie opinii, w odniesieniu do terenów inwestycji położonych nad złożami strategicznymi, wydaje się koniecznym minimum.

II. Wprowadzenie do P.g.g. instrumentów prawnych związanych z realizacją transformacji energetyczno-klimatycznej

1. Podziemne składowanie dwutlenku węgla

W dniu 24 listopada 2013 r. weszła w życie ustawa z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1238, z późn. zm.), w której dokonano transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą CCS".

Wejście w życie dyrektywy CCS było związane z przyjęciem przez Unię Europejską zobowiązań do redukcji emisji gazów cieplarnianych, w tym przede wszystkim CO_2 powstającego przy spalaniu paliw kopalnych, w związku z próbami ograniczenia efektu cieplarnianego i spowolnienia obserwowanych zmian klimatycznych. Dyrektywa CCS była pierwszym aktem prawnym Unii Europejskiej (UE), regulującym zagadnienia związane z geologicznym składowaniem dwutlenku węgla i stanowiącym podstawę do wdrażania w krajach Unii Europejskiej technologii CCS w zakresie projektów obejmujących składowanie CO_2 w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton. Zgodnie z założeniami dyrektywy realizacja projektów o większej skali, tzw. projektów demonstracyjnych, miała pozwolić na uzyskanie szczegółowych wyników ze stosowania technologii CCS w określonych warunkach geologicznych oraz umożliwić podjęcie decyzji o skali i charakterze jej przyszłego zastosowania.

P.g.g. obecnie dopuszcza prowadzenie działalności w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla (dalej jako „działalność CCS") wyłącznie w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla. Zgodnie z art. 1 ust. 3 P.g.g. przez projekt demonstracyjny wychwytu i składowania dwutlenku węgla rozumiane jest przedsięwzięcie polegające na wychwytywaniu, przesyłaniu i podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, spełniające kryteria dotyczące projektów demonstracyjnych określone w decyzji Komisji nr 2010/670/UE z dnia 3 listopada 2010 r. ustanawiającej kryteria i środki dotyczące finansowania komercyjnych projektów demonstracyjnych mających na celu bezpieczne dla środowiska wychwytywanie i geologiczne składowanie CO_2 oraz projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych technologii energetyki odnawialnej realizowanych w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, ustanowionego dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 290 z 06.11.2010, str. 39), które jest realizowane w celu sprawdzenia:

1) skuteczności i przydatności stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla w zakresie ograniczenia emisji dwutlenku węgla;
2) bezpieczeństwa stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska;
3) potrzeby i zasadności dopuszczenia do stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla na skalę przemysłową.

Ze względu na znikome doświadczenia krajowe i zagraniczne oraz ze względu na nieznane długoterminowe skutki podziemnego składowania CO_2 zdecydowano się ograniczyć regulacje wyłącznie do projektów demonstracyjnych.

Tak znaczące ustawowe ograniczenie zakresu działalności CCS sprawiło, że do 2023 r. nie został zrealizowany w Polsce żaden projekt spełniający powyższe wymogi. Kolejną przeszkodą w realizacji projektów CCS w Polsce jest ich wysoka kosztochłonność.

Zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw do dnia 31 grudnia 2024 r. minister właściwy do spraw środowiska powinien przedstawić Radzie Ministrów sprawozdanie zawierające analizę z przeprowadzonych projektów demonstracyjnych wychwytu i składowania dwutlenku węgla, przygotowane w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw zagranicznych. Ponieważ jednak żaden z takich projektów nie został zrealizowany, przedstawienie sprawozdania z przeprowadzonych projektów demonstracyjnych

do dnia 31 grudnia 2024 r. należy uznać za niecelowe i nieuzasadnione. W związku z powyższym projektowana nowelizacja uchyla art. 14 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy − Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw.

Mając na uwadze potrzebę ograniczenia emisji CO_2 oraz dostrzegając możliwość osiągnięcia tego celu ekologicznego przy wykorzystaniu geosekwestracji CO_2, jest wskazane dokonanie pilnej rewizji stanu prawnego w celu umożliwienia składowania CO_2 w górotworze (w obszarach morskich i lądowych, a także w strukturach złożowych węglowodorów) również w przypadku projektów o charakterze innym niż demonstracyjny, a także wprowadzenie regulacji prawnych umożliwiających prowadzenie działalności polegającej na składowaniu CO_2 również w przypadku przedsięwzięć, które nie spełniają minimalnych warunków brzegowych określonych w dyrektywie CCS, to jest przewidują łączne składowanie poniżej 100 kiloton CO_2. Pożądane jest również wprowadzenie możliwości połączenia zatłaczania CO_2 do złoża w celu podniesienia ciśnienia złożowego (intensyfikacja wydobywania węglowodorów ze złóż) z działalnością CCS, gdyż połączenie tych dwóch działalności pozwoliłoby poprawić ekonomiczną opłacalność projektów CCS.

Aby umożliwić prowadzenie działalności CCS, która nie mieści się w zakresie projektu demonstracyjnego, zaproponowano rozszerzenie możliwości realizacji działalności CCS o projekty inne niż demonstracyjne w rozumieniu P.g.g., w tym te, które nie spełniają minimalnych warunków brzegowych określonych w dyrektywie CCS (art. 1 ust. 1 pkt 5, ust. 3 i 4 P.g.g.). W konsekwencji:

1) uchylono art. 21 ust. 1a P.g.g.;
2) zmieniono art. 127d P.g.g.;
3) zmieniono lp. 26–28 w tabeli w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
4) uchylono pkt 12 w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

P.g.g. w dotychczasowym brzmieniu przewiduje udzielenie koncesji na działalność w zakresie poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także koncesji na działalność w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla. P.g.g. nie przewiduje jednak możliwości połączenia działalności w zakresie intensyfikacji wydobywania węglowodorów przez zatłaczanie CO_2 do eksploatowanego złoża węglowodorów z działalnością polegającą na podziemnym składowaniu CO_2.

W związku z rezygnacją z koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla projektowana nowelizacja uchyla art. 21 ust. 1 pkt 1a oraz art. 22 ust. 1 pkt 1a P.g.g. Działalność ta będzie się odbywać na podstawie projektu robót geologicznych, zatwierdzanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw środowiska. Podobnie jak obecnie, zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.) oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, z późn. zm.), działalność ta, na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, wykonywana metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 100 m lub połączona z pilotażowym podziemnym zatłaczaniem dwutlenku węgla, będzie zaliczona do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Decyzja środowiskowa będzie zatem wymagana przed uzyskaniem decyzji zatwierdzającej projekt robót geologicznych. Podobnie jak dotychczas, podmiot, który w wyniku robót geologicznych rozpoznał kompleks podziemnego składowiska dwutlenku węgla, będzie zobowiązany do przedstawienia wyników robót geologicznych w dokumentacji hydrogeologicznej oraz w dokumentacji geologiczno-inżynierskiej.

W konsekwencji rezygnacji w P.g.g. z koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla wprowadzono następujące zmiany wynikowe i porządkujące w następujących przepisach:

1) art. 23 ust. 2 pkt 1 P.g.g.;
2) art. 25 ust. 1 P.g.g.;
3) art. 31 ust. 1 i 2 P.g.g.;
4) art. 80 ust. 7 P.g.g. (dodano pkt 4);
5) art. 81 ust. 1 P.g.g.;
6) art. 82 ust. 1 P.g.g. (uchylono pkt 2);
7) art. 83 ust. 1 P.g.g.;
8) art. 133 ust. 1 P.g.g. (uchylono ust. 3a i 3b);
9) art. 136 ust. 1 P.g.g.;

10) art. 139 ust. 4 P.g.g.;

11) uchylono art. 139 ust. 3 pkt 1a oraz art. 140 ust. 2 pkt 1 lit. d i ust. 3 pkt 1a P.g.g.;

12) zmieniono art. 21 ust. 2 pkt 34 oraz dodano w art. 72 w ust. 1 pkt 4c ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Ponadto w związku z rezygnacją w P.g.g. z koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla w art. 15 w ust. 1 uchylono pkt 1 P.g.g. (oraz zmieniono art. 15 ust. 2 P.g.g.), zgodnie z którym ten, kto rozpoznał kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla i udokumentował go w stopniu umożliwiającym sporządzenie planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla oraz uzyskał decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczną tego kompleksu, był uprawniony w okresie 3 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną dotyczącą kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla do wnioskowania o ustanowienie na jego rzecz użytkowania górniczego z pierwszeństwem przed innymi.

Jednocześnie, mając na względzie nakłady ponoszone przez inwestorów na roboty geologiczne związane z poszukiwaniem i rozpoznawaniem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, wprowadzono art. 21a P.g.g., uznając za pożądane, aby przedsiębiorcy ci, zamiast prawa pierwszeństwa do użytkowania górniczego, mieli wyłączne prawo do złożenia wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla. Prawo wyłączności do złożenia wniosku zostało również zagwarantowane w przypadku, gdy podmiot posiadał koncesję na wydobywanie węglowodorów ze złoża albo decyzję inwestycyjną, zakończył eksploatację złoża i przewidział złoże albo jego część do podziemnego składowania dwutlenku węgla. Jeżeli w dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzonej w związku z zakończeniem eksploatacji złoże lub jego część nie zostaną przewidziane do działalności CCS, podmiot nie będzie miał prawa do wyłączności, a inny zainteresowany podmiot będzie mógł wystąpić o koncesję na podziemne składowanie dwutlenku węgla w tej przestrzeni.

Uprawnienie to będzie przysługiwało przedsiębiorcy w okresie 5 lat od zatwierdzenia dokumentacji geologicznych rozliczających zasoby złoża węglowodorów oraz dokumentacji niezbędnych dla prowadzenia działalności w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla, przy czym przedsiębiorca, który w trakcie biegu terminu do złożenia wniosku zrezygnuje z planów składowania CO_2, będzie mógł się zrzec tego uprawnienia, zgodnie z art.

21c P.g.g. Rozwiązanie to ma zapobiec blokowaniu przestrzeni potencjalnego składowiska CO_2 przez przedsiębiorcę, który porzucił zamiar prowadzenia takiej działalności. Konsekwencją złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa wyłączności będzie również automatyczne wygaśnięcie wyłącznego prawa do korzystania z informacji geologicznej, o którym mowa w art. 99 ust. 3 P.g.g.

Dla podmiotu, który ma wyłączne prawo wystąpić z wnioskiem o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla, w dodanym art. 39 ust. 1a P.g.g. dopuszczono możliwość utrzymania zakładu górniczego (zwolnienie z obowiązku likwidacji zakładu górniczego). Pozwoli to uniknąć ponoszenia kosztów likwidacji zakładu górniczego w sytuacji, kiedy dotychczasowy zakład górniczy (lub jego określona część) może być wykorzystywany do innej działalności. Dotychczasowy przedsiębiorca będzie obowiązany do nadzoru nad utrzymywanym zakładem górniczym, bez możliwości prowadzenia działalności, do czasu uzyskania nowej koncesji, jednak nie dłużej niż 5 lat od rozliczenia zasobów złoża.

Dotychczas P.g.g. nie określała definicji intensyfikacji wydobycia, a tym samym nie było wprost obowiązku wskazywania m.in. we wniosku koncesyjnym, w koncesji albo w decyzji inwestycyjnej sposobów intensyfikacji wydobycia. Przepisy obowiązującego rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi (Dz. U. poz. 812) przewidują wtłaczanie gazu lub cieczy do złóż węglowodorów płynnych w celu intensyfikacji wydobycia (na podstawie projektu zatwierdzonego przez kierownika ruchu zakładu górniczego otworowego). Pozostają one jednak bez związku z działalnością CCS. Zgodnie z motywem 20. preambuły dyrektywy CCS intensyfikacja wydobycia węglowodorów (EHR) (…) jako taka nie wchodzi w zakres stosowania niniejszej dyrektywy. Jednakże w przypadku gdy EHR odbywa się w połączeniu z geologicznym składowaniem CO_2, zastosowanie powinny mieć przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące bezpiecznego dla środowiska składowania CO_2. W takim przypadku przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące wycieku nie mają zastosowania do uwalnianych z instalacji powierzchniowych ilości CO_2, które są nie większe niż ilości konieczne w normalnym procesie wydobycia węglowodorów i które nie osłabiają bezpieczeństwa składowania geologicznego ani nie wpływają negatywnie na otaczające środowisko. Brzmienie motywu 20. preambuły dyrektywy CCS pozwala zatem na wyprowadzenie wniosku, że dyrektywa ta nie sprzeciwia się połączeniu intensyfikacji wydobycia węglowodorów z geologicznym składowaniem

dwutlenku węgla, o ile są stosowane przy tym przedsięwzięciu przepisy dyrektywy dotyczące bezpiecznego dla środowiska składowania dwutlenku węgla.

W związku z powyższym w dodanym art. 21 ust. 3a P.g.g. zaproponowano wprowadzenie przepisów, które umożliwiałyby połączenie wydobywania węglowodorów ze złoża z zastosowaniem intensyfikacji wydobycia polegającej na zatłaczaniu dwutlenku węgla do złoża oraz jednoczesne składowanie dwutlenku węgla. Jednocześnie nadal będzie możliwe stosowanie zabiegów intensyfikacji wydobycia węglowodorów (z wykorzystaniem dwutlenku węgla) bez składowania dwutlenku węgla, co nie będzie wymagało stosowania przepisów dyrektywy CCS.

W związku z wprowadzeniem możliwości prowadzenia działalności w zakresie intensyfikacji wydobywania węglowodorów przez zatłaczanie dwutlenku węgla do eksploatowanego złoża w połączeniu z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla, mając na względzie motyw 20. preambuły dyrektywy CCS, dodano w art. 6 w ust. 1 pkt 2b P.g.g. definicję intensyfikacji wydobycia węglowodorów. W konsekwencji była konieczna również zmiana w art. 6 ust. 1 pkt 16a P.g.g. definicji wycieku dwutlenku węgla. Powyższe rozwiązanie wymaga uwzględnienia w koncesji na wydobywanie węglowodorów albo w decyzji inwestycyjnej warunków wykonywania działalności w zakresie CCS (m.in. wprowadzenie dodatkowego zabezpieczenia finansowego, zabezpieczenia środków ustanawianych w celu finansowania realizacji zadań Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla (dalej „KAPS CO_2") po przekazaniu mu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla, obowiązkowego monitoringu).

W konsekwencji wprowadzenia możliwości wykonywania działalności w zakresie wydobywania węglowodorów w połączeniu z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla oraz definicji intensyfikacji wydobycia węglowodorów wprowadzono następujące zmiany porządkowe:

1) zmiana w art. 26 ust. 1 pkt 5 P.g.g.;

2) zmiana w art. 32 ust. 4 pkt 1 P.g.g.;

3) dodanie w art. 39 ust. 1a i 1b P.g.g.;

4) zmiana w art. 49eb ust. 1 pkt 5 lit. d oraz dodanie ust. 2a i 2b P.g.g.;

5) zmiana w art. 49w ust. 1 pkt 2 P.g.g.;

6) dodanie art. 49wa P.g.g.;

7) dodanie w art. 49y ust. 6b oraz zmiana ust. 8 i 9 pkt 2 P.g.g.;

8) zmiana w art. 49z ust. 3 pkt 6 oraz dodanie ust. 5 i 6 P.g.g.;

9) zmiana w art. 49za ust. 1 pkt 4 oraz dodanie ust. 2a P.g.g.;

10) dodanie w art. 49zd ust. 7a P.g.g.;

11) dodanie w art. 49ze ust. 1 pkt 3 oraz ust. 3 pkt 3 P.g.g.;

12) dodanie art. 49zha P.g.g.;

13) dodanie w art. 107a ust. 5 P.g.g.;

14) zmiana w art. 108 ust. 2a i 6a P.g.g.;

15) dodanie art. 127p P.g.g.;

16) art. 62 projektu nowelizacji.

Uznano również za uzasadnione wprowadzenie do P.g.g. definicji podziemnego składowania dwutlenku węgla (nowy art. 6 ust. 1 pkt 5b P.g.g.), spójnej z definicją zawartą w dyrektywie CCS.

Zgodnie z motywem 18. preambuły oraz art. 2 ust. 2 dyrektywy CCS, niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do projektów, w ramach których planuje się łączne składowanie poniżej 100 kiloton, realizowanych dla celów badań, rozwoju lub testowania nowych produktów i procesów. Mając powyższe na względzie, w związku z rozszerzeniem możliwości realizacji działalności CCS o projekty inne od demonstracyjnych, w tym w ramach których planuje się łączne składowanie poniżej 100 kiloton, konieczne jest doprecyzowanie w art. 23 w ust. 1 pkt 4 P.g.g. przez wskazanie, że opinia Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 10 dyrektywy CCS, jest wymagana wyłącznie dla projektów, w ramach których planuje się łączne składowanie w ilości równej lub większej niż 100 kiloton (tzn. takich, które wchodzą w zakres dyrektywy CCS).

W art. 49t P.g.g. zmieniono brzmienie ust. 1 i dodano ust. 1a–1c, aby wskazać, analogicznie jak w art. 21 ust. 4 P.g.g., że koncesja na wydobywanie węglowodorów ze złoża może zostać udzielona na czas krótszy niż 10 lat, o ile przedsiębiorca złoży wniosek o udzielenie takiej koncesji na czas krótszy. Będzie to związane ze złożami, których eksploatacja jest przewidziana na czas krótszy niż 10 lat. Natomiast koncesja na działalność w zakresie wydobywania węglowodorów połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla

musi obejmować minimum 20 lat monitoringu, z tego też względu może zostać udzielona na czas nie krótszy niż 30 lat, ale nie dłuższy niż 50 lat.

2. Podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, w tym wodoru

Zgodnie z opublikowanym projektem „Polskiej strategii wodorowej do roku 2030 z perspektywą do 2040 r." (dalej „Polska Strategia Wodorowa") wodór może odegrać istotną rolę w procesie dekarbonizacji, będącym obecnie centralną częścią globalnych i europejskich wysiłków w dziedzinie energii, koniecznym dla osiągnięcia celów Porozumienia paryskiego. Polska Strategia Wodorowa określa ambitne i realne cele w zakresie rozwoju wykorzystania technologii wodorowych w Polsce, jest odpowiedzią na zmiany zachodzące w europejskim i globalnym krajobrazie energetycznym, w którym obserwuje się wyścig technologiczny w zakresie innowacyjnych metod produkcji, transportu i wykorzystania wodoru. Jego siłą napędową są przemiany w polityce energetycznej i klimatycznej skutkujące odejściem od paliw konwencjonalnych na rzecz rozwiązań niskoemisyjnych. W Polskiej Strategii Wodorowej poruszono aspekty dotyczące wszystkich części łańcucha wartości produkcji, przesyłu, magazynowania i wykorzystania wodoru.

Podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru stanowi kluczowy element łańcucha dostaw energii. Struktury geologiczne mogą zapewnić możliwość magazynowania wodoru dla różnej skali czasowej (średnio- i długoterminowej) i są jedynym sposobem na przechowywanie dużych ilości wodoru, zapewniającym jego bezpieczeństwo. Wodór będzie stanowił jedno z kluczowych paliw transformacji energetycznej zachodzącej w UE. Prowadzona przez UE polityka klimatyczna zakłada zwiększenie wolumenu energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł energii. Coraz większą wagę przykłada się także do racjonalnego i zrównoważonego wykorzystywania zasobów i surowców energetycznych. W zamierzeniach KE technologie wodorowe będą stanowić jeden z filarów transformacji europejskiego rynku energii. Wiąże się z tym przewidywany wzrost zainteresowania wodorem, jako nośnikiem energii, i możliwością jego magazynowania na dużą skalę w podziemnych strukturach geologicznych.

W obowiązującym stanie prawnym nie ma przepisów regulujących wprost prowadzenie działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru. Możliwe jest magazynowanie substancji, w tym wodoru, w wyeksploatowanych złożach węglowodorów albo w podziemnych kawernach solnych. Bazując na dotychczasowych rozwiązaniach w zakresie bezzbiornikowego magazynowania substancji, wprowadzono szczególne przepisy

dotyczące podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru, a także doprecyzowano istniejące przepisy w zakresie magazynowania substancji.

Podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru zostało uznane za inwestycję celu publicznego, przez zmianę art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. W konsekwencji uznano za uzasadnione rozszerzenie katalogu koncesji, dla których przedsiębiorca może żądać wykupu nieruchomości lub jej części położonej w obszarze górniczym, w zakresie niezbędnym do wykonywania zamierzonej działalności, o koncesję na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru (dodanie w art. 19 w ust. 1 pkt 4a P.g.g.).

Określenie wymogów i warunków decydujących o wyborze złoża lub struktury geologicznej z przeznaczeniem na podziemny magazyn wodoru powinno odbywać się na podstawie wnikliwej analizy geologicznej z wykorzystaniem inżynierii złożowej. Podobnie jak dotychczas podmiot wykona prace geologiczne, w tym roboty geologiczne, na podstawie zatwierdzanego przez organ administracji geologicznej projektu robót geologicznych, zgodnie z art. 79 i art. 80 P.g.g. Wyniki tych prac zostaną przedstawione w dokumentacji hydrogeologicznej oraz w dokumentacji geologiczno-inżynierskiej, zgodnie z art. 90 i art. 91 P.g.g.

Magazynowanie substancji, w tym wodoru, jest możliwe w wyeksploatowanych złożach węglowodorów albo w podziemnych kawernach solnych. Oczywiste jest, że prowadzeniem działalności w zakresie magazynowania substancji, w tym wodoru, najbardziej zainteresowani mogą być ci przedsiębiorcy, którzy posiadali koncesję na wydobywanie węglowodorów lub soli ze złoża i zakończyli eksploatację złoża. W przypadku zakończenia eksploatacji złoża kopaliny albo jego części, przewidzianego do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, w tym wodoru, będzie konieczne uprzednie rozliczenie zasobów złoża i sporządzenie dodatku do dokumentacji geologicznej złoża kopaliny albo dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów zgodnie z dodanym art. 89 ust. 7 P.g.g. oraz określenie w dokumentacji rozliczeniowej podstawowych informacji o warunkach hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich w zakresie niezbędnym do projektowania tej działalności, zgodnie z art. 89a ust. 2 P.g.g. w zmienionym brzmieniu.

Mając na względzie nakłady ponoszone przez inwestorów na roboty geologiczne związane z określaniem warunków hydrogeologicznych oraz geologiczno-inżynierskich na potrzeby podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, w tym wodoru, jak i nakłady

związane z wydobyciem węglowodorów albo soli ze złóż, w dodanym art. 21b P.g.g. uznano za pożądane, aby przedsiębiorcy ci po zakończeniu wydobywania kopaliny ze złoża mieli wyłączne prawo do złożenia wniosku o udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji w przestrzeni objętej uprzednio koncesją wydobywczą. Jeżeli w dodatku do dokumentacji geologicznej złoża albo dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzonej w związku z zakończeniem eksploatacji złoże albo jego część nie zostaną przewidziane do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podmiot nie będzie miał prawa do wyłączności, a inny zainteresowany podmiot będzie mógł wystąpić o koncesję na tę działalność. Uprawnienie to będzie przysługiwało przedsiębiorcy w okresie 5 lat od zatwierdzenia dokumentacji geologicznych niezbędnych dla prowadzenia działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, przy czym przedsiębiorca, który w trakcie biegu terminu do złożenia wniosku zrezygnuje z planów magazynowania substancji, będzie mógł się zrzec tego uprawnienia zgodnie z art. 21c P.g.g. Rozwiązanie to ma zapobiec blokowaniu przestrzeni potencjalnego magazynu substancji, w tym wodoru, przez przedsiębiorcę, który porzucił zamiar prowadzenia takiej działalności. Konsekwencją złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa wyłączności będzie również automatyczne wygaśnięcie wyłącznego prawa do korzystania z informacji geologicznej, o którym mowa w art. 99 ust. 3 P.g.g.

Ponadto, mając na uwadze specyfikę prowadzenia działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, w tym wodoru, w art. 21 P.g.g. dodano ust. 4c, który przewiduje możliwość równoczesnego wykonywania w tej samej przestrzeni działalności w zakresie wydobywania kopaliny ze złoża, na podstawie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża albo decyzji inwestycyjnej i działalności wykonywanej na podstawie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji (również koncesji na podziemne składowanie odpadów), przy czym w przypadku złóż węglowodorów warunkiem koniecznym dla równoczesnego wykonywania tych działalności jest uprzednie uzyskanie decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, sporządzony w związku z zakończeniem eksploatacji złoża albo jego części.

W dodanym art. 39 ust. 1a P.g.g. dopuszczono możliwość utrzymania zakładu górniczego (zwolnienie z obowiązku likwidacji zakładu górniczego) przez podmiot, który ma wyłączne prawo do wystąpienia z wnioskiem o udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, w tym wodoru. Pozwoli to uniknąć ponoszenia kosztów likwidacji zakładu górniczego w sytuacji, kiedy dotychczasowy zakład górniczy (lub jego określona

część) może być wykorzystywany do innej działalności. Dotychczasowy przedsiębiorca będzie obowiązany do nadzoru nad utrzymywanym zakładem górniczym, bez możliwości prowadzenia działalności, do czasu uzyskania koncesji, jednak nie dłużej niż 5 lat od rozliczenia zasobów złoża.

Zgodnie z dotychczasowymi przepisami P.g.g, we wniosku o udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji nie było obowiązku wskazywania projektowanej pojemności czynnej magazynu albo projektowanego zakresu i sposobu monitorowania podziemnego składowiska odpadów albo magazynu. We wprowadzonym w art. 27 w ust. 1 pkt 5 i 6 P.g.g. uznano za uzasadnione doprecyzowanie tej kwestii. Dodatkowo w art. 32a ust. 3 P.g.g. doprecyzowano, że wyniki bieżącego monitorowania magazynu będą przekazywane do PSG, która zgodnie z dodanym art. 162 ust. 1 pkt 10c i ust. 1a P.g.g. będzie gromadzić i przetwarzać informacje o wynikach z bieżącego monitorowania podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, a także sporządzać na ich podstawie analizę wyników tego monitoringu, a wyniki tej analizy przekazywać corocznie ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz do właściwego organu nadzoru górniczego.

Mając na uwadze fakt, że zainteresowanie przedsiębiorców dotyczy nie tylko magazynowania wodoru w podziemnych bezzbiornikowych magazynach gazu, ale powoli zaczyna obejmować również poszukiwanie i rozpoznawanie jego złóż, a w dalszej perspektywie czasowej również jego wydobywanie, projektodawca zdecydował się objąć złoża wodoru własnością górniczą i dokonał w tym zakresie zmiany w art. 10 ust. 1 P.g.g.

Ponadto projektodawca, zmieniając art. 2a P.g.g., przyjął, że do wodoru – jego poszukiwania, rozpoznawania, dokumentowania i wydobywania – będą miały zastosowanie przepisy P.g.g. dotyczące węglowodorów, podobnie jak przewidują to przepisy w odniesieniu do gazów szlachetnych.

Konsekwencją powyższych zmian jest również zmiana załącznika do P.g.g., w którym w tabeli dodano poz. 55a, określającą stawkę opłaty eksploatacyjnej za wydobycie wodoru.

III. Liberalizacja i uporządkowanie przepisów regulujących działalność prowadzoną na podstawie P.g.g.

Wieloletnia praktyka ministra właściwego do spraw środowiska w stosowaniu P.g.g. wskazuje na potrzebę liberalizacji i uporządkowania przepisów regulujących działalność prowadzoną na podstawie tej ustawy w następującym zakresie:

1. Wkopy i otwory wiertnicze w celu wykonywania ujęć wód podziemnych na potrzeby poboru wód podziemnych

Analiza art. 3 pkt 2a P.g.g. w zakresie dotyczącym wkopów i otworów wiertniczych o głębokości do 30 m w celu wykonywania ujęć wód podziemnych na potrzeby poboru wód podziemnych w ilości nieprzekraczającej 5 m^3 na dobę poza obszarami górniczymi utworzonymi w celu wykonywania działalności metodą otworów wiertnicznych wskazuje, że regulacja ta wymaga modyfikacji.

Zmiana w art. 3 pkt 2a P.g.g. i zawężenie stosowania P.g.g. do wykonywania wkopów oraz otworów wiertniczych o głębokości do 30 m w celu wykonywania ujęć wód podziemnych na potrzeby poboru wód podziemnych w ilości nieprzekraczającej 5 m^3 na dobę w obszarach górniczych utworzonych w celu wydobywania wód leczniczych lub solanek (w obowiązującym stanie prawnym – w obszarach górniczych utworzonych w celu wykonywania działalności metodą otworów wiertniczych) jest uzasadnione, ponieważ większość kopalin eksploatowanych metodą wiertniczą zalega na znacznych głębokościach, tj. poniżej 100 m, i wkopy oraz otwory wiertnicze wykonywane do głębokości 30 m nie mają żadnego wpływu na ich zasoby. Wykonywanie wkopów i otworów wiertniczych w miejscu występowania płytko zalegających złóż wód leczniczych lub solanek może natomiast spowodować zaburzenie równowagi hydrogeologicznej, a w konsekwencji utratę właściwości leczniczych tych wód lub spadek ich zasobów. Złoża wód leczniczych lub solanek bardzo często występują bowiem tuż pod powierzchnią ziemi i są eksploatowane jako źródła (samowypływy).

Proponowana zmiana dotycząca nadania nowego brzmienia art. 85 ust. 1 P.g.g. stanowi wynik propozycji zmiany art. 3 pkt 2a P.g.g. W obecnym stanie prawnym projekt robót geologicznych obejmujących wykonywanie ujęć wód podziemnych na obszarach górniczych utworzonych w celu wykonywania działalności metodą otworów wiertniczych (w tym na obszarach wydobywania wód leczniczych lub solanek) nie wymaga zatwierdzenia i podlega jedynie zgłoszeniu staroście.

Okoliczności wskazane w uzasadnieniu propozycji zmiany art. 3 pkt 2a P.g.g. przemawiają za celowością modyfikacji art. 85 ust. 1 P.g.g., polegającej na przywróceniu generalnej zasady zatwierdzania projektów robót geologicznych obejmujących wykonywanie wkopów i otworów wiertniczych o głębokości do 30 m na potrzeby poboru wód podziemnych w ilości nieprzekraczającej 5 m^3 na dobę na obszarach górniczych utworzonych w celu wydobywania

wód leczniczych lub solanek. Ponieważ płytko zalegające złoża wód leczniczych lub solanek są szczególnie podatne na działalność człowieka, istnieje potrzeba zwiększonego nadzoru organów administracji geologicznej nad tego rodzaju działalnością. W związku z nowym brzmieniem art. 161 ust. 2 pkt 2 P.g.g. zagadnienia te będą należały do kompetencji marszałka województwa.

2. Otwory wiertnicze w celu wykorzystania ciepła Ziemi

Zgodnie z art. 161 ust. 2 pkt 5 P.g.g. sprawy związane z projektami robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi dotyczącymi robót geologicznych wykonywanych w celu wykorzystywania ciepła Ziemi należą do kompetencji starosty. Zgodnie z art. 85 P.g.g. wiercenia otworów w celu wykorzystania ciepła Ziemi są wykonywane na podstawie projektu robót geologicznych, który podlega zgłoszeniu staroście.

Niezależnie od wykonywania nowych otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi jest również możliwe wykorzystanie w tym celu starych zlikwidowanych otworów wiertniczych (niezależnie od pierwotnego celu wykonania otworu). W takim przypadku jest konieczne wykonanie rekonstrukcji zlikwidowanych otworów i przystosowanie ich w celu wykorzystania ciepła Ziemi, co pozwoli uzyskać efekt ekologiczny przy mniejszych nakładach finansowych (zależnych od stanu technicznego otworu, zakresu koniecznych badań, a także od stopnia rekonstrukcji otworu). Dotychczasowe przepisy P.g.g. nie zawierają regulacji w tym zakresie, co wymaga zmiany, chociażby z uwagi na coraz większe zainteresowanie organów samorządu terytorialnego wykorzystaniem ciepła Ziemi przy realizacji zadań komunalnych związanych z ciepłownictwem.

W art. 85 w ust. 4–8 P.g.g. wprowadzono przepisy regulujące możliwość wykonania rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych i przystosowania ich w celu wykorzystania ciepła Ziemi. W tym celu będzie niezbędne sporządzenie projektu robót geologicznych na wykonanie rekonstrukcji otworu wiertniczego, który będzie podlegał zatwierdzeniu przez marszałka województwa. Będzie to stanowiło odstępstwo od ogólnej zasady, że projekty robót geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi są zgłaszane i nie wymagają zatwierdzenia, z uwagi na fakt, że rekonstrukcja może dotyczyć np. otworów wykonanych w celu poszukiwania lub rozpoznawania węglowodorów. Rekonstrukcja tych otworów będzie wymagać zwiększonego nadzoru organów administracji geologicznej oraz organów nadzoru górniczego, z uwagi na większe zagrożenie dla zakładu lub środowiska (np. wyciek węglowodorów). W przypadku rekonstrukcji w celu wykorzystania ciepła Ziemi

otworów wiertniczych pierwotnie wykonanych w celu poszukiwania, rozpoznawania lub wydobywania węglowodorów zatwierdzenie projektu robót geologicznych powierzono marszałkowi województwa. Zatwierdzenie takiego projektu będzie wymagało uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw środowiska, przy czym kryterium uzgodnienia będzie zgodność z racjonalną gospodarką złożami węglowodorów. Rozwiązanie takie ma zapobiec przeznaczania w celu wykorzystania ciepła Ziemi odwiertu, w którym nadal może być prowadzone wydobycie węglowodorów ze złoża.

Dodatkowo, mając na względzie, że prawo do korzystania z informacji geologicznej, dotyczącej otworów wiertniczych, które mają być zrekonstruowane w celu wykorzystania ciepła Ziemi, nie w każdym przypadku należy do Skarbu Państwa, wprowadzono przepisy nakładające wymóg dołączenia do wniosku o zatwierdzenie projektu robót dowodu istnienia prawa do korzystania z informacji geologicznej, a w przypadku gdy do nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej doszło z mocy prawa – wymóg wskazania podstawy prawnej nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej oraz decyzji lub projektu robót geologicznych. W konsekwencji, w przepisach regulujących informację geologiczną, w art. 100 w ust. 2 dodano pkt 4 dotyczący otworów wiertniczych, które mają być zrekonstruowane w celu wykorzystania ciepła Ziemi.

Niezbędna będzie również zmiana rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie korzystania z informacji geologicznej za wynagrodzeniem (Dz. U. poz. 1724) oraz określenie metody szacowania wartości informacji geologicznej dotyczącej rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi.

3. Zmiana koncesji łącznej dla węglowodorów

Zgodnie z art. 49eb ust. 1 pkt 4 lit. b P.g.g. we wniosku o udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża określa się m.in. harmonogram, w podziale na lata, realizacji prac geologicznych, w tym robót geologicznych, oraz ich zakres. Jednocześnie, zgodnie z art. 49v pkt 3 P.g.g., koncesja łączna określa również m.in. harmonogram, w podziale na lata, realizacji obowiązków wynikających z tej koncesji, w tym wynikających z harmonogramu określonego w projekcie robót geologicznych.

Mając na względzie postulaty zgłaszane przez przedsiębiorców, w zmienionym art. 49eb ust. 1 P.g.g. i art. 49v pkt 3 P.g.g. uznano, że będzie wystarczające określenie zarówno we wniosku, jak i w koncesji, harmonogramu prac koncesyjnych (terminów realizacji prac geologicznych,

który powinien być uzależniony od zakresu tych prac, a który nie zawsze może zostać określony w podziale na lata). Powyższe powinno dać przedsiębiorcom większą elastyczność w projektowaniu prac geologicznych, w tym robót geologicznych. Niezależnie od powyższej zmiany, we wniosku o udzielenie koncesji, podmiot będzie obowiązany do określenia szczegółowego harmonogramu prac geologicznych, w tym robót geologicznych.

Zgodnie z art. 49y ust. 5 P.g.g. organ koncesyjny może, na wniosek przedsiębiorcy, przedłużyć czas trwania fazy wydobywania węglowodorów, o ile działalność w tej fazie była prowadzona zgodnie z warunkami określonymi w koncesji. Ponieważ projektowana ustawa wprowadza możliwość prowadzenia działalności polegającej na wydobywaniu ze złóż węglowodorów połączonej z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla, przepisy dotyczące przedłużenia fazy wydobywania koncesji węglowodorowej dostosowano do specyfiki prowadzenia takiej połączonej działalności. Zgodnie z przepisami przejściowymi nowe zasady postępowania znajdą zastosowanie w trwających postępowaniach w sprawie przedłużenia fazy wydobywania koncesji łącznych.

Dodatkowo w dodanym art. 49zf ust. 3 P.g.g. doprecyzowano, że koncesja łączna wygasa w przypadku, gdy przed zakończeniem fazy poszukiwania i rozpoznawania nie zostanie wydania decyzja inwestycyjna (a więc nie zostanie rozpoczęta faza wydobywania). Niedopuszczalne jest, aby koncesja łączna obowiązywała nadal po zakończeniu fazy poszukiwania i rozpoznawania, w przypadku gdy przedsiębiorca nie rozpoczął fazy wydobywania. Przepis ma na celu usunięcie ewentualnych wątpliwości.

4. Umowa o współpracy

Przepisy art. 49zi–49zw P.g.g. w bardzo szczegółowy sposób regulują zakres umowy o współpracy podmiotów, które wspólnie wykonują działalność w zakresie poszukiwania, rozpoznawania lub wydobywania węglowodorów. Przepisy te określają nadmiernie szczegółowo warunki współpracy stron tej umowy, nawet tak nieistotne dla organu koncesyjnego jak m.in. częstotliwość i sposób organizacji zebrań. Strony umowy o współpracy są zobowiązane postępować zgodnie z dyspozycją tych przepisów. Praktyka organu pokazuje, że niektóre z tych zagadnień nie powinny być regulowane w P.g.g., a sposób ich ustalenia powinien zostać wyłącznie w gestii stron umowy o współpracy (które mogą w dowolny sposób, zaakceptowany przez wszystkie strony, określić zasady współpracy).

Jako przykład można wskazać art. 49zt ust. 2 P.g.g., zgodnie z którym za zgodą wszystkich stron umowy o współpracy strona umowy niebędąca operatorem może wypowiedzieć swój

udział w umowie lub jego część z zachowaniem sześciomiesięcznego terminu wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień, w którym decyzja, o której mowa w art. 49zd ust. 1 P.g.g., stała się ostateczna, pod warunkiem przedstawienia kandydatury podmiotu wstępującego w jej prawa i obowiązki. Wprowadzenie wymogu wypowiedzenia udziału (części udziału) w umowie z zachowaniem sześciomiesięcznego okresu wypowiedzenia miało na celu przede wszystkim ochronę pozostałych stron umowy o współpracy, a także zapewnienie ciągłości prowadzonej przez nich działalności. W praktyce stosowania ustawy okazało się, że wymóg ten nadmiernie ingeruje w zasadę swobody umów i stanowi znaczne ograniczenie działalności podmiotów związanych umową o współpracy. Doświadczenie organu koncesyjnego prowadzi do wniosku, że dopuszczalne powinno być przyjęcie krótszego niż sześciomiesięczny terminu wypowiedzenia, o ile zgodzą się na to wszystkie strony umowy. Takie działanie pozwoli na wyczerpanie wszystkich wskazanych w ustawie przesłanek zbycia udziału, przy jednoczesnym zagwarantowaniu praw pozostałych stron umowy, które będą mogły nie wyrazić zgody na skrócenie w umowie o współpracy okresu wypowiedzenia, jeżeli będą postrzegać możliwość szybszej zmiany strony umowy jako sytuację dla nich niekorzystną.

Mając na uwadze fakt, że obecne przepisy o współpracy ingerują w zasadę swobody umów w stopniu nieproporcjonalnym do celów tej regulacji, zmieniono art. 49zh ust. 2, art. 49zm, art. 49zq ust. 2, art. 49zr i art. 49zt P.g.g. oraz uchylono art. 49zj, art. 49zl, art. 49zn, art. 49zo, art. 49zs P.g.g. i tym samym zrezygnowano z przepisów, które nie są niezbędne z punktu widzenia organu koncesyjnego oraz Skarbu Państwa, pozostawiając stronom umowy o współpracy swobodę w kształtowaniu zasad ich współpracy.

5. Jednostki naukowe

W związku z nowelizacją P.g.g., która weszła w życie 29 sierpnia 2018 r., w art. 49ka P.g.g. został wprowadzony przepis mówiący, że minister właściwy do spraw środowiska prowadzi listę jednostek naukowych, w tym m.in. dokonuje wpisu, odmawia wpisu, skreśla jednostkę z listy. Do tej pory nie zostało wydane rozporządzenie w sprawie jednostek naukowych ani nie jest prowadzona lista jednostek naukowych.

Przepis art. 49k ust. 1a P.g.g. wprowadził definicję oraz skrót wyrażenia „jednostka naukowa". Definicja ta odsyła do definicji zawartej w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2018 r. poz. 87). Należy zauważyć, że ww. ustawa została uchylona z dniem 1 października 2018 r. na mocy art. 169 pkt 4 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U.

poz. 1669, z późn. zm.). W konsekwencji należy uznać, że definicja „jednostki naukowej" zawarta w P.g.g., z uwagi na odesłanie do uchylonych przepisów, nie może być stosowana. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742), która zastąpiła m.in. ustawę o zasadach finansowania nauki, nie zawiera definicji tego wyrażenia, gdyż posługuje się inną siatką pojęciową. W związku z tym, że cała konstrukcja art. 49k ust. 1a P.g.g. oraz art. 49ka P.g.g. odwołuje się nieistniejących przepisów, zmieniono art. 49h ust. 3 pkt 4 oraz uchylono art. 49k ust. 1a, art. 49ka P.g.g. i usunięto regulacje odnoszące się do jednostek naukowych, tym samym usunięto z P.g.g. jedno z kryteriów przetargu, tj. współpracę z jednostkami naukowymi.

Za usunięciem tych przepisów przemawiają również względy merytoryczne. Zakres współpracy przedsiębiorcy z jednostkami naukowymi w opracowywaniu i wdrażaniu innowacji w poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż, który miałby stanowić kryterium oceny ofert w przetargu na udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, stanowi pojęcie szerokie i niedoprecyzowane, co uniemożliwiałoby wyważenie jego wartości i wydanie niebudzącego wątpliwości rozstrzygnięcia w przypadku ofert konkurencyjnych. Problematyczne byłoby także wyselekcjonowanie tych jednostek naukowych, z którymi współpraca byłaby premiowana przy ubieganiu się o uzyskanie koncesji węglowodorowych, gdyż ustawowe kryteria odwołujące się do osiągnięć naukowych, potencjału naukowego oraz efektów działalności naukowej – w zakresie rozpoznawania budowy geologicznej Polski oraz analityki, technologii i metodyki poszukiwań złóż uwzględniających specyfikę polskich warunków geologicznych i mających zastosowanie do tych warunków – są wyjątkowo nieprecyzyjne.

6. Pozostałe zmiany porządkujące i upraszczające:

a) Egzemplarze dokumentacji geologicznych

Zgodnie z art. 93 ust. 1 P.g.g. dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1–3 P.g.g. (to jest dokumentację geologiczną złoża kopaliny, dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów, dokumentację hydrogeologiczną oraz dokumentację geologiczno-inżynierską), przedkłada się właściwemu organowi administracji geologicznej w 4 egzemplarzach w postaci papierowej oraz w 4 egzemplarzach w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych. Natomiast zgodnie z art. 93 ust. 8 P.g.g. dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4 P.g.g. (to jest inną dokumentację

geologiczną), sporządza się w 3 egzemplarzach w postaci papierowej oraz w 3 egzemplarzach w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych i przekazuje się odpowiednio organowi, który udzielił koncesji, zatwierdził projekt robót geologicznych lub któremu zgłoszono projekt robót geologicznych.

Konieczne jest zachowanie formy papierowej dokumentacji, z uwagi na ich wielkość (często kilkaset stron opracowania, wymagających dokładnego sprawdzenia), a także z uwagi na liczne wielkoformatowe załączniki graficzne (mapy), które wymagają szczegółowej weryfikacji. Dokładne przeprowadzenie tej weryfikacji nie jest możliwe w przypadku dokumentacji dostępnej wyłącznie w wersji elektronicznej, a organy administracji geologicznej nie dysponują sprzętem biurowym umożliwiającym wydruk tak wielkich formatów. Dodatkowym argumentem za sporządzaniem dokumentacji w wersji papierowej jest fakt, że dokumentacje geologiczne muszą zostać podpisane przez osobę posiadającą stwierdzone kwalifikacje geologiczne albo świadczącą usługi transgraniczne w dziedzinie geologii, zazwyczaj nieposiadającą podpisu elektronicznego. Osoby sporządzające dokumentację, które ją również podpisują, ponoszą odpowiedzialność zawodową za wykonywanie czynności polegających na wykonywaniu, dozorowaniu i kierowaniu pracami geologicznymi (w tym m.in. sporządzaniu dokumentacji) z rażącym niedbalstwem, z naruszeniem ustawy lub rażącym naruszeniem wydanych na jej podstawie przepisów.

Mając jednak na względzie możliwość wprowadzenia ułatwień dla podmiotów sporządzających dokumentacje geologiczne, wydaje się uzasadnione ograniczenie obowiązku przekazywania dokumentacji w postaci papierowej. Wydaje się, że rozwiązanie takie jest wystarczające do realizacji ustawowych obowiązków organów administracji geologicznej oraz obowiązków związanych ze sporządzeniem studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz planów zagospodarowania przestrzennego województwa.

W art. 93 ust. 1 P.g.g. ograniczono liczbę egzemplarzy dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1–3 P.g.g., przedkładanej do zatwierdzenia właściwemu organowi administracji geologicznej – z 4 do 2 egzemplarzy w postaci papierowej, pozostawiając jednocześnie obowiązek przekazania dokumentacji geologicznej w 4 egzemplarzach w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych. W art. 94 ust. 1 pkt 4, ust. 1a i 3 P.g.g. doprecyzowano również, że 1 egzemplarz dokumentacji w postaci papierowej będzie przekazywany do podmiotu sporządzającego dokumentację, a drugi egzemplarz – do PSG prowadzącej archiwum, o którym mowa w art. 162 ust. 1 pkt 2 P.g.g. Pozostałe organy

administracji geologicznej – marszałek województwa oraz starosta – otrzymają dokumentację geologiczną wyłącznie w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych. Zgodnie z przepisami przejściowymi nowe zasady postępowania znajdą zastosowanie w trwających postępowaniach w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologicznych.

W art. 93 ust. 8 P.g.g. ograniczono również liczbę egzemplarzy dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4 P.g.g., przekazywanej do właściwego organu administracji geologicznej – z 3 do 1 egzemplarza w postaci papierowej, pozostawiając jednocześnie obowiązek przekazania dokumentacji geologicznej w 3 egzemplarzach w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych. W art. 94 ust. 2 i 3 P.g.g. doprecyzowano również, że 1 egzemplarz dokumentacji w postaci papierowej będzie przekazywany do PSG prowadzącej archiwum, o którym mowa w art. 162 ust. 1 pkt 2 P.g.g. Pozostałe organy administracji geologicznej – marszałek województwa oraz starosta – otrzymają dokumentację geologiczną wyłącznie w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.

P.g.g. w dotychczasowym brzmieniu, w przypadku gdy dokumentacja geologiczna, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4 P.g.g., nie odpowiadała wymaganiom prawa, nie przewidywało konieczności wzywania przez właściwy organ administracji geologicznej do jej uzupełnienia. Mając na względzie potrzebę zapewnienia wysokiej jakości dokumentacji geologicznych, przedstawiających wyniki prac geologicznych i zawierających informację geologiczną, we wprowadzonym art. 93 ust. 10 P.g.g. przewidziano, aby właściwy organ administracji geologicznej, do którego została przedłożona inna dokumentacja geologiczna, miał obowiązek weryfikacji tej dokumentacji oraz, w przypadku stwierdzenia błędów lub braków, wezwania odpowiednio do jej poprawy lub uzupełnienia. Dodatkowo w projektowanym art. 93 ust. 11 P.g.g. przewidziano, w przypadku gdy podmiot w ogóle nie przekaże innej dokumentacji geologicznej, że organ administracji geologicznej będzie wzywał ten podmiot do wypełnienia ustawowego obowiązku.

Zgodnie z przepisami przejściowymi nowe zasady znajdą zastosowanie do przedłożonych innych dokumentacji geologicznych, które nie zostały jeszcze przesłane pozostałym właściwym miejscowo organom administracji geologicznej zgodnie z art. 94 ust. 2 P.g.g.

W art. 89 ust. 5 P.g.g. zostało przewidziane rozwiązanie w sytuacji, kiedy był dokonywany podział udokumentowanego złoża. Doświadczenie organu administracji geologicznej wskazuje, że niejednokrotnie zdarzają się sytuacje, w których jest dokonywane łączenie złóż. Sytuacje takie zostały co prawda przewidziane w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia

1 lipca 2015 r. w sprawie dokumentacji geologicznej złoża kopaliny, z wyłączeniem złoża węglowodorów (Dz. U. poz. 987) oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów (Dz. U. poz. 968), niemniej jednak zagadnienie to powinno być uregulowane w P.g.g., a nie w aktach wykonawczych do tej ustawy. Mając powyższe na względzie, w art. 89 ust. 6 P.g.g. oraz art. 89a ust. 1 P.g.g. dodano przepisy regulujące kwestię łączenia złóż kopalin.

W związku z powyższym stało się konieczne również uregulowanie kwestii łączenia złóż kopalin nieobjętych własnością górniczą, poszukiwanych lub rozpoznawanych na obszarze do 2 ha w celu wydobycia metodą odkrywkową w ilości do 20 000 m^3 w roku kalendarzowym i bez użycia środków strzałowych, które zgodnie z art. 161 ust. 2 pkt 1 P.g.g. znajdują się w kompetencji starosty. W art. 160 ust. 2 P.g.g. przewidziano, że jeżeli w wyniku połączenia tych złóż kopalin zostaną przekroczone maksymalne wielkości obszaru lub wydobycia, zadania związane z dokumentacjami geologicznymi tych złóż wykonuje marszałek województwa.

Dodatkowo w dodanym art. 89 ust. 7 P.g.g. oraz art. 89a ust. 1 i 2 P.g.g. doprecyzowano, że w przypadku zaniechania lub zakończenia eksploatacji złoża kopaliny, w tym złoża węglowodorów, jest konieczne rozliczenie zasobów złoża i sporządzenie dodatku do dokumentacji geologicznej złoża kopaliny albo dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów.

b) Definicja roboty geologicznej

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 6 ust. 1 pkt 11 P.g.g. robotą geologiczną jest wykonywanie w ramach prac geologicznych wszelkich czynności poniżej powierzchni terenu, w tym przy użyciu środków strzałowych, a także likwidacja wyrobisk po tych czynnościach. W związku z wątpliwościami dotyczącymi uznania badań geofizycznych – sejsmiki 2D lub 3D (również wykonywanych bez użycia środków strzałowych) za roboty geologiczne i wykonywania ich na podstawie projektu robót geologicznych oraz określania stron postępowania w sprawach zatwierdzania tych projektów robót jest konieczne doprecyzowanie tego zagadnienia w P.g.g.

Zgodnie z zaproponowaną w art. 6 ust. 1 pkt 11 P.g.g. zmianą definicji roboty geologicznej, mającą na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych, badania sejsmiczne w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 P.g.g., a także w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju będą zawsze uznawane za roboty geologiczne i w konsekwencji będą mogły być wykonywane tylko na podstawie projektu robót geologicznych.

Z uwagi na powyższe zmiany w dodanym art. 41 ust. 1a P.g.g. oraz w art. 80 ust. 3 P.g.g. wskazano, że w przypadku badań sejsmicznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 P.g.g., lub w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju, z uwagi na ich krótkotrwałość, nieinwazyjność i nieingerowanie w istotę prawa własności, stroną postępowania będzie podmiot, który przedłożył do zatwierdzenia projekt robót geologicznych albo wniosek o udzielenie koncesji obejmujące wykonywanie badań sejsmicznych. Z kolei w przypadku badań geofizycznych określonych w art. 85a w ust. 1a P.g.g. jako strony wskazano podmiot zamierzający wykonywać badania oraz przedsiębiorcę posiadającego koncesję, w przypadku gdy badania mają być wykonywane w przestrzeni wyznaczonej koncesją.

Przedmiotowa zmiana nie zwalnia wykonawcy badań sejsmicznych z obowiązku uzgodnienia z właścicielami nieruchomości terminów wejścia na poszczególne działki oraz uzyskania zgody właścicieli na korzystanie z ich nieruchomości przed rozpoczęciem badań. Zgodnie z art. 85b P.g.g. wykonywanie robót geologicznych na podstawie projektu robót geologicznych nie może naruszać praw właścicieli (użytkowników wieczystych) nieruchomości. Poza tym za ewentualne szkody wyrządzone w toku badań sejsmicznych przysługuje odszkodowanie zgodnie z P.g.g.

c) Drążenie tuneli

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 4 P.g.g., przepisy tej ustawy, z wyjątkiem przepisów dotyczących koncesji, stosuje się odpowiednio do drążenia tuneli z zastosowaniem techniki górniczej. Budowa tunelu, jako obiektu budowlanego, może być wykonywana między innymi metodą: odkrywkową, z użyciem kesonów, zatapianiem gotowych segmentów albo drążenia. Drążenie tunelu zawsze odbywa się z zastosowaniem techniki górniczej, niezależnie od tego, jaką zastosowano przy tym technologię i jakie urządzenia do tego wykorzystano. Drążenie wyrobisk (tuneli) jest wykonywane z użyciem materiałów wybuchowych lub metodą polegającą na mechanicznym urabianiu skał, przez odspajanie kawałków skały od calizny i rozdrobnieniu ich. Są to podstawowe metody górnicze.

Jednocześnie należy podkreślić, że pojęcie tunelu jest zdefiniowane w przepisach prawa budowlanego, a ponadto w tych przepisach jest odrębnie zdefiniowane pojęcie przepustu, co wskazuje, że nie są to tożsame pojęcia. W związku z powyższym nie ma potrzeby tworzenia w przepisach P.g.g. odrębnej definicji zwrotu „drążenie tunelu”, o którym mowa w

projektowanym art. 2 ust. 1 pkt 4 P.g.g., ponieważ zakresy pojęć „drążenie” i „tunel” są określone w systemie prawnym.

Pojęcie „techniki górniczej” nie zostało jednak zdefiniowane ustawowo, co skutkuje wieloma wątpliwościami interpretacyjnymi. Co więcej brak możliwości zdefiniowania tego pojęcia, ponieważ jest to całokształt wiedzy technicznej stosowanej w górnictwie, która ulega ciągłej ewolucji.

W praktyce klauzula generalna zawarta w art. 2 ust. 1 pkt 4 P.g.g. jest interpretowana w bardzo różny sposób, nawet taki, który zmierza do wyłączenia spod odpowiedniego stosowania przepisów P.g.g. robót polegających na drążeniu tuneli, mimo że – jak wskazano wyżej – drążenie tuneli zawsze odbywa się z zastosowaniem techniki górniczej.

Z uwagi na zagrożenia występujące podczas drążenia tuneli jest niezbędne zapewnienie szeroko pojmowanego bezpieczeństwa, zarówno środowiska, jak i osób zaangażowanych w taką działalność. Ze względu na fakt, że zagrożenia występujące przy drążeniu tuneli, w szczególności: zagrożenia wodne, gazowe, pyłowe, pożarowe lub związane z funkcjonowaniem maszyn i urządzeń, są zbliżone do zagrożeń występujących w ruchu podziemnego zakładu górniczego, zapobieganie im powinno następować za pomocą takich samych bądź co najmniej zbliżonych metod, co stosowane w związku z podziemnym wydobywaniem kopalin. Wymagania w zakresie szeroko pojętego bezpieczeństwa nie mogą być bowiem różnicowane ze względu na cel prowadzonej działalności, lecz ze względu na rodzaj występujących zagrożeń.

Mając na uwadze wątpliwości interpretacyjne związane z wykładnią pojęcia „technika górnicza”, w art. 2 ust. 1 pkt 4 P.g.g. zrezygnowano z tego wyrażenia, co pozwoli jednoznacznie przesądzić, że przepisy tej ustawy, z wyjątkiem przepisów dotyczących koncesji, stosuje się odpowiednio do drążenia wszystkich tuneli.

d) Kompetencje organu administracji geologicznej w sprawach związanych z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi dotyczącymi posadowienia obiektów jądrowych

Plany budowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pierwszej elektrowni jądrowej, realizujące przyjęty przez Radę Ministrów Program polskiej energetyki jądrowej, wymagają rewizji przepisów P.g.g. regulujących kompetencje organów właściwych w sprawach związanych z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami

geologicznymi dotyczącymi posadowienia obiektów jądrowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1941, z późn. zm.).

Obecnie sprawy związane z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi dla posadowienia obiektów jądrowych znajdują się we właściwości różnych organów administracji geologicznej. Zgodnie z art. 161 ust. 2 pkt 3 P.g.g. do starosty, jako organu administracji geologicznej pierwszej instancji, należą sprawy związane z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi, dotyczące badań geologiczno-inżynierskich wykonywanych na potrzeby zagospodarowania przestrzennego gminy oraz warunków posadawiania obiektów budowlanych, z wyłączeniem ponadwojewódzkich inwestycji liniowych. Zgodnie z art. 161 ust. 3 pkt 2 P.g.g. do ministra właściwego do spraw środowiska, jako organu administracji geologicznej pierwszej instancji, należą sprawy związane z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi, dotyczące obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto zgodnie z art. 161 ust. 1 P.g.g. organem administracji geologicznej pierwszej instancji jest marszałek województwa, z wyjątkiem spraw określonych w ust. 2–4. Z powyższego wynika, że aktualnie zatwierdzanie projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych dla realizacji omawianych przedsięwzięć należy przede wszystkim do właściwości starostów. Do kompetencji ministra właściwego do spraw środowiska należy jedynie ta część przedsięwzięcia, która jest zlokalizowana na obszarach morskich RP (widoczne jest to na przykład w związku z procedowaniem projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych dla pierwszej w Polsce elektrowni jądrowej, której zasadnicza część jest przewidziana do realizacji na lądzie, zaś na obszarach morskich np. rejon planowanych kanałów wody chłodzącej dla elektrowni jądrowej). Ponadto potencjalne, alternatywne lokalizacje obiektów jądrowych dotyczą różnych starostw, zatem dokumenty geologiczne mogą być zatwierdzane przez różnych starostów.

Taki podział kompetencji skutkuje rozdrobnieniem i rozproszeniem informacji geologicznej w różnych zatwierdzanych opracowaniach, które nie będą stanowiły całościowego i spójnego kompendium wiedzy z wykonanych prac geologicznych potrzebnych do posadowienia tak ważnego obiektu jak obiekt jądrowy. Zachodzi zatem konieczność uregulowania zakresu kompetencji tak, aby sprawy dotyczące obiektów jądrowych znajdowały się we właściwości jednego organu administracji geologicznej – ministra właściwego do spraw środowiska. Zwiększy to przejrzystość i spójność dokumentacji, co wpłynie pozytywnie na proces oceny

lokalizacji obiektu jądrowego, a w konsekwencji na wybór najlepszej lokalizacji oraz na bezpieczeństwo funkcjonowania elektrowni jądrowej.

W dodanym w art. 161 w ust. 3 pkt 11 P.g.g. zaproponowano wprowadzenie przepisu ujednolicającego zakres kompetencji organów administracji geologicznej w sprawach związanych z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych dla obiektów jądrowych i powierzenie kompetencji w tym zakresie jednemu organowi administracji geologicznej – ministrowi właściwemu do spraw środowiska. Rozwiązanie takie będzie eliminowało ewentualne rozbieżności w rozstrzygnięciach różnych organów administracji, będzie miało skutek porządkujący przepisy i ułatwiający ich stosowanie oraz, co najważniejsze, wpłynie pozytywnie na bezpieczeństwo realizacji przyszłych obiektów jądrowych. Na potrzeby rozpoznania budowy geologicznej pod inwestycje jądrowe będą sporządzane projekty robót geologicznych i dokumentacje geologiczne m.in. dla:

1) określenia warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby posadowienia obiektu budowlanego;

2) określenia warunków hydrogeologicznych w związku z zamierzonym wykonywaniem przedsięwzięcia mogącego negatywnie oddziaływać na wody podziemne, w tym powodować ich zanieczyszczenie;

3) rozpoznania budowy geologicznej obszaru z uwzględnieniem specyfiki oceny lokalizacji obiektu jądrowego, obejmującej charakterystykę podłoża czwartorzędowego, trzeciorzędowego i starszego podłoża (inna dokumentacja geologiczna).

W wyniku projektowanej zmiany wszystkie te opracowania będą zatwierdzane przez jeden organ administracji geologicznej – ministra właściwego do spraw środowiska, odpowiedzialnego za nadzór nad rozpoznaniem obiektów strategicznych zaliczanych do III kategorii geotechnicznej obiektów budowlanych i realizowanych w skomplikowanych warunkach geologicznych.

Jednocześnie, zważywszy na postępowania w toku, w których przywołana wyżej zmiana nie będzie mogła mieć zastosowania, zaprojektowano przepis przejściowy, który stanowi, że do wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowań w sprawie wydania dla obiektów jądrowych decyzji, o których mowa w art. 80 ust. 1 i art. 93 ust. 2 P.g.g., stosuje się przepisy dotychczasowe.

e) Prawo pierwszeństwa oraz prawo wyłącznego korzystania z informacji geologicznej

Kolejnym z rozwiązań mających za cel ułatwienie w prowadzeniu działalności przez przedsiębiorców na gruncie P.g.g. jest wydłużenie okresu obowiązywania szczególnych uprawnień dla podmiotu, który sfinansował prace geologiczne i doprowadził do uzyskania informacji geologicznej. Podmiotowi takiemu przysługuje prawo pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego określone w art. 15 P.g.g. oraz prawo do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej, o którym mowa w art. 99 P.g.g. Oba te uprawnienia, przyznające wyjątkową pozycję inwestorowi, przysługują obecnie w okresie 3 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną albo od dnia przekazania dokumentacji geologicznej do OAG. W projekcie proponuje się wydłużenie do 5 lat okresu, w którym będzie przysługiwało prawo pierwszeństwa (zmiana art. 15 ust. 2 P.g.g.) oraz prawo do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej (zmiana art. 99 ust. 3 P.g.g.). Wydłużenie tego okresu będzie dotyczyło również uprawnień, w stosunku do których bieg terminu się rozpoczął, lecz nie zakończył się przed dniem wejścia w życie niniejszej nowelizacji. Za takim rozwiązaniem przemawia szczególna sytuacja związana z trwającym stanem pandemii, która utrudniła i wydłużyła prowadzenie postępowań poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie koncesji. Prawo do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej nie będzie dotyczyło przypadku, gdy dokumentację geologiczną sporządziła PSG, co przewiduje także zmieniony art. 99 ust. 3 P.g.g. Prawo do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej nie ma bowiem uzasadnienia w przypadku, gdy dokumentację taką sporządza PSG w ramach pełnienia zadań państwa w zakresie geologii.

f) Dowód istnienia prawa do korzystania z informacji geologicznej

Według obecnego brzmienia P.g.g. od przedsiębiorcy składającego wniosek o udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż jest wymagane przedłożenie dowodu istnienia: prawa do korzystania z informacji geologicznej, jakie w zakresie niezbędnym do prowadzenia zamierzonej działalności przysługuje wnioskodawcy, oraz kopii decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną. Praktyczny problem pojawia się w przypadku tego pierwszego dokumentu, jeżeli wniosek składa podmiot, który nie nabył prawa do korzystania z informacji geologicznej na podstawie czynności prawnej, a z mocy prawa. Następuje to w przypadku, gdy do nabycia tego prawa doszło w związku ze sfinansowaniem prac geologicznych przez wnioskodawcę oraz przyjęciem dokumentacji geologicznej bez zastrzeżeń albo zatwierdzeniem na jego rzecz dokumentacji geologicznej, albo złożeniem jej w organie administracji geologicznej. Projektowana nowelizacja przewiduje dodanie w art. 26 ust. 2a P.g.g., który

doprecyzuje, że w takiej sytuacji we wniosku o udzielenie koncesji zostanie wskazana podstawa prawna nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej oraz decyzja lub projekt robót geologicznych, o którym mowa w art. 85a ust. 1, będące podstawą do uzyskania informacji geologicznej. Ponadto dokonano modyfikacji art. 49z ust. 4 P.g.g. dotyczącego zawartości wniosku o wydanie decyzji inwestycyjnej, której uzyskanie jest wymagane do rozpoczęcia fazy wydobywania w ramach koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, gdzie także przewidziano wymóg wskazania podstawy prawnej nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej oraz ww. decyzji lub projektu robót geologicznych. Analogiczne rozwiązanie przewidziano w dodanym w art. 85 ust. 5 P.g.g. dotyczącym wykazania się prawem do informacji geologicznej w przypadku rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi.

g) Obowiązki informacyjne

Kolejną zmianą w zakresie uproszczeń jest nowelizacja art. 49zc P.g.g., który reguluje kwestię przekazywania PSG bieżących parametrów wydobywania węglowodorów ze złoża oraz informowania organu koncesyjnego o tym przekazaniu. Obecnie częstotliwość przekazania nie jest uregulowana w przepisach P.g.g., a wynika z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie przekazywania informacji z bieżącego dokumentowania przebiegu prac geologicznych (Dz. U. poz. 903). Zagadnienie to zostało uregulowane w § 15 ww. rozporządzenia Ministra Środowiska, który wskazuje, że dane są przekazywane według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego. Przeprowadzone analizy przemawiają za ograniczeniem obowiązków informacyjnych w tym zakresie. Proponuje się rezygnację z obowiązku przekazywania organowi koncesyjnemu zawiadomienia o wypełnieniu obowiązku koncesyjnego. Natomiast zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 49zc ust. 2 P.g.g. przekazywanie parametrów będzie się odbywać za okresy półroczne, które będą liczone odpowiednio od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca i od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia, w terminie miesiąca liczonego po upływie danego półrocza. Powyższa zmiana będzie wymagała dostosowania postanowień rozporządzenia do nowego brzmienia przepisów ustawowych. W projektowanym przepisie uregulowano także formę przekazywania przez wskazanie, że będzie się ono odbywać na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, opatrzonym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Z powyższą zmianą jest także związane rozszerzenie katalogu zadań PSG w art. 162 P.g.g. o gromadzenie i przetwarzanie informacji o parametrach wydobywania węglowodorów ze złoża

oraz o sporządzanie analizy dotyczącej tych parametrów, a także przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz właściwemu organowi nadzoru górniczego wyników tej analizy.

Zmiany dla podmiotów prowadzących roboty geologiczne dotyczą także zgłoszeń w zakresie zamiaru rozpoczęcia robót geologicznych oraz zamiaru poboru próbek, o czym jest mowa w art. 81 P.g.g. W przypadku PSG otrzymywanie wszystkich zgłoszeń zamiaru poboru próbek jest bezzasadne, gdyż informacja ta w dużej mierze jest jedynie archiwizowana i niewykorzystywana przy realizacji zadań PSG. Dlatego też, mając za cel ułatwienie działalności przedsiębiorcom, ograniczono zakres informacji przekazywanych do PSG jedynie do próbek związanych z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 P.g.g. Ponadto projektowana nowelizacja wskazuje także wyraźnie formę, w jakiej powinno być przekazywane zawiadomienie o zamierzonym poborze próbek.

h) Uproszczenie procedury dotyczącej dodatków do projektu robót geologicznych

Projektowana nowelizacja obejmuje także ułatwienia w zakresie sporządzania dodatku do projektu robót geologicznych, których wykonywanie nie wymaga uzyskania koncesji. Obecnie każdy dodatek jest sporządzany w drodze procedury analogicznej do postępowania w sprawie zatwierdzenia projektu robót geologicznych. Każda zmiana projektu robót geologicznych wymaga więc ponownie przeprowadzenia całej procedury. Jednakże nie wydaje się zasadne angażowanie organów uczestniczących w opiniowaniu we wszelkie możliwe zmiany projektu robót geologicznych. Z punktu widzenia zadań gminy, do której należy planowanie i zagospodarowanie przestrzenne, zmiana projektu robót geologicznych polegająca np. na przesunięciu lokalizacji otworu wiertniczego w ramach tej samej nieruchomości, jeżeli samo prowadzenie robót geologicznych nie naruszy przeznaczenia nieruchomości określonej w planie miejscowym, może nie mieć znaczenia. Obowiązek opiniowania przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) powinien mieć zastosowanie tylko, jeśli dodatek dotyczy objęcia planowanymi robotami obszaru, który nie podlegał uprzedniemu opiniowaniu w zakresie zgodności z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Dlatego też projektowana nowelizacja przewiduje dodanie w art. 80a ust. 3a P.g.g., ograniczającego w tym zakresie obowiązek uzyskania takiej opinii.

i) Zgodność lokalizacji inwestycji z planem miejscowym

Istotnym ułatwieniem dla przedsiębiorców podejmujących działalność na gruncie przepisów P.g.g. są także proponowane zmiany w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 80 ust. 2 i 3 ww. ustawy w przypadku działalności określonej P.g.g., w tym wydobywania kopalin ze złóż, właściwy organ wydaje decyzję środowiskową po stwierdzeniu nienaruszania zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w planie miejscowym. W związku z tym obecnie, zanim zostanie złożony wniosek o wydanie decyzji środowiskowej, powinno nastąpić zatwierdzenie dokumentacji geologicznej złoża, przeprowadzenie przez gminę procedury zmiany studium, a następnie dokonanie zmiany planu miejscowego. Nie jest uzasadnione, aby już na etapie prowadzenia postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej dokonywać sprawdzenia zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami planu miejscowego, tym bardziej, że proces ujawniania złóż kopalin w dokumentach planistycznych jest długotrwały. Skoro zgodność z planem miejscowym (studium) stanowi warunek udzielenia koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża, to nie jest uzasadnione przeprowadzanie tej weryfikacji na etapie, kiedy w dokumentach planistycznych nie została jeszcze dokonana stosowna zmiana. Dlatego projektowana nowelizacja przewiduje zniesienie wymogu, aby już na etapie wydawania decyzji środowiskowej istniała zgodność planowanej lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami planu miejscowego, jeżeli plan ten został uchwalony, tj. w art. 80 ust. 2 i 3 niniejszej ustawy zakres wyjątków zostanie rozszerzony o działalność związaną z wydobywaniem ze złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 P.g.g.

j) Projekt robót geologicznych w zakresie regionalnych prac kartografii geologicznej

Projektowana nowelizacja ma na celu także ułatwienie wykonywania projektów robót geologicznych obejmujących wykonanie robót geologicznych w zakresie regionalnych prac kartografii geologicznej. Obecnie czas trwania postępowania administracyjnego w sprawie zatwierdzenia projektu robót geologicznych obejmującego wykonanie robót geologicznych w zakresie regionalnych prac kartografii geologicznej wynosi ok. 6 miesięcy. Powodem jest znaczna liczba stron postępowania (powyżej 20 stron), co zgodnie z obowiązującymi przepisami obliguje organ prowadzący postępowanie do zawiadamiania wszystkich stron postępowania o decyzjach i o każdej czynności podejmowanej w sprawie w drodze obwieszczeń zamieszczanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach tych organów oraz w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości (art. 41 ust. 3 P.g.g. w związku z

art. 80 ust. 3 P.g.g.). W tych przypadkach należy uwzględnić czas niezbędny na wysłanie takiego obwieszczenia, jego upublicznienie przez współpracujące organy, a następnie ich zwrot z potwierdzeniem dokonania tych czynności. Bez skompletowania pełnej dokumentacji nie jest możliwe przejście do kolejnych etapów postępowania, co znacznie wydłuża czas jego trwania. Dlatego też proponowana zmiana przepisów w zakresie dodania przepisu art. 85aa P.g.g. umożliwi zgłoszenie projektu robót geologicznych i rozpoczęcie robót geologicznych po upływie 30 dni od dnia przedłożenia projektu robót geologicznych, pod warunkiem, że minister właściwy do spraw środowiska, w drodze decyzji, nie zgłosi do niego sprzeciwu. Sprzeciw zostanie zgłoszony, jeżeli sposób wykonywania zamierzonych robót geologicznych będzie zagrażać środowisku, projekt nie będzie odpowiadać wymaganiom prawa lub rodzaj i zakres projektowanych robót geologicznych oraz sposób ich wykonania nie będą odpowiadać celowi tych robót. Ponadto stroną podstępowania odwoławczego od decyzji ministra właściwego do spraw środowiska dotyczącej sprzeciwu będzie jedynie podmiot, który zamierza wykonywać roboty geologiczne w przedmiotowym zakresie. Powyższe rozwiązania pozwolą na znaczne skrócenie procedowania tego rodzaju spraw i zdecydowanie przyspieszą realizację robót. Ułatwienie nie będzie dotyczyło projektów robót geologicznych w przedmiotowym zakresie dotyczących obszarów morskich.

k) Pozostałe zmiany

Mając na względzie prawie dziesięcioletnią praktykę stosowania P.g.g., należy zaznaczyć, że art. 14 P.g.g., umożliwiający poprzedzenie ustanowienia użytkowania górniczego przetargiem, od wejścia w życie P.g.g. (tj. od dnia 1 stycznia 2012 r.) nie był stosowany przez organy koncesyjne – nie został ogłoszony żaden przetarg na ustanowienie użytkowania górniczego. Należy zauważyć, że dla koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż jest wprowadzona odrębna procedura udzielania koncesji (przetarg z urzędu albo na wniosek zainteresowanego podmiotu zgodnie z art. 49e P.g.g.), natomiast dla koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g. z wyłączeniem złóż węglowodorów – procedura udzielenia koncesji na wniosek zainteresowanego podmiotu (zgodnie z art. 28i P.g.g.). Zgodnie z art. 14 ust. 3 P.g.g. warunki przetargu o ustanowienie użytkowania górniczego powinny mieć charakter niedyskryminujący i opierać się na technicznych i finansowych możliwościach oferenta, proponowanej technologii prowadzenia prac oraz proponowanej wysokości wynagrodzenia z tytułu ustanowienia użytkowania górniczego. Zgodnie z § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10

stycznia 2012 r. w sprawie przetargu na ustanowienie użytkowania górniczego (Dz. U. poz. 101) oferta na ustanowienie użytkowania górniczego powinna określać m.in. proponowany czas, na jaki ma być zawarta umowa o ustanowienie użytkowania górniczego, techniczne i finansowe możliwości oferenta, zakres, harmonogram i sposób prowadzenia działalności regulowanej P.g.g. oraz proponowaną wysokość wynagrodzenia za ustanowienie użytkowania górniczego. W praktyce o tym, kto uzyska prawo użytkowania górniczego, przesądza treść i warunki koncesji (zakres, harmonogram i sposób prowadzenia działalności regulowanej P.g.g.), a znaczenie przetargu na ustanowienie użytkowania górniczego jest znikome. Wobec powyższego uchyla się art. 14 P.g.g.

Projektodawca dostrzegł potrzebę uregulowania zagadnienia możliwości utrzymywania i niezwiązanego z wydobywaniem kopaliny ze złoża wykorzystywania podziemnej części likwidowanych zakładów górniczych, niezbędnej do prowadzenia ruchu innych zakładów górniczych. Kwestia ta jest powiązana z trwającym procesem restrukturyzacji sektora węgla kamiennego. Przyjęty obecnie terminarz likwidacji zakładów górniczych wydobywających węgiel kamienny zakłada likwidację niektórych kopalń zespolonych, to jest kopalń prowadzących działalność wydobywczą na podstawie działalności ruchów posiadających koncesje. W tej sytuacji przedsiębiorcy górniczy są obowiązani do likwidacji wyznaczonych zakładów górniczych lub ich części. Działania te wymagają w wielu przypadkach wykonywania robót górniczych w celu umożliwienia funkcjonowania pozostałej części kopalni zespolonej. Ustalony terminarz oraz brak możliwości przedłużenia przyjętych w nim dat likwidacji doprowadza do sytuacji, w której przedsiębiorca górniczy, zachowując zasadę racjonalnej gospodarki zasobami złoża oraz dążąc do zachowania opłacalności prowadzenia działalności wydobywczej przez kopalnię zespoloną, a także dążąc do zapewnienia bezpieczeństwa ruchu czynnego zakładu górniczego, jest zmuszony do prowadzenia działalności wydobywczej z wykorzystaniem podziemnej części likwidowanego zakładu górniczego.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 P.g.g., w granicach określonych przez ustawy, Skarb Państwa, z wyłączeniem innych osób, może korzystać z przedmiotu własności górniczej albo rozporządzać swoim prawem wyłącznie przez ustanowienie użytkowania górniczego. Art. 12 ust. 2 P.g.g. wskazuje, że uprawnienia Skarbu Państwa w zakresie wynikającym z własności górniczej w odniesieniu do działalności wymagającej koncesji wykonują właściwe organy koncesyjne (pkt 1) lub w przypadku działalności wskazanej w art. 2 ust. 1 – zarządy województw (pkt 2). Art. 2 ust. 1 pkt 1 ma zastosowanie do działalności prowadzonej w celu budowy, rozbudowy oraz

utrzymywania systemów odwadniania zlikwidowanych zakładów górniczych. W obecnej sytuacji użytkownicy górniczy przystępujący do prac likwidacyjnych poszczególnych ruchów kopalń zespolonych w ramach przyjętych terminów wygaszania działalności górniczej nie zawsze mogą skorzystać z regulacji przewidzianej w art. 2 ust. 1 pkt 1 P.g.g, dotyczącej wyłącznie budowy, rozbudowy oraz utrzymywania systemów odwadniania zlikwidowanych zakładów górniczych. Stąd też potrzeba wprowadzenia w art. 2 w ust. 1 P.g.g. pkt 1a, przewidującego możliwość utrzymywania i niezwiązanego z wydobywaniem kopaliny ze złoża wykorzystywania podziemnej części likwidowanych zakładów górniczych, niezbędnej do prowadzenia ruchu innych zakładów górniczych, i dającego przedsiębiorcy górniczemu możliwość zawarcia umowy użytkowania górniczego, o której mowa w art. 12 ust. 2 P.g.g., analogicznie jak ma to miejsce w przypadku działalności, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 P.g.g.

Proponowana regulacja:

1) umożliwi zabezpieczenie i dalsze pozawydobywcze wykorzystanie infrastruktury podziemnej niezbędnej do funkcjonowania pozostałych ruchów przewidzianych do późniejszej likwidacji, co przełoży się również na zwiększenie bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego;
2) umożliwi bardziej racjonalną gospodarkę zasobami złoża przewidzianego do wygaszenia wydobycia;
3) zwiększy ekonomikę prowadzenia wydobycia przez umożliwienie maksymalnego wykorzystania ustalonego czasu żywotności ruchu zakładu górniczego;
4) umożliwi prowadzenie prac likwidacyjnych po wygaszeniu koncesji w ramach własnych działań likwidacyjnych przedsiębiorców górniczych, z zastrzeżeniem zaprzestania wydobycia w likwidowanym ruchu zespolonej kopalni.

Dodany przepis art. 21 ust. 4b P.g.g. usuwa wątpliwości interpretacyjne, wyraźnie wskazując, że koncesja na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo koncesja na podziemne składowanie odpadów musi być zawsze poprzedzona koncesją na wydobywanie kopalin ze złóż w przypadku, gdy udostępnienie przestrzeni koniecznej do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji albo podziemnego składowania odpadów wymaga wydobycia kopaliny. Mając na uwadze fakt, że w obrocie prawnym funkcjonują koncesje na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz koncesje na podziemne składowanie odpadów, udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zaprojektowano przepisy dostosowujące, regulujące zasady objęcia tych koncesji nowymi

przepisami. Ponieważ działalność w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz podziemnego składowania odpadów stanowi złożony proces inwestycyjny, w ocenie projektodawcy konieczne jest wyznaczenie stosunkowo długiego, 24-miesięcznego terminu dostosowania dotychczasowej działalności do nowych regulacji prawnych. Ponadto zgodnie z projektowanymi przepisami organ koncesyjny z urzędu będzie zobligowany do dostosowania koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz koncesji na podziemne składowanie odpadów w przypadku, gdy przedsiębiorca z własnej inicjatywy nie dostosuje prowadzonej działalności do nowych przepisów w wymaganym terminie.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 pkt 4 P.g.g. we wniosku o udzielenie koncesji określa się między innymi środki, jakimi wnioskodawca dysponuje w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania zamierzonej działalności, które pozwolą na weryfikację wiarygodności wnioskodawcy jako podmiotu będącego w stanie zapewnić prawidłowe wykonanie zamierzonej działalności. Środkami, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 4 P.g.g., mogą być środki techniczne i finansowe (kapitałowe). Mając na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych, uznano za uzasadnione doprecyzowanie wymogu wniosku określonego w art. 24 ust. 1 pkt 4 P.g.g. Jednocześnie bez zmiany zostaje obowiązek wynikający z art. 24 ust. 2 P.g.g., zgodnie z którym do wniosku o udzielenie koncesji dołącza się dowody istnienia określonych w nim okoliczności, w tym dowody posiadania odpowiednich środków w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania zamierzonej działalności.

Dla prawidłowości udzielonej koncesji, na etapie postępowania w sprawie udzielenia koncesji, nie ma znaczenia rodzaj i warunki posiadanego tytułu prawnego do nieruchomości. Dlatego też w art. 24 P.g.g. w ust. 1 dodano pkt 2a, w którym wyłączono obowiązek wykazywania się przez wnioskodawcę prawem do nieruchomości w przypadku działalności poszukiwawczo-rozpoznawczej prowadzonej metodą otworową – w odniesieniu do soli kamiennej, siarki oraz węglowodorów, a także w odniesieniu do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz podziemnego składowania odpadów.

Jednocześnie w art. 24 ust. 1 zmieniono pkt 2 oraz w art. 49eb P.g.g. w ust. 1 zmieniono pkt 2, zastępując obowiązek wykazania się przez wnioskodawcę prawem do nieruchomości na obowiązek wykazania się prawem do przestrzeni, w granicach której ma być prowadzona działalność objęta koncesją (lub przyrzeczeniem uzyskania tego prawa).

W analogicznym zakresie zmieniono także art. 80 ust. 2 P.g.g., przewidując jednocześnie obowiązek dołączenia wypisu z ewidencji gruntów i budynków wydanego nie wcześniej niż 3

miesiące przed złożeniem wniosku. Powyższa zmiana nie będzie dotyczyła działalności w zakresie wydobywania kopaliny metodą odkrywkową – w takim przypadku, zgodnie z art. 26 ust. 2 pkt 2 P.g.g., będzie nadal istniał obowiązek dołączenia dowodu istnienia prawa przysługującego wnioskodawcy do nieruchomości gruntowej, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność, lub dowodu przyrzeczenia jego ustanowienia (obowiązek ten nie dotyczy węgla brunatnego). Należy zauważyć, że w przypadku działalności prowadzonej metodą otworową w zakresie przywołanym w dodawanym art. 24 ust. 1 pkt 2a istnienie prawa wnioskodawcy do nieruchomości, w granicach których ma być wykonywana działalność, bądź prawa, o ustanowienie którego ubiega się wnioskodawca, nie ma przełożenia na ewentualne udzielenie lub odmowę udzielenia koncesji, a do ustalenia kręgu stron postępowania jest wystarczające wskazanie przez przedsiębiorcę właścicieli (użytkowników wieczystych) nieruchomości, w granicach których ma być wykonywana zamierzona działalność oraz załączenie wypisu z ewidencji gruntów i budynków. Jednocześnie w art. 108 ust. 9 pkt 3a P.g.g. dodano obowiązek wykazania się dowodem prawa do korzystania z nieruchomości, przesuwając ten obowiązek w przypadku działalności poszukiwawczo-rozpoznawczej prowadzonej metodą otworową – w odniesieniu do soli kamiennej, siarki oraz węglowodorów, a także w odniesieniu do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz podziemnego składowania odpadów na etap zatwierdzania planu ruchu zakładu górniczego, czyli decyzji, która bezpośrednio poprzedza korzystanie z cudzej nieruchomości do wykonywania działalności regulowanej P.g.g. Powyższa zmiana nie zwalnia przedsiębiorcy z konieczności posiadania prawa do korzystania z nieruchomości i w żaden sposób nie narusza praw właścicieli nieruchomości gruntowych. Strony postępowania będą uwzględniane na etapie postępowania koncesyjnego, ale przedsiębiorca będzie miał dodatkowy czas na uzyskanie prawa do korzystania z nieruchomości.

W art. 24 ust. 4 P.g.g., w dodanym art. 49eb ust. 4 P.g.g., a także w art. 80 ust. 4 P.g.g. doprecyzowano, że organ koncesyjny może żądać złożenia kopii odpowiednio wniosku o udzielenie koncesji wraz z załącznikami albo projektu robót geologicznych, w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych. Kopie wniosków wraz z załącznikami są wymagane w celu przedłożenia do zaopiniowania oraz do uzgodnienia z organami współdziałającymi w toku postępowania. Kopie wniosków są przesyłane do organów współdziałających w postaci elektronicznej za pośrednictwem ePUAP-u, w związku z czym nie ma potrzeby przedkładania kopii wniosków w postaci papierowej.

Zgodnie z dotychczasowymi przepisami P.g.g., we wniosku o udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo podziemne składowanie odpadów nie było obowiązku wskazywania projektowanej pojemności podziemnego składowiska odpadów ani pojemności czynnej magazynu albo projektowanego zakresu i sposobu monitorowania podziemnego składowiska odpadów albo magazynu. W dodanym art. 27 ust. 1 pkt 5 i 6 P.g.g. uznano za uzasadnione doprecyzowanie tej kwestii. Dodatkowo zdecydowano się na uregulowanie kwestii lokalizacji, eksploatacji i zamknięcia podziemnego składowiska odpadów promieniotwórczych w przepisach rangi ustawowej zawartych w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe. W związku z powyższym dodano art. 125 ust. 2a P.g.g. i została zmieniona delegacja do wydania rozporządzenia zawarta w art. 125 ust. 7 P.g.g. Natomiast w proponowanym art. 125 ust. 6a P.g.g. doprecyzowano, że wyniki monitoringu podziemnego składowiska odpadów będą przekazywane do PSG, która zgodnie z art. 162 ust. 1 pkt 10d i ust. 1a P.g.g. będzie gromadzić i przetwarzać informacje o wynikach z bieżącego monitoringu podziemnych składowisk odpadów oraz sporządzać na ich podstawie analizę, a także przekazywać corocznie ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz organowi nadzoru górniczego wyniki tej analizy.

Zmiana art. 29 ust. 1 P.g.g. jest związana z potrzebą doprecyzowania przesłanek odmowy udzielania koncesji na działalność regulowaną ustawą P.g.g. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 29 P.g.g. organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji w ściśle określonych przypadkach: jeżeli zamierzona działalność sprzeciwia się interesowi publicznemu, w szczególności związanemu z bezpieczeństwem państwa, w tym z interesem surowcowym państwa lub ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, bądź uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem. Interes publiczny to klauzula generalna, która w kontekście indywidualnej sprawy musi być poddana stosownej wykładni. Możliwe jest odwołanie się przez organ koncesyjny do wartości, które są wspólne i istotne dla całego społeczeństwa, a w szczególności mają oparcie w wartościach wskazywanych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Dotychczasowe przesłanki odmowy udzielenia koncesji z uwagi na interes publiczny nie mają charakteru katalogu zamkniętego i są sformułowane ogólnie, co stwarza czasami problemy interpretacyjne przy wykładni tego przepisu. Dlatego też doprecyzowuje się w projektowanej regulacji, że interes publiczny ma uwzględniać również bezpieczeństwo energetyczne państwa oraz możliwość pozyskania środków finansowych, związanych z transformacją energetyczną

kraju. Organ koncesyjny, każdorazowo rozważając zastosowanie przesłanek przy odmowie udzielenia koncesji, w konkretnym stanie faktycznym, będzie musiał rozważyć bilans kosztów i korzyści społecznych – m.in. związanych z potencjalnymi przychodami gmin górniczych z podatków i innych wpływów z tytułu działalności geologiczno-górniczej, w tym uwzględnić również możliwe do pozyskania przez regiony wsparcie finansowe, m.in. z Funduszu Sprawiedliwej Transformacji. Organ koncesyjny, ustalając w toku postępowania, czy zaistniały przesłanki odmowy udzielenia koncesji wymienione w tym przepisie, dokonując wykładni pojęcia interesu publicznego na gruncie konkretnego postępowania, będzie również, co oczywiste, posiłkował się politykami, programami, strategiami państwa oraz innymi wytycznymi, zawartymi zwłaszcza w uchwałach Rady Ministrów określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną czy politykę energetyczną, również w zakresie wynikającym z zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej związanych z członkostwem w Unii Europejskiej i realizacją celów klimatycznych stawianych przez Unię Europejską państwom członkowskim.

Ponadto w art. 23 P.g.g. rozszerzono katalog podmiotów współdziałających przy udzielaniu koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie lub wydobywanie węgla kamiennego lub brunatnego o ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, odpowiedzialnego za programowanie i koordynację polityki rozwoju oraz zarządzanie systemem Funduszy Europejskich.

Niezależnie od omówionej wyżej zmiany art. 29 P.g.g., w projekcie przewidziano również wprowadzenie w nowym art. 29a P.g.g. instytucji umożliwiającej organowi koncesyjnemu prowadzenie skuteczniejszej polityki surowcowej państwa, ale także uwzględniającej wymogi i uwarunkowania związane z polityką klimatyczną państwa i transformacją energetyczną. Zgodnie z projektowanym przepisem organ koncesyjny może czasowo wstrzymać udzielanie koncesji na działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu kopalin ze złóż na obszarze całego lub części terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli udzielenie koncesji na tę działalność stałoby w sprzeczności z interesem publicznym, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 P.g.g.

Aczkolwiek przesłanki czasowego wstrzymania udzielania koncesji są tożsame z przesłankami odmowy udzielenia koncesji i organ koncesyjny mógłby każdorazowo odmawiać udzielenia koncesji na podstawie już obowiązującego art. 29 P.g.g., projektodawca uznał jednak, że wywodzona z konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawnego zasada zaufania obywatela do państwa wymaga, aby w sytuacji, gdy z góry wiadomo, że z uwagi na interes publiczny związany np. z interesem surowcowym państwa czy realizacją transformacji

energetycznej koncesje na konkretną działalność określoną w P.g.g. nie będą mogły być udzielone, należy z wyprzedzeniem poinformować o tym fakcie przedsiębiorców potencjalnie zainteresowanych prowadzeniem tej działalności.

Projektowany art. 29a P.g.g. przewiduje, że czasowe wstrzymanie udzielania koncesji będzie ogłaszane przez organ koncesyjny w drodze obwieszczenia publikowanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", z co najmniej trzymiesięcznym wyprzedzeniem, a w tym obwieszczeniu zostanie szczegółowo określony rodzaj działalności, rodzaj kopaliny, obszar oraz okres, w którym koncesje nie będą udzielane, a także wskazany rodzaj interesu publicznego, o którym mowa w art. 29 P.g.g., uzasadniającego czasowe wstrzymanie udzielania koncesji. Projektowany art. 29a P.g.g. zakłada, że organ koncesyjny odmówi wszczęcia postępowania na podstawie wniosków, które wpłynęły do organu w czasie wstrzymania udzielania koncesji, określonym w powyższym obwieszczeniu, a dotyczyły udzielenia koncesji obejmującej rodzaj działalności, rodzaj kopaliny i obszar wskazane w obwieszczeniu.

Ponadto, mając na uwadze ochronę praw nabytych, w projektowanym art. 29a P.g.g. wprowadzono ust. 4, zgodnie z którym bieg terminów dotyczących szczególnych uprawnień, o których mowa w art. 15 ust. 1 i art. 99 ust. 3 P.g.g., związanych z rozpoznaniem i udokumentowaniem złóż kopalin, to jest prawa do wnioskowania o ustanowienie użytkowania górniczego z pierwszeństwem przed innymi podmiotami i wyłącznego prawa do korzystania z informacji geologicznej w celu ubiegania się o wykonywanie działalności, o której mowa w art. 100 ust. 2 P.g.g., ulega zawieszeniu na okres wstrzymania udzielania koncesji określony w obwieszczeniu organu koncesyjnego.

Również, mając na uwadze ochronę praw nabytych przez przedsiębiorców, projektodawca uznał, że art. 29a P.g.g. nie powinien mieć zastosowania do zmiany koncesji już udzielonych, dlatego też dokonano stosownej zmiany art. 34 P.g.g. nakazującego stosować do zmiany koncesji odpowiednio przepisy o jej udzieleniu i wprost wyłączono stosowanie art. 29a P.g.g. przy zmianie koncesji.

Niewątpliwie wprowadzony do P.g.g. art. 29a stanowi ograniczenie wolności działalności gospodarczej, jednak należy zaznaczyć, że ograniczenie to dokonuje się w sposób zgodny z art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a więc w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny, o którym mowa w art. 29 ust. 1 P.g.g. Ograniczenie to dotyczy również szczególnego rodzaju działalności gospodarczej – ściśle reglamentowanego, którego

przedmiotem są złoża kopalin będące własnością Skarbu Państwa, a państwo jako właściciel może czasowo wstrzymać dostęp do tych złóż.

Trzeba też zauważyć, że instytucja czasowego wstrzymania udzielania koncesji co do zasady nie jest obca polskiemu systemowi prawa, gdyż możliwość taką przewidywał zarówno art. 46 uchylonej ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.), jak i art. 39 obecnie obowiązującej ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.). Pierwsza z przywołanych ustaw dopuszczała, a druga obecnie dopuszcza możliwość czasowego wstrzymania udzielania koncesji przez organ koncesyjny ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa lub obywateli. Mając na uwadze konieczność zachowania spójności systemu prawnego, projektodawca postanowił rozszerzyć te przesłanki o wymienione w art. 39 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców przypadki określone w odrębnych ustawach, a więc również w P.g.g.

Projektodawca przewidział także w dodanym art. 29a ust. 5 P.g.g., że podmiot, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone obwieszczeniem dotyczącym wstrzymania udzielania koncesji, będzie uprawniony do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Zmiana w art. 32 ust. 2 P.g.g. oraz w art. 49w ust. 2 P.g.g. ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych przez jednoznaczne wskazanie, że również dla wyznaczania granic terenu górniczego podstawą jest dokumentacja geologiczna i projekt zagospodarowania złoża albo plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla.

Przepis art. 27 ust. 1 pkt 1 P.g.g. wskazuje, że we wniosku o udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo podziemne składowanie odpadów określa się również rodzaj, ilość oraz charakterystykę substancji albo odpadów. Jednakże koncesja udzielana na taką działalność nie określa ilości magazynowanej substancji. Zmiana w art. 32 ust. 6 P.g.g. oraz dodanie ust. 10 służą doprecyzowaniu tej kwestii.

Zmiana art. 36 ust. 1 pkt 3 P.g.g. ma na celu doprecyzowanie, że w przypadku przeniesienia koncesji dotyczących złóż kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowej podmiot ubiegający się o przeniesienie koncesji powinien wykazać się prawem do korzystania z tej nieruchomości gruntowej lub przyrzeczeniem uzyskania tego prawa.

Zmiana w art. 49ee ust. 1 pkt 1 P.g.g. ma na celu doprecyzowanie przepisu i usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących sytuacji, gdy w postępowaniu o udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze

złóż albo koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż, wszczętym na wniosek zainteresowanego podmiotu (tzw. procedura „open door"), zgodnie z art. 49ea P.g.g., nie wpłynie wniosek innego podmiotu. Zgodnie z art. 49ec ust. 5 P.g.g., w przypadku gdy w terminie, o którym mowa w art. 49ec ust. 2 pkt 4 P.g.g., nie wpłynie wniosek innego podmiotu o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności, której dotyczy postępowanie, organ koncesyjny prowadzi to postępowanie wobec podmiotu, który złożył wniosek o udzielenie koncesji, o którym mowa w art. 49ea P.g.g., bez dokonywania oceny wniosku według kryteriów wskazanych w ogłoszeniu, o którym mowa w art. 49ec ust. 1 P.g.g. W takim przypadku trudno mówić, że wniosek podmiotu uzyskał najwyższą ocenę, dlatego też jest niezbędne doprecyzowanie w art. 49ee ust. 1 pkt 1 P.g.g. i wskazanie, że w sytuacji, gdy do organu koncesyjnego nie wpłynie konkurencyjny wniosek, koncesja jest udzielana na rzecz podmiotu, którego wniosek zainicjował procedurę „open door".

Projektowana zmiana art. 49f P.g.g. ma na celu uelastycznienie procedury ogłaszania przez organ koncesyjny postępowania przetargowego o udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż lub koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż. Zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami organ koncesyjny miał obowiązek corocznie, w terminie do dnia 30 czerwca, ogłaszać w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu informację o przestrzeniach, w tym ich granicach, dla których planuje w następnym roku wszczęcie postępowania przetargowego. W praktyce regulacja ta nie pozwalała organowi koncesyjnemu na elastyczną realizację polityki koncesyjnej oraz dostosowywanie jej do aktualnych potrzeb i perspektyw, wynikających m.in. z oceny perspektywiczności geologicznej, dokonywanej we współpracy z PSG.

Projektowana zmiana art. 49f P.g.g. przewiduje, że organ koncesyjny będzie ogłaszał w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ten organ informację o przestrzeniach, dla których planuje wszczęcie tego postępowania, nie corocznie, a jedynie wówczas, gdy w danym roku uzna za celowe udzielenie koncesji w trybie przetargowym.

Mając na względzie potrzebę uelastycznienia procedury ogłaszania przez organ koncesyjny postępowania przetargowego i związanego z tym przygotowywania przez PSG materiałów na potrzeby tego postępowania oraz oceny perspektywiczności, zaproponowano dodanie art. 163 ust. 4a P.g.g., zgodnie z którym plan prac PSG będzie uwzględniać realizację zadania, o którym mowa w art. 162 ust. 1 pkt 6 P.g.g., wyłącznie w przypadku planowanego przez organ

koncesyjny wszczęcia postępowania przetargowego w celu udzielenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża lub koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża. W praktyce to organ koncesyjny będzie decydował o potrzebie realizacji w danym roku tego zadania przez PSG. Projektowana zmiana jest zgodna z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Dz. Urz. UE L 164 z 30.06.1994, str. 3, z późn. zm.) i zapewnia niedyskryminujący dostęp do prowadzenia działalności związanej z poszukiwaniem, rozpoznawaniem lub wydobywaniem węglowodorów, dając pierwszeństwo najlepszym systemom prowadzenia działalności na podstawie koncesji.

Modyfikacji ulega brzmienie art. 49g ust. 1 pkt 2 lit. a P.g.g., przez odwołanie się do opinii, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1b tej ustawy, a nie błędnie do nieistniejącej opinii, o której mowa w art. 23 ust. 1b P.g.g. Przepis ten ma charakter korygujący.

W art. 49m ust. 1a pkt 1 P.g.g. jest konieczna aktualizacja odesłania do ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, z późn. zm.), zwanej dalej „P.w.", która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. Aktualnie odesłanie dotyczy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, która utraciła moc z dniem 1 stycznia 2018 r.

Zmiana zaproponowana w art. 49q ust. 3 P.g.g. ma na celu ujednolicenie terminu zwrotu wadium wniesionego w przetargu na udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż albo koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż. W obecnym brzmieniu art. 49q ust. 3 P.g.g. uzależniał ten termin od tego, czy zwycięzcą przetargu był jeden podmiot (wadium podlegało zwrotowi w terminie 14 dni od dnia udzielenia koncesji) czy też strony umowy o współpracy (wadium podlegało zwrotowi w terminie 14 dni od dnia przekazania organowi koncesyjnemu umowy o współpracy). Wprowadzenie takiego rozróżnienia wydaje się nieuzasadnione, w związku z czym ujednolicono, że wadium wniesione przez zwycięzcę przetargu podlega zwrotowi w terminie 14 dni od doręczenia koncesji.

W art. 49t ust. 1 i 1c P.g.g. jest konieczne wskazanie, analogicznie jak w art. 21 ust. 4 P.g.g., że koncesja na wydobywanie kopaliny może zostać udzielona na czas krótszy niż 10 lat, o ile przedsiębiorca złoży wniosek o udzielenie takiej koncesji na czas krótszy. Będzie to związane ze złożami, których eksploatacja, zgodna z racjonalną gospodarką złożem, jest przewidziana na czas krótszy niż 10 lat. Ponadto jest konieczne usunięcie wątpliwości interpretacyjnych

i jednoznaczne wskazanie, że koncesja może zostać przedłużona na okres dłuższy niż 50 lat, jeżeli jest to uzasadnione racjonalną gospodarką złożem.

Kolejną zmianą ustawy o charakterze *stricte* porządkującym jest zmiana art. 49zd ust. 2 P.g.g., w którym dodano pkt 2a, nakazujący, aby w przypadku przeniesienia koncesji węglowodorowych na nowy podmiot czy też nową stronę umowy o współpracy było wymagane wykazanie się przedsiębiorcy prawem do korzystania z informacji geologicznej w zakresie niezbędnym do wykonywania zamierzonej działalności – analogicznie do wymogów, które ustawa przewiduje w przypadku przeniesienia koncesji dotyczących kopalin innych niż węglowodory (*vide* art. 36 ust. 1 pkt 4 P.g.g.). Brak projektowanej regulacji stwarzał wątpliwości interpretacyjne, które w skrajnym przypadku mogły prowadzić do wykładni, że w odniesieniu do przeniesienia koncesji węglowodorowych wymogi dotyczące wykazania się prawem do korzystania z informacji geologicznej nie obowiązują – w przeciwieństwie do wymogów dotyczących przeniesienia wszystkich pozostałych koncesji. Sytuacja taka z pewnością byłaby sprzeczna z zamiarem ustawodawcy.

W art. 52 ust. 1, 2, ust. 3 pkt 3, ust. 5 pkt 2 P.g.g. wprowadzono zmiany o charakterze porządkującym w zakresie zmiany odesłania do art. 69 ust. 1 pkt 1 P.g.g i dostosowania terminologii do obecnie obowiązujących przepisów regulujących kształcenie. Zmiana taka została wprowadzona ustawą z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1563). Jednakże, po około dwóch tygodniach od dnia wejścia w życie tej ustawy, zaczęły obowiązywać przepisy ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, której projekt był procedowany niezależnie, a które wprowadzały nowe brzmienie art. 52 P.g.g. z pominięciem prawidłowego odesłania. Skutkiem tych zmian było odesłanie do przepisu nieistniejącego. Pozostałe zmiany mają cel porządkujący w zakresie zastosowania pojęć wprowadzonych ustawą z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, tj. zastąpiono pojęcie studia wyższe pierwszego stopnia pojęciem studia pierwszego stopnia.

Stosownie do art. 79 ust. 1 P.g.g. prace geologiczne z zastosowaniem robót geologicznych mogą być wykonywane tylko na podstawie projektu robót geologicznych. Zgodnie zaś z art. 79 ust. 1a P.g.g. prace geologiczne z zastosowaniem metod geofizycznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej mogą być wykonywane tylko na podstawie projektu robót geologicznych. W świetle art. 6 ust. 1 pkt 8 P.g.g. pracą geologiczną jest projektowanie i wykonywanie badań oraz innych czynności, w celu ustalenia budowy geologicznej kraju, a w

szczególności poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin, wód podziemnych oraz kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, określenia warunków hydrogeologicznych, geologiczno-inżynierskich, a także sporządzanie map i dokumentacji geologicznych oraz projektowanie i wykonywanie badań na potrzeby wykorzystania ciepła Ziemi lub korzystania z wód podziemnych. Zaproponowana w art. 79 ust. 1a P.g.g. zmiana przewiduje zawężenie dotychczasowego brzmienia art. 79 ust. 1a P.g.g., tj. wskazanie, że w przypadku obszarów morskich projekt robót geologicznych jest wymagany jedynie dla prac geologicznych z zastosowaniem jednej z metod geofizycznych, tj. badań sejsmicznych, w przypadku budowy morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1050, z późn. zm.). Konsekwencją zaproponowanej zmiany jest modyfikacja w art. 92 P.g.g., polegająca na dodaniu nowego pkt 7, określającego kolejny przypadek sporządzenia dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4 P.g.g., tzw. innej dokumentacji geologicznej.

Propozycja zmiany art. 65 ust. 11 pkt 1 P.g.g. umożliwi sprawną organizację egzaminów oraz ograniczy koszty przeprowadzania egzaminów, z uwagi na fakt, że osoby niezainteresowane dalszym ubieganiem się o kwalifikacje nie będą na nie zapraszane oraz uwzględniane jako potencjalni zdający. Obecnie organ administracji geologicznej nie posiada informacji, czy osoba nieprzystępująca do egzaminu kolejny raz jest nadal zainteresowana ubieganiem się o stwierdzenie kwalifikacji. Kandydat, który przez trzy lata od dnia doręczenia informacji o dopuszczeniu do egzaminu nie przystąpi do niego lub przystąpi, ale uzyska wynik negatywny z egzaminu, będzie musiał ponownie złożyć wniosek o stwierdzenie kwalifikacji. W związku z zaproponowaną zmianą jest konieczne również wprowadzenie odpowiedniego przepisu przejściowego.

Obecnie do ministra właściwego do spraw środowiska, jako organu administracji geologicznej pierwszej instancji, należą m.in. sprawy związane z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi, dotyczące obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Z powyższego można wywodzić, że minister właściwy do spraw środowiska jest właściwy tylko w zakresie robót geologicznych znajdujących się w obszarach morskich, a nie poza nimi. Jednakże w praktyce częstym przypadkiem jest projektowanie inwestycji częściowo położonej na lądzie, a częściowo w obszarze morskim (pomosty, nadbrzeża, infrastruktura portowa). Wydawanie dla jednej inwestycji dwóch różnych rozstrzygnięć przez dwa organy administracji geologicznej może skutkować wydaniem

odmiennych i niespójnych rozstrzygnięć, jak również pozostaje w sprzeczności z ekonomiką postępowania. Mając na względzie powyższe wątpliwości, jest konieczne wprowadzenie w art. 161 ust. 3 pkt 2 P.g.g. regulacji wskazującej właściwość ministra właściwego do spraw środowiska w przypadku, gdy np. projekt robót geologicznych albo dokumentacja geologiczno-inżynierska obejmuje częściowo obszar morski. W takim przypadku projekt robót geologicznych dla realizacji jednej inwestycji, co do której zaplanowano roboty geologiczne częściowo w obszarze morskim, częściowo na lądzie, zatwierdzałby minister właściwy do spraw środowiska.

Przepis art. 161 ust. 3 pkt 1c P.g.g., określający dotychczas kompetencje ministra właściwego do spraw środowiska, uzupełniono również o sprawy dotyczące zakończenia odwadniania lub zmiany poziomu odwadniania likwidowanych zakładów górniczych wydobywających kopaliny, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g. Ze względu na istotność i złożoność tych spraw jest zasadne, aby były one we właściwości ministra właściwego do spraw środowiska.

Ponadto, mając na uwadze konieczność zapewnienia kontynuacji działań organu administracji geologicznej w zakresie koncesjonowania węglowodorów, a także kontroli sprawowanej przez organy nadzoru górniczego nad wykonywaniem tej działalności, w art. 20 projektu przewidziano zmianę art. 24 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1133, z późn. zm.), polegającą na przedłużeniu na kolejnych 10 lat budżetowych (2025–2034) reguły wydatkowej uregulowanej w tym przepisie. Zmiana ta jest konieczna i uzasadniona, ponieważ wszystkie zadania organów administracji geologicznej i organów nadzoru geologicznego wprowadzone ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw są nadal realizowane i jest niezbędne zapewnienie dalszego ich finansowania z budżetu państwa. Projektowana zmiana czyni zadość obowiązkowi nałożonemu na Radę Ministrów przez art. 50 ust. 1c ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, z późn. zm.).

W art. 32 projektu projektodawca przewidział regulację dotyczącą funkcjonujących nadal w obrocie prawnym koncesji na podziemne składowanie odpadów udzielonych na podstawie nieobowiązującej już ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. − Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. poz. 1947, z późn. zm.) przed dniem 22 kwietnia 2005 r. W stanie prawnym obowiązującym w dniu udzielania tych koncesji nie istniał obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej koncesją. Ustawą z dnia 22 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze

oraz ustawy o odpadach (Dz. U. poz. 758) został wprowadzony przepis, zgodnie z którym w koncesji na działalność w zakresie składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, stało się obowiązkowe ustalenie formy i wielkości zabezpieczenia roszczeń, mogących powstać wskutek wykonywania działalności. Również w obecnie obowiązującym (od 1 stycznia 2012 r.) P.g.g., zgodnie z art. 28, koncesji na podziemne składowanie odpadów udziela się pod warunkiem ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania takiej działalności. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 201 P.g.g. składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, regulowane przepisami ustawy – Prawo geologiczne i górnicze z 1994 r., od dnia wejścia w życie w dniu 1 stycznia 2012 r. P.g.g. stało się podziemnym składowaniem odpadów w rozumieniu P.g.g. Ponadto zgodnie z art. 205 ust. 1 P.g.g. koncesje udzielone na podstawie dotychczasowych przepisów stały się koncesjami w rozumieniu P.g.g. Jednocześnie przepisy przejściowe P.g.g. nie przewidywały konieczności obowiązkowego ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w koncesjach wydanych na podstawie przepisów sprzed 22 kwietnia 2005 r.

Mając na względzie wynikający obecnie z P.g.g. obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń dla koncesji na podziemne składowanie odpadów, a także interes publiczny związany w szczególności z ochroną środowiska, uzasadnione jest w art. 32 projektu wprowadzenie konieczności dostosowania z urzędu przez organ koncesyjny koncesji na podziemne składowanie odpadów udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy, dla których do tej pory nie ustanowiono zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania takiej działalności, o którym mowa w art. 28 P.g.g.

Regulacja ta w pewnym stopniu ingeruje w prawa nabyte przedsiębiorców, którzy uzyskali koncesje na podziemne składowanie odpadów na podstawie przepisów ustawy – Prawo geologiczne i górnicze z 1994 r., obowiązujących do dnia 21 kwietnia 2005 r., które nie przewidywały konieczności ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej koncesją. Projektodawca, rozważając jednak z jednej strony interes przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie podziemnego składowania odpadów, z drugiej natomiast ważny interes publiczny związany z ochroną środowiska, uznał, że interes publiczny ma w tym przypadku przeważające i decydujące znaczenie. Kierując się tym przeświadczeniem projektodawca uznał, że koncesje te powinny zostać dostosowane do wymogów prawa obowiązującego od dnia 22 kwietnia 2005 r., nakładającego na przedsiębiorcę obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania

działalności w zakresie podziemnego składowania odpadów. Ponadto w ocenie projektodawcy, niezależnie od prymatu opisanego wyżej ważnego interesu publicznego związanego z ochroną środowiska, za przyjęciem takiej regulacji przemawia również zasada równego traktowania przedsiębiorców wykonujących taką samą działalność gospodarczą. Obecnie przedsiębiorcy, którzy uzyskali koncesje na składowanie odpadów przed 21 kwietnia 2005 r., korzystają z pozycji uprzywilejowanej, choć działalność przez nich prowadzona nie różni się ani zakresem, ani ewentualnymi negatywnymi skutkami dla środowiska od działalności w zakresie podziemnego składowania odpadów wykonywanej na podstawie koncesji uzyskanej po 22 kwietnia 2005 r. W ocenie projektodawcy sytuacja prawna obu tych grup przedsiębiorców powinna zostać zrównana, a skutek ten zostanie osiągnięty dzięki projektowanym przepisom dostosowującym.

IV. Usprawnienie działalności organów nadzoru górniczego

1. Udział organów nadzoru górniczego w udzielaniu i stwierdzaniu wygaśnięcia koncesji udzielanych przez starostę

Stosownie do art. 32 ust. 5 P.g.g., koncesja udzielana przez starostę określa sposób prowadzenia ruchu zakładu górniczego, uwzględniający wymagania określone w art. 108 ust. 2 P.g.g., oraz sposób likwidacji zakładu górniczego, uwzględniający obowiązki określone w art. 129 ust. 1 P.g.g. W praktyce okazuje się, że sposób prowadzenia ruchu zakładu górniczego jest w tych koncesjach często określany bez uwzględnienia obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki złożami kopalin, ochrony sąsiadujących złóż kopalin oraz zachowania bezpieczeństwa powszechnego, ludzi i środowiska. W urzędach obsługujących starostę często brakuje pracowników posiadających odpowiednie kompetencje do określenia warunków realizacji procesu wydobycia kopaliny ze złoża z uwzględnieniem tych elementów.

Koncesje udzielane przez starostów dotyczą głównie piasków i żwirów, stanowiących surowce wykorzystywane w budownictwie. Teoretycznie skala działalności objętej taką koncesją jest niewielka, jednak ze względu na dużą liczbę koncesji tego rodzaju, realna ilość kopalin wydobywanych na podstawie koncesji udzielanych przez starostów jest znaczna. W tej sytuacji należy zadbać o racjonalne gospodarowanie również tymi kopalinami, szczególnie ze względu na rosnący popyt na te kopaliny jako surowce budowlane, czego znakiem jest też wzrost liczby tzw. nielegalnych eksploatacji. Udostępnienie i wydobywanie zasobów złoża należy projektować w sposób umożliwiający zagospodarowanie w przyszłości części złoża nieobjętej zagospodarowaniem, a także umożliwiający zagospodarowanie zasobów złóż występujących

w jego sąsiedztwie. Należy również przeciwdziałać praktykom zmierzającym do obejścia prawa, polegającym na sztucznym „dzieleniu" złoża, w wyniku czego wniosek koncesyjny dotyczy tylko części złoża o wielkości uzasadniającej wskazanie starosty jako organu koncesyjnego, dzięki czemu wydobycie kopaliny podlega łagodniejszym rygorom, wynikającym wyłącznie z koncesji starosty.

Zmiana w art. 23 ust. 3 P.g.g., przez włączenie organów nadzoru górniczego w proces udzielenia koncesji przez starostę w formie opiniowania koncesji, zapewni prawidłowe określenie w takiej koncesji sposobu prowadzenia ruchu zakładu górniczego, uwzględniającego wymagania określone w art. 108 ust. 2 P.g.g., oraz sposobu likwidacji zakładu górniczego, uwzględniającego obowiązki określone w art. 129 ust. 1 P.g.g. Powyższe będzie służyło również realizacji racjonalnej gospodarki złożami kopalin, ochrony sąsiadujących złóż kopalin oraz zachowania bezpieczeństwa powszechnego, ludzi i środowiska.

Z art. 39 ust. 2 P.g.g. wynika, że w planie ruchu likwidowanego zakładu górniczego ustala się zakres i sposób wykonania obowiązków dotyczących ochrony środowiska i likwidacji zakładu górniczego. Jednakże jeżeli nie stosuje się przepisów o planach ruchu zakładu górniczego, zakres i sposób wykonania obowiązków określonych w powołanym przepisie ustala organ koncesyjny (w tym starosta) w decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji, po uzgodnieniu z wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta), który może nie mieć odpowiedniej wiedzy i doświadczenia do oceny prawidłowości wymagań w zakresie likwidacji zakładu górniczego. Należy podkreślić, że likwidacja zakładu górniczego wiąże się z szeregiem obowiązków, w szczególności dotyczących zabezpieczenia lub zlikwidowania wyrobisk górniczych oraz urządzeń, instalacji i obiektów zakładu górniczego, przedsięwzięcia niezbędnych środków chroniących sąsiednie złoża kopalin, przedsięwzięcia niezbędnych środków chroniących wyrobiska sąsiednich zakładów górniczych, a także przedsięwzięcia niezbędnych środków w celu ochrony środowiska oraz rekultywacji gruntów po działalności górniczej.

Zmiana w art. 39 ust. 2 P.g.g., przez włączenie organów nadzoru górniczego w proces uzgadniania decyzji o wygaszeniu koncesji udzielanych przez starostę, zapewni organom nadzoru górniczego wpływ na zakres i sposób wykonania ww. obowiązków związanych z likwidacją zakładu górniczego.

Zgodnie z art. 86 P.g.g. do robót geologicznych służących poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż kopalin oraz poszukiwaniu i rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku

węgla, a także robót geologicznych służących innym celom wykonywanych z użyciem środków strzałowych albo wykonywanych na głębokości większej niż 100 m, albo wykonywanych na obszarze górniczym utworzonym w celu wykonywania działalności metodą robót podziemnych albo metodą otworów wiertniczych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zakładu górniczego i jego ruchu oraz ratownictwa górniczego. Do wykonywania tej działalności służy zakład, nie zakład górniczy. Zmiana w art. 39 ust. 1 i 2 P.g.g. ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych i doprecyzowanie, że obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy dotyczą zarówno likwidacji zakładu górniczego (ustalane w planie ruchu likwidowanego zakładu górniczego), jak i zakładu (ustalane w planie ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne).

W aktualnym stanie prawnym, stosownie do art. 26 ust. 3 P.g.g., do wniosku o udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż (z wyłączeniem koncesji udzielanych przez starostę) dołącza się projekt zagospodarowania złoża, określający wymagania w zakresie racjonalnej gospodarki złożem kopaliny, w szczególności przez kompleksowe i racjonalne wykorzystanie kopaliny głównej i kopalin towarzyszących, oraz technologii eksploatacji zapewniającej ograniczenie ujemnych wpływów na środowisko. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 26 ust. 3a P.g.g. projekt zagospodarowania złoża dotyczący złóż kopalin określonych w art. 10 ust. 1 P.g.g., z wyłączeniem złóż węglowodorów, podlega zaopiniowaniu przez organ nadzoru górniczego. To na wnioskodawcy spoczywa obowiązek uzyskania opinii organu nadzoru górniczego i dołączenia jej do wniosku o udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż. Projektowana zmiana art. 23 P.g.g., polegająca na dodaniu w tym artykule ust. 2b, przenosi na organ koncesyjny ciężar uzyskania opinii organu nadzoru górniczego w zakresie dotyczącym projektu zagospodarowania złoża. Jednocześnie, ponieważ projektowany art. 23 ust. 2b P.g.g. (w przeciwieństwie do uchylanego w projekcie art. 26 ust. 3a P.g.g.) nie jest ograniczony wyłącznie do kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g. (z wyłączeniem złóż węglowodorów), regulacja ta daje organom nadzoru górniczego kompetencję również w zakresie opiniowania projektów zagospodarowania złoża dotyczących złóż, o których mowa w art. 10 ust. 2 P.g.g., to jest złóż wód leczniczych, wód termalnych i solanek.

2. Kwalifikacje górnicze

Projektowane zmiany art. 53, art. 54, art. 55, art. 57, art. 58, art. 60, art. 61 oraz art. 69a P.g.g. przewidują zmiany w systemie kwalifikacji górniczych, obejmujących kwalifikacje do wykonywania czynności w kierownictwie (tj. w kierownictwie ruchu lub w kierownictwie

działu ruchu) lub w dozorze (tj. w dozorze lub w wyższym dozorze) ruchu zakładu górniczego lub zakładu. Zmiany te opierają się na następujących założeniach:

1) osoby wykonujące czynności w kierownictwie lub dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu są obowiązane do posiadania kwalifikacji określonych w P.g.g.;
2) wykonywanie ww. czynności wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania tych czynności w drodze świadectwa wydanego przez organ nadzoru górniczego;
3) nazwy działów ruchu i specjalności w dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu są określone enumeratywnie w P.g.g. i w rozporządzeniu w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego;
4) organ nadzoru górniczego może uznać za właściwą praktykę wykonywaną w dziale ruchu lub w specjalności technicznej w zakładzie górniczym wydobywającym kopaliny daną metodą na potrzeby stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania czynności w zakładzie górniczym wydobywającym kopaliny inną metodą.

W aktualnym stanie prawnym osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika ruchu oraz kierownika i zastępcy kierownika działu ruchu oraz w wyższym dozorze ruchu są obowiązane do posiadania kwalifikacji określonych w P.g.g. (art. 53 ust. 1 P.g.g.). Natomiast osoby wykonujące czynności niewymienione w art. 53 ust. 1 pkt 2 i 3 P.g.g. w wyższym dozorze ruchu oraz w dozorze ruchu w zakładach górniczych lub zakładach innych niż podziemne zakłady górnicze są obowiązane do posiadania określanego przez pracodawcę przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego do wykonywania tych czynności (art. 53 ust. 2 P.g.g.).

Jednocześnie w art. 58 ust. 1 i 2 P.g.g. wskazano czynności w kierownictwie i w dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu, których wykonywanie wymaga stwierdzenia kwalifikacji w drodze świadectwa organu nadzoru górniczego. Stosownie do art. 58 ust. 7 P.g.g. powierzenie wykonywania czynności niewymienionych w art. 58 ust. 1 i 2 P.g.g. następuje po sprawdzeniu przez pracodawcę spełniania wymagań określonych przez samego pracodawcę na podstawie art. 53 ust. 2 P.g.g. albo wymagań określonych w P.g.g. (tj. wymagań w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego określonych w art. 54 i art. 55 P.g.g. oraz w przepisach rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego (Dz. U. poz. 1229) dla osób wykonujących

czynności w kierownictwie działu lub w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu, innych niż wymienione w art. 53 ust. 2 P.g.g. oraz w art. 58 ust. 1 i 2 P.g.g.).

Taki stan prawny obowiązuje od dnia wejścia w życie art. 17 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów (Dz. U. poz. 1505), tj. od dnia 31 marca 2016 r. Należy jednocześnie wskazać, że już od dnia wejścia w życie P.g.g., tj. od dnia 1 stycznia 2012 r., tylko osoby dozoru w podziemnych zakładach górniczych są obowiązane do posiadania kwalifikacji określonych w P.g.g., natomiast dla pozostałych osób dozoru ruchu w zakładach górniczych lub zakładach to przedsiębiorca albo podmiot, który uzyskał inną niż koncesja decyzję stanowiącą podstawę wykonywania działalności określonej w P.g.g., określają przygotowanie zawodowe i doświadczenie zawodowe (rozwiązanie to nie dotyczyło osób wyższego dozoru ruchu). Regulacja ta stanowiła pierwszą „fazę" deregulacji górniczych zawodów regulowanych.

Doświadczenia organów nadzoru górniczego wskazują, że rozwiązania w zakresie kwalifikacji górniczych, będące następstwem opisanej wyżej deregulacji, nie sprawdziły się w praktyce.

Pracodawcy, mając na względzie konieczność zapewnienia prowadzenia ruchu zakładu górniczego lub zakładu zgodnie z przepisami prawa oraz z zasadami techniki górniczej, co wynika z art. 105 ust. 1 P.g.g., powinni określić wymogi dotyczące przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego na poziomie zapewniającym bezpieczne prowadzenie ruchu zakładu górniczego przez osoby dozoru ruchu. Jednocześnie osoby dozoru ruchu powinny rozumieć i umieć stosować w praktyce w ruchu zakładu górniczego albo zakładu przepisy prawa oraz zasady techniki górniczej. Natomiast w rzeczywistości część pracodawców w ogóle nie wywiązuje się z obowiązku nałożonego na nich na mocy art. 53 ust. 2 P.g.g. albo ustala wymagania, kierując się wyłącznie swoją doraźną potrzebą. Zauważalne jest obniżenie standardów w zakresie określania wymagań dotyczących kwalifikacji dla osób dozoru ruchu w zakładach górniczych lub zakładach oraz stosowanie rozszerzającej – korzystnej dla pracodawców – wykładni przepisów P.g.g., określających wymagania, na potrzeby powierzenia wykonywania czynności na podstawie art. 58 ust. 7 P.g.g.

Powodem takiego stanu rzeczy jest często brak wiedzy pracodawcy, jakie przygotowanie zawodowe i doświadczenie zawodowe są potrzebne do wykonywania czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu albo jak oceniać przygotowanie zawodowe i doświadczenie zawodowe kandydata na osobę kierownictwa lub dozoru ruchu zakładu górniczego lub zakładu. Przepisy zawarte w P.g.g. oraz rozporządzeniu Ministra Środowiska z

dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego nie wymagają, aby pracodawca znał się na prowadzeniu ruchu zakładu górniczego lub zakładu, ale jednocześnie nakładają na takiego pracodawcę obowiązek określenia wymagań dla osób prowadzących ten ruch. Wobec tego pracodawca określa wymagania w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego dla osoby dozoru ruchu zakładu górniczego, jakie wyłącznie jego zdaniem – jako pracodawcy – są niezbędne do prawidłowego wykonywania przez tę osobę czynności w ruchu zakładu górniczego. Należy podkreślić, że osoba dozoru ruchu zakładu górniczego kieruje zespołami pracowników i nadzoruje ich pracę, a nawet może prowadzić samodzielnie ruch tego zakładu górniczego, wobec czego jest istotne określenie właściwych wymagań w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego dla tych osób. Analogiczne problemy pojawiają się przy powierzaniu wykonywania czynności na podstawie art. 58 ust. 7 P.g.g.

Podczas wykonywania nadzoru i kontroli organy nadzoru górniczego obserwują, jak obniżenie wymagań w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego wpływa na pogorszenie jakości pracy w zakładach górniczych i zakładach, co ma bezpośrednie przełożenie na bezpieczeństwo ruchu zakładu górniczego i zatrudnionych w nim osób.

Należy również wskazać na problemy, jakie napotykają pracownicy w swojej karierze zawodowej podczas zmiany pracodawcy. Każdy pracodawca samodzielnie określa wymagania w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego, a następnie weryfikuje spełnianie tych wymagań. Zmiana pracodawcy powoduje konieczność spełnienia przez pracownika wymagań określonych przez nowego pracodawcę oraz konieczność poddania się ponownie procesowi sprawdzenia spełniania tych wymagań.

Jeszcze ważniejszym problemem dla pracowników jest brak spójności między wymaganiami określanymi przez pracodawców a wymaganiami określonymi w P.g.g., skutkujący często brakiem możliwości rozwoju zawodowego. Tytułem przykładu – pracownik spełnił wymagania określone przez pracodawcę dla osoby dozoru ruchu w odkrywkowym zakładzie górniczym w specjalności górniczej, w postaci ukończenia szkoły zawodowej w zakresie górnictwa odkrywkowego i rocznej praktyki w ruchu odkrywkowego zakładu górniczego, w związku z czym pracodawca powierzył mu wykonywanie tych czynności. Po kilku latach pracy pracownik, w celu dalszego rozwoju zawodowego, składa do dyrektora okręgowego urzędu górniczego wniosek o stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności w wyższym dozorze ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych w specjalności górniczej. Podczas swojej dotychczasowej pracy pracownik nabył doświadczenie zawodowe w dozorze

ruchu w odkrywkowym zakładzie górniczym w specjalności górniczej, co stanowi spełnienie wymogu w zakresie doświadczenia zawodowego, określonego w l.p. 1 w tabeli nr 1 w części B w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego. Jednakże przygotowanie zawodowe pracownika, preferowane przez pracodawcę, nie spełnia wymogu w zakresie przygotowania zawodowego, określonego w ww. przepisie. W związku z powyższym, mimo posiadania odpowiedniego doświadczenia zawodowego, pracownik nie może zostać dopuszczony do egzaminu dla stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności w wyższym dozorze ruchu w odkrywkowym zakładzie górniczym w specjalności górniczej. Opisany stan faktyczny jest stosunkowo prosty, ponieważ pracodawca określił taką samą specjalność w dozorze, jaką dla wyższego dozoru ruchu przewidują przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego. W praktyce pracodawcy, korzystając z samodzielności, jaką przyznaje im art. 53 ust. 2 P.g.g., w związku z potrzebami ruchu prowadzonego przez nich zakładu górniczego, określają bardzo szeroko zakres specjalności osoby dozoru, łącząc w jednej specjalności kilka np. górniczą z mechaniczną i elektryczną. W takim przypadku trudno określić, w jakiej specjalności realnie odbył praktykę kandydat na osobę wyższego dozoru ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych, a w konsekwencji może okazać się, że praktyka w ruchu zakładu górniczego nie będzie mogła być wzięta pod uwagę przy ocenie spełniania wymagań, określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego.

Mając na uwadze powyższe, proponuje się przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym ustawodawca określa kwalifikacje, do posiadania jakich są obowiązane wszystkie osoby wykonujące czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu, a organy nadzoru górniczego sprawdzają posiadanie tych kwalifikacji. Takie rozwiązanie prawne obowiązywało do dnia 31 grudnia 2011 r. i obowiązuje nadal w odniesieniu do osób kierownictwa i dozoru ruchu zakładu górniczego lub zakładu, wymienionych w art. 58 ust. 1 i 2 P.g.g.

Zgodnie z proponowanym rozwiązaniem, wymagania w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego będą określone na poziomie zapewniającym prawidłowe wykonywanie czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu, co wzmocni bezpieczeństwo ruchu. Wymagania w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego będą określane przez ustawodawcę w przepisach P.g.g. i w rozporządzeniu w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego.

Przekazanie kompetencji w zakresie sprawdzenia wymagań organom nadzoru górniczego zapewni stosowanie na terenie całego kraju jednolitej wykładni przepisów P.g.g. dotyczących wymagań w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego. W aktualnym stanie prawnym egzamin sprawdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania czynności, o których mowa w art. 58 ust. 1 i 2 P.g.g., przeprowadza bezstronna komisja egzaminacyjna, powołana przez organ nadzoru górniczego, w skład której wchodzą kompetentni pracownicy nadzoru górniczego oraz przedstawiciele przedsiębiorców. Organy nadzoru górniczego w komisji egzaminacyjnej reprezentują prawnicy, którzy weryfikują znajomość przepisów prawa stosowanego w ruchu zakładu górniczego lub zakładu, oraz pracownicy inspekcyjno-techniczni, którzy – wraz z przedstawicielami przedsiębiorców wchodzących w skład komisji egzaminacyjnej – badają znajomość zagadnień związanych z prowadzeniem ruchu zakładu górniczego lub zakładu. Taki skład komisji zapewnia możliwość wszechstronnej weryfikacji przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego kandydatów na osoby wykonujące czynności w kierownictwie i w dozorze ruchu zakładów górniczych lub zakładów.

Ten sprawdzony mechanizm egzaminowania będzie ponownie rozszerzony na wszystkie osoby wykonujące czynności w kierownictwie i w dozorze ruchu zakładów górniczych lub zakładów.

Ważnym aspektem proponowanego rozwiązania, tj. określania wymagań w przepisach prawa powszechnie obowiązującego oraz sprawdzania spełniania tych wymagań przez organ administracji państwowej, jest zapewnienie swobody przepływu pracowników między zakładami górniczymi prowadzącymi działalność jedną metodą lub nawet – w przypadku wykonywania podobnych czynności – między zakładami górniczymi prowadzącymi działalność różnymi metodami. Takie rozwiązania będą skutkować uelastycznieniem rynku pracy, co jest szczególnie ważne w sytuacji restrukturyzacji górnictwa.

Ponadto proponuje się zwiększenie mobilności pracowników wykonujących czynności w podobnym dziale ruchu lub w podobnej specjalności technicznej między zakładami górniczymi wydobywającymi kopaliny odmiennymi metodami. W aktualnym stanie prawnym, stosownie do art. 55 ust. 2 P.g.g., praktyką jest wykonywanie czynności w dziale ruchu lub w specjalności technicznej w zakładach górniczych prowadzących działalność tą samą metodą. Jednakże osoby wykonujące czynności w specjalności mechanicznej lub elektrycznej w podziemnych zakładach górniczych z powodzeniem mogłyby wykonywać czynności w ruchu odkrywkowych zakładów górniczych. W związku z powyższym proponuje się umożliwienie właściwemu organowi nadzoru górniczego uznawania praktyki w ruchu jednego rodzaju

zakładu górniczego na potrzeby stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania czynności w ruchu innego rodzaju zakładu górniczego.

Przyjęto założenie, że przepisy P.g.g. oraz rozporządzenia określającego szczegółowe wymagania dotyczące kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego będą enumeratywnie wyliczały działy ruchu (w przypadku osób wykonujących czynności w kierownictwie działu) oraz specjalności (w przypadku osób wykonujących czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu), w jakich będzie można stwierdzić posiadanie kwalifikacji. W aktualnym stanie prawnym przepisy P.g.g. oraz rozporządzenia w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego określają wymagania dla osób wykonujących czynności w kierownictwie (1) działów wymienionych z nazwy w poszczególnych punktach tabel w załącznikach do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego oraz (2) działów „niewymienionych w lp. …-…" w tabeli. Analogiczny stan prawny dotyczy określenia specjalności dla osób wykonujących czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu, w jakich można uzyskać kwalifikacje. W przypadkach działów lub specjalności „niewymienionych" wymagania są określone w sposób ogólny, co miało umożliwić elastyczne powierzanie czynności w kierownictwie działu. Rozwiązanie to nie sprawdziło się w praktyce, ponieważ zdarzało się, że pracodawcy łączyli kilka działów i tworzyli dział „niewymieniony" w przepisach rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego, aby ominąć przepisy tego rozporządzenia określające wymagania dla konkretnego działu. W związku z powyższym jest zasadny powrót do sprawdzonych rozwiązań w tym zakresie i stworzenie zamkniętej listy z nazwami działów lub specjalności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu.

Rozwiązania zaproponowane w projekcie wymagają stworzenia przepisów przejściowych dotyczących możliwości wykonywania w nowym stanie prawnym czynności w kierownictwie lub w dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu, w szczególności powierzonych dotychczas na podstawie art. 58 ust. 7 P.g.g., co zostało uwzględnione w projektowanej nowelizacji. W przepisach przejściowych zaproponowano także umożliwienie dalszego wykonywania ww. czynności w okresie do 5 lat od dnia wejścia w życie projektowanych regulacji. Proponowany termin wynika z okresu, w jakim można uzyskać przygotowanie zawodowe w postaci ukończenia studiów i uzyskania tytułu inżyniera albo ukończenia technikum i uzyskania tytułu technika, a ponadto uzyskać doświadczenie zawodowe.

Na podstawie art. 50b–50d ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334) została przeprowadzona ocena zapewniania proporcjonalności, uzasadnionego i niedyskryminującego charakteru przepisów projektu stanowiących przepisy regulacyjne w rozumieniu ww. przepisów.

Przeprowadzając ocenę przepisów projektu z zasadą proporcjonalności, wzięto pod uwagę kryteria oceny, wskazane w art. 50b ust. 3–6 tej ustawy.

Wymagania dotyczące kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego zostały określone w celu służącym interesowi publicznemu w postaci zapewnienia wykonywania czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu przez osoby posiadające wiedzę i umiejętności niezbędne do prawidłowego i bezpiecznego wykonywania tych czynności, co zapewni bezpieczeństwo i zdrowie osób, jak również utrzymanie bezpieczeństwa powszechnego i środowiska. Nie ma innej możliwości osiągnięcia założonego celu na podstawie obowiązujących przepisów. Przepisy projektu są adekwatne do założonego celu i stanowią kompleksowe rozwiązania w dziedzinie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego, realizujące cel służący interesowi publicznemu.

Zgodnie z projektem, wykonywanie górniczych zawodów regulowanych wymaga posiadania kwalifikacji określonych w przepisach P.g.g., stwierdzonych w trybie określonym P.g.g., ewentualnie uznanych w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że w przepisach projektu nie określono wymagań ograniczających możliwość uzyskania przygotowania zawodowego (wykształcenia) lub doświadczenia zawodowego (praktyki) do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określenie tych wymagań nie ogranicza swobodnego przepływu osób i usług w Unii Europejskiej.

Jednocześnie nie ma możliwości zastosowania mniej restrykcyjnych środków dla osiągnięcia ww. celu służącego interesowi publicznemu. Projektowane rozwiązanie z powrotem rozszerza katalog osób objętych obowiązkiem posiadania kwalifikacji określonych P.g.g. na wszystkie osoby wykonujące czynności w kierownictwie i w dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu. W wyniku deregulacji przeprowadzonej w 2012 r. (z dniem wejścia w życie P.g.g.) i 2015 r. (z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów) tylko dla części zawodów górniczych został utrzymany obowiązek posiadania kwalifikacji określonych P.g.g. Skutkiem braku

posiadania odpowiednich kwalifikacji, w szczególności przez osoby dozoru ruchu, bezpośrednio kierujące i nadzorujące pracami szeregowych pracowników, wzrosła wypadkowość w górnictwie, w szczególności w górnictwie odkrywkowym, co potwierdzają dane zebrane przez Wyższy Urząd Górniczy. Powyższe wskazuje wyraźnie, że brak wymogu posiadania kwalifikacji przez wszystkie osoby kierownictwa i dozoru ruchu zakładu górniczego lub zakładu spowodował wzrost ryzyka dla celu służącego interesowi publicznemu w postaci ochrony bezpieczeństwa osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub zakładu, bezpieczeństwa środowiska oraz bezpieczeństwa powszechnego.

Projektowane rozwiązanie będzie korzystne dla pracowników zakładów górniczych oraz zakładów, ponieważ dzięki projektowanym zmianom wymagania w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego będą określone na poziomie zapewniającym prawidłowe wykonywanie czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu, co wzmocni bezpieczeństwo tych osób oraz ruchu zakładu górniczego lub zakładu. Wymagania w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego będą określane w powszechnie obowiązujących przepisach rangi ustawowej (P.g.g.) oraz w przepisach wykonawczych wydanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin (w przypadku rozporządzenia w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego, wydawanego na podstawie art. 69a P.g.g.). Wymagania te będą publicznie dostępne (ogłoszone w Dzienniku Ustaw), dzięki czemu wzrośnie świadomość pracowników, jakie wymagania trzeba spełnić, aby móc wykonywać określone czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu, i jaką ścieżkę wykształcenia lub praktyki obrać, aby pokierować swoją karierą zawodową. Wymagania, z podziałem na rodzaje zakładu górniczego lub zakładu oraz rodzaje wykonywanych czynności, będą jednolite na terenie całego kraju i przejrzyste. Z uwagi na jawność i jednolitość wymagań projektowane rozwiązania będą także korzystne dla pracowników pochodzących z Unii Europejskiej, którzy będą chcieli wykonywać czynności w kierownictwie lub w dozorze ruchu w zakładach górniczych lub zakładach.

W wyniku powyższej oceny projektowanych przepisów regulacyjnych pod kątem realizacji zasady proporcjonalności ustalono, że przepisy te są odpowiednie do osiągnięcia założonego celu służącego interesowi publicznemu i nie wykraczają poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tego celu.

3. Szkolenia w górnictwie

Zgodnie z art. 112 ust. 2 P.g.g. osoby wykonujące czynności w ruchu zakładu górniczego szkoli się w zakresie znajomości przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym bezpiecznego wykonywania powierzonych im czynności. Osoby te nie mogą być dopuszczone do pracy w ruchu zakładu górniczego, jeżeli nie wykażą się dostateczną znajomością tych przepisów i zasad.

Szkolenia organizuje i prowadzi przedsiębiorca lub na jego zlecenie jednostka organizacyjna prowadząca działalność szkoleniową. Ten, kto trudni się szkoleniem osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego, jest obowiązany do posiadania odpowiedniej kadry oraz niezbędnych środków umożliwiających właściwe szkolenie.

Szkolenie osób wykonujących czynności specjalistyczne w ruchu zakładu górniczego oraz osób kierownictwa i dozoru ruchu podziemnego zakładu górniczego odbywa się na podstawie programów szkolenia zatwierdzanych, w drodze decyzji, przez właściwe organy nadzoru górniczego. Odmowa zatwierdzenia następuje, jeżeli program szkolenia nie zapewnia przekazania osobom szkolonym niezbędnych informacji dotyczących prawidłowego wykonywania czynności specjalistycznych w ruchu zakładu górniczego.

Analiza dotychczas obowiązujących przepisów dotyczących szkoleń w górnictwie prowadzi do wniosku, że nie jest zapewniony odpowiedni poziom szkoleń, zarówno w zakresie wiedzy i umiejętności, przekazywanych podczas szkoleń, jak i środków technicznych oraz kadry prowadzącej szkolenia, dlatego też jest konieczne wprowadzenie regulacji prawnych gwarantujących wysoki poziom szkolenia, adekwatny do jego celów.

Stosownie do powołanej wyżej normy art. 112 ust. 4 P.g.g. od podmiotu prowadzącego szkolenia osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego jest wymagane posiadanie „odpowiedniej kadry" oraz „niezbędnych środków". Z uwagi na trudności w obiektywnej ocenie, czym są „odpowiednia kadra" i „niezbędne środki", gdyż pojęcia te nie są zdefiniowane w ustawie w art. 112 ust. 4 P.g.g., zdecydowano się na ich wykreślenie z przepisu. Wyżej wymienione określenia uznano za zbędne i mogące wprowadzać nieścisłości podczas wykładni przepisu.

Ponadto w dodanym art. 112 ust. 4a P.g.g. przewidziano, że kwestia posiadania kadry i środków zostanie poddana ocenie organów nadzoru górniczego, które stwierdzają spełnienie warunków, wydając decyzję na wniosek podmiotu trudniącego się szkoleniem.

W celu zwiększenia bezpieczeństwa osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego w art. 112 P.g.g. zaproponowano dokonanie następujących zmian:

1) szkoleniami w formie kursów specjalistycznych objęto szerszy krąg osób kierownictwa i dozoru ruchu (art. 112 ust. 5 P.g.g.);

2) programy szkoleń powinny uwzględniać zagrożenia występujące w ruchu zakładu górniczego (art. 112 ust. 6 P.g.g.);

3) aby zapewnić kontrolę nad programami szkoleń, mającymi wpływ na bezpieczeństwo w górnictwie, programy szkoleń będą zatwierdzane, w drodze decyzji, przez organy nadzoru górniczego (art. 112 ust. 7 i 8 P.g.g.).

Konsekwencją ustanowienia nowego obowiązku jest dodanie art. 183a P.g.g., tj. przepisu karnego do naruszenia obowiązków, określonych w projektowanym art. 112 P.g.g. Przepis ten ma na celu zapobieganie prowadzeniu szkoleń przez podmioty do tego nieprzygotowane, tj. prowadzące szkolenia bez decyzji dyrektora okręgowego urzędu górniczego stwierdzającej posiadanie kadry oraz środków umożliwiających prowadzenie szkoleń lub zatwierdzającej program szkolenia. Sankcja będzie nakładana w drodze mandatu karnego – m.in. w związku z kontrolą podmiotów prowadzących działalność szkoleniową w górnictwie.

W związku z projektowaną zmianą stanu prawnego w przepisach przejściowych ujęto obowiązek dostosowania działalności w zakresie prowadzenia szkoleń górniczych do znowelizowanego art. 112 P.g.g. w terminie roku od dnia wejścia w życie nowelizacji, w szczególności w zakresie konieczności dostosowania programu szkoleń do nowych wymagań w postaci obowiązku uwzględniania zagrożeń, występujących w ruchu zakładu górniczego lub zakładu, oraz wskazano wpływ projektowanych regulacji na toczące się postępowania w sprawie zatwierdzenia programów szkoleń.

4. Nadzór i kontrola wykonywane przez organy nadzoru górniczego

W projektowanym art. 175a P.g.g. przewidziano karę pieniężną za uniemożliwianie wykonywania nadzoru i kontroli upoważnionym pracownikom organów nadzoru górniczego albo utrudnianie im przeprowadzania kontroli.

Kary pieniężne, o których mowa w dziale X P.g.g., stanowią karę administracyjną wymierzaną w przypadku działania podmiotu naruszającego obowiązujące przepisy ustawy, zagrożone sankcją administracyjną. Odpowiedzialność ta jest niezależna od odpowiedzialności karnej, której podstawę stanowią przepisy zawarte w dziale XI P.g.g. Kary pieniężne w szczególności

nie są grzywnami w rozumieniu przepisów prawa karnego, jak również nie stanowią środków egzekucyjnych w rozumieniu przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Wysokość kary pieniężnej została określona od 1000 zł do 50 000 zł, przy czym podlega ona miarkowaniu ze względu na wagę i okoliczności popełnienia deliktu. Kary pieniężne, o których mowa w art. 175a P.g.g., będzie wymierzać, w drodze decyzji, właściwy organ nadzoru górniczego, tj. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego lub dyrektor okręgowego urzędu górniczego. Powyższe rozwiązanie pozwoli działać każdemu organowi nadzoru górniczego, którego działalność została utrudniona lub uniemożliwiona. Kwoty ściągnięte z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 175a P.g.g., będą stanowić dochód budżetu państwa.

Projektowany przepis art. 175a P.g.g. jest niezbędny, gdyż podczas wykonywania zadań pracownicy organów nadzoru górniczego napotykają często działania utrudniające, a nawet uniemożliwiające im przeprowadzenie nadzoru i kontroli. W szczególności ma to miejsce podczas prowadzenia postępowań dotyczących tzw. nielegalnej eksploatacji kopalin. Jednocześnie organom nadzoru górniczego brakuje skutecznego narzędzia, dzięki któremu mogłyby ukarać podmiot prowadzący takie działania, dlatego jest konieczne wprowadzenie przepisów umożliwiających skuteczniejsze dyscyplinowanie podmiotów utrudniających przeprowadzenie czynności nadzoru i kontroli. Wprowadzenie kary pieniężnej za delikty wskazane w projektowanym art. 175a P.g.g. przyczyni się do skuteczniejszej egzekucji przestrzegania przepisów prawa, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwa powszechnego lub ochrony środowiska i gospodarki złożem (w tym wydobywania kopalin).

Dokonując implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66, z późn. zm.), prawodawca dodał ust. 1a w art. 174 P.g.g., ustanawiający obowiązek ustalania stanu faktycznego i przyczyn zdarzenia lub wypadku przez właściwy organ nadzoru górniczego oraz niezwłocznego przekazywania tych ustaleń Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego w przypadku wystąpienia poważnego niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku śmiertelnego, wypadku ciężkiego albo wypadku zbiorowego w ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.

W związku z powyższym jest niezbędne uzupełnienie dyspozycji art. 174 ust. 3 P.g.g. o czynności wykonywane przez pracowników nadzoru górniczego na podstawie legitymacji służbowej określone również w art. 174 ust. 1a P.g.g.

Przepis art. 174 ust. 1 P.g.g. nadaje organom nadzoru górniczego uprawnienie do samodzielnego ustalenia stanu faktycznego i przyczyny zdarzenia, wypadku lub zgonu w przypadku zaistnienia niebezpiecznego zdarzenia, wypadku lub zgonu naturalnego w ruchu zakładu górniczego. Organy nadzoru górniczego wielokrotnie korzystały z tego prawa, w szczególności podczas wystąpienia tzw. katastrof górniczych, np. w KWK „Mysłowice-Wesoła" (2014), KWK „Wujek" Ruch „Śląsk" (2009) lub KWK „Halemba" (2006).

Ocena ustaleń dotyczących stanu faktycznego i przyczyn zdarzenia, wypadku lub zgonu zaistniałych w ruchu zakładu górniczego wymaga odniesienia nie tylko do przepisów obowiązujących w ruchu zakładu górniczego, ale również do zasad techniki górniczej. Należy podkreślić, że w myśl art. 105 ust. 1 P.g.g. ruch zakładu górniczego prowadzi się w sposób zgodny z przepisami prawa, w szczególności na podstawie planu ruchu zakładu górniczego, a także zgodnie z zasadami techniki górniczej. Zasady techniki górniczej nie zostały zdefiniowane w P.g.g. i nie stanowią norm prawnych, lecz są pewnymi regułami wynikającymi z aktualnej wiedzy i doświadczenia, określającymi sposób stosowania procedur i narzędzi przy dokonywaniu określonych czynności w ruchu zakładu górniczego. Zakres i treść tych zasad jest zmienna, ewoluuje wraz z rozwojem wiedzy w danej dziedzinie i przystosowuje się do konkretnych stanów faktycznych. Odesłanie do zasad techniki górniczej ma charakter klauzuli generalnej, a funkcją tego odesłania jest uelastycznienie prawa i umożliwienie dookreślenia sposobu działania w ramach przepisów prawa w zindywidualizowanych okolicznościach.

Organy nadzoru górniczego mają kompetencje, w tym wiedzę merytoryczną z zakresu przepisów prawa, znajomość zasad techniki górniczej i praktyczne umiejętności, niezbędne dla ustalenia stanu faktycznego i kompleksowego wyjaśnienia przyczyn i okoliczności zdarzenia, wypadku lub zgonu, zaistniałych w ruchu zakładu górniczego. Ponadto należy podkreślić, że w związku z wykonywaniem bieżącego nadzoru nad ruchem zakładów górniczych organy nadzoru górniczego posiadają bieżące informacje dotyczące poszczególnych elementów konkretnego ruchu zakładu górniczego oraz zależności między tymi elementami, w związku z czym w razie zaistnienia zdarzenia, wypadku lub zgonu w ruchu tego zakładu górniczego organy te są w stanie szybko dokonać realnej oceny stanu faktycznego oraz oceny przyczyn i okoliczności zdarzenia, wypadku lub zgonu w zakładzie górniczym. W konsekwencji działanie organów nadzoru górniczego w ramach badań powypadkowych nie stanowi znaczącego

obciążenia dla ruchu zakładu górniczego. Szybsze przeprowadzanie badań powypadkowych oznacza również szybsze wyeliminowanie ewentualnych nieprawidłowości w ruchu zakładu górniczego, których skutkiem było niebezpieczne zdarzenie lub wypadek, a w konsekwencji szybsze przywrócenie stanu zgodnego z prawem, co ma bezpośrednie przełożenie na bezpieczeństwo ruchu zakładu górniczego oraz osób uczestniczących w ruchu tego zakładu górniczego.

Postępowanie, w ramach którego organy nadzoru górniczego ustalają stan faktyczny i przyczyny zdarzenia, wypadku lub zgonu naturalnego, następuje w ramach nadzoru nad ruchem zakładu górniczego, a w toku tych postępowań organy nadzoru górniczego przeprowadzają oględziny miejsca wypadku, zabezpieczają ślady i dowody oraz przesłuchują poszkodowanych oraz świadków, jak również mogą zlecić przeprowadzenie specjalistycznych badań i ekspertyz. Niezależnie od ww. postępowań organy nadzoru górniczego prowadzą czynności wyjaśniające w sprawach o wykroczenia w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124), zwanej dalej „K.p.s.w.", z odpowiednim zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375, z późn. zm.), a następnie występują do sądu z wnioskiem o ukaranie, działając w charakterze oskarżyciela publicznego. Opisane działania organów nadzoru górniczego w pewnych zakresach pokrywają się z działaniami organów ścigania, czyli prokuratora i Policji, a ponadto w takich sytuacjach dochodzi również do zdublowania niektórych czynności przeprowadzanych przez te organy (np. przesłuchanie świadków, oględziny, pozyskiwanie opinii biegłych). Jednocześnie należy mieć na uwadze, że pewne czynności często mogą być przeprowadzone tylko przez organy nadzoru górniczego, jak np. oględziny miejsca wypadku pod ziemią.

W świetle powyższego jest zasadne wprowadzenie regulacji w art. 174 ust. 4 i 5 P.g.g., które pozwolą organom nadzoru górniczego realizować czynności w toku badań powypadkowych jako czynności w postępowaniu karnym, a ponadto pozwolą wykorzystać tak zebrane materiały w toku postępowań prowadzonych na podstawie P.g.g.

Projektowane zmiany przewidują m.in. umożliwienie organom prowadzącym śledztwo lub dochodzenie powierzenie organom nadzoru górniczego dokonania poszczególnych czynności tego postępowania, w sprawach o przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu związanemu z ruchem zakładu górniczego lub zakładu, przeciwko bezpieczeństwu pracy w zakładzie górniczym lub zakładzie oraz przeciwko życiu i zdrowiu pracowników zakładu górniczego lub zakładu związanemu z funkcjonowaniem zakładu górniczego lub zakładu.

Pozwoli to na pełne wykorzystanie wiedzy i doświadczenia tych organów i uzyskanie pełnej informacji na temat okoliczności stanu faktycznego. Jednocześnie należy wskazać, że w toku śledztwa, dotyczącego ww. zagadnień, podczas dokonywania powierzonych czynności organ nadzoru górniczego może uzyskać wiedzę, która będzie przydatna dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie prowadzonej przez ten organ na podstawie P.g.g. Wobec powyższego w projektowanych zmianach ujęto propozycję przepisu, umożliwiającego wykorzystanie tej wiedzy w toku wspomnianych postępowań. Dowody, zebrane w ramach badań powypadkowych, będą mogły być wykorzystywane w ramach postępowań administracyjnych, karnych lub wykroczeniowych, wszczętych w związku z ustaleniami dotyczącymi stanu faktycznego i przyczyn zdarzenia, wypadku lub zgonu naturalnego.

5. Nielegalna eksploatacja

Dla podmiotów wykonujących działalność regulowaną przepisami P.g.g. bez wymaganej koncesji albo bez zatwierdzonego albo podlegającego zgłoszeniu projektu robót geologicznych (art. 140 ust. 1 P.g.g.) lub naruszających wymagania określone w art. 4 ust. 1 i 2 P.g.g., zwaną dalej „nielegalną eksploatacją", jest ustalana opłata podwyższona. Doświadczenia organów nadzoru górniczego związane z prowadzeniem postępowań w sprawie ustalania tej opłaty wskazują, że brakuje narzędzi zapewniających sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania. W szczególności:

1) brakuje możliwości nałożenia wspólnej opłaty podwyższonej kilku podmiotom prowadzącym wspólnie nielegalną eksploatację;
2) 5-letni termin na przeprowadzenie postępowania, wynikający z art. 143 ust. 1 P.g.g., jest często zbyt krótki dla osiągnięcia celu postępowania w postaci uzyskania prawomocnej decyzji ustalającej opłatę podwyższoną albo dodatkową;
3) brakuje możliwości zebrania dowodów w postaci ustalenia przez organ nadzoru górniczego właściciela pojazdu wywożącego wydobytą nielegalnie kopalinę.

Stosownie do art. 4 ust. 3 P.g.g., w przypadku naruszenia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 i 2 P.g.g., właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji, ustala prowadzącemu taką działalność opłatę podwyższoną, o której mowa w art. 140 ust. 3 pkt 3 P.g.g. Powołany przepis stanowi, że opłatę podwyższoną za wydobywanie kopalin ustala się w wysokości czterdziestokrotnej stawki opłaty eksploatacyjnej dla danego rodzaju kopaliny pomnożonej przez ilość wydobytej bez koncesji kopaliny. Jednakże powstały wątpliwości interpretacyjne co do stosowania zasad dotyczących naliczania opłaty podwyższonej podczas prowadzenia

postępowań w sprawie ustalenia opłaty podwyższonej w przypadkach objętych dyspozycją art. 4 ust. 3 P.g.g., jak i podczas rozpoznawania skarg na decyzje w przedmiocie ustalenia tej opłaty. W związku z tymi wątpliwościami interpretacyjnymi przewidziano w zmienionym art. 4 ust. 3 P.g.g. odesłanie do norm dotyczących ustalania opłaty podwyższonej, określonych w art. 140–143 P.g.g.

Projektowana w art. 4 ust. 4 P.g.g. oraz w art. 143 ust. 2a i 3 P.g.g. zmiana przewiduje odpowiedzialność solidarną kilku podmiotów prowadzących działalność wykonywaną bez wymaganej koncesji albo bez zatwierdzonego lub podlegającego zgłoszeniu projektu robót geologicznych, która – stosownie do art. 140 ust. 1 P.g.g. – podlega opłacie podwyższonej.

Nielegalna eksploatacja kopalin, w szczególności piasków i żwirów oraz bursztynu, jest często podejmowana na jednej nieruchomości przez kilka podmiotów. Zgodnie z art. 140 ust. 3 pkt 3 P.g.g., organ nadzoru górniczego ustala opłatę podwyższoną w wysokości czterdziestokrotnej stawki opłaty eksploatacyjnej dla danego rodzaju kopaliny pomnożonej przez ilość wydobytej bez koncesji kopaliny. Ustalenie opłaty podwyższonej dla konkretnych sprawców w przypadku wielości podmiotów, prowadzących nielegalną eksploatację kopalin, wymaga ustalenia poszczególnym sprawcom konkretnej ilości wydobytej kopaliny, co jest zasadniczo niemożliwe. Skutkiem jest brak możliwości ustalenia opłaty podwyższonej temu podmiotowi.

Zgodnie z art. 369 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1360, z późn. zm.), zobowiązanie jest solidarne, jeżeli to wynika z ustawy lub z czynności prawnej. O istnieniu solidarności bądź o jej braku przesądza zatem ustawa lub wola stron wyrażona w umowie. Innymi słowy solidarności nie domniemywa się, lecz musi ona być ustanowiona w ustawie lub w umowie. W P.g.g. ustawodawca nie przewidział odpowiedzialności solidarnej za naruszenie przepisów tej ustawy, a art. 143 P.g.g. jednoznacznie wskazuje, kto może być stroną postępowania. Wobec braku w P.g.g. wyraźnej normy zezwalającej organowi nadzoru górniczego na zastosowanie i orzeczenie odpowiedzialności solidarnej (w istocie na zasadzie solidarności biernej), brak możliwości stosowania odpowiedzialności solidarnej wobec podmiotów wydobywających nielegalnie kopalinę.

Wobec powyższego jest zasadne wprowadzenie w P.g.g. przepisu ustalającego solidarną odpowiedzialność kilku podmiotów prowadzących działalność wspólnie na jednej nieruchomości. Należy podkreślić, że prowadzenie działalności podlegającej opłacie podwyższonej przez kilka podmiotów nie należy do odosobnionych przypadków. Ze statystyk

wynika, że w 2016 r. do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego wpłynęły odwołania od trzech decyzji ustalających opłaty podwyższone dwóm lub więcej podmiotom, na łączną kwotę 816 905,40 zł, w 2017 r. od siedmiu decyzji ustalających opłaty podwyższone na łączną kwotę 1 232 510,84 zł, w 2018 r. od dwunastu decyzji ustalających opłaty podwyższone na łączną kwotę 9 122 754,60 zł, w I połowie 2019 r. od sześciu decyzji ustalających opłaty podwyższone na łączną kwotę 2 106 563,60 zł. Mając na uwadze, że zarówno liczba spraw dotyczących prowadzenia działalności podlegającej opłacie podwyższonej przez kilka podmiotów, jak i łączne kwoty opłaty podwyższonej są znaczące, jest zasadne wprowadzenie ustawowej solidarnej odpowiedzialności.

Zmiana art. 143 ust. 1 P.g.g. wynika z doświadczeń organów nadzoru górniczego i organów koncesyjnych (administracji geologicznej), dotyczących wpływu postępowań, a zwłaszcza postępowań sądowoadministracyjnych, na możliwość pociągnięcia do odpowiedzialności osób, które wydobywały nielegalnie kopalinę.

Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od zdarzenia uzasadniającego wydanie decyzji i nałożenie stosownej opłaty. Mając na uwadze, że właściwy organ z reguły późno dowiaduje się o zdarzeniu uzasadniającym wydanie decyzji w sprawie opłaty podwyższonej czy dodatkowej, 5-letni termin na wydanie tej decyzji, przewidziany w art. 143 ust. 1 P.g.g., jest często w praktyce zbyt krótki. Postępowania w sprawach ustalenia opłaty podwyższonej czy dodatkowej wymagają niejednokrotnie przesłuchania wielu świadków, zebrania obszernej dokumentacji oraz konieczności przeprowadzenia wnikliwej analizy, która pozwoli na ustalenie danej opłaty konkretnym podmiotom. Ponadto postępowania sądowoadministracyjne, których zadaniem jest kontrola decyzji kończących ww. postępowania administracyjne, trwają często kilka lat. Jeżeli w toku takiego postępowania upłynie bieg 5-letniego terminu, o którym mowa w art. 143 ust. 1 P.g.g., ww. organy tracą możliwość wydania decyzji w przedmiocie ustalenia ww. opłaty i tym samym pociągnięcia do odpowiedzialności osób, które prowadziły nielegalne wydobycie kopaliny.

Należy podkreślić, że wymierzenie opłaty podwyższonej czy dodatkowej podmiotowi prowadzącemu działalność bez koncesji, bez zatwierdzonego lub podlegającego zgłoszeniu projektu robót geologicznych albo wykonującemu działalność z rażącym naruszeniem warunków określonych w koncesji, w zatwierdzonym albo w podlegającym zgłoszeniu projekcie robót geologicznych, jest efektywnym narzędziem, zabezpieczającym interes państwa przez pozbawienie podmiotów zysku, który uzyskały dzięki nielegalnemu prowadzeniu działalności, przy jednoczesnym zapewnieniu wpływu znaczących kwot do

budżetu jednostek samorządu terytorialnego oraz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej „NFOŚiGW". Możliwość wymierzenia opłaty podwyższonej albo dodatkowej pełni również skutecznie funkcję prewencyjną – brak perspektywy zysku „odstrasza" potencjalnie zainteresowanych prowadzeniem nielegalnej działalności. Mając na uwadze powyższe, jest zasadne wydłużenie terminu przedawnienia do 10 lat od końca roku, w którym nastąpiło zdarzenie uzasadniające wydanie decyzji o opłacie dodatkowej lub podwyższonej. Dlatego też został wprowadzony nowy art. 143 ust. 1a P.g.g. przewidujący dłuższy termin na wydanie decyzji, o których mowa w art. 139 i art. 140 P.g.g. Zgodnie z przepisami przejściowymi do postępowań wszczętych i niezakończonych będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.

Projektowana nowelizacja w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988, z późn. zm.) uzupełnia katalog podmiotów, które są uprawnione do uzyskania informacji o pojazdach i ich właścicielach o organy nadzoru górniczego. Organy nadzoru górniczego nie są wymienione w tym katalogu podmiotów, tymczasem wiedza ta jest często niezbędna na potrzeby postępowań w sprawie ustalenia opłaty podwyższonej. W przypadku gdy organ nadzoru górniczego dysponuje dowodami dotyczącymi pojazdu wywożącego urobek z miejsca nielegalnej eksploatacji kopaliny, nie ma możliwości ustalenia właściciela pojazdu i rozszerzenia prowadzonego postępowania na ten podmiot.

6. Uprawnienie organów nadzoru górniczego jako oskarżyciela publicznego

Art. 189 P.g.g. jest przepisem prawa procesowego stanowiącym, że w sprawach o wykroczenia określone w art. 177–188 P.g.g. orzekanie następuje na zasadach i w trybie określonych w K.p.s.w.

Wykroczenia określone w art. 177–188 P.g.g. są ścigane z oskarżenia publicznego z urzędu, a sądem właściwym do rozpoznawania sprawy jest sąd rejonowy. Zgodnie z art. 17 § 1 K.p.s.w. oskarżycielem publicznym we wszystkich sprawach o wykroczenia jest Policja, chyba że ustawa stanowi inaczej. Organy nadzoru górniczego występują z wnioskami o ukaranie na podstawie art. 17 § 3 K.p.s.w stanowiącego, że „organom administracji rządowej i samorządowej, organom kontroli państwowej i kontroli samorządu terytorialnego oraz strażom gminnym (miejskim) uprawnienia oskarżyciela publicznego przysługują tylko wówczas, gdy w zakresie swego działania, w tym w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających ujawniły wykroczenia i wystąpiły z wnioskiem o ukaranie.". Jednakże zdarzają się przypadki, że sądy rejonowe kwestionują uprawnienie organów nadzoru górniczego do występowania z

wnioskami o ukaranie, ponieważ przepisy P.g.g. nie formułują odrębnych uprawnień dla tych organów jako oskarżycieli publicznych.

W związku z powyższym dodano przepis art. 189a P.g.g. przewidujący wprost, że w sprawach o wykroczenia, o których mowa w dziale XI, organom nadzoru górniczego przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego. Ponadto, ze względu na posiadaną wiedzę specjalistyczną, jest celowe nadanie organom nadzoru górniczego uprawnień oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia, o których mowa w dziale XI P.g.g., także wtedy, gdy wniosek o ukaranie za wykroczenie złożył inny uprawniony oskarżyciel. W wyniku powyższych zmian organy nadzoru górniczego uzyskają ustawowe uprawnienie do występowania w charakterze oskarżyciela publicznego, wyrażone wprost w P.g.g.

7. Przepisy karne

Ustawą z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów w art. 6 ust. 1 pkt 17a P.g.g. wprowadzono do P.g.g., obok dotychczasowej definicji zakładu górniczego, definicję zakładu, będącego wyodrębnionym technicznie i organizacyjnie zespołem środków służących bezpośrednio do wykonywania działalności określonej w art. 2 ust. 1 P.g.g. albo art. 86 P.g.g., w tym wyrobiska górnicze, obiekty budowlane, urządzenia oraz instalacje.

Konsekwencją tej zmiany powinna być również zmiana przepisów działu XI P.g.g. obejmującego przepisy karne. P.g.g. co do zasady nakłada takie same obowiązki na przedsiębiorcę wykonującego działalność wydobywczą w ramach zakładu górniczego oraz na przedsiębiorcę wykonującego w ramach zakładu działalność, o której mowa w art. 86 P.g.g., to jest roboty geologiczne służące poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż kopalin oraz poszukiwaniu i rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także roboty geologiczne służące innym celom wykonywane z użyciem środków strzałowych albo wykonywane na głębokości większej niż 100 m, albo wykonywane na obszarze górniczym utworzonym w celu wykonywania działalności metodą robót podziemnych albo metodą otworów wiertniczych. Z takim samym zakresem obowiązków powinien być skorelowany taki sam zakres odpowiedzialności za niewykonanie tych obowiązków. Art. 86 P.g.g. przewiduje odpowiednie stosowanie do działalności w nim określonej przepisów P.g.g. dotyczących zakładu górniczego i jego ruchu oraz ratownictwa górniczego, jednak w przypadku przepisów karnych nie ma możliwości posiłkowania się odpowiednim stosowaniem przepisów sankcjonujących naruszenie przepisów P.g.g. odnoszących się do zakładów górniczych do

analogicznych naruszeń w przypadku zakładów. Mając na względzie potrzebę usunięcia tej luki prawnej w przepisach karnych P.g.g., zmieniono art. 181–186 P.g.g.

V. Realizacja zadań przez państwową służbę geologiczną

Kolejnym problemem wymagającym rozwiązania jest funkcjonowanie dwóch bliźniaczych służb – państwowej służby geologicznej oraz państwowej służby hydrogeologicznej w ramach dwóch różnych działów administracji rządowej (środowisko oraz gospodarka wodna) przypisanych do kompetencji dwóch różnych ministrów. Należy podkreślić, że obie służby (geologiczna i hydrogeologiczna) są pełnione obecnie przez jeden podmiot, tj. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy (dalej również „PIG-PIB"), natomiast inny jest sposób ich finansowania oraz rozliczania realizacji zadań, co nie sprzyja skuteczności oraz optymalizacji funkcjonowania służb.

Mając na uwadze powyższe, pojęcie „państwowej służby geologicznej" zostało w projekcie nowelizacji użyte *sensu largo* i obejmuje również hydrogeologię, będącą do tej pory odrębną państwową służbą, pełnioną jednak przez ten sam instytut (Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy). W ocenie projektodawcy brak uzasadnienia dla funkcjonowania odrębnej służby hydrogeologicznej w sytuacji, gdy w sensie naukowym i praktycznym jest ona częścią geologii. Realizacja zadań państwa na potrzeby rozpoznawania, bilansowania i ochrony wód podziemnych w celu racjonalnego wykorzystania tych wód przez społeczeństwo oraz gospodarkę, o których mowa w P.w., bazuje na badaniach geologicznych i wymaga szerokiej wiedzy z zakresu geologii ze specjalizacją hydrogeologia, stąd też jest uzasadnione włączenie zadań państwowej służby hydrogeologicznej do zadań państwowej służby geologicznej i przypisanie ich jako sprawy działu administracji rządowej – środowisko. Przykładami tak funkcjonującej wspólnej służby dla obu obszarów są wiodące służby geologiczne na świecie np.: Brytyjska Służba Geologiczna, British Geological Survey (BGS), Francuska Służba Geologiczna, The French Geological Survey (BRGM), Duńska Służba Geologiczna, Geological Survey of Danemark (GEUS), Amerykańska Służba Geologiczna, United States Geological Survey (USGS).

Projektowana nowelizacja przewiduje także zmiany dotyczące przepisów P.g.g. regulujących działalność PIG-PIB i realizację przez niego zadań PSG, a także KAPS CO_2.

Jednym z zadań realizowanych w ramach PSG jest inicjowanie, koordynacja i wykonywanie zadań zmierzających do rozpoznania budowy geologicznej kraju, w tym prac o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, w szczególności dla odnowienia bazy surowcowej kraju,

ustalania zasobów złóż kopalin, a także dla ochrony środowiska (art. 162 ust. 1 pkt 1 P.g.g.). Ponadto przygotowywany w Ministerstwie Klimatu i Środowiska dokument Polityka Surowcowa Państwa zakłada, że PSG ma zajmować się dokumentowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g. W obecnym stanie prawnym może jednakże budzić pewne wątpliwości, czy PIG-PIB w ramach realizacji powyższego zadania może prowadzić prace poszukiwawcze oraz rozpoznawcze w odniesieniu do złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g. Działalność taka co do zasady wymaga bowiem uzyskania koncesji, zaś PIG-PIB, realizując zadania państwa w zakresie geologii, nie działa jak przedsiębiorca, lecz podmiot publiczny. Z przeprowadzonych analiz wynika, że od 2012 r. z uwagi na powyższe wątpliwości PSG nie sporządza dokumentacji geologicznych złóż kopalin, a jedynie inne dokumentacje geologiczne. Dla uniknięcia wątpliwości i w celu umożliwienia sprawnej realizacji zadań został wprowadzony przepis art. 79 ust. 1b P.g.g., który uprawnia PSG do dokonania, na podstawie projektu robót geologicznych, rozpoznania budowy geologicznej kraju oraz ustalenia zasobów złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g. Takie rozwiązanie ma dodatkowy pozytywny aspekt polegający na umożliwieniu czerpania przez Skarb Państwa, w krótkim czasie po zatwierdzeniu takiej dokumentacji przez właściwy organ, korzyści płynących z rozporządzania informacją geologiczną pochodzącą z dokumentowania złóż przez PSG.

PSG realizuje także ustawowe zadanie związane z gromadzeniem, ewidencjonowaniem, archiwizowaniem, ochroną i udostępnianiem informacji geologicznej. W celu usprawnienia działań PSG w tym zakresie projektowana nowelizacja przewiduje nowe uprawnienia. Zidentyfikowano bowiem problem dostępności do informacji geologicznej, która przysługuje Skarbowi Państwa, lecz znajduje się na nośnikach znajdujących się poza archiwami geologicznymi. Zdarza się, że podmioty, które są w posiadaniu przedmiotowych nośników, odmawiają wykonania kopii lub ich wypożyczenia, co utrudnia PSG realizację zadania w zakresie gromadzenia, udostępniania i przetwarzania informacji geologicznej. Prawo do informacji geologicznej stanowi prawo na dobrach niematerialnych i brakuje obecnie wyraźnej podstawy prawnej, na podstawie której PSG mogłaby wystąpić o udostępnienie informacji geologicznej. Zgodnie z projektowanym art. 98a P.g.g., każdy, w czyim posiadaniu będą się znajdować dokumenty lub inne nośniki, na których jest zapisana informacja geologiczna, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa, będzie miał obowiązek ich udostępnienia PSG w celu wykonania kopii we własnym zakresie. Wzmocnieniu ochrony informacji geologicznej służy także wprowadzony projektowaną nowelizacją przepis przewidujący nową podstawę odpowiedzialności karnej w dziale XI. Na podstawie projektowanego art. 188a P.g.g. działanie

lub zaniechanie prowadzące do nieuprawnionego ujawnienia informacji geologicznej pozyskanej przez PSG będzie stanowić podstawę do pociągnięcia do odpowiedzialności karnej.

Projektowane zmiany przewidują także zmianę katalogu zadań PSG, zawartego w art. 162 ust. 1 P.g.g., w zakresie usunięcia zadania dotyczącego sprawdzania prawidłowości poboru próbek z wykonania robót geologicznych oraz innych czynności pomocniczych na podstawie odrębnego upoważnienia właściwego organu administracji geologicznej. Zadanie to w obecnym stanie prawnym zostało błędnie zakwalifikowane jako zadanie ustawowe PSG. Ma ono bowiem nadzorczy charakter i z uwagi na jego specyfikę powinno mieć jedynie charakter doraźny, uzależniony od powierzenia jego realizacji przez ministra nadzorującego PSG. Tym samym bardziej adekwatna jest jego realizacja w oparciu o art. 162 ust. 2 P.g.g., który wskazuje, że PSG realizuje inne niż ustawowe zadania państwa w zakresie geologii, które zostaną powierzone przez nadzorującego ministra. Należy też zwrócić uwagę, że realizacja zadania wymaga odpowiedniego upoważnienia pracowników PSG przez właściwy OAG na podstawie obecnego art. 153 ust. 2 P.g.g. Projektowana nowelizacja przewiduje w związku z powyższym dodanie sprawdzania prawidłowości poboru próbek z wykonania robót geologicznych do katalogu uprawnień nadzorczych przysługujących pracownikom OAG oraz organów nadzoru górniczego przez dodanie pkt 8 do art. 153 ust. 1 P.g.g. Nowelizacja przewiduje też zmianę art. 153 ust. 2 P.g.g., wskazując, że minister właściwy do spraw środowiska będzie mógł upoważnić PSG do wykonywania czynności w zakresie sprawdzenia prawidłowości poboru próbek z wykonania robót geologicznych. Upoważnienie do wykonywania zadania będzie więc udzielane PIG-PIB jako instytucji pełniącej obowiązki PSG, która następnie będzie upoważniać w tym zakresie swoich pracowników. Usprawni to realizację zadań w zakresie sprawdzania prawidłowości poboru próbek, gdyż upoważnianie konkretnych pracowników będzie odbywało się w obrębie jednej instytucji i nie będzie musiało wiązać się z procedurą długich i formalnych uzgodnień między urzędem obsługującym ministra właściwego do spraw środowiska a PIG-PIB. Ponadto do katalogu zadań PSG zostały dodane nowe zadania związane z gromadzeniem i przetwarzaniem informacji o wynikach z bieżącego monitorowania podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji oraz podziemnych składowisk odpadów oraz sporządzaniem na ich podstawie analiz, a także przekazywaniem corocznie ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz właściwemu organowi nadzoru geologicznego wyników tych analiz, w związku z nowelizacją przepisów P.g.g., o których mowa wyżej.

Kolejną kwestią uregulowaną w niniejszej nowelizacji jest kwestia planu prac, jaki opracowuje PSG. W obecnym stanie prawnym plan prac PSG, o którym mowa w art. 163 ust. 4 P.g.g.,

dotyczy jedynie realizacji zadań ustawowych. Nie jest to zatem pełen obraz rzeczywistości, gdyż nie obejmuje on zadań realizowanych na podstawie powierzenia przez ministra właściwego do spraw środowiska. Dlatego jest zasadna nowelizacja art. 163 ust. 4 P.g.g. i objęcie planem prac PSG wszystkich realizowanych zadań, także tych powierzanych przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Jak już zostało wskazane wyżej, PIG-PIB poza pełnieniem zadań PSG, wykonuje także zadania KAPS CO_2. Projektowana nowelizacja obejmuje także zmiany przepisów P.g.g. w tym zakresie. W związku z wprowadzonymi zmianami w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla w art. 163a P.g.g. w ust. 2 dodano pkt 1a, przewidujący zadanie PSG dotyczące sporządzania i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw środowiska corocznie, w terminie do dnia 31 maja, analizy rocznego sprawozdania z działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla. Ponadto projektowana nowelizacja przewiduje wprowadzenie art. 163c ust. 1a P.g.g., na podstawie którego został nałożony obowiązek przygotowywania planu prac dotyczącego realizacji zadań w zakresie KAPS CO_2 i corocznego przekazywania ww. planu ministrowi właściwemu do spraw środowiska do akceptacji.

Realizacja zadań KAPS CO_2 wymaga także aktualizacji regulacji dotyczących wydatków budżetowych z tym związanych. Obecne regulacje wynikają z art. 16 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw. W ww. przepisie przewidziano maksymalny limit wydatków NFOŚiGW przeznaczonych na realizację zadań KAPS CO_2 na lata 2013–2022. Z uwagi na art. 50 ust. 1c ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych i upływ okresu, o którym jest mowa w powyższym przepisie, jest konieczne przedstawienie projektu ustawy zmieniającej, zgodnie z którym zostanie wskazany limit wydatków na kolejne 10 lat budżetowych wykonywania ustawy. Dlatego też projektowana nowelizacja przewiduje wprowadzenie reguły wydatkowej obejmującej maksymalne wydatki NFOŚiGW przeznaczone na realizację zadań KAPS CO_2 na lata 2023–2032.

Projektowana nowelizacja dostrzegła także kwestię braku możliwości zdobywania kwalifikacji w zawodzie geologa przez osoby zatrudnione w podmiocie pełniącym funkcję PSG. Osoby takie często wykonują zadania związane z opracowywaniem projektów robót geologicznych lub dokumentacji geologicznych lub realizują zadania związane ze sprawdzaniem dokumentacji geologicznych, z uwzględnieniem aspektów geologicznych. Obecne regulacje jednak nie uznają tego za rodzaj praktyki zawodowej za uprawniający do ubiegania się

o kwalifikacje geologa. Dlatego też jest wskazana zmiana obecnego brzmienia art. 52 ust. 8 P.g.g. Projektowana zmiana zapewni osobom zatrudnionym w takim podmiocie uprawnienie do ubiegania się o stwierdzenie posiadania tego rodzaju kwalifikacji. Warunkiem będzie wykonywanie zadań przy sporządzaniu projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych przy realizacji zadań zmierzających do rozpoznania budowy geologicznej kraju, w tym dla ustalania zasobów złóż kopalin, jak również przy sprawdzaniu dokumentacji geologicznych, z uwzględnieniem aspektów geologicznych, przed jej zatwierdzeniem – na podstawie powierzenia realizacji tego zadania przez ministra właściwego do spraw środowiska. Osoby takie przystępujące do egzaminu w celu zdobycia kwalifikacji będą musiały potwierdzić odbycie praktyki przez dołączenie wykazu opracowań sporządzonych z ich udziałem przy realizacji zadań potwierdzonego przez podmiot, na rzecz którego sporządzono te opracowania, oraz wykazu dokumentacji geologicznych, w sprawdzeniu których uczestniczyli, potwierdzony przez podmiot pełniący PSG, co zostało uregulowane w dodanym w art. 61 ust. 3 pkt 3 P.g.g.

VI. Pozostałe zmiany

Projekt przewiduje ponadto zmiany mające na celu wyeliminowanie trudności praktycznych w ustaleniu średnich niskich przepływów z wielolecia (SNQ) dla poszczególnych wód, a także dostępnych zasobów wód podziemnych, które w wielu przypadkach nie są ustalone.

P.w. przewiduje powiązanie wysokości opłaty jednostkowej za usługi wodne za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych odpowiednio z dostępnymi zasobami wód podziemnych oraz SNQ, przy czym zastosowanie wskazanych kryteriów, różnicujących wysokość jednostkowej stawki opłaty, zostało odroczone w czasie (pierwotnie do końca 2019 r., a obecnie do końca 2023 r.). Ze względu na trudności praktyczne w ustaleniu SNQ dla poszczególnych wód, a także dostępnych zasobów wód podziemnych, które w wielu przypadkach nie są ustalone, zdecydowano o odstąpieniu od powiązania wysokości opłat za usługi wodne za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych odpowiednio z dostępnymi zasobami wód podziemnych oraz SNQ. Przedmiotowa zmiana ma na celu także uproszczenie systemu opłat za usługi wodne, w ramach którego bierze się pod uwagę różne przesłanki.

Definicję dostępnych zasobów wód podziemnych zawiera art. 16 pkt 14 P.w., wskazując, że są to zasoby wód podziemnych, które stanowią średnią roczną z wielolecia wielkość całkowitego zasilania wód podziemnych określonej jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) pomniejszoną o wielkość średnią z wielolecia przepływu wód wymaganego dla osiągnięcia

celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych związanych z określoną JCWPd. Należy podnieść, że wielkość zasobów dostępnych w JCWPd nie jest ustalana zgodnie z podaną w ustawie definicją, a jedynie jest szacowana na potrzeby oceny stanu ilościowego JCWPd przez przeliczenie wartości modułowych zasobów dyspozycyjnych w obszarach bilansowych. Z tego względu oszacowane dostępne zasoby wód podziemnych w JCWPd, jako opracowanie eksperckie, a nie akt prawny czy administracyjny, nie powinny być podstawą do naliczania opłaty stanowiącej daninę publiczną. Analogiczne zastrzeżenie dotyczy wyznaczania średniego niskiego przepływu z wielolecia (SNQ), co do którego brak regulacji prawnych określających metodykę jego wyznaczania. Przedstawiona sytuacja może godzić w zasadę szczególnej określoności przepisów daninowych, a także generować liczne spory sądowoadministracyjne na tle stosowanych w toku ustalania opłat za usługi wodne danych związanych z dostępnymi zasobami wód podziemnych oraz średniego niskiego przepływu z wielolecia (SNQ) w kontekście ich jakości.

W związku z powyższym usunięto uzależnienie opłat za usługi wodne od dostępnych zasobów wód podziemnych oraz średniego niskiego przepływu z wielolecia zawarte w art. 270 ust. 6 i art. 271 ust. 2 i 3 P.w.

Celem zmiany art. 274 pkt 1 lit. a i b oraz uchylenia lit. c P.w. jest odstąpienie od powiązania wysokości opłat za usługi wodne za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych odpowiednio z dostępnymi zasobami wód podziemnych oraz średnim niskim przepływem z wielolecia (SNQ).

W art. 274 pkt 1 P.w. dodatkowo, w celu uproszczenia systemu opłat za usługi wodne, przyjęto jedną – na poziomie minimalnym – maksymalną stawkę opłat za pobór wód podziemnych i pobór wód powierzchniowych, bez dalszego różnicowania przedmiotowych stawek opłat. Z uwagi na fakt, że stawki ogólne przyjęte w lit. a i b w pkt 1 w art. 274 P.w. pokrywają się z obecnymi stawkami opłat przyjętymi do celów wytwarzania energii elektrycznej lub cieplnej dla instalacji posiadających w dniu wejścia w życie ustawy ważne pozwolenia wodnoprawne albo pozwolenia zintegrowane, zrezygnowano ze zróżnicowania stawek opłat dla danej działalności, co w konsekwencji doprowadzi do uproszczenia sposobu ustalania opłat za usługi wodne.

Należy wskazać, że przepisy P.w., zmieniane niniejszym projektem, dotyczące opłat za usługi wodne dotyczą dwóch kwestii:

1) nowego sposobu ustalania opłat za usługi wodne, który miał zacząć obowiązywać od dnia 1 stycznia 2024 r., co wynika z art. 574 pkt 4, art. 561 P.w. – dotyczy to przepisów art. 270 ust. 6, art. 271 ust. 2 i 3, art. 274 pkt 1 tej ustawy;

2) tymczasowego sposobu ustalania opłat za usługi wodne – mającego obowiązywać do 31 grudnia 2023 r. (w którym wysokość opłaty stałej za usługi wodne za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych nie jest uzależniona odpowiednio od dostępnych zasobów wód podziemnych oraz średniego niskiego przepływu z wielolecia), który przewiduje się utrzymać jako stały sposób ustalania opłat, a także przepisów mających na celu przygotowanie się do wprowadzenia nowego sposobu ustalania opłat, tj. opracowania metodyki wyznaczania SNQ – dotyczy to przepisów art. 552 ust. 3 i 6, art. 561.

Przepisy dotyczące nowego sposobu ustalania opłat za usługi wodne (pkt 1) – jeszcze nie obowiązują, dlatego ich uchylenie nie wpływa na prawa i wolności obywatelskie. W celu przygotowania się do tej zmiany będzie zapewniony odpowiedni okres *vacatio legis* – wynoszący kilka miesięcy, aż do dnia 31 grudnia 2023 r.

Natomiast w związku z faktem, że przepisy niniejszej ustawy utrzymują dotychczasowy sposób ustalania opłat – zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami ustalony jako tymczasowy – faktycznie dla podmiotów korzystających z usług wodnych nie wystąpi żadna zmiana, w szczególności do której będą musiały się dostosować.

Uchylenie art. 552 ust. 6 P.w. dotyczy obowiązku nałożonego na Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, który ma zostać wykonany do dnia 31 grudnia 2023 r. Uchylenie wskazanego przepisu nie wpłynie na sytuację obywateli, a Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, z uwagi na brak konieczności wykonania przedmiotowego zadania, nie potrzebuje zapewnienia dodatkowego okresu na dostosowanie się do zakładanych zmian.

VII. Wejście w życie

Projektowany akt prawny wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Jednakże z tym zastrzeżeniem, że przepisy prawa, które nakładają nowe obowiązki (zadania) na marszałków województw (dotyczące spraw związanych z projektami robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi dotyczącymi rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych na potrzeby wykorzystania ciepła Ziemi), a także na organy nadzoru górniczego (sprawy dotyczące opiniowania koncesji, analizy spełniania przesłanki posiadania tytułu prawnego do nieruchomości przy zatwierdzaniu

planu ruchu zakładu górniczego, opiniowanie umów sprzedaży nieruchomości położonych w granicach terenów górniczych), w tym dotyczące spraw związanych z projektami robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi dotyczącymi rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych na potrzeby wykorzystania ciepła Ziemi, wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2024 r. Jednocześnie przepisy prawa, które służą rezygnacji z ustalania opłat za usługi wodne na podstawie dostępnych zasobów wód podziemnych albo średnich niskich przepływów z wielolecia (SQN), wejdą w życie z dniem 31 grudnia 2023 r.

Termin ten (14 dni) jest wystarczający do wejścia w życie przepisów, gdyż w zasadniczej części obejmują one regulacje ułatwiające prowadzenie działalności przez przedsiębiorców. Późniejsze wejście w życie przepisów nakładających nowe zadania na marszałków województw i organy nadzoru górniczego wynika z konieczności zapewnienia dla ww. organów dodatkowych środków finansowych na ich realizację.

Przepisy dotyczące sposobu ustalania opłat za usługi powinny natomiast wejść w życie dnia 31 grudnia 2023 r., ponieważ do tego dnia jest przewidziane obowiązywanie niektórych rozwiązań przewidzianych dotychczas w przepisach przejściowych (art. 561 i art. 552 ust. 3 i 6 P.w.). Ponadto jest celowe, aby wszystkie rozwiązania dotyczące zmian w zakresie sposobu ustalania opłat za usługi wodne, wraz z kwestiami z nimi bezpośrednio związanymi, wchodziły w życie w jednym dniu. Kwestia ta jest także związana z koniecznością równoczesnego wydania rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie jednostkowych stawek opłat za usługi wodne i koniecznością jego wejścia w życie do dnia 31 grudnia 2023 r.

VIII. Obowiązek notyfikacji

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

IX. Publikacja projektu

Projekt ustawy, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny".

Do projektowanej ustawy nie wpłynęły zgłoszenia podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Nazwa projektu
Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące
Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu
Podsekretarz Stanu, Główny Geolog Kraju, Pełnomocnik Rządu ds. Polityki Surowcowej Państwa – Piotr Dziadzio

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu
Szymon Jednacz
Radca prawny
Departament Nadzoru Geologicznego i Polityki Surowcowej
tel. (22) 369 27 80, mail: szymon.jednacz@mos.gov.pl

Joanna Potęga
Główny Specjalista
Departament Geologii i Koncesji Geologicznych
tel. (22) 369 20 01, mail: joanna.potęga@mos.gov.pl

Barbara Gąsecka
Radca
Departament Geologii i Koncesji Geologicznych
tel. (22) 369 24 44, mail: barbara.gasecka@mos.gov.pl

Data sporządzenia
20 marca 2023 r.

Źródło
Inne – inicjatywa własna związana z zaleceniami NIK z kontroli przeprowadzonej w Ministerstwie Środowiska: „Gospodarka złożami strategicznych surowców kopalnych”;
– inicjatywa własna związana z transformacją energetyczno-klimatyczną

Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów
UD280

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

1. Połączenie państwowej służby hydrogeologicznej z państwową służbą geologiczną

Problemem wymagającym rozwiązania jest funkcjonowanie dwóch bliźniaczych służb – państwowej służby geologicznej, zwanej dalej „PSG”, oraz państwowej służby hydrogeologicznej, zwanej dalej „PSH”, w ramach dwóch różnych działów administracji rządowej (środowisko oraz gospodarka wodna) przypisanych do kompetencji dwóch różnych ministrów. Podkreślić należy, że obie służby (geologiczna i hydrogeologiczna) pełnione są obecnie przez jeden podmiot: Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, natomiast inny jest sposób ich finansowania oraz rozliczania realizacji zadań, co nie sprzyja skuteczności oraz optymalizacji funkcjonowania służb.

2. Ochrona złóż kopalin

System ochrony złóż kopalin funkcjonujący w Polsce nie działa dostatecznie prawidłowo.
Przede wszystkim polskie regulacje prawne nie zapewniają właściwej ochrony dla złóż kopalin o strategicznym znaczeniu dla krajowej gospodarki. Nie istnieją skuteczne mechanizmy gwarantujące zachowanie wartości użytkowych takich złóż i ich ochronę przed stałą zabudową i inwestycjami liniowymi.

Problem dotyczy Skarbu Państwa jako właściciela złóż kopalin, organów administracji geologicznej wszystkich szczebli, organów wykonawczych gmin, organów administracji architektoniczno-budowlanej, potencjalnych przedsiębiorców zainteresowanych prowadzeniem działalności górniczej, właścicieli nieruchomości (w granicach których występują złoża kopalin objęte prawem własności nieruchomości gruntowej).

Na brak niezbędnych uregulowań prawnych w tym zakresie zwróciła uwagę Najwyższa Izba Kontroli (NIK) w informacji o wynikach kontroli przeprowadzonej w 2017 r. w Ministerstwie Środowiska, znak KGP.410.002.03.2017, nr P/17/015, dotyczącej gospodarki złożami strategicznych surowców kopalnych. W ocenie NIK do zapewnienia efektywnej ochrony złóż kopalin konieczne jest wprowadzenie stosownych zmian w prawie, przede wszystkim w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633), zwanej dalej „P.g.g.”, jak również w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, z późn. zm.), zwanej dalej „u.p.z.p.”. Zdaniem NIK nie może być mowy o skutecznej ochronie złóż, dopóki nie zostanie uregulowana – na poziomie ustawowym – kluczowa kwestia ochrony złóż strategicznych, a więc złóż odgrywających ogromną rolę dla bezpieczeństwa energetycznego kraju. Istotną kwestią w tym zakresie jest wskazanie, które złoża kopalin są strategiczne dla polskiej gospodarki oraz stworzenie regulacji zapewniających ich skuteczniejszą ochronę w planowaniu przestrzennym na potrzeby przyszłej eksploatacji.

O potrzebie wprowadzenia niezbędnych uregulowań prawnych w tym zakresie traktują ponadto dokumenty rządowe, do treści których odwoływała się NIK w swoim wystąpieniu pokontrolnym, w tym m.in.: Polityka energetyczna Polski do

2030 roku przyjęta przez Radę Ministrów w dniu 10 listopada 2009 r. (M.P. z 2010 r. poz. 11). W dokumencie tym określono jako jedno z zadań Ministra Środowiska wydanie – w odniesieniu do węgla kamiennego i brunatnego – rozporządzenia w sprawie wykazu złóż kopalin o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa energetycznego kraju, a także do identyfikacji krajowych złóż strategicznych gazu ziemnego oraz ich ochrony przez ujęcie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Z omawianym problemem braku dostatecznej ochrony prawnej dla złóż kopalin koresponduje istniejące zapotrzebowanie państwa na surowce strategiczne, zwłaszcza te energetyczne. O istnieniu zapotrzebowania na tę grupę surowców mowa jest w opracowanej przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska Polityce Energetycznej Polski do 2040 r. (M.P. z 2021 r. poz. 264), zwanej dalej „PEP 2040". Popyt na kopaliny energetyczne stanowił podstawę do wyznaczenia w PEP 2040 ośmiu kierunków rozwoju sektora energii, spośród których jeden traktuje o optymalnym wykorzystaniu własnych surowców energetycznych w celu pokrycia zapotrzebowania państwa na zasoby energetyczne. W ramach tego kierunku proponuje się podejmowanie przykładowych działań takich jak ochrona udokumentowanych złóż kopalin.
O tym, że minister właściwy do spraw środowiska nie posiada skutecznych instrumentów prawnych umożliwiających wywiązywanie się z obowiązku ochrony złóż świadczy również to, że jego opinia do przesyłanych przez gminy projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zwanych dalej „studium", oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zwanych dalej „planami miejscowymi", a także co do przesyłanych przez marszałków województw planów zagospodarowania przestrzennego województwa, nie ma mocy wiążącej.

Niewystarczające mechanizmy ochrony powodują, że samorządy mogą w sposób niewłaściwy prowadzić politykę planistyczną gminy w stosunku do terenów znajdujących się ponad złożami, co niejednokrotnie odbywa się wbrew (niewiążącej) opinii organów administracji geologicznej, zwanych dalej „OAG". Taka praktyka prowadzi z kolei do nieodwracalnych skutków, np. do trwałej zabudowy terenu, na którym występują złoża w sposób, który w przyszłości uniemożliwi lub bardzo utrudni ich eksploatację.

Istotę i skalę omawianego problemu obrazują wyniki wspomnianej już kontroli, jaką NIK przeprowadziła w Ministerstwie Środowiska w zakresie gospodarki złożami strategicznych surowców kopalnych. Mianowicie 68,4% skontrolowanych gmin (13 z 19 łącznie skontrolowanych) nie uwzględniło udokumentowanych złóż w swoich dokumentach planistycznych mimo istnienia takiego obowiązku. Gminy ograniczały (3) lub wyłączały (3) możliwość eksploatacji złóż w studium lub w planie miejscowym, mimo że z art. 125 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556, z późn. zm.), zwanej dalej „P.o.ś.", wynika obowiązek prawnej ochrony złóż w warunkach zrównoważonego rozwoju gminy. Podobne nieprawidłowości występują na poziomie wojewódzkim. Kontrola wykazała, że w stosunku do ośmiu gmin wojewodowie nie wydali zarządzeń zastępczych (obowiązek ich wydania aktualizuje się w sytuacji nieujawnienia udokumentowanych złóż przez samą gminę).

Niewydolność systemu ochrony złóż aktualizuje się też w kontekście specustaw, na mocy których jest wyłączone stosowanie u.p.z.p. W specustawach ograniczono co do zasady obowiązek inwestora do uzyskania opinii (niewiążącej) wybranej grupy organów, nie przewidując opinii OAG w zakresie udokumentowanych złóż kopalin. Rodzi to problem braku dostatecznego zabezpieczenia dostępności złóż, zwłaszcza złóż strategicznych, w sytuacji realizacji inwestycji (np. budowy drogi publicznej) na obszarze znajdującym się ponad złożami.

3. Inwestycje OZE nad złożami kopalin

Osiągnięcie przez Unię Europejską neutralności klimatycznej do 2050 r. wymaga podjęcia stanowczych kroków w obszarze transformacji energetycznej. Sprawiedliwa transformacja wymaga odpowiedniego wsparcia społeczności lokalnych, które w sposób szczególny zostaną zaangażowane w zmiany polegające na odchodzeniu od gospodarki wysokoemisyjnej na rzecz nisko- lub zeroemisyjnej. Państwa członkowskie mogą uzyskać znaczące wsparcie z Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, ale muszą podjąć konkretne działania, w szczególności doprowadzić do zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii, zwanych dalej „OZE", w miksie energetycznym. Jednym ze środków służących temu celowi może być odchodzenie od paliw konwencjonalnych na rzecz rozwiązań niskoemisyjnych lub zeroemisyjnych, w szczególności wykorzystywania energii słonecznej, co może być realizowane dzięki np. farmom fotowoltaicznym. Okazuje się jednak, że realizacja tego słusznego kierunku napotyka wyraźne utrudnienia na obszarach występowania złóż kopalin wydobywanych metodą odkrywkową, bowiem zgodnie z kształtującą się linią orzeczniczą ochrona tych złóż ma charakter bezwzględny, tj. wyłączający możliwość zabudowy. Uniemożliwienie lokalizacji OZE nad złożami kopalin mogłoby utrudnić realizację sprawiedliwej transformacji z wykorzystaniem środków unijnych. Dlatego jest niezbędne wprowadzenie rozwiązań systemowych, w tym uregulowanie zasad realizacji inwestycji OZE nad złożami kopalin wydobywanymi metodą odkrywkową.

4. Podziemne składowanie dwutlenku węgla

W ustawie z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, w której dokonano transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą CCS", zdecydowano się ograniczyć regulacje dotyczące działalności geologicznej sekwestracji dwutlenku węgla (z ang. *Carbon Capture and*

Storage, dalej: „CCS") wyłącznie do projektów demonstracyjnych, o trudnych do osiągnięcia minimalnych warunkach brzegowych, co sprawiło, że do chwili obecnej nie został zrealizowany w Polsce żaden projekt spełniający powyższe wymogi. Kolejną przeszkodą w realizacji projektów CCS w Polsce jest ich wysoka kosztochłonność.
P.g.g. w chwili obecnej przewiduje udzielenie koncesji na działalność w zakresie poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także koncesji na działalność w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla. P.g.g. nie przewiduje natomiast możliwości połączenia działalności w zakresie intensyfikacji wydobywania węglowodorów przez zatłaczanie CO_2 do eksploatowanego złoża, z działalnością polegającą na podziemnym składowaniu CO_2, mimo że intensyfikacja wydobycia węglowodorów z wykorzystaniem zatłaczania CO_2 jest zabiegiem stosowanym od lat z powodzeniem i z pełnym zachowaniem wymogów bezpieczeństwa.
Mając na uwadze potrzebę ograniczenia emisji CO_2 oraz dostrzegając możliwość osiągnięcia tego celu ekologicznego przy wykorzystaniu geosekwestracji CO_2, jest wskazane dokonanie pilnej rewizji stanu prawnego w celu umożliwienia składowania CO_2 w górotworze (w obszarach morskich i lądowych, a także w strukturach złożowych węglowodorów) również w przypadku projektów o charakterze innym niż demonstracyjny, a także wprowadzenie regulacji prawnych umożliwiających prowadzenie działalności polegającej na składowaniu CO_2 również w przypadku przedsięwzięć, które nie spełniają minimalnych warunków brzegowych określonych w dyrektywie CCS, to jest przewidują łączne składowanie poniżej 100 kiloton CO_2. Pożądane również jest wprowadzenie możliwości połączenia zatłaczania CO_2 do złoża w celu podniesienia ciśnienia złożowego (intensyfikacja wydobywania węglowodorów ze złóż) z działalnością CCS, gdyż połączenie tych dwóch działalności pozwoliłoby poprawić ekonomiczną opłacalność projektów CCS.

5. Podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru

Zgodnie z opublikowanym projektem Polskiej strategii wodorowej do roku 2030 z perspektywą do 2040 r., zwanej dalej „Polską strategią wodorową", wodór może odegrać istotną rolę w procesie dekarbonizacji, będącym obecnie centralną częścią globalnych i europejskich wysiłków w dziedzinie energii, koniecznym dla osiągnięcia celów Porozumienia paryskiego.
Magazynowanie substancji, w tym wodoru, jest możliwe w podziemnych kawernach solnych i wyeksploatowanych złożach węglowodorów, w szczególności gazu ziemnego, oraz w formacjach wodonośnych – solankowych.
W obowiązującym stanie prawnym nie ma przepisów regulujących wprost prowadzenie działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru, w szczególności brak jest przepisów umożliwiających przedsiębiorcy, który poniósł koszty rozpoznania i eksploatacji złoża, bezpośrednie przejście do działalności polegającej na magazynowaniu substancji, w tym wodoru. Brak również przepisów, które gwarantowałyby takim przedsiębiorcom prawo pierwszeństwa do uzyskania koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru w wyeksploatowanym złożu węglowodorów lub kawernie solnej, co powoduje stan niepewności, czy poniesione nakłady inwestycyjne okażą się uzasadnione.
Mając na uwadze potrzebę zapewnienia realizacji projektu Polskiej Strategii Wodorowej, kwestie te wymagają pilnego uregulowania w P.g.g.

6. Wkopy i otwory wiertnicze w celu wykonywania ujęć wód podziemnych na potrzeby poboru wód podziemnych

Analiza art. 3 ust. 2a P.g.g. w zakresie dotyczącym wkopów i otworów wiertniczych o głębokości do 30 m w celu wykonywania ujęć wód podziemnych na potrzeby poboru wód podziemnych w ilości nieprzekraczającej 5 m^3 na dobę poza obszarami górniczymi utworzonymi w celu wykonywania działalności metodą otworów wiertniczych, wskazuje, że ta regulacja jest nadmiarowa i wymaga modyfikacji. Większość kopalin eksploatowanych metodą otworową zalega na znacznych głębokościach, poniżej 100 m, i wkopy oraz otwory wiertnicze wykonywane do głębokości 30 m nie mają żadnego wpływu na ich zasoby, dlatego też pożądane i celowe jest zawężenie stosowania P.g.g. wyłącznie do wykonywania wkopów oraz otworów wiertniczych o głębokości do 30 m w celu wykonywania ujęć wód podziemnych na potrzeby poboru wód podziemnych w ilości nieprzekraczającej 5 m^3 na dobę w obszarach górniczych utworzonych w celu wydobywania wód leczniczych lub solanek (w obowiązującym stanie prawnym w obszarach górniczych utworzonych w celu wykonywania działalności metodą otworów wiertniczych). Wykonywanie wkopów i otworów wiertniczych w miejscu występowania płytko zalegających złóż wód leczniczych lub solanek może natomiast spowodować zaburzenie równowagi hydrogeologicznej, a w konsekwencji utratę właściwości leczniczych tych wód lub spadek ich zasobów. Złoża wód leczniczych lub solanek bardzo często występują bowiem tuż pod powierzchnią ziemi i są eksploatowane jako źródła (samowypływy). W obecnym stanie prawnym, zgodnie z art. 85 P.g.g., projekt robót geologicznych obejmujących wykonywanie ujęć wód podziemnych na obszarach górniczych utworzonych w celu wykonywania działalności metodą otworów wiertniczych (w tym na obszarach wydobywania wód leczniczych lub solanek) nie wymaga zatwierdzenia i podlega jedynie zgłoszeniu staroście. Ponieważ jednak płytko zalegające złoża wód leczniczych lub solanek są szczególnie podatne na działalność człowieka, istnieje potrzeba zwiększonego nadzoru organów administracji geologicznej nad tego rodzaju działalnością i zatwierdzania na zasadach ogólnych projektu robót geologicznych obejmujących wykonywanie wkopów i otworów wiertniczych o głębokości do 30 m na potrzeby poboru wód podziemnych w ilości nieprzekraczającej 5 m^3 na dobę na obszarach górniczych utworzonych w celu wydobywania wód leczniczych lub solanek.

7. Zmiana koncesji łącznej dla węglowodorów

W świetle obecnego brzmienia art. 49y ust. 3 P.g.g. brak wywiązania się przez przedsiębiorcę chociażby z jednego warunku określonego w koncesji, w szczególności wykonywania działalności zgodnie z harmonogramami, stanowi podstawę do

odmowy zmiany koncesji i przedłużenia fazy poszukiwania i rozpoznawania – bez względu na przyczynę niewywiązania się z obowiązków koncesyjnych. Niejednokrotnie działania przedsiębiorców są zgodne z interesem publicznym, a samo naruszenie harmonogramu jest związane z wykonaniem dodatkowych analiz pozwalających pozyskać nową informację geologiczną, co przyczynia się do lepszego rozpoznania obszaru koncesji, a tym samym zwiększa szansę na wskazanie takiej lokalizacji projektowanego otworu wiertniczego, która pozwoli najlepiej rozpoznać i udokumentować złoże węglowodorów. Niemniej jednak obowiązujące przepisy uniemożliwiają przedłużenie fazy poszukiwania i rozpoznawania w przypadku naruszenia któregokolwiek z warunków koncesji, nawet jeżeli naruszenie to byłoby uzasadnione warunkami geologicznymi i racjonalną gospodarką złożami kopalin (np. opóźnienia wynikały z uzasadnionych przesłanek, których celem było lepsze rozpoznanie obszaru). W związku z powyższym jest pożądane wprowadzenie regulacji pozwalających organowi koncesyjnemu dokonać oceny przyczyn niewykonania określonych obowiązków koncesji, a w przypadku stwierdzenia, że przyczyny te są usprawiedliwione warunkami geologicznymi obszaru i okolicznościami związanymi z racjonalną gospodarką złożami kopalin – przedłużyć czas trwania fazy poszukiwania i rozpoznawania.

8. Umowa o współpracy

Przepisy art. 49zi–49zw P.g.g. w bardzo szczegółowy sposób regulują zakres umowy o współpracy podmiotów, które wspólnie wykonują działalność w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż. Przepisy te określają nadmiernie szczegółowo warunki współpracy stron tej umowy, nawet tak nieistotne dla organu koncesyjnego jak m.in. częstotliwość i sposób organizacji zebrań. Strony umowy o współpracy są zobowiązane postępować zgodnie z dyspozycją tych przepisów. Praktyka organu pokazuje, że niektóre z tych zagadnień nie powinny być regulowane w P.g.g., a sposób ich ustalenia powinien pozostać w wyłącznej gestii stron umowy o współpracy (które mogą w dowolny sposób, zaakceptowany przez wszystkie strony, określić zasady współpracy).
Mając na uwadze fakt, że obecne przepisy o współpracy ingerują w zasadę swobody umów w stopniu nieproporcjonalnym do celów tej regulacji, jest pożądane zrezygnowanie w P.g.g. z przepisów, które nie są niezbędne z punktu widzenia organu koncesyjnego oraz Skarbu Państwa, oraz pozostawienie stronom umowy o współpracy swobody w kształtowaniu zasad ich współpracy.

9. Dowód istnienia prawa do korzystania z informacji geologicznej

Nabycie prawa do korzystania z informacji geologicznej może nastąpić na podstawie czynności cywilnoprawnej lub z mocy prawa wskutek zaistnienia zdarzenia prawnego, tj. w związku z wykonaniem i sfinansowaniem prac geologicznych przez podmiot, który następnie uzyskuje zatwierdzenie dokumentacji geologicznej. Tymczasem przepisy dotyczące udzielenia koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża – w zakresie przedstawienia dowodu posiadania prawa do korzystania z informacji geologicznej – nie różnicują tych sytuacji. Art. 26 ust. 2 P.g.g. budzi wątpliwości interpretacyjne, część organów administracji geologicznej odstępuje od egzekwowania tego wymogu (wbrew literalnemu brzmieniu przepisu), czasem przedsiębiorca składa oświadczenie, w którym wskazuje, że nabył prawo do korzystania z informacji geologicznej z mocy prawa. Należy dążyć do uproszczenia i racjonalności obowiązków związanych z rozpoczęciem działalności gospodarczej w zakresie wydobywania kopalin ze złoża.

10. Szczególne uprawnienia podmiotu, który sfinansował prace geologiczne (3 lata)

Przepisy prawa przewidują szczególne uprawnienia dla podmiotu, który sfinansował prace geologiczne i doprowadził do powstania informacji geologicznej (w szczególności opracował dokumentację geologiczną): prawo pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego oraz prawo do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej. Oba te uprawnienia, przyznające wyjątkową pozycję inwestorowi, przysługują w okresie 3 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną albo od dnia przekazania dokumentacji geologicznej do OAG. Okazuje się jednak, że postępowania poprzedzające uzyskanie koncesji, w szczególności postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej, zmiany dokumentów planistycznych, są długotrwałe, przez co zachodzi realne ryzyko wygaśnięcia prawa pierwszeństwa oraz prawa wyłączności. Dlatego przedsiębiorcy od wielu lat zgłaszają potrzebę powrotu do poprzednich regulacji, w których wyżej wymienione uprawnienia przysługiwały przez okresy pięcioletnie.

11. Obowiązki informacyjne

W myśl art. 67 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.) wymagania dotyczące podejmowania i wykonywania działalności powinny uwzględniać zasady proporcjonalności oraz adekwatności, w szczególności należy dążyć do ograniczenia obowiązków informacyjnych, nakładać je wyłącznie w stopniu koniecznym do osiągnięcia celów oraz umożliwiać ich realizację w postaci elektronicznej. Analizując P.g.g. zidentyfikowano obszary, w których jest możliwe uproszczenie/ograniczenie obowiązków.
Przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie wydobywania węglowodorów mają obowiązek przekazywania PSG bieżących parametrów wydobywania węglowodorów ze złoża oraz informowania organu koncesyjnego o tym przekazaniu. Informacje te są przekazywane przez przedsiębiorców za okresy miesięczne. Przekazywanie parametrów następuje w postaci papierowej i elektronicznej, nie później niż 14 dni od dnia ich uzyskania, w zakresie, formatach i trybie określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie przekazywania informacji z bieżącego dokumentowania przebiegu prac geologicznych (Dz. U. poz. 903). Dodatkowym obciążeniem informacyjnym jest obowiązek przesyłania organom gmin zawiadomienia o terminie poboru próbek, a także – w stosunku do złóż kopalin innych

niż wskazanych w art. 10 ust. 1 i 2 P.g.g. – przesyłania zawiadomienia PSG. Stanowi to znaczące obciążenie przedsiębiorców.

12. Realizacja zadań przez PSG

Zidentyfikowano problem dostępności do informacji geologicznej, która przysługuje Skarbowi Państwa, lecz znajduje się na nośnikach znajdujących się poza archiwami geologicznymi. Zdarza się, że podmioty, które są w posiadaniu przedmiotowych nośników, odmawiają wykonania kopii lub ich wypożyczenia, co utrudnia PSG realizację zadania w zakresie gromadzenia, udostępniania i przetwarzania informacji geologicznej. Prawo do informacji geologicznej stanowi prawo na dobrach niematerialnych i brakuje obecnie wyraźnej podstawy prawnej, na podstawie której PSG mogłaby wystąpić o udostępnienie informacji geologicznej.
Obecnie budzi wątpliwości, czy PSG może prowadzić prace poszukiwawcze oraz rozpoznawcze, skoro działalność taka co do zasady wymaga uzyskania koncesji, zaś Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy realizując zadania państwa w zakresie geologii nie działa jak przedsiębiorca, lecz podmiot publiczny. Zważywszy na okoliczność, że Polityka Surowcowa Państwa przewiduje, że PSG będzie prowadziła wstępne prace rozpoznawcze, jest zasadne, aby regulacje obowiązujące w tym zakresie nie pozostawiały wątpliwości.

13. Dodatek do projektu robót geologicznych

W przypadku dodatków do projektów robót geologicznych, których wykonywanie nie wymaga uzyskania koncesji, procedura opiniowania dodatku, określona w art. 80a P.g.g., w sytuacji gdy zmiana nie dotyczy zwiększenia obszaru projektowanych robót geologicznych, tj. objęcia planowanymi robotami dodatkowego terenu, który nie podlegał wcześniej opiniowaniu pod kątem nienaruszania postanowień planu miejscowego lub pogłębienia istniejącego otworu wiertniczego w praktyce wydłuża czas przystąpienia do wykonywania przez przedsiębiorców robót geologicznych oraz stanowi dodatkowe obciążenie administracyjne, przy czym samo w sobie nie wpływa na przedmiot projektowanych prac terenowych.

14. Nielegalna eksploatacja

Dla podmiotów wykonujących działalność regulowaną przepisami P.g.g. bez wymaganej koncesji albo bez zatwierdzonego albo podlegającego zgłoszeniu projektu robót geologicznych (art. 140 ust. 1 P.g.g.) lub naruszających wymagania określone w art. 4 ust. 1 i 2 P.g.g. (tzw. nielegalna eksploatacja) jest ustalana opłata podwyższona. Doświadczenia organów nadzoru górniczego związane z prowadzeniem postępowań w sprawie ustalania tej opłaty wskazują, że brakuje narzędzi zapewniających sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania. W szczególności:
1) w świetle orzecznictwa sądów administracyjnych wątpliwości budzi możliwość nałożenia wspólnej opłaty podwyższonej na kilka podmiotów prowadzących wspólnie nielegalną eksploatację;
2) 5-letni termin dla wydania decyzji ustalającej opłatę podwyższoną, wynikający z art. 143 ust. 1 P.g.g., jest często zbyt krótki dla uprawomocnienia się decyzji w przypadku postępowań, w których podmiot, na który nałożono taką opłatę, korzysta z pełnej drogi odwoławczej;
3) brakuje możliwości zebrania dowodów w zakresie ustalenia przez organ nadzoru górniczego właściciela pojazdu wywożącego wydobytą nielegalnie kopalinę.

Jednocześnie organy nadzoru górniczego ponoszą w pełni koszty postępowań administracyjnych i sądowoadministracyjnych związanych z ustaleniem opłaty podwyższonej, natomiast w żadnym stopniu nie są beneficjentem tej opłaty, ponieważ jest ona przekazywana wyłącznie do budżetu jednostek samorządu terytorialnego oraz do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

15. Udział organów nadzoru górniczego w udzielaniu i stwierdzaniu wygaśnięcia koncesji udzielanych przez starostę

Stosownie do art. 32 ust. 5 P.g.g., koncesja udzielana przez starostę określa sposób prowadzenia ruchu zakładu górniczego, uwzględniający wymagania określone w art. 108 ust. 2 P.g.g. oraz sposób likwidacji zakładu górniczego, uwzględniający obowiązki określone w art. 129 ust. 1 P.g.g. W praktyce okazuje się, że sposób prowadzenia ruchu zakładu górniczego jest w tych koncesjach często określany bez uwzględnienia obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki złożami kopalin, ochrony sąsiadujących złóż kopalin, środowiska oraz zachowania bezpieczeństwa powszechnego. W urzędach obsługujących starostę często brakuje pracowników posiadających odpowiednie kompetencje do określenia warunków realizacji procesu wydobycia kopaliny ze złoża z uwzględnieniem tych elementów.
Koncesje udzielane przez starostów dotyczą głównie piasków i żwirów, stanowiących surowce wykorzystywane w budownictwie. Teoretycznie skala działalności objętej taką koncesją jest niewielka, jednak ze względu na dużą liczbę koncesji tego rodzaju realna ilość kopalin wydobywanych na podstawie koncesji udzielanych przez starostów jest znacząca. W tej sytuacji należy zadbać o racjonalne gospodarowanie również tymi kopalinami, szczególnie ze względu na rosnący popyt na surowce budowlane, czego konsekwencją jest też wzrost liczby tzw. nielegalnych eksploatacji. Należy również przeciwdziałać praktykom zmierzającym do obejścia prawa, polegającym na sztucznym „dzieleniu" złoża, w wyniku czego wniosek koncesyjny dotyczy tylko części złoża o wielkości uzasadniającej wskazanie starosty jako organu koncesyjnego, dzięki czemu wydobycie kopaliny podlega obecnie łagodniejszym rygorom prawnym.
Z art. 39 ust. 2 P.g.g. wynika, że w planie ruchu likwidowanego zakładu górniczego ustala się zakres i sposób wykonania obowiązków dotyczących ochrony środowiska i likwidacji zakładu górniczego. Jednakże, jeżeli nie stosuje się przepisów o planach ruchu zakładu górniczego, zakres i sposób wykonania obowiązków określonych w powołanym przepisie ustala organ koncesyjny w decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji, po uzgodnieniu z wójtem (burmistrzem, prezydentem

miasta). W takim przypadku obowiązki dotyczące ochrony środowiska i likwidacji zakładu górniczego ustala organ koncesyjny – w tym wypadku starosta) – który może nie mieć odpowiedniej wiedzy i doświadczenia do oceny wymagań w zakresie likwidacji zakładu górniczego.
Należy podkreślić, że likwidacja zakładu górniczego wiąże się z szeregiem obowiązków, w szczególności dotyczących zabezpieczenia lub zlikwidowania wyrobisk górniczych oraz urządzeń, instalacji i obiektów zakładu górniczego, przedsięwzięcia niezbędnych środków chroniących sąsiednie złoża kopalin, przedsięwzięcia niezbędnych środków chroniących wyrobiska sąsiednich zakładów górniczych, przedsięwzięcia niezbędnych środków w celu ochrony środowiska oraz rekultywacji gruntów po działalności górniczej. Powyższe okoliczności uzasadniają potrzebę wprowadzenia przepisu nakładającego na starostę, działającego jako organ koncesyjny, obowiązek uzgodnienia decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji z właściwym organem nadzoru górniczego.

16. Kwalifikacje górnicze

Ocena stosowania przepisów w zakresie kwalifikacji górniczych dokonywana w trakcie kontroli przeprowadzanych przez organy nadzoru górniczego wskazuje, że pracodawcy często nie wywiązują się z obowiązku nałożonego na nich na podstawie art. 53 ust. 2 P.g.g. lub realizują ten obowiązek nieprawidłowo. W szczególności w zakładach górniczych prowadzących działalność na podstawie koncesji udzielonej przez starostę lub w zakładach górniczych, w których koncesji na wydobywanie kopaliny ze złóż kruszyw naturalnych udzielił marszałek województwa, osobami dozoru ruchu są osoby przypadkowe, bez wykształcenia zawodowego lub technicznego. Pracodawcy często powierzają wykonywanie czynności w dozorze ruchu osobom, które posiadają znikomą praktykę lub w ogóle nie posiadają żadnej praktyki w zakładzie górniczym (np. osobom niezwiązanym z działalnością zakładu lub pracownikom przedsiębiorstwa, którzy na co dzień zajmują inne stanowiska). Zdarza się również, że pracodawcy powierzają wykonywanie czynności w dozorze ruchu pracownikom zatrudnionym w tym samym czasie na innym stanowisku, np. operatorowi maszyn i urządzeń, kierowcy bądź pracownikowi administracyjnemu. W praktyce spotyka się również sytuacje – obecnie zgodne z prawem – że przedsiębiorca sam dla siebie określa wymagania i sprawdza ich posiadanie, a następnie sam sobie powierza wykonywanie czynności w dozorze ruchu w zakładzie górniczym.
Osoby, którym pracodawca powierzył wykonywanie czynności w dozorze ruchu, często nie posiadają wiedzy technicznej na temat prowadzenia ruchu zakładu górniczego i zagrożeń występujących w zakładzie górniczym, co więcej niejednokrotnie nie znają swoich obowiązków wynikających z przepisów P.g.g. i rozporządzeń dotyczących prowadzenia ruchu odkrywkowego lub otworowego zakładu górniczego, a także nie są świadome odpowiedzialności zawodowej, która na nich ciąży.
Ponadto pracodawcy często nie prowadzą dokumentacji określającej wymagania dla kandydatów na poszczególne szczeble dozoru ruchu i dla poszczególnych specjalności, ani nie regulują zasad postępowania dotyczącego sprawdzania spełniania wymagań, w szczególności w zakresie weryfikacji przygotowania zawodowego, np. w formie poddania kandydata egzaminowi sprawdzającemu to przygotowanie. Sprawdzenie spełniania wymagań, dokonywane przez pracodawcę na podstawie art. 58 ust. 7 P.g.g., często ma charakter fikcyjny, albowiem osoby powoływane do składu zespołu sprawdzającego wymagania same nie posiadają wiedzy i umiejętności do dokonania prawidłowej weryfikacji w tym zakresie. Brak dokumentacji z egzaminu, w oparciu o który stwierdzano spełnianie przez kandydata wymagań i w konsekwencji powierzano mu wykonywanie czynności w dozorze ruchu, uniemożliwia organom nadzoru górniczego dokonanie oceny prawidłowości sprawdzenia.
Pracownicy zakładów górniczych również zgłaszają problemy z dużą dowolnością określanych przez pracodawców kryteriów w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego. W ocenie pracowników kwalifikacje stwierdzane przez organy nadzoru górniczego były korzystniejsze dla tych osób, ponieważ miały charakter uniwersalny i umożliwiały wykonywanie czynności w dozorze ruchu lub w wyższym dozorze ruchu w każdym zakładzie górniczym lub zakładzie wskazanym w świadectwie organu nadzoru górniczego, a nie tylko u jednego pracodawcy. Pracownicy podnoszą, że przy zmianie pracodawcy nie mogą powoływać się na spełnianie wymagań w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego, określonych przez poprzedniego pracodawcę, gdyż nowy pracodawca może mieć odmienne wymagania w tym zakresie, bardziej lub mniej rygorystyczne.
Niewystarczający poziom wiedzy fachowej osób dozoru ruchu zatrudnionych w odkrywkowych lub otworowych zakładach górniczych wynika często z braku wiedzy pracodawcy co do przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego potrzebnych do wykonywania tych czynności. Do wykonywania czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu są dopuszczane osoby, które nie wiedzą, jak prowadzić ten ruch bezpiecznie, co prowadzi do wzrostu udziału błędu ludzkiego w wielu kategoriach wypadków.
Również pracodawcy nie są zadowoleni z obowiązujących norm w zakresie kwalifikacji górniczych. Obowiązek określenia wymagań, a następnie sprawdzenia spełniania tych wymagań lub wymagań określonych przez ustawodawcę, stanowi dla nich poważne obciążenie.
Powyższe okoliczności przemawiają za wprowadzeniem do P.g.g. przepisów regulujących stwierdzenie posiadania kwalifikacji górniczych.

17. Szkolenia w górnictwie

Doświadczenia organów nadzoru górniczego w zakresie szkolenia osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego dotyczących znajomości przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym bezpiecznego wykonywania powierzonych czynności, a także analiza dotychczas obowiązujących przepisów dotyczących szkoleń w górnictwie

prowadzą do wniosku, że nie jest zapewniony odpowiedni poziomu szkoleń, zarówno w zakresie wiedzy i umiejętności przekazywanych podczas szkoleń, jak i środków technicznych oraz kadry prowadzącej szkolenia, dlatego też jest konieczne wprowadzenie regulacji prawnych gwarantujących wysoki poziom szkolenia, adekwatny do jego celów.

18. Nadzór i kontrola wykonywane przez organy nadzoru górniczego

Podczas wykonywania zadań w ramach nadzoru i kontroli pracownicy organów nadzoru górniczego organów administracji geologicznej i upoważnionych przez Głównego Geologa Kraju pracowników państwowej służby geologicznej napotykają często działania utrudniające, a nawet uniemożliwiające przeprowadzenie czynności nadzorczych lub kontrolnych. W szczególności ma to miejsce podczas prowadzenia postępowań dotyczących tzw. nielegalnej eksploatacji kopalin. Jednocześnie organom nadzoru górniczego brakuje skutecznego narzędzia, dzięki któremu mogłyby ukarać podmiot prowadzący takie działania, dlatego jest konieczne wprowadzenie przepisów umożliwiających skuteczniejsze dyscyplinowanie podmiotów utrudniających przeprowadzenie czynności nadzoru i kontroli.

19. Uprawnienie organów nadzoru górniczego jako oskarżyciela publicznego

Podczas wykonywania zadań w ramach nadzoru i kontroli organy nadzoru górniczego często ujawniają wykroczenia w ruchu zakładu górniczego, wskazane w art. 177–188 P.g.g. W takich przypadkach organy te, działając na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124), występują do sądu rejonowego z wnioskiem o ukaranie. Zdarzają się przypadki kwestionowania przez sądy rejonowe uprawnienia organów nadzoru górniczego do występowania z wnioskami o ukaranie, ponieważ przepisy P.g.g. nie formułują odrębnych uprawnień dla tych organów, umocowujących je jako oskarżycieli publicznych. Pożądane jest jednoznaczne uregulowanie tych uprawnień organów nadzoru górniczego w P.g.g.

20. Jednostki naukowe

Przepis art. 49k ust. 1a P.g.g. wprowadził definicję pojęcia „jednostka naukowa". Definicja ta odsyła do definicji zawartej w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2018 r. poz. 87). Należy zauważyć, że ustawa o zasadach finansowania nauki została uchylona z dniem 1 października 2018 r. na mocy art. 169 pkt 4 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.). W konsekwencji uznać należy, że definicja „jednostki naukowej" zawarta w P.g.g. z uwagi na odesłanie do uchylonych przepisów, nie może być stosowana. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742), która zastąpiła m.in. ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, nie zawiera definicji tego wyrażenia, gdyż posługuje się inną siatką pojęciową. W związku z tym cała konstrukcja art. 49k ust. 1a P.g.g. oraz art. 49ka P.g.g. odwołuje się do nieistniejących przepisów.
Zakres współpracy przedsiębiorcy z jednostkami naukowymi w opracowywaniu i wdrażaniu innowacji w poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż, który miałby stanowić kryterium oceny ofert w przetargu na udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, stanowi pojęcie szerokie i niedoprecyzowane, co uniemożliwiałoby jednoznaczne wyważenie jego wartości i wydanie niebudzącego wątpliwości rozstrzygnięcia w przypadku złożenia ofert konkurencyjnych. Problematyczne byłoby także wyselekcjonowanie tych jednostek naukowych, z którymi współpraca byłaby premiowana przy ubieganiu się o uzyskanie koncesji węglowodorowych, gdyż ustawowe kryteria odwołujące się do osiągnięć naukowych, potencjału naukowego oraz efektów działalności naukowej − w zakresie rozpoznawania budowy geologicznej Polski oraz analityki, technologii i metodyki poszukiwań złóż uwzględniających specyfikę polskich warunków geologicznych i mających zastosowanie do tych warunków – są wyjątkowo nieprecyzyjne.

21. Dokumentacje geologiczne

Zgodnie z art. 93 ust. 1 P.g.g. dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1–3 P.g.g. (to jest dokumentację geologiczną złoża kopaliny, dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów, dokumentację hydrogeologiczną oraz dokumentację geologiczno-inżynierską) przedkłada się właściwemu organowi administracji geologicznej w 4 egzemplarzach w postaci papierowej oraz w 4 egzemplarzach w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych. Natomiast zgodnie z art. 93 ust. 8 P.g.g. dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4 (to jest inną dokumentację geologiczną), sporządza się w 3 egzemplarzach w postaci papierowej oraz w 3 egzemplarzach w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych i przekazuje się odpowiednio organowi, który udzielił koncesji, zatwierdził projekt robót geologicznych lub któremu zgłoszono projekt robót geologicznych.
Mając jednak na względzie wprowadzenie ułatwień dla podmiotów sporządzających dokumentacje geologiczne, jest pożądane ograniczenie obowiązku przekazywania dokumentacji w postaci papierowej. Wydaje się, że rozwiązanie takie jest wystarczające dla zapewnienia realizacji ustawowych obowiązków organów administracji geologicznej oraz obowiązków związanych ze sporządzeniem studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz planów zagospodarowania przestrzennego województwa.

22. Elektroniczne kopie projektów robót geologicznych

Zgodnie z art. 80 ust. 4 P.g.g. i przyjętą praktyką organ administracji geologicznej może żądać złożenia kopii projektu robót geologicznych w wersji drukowanej. Zasadne jest ograniczenie liczby drukowanych dokumentów na korzyść ich elektronicznych odpowiedników.

23. Definicja roboty geologicznej

Zgodnie z obecnym art. 6 ust. 1 pkt 11 P.g.g. robotą geologiczną jest wykonywanie w ramach prac geologicznych wszelkich czynności poniżej powierzchni terenu, w tym przy użyciu środków strzałowych, a także likwidacja wyrobisk po tych czynnościach. W związku z wieloletnimi wątpliwościami dotyczącymi uznania badań geofizycznych – sejsmiki 2D lub 3D (również wykonywanych bez użycia środków strzałowych) za roboty geologiczne i wykonywania ich na podstawie projektu robót geologicznych oraz określania kręgu stron postępowania w sprawach zatwierdzania tych projektów robót, jest konieczne doprecyzowanie tego zagadnienia w nowelizowanej ustawie P.g.g.

24. Drążenie tuneli

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 4 P.g.g. przepisy tej ustawy, z wyjątkiem przepisów dotyczących koncesji, stosuje się odpowiednio do drążenia tuneli z zastosowaniem techniki górniczej.
Pojęcie „techniki górniczej" nie zostało zdefiniowane ustawowo, co powoduje wiele wątpliwości interpretacyjnych. Co więcej brak jest możliwości jednoznacznego zdefiniowania tego pojęcia, ponieważ jest to całokształt wiedzy technicznej stosowanej w górnictwie, która ulega ciągłej ewolucji. W praktyce klauzula generalna zawarta w art. 2 ust. 1 pkt 4 P.g.g. jest interpretowana w bardzo różny sposób, nawet taki, który zmierza do wyłączenia spod odpowiedniego stosowania przepisów P.g.g. do robót polegających na drążeniu tuneli, mimo że – jak wskazano powyżej – drążenie tuneli zawsze odbywa się z zastosowaniem techniki górniczej.
Z uwagi na zagrożenia występujące podczas drążenia tuneli jest niezbędne zapewnienie szeroko pojmowanego bezpieczeństwa, zarówno środowiska, jak i osób zaangażowanych w wykonywanie tej działalności. Ze względu na fakt, że zagrożenia występujące przy drążeniu tuneli, w szczególności zagrożenia wodne, gazowe, pyłowe, pożarowe lub związane z funkcjonowaniem maszyn i urządzeń, są zbliżone do zagrożeń występujących w ruchu podziemnego zakładu górniczego, zapobieganie im powinno następować przy pomocy takich samych bądź co najmniej zbliżonych metod, co stosowane w związku z podziemnym wydobywaniem kopalin. Wymagania w zakresie szeroko pojętego bezpieczeństwa nie mogą być bowiem różnicowane ze względu na cel prowadzonej działalności, lecz ze względu na rodzaj występujących zagrożeń.

25. Kompetencje organu administracji geologicznej w sprawach związanych z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi dotyczącymi posadowienia obiektów jądrowych

Plany budowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pierwszej elektrowni jądrowej, realizujące przyjęty przez Radę Ministrów Program polskiej energetyki jądrowej, wymagają rewizji przepisów P.g.g. regulujących kompetencje organów właściwych w sprawach związanych z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi dotyczącymi posadowienia obiektów jądrowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1941, z późn. zm.).
Obecnie sprawy związane z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi dla posadowienia obiektów jądrowych znajdują się we właściwości różnych organów administracji geologicznej. Zgodnie z art. 161 ust. 2 pkt 3 P.g.g. do starosty jako organu administracji geologicznej pierwszej instancji należą sprawy związane z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi, dotyczące badań geologiczno-inżynierskich wykonywanych na potrzeby zagospodarowania przestrzennego gminy oraz warunków posadawiania obiektów budowlanych, z wyłączeniem ponadwojewódzkich inwestycji liniowych. Zgodnie z art. 161 ust. 3 pkt 2 P.g.g. do ministra właściwego do spraw środowiska jako organu administracji geologicznej pierwszej instancji należą sprawy związane z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi, dotyczące obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto zgodnie z art. 161 ust. 1 P.g.g. organem administracji geologicznej pierwszej instancji jest marszałek województwa, z wyjątkiem spraw określonych w ust. 2–4. Aktualnie zatwierdzanie projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych dla realizacji omawianych przedsięwzięć należy przede wszystkim do właściwości starostów. Do kompetencji ministra właściwego do spraw środowiska należy jedynie ta część przedsięwzięcia, która jest zlokalizowana na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej (widoczne jest to na przykład w związku z procedowaniem projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych dla pierwszej w Polsce elektrowni jądrowej, której zasadnicza część jest przewidziana do realizacji na lądzie, zaś na obszarach morskich np. rejon planowanych kanałów wody chłodzącej dla elektrowni jądrowej). Ponadto potencjalne, alternatywne lokalizacje obiektów jądrowych dotyczą różnych starostw, zatem dokumenty geologiczne mogą być zatwierdzane przez różnych starostów.
Taki podział kompetencji skutkuje rozdrobnieniem i rozproszeniem informacji geologicznej w różnych zatwierdzanych opracowaniach, które nie będą stanowiły całościowego i spójnego kompendium wiedzy z wykonanych prac geologicznych potrzebnych do posadowienia tak ważnego obiektu jak obiekt jądrowy. Zachodzi zatem konieczność uregulowania zakresu kompetencji tak, aby sprawy dotyczące obiektów jądrowych znajdowały się we właściwości jednego organu administracji geologicznej, posiadającego odpowiednie kompetencje do prowadzenia tego typu spraw (centralny organ administracji).

26. Przepisy karne

W dniu 1 kwietnia 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów, która wprowadziła do P.g.g., obok dotychczasowej definicji zakładu górniczego, definicję zakładu – wyodrębnionego technicznie i organizacyjnie zespołu środków służących bezpośrednio do wykonywania działalności określonej w art. 2 ust. 1 albo w art. 86, obejmującego wyrobiska górnicze, obiekty budowlane, urządzenia oraz instalacje. Konsekwencją tej zmiany powinna być również zmiana przepisów działu XI P.g.g., obejmującego przepisy karne.

P.g.g. co do zasady nakłada takie same obowiązki na przedsiębiorcę wykonującego działalność wydobywczą w ramach zakładu górniczego oraz na przedsiębiorcę wykonującego w ramach zakładu działalność, o której mowa w art. 86 P.g.g., to jest roboty geologiczne służące poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż kopalin oraz poszukiwaniu i rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także roboty geologiczne służące innym celom wykonywane z użyciem środków strzałowych albo wykonywane na głębokości większej niż 100 m, albo wykonywane na obszarze górniczym utworzonym w celu wykonywania działalności metodą robót podziemnych albo metodą otworów wiertniczych. Z takim samym zakresem obowiązków powinien być skorelowany taki sam zakres odpowiedzialności za niewykonanie tych obowiązków. Art. 86 P.g.g. przewiduje odpowiednie stosowanie do działalności w nim określonej przepisów ustawy dotyczących zakładu górniczego i jego ruchu oraz ratownictwa górniczego, jednak w przypadku przepisów karnych nie ma możliwości posiłkowania się odpowiednim stosowaniem przepisów sankcjonujących naruszenie przepisów P.g.g. odnoszących się do zakładów górniczych do analogicznych naruszeń w przypadku zakładów. Konieczna jest zatem zmiana przepisów w tym zakresie.
Z potrzeby jak najszerszej ochrony informacji geologicznej wynika konieczność wprowadzenia odpowiednich przepisów, regulujących kwestię odpowiedzialności osób w przypadku nieuprawnionego ujawniania informacji geologicznej.

27. Zgodność lokalizacji inwestycji z planem miejscowym

Zgodnie z art. 80 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.) w przypadku działalności określonej w P.g.g., w tym wydobywania kopalin ze złóż, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami planu miejscowego. Oznacza to, że obecnie, zanim zostanie złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinno nastąpić: zatwierdzenie dokumentacji geologicznej złoża, przeprowadzenie przez gminę procedury zmiany studium, a następnie dokonanie zmiany planu miejscowego. Jednocześnie w myśl art. 95 ust. 1 P.g.g. udokumentowane złoża kopalin ujawnia się w studium w celu ich ochrony. Ukształtowana linia orzecznicza, w tym wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 maja 2015 r., sygn. akt II OSK 394/15, dostępny CBOSA, wskazują, że złoża podlegają ochronie niezależnie od tego, czy są już eksploatowane, a planowana funkcja i sposób zagospodarowania terenu nie powinien ograniczać w przyszłości możliwości eksploatacji. Z powyższego wynika, że nie jest uzasadnione, aby już na etapie prowadzenia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, dokonywać sprawdzenia zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami planu miejscowego, tym bardziej że proces ujawniania złóż kopalin w dokumentach planistycznych jest długotrwały. Skoro zgodność z planem miejscowym (studium) stanowi warunek udzielenia koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża, to nie jest uzasadnione przeprowadzanie tej weryfikacji już na etapie, kiedy w dokumentach planistycznych nie została jeszcze dokonana stosowna zmiana.

28. Uzgodnienie sprzedaży nieruchomości w terenie górniczym

Zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344), zwanej dalej „u.g.n.", sprzedaż nieruchomości, oddawanie w użytkowanie wieczyste, użytkowanie, najem lub dzierżawę, jeżeli są położone na obszarach terenów górniczych wymaga, w razie braku planu miejscowego, uzgodnienia z organem właściwym do udzielania koncesji na wydobywanie kopalin. Z uwagi na przedmiot uzgodnienia, dla którego istotna jest wiedza w zakresie istniejących oraz potencjalnych szkód górniczych, jakie mogą nastąpić na terenie objętym uzgodnieniem, należy wskazać, że wiedzę w tym zakresie posiadają organy nadzoru górniczego. Analizując inne regulacje prawne, to właśnie te orany są właściwe do uzgodnień dotyczących terenów górniczych.

29. Trudności praktyczne w ustaleniu SNQ dla poszczególnych wód, a także dostępnych zasobów wód podziemnych, które w wielu przypadkach nie są ustalone

Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, z późn. zm.) przewiduje powiązanie wysokości opłaty jednostkowej za usługi wodne za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych odpowiednio z dostępnymi zasobami wód podziemnych oraz średnim niskim przepływem z wielolecia (SNQ), przy czym zastosowanie wskazanych kryteriów, różnicujących wysokość jednostkowej stawki opłaty, zostało odroczone w czasie (pierwotnie do końca 2019 r., a obecnie do końca 2023 r.). Wprowadzenie tych rozwiązań napotyka na trudności praktyczne w ustaleniu SNQ dla poszczególnych wód, a także problemy w ustalaniu dostępnych zasobów wód podziemnych, które w wielu przypadkach nie są ustalone. Obecnie przy ustalaniu opłat za usługi wodne nie bierze się pod uwagę ww. parametrów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

I. Zmiana w ustawie − Prawo geologiczne i górnicze w zakresie niżej wskazanych zagadnień:

1. Połączenie państwowej służby hydrogeologicznej z państwową służbą geologiczną. Celem planowanej nowelizacji jest rezygnacja z istniejącego podziału na państwową służbę geologiczną oraz państwową służbę hydrogeologiczną. W projektowanych rozwiązaniach zakłada się, że państwowa służba geologiczna obejmuje również hydrogeologię. W chwili obecnej zadania obu służb realizuje ten sam podmiot (Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy), tym samym brak jest uzasadnienia dla funkcjonowania odrębnej służby hydrogeologicznej w sytuacji, gdy w sensie naukowym i praktycznym hydrogeologia jest częścią geologii.

Ponadto realizacja zadań państwa na potrzeby rozpoznawania, bilansowania i ochrony wód podziemnych w celu racjonalnego wykorzystania tych wód przez społeczeństwo oraz gospodarkę, o których mowa w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, bazuje na badaniach geologicznych i wymaga szerokiej wiedzy z zakresu geologii ze specjalizacją hydrogeologia, stąd też dodatkowo uzasadnione jest włączenie zadań PSH do zadań PSG i przypisanie ich jako sprawy działu administracji rządowej – środowisko.
Służba geologiczna oraz służba hydrogeologiczna są ściśle połączone merytorycznie, a ich kompetencje przenikają się wzajemnie. Dotychczasowy rozdział służb działających w PIG-PIB utrudniał ścisłą ich współpracę, gdyż w praktyce część prac była wykonywana przez zespoły przypisane do obu służb, co w realiach ich formalnej rozdzielności utrudniało organizację pracy. Warto odnieść się również do zakresu merytorycznego obszarów działania obu służb. Hydrogeologia jest dziedziną geologii i wszelkie wody podziemne nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od budowy geologicznej górotworu. Tak samo aspekty hydrogeologiczne są jednym z nieodłącznych elementów badań geologicznych. Dokumentacje hydrogeologiczne są gromadzone tak, jak pozostała informacja geologiczna – w archiwach geologicznych, w tym przez centralne archiwum geologiczne (prowadzone również przez PIG-PIB). Ze względu na dotychczasową dwoistość służb PIG-PIB występował dodatkowo pod dwoma szyldami PSG i PSH, co utrudniało jednoznaczną identyfikowalność zarówno dla organów współpracujących, jak i dla obywateli.
Przykładami tak funkcjonującej wspólnej służby dla obu obszarów są wiodące służby geologiczne na Świecie np.: Brytyjska Służba Geologiczna, British Geological Survey (BGS), Francuska Służba Geologiczna, The French Geological Survey (BRGM), Duńska Służba Geologiczna, Geological Survey of Danemark (GEUS), Amerykańska Służba Geologiczna, United States Geological Survey (USGS).

2. Ochrona złóż kopalin

Proponuje się wprowadzenie definicji ustawowej złoża strategicznego, rozumianego jako złoże kopaliny, które ze względu na jego znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju podlega szczególnej ochronie prawnej. Należy podkreślić, że system ochrony złóż kopalin ma na celu zabezpieczenie dostępności do złóż kopalin, co nabiera szczególnego znaczenia w przypadku złóż kopalin wydobywanych metodą odkrywkową. Złoże będzie mogło być uznane za złoże strategiczne na podstawie decyzji administracyjnej.
Tryb postępowania administracyjnego wszczynanego z urzędu przez centralny organ administracji geologicznej będzie dotyczył złóż kopalin, które zostaną udokumentowane po wejściu w życie nowelizacji. Ponadto analogiczny tryb przewidziano dla złóż kopalin, które zostały udokumentowane wcześniej, z zastrzeżeniem, że w tym przypadku wprowadzona została cezura czasowa – 2 lata od wejścia w życie nowelizacji, co ma służyć m.in. mobilizacji organu do dokonania przeglądu złóż kopalin w celu ustalenia, które z nich spełniają kryteria złoża strategicznego.
Nowelizacja przewiduje, że stroną postępowania w sprawie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne będzie podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej, ponieważ postępowanie to stanowi etap dopełniający postępowania w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologicznej złoża albo dodatku do dokumentacji, podczas którego nie bada się już prawidłowości sporządzenia opracowania, lecz dokonuje się analizy, czy udokumentowane / lepiej rozpoznane złoże kopaliny wymaga szczególnej ochrony ze względu m.in. na interes surowcowy państwa. Z uwagi na to, że uznanie złoża kopaliny za strategiczne powoduje obowiązek poniesienia kosztu ujawnienia go w studium oraz w planie miejscowym, a zatwierdzenie dokumentacji geologicznej złoża / dodatku powoduje powstanie prawa do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej, w nowelizacji zaproponowano, że stroną postępowania będzie podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej.
Natomiast – w stosunku do dokumentacji geologicznych, które powstały przed wejściem w życie nowelizacji – proponuje się, aby stronami postępowania były podmioty, którym przysługuje prawo do informacji geologicznej lub prawo do korzystania z informacji geologicznej zawartej w dokumentacji geologicznej / dodatku, przy czym w tym przypadku nowelizacja przewiduje możliwość, a nie obowiązek poniesienia kosztu ujawnienia złoża strategicznego w studium / planie miejscowym.

Postępowanie w sprawie uznania złoża za złoże strategiczne nastąpi w ramach nowego postępowania, które będzie mogło zostać wszczęte z urzędu przez ministra właściwego do spraw środowiska po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej obejmującej złoże. Postępowanie to zostanie uregulowane w art. 94a P.g.g. i będzie mogło zostać wszczęte nie później niż miesiąc od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej. Powyższe ograniczenie czasowe jest uwarunkowane wprowadzeniem odmiennych obowiązków gmin w zakresie ujawniania złóż kopalin w zależności od tego, czy udokumentowane złoże kopaliny będzie stanowiło złoże strategiczne czy też nie. Ponadto organ zobowiązany będzie zawiadomić gminę o wszczęciu postępowania w sprawie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne tak, aby gmina uzyskała odpowiednio wcześnie informację w tym zakresie. W toku postępowania gmina będzie mogła zająć stanowisko – w formie postanowienia – w sprawie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne. Zaprojektowane rozwiązanie ma umożliwić organom wykonawczym gminy przedstawienie opinii w zakresie projektowanych: granic złoża strategicznego lub jego części oraz sposobu zagospodarowania terenu, na którym znajduje się złoże, z uwzględnieniem uwarunkowań urbanistycznych, gospodarczych, środowiskowych i kulturowych tego terenu. Z uwagi na interes publiczny – ochronę złóż kopalin – którą gmina musi uwzględnić w procesie kształtowania ładu przestrzennego, opinia wójta (burmistrza, prezydenta miasta) nie będzie wiążąca, a wydanie postanowienia nie będzie zaskarżalne. Należy jednak założyć, że racjonalne i merytoryczne stanowisko gminy będzie uwzględnione w

rozstrzygnięciu. Projektowane rozwiązania mają z jednej strony służyć wzmocnieniu ochrony strategicznych złóż kopalin, z drugiej zaś mają umożliwić uwolnienie od ścisłej ochrony tych terenów, gdzie racjonalne argumenty przemawiają za dopuszczeniem możliwości prowadzenia innego zagospodarowania, umożliwiającego zrównoważony rozwój gminy.

Nowelizacja przewiduje też, że status złoża strategicznego może być nadany zarówno dla całego złoża, jak i dla jego części. W myśl proponowanych przepisów przejściowych, w przypadku udokumentowanego przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, złoża kopaliny spełniającego kryteria uznania złoża za strategiczne, minister właściwy do spraw środowiska będzie miał możliwość wszczęcia z urzędu w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne.
Dla złóż strategicznych wprowadzone zostaną regulacje szczególne. Z najbardziej znaczących zmian należy wymienić:
1) wprowadzenie rocznego terminu do ujawnienia w dokumentach planistycznych (zarówno w studium, jak i w planie miejscowym), dotyczy to również złóż węglowodorów, co oznacza, że termin ujawnienia ich obszarów ulegnie wydłużeniu – w stosunku do aktualnego brzmienia przepisu – o 6 miesięcy, a przy złożach innych niż złoża strategiczne – 2 lata);
2) zasadę, że koszt zmiany dokumentów planistycznych gminy poniesie podmiot, który otrzymał decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczną.

Z kolei, gdy chodzi o pozostałe złoża do najważniejszych zmian należy zaliczyć:
1) obowiązek wprowadzenia złoża kopaliny nie tylko do studium, ale również do planu miejscowego (o ile taki obowiązuje);
2) wprowadzenie analogicznie – jak w przypadku studium – terminu, w którym złoże kopaliny powinno zostać ujawnione w planie miejscowym (o ile obowiązuje) oraz możliwości wydania zarządzenia zastępczego w przypadku, gdy gmina nie wykona swojego obowiązku w ustawowym terminie;
3) możliwość (ale nie obowiązek) dokonania zmiany dokumentów planistycznych na koszt podmiotu, na rzecz którego wydana została decyzja zatwierdzająca dokumentację geologiczną.

Istotne dla obydwu kategorii złóż są rozwiązania polegające na wprowadzeniu:
1) prawnej możliwości dla gmin do dokonania jednoczesnej zmiany studium i planu miejscowego;
2) wprowadzenie wyraźnej kompetencji dla ministra właściwego do spraw środowiska do nakładania na wojewodę kary pieniężnej w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki w wydaniu przez wojewodę zarządzenia zastępczego – w sytuacji nieujawnienia złóż przez samą gminę. Proponowane rozwiązanie usprawni procedurę ujawniania złóż kopalin w dokumentach planistycznych m.in. dzięki włączeniu do niej, w sposób pośredni, podmiotów najbardziej zainteresowanych zmianą, tj. przede wszystkim przedsiębiorców ubiegających się o koncesje (którzy wcześniej uzyskali decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczną / dodatek do dokumentacji geologicznej).

3. Inwestycje OZE nad złożami kopalin

W nawiązaniu do zobowiązań wynikających z polityki klimatycznej Unii Europejskiej proponuje się wprowadzenie przepisów, które uregulują zasady lokalizacji inwestycji OZE na terenach znajdujących się ponad złożami kopalin, tj. umożliwią OAG branie pod uwagę w procedurze uzgadniania treści studium, planów miejscowych inwestycji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, z późn. zm.). Takie rozwiązanie umożliwi priorytetowe traktowanie tego rodzaju inwestycji, które nie będą trwale związane z gruntem, a ich budowa nie doprowadzi do trwałej zabudowy w sposób uniemożliwiający eksploatację złoża w przyszłości.
W tym celu projektowana nowelizacja zakłada także opisaną niżej zmianę art. 125 P.o.ś.

4. Podziemne składowanie dwutlenku węgla

Proponuje się rezygnację w P.g.g. z koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla – działalność taka odbywałaby się na podstawie projektu robót geologicznych, zatwierdzanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw środowiska. Podobnie jak obecnie, działalność ta na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej wykonywana metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 100 m lub połączona z pilotażowym podziemnym zatłaczaniem dwutlenku węgla, byłaby zaliczona do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zatem przed uzyskaniem decyzji zatwierdzającej projekt robót geologicznych byłoby wymagane uzyskanie decyzji środowiskowej. Konsekwencją takiego uregulowania prowadzenia działalności w zakresie poszukiwania lub rozpoznawania podziemnego kompleksu składowania dwutlenku węgla jest rozszerzenie przesłanek do odmowy zatwierdzenia projektów robót geologicznych, zwany dalej „PRG", dla działalności CCS (w związku z art. 127a ust. 3 P.g.g.). Podobnie jak dotychczas, podmiot, który w wyniku robót geologicznych rozpoznał kompleks podziemnego składowiska dwutlenku węgla, będzie zobowiązany do przedstawienia wyników robót geologicznych w dokumentacji hydrogeologicznej oraz w dokumentacji geologiczno-inżynierskiej.
W projektowanej nowelizacji P.g.g. przewidziano rozszerzenie możliwości prowadzenia działalności CCS o projekty inne od demonstracyjnych w rozumieniu P.g.g., w tym te, które nie spełniają minimalnych warunków brzegowych określonych w dyrektywie CCS, to jest przewidują łączne składowanie poniżej 100 kiloton CO_2. Ponadto zaproponowano wprowadzenie przepisów, które umożliwią połączenie wydobywania węglowodorów ze złoża z zastosowaniem intensyfikacji wydobycia polegającej na zatłaczaniu CO_2 do złoża z jednoczesnym podziemnym składowaniem CO_2. W ocenie projektodawcy

umożliwienie przedsiębiorcom połączenia działalności CCS z wydobywaniem węglowodorów w pewnym stopniu zniweluje wysokie koszty prowadzenia działalności CCS, które dotychczas były najpoważniejszą przeszkodą w jej rozwoju.
Okolicznością przesądzającą o takiej regulacji jest fakt, że sczerpane (w tym również sczerpane częściowo) złoża węglowodorów to struktury dobrze rozpoznane i bezpieczne – sam fakt istnienia złoża węglowodorów świadczy o dobrej jakości pułapki złożowej. Poza tym zatłaczanie CO_2 do sczerpanych częściowo złóż węglowodorów prowadzi się celem wspomagania wydobycia ropy naftowej z powodzeniem już od 1972 r. Ponadto zgodnie z motywem 20 preambuły dyrektywy CCS intensyfikacja wydobycia węglowodorów (EHR) (…) jako taka nie wchodzi w zakres stosowania niniejszej dyrektywy. Jednakże w przypadku, gdy EHR odbywa się w połączeniu z geologicznym składowaniem CO_2, zastosowanie powinny mieć przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące bezpiecznego dla środowiska składowania CO_2. W takim przypadku przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące wycieku nie mają zastosowania do uwalnianych z instalacji powierzchniowych ilości CO_2, które są nie większe niż ilości konieczne w normalnym procesie wydobycia węglowodorów i które nie osłabiają bezpieczeństwa składowania geologicznego ani nie wpływają negatywnie na otaczające środowisko. Brzmienie motywu 20 preambuły dyrektywy CCS pozwala zatem na wyprowadzenie wniosku, że dyrektywa ta nie sprzeciwia się połączeniu intensyfikacji wydobycia węglowodorów z geologicznym składowaniem CO_2, o ile stosowane są przy tym przedsięwzięciu przepisy dyrektywy dotyczące bezpiecznego dla środowiska składowania CO_2.
W związku z powyższym na etapie udzielenia (lub zmiany) koncesji wydobywczej albo decyzji inwestycyjnej będzie konieczne spełnienie przez przedsiębiorcę wymogów dla działalności CCS, określonych między innymi w art. 27a, art. 28a, 28e P.g.g. (m.in. wprowadzenie dodatkowego zabezpieczenia finansowego, zabezpieczenia środków ustanawianych w celu finansowania realizacji zadań Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla (zwany dalej „KAPS CO_2") po przekazaniu mu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla, obowiązkowego monitoringu), sporządzenie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej i dokumentacji hydrogeologicznej, zmiana dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów (zmiana sposobu wykonywania działalności), zmiana planu ruchu zakładu górniczego, uzyskanie decyzji środowiskowej uwzględniającej działalność CCS, a także uzyskanie opinii Komisji Europejskiej (dla projektów na podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton).
W przypadku zakończenia eksploatacji złoża węglowodorów albo jego części, przewidzianego do podziemnego składowania dwutlenku węgla, będzie konieczne uprzednie rozliczenie zasobów złoża i sporządzenie dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów.
W związku z rezygnacją w P.g.g. z koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a w konsekwencji również z wynikającego z tej koncesji prawa pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego dla działalności CCS, mając na względzie nakłady ponoszone przez inwestorów na roboty geologiczne związane z poszukiwaniem i rozpoznawaniem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla zagwarantowano, aby podmiot ten przez 5 lat od zatwierdzenia stosownej dokumentacji geologicznej miał wyłączne prawo do złożenia wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla. Jednocześnie w sytuacji rezygnacji przedsiębiorcy z zamiaru prowadzenia tej działalności w czasie trwania prawa wyłączności, aby zapobiec blokowaniu prowadzenia tej działalności przez innego przedsiębiorcę, wprowadzono przepis umożliwiający złożenie przez uprawniony podmiot oświadczenia o zrzeczeniu się tego prawa. Konsekwencją zrzeczenia się prawa wyłączności do złożenia wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla będzie automatyczne wygaśnięcie wyłącznego prawa do korzystania z informacji geologicznej w tym zakresie.

5. Podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru

Projektowane regulacje dostosowują obecnie obowiązujące przepisy P.g.g. dotyczące podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji do potrzeb związanych z projektowaną Polską strategią wodorową.
Mając na uwadze konieczność zapewnienia przestrzeni magazynowych, niezbędnych dla skutecznej realizacji Polskiej strategii wodorowej, podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru zostało uznane za inwestycję celu publicznego, podobnie jak to ma miejsce w przypadku podziemnego bezzbiornikowego magazynowania węglowodorów.
Magazynowanie substancji, w tym wodoru, jest możliwe w wyeksploatowanych złożach węglowodorów albo w podziemnych kawernach solnych.
Zaletą wykorzystania sczerpanych złóż ropy naftowej i gazu ziemnego do magazynowania wodoru jest fakt, że właściwości geologiczne wyeksploatowanego złoża są dobrze znane, a istniejące otwory i wyposażenie napowierzchniowe mogą być (przynajmniej częściowo) ponownie wykorzystane.
Biorąc pod uwagę wyżej wymienione przestrzenie górotworu najbardziej predystynowane do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru, oczywistym jest, że prowadzeniem działalności w zakresie magazynowania wodoru najbardziej zainteresowani mogą być ci przedsiębiorcy, którzy posiadali koncesję na wydobywanie węglowodorów lub soli ze złoża i zakończyli eksploatację złoża. Mając na względzie nakłady ponoszone przez przedsiębiorców tak na roboty geologiczne związane z określaniem warunków hydrogeologicznych oraz geologiczno-inżynierskich dla potrzeb podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru, jak i nakłady związane z wydobyciem wyżej wymienionych kopalin ze złóż, uznano za pożądane, aby przedsiębiorcy ci po zakończeniu wydobywania kopaliny ze złoża mieli wyłączne prawo do złożenia wniosku o udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru w przestrzeni objętej uprzednio koncesją wydobywczą. Uprawnienie to będzie przysługiwało przedsiębiorcy w okresie 5 lat od zatwierdzenia dokumentacji geologicznych niezbędnych dla prowadzenia działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru, przy czym przedsiębiorca, który w trakcie biegu terminu do złożenia wniosku

zrezygnuje z planów magazynowania wodoru będzie mógł się zrzec tego uprawnienia. Rozwiązanie to ma zapobiec blokowaniu przestrzeni potencjalnego magazynu wodoru przez przedsiębiorcę, który porzucił zamiar prowadzenia takiej działalności. Konsekwencją złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa wyłączności będzie również automatyczne wygaśnięcie wyłącznego prawa do informacji geologicznej w tym zakresie.
Podobnie jak dotychczas przedsiębiorca będzie wykonywał prace geologiczne, w tym roboty geologiczne, poprzedzające powstanie podziemnego bezzbiornikowego magazynu wodoru na podstawie zatwierdzanego przez organ administracji geologicznej projektu robót geologicznych. Wyniki tych prac zostaną przedstawione w dokumentacji hydrogeologicznej oraz w dokumentacji geologiczno-inżynierskiej. W przypadku zakończenia eksploatacji złoża kopaliny albo jego części, przewidzianego do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru, będzie konieczne uprzednie rozliczenie zasobów złoża i sporządzenie dodatku do dokumentacji geologicznej złoża kopaliny, albo dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów.
Podmiot, prowadzący działalność w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru, będzie musiał posiadać prawo do korzystania z informacji geologicznej oraz ustanowione użytkowanie górnicze. Podmiot ten będzie obowiązany prowadzić bieżący monitoring oraz ewidencję substancji magazynowanej.

6. Wkopy i otwory wiertnicze w celu wykonywania ujęć wód podziemnych na potrzeby poboru wód podziemnych

Ponieważ płytko zalegające złoża wód leczniczych lub solanek są szczególnie podatne na działalność człowieka, istnieje potrzeba zwiększonego nadzoru organów administracji geologicznej nad tego rodzaju działalnością. W związku z tą potrzebą w projekcie przewidziano zmiany następujących przepisów:

a) zmiana art. 3 pkt 2a P.g.g., zgodnie z którą przepisy ustawy nie będą stosowane do wykonywania wkopów oraz otworów wiertniczych o głębokości do 30 m w celu wykonywania ujęć wód podziemnych na potrzeby poboru wód podziemnych w ilości nieprzekraczającej 5 m^3 na dobę poza obszarami górniczymi utworzonymi w celu wydobywania wód leczniczych lub solanek. Projektowane rozwiązanie zapewni ochronę złóż wód leczniczych lub solanek, występujących tuż pod powierzchnią ziemi i eksploatowanych jako źródła.
b) zmiana art. 85 ust. 1 P.g.g. ograniczająca wyłączenie ogólnej zasady zatwierdzania projektów robót geologicznych jedynie do projektów robót geologicznych dotyczących wierceń w celu wykorzystania ciepła Ziemi. Zatwierdzanie projektów robot geologicznych zwiększy nadzór organów administracji geologicznej nad działalnością, która może zagrażać płytko zalegającym złożom wód leczniczych lub solanek, szczególnie podatnych na działalność człowieka.

7. Zmiana koncesji łącznej dla węglowodorów

W projekcie zaproponowano zmianę art. 49y ust. 3 P.g.g. przez rezygnację z dotychczasowego warunku przedłużenia fazy poszukiwania i rozpoznawania – wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż zgodnie z określonymi w niej warunkami, w szczególności zgodnie z harmonogramami, o których mowa w art. 49v pkt 3. Projekt przewiduje możliwość przedłużenia przez organ koncesyjny fazy poszukiwania i rozpoznawania mimo niewykonywania koncesji zgodnie z warunkami w niej określonymi, w szczególności zgodnie z harmonogramami, o których mowa w art. 49v pkt 3, jeżeli zmiana koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż jest uzasadniona warunkami geologicznymi i racjonalną gospodarką złożem zgodnie z art. 49zg ust. 1a.

8. Umowa o współpracy

W projekcie ustawy zrezygnowano z szeregu przepisów P.g.g., które nie są niezbędne dla realizacji zadań organu koncesyjnego oraz dla zabezpieczenia interesu Skarbu Państwa, pozostawiając stronom umowy swobodę w określeniu zasad ich współpracy.
Mając na uwadze fakt, że obecne przepisy o współpracy ingerują w zasadę swobody umów w stopniu nieproporcjonalnym do celów tej regulacji, pożądane jest zrezygnowanie w P.g.g. z przepisów, które nie są niezbędne z punktu widzenia organu koncesyjnego oraz Skarbu Państwa, oraz pozostawienie stronom umowy o współpracy swobody w kształtowaniu zasad ich współpracy.

9. Dowód istnienia prawa do korzystania z informacji geologicznej

W art. 26 P.g.g. (wniosek o udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż) proponuje się rezygnację z obowiązku dołączenia dowodu istnienia prawa do korzystania z informacji geologicznej, jeżeli do nabycia tego prawa doszło z mocy prawa w związku ze sfinansowaniem prac geologicznych przez wnioskodawcę oraz przyjęciem dokumentacji geologicznej bez zastrzeżeń albo zatwierdzeniem na jego rzecz dokumentacji geologicznej, albo złożeniem jej w organie administracji geologicznej. W takim przypadku we wniosku powinna zostać wskazana podstawa prawna, na podstawie której wnioskodawca nabył prawo do korzystania z informacji geologicznej lub projekt robót geologicznych, o którym mowa w art. 85a ust. 1 P.g.g., będące podstawą wykonania robót geologicznych, w wyniku których uzyskano tę informację geologiczną.

10. Szczególne uprawnienia podmiotu, który sfinansował prace geologiczne (5 lat)

Proponuje się wydłużenie do 5 lat okresu, w którym będzie przysługiwało prawo pierwszeństwa (art. 15 ust. 1 P.g.g.) oraz prawo do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej (art. 99 ust. 3 P.g.g.). Wydłużenie tego okresu będzie dotyczyło również uprawnień, w stosunku do których termin się rozpoczął, lecz nie zakończył się. Za takim rozwiązaniem przemawia

szczególna sytuacja – pandemia – która utrudniła i wydłużyła prowadzenie postępowań poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie koncesji.

11. Ograniczenie obowiązków informacyjnych

Nowelizacja P.g.g. przewiduje:

1) zniesienie obowiązku przesyłania organom gmin zawiadomienia o terminie poboru próbek;
2) zniesienie obowiązku przesyłania PSG zawiadomienia o terminie poboru próbek w stosunku do złóż kopalin innych niż wskazanych w art. 10 ust. 1 i 2 P.g.g.;
3) ograniczenie przekazywania informacji o bieżących parametrach wydobywania węglowodorów (z 12 do 2, za okresy półroczne zamiast za miesięczne);
4) zniesienie w art. 49zc P.g.g. obowiązku przekazywania organowi koncesyjnemu zawiadomienia o wypełnieniu obowiązku koncesyjnego polegającego na przekazywaniu PSG bieżących parametrów wydobywania węglowodorów.

12. Realizacja zadań przez PSG

a) dokumentowanie złóż kopalin przez PSG

Aby uniknąć pojawiających się wątpliwości interpretacyjnych dotyczących wykonywania przez PSG prac geologicznych w celu ustalenia zasobów złóż kopalin, a tym samym zwiększyć liczbę nowych dokumentacji geologicznych złóż kopalin w celu odnowienia bazy surowcowej kraju proponuje się zmianę w art. 79 P.g.g. polegającą na wyraźnym wskazaniu, że PSG wykonuje prace geologiczne mające na celu udokumentowanie złóż kopalin w oparciu o PRG. Takie rozwiązanie ma dodatkowy pozytywny aspekt polegający na umożliwieniu czerpania przez Skarb Państwa, w krótkim czasie po zatwierdzeniu takiej dokumentacji przez właściwy organ, korzyści płynących z rozporządzania informacją geologiczną pochodzącą z dokumentowania złóż przez PSG.

b) pozostałe zmiany dotyczące PSG

Proponuje się, aby PSG, do której wpływają informację o bieżących parametrach wydobywania węglowodorów (wg planowanej zmiany dwa razy do roku), na ich podstawie sporządzała analizę według stanu na 31 grudnia poprzedniego roku, a następnie do 31 maja przekazywała ją ministrowi właściwemu do spraw środowiska. Rozwiązanie to wprowadzi obowiązek dokonywania przez PSG merytorycznej analizy wpływających informacji, obok obowiązków związanych z ich archiwizacją.

Ponadto w celu zapewnienia PSG dostępu do informacji geologicznej, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa, przewiduje się nałożenie na każdego, w czyim posiadaniu znajdują się nośniki, na których została zapisana informacja geologiczna obowiązku jej udostępnienia PSG (kopii lub nośników w celu wykonania kopii). PSG będzie miała możliwość dochodzenia realizacji tego obowiązku na drodze postępowania sądowego (projektowany nowy art. 98a P.g.g.).

Ponadto proponuje się, aby PSG na podstawie PRG dokonywała m.in. ustalenia zasobów złóż kopalin. Taka regulacja umożliwi zgodne z prawem wykorzystanie wiedzy specjalistycznej i doświadczenia zawodowego pracowników służby w zakresie geologii złożowej z korzyścią dla interesu publicznego, a także powstawanie nowych dokumentacji złóż kopalin przyczyniających się do poszerzenia wiedzy z zakresu ustalenia krajowych zasobów geologicznych.

13. Uproszczenie procedury dotyczącej zatwierdzania dodatków do PRG

W zakresie dodatków do PRG, których wykonanie nie wymaga uzyskania koncesji, proponuje się ograniczenie zakresu ich opiniowania do przypadków istotnych z punktu widzenia władztwa planistycznego gmin, tj. sytuacji, gdy dodatek dotyczy objęcia planowanymi robotami obszaru, który nie podlegał uprzedniemu opiniowaniu pod kątem nienaruszania postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub postanowień studium (art. 80a P.g.g.).

14. Nielegalna eksploatacja

Ustalenie opłaty podwyższonej podmiotowi prowadzącemu nielegalną eksploatację jest efektywnym narzędziem zabezpieczającym interes państwa, przy jednoczesnym zapewnieniu wpływu znaczących kwot do budżetu jednostek samorządu terytorialnego oraz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (dalej „NFOŚiGW"). Możliwość ustalenia opłaty podwyższonej pełni również skutecznie funkcję prewencyjną, odstraszając potencjalnie zainteresowanych prowadzeniem tego typu działalności. Zaproponowano wzmocnienie tego narzędzia przez ustanowienie solidarnej odpowiedzialności podmiotów, które wspólnie prowadzą nielegalną eksploatację, co zapewni możliwość nałożenia wspólnej opłaty podwyższonej na te podmioty. Ponadto zdecydowano się wprowadzić 10-letni termin przedawnienia wydania decyzji ustalającej opłatę podwyższoną oraz uwzględniono udział organów nadzoru górniczego we wpływach z opłaty podwyższonej, dzięki czemu będą mogły one efektywniej prowadzić postępowania. Uzupełniono również o organy nadzoru górniczego katalog podmiotów, które są uprawnione do uzyskania informacji o pojazdach i ich właścicielach, zgodnie z art. 80c ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U z 2022 r. poz. 988, z późn. zm.), dzięki czemu te organy uzyskają dostęp do informacji o właścicielach pojazdów wywożących nielegalnie wydobytą kopalinę. Wszystkie te rozwiązania pozwolą organom nadzoru górniczego skuteczniej walczyć ze zjawiskiem nielegalnej eksploatacji kopalin.

15. Udział organów nadzoru górniczego w udzielaniu i stwierdzaniu wygaśnięcia koncesji udzielanych przez starostę

W projekcie zaproponowano zmianę art. 23 ust. 3 P.g.g. przez włączenie organów nadzoru górniczego w proces udzielenia koncesji przez starostę, w formie opinii do projektu koncesji. Przedmiotowa opinia umożliwi prawidłowe określenie w takiej koncesji sposobu prowadzenia ruchu zakładu górniczego, uwzględniającego wymagania określone w art. 108 ust. 2 P.g.g. oraz sposobu likwidacji zakładu górniczego, uwzględniającego obowiązki określone w art. 129 ust. 1 P.g.g. Powyższe rozwiązanie będzie służyło również realizacji racjonalnej gospodarki złożami kopalin, ochrony sąsiadujących złóż kopalin, środowiska oraz zachowania bezpieczeństwa powszechnego.
Ponadto zaproponowano zmianę w art. 39 ust. 2 P.g.g. przez włączenie organów nadzoru górniczego w proces uzgadniania decyzji o wygaszeniu koncesji udzielanych przez starostę. Projektowana zmiana ustawy zapewni organom nadzoru górniczego wpływ na zakres i sposób wykonania obowiązków dotyczących ochrony środowiska i likwidacji zakładu górniczego, dotyczących w szczególności zabezpieczenia lub zlikwidowania wyrobisk górniczych oraz urządzeń, instalacji i obiektów zakładu górniczego, przedsięwzięcia niezbędnych środków chroniących sąsiednie złoża kopalin, przedsięwzięcia niezbędnych środków chroniących wyrobiska sąsiednich zakładów górniczych, a także przedsięwzięcia środków niezbędnych w celu ochrony środowiska oraz rekultywacji gruntów po działalności górniczej.

16. Kwalifikacje górnicze

W celu rozwiązania problemów związanych z kwalifikacjami górniczymi zaproponowano, że ustawodawca będzie określał w przepisach P.g.g. i w rozporządzeniu w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego kwalifikacje, jakie są obowiązane posiadać wszystkie osoby wykonujące czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu. Organy nadzoru górniczego będą sprawdzały posiadanie tych kwalifikacji w drodze egzaminu, a po pozytywnej weryfikacji będą wydawały świadectwa stwierdzające posiadanie przedmiotowych kwalifikacji.
Dzięki określaniu wymagań w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego przez ustawodawcę, wymagania te będą ustalone na poziomie zapewniającym prawidłowe wykonywanie czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu, co wzmocni bezpieczeństwo ruchu tych zakładów. Wprowadzenie w ustawie jasnych, przejrzystych i jednolitych w skali kraju wymagań, jakie trzeba spełnić, aby móc wykonywać określone czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu, z podziałem na rodzaje zakładów górniczych lub zakładów oraz rodzaje wykonywanych czynności, przyczyni się do podniesienia świadomości pracowników zakładów górniczych i zakładów w tym zakresie oraz ułatwi im planowanie ścieżki wykształcenia lub praktyki najkorzystniejszej dla rozwoju ich kariery zawodowej.
Powierzenie sprawdzenia spełnienia tych wymagań organom nadzoru górniczego zapewni stosowanie na terenie całego kraju jednolitej wykładni przepisów P.g.g. dotyczących wymagań w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego. Egzamin sprawdzający posiadanie kwalifikacji będzie przeprowadzać bezstronna komisja egzaminacyjna, powołana przez organ nadzoru górniczego, w skład której wchodzą kompetentni pracownicy nadzoru górniczego oraz przedstawiciele przedsiębiorców.
Nazwy działów ruchu i specjalności w dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu będą określone enumeratywnie w przepisach P.g.g. i rozporządzenia w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego, co zapobiegnie obchodzeniu prawa.
Projektowane rozwiązanie zwiększy mobilność pracowników, ponieważ uzyskają oni urzędowy dokument potwierdzający posiadanie przez nich wymaganych kwalifikacji, który będzie respektowany przez każdego pracodawcę prowadzącego zakład górniczy lub zakład. Przewidziane regulacje zapewniają swobodę przepływu pracowników między zakładami górniczymi prowadzącymi działalność jedną metodą lub nawet – w przypadku wykonywania podobnych czynności – między zakładami górniczymi prowadzącymi działalność różnymi metodami, co jest szczególnie istotne w kontekście restrukturyzacji górnictwa. Szeroko rozumianej mobilności pracowników górnictwa i uelastycznieniu rynku pracy będzie też służyć możliwość uznania równorzędności praktyki w podobnym dziale ruchu lub w podobnej specjalności technicznej w zakładach górniczych wydobywających kopaliny odmiennymi metodami. Ponadto stwierdzenie kwalifikacji danego rodzaju będzie umożliwiało z mocy prawa wykonywanie czynności w szerszym zakresie, dzięki czemu nastąpi uelastycznienie górniczego rynku pracy.
Projektowane rozwiązanie będzie również korzystne dla przedsiębiorców górniczych, albowiem zostaną oni zwolnieni z dotychczasowych obowiązków, przewidzianych dla nich jako pracodawców w art. 53 ust. 2 oraz art. 58 ust. 7 P.g.g. w dotychczasowym brzmieniu.

17. Szkolenia w górnictwie

Zaproponowano dokonanie zmian P.g.g. w obszarze szkoleń w górnictwie, polegających na:
1) doprecyzowaniu przepisu art. 112 ust. 4 P.g.g. co do posiadania kadry i środków na przeprowadzenie szkolenia;
2) ustanowieniu obowiązku uzyskania decyzji organu nadzoru górniczego, stwierdzającej posiadanie kadry i środków na przeprowadzenie szkolenia;
3) objęciu szerszego kręgu osób kierownictwa i dozoru ruchu szkoleniami w formie kursów specjalistycznych;
4) ustanowieniu obowiązku uwzględnienia w programie szkoleń zagrożeń występujących w ruchu zakładu górniczego lub zakładu;
5) ustanowieniu obowiązku uzyskania decyzji organu nadzoru górniczego zatwierdzającej programy szkoleń.

Konsekwencją ustanowienia nowego obowiązku jest dodanie art. 183a P.g.g. – przepisu karnego wprowadzającego sankcję za naruszenie obowiązków, określonych w projektowanym art. 112 P.g.g.

W wyniku projektowanych zmian przewiduje się podniesienie poziomu szkoleń w górnictwie, co w konsekwencji przełoży się na wzrost bezpieczeństwa pracy w zakładach górniczych i zakładach.

18. Nadzór i kontrola wykonywane przez organy nadzoru górniczego, organy administracji geologicznej oraz pracowników PSG

W celu rozwiązania problemów organów nadzoru górniczego związanych z wykonywaniem zadań w ramach nadzoru i kontroli zaproponowano wprowadzenie w art. 175a P.g.g. kary pieniężnej za uniemożliwianie wykonywania nadzoru i kontroli upoważnionym pracownikom organów nadzoru górniczego lub utrudniania im przeprowadzanie kontroli. Wysokość kary pieniężnej została zaproponowana w bardzo szerokim zakresie, tj. od 1000 zł do 50 000 zł, co umożliwia dostosowanie wysokości konkretnej kary do wagi i okoliczności zdarzenia, stanowiącego delikt administracyjny. Kary pieniężne będzie wymierzał, w drodze decyzji, właściwy organ nadzoru górniczego, tj. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, dyrektor okręgowego urzędu górniczego. W wyniku wprowadzenia projektowanej regulacji nastąpi skuteczniejsza egzekucja przestrzegania przepisów prawa, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwa powszechnego lub ochrony środowiska i gospodarki złożem.
Analogiczne rozwiązanie przyjęto w celu rozwiązania problemów organów administracji geologicznej i upoważnionych przez ministra właściwego do spraw środowiska pracowników PSG związanych z wykonywaniem zadań w ramach nadzoru i kontroli. W tym celu zaproponowano wprowadzenie w art. 175b P.g.g. kary pieniężnej w wysokości od 1000 do 50 000 zł. Kary pieniężne będzie wymierzał w drodze decyzji odpowiednio właściwy organ administracji geologicznej.

19. Uprawnienie organów nadzoru górniczego jako oskarżyciela publicznego

Zaproponowano wprowadzenie w art. 189a P.g.g. normy określającej, że w sprawach o wykroczenia, o których mowa w dziale XI, organom nadzoru górniczego przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego. Ponadto ze względu na posiadaną wiedzę specjalistyczną, celowym jest nadanie organom nadzoru górniczego uprawnień oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia, o których mowa w dziale XI, także wtedy, gdy wniosek o ukaranie za wykroczenie złożył inny uprawniony oskarżyciel.

20. Jednostki naukowe

Z uwagi na brak w systemie prawa definicji pojęcia „jednostka naukowa" i fakt, że przepisy art. 49k ust. 1a oraz art. 49ka P.g.g. odsyłają obecnie do nieistniejących przepisów, a także z uwagi na nieprzydatność dla oceny ofert złożonych w przetargu kryterium współpracy przedsiębiorcy z jednostkami naukowymi, jest konieczne usunięcie tych przepisów z P.g.g.

21. Dokumentacje geologiczne

W art. 93 ust. 1 P.g.g. ograniczono liczbę egzemplarzy dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1–3 P.g.g., przedkładanej do zatwierdzenia właściwemu organowi administracji geologicznej – z 4 do 2 egzemplarzy w postaci papierowej, pozostawiając jednocześnie obowiązek przekazania dokumentacji geologicznej w 4 egzemplarzach w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych. W art. 94 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 1a P.g.g. doprecyzowano również, że 1 egzemplarz dokumentacji w postaci papierowej będzie przekazywany do podmiotu sporządzającego dokumentację, a drugi egzemplarz – do PSG prowadzącej centralne archiwum geologiczne. Pozostałe organy administracji geologicznej – marszałek województwa oraz starosta – otrzymają dokumentację geologiczną wyłącznie w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.
W art. 93 ust. 8 P.g.g. ograniczono liczbę egzemplarzy dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4 P.g.g., przekazywanej do właściwego organu administracji geologicznej – z 3 do 1 egzemplarza w postaci papierowej, pozostawiając jednocześnie obowiązek przekazania dokumentacji geologicznej w 3 egzemplarzach w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych. W art. 94 ust. 2 P.g.g. doprecyzowano również, że 1 egzemplarz dokumentacji w postaci papierowej będzie przekazywany do PSG prowadzącej centralne archiwum geologiczne. Pozostałe organy administracji geologicznej – marszałek województwa oraz starosta – otrzymają dokumentację geologiczną wyłącznie w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.

22. Elektroniczne kopie projektu robót geologicznych

W art. 80 ust. 4 P.g.g. wprowadzono obowiązek przedkładania kopii projektu robót geologicznych w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych w miejsce dotychczasowego obowiązku składania kopii tego projektu w wersji papierowej.

23. Definicja roboty geologicznej

Zgodnie z zaproponowaną w art. 6 ust. 1 pkt 11 P.g.g. zmianą definicji roboty geologicznej, badania sejsmiczne w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 P.g.g., oraz w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju, zawsze będą uznawane za roboty geologiczne i w konsekwencji będą mogły być wykonywane tylko na podstawie projektu robót geologicznych. Z uwagi na powyższe zmiany zmodyfikowano również art. 41 ust. 1 P.g.g., przez wskazanie, że stronami postępowania nie będą właściciele nieruchomości (użytkownicy wieczyści), w obrębie których będą wykonywane badania sejsmiczne.

24. Drążenie tuneli

W projekcie zaproponowano doprecyzowanie normy art. 2 ust. 1 pkt 4 P.g.g. przez usunięcie budzącego wątpliwości interpretacyjne wyrażenia „z zastosowaniem techniki górniczej". W konsekwencji tej zmiany ustawodawca jednoznacznie przesądził, że drążenie wszystkich tuneli odbywa się z obowiązkiem odpowiedniego stosowania przepisów P.g.g., z wyłączeniem przepisów o koncesjach. Odpowiednie stosowanie przepisów P.g.g. zapewni w szczególności przeciwdziałanie zagrożeniom występującym podczas drążenia tuneli pod powierzchnią ziemi, przez co nastąpi wzrost szeroko pojmowanego bezpieczeństwa powszechnego, środowiska oraz osób zaangażowanych w drążenie tunelu. Wprowadzone jasne i przejrzyste zasady ułatwią i ujednolicą prowadzenie działalności w zakresie drążenia tuneli.

25. Kompetencje OAG w sprawach związanych z zatwierdzaniem PRG oraz dokumentacjami geologicznymi dotyczącymi posadowienia obiektów jądrowych

W projekcie zaproponowano wprowadzenie przepisu ujednolicającego zakres kompetencji OAG w sprawach związanych z zatwierdzaniem PRG i dokumentacji geologicznych dla obiektów jądrowych i powierzenie kompetencji w tym zakresie jednemu OAG – ministrowi właściwemu do spraw środowiska. Rozwiązanie takie będzie eliminowało ewentualne rozbieżności w rozstrzygnięciach różnych organów administracji, będzie miało skutek porządkujący przepisy i ułatwiający ich stosowanie oraz, co najważniejsze, wpłynie pozytywnie na bezpieczeństwo realizacji przyszłych obiektów jądrowych. Na potrzeby rozpoznania budowy geologicznej pod inwestycje jądrowe sporządzane będą PRG i dokumentacje geologiczne m.in. dla:

1) określenia warunków geologiczno-inżynierskich dla potrzeb posadowienia obiektu budowlanego;
2) określenia warunków hydrogeologicznych w związku z zamierzonym wykonywaniem przedsięwzięcia mogącego negatywnie oddziaływać na wody podziemne, w tym powodować ich zanieczyszczenie;
3) rozpoznania budowy geologicznej obszaru z uwzględnieniem specyfiki oceny lokalizacji obiektu jądrowego, obejmującej charakterystykę podłoża czwartorzędowego, trzeciorzędowego i starszego podłoża (inna dokumentacja geologiczna).

W wyniku projektowanej zmiany wszystkie te opracowania będą zatwierdzane przez jeden OAG – ministra właściwego do spraw środowiska, odpowiedzialnego za nadzór nad rozpoznaniem obiektów strategicznych i realizowanych w najbardziej skomplikowanych warunkach geologicznych zaliczanych do III kategorii geotechnicznej.

26. Przepisy karne

Projekt przewiduje rozszerzenie stosowania usytuowanych w dziale XI P.g.g. przepisów karnych, mających zastosowanie do naruszenia przepisów P.g.g. w przypadku działalności zakładów górniczych również do zakładów – to jest wyodrębnionych technicznie i organizacyjnie zespołów środków służących bezpośrednio do wykonywania działalności określonej w art. 2 ust. 1 albo w art. 86 P.g.g., obejmujących wyrobiska górnicze, obiekty budowlane, urządzenia oraz instalacje, wykonujących roboty geologiczne służące poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż kopalin oraz poszukiwaniu i rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także roboty geologiczne służące innym celom wykonywane z użyciem środków strzałowych albo wykonywane na głębokości większej niż 100 m, albo wykonywane na obszarze górniczym utworzonym w celu wykonywania działalności metodą robót podziemnych albo metodą otworów wiertniczych. W ocenie projektodawcy w sytuacji, gdy nałożone przez P.g.g. obowiązki przedsiębiorcy prowadzącego zakład górniczy i przedsiębiorcy prowadzącego zakład są w istocie tożsame, jest pożądane, aby naruszenia ustawy przez przedsiębiorcę prowadzącego zakład górniczy i przedsiębiorcę prowadzącego zakład były sankcjonowane w taki sam sposób.

Ponadto projekt przewiduje wprowadzenie sankcji wobec pracowników PIG-PIB, którzy swoim działaniem lub zaniechaniem doprowadzą do nieuprawnionego ujawnienia informacji geologicznej pozyskanej przez PSG wskutek realizacji zadań związanych z rozpoznaniem złóż kopalin.

II. Zmiany w innych ustawach

1. Zmiana ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Nadrzędnym celem nowelizacji jest wprowadzenie szczególnej i realnej ochrony dla złóż mających strategiczne znaczenie dla polskiej gospodarki. Oprócz omówionych wyżej zmian P.g.g., efekt ten zamierza się osiągnąć przez wprowadzenie w u.p.z.p. procedury uzgadniania z ministrem właściwym do spraw środowiska (w miejsce dotychczasowego niewiążącego opiniowania) studium i planu miejscowego oraz planu zagospodarowania przestrzennego województwa. Uzgadnianie będzie następować w odniesieniu do terenów występowania złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g., w tym przede wszystkim złóż strategicznych. Takie rozwiązanie pozwoli ministrowi właściwemu do spraw środowiska na realne wywiązywanie się z realizacji zadania polegającego na ochronie złóż.

Następnie planuje się wyłączenie z dotychczasowej właściwości rzeczowej ministra właściwego do spraw środowiska uzgadniania projektów decyzji o warunkach zabudowy, które przewidują zmianę wyłącznie sposobu użytkowania obiektu budowlanego. Usprawni to działanie ministra właściwego do spraw środowiska, dla którego zostaną pozostawione kluczowe rozstrzygnięcia w zakresie ochrony złóż kopalin.

2. Zmiana ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami – sprzedaż nieruchomości w terenie górniczym

Zasadne jest dokonanie zmiany podmiotu oraz zakresu opiniowania, ponieważ z punktu widzenia podmiotu publicznego, rozporządzającego prawem do nieruchomości kluczowe jest przede wszystkim dostarczenie informacji o elementach istotnych z punktu widzenia przyszłego użytkownika, należą do nich bez wątpienia informacje o potencjalnym wpływie robót górniczych na nieruchomości. Projektuje się, aby zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 1 u.g.n. sprzedaż nieruchomości, oddawanie w użytkowanie wieczyste, użytkowanie, najem lub dzierżawę, jeżeli są położone w granicach terenów górniczych utworzonych dla prowadzenia działalności dotyczącej złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g., wymagało, w razie braku planu miejscowego, opinii właściwego organu nadzoru górniczego.

3. Zmiana ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska

Zasadne jest, aby w art. 71 ust. 1 i 2 P.o.ś., które traktują o konieczności uwzględnienia zasad zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska, jako podstawach sporządzania i aktualizacji strategii rozwoju oraz dokumentów planistycznych, została wprost wskazana ochrona złóż oraz konieczność zapewnienia do niej dostępności – jako element ochrony środowiska.
Zmiana ta powiązana jest bezpośrednio z projektowanym art. 125 P.o.ś., w którym wskazano, że zasady ochrony udokumentowanych złóż kopalin określa P.g.g. oraz że nie będzie stanowiło naruszenia ochrony złóż kopalin lokalizowanie na obszarach występowania udokumentowanych złóż kopalin morskich farm wiatrowych w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, oraz instalacji odnawialnych źródeł energii, jeżeli instalacje te nie są trwale związane z gruntem w sposób uniemożliwiający eksploatację złoża w przyszłości. Projektowane rozwiązania wpisują się w potrzebę zrównoważonego rozwoju oraz umożliwiania korzystania przez gminy górnicze ze środków Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji. Pozostałe zmiany mają charakter wynikowy.

4. Zmiana ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – uzgadnianie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Projektowana ustawa przewiduje zniesienie wymogu, aby już na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach istniała zgodność planowanej lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, tj. w art. 80 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zakres wyjątków zostanie rozszerzony o działalność związaną z wydobywaniem ze złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g. Dodatkowym uzasadnieniem dla projektowanego rozwiązanie jest okoliczność, że zgodnie z art. 6 pkt 8 u.g.n. celem publicznym jest zarówno poszukiwanie i rozpoznawanie, jak i wydobywanie, jeżeli dotyczy złóż objętych własnością górniczą, zaś gmina ma obowiązek uwzględnienia inwestycji celu publicznego w dokumentach planistycznych.

5. Zmiana ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej

Konsekwencją projektowanej, wyżej opisanej zmiany istniejącego podziału na państwową służbę geologiczną oraz państwową służbę hydrogeologiczną jest ujednolicenie wszystkich regulacji dotyczących tych służb, wobec tego jest zasadne wprowadzenie zmian dostosowawczych w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1097, z późn. zm.), w której w art. 47d ust. 2 jest wskazana państwowa służba hydrogeologiczna.

6. Zmiana ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne

Ze względu na trudności praktyczne w ustaleniu SNQ dla poszczególnych wód, a także dostępnych zasobów wód podziemnych, które w wielu przypadkach nie są ustalone, zadecydowano o odstąpieniu od powiązania wysokości opłat za usługi wodne za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych odpowiednio z dostępnymi zasobami wód podziemnych oraz średnim niskim przepływem z wielolecia (SNQ). Przedmiotowa zmiana ma na celu także uproszczenie systemu opłat za usługi wodne, a także wyeliminowanie mogących powstać znacznych wątpliwości interpretacyjnych dotyczących sposobu ustalania SNQ i dostępnych zasobów wód podziemnych.

7. Zmiany w specustawach

Proponuje się, aby w ustawach przewidujących szczególny tryb realizacji inwestycji, które będą realizowane na terenach występowania złóż strategicznych wprowadzony został obowiązek uzyskania opinii ministra właściwego do spraw środowiska, oznacza to konieczność wprowadzenia zmian w nw. aktach prawnych:

1) w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 162);
2) w ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 602);
3) w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 273, z późn. zm.);
4) w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2021 r. poz. 1836, z późn. zm.);

5) w ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1079, z późn. zm.);
6) w ustawie z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1275, z późn. zm.);
7) w ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1812);
8) w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1538, z późn. zm.).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ochrona złóż kopalin

Zagadnienie ochrony złóż kopalin zostało przeanalizowane – na potrzeby niniejszej oceny – na gruncie ustawodawstw innych państw europejskich, w tym niebędących członkami Unii Europejskiej. Źródłem cennych danych w tym zakresie było przede wszystkim opracowanie pt. „Legal and formal factors related to the mineral raw material deposits accessibility in Europe" (tłum.: „Prawne i formalne czynniki związane z dostępnością złóż kopalin w krajach Europy") autorstwa Barbary Radwanek-Bąk i Mari Kivinen opublikowanie w czasopiśmie naukowym „De gruyter open".
Regulacje prawne w krajach takich jak: Albania Czechy, Grecja, Węgry i Rumunia, dotyczące zagospodarowania przestrzennego, uznają za priorytet zabezpieczenie przed trwałą zabudową terenów złożowych. Dostęp do złóż w celu ich ewentualnej eksploatacji jest więc zapewniony przez prawodawcę.
Wśród państw stawianych za wzór, jeśli chodzi o dobre praktyki w temacie procedury planistycznej, wymienia się również Wielką Brytanię, Niemcy i Austrię. Ustawodawstwa tych krajów wprowadzają obowiązek przedkładania jako załączniki szczegółowych map obrazujących położenie złóż kopalin lub szczegółowego wyciągu z planu zagospodarowania przestrzennego gminy do innych dokumentów wpływających na sposób zagospodarowania terenu (np. do projektów budowlanych). W żadnym z tych państw zasadniczo nie zbuduje się domu, jeżeli z załącznika do projektu budowlanego (w postaci wyciągu z planu miejscowego) wynika, że na terenie objętym projektem zalegają złoża kopalin.
Z kolei w Finlandii zasadą jest, że koncesja wydobywcza może być wydana tylko w przypadku, gdy na terenie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (a dokładniej rzecz ujmując: fiński odpowiednik polskiego MPZP). Oznacza to, że do uzyskania koncesji konieczna jest *de facto* inicjatywa podmiotu zainteresowanego rozpoczęciem działalności koncesjonowanej. Współdziałanie przyszłego zarządcy kopalni z właściwymi organami determinuje zagospodarowanie terenu na cele geologiczne. Ponadto w Finlandii o sposobie zagospodarowania terenów złożowych w sprawach spornych rozstrzyga sąd. Decyzje sądu w tego typu sprawach są zwykle poprzedzone opiniami ekspertów oraz konsultacjami i dialogiem społecznym. Podobne do fińskich rozwiązania prawne funkcjonują w takich krajach jak Albania, Austria, Dania/Grenlandia, Cypr, Holandia, Włochy, Słowacja czy Szwajcaria.

Podziemne składowanie dwutlenku węgla

W krajach członkowskich (w tym w Wielkiej Brytanii, będącej do 2020 r. członkiem Unii Europejskiej) i stowarzyszonych Unii Europejskiej (w szczególności w Norwegii, Islandii, Lichtensteinie i Szwajcarii) regulacje prawne dotyczące podziemnego składowania dwutlenku węgla są zasadniczo wynikiem wdrożenia do prawa krajowego zapisów dyrektywy CCS.
Przepisy analogiczne do przepisów dyrektywy CCS były i są wdrażane na szczeblu federalnym i stanowym w USA (w szczególności dotyczy to projektów w poziomach solankowych). Wcześniej do projektów CO_2-EOR, polegających na intensyfikacji wydobycia węglowodorów przy użyciu dwutlenku węgla zatłaczanego do złoża, miały tam zastosowanie regulacje dotyczące węglowodorów – prawo federalne *Safe Drinking Water Act*, 1974, z późn. zm., do którego Federalna Agencja Ochrony Środowiska (US EPA) wydała w roku 1980 szereg rozporządzeń i wytycznych dotyczących projektów EOR i związanych z tym zagadnień ochrony użytkowych wód podziemnych. Natomiast w latach 2010–2018 US EPA wydała szereg rozporządzeń i wytycznych dedykowanych permanentnemu składowaniu CO_2, dla całości cyklu życia projektów CCS (w formacjach solankowych oraz w złożach węglowodorów po zakończeniu wydobycia), w tym monitoringowi składowisk. Zagadnienia techniczne nadzoru i kontroli bezpieczeństwa składowania/monitoringu składowisk dwutlenku węgla w USA przedstawiane są w corocznym raporcie *DOE/National Energy Technology Laboratory* (*NETL* – najbardziej aktualna edycja – *NETL*, 2017) i obejmują zalecenia w odniesieniu do opracowania planu monitoringu, wymogi prawne i rekomendacje odnośnie technik monitoringu atmosferycznego, przypowierzchniowego i wgłębnego oraz przykłady ich zastosowań.
Podobne regulacje wprowadzono w Australii i Kanadzie (transport i składowanie CO_2 na morzu pozostaje w gestii rządu federalnego, na lądzie – poszczególnych stanów, z wyjątkiem transportu CO_2 między stanami (raport *IEA* – Stanley, 2016; syntetyczny raport projektu unijnego CGS Europe – Korre i in., 2014).
W przypadku Kanady najbardziej kompleksowe regulacje w przedmiotowym zakresie zostały opracowane przez stan Alberta, gdzie zlokalizowanych jest większość kanadyjskich projektów CCS (wytyczne – Alberta Government z 2013 r. obejmują krótką charakterystykę technologii CCS i znaczenia jej wdrożenia dla gospodarki stanu Alberta, cyklu życia projektów CCS, zalecenia odnośnie wyboru składowisk, ubiegania się o koncesje na rozpoznanie i składowanie, zagospodarowania składowiska i monitoringu stanu początkowego, zatłaczania CO_2 i monitoringu w trakcie zatłaczania, zabezpieczenia finansowego na potrzeby monitoringu po zakończeniu zatłaczania i nieprzewidzianych zdarzeń, zamknięcia

składowiska i działań prowadzonych po zamknięciu). Punktem wyjścia do opracowania wspomnianych wytycznych i regulacji były doświadczenia w zakresie zatłaczania gazów kwaśnych, natomiast koncesje na składowanie CO_2 pozostają w gestii AER (*Alberta Energy Regulator*; Stanley, 2016). W stanie Saskatchewan ramy prawne dla składowania CO_2 stanowią istniejące regulacje dotyczące węglowodorów – związane z ich produkcją, wspomaganiem wydobycia i magazynowaniem (Stanley, 2016).
Status legislacji i problematyka monitoringu składowisk CO_2 w Australii omówione są w raporcie *Parsons Brinckerhoff* (2012), obejmującym przegląd literatury na temat technik i wymogów dla monitoringu na wszystkich etapach życia projektu CCS, jak również regulacji obowiązujących w tym zakresie w Australii oraz rezultaty dyskusji o tej działalności z interesariuszami.
Według danych na koniec 2020 r. na świecie rozwijanych jest obecnie 65 aktywnych dużych projektów CCS (demonstracyjne i duże komercyjne) znajdujących się na różnych etapach realizacji – aktualnie funkcjonujące (22), w trakcie uruchamiania (4), w budowie/realizacji (16) i na etapie prac studialnych (23). Większość aktywnych projektów zlokalizowana jest w Ameryce Północnej, dominują przy tym projekty ukierunkowane na zwiększanie wydobycia węglowodorów, tzn. wspomaganie wydobycia węglowodorów przez zatłaczanie CO_2.
W Europie funkcjonuje 13 komercyjnych projektów CCS (najwięcej w Wielkiej Brytanii – 7 i w Norwegii – 4), na różnym poziomie zaawansowania. Wszystkie projekty zlokalizowane są w obszarze Morza Północnego. Zgodnie z planami rozwoju tych projektów, do 2030 r. 11 z nich ma przejść do fazy operacyjnej.
Ponadto oficjalny rozwój technologii CCS zapowiadają Włochy, Dania, Szwecja oraz Niemcy.
W Norwegii składowanie dwutlenku węgla możliwe jest tylko w obszarze szelfu kontynentalnego. Wprowadzone przepisy są oparte o dyrektywę CCS oraz Protokół Londyński. Działalność CCS jest możliwa jako element działań związanych z wydobyciem węglowodorów albo działalność samodzielna. Największym rozwijanym projektem (od 2013 r.) jest *Northen Lights/Longship*, którego uruchomienie planowane jest na 2024 r., a w 2020 r. parlament Norwegii podjął decyzje o współfinansowaniu tego projektu.
W Holandii składowanie dwutlenku węgla oparte jest o Dyrektywę CCS i wymaga koncesji na składowanie. Rozwijany jest jeden projekt o nazwie Porthos, który otrzymał w styczniu 2021 r. dofinansowanie z Unii Europejskiej, decyzja inwestycyjna dla projektu planowana jest w 2022 r., a jego uruchomienie w 2024 r.
Dodatkowo na świecie prowadzonych jest 19 projektów pilotażowych pełnego łańcucha CCS/CCSU, aktualnie funkcjonujących lub na innych etapach realizacji, ewentualnie niedawno zakończonych, w przypadku których prowadzony jest dalej monitoring, kontynuowanych lub przewidzianych do kontynuacji jako projekty w większej skali. Najwięcej jest projektów chińskich i amerykańskich (odpowiednio 7 i 6 z 19). Stosowane są rozmaite technologie wychwytu, zaś wśród opcji składowania przeważa EOR, to jest składowanie CO_2 w złożu węglowodorów połączone z intensyfikacją wydobycia węglowodorów. Drugą opcję składowania w Chinach i USA stanowi składowanie w formacjach solankowych na lądzie. W dwóch chińskich projektach (*Jingbian CCS Project* i *Wuqi Yougou pilot test*) prowadzono zatłaczanie do tego samego, dużego złoża ropy naftowej (do różnych pól w obrębie tego złoża), przy czym oba projekty odnoszą się do instalacji wychwytu położonych w tym samym zakładzie przemysłowym (gazyfikacja węgla kamiennego). Pozostałe projekty chińskie funkcjonują w ramach zakładów petrochemicznych, elektrowni i instalacji przetwarzania gazu.
Projekty CCS/CCSU realizowane w USA są na ogół stosunkowo duże i oparte na sprawdzonych technologiach. Dominuje produkcja biopaliw (etanol, biogaz) z zastosowaniem technologii CCS, co daje przedsięwzięcia o ujemnej emisji dwutlenku węgla, gdyż zamiast emisji CO_2 ze spalania paliw kopalnych mamy wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla wytworzonego z (fermentacji i/lub spalania) biomasy (*BECCS,* bioenergia wraz z CCS). Wyjątkiem jest tu projekt oczyszczania gazu ziemnego wydobywanego z formacji łupkowych z niepożądanych domieszek CO_2 (to również sprawdzona technologia).
Z trzech projektów japońskich aktualnie funkcjonuje jeden (*Tomakomai CCS demonstration pilot project),* wykorzystujący składowanie w formacjach solankowych pod dnem morza, a dwa pozostałe projekty są w trakcie uruchamiania i nie podano dla nich informacji dotyczących opcji składowania.
Projekt francuski (*Total Lacq CCS Project*) obejmował zatłaczanie dwutlenku węgla do sczerpanego złoża gazu ziemnego – aktualnie prowadzony jest monitoring środowiskowy po zakończeniu zatłaczania.
Projekt brytyjski (*Drax bioenergy carbon capture pilot plant*) ma przetestować rozwiązania technologiczne dla projektu demonstracyjnego przewidzianego w tej samej lokalizacji.
Podobnie znajdujący się na wczesnym etapie realizacji projekt australijski (*Hydrogen Energy Supply Chain*) ma być wstępem do projektu komercyjnego.

Podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru

W USA, w Teksasie, działają 3 magazyny wodoru w kawernach solnych. Są to:
1) *Terminal-Clemens Dome* (operator Chevron Phillips) od 1983 r., głębokość 930 m, objętość 580 tys. m^3;
2) *Moss Bluff* (operator Praxair) od 2007 r., głębokość 822 m, objętość 566 tys. m^3;
3) *Spindletop* (operator Air Liquide) głębokość 1200 m, objętość 906 tys. m^3.

Magazyny te pracują podobnie do konwencjonalnych kawern na gaz ziemny. Kawerny są podłączone do sieci rurociągów wodorowych o zasięgu kilkuset kilometrów.
W Wielkiej Brytanii – magazyn wodoru w kawernach solnych zlokalizowany jest w Teeside i funkcjonuje od 1972 r. (operator Sabic Petroleum). Obejmuje 3 kawerny solne o objętości 70 tys. m^3 każda, na głębokości 350 m.
Kawerny są stosunkowo małe i znajdują się w warstwie soli o grubości 50 m.

We Francji (Beynes) w latach 1956–1972 firma Gaz de France w celu regulowania wahań produkcji i popytu przechowywała wyprodukowany gaz, zawierający 50% wodoru, w solankowych warstwach wodonośnych. W ciągu 18 lat działalności magazynu nie stwierdzono problemów z bezpieczeństwem, zaobserwowano jednak intensywną aktywność bakteryjną i transformację składu gazu. Ponadto realizowane są następujące projekty badawcze:
Austria – projekt obejmujący domieszkowanie wodoru do gazu ziemnego w utworach porowych oraz produkcja metanu z wodoru i CO_2 w sczerpanym złożu gazu ziemnego.
RAG Austria AG w 2017 r. zakończyła projekt składowania wodoru w sczerpanym złożu ropy naftowej i gazu w Austrii pod nazwą *Underground Sun Storage*. Badana była możliwość magazynowania wodoru wyprodukowanego przy użyciu energii słonecznej w małym, wyczerpanym złożu gazu ziemnego w Górnej Austrii. Projekt był finansowany przez Austriacki Fundusz Klimatu i Energii i badał możliwość przechowywania wodoru jako dodatku do gazu ziemnego/syntetycznego metanu w zbiornikach porowych.
Dzięki ogromnej pojemności magazynów gazu w Austrii (ponad 8 miliardów m^3) ich rola w systemie energetycznym w przyszłości może wzrosnąć, ponieważ można je wykorzystać do magazynowania i bilansowania dostaw energii odnawialnej (wodoru). Projekt obejmował eksperymenty laboratoryjne, symulacje i próby terenowe przeprowadzone na skalę przemysłową w istniejącym zbiorniku o podobnych parametrach do dużych, rozwiniętych magazynów w Austrii. Projekt *HyUnder* finansowany przez Unię Europejską był prowadzony w latach 2012–2014 w krajach objętych badaniem: Niemczech, Hiszpanii, Wielkiej Brytanii, Rumunii, Francji i Holandii. Projekt został sfinansowany w ramach wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz ogniw paliwowych i wodoru realizowanej na podstawie siódmego programu ramowego Unii Europejskiej. W ramach projektu *HyUnder* oceniono potencjał podziemnego magazynowania wodoru na dużą skalę, zaczynając od analizy złóż soli w Europie, badając i porównując przydatność wszystkich potencjalnych możliwych opcji geologicznego magazynowania wodoru. Uzyskane wyniki wskazały na kawerny solne jako podstawową opcję podziemnego magazynowania wodoru, następnie wyeksploatowane złoża gazowe, a jako ostatnie formacje wodonośne. Istniejące magazyny gazu ziemnego są preferowane ze względu na dostępność wymaganej infrastruktury. Ponadto kawerny solne wydają się być podstawowym sposobem magazynowania wodoru pod ziemią, głównie ze względu na pozytywne doświadczenia z magazynowaniem gazu ziemnego, ich elastyczność podczas eksploatacji w sposób cykliczny oraz niski udział gazu buforowego. Ustalenia projektu wskazały Niemcy, Holandię i Wielką Brytanię jako najbardziej odpowiednie kraje do magazynowania wodoru w złożach solnych spośród sześciu analizowanych krajów. Projekt *HyUnder* skupił się wyłącznie na roli podziemnego magazynowania wodoru jako technicznie wykonalnego środka do magazynowania energii elektrycznej na dużą skalę, bez szczegółowego rozważania magazynowania energii wodorowej w kontekście integracji odnawialnych źródeł energii.
Niemcy – projekt *H2Store*.
W latach 2011–2012 w Niemczech (Brandenburgia, Dolna Saksonia) były prowadzone projekty pilotażowe w zakresie magazynowania wodoru i CO_2 w zbiornikach i skałach osadowych. Celem tych krótkotrwałych projektów było składowanie niewielkich ilości wodoru lub połączonego wtrysku wodoru i CO_2 (pochodzącego z biomasy) w celu wytwarzania energii do ogrzewania i „zielonego" ekometanu. W zakres tych projektów nie wchodziło długotrwałe przechowywanie dużych ilości wodoru jako odtwarzalnego źródła dostaw energii w okresach, wysokie zapotrzebowanie na energię nie wchodzi w zakres tych projektów.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy do spraw środowiska	1	Analiza własna	Nadzór nad państwową służbą geologiczną zintegrowaną ze służbą hydrogeologiczną. **Ochrona złóż:** − uzgadnianie projektów dokumentów planistycznych w zakresie dotyczącym złóż kopalin; − opiniowanie inwestycji regulowanych specustawami, realizowanych na terenach występowania złóż strategicznych; − określenie właściwości do weryfikacji dokumentów planistycznych do terenów znajdujących się ponad złożami wskazanymi w art. 10 ust. 1 P.g.g. oraz złóż wskazanych w art. 10 ust. 3 P.g.g., jeżeli zostaną uznane za złoża strategiczne; − nakładanie kar pieniężnych na wojewodów za niewydanie zarządzenia zastępczego;

			− prowadzenie postępowań w sprawie nadania złożu statutu złoża strategicznego. **Zniesienie współdziałania:** − przy procedurze obrotu nieruchomościami w granicach terenów górniczych.
Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej	1	Analiza własna	Utrata nadzoru nad państwową służbą hydrogeologiczną.
Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy	1	Analiza własna	Pełni funkcję państwowej służby geologicznej ze zintegrowaną hydrogeologią.
Państwowa służba geologiczna	1	Analiza własna	**Współdziałanie** (opinia) – w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne: − ograniczenie liczby rocznie przyjmowanych informacji o parametrach wydobywania węglowodorów (2 zestawienia zamiast 12), − ograniczenie liczby przyjmowanych zgłoszeń zamiaru rozpoczęcia robót geologicznych (tylko – złoża kopalin objętych własnością górniczą), − nowe uprawnienia: możliwość wystąpienia do sądu o udostępnienie nośnika, na którym zapisana została informacja geologiczna; − możliwość opracowywania projektów robót geologicznych na potrzeby ustalania zasobów złóż kopalin. **Obowiązek**: − przetwarzanie informacji o parametrach wydobywania węglowodorów ze złoża.
Krajowy Administrator Podziemnych Składowisk Dwutlenku węgla (PIG-PIB)	1	Art. 163a i art. 163b ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	**Obowiązek:** − monitorowania podziemnych składowisk dwutlenku węgla; − przejęcia odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowiska dwutlenku węgla.
Gminy	2477	Główny Urząd Statystyczny – dane z rejestru „TERYT" publikowane wg stanu z dnia 01.01.2020 r.	**Obowiązek:** − terminowego ujawniania udokumentowanych złóż kopalin nie tylko w studium, ale również w planie miejscowym; − uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw środowiska rozwiązań przyjętych w projektach studium i planu miejscowego, decyzjach WZ w zakresie złóż kopalin wymienionych w art. 10 ust. 1 P.g.g. oraz złóż kopalin określonych w art. 10 ust. 3, które zostały uznane za złoża strategiczne, a także w zakresie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji.

			Ograniczenie wydatków − związanych z opracowywaniem dokumentów planistycznych lub ich zmianą (aktualizacją). **Wydawanie opinii** – w postępowaniach związanych z uznaniem złoża kopaliny za złoże strategiczne.
Wojewodowie	16	art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa	**Sankcje** − w postaci kary pieniężnej nakładanej przez ministra właściwego do spraw środowiska za zwłokę w wydawaniu zarządzeń zastępczych w sprawie ujawnienia złóż kopalin.
Organy administracji geologicznej/organy koncesyjne	– minister właściwy do spraw środowiska: 1 – marszałkowie województw: 16 –starostowie: 380 Razem: 397	– art. 156 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze – art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa – Główny Urząd Statystyczny: dane rejestru „TERYT" publikowane wg stanu z dnia 01.01.2020 r.	**Kompetencje:** − doprecyzowanie właściwości w zakresie uzgadniania i opiniowania poszczególnych dokumentów planistycznych; − zniesienie właściwości OAG przy procedurze obrotu nieruchomościami położonymi na obszarze terenów górniczych; − uzgadnianie przez marszałków województw decyzji o warunkach zabudowy na terenach występowania udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g., w zakresie zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego; − uzgadnianie przez marszałków województw projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz projektu decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, obejmujące wyłącznie zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego – w zakresie złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, oraz złóż kopalin określonych w art. 10 ust. 3, które zostały uznane za strategiczne, a także w zakresie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji; − uwzględnienie inwestycji OZE w procedurze uzgadniania treści miejscowych aktów planistycznych; − zmiany kompetencji organów administracji geologicznej w zakresie PRG dotyczących posadowienia obiektów jądrowych (minister właściwy do spraw środowiska zamiast starosty) oraz PRG dotyczących wkopów i otworów wiertniczych o głębokości do 30 m w celu wykonania ujęć wód podziemnych na potrzeby

			poboru wód podziemnych w ilości nieprzekraczającej 5 m^3 na dobę w obszarach górniczych utworzonych w celu wydobywania wód leczniczych lub solanek (marszałek województwa zamiast starosty); − nowe zadania dla marszałków województw: rekonstrukcja otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi; − uzupełnienie kompetencji o uprawnienia dotyczące nakładania kar pieniężnych za utrudnianie lub uniemożliwianie przeprowadzenia czynności nadzorczych lub kontrolnych przez pracowników organów administracji geologicznej lub państwowej służby geologicznej. **Konsekwencje wyżej wymienionych zmian kompetencyjnych:** Konieczność zapewnienia zasobów osobowych i technicznych dla prowadzenia wskazanych powyżej postępowań
Organy nadzoru górniczego	− Prezes Wyższego Urzędu Górniczego: 1 – dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych: 10 Razem: 11	− art. 164 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze − § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Aktywów Państwowych z dnia 1 marca 2022 r. w sprawie określenia nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych oraz zniesienia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gliwicach	**Kompetencje:** – (OUG) obowiązek współdziałania w procedurze obrotu nieruchomościami na terenie górniczym, na którym nie ma uchwalonego planu miejscowego (złoża objęte prawem własności górniczej); – uzupełnienie kompetencji organów nadzoru górniczego o uprawnienia dotyczące udziału w procesie udzielenia i wygaszenia koncesji będących w kompetencji starosty; – rozszerzenie kompetencji organów nadzoru górniczego w zakresie szkoleń w górnictwie o wydawanie decyzji stwierdzającej posiadanie kadry i środków oraz decyzji zatwierdzającej program kursu specjalistycznego; – uzupełnienie kompetencji organów nadzoru górniczego o uprawnienia dotyczące nakładania kar pieniężnych za utrudnianie lub uniemożliwianie przeprowadzenia czynności nadzorczych lub kontrolnych przez pracowników tych organów; – uzupełnienie kompetencji organów nadzoru górniczego określonych w ustawie P.g.g. o uprawnienia oskarżyciela publicznego; – uzupełnienie kompetencji organów nadzoru górniczego o uprawnienie do uzyskania informacji o pojazdach i ich właścicielach; – rozszerzenie kompetencji organów nadzoru górniczego w zakresie

			stwierdzania kwalifikacji do wykonywania czynności w kierownictwie lub w dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu. **Procedury:** – określenie kryteriów odmowy zatwierdzenia programu szkolenia; – dookreślenie zasad prowadzenia postępowań w sprawie ustalenia opłaty podwyższonej.
Przedsiębiorcy prowadzący działalność na podstawie P.g.g.	kilka tysięcy przedsiębiorców	dane własne Ministerstwa Klimatu i Środowiska oraz Wyższego Urzędu Górniczego (WUG)	**Zmiany dot. dokumentów planistycznych:** a) obowiązki − ponoszenie kosztów ujawnienia złóż strategicznych w studiach oraz w planach miejscowych (nowe złoża lub zmiany); b) możliwość sprawniejszego podejmowania działalności wydobywczej dzięki wprowadzeniu ustawowych terminów zobowiązujących gminy do ujawniania złóż kopalin oraz możliwości dokonywania jednocześnie zmiany studium i planu miejscowego; c) wydłużenie terminu, w którym podmiotowi przysługuje prawo pierwszeństwa oraz prawo do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej; d) możliwość wcześniejszego wystąpienia o decyzję środowiskową w celu prowadzenia działalności polegającej na wydobywaniu, jeżeli dotyczy złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g.; − ograniczenie zakresu opiniowania dodatku do PRG. **Zmiany dot. CCS, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru i koncesji węglowodorowych:** − możliwość realizacji projektów CCS w zakresie szerszym od dotychczasowego; − możliwość połączenia działalności CCS z intensyfikacją wydobycia węglowodorów (obniżenie kosztów działalności CCS); − preferencyjne warunki podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru; − uproszczenie przepisów dotyczących umowy o współpracy; − liberalizacja przepisów dotyczących zmiany koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż.

			Kwalifikacje/rozwój zawodowy: − ułatwienie zatrudnienia pracowników z potrzebnymi kwalifikacjami lub uprawnieniami; − zapewnienie wyższego poziomu szkoleń w górnictwie.
Osoby wykonujące czynności wskazane w art. 112 ust. 2 P.g.g., zatrudnione we wszystkich nadzorowanych zakładach górniczych i podmiotach	kilkanaście tysięcy osób wykonujących czynności wskazane w art. 112 ust. 2 P.g.g. (stan zatrudnienia w 2019 r.)	Dane własne WUG, wynikające z informacji pozyskiwanych w ramach nadzoru i kontroli, sprawowanych przez właściwe organy nadzoru górniczego	**Kwalifikacje zawodowe** − zapewnienie wysokiego poziomu szkoleń w górnictwie. **BHP ZG** − zwiększenie bezpieczeństwa pracy w zakładach górniczych i zakładach.
Osoby wykonujące czynności wskazane w art. 53 ust. 1 P.g.g. w brzmieniu ustalonym w projektowanej ustawie lub ubiegające się o stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania tych czynności, zatrudnione we wszystkich nadzorowanych zakładach górniczych i podmiotach	kilkadziesiąt tysięcy osób wykonujących czynności wskazane w art. 53 ust. 1 P.g.g. (stan zatrudnienia w 2020 r.)	Dane własne WUG, wynikające z informacji pozyskiwanych w ramach nadzoru i kontroli, sprawowanych przez właściwe organy nadzoru górniczego	**Kwalifikacje zawodowe i rozwój:** – zrównanie sytuacji prawnej osób wykonujących czynności w kierownictwie lub w dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu przez objęcie wszystkich tych osób obowiązkiem posiadania kwalifikacji określonych w P.g.g. oraz ujednolicenie wymagań dotyczących kwalifikacji do wykonywania danej czynności; − możliwość lepszego kierowania karierą zawodową w związku z uzyskaniem powszechnie obowiązującego stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania czynności w kierownictwie lub w dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu w formie świadectwa organu nadzoru górniczego; − obowiązek uzyskania stwierdzenia posiadania kwalifikacji określonych w P.g.g. przez osoby wykonujące czynności powierzone im na podstawie art. 58 ust. 7 pkt 1 P.g.g. (dla osób wykonujących czynności wskazane w art. 53 ust. 2 P.g.g. określono kilkuletni okres przejściowy). **Ułatwienia** − znaczące ułatwienie zmiany pracy na inny zakład górniczy prowadzący podobną działalność, bez konieczności ponownej weryfikacji posiadanych kwalifikacji.
Jednostki prowadzące szkolenia specjalistyczne	Liczba zmienna (od kilkunastu do kilkudziesięciu)	Dane publicznie dostępne	**Obowiązek** − uzyskania decyzji właściwego organu nadzoru górniczego stwierdzającej posiadanie kadry i środków umożliwiających szkolenie.
Podmioty korzystające z usług wodnych w postaci poboru wód podziemnych oraz wód powierzchniowych	Ilość trudna do oszacowania	Dane Ministerstwa Infrastruktury	Zmiana sposobu obliczania opłat za usługi wodne za pobór wód podziemnych oraz pobór wód powierzchniowych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został w dniu 25 października 2021 r.:

1. Zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.);

2. Skierowany do zaopiniowania przez:
   a) Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759),
   b) Radę Dialogu Społecznego zgodnie z art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.),
   c) Wojewodów,
   d) Marszałków Województw,
   e) Unię Metropolii Polskich,
   f) Unię Miasteczek Polskich,
   g) Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
   h) Związek Miast Polskich,
   i) Związek Powiatów Polskich,
   j) Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej,
   k) Wyższy Urząd Górniczy,
   l) Instytut Nafty i Gazu,
   m) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
   n) Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy,
   o) Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami,
   p) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
   q) Młodzieżowa Rada Klimatyczna,
   r) Narodowe Centrum Badań Jądrowych,
   s) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie;
3. Przekazany do zaopiniowania w trybie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) do następujących podmiotów:
   a) Konfederacja „Lewiatan”,
   b) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
   c) Związek Pracodawców Business Centre Club,
   d) Związek Rzemiosła Polskiego,
   e) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
   f) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
4. Przekazany do zaopiniowania w trybie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) do następujących reprezentatywnych organizacji związkowych:
   a) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,
   b) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
   c) Forum Związków Zawodowych;
5. Przekazany do zaopiniowania do Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców zgodnie z art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz. U. poz. 648).

Niezależnie od powyższego projekt został w dniu 25 października 2021 r. wysłany do konsultacji (z terminem 21 dni na zgłaszanie uwag) do następujących podmiotów:

1) ALGEO Sp. z o.o.
2) Cetus Energetyka Gazowa Sp. z o.o.
3) EKO-PLUS Sp. z o.o.
4) GAS STORAGE POLAND Sp. z o.o.
5) GAZKOP – 1 Sp. z o.o.
6) GEOTERMIA PYRZYCE Sp. z o.o.
7) Główny Instytut Górnictwa
8) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
9) Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” S.A.
10) INOWROCŁAWSKIE KOPALNIE SOLI SOLINO S.A.
11) Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.
12) KARBONIA S.A.
13) KGHM Polska Miedź S.A.
14) Kopalnia Soli Kłodawa S.A.
15) Nowy Ląd S.A.
16) KOPALNIA GIPSU LESZCZE S.A.
17) Kopalnia Soli „Bochnia” Sp. z o.o.
18) Kopalnia Soli „Wieliczka” S.A.
19) Kopalnia Węgla Brunatnego „Sieniawa” Sp. z o.o.
20) Krajowy Związek Pracodawców Branży Geologicznej
21) LOTOS PETROBALTIC S.A.

22) Lubelski Węgiel Bogdanka S.A.
23) Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.
24) PAK Kopalnia Węgla Brunatnego Adamów S.A. w likwidacji
25) PAK Kopalnia Węgla Brunatnego Konin S.A.
26) PEC GEOTERMIA PODHALAŃSKA S.A.
27) Przedsiębiorstwo Górnicze Silesia Sp. z o.o.
28) PGE GÓRNICTWO I ENERGETYKA KONWENCJONALNA S.A.
29) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.
30) Termospec Sp. z o.o.
31) PKN Orlen S.A.
32) Grupa LOTOS S.A.
33) Polska Grupa Górnicza Sp. z o.o.
34) SAINT – GOBAIN CONSTRUCTION PRODUCTS POLSKA Sp. z o.o.
35) Zakład Górniczy Siltech Sp. z o.o.
36) Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A.
37) Stowarzyszenie Kopalń Odkrywkowych
38) Polski Związek Producentów Kruszyw
39) Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego
40) Tauron Wydobycie S.A.
41) B8 Sp. z o.o. BALTIC Sp. k.a.
42) Baltic Gas Sp. z o.o. i wspólnicy spółka komandytowa
43) Central European Petroleum Ltd. Sp. z o.o. Oddział w Polsce
44) Energia Karpaty Zachodnie Sp. z o.o. Sp. k.
45) Energia Zachód Sp. z o.o.
46) Gora Energy Sp. z o.o.
47) GAZKOP-WILCHWY Sp. z o.o.
48) Liesa Energy Sp. z o.o.
49) MILEX Sp. z o.o.
50) Orlen Upstream Sp. z o.o.
51) PGNiG Termika Energetyka Przemysłowa S.A.
52) Rawicz Energy Sp. z o.o.
53) Baltic Shale Sp. z o.o.
54) Zakład Projektowania i Usług Technicznych A. i M. Brzozowscy Sp.J.
55) ZOK Sp. z o.o.
56) Zakład Odmetanowania Kopalń „ZOK II" Sp. z o.o.
57) Sekcja Krajowa Geologiczno-Wiertnicza NSZZ „Solidarność"
58) Rathdowney Polska Sp. z o.o.
59) Zielona Góra Copper Sp. z o.o.
60) Kompania Górnicza Amarante Sp. z o.o.
61) Morskie Kruszywa Naturalne Sp. z o.o.
62) BALTEX – Zatoka Sp. z o.o.
63) BALTEX – Górnictwo Morskie Sp. z o.o.
64) Polska Siarka Sp. z o.o.
65) Nexano Minerals Sp. z o.o.
66) Geograph Polska Sp. z o.o.
67) Brzezinka Sp. z o.o. SKA
68) Uzdrowisko Kopalnia Soli Bochnia Sp. z o.o.
69) UZDROWISKO BUSKO-ZDRÓJ S.A.
70) UZDROWISKO CIEPLICE POLSKA GRUPA UZDROWISK
71) UZDROWISKO HORYNIEC Sp. z o.o.
72) UZDROWISKO IWONICZ S.A.
73) UZDROWISKO LĄDEK-DŁUGOPOLE S.A.
74) UZDROWISKO RYMANÓW S.A.
75) Węglokoks Kraj Sp. z o.o.
76) ZAKŁAD PRZERÓBKI SOLANEK JODOWO-BROMOWYCH SALCO SP.J.
77) Zakłady Górniczo-Hutnicze Bolesław S.A.
78) Związek Pracodawców Polska Miedź
79) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości
80) Polska Unia Właścicieli Nieruchomości
81) Federacja Porozumienie Polskiego Rynku Nieruchomości
82) Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości

83) Stowarzyszenie Rozwoju Gospodarczego Gmin
84) Krajowe Stowarzyszenie Poszkodowanych Działalnością Geologiczno-Górniczą
85) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa
86) Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowego
87) Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN
88) Centralna Stacja Ratownictwa Górniczego S.A.
89) Akademia Górniczo-Hutnicza
90) Synthos Green Energy S.A.
91) Polska Fundacja im. Roberta Schumana
92) Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu
93) PEJ sp. z o.o.

Planowany czas na przeprowadzenie konsultacji publicznych wynosił 21 dni.
Informacja o konsultacjach publicznych została opublikowana na stronie internetowej Ministerstwa Klimatu i Środowiska, w zakładce „Konsultacje publiczne". Wyniki przeprowadzonych konsultacji zostały dodatkowo streszczone w zamieszczonym na stronie RCL Raporcie z konsultacji.

Projekt nie podlegał opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	-	-	**0,939**	**0,928**	**0,928**	**0,928**	**2,640**	**2,640**	**61,735**	**61,735**	**61,735**	**194,208**
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	0,620	0,620	5,920	5,920	5,920	**19,000**
JST	-	-	0,939	0,928	0,928	0,928	1,583	1,583	33,860	33,860	33,860	**108,469**
pozostałe jednostki (NFOŚiGW)	-	-	-	-	-	-	0,437	0,437	21,955	21,955	21,955	**66,739**
Wydatki ogółem	-	**1,413**	**5,123**	**14,431**	**14,380**	**14,380**	**14,380**	**14,380**	**14,556**	**14,380**	**14,380**	**121,803**
budżet państwa	-	0,579	2,994	12,440	12,440	12,440	12,440	12,440	12,440	12,440	12,440	**103,093**
JST	-	-	1,295	1,157	1,106	1,106	1,106	1,106	1,106	1,106	1,106	**10,194**
pozostałe jednostki (NFOŚiGW)	-	0,834	0,834	0,834	0,834	0,834	0,834	0,834	1,010	0,834	0,834	**8,516**
Saldo ogółem	-	**- 1,413**	**- 4,184**	**- 13,503**	**- 13,452**	**- 13,452**	**- 11,740**	**- 11,740**	**47,179**	**47,355**	**47,355**	**72,405**
budżet państwa	-	- 0,579	-2,994	-12,440	-12,440	-12,440	-11,820	-11,820	- 6,520	- 6,520	- 6,520	**- 84,093**
JST	-	-	- 0,356	- 0,229	- 0,178	- 0,178	0,477	0,477	32,754	32,754	32,754	**98,275**
pozostałe jednostki NFOŚiGW	-	- 0,834	- 0,834	-0,834	- 0,834	- 0,834	- 0,397	- 0,397	20,945	21,121	21,121	**58,223**

Źródła finansowania

Budżet państwa
- cz. 41 – Środowisko (finansowanie wynagrodzeń w administracji publicznej), wykorzystanie etatów w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw środowiska nie spowoduje zwiększenia wydatków w części 41 – Środowisko;
- cz. 85 – Województwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy (finansowanie zadań marszałków);
- cz. 60 – Wyższy Urząd Górniczy,

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
budżet gminy.
Regulacja spowoduje skutki finansowe dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa, polegających na zwiększeniu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Maksymalne limity dla wydatków budżetu państwa zostały określone w projektowanych art. 20 (budżet państwa cz. 41), art. 66 (wojewodowie), art. 67 (NFOŚiGW) oraz art. 68 (WUG) projektu ustawy.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Tabela pkt 6 przedstawia następujące dochody: **1)** Dochody budżetu państwa: a) Wynagrodzenie z tytułu ustanowienia użytkowania górniczego (podziemne składowanie CO_2) Projektodawca szacuje, że zmiany mogą przynieść dochody w wysokości 15,9 mln (0–10 rok), tj. 5,3 mln rocznie, przy czym pierwsze dochody w 8. roku obowiązywania ustawy. Szacując wpływy budżetu państwa z tytułu ustanowienia użytkowania górniczego dla działalności w zakresie podziemnego składowania CO_2 przyjęto jako podstawę wyliczenia wynagrodzenia Skarbu Państwa stawkę 1,00 zł za tonę składowanego CO_2 oraz potencjalną ilość składowanego CO_2 – 265 000 000,00 ton (w oparciu o dane z opracowania PIG-PIB Zadanie KAPS CO_2: monitorowanie statusu projektów CCS, 2021 r.). Przy wyliczeniu planowanego dochodu budżetu państwa z tytułu ustanowienia użytkowania górniczego dla działalności w zakresie podziemnego składowania CO_2 posiłkowano się obowiązującymi od 1.01.2016 r., ustalonymi przez ministra właściwego do spraw środowiska Zasadami ustalania wynagrodzenia z tytułu użytkowania górniczego dotyczącymi wynagrodzenia z tytułu podziemnego składowania odpadów. (https://bip.mos.gov.pl/koncesje-geologiczne/zasady-ustalania-wynagrodzenia-z-tytulu-uzytkowania-gorniczego/). Wynagrodzenie takie jest płatne co roku i stanowi udział procentowy całej wyliczonej wartości części górotworu przeznaczonej do podziemnego składowania (równej potencjalnej ilości składowanego CO_2). Wartość części górotworu przeznaczonej do podziemnego składowania wyliczono według wzoru: W = Q*c, gdzie: W – oznacza wartość części górotworu przeznaczonej do podziemnego składowania, Q – oznacza pojemność czynną przeznaczoną do podziemnego składowania wyrażoną w tonach, c – oznacza cenę jednostkową. W przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla przyjęto wysokość rocznego wynagrodzenia za ustanowienie użytkowania górniczego stanowiącą 2% wyliczonej zgodnie z powyższym wzorem wartości części górotworu przeznaczonej do podziemnego składowania. b) Wynagrodzenie z tytułu ustanowienia użytkowania górniczego (podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru) Projektodawca szacuje, że zmiany mogą przynieść dochody w wysokości 3,1 mln (0–10 rok), tj. ok. 0,62 mln rocznie, przy czym pierwsze dochody w 6. roku obowiązywania ustawy. Szacując wpływy budżetu państwa z tytułu ustanowienia użytkowania górniczego dla działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru, przyjęto założenie, że zmiana przepisów prawa (zachęty) oraz perspektywa transformacji energetycznej (wodór jest traktowany jako paliwo przyszłości), spowoduje zainteresowanie działalnością, która dotychczas nie była prowadzona. Szacunki oparto na założeniach: – stawka 5 zł za tys. m^3 zmagazynowanego wodoru oraz potencjalną objętość magazynowanego wodoru – 1 237 200 tys. m^3, ustaloną na podstawie danych dotyczących objętości magazynów gazu ziemnego, które mogą zostać przekształcone w magazyny wodoru (źródło: informacje własne projektodawcy). Przy wyliczeniu planowanego dochodu budżetu państwa z tytułu ustanowienia użytkowania górniczego dla działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru posiłkowano się obowiązującymi Zasadami ustalania wynagrodzenia z tytułu użytkowania górniczego dotyczącymi wynagrodzenia z tytułu podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji. Wynagrodzenie takie jest płatne co roku i stanowi udział procentowy całej wyliczonej wartości części górotworu przeznaczonej na magazyn (równej potencjalnej objętości magazynowanego wodoru). Wartość części górotworu przeznaczonej na magazyn wyliczono według wzoru: W = Q*c, gdzie: W – oznacza wartość części górotworu przeznaczonej na magazyn, Q – oznacza pojemność czynną przeznaczoną do magazynowania wyrażoną w tys. m^3, c – oznacza cenę jednostkową. W przypadku magazynowania wodoru przyjęto wysokość rocznego wynagrodzenia za ustanowienie użytkowania górniczego stanowiącą 15% wyliczonej zgodnie z powyższym wzorem wartości części górotworu przeznaczonej na magazyn, analogicznie do wynagrodzenia przyjętego dla magazynowania gazu ziemnego. Przyjęto również, że z uwagi na złożoność i czasochłonność całego procesu inwestycyjnego dochód z tytułu ustanowienia może pojawić się dopiero w 6. roku od dnia wejścia w życie ustawy. Spodziewany dochód w przypadku działalności polegającej na podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu wodoru jest planowany wcześniej niż w przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla, gdyż w przypadku magazynowania wodoru przestrzenie górotworu, które miałyby być przeznaczone na podziemne bezzbiornikowe magazyny zostały już wstępnie zidentyfikowane. **2)** Dochody jednostek samorządu terytorialnego (JST):

GMINY

Opłaty, o których mowa w dziale VII P.g.g., za podziemne składowanie dwutlenku węgla i podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru

Zgodnie z art. 135 P.g.g. przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo podziemne składowanie dwutlenku węgla wnosi opłatę ustaloną jako iloczyn stawki opłaty oraz ilości odpowiednio substancji albo dwutlenku węgla, która w okresie rozliczeniowym (półrocze liczone odpowiednio od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca i od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia) została wprowadzona do górotworu. Opłata należna za okres rozliczeniowy wnoszona jest przed upływem miesiąca następującego po tym okresie na rachunki bankowe gminy, na terenie której jest prowadzona działalność, oraz NFOŚiGW.

W tabeli założono osiągnięcie przez gminy dochodów w wysokości 100,106 mln zł (0–10), tj. 0,655 mln zł w 6. i 7. roku obowiązywania ustawy, a następnie – od 8. roku – 32,932 mln zł rocznie, które będą stanowiły opłaty za podziemne składowanie CO_2 (potencjalna ilość wtłaczanego w ciągu roku do składowania CO_2 – 8 833 333,33 ton. Szacunkowa ilość wtłaczanego w ciągu roku do składowania CO_2 została ustalona w oparciu o źródło wskazane powyżej – ad 1a), przy czym przyjęto, że potencjalna całkowita ilość składowanego CO_2 – 265 000 000,00 ton, zostanie wtłoczona w okresie 30 lat.

Szacując wpływy JST (gmin) i NFOŚiGW z tytułu opłat za podziemne składowanie CO_2 (dział VII P.g.g.), przyjęto jako podstawę wyliczenia opłaty należnej tym podmiotom stawkę 6,09 zł za tonę składowanego CO_2 oraz potencjalną ilość składowanego CO_2 – 265 000 000,00 ton, w oparciu o źródło wskazane powyżej – ad 1a).
Szacowana wysokość dochodu jednostek samorządu terytorialnego oraz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z tytułu opłat za podziemne składowanie dwutlenku węgla, została wyliczona na podstawie art. 135 ust. 1, 2 i 4 oraz art. 141 ust. 1 P.g.g.
Przyjęto również, że z uwagi na złożoność i czasochłonność całego procesu inwestycyjnego dochód z tytułu udzielenia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla może pojawić się dopiero w 8. roku od dnia wejścia w życie ustawy.
Szacując wpływy JST (gmin) i NFOŚiGW z tytułu podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru, przyjęto jako podstawę wyliczenia opłaty należnej tym podmiotom stawkę 2,1 zł za tys. m^3 zmagazynowanego wodoru oraz potencjalną objętość magazynowanego corocznie wodoru – 520 000 tys. m^3. Szacunkowa objętość corocznie magazynowanego wodoru została ustalona na podstawie danych własnych projektodawcy, zgromadzonych w latach 2017–2021, dotyczących średniorocznych objętości gazu ziemnego, magazynowanego w tych latach w podziemnych bezzbiornikowych magazynach.
Przyjęto, że proces inwestycyjny w przypadku podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru będzie szybszy niż w przypadku podziemnego składowania CO_2, gdyż istnieją już przestrzenie magazynowe, które mogą być wykorzystane do magazynowania wodoru. W związku z powyższym założono, że dochód z tytułu podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru może pojawić się już w 6. roku od dnia wejścia w życie ustawy.

Opłaty, o których mowa w dziale VII P.g.g., stanowią w 60% dochód gmin, a w 40% dochód NFOŚiGW.

3) Dochody pozostałych jednostek – NFOŚiGW:

Opłaty, o których mowa w dziale VII P.g.g.

Założenia wskazane w pkt 2 dotyczącym dochodów gmin stanowiły podstawę do wyliczenia dochodów NFOŚiGW, przy uwzględnieniu, że podmiot ten otrzymuje 40% dochodów z tytułu opłat za składowanie CO_2, co dało kwotę 66,739 mln zł (0–10), tj. 21,518 mln zł rocznie, począwszy od 8. roku obowiązywania ustawy.

Analogicznie, w odniesieniu do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru dochody NFOŚiGW, począwszy od 6. roku obowiązywania ustawy, zostały przewidziane w wysokości 40% planowanych dochodów z tytułu opłat za podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru – 2,185 mln zł (0–10), to jest 0,437 mln zł rocznie.

***

Tabela pkt 6 przedstawia następujące wydatki:

1) Wydatki budżetu państwa:

a) wykorzystanie do 8 etatów w ministerstwie, które będzie realizowało nowe zadania ministra właściwego do spraw środowiska, z zastrzeżeniem, że środki na pokrycie tego wydatku pochodzić będą z cz. 41 – Środowisko.

Obliczając koszty utworzenia i wyposażenia etatów w ministerstwie przyjęto następujące założenia:
- wejście w życie ustawy 01.07.2023 r.;
- wynagrodzenie wyniesie średnio 8624 zł brutto (źródło własne Ministerstwa Klimatu i Środowiska, dokonano aktualizacji w stosunku do wcześniejszej wersji OSR, zgodnie z ustawą budżetową na rok 2023 z dnia 15 grudnia 2022 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 256), gdzie przewidziano wzrost kwoty bazowej o 7,8%);

	– uwzględniono koszty pochodne wynagrodzeń składające się z planowanych składek na ubezpieczenie społeczne w części płaconej przez pracodawcę (16,24%), składki na Fundusz Pracy (2,45%); – uwzględniono odpisy na ZFŚS w wysokości 1662,97 zł rocznie; – uwzględniono dodatkowe wynagrodzenie roczne (DWR); – uwzględniono koszty utworzenia i wyposażenia stanowiska pracy w wysokości 10 980 zł dla jednego stanowiska (dane własne Ministerstwa Klimatu i Środowiska, dokonano aktualizacji w stosunku do wcześniejszej wersji OSR, zgodnie z ustawą budżetową na rok 2023 założono inflację w wysokości 9,8%). Na finansowanie kosztów zatrudnienia pracowników w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw środowiska zostaną zabezpieczone środki w ramach limitu wynagrodzeń, jaki posiada w cz. 41 – Środowisko. Koszty te mogą zostać poniesione pod warunkiem dostępności środków w ramach przyznanych limitów. Uzasadnienie dla etatów w Ministerstwie Klimatu i Środowiska: Projektowana ustawa przewiduje powierzenie ministrowi do spraw środowiska dodatkowych, ważnych zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa surowcowego kraju oraz prowadzeniem postępowań administracyjnych powiązanych bezpośrednio z potrzebami transformacji energetycznej kraju. Należy podkreślić, że postępowania te będą miały charakter złożony, często precedensowy, będą dotyczyły działalności nowatorskich, tj. będą wymagały specjalistycznej wiedzy oraz szybkiego, sprawnego procedowania. Ich ważnym elementem będzie przeprowadzenie dogłębnej analizy w celu zapewnienia bezpiecznego prowadzenia działalności (dla ludzi oraz dla środowiska). Dodatkowo z uwagi na strategicznych charakter inwestycji, np. w zakresie energetyki jądrowej, organ zobowiązany będzie do przeprowadzenia postepowania w zakreślonym w ustawie terminie. Wymaga to wykorzystania do 8 etatów do obsługi merytorycznej ministra właściwego do spraw środowiska, na następujące zadania: ▪ współdziałanie w procesie planowania przestrzennego; ▪ postępowania w sprawie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne; ▪ postępowania związane z „energetyką jądrową"; ▪ postępowania związane z bezzbiornikowym podziemnym składowaniem wodoru, rozpoznaniem kompleksu podziemnego składowania CO_2 oraz składowaniem CO_2. W odniesieniu do zadań związanych z ochroną złóż kopalin w procesie planowania i zagospodarowania przestrzennego należy wskazać, że na przestrzeni lat 2016–2020, na podstawie art. 11 i art. 17 u.p.z.p, do ministra właściwego do spraw środowiska wpłynęło 9170 wniosków o zaopiniowanie projektów studium i planów miejscowych oraz ich zmian. W odniesieniu do 827 z 9170 wniosków negatywnie zaopiniowano projekty. W przypadku ok. 25–33% spraw zakończonych wydaniem tych opinii do Ministerstwa Klimatu i Środowiska wpłynęły poprawione i uzupełnione wnioski o zaopiniowanie. Zgodnie z art. 53 ust. 4 pkt 5 w związku z art. 64 ust. 1 u.p.z.p. decyzję o warunkach zabudowy wydaje się – w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin i wód podziemnych – po uzgodnieniu z właściwym OAG dokonywanym w trybie art. 106 K.p.a. W zakresie spraw zakończonych odmową uzgodnienia decyzji o warunkach zabudowy minister właściwy do spraw środowiska rozpatruje pow. 90% ogólnej liczby wniosków o ponowne rozpatrzenie. W związku z planowanym wprowadzeniem do u.p.z.p. procedury uzgadniania z ministrem właściwym do spraw środowiska (w miejsce dotychczasowego niewiążącego opiniowania) studium, planu miejscowego oraz planu zagospodarowania przestrzennego województwa przewiduje się zwiększenie liczby ww. postępowań, a co za tym idzie liczby etatów administracji publicznej o zagospodarowanie do 2 etatów zajmujących się prowadzeniem odwoławczych postępowań administracyjnych w tym zakresie. Z dotychczasowej praktyki wynika, że roczna liczba opiniowanych ww. dokumentów planistycznych wynosi ok. 1500 (analizy własne). Szacuje się, że czas 1 postępowania dotyczącego ich uzgadniania wyniesie około 2–4 roboczogodzin (rg), co w skali roku wymaga 3000–6000 rg) – przyjmując, że wymiar czasu w 1 roku wyniesie około 1800 rg. Projekt ustawy przewiduje również wydawanie przez ministra właściwego do spraw środowiska opinii w przypadku inwestycji realizowanych na podstawie tzw. „specustaw", jest to zadanie nowe. Dodatkowo w związku z projektowanym prowadzeniem nowego rodzaju postępowania administracyjnego kończącego się wydaniem decyzji w sprawie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne przewiduje się, że w skali roku powyższy koszt pracodawcy może spowodować konieczność wykorzystania do 1 etatu do obsługi tych postępowań w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw środowiska. Przyjęto, że rocznie może być prowadzone około 60 takich postępowań, wobec czego szacuje się, że w skali 1 miesiąca pracownik będzie prowadził ok. 5 postępowań wymagających analiz własnych, jak i kontaktów zewnętrznych (przedsiębiorcy, komisje doradcze, instytucje współdziałające). W niektórych przypadkach będzie wymagane prowadzenie tych spraw na etapie sądowoadministracyjnym. Przedmiotowe postepowania często stanowią sprawy złożone. Zgodnie z założeniami PEP 2040 energia jądrowa oraz wodór mają zastąpić dominujące dziś w polskim miksie energetycznym paliwa kopalne. Podziemne składowanie dwutlenku węgla ma służyć redukcji jego emisji i wspierać dążenia do neutralności klimatycznej, przez osiąganie celów redukcyjnych i rozliczanie uprawnień do

emisji dwutlenku węgla (EU ETS). Działania przypisane ministrowi właściwemu do spraw środowiska będą wspierały realizację ww. działań na wczesnym etapie inwestycyjnym.

Kierunek rozwoju energetyki jądrowej uwzględnia zarówno duże, jak i małe reaktory jądrowe. Każda inwestycja poprzedzana będzie rozpoznaniem warunków hydrogeologicznych, jak i warunków geologiczno-inżynierskich dla celów posadowienia obiektów. Niezbędne będzie zatem prowadzenie dodatkowych postępowań administracyjnych związanych z: zatwierdzeniem projektów robót geologicznych na rozpoznanie warunków hydrogeologicznych, zatwierdzeniem PRG na rozpoznanie warunków geologiczno-inżynierskich, zatwierdzeniem dokumentacji hydrogeologicznych oraz zatwierdzeniem dokumentacji geologiczno-inżynierskich. Z rozwojem elektrowni jądrowych wiąże się potrzeba zwiększenia liczby składowisk dla odpadów radioaktywnych, w następstwie czego zwiększy się liczba postępowań związanych z: zatwierdzeniem PRG zatwierdzeniem dokumentacji geologicznych, wydaniem koncesji na prowadzenie ww. działalności oraz sprawowaniem nadzoru nad prawidłową realizacją obowiązków koncesyjnych.
Analogiczne zwiększenie liczby postępowań dotyczy pozostałych rodzajów działalności. Podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru wymagać będzie rozpoznania i udokumentowania budowy geologicznej górotworu na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw środowiska, w tym: warunków hydrogeologicznych, geologiczno-inżynierskich, a także uzyskania koncesji na prowadzenie ww. działalności. Podziemne składowanie CO_2 także wymagać będzie rozpoznania i udokumentowania budowy geologicznej górotworu na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw środowiska, w tym: warunków hydrogeologicznych, geologiczno-inżynierskich, a także uzyskania koncesji na prowadzenie ww. działalności w postępowaniu administracyjnym z udziałem Komisji Europejskiej.
Przyjęto, że wykorzystanie do 5 etatów umożliwi sprawne przeprowadzenie postepowań – rozpatrzenie rocznie łącznie ok. 90 wniosków o zatwierdzenie projektów robót geologicznych, dokumentacji geologicznych oraz udzielenia/zmiany koncesji na podziemne magazynowanie wodoru lub podziemne składowanie dwutlenku węgla (z udziałem Komisji Europejskiej). Osoby realizujące ww. zadania będą obsługiwać także monitoring zobowiązań koncesyjnych oraz należnych opłat.
Należy podkreślić, że w wyżej wskazani pracownicy obsługujący zadania merytoryczne będą realizowali również inne zadania bezpośrednio powiązane, w tym przeprowadzanie kontroli, audytów, udostępnianie informacji o środowisku, udostępnianie informacji publicznej, przygotowywanie odpowiedzi na interpelacje i zapytania poselskie, opiniowanie legislacji zewnętrznej oraz prowadzenie postępowań legislacyjnych związanych z realizowanymi zadaniami.

b) utworzenie 9 etatów w organach nadzoru górniczego, w ramach którego będą realizowane nowe zadania wynikające z projektowanej ustawy w ramach postępowania:
- o udzielenie przez starostę koncesji (opinia dotycząca sposobu prowadzenia ruchu zakładu górniczego oraz uzgodnienie sposobu jego likwidacji);
- o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego (analiza, czy podmiot spełnia przesłankę posiadania tytułu prawnego do nieruchomości, której dotyczy plan ruchu);
- dotyczącego sprzedaży nieruchomości, oddawania w użytkowanie wieczyste, użytkowanie, najem lub dzierżawę (opiniowanie w zakresie potencjalnego, przewidywanego wpływu robót górniczych zakładu górniczego na nieruchomość będącą przedmiotem umowy, jeżeli nieruchomość położona jest w granicach terenów górniczych utworzonych dla prowadzenia działalności dotyczącej złóż kopalin).

Szacując koszty utworzenia i wyposażenia etatów w organach nadzoru górniczego, przyjęto następujące założenia:
- wejście w życie przepisów ustawy w zakresie nowych zadań realizowanych przez organy nadzoru górniczego od 01.01.2024 r.;
- wynagrodzenie dla nowozatrudnionego wyniesie do 7169 zł brutto (na podstawie pisma WUG do Ministerstwa Klimatu i Środowiska z dnia 11.02.2021 r., w którym podano średnie miesięczne wynagrodzenie pracownika merytorycznego w 2020 r., dokonano aktualizacji wysokości wynagrodzenia w stosunku do wcześniejszej wersji OSR, zgodnie z ustawą budżetową na rok 2023, gdzie przewidziano wzrost kwoty bazowej o 7,8%);
- uwzględniono koszty pochodne wynagrodzeń składające się z planowanych składek na ubezpieczenie społeczne w części płaconej przez pracodawcę (16,24%), składki na Fundusz Pracy (2,45%);
- uwzględniono odpisy na ZFŚS w wysokości 1662,97 zł rocznie, począwszy od 3. roku obowiązywania ustawy;
- uwzględniono dodatkowe wynagrodzenie roczne (DWR) wraz z pochodnymi, płatne od 3. roku obowiązywania ustawy;
- uwzględniono koszty utworzenia i wyposażenia stanowiska pracy w wysokości 10 980 zł dla jednego stanowiska (dane własne Ministerstwa Klimatu i Środowiska, dokonano aktualizacji w stosunku do wcześniejszej wersji OSR, zgodnie z ustawą budżetową na rok 2023 założono inflację w wysokości 9,8%).

Przy szacowaniu kosztów realizacji ww. zadania dotyczącego weryfikacji koncesji starościańskich projektodawca uwzględnił następujące dane oraz założenia. Aktualnie utworzonych jest 2635 obszarów górniczych na podstawie koncesji udzielonych przez starostów. Projektodawca szacuje, że organy nadzoru górniczego będą prowadziły do 660 spraw rocznie (1/4 liczby obowiązujących koncesji), na którą to liczbę będą

składały się zarówno nowe koncesje, zmiany koncesji oraz wygaszenie koncesji). Do szacowania czasochłonności zadania przyjęto 15 rg, co daje łącznie 9900 rg/rocznie.

Projektodawca przyjął, że organy nadzoru górniczego będą prowadziły rocznie maksymalnie 1720 spraw o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego/dodatku do planu ruchu zakładu górniczego, w ramach, których będzie konieczne przeprowadzenie analizy, czy spełniona została przesłanka wykazania się prawem do nieruchomości. Przedmiotowa analiza nie powinna trwać (średnio) dłużej niż 3 rg. Projektodawca przy szacowaniu liczby etatów dla urzędów marszałkowskich przyjął, że w ramach 1 etatu pracownik zwykle przepracowuje rocznie ok. 1720 rg (po odjęciu w pełni wykorzystanego urlopu, dni ustawowo wolnych od pracy, usprawiedliwionych nieobecności itp.). Z przeprowadzonej analizy wynika, że aby możliwe było wykonanie ww. czynności jest zasadne utworzenie 3 etatów w organach nadzoru górniczego (5160 rg). Po dokonaniu zsumowania czasochłonności nowych zadań, które będą realizowały organy nadzoru górniczego osiągnięto wynik 15 210 rg/ rocznie, co przy założeniu, że 1 etat odpowiada realnie ok. 1720 rg/ rocznie – uzyskano 8,8 etatu. Projektodawca proponuje przyjęcie do kalkulacji 9 etatów, ponieważ zdecydowanie łatwiej jest pozyskać pracownika na pełen etat niż część etatu.

Zadanie polegające na ww. opiniowaniu sprzedaży nieruchomości – w innym zakresie było realizowane dotychczas przez organy koncesyjne, należy jednak wskazać, że, co ważne, wprowadzenie tego zadania nie wiązało się z zabezpieczeniem środków na realizację przedmiotowego zadania. Należy jednak podkreślić, że projektodawca zaproponował znaczące ograniczenie zakresu opiniowania – do złóż objętych własnością górniczą, w następstwie czego czasochłonność oszacowano na 150 rg/rocznie – na podstawie danych Ministerstwa Klimatu i Środowiska z trzech ostatnich lat realizacji przedmiotowego zadania (średnio 10 spraw rocznie).

c) Dotacja w cz. 85/00 Województwa na realizację przez marszałków województw zadań zleconych. Do kalkulacji przyjęto równowartość szacunków równoważnych etatom.

Nowelizacja przewiduje powierzenie marszałkom województw realizacji dodatkowych zadań dotyczących nw. spraw:

i. wykonywanie otworów wiertniczych – głębokość studni do 30 m, pobór do 5 m^3 w obszarach górniczych utworzonych w celu wydobywania wód leczniczych oraz solanek (zatwierdzanie w formie decyzji PRG i DG);
ii. rekonstrukcja otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi (zatwierdzanie w drodze decyzji PRG oraz przyjmowanie DG).

Określone w P.g.g. zadania marszałków województw oraz starostów są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej. Zgodnie z art. 67 ust. 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094, z późn. zm.) przekazanie województwu, w drodze ustawy, nowych zadań wymaga zapewnienia koniecznych środków finansowych na realizację, w postaci zwiększenia dochodów.

Należy wskazać, że:
- sprawy ad i. są realizowane przez starostę, przy czym PRG – w trybie uproszczonym jako zgłoszenie, w miejsce którego wprowadzone będzie zatwierdzenie PRG (wydanie decyzji administracyjnej),
- sprawy ad ii. stanowią zadania nowe, wcześniej nierealizowane przez żaden organ.

W związku z powyższym projektodawca w pierwszej kolejności sprawdził, czy w związku z przeniesieniem części zadań ze starosty do marszałka województwa będzie możliwe przeniesienie części środków znajdujących się w dyspozycji poszczególnych wojewodów z dotacji dla powiatów na dotację dla województw. W tym celu projektodawca wystąpił do wojewodów z prośbą o przesłanie informacji na temat wysokości i sposobu finansowania zadań przez organy administracji geologicznej szczebla powiatowego. Z uzyskanych informacji wynika, że nie jest możliwe przesunięcie kwoty dotacji z § 211 do § 221, ponieważ:
- 5 wojewodów w ogóle nie przekazuje dotacji powiatom na realizację przedmiotowych zadań,
- 5 wojewodów nie jest w stanie wyodrębnić kwoty dotacji na realizację zadań z zakresu geologii, ponieważ przekazują łączną kwotę na realizację zadań zleconych z zakresu administracji rządowej,
- w pozostałych przypadkach przekazana kwota dotacji zaspokaja nieznaczną część kosztów, w pismach podano przedział 22–32% kosztów.

W związku z tym, że w powiatach pozostaną inne, liczne zadania z zakresu geologii (w szczególności: przyjmowanie zgłoszeń PRG, zatwierdzanie PRG, przyjmowanie dokumentacji geologicznej innej, zatwierdzanie dokumentacji geologicznych, udzielanie koncesji, prowadzenie archiwum geologicznego, udostępnianie informacji geologicznej, wszystkie powyższe zadania: z obszaru geologii złożowej, geologii inżynierskiej oraz hydrogeologii), nie jest możliwe przesunięcie środków w ramach cz. 85/00 i jest konieczne zabezpieczenie środków na utworzenie dodatkowych etatów w urzędach marszałkowskich. Istnieje potrzeba wzmocnienia finansowania urzędów marszałkowskich z rezerwy celowej budżetu państwa, która powinna być na ten cel utworzona.

W celu ustalenia limitu wydatków dla województw w poszczególnych latach projektodawca ustalił:
- szacunkową liczbę spraw danego rodzaju w każdym z województw, w poszczególnych latach;
- czasochłonność prowadzonych poszczególnych spraw w rg;

– szacunkową liczbę rg, jakie może przepracować 1 pracownik w ciągu roku (uwzględniając urlopy, czas niezdolności do pracy, dni ustawowo wolne od pracy);
– liczbę etatów/ich część, z uwzględnieniem liczby rg, dla każdego województwa;
– szacunkowy koszt 1 etatu w 2024 r. i latach kolejnych w każdym województwie, uwzględniający koszt wynagrodzenia pracownika urzędu marszałkowskiego, pochodne od wynagrodzenia, koszty utworzenia stanowiska pracy, odpisy na ZFŚS, dodatkowe wynagrodzenie roczne (DWR), pochodne od DWR;
– łączny szacunkowy maksymalny koszt zwiększenia zatrudnienia w danym województwie.

Suma wartości dla województw stanowi podstawę wyznaczenia łącznego limitu wydatków w cz. 85/00 w poszczególnych latach.

Ad i. – dot. wykonywania otworów wiertniczych w obszarach górniczych utworzonych w celu wydobywania wód leczniczych lub solanek

LICZBA POSTĘPOWAŃ

Projektodawca na podstawie Bilansu Zasobów Złóż Kopalin w Polsce ustalił liczbę koncesji na wydobywanie wód leczniczych oraz solanek w poszczególnych województwach (łącznie 76 obszarów górniczych).

W odniesieniu do wykonywania ujęć wód podziemnych na potrzeby zwykłego korzystania z wód podziemnych w obrębie obszarów górniczych (OG), utworzonych dla wód leczniczych, wzięto pod uwagę liczbę obszarów górniczych w danym województwie. Założono, że do pięciu razy w roku pojawi się, w obrębie jednego OG, wniosek o zatwierdzenie PRG, a następnie dokumentacja hydrogeologiczna. W szczególności w województwach, w których występują gminy tzw. „uzdrowiskowe", z racji ich walorów klimatycznych i leczniczych, upatruje się zwiększenia ilości wniosków dotyczących ww. opracowań, co znalazło odzwierciedlenie w ocenie skutków regulacji.

Z danych przekazanych przez Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej wynika niska świadomość istnienia obowiązku zgłaszania PRG dot. ww. studni (bardzo mała liczba spraw, jakie obecnie są prowadzone przez starostów), w części powiatów nie wykazano żadnej sprawy z tego obszaru. Tym nie mniej w ocenie projektodawcy nie można pomijać w szacowaniu limitu wydatków przedmiotowych spraw, ponieważ w ocenie organu należy podjąć działania zmierzające do upowszechnienia wiedzy w zakresie istniejących obowiązków, co może przełożyć się na zwiększenie liczby spraw w tym obszarze.

W ocenie projektodawcy liczba odpowiednio PRG i DG nie powinna przekroczyć 5 rocznie, ponieważ w wielu zamieszkałych obszarach ludzie pobierają wodę z wodociągów i nie muszą wykonywać własnych ujęć wody, a w wielu miejscach w studium lub w planach miejscowych przewiduje się wyłącznie możliwość korzystania ze zbiorowego zaopatrzenia w wodę. Przepis ten dotyczy wyłącznie zwykłego korzystania z wody, nie dotyczy przedsiębiorców, co również uwzględniono przy szacowaniu maksymalnej liczby spraw.

CZASOCHŁONNOŚĆ POSTĘPOWAŃ

Projektodawca proponuje zmianę sposobu wykonywania zadania (zamiast zgłoszenia PRG – postępowania w sprawie zatwierdzenia PRG, co wpłynie na zwiększenie czasochłonności prowadzonych postępowań). Celem zmiany jest zabezpieczenie złóż kopalin – wód leczniczych i solanek, przed niekontrolowanym, niewłaściwym lub wpływającym negatywnie na złoże poborem wód podziemnych w obszarach górniczych.

PRG dla wykonania otworu wiertniczego (do 30 m i do 5 m^3 poboru) stanowią opracowania stosunkowo proste, natomiast będą wymagały podjęcia czynności związanych z przeprowadzeniem postępowania administracyjnego, w tym przygotowania projektu decyzji. Ponadto celem tych postępowań jest przeprowadzenie analizy, czy projektowane ujęcie nie wpłynie negatywnie na złoża wód leczniczych oraz solanek, co będzie wymagało przeprowadzenia dodatkowego postępowania. Należy jednak założyć, że w przypadku dużej liczby postępowań dot. danego obszaru górniczego organ będzie faktycznie wykorzystywał wiedzę znaną mu z urzędu, tj. z poprzednio prowadzonych postępowań.

Ad ii. – dot. rekonstrukcji otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi

LICZBA POSTĘPOWAŃ

Nowe zadanie, które obecnie nie jest realizowane przez inne organy.

Dotychczas, wg danych PIG-PIB, w Polsce wykonano prawie 8000 otworów głębszych niż 1000 m oraz ponad 150 000 otworów płytszych, tj. o głębokości do 500 m. Część z ww. otworów została zlikwidowana bądź w inny sposób zabezpieczona. Ustawodawca, w celu m.in. promowania możliwości wykorzystania alternatywnych źródeł energii cieplnej, umożliwia dzięki projektowanym przepisom – rekonstrukcję istniejących otworów wiertniczych i ich zagospodarowania w celu innym niż pierwotnie powstały, tj. w celu wykorzystania ciepła Ziemi. Tym samym przewiduje się stopniowy wzrost zainteresowania w tym obszarze z uwagi na niższe koszty rekonstrukcji w stosunku do wykonania nowego otworu wiertniczego.

Na potrzeby niniejszej oceny skutków regulacji projektodawca – w oparciu o bazę otworów wiertniczych PIG-PIB – oszacował liczbę spraw, przyjmując wykorzystania do 0,5% z puli otworów wiertniczych o głębokości powyżej 100 m w danym województwie.

Powyższe szacunki opierają się na założeniu, że nie będą to zadania realizowane powszechnie. Wydaje się bowiem, że obecnie i w najbliższym czasie rekonstrukcja otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi będzie dotyczyła przede wszystkim gmin lub przedsiębiorców (np. branża hotelarska, usługowa) z uwagi

na koszty. Potencjalni inwestorzy przy zakupie nieruchomości gruntowej zasadniczo nie kierują się lokalizacją otworów wiertniczych, które będą mogły być wykorzystane w opisanym celu. Zatem musiałaby nastąpić pewna kumulacja, przykładowo: inwestor nabywa nieruchomość, na której jest zlikwidowany otwór wiertniczy, który jednocześnie jest w stanie technicznym umożliwiającym zagospodarowanie go w celu wykorzystania ciepła Ziemi.
Podkreślenia wymaga fakt, że dotychczas nie było takiej możliwości, w związku z czym ustawodawca nie mógł oprzeć się na danych historycznych. Tym samym zaproponowana w OSR ilość potencjalnych odwiertów do rekonstrukcji oparł o analizy resortowych baz danych i doświadczenie własne.

CZASOCHŁONNOŚĆ POSTĘPOWAŃ
Z uwagi na to, że:
- zatwierdzenie PRG będzie następowało w ramach postępowania administracyjnego,
- będzie to zadanie nowe, wymagające zbudowania nowych kompetencji w organie oraz obiektywnie o wyższym poziomie trudności (otwory głębsze),
- będzie wymagało analizy archiwalnych dokumentów.

Projektodawca przyjął, że na postępowanie w sprawie zatwierdzenia PRG, będzie trwało średnio do 30 godzin, zaś w sprawie analizy DG – 10 godzin (dokumentacja geologiczna inna).

KOSZTY POSTĘPOWAŃ – ANALIZA ŁĄCZNA

Przy wskazaniu projektowanej liczby etatów koniecznych do utworzenia, projektodawca:
- obliczył liczbę rg dla każdej grupy spraw (iloczyn liczby spraw oraz czasochłonność każdej ze spraw);
- zsumował liczbę rg z poszczególnych grup zadań;
- uwzględnił realne możliwości realizacji zadań przez 1 pracownika (uwzględniono: urlop wypoczynkowy, ewentualne zwolnienia lekarskie, święta państwowe), tj. świadczenie pracy przez dni robocze przez 43 tygodnie (z 52);
- przy kalkulacji kosztów utworzenia etatów uwzględnił wynagrodzenie brutto w wysokości 6650 zł;
- przy kalkulacji kosztów etatu uwzględniono: wynagrodzenie brutto, pochodne od wynagrodzeń w wysokości wskazanej przez MF (18,69%), koszty utworzenia stanowiska pracy, koszty odpisów na ZFŚS oraz koszt DWR (dodatkowego wynagrodzenia rocznego – od 2025 r.). Obliczenia wykonano zgodnie z wytycznymi od MF, w sposób analogiczny jak dla etatów w innych urzędach.

W następstwie dokonanych obliczeń ustalono, jaka liczba etatów/części etatu powinny uzyskać finansowanie z dotacji dla poszczególnych województw na realizację zadań rządowych, przewidzianych w nowelizacji.
Przyjęto założenie, że przepisy dotyczące zmiany właściwości rzeczowej wejdą w życie z dniem 01.01.2024 r. Szczegółowe wyliczenia znajdują się w zał. nr 3 do OSR. Na ich podstawie przyjęto limit wydatków dla poszczególnych województw.

Uzasadnienie dla utworzenia dodatkowych etatów w urzędach marszałkowskich

Utworzenie dodatkowych etatów w urzędach marszałkowskich związane jest z projektowaną zmianą kompetencji organów administracji geologicznej polegającą na przeniesieniu do marszałków województw spraw związanych z PRG:
- dot. wykonywania wkopów oraz otworów wiertniczych o głębokości do 30 m w celu wykonywania ujęć wód podziemnych na potrzeby poboru wód podziemnych w ilości nieprzekraczającej 5 m^3 na dobę w obszarach górniczych utworzonych w celu wydobywania wód leczniczych lub solanek,
- obejmujących rekonstrukcję zlikwidowanego otworu wiertniczego w celu wykorzystania ciepła Ziemi (nowy rodzaj opracowania, wprowadzany w celu umożliwienia wykorzystania istniejących otworów wiertniczych, ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko oraz obniżenia kosztów wykorzystania ciepła Ziemi, co będzie jednym z filarów transformacji energetycznej).

W przypadku projektowanej możliwości wykonania rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych i przystosowania ich w celu wykorzystania ciepła Ziemi będzie niezbędne sporządzenie PRG na wykonanie rekonstrukcji otworu wiertniczego, który to projekt będzie podlegał zatwierdzeniu przez marszałka województwa. Rekonstrukcja w celu wykorzystania ciepła Ziemi otworów wiertniczych pierwotnie wykonanych w celu poszukiwania, rozpoznawania lub wydobywania węglowodorów, zatwierdzenie przez marszałka PRG będą wymagać uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw środowiska. Biorąc pod uwagę możliwość ponownego przekazania projektu do uzgodnienia, pracownik administracji będzie dokonywał często kilkukrotnej analizy dokumentów i stanowiska organu w tej samej sprawie. Z tego względu w celu zapewnienia sprawnej realizacji ww. dodatkowych zadań jest niezbędne zapewnienie odpowiedniej liczby etatów w urzędach marszałkowskich. Analiza potencjału geotermalnego Polski oraz związanym z nim zainteresowaniem projektami robót geologicznych dotyczących ciepła Ziemi wskazuje, że zjawiska te dotyczą (i należy założyć, że jeśli ten trend się utrzyma to będą nadal dotyczyć) przede wszystkim następujących województw: dolnośląskiego, mazowieckiego, śląskiego, wielkopolskiego, małopolskiego, łódzkiego, pomorskiego, podkarpackiego oraz zachodniopomorskiego.

d) przedłużenie obowiązywania limitu wydatków określonego w art. 20 projektu – w wysokości 94,210 mln zł (lata 2025–2034), tj. 9,421 mln zł (rocznie) i będą finansowane z budżetu państwa w ramach limitu wydatków cz. 41 – Środowisko.

Zgodnie z art. 50 ust. 1c ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, trzy lata przed upływem 10 lat budżetowych wykonywania ustawy, Rada Ministrów powinna przedstawić Sejmowi projekt zmian ustawy określającej maksymalny limit wydatków jednostek sektora finansów publicznych na kolejnych 10 lat budżetowych wykonywania ustawy. W związku z tym projektodawca, uznając za zasadne kontynuację zadań organów, wynikających z ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, zwanej dalej „Nowelizacją 2014", przewiduje przedłużenie obowiązywania reguły wydatkowej wprowadzonej w art. 24 Nowelizacji 2014, począwszy od roku 2025.

Z ustaleń projektodawcy wynika, że w 2021 r.:

- w Ministerstwie Klimatu i Środowiska wykorzystanych było 40 etatów (wszystkie przewidziane w Nowelizacji 2014) na realizację nowych zadań i obowiązków, które zostały nałożone na organy, począwszy od 2015 r., w szczególności:
  - prowadzenie postępowania kwalifikacyjnego wobec podmiotów zainteresowanych działalnością w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż oraz ponownego postępowania kwalifikacyjnego wobec podmiotów już prowadzących tę działalność,
  - prowadzenie wykazu podmiotów kwalifikowanych,
  - nadzór geologiczny, monitoring wykonywania zobowiązań koncesyjnych związanych z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż węglowodorów oraz wydobywaniem węglowodorów ze złóż,
  - prowadzenie postępowań przetargowych w celu udzielenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża, a także postępowań w trybie open door dla węglowodorów oraz pozostałych kopalin objętych własnością górniczą Skarbu Państwa,
  - prowadzenie obsługi administracyjno-prawnej dla działalności związanej z udzielaniem, wygaszaniem, przekształcaniem i przenoszeniem dotychczas obowiązujących oraz nowo udzielanych koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż,
  - prowadzenie postępowań w sprawie zatwierdzenia projektów robót geologicznych i dodatków do projektów robót geologicznych,
  - prowadzenie postępowań w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów oraz dodatków do tej dokumentacji,
  - prowadzenie postępowań w sprawie wydania decyzji inwestycyjnej umożliwiającej rozpoczęcie wydobywania węglowodorów ze złóż.

- w organach nadzoru górniczego wykorzystanych było 20 etatów (wszystkie przewidziane w Nowelizacji 2014), utworzonych w celu realizacji nowych zadań i obowiązków, które zostały nałożone na te organy, począwszy od 2015 r., w szczególności:
  - ustalanie opłaty podwyższonej za działalność wykonywaną bez koncesji,
  - opiniowanie projektów zagospodarowania złóż,
  - wykonywanie kontroli, z uwzględnieniem szerszego zakresu (wyłączenie cz. ograniczeń wynikających z przepisów dot. prowadzenia działalności gospodarczej).

W związku z tym, że przewiduje się utrzymanie dotychczasowego modelu koncesjonowania, a minister właściwy do spraw środowiska i organy nadzoru górniczego będą realizować w dalszym ciągu zadania nałożone na organy na mocy Nowelizacji 2014, jest konieczne zapewnienie ich dalszego finansowania oraz przedłużenie obowiązywania limitu wydatków.
W art. 20 projektu zaproponowano przedłużenie od 2025 r. finansowanie zadań wynikających z nowelizacji 2014 r. w wysokości wynikającej z art. 24 nowelizacji (8 059 008 zł rocznie), powiększonej o wskaźnik wzrostu kwoty bazowej, stanowiącej podstawę ustalania wysokości wynagrodzenia w sferze budżetowej, jaki miał miejsce od dnia wejście w życie nowelizacji 2014 do dnia dzisiejszego, tj. o 8,44% (w 2015 r. kwota bazowa wynosiła 1873,84 zł, a w 2022 r. wynosi 2031,96 zł), wzrost uwzględnia podwyżkę kwoty bazowej w 2019 r. (2,3%) oraz w 2020 r. (6%). Następnie, z uwagi na okoliczność, że ustawa budżetowa na rok 2023 przewidziała od 2023 r. wzrost kwoty bazowej o 7,8%, uwzględniono to w kalkulacji.

Wydatki zaplanowane w art. 20 projektu (maksymalny limit wydatków dla ww. ustawy węglowodorowej na lata 2025–2034) mogą ulec aktualizacji wynikającej ze zmiany przepisów prawa, w szczególności wynikającej z podwyższenia kwoty bazowej, stanowiącej podstawę ustalenia wynagrodzenia w służbie cywilnej.

2) Wydatki jednostek samorządu terytorialnego (JST):

Obciążenia regulacyjne wynikające z pozostałych proponowanych rozwiązań będą dotyczyć w głównej mierze budżetu jednostek samorządu terytorialnego (JST), tj. województwa i gminy, na terenie których występowanie

udokumentowanych złóż kopalin lub kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla generuje obowiązek ich ujawniania odpowiednio w studium i planach miejscowych oraz wojewódzkich planach zagospodarowania przestrzennego.
Projektowana regulacja zakłada wydłużenie o 6 miesięcy – do 1 roku terminu na ujawnienie złóż węglowodorów w studium oraz w planie miejscowym. Roczny termin będzie dotyczył ujawnienia złóż strategicznych w dokumentach planistycznych. Nowym obowiązkiem będzie także ujawnienie pozostałych złóż kopalin (niebędących złożami strategicznymi), w terminie 2 lat od zatwierdzenia dokumentacji również w planie miejscowym (o ile taki obowiązuje).
Na potrzeby niniejszej oceny regulacji wykonano analizę kosztów, opartą na danych finansowych wybranej grupy gmin i województw oraz podmiotów gospodarczych, poniesionych przez nie w okresie ostatnich 8 lat. Przy określaniu grupy badawczej gmin wzięto pod uwagę ilość i rodzaj poszczególnych złóż kopalin występujących na ich terenie. W tym celu zwrócono się do 60 gmin i 16 województw o informację na temat wysokości kosztów wynikających z ujawniania udokumentowanych złóż kopalin w dokumentacjach planistycznych.
Przeprowadzone badanie pokazało, że zdecydowana większość gmin i województw ma problem z określeniem poszczególnych kosztów wynikających z przedmiotowego ujawniania złóż z uwagi na praktyczne wprowadzanie tych zmian w dokumentacji planistycznych równocześnie z innymi zmianami ich treści. Z tego względu nie jest możliwe dokładne określenie kosztów projektowanej regulacji w powyższym zakresie. Ponadto na określenie przyszłych kosztów regulacji w tym zakresie wpływ ma trudna do przewidzenia ilość udokumentowanych w przyszłości złóż.
Niniejsza ocena przedstawia uśrednione szacunkowe koszty jakie mogą powstać w wyniku funkcjonowania projektowanej regulacji dla budżetu JST. Średni wydatek gmin wynikający z opracowań i zmian studium i planów miejscowych wynosi około 52 tys. zł w ujęciu rocznym. Budżet województw w tym zakresie poniósł średni koszt w wysokości około 254 tys. zł rocznie. Średni koszt wynikający z zarządzeń zastępczych wydawanych przez wojewodów oscylował w granicach 5,1 tys. zł, co stanowiło dodatkowy koszt budżetu gmin (łączny wydatek gmin – ok. 57 tys. zł).
W związku z powyższym należy przyjąć, że łączny średni roczny wydatek JST wynosi ok. 57 tys. zł. Powyższe obliczenia odnoszą się łącznie do 93 opracowań planistycznych sporządzonych w okresie 8-letnim. Przyjmując, że w okresie 8-letnim na 1 rok przypadało średnio około 8 opracowań sporządzonych przez gminy to w okresie pierwszych dwóch lat obowiązywania regulacji zostanie opracowane średnio 16 opracowań (8 opracowań w skali 1 roku, średni koszt 1 z 90 opracowań ok. 5,4 tys. zł). Zakładając równocześnie powstanie analogicznych jak w latach ubiegłych kosztów zarządzeń zastępczych (5,1 tys. zł/rok) oraz porównywalnych jak w latach poprzednich kosztów ujawnienia udokumentowanych złóż przy udziale finansowym przedsiębiorstw (średni koszt 1 z 75 opracowań ok. 6,5 tys. zł, rocznie ok. 9 opracowań), to szacunkowy wydatek roczny budżetu gmin z tego tytułu wyniesie ok. 101,7 tys. zł.
W analogicznym okresie budżet województwa może ponieść szacunkowy koszt w wysokości ok. 254 tys. zł.
W kolejnych latach przewiduje się, że koszty te będą ulegać zmniejszeniu z uwagi na partycypację w nich przedsiębiorców oraz malejącą liczbę ujawnianych nowych udokumentowanych złóż strategicznych. W chwili opracowywania projektu brak jest danych, a co za tym idzie możliwości nawet przybliżonego oszacowania kosztów, jakie mogą powstać w trzecim i kolejnych latach obowiązywania regulacji. Przyjęto zatem, że będzie to o połowę niższy koszt niż w dwóch pierwszych latach, tj. 50,85 tys. zł dla gmin i 127 tys. zł dla województw.
Zgodnie z projektowaną regulacją w sytuacji nieujawnienia przez zobowiązaną gminę złóż kopalin lub kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla w dokumentach planistycznych i zaniechania lub opóźnienia wydania przez wojewodów zarządzeń zastępczych w tych sprawach, będzie nadal obowiązywać obciążająca budżety województw kara pieniężna w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki. Projektowana regulacja nie przewiduje zwiększenia wysokości tego kosztu, natomiast przewiduje zwiększenie obciążenia finansowego budżetów gmin, w przypadku uchybienia terminowi wprowadzenia do dokumentów planistycznych obszaru udokumentowanego ww. złoża lub kompleksu. Należy zakładać, że prewencyjne oddziaływanie tych sankcji spowoduje, że wszystkie podmioty będą wywiązywały się z nałożonych obowiązków i nie będzie potrzeby wymierzania tego typu kar.

WOJEWÓDZTWA:

a) Koszty opracowania i zmiany planów zagospodarowania przestrzennego województwa – w wysokości 1,651 mln zł (0−10 rok) – wyliczenia powyżej;

b) Utworzenie dodatkowych etatów w urzędach marszałkowskich.

Projektodawca przyjął, że wydatki województw na utworzenie 8,3 etatów w urzędach marszałkowskich będą stanowiły równowartość kwoty dotacji udzielonej na ten cel, z budżetu państwa.
Kalkulacja wydatków dla tej poz. pokrywa się z kalkulacją wydatków budżetu państwa dla cz. 85/00, przeznaczonej na dotację dla marszałków województw.

GMINY: Koszty opracowania i zmiany studium oraz planów miejscowych wynikających z obowiązku ujawnienia udokumentowanych złóż kopalin w celu ochrony – w wysokości 0,714 mln zł (0–10 rok) – obliczenia powyżej.

3) Wydatki pozostałych jednostek (NFOŚiGW)

Wydatki na finansowanie zadań realizowanych przez PIG–PIB związanych z podziemnym składowaniem CO_2 w wysokości 8,516 mln zł (0–10 rok).

Z uwagi na konieczność kontynuacji realizacji zadań „KAPS CO_2", oraz z uwagi na zapewnienie finansowania jedynie do roku 2022, w projekcie ustawy przewidziano, że na realizację przedmiotowych zadań z NFOŚiGW zabezpieczone będą środki w wysokości 0,834 mln zł rocznie, z wyjątkiem roku 2030 – 1,01 mln zł (8. rok obowiązywania ustawy), kiedy to pierwsze podmioty gospodarcze rozpoczną działalność w tym obszarze. Łączny koszt wyniesie 8,516 mln zł.
W przypadku zmiany przepisów dotyczących podziemnego składowania dwutlenku węgla zasadnicze wydatki związane z wejściem w życie tych przepisów będą związane z zapewnieniem funkcjonowania KAPS CO_2, który będzie finansowany przez NFOŚiGW.

Zadania realizowane przez KAPS CO_2, które będą również kontynuowane po wejściu w życie projektowanych przepisów, zostały określone w art. 163a ust. 2 P.g.g.:
1) związane z przekazaniem odpowiedzialności za zamknięte podziemne CO_2, w tym:
   a) prowadzenie monitoringu kompleksu podziemnego składowania CO_2, w tym utrzymanie obiektów przeznaczonych do prowadzenia monitoringu, wykonywanie programów monitoringu,
   b) opracowywanie projektów, dokumentacji, opinii, ekspertyz i analiz związanych z zamkniętym podziemnym składowiskiem CO_2,
   c) zabezpieczenie zamkniętego podziemnego składowiska CO_2 przed zagrożeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej w rejonach przyległych,
   d) prowadzenie i koordynacja działań naprawczych i akcji ratowniczych, a także działań naprawczych i działań zapobiegawczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2020 r. poz. 2187),
   e) informowanie organu właściwego w sprawach handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2023 r. poz. 589), oraz rozliczanie emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania CO_2,
   f) usuwanie szkód powstałych w przypadku wydostania się CO_2 poza kompleks podziemnego składowania CO_2;
2) sporządzenie i przekazanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska corocznie, w terminie do dnia 31 maja, analizy rocznego sprawozdania z działalności polegającej na podziemnym składowaniu CO_2, o którym mowa w art. 127m;
3) innych niż określone w pkt 1, powierzonych przez ministra właściwego do spraw środowiska, dotyczących podziemnego składowania CO_2, w tym w zakresie nadzoru i kontroli.

Należy wskazać, że projektodawca założył, że w 2030 r. rozpocznie się działalność w zakresie składowania CO_2, a powszechnie wiadomo jest, że etap ten jest najbardziej czasochłonny i kosztochłonny, co znalazło odzwierciedlenie w potrzebie zabezpieczenia odpowiedniej ilości środków na ten cel w limicie wydatków dla NFOŚiGW w 2030 r.
W odniesieniu do wpływu na sektor finansów publicznych regulacji dotyczących podziemnego składowania dwutlenku węgla, szacując koszt funkcjonowania KAPS CO_2, będący wydatkiem NFOŚiGW, oparto się na kosztach funkcjonowania tego podmiotu przewidzianych na lata 2013–2022 w regule wydatkowej zawartej w art. 16 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1238 i z 2015 r. poz. 1505), dokonując waloryzacji przewidzianych w tej ustawie wydatków o wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych za lata 2013–2021 (13,8%), określony na podstawie informacji Głównego Urzędu Statystycznego (https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/ceny-handel/wskazniki-cen/wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych-pot-inflacja-/roczne-wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych/).

***

Dodatkowe informacje:

Projektowane przepisy nie będą generować nowych wydatków budżetu państwa z tytułu:
- przeniesienia zadań związanych z nadzorem nad PSH (włączonym do PSG);
- połączenia PSG i PSH – źródło finansowania: przesunięcie środków finansowania PSH dofinansowania zadań z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej realizowanych przez jednostki budżetowe – dotacji z cz. 22. Gospodarka wodna do cz. 41. Środowisko. Obecnie finansowanie PSH następuje na podstawie dotacji z budżetu państwa z działu Gospodarka wodna w wysokości ok. 20 mln zł (2021 r. – 20 164 tys. zł, 2022 r. – 20 668 tys. zł), projektowana zmiana spowoduje przesunięcie tych środków do działu „Środowisko".

Projektodawca w ustawie wprowadzi podstawę prawną do wydania rozporządzenia przez RM, na podstawie którego nastąpi przesunięcie środków z cz. Gospodarka Wodna do cz. Środowisko w wysokości 13 250 000 zł

	przewidzianych w ustawie budżetowej na rok 2023 z dnia 15 grudnia 2022 r. oraz w ustawie o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 Ponadto projektodawca dokonał analizy, z której wynika, że: – nie istnieje potrzeba utworzenia dodatkowych etatów w sądach administracyjnych w związku z wprowadzeniem nowego rodzaju postępowania – o uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne w całości lub w części, ponieważ postępowania te z założenia nie będą miały charakteru spornego. O znikomej liczbie potencjalnych odwołań od decyzji ministra właściwego do spraw środowiska uznających złoże za strategiczne (a co za tym idzie o braku ryzyka generacji nowych spraw w sądach) świadczy to, że stroną takich postępowań będzie wyłącznie podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej. Taka konstrukcja przepisu przyznającego legitymację do bycia stroną nie jest przypadkowa – zamierzeniem projektodawcy było uznanie za stronę podmiotu, który w ogromnej większości przypadków będzie zainteresowany eksploatacją złoża strategicznego, które udokumentował. To z kolei oznacza, że ryzyko wniesienia przez ww. podmiot odwołania od decyzji uznającej złoże za strategiczne jest znikome. Trzeba mieć bowiem na uwadze, że rolą przepisów określających procedurę uzyskiwania przez złoże statusu złoża strategicznego jest objęcie tych złóż szczególną ochroną prawną m.in. przez nałożony na gminy wymóg ujawniania takich złóż w studiach i planach miejscowych w terminie 1 roku (a nie 2 lat – jak to ma miejsce w odniesieniu do reszty złóż). Co więcej, projektowane przepisy przewidują, że przedsiębiorca, który udokumentował złoże strategiczne jest obowiązany następnie do pokrycia kosztów ujawnienia takiego złoża w studiach i planach miejscowych. Z powyższej argumentacji wynika, że liczba spodziewanych ewentualnych postępowań sądowych wywołanych zaskarżeniem rozstrzygnięcia ministra właściwego do spraw środowiska wydanego na skutek rozpoznania odwołania od decyzji uznającej złoże kopaliny za złoże strategiczne to wartość na pograniczu błędu statystycznego. – nie istnieje potrzeba utworzenia dodatkowych etatów w sądach administracyjnych w związku z wprowadzeniem możliwości nałożenia kary pieniężnej na podmiot utrudniający lub uniemożliwiający pracownikom organów nadzoru górniczego wykonywanie nadzoru i kontroli, ponieważ będą to sytuacje sporadyczne. Założenie to wynika z analizy stosowania przez Wyższy Urząd Górniczy obowiązującego art. 175 P.g.g., umożliwiającego nałożenie kary pieniężnej na przedsiębiorcę lub kierownika ruchu zakładu górniczego. Jest to zatem przepis o charakterze analogicznym do wprowadzanego obecnie do P.g.g.art. 175a. Analiza WUG dowiodła, że w latach 2016–2017 organ nadzoru górniczego wydał 2 decyzje nakładające tę karę pieniężną, natomiast w latach 2018–2021 nie wydano żadnej takiej decyzji. Powyższe jednoznacznie świadczy o prewencyjnym charakterze tego przepisu. – nie istnieje potrzeba utworzenia dodatkowych etatów w sądach powszechnych w związku z przyznaniem PSG prawa do wystąpienia z roszczeniem o wydanie kopii, na których zapisana jest informacja geologiczna lub udostępnienia nośnika w celu samodzielnego wykonania kopii (projektowany art. 98a P.g.g.), ponieważ przepis ten ma mieć charakter prewencyjny i należy założyć, że będzie dotyczył znikomej liczby przypadków. Ponadto sprawy te będą miały charakter majątkowy, ich wniesienie będzie wiązało się z koniecznością uiszczenia opłaty sądowej, uwzględniającej wartość przedmiotu sporu. W ocenie projektodawcy nie jest zasadne wprowadzanie przepisów szczególnych dot. sposobu ustalenia wartości przedmiotu sporu, ponieważ obowiązuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie korzystania z informacji geologicznej za wynagrodzeniem (Dz. U. poz. 1724), które określa zasady ustalania wynagrodzenia, które są powszechnie stosowane. Dotyczy to w szczególności PIG–PIB, podmiot ten dysponuje kadrą uprawnionych geologów, który od bardzo dawna dokonuje wyceny wartości informacji geologicznej na podstawie ww. rozporządzenia oraz poprzedzających go aktów prawnych dla podmiotów komercyjnych. Ponadto PIG–PIB jako PSG dokonuje weryfikacji wycen informacji geologicznej w oparciu o ww. rozporządzenie. Ww. rozporządzenie przewiduje, że wartość informacji geologicznej jest ustalana z uwzględnieniem kosztów projektowania, wykonania prac geologicznych oraz ich dokumentowania, która jest pomniejszana o odpowiednie zniżki, np. wynikające z upływu czasu dezaktualizacji, dlatego zasadniczo trudno by było w inny niż wynikający z rozporządzenia sposób dokonywać ustalenia wartości przedmiotu sporu. Projektodawca zakłada, że roszczenie będzie miało charakter prewencyjny. – nie istnieje w ocenie projektodawcy na ten moment potrzeba utworzenia dodatkowych etatów w urzędach wojewódzkich związanych z realizacją zadań nałożonych na wojewodów projektowaną ustawą, ponieważ w ocenie projektodawcy nakład pracy wojewodów nie powinien ulec zmianom. Zaproponowany system ujawniania złóż kopalin w aktach planistycznych, w szczególności system kar nakładanych na gminy w przypadku uchylania się od dokonania zmian w studium/planie miejscowym, jak również obowiązek/możliwość finansowania przedmiotowych zmian przez podmioty, na rzecz których zatwierdzono dokumentacje geologiczne złóż kopalin, mają na celu spowodować, że nie ulegnie zwiększeniu liczba spraw prowadzonych przez wojewodów w zakresie „nadzoru nad ujawnianiem złóż kopalin w aktach planistycznych". Zakłada się bowiem prewencyjny charakter regulacji oraz ułatwienie finansowania przez gminy. Ponadto należy zauważyć, że projektowane przepisy w sposób precyzyjny regulują sposób ujawniania złóż kopalin w aktach planistycznych, w tym obowiązek uzgodnienia studium oraz planu miejscowego z ministrem właściwym do spraw środowiska. Te regulacje powinny również ograniczyć liczbę spraw, w których wojewoda będzie stwierdzał nieważność w całości lub części studium lub planu miejscowego z uwagi na naruszanie zasad ich sporządzania, w tym naruszenie zasad ochrony złóż kopalin (w terminie 30 dni od dnia otrzymania uchwały),

	jak również kierował wniosek do WSA (po upływie 30 dni, lecz przed upływem 1 roku). Dlatego projektodawca założył na ten moment, że zadania wynikające z projektowanej ustawy będą finansowane w ramach dotychczasowych środków, jakimi dysponują wojewodowie. Jednocześnie po wejściu w życie ustawy projektodawca dokona weryfikacji, czy stosowanie nowych regulacji nie rodzi problemów z realizacją zadań związanych z wydawaniem zarządzeń zastępczych przez urzędy wojewódzkie i w razie potrzeby podejmie działania w celu wygospodarowania dodatkowych środków w tym zakresie. Zakładane zmiany ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne dotyczące odstąpienia od różnicowania stawki opłaty za pobór wód podziemnych oraz pobór wód powierzchniowych odpowiednio od dostępnych zasobów wód podziemnych oraz średniego niskiego przepływu z wielolecia (SNQ) nie będą miały wpływu na wysokość przychodów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, albowiem wskazane kryteria, które różnicują wysokość jednostkowej stawki opłaty zostały odroczone w czasie (pierwotnie do końca 2019 r., a obecnie do końca 2023 r.). Z uwagi na fakt, że obecnie nie występuje zróżnicowanie opłaty z uwagi na SNQ oraz dostępne zasoby wód podziemnych przedmiotowa zmiana nie będzie wpływała na zmiany w wysokości przychodów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Dodatkowo należy wskazać, że obecnie trudności w ustaleniu SNQ dla poszczególnych wód, a także dostępnych zasobów wód podziemnych, które w wielu przypadkach nie są ustalone, uniemożliwiają ustalenia ewentualnej zmiany w przyszłości w zakresie przychodów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0,062	0,062	0,062	0,062	0,496
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0,062	0,062	0,062	0,062	0,496
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	osoby starsze i niepełnosprawne							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Korzystny wpływ regulacji na przedsiębiorczość zostanie zapewniony przez zabezpieczenie dostępu do złóż kopalin, które będą źródłem surowców niezbędnych do rozwoju gospodarki. Wprowadzone zostaną ułatwienia związane z prowadzeniem działalności (np. brak konieczności zgodności planowanej inwestycji z ustaleniami planu miejscowego na etapie ubiegania się o udzielenie koncesji na wydobywanie). Projektowane zmiany powinny ułatwić i przyspieszyć prowadzenie inwestycji górniczych, m.in. dzięki zmianom dotyczącym trybu i sposobu ujawnienia udokumentowanych złóż kopalin. Wydłużenie terminu, w jakim będzie przysługiwało prawo pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego oraz prawo do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej zwiększy bezpieczeństwo inwestowania w Polsce. Projektowane zmiany ułatwią pracodawcom z branży geologicznej i górniczej pozyskiwanie wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników, co przyczyni się do uelastycznienia rynku pracy. Regulacja powinna mieć wpływ na zwiększenie konkurencyjności przedsiębiorstw działających w sektorze poszukiwawczo-wydobywczym, zarówno w odniesieniu do dużych, jak i małych i średnich przedsiębiorstw. Przepisy ograniczające nielegalną eksploatację powinny sprzyjać wyrównaniu szans podmiotów świadczących usługi w zakresie poszukiwania, eksploatacji i obrotu kopalinami.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.
	osoby starsze i niepełnosprawne	Brak wpływu.
Niemierzalne		Złoża kopalin, do których prawo własności górniczej przysługuje Skarbowi Państwa, uzyskują skuteczną ochronę, co powinno przełożyć się na wyższe dochody z tytułu ustanowienia użytkowania górniczego i opłat eksploatacyjnych. PSG uzyska dostęp do informacji geologicznej, zapisanej na nośnikach znajdujących się poza archiwami geologicznymi, dzięki czemu będzie mogła lepiej realizować zadania.

		Zniesione zostaną bariery utrudniające lokalizację OZE na złożach, jeżeli planowane inwestycje nie zablokują dostępności do złóż kopalin, dzięki czemu będzie możliwa transformacja energetyczna (poprawa jakości powietrza, ograniczenie zanieczyszczeń). Doprecyzowanie przepisów prawa budzących wątpliwości interpretacyjnie przyspieszy postępowania (np. udokumentowanie prawa do informacji geologicznej).
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja przewiduje w przypadku sporządzenia przez przedsiębiorcę dokumentacji geologicznej lub dodatku do dokumentacji geologicznej: 1) obowiązkowe sfinansowanie przez przedsiębiorcę zmian w dokumentach planistycznych gminy (studium i plan miejscowy) – w przypadku objętych prawem własności górniczej oraz złóż strategicznych; 2) fakultatywne sfinansowanie przez przedsiębiorcę zmian w dokumentach planistycznych gminy (studium i plan miejscowy) – w przypadku pozostałych złóż kopalin. Powyższe korzystnie wpłynie na funkcjonowanie przedsiębiorstw przez skrócenie (w przypadku 1) lub możliwość skrócenia (w przypadku 2) czasu ujawniania złóż kopalin w dokumentach planistycznych, a tym samym umożliwienia wcześniejszego rozpoczęcia działalności wydobywczej. Na potrzeby niniejszej oceny regulacji wykonano analizę kosztów opartą na danych finansowych wybranej grupy podmiotów gospodarczych, poniesionych w okresie ostatnich 8 lat. Grupę przedsiębiorców wyłoniono na podstawie rodzaju dotychczas prowadzonej przez te podmioty działalności w oparciu o przepisy obowiązującej ustawy. W tym celu zwrócono się do 21 przedsiębiorców w rozumieniu P.g.g. o informację na temat wysokości kosztów wynikających z ujawniania udokumentowanych złóż kopalin w dokumentacjach planistycznych. Na określenie przyszłych skutków regulacji w ujęciu pieniężnym w tym zakresie ma wpływ trudna do przewidzenia ilość rozpoznanych, a w konsekwencji udokumentowanych w przyszłości złóż. Nie jest zatem możliwe dokładne określenie kosztów projektowanej regulacji w powyższym zakresie. Niniejsza ocena przedstawia uśrednione szacunkowe koszty, jakie mogą powstać w wyniku funkcjonowania projektowanej regulacji. Należy przyjąć, że w przypadku reprezentatywnej grupy podmiotów gospodarczych uśredniony koszt wynosi ok. 62 tys. zł w ujęciu rocznym. Powyższe obliczenia odnoszą się łącznie do 75 opracowań planistycznych. Zakładając, że projektowane regulacje wejdą w życie dopiero w III kwartale 2023 r., przewiduje się, że w 1. roku wejścia w życie ustawy nie będzie ona generowała kosztów po stronie przedsiębiorstw. W latach kolejnych, w przypadku występowania porównywalnego w stosunku do lat ubiegłych poziomu zainteresowania podmiotów gospodarczych oraz tempa dokumentowania złóż, duże przedsiębiorstwa mogą ponieść wydatek w wysokości ok. 62 tys. zł rocznie. Z uwagi na dużą liczbę mniejszych podmiotów gospodarczych funkcjonujących na rynku oraz liczbę istniejących w kraju kopalń odkrywkowych (ok. 7,4 tys. zakładów) przyjęto analogiczną kwotę wydatków po stronie małych i średnich przedsiębiorstw. Łączny szacowany wydatek wszystkich przedsiębiorstw w skali 10-letniej, przy założeniu niezmienionej w stosunku do aktualnej skali inwestowania, wyniesie 1,24 mln zł. Dodatkowym odciążeniem branży jest proponowane ograniczenie obowiązku informacyjnego w zakresie przedstawiania bieżących parametrów wydobycia węglowodorów (2 razy rocznie zamiast 12).	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Zmniejszenie liczby procedur i dokumentów:

- doprecyzowanie obowiązku przedsiębiorcy składającego wniosek o udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż dotyczącego przedkładania dowodów istnienia: prawa do korzystania z informacji geologicznej,
- ograniczenie obowiązku raportowania wyników procesu wydobywania (parametry) oraz ilości przekazywanych zgłoszeń oraz ilości dokumentów przekazywanych do OAG,

– zmniejszenie liczby organów uczestniczących w opiniowaniu niektórych zmian w projekcie robót geologicznych, których wykonywanie nie wymaga uzyskania koncesji (dodatki PRG),
– odstąpienie od koncesjonowania działalności w zakresie poszukiwania i rozpoznawania kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i ograniczeniem procedur w tym zakresie do zatwierdzenia projektu robót geologicznych.

Ułatwienie w prowadzeniu działalności gospodarczej:

– ułatwienie w prowadzeniu działalności przez przedsiębiorców jest wydłużenie z 3 do 5-ciu lat okresu obowiązywania szczególnych uprawnień dla podmiotu, który sfinansował prace geologiczne i doprowadził do powstania informacji geologicznej. Podmiotowi takiemu przysługuje prawo pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego oraz prawo do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej.

Zwiększenie liczby procedur:

– wprowadzenie obowiązku ujawniania przez gminy w dokumentach planistycznych: złóż strategicznych w ciągu 1 roku od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej/dodatku do dokumentacji geologicznej; w stosunku do pozostałych złóż – w terminie 2 lat liczonych w taki sam sposób,
– **roczny termin** liczony od dnia doręczenia decyzji o uznaniu złoża za złoże strategiczne, na ujawnienie przez gminy złóż kopalin, które udokumentowane zostały przed dniem wejścia w życie ustawy,
– zwiększenie zakresu spraw objętych zarządzeniem zastępczym wojewody o sprawy wprowadzania obszarów udokumentowanych złóż kopalin albo obszarów udokumentowanego kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla do planów miejscowych (dotychczas zarządzenie zastępcze dotyczyło wprowadzenia złóż wyłącznie do studium).

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana ustawa nie wpłynie na rynek pracy w skali ogólnokrajowej. Zakłada się, że projektowane uproszczenia oraz zniesienie części barier administracyjnych spowodują zwiększenie zainteresowania w prowadzenie działalności geologicznej i górniczej w naszym kraju, prowadząc do ożywienia tej branży.

Ponadto możliwość uwzględnienia stażu pracy w PIG-PIB, związanego z opracowywaniem PRG oraz dokumentacji geologicznych złóż kopalin, a także związanego z ich sprawdzaniem z uwzględnieniem aspektów geologicznych, przy ubieganiu się o uprawnienia geologiczne, umożliwi większej liczbie osób ubieganie się o stwierdzenie kwalifikacji geologicznych, dzięki czemu zwiększy się liczba osób posiadających uprawnienia geologiczne, nowe osoby zyskają możliwość samodzielnego sporządzania PRG lub dokumentacji geologicznych.

Zwiększenie liczby obowiązków spoczywających na organach wykonawczych gmin w zakresie systematycznego ujawniania udokumentowanych złóż kopalin w dokumentach planistycznych nie powinno znacząco wpłynąć na zmianę zatrudnienia w administracji.

Przewiduje się, że pozytywny wpływ na rozwój branży geologiczno-górniczej przyniesie wydłużenie przedsiębiorcom do 5 lat okresu przysługiwania prawa pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego oraz prawa do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej.

Zmiana przepisów w zakresie stwierdzania kwalifikacji górniczych oraz wymogów dotyczących specjalistycznych szkoleń będzie prowadziła do podniesienia poziomu przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego osób dozoru ruchu w odkrywkowych i otworowych zakładach górniczych, co przyczyni się do wzrostu poziomu bezpieczeństwa pracowników i ruchu zakładu.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☒ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Złoża kopalin stanowią elementy środowiska naturalnego, którym ustawodawca przyznaje prawo ochrony zagwarantowane w P.o.ś. Założeniem ustawy zmieniającej jest uszczelnienie tej ochrony na gruncie ustaw szczegółowych. Zmiana P.g.g. wywrze korzystny wpływ na środowisko naturalne przez wprowadzenie rozwiązań umożliwiających, a jednocześnie gwarantujących zbilansowane i racjonalne gospodarowanie złożami naturalnymi w Polsce. Wprowadzenie obowiązku systematycznego ujawniania złóż kopalin w dokumentach planistycznych pośrednio przyczyni się do poprawy sytuacji na szczeblu lokalnym. Przedsiębiorcy zainteresowani uzyskaniem koncesji geologicznych w odniesieniu do złóż strategicznych pokryją koszty zmian w dokumentach planistycznych. Zakłada się, że w przypadku pozostałych złóż, spora część ich obszarów zostanie ujawniona również na koszt przedsiębiorców. Zaoszczędzone w ten sposób środki finansowe samorządy będą mogły przeznaczyć na pokrycie wydatków związanych z inwestycjami lokalnymi, promocją regionu, wsparciem inicjatyw obywatelskich itp., co bez wątpienia przyczyni się do rozwoju regionalnego. Wzmocnienie ochrony dla złóż kopalin objętych własnością górniczą, w tym przede wszystkim złóż strategicznych, przyczyni się też do rozwoju całego kraju. Złoża kopalin stanowią bowiem mienie Skarbu Państwa, co powoduje, że ich wzmożona ochrona przed trwałą zabudową przyczyni się do wzrostu gospodarczego państwa, gdy chodzi o przemysł górniczy. Wyznaczenie złóż strategicznych spowoduje wzrost atrakcyjności niektórych obszarów pod kątem zasobów naturalnych. To z kolei może przyciągnąć

	inwestorów i spowodować szybszy rozwój gospodarczy danego regionu. Z drugiej jednak strony, w pewnych regionach może być obserwowany tymczasowy odpływ inwestorów i nowych inwestycji (związany z zakazem prowadzenia inwestycji skutkujących trwałą zabudową wyłączającą eksploatację złoża w przyszłości). Takie przypadki są spodziewane głównie na obszarach objętych złożami strategicznymi, w stosunku do których planowane jest podjęcie działalności wydobywczej w dłuższej perspektywie czasowej. Istotnym aspektem klimatyczno-środowiskowym projektowanej regulacji jest ułatwienie realizacji inwestycji OZE na terenach występowania złóż w przypadku, gdy inwestycje te nie stanowią budowli trwale związanych z gruntem lub nie prowadzą do trwałej zabudowy złoża w inny sposób uniemożliwiający jego eksploatację w przyszłości. Inwestycje w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru, których dotyczy projekt, wpisują się w realizację celów transformacji energetycznej kraju, która ma prowadzić do zmniejszenia emisji CO_2, wpływając na poprawę stanu środowiska naturalnego, jak i poprawić bezpieczeństwo energetyczne kraju przez rozpoczęcie korzystania z nowych źródeł energii. Przewiduje się poprawę jakości zarządzania zasobami surowcowymi przez wzmocnienie roli ministra właściwego do spraw środowiska oraz większą skuteczność wykonywania zadań państwa w obszarze geologii przez integrację służb (PSG i PSH).

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowane wejście w życie ustawy w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Przeprowadzenie ewaluacji efektów projektu nastąpi w okresie od 3 do 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy. Ewaluacja będzie miała na celu zbadanie poziomu wdrożenia zaleceń pokontrolnych NIK oraz oceny, w jakim stopniu system ochrony prawnej złóż kopalin uległ poprawie. Do oceny stopnia osiągnięcia przewidywanych projektem korzyści i kosztów planuje się wykorzystać mierniki ilościowe takie jak:

a) terminowość realizacji obowiązku ujawniania przez gminy udokumentowanych złóż kopalin:
   - liczba nieujawnionych w studium i planie miejscowym udokumentowanych złóż kopalin w stosunku do przekazanych gminom decyzji o zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej złoża kopaliny. Badanie będzie dotyczyło realizacji w terminie ustawowym tego obowiązku przez reprezentatywną grupę ok. 20–60 gmin,
   - liczba wprowadzonych przez wojewodów obszarów udokumentowanych złóż kopalin do studium oraz do planów miejscowych oraz liczba wydanych przez wojewodów w terminie ustawowym zarządzeń zastępczych w tej sprawie, w stosunku do grupy badawczej gmin, o których mowa w pkt a,
   - liczba i wysokość kar nałożonych na wojewodów przez ministra właściwego do spraw środowiska za niewydanie zarządzeń zastępczych w terminie ustawowym,
b) liczba weryfikowanych przez ministra właściwego do spraw środowiska w skali roku projektów decyzji o warunkach zabudowy i decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, dotyczących terenów objętych złożami kopalin.

Badanie zostanie przeprowadzone przede wszystkim przez analizę:

- informacji własnych uzyskanych przez ministerstwo wskutek realizowanych zadań (sprawozdania z działalności departamentów geologicznych ministerstwa, statystyki itp.),
- danych, które zostaną wprowadzone do prowadzonego przez Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy ogólnodostępnego systemu „MIDAS",
- danych udostępnionych przez jednostki samorządu terytorialnego, wojewodów, przedsiębiorców i inne podmioty objęte zakresem działania P.g.g.

W zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru oraz podziemnego składowania dwutlenku węgla przeprowadzenie ewaluacji efektów projektu nastąpi w okresie 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy. Do oceny stopnia osiągnięcia przewidywanych projektem korzyści planuje się wykorzystać mierniki ilościowe, w szczególności liczbę udzielonych koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru oraz podziemne składowanie dwutlenku węgla.

Badanie zostanie przeprowadzone na podstawie analizy informacji własnych posiadanych przez ministerstwo w związku z realizowanymi zadaniami ministra właściwego do spraw środowiska jako organu koncesyjnego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Załącznik nr 1 − Uszczegółowienie wyliczeń kosztów wskazanych w tabeli pkt 6 OSR;
Załącznik nr 2 − Badanie wpływu regulacji na budżet JST, wojewodów, sektor przedsiębiorców wskazanych w tabeli pkt 6 i pkt 7 OSR;
Załącznik nr 3 − Szacowanie limitu wydatków w urzędach marszałkowskich w związku z realizacją nowych zadań.

Tabela zbiorcza

								18,69%	8,50%	18,69%	1 662,97 zł	10 980 zł	
MKIŚ	Rok obowiązywania ustawy	Rok kalendarzowy	liczba miesięcy w roku przyjęta do kalkulacji	liczba etatów	wynagrodzenie brutto miesięcznie*	wynagrodzenie brutto rocznie dla wsz. Etatów /zł/	wynagrodzenie brutto rocznie dla wsz. Etatów /mln zł/	Pochodne: US - 16,24% FP - 2,45% mln zł	DWR mln zł	DWR-pochodone mln zł	odpisy - ZFŚS (1662,97) mln zł	Utworzenie stanowiska pracy mln zł	SUMA** w mln zł
MKiŚ	1r.	2023 r.	6	8	8 624	413 952	0,414	0,077				0,088	**0,579**
	2r.	2024 r.	12	8	8 624	827 904	0,828	0,155	0,035	0,007	0,013		**1,038**
	3r. - 10 r.	2025 r. - 2032 r.	12	8	8 624	827 904	0,828	0,155	**0,070**	0,013	0,013		**1,079**
	SUMA 0-10						**7,866**	**1,472**	**0,595**	**0,111**	**0,117**	**0,088**	**10,249**

etaty w WUG

WUG	Rok obowiązywania ustawy	Rok kalendarzowy	liczba miesięcy w roku przyjęta do kalkulacji	liczba etatów	wynagrodzenie brutto miesięcznie	wynagrodzenie brutto rocznie dla wsz. Etatów	wynagrodzenie brutto rocznie dla wsz. Etatów w mln	Pochodne: US - 16,24% FP - 2,45% w mln	DWR w mln	DWR-pochodone	odpisy - ZFŚS (1662,97)	Utworzenie stanowiska pracy (10 000zł)	SUMA** w mln zł
WUG	1r.	2023 r.	0	-		-	-	-					**-**
	2r.	2024 r.	12	9	7 169	774 252	0,774	0,145	-	-		0,098	**1,017**
	3r. - 10 r.	2025 r. - 2032 r.	12	9	7 169	774 252	0,774	0,145	0,066	0,012	0,015	-	**1,012**
	SUMA 0-10					**6 968 268**	**6,968**	**1,305**	**0,528**	**0,096**	**0,120**	**0,098**	**9,113**

*przy założeniu kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej planowanej na 2023 r. w ustawie budżetowej na 2013 r. w wysokosci 2190,45 zł (art.9 ust.1 pkt 2b) oraz zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1533) ustala się kwoty bazowe dla członków korpusu służby cywilnej, etatowych członków samorządowych kolegiów odwoławczych i kolegiów regionalnych izb obrachunkowych, pracowników Rządowego Centrum Legislacji, ekspertów, asesorów i aplikantów eksperckich Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, członków służby zagranicznej niebędących członkami korpusu służby cywilnej – w wysokości 2 190,45 zł)
oraz 0,78 % waloryzacji kwoty bazowej

Klasyfikacja budżetowa	Wariant 6650 zł brutto*		2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	SUMA
		liczba etatów	koszt w mln zł										
	Województwo		-	0,113	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	
85/2	Dolnośląskie	1,1	-	0,124	0,123	0,123	0,123	0,123	0,123	0,123	0,123	0,123	**1,108**
85/4	Kujawsko-pomorskie	0,4	-	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	**0,405**
85/6	Lubelskie	0,2	-	0,023	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	**0,199**
85/8	Lubuskie	0,5	-	0,057	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	**0,505**
85/10	Łódzkie	0,6	-	0,068	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	**0,604**
85/12	Małopolskie	1,7	-	0,192	0,190	0,190	0,190	0,190	0,190	0,190	0,190	0,190	**1,712**
85/14	Mazowieckie	0,2	-	0,023	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	**0,199**
85/16	Opolskie	0,1	-	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	**0,099**
85/18	Podkarpackie	1,0	-	0,113	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	**1,009**
85/20	Podlaskie	0,1	-	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	**0,099**
85/22	Pomorskie	0,2	-	0,023	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	**0,199**
85/24	Śląskie	0,8	-	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	**0,810**
85/26	Świętokrzyskie	0,5	-	0,057	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	**0,505**
85/28	Warmińsko-Mazurskie	0,2	-	0,023	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	**0,199**
85/30	Wielkopolskie	0,4	-	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	**0,405**
85/32	Zachodniopomorskie	0,3	-	0,034	0,034	0,034	0,034	0,034	0,034	0,034	0,034	0,034	**0,306**
SUMA		8,3	-	0,939	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	**8,363**

(ceny stałe z 2021 r.)	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	
	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie* 0-10
DOCHODY ogółem	-	-	**0,939**	**0,928**	**0,928**	**0,928**	**2,640**	**2,640**	**61,735**	**61,735**	**61,735**	**194,208**
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	0,620	0,620	5,920	5,920	5,920	19,000
użytkowanie górnicze - wodór	-	-	-	-	-	-	0,620	0,620	0,620	0,620	0,620	3,100
użytkowanie górnicze -CCS	-	-	-	-	-	-	-	-	5,300	5,300	5,300	15,900
JST	-	-	0,939	0,928	0,928	0,928	1,583	1,583	33,860	33,860	33,860	**108,469**
Województwa dotacje z 85, par. 211	-	-	0,939	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	8,363
Gminy opłaty za podziemne składowanie CO2 i podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru	-	-	-	-	-	-	0,655	0,655	32,932	32,932	32,932	100,106
pozostałe jednostki (NFOŚiGW) opłaty za podziemne składowanie CO2 i podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru	-	-	-	-	-	-	0,437	0,437	21,955	21,955	21,955	66,739
WYDATKI ogółem	-	**1,413**	**5,123**	**14,431**	**14,380**	**14,380**	**14,380**	**14,380**	**14,556**	**14,380**	**14,380**	**121,803**
budżet państwa	-	**0,579**	**2,994**	**12,440**	**12,440**	**12,440**	**12,440**	**12,440**	**12,440**	**12,440**	**12,440**	**103,093**
etaty UM (dodatkowe koszty budżet państwa)	-	-	0,939	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	8,363
etaty w WUG	-	-	1,017	1,012	1,012	1,012	1,012	1,012	1,012	1,012	1,012	9,113
etaty MKiŚ	-	0,579	1,038	1,079	1,079	1,079	1,079	1,079	1,079	1,079	1,079	10,249
Reguła wydatkowa art. 25 (węglowodorowa)	-	-	-	9,421	9,421	9,421	9,421	9,421	9,421	9,421	9,421	75,368
JST	-	-	**1,295**	**1,157**	**1,106**	**1,106**	**1,106**	**1,106**	**1,106**	**1,106**	**1,106**	**10,194**
Województwa (koszty sporządzenia PZPW)	-	-	0,254	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	0,127	1,270
Województwa *Koszt etatów* ***w UM***	-	-	0,939	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	0,928	8,363
Gminy opracowania planistyczne gmin	-	-	0,102	0,102	0,051	0,051	0,051	0,051	0,051	0,051	0,051	0,561
pozostałe jednostki (NFOŚiGW) Reguła wydatkowa CCS	-	0,834	0,834	0,834	0,834	0,834	0,834	0,834	1,010	0,834	0,834	8,516
SALDO ogółem	-	- **1,413**	- **4,184**	- **13,503**	- **13,452**	- **13,452**	- **11,740**	- **11,740**	**47,179**	**47,355**	**47,355**	**72,405**
budżet państwa	-	- 0,579	- 2,994	- 12,440	- 12,440	- 12,440	- 11,820	- 11,820	- 6,520	- 6,520	- 6,520	- 84,093
JST	-	-	- 0,356	- 0,229	- 0,178	- 0,178	0,477	0,477	32,754	32,754	32,754	98,275
Województwa	-	-	- 0,254	- 0,127	- 0,127	- 0,127	- 0,127	- 0,127	- 0,127	- 0,127	- 0,127	- 1,270
Gminy	-	-	- 0,102	- 0,102	- 0,051	- 0,051	0,604	0,604	32,881	32,881	32,881	99,545
pozostałe jednostki (NFOŚiGW) opłaty za podziemne składowanie CO2 i podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru	-	- 0,834	- 0,834	- 0,834	- 0,834	- 0,834	- 0,397	- 0,397	20,945	21,121	21,121	58,223

Reguła wydatkowa – art. 20	W ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – P.g.g.
2025 r.	9 421 000,00 zł
2026 r.	9 421 000,00 zł
2027 r.	9 421 000,00 zł
2028 r.	9 421 000,00 zł
2029 r.	9 421 000,00 zł
2030 r.	9 421 000,00 zł
2031 r.	9 421 000,00 zł
2032 r.	9 421 000,00 zł
2033 r.	9 421 000,00 zł
2034 r.	9 421 000,00 zł
SUMA	**94 210 000,00 zł**

Reguła wydatkowa art. 66	dla cz. Budżetowej 85-województwa w mln zł
2023 r.	-
2024 r.	0,939
2025 r.	0,928
2026 r.	0,928
2027 r.	0,928
2028 r.	0,928
2029 r.	0,928
2030 r.	0,928
2031 r.	0,928
2032 r.	0,928
SUMA	**8,363**

Reguła wydatkowa art. 67	NFOŚiGW
2022 r.	-
2023 r.	0,834
2024 r.	0,834
2025 r.	0,834
2026 r.	0,834
2027 r.	0,834
2028 r.	0,834
2029 r.	0,834
2030 r.	**1,010**
2031 r.	0,834
2032	0,834
SUMA	**8,516**

Obliczenie maksymalnego limitu wydatków dla NFOŚiGW (powiększenie wartości z ustawy 2013 r. o wskaźnik inflacji

2022	733 000
inflacja	13,80%
2023	834 154

2021 (**13,80%**), uwzględniony w OSR, został wyliczony na podstawie danych o inflacji za lata 2013-3021 opublikowanych przez GUS w tabeli zatytułowanej Roczne wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych od 1950 roku, opublikowanej na stronie internetowej GUS (https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/ceny-handel/wskazniki-cen/wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych-pot-inflacja-/roczne-wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych/). Wskaźnik w wysokości 13,80% uzyskano poprzez zsumowanie wskaźników inflacji dla

wskaźnik inflacji zastosowany wówczas, gdy wydatki dotyczą zakupu usług

Reguła wydatkowa art. 68	WUG
2022 r.	-
2023 r.	-
2024 r.	1,017
2025 r.	1,012
2026 r.	1,012
2027 r.	1,012
2028 r.	1,012
2029 r.	1,012
2030 r.	1,012
2031 r.	1,012
2032 r.	1,012
SUMA	**9,113**

kwota z nowelizacji 2014	8 059 008,00 zł
wzrost kwoty bazowej /waloryzacja 2019 r., 2020 r. i projektowana w 2023 r.	16,90%
różnica kwotowo między rokiem 2023 r. i 2014 r.	1 361 688,16 zł
wartość 2022	9 420 696,16 zł
wartość 2022 zaokrąglenie do pełnych tys. zł.	9 421 000,00 zł

kwota bazowa do ustalania wynagrodzeń w sferze budżetowej

1 873,84	2018		
1 916,94	2019	2,3%	
2 031,96	2020	6,0%	
2 190,45	2023	7,8%	wg projektu ustawy budżetowej 2023

316,61 wzrost kwotowy kwoty bazowej

16,90% wzrost procentowy kwoty bazowej

zastosowany przy szacowaniu limiów wydatków gdy główne koszty dotyczą wynagrodzeń

Załącznik nr 2 do OSR

Badanie wpływu regulacji na sektor finansów publicznych

WYDATKI JST

podstawa prawna: art.95 ust.1 i 2, art. 96 ust.1, art.104 ust.1, art.208 ust.1 i 3 ustawy *Prawo geologiczne i górnicze*

	Koszty (zł) **budżetu gmin**															
	2012 rok		2013 rok		2014 rok		2015 rok		2016 rok		2017 rok		2018 rok		2019 rok	
	mpzp	**studium**	**mpzp**	**studium**	**mpzp**	**studium**	**mpzp**	**studium**	**mpzp**	**studium**	**mpzp**	**studium**	**mpzp**	**studium**	**mpzp**	**studium**
Całkowity koszt	41 082		222 874		292 905,25		211 137,33		457 704,83		448 745,61		300 074,8		689 805,11	
Średni koszt	20 541		74 291,33		41 843,61		17 594,77		41 609,53		44 874,56		50 012,46		62 709,55	
2012-2019**	103 648, 70 (15)**															
Średni całkowity koszt	313 272,7+ 103 648,70 = 416 921,4 (koszt 77 opracowań)															
Średnie roczne koszty	**52 115 rocznie (średni roczny koszt)***** **5 414,56 (średni koszt 1 z 77 opracowań)**															

*** rzeczywisty wydatek budżetu gminy nieuwzgledniający przedstawionych w poniższej tabeli kosztów zarządzeń zastępczych („Koszty (zł) zarządzenia zastępczego"). Łączny średni wydatek budżetu gmin wynosi z tego tytułu 62 271 zł/rok.

	Koszty (zł) **budżetu województw**															
	2012 rok		2013 rok		2014 rok		2015 rok		2016 rok		2017 rok		2018 rok		2019 rok	
	mpzp	**studium**	**mpzp**	**studium**	**mpzp**	**studium**	**mpzp**	**studium**	**mpzp**	**studium**	**mpzp**	**studium**	**mpzp**	**studium**	**mpzp**	**studium**
Opracowanie	775 390,20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1 259 520	-	-	-
Całkowity koszt	2 034 910,2															
Średnie koszty roczne	**254 364** **678 303,40** (1 opracowanie)															
Koszty (zł) **zarządzenia zastępczego**																
	studium															
	-		-		6 125,40		3 000		5952		10 069,02		3 000 4 508,76		7 400 992,70	
Całkowity koszt	41 047,88															
Średnie koszty roczne	**<u>5131</u>** **3 157,53** (1 opracowanie)															

Załącznik do OSR

Badanie wpływu regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość
WYDATKI PRZEDSIĘBIORCÓW

	Koszty (zł) **przedsiębiorcy**							
Całkowity koszt	197 826,49/7	475 363,06/6	1 057 742,9611	1 178 629,5/15	184 751/3	384 081,09/8	386 218,7/7	793 446,43/18
Średni koszt	28 260,93	79 227,17	96 158,45	78 575,3	61 583,66	48 010,13	55 174,1	44 080,35
Średni całkowity koszt	491 070 (koszt 75 opracowań)							
Śr. roczne koszty	**61 384 (średni roczny koszt)** **6 547,6 (średni koszt 1 z 75 opracowań)**							

Załącznik nr 3 do OSR_Kalkulacja kosztów realizacji zadań przez marszałków województw_limit wydatków

Klasyfikacja budżetowa	Wynagrodzenie brutto 7169 zł.	Nowe zadania marszałka					liczba etatów	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	SUMA
		studnie w OG (wody lecznicze i solanki)		rekonstrukcja OW		Suma RG wszystkie sprawy		koszt w mln zł										
	Województwo	liczba spraw PRG i DG	suma Rg rocznie	liczba spraw PRG i DG	suma Rg rocznie			-	0,113	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	
85/2	Dolnośląskie	65	975	23	900	1 875	1,1	-	0,124	0,123	0,123	0,123	0,123	0,123	0,123	0,123	0,123	**1,108**
85/4	Kujawsko-pomorskie	25	375	8	320	695	0,4	-	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	**0,405**
85/6	Lubelskie	5	75	8	300	375	0,2	-	0,023	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	**0,199**
85/8	Lubuskie	5	75	21	820	895	0,5	-	0,057	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	**0,505**
85/10	Łódzkie	5	75	23	900	975	0,6	-	0,068	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	**0,604**
85/12	Małopolskie	140	2 100	21	840	2 940	1,7	-	0,192	0,190	0,190	0,190	0,190	0,190	0,190	0,190	0,190	**1,712**
85/14	Mazowieckie	5	75	8	300	375	0,2	-	0,023	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	**0,199**
85/16	Opolskie	5	75	2	60	135	0,1	-	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	**0,099**
85/18	Podkarpackie	30	450	32	1 260	1 710	1,0	-	0,113	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	0,112	**1,009**
85/20	Podlaskie	-	-	4	160	160	0,1	-	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	**0,099**
85/22	Pomorskie	10	150	7	260	410	0,2	-	0,023	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	**0,199**
85/24	Śląskie	25	375	26	1 020	1 395	0,8	-	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	**0,810**
85/26	Świętokrzyskie	40	600	7	280	880	0,5	-	0,057	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	0,056	**0,505**
85/28	Warmińsko-Mazurskie	5	75	5	200	275	0,2	-	0,023	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	0,022	**0,199**
85/30	Wielkopolskie	-	-	19	740	740	0,4	-	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	**0,405**
85/32	Zachodniopomorskie	20	300	6	220	520	0,3	-	0,034	0,034	0,034	0,034	0,034	0,034	0,034	0,034	0,034	**0,306**
	SUMA						8,3	-	**0,939**	**0,928**	**0,928**	**0,928**	**0,928**	**0,928**	**0,928**	**0,928**	**0,928**	8,363

Zadanie - "studnie" w obszarach górniczych wód leczniczych i solanek

założenia - szacowanie liczby spraw	**obszary górnicze wód leczniczych/solanek**
Województwo	Liczba koncesji na wyd. wód leczniczych i solanek
Dolnośląskie	13
Kujawsko-pomorskie	5
Lubelskie	1
Lubuskie	1
Łódzkie	1
Małopolskie	28
Mazowieckie	1
Opolskie	1
Podkarpackie	6
Podlaskie	0
Pomorskie	2
Śląskie	5
Świętokrzyskie	8
Warmińsko-Mazurskie	1
Wielkopolskie	0
Zachodnipomorskie	4
	77

założenia czasochłonność - "studnie" w obszarach górniczych		
Prg czas trwania analizy	Dg czas trwania analizy	Jednostka
10	5	Rg
w roku	43	tydzień
etat	40	Rg/ tydzień
suma Rg	**1720**	rocznie

Założenia - szacowanie czasochłonności - rekonstrukcja otworów		
Prg czas trwania analizy	Dg czas trwania analizy	jednostka
30	10	Rg
tygodnie	43	tydzień
etat	40	Rg/ tydzień
suma	**1720**	Rg

Zadanie - rekonstrukcja otworów na potrzeby ciepła Ziemi

Założenia - szacowanie liczby spraw	**rekonstrukcja otworów**	
Województwo	Liczba otworów głębszych niż 100 m - ciepło Ziemi	Potencjalna rekonstruk-cja
Dolnośląskie	4 500	23
Kujawsko-pomorskie	1 600	8
Lubelskie	1 500	8
Lubuskie	4 100	21
Łódzkie	4 500	23
Małopolskie	4 200	21
Mazowieckie	1 500	8
Opolskie	300	2
Podkarpackie	6 300	32
Podlaskie	800	4
Pomorskie	1 300	7
Śląskie	5 100	26
Świętokrzyskie	1 400	7
Warmińsko-Mazurskie	1 000	5
Wielkopolskie	3 700	19
Zachodnipomorskie	1 100	6
SUMA	42 900	**215**

* kwota miesięcznego wynagrodzenia ustalona na podstawie danych z OSR projektu ustawy skierowanego do sejmu jako druk 2295 (zmiana ustawy Prawo ochrony środowiska), wskazanego w piśmie MF z dn. 30.06.2022 r., powiększona o wskaźnik rocznego wzrostu wynagrodzeń (14,1%) z kwietnia 2022 r. oraz dodatkowo powiększono o planowany wzrost wynagrodzeń przewidziany w ustawie budżetowej na 2023 r.

Tabela zbiorcza

								18,69%	8,50%	18,69%	1 662,97 zł	10 980 zł	
	Rok obowiązywania ustawy	Rok kalendarzowy	liczba miesięcy w roku przyjęta do kalkulacji	liczba etatów	wynagrodzenie brutto miesięcznie*	wynagrodzenie brutto rocznie /zł/	wynagrodzenie brutto rocznie /mln zł/	Pochodne: US - 16,24% FP - 2,45% /mln zł/	DWR mln zł	DWR-pochodone mln zł	odpisy - ZFŚS (1662,97) mln zł	Utworzenie stanowiska pracy mln zł	SUMA** w mln zł
Urzędy Marszałkowskie	1 r.	2023 r.	0	1	7 169	-	-	-				-	-
	2 r.	2024 r.	12	1	7 169	86 028	**0,086**	0,016	-	-		0,011	**0,113**
	3 r.-10 r.	2025 r.-2032 r.	12	1	7 169	86 028	**0,086**	0,016	**0,007**	0,001	0,002		**0,112**
	SUMA 0-10						**0,774**	**0,144**	**0,058**	**0,008**	**0,016**	**0,011**	**1,009**

ZAŁOŻENIA

2024-01-01	projektowana data wejścia w życie przepisów dot. kompetencji marszałków województw
7,80%	projektowny wzrost wynagrodzeń w sferze budżetowej wg projektu ustawy budżetowej na 2023
9,80%	projektowana inflacja wg projektu ustawy budżetowej na 2023

* W kalulacjach uwzględniono projektowany wzrost wynagrodzeń w sferze budżetowej (7,8%)

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

oraz zestawienie uwag z opiniowania, o którym mowa w § 50 ust. 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów

projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (UD280)

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został przekazany do konsultacji publicznych w dniu 25 października 2021 r. z terminem zgłaszania uwag w ciągu 21 dni do następujących podmiotów:

1) ALGEO Sp. z o.o.
2) Cetus Energetyka Gazowa Sp. z o.o.
3) EKO-PLUS Sp. z o.o.
4) GAS STORAGE POLAND Sp. z o.o.
5) GAZKOP – 1 Sp. z o.o.
6) GEOTERMIA PYRZYCE Sp. z o.o.
7) Główny Instytut Górnictwa
8) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
9) Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” S.A.
10) INOWROCŁAWSKIE KOPALNIE SOLI SOLINO S.A.
11) Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.
12) KARBONIA S.A.
13) KGHM Polska Miedź S.A.
14) Kopalnia Soli Kłodawa S.A.
15) Nowy Ląd S.A.
16) KOPALNIA GIPSU LESZCZE S.A.
17) Kopalnia Soli „Bochnia” Sp. z o.o.
18) Kopalnia Soli „Wieliczka” S.A.
19) Kopalnia Węgla Brunatnego „Sieniawa” Sp. z o.o.
20) Krajowy Związek Pracodawców Branży Geologicznej
21) LOTOS PETROBALTIC S.A.
22) Lubelski Węgiel Bogdanka S.A.
23) Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.
24) PAK Kopalnia Węgla Brunatnego Adamów S.A. w likwidacji
25) PAK Kopalnia Węgla Brunatnego Konin S.A.
26) PEC GEOTERMIA PODHALAŃSKA S.A.
27) Przedsiębiorstwo Górnicze Silesia Sp. z o.o.
28) PGE GÓRNICTWO I ENERGETYKA KONWENCJONALNA S.A.
29) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.
30) Termospec Sp. z o.o.

31) PKN Orlen S.A.
32) Grupa LOTOS S.A.
33) Polska Grupa Górnicza Sp. z o.o.
34) SAINT – GOBAIN CONSTRUCTION PRODUCTS POLSKA Sp. z o.o.
35) Zakład Górniczy Siltech Sp. z o.o.
36) Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A.
37) Stowarzyszenie Kopalń Odkrywkowych
38) Polski Związek Producentów Kruszyw
39) Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego
40) Tauron Wydobycie S.A.
41) B8 Sp. z o.o. BALTIC Sp. k.a.
42) Baltic Gas Sp. z o.o. i wspólnicy spółka komandytowa
43) Central European Petroleum Ltd. Sp. z o.o. Oddział w Polsce
44) Energia Karpaty Zachodnie Sp. z o.o. Sp. k.
45) Energia Zachód Sp. z o.o.
46) Gora Energy Sp. z o.o
47) GAZKOP-WILCHWY Sp. z o.o.
48) Liesa Energy Sp. z o.o.
49) MILEX Sp. z o.o.
50) Orlen Upstream Sp. z o.o.
51) PGNiG Termika Energetyka Przemysłowa S.A.
52) Rawicz Energy Sp. z o.o.
53) Baltic Shale Sp. z o.o.
54) Zakład Projektowania i Usług Technicznych A. i M. Brzozowscy Sp.J.
55) ZOK Sp. z o.o.
56) Zakład Odmetanowania Kopalń „ZOK II" Sp. z o.o.
57) Sekcja Krajowa Geologiczno-Wiertnicza NSZZ „Solidarność"
58) Rathdowney Polska Sp. z o.o.
59) Zielona Góra Copper Sp. z o.o.
60) Kompania Górnicza Amarante Sp. z o.o
61) Morskie Kruszywa Naturalne Sp. z o.o.
62) BALTEX – Zatoka Sp. z o.o.
63) BALTEX – Górnictwo Morskie Sp. z o.o.
64) Polska Siarka Sp. z o.o.
65) Nexano Minerals Sp. z o.o.
66) Geograph Polska Sp. z o.o.
67) Brzezinka Sp. z o.o. SKA
68) Uzdrowisko Kopalnia Soli Bochnia Sp. z o.o.
69) UZDROWISKO BUSKO-ZDRÓJ S.A.
70) UZDROWISKO CIEPLICE POLSKA GRUPA UZDROWISK
71) UZDROWISKO HORYNIEC Sp. z o.o.
72) UZDROWISKO IWONICZ S.A.
73) UZDROWISKO LĄDEK-DŁUGOPOLE S.A.
74) UZDROWISKO RYMANÓW S.A.
75) Węglokoks Kraj Sp. z o.o.
76) ZAKŁAD PRZERÓBKI SOLANEK JODOWO-BROMOWYCH SALCO SP.J.
77) Zakłady Górniczo-Hutnicze Bolesław S.A.
78) Związek Pracodawców Polska Miedź
79) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości
80) Polska Unia Właścicieli Nieruchomości

81) Federacja Porozumienie Polskiego Rynku Nieruchomości
82) Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości
83) Stowarzyszenie Rozwoju Gospodarczego Gmin
84) Krajowe Stowarzyszenie Poszkodowanych Działalnością Geologiczno-Górniczą
85) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa
86) Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowego
87) Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN
88) Centralna Stacja Ratownictwa Górniczego S.A.
89) Akademia Górniczo - Hutnicza
90) Synthos Green Energy S.A
91) Polska Fundacja im. Roberta Schumana
92) Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu
93) PEJ sp. z o.o.

Projekt został przekazany do zaopiniowania w dniu 25 października 2021 r. z terminem zgłaszania uwag w ciągu 21 dni następującym podmiotom:

1) Wojewoda Dolnośląski,
2) Wojewoda Kujawsko-Pomorski,
3) Wojewoda Lubelski,
4) Wojewoda Lubuski,
5) Wojewoda Łódzki,
6) Wojewoda Małopolski,
7) Wojewoda Mazowiecki,
8) Wojewoda Opolski,
9) Wojewoda Podkarpacki,
10) Wojewoda Podlaski,
11) Wojewoda Pomorski,
12) Wojewoda Warmińsko-Mazurski,
13) Wojewoda Wielkopolski,
14) Wojewoda Śląski,
15) Wojewoda Świętokrzyski,
16) Wojewoda Zachodniopomorski,
17) Marszałek Województwa Dolnośląskiego,
18) Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego,
19) Marszałek Województwa Lubelskiego,
20) Marszałek Województwa Lubuskiego,
21) Marszałek Województwa Łódzkiego,
22) Marszałek Województwa Małopolskiego,
23) Marszałek Województwa Mazowieckiego,
24) Marszałek Województwa Opolskiego,
25) Marszałek Województwa Podkarpackiego,
26) Marszałek Województwa Podlaskiego,
27) Marszałek Województwa Pomorskiego,
28) Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego,
29) Marszałek Województwa Wielkopolskiego,
30) Marszałek Województwa Śląskiego,
31) Marszałek Województwa Świętokrzyskiego,
32) Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
33) Unia Metropolii Polskich,

34) Unia Miasteczek Polskich,
35) Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polski,
36) Związek Miast Polskich,
37) Związek Powiatów Polskich,
38) Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej,
39) Wyższy Urząd Górniczy,
40) Instytut Nafty i Gazu,
41) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
42) Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy,
43) Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami,
44) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
45) Młodzieżowa Rada Klimatyczna,
46) Narodowe Centrum Badań Jądrowych,
47) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie,
48) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy zadań związków zawodowych, projekt podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe. Projekt został przekazany 30 dni do następujących reprezentatywnych związków zawodowych:

1) „Niezależny Samorządny Związek Zawodowy" Solidarność,
2) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
3) Forum Związków Zawodowych.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców. Projekt został przekazany 30 dni do następujących reprezentatywnych organizacji pracodawców:

1) Pracodawcy RP,
2) Konfederacja Lewiatan,
3) Związek Rzemiosła Polskiego,
4) Związek Pracodawców Business Centre Club,
5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
6) Federacja Przedsiębiorców Polskich.

Projekt podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego w dniu 30 czerwca 2022 r. wydała opinię pozytywną.

Projekt dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego, wobec czego został przekazany do opiniowania przez RDS.

Uwagi do projektu w ramach konsultacji publicznych zgłosiły następujące podmioty:

1. Fundacja ClientEarth Prawnicy dla Ziemi
2. Fundacja WiseEuropa
3. Gas Storage Poland sp. z o. o.
4. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
5. Grupa Azoty S.A.
6. Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol" S.A.
7. Izba Gospodarcza Gazownictwa
8. KGHM Polska Miedź S.A.

9. Kopalnia Gipsu "Leszcze" S.A.
10. Kopalnia Węgla Brunatnego „Sieniawa” Sp. z o.o.
11. Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami IOS-PIB
12. Krajowy Sekretariat Górnictwa i Energetyki NSZZ Solidarność
13. LOTOS PETROBALTIC S.A.
14. Nauczyciele akademiccy z zakresu geodezji górniczej oraz członkowie Stowarzyszenia Geodetów Polskich
15. Nowy Ląd S.A.
16. Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.
17. PGNiG S.A.
18. Politechnika Warszawska Instytut Dróg i Mostów Wydział Inżynierii Lądowej
19. Polska Izba Inżynierów Budownictwa
20. Polski Komitet Geologii Inżynierskiej i Środowiska
21. Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa
22. Polski Związek Producentów Kruszyw
23. Polskie Elektrownie Jądrowe sp. z o.o.
24. Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej
25. PKN Orlen S.A.
26. Rathdowney Polska sp. z o.o.
27. Stowarzyszenie Centrum Ochrony Mokradeł
28. Stowarzyszenie Ekologiczno – Kulturowe Nasza Ziemia
29. Stowarzyszenie Geodetów Polskich
30. Stowarzyszenie Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego
31. Stowarzyszenie Rozwoju Szotlandu
32. Stowarzyszenie Urbanistów ZOIU
33. TAURON Wydobycie S.A.
34. Związek Pracodawców „Polski Torf”
35. Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”
36. Hewden sp. z o.o.

Uwagi do projektu w ramach opiniowania zgłosiły następujące podmioty:

1. Główny Geodeta Kraju
2. Instytut Nafty i Gazu PIB
3. Krajowy Sekretariat Zasobów Naturalnych Ochrony Środowiska i Leśnictwa NSZZ Solidarność
4. Konfederacja Lewiatan
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
6. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy
7. Śląski Związek Gmin i Powiatów
8. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
9. Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego
10. Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego
11. Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego
12. Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego
13. Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego
14. Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
15. Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego
16. Wojewoda Łódzki
17. Wojewoda Małopolski
18. Wojewoda Mazowiecki

19. Wojewoda Wielkopolski
20. Wojewoda Śląski
21. Wojewoda Świętokrzyski
22. Wojewoda Warmińsko-Mazurski
23. Wyższy Urząd Górniczy
24. Związek Zawodowy Ratowników Górniczych w Polsce
25. Związek Powiatów Polskich

Szczegółowe uwagi ww. podmiotów oraz stanowisko organu wnioskującego do uwag stanowią załącznik do niniejszego raportu.

W uzupełnieniu do powyższego po upływie terminu na konsultacje i opiniowanie stanowisko wobec projektu zajęły jeszcze związki zawodowe: Krajowy Sekretariat Górnictwa i Energetyki NSZZ Solidarność, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, związki zawodowe działające przy Grupie Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol" S.A., Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ Solidarność. W stanowiskach tych zostało wykazana konieczność jak najszybszego wejścia w życie projektowanych rozwiązań.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Załączniki:

1) Tabela uwag z konsultacji publicznych wraz ze stanowiskiem organu wnioskującego,
2) Tabela uwag z opiniowania wraz ze stanowiskiem organu wnioskującego.

ZESTAWIENIE UWAG
DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – PRAWO GEOLOGICZNE I GÓRNICZE ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW
ZGŁOSZONYCH W RAMACH KONSULTACJI PUBLICZNYCH

Lp.	Jednostka redakcyjna	Zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Stanowisko Ministra Klimatu i Środowiska
1	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Rozwoju Szotlandu	Ponadto w naszej ocenie w projekcie nowelizacji Ustawy zbyt mały nacisk kładzie się na koszty społeczne i ochronę środowiska i aspekty zrównoważonego rozwoju.	**Uwaga stanowi jedynie komentarz do projektu i nie zawiera propozycji zmian**
2	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturowe Nasza Ziemia	Ponadto w naszej ocenie w projekcie nowelizacji Ustawy zbyt mały nacisk kładzie się na koszty społeczne i ochronę środowiska i aspekty zrównoważonego rozwoju.	**Uwaga stanowi jedynie komentarz do projektu i nie zawiera propozycji zmian**
3	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Centrum Ochrony Mokradeł	Ograniczenie emisyjności figuruje jako jeden z celów Krajowego Planu na rzecz energii i klimatu na lata 2021 -2030. W tym kontekście istotne jest także unijne rozporządzenie - Europejskie prawo o klimacie, obowiązujące w Polsce bezpośrednio od 29 lipca br. Nakłada ono na Państwa Członkowskie obowiązek wdrażania środków służących osiągnięciu celów tej regulacji (tj. neutralności klimatycznej Unii najpóźniej do 2050 r. i redukcji emisji CO2 o 55 proc. do końca obecnej dekady) oraz obowiązek powstrzymywania się od przyjmowania środków, które mogą zagrozić tym celom. Ograniczenie emisji dwutlenku węgla do atmosfery, a także ułatwienie działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla konstytuują też cele niniejszego projektu nowelizacji P.g.g. oraz niektórych innych ustaw.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być obecnie uwzględniona – może natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
4	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Centrum Ochrony Mokradeł	Projekt ustawy wprowadza liczne zmiany ułatwiające prowadzenie działalności CCS, nie uwzględnia natomiast jednego z najłatwiejszych do wdrożenia oraz wiążących się z minimalnymi kosztami sposobów sekwestracji węgla, mianowicie ochrony złóż torfu. Rola torfowisk w regulacji globalnego klimatu wynika z procesów: procesu pochłaniania dwutlenku węgla z atmosfery w procesach akumulacji oraz przechowywania (magazynowania) zakumulowanego węgla, zapobiegając przedostawaniu się do atmosfery węgla zasymilowanego tysiące lat temu. Typowe ekosystemy bagienne (aktywne torfowiska) akumulują w naszych warunkach klimatycznych średnio około 1 tony dwutlenku węgla na hektar na rok, co wiąże się z przyrostem miąższości pokładu torfu o około 1 mm. Z punktu widzenia wpływu na globalny klimat w perspektywie bieżącego zagospodarowania mokradeł znacznie ważniejszą niż akumulacja węgla usługą jest skuteczne przechowywanie węgla usuniętego z atmosfery w minionych tysiącleciach. Torfowiska są najefektywniejszymi w przeliczeniu na jednostkę powierzchni magazynami węgla w biosferze lądowej, a od ich ochrony lub sposobu zagospodarowania zależy, czy węgiel ten pozostanie związany w materii organicznej, czy też zostanie uwolniony do	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być obecnie uwzględniona – może podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g. Należy jednak zauważyć, że zagadnienie to częściowo wykracza poza zakres ustawy P.g.g.

			obiegu. Aby węgiel zawarty w torfie nie przedostał się z powrotem do atmosfery muszą zostać zachowane warunki bagienne, a ściślej: wysoki poziom wody. Głównym czynnikiem powodującym uwalnianie węgla jest odwadnianie, a im głębszy jest poziom wody na torfowisku i im dłuższe jego spadki, tym większe są emisje dwutlenku węgla. W warunkach Polski emisje dwutlenku węgla z osuszonych torfowisk wynoszą od kilku do ponad 30 ton ekw. CO2 z hektara rocznie, a całościowe emisje z osuszonych torfowisk zostały oszacowane na około 34 miliony ton ekw. CO2 rocznie, co wskazuje, że osuszone torfowiska są największym źródłem gazów cieplarnianych w sektorze rolnictwa, leśnictwa i użytkowania gruntów w Polsce1. Jeszcze większe emisje w przeliczeniu na jednostkę powierzchni są wywoływane w przypadku wydobycia torfu. Trzeba w nich uwzględnić zarówno emisje in situ związane z osuszeniem torfowiska, jak i emisje ex situ związane z ogrodniczym wykorzystaniem podłoży torfowych, przy założeniu, że cały wydobyty torf wkrótce ulegnie rozkładowi. Oficjalnie raportowane przez Polskę emisje z obszarów wydobycia torfu i z samego wydobycie wynoszą ok. 1,8 Mt ekw. CO2 rocznie2. Ponowne nawadnianie osuszonych wcześniej torfowisk oraz ograniczenie wydobycia torfu są strategicznymi dla Polski kierunkami działań w kontekście polityki klimatycznej.	
5	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Centrum Ochrony Mokradeł	Objęcie torfu własnością górniczą. Złoża torfu mogą być chronione między innymi poprzez objęcie ich własnością górniczą. Rozwiązanie to pomoże usunąć uchybienia wykazane przez Najwyższą Izbę Kontroli w latach 20103 i 20154, dotyczące koncesji wydawanych przez starostów. Zakładając, że komentowana ustawa wejdzie w życie w obecnym kształcie, z zachowaniem proponowanego art. 94a-94c, objęcie torfu własnością górniczą umożliwi też uznanie niektórych torfowisk za złoża strategiczne na mocy decyzji Głównego Geologa Kraju. W rozumieniu projektu nowelizacji, złoże strategiczne ma być złożem objętym szczególnym ochroną. W uzasadnieniu projektu wskazuje się na konieczność wysokiego poziomu ochrony ze względu na kluczowe cechy, jakimi odznaczają się złoża kopalin: ich nieodnawialność oraz korzyści gospodarcze płynące z ich wydobycia. Złoża torfu mają także inne właściwości o charakterze strategicznym dla państwa: sekwestracja węgla czy rola w przeciwdziałaniu suszy. Do projektu zmiany ustawy dodaje się art. 1 ust. 5a o treści: art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Złoża węglowodorów, węgla kamiennego, metanu występującego jako kopalina towarzysząca, węgla brunatnego, rud metali z wyjątkiem darniowych rud żelaza, metali w stanie rodzimym, rud pierwiastków promieniotwórczych, siarki rodzimej, soli kamiennej, soli potasowej, soli potasowo-magnezowej, gipsu i anhydrytu, kamieni szlachetnych, pierwiastków ziem rzadkich, gazów szlachetnych, torfu, bez względu na miejsce ich występowania, są objęte własnością górniczą.”.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być obecnie uwzględniona – może podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

6	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Centrum Ochrony Mokradeł	Należy podkreślić, że ochrona złóż torfu jest kwestią kompleksową, wychodzącą poza ramy ustawy P.g.g. Jednak w uzasadnieniu projektu podkreśla się, że projekt nowelizacji ma na celu wprowadzenie ram prawnych, które pozwolą na objęcie występujących w Polsce złóż kopalin skutecznym systemem ochrony prawnej, którego nie zapewniają aktualne przepisy. Niniejsza nowelizacja P.g.g. powinna więc przynajmniej zainicjować zmiany prawne w zakresie ochrony torfowisk. Propozycje konkretnych poprawek zostały przedstawione poniżej.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być obecnie uwzględniona – może podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g. Projektodawca podziela jednak opinię autora uwagi, że zagadnienie to generalnie wykracza poza ramy ustawy P.g.g.
7	Uwaga ogólna	Fundacja ClientEarth Prawnicy dla Ziemi	Ograniczenie emisyjności figuruje jako jeden z celów Krajowego Planu na rzecz energii i klimatu na lata 2021 -2030. W tym kontekście istotne jest także unijne rozporządzenie - Europejskie prawo o klimacie, obowiązujące w Polsce bezpośrednio od 29 lipca br. Nakłada ono na Państwa Członkowskie obowiązek wdrażania środków służących osiągnięciu celów tej regulacji (tj. neutralności klimatycznej Unii najpóźniej do 2050 r. i redukcji emisji CO2 o 55 proc. do końca obecnej dekady) oraz obowiązek powstrzymywania się od przyjmowania środków, które mogą zagrozić tym celom. Ograniczenie emisji dwutlenku węgla do atmosfery, a także ułatwienie działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla konstytuują też cele niniejszego projektu nowelizacji P.g.g. oraz niektórych innych ustaw.	**Uwaga stanowi jedynie komentarz do projektu i nie zawiera propozycji zmian**
8	Uwaga ogólna	PKN ORLEN S.A.	Zasady ustalania wysokości wynagrodzenia za ustanowienie użytkowania górniczego. Określenie wysokości wynagrodzenia jest w praktyce jednym z najbardziej kontrowersyjnych elementów umowy o ustanowienie użytkowania górniczego. Sytuacji nie ułatwia fakt, że ani P.g.g., ani inne stosowne regulacje prawne, nie zawierają w tej mierze żadnych wskazówek czy też innych rozwiązań pozwalających na dokonanie wyceny stanowiącej podstawy do ustalenia wysokości wynagrodzenia. Próbę rozwiązania niektórych związanych z tym problemów podjęło Ministerstwo Środowiska, czego skutkiem było wydanie w dniu 3 września 2015 r. dokumentu zat. „Zasady ustalania wynagrodzenia z tytułu użytkowania górniczego", zmodyfikowanego następnie w dniu 24 kwietna 2018 r. Obecnie, zasady te stanowią podstawę dla ustalenia wynagrodzenia z tytułu ustanowienia użytkowania górniczego. W świetle powyższego, po pierwsze z uwagi na fakt, że ww. „zasady" nie mają charakteru powszechnie obowiązującego prawa, a po drugie uwzględniając liczbę informacji (danych), które są potrzebne do obliczenia poszczególnych części wynagrodzenia za użytkowanie górnicze, w opinii PKN ORLEN ta problematyka powinna zostać uregulowana co najmniej na poziomie dedykowanego nowego rozporządzenia do ustawy P.g.g.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
9	Uwaga ogólna	PKN ORLEN S.A.	Zasady udostępniania możliwości korzystania z użytkowania górniczego przez podmioty nieposiadające koncesji. Zdaniem PKN ORLEN, z uwagi na korzystanie przez przedsiębiorców z tej instytucji prawa, należy wiążąco i wprost na poziomie ustawowym uregulować	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona

			zasady zawierania umów podużytkowania górniczego. Stosowanie odesłania odpowiednio do przepisów Kodeksu cywilnego dotyczących dzierżawy przyjętego w art. 17 P.g.g. oraz pomocniczo niewiążących wytycznych określonych w pisemnym stanowisku Ministerstwa Środowiska zaakceptowanym przez Głównego Geologa Kraju z dnia 26 czerwca 2012 r., w niewystarczający sposób w ocenie PKN ORLEN gwarantują pewność relacji kontraktowych pomiędzy przedsiębiorcami górniczymi i Skarbem Państwa. W związku z powyższym przepisy P.g.g. powinny regulować podstawowe wymagania związane z możliwością zawierania umów podużytkowania górniczego.	– będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
10	Uwaga ogólna	PKN ORLEN S.A.	Tymczasowy obiekt budowlany zakładu górniczego. Spółka wyjaśnia, że zgodnie z art. 29 ust 1. piet 7 ustawy Prawo budowlane nie wymaga decyzji 0 pozwoleniu na budowę, natomiast wymaga zgłoszenia, budowa tymczasowych obiektów budowlanych niepołączonych trwale z gruntem i przewidzianych do rozbiórki lub przeniesienia w inne miejsce - w terminie określonym w zgłoszeniu, ale nie później niż przed upływem 180 dni od dnia rozpoczęcia budowy określonego w zgłoszeniu. Prace związane z wierceniem otworu eksploatacyjnego praktycznie zawsze przekraczają 180 dni. W związku z tym, na czas ww. prac niezbędne jest w świetle aktualnych przepisów uzyskanie pozwolenia na budowę, jednocześnie zgodnie z art. 29 ust 1. pkt 12 ustawy Prawo budowlane nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę, natomiast wymaga zgłoszenia, budowa obiektów budowlanych służących bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą P.g.g. w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów. Niestety, przepis ten nie obejmuje takich samych prac dotyczących innych złóż niż węglowodory, które polegają na wykonaniu takich samych prac i obiektów budowlanych. W konsekwencji, obiekty budowlane służące bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą P.g.g. w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin w tym np. soli kamiennej, wymagają decyzji o pozwoleniu na budowę. W ocenie PKN ORLEN taki stan regulacyjny może prowadzić do nierównoprawnego traktowania przedsiębiorców górniczych. W związku z powyższym proponuje się w bieżącej nowelizacji P.g.g. wprowadzenie definicji tymczasowego obiektu budowlanego zakładu górniczego, który umożliwi budowę tymczasowych obiektów budowlanych w czasie dłuższym od 180 dni - wymagający zgłoszenia, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki w terminie określonym w zgłoszeniu, nie dłużej niż w czasie niezbędnym do wykonania prac w zakresie poszukiwania, rozpoznawania 1 udokumentowania złóż kopalin. W ocenie PKN ORLEN proponowane rozwiązanie przysłuży się do skrócenia czasu oraz obniżenia kosztów dla przedsiębiorcy związanych z procedurami uzyskiwania pozwoleń na budowę obiektów budowlanych zakładu górniczego przeznaczonych do rozbiórki [demontaż urządzeń wiertniczych i rurociągów technologicznych po	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – może podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			zakończeniu wiercenia otworu). Ponadto, przedsiębiorcy będą mogli uzyskać większą elastyczność w zakresie ustalania harmonogramów prowadzenia prac geologicznych. W ślad za powyższymi wyjaśnieniami PKN ORLEN przedstawia propozycję dodania do nowelizacji ustawy definicji tymczasowego obiektu budowlanego zakładu górniczego: „Tymczasowy obiekt budowlany zakładu górniczego - należy przez to rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, barakowozy, obiekty kontenerowe, przenośne wolno stojące maszty antenowe, urządzenia wiertnicze, rurociągi technologiczne, wymagający zgłoszenia, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki w terminie określonym w zgłoszeniu - nie dłużej niż w czasie niezbędnym do wykonania prac w zakresie poszukiwania, rozpoznawania i udokumentowania złóż kopalin".	
11	Uwaga ogólna	PKN ORLEN S.A.	Liberalizacja obowiązków koncesyjnych dla projektów CCS oraz rozszerzenie katalogu możliwości ich realizacji. PKN ORLEN z aprobatą zatem przyjmuje zaproponowaną rewizję stanu prawnego w kierunku umożliwienia składowania C02 w górotworze, zarówno w obszarach morskich i lądowych oraz w strukturach złożowych węglowodorów, również w przypadku projektów o charakterze innym niż demonstracyjny. Na pełną akceptację zasługuje również wprowadzenie regulacji umożliwiającej prowadzenie działalności polegającej na składowaniu C02 również w przypadku przedsięwzięć, które nie spełniają minimalnych aktualnie obowiązujących warunków brzegowych, to jest przewidują łączne składowanie poniżej 100 kiłoton C02l uchylając jednocześnie wymóg pozyskania opinii KE. Co więcej, na akceptację zasługuje pomysł uchylenia obowiązku pozyskania koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, na rzecz obowiązku sporządzenia projektu robót geologicznych. PKN ORLEN pragnie jednak zwrócić uwagę Projektodawcy na analizę jaką wykonała Spółka w odniesieniu do tej problematyki. Dyrektywa PE i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. nr 2009/31/WE w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla (dalej jako Dyrektywa CCS] określa, że poszukiwanie w celu uzyskania informacji niezbędnych do wyboru lokalizacji składowiska, jak również działalność polegająca na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, prowadzone powinny być na podstawie stosownego pozwolenia. Jednocześnie ta sama dyrektywa stwierdza, że jej przepisy nie mają zastosowania jeśli planuje się łączne składowanie poniżej 100 kiloton C02, dla celów badań, rozwoju lub testowania nowych produktów i procesów. Z kolei polskie warunki osadzone w ustawie P.g.g. w obowiązującym brzmieniu stanowią, że działalność polegająca na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla albo na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla,	**Uwaga nieuwzględniona** Celem projektodawcy jest włączenie w zakres stosowania przepisów P.g.g. również podziemnego składowania dwutlenku węgla, w ramach którego planuje się składowanie w łącznej ilości poniżej 100 kiloton, dla celów badań, rozwoju lub testowania nowych produktów i procesów. Należy podkreślić, że działalność taka wymaga również wykonania prac geologicznych, w tym robót geologicznych. W ocenie projektodawcy czynności takie powinny być wykonywane na podstawie zatwierdzonego przez właściwy organ administracji geologicznej projektu robót geologicznych, a ich efektem powinna być stosowna dokumentacja geologiczna. Niedopuszczalne jest, aby działalność ta odbywała się z pominięciem wymagań ustawy P.g.g. W pozostałym zakresie należy zauważyć, że zgodnie z projektem (art. 1 pkt 1 lit b projektu) uchylany jest art. 1 ust. 3 P.g.g. określający czym jest projekt demonstracyjny wychwytu i składowania dwutlenku węgla. W tej sytuacji uwaga jest bezzasadna.

			wykonywane mogą być wyłącznie na podstawie koncesji geologicznej. W związku z powyższym, PKN ORLEN pragnie zauważyć, że wyżej wskazane rozwiązanie regulacyjne przyjęte w Dyrektywie CCS mające charakter odstępstwa, nie zostało transponowane do polskiego prawa, pomimo istnienia takiej możliwości. Wdrożenie takiego kryterium progowego (do 100 kiloton C02) do prawa krajowego jako rozgraniczającego obowiązek koncesyjny, mogłoby stanowić dla potencjalnych inwestorów, w tym PKN ORLEN, podstawę dla szybszego przygotowania i uruchomienia projektu polegającego na budowie mniejszych, pilotażowych instalacji dedykowanych do składowania C02 (tzw. mały pilotaż CCS). Podsumowując powyższe ustalenia, PKN ORLEN stwierdza, że na gruncie obowiązującego prawa krajowego nie ma możliwości prowadzenia jakiegokolwiek projektu CCS bez wymaganej koncesji geologicznej, odmiennie niż przyjęto to w Dyrektywie CCS. Z drugiej strony, widzimy przestrzeń do dyskusji nad wdrożeniem łagodniejszych wymagań regulacyjnych dla małych pilotażowych instalacji CCS, w duchu rozwiązań przyjętych na poziomie europejskim, poprzez np. zmniejszenie wymagań koncesyjnych względem uzyskiwania koncesji dla inwestycji o skali przemysłowej. Co więcej, zgodnie z brzmieniem ustawy P.g.g., działalność gospodarcza w zakresie (i) poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, oraz (ii) podziemnego składowania dwutlenku węgla, prowadzona może być wyłącznie w celu przeprowadzenia tzw. projektu demonstracyjnego. Projekt demonstracyjny powinien spełniać kryteria określone w Decyzji Komisji nr 2010/670/UE z dnia 3 listopada 2010 r. ustanawiającej kryteria i środki dotyczące finansowania komercyjnych projektów demonstracyjnych (…) w związku z czym może być realizowany wyłącznie w celu sprawdzenia skuteczności i przydatności stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla w zakresie ograniczenia emisji dwutlenku węgla, bezpieczeństwa stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska, a także potrzeby i zasadności dopuszczenia do stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla na skalę przemysłową. Zdaniem PKN ORLEN utrzymanie wymagań regulacyjnych w takim kształcie może spowodować, że żaden projekt CCS w Polsce, po przejściu fazy pilotażowej [testowej], nie będzie mógł być dalej kontynuowany w kierunku stałego przemysłowego wykorzystania. W tym kontekście, pragniemy też zauważyć, że powiązanie krajowych wymagań ustawowych z warunkami określonymi dla projektów demonstracyjnych z Decyzji Komisji nr 2010/670/UE, nie znajduje podstaw w ramach kluczowego dla działalności CCS aktu prawa unijnego jakim jest wspomniana Dyrektywa CCS, która to nie nakazuje Państwom Członkowskim w ramach wewnętrznych reżimów prawnych, stosowania kryteriów ww. Decyzji KE. Ponadto, warto wspomnieć, że Decyzja Komisji nr 2010/670/UE stanowi wykonanie postanowień innego aktu prawa UE aniżeli Dyrektywa CCS, którym jest Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia	

			13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie [tzw. Dyrektywa ETS).	
12	Uwaga ogólna	PKN ORLEN S.A.	Lokalizowanie projektów polegających na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla. Lokalizacja działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla powinna odpowiadać wymaganiom rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 3 września 2014 r. w sprawie obszarów, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, w myśl którego, dozwolona jest jedynie w wyeksploatowanych złożach węglowodorów z otoczeniem, w rejonie zbiornika kambryjskiego w wyłącznej strefie ekonomicznej RP na Morzu Bałtyckim. Z drugiej strony, Dyrektywa CCS stanowi, że Państwa Członkowskie UE mają swobodę co do określenia obszarów na których można wybierać lokalizację składowiska C02, na podstawie oceny dostępności możliwości składowania na części lub całości swojego terytorium, w tym również w ramach terytorium lądowego. Ograniczenia lokalizacji projektu CCS wyłącznie do obszaru morskiego, nie odnajdujemy również w samej ustawie P.g.g. (art. 127a). Zatem, w ocenie PKN ORLEN, z uwagi na brak przeszkód wynikających z prawa unijnego, oraz pośrednio z prawa krajowego rangi ustawowej, uprawniony jest wniosek zgodnie z którym dopuszczalna jest zmiana krajowych przepisów wykonawczych w sprawie obszarów, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, w kierunku objęcia tą regulacją innych lokalizacji, w tym również w ramach w części lądowej Państwa polskiego, przy założeniu, że tereny te spełniają geologiczne warunki bezpieczeństwa do podziemnego składowania dwutlenku węgla. Uzasadnienie dla powyższego postulatu stanowią ustalenia, że Polska, ze względu na korzystne położenie geologiczne w obrębie jednego z najbardziej rozległych basenów sedymentacyjnych Europy (środkowoeuropejski basen permo-mezozoiczny), posiada szczególnie korzystne warunki do składowania dwutlenku węgla na swoim terytorium lądowym. Niezależnie od powyższych spostrzeżeń, zasadne jest również dopuszczenie lokalizacji podziemnych kompleksów w innych strukturach geologicznych pod dnem Morza Bałtyckiego niż to obecnie określono w przepisach wykonawczych do ustawy P.g.g.	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca zamierza znowelizować rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 września 2014 r. *w sprawie obszarów, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla* i wyznaczyć nowe obszary, w granicach których możliwe będzie lokalizowanie kompleksów podziemnego składowania CO_2.
13	Uwaga ogólna	PKN ORLEN S.A.	Korzystanie z informacji geologicznej. Zdaniem PKN ORLEN zasadny jest pogląd podnoszony głównie przez branżę wydobywczą w Polsce, zgodnie z którym regulacyjnie powinna zostać ustalona możliwość nieodpłatnego korzystania z informacji geologicznej przy realizacji projektów CCS. Za takim rozwiązaniem przemawia w szczególności fakt, iż podziemne magazynowanie dwutlenku węgla to nie tylko działalność zarobkowa przedsiębiorcy, ale też element realizacji zadań Państwa w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych. Natomiast obecnie obowiązujące zasady z zakresu nabywania za wynagrodzeniem prawa do informacji geologicznej, a	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy. Projektodawca przeanalizuje jednak potrzebę nowelizacji rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie korzystania z informacji geologicznej za wynagrodzeniem (Dz. U. poz. 1724).

			w konsekwencji koszty z nich wynikające dla przedsiębiorcy zainteresowanego realizacją projektu CCS, niejednokrotnie mogą stanowić istotną przeszkodę w dalszym realizowaniu zamierzeń biznesowych związanych z takim projektem. Podsumowując, zatem oprócz obniżenia stawki opłaty z tytułu podziemnego składowania dwutlenku węgla co znalazło się już w nowelizacji P.g.g., za zasadne należy uznać też obniżenie lub zniesienie kosztów związanych korzystaniem z informacji geologicznej w ramach działalności związanej z geosekwestracją C02.	
14	Uwaga ogólna	OGP GAZ-SYSTEM S.A.	Stanowisko GAZ-SYSTEM wynika z tego, że w ocenie spółki, wejście w życie planowanych zmian w ustawie Prawo geologiczne i górnicze (dalej: „Pgg") może mieć bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo systemu przesyłowego gazu ziemnego w Polsce, zagrażając budowie nowych pojemności magazynowych na paliwa gazowe. Ze względu na dynamiczny rozwój rynku gazu ziemnego w Polsce (przewidywany wzrost zapotrzebowania na gaz ziemny o ok. 50% w perspektywie najbliższych 10 lat), istnieje pilna potrzeba budowy nowych pojemności magazynowych na gaz ziemny. Są one niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa i integralności systemu przesyłowego, możliwości bilansowania systemu oraz utrzymywania zapasów obowiązkowych. Przy braku inwestycji w nowe pojemności magazynowe (oraz moce odbioru i zatłaczania), w okresie najwyższego zapotrzebowania na gaz ziemny (doby szczytowe), nawet pełne wykorzystanie (obecnych i planowanych do oddania) mocy punktów wejścia, nie będzie wystarczające dla zapewnienia bezpieczeństwa systemu (czyli zrównoważenia zapotrzebowania i możliwości dostaw). Przy zachowaniu obecnego systemu prawnego w zakresie obowiązku zapasowego i biorąc pod uwagę prognozowany wzrost zapotrzebowania na ten surowiec, należy wskazać, że w perspektywie 2030 r. prawie 80% istniejących pojemności magazynowych byłoby zajęte przez zapas obowiązkowy. W praktyce oznaczałoby to brak możliwości zbilansowania zapotrzebowania i dostaw przez rynek oraz ograniczone możliwości prowadzenia działań związanych z integralnością systemu, a w konsekwencji zakłócenia na rynku, skutkujące koniecznością (w okresie zimowym w zasadzie ciągłego) uwalniania zapasów obowiązkowych. W zależności od dynamiki wzrostu zapotrzebowania na gaz ziemny w gospodarce dodatkowe pojemności konieczne do wybudowania wynoszą do 2500 mln m3 (przy obecnie dostępnych pojemnościach wynoszących 3174 mln m3). Wymaga to rozpoczęcia procesu inwestycyjnego w możliwie najszybszym terminie, tak by pierwsze pojemności magazynowe mogły być oddawane do użytku w perspektywie 2030 r. Przykładem nowej inwestycji możliwej do realizacji przez GAZ-SYSTEM jest projekt polegający na zagospodarowaniu złoża soli kamiennej na wysadzie Damasławek. Analiza złoża Damasławek wskazuje na jego bardzo dobre warunki geologiczne, perspektywicznie umożliwiające zagospodarowanie złoża nie tylko na potrzeby magazynu gazu	**Brak konkretnych propozycji rozwiązań - komentarz ogólny do projektu nowelizacji**

			ziemnego, ale również innych paliw lub magazynowania energii (magazyn wodoru). Budowa nowych pojemności magazynowych na paliwa gazowe wymaga zapewnienia stabilnego otoczenia regulacyjnego, które pozwoli na podjęcie przez inwestorów decyzji inwestycyjnej wraz z wyznaczeniem harmonogramu inwestycji w przewidywalnych warunkach prawnych. W związku z tym wszystkie zmiany prawne dotyczące procesu wydawania decyzji koniecznych do rozpoczęcia realizacji nowych inwestycji powinny brać pod uwagę: a) konieczność pilnej, w perspektywie 2030 r., realizacji nowych pojemności magazynowych na gaz ziemny; b) możliwość rozbudowy istniejących pojemności magazynowych, w zależności od kształtowania się zapotrzebowania na ten surowiec, w perspektywie 2040 r.; c) stworzenie jasnych regulacji dotyczących realizacji pojemności magazynowych na wodór. W ocenie GAZ-SYSTEM rozważane obecnie zmiany w Pgg nie tylko nie wychodzą naprzeciw tym uwarunkowaniom, ale mogą skutecznie uniemożliwić powstanie jakichkolwiek nowych pojemności magazynowych na gaz ziemny, w przewidywalnej perspektywie czasowej. W szczególności dotyczy to możliwej interpretacji zmienianych przepisów, zgodnie z którą nie byłoby możliwe równoległe prowadzenie na tej samej przestrzeni działalności, polegającej na wydobyciu kopaliny ze złoża oraz na budowie podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji. Wprowadzenie takiego wymogu oznaczałoby, że przed rozpoczęciem budowy magazynu gazu ziemnego należałoby pozyskać i zrealizować koncesję na wydobywanie soli ze złoża - czyli wybudować i uruchomić kopalnię soli. Dopiero po wydobyciu soli ze złoża lub jego części oraz rozliczeniu zasobów złoża w dodatku do dokumentacji geologicznej, byłaby możliwość ubiegania się o koncesję na magazynowanie. Przy założeniu takiej interpretacji wskazanych wyżej rozważanych zmian należy wskazać, że: • stoją one w sprzeczności zarówno z ekonomiką przedsięwzięcia, jak i technologią budowy pojemności magazynowych. Budowa podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji jest procesem składającym się z trzech etapów - odwiercania otworów, następnie ich ługowania (wtłaczania wody do otworów i wypłukiwania soli kamiennej), aż do powstania kawern (pustek w górotworze) o założonych rozmiarach i kształcie oraz stopniowej wymiany solanki wypełniającej kawernę na substancję, która ma być zmagazynowana pod ziemią. Jest to proces ciągły, szczególnie na etapie przejścia z ługowania do magazynowania, gdyż kawerna - z uwagi na zachodzące w górotworze procesy wywierające na kawernę ogromne ciśnienia skutkujące jej zaciśnięciem (proces konwergencji) - nie może pozostać pusta. W związku z tym, ukształtowanie regulacji ingerujące w ciągłość tego procesu czyni go niewykonalnym pod względem technologicznym;	

			• w przypadku inwestycji wymagających uprzedniej budowy kopalni soli (jak w przypadku projektu Damasławek), konieczność uprzedniego wydobycia przynajmniej części kopaliny ze złoża oraz rozliczenia tej działalności, przed rozpoczęciem budowy magazynu gazu, doprowadziłaby do kilkuletniego opóźnienia w oddaniu do użytku planowanych inwestycji w magazyny kawernowe. Takie opóźnienie doprowadziłoby do niedoboru pojemności magazynowych gazu ziemnego w Polsce grożącego niedoborami na rynku gazu ziemnego i koniecznością częstego uruchamiania zapasów obowiązkowych tego surowca, co stworzyłoby istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa energetycznego Polski.	
15	Uwaga ogólna	Fundacja ClientEarth Prawnicy dla Ziemi	Projekt ustawy wprowadza liczne zmiany ułatwiające prowadzenie działalności CCS, nie uwzględnia natomiast jednego z najłatwiejszych do wdrożenia oraz wiążących się z minimalnymi kosztami sposobów sekwestracji węgla, mianowicie ochrony złóż torfu. Rola torfowisk w regulacji globalnego klimatu wynika z procesów: procesu pochłaniania dwutlenku węgla z atmosfery w procesach akumulacji oraz przechowywania (magazynowania) zakumulowanego węgla, zapobiegając przedostawaniu się do atmosfery węgla zasymilowanego tysiące lat temu. Typowe ekosystemy bagienne (aktywne torfowiska) akumulują w naszych warunkach klimatycznych średnio około 1 tony dwutlenku węgla na hektar na rok, co wiąże się z przyrostem miąższości pokładu torfu o około 1 mm. Z punktu widzenia wpływu na globalny klimat w perspektywie bieżącego zagospodarowania mokradeł znacznie ważniejszą niż akumulacja węgla usługą jest skuteczne przechowywanie węgla usuniętego z atmosfery w minionych tysiącleciach. Torfowiska są najefektywniejszymi w przeliczeniu na jednostkę powierzchni magazynami węgla w biosferze lądowej, a od ich ochrony lub sposobu zagospodarowania zależy, czy węgiel ten pozostanie związany w materii organicznej, czy też zostanie uwolniony do obiegu. Aby węgiel zawarty w torfie nie przedostał się z powrotem do atmosfery muszą zostać zachowane warunki bagienne, a ściślej: wysoki poziom wody. Głównym czynnikiem powodującym uwalnianie węgla jest odwadnianie, a im głębszy jest poziom wody na torfowisku i im dłuższe jego spadki, tym większe są emisje dwutlenku węgla. W warunkach Polski emisje dwutlenku węgla z osuszonych torfowisk wynoszą od kilku do ponad 30 ton ekw. CO2 z hektara rocznie, a całościowe emisje z osuszonych torfowisk zostały oszacowane na około 34 miliony ton ekw. CO2 rocznie, co wskazuje, że osuszone torfowiska są największym źródłem gazów cieplarnianych w sektorze rolnictwa, leśnictwa i użytkowania gruntów w Polsce1. Jeszcze większe emisje w przeliczeniu na jednostkę powierzchni są wywoływane w przypadku wydobycia torfu. Trzeba w nich uwzględnić zarówno emisje in situ związane z osuszeniem torfowiska, jak i emisje ex situ związane z ogrodniczym wykorzystaniem podłoży torfowych, przy założeniu, że cały wydobyty torf wkrótce ulegnie rozkładowi. Oficjalnie raportowane przez Polskę emisje z obszarów wydobycia torfu i z samego wydobycie wynoszą ok. 1,8 Mt ekw. CO2 rocznie2. Ponowne nawadnianie osuszonych wcześniej torfowisk oraz ograniczenie wydobycia	**Uwaga nieuwzględniona** Postulat wykorzystania torfowisk wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być uwzględniony – może natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			torfu są strategicznymi dla Polski kierunkami działań w kontekście polityki klimatycznej.	
16	Uwaga ogólna	Fundacja ClientEarth Prawnicy dla Ziemi	Należy podkreślić, że ochrona złóż torfu jest kwestią kompleksową, wychodzącą poza ramy ustawy P.g.g. Jednak w uzasadnieniu projektu podkreśla się, że projekt nowelizacji ma na celu wprowadzenie ram prawnych, które pozwolą na objęcie występujących w Polsce złóż kopalin skutecznym systemem ochrony prawnej, którego nie zapewniają aktualne przepisy. Niniejsza nowelizacja P.g.g. powinna więc przynajmniej zainicjować zmiany prawne w zakresie ochrony torfowisk. Propozycje konkretnych poprawek zostały przedstawione poniżej.	**Uwaga nieuwzględniona** Postulat ochrony torfowisk wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniony – może podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g. Projektodawca podziela opinię autora uwagi, że zagadnienie to generalnie wykracza poza ramy ustawy P.g.g.
17	Uwaga ogólna	Fundacja ClientEarth Prawnicy dla Ziemi	**Objęcie torfu własnością górniczą.** Złoża torfu mogą być chronione między innymi poprzez objęcie ich własnością górniczą. Rozwiązanie to pomoże usunąć uchybienia wykazane przez Najwyższą Izbę Kontroli w latach 20103 i 20154, dotyczące koncesji wydawanych przez starostów. Zakładając, że komentowana ustawa wejdzie w życie w obecnym kształcie, z zachowaniem proponowanego art. 94a-94c, objęcie torfu własnością górniczą umożliwi też uznanie niektórych torfowisk za złoża strategiczne na mocy decyzji Głównego Geologa Kraju. W rozumieniu projektu nowelizacji, złoże strategiczne ma być złożem objętym szczególnym ochroną. W uzasadnieniu projektu wskazuje się na konieczność wysokiego poziomu ochrony ze względu na kluczowe cechy, jakimi odznaczają się złoża kopalin: ich nieodnawialność oraz korzyści gospodarcze płynące z ich wydobycia. Złoża torfu mają także inne właściwości o charakterze strategicznym dla państwa: sekwestracja węgla czy rola w przeciwdziałaniu suszy.	**Uwaga nieuwzględniona** Postulat ochrony torfowisk wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniony – może podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
18	Uwaga ogólna	Fundacja ClientEarth Prawnicy dla Ziemi	**Lepsza kontrola skali wydobycia torfu**. Analogicznie do Rejestru Obszarów Górniczych powinno stworzyć się centralny rejestr wydobycia torfu o dużym stopniu szczegółowości, aby skutecznie kontrolować i regulować skalę wydobycia. Do projektu zmiany ustawy dodaje się art. 1 ust. 113a o treści: Po rozdziale VIIIA dodaje się rozdział VIIIb „Rejestr wydobycia torfu”. Art. 152b. 1. Tworzy się rejestr wydobycia torfu. 2. Rejestr wydobycia torfu prowadzi państwowa służba geologiczna. 3. Wpisu do rejestru wydobycia torfu dokonuje się z urzędu na podstawie decyzji w sprawach określonych w dziale III. 4. Organ koncesyjny przekazuje państwowej służbie geologicznej dokumenty stanowiące podstawę dokonania wpisu do rejestru wydobycia torfu, w tym mapy obszarów górniczych.	**Uwaga nieuwzględniona** Postulat ochrony torfowisk wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniony – może natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g. Niezależnie od powyższego, w ocenie projektodawcy obowiązujące przepisy w wystarczającym stopniu realizują cele wskazane w propozycji. Należy podkreślić, że propozycja powiela regulacje obowiązujące już w ustawie P.g.g. dotyczące rejestru obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla. Zgodnie z art. 32 ust. 1 P.g.g. koncesja na wydobywanie kopaliny ze złoża (również koncesja udzielana przez starostę) wyznacza granice

			5. Minister właściwy do spraw geologii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, dane podlegające wpisowi do rejestru wydobycia torfu, termin i tryb przekazywania dokumentów stanowiących podstawę wpisu, sposób prowadzenia rejestru, rodzaje dokumentów przechowywanych w rejestrze, a także termin przekazywania map obszarów górniczych przedsiębiorcy oraz właściwemu organowi koncesyjnemu, organowi nadzoru górniczego oraz wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta). 6. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw geologii zapewni, aby rejestr stanowił szczegółową ewidencję wszystkich obszarów górniczych, na których wydobywa się torf.	obszaru i terenu górniczego. Zgodnie z art. 152a P.g.g. obszary te są wpisywane do rejestru obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla, prowadzonego przez państwową służbę geologiczną.
19	Uwaga ogólna	Fundacja WiseEuropa	**Prawne przeszkody dla wykorzystania dwutlenku węgla.** Wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla nie musi służyć wyłącznie permanentnej sekwestracji dwutlenku węgla w formacjach geologicznych w celu uniknięcia jego ucieczki do atmosfery. Dwutlenek węgla może być także z powodzeniem wykorzystywany w produkcyjnych procesach przemysłowych (na terenie Polski por. projekty realizowane przez Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla). Uruchomienie instalacji do produkcji wodoru z gazu ziemnego z wykorzystaniem wychwyconego dwutlenku węgla przewidywał nawet projekt Polskiej Strategii Wodorowej do 2030 roku. Obowiązujące obecnie regulacje nie rozpoznają jednak takiego zastosowania dwutlenku węgla, co może utrudnić rozwój sektora CCU (carbon capture and utilization). Również proponowane brzmienie definicji przesyłania dwutlenku węgla (art. 3 pkt 4a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne , dalej: PrEner) oraz bezpośredniego gazociągu transportu dwutlenku węgla (art. 3 pkt 11ha PrEner) nie przewiduje możliwości transportu dwutlenku węgla do zakładu przemysłowego w celu jego wykorzystania. W proponowanym stanie prawnym możliwe będzie wyłącznie transportowanie dwutlenku węgla do składowiska dwutlenku węgla.	**Uwaga nieuwzględniona** Należy podkreślić, że ustawa P.g.g., jak również implementowana dyrektywa CCS, dotyczą **składowania dwutlenku węgla,** związanego z jego bezpowrotną akumulacją w formacjach geologicznych (w celu jego docelowego związania ze strukturą skalną – mineralną karbonatyzacją, ew. rozpuszczenia) a tym samą jego stałym pozbyciem się. Zagadnienie dotyczące wykorzystania wychwyconego dwutlenku węgla (CCU) znajduje się poza zakresem ustawy P.g.g.
20	Uwaga ogólna	Fundacja WiseEuropa	Abstrahując od opiniowanego projektu chcielibyśmy przypomnieć, że wciąż nie zostało wydane rozporządzenie określające szczegółowe warunki, w tym wymagania techniczne, przyłączenia do sieci transportowej dwutlenku węgla (delegowane w art. 11r PrEner).	**Uwaga nieuwzględniona** Wydanie rozporządzenia, o którym mowa w uwadze, nie jest przedmiotem niniejszego projektu.
21	Uwaga ogólna	Górnicza Izby Przemysłowo-Handlowej	Pozytywnie ocenić należy także wprowadzenie nakazu uzyskania stanowiska Głównego Geologa Kraju w postępowaniu dotyczącym zezwoleń na przedsięwzięcia objęte „specustawami”, co może wzmocnić ochronę złóż zalegających pod nieruchomościami, w granicach których mają być realizowane takie przedsięwzięcia (np. drogi publiczne, linie kolejowe, strategiczne sieci przesyłowe). Rozwiązanie to może przyczynić się do ochrony złóż kopalin.	**Uwaga stanowi jedynie komentarz do projektu i nie zawiera propozycji zmian**
22	Uwaga ogólna	Górnicza Izby Przemysłowo-Handlowej	Celowe jest też podjęcie działań mających na celu integrację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w	**Uwaga nieuwzględniona**

			sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko z przepisami określającymi wykaz przedsięwzięć mogących (zawsze bądź potencjalnie) znacząco oddziaływać na środowisko. Wykaz przewidziany prawem polskim jest szerszy niż tego wymaga dyrektywa, co oznacza pogorszenie sytuacji prawnej polskich przedsiębiorców prowadzących wydobywanie kopalin metodą podziemną.	Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie.
23	Uwaga ogólna	Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa	Należy zwrócić uwagę, że twórcy projektu nie dostrzegli potrzeby wprowadzenia rozwiązań pozwalających na rozwiązanie problemów (niewątpliwie znanych organowi koncesyjnemu) stanowiących konsekwencje zaszłości historycznych, zwłaszcza związanych z istnieniem przylegających do siebie terenów górniczych, których granice pokrywały się z obszarami górniczymi. Utrata mocy jednej koncesji pociąga wówczas za sobą wygaśnięcie terenu górniczego, aczkolwiek w tej przestrzeni mogą ujawniać się wpływy robót górniczych prowadzonych w istniejącym obszarze górniczym. Zmiana granic terenu górniczego w oparciu o art. 34 ust. 2 PGiG w praktyce jest niezwykle trudna, a nadto czasochłonna. Może to stanowić przeszkodę do zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. Innym przykładem takich zaszłości historycznych dotyczących górnictwa węgla kamiennego może być istnienie niektórych obiektów zakładu górniczego poza granicami obszaru górniczego. Wskazane jest zatem wprowadzenie przepisów o charakterze przejściowym, pozwalającym na usankcjonowanie takich sytuacji. Ma ona bowiem charakter ograniczony w czasie, zwłaszcza ze względu przewidywaną likwidację kolejnych kopalń węgla kamiennego. W tym celu po art. 68 proponuje się dodanie nowych przepisów o następującym brzmieniu: „Art. 69. Ujawnienie się wpływów robót górniczych zakładu górniczego wykraczających poza granice terenu górniczego wyznaczonego przez koncesję na wydobywanie węgla kamiennego wydaną na podstawie dotychczasowych przepisów nie stanowi przeszkody do zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. Art. 70. Decyzją o zatwierdzeniu planu ruchu zakładu górniczego organ nadzoru górniczego może zaliczyć do zakładu górniczego obiekty (instalacje, urządzenia) znajdujące się poza obszarem górniczym utworzonym przed wejściem w życie ustawy, które są niezbędne do prowadzenia ruchu zakładu górniczego i nie powodują znaczącego oddziaływania na środowisko.” Z kolei dotychczasowy art. 69 (ostatni) stawałby się art. 71.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może zostać uwzględniona – może natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g. Należy jednocześnie podkreślić, że wszelkie obiekty zakładu górniczego powinny znajdować się w granicach obszaru i terenu górniczego.
24	Uwaga ogólna	Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa	Kwalifikacje dla geologa górniczego Proponuje się wprowadzić do ustawy Prawo geologiczne i górnicze (np. do art. 51) przepis określający stwierdzanie kwalifikacji dla geologa górniczego, tak jak jest to zaproponowane dla mierniczego górniczego w zmianach ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne. W ustawie tej projekt dodaje ust. 3a do art. 44, w którym zaproponowano zmiany nadające uprawnienia	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie będzie uwzględniona . Projektodawca zrezygnował ze zmiany art. 44 ustawy P.g.k.., projektowanej w art. 2.

			w zakresie pomiarów sytuacyjno-wysokościowych, realizacyjnych i inwentaryzacyjnych osobom posiadającym kwalifikacje mierniczego górniczego. Proponuje się podobne rozwiązanie, polegające na wprowadzeniu uprawnień geologicznych kategorii III, V oraz XIII osobom posiadającym uprawnienia geologa górniczego. Osoby posiadające uprawnienia geologa górniczego muszą wykazać się odpowiednim stażem pracy oraz znajomością przepisów prawa i techniki górniczej w trakcie zdawania egzaminu w Wyższym Urzędem Górniczym. Ponadto organy nadzoru górniczego wymagają, aby pomiary hydrograficzne i hydrologiczne poza obszarem górniczym były wykonywane pod nadzorem osoby posiadającej uprawnienia kategorii V kwalifikacji w zakresie geologii, co wymusza na przedsiębiorcy poniesienie dodatkowych kosztów.	
25	Uwaga ogólna	Izba Gospodarcza Gazownictwa	Z przepisów nie wynika jednoznacznie, czy działalność w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża w połączeniu z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla wymaga konsultacji społecznych. Dla wyjaśnienia należy dodać co następuje; Początkowo proces zatłaczania dwutlenku węgla do częściowo sczerpanego złoża węglowodorów przebiega jako typowa metoda wspomagania wydobycia i ma na celu wyłącznie zwiększenie stopnia sczerpania zasobów złoża. Jest on opisany we wprowadzanej obecnie przez KT 31 normie PN-ISO 27916 „Wychwytywanie, transport i geologiczne składowanie dwutlenku węgla. Składowanie dwutlenku węgla z wykorzystaniem wspomagania wydobycia ropy naftowej (CO2-EOR)". Wówczas część zatłaczanego dwutlenku węgla rozpuszcza się w płynach złożowych i pozostaje w złożu a część jest wraz z nimi wydobywana na powierzchnię, oddzielana i powrotnie zatłaczana. Sposób kwantyfikacji, a więc określania ilości faktycznie składowanego w złożu dwutlenku węgla jest obliczana na podstawie wytycznych we wspomnianej wyżej normie. Po zakończeniu procesu wydobywania ropy, a więc osiągnięcia zakładanego stopnia sczerpania w złożu zwiększa się ciśnienie poprzez zatłaczanie kolejnych ilości CO2 i przekształca w obiekt typowo sekwestracyjny.	**Uwaga nieuwzględniona** Działalność w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża w połączeniu z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla wymaga konsultacji społecznych na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, podobnie jak sama działalność w zakresie składowania CO2.
26	Uwaga ogólna	KGHM Polska Miedź S.A.	Potrzeba wprowadzenia ochrony przed zabudową mieszkaniową od momentu wydania decyzji W Projekcie nie przewiduje się zmian w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1538). Ze względu na to, iż gmina ma rok od dnia uznania (doręczenia decyzji) złoża za strategiczne na ujawnienie i wprowadzenie odpowiednich rozwiązań planistycznych w dokumentach planistycznych, w tym zakazu trwałej zabudowy, to należałoby wprowadzić mechanizm uzgadniania z GGK wniosku inwestora już od momencie wydania decyzji, o której mowa w projektowanym	***Uwaga uwzględniona*** *Projektodawca wprowadził przepis zmieniający art. 7 ust. 14 ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących w następującym brzmieniu:* *14. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie później niż w terminie 3 dni od dnia zamieszczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy, a jeżeli gmina nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej gminy, występuje o uzgodnienie wniosku z:*

			art. 94a (o ile nadawanie statusu złoża strategicznego nie nastąpi w formie aktu normatywnego). Alternatywnie można uznać, że od momentu stwierdzenia strategicznego charakteru złoża należy traktować obszar jego występowania, jako podlegających ochronie przed lokalizowaniem lub zabudową niezwiązaną z ich rozpoznaniem czy wydobywaniem i analogicznie, jak np. wobec otulin wprowadzić zasadę, że inwestycje mieszkaniowe oraz inwestycje towarzyszące zasadniczo nie powinny być realizowane w obrębie obszarów złóż strategicznych od chwili wydania decyzji (stwierdzenia statusu złoża strategicznego). Ze względu jednak na rozmiar niektórych obszarów, należałoby dopuścić wyjątkowo możliwość powstania budownictwa mieszkaniowego także i na tych szczególnie chronionych terenach, pod warunkiem przeprowadzenia stosownej procedury uzgodnieniowej.	*1) ministrem właściwym do spraw środowiska – w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072, 1261, 1504, 2185 i 2687 oraz z 2023 r. poz. ...), oraz uznanych za strategiczne złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 tej ustawy, a także w odniesieniu do kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji;* *2) właściwym marszałkiem województwa – w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, innych niż złoża strategiczne, oraz w odniesieniu do udokumentowanych wód podziemnych;* *3) właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków – w odniesieniu do obszarów i obiektów objętych formami ochrony konserwatorskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840) oraz ujętych w gminnej ewidencji zabytków lub wykazie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 474);* *4) właściwym zarządcą drogi – w zakresie, w jakim projektowana inwestycja przebiega przez nieruchomości wchodzące w skład pasa drogowego, przylega do nieruchomości wchodzących w skład pasa drogowego lub powoduje ograniczenia w sposobie zagospodarowania pasa drogowego.*
27	Uwaga ogólna	Polski Związek Producentów Kruszyw	W październiku 2021 roku Ministerstwo Klimatu i Środowiska zaprezentowało projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (nr UD280 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, dalej jako „Projekt"). W przedmiotowym Projekcie zostały zaproponowane m.in. nowe rozwiązania jak instytucja uznania złoża kopaliny za strategiczne, czy też ochrona złóż kopalin, wyrażona w zmianie art. 95 - 96 PGG oraz w dodaniu nowego art. 95a, które to propozycje uszczegóławiały zasady ujawniania udokumentowanych złóż kopalin w dokumentach planistycznych gmin (studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego). Uzasadnieniem, między innymi, ww. propozycji były zalecenia NIK, która oceniła działalność Ministra Środowiska w zakresie zarządzania i ochrony udokumentowanych złóż kopalin jako niewystarczającą i wskazała obszary nieprawidłowości, korespondujące z propozycjami zmian w Projekcie. Powyższe kwestie, jakkolwiek z uwagami, zostały generalnie pozytywnie przyjęte przez środowisko górnicze, jako przejaw ruchu w pożądanym kierunku i odpowiedź na bolączki branży.	**Uwaga nieuwzględniona** Uwaga poza zakresem konsultowanego projektu ustawy. Projektodawca nie jest odpowiedzialny za rozwiązania przedstawione w projekcie UD369 procedowanym przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii. Projektodawca zajął uwagi odnośnie przedmiotowego projektu w ramach uzgodnień międzyresortowych (wyraził sprzeciw w zakresie usunięcia art. 95 i 96 P.g.g.).

			Z ogromnym zdziwieniem przyjęliśmy więc udostępniony w ostatnim czasie do konsultacji publicznych projekt ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (numer w wykazie prac legislacyjnych Rządu: UD369) przygotowany przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii. Projekt ten w art. 33 pkt 3 proponuje uchylenie art. 95 i 96 Prawa Geologicznego i Górniczego. Zaprezentowane uzasadnienie1 jest całkowicie niezrozumiałe, lakoniczne i można odnieść wrażenie, że nie odnosi się w ogóle do instytucji uregulowanych właśnie w art. 95 i 96 PGG. Polski Związek Producentów Kruszyw, w ramach konsultacji projektu przedłożonego z inicjatywy Ministerstwa Rozwoju i Technologii zgłosił oczywiście uwagę w tym zakresie, wskazując jednocześnie na równolegle procedowany przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska projekt ustawy, który w poruszanym tutaj zakresie zmierza w całkowicie odwrotnym kierunku i jest fundamentalnie odmienny od propozycji Ministerstwa Rozwoju i Technologii. Jako organizacja zrzeszająca producentów z branży kruszyw apelujemy również do Pani Minister o podjęcie w ramach prowadzonych uzgodnień międzyresortowych działań zmierzających do porzucenia koncepcji wykreślenia art. 95 i 96 PGG, zgodnie z proponowanym przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii projektem, jako propozycji niezasadnej. Pomijając--generalny brak— wyjaśnienia tej zmiany "w^ uzasadnieniu projektu ustawy przygotowanego przez MRiT, zrozumienie tej propozycji jest trudne również w kontekście procedowanej polityki surowcowej złóż oraz ich strategicznego znaczenia dla gospodarki. W czasach nowych wyzwań i zagrożeń związanych z wojną w Ukrainie kwestie te nabierają, naszym zdaniem, dodatkowego znaczenia. Dla środowiska górniczego nie jest również zrozumiała sytuacja, w której dwa ministerstwa prezentują w równoległych pracach legislacyjnych dwa zasadniczo odmienne podejścia do poruszanej tutaj kwestii. Jako Polski Związek Producentów Kruszyw wyrażamy zdanie, że rezygnacja z jakiejkolwiek ochrony złóż, nawet tak ułomnej jak obecne uregulowanie art. 95 i 96 PGG, może nieść za sobą katastrofalne dla całego kraju skutki w kontekście bezpieczeństwa surowcowego. Zdecydowanie popieramy Projekt i zaproponowane w nim zmiany, wyrażając bardzo negatywną opinię dla alternatywnej propozycji rezygnacji z tego typu rozwiązań, która w perspektywie średnio i długookresowej jest bardzo lekkomyślna i niesie za sobą wiele ryzyk. Tym bardziej, co jeszcze raz warto podkreślić, że w uzasadnieniu projektu MRiT propozycje te nie zostały poparte jakimikolwiek racjami, jak również brak jakiegokolwiek odniesienia do Projektu i proponowanych w nim zmian, procedowanych z inicjatywy Ministerstwa Klimatu i Środowiska. Zwracamy się niniejszym z apelem do Pani Minister o podjęcie stosownych działań w ramach kompetencji resortowych, które pozwolą zapobiec wprowadzeniu niekorzystnego i niebezpiecznego rozwiązania, niejako „tylnymi drzwiami" i bez branżowej dyskusji w tym zakresie.	

28	Art. 1 pkt 1 (w zakresie art. 1 ust. 1 pkt 5 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	Art. 1. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1: a) ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) podziemnego składowania dwutlenku węgla.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie „3. Przepisów ustawy nie stosuje się do podziemnego składowania dwutlenku węgla, w ramach którego planuje się składowanie w łącznej ilości poniżej 100 kiloton, dla celów badań, rozwoju lub testowania nowych produktów i procesów.” c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Warunki wykonywania i kontrolowania działalności polegającej na przesyłaniu dwutlenku węgla poprzez sieć transportową dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania określa ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, 868 i 1093). LPB zasadniczo podziela kierunek zmian art. 1 zaproponowany przez MKiŚ. Wyeliminowanie instytucji „projektu demonstracyjnego” to jeden z podstawowych postulatów LPB zgłaszanych w toku toczącej się od jakiegoś czasu dyskusji o kierunku i kształcie zmian otoczenia regulacyjnego działalności CCS i z satysfakcją odnotowujemy, iż autorzy projektu także dostrzegli jego mankamenty. Odnośnie ust. 3 w art. 1 – LOTOS Petrobaltic wskazuje, iż zgodnie z motywem (18) Dyrektywy CCS (31/2009), Dyrektywa nie powinna mieć zastosowania do projektów, w ramach których planuje się łączne składowanie poniżej 100 kiloton, realizowanych dla celów badań, rozwoju lub testowania nowych produktów i procesów. Intencją prawodawcy unijnego było więc wyłączenie stosowania przepisów dotyczących działalności CCS: 1) co do ilości zatłaczanego per saldo CO2 oraz – 2) - w ściśle określonych celach (badawczych, naukowych), a nie samo ograniczenie konieczności uzyskania opinii KE. Propozycja MKiŚ zakłada (projektowany art. 23 ust. 1 pkt 4), iż podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton wymaga uzyskania opinii Komisji Europejskiej – jest to, zdaje się, jedyny przejaw dostrzeżenia w projekcie ustawy ww. zasad wynikających z motywu (18) Dyrektywy. W ocenie LOTOS Petrobaltic S.A. lepszym rozwiązaniem, niebudzącym wątpliwości interpretacyjnych, będzie wskazane w art. 1 PGG, do jakiego rodzaju (i co do jakiej ilości CO2) stosuje się ustawę. W zakresie propozycji zmiany ust. 4.	**Uwaga nieuwzględniona** Celem projektodawcy jest włączenie w zakres stosowania przepisów P.g.g. również podziemnego składowania dwutlenku węgla, w ramach którego planuje się składowanie w łącznej ilości poniżej 100 kiloton, dla celów badań, rozwoju lub testowania nowych produktów i procesów. Należy podkreślić, że działalność taka wymaga również wykonania prac geologicznych, w tym robót geologicznych. W ocenie projektodawcy czynności takie powinny być wykonywane na podstawie zatwierdzonego przez właściwy organ administracji geologicznej projektu robót geologicznych, a ich efektem powinna być stosowna dokumentacja geologiczna. Niedopuszczalne jest, aby odbywało się to z pominięciem wymagań zawartych w P.g.g. W odniesieniu do transportu CO2: Zgodnie z dotychczasowym stanowiskiem Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami (KOBiZE) dopuszczenie innych form transportu w świetle przepisów UE nie będzie skutkowało korzyściami związanymi z wyłączeniem tych emisji z ETS. Wbrew twierdzeniu LOTOS, KOBIZE wyprowadza swoje wnioski nie tylko ze wskazanych przepisów ustawy ETS, ale przede wszystkim z przepisów Unii Europejskiej. Należy również podkreślić, że przywoływanie przykładu Norwegii, w ocenie projektodawcy, nie jest wystarczające. Norwegia uczestniczy w systemie ETS, jednak nie stosuje przepisów dyrektywy CCS – a to mogło mieć wpływ na stanowisko KE.

			Problematyka transportu CO2 w związku z projektem geosekwestracji jest przedmiotem uregulowań Dyrektywy 31/2009. Do kwestii transportu odnoszą się liczne motywy Dyrektywy 31/2009 (m.in. Motywy (4), (11) - ten szczególnie istotny, albowiem wprost wskazuje, iż przesyłanie wychwyconego dwutlenku węgla stanowi integralny, kluczowy element CCS; nadto motywy (17), (27), (38), etc.). Co istotne, motywy Dyrektywy 31/2009 koncentrują się w tym zakresie wokół zagadnień bezpiecznej eksploatacji gazociągów, zasady równego dostępu do infrastruktury przesyłowej, kwestii transgranicznych. Brak jest jakichkolwiek przesłanek dających podstawę do uznania, że wolą unijnego prawodawcy było ograniczenie możliwości transportu CO2 li tylko do sieci przesyłowej opartej na gazociągach. Cześć normatywna Dyrektywy 31/2009 (Artykuł 3 pkt 22) definiuje, iż "sieć transportowa" oznacza sieć rurociągów, w tym powiązanych stacji wspomagających, służących do transportu CO2 na składowisko. Należy wskazać przy tym, iż próżno szukać w Dyrektywie definicji samego transportu, np. jako przesyłania dwutlenku węgla za pomocą sieci transportowej. Nadto, należy zwrócić uwagę na fakt, że Artykuł 7 Dyrektywy 31/2009 wymaga, by Kierowane do właściwego organu wnioski o pozwolenia na składowanie zawierały informacje o: (…) łącznej ilości CO2, który ma być zatłaczany i składowany, a także potencjalnych źródłach i metodach transportu, składzie strumieni CO2, wydajności i ciśnieniu zatłaczania oraz lokalizacji instalacji zatłaczających. Skoro przewiduje się wskazanie metod transportu (użyta liczna mnoga), uznać należy, iż Dyrektywa 31/2009 wprost przewiduje różne technologie transportu CO2, a nie wyłącznie gazociągu. Ustawa ETS obejmuje m.in. ZAŁĄCZNIK 1. pt. RODZAJE DZIAŁAŃ PROWADZONYCH W INSTALACJACH WRAZ Z WARTOŚCIAMI PROGOWYMI ODNIESIONYMI DO ZDOLNOŚCI PRODUKCYJNYCH TYCH INSTALACJI I GAZY CIEPLARNIANE PRZYPORZĄDKOWANE DANEMU DZIAŁANIU. Część 27 tabeli obejmuje działanie polegające na przesyłaniu dwutlenku węgla przeznaczonego do podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze z wykorzystaniem sieci transportowej dwutlenku węgla. KOBIZE wydaje się wyprowadzać z powyższego niezasadny wniosek, jakoby rozliczenie unikniętej emisji CO2 było możliwe jedynie w razie przejścia gazu cieplarnianego przez trzy rodzaje instalacji: (1) wychwytującą, (2) sieć transportową w rozumieniu Dyrektywy 31/2009 a następnie (3) zatłoczenie do podziemnego kompleksu. Różnorakie argumenty przemawiają przeciwko powyższemu rozumowaniu. Przede wszystkim wspomniany już brak jakichkolwiek wyłączeń w zakresie dopuszczalnych środków transportu CO2 wynika z samej Dyrektywy 31/2009. Zarówno polskie jak i unijne prawo rządzi się w tym zakresie podobnymi wartościami: nie wolno domniemywać ograniczenia działalności gospodarczej,	

			jeżeli nie zostało ono wprost przewidziane w akcie prawnym odpowiedniej rangi. Po wtóre, akty prawne regulujące przewóz materiałów niebezpiecznych w transporcie drogowym (ADR) oraz kolejowym (COTIF, Załącznik C – RID), wprost przewidują możliwość przewożenia w ten sposób dwutlenku węgla. Normy techniczne dotyczące legalizacji urządzeń pomiarowych zapewniają możliwość precyzyjnej weryfikacji ilości przenoszonych między poszczególnymi elementami systemu transportu CO2. Wreszcie, wskazać należy, iż projekty europejskiego lidera technologii CCS – Norwegii - przewidują wykorzystanie do transportu CO2 statków, a więc, przynajmniej częściowo, przesyłanie dwutlenku węgla odbywać się będzie poza "siecią transportową". Należy podkreślić przy tym, że Norwegia uczestniczy w systemie ETS. Komisja Europejska, wskutek prowadzonych z norweskim Ministerstwem Paliw i Energii, uznała wykładnię taką jak dokonana przez LPB za zgodną z Dyrektywą ETS. Mając na uwadze powyższe, uznać należy, że w istocie nie ma formalnych przeszkód, by przeniesienie emisji nastąpiło - dla potrzeb rozliczenia unikniętych emisji – z instalacji wychwytującej (1) poprzez środek transportu drogowego, kolejowego lub morskiego (2) do zakładu górniczego zatłaczającego gaz do kompleksu. Ustawa pgg zawiera w art. 1 ust. 4 odesłanie, o treści następującej: Warunki wykonywania i kontrolowania działalności polegającej na przesyłaniu dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla określa ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2021 r. poz. 716, 868 i 1093). Należy zwrócić uwagę na fakt, że ustawa posługuje się tu pojęciem >>przesyłu<<, a nie ogólnie >>transportu<<, inne sposoby aniżeli sieć transportowa nie są więc wykluczone także i w krajowym ustawodawstwie. Mając na uwadze powyższe, postulujemy, by w zmienionym art. 1 ust. 4 zaadresować fakt, iż Prawo energetyczne reguluje jedynie działalność związaną z przesyłaniem CO2 za pomocą sieci transportowej, która stanowi jedną z dopuszczalnych metod transportu CO2 zgodnie z Dyrektywą 31/2009 i zasadami systemu ETS.	
29	Art. 1 pkt 2 (w zakresie art. 2 ust. 1 pkt 4 P.g.g.)	Zakład Geotechniki, Mostów i Budowli Podziemnych, Wydział Inżynierii Lądowej, Politechnika Warszawska / Podkomitet	Dotychczasowy zapis brzmiał: Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy P.g.g. przepisy tej ustawy, z wyjątkiem przepisów dotyczących koncesji, stosuje się odpowiednio do drążenia tuneli z zastosowaniem techniki górniczej. Sugerujemy pozostawienie obecnych zapisów Ustawy dotyczących kwalifikowania robót tunelowych. Tunele buduje się również z wykorzystaniem metod odkrywkowych (stropowa, berlińska) oraz metod zmechanizowanych – tarcz TBM, które to obiekty podlegają ustawie Prawo Budowlane a nie ustawie Prawo geologiczne i górnicze. Nie widzimy uzasadnienia stosowania Ustawy	**Uwaga nieuwzględniona** Projektowana zmiana art. 2 ust. 1 pkt 4 P.g.g. nie dotyczy tuneli wykonywanych metodą: odkrywkową, z użyciem kesonów lub zatapianiem gotowych elementów, w związku z tym nie będzie dotyczyć przejść pod drogą. Drążenie tunelu, tj. wykonywanie w górotworze wyrobiska korytarzowego, mającego na obydwóch końcach połączenie z powierzchnią, zawsze odbywa się z zastosowaniem techniki górniczej, niezależnie od tego, jaką zastosowano przy tym technikę i jakie

		Budownictwa Podziemnego Polskiego Komitetu Geotechniki / Polska Izba Inżynierów Budownictwa / Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa, Zarząd Główny	prawo geologiczne i górnicze do tuneli drążonych metodą tarcz zmechanizowanych TBM oraz budowanych metodami odkrywkowymi.	urządzenia wykorzystano do tego (np. TBM). Z uwagi na zagrożenia występujące podczas drążenia tuneli niezbędne jest zapewnienie szeroko pojmowanego bezpieczeństwa, zarówno środowiska, jak i osób zaangażowanych w taką działalność. Ze względu na fakt, że zagrożenia występujące przy drążeniu tuneli, w szczególności: zagrożenia wodne, gazowe, pyłowe, pożarowe lub związane z funkcjonowaniem maszyn i urządzeń, są zbliżone do zagrożeń występujących w ruchu podziemnego zakładu górniczego, zapobieganie im powinno następować za pomocą takich samych bądź co najmniej zbliżonych metod, co stosowane w związku z podziemnym wydobywaniem kopalin. Wymagania w zakresie szeroko pojętego bezpieczeństwa bowiem nie mogą być różnicowane ze względu na cel prowadzonej działalności, lecz ze względu na rodzaj występujących zagrożeń. Zastosowane w obowiązującej normie art. 2 ust. 1 pkt 4 P.g.g. dookreślenie „z zastosowaniem techniki górniczej" budzi wątpliwości interpretacyjne, a jednocześnie nie ma możliwości zdefiniowania w P.g.g. pojęcia techniki górniczej. Jest to całość aktualnej wiedzy i doświadczenia, określających procedury i narzędzia przy dokonywaniu określonych czynności, zmiennych w czasie i ewoluujących wraz z rozwojem wiedzy w tej dziedzinie. Z uwagi na powyższe, nie ma możliwości jednoznacznego dookreślenia tego pojęcia w akcie normatywnym. Projektowana zmiana treści art. 2 ust. 1 pkt 4 P.g.g. zapewni stosowanie jednolitej praktyki w zakresie drążenia tuneli, w związku z czym jest w pełni zasadna.
30	Art. 1 pkt 5 (art. 6 ust. 1 P.g.g.)	Stowarzyszenie Rozwoju Szotlandu	W art. 6 ust. 1 Pgig proponuje się dodanie pkt 19a definiującego, czym jest złoże strategiczne. Sformułowanie tego pkt. jest ogólnikowe, stwarzając możliwość dowolnej interpretacji. Ustawa powinna określać szczegółowe warunki, które muszą być spełnione, aby złoże zostało uznane za złoże strategiczne. Jednocześnie brak sprecyzowania, na czym miałaby polegać jego szczególna ochrona prawna i komu przysługiwałyby uprawnienia w tym zakresie. Z uwagi na doniosłe skutki tak gospodarcze, jak i społeczne (m.in. dla właścicieli gruntów obejmujących złoża) wnosimy o uszczegółowienie i uzupełnienie tego zapisu. W związku z tym w art. 94 a ust. 5 należałoby doprecyzować przesłanki pozwalające uznać złoże kopaliny za strategiczne poprzez uściślenie na czym polega podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju, interes surowcowy państwa i unikalne parametry kopaliny.	**Uwaga nieuwzględniona** Nie jest realne wprowadzenie jednoznacznych kryteriów dla określenia, czym będzie złoże strategiczne. Należy też zauważyć, że definicję złoża strategicznego należy czytać w ścisłym związku z przesłankami, o których mowa w projektowanym art. 94a ust. 5 P.g.g., a które będą brane pod uwagę w toku postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne.
31	Art. 1 pkt 5 (art. 6 ust. 1 P.g.g.)	Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Przemysłu	I. Pkt 5) w art. 6 w ust. 1: a) po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu: „2b) intensyfikacją wydobycia węglowodorów – są metody wspomagania wydobywania węglowodorów ze złoża mające na celu zwiększenie stopnia zamierzonego wykorzystania zasobów złoża;",	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zamierza w ustawie posługiwać się terminem „intensyfikacja", a nie „wspomaganie".

		Naftowego i Gazowniczego	Uwaga i uzasadnienie Zapis ten powinien brzmieć: „2b) wspomaganie wydobycia węglowodorów – proces oddziaływujący na całe złoże lub jego znaczącą część, mający na celu zwiększenie stopnia sczerpania zasobów złoża” Powyższa zmiana wynika z faktu iż intensyfikacja wydobycia to działania zmierzające do zwiększenia wydobycia ropy naftowej w zadanym czasie poprzez rozwiercanie złoża odwiertami uzupełniającymi, zastosowania odwiertów poziomych i multilateralnych lub otworów inteligentnych a także zamykanie interwałów wodnych. Uwaga ogólna Wśród pojęć; intensyfikacja wydobycia węglowodorów i wspomaganie wydobycia, które wcześniej zdefiniowaliśmy należy jeszcze wymienić stymulację wydobycia jako proces inżynieryjny oddziaływujący na strefę przyodwiertową, mający na celu zwiększenie wydobycia z odwiertu np. kwasowanie, czy szczelinowanie hydrauliczne. Z przepisów nie wynika jednoznacznie, czy działalność w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża w połączeniu z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla wymaga konsultacji społecznych. Dla wyjaśnienia należy dodać co następuje: Początkowo proces zatłaczania dwutlenku węgla do częściowo sczerpanego złoża węglowodorów przebiega jako typowa metoda wspomagania wydobycia i ma na celu wyłącznie zwiększenie stopnia sczerpania zasobów złoża. Jest on opisany we wprowadzanej obecnie przez KT 31 normie PN-ISO 27916 „Wychwytywanie, transport i geologiczne składowanie dwutlenku węgla. Składowanie dwutlenku węgla z wykorzystaniem wspomagania wydobycia ropy naftowej (CO2-EOR)”. Wówczas część zatłaczanego dwutlenku węgla rozpuszcza się w płynach złożowych i pozostaje w złożu a część jest wraz z nimi wydobywana na powierzchnię, oddzielana i powrotnie zatłaczana. Sposób kwantyfikacji, a więc określania ilości faktycznie składowanego w złożu dwutlenku węgla jest obliczana na podstawie wytycznych we wspomnianej wyżej normie. Po zakończeniu procesu wydobywania ropy, a więc osiągnięcia zakładanego stopnia sczerpania w złożu zwiększa się ciśnienie poprzez zatłaczanie kolejnych ilości CO2 i przekształca w obiekt typowo sekwestracyjny.	Należy podkreślić, że prawo powinno być spójnym, niesprzecznym wewnętrznie systemem, a pojedyncze przepisy nie powinny naruszać całościowego porządku. Proponowana zmiana definicji godzi w powyższe założenie, gdyż problematyka intensyfikacji wydobycia regulowana jest już rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. *w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi* (Dz. U. poz. 812). Na podstawie przepisów wymienionego rozporządzenia przedsiębiorcy mają możliwość wtłaczania gazu lub cieczy do złóż węglowodorów w celu intensyfikacji wydobycia (§ 214). Przywołane rozporządzenie nie posługuje się natomiast terminem „wspomaganie wydobycia”. Należy również zaznaczyć, że definicja ustawowa ustala znaczenie danego pojęcia jedynie na gruncie konkretnej ustawy, dla celów jej stosowania, nie musi natomiast oddawać całej złożoności definiowanego zagadnienia na gruncie pozaustawowym.
32	Art. 1 pkt 5 (art. 6 ust. 1 P.g.g.)	Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami IOŚ-PIB	Niezależnie od powyższego proponowana zmiana budzi przede wszystkim wątpliwości merytoryczne. Projekt nowelizacji zakłada uchylenie przepisów dotyczących projektów demonstracyjnych, zdefiniowanych w art. 1 ust. 3 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, oraz m.in. wprowadzenie definicji podziemnego składowania dwutlenku węgla w art. 6 ust. 1 pkt 5b tej ustawy. Ani powyższa definicja podziemnego składowania dwutlenku węgla, ani inne przepisy projektu nie przewidują wprowadzenia do ustawy wyłączenia przewidzianego w art. 2 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady	**Uwaga częściowo uwzględniona.** W związku z powyższym projektodawca postanowił wprowadzić w projekcie następujące zmiany przepisów ustawy – Prawo geologiczne i górnicze: 1) w art. 27a w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

			2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L. 140 z 5.6.2009, s. 114, ze zm.) (dalej: „dyrektywa 2009/31/WE). Zgodnie z tym przepisem dyrektywa 2009/31/WE nie ma zastosowania do geologicznego składowania dwutlenku węgla, w ramach którego planuje się łączne składowanie poniżej 100 kiloton, dla celów badań, rozwoju lub testowania nowych produktów i procesów. Wyłączenie to jest istotne ze względu na brzmienie Załącznika I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32 ze zm.) (dalej: „dyrektywa 2003/87/WE"), gdzie wśród kategorii działań, do których ma zastosowanie system EU ETS wskazano: „Wychwytywanie gazów cieplarnianych z instalacji objętych niniejszą dyrektywą celem ich transportu i geologicznego składowania w składowisku dopuszczonym na mocy dyrektywy 2009/31/WE – dwutlenek węgla"; „Transport gazów cieplarnianych rurociągami w celu ich geologicznego składowania w składowisku dopuszczonym na mocy dyrektywy 2009/31/WE – dwutlenek węgla"; „Geologiczne składowanie gazów cieplarnianych w składowisku dopuszczonym na mocy dyrektywy 2009/31/WE – dwutlenek węgla". Ponieważ geologiczne składowanie dwutlenku węgla, o którym mowa w art. 2 ust. 2 dyrektywy 2009/31/WE, jest wyłączone z zakresu jej regulacji i tym samym dopuszczenie takiego składowania nie może podlegać jej warunkom, można zakładać, że proponowana zmiana Załącznika I do ustawy o systemie handlu dokonuje w istocie rozszerzenia kategorii działań, do których ma zastosowanie w Polsce system EU ETS. Nowe brzmienie lp. 26-28 Załącznika do ustawy o systemie handlu jednoznacznie odwołuje się do nowej definicji podziemnego składowania dwutlenku węgla proponowanej w opiniowanym projekcie , a wobec jego brzmienia takie odesłanie niesie za sobą również uwzględnienie przypadków składowania dwutlenku węgla, które na mocy art. 2 ust. 2 dyrektywy 2009/31/WE zostały wyłączone spod jej zakresu i tym samym nie mogą zostać włączone do systemu EU ETS w taki sposób, jak proponuje projekt ustawy zmieniającej. Jeżeli zamiarem projektodawcy jest jednak rozszerzenie kategorii działań, do których ma zastosowanie system EU ETS o przypadki podziemnego składowania dwutlenku węgla, do których nie mają zastosowania przepisy dyrektywy 2009/31/WE należy zwrócić uwagę, że może to nastąpić w drodze jednostronnej decyzji państwa członkowskiego na zasadach określonych w dyrektywie 2003/87/WE. Zgodnie z art. 24 ust. 1 tej dyrektywy jednostronne włączenie przez państwo członkowskie dodatkowych działań lub gazów do EU ETS może nastąpić w trybie wskazanym w tym przepisie, z zachowaniem	*„8) proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia na realizację poszczególnych obowiązków, o których mowa w art. 28a ust. 3 i 4,* ***a w przypadku wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton również zadań, o których mowa w art. 28e ust. 2****."* 2) w art. 28d: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: *„1. Zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 28a ust. 2, , na wniosek przedsiębiorcy, który ustanowił to zabezpieczenie, jest zwalniane przez organ koncesyjny, w drodze postanowienia w terminie 2 miesięcy od dnia wydania:* ***1) decyzji o przekazaniu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla w przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton albo*** ***2) decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji z powodu, o którym mowa w art. 38 ust. 1 pkt 1, w przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości mniejszej niż 100 kiloton****."* b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: *„1a.* ***W przypadku wygaśnięcia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości mniejszej niż 100 kiloton z powodów, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 4 i 5, organ koncesyjny, w drodze postanowienia, przekazuje zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 28a ust. 2, na rzecz Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla, który przejmuje odpowiedzialność za podziemne składowisko dwutlenku węgla w trybie określonym w art. 39a."*** c) ust. 2 otrzymuje brzmienie: *„2. Organ koncesyjny doręcza postanowienie, o którym mowa w ust. 1* ***i 1a****, także podmiotowi udzielającemu zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2."* 3) w art. 32: a) w ust. 7 pkt 7 otrzymuje brzmienie: *„7) minimalną wysokość zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2,* ***a w przypadku wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub***

			wskazanych odpowiednich kryteriów oraz wymagań formalnych, których częścią jest zatwierdzenie włączenia takich działań do systemu przez Komisję Europejską. W ocenie KOBiZE dopiero dopełnienie tych wymagań będzie mogło być podstawą do zmiany Załącznika I do ustawy o systemie handlu według propozycji przedstawionej w projekcie. Niezależnie od powyższych zastrzeżeń wydaje się, że zapewnienie zgodności propozycji z prawem unijnym powinno być możliwe poprzez wprowadzenie do ustawy – Prawo geologiczne i górnicze wyłączenia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 dyrektywy 2009/31/WE – tj. przesądzenie, że ustawa (lub przynajmniej definicja podziemnego składowania dwutlenku węgla) nie ma zastosowania do łącznego składowania tego gazu poniżej 100 kiloton, dla celów badań, rozwoju lub testowania nowych produktów i procesów. Wówczas nowe brzmienie Załącznika I do ustawy o systemie handlu nie będzie już niosło za sobą rozszerzenia EU ETS w Polsce na działania, o których mowa w art. 2 ust. 2 dyrektywy 2009/31/WE. Osobno należy zauważyć, że właśnie z tego powodu, że ustawa nie powinna się odnosić do składowania dwutlenku węgla poniżej 100 kiloton, zmiana zaproponowana w art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, zgodnie z którą uzyskania opinii Komisji Europejskiej wymaga jedynie podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton, wydaje się być niezasadna.	***większej niż 100 kiloton również minimalną wysokość zabezpieczenia środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1.";*** b) ust. 8 otrzymuje brzmienie: *„8.* ***Koncesja na podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton*** *zawiera informację, że w przypadku przejęcia przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a, nastąpi, z mocy prawa, przeniesienie, bez odszkodowania, na rzecz Skarbu Państwa prawa do nieruchomości, o której mowa w art. 27a ust. 4 pkt 4, oraz prawa własności zakładu górniczego."* 4) w art. 93 ust. 4a pkt 2 otrzymuje brzmienie: *„2) po likwidacji zakładu górniczego i przeprowadzeniu, przez okres nie krótszy niż 20 lat, monitoringu zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla, a* ***w przypadku składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton lub w przypadku, o którym mowa w art. 28d ust. 1a,*** *przed przekazaniem odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla."* 5) w art. 99 w ust. 4a: a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: *„1)* ***polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton -*** *wyłączne prawo do korzystania z informacji geologicznej wygasa z mocy prawa z dniem przejęcia przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a lub przekazania mu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 127j;",* b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: *„1a)* ***polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla w łącznej ilości mniejszej niż 100 kiloton -*** *wyłączne prawo do korzystania z informacji geologicznej wygasa z mocy prawa z dniem utraty mocy decyzji stanowiącej podstawę wykonywania tej działalności;"*

				6) w art. 127g w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie: *„2) etap po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla - okres nie krótszy niż 20 lat;* *3)* ***w przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton albo w przypadku, o którym mowa w art. 28d ust. 1a*** *- etap po przekazaniu Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 127j."* 7) w art. 127j: a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu: *„6)* ***koncesja na podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości mniejszej niż 100 kiloton wygasła z powodów, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 4 i 5."*** b) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie: *„2) uzyskania stanowiska Komisji Europejskiej –* ***w przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton****."* c) ust. 9 otrzymuje brzmienie: *„9. Kopie decyzji dotyczących przekazania Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla* ***w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton*** *organ koncesyjny przesyła do wiadomości Komisji Europejskiej.".* 8) w art. 127n w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: *„3) co 5 lat po upływie 3 lat od dnia zamknięcia podziemnego składowiska dwutlenku węgla:* *a) do przekazania odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla zgodnie z art. 127j w przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton albo*

				*b) **przez 20 lat od dnia zamknięcia podziemnego składowiska dwutlenku węgla w przypadku podziemnego składowania dwutlenku węgla w łącznej ilości mniejszej niż 100 kiloton;”***
33	Art. 1 pkt 5 (w zakresie art. 6 ust. 1 P.g.g.)	Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturowe Nasza Ziemia	Pgig proponuje się dodanie pkt 19a definiującego, czym jest złoże strategiczne. Sformułowanie tego pkt. jest ogólnikowe, stwarzając możliwość dowolnej interpretacji. Ustawa powinna określać szczegółowe warunki, które muszą być spełnione, aby złoże zostało uznane za złoże strategiczne. Jednocześnie brak sprecyzowania, na czym miałaby polegać jego szczególna ochrona prawna i komu przysługiwałyby uprawnienia w tym zakresie. Z uwagi na doniosłe skutki tak gospodarcze, jak i społeczne (m.in. dla właścicieli gruntów obejmujących złoża) wnosimy o uszczegółowienie i uzupełnienie tego zapisu. W związku z tym w art. 94 a ust. 5 należałoby doprecyzować przesłanki pozwalające uznać złoże kopaliny za strategiczne poprzez uściślenie na czym polega podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju, interes surowcowy państwa i unikalne parametry kopaliny.	**Uwaga nieuwzględniona** Nie jest realne wprowadzenie jednoznacznych kryteriów dla określenia, czym będzie złoże strategiczne. Należy też zauważyć, że definicję złoża strategicznego należy czytać w ścisłym związku z przesłankami, o których mowa w projektowanym art. 94a ust. 5 P.g.g., a które będą brane pod uwagę w toku postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne.
34	Art. 1 pkt 5 (w zakresie art. 6 ust. 1 P.g.g.)	Polski Związek Producentów Kruszyw	Jest: „złożem strategicznym – jest złoże, które ze względu na jego znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju podlega szczególnej ochronie prawnej” Proponuje się: „złożem strategicznym – jest złoże, które ze względu na jego znaczenie dla gospodarki kraju lub regionu lub bezpieczeństwa kraju podlega szczególnej ochronie prawnej” Istnieje wiele złóż, które ze względu na swój charakter stanowią istotny element w pokryciu zapotrzebowania na surowce/produkty na rynku regionalnym. Złoża takie również powinny być objęte definicją złoża strategicznego. Zaproponowana definicja złoża strategicznego referuje tylko do całego kraju, co może znacząco utrudnić uzyskanie statutu złoża strategicznego w przypadku złóż spełniających określone warunki, ale tylko w odniesieniu do regionu.	**Uwaga nieuwzględniona** Należy wskazać, że projektowana ustawa nie znosi ochrony złóż kopalin, które nadal będą podlegały ochronie, dotyczy to w szczególności złóż kopalin wydobywanych metodą odkrywkową. Ponadto w myśl projektowanego art. 94b P.g.g. minister właściwy do spraw środowiska będzie miał możliwość uznania za złoże strategiczne również złóż objętych prawem własności nieruchomości gruntowych.
35	Art. 1 pkt 5 lit. c (w zakresie art. 6 ust. 1 pkt 11 P.g.g.)	Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej	Postuluje się zaniechanie zmiany brzmienia definicji „robót geologicznych” i pozostawienie jej w dotychczasowym brzmieniu. Zgodnie z projektem Nowelizacji pod pojęciem „robót geologicznych” należałoby rozumieć: „wykonywanie w ramach prac geologicznych wszelkich czynności poniżej powierzchni terenu, w tym przy użyciu środków strzałowych, a także likwidacja wyrobisk po tych czynnościach, wykonywanie badań sejsmicznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, oraz w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju” Tymczasem badania sejsmiczne z uwagi na swoją niewielką inwazyjność nie powinny być zaliczane do robót geologicznych. Z tego względu zmiana definicji w omawianym zakresie nie wydaje się być uzasadniona.	**Uwaga nieuwzględniona** W związku z wątpliwościami dotyczącymi uznania badań geofizycznych – sejsmiki 2D lub 3D (również wykonywanych bez użycia środków strzałowych) za roboty geologiczne i wykonywania ich na podstawie projektu robót geologicznych oraz określania stron postępowania w sprawach zatwierdzania tych projektów robót, konieczne jest doprecyzowanie tego zagadnienia w P.g.g. Należy zgodzić się, że badania sejsmiczne są co do zasady krótkotrwałe i nieinwazyjne, niemniej jednak ich wykonywanie nie może odbywać się z pominięciem wymagań ustawy P.g.g. W szczególności wyniki badań sejsmicznych są informacją geologiczną, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa. W przypadku wykonywania tych badań bez projektu robót geologicznych, nie ma podstaw, aby Skarb Państwa

				otrzymał wyniki tych badań przedstawione w stosownej dokumentacji geologicznej.
36	Art. 1 pkt 5 lit. c (w zakresie art. 6 ust. 1 pkt 11 P.g.g.)	PKN ORLEN S.A.	W ocenie PKN ORLEN badania sejsmiczne z uwagi na swoją niewielką inwazyjność nie powinny być zaliczane do robót geologicznych, w związku z czym postuluje się pozostawić tę ustawową definicję zgodnie z dotychczasowym brzmieniem.	**Uwaga nieuwzględniona** W związku z wątpliwościami dotyczącymi uznania badań geofizycznych – sejsmiki 2D lub 3D (również wykonywanych bez użycia środków strzałowych) za roboty geologiczne i wykonywania ich na podstawie projektu robót geologicznych oraz określania stron postępowania w sprawach zatwierdzania tych projektów robót, konieczne jest doprecyzowanie tego zagadnienia w P.g.g. Należy zgodzić się, że badania sejsmiczne są co do zasady krótkotrwałe i nieinwazyjne, niemniej jednak ich wykonywanie nie może odbywać się z pominięciem wymagań ustawy P.g.g. W szczególności wyniki badań sejsmicznych są informacją geologiczną, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa. W przypadku wykonywania tych badań bez projektu robót geologicznych, nie ma podstaw, aby Skarb Państwa otrzymał wyniki tych badań przedstawione w stosownej dokumentacji geologicznej.
37	Art. 1 pkt 5 (w zakresie art. 6 ust. 1 P.g.g.)	Polski Związek Elektrowni Wiatrowych	Wnioskujemy o dodanie w art. 6 ustawy definicji „badań sejsmicznych”. W projekcie ustawy wielokrotnie pojawia się takie sformułowanie, a brak ujęcia tego pojęcia w definicjach może prowadzić do niejednolitej interpretacji przepisu. Ma to szczególne znaczenie w kontekście realizacji badań w związku z rozwojem morskich farm wiatrowych.	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy nie ma potrzeby definiowania pojęcia „badań sejsmicznych”, ponieważ jest ono powszechnie zrozumiałe (nie budzi wątpliwości w środowisku geofizyków), podobnie jak nie było potrzeby definiowania funkcjonującego już w ustawie określenia „badania geofizyczne”.
38	Art. 1 pkt 5 (w zakresie art. 6 ust. 1 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	5) w art. 6 w ust. 1: a) po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu: „2b) intensyfikacją wydobycia węglowodorów – są metody wspomagania wydobywania węglowodorów ze złoża mające na celu zwiększenie stopnia zamierzonego wykorzystania zasobów złoża;” b) pkt 5 otrzymuje brzmienie: podziemnym składowiskiem dwutlenku węgla - jest część górotworu o określonej pojemności wykorzystywana w celu trwałego przechowywania dwutlenku węgla, oraz powiązaną z nią powierzchnię i instalacje zatłaczające; c) po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu: „5b) podziemnym składowaniem dwutlenku węgla – jest zatłaczanie strumieni dwutlenku węgla do podziemnych formacji geologicznych w celu jego trwałego przechowywania ~~oraz jego przechowywanie~~ w taki sposób, aby uniemożliwić lub – w przypadku gdy nie jest to możliwe – w jak największym stopniu wyeliminować negatywne oddziaływanie na środowisko i zdrowie ludzkie oraz wszelkie zagrożenia dla nich. Trwałe przechowywanie dwutlenku węgla może stanowić także efekt intensyfikacji wydobycia węglowodorów;”	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy definicja podziemnego składowiska dwutlenku węgla zawarta w art. 6 ust. 1 pkt 5a ustawy P.g.g. jest spójna z definicją zawartą w dyrektywie CCS. Projektodawca nie zauważa potrzeby zmiany tej definicji (nie przedstawiono argumentów, które mogłyby przekonać do takiej zmiany definicji). Projektodawca nie znajduje również uzasadnienia dla zmiany projektowanej definicji podziemnego składowania dwutlenku węgla (należy podkreślić, że pierwsza część tej definicji określa cel zatłaczania, natomiast druga odnosi się już bezpośrednio do przechowywania). Wykreślenie wskazanego przez zgłaszającego uwagę fragmentu czyni tę definicję niepełną. Jednocześnie projektodawca nie widzi potrzeby uwzględniania w tej definicji intensyfikacji wydobycia węglowodorów - połączenie podziemnego składowania CO_2 z wydobywaniem węglowodorów znajduje odzwierciedlenie w innych projektowanych przepisach ustawy P.g.g. Proponowany zapis skutkowałby tym, że samo wspomaganie

			d) pkt 11 otrzymuje brzmienie: „11) robotą geologiczną – jest wykonywanie w ramach prac geologicznych wszelkich czynności poniżej powierzchni terenu, w tym przy użyciu środków strzałowych, a także likwidacja wyrobisk po tych czynnościach, wykonywanie badań sejsmicznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, oraz w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju;” e) pkt 16a otrzymuje brzmienie: „16a) wyciekiem dwutlenku węgla – jest każde wydostanie się dwutlenku węgla poza podziemne składowisko dwutlenku węgla, przy czym w przypadku intensyfikacji wydobycia węglowodorów połączonej z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla, wyciekiem dwutlenku węgla nie jest uwalnianie z instalacji powierzchniowych ilości dwutlenku węgla nie większych niż ilości konieczne w normalnym procesie wydobywania węglowodorów ze złoża i które nie osłabiają bezpieczeństwa podziemnego składowania dwutlenku węgla ani nie wpływają negatywnie na otaczające środowisko;”, f) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu: „19a) złożem strategicznym – jest złoże, które ze względu na jego znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju podlega szczególnej ochronie prawnej;”; Uzasadnienie do pkt 5a – Dyrektywa CCS definiuje w art. 3 pkt 3) czym jest składowisko CO_2, aktualna definicja zawarta w PGG jest z nią niespójna – rozbieżność tę należy usunąć. Uzasadnienie do pkt 5b – wydaje się, że wykreślone w propozycji LPB sformułowanie: oraz jego przechowywanie burzyło logikę przepisu. W celu zapewnienia spójności z celem nowelizacji jakim jest uznanie że zatłaczanie CO_2 w ramach intensyfikacji wydobycia węglowodorów jest równoznaczne z jego trwałym, geologicznym składowaniem, należało dać temu wyraz w treści definicji.	wydobycia węglowodorów poprzez wtłaczanie CO_2, nawet bez jego składowania, musiałoby być wykonywane zgodnie z wymaganiami jak dla CCS (a nie taki jest zamiar projektodawcy).
39	Art. 1 pkt 5 nowelizacji (art. 6 ust. 1 pkt 19a P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Definicja złóż kopalin strategicznych (art. 6 pkt 19a p.g.g.), art. 1 pkt 5 nowelizacji Zarówno w definicji legalnej złóż kopalin strategicznych (ustawodawca planuje dodać do słowniczka w art. 6 p.g.g.) oraz w procedurze, określonej w projektowanych art. 94a – 94c p.g.g. brak jest nawiązania do postulatów oraz definicji zawartych w projekcie polityki surowcowej państwa (dalej: „PSP”), w szczególności koncepcji podziału na poszczególne kategorie surowców (strategiczne, krytyczne). Podział i poszczególne kategorie surowców okazują się irrelewantne. Wobec czego surowce uznane za strategiczne czy krytyczne w żaden sposób nie są „predystynowane” do kwalifikacji do kategorii złóż strategicznych (np. jako jedno z kryteriów). Takie ujęcie złóż strategicznych w projekcie zmiany p.g.g. pozwala na wniosek, że treść projektu PSP we wskazanym zakresie nie ma większego wpływu na regulacje prawne.	**Uwaga nieuwzględniona** Wyjaśnienie: Podstawowym założeniem ochrony złóż kopalin w nowelizacji jest zabezpieczenie dla obecnych i przyszłych pokoleń możliwości eksploatacji. Należy podkreślić, że ochrona złóż kopalin jest realizowana poprzez współdziałanie organów administracji geologicznej w procesie planowania i zagospodarowania przestrzennego, a projektowane regulacje służą temu, aby nie dochodziło do zabudowy złóż, co w sposób szczególny dot. złóż wydobywanych metodą odkrywkową. Przedstawione założenia ochrony złóż kopalin są spójne z celami szczegółowymi Polityki Surowcowej Państwa. W ocenie projektodawcy te dokumenty się nie wykluczają, lecz uzupełniają.

			Ponadto, analizując całość zmian należy stwierdzić, że szczególna ochrona prawna (wskazana w definicji zob. art. 6 pkt 19a) ograniczona została w dalszych przepisach do ochrony przed zabudową uniemożliwiającą późniejszą eksploatację, w tym wprowadzenia zakazu trwałej zabudowy lub innego zagospodarowania tych obszarów w sposób, który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania złoża strategicznego w przyszłości (zob. dodany art. 95a p.g.g.), szybszego ujawniania tych złóż w dokumentach planistycznych, obowiązku współdziałania z Głównym Geologiem Kraju („GGK") przy realizowaniu niektórych inwestycji. Tym samym, szczególna ochrona prawna wyrażona w definicji legalnej złoża strategicznego nie obejmuje innych ważnych kwestii dot. m.in. koncesjonowania, kolizji branżowych oraz kolizji obszarowych czy też kolizji wartości chronionych (jak np. ochrony obszarów szczególne chronionych przyrodniczo z potrzebą zagospodarowania złóż strategiczny). Przykładowo nie ma rozwiązań ani dyrektyw, które rozstrzygałyby kolizję koncesji eksploracyjnych lub eksploatacyjnych dotyczących złoża strategicznego i złoża niestrategicznego albo kolizję między eksploracją, a najpewniej raczej eksploatacja złóż różnych kopalin, ale które będą posiadały ten sam status. Czy w takim przypadku złoże strategiczne byłoby uprzywilejowane oraz co w przypadku gdy mamy do czynienia z koncesjami na dwa złoża strategiczne. Należałoby stworzyć wyraźne podstawy do hierarchizacji złóż, która tworzyłaby kierunkowe dyrektywy usuwania kolizji i dawałaby możliwość ich rozstrzygania oraz podstawy do ochrony zasobów najwartościowszych spośród nich, a ustępstw w zakresie złóż mniej wartościowych . Dotychczas na kanwie „spraw spornych" sądy administracyjne niejednokrotnie stwierdzały brak podstaw do gradacji ważności kopalin , kwestionując w istocie także możliwość rozważania tych kwestii przez organ w ramach przesłanki interesu publicznego i racjonalnej gospodarki złożem. Dlatego też, istotne jest by koncepcja wprowadzenia surowców strategicznych oraz złóż strategicznych znajdywała swoje bezpośrednie i wyraźne przełożenie na wprowadzenie dyrektyw usuwania ww. kolizji. Ustawodawca nie proponuje również w związku z nadaniem statusu złoża strategicznego udogodnień proceduralnych w uzyskiwaniu wymaganych decyzji, opinii, uzgodnień.	Podział surowców wskazany w Polityce Surowcowej Państwa odnosi się do zapotrzebowania na surowce Polski, natomiast ustawa ma za cel ochronę najbardziej istotnych złóż kopalin dla gospodarki kraju. Uwagi dotyczące uwzględnienia przy ochronie innych niezbędnych aspektów wykraczają poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie mogą być obecnie uwzględnione – będą natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
40	art. 1 pkt 5 lit. e (art. 6 ust.1 pkt 19a P.g.g.)	Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa	Proponuje się doprecyzowanie definicji złoża strategicznego, tak aby miała ona następujące brzmienie: „19a) złożem strategicznym – jest złoże, które ze względu na jego znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju podlega szczególnej ochronie prawnej oraz jest uznane za złoże strategiczne zgodnie z art. 94a i art. 94c".	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy nie należy uzależniać statusu złoża strategicznego od tego, czy złoże to jest wpisane do wykazu złóż strategicznych prowadzonego przez ministra na BIP (wykaz nie jest oficjalnym rejestrem państwowym jak np. KRS czy KRD, a ponadto ma charakter wtórny w stosunku do decyzji uznającej złoże za złoże strategiczne). O tym, że złoże jest strategiczne, przesądza ostateczna decyzja ministra uznająca złoże za złoże strategiczne. O tym, że złoże ma **szczególne** znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju przemawia dalsza część normy prawnej tj. fakt, że

				złoże to podlega **szczególnej** ochronie prawnej (oczywistym i niewymagającym poszerzonej wykładni jest okoliczność, że złoże podlegające szczególnej ochronie prawnej - w przeciwieństwie do ochrony normalnie stosowanej - musi mieć szczególne, a nie przeciętne/zwykłe znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju Definicję złoża strategicznego należy czytać w ścisłym związku z przesłankami, o których mowa w projektowanym art. 94a ust. 5 P.g.g., a które będą brane pod uwagę w toku postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne.
41	art. 1 pkt 5 (Art. 6 ust.1 pkt 2b P.g.g. oraz w kolejnych gdzie mowa o intensyfikacji wydobycia, np.; Art. 6 ust. 1 16a), Art. 26 ust. 1 pkt 5, Art. 32, art. 49z ust. 3 pkt 6 itd….w miejsce słowa ,,intensyfikacja,, wprowadzamy właściwy termin ,,wspomaganie wydobycia,,)	Izba Gospodarcza Gazownictwa	Do punktu 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu: ,,2b) wspomaganie wydobycia węglowodorów – proces oddziaływujący na całe złoże lub jego znaczącą część, mający na celu zwiększenie stopnia sczerpania zasobów złoża Powyższa zmiana wynika z faktu iż intensyfikacja wydobycia to działania zmierzające do zwiększenia wydobycia ropy naftowej w zadanym czasie poprzez rozwiercanie złoża odwiertami uzupełniającymi, zastosowania odwiertów poziomych i multilateralnych lub otworów inteligentnych a także zamykanie interwałów wodnych Wśród pojęć; intensyfikacja wydobycia węglowodorów i wspomaganie wydobycia, które wcześniej zdefiniowaliśmy należy jeszcze wymienić stymulację wydobycia jako proces inżynieryjny oddziaływujący na strefę przyodwiertową, mający na celu zwiększenie wydobycia z odwiertu np. kwasowanie, czy szczelinowanie hydrauliczne	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zamierza w ustawie posługiwać się terminem „intensyfikacja”, a nie „wspomaganie”. Należy podkreślić, że prawo powinno być spójnym, niesprzecznym wewnętrznie systemem, a pojedyncze przepisy nie powinny naruszać całościowego porządku. Proponowana zmiana definicji godzi w powyższe założenie, gdyż problematyka intensyfikacji wydobycia regulowana jest już rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. *w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi* (Dz. U. poz. 812). Na podstawie przepisów wymienionego rozporządzenia przedsiębiorcy mają możliwość wtłaczania gazu lub cieczy do złóż węglowodorów w celu intensyfikacji wydobycia (§ 214). Przywołane rozporządzenie nie posługuje się natomiast terminem „wspomaganie wydobycia”. Należy również zaznaczyć, że definicja ustawowa ustala znaczenie danego pojęcia jedynie na gruncie konkretnej ustawy, dla celów jej stosowania, nie musi natomiast oddawać całej złożoności definiowanego pojęcia funkcjonującego w kontekście pozaustawowym.
42	Art. 1 pkt 7 (art. 15 ust. 2 P.g.g.)	PKN ORLEN S.A.	Prawo pierwszeństwa oraz prawo wyłącznego korzystania z informacji geologicznej. PKN ORLEN pozytywnie ocenia propozycje zmian zmierzające do wydłużenia do 5 lat okresu, w którym będzie przysługiwało prawo pierwszeństwa (zmiana art. 15 ust. 2 P.g.g.) oraz prawo do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej (zmiana art. 99 ust. 3 P.g.g.). Niezależnie od zaproponowanej konstrukcji, Koncern proponuje rozważenie przyjęcia rozwiązania polegającego na przedłużeniu biegu okresu dla ww. uprawnień o czas niezbędny do zakończenia postępowań środowiskowych lub dotyczących zmian dokumentów planistycznych, jeśli te czynności będą trwały dłużej niż proponowany okres 5 lat, a jednocześnie będą niezależne od inwestorów lub zależne wyłącznie w ograniczonym zakresie. Większość koncesji na działalność wymagającą użytkowania górniczego musi być poprzedzona decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, a znane są przypadki, w których postępowanie w sprawie jej uzyskania trwa ponad 5 lat. W praktyce oznacza to,	**Uwaga nieuwzględniona** Należy zwrócić uwagę, że nowelizacja przewiduję zmianę, polegającą na tym, że na etapie ubiegania się o wydanie decyzji środowiskowej, nie będzie konieczności zgodności planowanej inwestycji z dokumentami planistycznymi gminy. Ponadto skróceniu ulegną terminy na dokonanie zmiany studium/planu miejscowego w celu ujawnienia udokumentowanego złoża kopaliny w celu ich ochrony. Zaproponowane rozwiązania powinny znacząco poprawić sytuację inwestorów. Wspomniane instytucje: prawo pierwszeństwa oraz prawo do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej stanowią szczególne uprawnienia, po ich wygaśnięciu przedsiębiorca nie utraci ani prawa do korzystania z informacji geologicznej, ani możliwości ubiegania się o ustanowienie użytkowania górniczego, co powoduje, że brak jest

			że zachowanie po stronie inwestora wydłużonego okresu 5 lat może stać się niemożliwe. Co więcej, PKN ORLEN jest zdania, że przypadkiem, który zasługuje na objęcie regulacją proponowaną w ramach art. 15 ust. 2 P.g.g. jest sytuacja gdy podmiot uprawniony do wnioskowania o ustanowienie na jego rzecz użytkowania górniczego z pierwszeństwem przed innymi, zawarł ze Skarbem Państwa umowę o ustanowienie użytkowania górniczego, ale nie wszczął jeszcze postępowania o udzielenie koncesji. Zgodnie z obecnym stanem prawnym do takiego przypadku będzie miała zastosowanie regulacja art. 13 ust. 6 P.g.g., z której wynika, że od daty związania się umową taki podmiot ma termin jednego roku na pozyskanie koncesji. W opinii PKN ORLEN zasadne jest, aby ten termin wydłużyć do dwóch lat, co również wpisuje się w ogólny cel nowelizacji, która powinna wykreować ułatwienia w prowadzeniu działalności przez przedsiębiorców na gruncie P.g.g.	uzasadnienia dla wydłużenia ww. ponad terminy zaproponowane przez projektodawcę.
43	Art. 1 pkt 7 (art. 15 ust. 2 P.g.g.)	Górnicza Izby Przemysłowo-Handlowej	Pozytywnie należy ocenić proponowane w projekcie wydłużenie z 3 do 5 lat tzw. „pierwszeństwa" do ustanowienia użytkowania górniczego (art. 1 pkt 7 lit. „b"), co w praktyce może znaleźć zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do noworozpoznanych złóż kopalin. Dotychczasowy termin 3 lat był stanowczo niewystarczający, chociażby dlatego że uzyskanie w tym czasie decyzji środowiskowej było mało prawdopodobne.	**Uwaga stanowi komentarz do przepisu i nie zawiera żadnych propozycji**
44	Art. 1 pkt 8 (art. 19 P.g.g.)	Krajowy Sekretariat Górnictwa i Energetyki NSZZ Solidarność	W art. 19 ust. 1 po pkt 5 dodano pkt 6 w brzmieniu: „6.) wydobywanie siarki rodzimej."	**Uwaga uwzględniona**
45	art. 1 pkt 8 (art. 19 P.g.g.)	Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol" S.A.	1. art. 1 pkt. 8 projektu ustawy uległ zmianie i otrzymał następujące brzmienie: „w art. 19 w ust. 1: a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru,"; b) po pkt. 5 dodaje się pkt. 6 w brzmieniu: „6.) wydobywanie siarki rodzimej."	**Uwaga uwzględniona**
46	Art. 1 pkt 9 lit d (art. 21 ust. 4b P.g.g.)	PGNiG S.A.	Rezygnacja z obowiązku pozyskania koncesji na wydobywanie kopaliny ze złożona w przypadku podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji. Propozycja: Zmiana brzmienia art. 1 pkt 9 lit. d: „d) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „4b. W przypadku gdy udostępnienie przestrzeni koniecznej do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji albo podziemnego składowania odpadów wymaga wydobycia kopaliny, koncesja na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo koncesja na podziemne składowanie odpadów	**Uwaga nieuwzględniona** Przede wszystkim przepis nie wprowadza nowej regulacji w stosunku do obowiązującego stanu prawnego, a jedynie usuwa wątpliwości interpretacyjne, poprzez wyraźne wskazanie, że koncesja na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo koncesja na podziemne składowanie odpadów musi być zawsze poprzedzona koncesją na wydobywanie kopalin ze złóż w przypadku, gdy udostępnienie przestrzeni koniecznej do podziemnego bezzbiornikowego

			musi być poprzedzona koncesją na wydobywanie kopaliny ze złoża nie wymaga poprzedzenia koncesją na wydobywanie kopaliny ze złoża."; Uzasadnienie: Szereg działalności prowadzonych w obecnych czasach wiąże się z wydobywaniem kopaliny ze złoża przy okazji prowadzenia działalności innego rodzaju. Dotyczy to przede wszystkim prac budowlanych, w szczególności budowy dróg krajowych i autostrad, w trakcie których wydobywane są kopaliny, przede wszystkim piasek i żwir, wykorzystywane następnie na potrzeby budowy tych dróg. Brak jest jednak norm prawnych zobowiązujących inwestorów (np. Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i Autostrad) do uprzedniego pozyskania koncesji na wydobywanie takich kopalin, co uzasadnia się w ten sposób, że celem prac nie jest wydobycie kopalin samo w sobie, lecz budowa dróg (wykonywanie prac budowlanych). Z podobną działalnością mamy do czynienia w przypadku budowy kawernowych podziemnych magazynów gazu ziemnego lub innych substancji. Celem takiej działalności, wykonywanej często w złożach soli, nie jest wydobycie i wykorzystanie soli kamiennej, lecz budowa magazynu gazu ziemnego (lub innych substancji). Dostrzegając pełną analogię obu przykładów, postuluje się nadanie projektowanej jednostce redakcyjnej zaproponowanego brzmienia (lub alternatywnie - jej całkowite wykreślenie). Biorąc pod uwagę treść „Polityki energetycznej Polski do 2040 r." i zawartych w niej deklaracji co do niezbędności zwiększania pojemności magazynów gazu, dodatkowe obciążenie w postaci konieczności pozyskania koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża oznaczać będzie stratę kilku lat, niezbędnych na przejście pełnej procedury oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopaliny. Wedle obowiązujących przepisów, pozyskanie koncesji na wydobywanie wymaga uprzedniego pozyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Pozyskanie obu decyzji przy dużych projektach zajmuje nierzadko kilka lat - choć planowana działalność nie będzie ukierunkowana na wydobywanie kopaliny. Ponadto uznanie takiej działalności za wydobywanie kopaliny wiązać się będzie ze wzrostem obciążeń daninami, w tym przypadku opłatą za użytkowanie górnicze oraz opłatą eksploatacyjną, co wpłynie niekorzystnie na opłacalność planowanych przedsięwzięć, czyniąc przynajmniej część z nich nieuzasadnionymi ekonomicznie. Wreszcie ewentualne wprowadzenie na rynek znacznej ilości soli wydobytej przy okazji budowy magazynów może z kolei doprowadzić do pogorszenia sytuacji ekonomicznej innych zakładów górniczych eksploatujących złoża tej kopaliny.	magazynowania substancji albo podziemnego składowania odpadów wymaga wydobycia kopaliny. Poza tym nie można stawiać znaku równości pomiędzy wydobywaniem piasków i żwirów (kopalin nieobjętych własnością górniczą Skarbu Państwa), a wydobywaniem soli (objętej własnością górniczą Skarbu Państwa). Przy budowie kawern wydobywa się znaczne ilości soli, wobec czego powinna zostać uiszczona opłata eksploatacyjna za wydobytą kopalinę. Wydobyta kopalina powinna zostać zagospodarowana, ale kwestia sposobu jej zagospodarowania (np. jej sprzedaż) pozostaje poza regulacją P.g.g.
47	Art. 1 pkt 9 Lit. d (art. 21 ust. 4b P.g.g.)	OGP GAZ-SYSTEM S.A.	Art. 1 pkt 9 zmieniający art. 21 ustawy Prawo geologiczne i górnicze (dalej: Pgg) poprzez dodanie ust. 4b w brzmieniu „4b. W przypadku gdy udostępnienie przestrzeni koniecznej do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji albo podziemnego składowania odpadów wymaga wydobycia	**Uwaga częściowo uwzględniona**. Projektowany art. 21 ust. 4b ustawy P.g.g. otrzymuje brzmienie:

			kopaliny, koncesja na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo koncesja na podziemne składowanie odpadów musi być poprzedzona koncesją na wydobywanie kopaliny ze złoża". Propozycja zmiany A) Zmiana brzmienia projektowanego przepisu na następującą: „4b. W przypadku gdy udostępnienie przestrzeni koniecznej do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji albo podziemnego składowania odpadów wymaga wydobycia kopaliny, udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo koncesji na podziemne składowanie odpadów musi być poprzedzone udzieleniem koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża"; oraz dodanie ust. 4c w art. 21 Pgg w brzmieniu: „4c. Działalność w zakresie wydobywania kopaliny ze złoża, na podstawie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża, może być wykonywana w połączeniu z podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniem substancji, na podstawie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji."; alternatywnie: B) Zmiana brzmienia projektowanego przepisu na następującą: „4b. W przypadku gdy udostępnienie przestrzeni koniecznej do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji albo podziemnego składowania odpadów wymaga wydobycia kopaliny, wydobywanie kopaliny następuje na podstawie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża, koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż albo koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż. W takim przypadku działalność w zakresie wydobywania kopaliny ze złoża, na podstawie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża albo działalność w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża na podstawie koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż, albo koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w fazie wydobywania, może być wykonywana równocześnie z podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniem substancji albo podziemnym składowaniem odpadów, na podstawie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo koncesji na podziemne składowanie odpadów." Uzasadnienie Wskazana propozycja przepisu art. 21 ust. 4b Pgg jest niejasna, gdyż może być dwojako interpretowana. Pierwsza interpretacja zakłada, że przed rozpoczęciem budowy magazynu należy pozyskać i zrealizować koncesję na wydobywanie soli ze złoża - czyli wybudować i uruchomić kopalnię soli. Dopiero po wydobyciu soli ze złoża lub jego części, będzie można ubiegać się o koncesję na magazynowanie dla tej przestrzeni. To rozwiązanie stoi w sprzeczności z ekonomiką przedsięwzięcia oraz technologią budowy pojemności magazynowych, a w praktyce może uniemożliwiać realizację celów zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju. Druga z interpretacji zakłada, że do uzyskania koncesji na podziemne bezzbiornikowe	*„4b. W przypadku gdy udostępnienie przestrzeni koniecznej do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji albo podziemnego składowania odpadów wymaga wydobycia kopaliny, udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo koncesji na podziemne składowanie odpadów musi być poprzedzone udzieleniem koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża.".* W odniesieniu do pozostałej części uwagi projektodawca nie uważa za uzasadnione, aby działalność w zakresie wydobywania kopaliny ze złoża mogła być „wykonywana w połączeniu z podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniem substancji, na podstawie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji", jak proponuje autor uwagi. Jednocześnie, aby usunąć wątpliwości dotyczące możliwości równoległego wykonywania działalności wydobywczej i magazynowej, projektodawca doprecyzowuje brzmienie projektowanego art. 21 ust. 4c P.g.g. w sposób następujący: Projektowany art. 21 ust. 4c ustawy P.g.g. otrzymuje brzmienie: *„4c. Działalność w zakresie wydobywania kopaliny ze złoża, prowadzona na podstawie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża albo decyzji inwestycyjnej, może być wykonywana w tej samej przestrzeni równocześnie z działalnością wykonywaną na podstawie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo koncesji na podziemne składowanie odpadów, przy czym w przypadku złóż węglowodorów do równoczesnego wykonywania tych działalności jest wymagane uprzednie uzyskanie decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, sporządzony w związku z zakończeniem eksploatacji złoża albo jego części."*

			magazynowanie substancji albo koncesji na podziemne składowanie odpadów konieczne jest wcześniejsze uzyskanie dla danej przestrzeni koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża (jednak bez konieczności jej zrealizowania). Jeżeli projektodawcy bliższa jest druga z powyższych interpretacji, to wydaje się, że niejasność brzmienia tej propozycji zostałaby rozwiana przy wprowadzeniu proponowanych zmian w Projekcie. O ile projektowane przepisy wyklarowały prawa i obowiązki związane z podziemnym magazynowaniem substancji przedsiębiorców, którzy prowadzili już na danej przestrzeni działalność polegającą na wydobyciu kopaliny ze złoża, to brzmienie dodawanego ust. 4b w art. 21 Pgg jest niejednoznaczne dla przedsiębiorców którzy rozpoznali i udokumentowali złoże, które dotychczas nie było zagospodarowane i na którym nie była dotychczas prowadzona działalność polegająca na wydobywaniu kopaliny ze złoża. W takim przypadku oczywistym jest, że w celu wytworzenia przestrzeni do magazynowania substancji konieczne jest wydobycie kopaliny. Jednakże proces ten, od wydobycia kopaliny, poprzez przygotowanie otworów i infrastruktury do ich obsługi, aż po napełnienie ich magazynowaną substancją - z uwagi na bezpieczeństwo prac, stabilność górotworu oraz technologię - musi być procesem płynnym i ciągłym. W tej sytuacji zasadne jest jasne dopuszczenie możliwości równoległego funkcjonowania, w tej samej przestrzeni i czasie, koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża i koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji. Zaakceptowanie proponowanej zmiany brzmienia Projektu, w sposób nie budzący wątpliwości, pozwoli na współistnienie dwóch koncesji: na wydobywanie kopaliny ze złoża oraz na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji. Tym samym zachowana zostanie ciągłość procesu technologicznego. Jednocześnie spełniony będzie cel projektodawcy, polegający na zagwarantowaniu przejrzystości procedur oraz ułatwieniu kontroli nad racjonalną gospodarką złożem.	
48	Art. 1 pkt 9 lit. d (art. 21 ust. 4b P.g.g.)	Gas Storage Poland sp. z o.o.	Proponowana przez Spółkę zmiana: d) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „4b. W przypadku gdy udostępnienie przestrzeni koniecznej do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji albo podziemnego składowania odpadów wymaga wydobycia kopaliny, koncesja na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo koncesja na podziemne składowanie odpadów nie wymaga poprzedzenia koncesją na wydobywanie kopaliny ze złoża.”; Uzasadnienie: Szereg działalności prowadzonych w obecnych czasach wiąże się z wydobywaniem kopaliny ze złoża przy okazji prowadzenia działalności innego rodzaju. Dotyczy to przede wszystkim prac budowlanych, w szczególności budowy dróg krajowych i autostrad, w trakcie których wydobywane są kopaliny, przede wszystkim piasek i żwir, wykorzystywane następnie na potrzeby budowy tych dróg. Brak jest jednak norm prawnych zobowiązujących inwestorów (np. Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad) do	**Uwaga nieuwzględniona** Przede wszystkim przepis nie wprowadza nowej regulacji w stosunku do obowiązującego stanu prawnego, a jedynie usuwa wątpliwości interpretacyjne, poprzez wyraźne wskazanie, że koncesja na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo koncesja na podziemne składowanie odpadów musi być zawsze poprzedzona koncesją na wydobywanie kopalin ze złóż w przypadku, gdy udostępnienie przestrzeni koniecznej do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji albo podziemnego składowania odpadów wymaga wydobycia kopaliny. Ponadto nie można stawiać znaku równości pomiędzy wydobywaniem piasków i żwirów (kopalin nieobjętych własnością górniczą Skarbu Państwa), a wydobywaniem soli (objętej własnością górniczą Skarbu Państwa).

			uprzedniego pozyskania koncesji na wydobywanie takich kopalin, co uzasadnia się w ten sposób, że celem prac nie jest wydobycie kopalin samo w sobie, lecz budowa dróg (wykonywanie prac budowlanych). Z podobną działalnością mamy do czynienia w przypadku budowy kawernowych podziemnych magazynów gazu ziemnego lub innych substancji. Celem takiej działalności, wykonywanej często w złożach soli, nie jest wydobycie i wykorzystanie soli kamiennej, lecz budowa magazynu gazu ziemnego (lub innych substancji). Dostrzegając pełną analogię obu przykładów, postuluje się nadanie projektowanej jednostce redakcyjnej zaproponowanego brzmienia (lub jej całkowite wykreślenie). Biorąc pod uwagę np. zapisy Polityki Energetycznej Kraju — i zawartych tam deklaracji Rady Ministrów co do niezbędności zwiększania pojemności magazynów gazu, dodatkowe obciążenie w postaci konieczności zdobycia koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża oznaczać będzie stratę kilku lat, niezbędnych na przejście pełnej procedury oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopaliny. Wedle obowiązujących przepisów, pozyskanie koncesji na wydobywanie wymaga uprzedniego pozyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Pozyskanie obu decyzji (d.ś.u. oraz koncesji) przy dużych projektach zajmuje nierzadko kilka lat — choć planowana działalność nie będzie ukierunkowana na wydobywanie kopaliny. Ponadto uznanie takiej działalności za wydobywanie kopaliny wiązać się będzie ze wzrostem obciążeń daninami, w tym przypadku opłatą za użytkowanie górnicze oraz opłatą eksploatacyjną, co niekorzystnie wpłynie na opłacalność planowanych przedsięwzięć, czyniąc przynajmniej część z nich nieuzasadnionymi ekonomicznie. Wreszcie ewentualne wprowadzenie na rynek znacznej ilości soli wydobytej przy okazji budowy magazynów może z kolei pogrążyć ekonomicznie inne zakłady górnicze eksploatujące złoża tej kopaliny.	Przy budowie kawern wydobywa się znaczne ilości soli, wobec czego powinna zostać uiszczona opłata eksploatacyjna za wydobytą kopalinę. Wydobyta kopalina powinna zostać zagospodarowana, ale kwestia sposobu jej zagospodarowania (np. jej sprzedaż) pozostaje poza regulacją P.g.g.
49	Art. 1 pkt 10 (w zakresie art. 21a-21c P.g.g.)	Stowarzyszenie Rozwoju Szotlandu	Projekt proponuje dodanie w ustawie Prawo geologiczne i górnicze po art. 21 art. 21a-c. Naszym zdaniem dla usunięcia wątpliwości interpretacyjnych należałoby doprecyzować zapis przepisu „Ten, kto zakończył eksploatację złoża kopaliny lub jego części prowadzoną na podstawie koncesji" poprzez zmianę jego treści w sposób następujący: „Ten, kto zakończył eksploatację złoża kopaliny lub jego części prowadzoną na podstawie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża".	**Uwaga uwzględniona** Przepisy zostaną doprecyzowane w sposób zaproponowany w uwadze.
50	Art. 1 pkt 10 (w zakresie art. 21a-21c P.g.g.)	Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego	Art. 21a ust.1 pkt 2): „2) zakończył eksploatację złoża węglowodorów lub jego części prowadzoną na podstawie koncesji albo decyzji inwestycyjnej i w dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzonym w związku z zakończeniem eksploatacji złoża lub jego części i rozliczeniem jego zasobów przewidział wykorzystanie złoża lub jego części do podziemnego składowania dwutlenku węgla, z zastrzeżeniem uzyskania decyzji zatwierdzających	**Uwaga nieuwzględniona** Opisana sytuacja dotyczy kwestii o charakterze intertemporalnym, które zostały uregulowane w przepisach przejściowych do ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw z 2014 r. oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów.

			dokumentację hydrogeologiczną sporządzoną w celu określonym w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. i oraz dokumentację geologiczno-inżynierską sporządzoną w celu określonym w art. 91 ust. 1 pkt 5 (…)" Uwaga i uzasadnienie W ww. przepisie mowa jest tylko o dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzonym w związku z zakończeniem eksploatacji złoża. Należy jednak zauważyć, że w wielu przypadkach zakończenie eksploatacji złoża węglowodorów lub jego części prowadzoną na podstawie koncesji wydobywczej rozliczenie zasobów następuje nie w dodatku do dokumentacji lecz w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów. Dotyczy to złóż węglowodorów dla których była wykonana tylko i wyłącznie dokumentacja geologiczna złoża. Mając powyższe na względzie należałoby dokonać rozszerzenie ww. przepisu poprzez dodanie również wspomnianej dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów.	W ocenie projektodawcy nie wymaga dalszej regulacji.
51	Art. 1 pkt 10 (w zakresie art. 21a-21c P.g.g.)	Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego	Art. 21a ust. 2 pkt 2): „2) doręczenia decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologicznoinwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzanym w związku z zakończeniem eksploatacji tego złoża albo jego części i rozliczeniem jego zasobów w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2." Uwaga i uzasadnienie W przepisie tym mowa jest wyłącznie o decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów w ocenie branży przepis ten należałoby rozszerzyć o decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów sporządzoną w związku z zakończeniem eksploatacji tego złoża albo jego części i rozliczeniem jego zasobów. Zapis ten powinien brzmieć: „doręczenia decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologicznoinwestycyjnej złoża węglowodorów lub dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów sporządzanym (…)". Uzasadnienie jak wyżej.	**Uwaga nieuwzględniona** Opisana sytuacja dotyczy kwestii o charakterze intertemporalnym, które zostały uregulowane w przepisach przejściowych do ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw z 2014 r. oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów. W ocenie projektodawcy nie wymaga dalszej regulacji.
52	Art. 1 pkt 10 (w zakresie art. 21a-21c P.g.g.)	Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego	Art. 21b ust. 1 i ust. 2: „Art. 21b. 1. Ten, kto zakończył eksploatację złoża kopaliny lub jego części prowadzoną na podstawie koncesji, a w przypadku złoża węglowodorów – na podstawie koncesji albo decyzji inwestycyjnej, i w dodatku do dokumentacji geologicznej złoża kopaliny, a w przypadku złoża węglowodorów – do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, sporządzonym w związku z zakończeniem eksploatacji i rozliczeniem zasobów złoża lub jego części, przewidział wykorzystanie złoża lub jego części do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, ma wyłączne prawo wystąpić z wnioskiem o udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji w tej przestrzeni, z zastrzeżeniem uzyskania decyzji zatwierdzających dokumentację hydrogeologiczną sporządzoną w celu	**Uwaga nieuwzględniona** Opisana sytuacja dotyczy kwestii o charakterze intertemporalnym, które zostały uregulowane w przepisach przejściowych do ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw z 2014 r. oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów. W ocenie projektodawcy nie wymaga dalszej regulacji.

			określonym w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. e oraz dokumentację geologiczno-inżynierską sporządzoną w celu określonym w art. 91 ust. 1 pkt 3. 2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, wygasa z upływem 5 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologicznej złoża kopaliny albo dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzony w związku z zakończeniem eksploatacji tego złoża albo jego części i rozliczeniem jego zasobów.” Uwaga i uzasadnienie Konsekwentnie należy również dokonać zmian w art. 21b ust. 1 i ust. 2. W przepisie tym mowa jest wyłącznie o decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów w ocenie branży przepis ten należałoby rozszerzyć o decyzję zatwierdzającą dodatek do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów - uzasadnienie jak wyżej.	
53	Art. 1 pkt 10 (w zakresie art. 21a-21c P.g.g.)	PGNiG S.A.	Uzupełnienie przepisów o dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów. Propozycja: • Zmiana brzmienia art. 1 pkt 10: 10) po art. 21 dodaje się art. 21b–21c w brzmieniu: (…) „Art. 21b. 1. Ten, kto zakończył eksploatację złoża kopaliny lub jego części prowadzoną na podstawie koncesji, a w przypadku złoża węglowodorów – na podstawie koncesji albo decyzji inwestycyjnej, i w dodatku do dokumentacji geologicznej złoża kopaliny, a w przypadku złoża węglowodorów – do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, sporządzonym w związku z zakończeniem eksploatacji i rozliczeniem zasobów złoża lub jego części, przewidział wykorzystanie złoża lub jego części do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, ma wyłączne prawo wystąpić z wnioskiem o udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji w tej przestrzeni, z zastrzeżeniem uzyskania decyzji zatwierdzających dokumentację hydrogeologiczną sporządzoną w celu określonym w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. e oraz dokumentację geologiczno-inżynierską sporządzoną w celu określonym w art. 91 ust. 1 pkt 3. 2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, wygasa z upływem 5 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologicznej złoża kopaliny albo dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzonymi w związku z zakończeniem eksploatacji tego złoża albo jego części i rozliczeniem jego zasobów.” Uzasadnienie: Konsekwentnie należy również dokonać zmian w art. 21b ust. 1 i ust. 2. W przepisie tym mowa jest wyłącznie o decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów w ocenie branży przepis ten należałoby rozszerzyć o decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów sporządzoną w związku z	**Uwaga nieuwzględniona** Opisana sytuacja dotyczy kwestii o charakterze intertemporalnym, które zostały uregulowane w przepisach przejściowych do ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw z 2014 r. oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów. W ocenie projektodawcy nie wymaga dalszej regulacji.

			zakończeniem eksploatacji tego złoża albo jego części i rozliczeniem jego zasobów.	
54	Art. 1 pkt 10 (w zakresie art. 21a-21c P.g.g.)	Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturowe Nasza Ziemia	Projekt proponuje dodanie w ustawie Prawo geologiczne i górnicze po art. 21 **art. 21a-c.** Naszym zdaniem dla usunięcia wątpliwości interpretacyjnych należałoby doprecyzować zapis przepisu *„Ten, kto zakończył eksploatację złoża kopaliny lub jego części prowadzoną na podstawie koncesji”* poprzez zmianę jego treści w sposób następujący: ***„Ten, kto zakończył eksploatację złoża kopaliny lub jego części prowadzoną na podstawie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża”.***	**Uwaga uwzględniona** Przepisy zostaną doprecyzowane w sposób zaproponowany w uwadze.
55	Art. 1 pkt 12 (w zakresie uchylenia art. 22 ust. 1 pkt 1a P.g.g.)	Fundacja ClientEarth Prawnicy dla Ziemi	**Ograniczenie uprawnień starosty.** Rozwiązaniem alternatywnym do objęcia torfu własnością górniczą jest ograniczenie kompetencji starosty w zakresie wydawania koncesji na wydobycie torfu. Po zmianie, koncesję na wydobycie torfu ze złoża przyznawałby starosta tylko jeśli jego wydobycie w roku kalendarzowym nie przekroczyłoby 100 m3. Cel tej zmiany jest tożsamy z celem objęcia torfu własnością górniczą, jednakże to rozwiązanie nie będzie w tym samym stopniu spełniało funkcji ochronnej. W związku z tym, ograniczenie uprawnień starosty w zakresie przyznawania koncesji należy uznać za rozwiązanie drugorzędne. Proponuje się następujące brzmienie art. 1 ust. 12 projektu ustawy: „W art. 22: a) W ust. 1 uchyla się pkt 1a W ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: >>wydobycie kopaliny ze złoża w roku kalendarzowym nie przekroczy 20 000 m3, **a w przypadku wydobycia torfu – 100 m3**.<<”	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
56	Art. 1 pkt 12 (w zakresie uchylenia art. 22 ust. 1 pkt 1a P.g.g.)	Stowarzyszenie Centrum Ochrony Mokradeł	**Ograniczenie uprawnień starosty.** Rozwiązaniem alternatywnym do objęcia torfu własnością górniczą jest ograniczenie kompetencji starosty w zakresie wydawania koncesji na wydobycie torfu. Po zmianie, koncesję na wydobycie torfu ze złoża przyznawałby starosta tylko jeśli jego wydobycie w roku kalendarzowym nie przekroczyłoby 100 m3. Cel tej zmiany jest tożsamy z celem objęcia torfu własnością górniczą, jednakże to rozwiązanie nie będzie w tym samym stopniu spełniało funkcji ochronnej. W związku z tym, ograniczenie uprawnień starosty w zakresie przyznawania koncesji należy uznać za rozwiązanie drugorzędne. Proponuje się następujące brzmienie art. 1 ust. 12 projektu ustawy: „W art. 22: a) W ust. 1 uchyla się pkt 1a W ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: >>wydobycie kopaliny ze złoża w roku kalendarzowym nie przekroczy 20 000 m3, **a w przypadku wydobycia torfu – 100 m3.<<”**	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

57	Art. 1 pkt 13 (w zakresie art. 23 P.g.g.)	Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa	Art. 1 pkt 13 lit. c projektu wprowadza obowiązek nowego współdziałania przy wydawaniu koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie oraz koncesji na wydobywanie kopaliny. Krytycznie należy ocenić uzależnienie uzyskania (zmiany) koncesji na poszukiwanie (rozpoznawanie) bądź wydobywanie kopalin wymienionych w art. 10 ust. 1 PGiG (w tym węgla kamiennego) od opinii ministra rozwoju regionalnego. Zmiana ta wydłuży postępowanie koncesyjne, a stanowisko wspomnianego ministra może stać się przesłanką odmowy uzyskania wnioskowanej koncesji (jej zmiany). Projekt nie wskazuje również przesłanek, jakimi miałby kierować się wspomniany minister, co w praktyce może oznaczać, że stanowisko zajęte w ramach takiego współdziałania będzie miało charakter całkowicie uznaniowy. Jeśli celem ustawodawcy jest umożliwienie jak najpełniejszego rozpoznania złóż kopalin w Polsce, to nie powinien biurokratyzować ścieżki pozyskania koncesji, otwierających przedsiębiorcom możliwość do prowadzenia prac geologicznych na własny koszt. Z podobnych względów nie znajduje uzasadnienia obowiązek współdziałania z ww. ministrem w przypadku udzielenia koncesji na wydobywanie.	**Uwaga nieuwzględniona** Projekt zakłada, że organ administracji geologicznej będzie musiał przy udzielaniu koncesji rozważyć możliwość pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej Tym samym udział ministra do spraw rozwoju regionalnego jest niezbędny, jako podmiotu odpowiedzialnego za programowanie i koordynację polityki rozwoju oraz zarządzanie systemem Funduszy Europejskich. Uzyskanie stanowiska ministra do spraw rozwoju regionalnego nie wydłuży postępowania administracyjnego – organ ten, podobnie jak pozostałe organy współdziałające, będzie miał 14 dni na zajęcie stanowiska w odniesieniu do projektu rozstrzygnięcia (w zakresie jego kompetencji). Z uwagi na proces transformacji energetycznej przedmiotowa zmiana jest konieczna i pożądana, aby uniknąć ewentualnych późniejszych problemów z budową kopalni.
58	Art. 1 pkt 13 (w zakresie art. 23 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 23: a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton wymaga uzyskania opinii Komisji Europejskiej.”, a) ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, a także wydanie decyzji inwestycyjnej, o której mowa w art. 49z ust. 1, wymaga: 1) uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin oraz 2) opinii ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.”, b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu: „1b. Udzielenie koncesji na działalność, o której mowa w art. 22 ust 1 pkt 1 i 2 wymaga opinii ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.”, c) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin, z wyłączeniem złóż węglowodorów,”, d) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Udzielenie koncesji przez starostę wymaga: 1) uzgodnienia z właściwym organem nadzoru górniczego w zakresie, o którym mowa w art. 32 ust. 5, oraz 2) opinii marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce wykonywania zamierzonej działalności.”;	**Uwaga nieuwzględniona** W zakresie uwagi w lit. a – wyjaśnienia w pkt 28 tabeli. W zakresie uwagi w lit. b – przy projektowaniu przepisu nie doszło do omyłki. Należy zauważyć, że projektowana zmiana nie dotyczy ust. 1 pkt 1a (który dotyczy koncesji udzielanej na obszarach morskich RP), ale ust. 1a (który dotyczy koncesji węglowodorowych).

			Uwaga do lit a): LPB odniosło się do regulowanej kwestii w uwagach co do propozycji zmiany art. 1 ust. 3 PGG (wers 1 powyżej). Uwaga do lit. b) w ocenie LPB mogło dojść w tym miejscu do omyłki; dotąd przepis ten regulował porządek uzgodnień co do koncesji udzielanej na obszarach morskich RP: z propozycji treści przepisu wynika, że Ministerstwo w ogóle zamierza odejść od specyficznej regulacji dla obszarów morskich. Nie jest jasne, czy taka zmiana była celowa.	
59	art. 1 pkt 13 lit. e (w zakresie art. 23 P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Właściwość miejscowa organów opiniujących, organów koncesyjnych i organów administracji geologicznej (art. 23 p.g.g.), art. 1 pkt 13 lit. e) Zmiana dotyczy doprecyzowania zapisów dot. właściwości organów opiniujących zawartych w art. 23 ust. 3 p.g.g., który brzmi: „3. Udzielenie koncesji przez starostę wymaga opinii marszałka województwa". Zgodnie z proponowanym brzmieniem udzielenie koncesji przez starostę wymaga opinii marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce wykonywania zamierzonej działalności gospodarczej. Słuszna jest intencja ustawodawcy, aby doprecyzować właściwość miejscową marszałka województwa. Niemniej jednak, spoglądając na całą ustawę należy stwierdzić, że ustawodawca nie uregulował w p.g.g. kwestii określania właściwości miejscowej organów administracji geologicznej, w tym organów koncesyjnych (to samo dotyczy właściwości organów opiniujących), zatem posiłkując się literaturą przedmiotu oraz bardzo skromnym orzecznictwem wychodzi się z założenia (wbrew ogólnie przyjętym zasadom wykładni przepisów prawa, która wskazywałaby m.in. że organem właściwym do udzielania koncesji byłby organ ustalany na podstawie kryterium miejsca zamieszkania/siedziby przedsiębiorcy), że właściwość organów administracji geologicznej ustalana jest w oparciu o kryterium położenia nieruchomości (jest to słuszne podejście, ale niewynikające z przepisów prawa, w tym przypadku p.g.g. i k.p.a.). Zatem, słuszne jest podejście ustawodawcy polegające na doprecyzowaniu przepisów dot. właściwości miejscowej organów opiniujących, ale pokazuje pewien brak konsekwencji. Dlatego też rekomendujemy weryfikację przepisów oraz praktyki dot. ustalania właściwości miejscowej organów administracji geologicznej (koncesyjnych). W tym przypadku należałoby w PGG zawrzeć zapis z którego wynikać będzie, iż właściwość organów administracji geologicznej, w tym koncesyjnych ustala się w oparciu o przepisy dot. położenia nieruchomości (art. 21 § 1 pkt 1 k.p.a).	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy właściwość miejscowa organów opiniujących i organów administracji geologicznej, w tym organów koncesyjnych, jest jednoznacznie zdeterminowana przez obszar koncesji, w granicach której przedsiębiorca zamierza wykonywać działalność. Stanowisko takie w praktyce Ministra Klimatu i Środowiska nigdy nie budziło wątpliwości interpretacyjnych.
60	art. 1 pkt 13 lit. a (w zakresie art. 23 P.g.g.)	Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol" S.A.	Zgodnie z art.1 pkt 13 ppkt a) projektu ustawy, art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420) otrzymuje brzmienie: „4) podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton wymaga uzyskania opinii Komisji Europejskiej." Uwagi:	**Uwaga nieuwzględniona** Projektowany przepis jest precyzyjny i zgodny z dyrektywą CCS. Dotyczy **łącznej** ilości składowanego CO2 w jednym kompleksie.

			W ocenie Grupy Azoty S.A., doprecyzowania wymaga okres składowania dwutlenku węgla. W zaproponowanej przez ustawodawcę formie trudno wnioskować czy ograniczenie dotyczy podanej ilości 100 kiloton w ujęciu rocznym, miesięcznym czy w ujęciu ogólnym w odniesieniu do jednego miejsca składowania CO2 w ramach danego projektu.	
61	art. 1 pkt 14 lit. a (w zakresie art. 24 ust. 1 pkt 2 P.g.g.)	Grupa Azoty S.A.	Zmiana brzmienie art. 24 ust. 1 pkt 2 P.g.g w następujący sposób.: *„prawa wnioskodawcy do ~~nieruchomości (~~przestrzeni~~)~~, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność lub prawo, o ustanowienie którego ubiega się wnioskodawca”*	**Uwaga uwzględniona**
62	art. 1 pkt 14 lit. a (w zakresie art. 24 ust. 1 pkt 2a P.g.g.)	Grupa Azoty S.A.	Dodanie art. 24 ust. 1 pkt 2a P.g.g. w brzmieniu: *„prawa wnioskodawcy do nieruchomości, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność, lub prawo, o ustanowienie którego ubiega się wnioskodawca; wymóg ten nie dotyczy poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania metodą otworową soli kamiennej, siarki rodzimej oraz węglowodorów ze złóż, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, a także podziemnego składowania odpadów;”*	**Uwaga uwzględniona** Dodany został art. 24 ust. 1 pkt 2a P.g.g. w brzmieniu: „2a) *prawa wnioskodawcy do nieruchomości, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność, lub prawo, o ustanowienie którego ubiega się wnioskodawca; wymóg ten nie dotyczy poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania soli kamiennej oraz siarki rodzimej metodą otworową, a także poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania węglowodorów ze złóż, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz podziemnego składowania odpadów;”*
63	art. 1 pkt 14 lit. a (w zakresie art. 24 ust. 1 pkt 4 P.g.g.)	Grupa Azoty S.A.	Zmiana brzmienia art. 24 ust. 1 pkt 4 P.g.g.. w następujący sposób: *„środki, w szczególności finansowe i techniczne, jakimi wnioskodawca dysponuje w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania zamierzonej działalności;”*	**Uwaga uwzględniona**
64	art. 1 pkt 14 lit. b (w zakresie art. 24 ust. 2 P.g.g.).	Grupa Azoty S.A.	Dodanie art. 24 ust. 2 P.g.g w brzmieniu.: *„Do wniosku o udzielenie koncesji dołącza się dowody istnienia określonych w nim okoliczności, a w przypadku potwierdzenia danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - wypis z ewidencji gruntów i budynków wydany nie wcześniej niż 3 miesiące przed złożeniem wniosku.”*	**Uwaga uwzględniona**
65	art. 1 pkt 14 lit. c (w zakresie art. 24 ust. 4 P.g.g.).	Grupa Azoty S.A.	Zmiana brzmienie art. 24 ust. 4 P.g.g. w następujący sposób: *„4. Organ koncesyjny może żądać złożenia kopii wniosku o udzielenie koncesji wraz z załącznikami, w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, celem przedłożenia go organom, o których mowa w art. 8 i w art. 23.”*	**Uwaga uwzględniona** Uwaga została uwzględniona, z tym że odesłanie do art. 23 zostało doprecyzowane: *„4. Organ koncesyjny może żądać złożenia kopii wniosku o udzielenie koncesji wraz z załącznikami, w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, celem przedłożenia go organom, o których mowa w art. 8 i w art. 23.”*
66	art. 1 pkt 18 (w zakresie art. 27 P.g.g.)	OGP GAZ-SYSTEM S.A.	Art. 1 pkt 18 zmieniający art. 27 ust. 1 Pgg poprzez dodanie pkt 5 w brzmieniu:	**Uwaga uwzględniona**

			„5) projektowaną pojemność podziemnego składowiska odpadów albo pojemność czynną magazynu;” Propozycja zmiany Zmiana brzmienia projektowanego przepisu na następującą: „5) projektowaną pojemność podziemnego składowiska odpadów albo minimalną i maksymalną pojemność czynną magazynu;” Uzasadnienie Przepis wymaga wskazania we wniosku koncesyjnym pojemności czynnej magazynu, nie pozostawiając jednocześnie żadnego marginesu w tym zakresie. W praktyce funkcjonowania magazynu w złożu soli kamiennej wskazanie jednoznacznie pojemności czynnej, bez żadnego marginesu, jest fizycznie niemożliwe. Wynika to ze zmieniających się z m.in. z powodu: • konwergencji, • zmian temperaturowych (np. wyziębienie górotworu na etapie ługowania), • uwarunkowań ruchowych (np. obniżenie ciśnienia magazynowania), • problemów technicznych wynikających z wydobycia soli kamiennej w procesie pierwszego napełniania gazem ziemnym – następuje zmiana objętości rzeczywistej komory, uwarunkowań technicznych magazynu. Zaproponowane rozwiązanie polegające na wprowadzeniu wartości minimalnej i maksymalnej pozwoli na wypełnienie warunków koncesyjnych i uwzględni uwarunkowania techniczne.	Art. 27 ust. 1 pkt 5 P.g.g. otrzymuje brzmienie: *„5) projektowaną pojemność podziemnego składowiska odpadów albo minimalną i maksymalną pojemność czynną magazynu;”*
67	Art. 1 pkt 19 (w zakresie art. 29 ust. 1 P.g.g)	Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa	Negatywnie należy ocenić poszerzenie katalogu sytuacji, w razie zaistnienia których należy odmówić udzielenia koncesji (jej zmiany). Przesłanką odmowy jest wykazanie, że zamierzona działalność „sprzeciwia się interesowi publicznemu, w szczególności wyrażonemu w dokumentach strategicznych, uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną, związanemu w szczególności z: a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub b) interesem surowcowym państwa, lub c) ochroną środowiska, w tym racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub d) możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej (…)”. Rozwiązanie to należy uznać za niedopuszczalne z punktu widzenia standardów praworządności, zwłaszcza związanych z hierarchią źródeł prawa. W szczególności bowiem uchwała Rady Ministrów (a Polityka Surowcowa Państwa może mieć tylko taką rangę) jest wyłącznie tzw. wewnętrznym źródłem prawa i w konsekwencji nie może być powoływana jako podstawa jakichkolwiek decyzji administracyjnych (art. 93 Konstytucji). Szczególnie krytycznie należy też ocenić niedookreśloność dalszych przesłanek odmowy,	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca zrezygnował z odwołania do dokumentów strategicznych uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną. Projektowany art. 29 ust. 1 P.g.g. otrzyma następujące brzmienie: *„1. Jeżeli zamierzona działalność:* *1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, związanemu w szczególności z:* *a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub* *b) interesem surowcowym państwa, lub* *c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub* *d)możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej, lub* *2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio w miejscowym planie zagospodarowania*

			zwłaszcza takich jak interes surowcowy państwa czy też możliwość pozyskania środków na potrzeby transformacji. Rozwiązanie to może stanowić istotne zagrożenie dla każdego ubiegającego się o koncesję bądź jej zmianę. Dostępna obecnie wersja Polityki Surowcowej Państwa przewiduje, że do 2030 udział węgla w wytwarzaniu energii elektrycznej ma spaść do 56-60%; nie da się więc wykluczyć, że rozwiązania te mogą być powołane jako przesłanka odmowy (zmiany) koncesji na wydobywanie węgla kamiennego (art. 1 pkt 24). Gdyby zamiarem państwa było ograniczenie możliwości uzyskiwania koncesji określonego rodzaju (np. na wydobywanie węgla kamiennego), taki zakaz (ograniczenie) musiałby mieć rangę przepisu ustawy. Co prawda rola węgla kamiennego w bilansie energetycznym kraju maleje, ale nie może to uzasadniać wprowadzenia zakazu koncesjonowania w sposób niezgodny ze standardami Konstytucji. Biorąc pod uwagę powyższe, proponuje się nadanie następującego brzmienia art. 29 ust. 1 PGiG: „1. Jeżeli zamierzona działalność: 1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, związanemu w szczególności z: a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub b) interesem surowcowym państwa, lub c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub 2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, plany zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub przepisy odrębne, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych, - organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.”	*przestrzennego, planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub w przepisach odrębnych, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych,* *–- organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.”;*
68	Art. 1 pkt 19 (w zakresie art. 29 ust. 1 P.g.g)	KGHM Polska Miedź S.A.	Odmowa udzielenia koncesji (art. 29 p.g.g.), art. 1 pkt 19 nowelizacji oraz propozycja zmiany art. 7 p.g.g. W pkt 19 projektu zmiany ustawy dot. art. 29 ust. 1 p.g.g. określa się przesłanki odmowy udzielenia koncesji. W ramach przesłanki interes publiczny oraz zasadę racjonalnego zagospodarowania złóż należałoby wprowadzić dyrektywy kierunkowe rozwiązywania kolizji przestrzennych i branżowych oraz kolizji różnych wartości chronionych poprzez wyraźne ukształtowanie prymatu zagospodarowania złóż strategicznych (zob. uwaga w pkt 1). Należałoby stworzyć wyraźne podstawy do hierarchizacji złóż, która tworzyłaby kierunkowe dyrektywy usuwania kolizji i dawałaby możliwość ich rozstrzygania oraz podstawy do ochrony zasobów najwartościowszych spośród nich, a ustępstw w zakresie złóż mniej wartościowych . Istotne jest by koncepcja	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wprowadzenia „dyrektyw kierunkowych rozwiązywania kolizji przestrzennych i branżowych oraz kolizji różnych wartości chronionych poprzez wyraźne ukształtowanie prymatu zagospodarowania złóż strategicznych” ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – może podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g. Nie jest zasadna zmiana art. 7 P.g.g. w sposób wskazany w uwadze. Rozwiązanie, aby działalność wydobywcza w zakresie złóż strategicznych była prowadzona niezależnie od postanowień dokumentów planistycznych jest niewłaściwa systemowo. Intencją

			wprowadzenia surowców strategicznych oraz złóż strategicznych znajdywała swoje bezpośrednie i wyraźne przełożenie na wprowadzenie dyrektyw usuwania ww. kolizji, a nie pozostała jedynie w gestii interpretatorów. Wobec wprowadzania koncepcji szczególnej ochrony złóż strategicznych oraz celów stawianych przez dokumenty strategiczne (np. konieczność zabezpieczenia bazy zasobowej niektórych surowców, albo ich newralgiczne znaczenie dla osiągniecia celów polityki klimatycznej) pozwala poddać w wątpliwość bezwzględność nakazu odmowy koncesji, w przypadku gdy uniemożliwienia wykorzystania nieruchomości w dokumentach planistycznych zgodnie z jej przeznaczeniem. Co w sytuacji, gdy dokumenty planistyczne wykluczają działalność koncesjonowaną, ale ważny interes publiczny przemawia za udzieleniem koncesji (krytyczny brak w danej chwili surowca kluczowego dla funkcjonowania gospodarki państwa, którego nie można było przewidzieć wcześniej). Ustawodawca w tej sytuacji znacznie blokuje organ koncesyjny, który nawet z ważnych powodów nie może udzielić koncesji. W naszej ocenie w tym przypadku należy zastosować zwrot „organ może odmówić udzielenia koncesji", a nie zwrot „organ odmawia" lub wprowadzić wyjątek od nakazu odmowy, gdy udzielenie koncesji mającej za przedmiot złoże strategiczne sprzeciwiałaby się ważnemu interesowi publicznemu. Wprowadzenie takiego mechanizmu stanowiłoby realne narzędzie egzekwowania strategii surowcowej. Pozwoli to organowi zachować pewien stopień uznaniowości charakteryzującej koncesję oraz w krytycznych sytuacjach, w zakresie złóż strategicznych, pomimo zaistnienia okoliczności uzasadniających odmowę udzielenia koncesji, zdecydować jednak o udzieleniu tej koncesji. Powyższa zmiana powinna korespondować ze zmianą art. 7 p.g.g.. Ze względu na znaczenie zagospodarowania złóż strategicznych należałoby rozważyć w ich przypadku, wprowadzenie wyjątku od zasady statuowanej przez art. 7 p.g.g. na wzór rozwiązań wprowadzonych w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1538). Mianowicie, iż wydobywanie kopalin ze złóż strategicznych realizuje się niezależnie od istnienia lub ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania, o ile decyzja o uznaniu złoża za strategiczne stała się prawomocna. Może bowiem zdarzyć się, iż podjęcie działalności eksploatacyjnej stanie się faktycznie możliwe i konieczne jeszcze przed ujawnieniem złóż w dokumentach planistycznych. Powyższe powinno przekładać się także na odpowiednie zmiany w w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.	projektodawcy jest wprowadzenie bardziej restrykcyjnych wymagań w przypadku ujawniania złóż strategicznych. Jednocześnie projektodawca zdecydował się na zmianę art. 29 ust. 1 P.g.g. w następujący sposób: *„1. Jeżeli zamierzona działalność:* *1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, związanemu w szczególności z:* *a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub* *b) interesem surowcowym państwa, lub* *c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub* *d)możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej, lub* *2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub w przepisach odrębnych, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych,* *–- organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.";*

69	Art. 1 pkt 21 (w zakresie art. 32 P.g.g.)	OGP GAZ-SYSTEM S.A.	Art. 1 pkt 21 zmieniający art. 32 Pgg poprzez dodanie ust. 10 w brzmieniu: „10. Koncesja na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji określa również pojemność czynną magazynu oraz zakres i sposób monitoringu magazynu.” Propozycja zmiany „10. Koncesja na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji określa również minimalną i maksymalną pojemność czynną magazynu oraz zakres i sposób monitoringu magazynu.” Uzasadnienie Propozycja jest konsekwencją zmiany zaproponowanej do art. 1 pkt 18 Projektu zmieniającego art. 27 ust. 1 Pgg poprzez dodanie pkt 5. Zaproponowane rozwiązanie polegające na wprowadzeniu wartości minimalnej i maksymalnej pozwoli na wypełnienie warunków koncesyjnych i uwzględni uwarunkowania techniczne.	**Uwaga uwzględniona**. Art. 32 ust. 10 P.g.g., dodawany w art. 1 pkt 21 projektu, otrzymuje brzmienie: *„10. Koncesja na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji określa również minimalną i maksymalną pojemność czynną magazynu oraz zakres i sposób monitorowania magazynu.”*
70	Art. 1 pkt 21 lit. c (w zakresie art. 32 ust. 6 P.g.g.)	Tauron Wydobycie S.A.	Uważamy, że należałoby również uwzględnić inne czynniki, np. całokształt informacji o wpływie wód podziemnych na składowane odpadów – tak jak jest to obecnie w ust. 7 do tego artykułu w zakresie wymogów do koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla.	**Uwaga nieuwzględniona** Uwaga niezrozumiała i wykracza poza zakres projektu. Ponadto wprowadzenie w P.g.g. bardziej rozbudowanego zakresu koncesji w odniesieniu do podziemnego składowania odpadów w porównaniu z podziemnym składowaniem odpadów jest uzasadnione i ma oparcie w wymogach dyrektywy CCS.
71	Art. 1 pkt 21 (w zakresie art. 32 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 32: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: 2. Podstawą wyznaczenia granic obszaru i terenu górniczego jest dokumentacja geologiczna i odpowiednio projekt zagospodarowania złoża albo plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla.”, b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) minimalny stopień wykorzystania zasobów złoża oraz przedsięwzięcia niezbędne w zakresie racjonalnej gospodarki złożem, a w przypadku koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża również sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów;”, c) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Koncesja na podziemne składowanie odpadów określa również typ i pojemność podziemnego składowiska odpadów, rodzaj i ilość odpadów dopuszczonych do składowania oraz zakres i sposób monitorowania składowiska.”, d) ust.7 otrzymuje brzmienie „7. Koncesja na podziemne składowanie dwutlenku węgla określa również: (…) ilość oraz charakterystykę, w tym **potencjalne źródła pochodzenia**, dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla;”	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektowany art. 32 ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „d) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) ilość oraz charakterystyka dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla;” Treść dotychczasowej lit. d zostaje oznaczona jako lit. e.

			e) po ust. 9 dodaje się ust. 10 w brzmieniu: „10. Koncesja na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji określa również pojemność czynną magazynu oraz zakres i sposób monitoringu magazynu.”;	
72	Art. 1 pkt 21 (w zakresie art. 32a P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	Po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu: „Art. 32a. 1. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, jest obowiązany od dnia uzyskania koncesji do przekazywania państwowej służbie geologicznej, corocznie, w terminie do dnia 31 stycznia, ~~na piśmie utrwalonym w postaci~~ w formie papierowej lub elektronicznej, opatrzonym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym wyników monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji za rok poprzedni. 2. Minister właściwy do spraw geologii w drodze rozporządzenia określi zakres, sposób i częstotliwość bieżącego monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji, a także format, częstotliwość i tryb przekazywania wyników bieżącego monitorowania, kierując się potrzebami zapewnienia ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa powszechnego, a także uwzględniając uwarunkowania geologiczne.”;	**Uwaga nieuwzględniona** Projektowane brzmienie przepisu odpowiada sformułowaniu stosowanemu przez ustawodawcę w ustawie Kodeks postępowania administracyjnego. Ponadto zaproponowane brzmienie jest zgodne z przepisami funkcjonującymi obecnie w P.g.g. (np. art. 127m ust. 2).
73	Art. 1 pkt 23 (w zakresie art. 39 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 39: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Cofnięcie koncesji, jej wygaśnięcie lub utrata jej mocy, bez względu na przyczynę, nie zwalnia dotychczasowego przedsiębiorcy z wykonania obowiązków dotyczących ochrony środowiska i likwidacji zakładu górniczego albo zakładu, z zastrzeżeniem ust. 1a oraz art. 39a ust. 1.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku, o którym mowa w art. 21a ust. 1 pkt 2 oraz art. 21b, dotychczasowy przedsiębiorca może utrzymywać zakład górniczy w gotowości, w całości lub w jego oznaczonej części, do czasu udzielenia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla w danym podziemnym składowisku dwutlenku węgla albo koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji w danym podziemnym magazynie, jednak nie dłużej niż przez okres 5 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologicznej złoża kopaliny albo dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej sporządzony w związku z zakończeniem eksploatacji złoża lub jego części i rozliczeniem jego zasobów.”, c) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Zakres i sposób wykonania obowiązków określonych w ust. 1 ustala się w planie ruchu likwidowanego zakładu górniczego albo w planie ruchu zakładu	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawczy oczywistym jest, że przedsiębiorca może zlikwidować oznaczoną część zakładu górniczego, a utrzymywać w gotowości jedynie pozostałą jego część, która staje się wówczas całym zakładem górniczym.

			wykonującego roboty geologiczne. Jeżeli nie stosuje się przepisów o planach ruchu, zakres i sposób wykonania obowiązków określonych w ust. 1 ustala organ koncesyjny w decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji, po uzgodnieniu z wójtem(burmistrzem, prezydentem miasta), a w przypadku koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 2 – również z właściwym organem nadzoru górniczego."; Możliwość utrzymania zakładu górniczego w gotowości w okresie czasu następującym po zakończeniu działalności wydobywczej a przed rozpoczęciem zatłaczania CO2 to krok w dobrą stronę. Należałoby wszak zaadresować w treści przepisu okoliczność, iż zakład górniczy nie byłby najprawdopodobniej utrzymywany w całości, w stanie takim, jak w ostatnim dniu prowadzenia wydobycia. Podobnie, jak obecnie obowiązujące przepisy pgg przewidują możliwość likwidacji oznaczonej części zakładu górniczego, nowa regulacja powinna obejmować możliwość utrzymania oznaczonej części zakładu górniczego.	
74	Art. 1 pkt 24 (w zakresie art. 41 ust. 1 i 2 P.g.g., art. 79 P.g.g. oraz art. 79 P.g.g.),	KGHM Polska Miedź S.A.	Strony postępowania (art. 41 ust. 1 i 2 p.g.g., art. 79 p.g.g. oraz art. 79 p.g.g.), art. 1 pkt 24) nowelizacji Zmiana wprowadza odstępstwo od ogólnej zasady ustalania kręgu stron postępowania, którymi zgodnie z art. 41 ust. 1 p.g.g. obok wnioskodawcy są właściciele (użytkownicy wieczyści). Zgodnie z tym odstępstwem w przypadku postępowań dot. badań sejsmicznych prowadzonych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, są wnioskodawcy. Zmiany w kierunku ograniczenia kręgu stron postępowania są słuszne, ale powinny również obejmować strony postępowania koncesyjnego (także poza granicami nieruchomości). Ograniczenie kręgu stron postępowania koncesyjnego znacznie przyspieszyłaby postępowanie koncesyjne (m.in. poprzez ominięcie konieczności dokonywania obwieszczenia w przypadku więcej niż 21 stron postępowania) oraz znacznie ograniczałoby ryzyko zaistnienia przesłanki do wznowienia postepowania w trybie art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. Mimo rozstrzygnięcia sprawy o sygn. SK 15/19 należałoby poddać rozwadze wprowadzenie mechanizmów usprawniających postępowania koncesyjne, w szczególności w przypadku, gdy działalność ma dotyczyć złoża o charakterze strategicznym. Z charakteru złóż tego typu wynika, iż ich zagospodarowanie bez zwłoki leży w interesie publicznym. Przypadek ten należałoby traktować jako szczególnie uzasadniony i nowy stan prawny nie badany ww. sprawie.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja usprawnienia postępowań koncesyjnych poprzez ograniczenie kręgu stron postępowania w sprawie udzielenia koncesji, w szczególności w przypadku, gdy działalność ma dotyczyć złoża o charakterze strategicznym, nie może być uwzględniona.
75	Art. 1 pkt 35 (w zakresie art. 49t P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 49t: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 30 lat, z zastrzeżeniem art. 49y ust. 2 i 5.",	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy nie ma uzasadnienia dla udzielenia koncesji na okres dłuższy niż 50 lat. Zgodnie z projektowanymi przepisami nie ma

			b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu: „1a. Koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 30 lat, z zastrzeżeniem art. 49y ust. 5 i 8, chyba że przedsiębiorca złożył wniosek o udzielenie koncesji na czas krótszy. 1b. Koncesji, o których mowa w ust. 1 i 1a, w zakresie działalności polegającej na wydobywaniu węglowodorów ze złoża połączonym z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla, udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 30 lat i nie dłuższy niż 50 lat, uwzględniający obowiązek prowadzenia po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla przez okres nie krótszy niż 20 lat, z zastrzeżeniem art. 127g ust 2 pkt 2). Jeżeli jest to uzasadnione warunkami geologicznymi, koncesja, na wniosek przedsiębiorcy, może być udzielona na okres dłuższy niż 50 lat. 1c. Do przedłużenia czasu obowiązywania koncesji, o których mowa w ust. 1, 1a i 1b, art. 21 ust. 4 nie stosuje się."; Wstępne wyniki badań przeprowadzonych przez Państwowy Instytut Geologiczny (dane z 2013 roku) wskazują, że na terytorium RP mogą występować struktury, których potencjał magazynowy przekracza 100 mln ton CO2 . W takiej sytuacji, celem optymalnego wykorzystania potencjału struktury, zasadne jest umożliwienie udzielenia koncesji na taki okres, który będzie odpowiadał pojemności struktury z jednej strony, z drugiej zaś – wydolności środków transportu dwutlenku węgla. Okres ten może wynosić więcej niż 50 lat. Z powyższych względów zasadne jest umożliwienie, na zasadzie wyjątku, przedłużenia okresu, na jaki udzielona jest koncesja.	przeciwwskazań, aby koncesja została po upływie 30 lat przedłużona (o ile zaistnieje taka potrzeba).
76	Art. 1 pkt 37 (w zakresie art. 49w P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 49w: a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) minimalny stopień wykorzystania zasobów złoża, przedsięwzięcia niezbędne w zakresie racjonalnej gospodarki złożem oraz sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów z zastosowaniem dwutlenku węgla.", b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Podstawą wyznaczenia granic obszaru i terenu górniczego jest dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów, a w przypadku działalności polegającej na wydobywaniu węglowodorów ze złoża połączonym z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla – również plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla." LPB prowadząc działalność wydobywczą połączoną z intensyfikacja wydobycia zwraca uwagę że dotychczas sposoby zwiększenia sczerpania złoża są w	**Uwaga nieuwzględniona** Zatłaczanie CO_2 do złoża nie jest jedynym sposobem intensyfikacji wydobycia węglowodorów, a nie jest intencją projektodawcy, aby przepis ten był ograniczony wyłącznie do intensyfikacji wydobycia węglowodorów z zastosowaniem zatłaczania CO_2 do złoża.

			kompetencji Kierownika Ruchu Zakładu Górniczego – określone w Rozporządzeniu poz. 812. Spółka uważa że taka regulacja jest optymalna. Z drugiej strony, w związku ze spodziewanym rozpoczęciem zatłaczania dwutlenku węgla w ramach wyżej wymienionego zabiegu rozumiemy potrzebę kontroli nad jego wykonywaniem. Nie ma uzasadnionych podstaw by np. kwestia zatłaczania wody do górotworu podnoszona była aż na poziomie wydawania decyzji koncesyjnej.	
77	Art. 1 pkt 38 (w zakresie art. 49wa P.g.g.)	Fundacja WiseEuropa	Nowo wprowadzany art. 49wa PGG stanowi, że do udzielenia i wykonywania koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla stosuje się również wymagania określone w art. 28a–28h oraz art. 32 ust. 6–9 PGG. O ile art. 28a–28h oraz art. 32 ust. 7–9 PGG dotyczą koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla i ich przywołanie jest w pełni uzasadnione, o tyle art. 32 ust. 6 PPG odnosi się do koncesji na podziemne składowanie odpadów. Jeżeli stosowanie ww. przepisu do udzielenia i wykonywania koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla jest zamierzone przez autorów projektu ustawy, to należałoby doprecyzować, że art. 32 ust. 6 PPG „stosuje się odpowiednio". W przeciwnym wypadku art. 49wa PGG należałoby przeredagować w ten sposób, że do udzielenia i wykonywania koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla stosować się będzie również wymagania określone w art. 28a–28h oraz art. 32 ust. 7–9.	**Uwaga uwzględniona** Zmieniony art. 49wa P.g.g. otrzyma brzmienie: *„49wa. Do udzielenia i wykonywania koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla stosuje się również wymagania określone w art. 28a-28h oraz art. 32 ust. 7-9."*
78	Art. 1 pkt 39 (w zakresie art. 49y P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 49y : a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Organ koncesyjny w przypadku uzasadnionym warunkami geologicznymi i racjonalną gospodarką złożem może, na wniosek, przedłużyć czas trwania fazy poszukiwania i rozpoznawania. Przedłużenie czasu trwania fazy poszukiwania i rozpoznawania nie oznacza przedłużenia czasu obowiązywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż." b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Wniosek o przedłużenie fazy poszukiwania i rozpoznawania, poza wymaganiami przewidzianymi w art. 49zg ust. 2, zawiera szczegółowy opis prac geologicznych, w tym robót geologicznych, wykonanych na podstawie koncesji, z przedstawieniem ich wyników oraz dowody, że działalność polegająca na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż węglowodorów oraz wydobywaniu węglowodorów ze złóż jest wykonywana zgodnie z warunkami określonymi w koncesji., w szczególności zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 49v pkt 3."	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Projektodawca nie widzi uzasadnienia dla zmiany ust. 2. Nie można zgodzić się z twierdzeniem że wymóg racjonalnej gospodarki złożem należy ograniczyć wyłącznie do już ujawnionych złóż kopalin, a nie obszaru, który na tym etapie jedynie potencjalnie może uzyskać taki status (obszar poszukiwań). Przesłanka racjonalnej gospodarki złożem, w świetle art. 29 oraz art. 49y ust. 3 ustawy *P.g.g.*, jest również brana pod uwagę już na etapie poszukiwania i rozpoznawania złóż (czyli etapie, który pozwala rozpoznać i udokumentować złoże węglowodorów). W odniesieniu do proponowanego brzmienia art. 49y ust. 3 – przepis ten został już zmieniony ustawą z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1261) i otrzymał następujące brzmienie:

			c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. W przypadku niewykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż zgodnie z warunkami określonymi w koncesji, w szczególności z harmonogramem, o którym mowa w art. 49v pkt 3, we wniosku, o którym mowa w ust. 3, wskazuje się przyczyny i uzasadnienie dla niewykonywania działalności zgodnie z warunkami określonymi w koncesji. Organ odmawia przedłużenia fazy poszukiwawczej, jeśli przedsiębiorca w sposób rażący uchybia warunkom określonym w koncesji.”, d) w ust. 4 uchyla się zdanie drugie, e) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu: „6b. W przypadku działalności polegającej na wydobywaniu węglowodorów ze złoża połączonym z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla: 1) w łącznej ilości poniżej 100 kiloton – wniosek o przedłużenie czasu trwania fazy wydobywania przedkłada się nie później niż 200 dni przed upływem czasu trwania tej fazy; 2) w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton – wniosek o przedłużenie czasu trwania fazy wydobywania przedkłada się nie później niż 180 dni przed upływem czasu trwania tej fazy.”, f) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Przepisy ust. 5, 6 i 6b stosuje się odpowiednio do przedłużenia czasu obowiązywania koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż.”, g) w ust. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) fazy wydobywania – dokonuje uzgodnienia, o którym mowa w art. 8 oraz w art. 23 ust. 1 pkt 3, a także uzyskuje opinię, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1a i 1b, albo dokonuje uzgodnienia, o którym mowa w art. 23 ust. 2a pkt 1, a w przypadku wydobywania węglowodorów ze złoża połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton uzyskuje także opinię, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4.”; Uzasadnienie do zmian w art. 49y ust 2 Na etapie fazy poszukiwawczo – rozpoznawczej, do chwili odwiercenia otworu poszukiwawczego, który potwierdzi akumulację węglowodorów, nie mamy do czynienia ze złożem w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 19) PGG; a jedynie z	*„3. Wniosek o przedłużenie fazy poszukiwania i rozpoznawania, poza wymaganiami przewidzianymi w art. 49zg ust. 2, zawiera szczegółowy opis prac geologicznych, w tym robót geologicznych, wykonanych na podstawie koncesji, z przedstawieniem ich wyników.”* W konsekwencji w niniejszym projekcie zrezygnowano ze zmiany ust. 3 w art. 49y P.g.g. Projektodawca nie wyklucza jednak, że w przyszłości, po dokonaniu oceny funkcjonowania zmienionego przepisu, uzna za uzasadnione powrócić do proponowanego poprzednio brzmienia art. 49y ust. 3. Ponadto projektodawca obecnie rezygnuje z wprowadzenia do art. 49y P.g.g. nowego ustępu 3a, jednak nie wyklucza, że w przyszłości, po dokonaniu oceny funkcjonowania ustawy, powróci do tego rozwiązania. W odniesieniu do proponowanego brzmienia ust. 6b: Pkt 1 – patrz wyjaśnienia w pkt 28 tabeli. Pkt 2 – ponieważ Komisja Europejska ma 4 miesiące na wydanie opinii w sprawie, biorąc pod uwagę ewentualną konieczność uzupełnienia wniosku oraz uzyskania stosownych uzgodnień, 180 dni to zdecydowanie zbyt krótki czas na przeprowadzenie postępowania (argument braku doświadczeń związanych z technologią EOR i jej wpływem na wielkość wydobycia jest nieprzekonujący w kontekście wieloletnich doświadczeń w prowadzeniu intensyfikacji wydobycia węglowodorów przy pomocy zatłaczania CO_2).

			„obiektem", czy też jedynie „potencjalną akumulacją węglowodorową" . W przypadku, gdy w ramach wymaganych treścią decyzji koncesyjnej obowiązków jest wykonanie jednego tylko otworu poszukiwawczego, nigdy nie będzie możliwym badanie przesłanki „racjonalnej gospodarki złożem". Z powyższych względów LPB postuluje pozostawienie tylko jednej przesłanki uwzględnienia wniosku, tj. warunków geologicznych. Uzasadnienie zmian w art. 49y ust. 3 i 3a Zmiana wpisuje się w oczekiwania LPB. W ocenie LPB zasadnym jest jednak, by ocena zgodności wykonywania obowiązków koncesyjnych z harmonogramem została ograniczona do przypadków rażącego niewywiązywania się z nałożonych w decyzji koncesyjnej zobowiązań. Doświadczenie uczy, iż zakres prac geologicznych poprzedzających wykonanie otworu poszukiwawczego – w celu jak najlepszego określenia miejsca jego wykonania – może ulec znacznemu rozszerzeniu. W tym kontekście, wydaje się, że dopiero ustalenie przez organ, iż przedsiębiorca w sposób rażący uchybia wymogom decyzji koncesyjnej powinno skutkować odmową uwzględnienia wniosku o przedłużenie fazy poszukiwawczej. Uzasadnienie zmian w ust. 6b Pkt 1 do wykreślenia, zgodnie z motywem (18) Dyrektywy CCS (31/2009), Dyrektywa nie powinna mieć zastosowania do projektów, w ramach których planuje się łączne składowanie poniżej 100 kiloton, realizowanych dla celów badań, rozwoju lub testowania nowych produktów i procesów. LPB postuluje by uregulowania krajowe pokrywały się w tym zakresie z wymogami prawa UE. Pkt 2 LPB proponuje 180 dni zważywszy na brak doświadczeń związanych z technologią EOR i jej wpływu na wielkość wydobycia.	
79	Art. 1 pkt 40 (w zakresie art. 49z P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 49z: a) w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) geologiczne i hydrogeologiczne warunki wydobywania węglowodorów ze złoża, a w razie potrzeby warunki wtłaczania wód do górotworu określone w dokumentacji hydrogeologicznej sporządzonej w celu, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów z zastosowaniem dwutlenku węgla.", b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dowód istnienia prawa do korzystania z informacji geologicznej, które przysługuje wnioskodawcy w zakresie niezbędnym do prowadzenia zamierzonej działalności. Jeżeli do nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej doszło z mocy prawa w związku ze sfinansowaniem prac geologicznych przez wnioskodawcę oraz przyjęciem albo zatwierdzeniem na jego rzecz dokumentacji geologicznej, albo złożeniem jej w organie administracji geologicznej, we wniosku wskazuje się	**Uwaga nieuwzględniona** Zatłaczanie CO_2 do złoża nie jest jedynym sposobem intensyfikacji wydobycia węglowodorów, a nie jest intencją projektodawcy, aby przepis ten był ograniczony wyłącznie do intensyfikacji wydobycia węglowodorów z zastosowaniem zatłaczania CO_2 do złoża.

			podstawę prawną nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej oraz decyzję lub projekt robót geologicznych, o którym mowa w art. 85a ust. 1, będące podstawą wykonania robót geologicznych, w wyniku których uzyskano tę informację geologiczną.”, c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu: „5. Do wniosku o wydanie decyzji inwestycyjnej dla działalności w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla stosuje się również art. 27a ust. 1 i 2. 6. Do planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla dołączonego do wniosku, o którym mowa w ust. 5, stosuje się art. 27a ust. 3–5.”; Uzasadnienie zmian ust 3 pkt 6 Dostosowanie do treści projektowanego art. 26 ust 1 pkt 5	
80	Art. 1 pkt 41 (w zakresie art. 49za P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 49za: a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) minimalny stopień wykorzystania zasobów złoża węglowodorów, przedsięwzięcia niezbędne w zakresie racjonalnej gospodarki złożem oraz sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów z zastosowaniem dwutlenku węgla.”, b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Do zatwierdzenia i wykonywania decyzji inwestycyjnej dla działalności w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla stosuje się również wymagania określone w art. 28a–28h oraz art. 32 ust. 6–9.”; Uzasadnienie zmian ust 1 pkt 4 Dostosowanie do treści projektowanego art. 26 ust 1 pkt 5	**Uwaga nieuwzględniona** Zatłaczanie CO_2 do złoża nie jest jedynym sposobem intensyfikacji wydobycia węglowodorów, a nie jest intencją projektodawcy, aby przepis ten był ograniczony wyłącznie do intensyfikacji wydobycia węglowodorów z zastosowaniem zatłaczania CO_2 do złoża.
81	art. 1 pkt 42 (w zakresie art. 49z P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 49zc: a) w ust. 1 skreśla się wyrazy: „oraz informowania organu koncesyjnego o tym przekazaniu”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przekazywanie parametrów następuje ~~na piśmie utrwalonym w~~ formie papierowej lub elektronicznej, opatrzonym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym za okresy półroczne, liczone odpowiednio od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca i od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia, w terminie 1 miesiąca liczonego po upływie danego półrocza oraz w zakresie, formatach i trybie określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 82a ust. 1 pkt 3.”;	**Uwaga nieuwzględniona** Projektowane brzmienie przepisu odpowiada sformułowaniu stosowanemu przez ustawodawcę w ustawie Kodeks postępowania administracyjnego. Ponadto zaproponowane brzmienie jest zgodne z przepisami funkcjonującymi obecnie w P.g.g. (np. art. 127m ust. 2 P.g.g.)

			Przepisy na ogół posługują się pojęciem formy dokumentu, a nie sposobem utrwalenia pisma. Podobna niezręczność językowa występuje także w dalszych przepisach projektu ustawy zmieniającej.	
82	Art. 1 pkt 45 (w zakresie art. 49zf P.g.g.)	Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego	W art. 49zf po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Koncesja wygasa również w przypadku, gdy przed zakończeniem fazy poszukiwania i rozpoznawania nie zostanie wydana decyzja inwestycyjna, o której mowa w art. 49z.” Uwaga i uzasadnienie Sprawa kilkakrotnie poruszana w zakresie konieczności utrzymania fazy poszukiwania i rozpoznawania bez zaproponowania nowych obligacji czy też braku realizacji aktualnych obligacji . Konieczny jest zapis umożliwiający posiadanie koncesji (bądź przedłużenie fazy poszukiwania i rozpoznawania) do czasu uzyskania decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów, pozyskania decyzji środowiskowej, złożenia wniosku i uzyskania decyzji inwestycyjnej. Będzie to niezbędne przy wyczerpanym potencjale złożowym na koncesjach i nieprzewidywalnym okresem na pozyskanie wszystkich dokumentów przewidzianych przepisami prawa niezbędnych do prowadzenia działalności w fazie wydobywania. Proponuje się, aby doprecyzować ten przepis, wskazując, że nie dotyczy przypadków w których przedsiębiorca wystąpił z wnioskiem o zatwierdzenie dokumentacji geologiczno - inwestycyjnej złoża węglowodorów lub wystąpił o wydanie decyzji inwestycyjnej.	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy niedopuszczalne jest, aby koncesja na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż funkcjonowała w obrocie prawnym po zakończeniu fazy poszukiwania i rozpoznawania, a bez rozpoczęcia fazy wydobywania (czyli przed wydaniem decyzji inwestycyjnej). W przypadku rozpoznania złoża węglowodorów i konieczności uzyskania decyzji niezbędnych do przejścia do fazy wydobywania (m.in. decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów, decyzji środowiskowej, decyzji inwestycyjnej) już w aktualnie obowiązującym stanie prawnym możliwe jest przedłużenie fazy poszukiwania i rozpoznawania na okres niezbędny do pozyskania stosownych decyzji. W ocenie projektodawcy przepis nie wymaga doprecyzowania w tym zakresie. To na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek zapewnienia ciągłości prowadzonej działalności i (w miarę potrzeb) wystąpienie o przedłużenie fazy poszukiwania i rozpoznawania.
83	Art. 1 pkt 45 (w zakresie art. 49zf P.g.g.)	PGNiG S.A.	Doprecyzowanie przepisu dotyczącego wygaśnięcia koncesji w przypadku niewydania decyzji inwestycyjnej. Uzasadnienie: Wskazujemy, że konieczne jest wprowadzenie przepisu umożliwiającego posiadanie koncesji (bądź przedłużenie fazy poszukiwania i rozpoznawania) do czasu uzyskania decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów, pozyskania decyzji środowiskowej, złożenia wniosku i uzyskania decyzji inwestycyjnej. Jest to niezbędne przy wyczerpanym potencjale złożowym na koncesjach i nieprzewidywalnym okresem na pozyskanie wszystkich dokumentów przewidzianych przepisami prawa niezbędnych do prowadzenia działalności w fazie wydobywania. Proponuje się, aby doprecyzować art. 49zf ust. 3, wskazując, że nie dotyczy on przypadków w których przedsiębiorca wystąpił z wnioskiem o zatwierdzenie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów lub wystąpił o wydanie decyzji inwestycyjnej.	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy niedopuszczalne jest, aby koncesja na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż funkcjonowała w obrocie prawnym po zakończeniu fazy poszukiwania i rozpoznawania, a bez rozpoczęcia fazy wydobywania (czyli przed wydaniem decyzji inwestycyjnej). W przypadku rozpoznania złoża węglowodorów i konieczności uzyskania decyzji niezbędnych do przejścia do fazy wydobywania (m.in. decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów, decyzji środowiskowej, decyzji inwestycyjnej), już w aktualnie obowiązującym stanie prawnym możliwe jest przedłużenie fazy poszukiwania i rozpoznawania na okres niezbędny do pozyskania stosownych decyzji. W ocenie projektodawcy przepis nie wymaga doprecyzowania w tym zakresie. To na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek zapewnienia ciągłości prowadzonej działalności i (w miarę potrzeb) wystąpienie o przedłużenie fazy poszukiwania i rozpoznawania.
84	Art. 1 pkt 46 (w zakresie art. 49zg P.g.g.)	Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne	Pkt 46) w art. 49zg po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:	**Uwaga uwzględniona**

		Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego	„1d. Niedopuszczalna jest zmiana koncesji polegająca na zmniejszeniu zakresu robót geologicznych.” Uwaga i uzasadnienie W ocenie branży wprowadzenie tego przepisu znacząco ogranicza swobodę prowadzenia działalności poszukiwawczo-rozpoznawczej i należy z niego zrezygnować. Nadrzędnym celem prowadzenia działalności w ramach koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż powinna być racjonalna gospodarka złożem, a zmiany koncesji powinny być możliwe w każdej sytuacji, która jest uzasadniona racjonalną gospodarką złożami. Należy zauważyć, że zaproponowane przez ustawodawcę brzmienie przepisu jest niespójne z uzasadnieniem do wprowadzonych zmian. Z wprowadzonego przepisu nie wynika, aby zakaz zmiany odnosił się do pierwotnego zakresu robót zaproponowanego w ofercie przetargowej lub wniosku open door, bowiem zgodnie z brzmieniem przedstawionym w projekcie przepis ten będzie miał zastosowanie w przypadku wszystkich zmian koncesji łącznych. Zapewnienie przez organ koncesyjny zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania oraz obowiązku przejrzystości i niedyskryminacji w postępowaniach koncesyjnych poprzez uniemożliwienie zmniejszenia pierwotnego zakresu robót geologicznych, powinno mieć zastosowanie tylko i wyłącznie w przypadkach kiedy koncesja ustała udzielona w trybie przetargowym lub open door a postępowanie toczyło się z udziałem więcej niż jednego przedsiębiorcy. Jak wskazuje w uzasadnieniu organ, intencją ustawodawcy dla wprowadzenie tego przepisu jest poszanowanie ogólnych zasad udzielania koncesji łącznej w trybach konkurencyjnych oraz, że zmiana koncesji nie powinna być istotna i zmierzać do ograniczenia zakresu pierwotnie udzielonej koncesji łącznej. Zdecydowana większość koncesji łącznych PGNiG została udzielona w wyniku przekształcenia koncesji poszukiwawczo-rozpoznawczych, a więc nie została udzielona w trybie konkurencyjnym. Dodatkowo część koncesji została udzielona w trybach konkurencyjnych, w postępowaniach bez udziału innych podmiotów (PGNiG było jedynym oferentem). Wprowadzany przez organ przepis będzie miał jednak zastosowanie do wszystkich koncesji łącznych, ustawodawca nie przewiduje rozróżnienia związanego z sposobem uzyskania koncesji łącznej. Przepis ten będzie miał również zastosowanie przy dalszych zmianach koncesji, nawet w przypadku gdy pierwotny zakres koncesji został już zrealizowany. Podkreśla się, że w przypadkach zmiany koncesji uzyskanej w wyniku przekształcenia lub w wyniku postępowania bez udziału innego oferenta, zmiana koncesji zmniejszająca zakres robót geologiczny nie wpływa w żaden	Projektodawca obecnie rezygnuje z wprowadzenia do art. 49zg P.g.g. nowego ustępu 1d, jednak nie wyklucza, że w przyszłości, po dokonaniu oceny funkcjonowania ustawy, powróci do tego rozwiązania.

			sposób na konkurencyjność i równe traktowanie przedsiębiorców. Co więcej jest to znaczne ograniczenie dla przedsiębiorcy posiadającego koncesję, które wymusza na nim realizację prac obligatoryjnych nawet w przypadku braku uzasadnienia dla ich prowadzenia. Działalność poszukiwawczo-rozpoznawcza jest procesem bardzo złożonym, długotrwałym i uzależnionym od wielu czynników zewnętrznych. Nie wszystkie sytuacje są możliwe do przewidzenia przez przedsiębiorcę na etapie uzyskiwania koncesji i planowania obligatoryjnego zakresu robót geologicznych. Należy zauważyć, że zmiany koncesji zmniejszające obligatoryjny zakres prac są rzadkie i spowodowane sytuacjami nadzwyczajnymi, niemożliwymi do przewidzenia i niezależnymi od przedsiębiorcy, np. brak zgody na prowadzenie prac w obszarach wrażliwych środowiskowo, brak możliwości uzyskania zgody na wykorzystanie nieruchomości lub inne nieprzewidywalne czynniki społeczno-gospodarcze w kraju i na świecie (jak np. pandemia). Wprowadzenie przedmiotowego przepisu nie pozostawia jednak możliwości przedstawienia przez przedsiębiorcę uzasadnienia do proponowanych zmian i poddania go ocenie przez organ koncesyjny – tak jak ma to miejsce np. w odniesieniu do zmian harmonogramu prac. Szczególne znaczenie ma to w sytuacji, w której organ proponuje rozszerzenie definicji robót geologicznych o badania sejsmiczne, których ilość jest szczególnie trudna do precyzyjnego zaplanowania na etapie uzyskiwania koncesji z uwagi na dużą powierzchnię operacyjną i wrażliwość na warunki środowiskowe. Dodatkowo przepisy nie definiuje wprost czym jest zmniejszenie zakresu robót geologicznych, co może rodzić problemy gdy np. przedsiębiorca chciałby zmniejszyć zakres badań sejsmicznych i jednocześnie rozszerzyć zakres o dodatkowy otwór wiertniczy ponieważ, w wyniku prowadzonych badań i analiz, jest już gotowy do realizacji otworu, a prowadzenie dalszych badań sejsmicznych jest bezzasadne z geologicznego i ekonomicznego punktu widzenia.	
85	Art. 1 pkt 46 (w zakresie art. 49zg ust. 1d P.g.g.)	Tauron Wydobycie S.A.	Czy zasadnym jest wprowadzanie obostrzeń w postaci ust. 1d w brzmieniu? Mogą wystąpić uzasadnione przesłanki dla w/w sytuacji. Może należałoby w inny sposób doprecyzować obostrzenia w przedmiotowym temacie	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca obecnie rezygnuje z wprowadzenia do art. 49zg P.g.g. nowego ustępu 1d, jednak nie wyklucza, że w przyszłości, po dokonaniu oceny funkcjonowania ustawy, powróci do tego rozwiązania.
86	Art. 1 pkt 46 (w zakresie art. 49zg ust. 1d P.g.g.)	PGNiG S.A.	Rezygnacja z przepisu przewidującego niedopuszczalność zmiany koncesji polegającej na zmniejszeniu zakresu robót geologicznych. Propozycja:	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca obecnie rezygnuje z wprowadzenia do art. 49zg P.g.g. nowego ustępu 1d, jednak nie wyklucza, że w przyszłości,

			Usunięcie art.. 1 pkt 46: „46) art. 49zg po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu: 1d. Niedopuszczalna jest zmiana koncesji polegająca na zmniejszeniu zakresu robót geologicznych.” Uzasadnienie: Wskazujemy, że wprowadzenie tego przepisu znacząco generuje ryzyko ograniczenia swobody prowadzenia działalności poszukiwawczo-rozpoznawczej – w konsekwencji należy z niego zrezygnować. Nadrzędnym celem prowadzenia działalności w ramach koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż powinna być racjonalna gospodarka złożem, a zmiany koncesji powinny być możliwe w każdej sytuacji, która jest uzasadniona racjonalną gospodarką złożami. Należy zauważyć, że zaproponowane przez projektodawcę brzmienie przepisu nie wydaje się spójne z uzasadnieniem do wprowadzonych zmian. Z wprowadzonego przepisu nie wynika, aby zakaz zmiany odnosił się do pierwotnego zakresu robót zaproponowanego w ofercie przetargowej lub wniosku open door, bowiem zgodnie z brzmieniem przedstawionym w projekcie przepis ten będzie miał zastosowanie w przypadku wszystkich zmian koncesji łącznych. Zapewnienie przez organ koncesyjny zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania oraz obowiązku przejrzystości i niedyskryminacji w postępowaniach koncesyjnych poprzez uniemożliwienie zmniejszenia pierwotnego zakresu robót geologicznych, powinno mieć zastosowanie tylko i wyłącznie w przypadkach kiedy koncesja ustała udzielona w trybie przetargowym lub open door a postępowanie toczyło się z udziałem więcej niż jednego przedsiębiorcy. Jak wskazano w uzasadnieniu, intencją projektodawcy jest poszanowanie ogólnych zasad udzielania koncesji łącznej w trybach konkurencyjnych oraz, że zmiana koncesji nie powinna być istotna i zmierzać do ograniczenia zakresu pierwotnie udzielonej koncesji łącznej. Zdecydowana większość koncesji łącznych PGNiG została udzielona w wyniku przekształcenia koncesji poszukiwawczo-rozpoznawczych, a więc nie została udzielona w trybie konkurencyjnym. Dodatkowo część koncesji została udzielona w trybach konkurencyjnych, w postępowaniach bez udziału innych podmiotów (PGNiG było jedynym oferentem). Wprowadzany przez organ przepis będzie miał jednak zastosowanie do wszystkich koncesji łącznych, projektodawca nie przewiduje bowiem rozróżnienia związanego z sposobem uzyskania koncesji łącznej. Przepis ten będzie miał również zastosowanie przy dalszych zmianach koncesji, nawet w przypadku gdy pierwotny zakres koncesji został już zrealizowany. Podkreśla	po dokonaniu oceny funkcjonowania ustawy, powróci do tego rozwiązania.

			się, że w przypadkach zmiany koncesji uzyskanej w wyniku przekształcenia lub w wyniku postępowania bez udziału innego oferenta, zmiana koncesji zmniejszająca zakres robót geologiczny nie wpływa w żaden sposób na konkurencyjność i równe traktowanie przedsiębiorców. Co więcej jest to znaczne ograniczenie dla przedsiębiorcy posiadającego koncesję, które wymusza na nim realizację prac obligatoryjnych nawet w przypadku braku uzasadnienia dla ich prowadzenia. Działalność poszukiwawczo-rozpoznawcza jest procesem bardzo złożonym, długotrwałym i uzależnionym od wielu czynników zewnętrznych. Nie wszystkie sytuacje są możliwe do przewidzenia przez przedsiębiorcę na etapie uzyskiwania koncesji i planowania obligatoryjnego zakresu robót geologicznych. Należy zauważyć, że zmiany koncesji zmniejszające obligatoryjny zakres prac są rzadkie i spowodowane sytuacjami nadzwyczajnymi, niemożliwymi do przewidzenia i niezależnymi od przedsiębiat.cy, np. brak zgody na prowadzenie prac w obszarach wrażliwych środowiskowo, brak możliwości uzyskania zgody na wykorzystanie nieruchomości lub inne nieprzewidywalne czynniki społeczno-gospodarcze w kraju i na świecie. (jak np. pandemia). Wprowadzenie przedmiotowego przepisu nie pozostawia jednak możliwości przedstawienia przez przedsiębiorcę uzasadnienia do proponowanych zmian i poddania go ocenie przez organ koncesyjny – tak jak ma miejsce np. w odniesieniu do zmian harmonogramu prac. Szczególne znaczenie ma to w sytuacji, w której organ proponuje rozszerzenie definicji robót geologicznych o badania sejsmiczne, których ilość jest szczególnie trudna do precyzyjnego zaplanowania na etapie uzyskiwania koncesji z uwagi na dużą powierzchnię operacyjną i wrażliwość na warunki środowiskowe. Dodatkowo przepisy nie definiują wprost czym jest zmniejszenie zakresu robót geologicznych, co może rodzić problemy gdy np. przedsiębiorca chciałby zmniejszyć zakres badań sejsmicznych i jednocześnie rozszerzyć zakres o dodatkowy otwór wiertniczy ponieważ, w wyniku prowadzonych badań i analiz, jest już gotowy do realizacji otworu, a prowadzenie dalszych badań sejsmicznych jest bezzasadne z geologicznego i ekonomicznego punktu widzenia.	
87	Art. 1 pkt 54lit. c (w zakresie art. 49zr ust. 3 P.g.g.)	Tauron Wydobycie S.A.	Czy okres 12 miesięcy nie jest okresem zbyt krótkim w odniesieniu do trwających niejednokrotnie dłużej postepowań prawnych?	**Uwaga nieuwzględniona** 12-miesięczny okres odpowiedzialności wynika z obecnie obowiązującego przepisu i nie jest przedmiotem nowelizacji.
88	Art. 1 pkt 57 (w zakresie art. 50 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 50 ust 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie następujące: „kategoria I - poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów, poszukiwanie i rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla”.	**Uwaga nieuwzględniona** Podobnie jak dotychczas, w przypadku koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla,

			Zgodnie z treścią projektu poddanej konsultacjom ustawy, działalność polegająca na poszukiwaniu i rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla nie będzie wymagała uzyskania koncesji lecz jedynie opracowania stosownego projektu robót geologicznych. Z treści projektu ustawy nie wynika, kto będzie mógł wymieniony projekt sygnować (w kontekście posiadanych uprawnień) dlatego postuluje się o rozszerzenie uprawnień kategorii I.	z uwagi na zakres wykonywanych badań (hydrogeologiczne i geologiczno-inżynierskie), w przypadku projektów robót geologicznych na poszukiwanie i rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla opracowania takie będą opracowywane i podpisywane przez geologa posiadającego uprawienia w kategorii IV i VI (w zależności od zakresu projektowanych robót geologicznych). Nie należy utożsamiać uprawnień w kategorii I oraz uprawnień w kategorii IV i I.
89	Art. 1 pkt 57 (w zakresie art. 50 P.g.g.)	Polski KomitetGeologii Inżynierskiej i Środowiska	Art.50 ust.4: „Kwalifikacje określone w ust. 2 pkt 6 i 7 upoważniają do wykonywania i kierowania pracami geologicznymi dotyczącymi badania potencjału termalnego gruntów i skał, w szczególności wykonywania otworów wiertniczych w celu określania potencjału termalnego gruntów i skał.”; art.92 Dokumentację geologiczną, o której mowa w art.88 ust.2 pkt 4, sporządza się w przypadku: 7) wykonywania prac geologicznych w celu określenia potencjału termalnego gruntów i skał. Czynności obejmujące badanie potencjału termalnego o gruntów i skał ujęte w projekcie ustawy w art. 50 ust.4 powinny skutkować wprowadzeniem do art.92 dokumentacji geologicznej, która powstanie skutkiem wykonania prac geologicznych w celu określenia potencjału termalnego gruntów i skał.	**Uwaga nieuwzględniona** Wyniki prac geologicznych w celu określenia potencjału termalnego gruntów i skał będą przedstawiane w dokumentacji geologicznej z wykonania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi albo prac geologicznych niekończących się udokumentowaniem zasobów złoża kopaliny lub zasobów wód podziemnych.
90	Art. 1 pkt 57 nowelizacji (w zakresie art. 50 ust. 2 pkt 6 i 7 P.g.g.)	PolskieStowarzyszenie Energetyki Wiatrowej	Proponuje się nadać art. 50 ust. 2 pkt 6 i 7 następujące brzmienie: 6) kategoria VI – określenie warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby: zagospodarowania przestrzennego, posadawiania obiektów budowlanych, w tym posadawiania w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz posadawiania obiektów budowlanych zakładów górniczych i budownictwa wodnego, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji lub podziemnego składowania odpadów, składowania odpadów na powierzchni, poszukiwania i rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także podziemnego składowania dwutlenku węgla; 7) kategoria VII – określenie warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby: zagospodarowania przestrzennego, posadawiania obiektów budowlanych, z wyjątkiem w tym posadawiania w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz z wyłączeniem posadawiania obiektów budowlanych zakładów górniczych i budownictwa wodnego;”, Zastosowanie wyłączenia dla uprawnień geologicznych kategorii VII z czynności polegających na wykonywaniu, dozorowaniu i kierowaniu pracami geologicznymi w granicach obszarów morskich RP przyczyni się do znacznego ograniczenia dostępnej kadry na potrzeby realizacji prac geologicznych mających na celu rozpoznanie warunków geologiczno-inżynierskich dla posadowienia morskich farm wiatrowych wraz z infrastrukturą przyłączeniową.	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca zrezygnował ze zmiany art. 50 ust. 2 pkt 6 i 7, pozostawiając te przepisy w dotychczasowym brzmieniu.

			Postulujemy, aby uprawnienia zarówno kat. VI jak i kat. VII zawierały czynności polegające na wykonywaniu, dozorowaniu i kierowaniu pracami geologicznymi w granicach obszarów morskich RP.	
91	Art. 1 pkt 57 nowelizacji (w zakresie art. 50 ust. 2 pkt 6 i 7 P.g.g.)	Polski Komitet Geologii Inżynierskiej i Środowiska	W art. 50: a) w ust. 2 pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie: „6) kategoria VI – określenie warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby: zagospodarowania przestrzennego, posadawiania obiektów budowlanych, w tym ~~posadawiania w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz~~ posadawiania obiektów budowlanych zakładów górniczych i budownictwa wodnego, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji lub podziemnego składowania odpadów, składowania odpadów na powierzchni, poszukiwania i rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także podziemnego składowania dwutlenku węgla; 7) kategoria VII – określenie warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby: zagospodarowania przestrzennego, posadawiania obiektów budowlanych, z wyjątkiem ~~posadawiania w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz~~ posadawiania obiektów budowlanych zakładów górniczych i budownictwa wodnego;” Sugerujemy pozostawienie obecnych zapisów dotyczących podziału kompetencji w ramach kwalifikacji w zawodzie geolog dla kategorii VI i VII. Obecnie zarówno osoby posiadające kwalifikacje kategorii VI jak i VII wykonują prace geologiczne dotyczące postanawiania obiektów budowlanych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, dlatego zmiana tego przepisu spowoduje pozbawienie osób posiadających kwalifikacje kategorii VII możliwości wykonywania tych prac.	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca zrezygnował ze zmiany art. 50 ust. 2 pkt 6 i 7, pozostawiając te przepisy w dotychczasowym brzmieniu.
92	Art. 1 pkt 57 nowelizacji (w zakresie art. 50 ust. 2 pkt 6 i 7 P.g.g.)	PKN ORLEN S.A.	Uprawnienia jakie powinny posiadać osoby sporządzające projekty robót geologicznych i dokumentacje geologiczno-inżynierskie. Zastosowanie wyłączenia dla uprawnień geologicznych kategorii VII z czynności polegających na wykonywaniu, dozorowaniu i kierowaniu pracami geologicznymi w granicach obszarów morskich RP może przyczynić się do znacznego ograniczenia dostępnej kadry na potrzeby realizacji prac geologicznych mających na celu rozpoznanie warunków geologiczno-inżynierskich dla posadowienia morskich farm wiatrowych wraz z infrastrukturą przyłączeniową. Może to mieć bardzo niekorzystny wpływ na harmonogram tych strategicznych dla Polski inwestycji. W związku z powyższym PKN ORLEN postuluje o dodanie zapisu w art. 50 ust. 2 pkt 7 w następującym brzmieniu: 7] kategoria VII - określenie warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby: zagospodarowania przestrzennego, posadawiania obiektów budowlanych, w	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca zrezygnował ze zmiany art. 50 ust. 2 pkt 6 i 7, pozostawiając te przepisy w dotychczasowym brzmieniu.

			tym posadawiania w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej z wyłączeniem posadawiania obiektów budowlanych zakładów górniczych i budownictwa wodnego	
93	Art. 1 pkt 63 (w zakresie art. 52 ust. 8 P.g.g.)	Polski Komitet Geologii Inżynierskiej i Środowiska	W art. 52 ust. 8 otrzymuje brzmienie: „Praktyką jest także udział osób zatrudnionych w~~:~~ ~~1) urzędzie obsługującym organ administracji geologicznej w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych;~~ ~~1)~~ podmiocie pełniącym państwową służbę geologiczną w~~:a)~~ sporządzaniu projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych przy realizacji zadań zmierzających do rozpoznania budowy geologicznej kraju, w tym dla ustalania zasobów złóż kopalin~~, oraz~~ ~~b) w sprawdzaniu dokumentacji geologicznych, z uwzględnieniem aspektów geologicznych, przed ich zatwierdzeniem – na podstawie powierzenia realizacji tego zadania przez ministra właściwego do spraw geologii.”~~ Możliwość uzyskania kwalifikacji w zawodzie geolog powinna odnosić się do osób, które nabyły wiedzę i posiadają wymagane umiejętności oraz odbyły praktykę zawodową. Urzędnicy w ramach swoich obowiązków zawodowych nie biorą udziału w wykonywaniu, dozorowaniu i kierowaniu pracami geologicznymi, w przeciwieństwie do osób zajmujących się pracą w zawodzie geolog oraz osób pełniących państwową służbę geologiczną, a zatem nie zdobywają umiejętności, które są wymagane dla uzyskania kwalifikacji w zawodzie geolog, jak również nie odbywają praktyki zawodowej. Należy jednocześnie wskazać, że od osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym organ administracji geologicznej nie jest prawnie wymagane posiadanie kwalifikacji w zawodzie geolog. Urzędnicy dokonują sprawdzenia pod względem zgodności z przepisami prawa projektów i dokumentacji opracowanych w trybie przedmiotowej ustawy i nie ingerują w merytoryczną treść tych dokumentów, stąd sugeruje się usunięcie w całości punktu 1) oraz 2) lit. b.	**Uwaga nieuwzględniona** Nie ma uzasadnienia do zmiany obecnie funkcjonujących rozwiązań w zakresie możliwości ubiegania się o uzyskanie kwalifikacji w zawodzie geolog dla pracowników organów administracji geologicznej. Pracownicy muszą ponadto spełniać te same wymogi w zakresie wykształcenia geologicznego, jak pracownicy podmiotu pełniącego państwową służbę geologiczną.
94	Art. 1 pkt 63 (w zakresie art. 52 ust. 9 P.g.g.)	Polski Komitet Geologii Inżynierskiej i Środowiska	W art. 52 ust. 9 w brzmieniu: ~~„W stosunku do osób, o których mowa w ust. 8 pkt 1, nie stosuje się ust. 7.”;~~ W art. 52 proponuje się usunąć ust. 9 zgodnie z uzasadnieniem w punkcie wyżej.	**Uwaga nieuwzględniona** Nie ma uzasadnienia do zmiany obecnie funkcjonujących rozwiązań w zakresie możliwości ubiegania się o uzyskanie kwalifikacji w zawodzie geolog dla pracowników organów administracji geologicznej. Pracownicy muszą ponadto spełniać te same wymogi w zakresie wykształcenia geologicznego, jak pracownicy podmiotu pełniącego państwową służbę geologiczną.
95	Art. 1 pkt 65 (w zakresie art. 61 P.g.g.)	Polski Komitet Geologii Inżynierskiej i Środowiska	W art. 61: w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „dowody odbycia praktyki, w szczególności świadectwo pracy, zaświadczenie o zatrudnieniu, opinię o przebiegu pracy zawodowej, a w przypadku kwalifikacji do wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi – także wykaz opracowań	**Uwaga nieuwzględniona** Nie ma uzasadnienia do zmiany obecnie funkcjonujących rozwiązań w zakresie możliwości ubiegania się o uzyskanie kwalifikacji w zawodzie geolog dla pracowników organów administracji geologicznej.

			sporządzonych z udziałem kandydata, potwierdzony przez podmiot, na rzecz którego sporządzono te opracowania, lub archiwum geologiczne, w którym przechowuje się te opracowania ~~albo wykaz opracowań w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu których kandydat brał udział, potwierdzony przez właściwy organ administracji geologicznej~~;" po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „w przypadku kandydatów, o których mowa w art. 52 ust. 8 pkt 2 – wykaz opracowań sporządzonych z udziałem kandydata przy realizacji zadań, o których mowa w art. 52 ust. 8 pkt 2 lit. a, potwierdzony przez podmiot, na rzecz którego sporządzono te opracowania ~~i wykaz dokumentacji geologicznych, w sprawdzeniu których uczestniczył, o których mowa w art. 52 ust. 8 pkt 2 lit b, potwierdzony przez podmiot pełniący państwową służbę geologiczną~~."; Praktyka w zawodzie geolog obejmuje wykonywanie, dozorowanie oraz kierowanie pracami geologicznymi, a zatem praca urzędnika nie obejmuje w pełni tych czynności i nie powinna być uznawana jako praktyka zawodowa w zakresie kwalifikacji w zawodzie geologa. Sprawdzanie pod względem zgodności z przepisami prawa projektów czy dokumentacji geologicznych nie jest tożsame z kilkuletnią pracą w zawodzie geologa pod kierownictwem osób posiadających określone prawem kwalifikacje. Dopełnienie argumentacji w uzasadnieniu proponowanej zmiany w art. 52 ust. 8.	Pracownicy muszą ponadto spełniać te same wymogi w zakresie wykształcenia geologicznego, jak pracownicy podmiotu pełniącego państwową służbę geologiczną.
96	Art. 1 pkt 63 (w zakresie art. 52 ust. 9 P.g.g.)	Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej	Proponuje się: 1) nadanie art. 79 ust. 1 następującego brzmienia: „1. Prace geologiczne z zastosowaniem robót geologicznych mogą być wykonywane tylko na podstawie projektu robót geologicznych, z wyjątkiem prac o których mowa w ust. 1c". 2) uchylenie art. 79 ust. 1a 3) dodanie w art. 79 ust. 1c w następującym brzmieniu: „1c. Prace geologiczne z zastosowaniem robót geologicznych wykonywanych w celu rozpoznania warunków geologiczno-inżynierskich dla posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 234 z późn. zm.) nie wymagają opracowania projektu robót geologicznych." W konsekwencji postuluje się uchylenie art. 161 ust. 3 pkt 2a Ustawy. Proponowane przez projektodawców przepisy ustawy wymagają od podmiotu realizującego inwestycję w zakresie morskiej farmy wiatrowej opracowania projektu robót geologicznych. Procedura zatwierdzenia projektu robót geologicznych może trwać nawet 8 miesięcy, co niekorzystnie wpływa na harmonogram realizacji inwestycji. Należy przy tym mieć na uwadze, że szybkie i sprawne prowadzenie procesu inwestycyjnego w zakresie morskich farm wiatrowych ma kluczowe, strategiczne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego państwa oraz	**Uwaga nieuwzględniona** Należy zauważyć, że już zgodnie z obowiązującymi przepisami P.g.g., wszelkie prace geologiczne, w szczególności w obszarach morskich RP, mogą być wykonywane wyłącznie na podstawie projektu robót geologicznych. Projektowana zmiana art. 79 ust. 1a P,g.g., tj. wskazanie, że w przypadku obszarów morskich, projekt robót geologicznych jest wymagany jedynie dla prac geologicznych z zastosowaniem jednej z metod geofizycznych, tj. badań sejsmicznych, w przypadku budowy morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 234, z późn. zm.) jest zawężeniem dotychczasowego zakresu tego przepisu. Dodatkowo należy zaznaczyć, że w tego rodzaju sprawach szybkość postępowania nie może być wartością nadrzędną nad jakością i spójnością zatwierdzanych opracowań. Należy podkreślić, że czas zatwierdzania projektu robót geologicznych czy dokumentacji geologicznych jest związany w dużej mierze z jakością opracowań przedkładanych do zatwierdzenia, które niejednokrotnie wymagają kilkukrotnej poprawy.

			wypełnienia przez Polskę założonych na poziomie Unii Europejskiej celów polityki klimatycznej. Z powyższych względów, proponuje się wyłączenie z wymogu opracowania projektu robót geologicznych prac geologicznych (zarówno wykonywanych z zastosowaniem robót geologicznych, jak i badań geofizycznych) wykonywanych w celu rozpoznania warunków geologiczno-inżynierskich dla posadowienia morskich farm wiatrowych wraz z infrastrukturą przyłączeniową.	
97	Art. 1 pkt 69 (w zakresie art. 80 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 80: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. We wniosku o zatwierdzenie projektu robót geologicznych określa się właścicieli (użytkowników wieczystych) nieruchomości, w granicach której roboty te mają być wykonywane oraz dołącza się wypis z ewidencji gruntów i budynków, wydany nie wcześniej niż 3 miesiące przed złożeniem wniosku.”, – 33 – b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Stronami postępowania o zatwierdzenie projektu robót geologicznych są właściciele (użytkownicy wieczyści) nieruchomości gruntowych, w granicach których mają być wykonywane roboty geologiczne, a w przypadku badań sejsmicznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, oraz w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju – wnioskodawca. Przepisy art. 41 stosuje się odpowiednio.”, c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Projekt robót geologicznych przedkłada się do zatwierdzenia w 2 egzemplarzach. Organ administracji geologicznej może żądać złożenia kopii projektu robót geologicznych w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, celem przedłożenia go do zaopiniowania organom, o których mowa w ust. 5, oraz do uzgodnienia z organami, o których mowa w art. 8.”, d) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Projekt zatwierdza się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 5 lat, w zależności od zakresu i harmonogramu zamierzonych robót geologicznych, z zastrzeżeniem art. 80a ust. 3b. ”, e) w ust. 7 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu: ~~„4) projektowane roboty geologiczne związane z poszukiwaniem i rozpoznawaniem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla mają być wykonywane poza obszarami, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, wyznaczonymi w drodze rozporządzenia, o którym mowa w art. 127a ust. 4;~~ 5) projektowane roboty geologiczne związane z poszukiwaniem i rozpoznawaniem	**Uwaga nieuwzględniona** Regulacja ta jest zgodna z dyrektywą CCS, zgodnie z którą państwa członkowskie zachowują prawo do określenia obszarów, na których można wybierać lokalizację składowiska zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy. Obejmuje ono prawo państw członkowskich do niezezwalania na składowanie na części lub całości ich terytorium. (art. 4 ust. 1 dyrektywy CCS). Projektodawca, mając na względnie powyższy przepis dyrektywy CCS, wyznaczy w drodze rozporządzenia obszary, na których możliwe będzie składowanie CO2. Nieuzasadnione (i nieracjonalne z punktu widzenia inwestora) byłoby prowadzenie poszukiwania i rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla w obszarach, w których niedopuszczalne byłoby późniejsze składowanie dwutlenku węgla.

			kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla mają być wykonywane na obszarze objętym projektem robót geologicznych związanym z poszukiwaniem i rozpoznawaniem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, zatwierdzonym na rzecz innego podmiotu.”, f) po ust. 8 dodaje się ust. 9–12 w brzmieniu: „9. Do wniosku o zatwierdzenie projektu robót geologicznych wykonywanych w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich lub hydrogeologicznych na potrzeby udokumentowania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku – 34 –węgla, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, dołącza się również załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile dołączenie tego załącznika było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. 10. Jeżeli decyzja zatwierdzająca projekt, o którym mowa w ust. 9 jest poprzedzona decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach podjętą w postępowaniu toczącym się z udziałem społeczeństwa, w postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów o udziale organizacji społecznych. 11. Do postępowania, o którym mowa w ust. 10, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. 12. Do decyzji, o której mowa w ust. 10, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 72 ust 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”; Uzasadnienie zmian art. 80 ust. 7 pkt 4) i 5). LPB nie dostrzega istotnych przyczyn, by poszukiwanie i rozpoznawanie kompleksu nie mogło nastąpić poza obszarami wskazanymi w rozporządzeniu wydanym na mocy art. 127a ust 4 pgg; obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują takiego terytorialnego ograniczenia.	

			Omawiana propozycja przepisu godzi w założenie nowelizacji której celem jest liberalizacja otoczenia regulacyjnego działalności CCS. Na etapie składowania CO2 obostrzenia obowiązywałyby zgodnie z każdorazowym brzmieniem ww. rozporządzenia. Możliwość zbadania struktury jako potencjalnego magazynu CO2 przyczynia się do powiększenia wiedzy o budowie geologicznej kraju i powinna być wspierana w projektowanym ustawodawstwie.	
98	Art. 1 pkt 69 (w zakresie art. 80 P.g.g.)	Polski Komitet Geologii Inżynierskiej i Środowiska	W art. 80: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „We wniosku o zatwierdzenie projektu robót geologicznych ~~określa się właścicieli (użytkowników wieczystych) nieruchomości, w granicach której roboty te mają być wykonywane oraz dołącza się wypis z ewidencji gruntów i budynków, wydany nie wcześniej niż 3 miesiące przed złożeniem wniosku~~ zamieszcza się informację o prawach, jakie przysługują wnioskodawcy do nieruchomości, w granicach której roboty te mają być wykonywane.” W przypadku realizacji robót geologicznych na rozległych obszarach (np. dla inwestycji linowych) zapis dotyczący konieczności uzyskiwania wypisów z ewidencji gruntów i budynków stanowi istotne utrudnienie dla autorów projektu, a zatem sugeruje się zachowanie obecnego brzmienia art.80 ust.2. Ustalenie stron postępowania powinno pozostać w gestii organu prowadzącego postępowanie administracyjne, zwłaszcza, że pozyskanie takich informacji przez organ wobec cyfryzacji danych ewidencji gruntów i budynków nie stanowi problemu.	**Uwaga nieuwzględniona** Należy zauważyć, że istnienie prawa wnioskodawcy do nieruchomości, w granicach których ma być wykonywana działalność, bądź prawa, o ustanowienie którego ubiega się wnioskodawca, nie ma wpływu na ewentualne zatwierdzenie lub odmowę zatwierdzenia PRG. Wskazanie przez przedsiębiorcę właścicieli (użytkowników wieczystych) nieruchomości, w granicach których ma być wykonywana zamierzona działalność, oraz załączenie wypisu z ewidencji gruntów i budynków jest niezbędne dla ustalenia kręgu stron postępowania.
99	Art. 1 pkt 69 (w zakresie art. 80 ust. 7 pkt 4)	Fundacja WiseEuropa	Nowelizacja ustawy z dnia z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (dalej: PGG) wprowadza szereg udogodnień dla podmiotów zamierzających prowadzić działalność w zakresie poszukiwania i rozpoznawania kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla. Nie możemy jednak nie zauważyć istotnej zmiany radykalnie ograniczającej dozwolony obszar prowadzenia takiej działalności, a tym samym utrudniającej pełną ocenę potencjału podziemnego składowaniu dwutlenku węgla w Polsce. Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 80 ust. 7 pkt 4 PPG organ administracji geologicznej odmówi zatwierdzenia projektu robót geologicznych, jeżeli projektowane roboty geologiczne związane z poszukiwaniem i rozpoznawaniem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla mają być wykonywane poza obszarami, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, wyznaczonymi w drodze rozporządzenia, o którym mowa w art. 127a ust. 4 (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 września 2014 r. w sprawie obszarów, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla , dalej: Rozporządzenie). Tym samym	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca uważa za zasadne utrzymanie art. 80 ust. 7 pkt 4 w projektowanym kształcie, ale jednocześnie zamierza znowelizować rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 września 2014 r. *w sprawie obszarów, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla* i wyznaczyć nowe obszary, w granicach których możliwe będzie lokalizowanie kompleksów podziemnego składowania CO_2.

			poszukiwanie i rozpoznawanie kompleksów podziemnego składowania będzie ograniczone do obszaru o powierzchni 1390 km2 w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej pod dnem Morza Bałtyckiego. Z rozpoznawania pod kątem przydatności do składowania dwutlenku węgla wyłączone będą więc struktury lądowe, które według Państwowego Instytutu Geologicznego odpowiadają za prawie 100% potencjału geologicznego składowania dwutlenku węgla w Polsce . Nie znajdujemy więc uzasadnienia dla takiego ograniczenia, zwłaszcza że poszukiwanie i rozpoznawanie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla nie stanowi zagrożenia dla środowiska i bezpieczeństwa ludzi, co wykazały badania geofizyczne prowadzone na rzecz zarzuconego projektu demonstracyjnego instalacji CCS przy elektrowni w Bełchatowie. Proponowane rozwiązanie wydaje się ponadto o tyle nieracjonalne, że poszukiwanie i rozpoznawanie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla ma służyć, jak się wydaje, wytypowaniu potencjalnych podziemnych składowisk dwutlenku węgla pod kątem włączenia obszaru, na którym takowe się znajdują, do Rozporządzenia. Wobec powyższego rekomendowane jest wyłączenie art. 80 ust. 7 pkt 4 z projektu ustawy lub pilna rewizja Rozporządzenia obejmująca znaczne poszerzenie obszaru, na którym dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, zwłaszcza o struktury lądowe.	
100	art. 1 pkt 74 (w zakresie art. 83 P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Na uwagę zasługuje również organ, któremu ustawodawca przypisuje kompetencje do wydania nakazu wykonania dodatkowych czynności. W naszej opinii bardziej odpowiednim rozwiązaniem byłoby zastosowanie do sytuacji, w której wydana jest koncesja, aby organem uprawnionym był organ koncesyjny, a tylko w przypadku sytuacji decyzji o zatwierdzeniu PRG byłby to organ administracji geologicznej. Co do zasady pojęcie organu koncesyjnego jest tożsame z pojęciem organu administracji geologicznej. Niemniej jednak ustawodawca bardziej lub mniej konsekwentnie rozgranicza dwa pojęcia w p.g.g.. Jeśli chodzi o praktyczne znaczenie ww. uwagi to może ona mieć znaczenie w przypadku sporu o właściwość organów. W przypadku dotychczasowej konstrukcji zakładającej, że nakaz dodatkowych prac może wydać organ administracyjny geologicznej, nie będzie mieć zastosowania ustalenie właściwości w postępowaniu koncesyjnym, tylko de facto od nowa ustalać się będzie właściwość organu (właściwy organ administracji geologicznej). Co może doprowadzić, do sytuacji, że organem wydającym koncesję będzie inny organ (np. GGK) niż organ nakładający obowiązek wykonania dodatkowych czynności (np. marszałek województwa). Obecnie stosowane rozwiązanie, które również jest powielane w zmianie p.g.g. jest wyrazem niekonsekwencji ustawodawcy w pojmowaniu znaczenia organów administracji geologicznej i organów koncesyjnych.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może zostać uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

101	Art. 1 pkt 75 lit. b (w zakresie art. 85 ust. 3 P.g.g.)	Tauron Wydobycie S.A.	Czy nie powinno się uwzględnić aspektów „bezpieczeństwa publicznego”?– niektóre prace, zwłaszcza prowadzone z powierzchni mogą zagrażać np. zdrowiu i życiu ludzi oraz zwierząt.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu. Projektodawca nie widzi potrzeby rozszerzania obecnie funkcjonujących w P.g.g. przesłanek odmowy zatwierdzenia projektu robót geologicznych. Brak uzasadnienia dla propozycji nie pozwala się do niej ustosunkować.
102	Art. 1 pkt 77 (w zakresie art. 85aa ust. 5 P.g.g.)	Tauron Wydobycie S.A.	Czy nie powinno się uwzględnić aspektów „bezpieczeństwa publicznego”?– niektóre prace, zwłaszcza prowadzone z powierzchni mogą zagrażać np. zdrowiu i życiu ludzi oraz zwierząt.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu. Projektodawca nie widzi potrzeby rozszerzania obecnie funkcjonujących w P.g.g. przesłanek odmowy zatwierdzenia projektu robót geologicznych. Brak uzasadnienia dla propozycji nie pozwala się do niej ustosunkować.
103	Art. 1 pkt 78 (w zakresie art. 89 P.g.g.)	Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego	Pkt 78) w art. 89 po ust. 5 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu: „6. W przypadku dokonywania połączenia złóż, dla których są wykonane dokumentacje geologiczne, należy sporządzić dodatek do jednej z dokumentacji złoża przewidzianego do zagospodarowania, dla pozostałych złóż należy sporządzić rozliczenie zasobów złoża w formie dodatku do dokumentacji geologicznej na koszt podmiotu, który sfinansował wykonanie dodatku do dokumentacji. 7. W przypadku zaniechania lub zakończenia eksploatacji złoża dokonuje się rozliczenia zasobów złoża w dodatku do dokumentacji geologicznej. Dokumentację przedkłada się właściwemu organowi administracji geologicznej w terminie określonym w decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji albo decyzji o cofnięciu koncesji, chyba że dokumentacja została przedłożona właściwemu organowi administracji geologicznej przed wydaniem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji albo decyzji o cofnięciu koncesji.” Uwaga i uzasadnienie Zasadnym jest doprecyzowanie ww. przepisu w przypadku złóż węglowodorów, bowiem jak to miało dotychczas miejsce w przypadku złoża gazu ziemnego Jabłonna (powstałego z trzech udokumentowanych złóż Jabłonna, Jabłonna S i Jabłonna W) przedsiębiorca miał opracować dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża, a nie dodatek. Wynika to wprost z przepisów prawa obowiązującego od 2015 r. kiedy to w miejsce Dokumentacji geologicznych złóż węglowodorów pojawiły się dokumentacje geologiczno-inwestycyjne. Ponadto rozliczenie zasobów złóż również następuje poprzez opracowanie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów.	**Uwaga nieuwzględniona.** Opisana sytuacja dotyczy kwestii o charakterze intertemporalnym, które zostały uregulowane w przepisach przejściowych do ustawy *o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych* ustaw z 2014 r. oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska *w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów*. W ocenie projektodawcy zagadnienie nie wymaga dalszej regulacji.

104	Art. 1 pkt 78 (w zakresie art. 89 P.g.g.)	PGNiG S.A.	Konieczność doprecyzowania przepisów dotyczących połączenia złóż. Zasadnym jest doprecyzowanie projektowanych art. 1 pkt 78 w zakresie art. 89 ust. 6 i 7 w przypadku złóż węglowodorów. W przypadku złoża gazu ziemnego Jabłonna (powstałego z trzech udokumentowanych złóż Jabłonna, Jabłonna S i Jabłonna W) przedsiębiorca miał opracować dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża, a nie dodatek. Wynika to wprost z przepisów prawa, kiedy to w miejsce dokumentacji geologicznych złóż węglowodorów pojawiły się dokumentacje geologiczno-inwestycyjne. Ponadto, rozliczenie zasobów złóż również następuje poprzez opracowanie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów.	**Uwaga nieuwzględniona** Opisana sytuacja dotyczy kwestii o charakterze intertemporalnym, które zostały uregulowane w przepisach przejściowych do ustawy o zmianie ustawy – *Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw* z 2014 r. oraz w rozporządzeniu Ministra *Środowiska w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów*. W ocenie projektodawcy zagadnienie nie wymaga dalszej regulacji.
105	Art. 1 pkt 79 (w zakresie art. 89a P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	Art. 89a otrzymuje brzmienie: „Art. 89a. 1. Do sporządzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów stosuje się wymagania określone w art. 89 ust. 1, 2 i 5–7. W dokumentacji tej określa się również sposób zagospodarowania złoża węglowodorów, zasoby wydobywalne, a także optymalny wariant racjonalnego wykorzystania zasobów tego złoża, w szczególności przez kompleksowe i racjonalne wykorzystanie kopaliny głównej i kopalin towarzyszących, technologii eksploatacji zapewniającej ograniczenie ujemnych wpływów na środowisko oraz sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów z zastosowaniem dwutlenku węgla. 2. W dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów przewidzianego do podziemnego składowania dwutlenku węgla, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji i podziemnego składowania odpadów określa się również podstawowe informacje o warunkach hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich w zakresie niezbędnym do projektowania tej działalności.”; Dostosowanie do treści projektowanego art. 26 ust 1 pkt 5.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca nie uwzględnił uwagi dotyczącej zmiany art. 26 ust. 1 pkt 5. Zatłaczanie CO_2 do złoża nie jest jedynym sposobem intensyfikacji wydobycia węglowodorów, a nie jest intencją projektodawcy, aby przepis ten był ograniczony wyłącznie do intensyfikacji wydobycia węglowodorów z zastosowaniem zatłaczania CO_2 do złoża.
106	Art. 1 pkt 80 (w zakresie art. 92 pkt 6 i 7 P.g.g.)	Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej	Postuluje się w zakresie art. 92 Ustawy: 1) nadać art. 92 pkt 6 następujące brzmienie: „wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem metod geofizycznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej albo w celu rozpoznania budowy głębokiego podłoża., z wyjątkiem prac wykonywanych w celu rozpoznania warunków geologiczno-inżynierskich dla posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych. rezygnację z dodania nowego pkt 7 w zaproponowanym przez projektodawców brzmieniu. Jak wskazano w uzasadnieniu postulatu nr 6, inwestycje w zakresie morskich farm wiatrowych mają strategiczne znaczenie dla realizacji przez Polskę polityki bezpieczeństwa energetycznego oraz celów klimatycznych określonych	**Uwaga nieuwzględniona** Należy zauważyć, że już zgodnie z obowiązującymi przepisami P.g.g. wszelkie prace geologiczne, w szczególności w obszarach morskich RP, mogą być wykonywane wyłącznie na podstawie projektu robót geologicznych. Projektowana zmiana art. 79 ust. 1a P.g.g., tj. wskazanie, że w przypadku obszarów morskich, projekt robót geologicznych jest wymagany jedynie dla prac geologicznych z zastosowaniem jednej z metod geofizycznych, tj. badań sejsmicznych, w przypadku budowy morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. *o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych* (Dz. U. z 2021 r. poz. 234, z późn. zm.) jest zawężeniem dotychczasowego zakresu tego przepisu.

			na poziomie Unii Europejskiej. Wymóg wykonywania dodatkowej dokumentacji geologicznej z badań sejsmicznych oraz badań geofizycznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej wykonywanych w celu posadowienia morskich farm wiatrowych bardzo niekorzystnie wpłynie na harmonogram tych strategicznych inwestycji. Z tego względu, proponuje się zrezygnowanie z tego wymogu.	Dodatkowo należy zaznaczyć, że w tego rodzaju sprawach szybkość postępowania nie może być wartością nadrzędną nad jakością i spójnością zatwierdzanych opracowań. Należy podkreślić, że czas zatwierdzania projektu robót geologicznych czy dokumentacji geologicznych jest związany w dużej mierze z jakością opracowań przedkładanych do zatwierdzenia, które niejednokrotnie wymagają kilkukrotnej poprawy.
107	Art. 1 pkt 80 (w zakresie art. 92 pkt 6 i 7 P.g.g.)	PKN ORLEN S.A.	Przypadki sporządzania dokumentacji geologicznej. Spółka zauważa, że wprowadzenie w ramach art. 92 P.g.g. wymogu wykonywania dokumentacji geologicznej z badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, może niekorzystnie wpłynąć na harmonogramy realizacji tych strategicznych dla Polski inwestycji.	**Uwaga nieuwzględniona** Należy zauważyć, że już zgodnie z obowiązującymi przepisami P.g.g. wszelkie prace geologiczne, w szczególności w obszarach morskich RP, mogą być wykonywane wyłącznie na podstawie projektu robót geologicznych. Projektowana zmiana art. 79 ust. 1a P,g.g., tj. wskazanie, że w przypadku obszarów morskich, projekt robót geologicznych jest wymagany jedynie dla prac geologicznych z zastosowaniem jednej z metod geofizycznych, tj. badań sejsmicznych, w przypadku budowy morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. *o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych* (Dz. U. z 2021 r. poz. 234, z późn. zm.) jest zawężeniem dotychczasowego zakresu tego przepisu. Dodatkowo należy zaznaczyć, że w tego rodzaju sprawach szybkość postępowania nie może być wartością nadrzędną nad jakością i spójnością zatwierdzanych opracowań. Należy podkreślić, że czas zatwierdzania projektu robót geologicznych czy dokumentacji geologicznych jest związany w dużej mierze z jakością opracowań przedkładanych do zatwierdzenia, które niejednokrotnie wymagają kilkukrotnej poprawy.
108	Art. 1 pkt 81 (w zakresie art. 93 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 93: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1–3, przedkłada się właściwemu organowi administracji geologicznej w 2 egzemplarzach w postaci papierowej oraz w 4 egzemplarzach w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.”, b) pkt 2) w ust 4a otrzymuje brzmienie następujące: „Dodatek do dokumentacji geologicznej będącej podstawą udzielenia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla sporządza się również: (…) po likwidacji zakładu górniczego i przeprowadzeniu monitoringu zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla, przez okres **wynikający z art. 127j ust. 1 pkt 4 lit a) albo b)**, a przed przekazaniem odpowiedzialności za	**Uwaga nieuwzględniona** Należy zauważyć, że podziemne składowanie dwutlenku węgla jest działalnością nieprzetestowaną w warunkach polskich. Dyrektywa CCS służy zagwarantowaniu, by nie było znaczącego ryzyka wycieku CO_2 lub szkód dla zdrowia albo środowiska, jak również zapobieżeniu wszelkim niekorzystnym skutkom dla bezpieczeństwa sieci transportowej lub składowisk. Wobec powyższego, w ocenie projektodawcy, obecnie nie ma przesłanek, aby okres monitoringu był krótszy niż 20 lat. Ewentualna zmiana w tym zakresie będzie możliwa po dokonaniu ewaluacji ex-post funkcjonowania przepisów dotyczących projektów CCS.

			zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla.” c) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4, sporządza się w 1 egzemplarzu w postaci papierowej oraz w 3 egzemplarzach w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, w terminie 6 miesięcy od dnia zakończenia prac, i przekazuje się odpowiednio organowi, który udzielił koncesji, zatwierdził projekt robót geologicznych lub któremu zgłoszono projekt robót geologicznych.”, d) po ust. 9 dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu: „10. Jeżeli dokumentacja geologiczna, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4, nie odpowiada wymaganiom prawa, właściwy organ administracji geologicznej wzywa do jej poprawy lub uzupełnienia. 11. W przypadku nieprzekazania dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4, w terminie, o którym mowa w ust. 8, organ wzywa do przekazania tej dokumentacji.”; LPB wskazuje, iż istnieje konieczność poprawnego wdrożenia przepisów Dyrektywy 31/2009 (monitorowanie zamkniętego składowiska przez 20 lat, chyba że zostanie wykazane, że dwutlenek węgla jest całkowicie i stale hermetycznie składowane przed upływem tego okresu (patrz uwagi do wersu 24).	
109	Art. 1 pkt 81 (w zakresie art. 93 P.g.g.)	PGNiG S.A.	Przyśpieszenie procesu pozyskiwania koncesji wydobywczych. Propozycja: Zmiana brzmienia art. 1 pkt 93: „81) w art. 93: (…) b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 1a, zatwierdza, w drodze decyzji, właściwy organ administracji geologicznej, w terminie nie dłuższym niż 90 dni od jej przedłożenia do zatwierdzenia. Termin uważa się za zachowany, jeśli decyzja została doręczona przedsiębiorcy lub organ dokonał jej wysyłki. c) dodaje się ust. 2a: 2a. W przypadku gdy w terminie określonym w ust. 2 organ koncesyjny nie wydał decyzji w sprawie zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia dokumentacji, organ administracji geologicznej z urzędu terminie 7 dni od dnia,	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może zostać uwzględniona. Przede wszystkim nieuzasadnione jest wprowadzanie terminów zatwierdzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej w sytuacji, gdy P.g.g. nie przewiduje takich uregulowań w odniesieniu do pozostałych dokumentacji geologicznych. Należy zaznaczyć, że decydujący wpływ na czas trwania postępowań w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologicznych mają nie obowiązujące przepisy prawa (K.p.a., P.g.g.), a jakość składanych dokumentacji i dodatków do dokumentacji, które praktycznie zawsze wymagają licznych uzupełnień i wyjaśnień w toku postępowania administracyjnego. Poza tym proponowany „rygor” w przypadku niedotrzymania terminu wydania decyzji (w sytuacji niewydania przez organ koncesyjny decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną w proponowanym terminie, organ administracji geologicznej musiałby

			w którym upłynął termin określony w ust. 2 wydaje decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczną w zakresie zgodnym z wnioskiem przełożonym przez przedsiębiorcę. c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: 4. Zmiany dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1a, w dokonuje się przez sporządzenie dodatku. Do postępowania z dodatkiem do dokumentacji geologicznej stosuje się ust. 1-3, przy czym termin o którym mowa w ust 2 wynosi 60 dni, a zmiana dotyczy wyłącznie części inwestycyjnej termin wynosi 30 dni.” Uzasadnienie: Zaproponowana zmiana ma na celu przyspieszenie zatwierdzania dokumentacji oraz dodatków do niej. Przedmiotowy przepis z punktu widzenia branży znacznie przyczyni się do szybszego uzyskiwania koncesji wydobywczych, a w konsekwencji do zagospodarowania złóż.	wydać decyzję w terminie 7 dni od upływu terminu) jest niespotykany i nieakceptowalny. Nie może być mowy w przypadku dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej o „milczącej zgodzie”, a zaproponowany przepis do tego się sprowadza. Należy też zauważyć, że przyjęcie takiego rozwiązania w praktyce skutkowałoby tym, że organ administracji geologicznej – w proponowanym terminie - najczęściej wydawałby decyzję odmawiającą zatwierdzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej z uwagi na niespełnienie wymagań prawa (zamiast wzywać przedsiębiorcę do uzupełnienia i poprawienia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej). W chwili obecnej organ administracji geologicznej w każdym postępowaniu dąży do tego, aby dokumentacją geologiczno-inwestycyjna lub dodatki do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej spełniały wymagania prawa – dlatego też wielokrotnie wzywa spółki do poprawienia i uzupełnienia, aby ostatecznie wydać decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczno-inwestycyjną, a nie odmówić jej zatwierdzenia.
110	Art. 1 pkt 81 a (art. 93 ust. 2 P.g.g.)	Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej	W zakresie art. 92 Ustawy postuluje się: 1) nadanie art. 92 ust. 2 Ustawy następującego brzmienia: „Dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1–3, zatwierdza, w drodze decyzji, właściwy organ administracji geologicznej, z zastrzeżeniem ust. 2a.” 2) dodanie nowego ust. 2a oraz 2b w następującym brzmieniu: „2a. Dokumentacja geologiczna, o której mowa w art. 88 ust. 2 dotycząca rozpoznania warunków geologiczno-inżynierskich dla posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 234 z późn. zm.) nie wymaga zatwierdzenia.” 2b. W przypadkach, o których mowa w ust. 2a, dokumentacja, o której mowa w art. 88 ust. 2, podlega zgłoszeniu właściwemu organowi administracji geologicznej w terminie […]” Jak już wyżej wskazywano, w przypadku tak strategicznych inwestycji, jakimi są morskie farmy wiatrowe realizowane w polskich obszarach morskich, kluczowe znaczenie ma sprawne prowadzenie procesu inwestycyjnego. Z tego względu postuluje się, by dokumentacja geologiczna w zakresie tych inwestycji nie podlegała zatwierdzeniu przez organy administracji geologicznej. Proponuje się jednak, by dokumentacja ta podlegała zgłoszeniu.	**Uwaga nieuwzględniona** Dokumentacja geologiczno-inżynierska musi być zatwierdzana przez organ.

111	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94b P.g.g.)	Tauron Wydobycie S.A.	W naszej ocenie doprecyzowania wymaga art. 94b który brzmi „Główny Geolog Kraju po powzięciu informacji o możliwości spełnienia przez złoże …. ” uznaje złoże za strategiczne. Zapis ten powinien jednoznacznie wskazywać sposób wnioskowania o uznanie złoża za strategiczne.	**Uwaga nieuwzględniona** Przepis ten zawiera analogiczną procedurę w zakresie uznania złoża strategicznego, jak w przypadku złóż objętych własnością górniczą, przewidując wszczęcie postępowania z urzędu. Różnicą będzie jedynie brak ograniczenia okresem miesiąca od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej. Wszczęcie postepowania na podstawie art. 94b P.g.g. będzie następowało z urzędu.
112	art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a ust. 1)	Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” S.A.	Art. 1 pkt. 83 projektu ustawy w zakresie dotyczącym art. 94a ust. 1 uległ zmianie i otrzymał następujące brzmienie w przedmiotowym zakresie: „Art. 94a. 1. Główny Geolog Kraju po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej, obejmujących złoże kopaliny, o której mowa w art. 10 ust. 1, wszczyna postępowanie w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne. Wszczęcie postępowania następuje nie później niż w terminie miesiąca od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej.	**Uwaga nieuwzględniona** Nie jest uzasadnione wszczynanie postępowania w sprawie uznania złoża za strategiczna w odniesieniu do każdej zatwierdzonej dokumentacji złoża kopaliny, o której mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g. Kategoria złóż strategicznych ma dotyczyć tylko złóż kopalin, które spełniają przesłanki określone w projektowanych przepisach i w odniesieniu do części zatwierdzanych dokumentacji złóż nie będzie zasadne prowadzenie analizy w tym zakresie.
113	Art. 1 ust. 83 (w zakresie art. 94a–94c P.g.g.)	Fundacja ClientEarth Prawnicy dla Ziemi	Złoże strategiczne jako złoże o podstawowym znaczeniu dla realizacji celów klimatycznych państwa. Stosując się do zaleceń Najwyższej Izby Kontroli, projekt nowelizacji wprowadza do przepisów P.g.g. pojęcie „złoża strategicznego”. Zgodnie z nowelizacją ustawy P.g.g., złoże może zostać uznane za strategiczne, jeżeli spełnia przesłanki, o których mowa w art. 94a ust. 5, tj. dostęp do złoża związany ze stanem zagospodarowania terenu, podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub dla interesu surowcowego państwa, lub ponadprzeciętna dla danej kopaliny wielkość zasobów, lub unikalne parametry kopaliny znajdującej się w złożu. W kontekście złóż torfu i konieczności ich ochrony ważne jest, aby możliwe było uznanie ich za złoże strategiczne także ze względu na ich szczególną rolę, którą pełnią w zakresie realizacji celów klimatycznych państwa, tj. sekwestracji węgla. W perspektywie długofalowej ta funkcja torfowisk może mieć także podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju, tym samym wypełniając przesłankę wymienioną w art. 94a ust. 5. Aby jednak już teraz odpowiednio chronić złoża torfu, należy uzupełnić treść przepisu o odpowiednią przesłankę, której brzmienie zaproponowano w sąsiedniej kolumnie. Treść sąsiedniej kolumny: Proponuje się następujące brzmienie art. 94a ust. 5 pkt 1: „złoże kopaliny ma podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju, dla interesu surowcowego państwa, **dla realizacji celów klimatycznych państwa** lub”	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy przesłanka dotycząca podstawowego znaczenia dla gospodarki kraju obejmuje już konieczność realizacji celów klimatycznych państwa, w związku z czym nie jest konieczne dalsze uszczegóławianie przedmiotowego przepisu.

114	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a P.g.g.)	Krajowy Sekretariat Górnictwa i Energetyki NSZZ Solidarność	W art. 94a ust. 1 dokonać modyfikacji projektowanego ust. 1 i wprowadzić przepis ust. 1 w następującym brzmieniu: „Art. 94a. 1. Główny Geolog Kraju po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej, obejmujących złoże kopaliny, o której mowa w art. 10 ust. 1, wszczyna postępowanie w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne. Wszczęcie postępowania następuje nie później niż w terminie miesiąca od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej.	**Uwaga nieuwzględniona** Nie jest uzasadnione wszczynanie postępowania w sprawie uznania złoża za strategiczna w odniesieniu do każdej zatwierdzonej dokumentacji złoża kopaliny, o której mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g. Kategoria złóż strategicznych ma dotyczyć tylko złóż kopalin, które spełniają przesłanki określone w projektowanych przepisach i w odniesieniu do części zatwierdzanych dokumentacji złóż nie będzie zasadne prowadzenie analizy w tym zakresie.
115	Art. 1 ust. 83 (w zakresie art. 94a–94c P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Procedura nadawania statusu złóż strategicznych (art. 94a-94c), art. 1 pkt 83 nowelizacji Pewne zastrzeżenia budzi zaproponowany tryb nadawania danemu złożu statusu złóż strategicznych. W tym przypadku prowadzenie postępowania administracyjnego kończącego się decyzją o nadaniu statusu albo postanowieniem o umorzeniu w przypadku braku przesłanek, o których mowa w art. 94a ust. 5 p.g.g.. Należy rozważyć czy prowadzenie postępowania administracyjnego jest najlepszą formą ustanawiania złóż strategicznych, które ze względu na znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju podlegają szczególnej ochronie prawnej. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na pewne zagrożenia związane z: 1) możliwością udziału w postępowaniu organizacji społecznych, w tym ekologicznych oraz możliwości zaskarżania decyzji. Jeżeli udział w postępowaniu zostałby zapewniony też innym podmiotom, ryzyko to jeszcze wzrośnie. Podkreślenia wymaga, że w interesie publicznym jest, aby ochrona złóż kopalin była realizowana bez zbędnej zwłoki. 2) konfliktem abstrakcyjnego charakteru statusu złoża strategicznego i indywidualnego charakteru decyzji. Należy mieć na uwadze, iż wybranie koncepcji stwierdzania statusu złoża strategicznego w drodze decyzji, powoduje po pierwsze problem niekompatybilności statusu złoża strategicznego, który powinien być abstrakcyjny i powszechny z istotą decyzji, jako władczego, jednostronnego oświadczenie woli organu administracji publicznej, określającego sytuację prawną konkretnie wskazanego adresata w indywidualnie oznaczonej sprawie. Ze względu na art. 94a ust. 3 p.g.g. powstają wątpliwości co do możliwości traktowania owej decyzji jedynie jako swoistego aktu zarządu. Zasadniczo śmierć osoby fizycznej, utrata przez nią zdolności do nabywania uprawnień o charakterze osobistym czy też utrata bytu prawnego osoby prawnej powodują bezprzedmiotowość decyzji administracyjnej, której byli jedynymi adresatami. 3) brakiem stanowczej, stabilnej i trwałej ochrony złoża strategicznego. Skuteczność lub ważność decyzji administracyjnej ze względu na kontrolę w toku instancji sensu largo (w tym zainicjowanej wnioski o ponowne rozpoznanie	**Uwaga nieuwzględniona** Należy zauważyć, że nadawanie statutu złoża strategicznego w formie aktu normatywnego jest rozwiązaniem problematycznym. W przypadku udokumentowania złoża, które spełniałoby przesłanki uznania za strategiczne, będzie to wymagało każdorazowo nowelizacji rozporządzenia. Rozwiązanie to w mniejszym stopniu uwzględniałoby także uwarunkowania lokalne związane z objęciem złoża dodatkową ochroną. Ponadto należy zwrócić uwagę, że projektowane rozwiązanie stanowi rozwinięcie obecnie funkcjonującego modelu w zakresie ochrony złóż, który jest powiązany z postępowaniem w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologicznej, która zawiera m.in. informacje dotyczące wymogów ochrony złoża kopaliny. Obecnie ochrona złóż opiera się bowiem na ujawnianiu w dokumentach planistycznych udokumentowanych złóż w celu ochrony. Wprowadzenie nowego postępowania w zakresie uznania złoża za strategiczne w powiązaniu z postępowaniem w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologicznej jest uzasadnione, gdyż dokumentacja zawiera m.in. informacje dotyczące wymogów ochrony złoża kopaliny.

			sprawy) oraz kontrolę sądową podlega fluktuacjom. Tytułem przykładu można wskazać „zawieszenie" skutków prawnych decyzji w wyniku nieprawomocnego wyroku wojewódzkiego sądu administracyjnego (art. 152 § 1 p.p.s.a.), co powoduje, że decyzja która była skuteczna i stanowiłaby np. podstawę do egzekwowania krótszego czasu wykonania obowiązku wprowadzenia złoża do dokumentów planistycznych przez gminę mogłaby przestać choćby tymczasowo wywoływać skutki prawne. Decyzja taka mogłaby też zostać wyeliminowana z obrotu prawnego np. wskutek wszczęcia któregoś z trybów nadzwyczajnych, przy czym możliwość zakwestionowania decyzji w tym trybie może być otwarta dla szerszego podmiotów niż strony pierwotnego postępowania. Dlatego też, należy rozważyć zastosowanie innych form nadawania złożu statusu „strategiczne", na przykład na mocy aktów normatywnych.	
116	art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a ust. 5 P.g.g.)	Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa	Z uwagi na mogące powstać wątpliwości interpretacyjne, proponuje się umożliwienie oceny dostępności do eksploatacji także części złoża (korelując w ten sposób przepis art. 94a ust. 5 z ust. 6), poprzez nadanie wprowadzeniu do enumeracji w ust. 5 następującego brzmienia: „5. Uznanie złoża kopaliny lub jego części za złoże strategiczne następuje, jeżeli ze względu na stan zagospodarowania terenu istnieje dostęp do złoża (lub – odpowiednio – jego części) oraz:"	**Uwaga nieuwzględniona** Nie ma sprzeczności pomiędzy art. 94a ust. 5, a ust. 6 P.g.g. W przypadku, jeśli stan zagospodarowania terenu pozwala na uznanie złoża za strategiczne jedynie w części, znajdzie zastosowanie art. 94a ust. 6 P.g.g.
117	art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 5 P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Koszty zmian dokumentów planistycznych gmin (zob. art. 95 ust. 5 p.g.g.), art. 1 pkt 84 nowelizacji Nie jest dopuszczalne aprioryczne obciążanie przedsiębiorców kosztami ochrony złóż strategicznych. Jest to zadanie państwa, które powinno być przez nie realizowane, w tym poprzez zabezpieczenie środków przekazywanych na ten cel. Przeczy temu zmodyfikowany art. 95 ust. 5 p.g.g.. Podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną złoża lub dodatek do dokumentacji geologicznej może nie być zainteresowany uczestniczeniem w postępowaniu, o którym mowa w art. 94a projektu, a tym bardziej ponoszeniem kosztów zmiany studium i mpzp. Wymaga podkreślenia, iż zmiana dokumentów planistycznych wynika z konieczności realizacji obowiązku ustawowego i to nałożonego na gminę w interesie publicznym. Zakres zmiany ani jej warunki nie są determinowane wolą przedsiębiorcy, parametrami i charakterem jego działalności (jak np. w art. 104 p.g.g). W szczególności należy zwrócić uwagę na sytuację, gdy przedsiębiorca udokumentuje złoże, ale nie będzie zainteresowany prowadzeniem działalność wydobywczej. W świetle analizowanych przepisów taki przedsiębiorca i tak byłby zobowiązany do poniesienia kosztów ujawnienia złoża strategicznego w dokumentach planistycznych. Projektodawcy nie wymagają nawet wniosku ani zgody przedsiębiorcy.	**Uwaga nieuwzględniona** Należy mieć na uwadze, że tego rodzaju rozwiązanie funkcjonuje już na gruncie obecnie obowiązujących przepisów, o czym świadczy dyspozycja art. 95 ust. 3 P.g.g. w zakresie ujawniania złóż węglowodorów. Projektowane rozwiązanie powinno stanowić kompromis pomiędzy zabezpieczeniem interesu przedsiębiorców, a jednostek samorządu terytorialnego. Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę na to, że przedsiębiorca dokumentujący złoże kopaliny, nie działa jak instytucja naukowa, ale dokumentuje złoże w celu późniejszego prowadzenia działalności z wykorzystaniem dokumentacji geologicznej, którą opracowuje. Zasadą jest, że przedsiębiorca jest zainteresowany jak najszybszą zmianą studium/ planu miejscowego tak, aby akty te dopuszczały/ nie wykluczały możliwości prowadzenia działalności górniczej. Dlatego należy zauważyć, że projektowane rozwiązania są w interesie przedsiębiorcy.

118	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Termin na wszczęcie postępowania o nadanie statusu złoża strategicznego (art. 94a) Pewne wątpliwości budzi również dodany art. 94a ust. 1 p.g.g., w którym to projektodawca stwierdza, że wszczęcie postepowania może nastąpić nie później niż w terminie miesiąca od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej. Po tej dacie jak się wydaje organ nie może wszcząć postępowania, o którym mowa w art. 94a - 94c. W tym przypadku istnieje ryzyko uznania, że nie mamy do czynienia z terminem instrukcyjnym, a z terminem materialnym, który ogranicza w czasie realizację uprawnienia organu do wszczęcia i prowadzenia postępowania administracyjnego, o którym mowa w dodanych art. 94a-94c p.g.g., a jego skuteczny upływ powoduje wygaśnięcie tego uprawnienia. W tym przypadku należałoby raczej wprowadzić sankcję za niedotrzymanie terminu, lecz zostawić możliwość uznania złoża za strategiczne zawsze, gdy będzie to konieczne. Problem ten przestanie być aktualny w przypadku wprowadzania wykazu złóż strategicznych na mocy aktu normatywnego.	**Uwaga nieuwzględniona** Wprowadzenie terminu miesięcznego do wszczęcia postępowania stanowi celowy zabieg projektodawcy. Z uwagi na konieczność ujawnienia udokumentowanych złóż kopalin w aktach planistycznych, zasadne jest, aby gmina w odpowiednim czasie uzyskała pełne informację na ten temat. W ciągu miesiąca gmina otrzyma bowiem informację, czy dla udokumentowanego złoża wszczęto postępowanie o uznanie za strategiczne, a jeżeli tak – wówczas gmina będzie oczekiwać na decyzję albo o uznaniu złoża za strategiczne, albo o umorzeniu postępowania. Termin miesięczny ustanowiony został zatem po to, aby nie trzymać gmin w niepewności co do statusu udokumentowanego złoża, a w konsekwencji co do terminu, w ciągu którego gmina będzie zobowiązana do ujawnienia takiego złoża w studium i planach miejscowych (1 rok – dla złóż strategicznych i złóż węglowodorów, a 2 lata – dla złóż pozostałych).
119	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a P.g.g.)	Stowarzyszenie Rozwoju Szotlandu	W art. 94a dodanym w projekcie zmiany Pgig w ust.3 wnosimy o dodanie iż, stroną postępowania jest także gmina, na terenie której ma znaleźć się złoże strategiczne i właściciele gruntów posadowionych w obrębie złoża.	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca proponuje uwzględnienie uwagi, polegającej na włączeniu organów gminy do udziału w postępowaniach w sprawie uznania złoża za strategiczne. Proponowane nowe brzmienie przepisów: *Art. 94a. 1. Minister właściwy do spraw środowiska po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej, obejmujących złoże kopaliny, o której mowa w art. 10 ust. 1, wszczyna z urzędu postępowanie, jeżeli udokumentowane złoże kopaliny może spełniać kryteria uznania go za złoże strategiczne. Wszczęcie postępowania może nastąpić nie później niż w terminie miesiąca od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej.* *2. Uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne następuje w drodze decyzji.* *3. Stroną postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne jest podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną albo dodatek do dokumentacji geologicznej.* *4. O wszczęciu postępowania, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw środowiska zawiadamia gminy, na terenie których jest położone złoże kopaliny.* *5. Uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne następuje, jeżeli ze względu na stan zagospodarowania terenu istnieje dostęp do złoża oraz:* *1) złoże kopaliny ma podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub dla interesu surowcowego państwa lub*

				2) złoże kopaliny ma ponadprzeciętną dla danej kopaliny wielkość zasobów, lub *3) kopalina znajdująca się w złożu odznacza się unikalnymi parametrami.* *6. Złoże kopaliny może być uznane za strategiczne w części, jeżeli w stosunku do pozostałej jego części nie jest możliwe zagospodarowanie złoża, w szczególności ze względu na istniejącą zwartą zabudowę, infrastrukturę znajdującą się nad złożem kopaliny lub zakaz prowadzenia działalności w zakresie wydobycia na terenach podlegających szczególnej ochronie.* *7. Minister właściwy do spraw środowiska występuje do państwowej służby geologicznej o opinię w celu dokonania oceny spełnienia kryteriów, o których mowa w ust. 5, oraz możliwości wskazania warunków, o których mowa w ust. 12.* *8. Państwowa służba geologiczna sporządza opinię w terminie miesiąca od dnia doręczenia wystąpienia o opinię, o którym mowa w ust. 7.* *9. Uznanie złoża kopaliny albo jego części za złoże strategiczne następuje po zasięgnięciu opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gmin, na terenie których jest położone złoże kopaliny, którego dotyczy dokumentacja geologiczna albo dodatek do dokumentacji geologicznej.* *10. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przedstawia opinię, w drodze postanowienia, w zakresie projektowanych granic złoża strategicznego oraz sposobu zagospodarowania terenu, na którym jest położone to złoże, z uwzględnieniem uwarunkowań urbanistycznych, gospodarczych, środowiskowych i kulturowych tego terenu.* *11. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 10, zażalenie nie przysługuje.* *12. W decyzji uznającej złoże kopaliny za złoże strategiczne minister właściwy do spraw środowiska może wskazać warunki, jakie gmina powinna uwzględnić w toku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 1 i art. 95a, w szczególności konieczność wprowadzenia zakazu trwałej zabudowy lub zakazu innego zagospodarowania wyznaczonego obszaru złoża strategicznego w sposób, który wyłączyłby możliwość zagospodarowania tego złoża.* *13. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli nie stwierdzi spełnienia kryteriów, o których mowa w ust. 5.* *14. Minister właściwy do spraw środowiska może uchylić lub zmienić decyzję uznającą złoże kopaliny albo jego część za złoże strategiczne, jeżeli to złoże albo jego część przestały spełniać kryteria, o których mowa w ust. 5. Przepisy ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.* *15. Minister właściwy do spraw środowiska przesyła kopie decyzji, o których mowa w ust. 2, 13 i 14, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin, państwowej służbie geologicznej oraz*

				właściwym miejscowo pozostałym organom administracji geologicznej, organom wykonawczym gmin i wojewodom.
120	Art. 1 ust. 83 (w zakresie art. 94a–94c P.g.g)	Stowarzyszenie Centrum Ochrony Mokradeł	Złoże strategiczne jako złoże o podstawowym znaczeniu dla realizacji celów klimatycznych państwa. Stosując się do zaleceń Najwyższej Izby Kontroli, projekt nowelizacji wprowadza do przepisów P.g.g. pojęcie „złoża strategicznego". Zgodnie z nowelizacją ustawy P.g.g., złoże może zostać uznane za strategiczne, jeżeli spełnia przesłanki, o których mowa w art. 94a ust. 5, tj. dostęp do złoża związany ze stanem zagospodarowania terenu, podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub dla interesu surowcowego państwa, lub ponadprzeciętna dla danej kopaliny wielkość zasobów, lub unikalne parametry kopaliny znajdującej się w złożu. W kontekście złóż torfu i konieczności ich ochrony ważne jest, aby możliwe było uznanie ich za złoże strategiczne także ze względu na ich szczególną rolę, którą pełnią w zakresie realizacji celów klimatycznych państwa, tj. sekwestracji węgla. W perspektywie długofalowej ta funkcja torfowisk może mieć także podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju, tym samym wypełniając przesłankę wymienioną w art. 94a ust. 5. Aby jednak już teraz odpowiednio chronić złoża torfu, należy uzupełnić treść przepisu o odpowiednią przesłankę, której brzmienie zaproponowano w sąsiedniej kolumnie. Proponuje się następujące brzmienie art. 94a ust. 5 pkt 1: „złoże kopaliny ma podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju, dla interesu surowcowego państwa, **dla realizacji celów klimatycznych państwa** lub"	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy przesłanka dotycząca podstawowego znaczenia dla gospodarki kraju obejmuje już konieczność realizacji celów klimatycznych państwa, w związku z czym nie jest konieczne dalsze uszczegóławianie przedmiotowego przepisu.
121	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a–94c P.g.g	KGHM Polska Miedź S.A.	Strony postępowania o nadanie statusu złoża strategicznego (dodany art. 94a-94c p.g.g.) Wątpliwości budzi również proponowany przepis dotyczący strony postępowania, o którym mowa w art. 94a p.g.g.. Ustawodawca jako stronę postępowania uznaje podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej. W pierwszej kolejności należy rozważyć czy stronami nie powinni być również przedsiębiorcy posiadający inne koncesje, w szczególności na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin. Będzie to uzasadnione w przypadku gdy na obszarze występowania złoża strategicznego występować będą również inne złoża kopalin (np. sól, węglowodory, miedź). Niejednokrotnie dochodzi bowiem do konfliktu miedzy różnymi rodzajami działalności. Należy zwrócić uwagę na określenie adresata normy wyrażonej w art. 95 ust. 5 p.g.g., którym jest „podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną …". Jest to niespotykana do tej pory konstrukcja w p.g.g.. Co prawda w przepisach dot. dokumentowania złóż kopalin ustawodawca omija kwestię wyraźnego określenia adresata, tj. podmiotu który jest uprawniony do złożenia wniosku o zatwierdzenie dokumentacji geologicznej. Niemniej jednak	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zaproponował, aby stroną postępowania był podmiot, na rzecz którego doszło do zatwierdzenia dokumentacji geologicznej, ponieważ postępowanie to jest bezpośrednio powiązane z poprzedzającym go postępowaniem związanym z zatwierdzeniem dokumentacji geologicznej, która zawiera m.in. informacje dotyczące wymogów ochrony złoża kopaliny. Ponadto wydanie decyzji o uznaniu złoża za strategiczne będzie źródłem nałożenia na podmiot obowiązku pokrycie kosztów dokonania zmiany studium/ planów miejscowych, co uzasadnia uznanie tego podmiotu za stronę postepowania. Dodatkowo uzasadnieniem projektowanego rozwiązania jest okoliczność, że celem udokumentowania złoża kopaliny jest jego przyszła eksploatacja, dlatego to inwestor posiada najpełniejszą wiedzę na temat tego, jaki obszar jest niezbędny do realizacji zamierzenia inwestycyjnego. W myśl art. 6 pkt 8 ustawy *o gospodarce nieruchomościami* („u.g.n.") prowadzenie działalności w zakresie poszukiwania, rozpoznawania oraz wydobywania złóż kopalin objętych własnością górniczą stanowi inwestycję celu publicznego, dlatego w

			w art. 99 ust. 2. p.g.g. (dot. informacji geologicznej) wskazuje, że „Temu, kto, ponosząc koszt prac prowadzonych w wyniku decyzji wydanych na podstawie ustawy lub prowadzonych na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w art. 85 ust. 2 i art. 85a ust. 1, uzyskał informację geologiczną, przysługuje prawo do nieodpłatnego korzystania z niej. W kolejnym ust. 3. dodaje, że „w okresie 3 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną lub od dnia przekazania dokumentacji sporządzonej w przypadkach, o których mowa w art. 92 pkt 3 i 5, podmiotowi, o którym mowa w ust. 2, przysługuje wyłączne prawo do korzystania z informacji geologicznej w celu ubiegania się o wykonywanie działalności, o której mowa w art. 100 ust. 2". Z uwagi na powyższe należałoby zastanowić się nad „określaniem adresata normy prawnej" wyrażonej w art. 95 ust. 5 p.g.g. przyjętym przez autora projektu zmiany p.g.g..	myśl art. 125 ust. 1 i 2 u.g.n. starosta może w drodze decyzji ograniczyć sposób korzystania z nieruchomości niezbędnej w celu poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania kopalin objętych własnością górniczą. Przedmiotowe regulacje pokazują szczególną rolę – znaczenie inwestora w realizacji zadań uznanych za inwestycje celu publicznego, ponieważ działalność górnicza jest kluczowa z punktu widzenia interesu gospodarczego państwa, w szczególności zapewnienia surowców niezbędnych dla rozwoju przemysłu oraz zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju.
122	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a ust. 5 P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Art. 94a ust. 5 dot. kryteriów nadawania statusu złóż strategicznych Projektodawcy zastosowali bardzo ogólne kryteria uznawania złóż za złoża strategicznych, które pozostawiają organowi sporą uznaniowość. Dodatkowo ustawodawca posługuje się zwrotami niedookreślonymi i kolokwializmami (np. unikalne parametry, ponadprzeciętna wielkość złoża itp.). Wydaje się, iż ocena statusu złoża powinna być w miarę elastyczna, ale jednocześnie uwzględniać rodzaj kopaliny (kategorię surowca), wybrane walory złożowe oraz możliwość wykorzystania złóż przy czym opracowanym w tym zakresie kryteriom powinny być przypisane odpowiednie wagi.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca stoi na stanowisku, że przypisanie sztywnych kryteriów uznawania złoża za strategiczne jest niezasadne. Rozwiązania w zakresie ochrony złóż powinny uwzględniać zmieniające się uwarunkowania ekonomiczne i czynniki zewnętrzne.
123	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a ust. 9 P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Art. 94a ust. 9 - podstawa zakazu trwałej zabudowy Należy podnieść, że GGK może wskazać, w szczególności na konieczność wprowadzenia zakazu zabudowy lub zakazu trwałej, jednak uprawnienie w tym zakresie wydaje się pozorne i irrelewantne wobec ustawowego obowiązku wprowadzania zakazu zabudowy przewidzianego w art. 95a projektu.	**Uwaga nieuwzględniona** Obydwa przepisy są ze sobą związane, jednakże dyspozycja projektowanego art. 95a oznacza, że gmina musi wprowadzić zakaz zabudowy lub innego zagospodarowania terenu, na którym znajduje się złoże strategiczne z uwzględnieniem warunków, o których mowa w projektowanym art. 94a ust. 9 P.g.g. (a więc warunków dotyczących zagospodarowania terenu, które centralny organ administracji geologicznej może, ale nie musi określić w treści decyzji uznającej złoże za strategiczne). Zawarte w art. 95a zastrzeżenie uwzględnienia przez gminę warunków, o których mowa w art. 94a ust. 9 aktualizuje się tylko wtedy, jeśli minister (projektodawca zrezygnował z powołania nowego organu – GGK) określi w decyzji ww. warunki. Projektowany art. 94a ust. 9 ma więc charakter dopełniający względem normy prawnej z projektowanego art. 95a P.g.g. Przyznanie ministrowi uprawnienia do wskazywania w decyzji warunków dotyczących zagospodarowania terenu, na którym znajduje się złoże strategiczne przyczyni się do skrócenia procesu ujawniania takiego złoża w dokumentach planistycznych. Proponowane brzmienie przepisu art. 94a ust. 9 P.g.g pozwoli bowiem uniknąć prowadzenia długotrwałych postępowań uzgodnieniowych w przypadku niedostatecznego zabezpieczenia przez gminę możliwości eksploatacji

				złoża strategicznego w projekcie studium lub planu miejscowego (zgodnie z nowelizowanymi przepisami, minister będzie uzgadniać projekty studiów i planów miejscowych w zakresie złóż kopalin z art. 10 ust. 1 P.g.g. oraz złóż kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowych, jeżeli zostały uznane za złoża strategiczne).
124	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a ust. 11 i 10 P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Art. 94a ust. 11 i 10 – umorzenie postępowania Co do zasady rozwiązanie przyjęte w projektowanym art. 94a ust. 11 p.g.g., tj. umorzenie postępowania w przypadku uznania przez GGK braku przesłanek do nadania statusu złoża strategicznego, może być sprzeczne z art. 105 § 1 kpa, który stwierdza, że gdy postępowanie z jakiejkolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Z uwagi na powyższe nie można zatem uznać, że w przypadku stwierdzenia przez GGK braku istnienia przesłanek do uznania złoża za złoże strategiczne ustawodawca prawidłowo zastosował instytucję umorzenia postępowania. Należy uznać, że organ dokonując oceny spełnienia lub niespełnienia kryteriów zawartych w ust. 5 komentowanego artykułu, dokona rozpatrzenia sprawy co do istoty, a zatem sprawa powinna zakończyć się wydaniem decyzji (nadającej lub odmawiającej nadania statutu złoża strategicznego), a nie postanowienia w przypadku umorzenia postępowania – tak jakby postępowanie stało się bezprzedmiotowe. Nie wydaje się to rozwiązanie prawidłowe. Prawdopodobnie motywem jego przyjęcia był zamiar uniknięcia skutków res iudicata, co może stanowić kolejny argument przeciwko przyjęciu koncepcji ustalania statusu złóż na mocy decyzji administracyjnej.	**Uwaga nieuwzględniona** Przepisy ustawy Kodeks postępowania administracyjnego nie mają wyższej rangi w hierarchii aktów normatywnych i przepisy ustaw szczególnych mogą przewidywać odrębne rozwiązania od ogólnych zasad postępowania administracyjnego. Zarzut niezgodności z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego nie ma zatem znaczenia pod kątem projektowanych przepisów ustawowych. Warto także wskazać, że w przypadku gdy złoże nie będzie spełniało przesłanek do uznania go za strategiczne będzie zachodzić bezprzedmiotowość postępowania.
125	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a ust. 3 P.g.g.)	Polscy Związek Producentów Kruszyw	Jest: „Stroną postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne jest podmiot na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej” Proponuje się: Stroną postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne jest podmiot, któremu przysługuje prawo do informacji geologicznej lub prawo do korzystania z informacji geologicznej.” Podmiot może nabyć prawo do korzystania z informacji geologicznej bez wykonywania dokumentacji geologicznej lub dodatku do niej. Strona zbywająca prawo nie musi być zainteresowana uznaniem złoża za strategiczne – szczególnie dotyczy to złóż kopalin związanych z własnością do nieruchomości gruntowych. Dlatego należałoby zmienić zapis w proponowanym kierunku, co pozwoli każdoczesnemu podmiotowi posiadającemu prawo do informacji geologicznej uczestniczyć w postępowaniu o uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zaproponował, aby stroną postępowania był podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną, ponieważ postępowanie to jest bezpośrednio powiązane z poprzedzającym go postępowaniem związanym z zatwierdzeniem dokumentacji geologicznej, która zawiera m.in. informacje dotyczące wymogów ochrony złoża kopaliny.

126	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a ust. 4 P.g.g.)	Polscy Związek Producentów Kruszyw	Jest: „W przypadku wszczęcia postępowania, o którym mowa w ust. 1, Główny Geolog Kraju zawiadamia o tym gminę, której terytorium dotyczy dokumentacja geologiczna albo dodatek do dokumentacji geologicznej” Proponuje się: W przypadku wszczęcia postępowania, o którym mowa w ust. 1, Główny Geolog Kraju zawiadamia o tym gminę lub gminy na terenie której lub których położone jest złoże Dokumentacja geologiczna lub dodatek dotyczą złóż kopalin, a nie terytorium gminy. Zmiana w zapisie ma charakter doprecyzowujący.	**Uwaga uwzględniona (z zastrzeżeniem, że projektodawca zrezygnował z utworzenia nowego organu – GGK)**
127	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a ust. 5 P.g.g.)	Polscy Związek Producentów Kruszyw	„Uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne następuje, jeżeli ze względu na stan zagospodarowania terenu istnieje dostęp do złoża” „PZPK postuluje rezygnację z kryterium dostępu do złoża, jako jednej z przesłanek uznania złoża za strategiczne. Kryterium to nie jest jasne: czy chodzi o dostępność prawną czy faktyczną? Jeżeli miałaby to być dostępność prawna – co będzie brane pod uwagę przy określaniu tej dostępności: czy np. zapisy mpzp lub studium? Byłoby to nielogiczne skoro właśnie uznanie złoża za strategiczne spowoduje zmiany w dokumentach planistycznych. Gdyby natomiast miał być rozważany dostęp faktyczny, to jego brak jest kwestią subiektywną (np. dojazd – przy ważnym złożu może zostać wykonany; zabudowa – może być usunięta)".	**Uwaga nieuwzględniania** Projektowany przepis reguluje dokładnie o jaki rodzaj dostępności chodzi wskazując na kwestię stanu zagospodarowania terenu i istniejącą już zabudowę. Przesłanka dostępności do złoża jest istotna zdaniem projektodawcy, gdyż ochrona złoża kopaliny przed zabudową nie ma sensu w przypadku, gdy stan zagospodarowania obszaru i istniejąca zabudowa stanowi przeszkodę do podjęcia eksploatacji złoża. Przepisy wskazują natomiast na konieczność dostosowania dokumentów planistycznych w przypadku uznania złoża za strategiczne.
128	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a ust. 5 pkt 1 P.g.g.)	Polscy Związek Producentów Kruszyw	Jest: „złoże kopaliny ma podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub dla interesu surowcowego państwa” Proponuje się: „złoże kopaliny ma podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub regionu lub dla interesu surowcowego państwa” Istnieje wiele złóż, które ze względu na swój charakter stanowią istotny element w pokryciu zapotrzebowania na surowce/produkty na rynku regionalnym. Złoża takie również powinny być objęte definicją złoża strategicznego (patrz uwaga nr 1).	**Uwaga nieuwzględniania** Intencją projektu jest objęcie zwiększoną ochroną jedynie najbardziej istotnych złóż dla gospodarki krajowej, mając na uwadze fakt, że będzie się to wiązać z pewnym ograniczeniem władztwa planistycznego gmin.
129	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a ust. 5 pkt 1 i 2 P.g.g.)	Polscy Związek Producentów Kruszyw	2) złoże kopaliny posiada ponadprzeciętną dla danej kopaliny wielkość zasobów, lub 3) kopalina znajdująca się w złożu odznacza się unikalnymi parametrami	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca nie widzi możliwości przypisania sztywnych kryteriów uznawania złoża za strategiczne. Rozwiązania w zakresie ochrony złóż powinny uwzględniać zmieniające się uwarunkowania ekonomiczne i czynniki zewnętrzne. Ujęcie złóż strategicznych w akcie normatywnym

			Wątpliwości budzi co oznacza sformułowanie „ponad przeciętną ilość zasobów” oraz „unikalne parametry”. Wydaje się, że w odniesieniu do każdej kopaliny powinna przynajmniej być określona minimalna ilość zasobów bilansowych. Można rozważyć opracowanie rozporządzenia w sprawie kwalifikacji złóż do strategicznych, ewentualnie wytycznych definiujących przedmiotowe niedookreślone pojęcia. PZPK zgłasza swój udział w pracach nad opracowaniem wymogów w odniesieniu do złóż kopalin z przeznaczeniem do produkcji kruszyw.	będzie problematyczne, gdyż czynniki sprawiające, że dane złoże jest w danej chwili atrakcyjne, mogą ulegać zmianom. Ponadto przy tego typu rozwiązaniu w mniejszym stopniu uwzględniane będą lokalne czynniki związane z położeniem złoża.
130	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94b P.g.g.)	Polscy Związek Producentów Kruszyw	Główny Geolog Kraju, po powzięciu informacji o możliwości spełniania przez złoże kopaliny objęte prawem własności nieruchomości gruntowej przesłanek, o których mowa w art. 94a ust. 5, może z urzędu wszcząć postępowanie w przedmiocie uznania takiego złoża za złoże strategiczne. Przepisy art. 94a ust. 2–12 stosuje się. Brakuje ścieżki wszczęcia postępowania o uznanie złoża za strategiczne na wniosek podmiotu, w tym w szczególności któremu przysługuje prawo do informacji geologicznej lub prawo do korzystania z informacji geologicznej dla złóż kopalin objętych prawem własności do nieruchomości gruntowych. Mając na uwadze cel ustawodawcy związany z wprowadzeniem złóż strategicznych należy rozważyć czy prawo o wystąpienie z przedmiotowym wnioskiem nie powinno przysługiwać co najmniej wyżej wskazanemu podmiotowi prywatnemu. Alternatywnie wszczęcie postępowania może następować z urzędu jednakże w ramach inicjatywy podmiotu prywatnego. Taka jednak ścieżka powinna zostać uwzględniona w rozwiązaniach legislacyjnych.	**Uwaga nieuwzględniona** Celem projektodawcy jest powiązanie postępowania o uznanie złoża za strategiczne z postępowaniem w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologicznej. Minister właściwy do spraw środowiska (projektodawca zrezygnował z utworzenia nowego organu - GGK) jako wyspecjalizowany organ administracji geologicznej zatwierdzający dokumentację geologiczną będzie najbardziej kompetentny do analizy, czy zasadne jest wszczynanie postępowania w sprawie uznania złoża za strategiczne. Wszczęcie postępowania z urzędu w ramach inicjatywy podmiotu prywatnego nie wymaga regulacji ustawowej i będzie możliwe na gruncie projektowanych przepisów.
131	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94c P.g.g.)	Kopalnia Gipsu „Leszcze” S.A.	Odnośnie do przepisu zawartego w projektowanym art. 94c p.g.g. Wnioskodawca poddaje pod rozwagę wprowadzenie terminu w jakim należy dokonać wpisów i aktualizacji wpisów do wykazu złóż strategicznych, np. w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji będącej podstawą do wpisu.	**Uwaga nieuwzględniona** Wpis do wykazu będzie miał znaczenie jedynie deklaratoryjny. Zgodnie z projektem o tym, że złoże jest strategiczne, przesądza ostateczna decyzja ministra właściwego do spraw środowiska (projektodawca zrezygnował z utworzenia nowego organu - GGK) uznająca złoże za złoże strategiczne. Zdaniem projektodawcy kwestia ta nie wymaga regulacji. Ewentualny termin do wprowadzenia złoża do wykazu miałby znaczenie jedynie instrukcyjne.
132	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a P.g.g.)	Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturowe Nasza Ziemia	**W art. 94a** dodanym w projekcie zmiany Pgig w **ust. 3** wnosimy o dodanie iż, stroną postępowania jest także gmina, na terenie której ma znaleźć się złoże strategiczne i właściciele gruntów posadowionych w obrębie złoża.	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca proponuje uwzględnienie uwagi, polegającej na włączeniu organów gminy do udziału w postępowaniach w sprawie uznania złoża za strategiczne. Proponowane nowe brzmienie przepisów:

				„Art. 94a. 1. Minister właściwy do spraw środowiska po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej, obejmujących złoże kopaliny, o której mowa w art. 10 ust. 1, wszczyna z urzędu postępowanie, jeżeli udokumentowane złoże kopaliny może spełniać kryteria uznania go za złoże strategiczne. Wszczęcie postępowania może nastąpić nie później niż w terminie miesiąca od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej. *2. Uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne następuje w drodze decyzji.* *3. Stroną postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne jest podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną albo dodatek do dokumentacji geologicznej.* *4. O wszczęciu postępowania, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw środowiska zawiadamia gminy, na terenie których jest położone złoże kopaliny.* *5. Uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne następuje, jeżeli ze względu na stan zagospodarowania terenu istnieje dostęp do złoża oraz:* *1) złoże kopaliny ma podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub dla interesu surowcowego państwa lub* *2) złoże kopaliny ma ponadprzeciętną dla danej kopaliny wielkość zasobów, lub* *3) kopalina znajdująca się w złożu odznacza się unikalnymi parametrami.* *6. Złoże kopaliny może być uznane za strategiczne w części, jeżeli w stosunku do pozostałej jego części nie jest możliwe zagospodarowanie złoża, w szczególności ze względu na istniejącą zwartą zabudowę, infrastrukturę znajdującą się nad złożem kopaliny lub zakaz prowadzenia działalności w zakresie wydobycia na terenach podlegających szczególnej ochronie.* *7. Minister właściwy do spraw środowiska występuje do państwowej służby geologicznej o opinię w celu dokonania oceny spełnienia kryteriów, o których mowa w ust. 5, oraz możliwości wskazania warunków, o których mowa w ust. 12.* *8. Państwowa służba geologiczna sporządza opinię w terminie miesiąca od dnia doręczenia wystąpienia o opinię, o którym mowa w ust. 7.* *9. Uznanie złoża kopaliny albo jego części za złoże strategiczne następuje po zasięgnięciu opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gmin, na terenie których jest położone złoże kopaliny, którego dotyczy dokumentacja geologiczna albo dodatek do dokumentacji geologicznej.* *10. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przedstawia opinię, w drodze postanowienia, w zakresie projektowanych granic złoża strategicznego oraz sposobu zagospodarowania terenu, na którym jest położone to złoże, z uwzględnieniem uwarunkowań urbanistycznych, gospodarczych, środowiskowych i kulturowych tego terenu.*

				11. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 10, zażalenie nie przysługuje. *12. W decyzji uznającej złoże kopaliny za złoże strategiczne minister właściwy do spraw środowiska może wskazać warunki, jakie gmina powinna uwzględnić w toku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 1 i art. 95a, w szczególności konieczność wprowadzenia zakazu trwałej zabudowy lub zakazu innego zagospodarowania wyznaczonego obszaru złoża strategicznego w sposób, który wyłączyłby możliwość zagospodarowania tego złoża.* *13. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli nie stwierdzi spełnienia kryteriów, o których mowa w ust. 5.* *14. Minister właściwy do spraw środowiska może uchylić lub zmienić decyzję uznającą złoże kopaliny albo jego część za złoże strategiczne, jeżeli to złoże albo jego część przestały spełniać kryteria, o których mowa w ust. 5. Przepisy ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.* *15. Minister właściwy do spraw środowiska przesyła kopie decyzji, o których mowa w ust. 2, 13 i 14, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin, państwowej służbie geologicznej oraz właściwym miejscowo pozostałym organom administracji geologicznej, organom wykonawczym gmin i wojewodom."*
133	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95a P.g.g.)	Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturowe Nasza Ziemia	W art. 95a dodanym w projekcie zmiany Pgig za pośrednictwem Gmin wprowadza się zakaz trwałej zabudowy lub innego zagospodarowania w obszarze ujawnionych i udokumentowanych złóż strategicznych, który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania ich w przyszłości. Ten zapis narusza prawo własności. W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie ustawowego mechanizmu uzyskania przez właścicieli albo użytkownika wieczystego nieruchomości odszkodowania bądź wykupienia nieruchomości lub jej części, analogicznie do art. 36 ust. 1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Uważamy, że przerzucanie na Gminę, a pośrednio na jej mieszkańców, kosztów zabezpieczenia złóż kopalin stanowiących własność Skarbu Państwa jest rażąco sprzeczne z zasadami demokratycznego państwa prawa.	**Uwaga nieuwzględniona** W uzasadnieniu do ustawy wskazano, że zakaz zabudowy wprowadzony w związku z zastosowaniem dodanego art. 95a P.g.g. należy rozumieć jako zakaz zabudowy i zagospodarowania terenu w rozumieniu art. 36 ust. 1a pkt 3 u.p.z.p. To z kolei oznacza, że zakaz ten wpisze się w katalog wyjątków wyłączających odpowiedzialność odszkodowawczą gmin, o której mowa w art. 36 ust. 1 u.p.z.p. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, jeżeli zapisy aktów planistycznych zawierają zapisy, które nie zabezpieczają możliwości przyszłej eksplantacji złoża, co dotyczy głównie złóż wydobywanych metodą odkrywkową, to uznaje się, że naruszają one zasady sporządzania studium/ planów, co stanowi podstawę stwierdzenia ich nieważności w całości lub w części. Oznacza to, że już dzisiaj takie wymogi wynikają z orzecznictwa sądowego.
134	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 2 pkt 1 lit d P.g.g.)	Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa	Proponuje się zmienić brzmienie art. 95 ust. 2 lit d na następujące: „d) granic występowania złoża kopaliny oraz granic obszarów górniczych - w przypadku odkrywkowych zakładów górniczych lub granic terenów górniczych - w przypadku podziemnych zakładów górniczych, albo położenia ujęcia wód leczniczych, termalnych lub solanek,".	**Uwaga nieuwzględniona** Obszary górnicze są ujawnianie w dokumentach planistycznych na gruncie obecnie owiązujących przepisów zgodnie z przepisem art. 104 P.g.g.

135	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 2 pkt 1 P.g.g.)	Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa	Art. 1 pkt 84 projektu przewiduje zmiany art. 95 PGiG. Wydaje się, że ujawnianie w dokumentach planistycznych zbyt szerokiego kręgu informacji o złożu może wymagać ciągłych zmian tych aktów w przypadku, gdy zmianie ulegnie którakolwiek z wymaganych w projekcie informacji (np. kategoria rozpoznania złoża). Spowolni to znacząco możliwość wnioskowania o udzielenie koncesji, gdyż po zatwierdzeniu np. dodatku do dokumentacji geologicznej podnoszącej kategorię rozpoznania złoża lub zmieniającej jedynie nazwę złoża, koniecznym stanie się najpierw zmiana studium, następnie zmiana miejscowego planu, a dopiero w dalszej kolejności wystąpienie o udzielenie koncesji. Z tych względów proponuje się zmniejszenie liczby informacji, które winny być ujawniane w aktach planistycznych, a tym samym wykreślenie z projektowanego brzmienia art. 95 ust. 2 pkt 1 następujących liter: a, c, e, f.	**Uwaga częściowo uwzględniona** W ocenie projektodawcy w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa można zrezygnować z zamieszczenia informacji o kategorii rozpoznania złoża (ust. 2 pkt 1 lit. c) i stratygrafii warstwy wodonośnej (ust. 2 pkt 3 lit. d), pozostałe elementy powinny pozostać. W studiach i planach wojewódzkich wskazywane byłyby zatem następujące elementy: Ad pkt 1 (w stosunku do złóż kopalin): a) nazwa złoża kopaliny albo nazwa ujęcia wód leczniczych, termalnych lub solanek, b) kopalina główna, kopaliny towarzyszące lub kopaliny współwystępujące, c) granice występowania złoża kopaliny albo położenia ujęcia wód leczniczych, termalnych lub solanek, d) informacja, czy złoże kopaliny zostało uznane za strategiczne w całości lub w części, e) dla złóż wód leczniczych, termalnych lub solanek - projektowane granice obszaru i terenu górniczego. Ad. Pkt 3 (w stosunku do udokumentowanych wód podziemnych w granicach projektowanych obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych): a) nazwy i numeru zbiornika wód podziemnych, b) granic zbiornika wód podziemnych, c) granic projektowanego obszaru ochronnego zbiornika wód podziemnych, Natomiast w odniesieniu do sposobu ujawnienia złóż kopalin w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego projektodawca zwraca uwagę, że plan miejscowy składa się również z części graficznej, w której powinny znaleźć się co najmniej informacje o 1) nazwie złoża albo nazwie ujęcia wód leczniczych, termalnych lub solanek oraz o 2) granicach występowania złoża kopaliny albo położenia ujęcia wód leczniczych, termalnych lub solanek. Jednocześnie projektodawca zdecydował się przenieść przepisy regulujące elementy, jakie mają być ujawniane w dokumentach planistycznych, do u.p.z.p..
136	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 5 P.g.g.)	Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa	Projektowany art. 95 ust. 5 PGiG ma na celu umożliwienie ponoszenia kosztów postępowań planistycznych przez przyszłego przedsiębiorcę, jednakże zawęża krąg podmiotów jedynie do tych, na rzecz których zatwierdzono dokumentację geologiczną złoża lub dodatek. Część koncesji może być udzielana na podstawie dokumentacji (i dodatków) przyjętych przez Skarb Państwa (w latach 70. czy 80. XX w.), co oznacza, że według projektowanego art. 95 ust. 5 to Skarb	**Uwaga nieuwzględniona** Projektowane rozwiązania dotyczące ponoszenia kosztów w art. 95 ust. 5 P.g.g. dotyczą złóż obecnie dokumentowanych. W przypadku złóż, których dokumentacje zostały zatwierdzone przed wejściem w życie nowelizacji zastosowanie znajdą odmienne zasady wskazane w przepisach przejściowych (art. 50 projektu).

			Państwa miałby ponosić koszty postępowań planistycznych. Z tych względów proponuje się nadanie następującego brzmienia ust. 5: „5. Podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną złoża lub dodatek do dokumentacji geologicznej albo podmiot ubiegający się o udzielenie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża, obejmujące złoże kopaliny określone w art. 10 ust. 1, ponosi koszty sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli koszty te wynikają z realizacji przez gminę obowiązku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.”	
137	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 4 P.g.g.)	Kopalnia Gipsu „Leszcze”	Odnośnie do przepisu zawartego w projektowanym brzmieniu art. 95 ust. 4 pkt 2 p.g.g. wydaje się, że w przepisie tym omyłkowo został przywołany przepis art. 94a ust. 11 p.g.g. zamiast art. 94a ust. 10 p.g.g. Z racjonalnego punktu widzenia nie jest uzasadnione bowiem dokonywać zmiany aktów planistycznych w celu wprowadzenia informacji o umorzeniu postępowania w sprawie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne. Wydaje się zatem, że intencją Projektodawcy była sytuacja, w której należy zmienić akty planistyczne z uwagi na wydanie decyzji uchylającą lub zmieniającą decyzje uznającą złoże kopaliny za złoże strategiczne, a zatem sytuację, o której mowa w art. 94a ust. 10 p.g.g.	**Uwaga nieuwzględniona** Odesłanie do przepisu art. 94a ust. 11 P.g.g. ma inny cel, gdyż od decyzji o umorzeniu postępowania, czy też uznaniu złoża za strategiczne zależy długość okresu na ujawnienie złoża w dokumentach planistycznych.
138	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 5 i 6 P.g.g.)	Kopalnia Gipsu „Leszcze” S.A.	Odnośnie do przepisów zawartych w projektowanych art. 95 ust. 5 i 6 p.g.g. wydaje się, że dyspozycja tych przepisów nie obejmuje sytuacji, o której mowa w art. 94b p.g.g., tj. sytuacji, w której za złoże strategiczne zostaje uznane złoże objęte własnością nieruchomości gruntowej. Tym samym obecne brzmienie proponowanych przepisów będzie w praktyce budzić wątpliwości interpretacyjne i problemy z wykładnią odnośnie do ponoszenia kosztów procedury planistycznej w takim przypadku.	**Uwaga nieuwzględniona** W przypadku złóż, o których mowa w art. 94b zastosowanie znajdą zasady ujawniania, o których mowa w art. 95 ust. 6 P.g.g. Przepisy wskazują na obowiązywanie zasad z art. 95 ust. 5 P.g.g. jedynie dla złóż strategicznych, o których mowa w art. 10 ust. 1.
139	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 7 P.g.g.)	Kopalnia Gipsu „Leszcze” S.A.	Odnośnie do przepisów zawartych w projektowanym art. 95 ust. 7 p.g.g., w przepisie tym mowa jest o obowiązku, o którym mowa w ust. 5 i 6 art. 95 p.g.g. Tymczasem, o ile projektowany ust. 5 art. 95 p.g.g. wprowadza obowiązek poniesienia kosztów zmiany aktów planistycznych przez podmiot, na którego rzecz zatwierdzono dokumentację geologiczną złoża kopaliny, to obecna redakcja projektowanego ust. 6 art. 95 p.g.g. takiego obowiązku nie wprowadza. Jeżeli intencją Projektodawcy było jedynie umożliwienie przedsiębiorcy poniesienie kosztów zmiany aktów planistycznych w wymienionych w tym przepisie przypadkach, to nie można mówić o obowiązku. Jeżeli natomiast intencją Projektodawcy było umożliwienie radzie gminy obciążenie takiego przedsiębiorcy kosztami zmiany aktów planistycznych, w sytuacjach wymienionych w tym przepisie należy zmodyfikować redakcję tego przepisu, celem wyeliminowania niejasności interpretacyjnych i umożliwienie szybszego procedowania na podstawie projektowanych przepisów.	**Uwaga nieuwzględniona** Intencją projektowanego art. 95 ust. 6 P.g.g. jest umożliwienie ponoszenia kosztów przez przedsiębiorcę. Nie chodzi o możliwość obciążenia przez gminę podmiotu. Gmina będzie mogła dochodzić poniesionych kosztów w przypadku art. 95 ust. 5 P.g.g. W ocenie projektodawcy przedmiotowe przepisy nie rodzą wątpliwości w zakresie ich stosowania.

			W tym kontekście trzeba też brać pod uwagę, że przedsiębiorca, który udokumentował złoże kopaliny będzie mógł skorzystać z prawa pierwszeństwa jedynie przez pięć lat, a informacja geologiczna należy do Skarbu Państwa, jak też większość złóż o istotnym gospodarczym znaczeniu dla kraju, tym samym przepisy stanowiące ich ochronę powinny być możliwie jasne i precyzyjne.	
140	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 4 P.g.g.)	Kopalnia Węgla Brunatnego Sieniawa Sp. z o.o.	W przypadku wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 94a ust. 1, termin na wprowadzenie obszaru złoża do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynosi: 1) 3 miesiące od dnia doręczenia gminie kopii decyzji o uznaniu złoża kopaliny lub jego części za złoże strategiczne; 2) 6 miesięcy od dnia doręczenia decyzji gminie kopii decyzji, o której mowa w art. 94a ust. 11. Terminy, o których mowa w ar. 95 ust. 4 proponowane przez Ustawodawcę należy skrócić, aby przyspieszyć rejestr złóż, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 19a oraz zapobiec ich niszczeniu m.in. poprzez wprowadzanie trwałej zabudowy nad tymi złożami w trakcie trwania okresu proponowanego przez Ustawodawcę na wprowadzenie złoża strategicznego do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.	**Uwaga nieuwzględniona** Zgodnie z wyjaśnieniem przedstawionym w uzasadnieniu z analiz przeprowadzonych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska wynika, że obecnie obowiązujący 6-miesięczny termin na ujawnienie w studium złóż węglowodorów nie jest terminem realnym do dochowania przez gminy. Tym samym uwzględnienie przedmiotowej uwagi nie jest realne.
141	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 P.g.g.)	Kopalnia Węgla Brunatnego Sieniawa Sp. z o.o.	Koszty sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli koszty te wynikają z realizacji przez gminę obowiązku, o którym mowa w ust. 4 pkt. 1. ponosi gmina, na terenie której położone jest złoże kopaliny określone w art. 10 ust. 1. Dlaczego „podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną złoża […]", czyli często przyszły przedsiębiorca (w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt. 9 Ustawy P.G.G.) ma być obarczony dodatkowymi kosztami? Wynika z tego, że często to przyszły przedsiębiorca ma ponieść koszty niezrealizowania przez samorządy postanowień z Ustawy P.G.G. mówiących o ujmowaniu oraz ujawnianiu w dokumentach planistycznych m.in. udokumentowanych złóż kopalin. Należy stworzyć oraz zastosować instrumenty, które skutecznie skłonią gminy do uwzględniania złóż kopalin w studiach uwarunkowań.	**Uwaga nieuwzględniona** Należy zwrócić uwagę, że rozwiązanie takie już obowiązuje na gruncie obecnych przepisów na podstawie art. 95 ust. 3 P.g.g. w zakresie ujawniania złóż węglowodorów. Proponowane rozwiązanie stanowi kompromis pomiędzy zabezpieczeniem interesu przedsiębiorców oraz gmin.
142	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 7 i 8 P.g.g.)	Stowarzyszenie Urbanistów ZOIU	W art. 1 pkt 84 odnoszącym się do nowej treści art. 95 Pgig skreśla się ust. 7 i 8 ze względu na przeniesienie ich treści do art. 11 dotyczącego zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy.	**Uwaga nieuwzględniona** Zdaniem projektodawcy zaproponowane rozwiązanie jest prawidłowe, ponieważ informacje o wymaganiach dot. sposobu ujawniania złóż znajdą się w głównej ustawie regulującej planowanie przestrzenne.

143	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 2 pkt 1 P.g.g.)	Polscy Związek Producentów Kruszyw	1) udokumentowanych złóż kopalin odbywa się przez wskazanie: a) nazwy złoża kopaliny albo nazwy ujęcia wód leczniczych, termalnych lub solanek, b) kopaliny głównej, kopalin towarzyszących lub kopalin współwystępujących, c) kategorii rozpoznania złoża z przypisaniem kategorii do konkretnego obszaru, o ile dotyczy, d) granic występowania złoża kopaliny albo położenia ujęcia wód leczniczych, termalnych lub solanek, e) informacji, czy złoże kopaliny zostało uznane za strategiczne w całości lub w części, f) dla złóż wód leczniczych, termalnych lub solanek projektowanych granic obszaru i terenu górniczego; W ocenie PZPK zakres informacji jest zbyt szczegółowy i może rodzić problemy w praktyce. Co w przypadku np. zmiany kategorii rozpoznania złoża po ujawnieniu go w dokumentach planistycznych? Czy wymagana będzie ponowna ich zmiana? Podobnie granice występowania złoża. Jak szczegółowo mają być wskazane? Mając na uwadze długość procesów planistycznych (5 do 10 lat) postulujemy co najmniej rezygnację z punktu c) – kategoria rozpoznania złoża.	**Uwaga uwzględniona** W ocenie projektodawcy w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa można zrezygnować z zamieszczenia informacji o kategorii rozpoznania złoża (ust. 2 pkt 1 lit. c) i stratygrafii warstwy wodonośnej (ust. 2 pkt 3 lit. d), pozostałe elementy powinny pozostać. W studiach i planach wojewódzkich wskazywane byłyby zatem następujące elementy: Ad pkt 1 (w stosunku do złóż kopalin): a) nazwa złoża kopaliny albo nazwa ujęcia wód leczniczych, termalnych lub solanek, b) kopalina główna, kopaliny towarzyszące lub kopaliny współwystępujące, c) granice występowania złoża kopaliny albo położenia ujęcia wód leczniczych, termalnych lub solanek, d) informacja, czy złoże kopaliny zostało uznane za strategiczne w całości lub w części, e) dla złóż wód leczniczych, termalnych lub solanek - projektowane granice obszaru i terenu górniczego. Ad. Pkt 3 (w stosunku do udokumentowanych wód podziemnych w granicach projektowanych obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych): a) nazwy i numeru zbiornika wód podziemnych, b) granic zbiornika wód podziemnych, c) granic projektowanego obszaru ochronnego zbiornika wód podziemnych, Natomiast w odniesieniu do sposobu ujawnienia złóż kopalin w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego projektodawca zwraca uwagę, że plan miejscowy składa się również z części graficznej, w której powinny znaleźć się co najmniej informacje o 1) nazwie złoża albo nazwie ujęcia wód leczniczych, termalnych lub solanek oraz o 2) granicach występowania złoża kopaliny albo położenia ujęcia wód leczniczych, termalnych lub solanek. Jednocześnie projektodawca zdecydował się przenieść przepisy regulujące elementy, jakie mają być ujawniane w dokumentach planistycznych, do u.p.z.p..
144	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 5 i 6 P.g.g.)	Polscy Związek Producentów Kruszyw	5. Podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną złoża lub dodatek do dokumentacji geologicznej, obejmujące złoże kopaliny określone w art. 10 ust. 1, ponosi koszty sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli koszty te wynikają z realizacji przez gminę obowiązku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.	**Uwaga nieuwzględniona** Podmiotem ponoszącym koszty powinna być strona postępowania o uznanie złoża za strategiczne. Projektodawca zaproponował, aby stroną postępowania był podmiot, na rzecz którego doszło do zatwierdzenia dokumentacji geologicznej, ponieważ postępowanie to jest bezpośrednio powiązane z poprzedzającym go postępowaniem

			6. Podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej może ponieść koszty zmiany studium oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w przypadkach, o których mowa w ust. 3 albo ust. 4 pkt 2. Proponujemy uwzględnienie również podmiotów, które mają prawo do informacji geologicznej lub prawo do korzystania z informacji geologicznej. W takim przypadku należałoby zapisać, że podmioty te mogą ponieść koszty sporządzenia lub zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.	związanym z zatwierdzeniem dokumentacji geologicznej, która zawiera m.in. informacje dotyczące wymogów ochrony złoża kopaliny.
145	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Brak obszarów perspektywicznych i prognostycznych (art. 95 p.g.g.), art. 1 pkt 84 W projekcie, w szczególności w art. 95 brakuje przepisów określających podstawową ochronę obszarów perspektywicznych oraz prognostycznych. W tej kwestii projekt nie odzwierciedla zapisów zawartych w projekcie PSP. W kontekście opublikowanego kilka miesięcy temu projektu PSP należało mieć nadzieje, że ustawodawca dostrzegając problemy i potrzebę uregulowania tej kwestii, zdecyduje się przy okazji prac nad zmianą PGG do uregulowania ochrony oraz zabezpieczenia obszarów perspektywicznych i prognostycznych. Tak się jednak nie stało, gdyż w art. 95 p.g.g. poświęconym zagadnieniom ochrony m.in. udokumentowanych złóż kopalin, kwestia ta została całkowicie pominięta. W szczególności istotne jest ujawnianie w dokumentach planistycznych informacji o koncesjach na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin oraz wskazanie podstawowych instrumentów prawnych zabezpieczających te tereny na wypadek podjęcia w przyszłości działalności górniczej. Należy postulować opracowanie kompleksowej ochrony obszarów złożowych oraz potencjalnych obszarów złożowych.	**Uwaga nieuwzględniona** Kwestia ujmowania obszarów prognostycznych wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać dogłębnej analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g. Należy także zwrócić uwagę, że wprowadzenie ograniczeń w dysponowaniu nieruchomością na obszarze, na którym jedynie może występować cenne złoże kopaliny, może być zbyt daleko idącym rozwiązaniem z uwagi na konieczność uwzględnienia przy projektowaniu przepisów władztwa planistycznego gminy, a także interesu samorządu terytorialnego w tym zakresie.
146	Art. 1 pkt 85 (w zakresie art. 95a P.g.g.)	Stowarzyszenie Rozwoju Szotlandu	W art. 95a dodanym w projekcie zmiany Pgig za pośrednictwem Gmin wprowadza się zakaz trwałej zabudowy lub innego zagospodarowania w obszarze ujawnionych i udokumentowanych złóż strategicznych, który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania ich w przyszłości. Ten zapis narusza prawo własności. W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie ustawowego mechanizmu uzyskania przez właścicieli albo użytkownika wieczystego nieruchomości odszkodowania bądź wykupienia nieruchomości lub jej części, analogicznie do art. 36 ust. 1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Uważamy, że przerzucanie na Gminę, a pośrednio na jej mieszkańców, kosztów zabezpieczenia złóż kopalin stanowiących własność Skarbu Państwa jest rażąco sprzeczne z zasadami demokratycznego państwa prawa.	**Uwaga nieuwzględniona** W uzasadnieniu do ustawy wskazano, że zakaz zabudowy wprowadzony w związku z zastosowaniem dodanego art. 95a P.g.g. należy rozumieć jako zakaz zabudowy i zagospodarowania terenu w rozumieniu art. 36 ust. 1a pkt 3 u.p.z.p. To z kolei oznacza, że zakaz ten wpisze się w katalog wyjątków wyłączających odpowiedzialność odszkodowawczą gmin, o której mowa w art. 36 ust. 1 u.p.z.p. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, jeżeli akty planistyczne zawierają zapisy, które nie zabezpieczają możliwości przyszłej eksplantacji złoża, co dotyczy głównie złóż wydobywanych metodą odkrywkową, to uznaje się, że naruszają one zasady sporządzania studium/ planów, co stanowi podstawę stwierdzenia ich

				nieważności w całości lub w części. Oznacza to, że już dzisiaj takie wymogi wynikają z orzecznictwa sądowego.
147	Art. 1 pkt 85 (w zakresie art. 95a P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Wyłączenie odpowiedzialności przedsiębiorcy prowadzącego ruch zakładu górniczego w przypadku naruszenia art. 95a p.g.g. lub przepisów prawa miejscowego lub konieczności usunięcia zabudowy tymczasowej W przypadku zlekceważenia lub naruszenie zakazu zabudowy i warunków określonych w prawie miejscowym, o których mowa w art. 95a p.g.g., odpowiedzialność przedsiębiorcy prowadzącego ruch zakładu górniczego za szkodę (art. 146 ust. 1 i art. 150 p.g.g.) powinna być wyraźnie wyłączona. Dzięki takiemu rozwiązaniu nie byłoby wątpliwości, czy ów przypadek można rozważać w kategorii wyłącznej winy poszkodowanego, a rygorystyczna odpowiedzialność przedsiębiorcy na zasadach ryzyka doznałaby uzasadnionego ograniczenia, co wpisywałoby się w także w urzeczywistnienie zapewnienia „szczególnej ochrony prawnej" i ułatwienia działalności, mającej za przedmiot złoża strategiczne. Co więcej, odpowiedzialność cywilnoprawna przedsiębiorcy powinna zostać wyłączona w przypadku konieczności usunięcia całości lub części zabudowy tymczasowej w sytuacji przystąpienia do eksploatacji złoża strategicznego i zaistnienia kolizji, o ile zostało ono ujawnione i ustalono warunki zagospodarowania terenu, o których mowa w art. 95a p.g.g., a zabudowa tymczasowa została wzniesiona po tym ujawnieniu. Należy bowiem wskazać, że jeżeli złoże strategiczne zostanie ujawnione i zostaną ustalone uwarunkowania dla zabudowy tymczasowej przestrzeni nad tym złożem w dokumentach planistycznych, to każdy podmiot lokalizujący jakikolwiek obiekt na takim terenie musi liczyć się z wysokim prawdopodobieństwem zagospodarowania takiego złoża i z koniecznością „ustąpienia" przestrzeni w przypadku kolizji z działalnością uznaną za nadrzędną. Będzie to miało istotne znaczenie, choćby ze względny na aprioryczne dopuszczenie lokalizowania instalacji OZE na obszarach złożowych. Pomimo, iż instalacje te nie będą obejmować całej powierzchni, nad którą zlokalizowane jest złoże, to lokalizacja OZE, w szczególności farm wiatrowych powoduje w istocie zajęcie większej przestrzeni niż wymagana pod samą farmę wiatrową (zasada 10H) i nie da się wykluczyć zaistnienia kolizji z działalnością górniczą (np. zajęcia na potrzeb farmy optymalnej lokalizacji potrzebnej albo wręcz koniecznej do zlokalizowania obiektu zakładu górniczego).	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
148	Art. 1 pkt 86 (w zakresie. art. 96 P.g.g.)	Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa	Proponuje się nadać art. 96 ust. 1a PGiG następujące brzmienie: „1a. W przypadku wydania zarządzenia zastępczego wojewoda wymierza wójtowi gminy, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości: 1) 3 000 zł – za uchybienie terminu, o którym mowa w art. 95 ust. 3 albo ust. 4 pkt 2; 2) 12 000 zł – za uchybienie terminu, o którym mowa w art. 95 ust. 4 pkt 1."	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca **odstąpił od rozwiązań przewidujących nakładanie na gminy kar przez wojewodów** za brak ujawnienia złóż w dokumentach planistycznych w terminie określonym ustawą. Należy też zwrócić uwagę, że nakładanie kar na wójta nie jest zasadne, gdyż to rada gminy jest organem odpowiedzialnym za uchwalenie dokumentów planistycznych.

			Proponowany przepis skutkuje karaniem gminy w przypadku nieujawnienia złoża strategicznego. Karanie gminy należy uznać za nieskuteczne i błędne, ponieważ spowoduje to de facto ukaranie ogółu mieszkańców danej gminy. Pieniądze gminy są funduszami publicznymi, pochodzącymi w większości od mieszkańców zameldowanych w danej gminie. Proponuje się ukaranie osobowo np. wójta gminy, ponieważ wywiera to bezpośrednią presję na osobę odpowiedzialną.	
149	Art. 1 pkt 87 (w zakresie art. 98a P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Udostępnienie przez przedsiębiorcę dokumentów i innych nośników informacji geologicznej (art. 98a p.g.g.), pkt 87 nowelizacji Obowiązek udostępnienia dokumentów i innych nośników, na których znajduje się informacja geologiczna, do których prawo przysługuje Skarbowi Państwa, znajduje się w dodanym art. 98a p.g.g.. Hipoteza i dyspozycja tego przepisu są wadliwe, gdyż dotyczą wydania materialnego nośnika informacji, a nie udostępnienia samej informacji (niezależnie od sposobu jej utrwalenia), co powoduje z jednej strony - zagrożenie ingerencji w informację podlegającą ochronie (np. tajemnicę przedsiębiorcy), a poza tym tworzy normę nieegzekwowalną w pewnych przypadkach. Mając na uwadze obowiązki wynikające z ustawy oraz treści decyzji koncesyjnej dot. obowiązku oraz sposobu przekazywania organom administracji geologicznej informacji geologicznej (zawartej w rdzeniach wiertniczych, próbkach, w wersji papierowej, na nośnikach elektronicznych) trudno doszukać się ratio legis takiego przepisu. W naszej ocenie jest to zbyt daleko idąca ingerencja państwa w funkcjonowanie przedsiębiorcy, w szczególności w zaproponowanym brzmieniu stanowi zagrożenie dla informacji chronionych, w tym tajemnicy przedsiębiorcy. Zastosowanie wykładni językowej do interpretacji przepisu prowadzi do wniosku, że przedsiębiorca musi udostępnić państwowej służbie geologicznej każdy dokument lub inny nośnik nawet jeżeli zawiera on informację chronioną jako tajemnica przedsiębiorstwa. Obowiązek dotyczy bowiem wydania dokumentu lub innego nośnika niezależnie, czy zawierają inne niż informacja geologiczna informacje. Ponadto, każda opinia, ekspertyza zawiera jakąś informację geologiczną, a zatem zgodnie z dyspozycją art. 98a p.g.g. powinna podlegać udostępnieniu państwowej służbie geologicznej. Poza tym, co w przypadku gdy informacja przechowywana jest na serwerach wirtualnych, w chmurze? Przedmiotem zainteresowania i praw jest przecież nie nośnik sam w sobie np. dysk komputera, ale informacja. Abstrahując od zasadności wprowadzania omawianego obowiązku, nie może on dotyczyć udostępnienia nośników, a musi być ograniczony jedynie do udostępnienia konkretnej informacji niezależnie od sposobu jej utrwalenia i w sposób wybrany przez udostępniającego przedsiębiorcę.	**Uwaga nieuwzględniona** Intencją projektodawcy jest pozyskanie informacji geologicznej, która zgodnie z przepisami prawa powinna znajdować w archiwum geologicznym. Nie jest natomiast intencją pozyskiwanie i ingerencja w informacje chronione takie jak tajemnica przedsiębiorca.

			Co więcej, w art. 98a projektodawca użył sformułowania „każdy, w czyim posiadaniu znajdują się dokumenty …”. Zatem zobowiązanym do wydania dokumentów zawierających informację geologiczną jest również podmiot, który nie ma prawa korzystania z informacji geologicznej w rozumieniu art. 99 ust. 2 i 3 p.g.g.. Przykładowo tak samo zobowiązany będzie podmiot posiadający prawo do korzystania z informacji geologicznej oraz podmiot posiadający ww. dokumenty lub inne nośniki ze względu na wykonywanie prac eksperckich czy doradczych. Należy zwrócić uwagę, że takie zachowanie zobowiązanego do udostępnienia dokumentów może w niektórych przypadkach narazić go nawet na odpowiedzialność kontraktową wobec jego zleceniodawcy. Abstrahując od słuszności koncepcji projektowanego przepisu należy zauważyć, że przepis zawarty w ust. 2 należałoby przeredagować pod względem językowym („2. Powództwo w sprawach, o których mowa w ust. 1, wytacza się do sądu ustalonego według siedziby podmiotu pełniącego państwową służbę geologiczną”).	
150	Art. 1 pkt 93 (w zakresie art. 103a P.g.g.)	PGNiG S.A.	**Wprowadzenie delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia w sprawie wzoru ewidencji substancji magazynowej i ewidencji składowanych odpadów.** <u>Propozycja:</u> Zmiana brzmienia art. 1 pkt 93: *„93) po art. 103 dodaje się art. 103a w brzmieniu* *(…)* ***10. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące wzoru ewidencji substancji magazynowanej i ewidencji składowanych odpadów, których treść jest uzależniona od rodzajów magazynowanych substancji lub składowanych odpadów.”*** <u>Uzasadnienie:</u> Wprowadzenie takiego przepisu będzie miało charakter porządkujący i ujednolici treść sporządzanych ewidencji, w tym zgodności z przepisami dotyczącymi decyzji koncesyjnych w zakresie prowadzonego monitoringu składowisk i obowiązku przesyłania organowi koncesyjnemu rocznych sprawozdań z prowadzonego monitoringu.	**Projektodawca zrezygnował z przedmiotowego przepisu.**
151	art. 1 pkt 95 (w zakresie art. 108 P.g.g.)	Polski Związek Producentów Kruszyw	Jest: „dowody potwierdzające prawo wnioskodawcy do nieruchomości położonej w granicach zakładu górniczego albo zakładu, w granicach której wykonywane są roboty górnicze albo geologiczne” Proponuje się: „dowody potwierdzające prawo wnioskodawcy do nieruchomości położonej w granicach zakładu górniczego albo zakładu, w granicach której wykonywane są	**Uwaga nieuwzględniona** Wymóg dołączenia do wniosku o udzielenie koncesji dowodu potwierdzającego prawo przysługujące wnioskodawcy do nieruchomości gruntowej, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność (art 26 ust. 2 pkt 2 P.g.g.) odnosi się jedynie do działalności w zakresie wydobywania kopaliny metodą odkrywkową z wyłączeniem węgla brunatnego.

			roboty górnicze albo geologiczne, **chyba że dowody te stanowiły załącznik do wniosku o wydanie decyzji koncesyjnej**" Zgodnie z art. 26 ust. 2 pkt 2 dokumenty te są załącznikiem do wniosku koncesyjnego. Nie jest zrozumiały cel ich ponownego przedstawiania na etapie zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego.	Jednocześnie projektodawca wycofał się z projektowanej kompleksowej zmiany art. 24 ust. 1 pkt 2, polegającej na całkowitej rezygnacji z obowiązku wykazywania się przez wnioskodawcę prawem do korzystania z nieruchomości na etapie postępowania koncesyjnego i przeniesieniu tego obowiązku na etap zatwierdzania planu ruchu zakładu górniczego, zachowując powyższą regulację jedynie w odniesieniu do działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu soli kamiennej oraz siarki rodzimej metodą otworową, poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż, a także podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji oraz podziemnym składowaniu odpadów.
152	Art. 1 pkt 95 lit. c (w zakresie art. 108 ust. 9 P.g.g.)	Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa	Z uwagi na szerokie granice podziemnych zakładów górniczych, postuluje się wykreślenie z projektu art. 1 pkt 95 lit. c, wprowadzającego do art. 108 ust. 9 punkt 3a. Tytuł prawny do nieruchomości, w przypadku koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż, jest wymagany na etapie udzielenia koncesji i z tych względów brak jest potrzeby ponownego przedkładania dowodów ww. tytułu na etapie zatwierdzania planów ruchu zakładu górniczego.	**Uwaga nieuwzględniona** Wymóg dołączenia do wniosku o udzielenie koncesji dowodu potwierdzającego prawo przysługujące wnioskodawcy do nieruchomości gruntowej, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność (art 26 ust. 2 pkt 2 P.g.g.) odnosi się jedynie do działalności w zakresie wydobywania kopaliny metodą odkrywkową z wyłączeniem węgla brunatnego. Jednocześnie projektodawca wycofał się z projektowanej kompleksowej zmiany art. 24 ust. 1 pkt 2, polegającej na rezygnacji z obowiązku wykazywania się przez wnioskodawcę prawem do korzystania z nieruchomości na etapie postępowania koncesyjnego i przeniesienia tego obowiązku na etap zatwierdzania planu ruchu zakładu górniczego, zachowując powyższą regulację jedynie w odniesieniu do działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu soli kamiennej oraz siarki rodzimej metodą otworową, poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż, a także podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji oraz podziemnym składowaniu odpadów.
153	Art. 1 pkt 95 lit. b (w zakresie art. 108 ust. 3a P.g.g.)	OGP GAS-SYSTEM S.A.	Art. 1 pkt 95 lit. b) dodający do art. 108 ustawy Pgg nowy ust. 3a w brzmieniu: „3a. Otwory wiertnicze, w szczególności eksploatacyjne, oraz rekonstrukcje odwiertów na potrzeby ruchu zakładu górniczego, mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy zostały przewidziane w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów albo w projekcie zagospodarowania złoża oraz są zgodne z warunkami określonymi w koncesji albo w decyzji inwestycyjnej." Propozycja zmiany A) Rezygnacja z przedmiotowego przepisu albo B) Zmiana brzmienia projektowanego przepisu na następującą: 3a. Otwory wiertnicze, w szczególności eksploatacyjne, oraz rekonstrukcje odwiertów na potrzeby ruchu zakładu górniczego, mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy zostały przewidziane w dokumentacji geologiczno-	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca zaproponował następujące brzmienie art. 108 ust. 3a P.g.g.: *„3a. Otwory wiertnicze, w tym eksploatacyjne, oraz rekonstrukcje zlikwidowanych odwiertów, z wyłączeniem otworów wiertniczych wykonywanych na potrzeby ruchu zakładu górniczego, mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji albo w decyzji inwestycyjnej oraz gdy zostały przewidziane w projekcie zagospodarowania złoża albo w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, a w przypadku podziemnego*

			inwestycyjnej złoża węglowodorów albo w projekcie zagospodarowania złoża oraz są zgodne z warunkami określonymi w koncesji albo w decyzji inwestycyjnej. Wymóg wskazany w zdaniu pierwszym nie dotyczy powierzchni objętej koncesją na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, o ile wymieniona w nim działalność nie prowadzi do wydobycia kopaliny ze złoża.” Uzasadnienie Proponowany przepis jest bardzo niekorzystny dla wszystkich funkcjonujących oraz perspektywicznych operatorów podziemnych magazynów substancji w złożach soli kamiennej, gdyż całkowicie wyklucza możliwość dogęszczania siatki otworowej czy wręcz wykonywania jakichkolwiek nowych otworów, w okresie, w którym dana powierzchnia nie jest objęta koncesją na wydobywanie. Poprzez odesłanie do projektu zagospodarowania złoża ustawodawca wyraźnie wskazuje, że otwory mogą być wykonywane tylko w ramach koncesji na wydobywanie, gdyż koncesja na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji nie posiada projektu zagospodarowania złoża. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 26 ust. 1 i ust. 3 oraz art. 27 Pgg projekt zagospodarowania złoża stanowi załącznik do wniosku o udzielenie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża, a nie do wniosku o udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji. Biorąc pod uwagę projektowane zmiany art. 21 ust. 4b Pgg, oraz projektowane nowe art. 21b i art. 23c Pgg przedmiotowy przepis wykluczy możliwość wykonywania otworów wiertniczych oraz rekonstrukcji otworów na podziemnych bezzbiornikowych magazynach gazu. Uwzględnienie uwag GAZ-SYSTEM do dodawanego art. 21 ust. 4b Pgg pośrednio pozwoli na taką działalność przy założeniu, że funkcjonować będą zarówno koncesja na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, jak i koncesja na wydobywanie kopaliny ze złoża. Jednak po wydobyciu kopaliny ze złoża, działalność polegająca na bezzbiornikowym magazynowaniu substancji może być w praktyce prowadzona jedynie w oparciu o koncesję na magazynowanie. W takiej sytuacji wymóg uzyskiwania koncesji na wydobywanie dla będącego częścią działalności operacyjnej magazynu gazu wykonywania otworów lub ich rekonstrukcji (nie prowadzącego do wydobycia kopaliny ze złoża) nie wydaje się być uzasadnionym. Alternatywnie należałoby rozważyć wprowadzenie procedury zatwierdzania projektów zagospodarowania złóż decyzją inną, niż decyzja o udzieleniu koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża.	*bezzbiornikowego magazynowania substancji mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji.”,* Projektodawca nie podziela opinii, że „przedmiotowy przepis wykluczy możliwość wykonywania otworów wiertniczych oraz rekonstrukcji otworów na podziemnych bezzbiornikowych magazynach gazu”. Nie uważa również za uzasadnione wprowadzenia wymogu „procedury zatwierdzania projektów zagospodarowania złóż decyzją inną, niż decyzja o udzieleniu koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża”, tak aby projekty zagospodarowania złoża mogły mieć zastosowanie również do zagospodarowania podziemnych magazynów substancji. W przypadku koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji wykonanie dodatkowych otworów wiertniczych będzie możliwe, o ile będzie to zgodne z warunkami określonymi w koncesji. Należy również zauważyć, że dopuszczalne jest równoczesne prowadzenie działalności w zakresie wydobywania kopaliny oraz magazynowania substancji (po doprecyzowaniu projektowanego art. 21 ust. 4a ustawy P.g.g. nie powinno być w tym zakresie wątpliwości), wobec czego realizacja otworów wiertniczych i rekonstrukcji będzie możliwa nie tylko na podstawie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża, ale również na podstawie koncesji na magazynowanie substancji (o ile będzie taka potrzeba).
154	Art. 1 pkt 95 (w zakresie art. 108 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 108: a) w ust. 2a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „2a. Plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla, a także zakładu górniczego prowadzącego wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla, określa również przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia bezpieczeństwa podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym:”, b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:	**Uwaga częściowo uwzględniona** Przy projektowaniu tego przepisu wzięto przede wszystkim pod uwagę zapewnienie stronom postępowania - właścicielom (użytkownikom wieczystym) nieruchomości, w granicach których ma być wykonywana zamierzona działalność, udziału w postępowaniu oraz możliwości ochrony swoich praw do nieruchomości, w której ma być wykonywania koncesjonowana działalność.

			„3a. Otwory wiertnicze, w szczególności eksploatacyjne, ~~oraz rekonstrukcje odwiertów~~ na potrzeby ruchu zakładu górniczego, mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy zostały przewidziane w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów albo w projekcie zagospodarowania złoża oraz są zgodne z warunkami określonymi w koncesji albo w decyzji inwestycyjnej.”, c) w ust. 9 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) dowody potwierdzające prawo wnioskodawcy do nieruchomości położonej w granicach zakładu górniczego albo zakładu, w granicach której wykonywane są roboty górnicze albo geologiczne;”, d) w ust. 9g po wyrazach „Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin” dodaje się wyrazy „w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw geologii”; LPB zwraca uwagę, że na etapie opracowania dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej przedsiębiorca nie jest w stanie zaplanować ilości i częstotliwości prowadzenia rekonstrukcji odwiertów, tym bardziej, że w głównej mierze są one następstwem awarii mechanicznej (zużycia) sprzętów będących wyposażeniem odwiertów – np. elektryczne pompy wgłębne. Jednocześnie LPB zwraca uwagę, iż taki zapis mógłby pozostać w przypadku zdefiniowania pojęcia „rekonstrukcji odwiertów” rozumianego jako jeden z cyklicznych procesów technologicznych mających na celu utrzymanie wydobycia na określonym poziomie – np. szczelinowanie hydrauliczne przy prowadzeniu eksploatacji tzw. gazów łupkowych.	W ocenie projektodawcy nie powinna być dopuszczalna możliwość wykonywania nowych otworów eksploatacyjnych bądź rekonstrukcji odwiertów (nieujętych w koncesji) bez udziału stron postepowania – właścicieli nieruchomości, wyłącznie na podstawie planu ruchu zakładu górniczego. W postępowaniu o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego właściciele (użytkownicy wieczyści) nieruchomości gruntowych nie są stronami postępowania. Ponieważ na etapie postępowania koncesyjnego nowe otwory eksploatacyjne bądź rekonstrukcje odwiertów nie byłyby uwzględnione w koncesji, tym samym nie zostałyby uwzględnione strony postępowania, które nie miałyby możliwości ochrony swoich praw do przestrzeni, w której ma być wykonywania koncesjonowana działalność. Należy podkreślić, że projektowany przepis dotyczy wyłącznie wykonywania otworów eksploatacyjnych bądź rekonstrukcji odwiertów (nieujętych w koncesji) w celu eksploatacji złoża (co zostanie doprecyzowane w przepisie), natomiast nie dotyczy technicznych otworów wiertniczych, uwzględnianych w projektach technicznych, wykonywanych z uwagi na zagrożenia wodne, metanowe, siarkowodorowe, itp. występujące w ruchu zakładu górniczego. *„3a. Otwory wiertnicze, w tym eksploatacyjne, oraz rekonstrukcje zlikwidowanych odwiertów, z wyłączeniem otworów wiertniczych wykonywanych na potrzeby ruchu zakładu górniczego, mogą zostać wykonane tylko wtedy, gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji albo w decyzji inwestycyjnej oraz gdy zostały przewidziane w projekcie zagospodarowania złoża albo w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża* węglowodorów, *a w przypadku podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji – gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji."*
155	Art. 1 pkt 95 (w zakresie art. 108 P.g.g.)	Krajowy Sekretariat Górnictwa i Energetyki NSZZ Solidarność	W art. 108 ust. 9 dokonać modyfikacji projektowanego pkt 3a i wprowadzić przepis pkt 3a w następującym brzmieniu: „3a) dowody potwierdzające prawo wnioskodawcy do nieruchomości położonej w granicach obszaru górniczego albo zakładu, w granicach której wykonywane są roboty górnicze albo geologiczne;”	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy projektowany przepis jest korzystniejszy dla przedsiębiorców, niż propozycja KSGiE NSZZ Solidarność przedstawiona w uwadze.
156	Art. 1 pkt 95 (art. 108 ust 3a P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Obligatoryjność ujmowania wszystkich otworów wiertniczych w projekcie zagospodarowania złoża (art. 108 ust 3a p.g.g.), pkt 95 nowelizacji W zaproponowanym brzmieniu przepis nakazuje wcześniejsze wpisanie wszystkich otworów wiertniczych, niezależnie od ich rodzaju (tj. dołowych i powierzchniowych), we wszystkich typach zakładów górniczych do projektów zagospodarowania złoża (dalej też: „PZZ”), warunków koncesyjnych i innych dokumentacji.	**Uwaga częściowo uwzględniona** Przy projektowaniu tego przepisu wzięto przede wszystkim pod uwagę zapewnienie stronom postępowania - właścicielom (użytkownikom wieczystym) nieruchomości, w granicach których ma być wykonywana zamierzona działalność, udziału w postępowaniu oraz możliwości ochrony swoich praw do nieruchomości, w której ma być wykonywania koncesjonowana działalność.

			Tymczasem w ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny, np. rud miedzi otwory wykonywane na potrzeby ruchowe (rozpoznające zagrożenia, warunki górotworu a nawet złożowe) są opisane co do ich potrzeby w Planie Ruchu i są wykonywane na podstawie Projektów technicznych wykonywanych na bieżąco w ruchu zakładu. Koncesje eksploatacyjne ani PZZ-ty nie przewidują tak szczegółowych, ruchowych zagadnień do opisywania. Takie uszczegółowienie na etapie tworzenia warunków koncesji i opracowywania PZZ będzie powodowało ograniczenie w możliwości konstruowania technicznych sposobów prowadzenia ruchu i dobierania adekwatnych środków na etapach tworzenia i realizacji planu ruch oraz opracowywania projektów technicznych. Podejrzewamy, że intencją wnioskodawcy było wskazanie takiego obowiązku dla zakładów górniczych „prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla, a także zakładu górniczego prowadzącego wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla", tak jak to jest w propozycji zmiany art. 108 ust 2a. Stąd nasza propozycja doszczegółowienia propozycji art. 108 ust 3a, w poniższym brzmieniu: „3a. Otwory wiertnicze, w szczególności eksploatacyjne, oraz rekonstrukcje odwiertów na potrzeby ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla, a także zakładu górniczego prowadzącego wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla, mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy zostały przewidziane w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów albo w projekcie zagospodarowania złoża oraz są zgodne z warunkami określonymi w koncesji albo w decyzji.".	W ocenie projektodawcy nie powinna być dopuszczalna możliwość wykonywania nowych otworów eksploatacyjnych bądź rekonstrukcji odwiertów (nieujętych w koncesji) bez udziału stron postepowania – właścicieli nieruchomości, wyłącznie na podstawie planu ruchu zakładu górniczego. W postępowaniu o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego właściciele (użytkownicy wieczyści) nieruchomości gruntowych nie są stronami postępowania. Ponieważ na etapie postępowania koncesyjnego nowe otwory eksploatacyjne bądź rekonstrukcje odwiertów nie byłyby uwzględnione w koncesji, tym samym nie zostałyby uwzględnione strony postępowania, które nie miałyby możliwości ochrony swoich praw do przestrzeni, w której ma być wykonywania koncesjonowana działalność. Należy podkreślić, że projektowany przepis dotyczy wyłącznie wykonywania otworów eksploatacyjnych bądź rekonstrukcji odwiertów (nieujętych w koncesji) w celu eksploatacji złoża (co zostanie doprecyzowane w przepisie), natomiast nie dotyczy technicznych otworów wiertniczych, uwzględnianych w projektach technicznych, wykonywanych z uwagi na zagrożenia wodne, metanowe, siarkowodorowe, itp. występujące w ruchu zakładu górniczego. *„3a. Otwory wiertnicze, w tym eksploatacyjne, oraz rekonstrukcje zlikwidowanych odwiertów, z wyłączeniem otworów wiertniczych wykonywanych na potrzeby ruchu zakładu górniczego, mogą zostać wykonane tylko wtedy, gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji albo w decyzji inwestycyjnej oraz gdy zostały przewidziane w projekcie zagospodarowania złoża albo w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża* węglowodorów, *a w przypadku podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji – gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji."*
157	Art. 1 pkt 95 (w zakresie art. 108 P.g.g.)	Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol" S.A.	Art. 1 pkt. 95 ppkt c) projektu ustawy uległ zmianie i otrzymał następujące brzmienie: „ w ust. 9 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) dowody potwierdzające prawo wnioskodawcy do nieruchomości położonej w granicach obszaru górniczego albo zakładu, w granicach której wykonywane są roboty górnicze albo geologiczne;"	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy projektowany przepis jest korzystniejszy dla przedsiębiorców, niż propozycja przedstawiona w uwadze.
158	Art. 1 pkt 95 (w zakresie art. 108 ust. 2a P.g.g.)	Grupa Azoty S.A.	Propozycja zmiany brzmienia art. 108 ust. 2a P.g.g.: *„Plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla, a także zakładu górniczego prowadzącego wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku*	**Uwaga uwzględniona**

			węgla, określa również przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia bezpieczeństwa podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym:"	
159	Art. 1 pkt 95 (w zakresie art. 108 ust. 3a P.g.g.)	Grupa Azoty S.A.	Propozycja dodania art. 108 ust. 3a P.g.g.: *„3a. Otwory wiertnicze, w tym eksploatacyjne, oraz rekonstrukcje zlikwidowanych odwiertów, z wyłączeniem otworów wiertniczych wykonywanych na potrzeby ruchu zakładu górniczego, mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji albo w decyzji inwestycyjnej oraz gdy zostały przewidziane w projekcie zagospodarowania złoża albo w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, a w przypadku podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji – gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji."*	**Uwaga uwzględniona**
160	Art. 1 pkt 95 (w zakresie art. 108 ust. 9 pkt 3a P.g.g.)	Grupa Azoty S.A.	Propozycja dodania art. 108 ust. 9 pkt 3a P.g.g.: *„w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu metodą otworową soli kamiennej, siarki rodzimej albo węglowodorów ze złóż, a także podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji albo podziemnym składowaniu odpadów - dowody potwierdzające prawo wnioskodawcy do nieruchomości położonej w granicach zakładu górniczego albo zakładu, w granicach której wykonywane są roboty górnicze albo geologiczne;"*	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca uwzględnił uwagę dodając w art. 108 w ust. 9 P.g.g. pkt 3a w brzmieniu: *"3a) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu soli kamiennej oraz siarki rodzimej metodą otworową, poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż, a także podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji oraz podziemnym składowaniu odpadów - dowody potwierdzające prawo wnioskodawcy do nieruchomości położonej w granicach zakładu górniczego albo zakładu, w granicach której wykonywane są roboty górnicze albo geologiczne;"*
161	Art. 1 pkt 95 (w zakresie art. 108 ust. 9g P.g.g.)	Grupa Azoty S.A.	Propozycja zmiany brzmienia art. 108 ust. 9g P.g.g.: *„Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw geologii, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres polityki korporacyjnej, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości przedstawianych w niej informacji oraz zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej."*	**Uwaga uwzględniona**
162	Art. 1 pkt 96 (w zakresie art. 112 P.g.g.)	Polski Związek Producentów Kruszyw	Ten, kto trudni się szkoleniem osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego, jest obowiązany posiadać kadrę oraz środki umożliwiające prowadzenie szkoleń.", b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:	**Uwaga nieuwzględniona** Szkolenie osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego ma znaczący wpływ na bezpieczeństwo ruchu zakładu górniczego i bezpieczeństwo pracowników tego zakładu górniczego, jak również na bezpieczeństwo środowiska i bezpieczeństwo powszechne. W związku z powyższym konieczne jest zapewnienie właściwego

			„4a. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 4, stwierdza, w drodze decyzji, właściwy organ nadzoru górniczego, na wniosek tego, kto trudni się szkoleniem.” Ze względu na brak kryteriów co rozumie się przez kadrę oraz jakie środki umożliwiają prowadzenie szkoleń, decyzja o której mowa w ust. 4 a staje się decyzją uznaniową. Przepis ten jest korupcjogenny dlatego należałoby dokładnie określić kryteria, które firmy szkoleniowe mają spełniać, aby otrzymać decyzję organu nadzoru górniczego, aby wyeliminować uznaniowość w postępowaniu administracyjnym w tym zakresie.	poziomu tych szkoleń, m.in. przez wcześniejsze sprawdzenie, czy podmiot trudniący się szkoleniem posiada kadrę oraz środki umożliwiające prowadzenie szkoleń, a podczas szkolenia będzie realizował odpowiedni program. Celem projektowanego art. 112 ust. 4a P.g.g., jest umożliwienie dokonania przez organ nadzoru górniczego oceny posiadania kadry oraz środków umożliwiających prowadzenie szkolenia jeszcze przed rozpoczęciem działalności w zakresie szkoleń. Działanie takie ma charakter prewencyjny, służy zapewnieniu pewnych – zależnych od potrzeb szkoleniowych – standardów. Ponadto należy podkreślić, że wydanie decyzji odmawiającej stwierdzenia spełniania warunków określonych w art. 112 ust. 4 P.g.g. wymaga szczegółowego uzasadnienia, a decyzja ta podlega instancyjnej kontroli administracyjnej przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, a następnie kontroli sądowoadministracyjnej. Należy wskazać, że projektowana norma art. 112 ust. 4a P.g.g. stanowi jedynie powrót do sprawdzonych rozwiązań, ponieważ jest ona odpowiednikiem normy zawartej w art. 74 ust. 4 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – *Prawo geologiczne i górnicze* (Dz. U. z 2005 r. poz. 1947, z późn. zm.), zwanej dalej „P.g.g. z 1994 r.”. Stosowanie tych przepisów w okresie obowiązywania P.g.g. z 1994 r., tj. do 31 grudnia 2011 r., w praktyce nie budziło wątpliwości.
163	Art. 1 pkt 99 (w zakresie art. 124a P.g.g.)	IGG PGNiG RGO	„Art. 124a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin może udzielać podmiotom zawodowo trudniącym się ratownictwem górniczym oraz jednostkom zawodowo trudniącym się ratownictwem górniczym zorganizowanym przez przedsiębiorcę dotacji w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, zwanej dalej „dotacją”, na: 1) utrzymywanie całodobowej służby dyspozytorskiej; 2) utrzymywanie stałej gotowości do prowadzenia akcji ratowniczych i prac profilaktycznych; 3) utrzymywanie obiektów i pomieszczeń przygotowanych do pełnienia całodobowego dyżuru; 4) zakup i utrzymanie środków transportu do przewozu zastępów ratowniczych oraz pogotowi specjalistycznych wraz z wyposażeniem do prowadzenia akcji ratowniczych i prac profilaktycznych; 5) zakup i utrzymanie specjalistycznego sprzętu ratowniczego oraz wozów bojowych przeznaczonych dla zastępów ratowniczych oraz pogotowi specjalistycznych; 6) prowadzenie akcji ratowniczych i prac profilaktycznych; 7) organizowanie i przeprowadzanie w ratownictwie górniczym specjalistycznych badań lekarskich, specjalistycznych badań psychologicznych oraz specjalistycznych szkoleń.:” W konsekwencji przeprowadzonych analiz uznano za zasadne rozszerzenie w art. 124a. ust. 1. Projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i	**Projektodawca rezygnuje z przepisu, do którego zgłoszono uwagę**

			górnicze z dnia 9 czerwca 2011 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420) zapisu dotyczącego możliwości skorzystania z mechanizmu dofinansowywanie poprzez dodanie do kręgu podmiotów, które mogą skorzystać z dotacji - jednostek zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym zorganizowanych przez przedsiębiorcę. Należy mieć na uwadze, że elementem struktury ratownictwa górniczego w Polsce są poza podmiotami zawodowo trudniącymi się ratownictwem górniczym, także służby ratownictwa górniczego przedsiębiorców posiadające status jednostki zawodowo trudniącej się ratownictwem górniczym (np. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. w Warszawie – Oddział Ratownicza Stacja Górnictwa Otworowego w Krakowie – która jako specjalistyczna jednostka zawodowo trudniąca się ratownictwem górniczym jest zorganizowaną służbą ratownictwa górniczego przedsiębiorcy, ale także wykonuje zadania na rzecz innych przedsiębiorców). Oddział Ratownicza Stacja Górnictwa Otworowego w Krakowie podobnie jak i podmioty zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym prowadzi swoją działalność skierowaną na zapewnienie bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego oraz bezpieczeństwa powszechnego, a także wykonuje prace zapobiegające bezpośredniemu zagrożeniu bezpieczeństwa osób lub ruchu zakładu górniczego (tzw. prac profilaktycznych). Swoje obowiązki realizuje poprzez zorganizowaną i powołaną decyzją Wyższego Urzędu Górniczego, jednostkę ratownictwa górniczego. Aktualnie PGNiG S.A. w Warszawie - Oddział Ratownicza Stacja Górnictwa Otworowego w Krakowie jest jedyną jednostką zawodowo zajmująca się ratownictwem w górnictwie otworowym. Pomimo tego, że w przypadku świadczenia usług ratowniczych przez jednostki zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym zorganizowanych przez przedsiębiorcę na rzecz przedsiębiorców górniczych jest zawierana umowa o charakterze cywilnoprawnym, to całości kosztów funkcjonowania wyspecjalizowanego ratownictwa górniczego wymaga bardzo dużych nakładów pieniężnych. Jednostki zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym muszą osiągać wysokie standardy w zakresie organizacji i wyposażenia, które są gwarantem wsparcia bezpieczeństwa załóg górniczych oraz bezpieczeństwa powszechnego, co wymaga wysokiego zaangażowania finansowego. Zadania, które realizują jednostki zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym są zadaniami mającymi także na celu ochronę bezpieczeństwa powszechnego, których realizacja nie powinna być finansowana wyłącznie na zasadach komercyjnych. Podkreślenia wymaga, że w przepisach dotyczących ratownictwa górniczego powinny istnieć rozwiązania umożliwiające zaangażowanie finansowe państwa we wspieranie podwyższania standardów w zakresie ratownictwa górniczego. Wobec powyższego, uważa się za zasadne dofinansowanie realizacji zadań realizowanych w ramach ratownictwa górniczego przez specjalistyczne jednostki zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym zorganizowane przez przedsiębiorcę. Rozszerzenie kręgu adresatów przepisu przyniesie pozytywne skutki społeczne oraz gospodarcze, ponieważ takie działanie	

			wzmocni rynek usług ratowniczych, w którym konieczne jest zwiększenie profesjonalnego wsparcia ratowniczego, co niewątpliwie związane jest z dużymi nakładami finansowymi.	
164	Art. 1 pkt 99 (w zakresie art. 124a P.g.g.)	PGNiG S.A.	**Umożliwienie skorzystania z dotacji jednostkom zawodowo trudniącym się ratownictwem górniczym zorganizowanym przez przedsiębiorcę.** Propozycja: *„Art. 124a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin może udzielać podmiotom zawodowo trudniącym się ratownictwem górniczym* ***oraz jednostkom zawodowo trudniącym się ratownictwem górniczym zorganizowanym przez przedsiębiorcę*** *dotacji w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, zwanej dalej „dotacją”, na:* *1) utrzymywanie całodobowej służby dyspozytorskiej;* *2) utrzymywanie stałej gotowości do prowadzenia akcji ratowniczych i prac profilaktycznych;* *3) utrzymywanie obiektów i pomieszczeń przygotowanych do pełnienia całodobowego dyżuru;* *4) zakup i utrzymanie środków transportu do przewozu zastępów ratowniczych oraz pogotowi specjalistycznych wraz z wyposażeniem do prowadzenia akcji ratowniczych i prac profilaktycznych;* *5) zakup i utrzymanie specjalistycznego sprzętu ratowniczego oraz wozów bojowych przeznaczonych dla zastępów ratowniczych oraz pogotowi specjalistycznych;* *6) prowadzenie akcji ratowniczych i prac profilaktycznych;* *7) organizowanie i przeprowadzanie w ratownictwie górniczym specjalistycznych badań lekarskich, specjalistycznych badań psychologicznych oraz specjalistycznych szkoleń.”* Uzasadnienie: W konsekwencji przeprowadzonych analiz uznano za zasadne rozszerzenie możliwości skorzystania z mechanizmu dofinansowywania poprzez o **jednostki zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym zorganizowane przez przedsiębiorcę.** Należy mieć na uwadze, że elementem struktury ratownictwa górniczego w Polsce są poza podmiotami zawodowo trudniącymi się ratownictwem górniczym, także służby ratownictwa górniczego przedsiębiorców posiadające status jednostki zawodowo trudniącej się ratownictwem górniczym (np. PGNiG S.A. w Warszawie – Oddział Ratownicza Stacja Górnictwa Otworowego w Krakowie – która jako specjalistyczna jednostka zawodowo trudniąca się ratownictwem górniczym jest zorganizowaną służbą ratownictwa górniczego przedsiębiorcy, ale także wykonuje zadania na rzecz innych przedsiębiorców). Oddział Ratownicza Stacja Górnictwa Otworowego w Krakowie, podobnie jak i podmioty zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym, prowadzi swoją działalność skierowaną na zapewnienie bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego oraz bezpieczeństwa powszechnego, a także wykonuje prace zapobiegające	**Projektodawca rezygnuje z przepisu, do którego zgłoszono uwagę**

			bezpośredniemu zagrożeniu bezpieczeństwa osób lub ruchu zakładu górniczego (tzw. prac profilaktycznych). Swoje obowiązki realizuje poprzez zorganizowaną i powołaną decyzją Wyższego Urzędu Górniczego, jednostkę ratownictwa górniczego. Aktualnie PGNiG S.A. w Warszawie - Oddział Ratownicza Stacja Górnictwa Otworowego w Krakowie jest jedyną jednostką zawodowo zajmująca się ratownictwem w górnictwie otworowym. Pomimo tego, że w przypadku świadczenia usług ratowniczych przez jednostki zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym zorganizowanych przez przedsiębiorcę na rzecz przedsiębiorców górniczych zawiera się umowę o charakterze cywilnoprawnym, to całość kosztów funkcjonowania wyspecjalizowanego ratownictwa górniczego wciąż wymaga bardzo dużych nakładów pieniężnych. Jednostki zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym muszą osiągać wysokie standardy w zakresie organizacji i wyposażenia, będące gwarantem wsparcia bezpieczeństwa załóg górniczych oraz bezpieczeństwa powszechnego, co wymaga wysokiego zaangażowania finansowego. Zadania, które realizują jednostki zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym są zadaniami mającymi także na celu ochronę bezpieczeństwa powszechnego, których realizacja nie powinna być finansowana wyłącznie na zasadach komercyjnych. Podkreślenia wymaga, że w przepisach dotyczących ratownictwa górniczego powinny istnieć rozwiązania umożliwiające zaangażowanie finansowe państwa we wspieranie podwyższania standardów w zakresie ratownictwa górniczego. Wobec powyższego, uważa się za zasadne dofinansowanie realizacji zadań realizowanych w ramach ratownictwa górniczego przez specjalistyczne jednostki zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym zorganizowane przez przedsiębiorcę. Rozszerzenie kręgu adresatów przepisu przyniesie pozytywne skutki społeczne oraz gospodarcze, ponieważ działanie to wzmocni rynek usług ratowniczych, w którym konieczne jest zwiększenie profesjonalnego wsparcia ratowniczego, co niewątpliwie związane jest z dużymi nakładami finansowymi.	
165	Art. 1 pkt 103 (w zakresie art. 127d P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 127d ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przez strumień dwutlenku węgla należy rozumieć substancje powstające w procesie wychwytywania dwutlenku węgla lub w procesie technologicznym, kierowane do podziemnego składowiska dwutlenku węgla, spełniające kryteria akceptacji jego składu.”; Możliwość utylizacji dwutlenku węgla istnieje nie tylko w odniesieniu do emitentów prowadzących wychwyt CO2 sensu stricto, za pomocą dedykowanej instalacji, ale również przez tych w których zakładzie dwutlenek węgla powstaje w procesie technologicznym (tj. nie jest celowo wychwytywany).	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja jest niezgodna z dyrektywą CCS, zgodnie z którą przez strumień CO_2 rozumiany jest strumień substancji powstających w procesie **wychwytywania** CO_2 (art. 3 pkt 13 dyrektywy).
166	Art. 1 pkt 107 (w zakresie art. 135 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 135: a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:	**Uwaga nieuwzględniona**

			„1) substancji gazowych – 1,61 zł/tys. m3 z wyłączeniem wodoru, dla którego stawka wynosi 0 zł/tys. m3;”, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Stawka opłaty z tytułu podziemnego składowania dwutlenku węgla wynosi 2,00 zł/t.”; c) dodaje się ust. 5 o treści następującej: „opłatę, o której mowa w ust. 4, przeznacza się na realizację przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla zadań, o których mowa w art. 28e ust. 2. Zgodnie z przepisami Działu VII pgg przedsiębiorca zobowiązany jest do wnoszenia opłaty uzależnionej od ilości zatłoczonego CO2. LPB postuluje, by opłata ta, do wysokości prognozowanych kosztów działań Krajowego Administratora, przeznaczona była na fundusz, którego środki służą realizacji tych zadań. W pozostałej części opłata stanowiłaby dochód budżetu Państwa. Uwzględnienie propozycji LPB wymagałoby zapewne dokonania zmian w ustawach dotyczących finansów publicznych oraz przepisach regulujących gospodarkę finansową MKiŚ.	Opłaty za działalność CCS nie stanowią dochodu budżetu państwa (jak sugerowano w uwadze), ale są dochodem gmin i NFOŚiGW (który następnie finansuje zadania KAPS CO_2). Uwaga nieuzasadniona – jej wprowadzenie i tak nie wpłynęłoby na obniżenie kosztów prowadzenia działalności CCS, a jednocześnie nie spotkałyby się z akceptacją wierzycieli tych opłat i Ministerstwa Finansów.
167	Art. 1 pkt 109 (w zakresie uchylenia art. 139 ust. 3 pkt 1a P.g.g)	Fundacja WiseEuropa	Zwracamy uwagę na fakt, iż uchylenie art. 139 ust. 3 pkt 1a PGG będzie oznaczać brak sankcji w postaci opłaty dodatkowej za poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla z rażącym naruszeniem warunków określonych w koncesji albo w zatwierdzonym projekcie robót geologicznych. Rozwiązanie to sprzyjałoby poszukiwaniu lub rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla z naruszeniem prawa;	**Uwaga nieuwzględniona** Działalność w zakresie poszukiwania i rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania CO_2 będzie wykonywana na podstawie zatwierdzanego projektu robót geologicznych. Niezależnie od uchylenia art. 139 ust. 3 pkt 1a P.g.g. ustawa przewiduje sankcje za wykonywanie działalności z naruszeniem warunków określonych w zatwierdzonym projekcie robót geologicznych.
168	Art. 1 pkt 110 (w zakresie uchylenia art. 140 ust. 3 pkt 1a P.g.g)	Fundacja WiseEuropa	Podobnie, uchylenie art. 140 ust. 3 pkt 1a PGG będzie oznaczać brak sankcji w postaci opłaty podwyższonej za poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla bez wymaganej koncesji albo bez zatwierdzonego projektu robót geologicznych;	**Uwaga nieuwzględniona** Działalność w zakresie poszukiwania i rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania CO_2 będzie wykonywana na podstawie zatwierdzanego projektu robót geologicznych. Niezależnie od uchylenia art. 140 ust. 3 pkt 1a P.g.g. ustawa przewiduje sankcje za wykonywanie działalności bez zatwierdzonego projektu robót geologicznych.
169	Art. 1 pkt 111 (w zakresie art. 141 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 141: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w niniejszym dziale, w 60% stanowią dochód gminy, na terenie której jest prowadzona działalność, a w 40% dochód NFOŚiGW, z zastrzeżeniem ust. 1b oraz art. 135 ust. 5.”, b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu: „1b. Wpływy z tytułu opłat podwyższonych ustalonych przez organy nadzoru górniczego, w 55% stanowią dochód gminy, na terenie której jest prowadzona działalność, w 35% dochód NFOŚiGW, a w 10% dochód budżetu państwa,	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zrezygnował ze zmiany art. 141 P.g.g.

			przeznaczony dla Wyższego Urzędu Górniczego jako dysponenta części budżetowej, przeznaczony na dofinansowanie jego działalności z zakresu ustalania i egzekwowania opłat podwyższonych.”; LPB postuluje, by opłata z tyt. Składowania CO2 przeznaczona była na realizację przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk CO2 jego zadań w okresie po przekazaniu mu odpowiedzialności za podziemne składowisko. Konsekwentnie, wpływ z tych opłat nie może podlegać reżimowi z art. 141 ust. 1 pgg.	
170	Art. 1 pkt 112 (w zakresie art. 142 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	W art. 142 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Wierzycielami są odpowiednio gmina, powiat, województwo, NFOŚiGW, ~~i~~ Wyższy Urząd Górniczy i Krajowy Administrator Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla. 3. Organem właściwym w zakresie decyzji wydawanych na podstawie przepisów wymienionych w ust. 1 w części dotyczącej NFOŚiGW jest Prezes Zarządu tego Funduszu, ~~a~~ w części dotyczącej Wyższego Urzędu Górniczego jest Prezes tego Urzędu, a w części dotyczącej Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla - Krajowy Administrator Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla. W sprawach regulowanych niniejszą ustawą organem wyższego stopnia, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w stosunku do Prezesa Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego jest Główny Geolog Kraju.”; LPB postuluje, by opłata z tyt. składowania CO2 przeznaczona była na finansowanie zadań Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla. Postulowana zmiana jest komplementarna z tą, o której mowa w wersie 31.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zrezygnował ze zmiany art. 141 P.g.g., czego konsekwencją jest również odstąpienie od zmiany 142 P.g.g.
171	Art. 1 pkt 125 (w zakresie art. 174 P.g.g.)	Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa	Proponuje się nie dodawać do art. 174 ustępów 4-6. Wprowadzenie ich spowoduje, że na decyzję prokuratury będzie miało wpływ bezpośrednio orzeczenie organu nadzoru górniczego. Pracownicy organów nadzoru górniczego podczas wykonywania czynności posługują się zasadą stosowania techniki górniczej i własnej oceny i przepisami górniczymi. Zatem, orzeczenie nadzoru górniczego jest bardzo zależne od indywidualnego podejścia pracownika nadzoru górniczego.	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Projektodawca zrezygnował z dodania projektowanego ust. 6 w art. 174 P.g.g. Wyjaśnienie w odniesieniu do projektowanych w art. 174 P.g.g. ust. 4-5: W przypadku zaistnienia niebezpiecznego zdarzenia, wypadku lub zgonu naturalnego w ruchu zakładu górniczego prokurator i organy nadzoru górniczego prowadzą odrębne postępowania, oparte na odrębnych przepisach proceduralnych – prokurator na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – *Kodeks postępowania karnego* a organy nadzoru górniczego na podstawie P.g.g. Prokurator dokonuje swobodnej oceny dowodów, w tym również oceny orzeczenia

				opracowanego przez organy nadzoru górniczego, w związku z czym nie można mówić o bezpośrednim wpływie tego orzeczenia na decyzję prokuratora. Nieuprawnione jest twierdzenie, że orzeczenie nadzoru górniczego jest bardzo zależne od indywidualnego podejścia pracownika nadzoru górniczego. Należy podkreślić, że w przypadku ustalania stanu faktycznego i przyczyn zaistnienia niebezpiecznego zdarzenia, wypadku lub zgonu naturalnego w ruchu zakładu górniczego pracownicy organu nadzoru górniczego działają bezstronnie i obiektywnie. W toku postępowania dokonują oceny stanu faktycznego w oparciu o stosowane w ruchu zakładu górniczego: przepisy prawa, normy techniczne i zasady techniki górniczej. W celu zachowania obiektywizmu oceny w opracowaniu orzeczenia realizowana jest tzw. „zasada dwóch par oczu". Projekt orzeczenia opracowują pracownicy organu nadzoru górniczego, a orzeczenie jest podpisywane przez organ nadzoru górniczego.
172	art. 1 pkt 127 (w zakresie art. 175a P.g.g)	Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa	Proponuje się zrezygnować z dodawania art. 175a. Przedłożony projekt przewiduje podwójne karanie w przypadku uniemożliwienia lub utrudnienia wykonywania kontroli: w projektowanym art. 175a przewiduje się odpowiedzialność administracyjną, w art. 187a – odpowiedzialność wykroczeniową. Zabieg taki jest bezcelowy, również z uwagi na przewidywany rygor natychmiastowej wykonalności decyzji nakładającej karę administracyjną, co godzi w podstawowe zasady postępowania administracyjnego i stoi w kontrze do konstytucyjnych zasad, w szczególności demokratycznego państwa prawa, prawa do dwuinstancyjnego rozpoznania sprawy oraz domniemania niewinności. Ponadto, przepis wprowadzający kary pieniężne za uniemożliwienie lub utrudnienie wykonania kontroli przez organy nadzoru górniczego, może, w wyniku niewłaściwej interpretacji, powodować karanie osób niewinnych.	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca zrezygnował z przepisu art. 187a P.g.g. Istotną rolą organów nadzoru górniczego jest zapobieganie niebezpiecznym zdarzeniom, ponieważ ich wystąpienie niesie poważne skutki dla życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwa zakładu górniczego lub zakładu, bezpieczeństwa środowiska oraz bezpieczeństwa powszechnego. Wprowadzone nowe regulacje w postaci administracyjnej kary pieniężnej (art. 175a P.g.g.) mają pełnić taką funkcję prewencyjną.
173	art. 1 pkt 127 (w zakresie art. 175a P.g.g)	Polski Komitet Geologii Inżynierskiej i Środowiska	~~po art. 175 dodaje się art. 175a w brzmieniu:~~ ~~„Art. 175a. 1. Kto uniemożliwia wykonywanie nadzoru i kontroli upoważnionym pracownikom organów nadzoru górniczego lub utrudnia im wykonywanie kontroli podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 000 zł do 50 000 zł.~~ ~~2. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, właściwy organ nadzoru górniczego.~~ ~~3. Ustalając wysokość kary pieniężnej, organ nadzoru górniczego uwzględnia wagę i okoliczności naruszenia, o którym mowa ust. 1.~~ ~~4. Decyzja, o której mowa w ust. 2, podlega rygorowi natychmiastowej wykonalności.~~ ~~5. Kwoty ściągnięte z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.";~~	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca w art. 175a zrezygnował z ust. 4, przewidującego rygor natychmiastowej wykonalności decyzji nakładającej karę pieniężną. Wprowadzone w art. 175a nowe regulacje w postaci administracyjnej kary pieniężnej mają pełnić funkcję prewencyjną. Istotną rolą organów nadzoru górniczego jest zapobieganie niebezpiecznym zdarzeniom, ponieważ ich wystąpienie niesie poważne skutki dla życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwa zakładu górniczego lub zakładu, bezpieczeństwa środowiska oraz bezpieczeństwa powszechnego.

			Proponowane kary w odniesieniu do enigmatycznego zapisu o uwzględnieniu wagi i okoliczności naruszenia będą w pełni uznaniowe, co w powiązaniu z rygorem natychmiastowej wykonalności może w wielu przypadkach być nieadekwatne do możliwych skutków naruszenia. Obowiązująca ustawa przewiduje już szereg sankcji (w tym grzywny) za tego rodzaju działania, co jest wyszczególnione w przepisach w dziale X. Proponuje się usunięcie art. 175a w całości lub ewentualnie zmniejszenie maksymalnej wysokości kary pieniężnej do 5 000 zł.	
174	art. 1 pkt 127 (w zakresie art. 175a P.g.g)	Kopalnia Węgla Brunatnego Sieniawa Sp. z o.o.	Sprecyzowanie zapisu lub jego wykreślenie. Proszę sprecyzować co Ustawodawca rozumie pod pojęciem „utrudnianie wykonywania kontroli" tj. wypisać konkretne przypadki, które będą odebrane jako utrudnianie lub uniemożliwianie kontroli.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca nie widzi potrzeby precyzowania przepisu w postulowanym zakresie. Sformułowanie „utrudnienie wykonywania kontroli" występuje powszechnie w przepisach prawa (np. art. 168 pkt 17 ustawy *o odnawialnych źródłach energii*, czy też art. 73 ust. 1 pkt 12 ustawy *o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa*).
175	Art. 1 ust. 137 (w zakresie dodania art. art. 189a P.g.g.)	Fundacja ClientEarth Prawnicy dla Ziemi	Rozszerzenie kompetencji organów nadzoru górniczego o uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia, o których mowa w dziale XI ustawy P.g.g. należy ocenić pozytywnie. Ta zmiana może przyczynić się do lepszego egzekwowania prawa także w kontekście nielegalnego wydobycia torfu przez właścicieli stawów rybnych. Kopanie stawów rybnych to działalność rolnicza, która nie wymaga koncesji. Jednakże, co podkreśla się w orzecznictwie (zob. np. Wyrok WSA w Lublinie z 3.12.2013 r., III SA/Lu 608/13, LEX nr 1592900), koncesjonowanego wydobycia torfu nie można utożsamiać z budową stawu rybnego. Dodatkowe uprawnienia organów nadzoru górniczego pozytywnie przyczynić się do zmniejszenia liczby tego rodzaju wykroczeń.	**Uwaga stanowi komentarz do projektowanych regulacji i nie zawiera propozycji zmian**
176	Art. 1 ust. 137 (w zakresie dodania art. art. 189a P.g.g.)	Stowarzyszenie Centrum Ochrony Mokradeł	Rozszerzenie kompetencji organów nadzoru górniczego o uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia, o których mowa w dziale XI ustawy P.g.g. należy ocenić pozytywnie. Ta zmiana może przyczynić się do lepszego egzekwowania prawa także w kontekście nielegalnego wydobycia torfu przez właścicieli stawów rybnych. Kopanie stawów rybnych to działalność rolnicza, która nie wymaga koncesji. Jednakże, co podkreśla się w orzecznictwie (zob. np. Wyrok WSA w Lublinie z 3.12.2013 r., III SA/Lu 608/13, LEX nr 1592900), koncesjonowanego wydobycia torfu nie można utożsamiać z budową stawu rybnego. Dodatkowe uprawnienia organów nadzoru górniczego pozytywnie przyczynić się do zmniejszenia liczby tego rodzaju wykroczeń.	**Uwaga stanowi komentarz do projektowanych regulacji i nie zawiera propozycji zmian**
177	Art. 1 pkt 138 (w zakresie art. 205 ust. 5 P.g.g.)	PGNiG S.A.	Przyjęcie uproszczonych zasad zmian koncesji w przypadku wydobywania węglowodorów. Propozycja: Zmiana brzmienia art. 1 pkt 138:	**Uwaga nieuwzględniona** Uwaga wykracza poza zakres projektu**.** Projektodawca nie widzi uzasadnienia dla objęcia tym przepisem przejściowym kopalin innych niż te, które zostały nim już objęte.

			„138) w art. 205 ust. 5 otrzymuje brzmienie: 5. Zmiana koncesji na wydobywanie węgla kamiennego lub węgla brunatnego ze złoża, lub siarki rodzimej wydobywanej metodą otworową lub na wydobywanie węglowodorów, jeżeli nie zmierza do powiększenia przestrzeni nią wyznaczonej, wymaga opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce wykonywania zamierzonej działalności. Przepisu art. 23 ust. 2a pkt 1 nie stosuje się." Uzasadnienie Dla koncesji udzielanych na wydobywanie węglowodorów zasadne jest również przyjęcie uproszonych zasad zmian koncesji na wydobywanie analogicznie jak dla węgla brunatnego, kamiennego i siarki rodzimej. Takie działanie jest zasadne z uwagi na równe traktowanie podmiotów gospodarczych prowadzących działalność wydobywczą kopalin ze złóż.	Poza tym jest to przepis przejściowy, który co do zasady miał na celu ochronę praw ukształtowanych na gruncie poprzedniej ustawy P.g.g. z 1994 r. w zmienionej sytuacji prawnej po wejściu w życie nowej ustawy P.g.g., tj. dotyczył tylko koncesji udzielonych na podstawie przepisów obowiązujących przed 1 stycznia 2012 r. Należy również podkreślić, że spółki prowadzące działalność w zakresie wydobywania węglowodorów co do zasady nie mają problemów z uzyskaniem pozytywnego uzgodnienia projektu rozstrzygnięcia, dlatego praktyczne zastosowanie zmienionego przepisu byłoby znikome.
178	Art. 1 pkt 138 (w zakresie art. 205 ust. 5 P.g.g.)	Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego	Pkt 138) w art. 205 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Zmiana koncesji na wydobywanie węgla kamiennego lub węgla brunatnego ze złoża, lub siarki rodzimej wydobywanej metodą otworową, jeżeli nie zmierza do powiększenia przestrzeni nią wyznaczonej, wymaga opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce wykonywania zamierzonej działalności. Przepisu art. 23 ust. 2a pkt 1 nie stosuje się.". Uwaga i uzasadnienie Dla koncesji udzielanych na wydobywanie węglowodorów zasadne jest również przyjęcie uproszonych zasad zmian koncesji na wydobywanie analogicznie jak dla węgla brunatnego, kamiennego i siarki rodzimej. Takie działanie jest zasadne z uwagi na równe traktowanie podmiotów gospodarczych prowadzących działalność wydobywczą kopalin ze złóż. Przepis ten powinien otrzymać brzmienie: „Zmiana koncesji na wydobywanie węgla kamiennego lub węgla brunatnego ze złoża, lub siarki rodzimej wydobywanej metodą otworową lub na wydobywanie węglowodorów, (…)"	**Uwaga nieuwzględniona** Uwaga wykracza poza zakres projektu**.** Projektodawca nie widzi podstawy objęcia tym przepisem przejściowym kopalin innych niż te, które zostały nim już objęte. Poza tym jest to przepis przejściowy, który co do zasady miał na celu ochronę praw ukształtowanych na gruncie poprzedniej ustawy P.g.g. z 1994 r. w zmienionej sytuacji prawnej po wejściu w życie nowej ustawy P.g.g., tj. dotyczył tylko koncesji udzielonych na podstawie przepisów obowiązujących przed 1 stycznia 2012 r. Należy również podkreślić, że spółki prowadzące działalność w zakresie wydobywania węglowodorów co do zasady nie mają problemów z uzyskaniem pozytywnego uzgodnienia projektu rozstrzygnięcia, dlatego praktyczne zastosowanie zmienionego przepisu byłoby znikome.
179	Art. 2 (w zakresie zmiany ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne))	KGHM Polska Miedź S.A.	Zwolnienie mierniczych górniczych od obowiązku spełnienia niektórych wymagań (art. 2 nowelizacji) Proponujemy dodanie w projekcie art. 44 ust. 3a ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (dalej też: „p.g.k.") odesłania także do art. 43 pkt 3 i 4. Projekt ww. przepisu otrzymałby następujące brzmienie: W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2052 oraz z 2021 r. poz. 922) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 44 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:	**Projektodawca <u>rezygnuje ze zmiany</u> zaproponowanej w art. 2 nowelizacji.**

			„3a. Osoby posiadające kwalifikacje do wykonywania czynności mierniczego górniczego, stwierdzone w trybie odrębnych przepisów, ubiegające się o nadanie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii w zakresie, o którym mowa w art. 43 pkt 1, 3 i 4, są zwolnione z obowiązku spełnienia wymagań określonych w ust. 1 pkt 4 i 5."; 2) w art. 45a ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Postępowania kwalifikacyjnego określonego w ust. 2 pkt 2 nie prowadzi się wobec osób, o których mowa w art. 44 ust. 3 i 3a oraz art. 44a ust. 1 pkt 3 i ust. 3.". Przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze określają rodzaj i sposób prowadzenia prac wykonywanych przez mierniczego górniczego. W przypadku rozpatrywania prac geodezyjnych odpowiadających pracom z zakresu pkt 4) geodezyjna obsługa inwestycji, określonego w przepisach art. 43 p.g.k., regulują je następujące akty prawne: a) rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 października 2015 r. w sprawie dokumentacji mierniczo-geologicznej - pkt. 5.7 załącznika „Szczegółowe wymagania dotyczące wykonywania prac geodezyjnych i geologicznych w celu sporządzenia, aktualizacji i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej"; b) rozporządzenie Ministra Energii z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu podziemnych zakładów górniczych – §§ 121, 558, 542, 545 i 794; c) Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu podziemnych zakładów górniczych - Załącznik nr 4 „Instalowanie, eksploatacja oraz kontrola maszyn, urządzeń i instalacji". W ruchu zakładu górniczego do czynności wykonywanych przez mierniczego górniczego należą między innymi: a) pomiary kontrolne geometrii obudowy szybów, elementów ich zbrojenia, prostoliniowości torów prowadzenia naczyń wyciągowych oraz odstępów ruchowych; b) pomiary deformacji powierzchni terenu w sieciach i liniach obserwacyjnych oraz w punktach rozproszonych; c) pomiary wychyleń obiektów budowlanych; d) pomiary deformacji budynków i budowli; e) pomiary urządzeń wyciągowych; f) tyczenie nowych budowli pod ziemią i na powierzchni; g) projektowanie, stabilizacja i pomiar siatek realizacyjnych na placach szybowych; h) obsługa budowy szybów, wież szybowych i innych obiektów zakładów górniczych. Zakres, dokładność oraz częstotliwość pomiarów deformacji określa projekt techniczny sporządzony przez mierniczego górniczego i zatwierdzony przez	

			kierownika ruchu zakładu górniczego albo zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy p.g.g.. Powyższe prace są niczym innym jak geodezyjną obsługą inwestycji. Dlatego też, uzasadnione jest zwolnienie osób posiadających kwalifikacje do wykonywania czynności mierniczego górniczego, stwierdzone w trybie odrębnych przepisów, w zakresie, o którym mowa w art. 43 pkt 4) p.g.k. z obowiązku spełnienia wymagań określonych w art. 44 ust. 1 pkt 4 i 5) p.g.k. Podobnie jest w przypadku prac objętych zakresem 3) geodezyjne pomiary podstawowe. Rodzaj i liczba prac oraz opracowań geodezyjnych lub kartograficznych niezbędnych do uznania praktyki zawodowej z zakresu geodezyjnych pomiarów podstawowych w świetle przepisów p.g.k., obejmują takie zagadnienia jak: a) opracowanie projektów podstawowej osnowy geodezyjnej poziomej, wysokościowej, grawimetrycznej, magnetycznej; b) zakładanie, pomiar i wyrównanie wyników pomiarów podstawowych osnów geodezyjnych poziomych i wysokościowych lub osnów wielofunkcyjnych, w tym pomiarów techniką GNSS; c) transformacje i przeliczenia współrzędnych między układami odniesienia i układami współrzędnych; d) przygotowywanie danych do zasilania baz danych osnów geodezyjnych (poziomej, wysokościowej) lub osnów magnetycznych lub grawimetrycznych; e) modernizacja jednego z rodzajów osnów: geodezyjnych (poziomych lub wysokościowych), magnetycznych, grawimetrycznych oraz przeglądy i konserwacje; f) zakładanie geodezyjnych osnów szczegółowych (poziomych lub wysokościowych). Dla spełnienia wymagań niezbędnych do uznania przez komisję kwalifikacyjną praktyki zawodowej konieczne jest wykazanie w dzienniku praktyki zawodowej co najmniej 4 różnych prac lub opracowań geodezyjnych wyszczególnionych powyżej, przy czym w ramach wykonanych prac muszą się znaleźć minimum dwie prace geodezyjne obejmujące pomiary terenowe. Tego typu prace wykonywane są przez mierniczych górniczych i wynikają wprost z przepisów p.g.g. oraz przepisu wykonawczego Rozporządzenia Ministra Środowiska z dn. 28.10.2015 r. Dz.U. 2015 poz. 1941 w sprawie dokumentacji mierniczo-geologicznej, Załącznik nr 1 do Część III. Osnowy geodezyjne w podziemnej części zakładów górniczych oraz zakładów prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy, a w szczególności pkt. 3.5 mówiący, że „Strukturę osnowy geodezyjnej, lokalizację punktów i sposób ich stabilizacji oraz szczegółowy sposób wykonywania pomiarów geodezyjnych ustala mierniczy górniczy”. Powyższe prace mierniczego górniczego muszą być, zgodnie z przepisami p.g.g. i aktów wykonawczych, prowadzone również zgodnie z zasadami przepisów prawa geodezyjnego i kartograficznego. Działalność przedsiębiorcy górniczego obejmuje także zagadnienia z zakresu gospodarki nieruchomościami. Stąd	

			mierniczy górniczy musi wykazać się szeroką znajomością przepisów w dziedzinie geodezji i kartografii.	
180	Art. 2 (w zakresie zmiany ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne)	Nowy Ląd S.A.	Moja uwaga wiąże się z brakiem nadania podobnych uprawnień geologom górniczym w odniesieniu do kwalifikacji zawodowych określonych w Dziale IV w art. 50-52 obowiązującej ustawy PGG. Wydaje się to pewną dysproporcją pomiędzy sytuacją osób: 1) posiadających kwalifikacje do wykonywania czynności mierniczego górniczego (które uzyskają takie osobne uprawnienia) a osobami posiadającymi kwalifikacje geologa górniczego, 2) osób posiadających kwalifikacje do wykonywania czynności geologa górniczego a osobami wykonującymi czynności polegające na wykonywaniu, dozorowaniu i kierowaniu pracami geologicznymi na podstawie kwalifikacji uzyskanych na podstawie ww. art. 50-52 obowiązującej ustawy PGG	**Projektodawca <u>rezygnuje ze zmiany</u> zaproponowanej w art. 2 nowelizacji.**
181	Art. 2 (w zakresie zmiany ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne)	Stowarzyszenie Geologów Polskich	Stowarzyszenie Geodetów Polskich stanowczo protestuje przeciwko proponowanej zmianie w art. 2 Ustawy o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, dotyczących nadawania uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii, w zakresie o którym mowa w art. 43 pkt 1 ustawy z dnia 17 maja 1989r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2052 oraz z 2021 r. poz. 922) — geodezyjne pomiary sytuacyjno-wysokościowe, realizacyjne i inwentaryzacyjne. Proponowana nowelizacja może spowodować, że mierniczy górniczy bez znajomości podstawowych aktów prawnych z zakresu geodezji i kartografii i bez praktyki zawodowej w tym zakresie uzyska uprawnienia na podstawie wiedzy górniczej i znajomości przepisów górniczych, a to daleko niewystarczające kwalifikacje do wykonywania wszystkich zadań wynikających z przytoczonego wyżej zakresu. Posiadanie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii daje prawo do samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii, co oznacza prawo do: 1) kierowania pracami geodezyjnymi i kartograficznymi, podlegającymi zgłoszeniu do organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej lub wykonywanymi na zlecenie tego organu, oraz sprawowanie nad nimi bezpośredniego nadzoru; 2) wykonywania czynności rzeczoznawcy z zakresu prac geodezyjnych, podlegających zgłoszeniu do organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej lub wykonywanych na zlecenie tego organu, oraz sprawowania nad nimi bezpośredniego nadzoru; 3) pełnienia funkcji inspektora nadzoru z zakresu geodezji i kartografii; 4) wykonywania czynności technicznych i administracyjnych związanych z rozgraniczaniem nieruchomości; 5) wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych niezbędnych do dokonywania wpisów w księgach wieczystych oraz prac, w wyniku których	**Projektodawca <u>rezygnuje ze zmiany</u> zaproponowanej w art. 2 nowelizacji.**

			mogłoby nastąpić zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzkiego, w szczególności wytyczenie obiektów budowlanych w terenie, wykonywania pomiarów kontrolnych oraz wykonywania pomiarów przemieszczeń i odkształceń obiektów budowlanych. Nie ulega żadnym wątpliwościom, że uprawnienia w zakresie wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjno-wysokościowych, realizacyjnych i inwentaryzacyjnych to jedno z podstawowych i niezwykle odpowiedzialnych zadań, które — w świetle dotychczas obowiązujących przepisów — powierzone mogą być osobom spełniającym odpowiednie kryteria w zakresie wykształcenia, doświadczenia zawodowego oraz znajomości odpowiednich aktów prawa. Osoby służące samodzielnie swoją wiedzą i doświadczeniem na polu realizacji rzeczonych zadań geodezyjnych, ponoszą ogromną odpowiedzialność, pozostając zawsze w integralnej więzi z urbanistów, projektantów i uczestników procesu budowlanego. W szczególności zaś należy podkreślić, że w wyniku realizacji tychże prac może nastąpić zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzkiego. Nie sposób zgodzić się ze stwierdzeniem zawartym w uzasadnieniu wprowadzanych zmian do ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, że „w przypadku kwalifikacji mierniczego górniczego i geodety posiadającego uprawnienia w zakresie geodezyjnych pomiarów sytuacyjno-wysokościowych, realizacyjnych i inwentaryzacyjnych zakres wymaganej wiedzy i umiejętności są zbieżne, a zakres i sposób wykonywanych czynności tożsamy oraz, że ponowna weryfikacja wiedzy i umiejętności jest zbędna, albowiem kwalifikacje mierniczego górniczego są z natury rzeczy kwalifikacjami geodezyjnymi ” Wyjaśnić należy, że wymagania stawiane przed osobami ubiegającymi się o nadanie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii są bardzo wysokie: począwszy od udokumentowania rodzaju i liczby prac geodezyjnych lub prac kartograficznych, w tym opracowań geodezyjnych lub kartograficznych, niezbędnych do uznania praktyki zawodowej - prowadzonej pod kierunkiem osoby posiadającej uprawnienia zawodowe w odpowiednim zakresie w dzienniku praktyki zawodowej, po egzamin ze znajomości przepisów w dziedzinie geodezji i kartografii. Zauważyć należy, że stawiane przez kandydatami ubiegającymi się o nadanie kwalifikacji mierniczego górniczego są o wiele mniejsze. Wobec powyższego Stowarzyszenie Geodetów Polskich wyraża stanowczy sprzeciw tak nieopatrznym zmianom przepisów, w wyniku których powstanie prawna możliwość uzyskiwania uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii przez mierniczych górniczych bez weryfikacji podstawowej wiedzy w zakresie przepisów w dziedzinie geodezji i kartografii oraz posiadania odpowiedniej praktyki zawodowej.	
182	Art. 2 (w zakresie zmiany ustawy Prawo	Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa	Proponuje się zmianę brzmienia art. 44 ust. 3a na następujące: „3a. Osoby posiadające kwalifikacje do wykonywania czynności mierniczego górniczego, stwierdzone w trybie odrębnych przepisów, ubiegające się o nadanie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii w zakresie,	**Projektodawca <u>rezygnuje ze zmiany</u> zaproponowanej w art. 2 nowelizacji.**

	geodezyjne i kartograficzne)		o którym mowa w art. 43 pkt 1 i 4, są zwolnione z obowiązku spełnienia wymagań określonych w ust. 1 pkt 4 i 5.” Czynności wykonywane przez mierniczego górniczego w ruchu zakładu górniczego wypełniają wymagania stawiane przed kandydatami ubiegającymi się o uprawnienia z zakresu 4 (geodezyjna obsługa inwestycji) zawartych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 28 lipca 2020 r. w sprawie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii, załącznik nr 2. Do podstawowych zadań mierniczego górniczego na terenie zakładu górniczego oraz w granicach terenu górniczego należy m.in.: 1) wykonywanie okresowych pomiarów wychyleń obiektów zakładu górniczego oraz obiektów wysokich na terenie zakładu, 2) wykonywanie pomiarów przemieszczeń i odkształceń obiektów budowlanych znajdujących się na terenie górniczym w związku z powstawaniem szkód górniczych. 3) geodezyjna obsługa budowy podstawowych obiektów zakładu górniczego (budowa szybów, górniczych wyciągów szybowych, stacje wentylatorowe, urządzenia i sieci elektroenergetyczne zasilające obiekty zakładu górniczego) 4) pomiary geometrii suwnic oraz jezdni podsuwnicowych w zakładzie górniczym, geometrii obudowy szybów górniczych, 5) pomiary przemieszczeń i deformacji terenu górniczego oraz monitorowanie składowisk urobku zwałowisk nadkładu. 6) projektowanie i zakładanie osnowy, linii obserwacyjnych w celu monitorowania przemieszczeń i odkształceń obiektów. 7) nadzór na wyżej wymienionymi czynnościami oraz sporządzenie dokumentacji technicznej.	
183	Art. 2 (w zakresie zmiany ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne – stanowisko krytyczne do stanowiska Stowarzyszenia Geodetów Polskich)	nauczyciele akademiccy z zakresu geodezji górniczej	W imieniu osób związanych z geodezją górniczą, jako naukowcy prowadzący badania naukowe w obecnej dyscyplinie inżynieria lądowa i transport oraz inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka a wcześniej realizowali badania w dyscyplinie geodezja i kartografia, oraz jako nauczyciele akademiccy od zawsze prowadzący zajęcia na kierunku geodezja i kartografia, chcieliśmy złożyć protest związany z formą pisma podpisanego przez Prezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich, dr. hab. inż. Janusza Walo. Tym bardziej ten protest jest dla nas przykry, bo wielu z nas jest również członkami Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Pismo to, podpisane przez Prezesa w imieniu członków SGP dotyczy negatywnej opinii w sprawie proponowanej zmiany w art.2 Ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, dotyczących nadawania uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii, w zakresie o którym mowa w art. 43 pkt 1 ustawy dnia 17 maja 1989 roku Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz.2052 oraz z 2021 r. poz. 922) – tj. geodezyjne pomiary sytuacyjno-wysokościowe, realizacyjne i inwentaryzacyjne.	**Projektodawca <u>rezygnuje ze zmiany</u> zaproponowanej w art. 2 nowelizacji.**

			W piśmie skierowanym do Ministra Klimatu i Środowiska Prezes SGP wskazuje, że (cyt. Proponowana nowelizacja może spowodować, że mierniczy górniczy bez znajomości podstawowych aktów prawnych z zakresu geodezji i kartografii i bez praktyki zawodowej w tym zakresie uzyska uprawnienia na podstawie wiedzy górniczej i znajomości przepisów górniczych, a to daleko niewystarczające kwalifikacje do wykonywania wszystkich zadań wynikających z przytoczonego wyżej zakresu.) Jest to wstęp pisma, który już wskazuje na brak zrozumienia przez Prezesa (członków) SGP kim jest UPRAWNIONY MIERNICZY GÓRNICZY. Jest to osoba z wyższym wykształceniem geodezyjnym, która w ramach swojej specjalności zawodowej, w oparciu o uzyskane wieloletnie doświadczenie zawodowe w wykonywanych pracach geodezyjnych na rzecz działalności zakładu górniczego nabyła kwalifikacje (uprawnienia) zawodowe, na podstawie egzaminu przeprowadzonego przez Komisję Egzaminacyjną przy Prezesie Wyższego Urzędu Górniczego. W ramach wymaganej praktyki kandydat musi wykazać się potwierdzeniem wykonania prac w zakresie pomiarów sytuacyjno-wysokościowych (podziemnych i/lub odkrywkowych wyrobisk górniczych i terenu zakładu górniczego), tworzenia mapy podstawowej wyrobisk i mapy terenu zakładu przemysłowego, pomiarów realizacyjnych związanych z budową i rozbudową obiektów zakładu górniczego, tyczenia osi wyrobisk górniczych i tunelowych, osi technologicznych procesów przemysłowych i transportowych, inwentaryzacji obiektów zakładu górniczego – w tym m.in. wież szybowych, urządzeń wyciągowych, szybów górniczych; pomiarów przemieszczeń i deformacji terenu górniczego oraz obiektów budowlanych i inżynierskich na nich posadowionych. Sama specyfika pomiarów związana z zakładem górniczym oraz konieczność prowadzenia mapy podstawowej, w żaden sposób nie odbiegają od spełnienia standardów obowiązujących geodetów z zakresem 1 uprawnień (pomiary sytuacyjno-wysokościowe). W miernictwie górniczym stosowane są prócz tego dodatkowe przepisy branżowe związane z górnictwem, geologią, budownictwem, jednak znajomość prawa geodezyjnego i kartograficznego oraz przepisów wykonawczych jest niezbędna do prawidłowego wykonywania czynności uprawnionego mierniczego górniczego w zakresie wykonywania obowiązków służbowych na terenach zakładów górniczych i w obrębie zdefiniowanych terenów górniczych. Mało tego, obowiązek znajomości przepisów tego prawa jest wpisany w akty wykonawcze obowiązujące w miernictwie górniczym. Niezrozumienie roli uprawnionego mierniczego jest też widoczne w kolejnym akapicie pisma, w którym Prezes SGP nie zgadza się ze stwierdzeniem, że zakresy wymaganej wiedzy i umiejętności są zbieżne, a zakres wykonywanych czynności jest tożsamy z uwagi na to, że kwalifikacje uprawnionego mierniczego górniczego są kwalifikacjami geodezyjnymi. W piśmie przedstawiono argument, że wymagania stawiane kandydatom ubiegającym się o nadanie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii są wysokie: odpowiednia praktyka zawodowa, egzamin ze znajomości przepisów geodezyjnych. W tym miejscu dodano w sposób nieuprawniony i deprecjonujący, że wymagania	

			stawiane kandydatom na uzyskanie kwalifikacji uprawnionego mierniczego górniczego są o wiele mniejsze. Jest to ewidentną nieprawdą. Poza tym uznajemy to za niesprawiedliwe i wręcz wykluczające dla mierniczych górniczych, przez branżę geodezyjną oraz Koleżanki i Kolegów, z którymi wspólnie studiowaliśmy na kierunkach geodezyjnych. Świadczy to niestety o braku dostatecznie szerokiego (odpowiedniego) zapoznania się z przepisami regulującymi wykonywanie czynności mierniczego górniczego przez osoby przygotowujące pismo podpisane przez Prezesa SGP. W piśmie Prezesa SGP zwrócono też uwagę na ponoszenie przez geodetów ogromnej odpowiedzialności, pozostając w integralnej więzi z wyzwaniami urbanistów, projektantów i uczestników procesu budowlanego a w szczególności podkreślono odpowiedzialność tych prac, przy których realizacji może nastąpić zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzkiego. Akapit ten jest jak najbardziej adekwatny do czynności, które są wpisane w obowiązki uprawnionego mierniczego górniczego, który podczas prac związanych z przygotowaniem wniosku o koncesję na wydobywanie kopaliny przez przedsiębiorcę, następnie przygotowaniu załączników kartograficznych do projektów zagospodarowania złoża oraz planu ruchu zakładu górniczego jest w stałym kontakcie z wyżej wymienionymi osobami, biorąc pod szczególną uwagę również zapisy Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego, co niejako wskazuje na niezbędną wiedzę z zakresu : prawa budowlanego, prawa wodnego, prawa o miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego itp. Jednocześnie z uwagi na wykup gruntów pod rozbudowywane zakłady górnicze (np. odkrywki) oraz wymagane przepisami prawa o ochronie środowiska lokalizowanie obiektów zakładu górniczego, mierniczy górniczy musi także znać i stosować zapisy ustaw związanych z tymi zakresami a szczególnie ustawy Kodeks Pracy (dział 10 – Bezpieczeństwo i higiena pracy) wraz z rozporządzeniami szczegółowymi. Do pisma SGP został dołączony wymagany przez komisje egzaminacyjne zakres wymaganych aktów prawnych, które w obydwu przypadkach zawierają ustawy: prawo geodezyjne i kartograficzne, prawo budowlane, o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, prawo wodne. Ponadto w przypadku stwierdzenia kwalifikacji mierniczego górniczego, obligatoryjnie musi on znać również to, czego nie ma w wymaganiach kandydat na uprawnienia geodezyjne z zakresu 1, a są to: prawo ochrony środowiska, prawo geologiczne i górnicze. Są to ustawy obligatoryjnie obowiązujące podczas stwierdzania kwalifikacji, co nie znaczy, że uprawniony mierniczy górniczy nie zna i nie stosuje innych aktów prawnych tak jak: Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Kodeksu postępowania administracyjnego, Kodeksu Cywilnego, ustawy o księgach wieczystych i hipotece, ustawy o samorządzie gminnym czy np. ustawy o lasach bądź rozporządzeń branżowych związanych z wykonywanymi na potrzeby zakładów górniczych czynnościami. Między innymi, wybrane zapisy w ROZPORZĄDZENIA MINISTRA ŚRODOWISKA z dnia 28 października 2015 r. w sprawie dokumentacji mierniczo-geologicznej mówią:	

			1. art. 4 ust. 3: "Dokumenty wchodzące w skład dokumentacji mierniczo-geologicznej sporządza się z zachowaniem: 1) przepisów prawa geodezyjnego i kartograficznego; 2) wymagań określonych w Polskich Normach – Mapy górnicze" 2. art 9." Mapy sytuacyjno-wysokościowe powierzchni w granicach terenu górniczego oraz mapy sytuacyjno-wysokościowe powierzchni w granicach terenu prowadzonej działalności są: 1) sporządzane przez osoby, o których mowa w art. 116 ust. 3 pkt 1 ustawy, przy użyciu danych, informacji lub materiałów uzyskanych z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego;" 3. zał. 1." część I "1.3. Szkic polowy, o którym mowa w pkt 1.2 ppkt 3, sporządza się: 1) zgodnie z zasadami sporządzania szkiców, o których mowa w przepisach prawa geodezyjnego i kartograficznego; 4. cd. zał. 1 cz.II: "2.1. Pomiary geodezyjne wykonuje się w nawiązaniu do osnów geodezyjnych opracowanych w państwowym systemie odniesień przestrzennych, o którym mowa w przepisach prawa geodezyjnego i kartograficznego. 2.2. Pomiary geodezyjne mające na celu uzupełnienie poziomej osnowy geodezyjnej i wysokościowej osnowy geodezyjnej oraz pomiary szczegółów terenowych i szczegółów podziemnego uzbrojenia terenu, stanowiących treść map sytuacyjno-wysokościowych powierzchni, wykonuje się zgodnie ze standardami technicznymi zakładania i utrzymywania podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz szczegółowych osnów geodezyjnych, określonymi w przepisach prawa geodezyjnego i kartograficznego. 5. 2.3. Pomiary realizacyjne i kontrolne wykonuje się zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach prawa geodezyjnego i kartograficznego oraz Polskich Normach — Miernictwo górnicze, a także w indywidualnych projektach prac geodezyjnych. Jeżeli nie określono tych wymagań, pomiary te wykonuje się zgodnie z wiedzą techniczną oraz metodami zapewniającymi dokładność wymaganą dla uzyskania założonego celu." Jesteśmy jak najdalej od próby deprecjonowania różnic w zapisach wymogów egzaminacyjnych, ale jesteśmy świadomi, że uprawniony mierniczy górniczy (bo o takim mowa w zapisach proponowanej ustawy) jest osobą kompetentną, odpowiedzialną i prowadzącą w sposób rzetelny działalność geoinformacyjną na rzecz przedsiębiorcy górniczego. Wykracza ona znacznie poza 1 zakres uprawnień geodezyjnych (pomiary sytuacyjno-wysokościowe) i w żaden sposób nie powinna być deprecjonowana przez nieuzasadnione, wykluczające i wielce krzywdzące stwierdzenia. Stosując pewną analogię, której nie zauważa się w piśmie SGP odnośnie do geodetów z uprawnieniami z zakresu 1, którzy otrzymali i stosują prawo do podejmowania prac geodezyjnych w odkrywkowych zakładach górniczych, realizując czynności uprawnionego mierniczego górniczego, bez podstawowej nawet wiedzy o robotach w zakładach górniczych i znajomości przepisów prawa geologicznego i górniczego (PGiG), BHP i aktów niższego rzędu. Jak to robią nie narażając życia innych ludzi?! Nie da się niestety nie zauważyć w piśmie Prezesa SGP dużo złej woli, zamiast troski o jakość wykonywania prac geodezyjnych. W podobnym tonie, ale bardziej wyważonym jak SGP, ujęte jest	

			stanowisko Głównego Geodety Kraju – dr. hab. inż. Waldemara Izdebskiego, który nie rekomendując poparcia tego zapisu w nowelizowanej ustawie PGG, pominął milczeniem, że w nowym, obowiązującym już prawie geodezyjnym i kartograficznym rola mierniczego górniczego jest ujęta jako równoważna z przedsiębiorcą geodezyjnym oraz kierownikiem robót geodezyjnych (art. 11 Prawa geodezyjnego i kartograficznego z 17 maja 1989 Dz.U. z 2021 poz. 1990): Art. 11. 1. Wykonawcą prac geodezyjnych lub prac kartograficznych może być przedsiębiorca, jednostka organizacyjna, a także osoba legitymująca się uprawnieniami zawodowymi w dziedzinie geodezji i kartografii w przypadku wykonywania przez tę osobę funkcji biegłego sądowego lub mierniczego górniczego. 2. Wykonawca prac geodezyjnych podlegających obowiązkowi zgłoszenia organowi Służby Geodezyjnej i Kartograficznej ustanawia legitymującego się odpowiednimi uprawnieniami zawodowymi kierownika prac geodezyjnych. 3. W przypadku gdy wykonawcą prac geodezyjnych jest osoba wykonująca funkcję biegłego sądowego lub mierniczego górniczego, uznaje się ją za pełniącą funkcję kierownika prac geodezyjnych Podsumowując, zwracamy się z apelem o szczegółowe przemyślenie rozważanych zmian w kontekście braku rekomendacji Głównego Geodety Kraju oraz pisma Prezesa Stowarzyszenia Geodetów Polskich, które bez wnikliwego przeanalizowania intencji zapisu proponowanej zmiany w art. 2 Ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze podnoszą protest, pełen mijania się z faktami oraz krzywdząc swoimi stwierdzeniami środowisko uprawnionych mierniczych górniczych oraz nauczycieli akademickich związanych z ich kształceniem.	
184	Art. 5 pkt 1 (w zakresie zmiany ustawy Prawo energetyczne)	LOTOS Petrobaltic S.A.	**Art. 5. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, 868, 1093,1505 i 1642) wprowadza się następujące zmiany:** **1) w art. 1 ust. 2a otrzymuje brzmienie:** **„2a. Ustawa określa także warunki wykonywania i kontrolowania działalności** **polegającej na przesyłaniu dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania** **w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne** **i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420). Przepisy ustawy nie uchybiają przepisom odrębnym o przewozach substancji transportem drogowym, kolejowym lub morskim.”;** Na projekt utylizacji CO2 w strukturach geologicznych składa się także transport wychwyconego gazu cieplarnianego z miejsca stanowiącego źródło emisji, do kompleksu magazynowania.	**Uwaga nieuwzględniona** Dyrektywa CCS służy zagwarantowaniu, by nie było znaczącego ryzyka wycieku CO_2 lub szkód dla zdrowia albo środowiska, jak również zapobieżeniu wszelkim niekorzystnym skutkom dla bezpieczeństwa sieci transportowej lub składowisk. Dyrektywa ustanawia wymogi dotyczące całego „cyklu życia” składowisk. Zawiera ona również przepisy dotyczące elementów CCS związanych z wychwytywaniem i transportem. Zgodnie z dotychczasowym stanowiskiem KOBiZE dopuszczenie innych form transportu w świetle przepisów UE jest niewłaściwe i nie będzie skutkowało korzyściami związanymi z wyłączeniem tych emisji z ETS. Wbrew twierdzeniu LOTOS, KOBiZE wyprowadza swoje wnioski nie tylko ze wskazanych przepisów ustawy ETS, ale przede wszystkim z przepisów Unii Europejskiej. Należy również podkreślić, że przywoływanie przykładu Norwegii, w ocenie projektodawcy, nie jest wystarczające. Norwegia uczestniczy w

			W pierwszej kolejności wskazać należy, iż problematyka transportu CO2 w związku z projektem geosekwestracji jest przedmiotem uregulowań Dyrektywy 31/2009. Do kwestii transportu odnoszą się liczne motywy Dyrektywy 31/2009 (m.in. Motywy (4), (11) - ten szczególnie istotny, albowiem wprost wskazuje, iż przesyłanie wychwyconego dwutlenku węgla stanowi integralny, kluczowy element CCS; nadto motywy (17), (27), (38), etc.). Co istotne, motywy Dyrektywy 31/2009 koncentrują się w tym zakresie wokół zagadnień bezpiecznej eksploatacji gazociągów, zasady równego dostępu do infrastruktury przesyłowej, kwestii transgranicznych. Brak jest jakichkolwiek przesłanek dających podstawę do uznania, że wolą unijnego prawodawcy było ograniczenie możliwości transportu CO2 li tylko do sieci przesyłowej opartej na gazociągach. Cześć normatywna Dyrektywy 31/2009 (Artykuł 3 pkt 22) definiuje, iż "sieć transportowa" oznacza sieć rurociągów, w tym powiązanych stacji wspomagających, służących do transportu CO2 na składowisko. Należy wskazać przy tym, iż próżno szukać w Dyrektywie definicji samego transportu, np. jako przesyłania dwutlenku węgla za pomocą sieci transportowej. Nadto, należy zwrócić uwagę na fakt, że Artykuł 7 Dyrektywy 31/2009 wymaga, by Kierowane do właściwego organu wnioski o pozwolenia na składowanie zawierały informacje o: (…) łącznej ilości CO2, który ma być zatłaczany i składowany, a także potencjalnych źródłach i metodach transportu, składzie strumieni CO2, wydajności i ciśnieniu zatłaczania oraz lokalizacji instalacji zatłaczających. Skoro przewiduje się wskazanie metod transportu (użyta liczna mnoga), uznać należy, iż Dyrektywa 31/2009 wprost przewiduje różne technologie transportu CO2, a nie wyłącznie gazociągu. LPB nie bez kozery poświęca tej kwestii uwagę, posiadając pierwsze doświadczenia z kontaktów z administracją rządową w tym zakresie. Otóż w dniu 29 kwietnia 2021 r. odbyły się konsultacje, w których uczestniczyli przedstawiciele biznesu (LOTOS Petrobaltic S.A., Grupa AZOTY S.A.) oraz urzędnicy Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami. Dokonano wówczas niezwykle cennej wymiany poglądów, która umożliwiła sformułowanie licznych, zawartych w nin. opracowaniu wniosków. Jednym z tematów rozmowy była kwestia transportu wychwyconego dwutlenku węgla. Przedstawiciele KOBIZE poddali w wątpliwość możliwość dokonania rozliczenia zaoszczędzonej emisji CO2 w przypadku zastosowania innego rodzaju transportu dwutlenku węgla, aniżeli “sieć transportowa” w rozumieniu Dyrektywy 31/2009.	systemie ETS, jednak nie stosuje przepisów dyrektywy CCS – a to mogło mieć wpływ na stanowisko KE.

			W ocenie LPB pogląd taki nie jest uzasadniony. Ustawa ETS obejmuje m.in. ZAŁĄCZNIK 1. pt. RODZAJE DZIAŁAŃ PROWADZONYCH W INSTALACJACH WRAZ Z WARTOŚCIAMI PROGOWYMI ODNIESIONYMI DO ZDOLNOŚCI PRODUKCYJNYCH TYCH INSTALACJI I GAZY CIEPLARNIANE PRZYPORZĄDKOWANE DANEMU DZIAŁANIU. Część 27 tabeli obejmuje działanie polegające na przesyłaniu dwutlenku węgla przeznaczonego do podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze z wykorzystaniem sieci transportowej dwutlenku węgla. KOBIZE wydaje się wyprowadzać z powyższego niezasadny wniosek, jakoby rozliczenie unikniętej emisji CO2 było możliwe jedynie w razie przejścia gazu cieplarnianego przez trzy rodzaje instalacji: (1) wychwytującą, (2) sieć transportową w rozumieniu Dyrektywy 31/2009 a następnie (3) zatłoczenie do podziemnego kompleksu. Różnorakie argumenty przemawiają przeciwko powyższemu rozumowaniu. Przede wszystkim wspomniany już brak jakichkolwiek wyłączeń w zakresie dopuszczalnych środków transportu CO2 wynika z samej Dyrektywy 31/2009. Zarówno polskie jak i unijne prawo rządzi się w tym zakresie podobnymi wartościami: nie wolno domniemywać ograniczenia działalności gospodarczej, jeżeli nie zostało ono wprost przewidziane w akcie prawnym odpowiedniej rangi. Po wtóre, akty prawne regulujące przewóz materiałów niebezpiecznych w transporcie drogowym (ADR) oraz kolejowym (COTIF, Załącznik C – RID), wprost przewidują możliwość przewożenia w ten sposób dwutlenku węgla. Normy techniczne dotyczące legalizacji urządzeń pomiarowych zapewniają możliwość precyzyjnej weryfikacji ilości przenoszonych między poszczególnymi elementami systemu transportu CO2. Wreszcie, wskazać należy, iż projekty europejskiego lidera technologii CCS – Norwegii - przewidują wykorzystanie do transportu CO2 statków, a więc, przynajmniej częściowo, przesyłanie dwutlenku węgla odbywać się będzie poza “siecią transportową”. Należy podkreślić przy tym, że Norwegia uczestniczy w systemie ETS. Komisja Europejska, na wniosek norweskiego Ministerstwa Paliw i Energii, potwierdziła, że realizacja transportu CO2 statkami nie stoi na przeszkodzie rozliczenia unikniętych emisji w systemie ETS. Mając na uwadze powyższe, uznać należy, że w istocie nie ma formalnych przeszkód, by przeniesienie emisji nastąpiło - dla potrzeb rozliczenia unikniętych emisji – z instalacji wychwytującej (1) poprzez środek transportu	

			drogowego, kolejowego lub morskiego (2) do zakładu górniczego zatłaczającego gaz do kompleksu. Wolą krajowego ustawodawcy kwestie związane z przesyłaniem CO2 uregulowano w Prawie Energetycznym. Ustawa pgg zawiera w art. 1 ust. 4 odesłanie, o treści następującej: Warunki wykonywania i kontrolowania działalności polegającej na przesyłaniu dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla określa ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2021 r. poz. 716, 868 i 1093). Należy zwrócić uwagę na fakt, że ustawa posługuje się tu pojęciem >>przesyłu<<, a nie ogólnie >>transportu<<, inne sposoby aniżeli sieć transportowa nie są więc wykluczone także i w krajowym ustawodawstwie. Tym bardziej dziwi sygnalizowane, rygorystyczne stanowisko KOBIZE w tym zakresie. Samo PrEn w art. 1 ust. 2a wskazuje, iż 2a. Ustawa określa także warunki wykonywania i kontrolowania działalności polegającej na przesyłaniu [przesyłaniu, nie transporcie, przyp. MP] dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2020 r. poz. 1064, 1339 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 234). Tak samo definicja legalna (art. 3 ust. 4a) traktuje przesyłanie dwutlenku węgla jako egzemplifikację metod jego transportu. Przepisy PrEn określają z kolei samą >>sieć transportową dwutlenku węgla jako (art. 3 pkt 11h) sieć transportowa dwutlenku węgla - sieć służącą do przesyłania dwutlenku węgla, wraz z towarzyszącymi jej tłoczniami lub stacjami redukcyjnymi, za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator sieci transportowej dwutlenku węgla. Podkreślone elementy definicji mają zapewne służyć podkreśleniu, że zasada równego dostępu do infrastruktury przesyłowej obejmuje wszystkie jej elementy i urządzenia, które mogą służyć podmiotom działającym na wspólnym rynku UE. Po myśli art. 32 ust. 1 pkt 5) PrEn, Uzyskania koncesji wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie: (…) przesyłania dwutlenku węgla. Działalność polegająca na przesyłaniu CO2 w rozumieniu przepisów tej ustawy jest więc koncesjonowana, podobnie jak działalność związana z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem oraz magazynowaniem CO2. Warto zwrócić w tym miejscu uwagę na fakt, że Dyrektywa 31/2009 nie wprowadza warunku, by transport CO2 wymagał szczególnego pozwolenia. Polski ustawodawca natomiast stawia wymóg uzyskania specjalnego pozwolenia (koncesji) w stosunku do przesyłu siecią gazociągów (a nie transport CO2 w ogóle). LPB nie poddaje krytyce tej decyzji, uważając ją za podyktowaną specyfiką	

			infrastruktury przesyłowej i jej podobieństwa do sieci transportowej innych mediów, o których mowa w PrEn.	
185	Art. 5 pkt 1 (w zakresie zmiany ustawy Prawo energetyczne)	LOTOS Petrobaltic S.A.	**W art. 3:** **a) pkt 4a otrzymuje brzmienie:** **„4a) przesyłanie dwutlenku węgla – transport dwutlenku węgla za pomocą sieci transportowej dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze; ”,** **b) po pkt 11h dodaje się pkt 11ha w brzmieniu:** **„11ha) bezpośredni gazociąg transportu dwutlenku węgla – rurociąg, wraz z towarzyszącymi mu tłoczniami lub stacjami redukcyjnymi, zbudowany w celu bezpośredniego transportu dwutlenku węgla z instalacji wychwytywania do składowiska, z pominięciem sieci transportowej dwutlenku węgla; ”;** Postulowane uzupełnienie ma zadanie podkreślić fakt, że przepisy Prawa energetycznego odnoszą się do jednego tylko sposobu transportowania dwutlenku węgla, tj. przesyłania poprzez sieć transportową CO2.	**Uwaga nieuwzględniona** Dyrektywa CCS służy zagwarantowaniu, by nie było znaczącego ryzyka wycieku CO_2 lub szkód dla zdrowia albo środowiska, jak również zapobieżeniu wszelkim niekorzystnym skutkom dla bezpieczeństwa sieci transportowej lub składowisk. Dyrektywa ustanawia wymogi dotyczące całego „cyklu życia” składowisk. Zawiera ona również przepisy dotyczące elementów CCS związanych z wychwytywaniem i transportem. Zgodnie z dotychczasowym stanowiskiem KOBiZE dopuszczenie innych form transportu w świetle przepisów UE jest niewłaściwe i nie będzie skutkowało korzyściami związanymi z wyłączeniem tych emisji z ETS. Wbrew twierdzeniu LOTOS, KOBiZE wyprowadza swoje wnioski nie tylko ze wskazanych przepisów ustawy ETS, ale przede wszystkim z przepisów Unii Europejskiej. Należy również podkreślić, że przywoływanie przykładu Norwegii, w ocenie projektodawcy, nie jest wystarczające. Norwegia uczestniczy w systemie ETS, jednak nie stosuje przepisów dyrektywy CCS – a to mogło mieć wpływ na stanowisko KE.
186	art. 5 pkt 2 (w zakresie zmiany ustawy Prawo energetyczne)	Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” S.A.	Zgodnie z art. 5 pkt 2) ppkt b) projektu ustawy, w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, 868, 1093,1505 i 1642) po pkt 11h dodaje się pkt 11ha w brzmieniu: „11ha) bezpośredni gazociąg transportu dwutlenku węgla – rurociąg, wraz z towarzyszącymi mu tłoczniami lub stacjami redukcyjnymi, zbudowany w celu bezpośredniego transportu dwutlenku węgla z instalacji wychwytywania do składowiska, z pominięciem sieci transportowej dwutlenku węgla.” Uwagi: 1) Definicja nie pozwala jednoznacznie wskazać zasad rozdziału/wyodrębnienia bezpośredniego gazociągu transportującego dwutlenek węgla z/od sieci transportowej dwutlenku węgla. 2) Definicja nie określa sposobu, w którym CO2 przesyłany jest bezpośrednio z instalacji produkcyjnej do miejsca składowania bez instalacji do wychwytywania CO2. 3) W projekcie ustawy brak informację instytucji nadzorującej infrastrukturę instalacji (Dozór Techniczny lub inne służby państwowe) i jej prawidłową eksploatacją.	**Uwaga nieuwzględniona** Uwaga nie zawiera konkretnej propozycji zmiany definicji „bezpośredniego gazociągu transportu dwutlenku węgla”, do której można by się odnieść.
187	art. 5 (w zakresie zmiany ustawy	PKN ORLEN S.A.	Przesyłanie dwutlenku węgla. Zdaniem PKN ORLEN, analizując uwarunkowania techniczne oraz możliwości transportowe dwutlenku węgla jak również specyfikę rynku krajowego, oprócz	**Uwaga nieuwzględniona.**

	Prawo energetyczne)		rozwiązań rurociągowych dla transportu C02, w prawie uregulowane lub doprecyzowane powinny zostać inne sposoby transportu C02 do miejsca jego składowania którymi może być transport drogowy lub kolejowy, jak również transport statkami. Podsumowując, różnorodność regulacyjna umożliwiająca wykorzystanie różnego rodzaju transportu może przyczynić się do jednoczesnego korzystania z kilku źródeł C02 i optymalnego wykorzystania przestrzeni magazynowej podziemnego składowiska C02. Ponadto, zdaniem Spółki proponowane w ramach niniejszej nowelizacji zmiany regulacyjne w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne związane z przesyłaniem dwutlenku węgla, powinny mieć szerszy zakres. Reżim prawa energetycznego powinien umożliwiać rozwiązanie polegające na tym, że prowadzący działalność w całym łańcuchu sekwestracji C02, poczynając od wychwytu, poprzez przesył, zatłoczenie do górotworu, aż wreszcie po składowanie C02, powinien mieć możliwość przesyłania C02 w ramach własnej infrastruktuiy rurociągowej, łączącej źródło wydobycia C02 z miejscem jego składowania, bez obowiązku zawierania umowy o świadczenie usług przesyłania dwutlenku węgla z operatorem sieci transportowej, jak również wypełnienia obowiązku przyłączenia do sieci transportowej zarządzanej przez ww. operatora. Co więcej, podnoszone przez Spółkę postulaty, oraz w świetle propozycji nowej definicji bezpośredniego gazociągu transportu dwutlenku węgla, powinny być skorelowane regulacyjnie z procedurą możliwości uzyskiwania przez inwestora zgody Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, udzielanej w drodze decyzji, w przypadku budowy gazociągu bezpośredniego lub linii bezpośredniej, o czym mowa w art. 7a ust. 3 pkt 1 ustawy Prawo energetyczne.	Propozycja wykracza nie tylko poza projekt nowelizacji, ale i poza zakres P.g.g. Dyrektywa CCS służy zagwarantowaniu, by nie było znaczącego ryzyka wycieku CO_2 lub szkód dla zdrowia albo środowiska, jak również zapobieżeniu wszelkim niekorzystnym skutkom dla bezpieczeństwa sieci transportowej lub składowisk. Dyrektywa ustanawia wymogi dotyczące całego „cyklu życia" składowisk. Zawiera ona również przepisy dotyczące elementów CCS związanych z wychwytywaniem i transportem. Zgodnie z dotychczasowymi ustaleniami z KOBiZE dopuszczenie innych form transportu w świetle przepisów UE nie będzie skutkowało korzyściami związanymi z wyłączeniem tych emisji z ETS. W ocenie projektodawcy projektowane zmiany w ustawie *Prawo energetyczne* związane z przesyłaniem dwutlenku węgla, poprzez wprowadzenie definicji bezpośredniego gazociągu transportu dwutlenku węgla, umożliwią osiągnięcie wskazanego przez spółkę celu, czyli przesyłania CO_2 w ramach własnej infrastruktury rurociągowej, łączącej instalacje wychwytu CO_2 z miejscem jego składowania, bez obowiązku zawierania umowy o świadczenie usług przesyłania dwutlenku węgla z operatorem sieci transportowej.
188	Art. 9 ust. 2 (w zakresie zmiany ustawy Prawo ochrony środowiska)	Fundacja ClientEarth Prawnicy dla Ziemi	Lokalizacja dla budowy farm wiatrowych i fotowoltaicznych musi spełniać kilka warunków, m.in. brak zabudowy czy otwartość krajobrazu, zapewniającą dobre nasłonecznienie i wiatr. Nieleśne mokradła lądowe często spełniają wymienione warunki. Z tego względu obszary przekształconych mokradeł, w tym osuszone torfowiska, niejednokrotnie wybierane są do budowy instalacji odnawialnych źródeł energii. Budowa farmy wiatrowej lub fotowoltaicznej wymaga więc utrzymania torfowiska w stanie suchym, co doprowadzi do osuszania torfowisk lub uniemożliwi wszelkie projekty restytucji przyrodniczej obejmujące podwyższenie poziomów wody na torfowiskach. W konsekwencji, budowa nowych instalacji odnawialnych źródeł energii, mająca na celu ograniczenie emisji dwutlenku węgla, będzie w rzeczywistości takie emisje powodować. W związku z powyższym, wyjątek wprowadzony w art. 125 ust. 3 nowelizacji P.g.g. nie powinien obejmować torfowisk.	**Uwaga nieuwzględniona** Postulat ochrony torfowisk wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniony – może podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
189	Art. 9 ust. 2 (w zakresie zmiany ustawy Prawo ochrony środowiska)	Stowarzyszenie Centrum Ochrony Mokradeł	Lokalizacja dla budowy farm wiatrowych i fotowoltaicznych musi spełniać kilka warunków, m.in. brak zabudowy czy otwartość krajobrazu, zapewniającą dobre nasłonecznienie i wiatr. Nieleśne mokradła lądowe często spełniają wymienione warunki. Z tego względu obszary przekształconych mokradeł, w tym osuszone torfowiska, niejednokrotnie wybierane są do budowy instalacji	**Uwaga nieuwzględniona** Postulat ochrony torfowisk wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie

			odnawialnych źródeł energii. Budowa farmy wiatrowej lub fotowoltaicznej wymaga więc utrzymania torfowiska w stanie suchym, co doprowadzi do osuszania torfowisk lub uniemożliwi wszelkie projekty restytucji przyrodniczej obejmujące podwyższenie poziomów wody na torfowiskach. W konsekwencji, budowa nowych instalacji odnawialnych źródeł energii, mająca na celu ograniczenie emisji dwutlenku węgla, będzie w rzeczywistości takie emisje powodować. W związku z powyższym, wyjątek wprowadzony w art. 125 ust. 3 nowelizacji P.g.g. nie powinien obejmować torfowisk. Proponuje się następujące brzmienie art. 9 ust. 2 projektu ustawy: w art. 125 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2, 3 i 4 w brzmieniu: „2. Zasady ochrony udokumentowanych złóż kopalin określa ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze. 3. Nie narusza ochrony złóż kopalin lokalizowanie na obszarach występowania udokumentowanych złóż kopalin, morskich farm wiatrowych w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych oraz instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, jeżeli instalacje te nie są trwale związane z gruntem w sposób uniemożliwiający eksploatację złoża w przyszłości. **4. Postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu nie stosuje się do złóż torfu.”**	uwzględniony – może podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
190	Art. 9 ust. 2 (w zakresie zmiany ustawy Prawo ochrony środowiska)	Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej	W art. 125 ust. 3 proponuje się usunięcie fragmentu in fine tego przepisu i nadanie mu następującego brzmienia: „3. Nie narusza ochrony złóż kopalin lokalizowanie na obszarach występowania udokumentowanych złóż kopalin, morskich farm wiatrowych w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych oraz instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”.	**Uwaga nieuwzględniona** Realizacja postulatu ochrony złóż kopalin przez nowelizację uniemożliwia uwzględnienie uwagi. Zamierzeniem projektodawcy jest, by w razie zaistnienia potrzeby zabezpieczona była możliwość wykorzystania złoża.
191	Art. 11 (w zakresie zmiany ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)	Górnicza Izby Przemysłowo-Handlowej	Projektowane rozwiązanie polegające na nakazie uzgadniania z Głównym Geologiem Kraju projektów planów miejscowych w zakresie udokumentowanych złóż kopalin wymienionych w art. 10 ust. 1 PGiG w odniesieniu do nowych planów powinno wzmocnić ochronę złóż rozumianą jako stworzenie możliwości podjęcia ich eksploatacji. Jednak słabość tego rozwiązania polega na tym, że co do zasady sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie jest obowiązkowe.	**Uwaga nieuwzględniona** W przypadku braku planów miejscowych konieczne będzie uzgodnienie z ministrem właściwym do spraw środowiska (projektodawca zrezygnował z utworzenia nowego organu – GGK) projektów decyzji o warunkach zabudowy/ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego w zakresie złóż kopalin, co zapewni należytą ich ochronę w takiej sytuacji.
192	Art. 11 (w zakresie zmiany ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)	Polski Komitet Geologii Inżynierskiej i Środowiska	Art. 11. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 poz. 741,784 i 922) wprowadza się następujące zmiany: w art. 1 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami, ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz ochrony złóż kopalin;”;	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona.

			w art. 10. 1. W studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z: pkt 10 otrzymuje brzmienie: 10) występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych określonych w oparciu o dokumentację geologiczno-inżynierską sporządzoną na potrzeby zagospodarowania przestrzennego w art. 11 w pkt 5: a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „występuje o uzgodnienie projektu studium z zarządem województwa w zakresie jego zgodności z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa, z Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie w zakresie dotyczącym zabudowy i zagospodarowania terenu położonego na – 73 – obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, Głównym Geologiem Kraju w zakresie udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420) oraz w zakresie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, oraz występuje o opinie dotyczące rozwiązań przyjętych w projekcie studium do:” W art.10.1. pkt 10) ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczących określenia obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych proponuje się dodanie stwierdzenia „w oparciu o dokumentację geologiczno-inżynierską sporządzoną na potrzeby zagospodarowania przestrzennego” zgodnie z art.91 ust.1 pkt 1) ustawy Prawo geologiczne i górnicze. Na etapie poprzedzającym procedurę planowania przestrzennego winna następować identyfikacja zagrożeń naturalnych oraz określenie przydatności gruntów dla lokalizacji obiektów budowlanych i innych form zagospodarowania przestrzennego. Problematyka geologiczno-inżynierska w procesie planowania przestrzennego już od ponad 20 lat jest zasygnalizowana w ustawie Prawo geologiczne i górnicze, ale dokumentacje geologiczno-inżynierskie na potrzeby zagospodarowania przestrzennego wykonywane są bardzo sporadycznie. Sytuacja taka stwarza swoiste utrudnienia i niebezpieczeństwo zaniedbań, przejawiające się między innymi zaliczaniem obszarów zagrożeń naturalnych (np. osuwiskowych) do terenów budowlanych lub ujmowaniem znacznej części terenów gmin na południu Polski w obszarach osuwiskowych bez możliwości zabudowy w oparciu jedynie o materiały kartograficzne, co często budzi uzasadniony sprzeciw społeczny i wiąże się z koniecznością wypłaty odszkodowań przez gminy w przypadku zmiany przeznaczenia terenów. Realizacja zapisów prawa w odniesieniu do odpowiedniego i optymalnego określenia kierunków zagospodarowania przestrzennego, uwzględniającego w szczególności tereny zagrożeń naturalnych wymaga obligatoryjnego wprowadzenia dokumentowania geologiczno-inżynierskiego do procedur planowania przestrzennego.	

193	Art. 11 (w zakresie zmiany ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)	Stowarzyszenie Urbanistów ZOIU	Do art. 11, dotyczącego zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy, po pkt 2 dodaje się pkt 2a o następującej treści: „2a) Wprowadza się do pierwszego zdania wprowadzającego w art. 15 ust. 1 wyrażenie „lub projektem studium" nadając temu zdaniu następującą treść: art. 15. 1. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium lub projektem studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem, wraz z uzasadnieniem."	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona.
194	Art. 11 (w zakresie zmiany ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)	Stowarzyszenie Urbanistów ZOIU	Do art. 11 po pkt 3 dodaje się pkt 3a o następującej treści: 3a) wprowadza się art. 17b o następującej treści: „art. 17b. 1. Gmina jest uprawniona do dokonania jednoczesnej zmiany studium oraz planu miejscowego. 2. Studium oraz plan miejscowy sporządzone w trybie, o którym mowa w ust. 1, nie mogą być ze sobą sprzeczne."	**Uwaga nieuwzględniona** Zagadnienie to zostało uregulowane w projektowanych przepisach art. 95 P.g.g., nie jest uzasadnione powtarzanie tej normy w przepisach ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
195	Art. 13 (w zakresie zmiany ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych)	KGHM Polska Miedź S.A.	Forma współdziałania w postępowaniach objętych tzw. specustawami (art. 13 nowelizacji). W stosunku do złóż strategicznych, znajdujących się w trakcie eksploatacji, a więc takich wobec których zostanie wydane koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż i wyznaczony teren górniczy będzie istniał obowiązek opiniowania przez nadzór górniczy oraz GGK. Trzeba wskazać, że zastosowano tu jedynie formę opinii, a więc niewiążącą postać współdziałania, co nie wyposaża organu administracji geologicznej w możliwość wiążącego sprzeciwy w przypadku kolizji inwestycji drogowej z zagospodarowaniem złoża (uwaga ta dotyczy także innych specustaw).	**Uwaga nieuwzględniona** Celem specustaw jest usprawnienie realizacji inwestycji ważnych dla państwa i społeczeństwa, co uzasadnia ograniczenie zakresu ingerencji organu administracji geologicznej w prowadzenie postępowania.
196	Art. 17 (w zakresie zmiany ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku..)	Górnicza Izby Przemysłowo-Handlowej	Na pozytywną ocenę zasługuje liberalizacja wymagań dotyczących uzyskania decyzji środowiskowej na potrzeby wydobywania kopalin objętych własnością górniczą. W dotychczasowym stanie prawnym przesłanką uzyskania takiej decyzji jest zgodność zamierzonej działalności z istniejącym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Projekt przewiduje (w ślad za art. 7 PGiG), że wystarczającą przesłanką (z punktu widzenia planu miejscowego) ma być nienaruszanie określonego takim planem przeznaczenia nieruchomości (art. 17 pkt 3), co powinno ułatwić uzyskiwanie decyzji środowiskowych na wspomnianą działalność. Rozwiązanie to oznacza m.in. integrację wymagań Prawa geologicznego i górniczego z wymaganiami niezbędnymi do uzyskania decyzji środowiskowej.	**Uwaga stanowi komentarz do projektowanych regulacji i nie zawiera propozycji zmian**
197	Art. 19 (w zakresie zmiany ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego	PGNiG S.A.	**Poszerzenie opisu inwestycji towarzyszących w zakresie budowy i rozbudowy kawernowych podziemnych magazynów gazu.** Propozycja: Zmiana brzmienia art. 19 projektu: *„Art. 19. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1866 oraz z 2021 r. poz. , 234, 784 i 922)* ~~*w art. 6 w ust. 3 w pkt*~~	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być uwzględniona. Jednocześnie należy wskazać, że magazynowanie substancji innych niż gaz ziemny w magazynach funkcjonujących na podstawie dotychczas udzielonych koncesji będzie wymagało zmiany tych koncesji – w trybie przewidzianym w ustawie P.g.g.

	gazu ziemnego w Świnoujściu)		~~*17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu*~~***: wprowadza się następujące zmiany:*** ***a) w art. 38 pkt 1:*** ***- wprowadzeniu do wyliczenia w lit. b otrzymuje brzmienie:*** ***„b) rozbudowa kawernowego podziemnego magazynu gazu Mogilno, także w celu magazynowania innych substancji niż gaz ziemny, w tym:"*** ***- wprowadzeniu do wyliczenia w lit. c otrzymuje brzmienie:*** ***„c) budowa i rozbudowa kawernowego podziemnego magazynu gazu Kosakowo oraz kawernowego podziemnego magazynu gazu Goleniów, także w celu magazynowania innych substancji niż gaz ziemny, w tym:"*** ***b)*** *w art. 6 w ust. 3 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:* *„18) Głównego Geologa Kraju – w odniesieniu do złóż strategicznych.".* Uzasadnienie: W związku z planowaną rozbudową inwestycji w zakresie Terminalu LNG w Świnoujściu występuje potrzeba rozszerzenia listy substancji magazynowanych w podziemnych magazynach gazu Mogilno oraz Kosakowo, dopuszczając magazynowanie także — poza gazem ziemnym — **biometanu, wodoru i innych gazów (jak np. sprężone powietrze).** Proponowana zmiana pozwoli na objęcie specustawą terminalową[1] inwestycji towarzyszących inwestycjom w zakresie terminalu, które polegają na podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu **innych rodzajów gazu niż gaz ziemny**. Należy także podkreślić, że postulowana zmiana może przynieść korzyści ekologiczne i gospodarcze, ponieważ biometan stanowi ekologiczną alternatywę dla gazu ziemnego.	
198	Art. 19 (w zakresie zmiany ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu)	Gas Storage Poland sp. z o.o.	Proponowana przez Spółkę zmiana: Art. 19. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1866 oraz z 2021 r. poz. , 234, 784 i 922) wprowadza się następujące zmiany: a) w art. 38 pkt 1 wprowadza się następujące zmiany: wprowadzeniu do wyliczenia, zawartym w lit. b, nadaje się następujące brzmienie: „b) rozbudowa kawernowego podziemnego magazynu gazu Mogilno, także w celu magazynowania innych substancji niż gaz ziemny, w tym:" wprowadzeniu do wyliczenia, zawartym w lit. c, nadaje się następujące brzmienie: „c) budowa i rozbudowa kawernowego podziemnego magazynu gazu Kosakowo oraz kawernowego podziemnego magazynu gazu Goleniów, także w celu magazynowania innych substancji niż gaz ziemny, w tym:";	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być uwzględniona. Jednocześnie należy wskazać, że magazynowanie substancji innych niż gaz ziemny w magazynach funkcjonujących na podstawie dotychczas udzielonych koncesji będzie wymagało zmiany tych koncesji – w trybie przewidzianym w ustawie P.g.g.

[1] Ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz.U. 2021 poz. 1836).

			b) w art. 6 w ust. 3 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu: „18) Głównego Geologa Kraju – w odniesieniu do złóż strategicznych.”. Uzasadnienie: W związku z planowaną rozbudową inwestycji w zakresie terminalu występuje potrzeba rozszerzenia listy substancji magazynowanych w podziemnych magazynach gazu Mogilno oraz Kosakowo, dopuszczając magazynowanie także — poza gazem ziemnym — biometanu, wodoru i innych gazów (jak np. sprężone powietrze). **Proponowana zmiana pozwoli na objęcie specustawą gazową inwestycji towarzyszących inwestycjom w zakresie terminalu, które polegają na podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu innych rodzajów gazu niż gaz ziemny. Należy także podkreślić, że postulowana zmiana może przynieść korzyści ekologiczne i gospodarcze, ponieważ biometan stanowi ekologiczną alternatywę dla gazu ziemnego.**	
199	Art. 21 dot. załącznika do ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2021 r. poz. 332 i 1047) w części B	LOTOS Petrobaltic S.A.	W ocenie LPB w treści ustawy o systemie handlu uprawnieniami należy unaocznić fakt, iż z miejsca wychwytu CO2 może być przekazany: 1. Do sieci transportowej dwutlenku węgla o której mowa w przepisach ustawy Prawo energetyczne, bądź 2. Do składowiska bezpośrednio z instalacji wychwytującej, albo za pomocą transportu drogowego, kolejowego, morskiego. Zaproponowana przez LPB kosmetyczna zmiana pozwoli osiągnąć wyżej wymieniony cel. Dodatkowo LPB zwraca uwagę na pomyłkę w numeracji wierszy w załączniku. Prawidłowa numeracja powinna obejmować punkty 26-28.	**Uwaga częściowo uwzględniona** (w zakresie skorygowania numeracji w tabeli w załączniku do ustawy – „26-28” zamiast obecnego „27-29”)
200	Art. 21 (w zakresie zmiany ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych)	Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami IOŚ-PIB	W celach porządkowych w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na kwestię formalną. Zagadnienia handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych reguluje w Polsce ustawa z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2021 r. poz. 332, ze zm.) (dalej: „ustawa o systemie handlu”), która weszła w życie w dniu 25 czerwca 2015 r. i uchyliła ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r. Wskazane w projekcie ustawy zmiany powinny dotyczyć Załącznika I do ustawy o systemie handlu z 2015 r. i być oznaczone lp. 26-28. W tym kontekście warto zauważyć, że ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420, ze zm.) (dalej: „ustawa – Prawo geologiczne i górnicze”) zawiera również inne odesłania do nieobowiązującej już ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r., tj. w art. 6 ust. 1 pkt 13a, art. 127d ust. 1 pkt 5, art. 127i ust. 2 pkt 3 oraz w art. 163a ust. 2 pkt 1 lit. e.	**Uwaga uwzględniona** W art. 1 pkt 5 projektu dodaje się lit. d w następującym brzmieniu: *„d) pkt 13a otrzymuje brzmienie:* *„13a) rozliczeniem emisji - jest rozliczenie wielkości emisji, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;”.* Art. 1 pkt 103 projektu otrzymuje brzmienie: „103) w art. 127d: a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) *poinformowania organu właściwego* w sprawach handlu *uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o wydostaniu się dwutlenku węgla poza*

kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla i rozliczenia emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla;”
b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przez strumień dwutlenku węgla należy rozumieć substancje powstające w procesie wychwytywania dwutlenku węgla, kierowane do podziemnego składowiska dwutlenku węgla, spełniające kryteria akceptacji jego składu.”;”

W art. 1 projektu dodaje się punkt 105 w brzmieniu:
„105) w art. 127i w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
3) informowania organu właściwego w sprawach handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, oraz rozliczania emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla.”.

Art. 1 pkt 124 projektu otrzymuje brzmienie:
„124) w art. 163a w ust. 2:
a) w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:
„*e) informowanie organu właściwego w sprawach handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, oraz rozliczanie emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla,”,*
b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) *tu dotychczasowa treść pkt 1a*”;

Przepis zmieniający ustawę *o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych* otrzymuje następujące brzmienie:

„**Art. 24.** W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1092, 1576, 1967 i 2687) w załączniku nr 1 do ustawy w tabeli lp. 26–28 otrzymują brzmienie:

26	Wychwytywanie dwutlenku węgla z instalacji objętej systemem handlu uprawnieniami do emisji w celu jego przesyłania i podziemnego składowania w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072, 1261, 1504, 2185 i 2687 oraz z 2023 r.	–	CO_2	

					poz. …),, w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton			
				27	Przesyłanie dwutlenku węgla przeznaczonego do podziemnego składowania w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton, z wykorzystaniem sieci transportowej dwutlenku węgla	–	CO_2	
				28	Podziemne składowanie dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton	–	CO_2.	
201	Art. 21 (w zakresie zmiany ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych)	Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami IOŚ-PIB	Wprowadzenie do systemu EU ETS działań proponowanych w art. 21 projektu ustawy, poprzez omówioną wyżej zmianę Załącznika I do ustawy o systemie handlu, wymaga również rozważenia wprowadzenia dalszych zmian w ustawie – Prawo geologiczne i górnicze oraz w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, mających na celu umożliwienie prawidłowego stosowania regulacji z zakresu EU ETS do nowych uczestników systemu. W tym kontekście wymagają rozważenia w szczególności następujące zagadnienia: A. W przypadku przepisów o koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla (którą należy rozumieć jako pozwolenie, o którym mowa w art. 3 pkt 11 dyrektywy 2009/31/WE) przepisy art. 27a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze pomijają obowiązek opracowywania i aktualizowania przez operatora, o którym mowa w art. 3 pkt 10 dyrektywy 2009/31/WE, planu monitorowania wielkości emisji w odniesieniu do instalacji zatłaczających i kompleksów składowania (art. 13 ust. 1 dyrektywy 2009/31/WE). Plan monitorowania wielkości emisji powinien być dołączany do wniosku o wydanie koncesji (pozwolenia), a następnie stać się elementem koncesji (pozwolenia). Plan monitorowania wielkości emisji przygotowuje się w sposób przewidziany w przepisach wydanych na podstawie art. 14 Dyrektywy 2003/87/WE, dodatkowo musi on zostać zatwierdzony przez właściwy organ (art. 13 ust. 2 dyrektywy 2009/31/WE). Na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE wydane zostało rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego	**Ad. A – uwaga częściowo uwzględniona.** Projektodawca uwzględnia uwagę w zakresie wprowadzenia procedury opiniowania przez KOBiZE planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla w zakresie planu monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla. W związku z powyższym w projekcie w art. 1 dodaje się punkt w brzmieniu: „w art. 27a po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: *„5a. Plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla podlega zaopiniowaniu przez Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami w zakresie planu monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla. Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami wydaje opinię w terminie 14 dni od dnia doręczenia planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla. W przypadku niewyrażenia opinii w tym terminie uważa się, że Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami nie zgłasza uwag.”.* W odniesieniu do pozostałej części uwagi, projektodawca przedstawia następujące wyjaśnienia:			

			i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz. Urz. UE L 423 z 31.12.2018, s. 1, ze zm.). Do tego aktu należy się odwoływać w przepisach odnoszących się do obowiązku opracowywania i zatwierdzania planów monitorowania wielkości emisji. Zwracamy również uwagę na wprowadzenie procedury opiniowania planów monitorowania wielkości emisji przez KOBiZE w odniesieniu do ww. przypadków. Aktualnie przy zatwierdzaniu przez organy planów monitorowania wielkości emisji ustawa o systemie handlu przewiduje procedurę opiniowania planów monitorowania przez KOBiZE. B. Należy mieć na uwadze, że objęcie nowych działań systemem EU ETS będzie się wiązało z konkretnymi obowiązkami przedsiębiorcy, tj. z obowiązkiem posiadania rachunku w rejestrze Unii, obowiązkiem monitorowania, raportowania i rozliczania ewentualnych emisji z samego składowiska, jak również z urządzeń wykorzystywanych do składowania, które emitują dwutlenek węgla. Przedsiębiorca powinien ponadto móc złożyć wniosek o przydział bezpłatnych uprawnień do emisji w zakresie, w jakim one przysługują w związku z prowadzeniem danego rodzaju działań. W związku z powyższym wydaje się, że zmiany wymaga art. 127d ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, gdzie powinny znaleźć się odniesienia do wynikających z uczestnictwa w EU ETS obowiązków przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla. W chwili obecnej wskazany jest jedynie obowiązek informacyjny w stosunku do „organu właściwego w sprawach handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych". Taka regulacja, pomijając, że jest nieprecyzyjna i nawiązuje do nieobowiązujących przepisów, jest daleko niewystarczająca wobec liczby i charakteru obowiązków, które niesie za sobą uczestnictwo w EU ETS. Analogicznie należy rozważyć zmianę w art. 11o ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, który dotyczy obowiązków operatora sieci transportowej dwutlenku węgla. Zagadnienia dotyczące zmiany i włączenia do systemy handlu uprawnieniami do emisji podziemnego składowania CO2 w opiniowanym projekcie ustawy są stosunkowo złożone, KOBiZE wyraża swoją gotowość do współpracy eksperckiej w pracach nad wypracowaniem takich rozwiązań, które będą spójne z przepisami ustawy o systemie handlu oraz dyrektywy 2003/87/WE.	Ustawa P.g.g., w której zaimplementowano dyrektywę CCS, w przypadku koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla (pozwolenie, o którym mowa w art. 3 pkt 11 dyrektywy CCS) nie pomija obowiązku opracowywania i aktualizowania przez operatora, o którym mowa w art. 3 pkt 10 dyrektywy CCS, planu monitorowania wielkości emisji w odniesieniu do instalacji zatłaczających i kompleksów składowania (art. 13 ust. 1 dyrektywy CCS). Zgodnie z art. 27a ust. 2 pkt 2 ustawy P.g.g. do wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla dołącza się plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla wraz z kopią decyzji o jego zatwierdzeniu. Plan ten zawiera plan monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla dotyczący monitorowania wielkości emisji, będący planem monitorowania, o którym mowa w art. 13 ust. 1 dyrektywy CCS. Zgodnie z art. 107a ust. 2 ustawy P.g.g. przedsiębiorca jest obowiązany dokonać zmiany (aktualizacji) planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla w określonych przypadkach. Jednocześnie w załączniku 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 maja 2014 r. *w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinien odpowiadać plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla* (Dz. U. z 2014 r. poz. 591) zostały określone szczegółowe wymagania, jakim powinien odpowiadać plan monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla. Również w tym załączniku zawarto odesłanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. *w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych* zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 30). Projektodawca przeanalizuje potrzebę ewentualnej aktualizacji rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 maja 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinien odpowiadać plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla. **Ad. B – uwaga nieuwzględniona.** Kwestie obowiązków przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla wynikające z uczestnictwa w EU ETS pozostają poza zakresem ustawy P.g.g., wobec czego nie ma uzasadnienia do wprowadzenia w art. 127d P.g.g. odniesienia do obowiązków wynikających z EU ETS. W ocenie projektodawcy zagadnienie to powinno być regulowane w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. *o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.*

202	Art. 23 (w zakresie zmiany ustawy o odpadach)	LOTOS Petrobaltic S.A.	**Art. 23. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 778, i 784 i 1648) art. 2 pkt. 12 otrzymuje następujące brzmienie: „12) dwutlenku węgla przeznaczonego do podziemnego składowania w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5b ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420).** W ocenie LPB wychwycony i zatłoczony dwutlenek węgla w dalszym ciągu nie będzie traktowany jako odpad i nie będzie podlegał pod wymagania ustawy o odpadach, ze wszystkimi tego konsekwencjami [w zakresie uzyskiwania pozwoleń, wymagań dla obiektów, systemu kart przekazania odpadów, etc.]. CO2 będzie nadal posiadał status gazu cieplarnianego przeniesionego pomiędzy instalacjami objętymi systemem handlu uprawnieniami do emisji. Z powyższych względów należy jedynie dostosować brzmienie ustawy o odpadach do nowej definicji składowania dwutlenku węgla ustawy PGG.	**Uwaga nieuwzględniona** W projektowanej nowelizacji uchyla się art. 2 pkt 12 ustawy o odpadach. Wynika to z faktu, że obecnie obowiązująca dyrektywa odpadowa 2008/98/WE nie wyłącza już z zakresu swojego zastosowania CO_2 wychwytywanego i transportowanego dla celów geologicznego składowania zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. *w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla*. Takie wyłączenie było wprowadzone przez Dyrektywę CCS jedynie do już nieobowiązującej dyrektywy odpadowej 2006/12/WE.
203	Art. 23 (w zakresie zmiany ustawy o odpadach)	Fundacja WiseEuropa	Zauważamy, że uchylenie art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Przepisów ustawy nie stosuje się do dwutlenku węgla przeznaczonego do podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze) może skutkować zakwalifikowaniem dwutlenku węgla jako odpad, a w rezultacie umożliwić składowanie dwutlenku węgla w ramach koncesji na podziemne składowanie odpadów. Wobec tego proponujemy, by w art. 2 pkt 12 ustawy o odpadach wykreślić tylko odniesienie do projektu demonstracyjnego.	**Uwaga nieuwzględniona** W projektowanej nowelizacji uchyla się art. 2 pkt 12 ustawy o odpadach. Wynika to z faktu, że obecnie obowiązująca dyrektywa odpadowa 2008/98/WE nie wyłącza już z zakresu swojego zastosowania CO_2 wychwytywanego i transportowanego dla celów geologicznego składowania zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. *w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla*. Takie wyłączenie było wprowadzone przez Dyrektywę CCS jedynie do już nieobowiązującej dyrektywy odpadowej 2006/12/WE.
204	Art. 41 ust 1	Polski Związek Producentów Kruszyw	Główny Geolog Kraju może w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy z urzędu wszcząć – w stosunku do złóż kopalin, które zostały udokumentowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy – postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne, jeżeli złoże spełnia przesłanki, o których mowa w art. 94a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1. Brakuje ścieżki wszczęcia procedury uznania złoża za strategiczne na wniosek podmiotu, któremu przysługuje prawo do korzystania z informacji geologicznej. Dodatkowo, możliwość złożenia takiego wniosku nie powinna być ograniczone czasowo. Postulujemy aby nie podawać okresu w którym może być wszczęte postępowanie z urzędu względem złóż udokumentowanych przed dniem wejścia w życie przepisów ustawy. Jeżeli wprowadzona zostanie ścieżka na wniosek przedsiębiorcy i nie będzie ona ograniczona czasowo to dla postępowania z urzędu może pozostać okres 2 lat.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zrezygnował z utworzenia nowego organu tj. GGK i pozostawił ministrowi właściwemu do spraw środowiska wykonywanie zadań centralnego organu administracji geologicznej. Minister jako wyspecjalizowany organ administracji geologicznej zatwierdzający dokumentację geologiczną złóż kopalin objętych własnością górniczą będzie najbardziej kompetentny do analizy, czy zasadne jest wszczynanie postępowania w sprawie uznania złoża za strategiczne. Projektowane rozwiązanie uwzględnia okoliczność, że w stosunku do wybranych złóż (po ich udokumentowaniu) organ będzie dysponował wiedzą, że w oczywisty sposób złoża te nie spełniają kryteriów do uznania ich za złoża strategiczne. W takich sytuacjach postępowanie nie będzie wszczynane. Projekt przewiduje ograniczony czas na wszczęcie postępowania i wpływ dużej ilości wniosków o uznanie złoża za strategiczne mógłby utrudnić efektywne wykonywanie zadań przez

				organ, a także mógłby spowodować nieuzasadnione wydatkowanie środków publicznych na prowadzenie postepowań odnośnie złóż, które w oczywisty sposób nie spełniają przesłanek do uznania ich za strategiczne. Wprowadzenie ograniczonego terminu dla ministra do wszczęcia postępowania stanowi zabieg celowy projektodawcy i ma na celu wprowadzenie pewnego rodzaju gwarancji dla gminy. W ciągu 2 lat gminy otrzymają bowiem informację, czy dla takiego złoża zostanie wszczęte postępowanie o uznanie złoża za strategiczne, a jeżeli tak – wówczas gmina będzie oczekiwać na decyzję albo o uznaniu złoża za strategiczne, albo o umorzeniu postępowania. Termin ten ustanowiony został zatem po to, aby nie trzymać gmin w niepewności co do statusu złoża.
205	Art. 41 ust. 2	Polski Związek Producentów Kruszyw	Stronami postępowania, o którym mowa w ust. 1, są wyłącznie podmioty, które posiadają prawo do informacji geologicznej lub prawo do korzystania z informacji geologicznej zawartej w dokumentacji geologicznej złoża lub dodatku do dokumentacji geologicznej złoża. W tym przepisie pojawiają się podmioty którym przysługuje prawo do informacji geologicznej lub korzystania z informacji geologicznej. Nie jest to tożsame ze sformułowaniem „podmioty na rzecz których zatwierdzono dokumentację geologiczną lub dodatek do niej” (m.in. Art. 93 ust. 4). W ocenie PZPK jest to znacząca niespójność, która może niekorzystnie wpłynąć na stosowanie przepisów prawa.	**Uwaga nieuwzględniona** W przypadku dokumentacji zatwierdzonych przed wejściem w życie nowelizacji określenie jako strony podmiotu, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną nie jest właściwe. Może bowiem wystąpić sytuacja, że przedmiotem postępowania będzie dokumentacja zatwierdzona przed wieloma laty, a tym samym podmiot taki może nie będzie zainteresowany podejmowaniem działalności na złożu.
206	Art. 42 ust. 1	Rathdowney Polska Sp. z o.o.	Uwaga do art. 42 ust. 1 projektu Ustawy zmieniającej, o treści: Główny Geolog Kraju może w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy z urzędu wszcząć – w stosunku do złóż kopalin, które zostały udokumentowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy – postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne, jeżeli złoże spełnia przesłanki, o których mowa w art. 94a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1. Zaproponowane w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw z dnia 22 października 2021 r. (nr UD280) przepisy prawne dotyczące kwestii ochrony złóż kopalin (m.in. wprowadzenie do ustawy definicji złoża strategicznego) wychodzą naprzeciw obecnym problemom surowcowym i w bardzo konkretny sposób wypełniają lukę prawną jaka istnieje od lat w tym zakresie. Brak uregulowań prawnych dotyczących niniejszego zagadnienia jest jednym z powodów słabości inwestycji górniczych, tj. braku nowoczesnych zakładów górniczych obejmujących złoża kopalin objętych własnością górniczą. Niniejszy projekt przewiduje, że w przypadku już udokumentowanych złóż kopalin „Główny Geolog Kraju może w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy z urzędu wszcząć – w stosunku do złóż kopalin, które zostały udokumentowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy – postępowania w przedmiocie uznania	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zrezygnował z utworzenia nowego organu tj. GGK i pozostawił ministrowi właściwemu do spraw środowiska wykonywanie zadań centralnego organu administracji geologicznej. Minister jako wyspecjalizowany organ administracji geologicznej zatwierdzający dokumentację geologiczną złóż kopalin objętych własnością górniczą będzie najbardziej kompetentny do analizy, czy zasadne jest wszczynanie postępowania w sprawie uznania złoża za strategiczne. Projektowane rozwiązanie uwzględnia okoliczność, że w stosunku do wybranych złóż (po ich udokumentowaniu) organ będzie dysponował wiedzą, że w oczywisty sposób złoża te nie spełniają kryteriów do uznania ich za złoża strategiczne. W takich sytuacjach postępowanie nie będzie wszczynane. Projekt przewiduje ograniczony czas na wszczęcie postępowania i wpływ dużej ilości wniosków o uznanie złoża za strategiczne mógłby utrudnić efektywne wykonywanie zadań przez organ, a także mógłby spowodować nieuzasadnione wydatkowanie środków publicznych na prowadzenie postepowań odnośnie złóż, które

			złoża kopaliny za złoże strategiczne, jeżeli złoże spełnia przesłanki, o których mowa w art. 94a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.” (art. 42 ust. 1). Zdaniem przedkładającego stanowisko, dodatkowego rozważenia i uregulowania wymaga kwestia wnioskowego wszczęcia postępowania w sprawie uznania złoża za strategiczne. Zasadnym wydaje się mianowicie by możliwość złożenia wniosku o wszczęcie tego postępowania przysługiwała przedsiębiorcy, który udokumentował złoże i sporządził dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej, i to również dokonując tego przed dniem wejścia w życie projektowanych zmian. Wnioskujący o wszczęcie postępowania - przedsiębiorca, który przecież najlepiej zna złoże, mógłby w ten sposób wspomóc organy administracji publicznej w zidentyfikowaniu konkretnej potrzeby dla ochrony danego złoża kopaliny. Z drugiej strony, taka możliwość zainicjowania postępowania na wniosek zaangażowanego wcześniej przedsiębiorcy nie umniejszałaby możliwości odmowy wszczęcia postępowania przez organ na zasadach ogólnych postępowania administracyjnego, czy w terminie późniejszym - odmowy wydania decyzji o uznaniu złoża kopaliny za złoże strategiczne. Kolejno, sugerowane przez składającego stanowisko spełniałoby również normę transparentności, bowiem brak jasnych kryteriów w jakiej kolejności będą wszczynane postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne oraz jakie złoża zostaną nią objęte, mogą powodować niepotrzebne spory prawne o faworyzowanie lub dyskryminowanie przedsiębiorców, którzy uprzednio dokumentowali złoża i sporządzali dokumentację geologiczną. Jeśli rozważać dopuszczalność wszczęcia postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne na wniosek (w wąskim, wskazanym wcześniej zakresie), to rozważenia wymaga również wprowadzenie możliwości złożenia takiego wniosku o wszczęcie tego postępowania w art. 94a ust.1, tj. już na etapie składania przez przedsiębiorcę do zatwierdzenia dokumentacji geologicznej złoża kopaliny lub dodatku do niej. Dodatkowo, z uwagi na przewlekłość niektórych postępowań administracyjnych (zasygnalizowaną już w 2017 r. w raporcie NIK), wskazany w niniejszym projekcie termin 2 lat może okazać się zbyt krótki na to, by niniejsza procedura została rozpoczęta dla wszystkich udokumentowanych złóż kopalin w Polsce, a spełniających przesłanki, o których mowa w art. 94a ust. 5 niniejszego projektu. W ocenie składającego stanowisko jest to zbędne samoograniczenie organu administracji (i to przy dodatkowym założeniu projektu, że postępowanie może być wszczęte wyłącznie z urzędu). Podsumowując, składający stanowisko do projektu ustawy wnioskuje o: - wprowadzenie w art. 42 ust. 1 projektu możliwości wszczęcia postępowania również na wniosek podmiotu, który udokumentował złoże i sporządził dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej, i to również dokonując tego przed dniem wejścia w życie projektowanych zmian.	w oczywisty sposób nie spełniają przesłanek do uznania ich za strategiczne. Wprowadzenie ograniczonego terminu dla ministra do wszczęcia postępowania stanowi zabieg celowy projektodawcy i ma na celu wprowadzenie pewnego rodzaju gwarancji dla gminy. W ciągu 2 lat gminy otrzymają bowiem informację, czy dla takiego złoża zostanie wszczęte postępowanie o uznanie złoża za strategiczne, a jeżeli tak – wówczas gmina będzie oczekiwać na decyzję albo o uznaniu złoża za strategiczne, albo o umorzeniu postępowania. Termin ten ustanowiony został zatem po to, aby nie trzymać gmin w niepewności co do statusu złoża.

			- wydłużenie terminu dla wszczęcia postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne z 2 lat do lat 4.	
207	Art. 51 ust. 3	Gas Storage Poland sp. z o.o.	Proponowana przez Spółkę zmiana: 3. Powierzenie wykonywania czynności na podstawie art. 53 ust. 2 lub art. 58 ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym zachowuje moc przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy. Uzasadnienie: Projekt zakłada uchylenie przepisów, na mocy których przedsiębiorca dopuszcza pracowników do wykonywania czynności przez osoby wyższego dozoru ruchu (niektórych specjalności) oraz osoby dozoru ruchu w otworowych i odkrywkowych zakładach górniczych. Przepis art. 53 ust. 2 PGG został wprowadzony w tekście pierwotnym ustawy – Prawo geologiczne i górnicze i spełnił zakładane przez ustawodawcę cele: odbiurokratyzowania działalności oraz deregulacji zawodów. Jednocześnie statystyki wypadkowości w górnictwie pokazują, że deregulacja ta nie tylko nie przełożyła się na wzrost wypadków śmiertelnych i ciężkich, lecz można mówić na przestrzeni 10 lat obowiązywania PGG o trendzie spadkowym (por. poniższa tabela — materiały Wyższego Urzędu Górniczego). Wprowadzenie ustawy w obecnym brzmieniu mogłoby rodzić wątpliwości, czy poprzez odniesienie do art. 58 ust. 7 pkt 1 PGG ustawodawca ma na myśli utrzymanie uprawnień jedynie osób dozoru sensu stricto (a więc dawnego średniego i niższego dozoru ruchu), czy też wszystkich osób, w tym osób wyższego dozoru ruchu. Poprzez odwołanie do art. 53 ust. 2 PGG możliwym będzie szersze odniesienie do osób wszystkich szczebli dozoru ruchu.	**Uwaga nieuwzględniona** Norma zawarta w art. 58 ust. 1 ust. 7 P.g.g. określa procedurę powierzania wykonywania czynności i w ramach tej procedury wskazuje przepisy materialne, dotyczące wymagań dla kandydatów do wykonywania tych czynności, w tym art. 53 ust. 2 P.g.g. W związku z powyższym nie ma podstaw do dodatkowego powoływania art. 53 ust. 2 P.g.g. w art. 51 ust. 3 projektu. Powołany art. 58 ust. 7 pkt 1 P.g.g. stanowi, że *„Powierzenie wykonywania czynności w kierownictwie i dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu, niewymienionych w ust. 1 lub 2, następuje po sprawdzeniu przez pracodawcę spełnienia wymagań określonych:* *a) w art. 54 pkt 1, 3 i 4, art. 55 ust. 1 pkt 1-4, ust. 2-5 i 7 albo* *a) na podstawie art. 53 ust. 2.”*. Powyższe oznacza, że art. 58 ust. 7 pkt 1 P.g.g. dotyczy wszystkich kwalifikacji do wykonywania czynności w kierownictwie i dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu, niewymienionych w art. 58 ust. 1 lub 2 P.g.g., tj. innych niż wymagające posiadania świadectwa organ nadzoru górniczego.
208	Art. 51 ust. 1, 2 i 3	Polski Związek Producentów Kruszyw	1.Decyzje, świadectwa, zaświadczenia oraz inne dokumenty dotyczące kwalifikacji oraz ograniczeń dotyczących ich wykonywania, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują moc przez okres, na jaki zostały wydane. 2. Pozostają w mocy uprawnienia do wykonywania czynności nabyte łącznie ze stwierdzeniem kwalifikacji na podstawie dotychczasowych przepisów. 3. Powierzenie wykonywania czynności na podstawie art. 58 ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym zachowuje moc przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy Do przedmiotowego przepisu pojawia się szereg zastrzeżeń zarówno natury formalnej, związanej z jego interpretacją jak i natury merytorycznej. W pkt. 2 – nie jest jasne czy uprawnienia te dotyczą tylko tych, którzy uzyskali stwierdzenie kwalifikacji przez Dyrektora OUG lub Prezesa WUG czy również, którym zostały „nadane” uprawnienia przez Przedsiębiorców? W pkt. 3 przede wszystkim nie jest jasne czy przedsiębiorca może jeszcze przez okres 5 lat po wejściu w życie ustawy dopuszczać osoby do wykonywania czynności w dozorze bez kwalifikacji stwierdzonych przez Dyrektora OUG, czy	**Uwaga nieuwzględniona** Ad. art. 51 ust. 2 (obecnie art. 37 ust. 2) projektu: Norma zawarta w powołanym przepisie nie budzi wątpliwości, ponieważ z jej treści wprost wynika, że dotyczy dodatkowych uprawnień do wykonywania czynności nabytych łącznie ze stwierdzeniem kwalifikacji. W aktualnym stanie prawnym takie uprawnienia zostały określone w art. 59 P.g.g. Przykładowo, stosownie do art. 59 ust. 4 P.g.g., stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geofizyka górniczego w podziemnych zakładach górniczych stanowi równocześnie stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności geofizycznej w podziemnych zakładach górniczych. Powyższe oznacza, że osoby, które w okresie obowiązywania art. 59 ust. 4 P.g.g. uzyskały stwierdzenie kwalifikacji geofizyka górniczego w podziemnych zakładach górniczych po wejściu z życie nowelizacji P.g.g. będą mogły wykonywać – na podstawie tego stwierdzenia kwalifikacji – czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności geofizycznej w podziemnych zakładach górniczych, nie

			też jedynie istnieje możliwość kontynuacji pracy przez takie osoby w tym okresie czasu i równolegle powinny zdobyć kwalifikacje nadane przez Dyrektora OUG aby móc po upływie tego okresu zachować swoje stanowisko. PZPK postuluje o jasne sformułowanie przepisów, aby obecnie pracujące w dozorze osoby, które wykonywały czynności w dozorze przed wejściem w życie ustawy, nie były zobligowane do zdawania egzaminu przed OUG, nawet po upływie okresu 5 lat. Najlepszym rozwiązaniem byłoby dać wybór takim osobom. Jeżeli nie planują zmieniać aktualnego miejsca pracy to zachowanie uprawnienia nadanego przez Przedsiębiorcę powinno być dla nich wystarczające. Natomiast jeżeli takie osoby będą chciały zmienić miejsce pracy powinny być świadome potencjalnej konieczności zdania egzaminu w OUG – ale pod warunkiem, że „nowy" pracodawca nie uzna powierzonego wykonywania czynności niższego dozoru u „starego" pracodawcy. Niezależenie od powyższego należy podnieść; iż od wielu lat przepisy nie wskazywały wymaganego wykształcenia, które było niezbędne aby zostać dopuszczonym do wykonywania czynności dozoru w odkrywkowych zakładach górniczych. Zbyt duża zmiana w tym zakresie, przy uwzględnieniu trudnej sytuacji na rynku pracy może spowodować, że przedsiębiorcy pozostaną bez osób dozoru w zakładzie górniczym, co spowoduje paraliż w wielu przedsiębiorstwach. PZPK prosi o pisemne wyjaśnienie wątpliwości oraz podanie jakie wymagania dla osób dozoru w odkrywkowych zakładach górniczych z użyciem środków strzałowych oraz bez użycia środków strzałowych pojawią się w rozporządzeniu w zakresie kwalifikacji w górnictwie i ratownictwie górniczym.	będą musiały uzyskiwać odrębnego stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania tych czynności. <u>Ad. art. 51 ust. 3 (obecnie art. 37 ust. 3) projektu:</u> Od dnia wejścia w życie nowelizacji P.g.g. osoby, którym powierzono wykonywanie czynności np. w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego, będą miały jedynie możliwość kontynuacji pracy do końca 5-letniego okresu przejściowego. Aby móc wykonywać pracę po zakończeniu okresu przejściowego, osoby te będą musiały uzyskać stwierdzenie posiadania kwalifikacji w postaci świadectwa organu nadzoru górniczego. Celem projektowanych zmian jest zapewnienie jednolitego stanu faktycznego i prawnego – wszystkie czynności w kierownictwie i w dozorze ruchu w zakładach górniczych i zakładach będą wykonywane przez osoby, które uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania tych czynności w drodze świadectwa organu nadzoru górniczego. Postulat PZPK *„aby obecnie pracujące w dozorze osoby, które wykonywały czynności w dozorze przed wejściem w życie ustawy, nie były zobligowane do zdawania egzaminu przed OUG, nawet po upływie okresu 5 lat"* jest sprzeczny z opisanym powyżej celem zmian. W uzasadnieniu projektu ustawy wskazano, że w zakresie kwalifikacji górniczych nowelizacja P.g.g. stanowi jedynie powrót do sprawdzonych rozwiązań, również w zakresie szczegółowych wymagań dla osób wykonujących czynności, których dotyczy projekt ustawy.
209	Art. 51 ust. 3	PGNiG S.A.	Doprecyzowanie przepisów przejściowych. Propozycja: Zmiana brzmienia art. 51 ust. 3: „3. Powierzenie wykonywania czynności na podstawie art. 53 ust. 2 lub art. 58 ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym zachowuje moc przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy." Uzasadnienie: Projekt zakłada uchylenie przepisów, na mocy których przedsiębiorca dopuszcza pracowników do wykonywania czynności przez osoby wyższego dozoru ruchu (niektórych specjalności) oraz osoby dozoru ruchu w otworowych i odkrywkowych zakładach górniczych. Obecne brzmienie projektu mogłoby rodzić wątpliwości, czy poprzez odniesienie do art. 58 ust. 7 pkt 1 PGG ustawodawca ma na myśli utrzymanie uprawnień jedynie osób dozoru sensu stricto (a więc dawnego średniego i niższego dozoru ruchu), czy też wszystkich osób, w tym osób wyższego dozoru ruchu. W celu wyjaśnienia tych wątpliwości proponujemy zatem uzupełnić przepis o odwołanie do art. 53 ust. 2.	**Uwaga nieuwzględniona** Norma zawarta w art. 58 ust. 1 ust. 7 P.g.g. określa procedurę powierzania wykonywania czynności i w ramach tej procedury wskazuje przepisy materialne, dotyczące wymagań dla kandydatów do wykonywania tych czynności, w tym art. 53 ust. 2 P.g.g. W związku z powyższym, nie ma podstaw do dodatkowego powoływania art. 53 ust. 2 P.g.g. w art. 51 ust. 3 projektu ustawy. Powołany art. 58 ust. 7 pkt 1 P.g.g. stanowi, że *„Powierzenie wykonywania czynności <u>w kierownictwie i dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu, niewymienionych w ust. 1 lub 2</u>, następuje po sprawdzeniu przez pracodawcę spełnienia wymagań określonych:* *a) w art. 54 pkt 1, 3 i 4, art. 55 ust. 1 pkt 1-4, ust. 2-5 i 7 albo* *a) na podstawie art. 53 ust. 2."*. Powyższe oznacza, że art. 58 ust. 7 pkt 1 P.g.g. dotyczy wszystkich kwalifikacji do wykonywania czynności w kierownictwie i dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu, niewymienionych w art. 58 ust. 1 lub 2 P.g.g., tj. innych niż wymagające posiadania świadectwa organ nadzoru górniczego.

210	Art. 52	LOTOS Petrobaltic S.A.	**Art. 52.** Ust. 4. Osoby, które na podstawie dotychczasowych przepisów uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności kierownika ruchu, kierownika działu ruchu, w wyższym dozorze ruchu lub w dozorze ruchu w zakładach górniczych wydobywających węglowodory otworami wiertniczymi mogą wykonywać ten sam rodzaj czynności w zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi wody podziemne będące kopalinami, w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową, ~~oraz~~ w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową oraz w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla. Należy doprecyzować proponowany przepis o działalność polegającą na podziemnym składowaniu węgla.	**Uwaga uwzględniona** W wyniku zmiany numeracji przepis został oznaczony jako art. 38 ust. 4 i otrzymuje brzmienie: *„4. Osoby, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności kierownika ruchu, kierownika działu ruchu, w wyższym dozorze ruchu lub w dozorze ruchu w zakładach górniczych wydobywających węglowodory otworami wiertniczymi mogą wykonywać ten sam rodzaj czynności w zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi wody podziemne będące kopalinami, w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową, w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową oraz w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla.”*
211	Art. 54	Gas Storage Poland sp. z o.o.	Proponowana przez Spółkę zmiana: Art. 54.1. Ten, kto w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy trudni się szkoleniem osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego, jest obowiązany, w terminie 1 roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, uzyskać decyzję właściwego organu nadzoru górniczego: 1) stwierdzającą posiadanie kadry oraz środków umożliwiających prowadzenie szkoleń; 2) zatwierdzającą program szkolenia. 2. Do czasu pozyskania przez podmiot, o którym mowa w art. 54 ust. 1 niniejszej ustawy, ostatecznych decyzji, o których mowa w art. 112 ust. 4a i 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogu określonego w art. 54 ust. 1 niniejszej ustawy nie stosuje się. Uzasadnienie: Projekt nowelizacji nakłada na podmioty prowadzące szkolenia nowe obowiązki: 1) w zakresie pozyskania decyzji organu nadzoru górniczego stwierdzającej spełnianie kryteriów, o których mowa w projektowanym art. 112 ust. 4 PGG, 2) w zakresie zatwierdzania przez organy nadzoru górniczego programów szkoleń. Jednocześnie przepis art. 54 projektu nowelizacji nie wprowadza jakiegokolwiek przepisu przejściowego, pozwalającego na prowadzenie w terminie przejściowym szkoleń według dotychczasowych regulacji (a więc bez obu decyzji). Art. 54 zobowiązuje jedynie podmioty szkolące do pozyskania stosownych decyzji w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy, jednakże nie daje możliwości na kontynuowanie działalności szkoleniowej tak długo, jak długo przedsiębiorca taki nie pozyska wymaganych decyzji.	**Uwaga nieuwzględniona** Obowiązki podmiotów prowadzących szkolenia osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego co do zasady nie uległy zmianie, ponieważ już w obecnym stanie prawnym podmioty te są obowiązane posiadać kadrę oraz niezbędne środki do prowadzenia szkoleń (art. 112 ust. 4 P.g.g.) oraz uzyskać zatwierdzenie programu szkolenia (art. 112 ust. 5 P.g.g.). W związku z powyższym, uzyskanie odpowiednich decyzji organu nadzoru górniczego w terminie 1 roku od dnia wejścia w życie nowelizacji P.g.g. nie będzie nadmiernym utrudnieniem.

			Uderzy to w przedsiębiorców prowadzących zakłady górnicze, bowiem nie będzie możliwym prowadzenie szkoleń (co najmniej przez kilka miesięcy, do czasu pozyskania przez branżę szkoleniową wymaganych decyzji organów nadzoru górniczego), zaś bez takich szkoleń nie będzie możliwym dopuszczanie pracowników do ruchu zakładów górniczych (art. 112 PGG). Z tych względów postuluje się wprowadzenie przepisu przejściowego, zgodnie z którym do czasu uzyskania ostatecznych decyzji określonych w art. 112 ust. 4a i 7 PGG przez podmiot szkolący, do tego podmiotu nie będzie miał zastosowania wymóg z art. 54 ust. 1 projektu nowelizacji. Da to niezbędny czas branży szkoleniowej na pozyskanie decyzji i pozwoli im na dalsze funkcjonowanie na rynku, zaś przedsiębiorcom górniczym pozwoli na dalsze prowadzenie szkoleń załóg zakładów górniczych.	
212	Art. 54	PGNiG S.A.	Wprowadzenie przepisu przejściowego dotyczącego prowadzenia szkoleń. Propozycja: Zmiana brzmienia art. 54 projektu: „1. Ten, kto w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy trudni się szkoleniem osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego, jest obowiązany, w terminie 1 roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, uzyskać decyzję właściwego organu nadzoru górniczego: 1) stwierdzającą posiadanie kadry oraz środków umożliwiających prowadzenie szkoleń; 2) zatwierdzającą program szkolenia. 2**. Do czasu pozyskania przez podmiot, o którym mowa w art. 54 ust. 1 niniejszej ustawy, ostatecznych decyzji, o których mowa w art. 112 ust. 4a i 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogu określonego w art. 54 ust. 1 niniejszej ustawy nie stosuje się.”** Uzasadnienie: Projekt nowelizacji nakłada na podmioty prowadzące szkolenia nowe obowiązki: 1) w zakresie pozyskania decyzji organu nadzoru górniczego stwierdzającej spełnianie kryteriów, o których mowa w projektowanym art. 112 ust. 4 PGG, 2) w zakresie zatwierdzania przez organy nadzoru górniczego programów szkoleń. Jednocześnie przepis art. 54 projektu nie wprowadza jakiegokolwiek przepisu przejściowego, pozwalającego na prowadzenie w terminie przejściowym szkoleń według dotychczasowych regulacji (a więc bez obu decyzji). Art. 54 zobowiązuje jedynie podmioty szkolące do pozyskania stosownych decyzji w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy, jednakże nie daje możliwości kontynuowania działalności szkoleniowej tak długo, jak długo przedsiębiorca taki nie pozyska wymaganych decyzji. Będzie to miało negatywny wpływ na przedsiębiorców prowadzących zakłady górnicze, bowiem nie będzie możliwym prowadzenie szkoleń co najmniej przez kilka miesięcy, do czasu pozyskania przez branżę szkoleniową wymaganych	**Uwaga nieuwzględniona** Obowiązki podmiotów prowadzących szkolenia osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego co do zasady nie uległy zmianie, ponieważ już w obecnym stanie prawnym podmioty te są obowiązane posiadać kadrę oraz niezbędne środki do prowadzenia szkoleń (art. 112 ust. 4 P.g.g.) oraz uzyskać zatwierdzenie programu szkolenia (art. 112 ust. 5 P.g.g.). W związku z powyższym, uzyskanie odpowiednich decyzji organu nadzoru górniczego w terminie 1 roku od dnia wejścia w życie nowelizacji P.g.g. nie będzie nadmiernym utrudnieniem.

			decyzji organów nadzoru górniczego, zaś bez takich szkoleń nie będzie możliwym dopuszczanie pracowników do ruchu zakładów górniczych (art. 112 PGG). Z tych względów postuluje się wprowadzenie przepisu przejściowego, zgodnie z którym do czasu uzyskania ostatecznych decyzji określonych w art. 112 ust. 4a i 7 PGG przez podmiot szkolący, do podmiotu tego nie będzie miał zastosowania wymóg z art. 54 ust. 1 projektu. Da to niezbędny czas branży szkoleniowej na pozyskanie decyzji i pozwoli na dalsze funkcjonowanie na rynku, zaś przedsiębiorcom górniczym pozwoli na dalsze prowadzenie szkoleń załóg zakładów górniczych.	
213	Art. 63	Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego	W art. 63. projektu po ust. 2 proponuje się dodać ust. 3 w brzmieniu: „ust. 3 Do wykonywania koncesji, o których mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1133, z 2016 r. poz. 566 i 1991, z 2018 r. poz. 1563 i z 2020 r. poz. 379), stosuje się przepisy dotyczące art. 49zg ustawy – z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r., poz. 1420).” Uwaga i uzasadnienie Nowelizacją Prawa geologicznego i górniczego z dnia 15 czerwca 2018 r. ustawodawca zezwolił na powiększanie obszaru górniczego koncesji w trybie bezprzetargowym w sytuacji gdy jest to uzasadnione szczególnymi warunkami geologicznymi i racjonalną gospodarką złożem, a zmiana ta jest związana ze zmianą granic złoża, będącego przedmiotem eksploatacji, określonego w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów. Zasadnym jest by ten sam mechanizm mógł mieć zastosowanie do koncesji udzielonych przed datą wprowadzenia nowelizacji, w szczególności do koncesji „starych”, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. Taka zmiana jest zgodna z racjonalną gospodarką złożami, gdyż umożliwia zmianę obszaru górniczego dostosowaną do aktualnych konturów złoża. Brak uzasadnienia by eksploatacja węglowodorów ze złóż była prowadzona jedynie w części złoża. Taki podział jest sztuczny nie powinien dotyczyć tego typu złóż. Podział złoża jest bowiem możliwy jedynie przy kopalinach stałych. Mając powyższe na względzie zasadnym jest wprowadzenie propozycji ww. przepisu, który bezsprzecznie przyczyni się do prowadzenia racjonalnej gospodarki złożem.	**Uwaga uwzględniona** W wyniku zmian przepis art. 63 uzyskał następujące brzmienie: *Art. 63. 1. Do wykonywania i zmiany koncesji, o których mowa w art. 8 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 20, stosuje się przepisy art. 24, art. 26 i art. 32 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 49zg ust. 1a–1c i art. 108 ust. 9 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 1.* *2. Koncesje, o których mowa w art. 8 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 20, na wniosek przedsiębiorcy, mogą być dostosowane do prowadzenia działalności w zakresie, o którym mowa w art. 21 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1.*
214	Art. 63	PGNiG S.A.	Umożliwienie powiększenia obszaru górniczego koncesji w trybie bezprzetargowym. Propozycja: Zmiana brzmienia art. 63 poprzez dodanie ust. 3: „3. Do wykonywania koncesji, o których mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1133, z 2016 r. poz. 566 i 1991, z 2018 r. poz. 1563	**Uwaga uwzględniona** W wyniku zmian przepis art. 63 uzyskał następujące brzmienie: *Art. 63. 1. Do wykonywania i zmiany koncesji, o których mowa w art. 8 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 20, stosuje się przepisy art. 24, art. 26 i art. 32 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą*

			i z 2020 r. poz. 379), stosuje się przepisy dotyczące art. 49zg ustawy – z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r., poz. 1420).” Uzasadnienie: Na mocy ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy - Prawa geologiczne i górnicze ustawodawca zezwolił na powiększanie obszaru górniczego koncesji w trybie bezprzetargowym, w sytuacji gdy jest to uzasadnione szczególnymi warunkami geologicznymi i racjonalną gospodarką złożem, a zmiana ta jest związana ze zmianą granic złoża, będącego przedmiotem eksploatacji, określonego w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów. Zasadnym jest by ten sam mechanizm mógł mieć zastosowanie do koncesji udzielonych przed datą wprowadzenia nowelizacji, w szczególności do koncesji „starych”, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw . Taka zmiana byłaby zgodna z racjonalną gospodarką złożami, gdyż umożliwia zmianę obszaru górniczego dostosowaną do aktualnych konturów złoża. Obecnie brakuje uzasadnienia, by eksploatacja węglowodorów ze złóż była prowadzona jedynie na jego części. Wskazujemy, że podział złoża jest możliwy jedynie przy kopalinach stałych. Mając powyższe na względzie zasadnym jest wprowadzenie do projektu propozycji przepisu, który bezsprzecznie przyczyni się do prowadzenia racjonalnej gospodarki złożem.	*ustawą oraz art. 49zg ust. 1a–1c i art. 108 ust. 9 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 1.* *2. Koncesje, o których mowa w art. 8 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 20, na wniosek przedsiębiorcy, mogą być dostosowane do prowadzenia działalności w zakresie, o którym mowa w art. 21 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1.*
215	Uwaga do OSR s. 10 / Uzasadnienie s.31	Polskie Elektrownie Jądrowe Sp. z o.o.	Drugi akapit uzasadnienia na stronie 31 zdanie 1 oraz ostatni akapit w punkcie 28 OSR na str. 10 zdanie 1: „Taki podział kompetencji skutkuje rozdrobnieniem i rozproszeniem informacji geologicznej w różnych zatwierdzanych opracowaniach, które nie będą stanowiły całościowego i spójnego kompendium wiedzy z wykonanych prac geologicznych potrzebnych do posadowienia tak ważnego obiektu jak obiekt jądrowy.” należy uzupełnić o informacje, iż wszystkie wyniki badań geologicznych i hydrogeologicznych, zebrane jako całość, będą przedstawione dopiero w raporcie lokalizacyjnym sporządzanym zgodnie z wymogami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu przeprowadzania oceny terenu przeznaczonego pod lokalizację obiektu jądrowego, przypadków wykluczających możliwość uznania terenu za spełniający wymogi lokalizacji obiektu jądrowego oraz w sprawie wymagań dotyczących raportu lokalizacyjnego dla obiektu jądrowego (Dz.U. z 2012 r. poz. 1025). Proponuje się dodanie po zdaniu 1 w akapicie 2 uzasadnienia na stronie 31 oraz dodanie po zdaniu 1 ostatniego akapitu w punkcie 28 OSR na str. 10 zdania: „Wyniki z wykonanych badań geologicznych i hydrogeologicznych, zebrane jako całość, będą przedstawione dopiero w raporcie lokalizacyjnym sporządzanym zgodnie z wymogami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu przeprowadzania oceny terenu przeznaczonego pod lokalizację obiektu jądrowego, przypadków wykluczających możliwość uznania terenu za spełniający wymogi lokalizacji	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy nieakceptowalne jest, aby wyniki badań geologicznych i hydrogeologicznych zostały zebrane jako całość, dopiero w raporcie lokalizacyjnym sporządzanym zgodnie z wymogami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu przeprowadzania oceny terenu przeznaczonego pod lokalizację obiektu jądrowego, przypadków wykluczających możliwość uznania terenu za spełniający wymogi lokalizacji obiektu jądrowego oraz w sprawie wymagań dotyczących raportu lokalizacyjnego dla obiektu jądrowego. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 88 P.g.g to w dokumentacji geologicznej przedstawia się wyniki prac geologicznych, wraz z ich interpretacją, określeniem stopnia osiągnięcia zamierzonego celu wraz z uzasadnieniem. Wobec powyższego to dokumentacja geologiczne powinna zawierać wszystkie wyniki badań geologiczno-inżynierskich oraz hydrogeologicznych.

			obiektu jądrowego oraz w sprawie wymagań dotyczących raportu lokalizacyjnego dla obiektu jądrowego (Dz.U. z 2012 r. poz. 1025).”	
216	Uzasadnienie s. 31	Polskie Elektrownie Jądrowe Sp. z o.o.	W zdaniu 2 akapitu drugiego w części „co wpłynie również na prawidłowe posadowienie obiektów jądrowych, wybór najlepszej lokalizacji oraz bezpieczeństwo funkcjonowania elektrowni jądrowej” należy dokonać doprecyzowania, bowiem organy administracji geologicznej nie mają bezpośredniego wpływu na prawidłowe posadowienie obiektów jądrowych. W praktyce odpowiedzialnym za prawidłowe posadowienie obiektu jądrowego jest przyszły projektant, który będzie wykonywał projekt budowlany. W przypadku uregulowania kompetencji w ten sposób, że sprawy dotyczące obiektów jądrowych znajdowały się będą we właściwości jednego organu administracji geologicznej, skutkiem może być zwiększenie przejrzystości i spójności dokumentacji, co wpłynie pozytywnie na proces oceny lokalizacji obiektu jądrowego, a w konsekwencji na bezpieczeństwo funkcjonowania elektrowni jądrowej. Proponuje się doprecyzowanie zdania 2 w następujący sposób: „Zachodzi zatem konieczność uregulowania zakresu kompetencji, tak aby sprawy dotyczące obiektów jądrowych znajdowały się we właściwości jednego organu administracji geologicznej – Głównego Geologa Kraju. Zwiększy to przejrzystość i spójność dokumentacji, co wpłynie pozytywnie na proces oceny lokalizacji obiektu jądrowego, a w konsekwencji na bezpieczeństwo funkcjonowania elektrowni jądrowej.”	**Uwaga uwzględniona** W związku z rezygnacją z utworzenia nowego organu (GGK) uwaga zostanie uwzględniona poprzez zamieszczenie w uzasadnieniu zdania: „Zachodzi zatem konieczność uregulowania zakresu kompetencji, tak aby sprawy dotyczące obiektów jądrowych znajdowały się we właściwości jednego organu administracji geologicznej – ministra właściwego do spraw środowiska. Zwiększy to przejrzystość i spójność dokumentacji, co wpłynie pozytywnie na proces oceny lokalizacji obiektu jądrowego, a w konsekwencji **na wybór najlepszej lokalizacji** oraz na bezpieczeństwo funkcjonowania elektrowni jądrowej.”
217	Uzasadnienie s. 31	Polskie Elektrownie Jądrowe Sp. z o.o.	W akapicie: „W wyniku projektowanej zmiany wszystkie te opracowania będą zatwierdzane przez jeden organ administracji geologicznej - Głównego Geologa Kraju, odpowiedzialnego za nadzór nad rozpoznaniem obiektów strategicznych i realizowanych w najbardziej skomplikowanych warunkach geologicznych zaliczanych do III kategorii geotechnicznej.” proponuje się zmianę doprecyzowującą z uwagi na nieprecyzyjne brzmienie akapitu, zgodnie z poniższymi wyjaśnieniami. Kategorię geotechniczną całego obiektu budowlanego lub jego poszczególnych części określa projektant obiektu budowlanego na podstawie badań geotechnicznych gruntu, których zakres uzgadnia z wykonawcą specjalistycznych robót geotechnicznych. Kategorię geotechniczną ustala się w opinii geotechnicznej w zależności od stopnia skomplikowania warunków gruntowych oraz konstrukcji obiektu budowlanego, charakteryzujących możliwości przenoszenia odkształceń i drgań, stopnia złożoności oddziaływań, stopnia zagrożenia życia i mienia awarią konstrukcji, jak również od wartości zabytkowej lub technicznej obiektu budowlanego i możliwości znaczącego oddziaływania tego obiektu na środowisko.	**Uwaga uwzględniona** W związku z rezygnacją z utworzenia nowego organu (GGK) uwaga zostanie uwzględniona poprzez zamieszczenie w uzasadnieniu zdania: „W wyniku projektowanej zmiany wszystkie te opracowania będą zatwierdzane przez jeden organ administracji geologicznej - ministra właściwego do spraw środowiska, odpowiedzialnego za nadzór nad rozpoznaniem obiektów strategicznych zaliczanych do III kategorii geotechnicznej obiektów budowlanych i realizowanych w skomplikowanych warunkach geologicznych.”

			Warunki gruntowe w zależności od stopnia ich skomplikowania dzieli się na: proste, złożone i skomplikowane. Rozróżnia się następujące kategorie geotechniczne obiektu budowlanego: pierwsza kategoria geotechniczna, druga kategoria geotechniczna oraz trzecia kategoria geotechniczna, która obejmuje: a) obiekty budowlane posadawiane w skomplikowanych warunkach gruntowych, b) nietypowe obiekty budowlane niezależnie od stopnia skomplikowania warunków gruntowych, których wykonanie lub użytkowanie może stwarzać poważne zagrożenie dla użytkowników, takie jak: obiekty energetyki, rafinerie, zakłady chemiczne, zapory wodne i inne budowle hydrotechniczne o wysokości piętrzenia powyżej 5,0 m, budowle stoczniowe, wyspy morskie i platformy wiertnicze oraz inne skomplikowane budowle morskie, lub których projekty budowlane zawierają nieznajdujące podstaw w przepisach nowe niesprawdzone w krajowej praktyce rozwiązania techniczne, c) obiekty budowlane zaliczane do inwestycji mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397), d) budynki wysokościowe projektowane w istniejącej zabudowie miejskiej, e) obiekty wysokie, których głębokość posadawiania bezpośredniego przekracza 5,0 m lub które zawierają więcej niż jedną kondygnację zagłębioną w gruncie, f) tunele w twardych i niespękanych skałach, w warunkach niewymagających specjalnej szczelności, g) obiekty infrastruktury krytycznej, h) obiekty zabytkowe i monumentalne. Proponuje się doprecyzowanie akapitu zgodnie z poniższym brzmieniem: „W wyniku projektowanej zmiany wszystkie te opracowania będą zatwierdzane przez jeden organ administracji geologicznej - Głównego Geologa Kraju, odpowiedzialnego za nadzór nad rozpoznaniem obiektów strategicznych zaliczanych do III kategorii geotechnicznej obiektów budowlanych i realizowanych w skomplikowanych warunkach geologicznych.”	
218	Uwaga poza projektem (w zakresie art. 6 ust. 1 pkt 20)	Polski Związek Producentów Kruszyw	Jest: „zwałowaniem nadkładu – jest zespół czynności prowadzonych w odkrywkowych zakładach górniczych, nierozerwalnie związanych technicznie i organizacyjnie z przemieszczeniem i składowaniem mas ziemnych i skalnych usuwanych z nad złoża w celu umożliwienia wydobycia kopaliny użytecznej”. Proponuje się: „zwałowaniem nadkładu – jest zespół czynności prowadzonych w odkrywkowych zakładach górniczych, nierozerwalnie związanych technicznie i organizacyjnie z przemieszczeniem i składowaniem mas ziemnych i skalnych usuwanych w celu umożliwienia wydobycia kopaliny użytecznej”.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			W literaturze (m.in. prof. Nieć, prof. Uberman) znane jest również pojęcie nadkładu wewnętrznego, z który uznaje się przewarstwienia skał płonnych, stanowiące nadkład dla złoża na niższych poziomach (nadkład międzypokładowy – głównie w kopalniach węgla brunatnego), traktowane często w czasie geologicznego dokumentowania złoża jako przerosty płonne, partie skał płonnych, utwory wypełniające formy krasowe oraz skały skrasowiałe, które nie zostały uznane za kopalinę. Proponowana zmiana polegająca na wykreśleniu z definicji słów „z nad złoża" pozwoliłaby na uznanie tego typu przerostów za nakład i stosownie przepisów o nadkładzie. Obecnie wiele organów nie uznaje tego materiału za nakład, co powoduje, że kwalifikowany jest on jako odpad wydobywczy (zmiana konieczna jest również w treści Art. 2 ust. 2. pkt 5 ustawy o odpadach wydobywczych)	
219	Uwaga poza projektem (w zakresie Art. 10 ust. 1 P.g.g.)	Związek Pracodawców „Polski Torf'	Proponowane przez Stowarzyszenie zmiany do ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo Geologiczne i Górnicze /dalej Ustawa/ de facto zmierzają do zlikwidowania prowadzonej przez Członków Związku działalności gospodarczej, a także mogą znacząco pogorszyć ekonomiczne warunki prowadzenia działalności przez Naszych Odbiorców. Propozycja Stowarzyszenia zmiany art. 10 ust. 1 Ustawy, a mianowicie zrównania Torfu z kopalinami wskazanymi w tym przepisie spowoduje niewyobrażalne skutki w zakresie prawa cywilnego. W obecnym stanie prawnym torf jest prawem nieruchomości gruntowej, co oznacza, że kopalina jest immanentnie związana z własnością gruntu. Korzystanie z rzeczy, jaką jest nieruchomość i związana z nią kopalina, jest jednym z kardynalnych praw i uprawnień właściciela. Kodeks cywilny regulujący prawo własności stanowi, że prawo własności jest najszerszym prawem i uprawnia właściciela do korzystania z rzeczy w najszerszym możliwym zakresie w tym na pobieraniu pożytków i innych dochodów, które rzecz może przynosić. Prawo własności jest skuteczne erga omnes i tylko w wyjątkowych przypadkach może być wzruszone lub ograniczone. Z posiadanych przez Związek informacji można szacować, że złoża torfu zajmują w Polsce około 1,2 min hektarów, których prawo własności należy do kilkudziesięciu tysięcy osób, w tym do podmiotów należących do Związku. Konsekwencją zmiany art. 10 ust. 1 Ustawy będzie przyjęcie, że złoża torfu objęte zostaną własnością górniczą Skarbu Państwa, o czym stanowi art. 10 ust. 5 Ustawy. Konsekwencją tego będzie fakt, że właściciele nieruchomości, na których znajdują się złoża torfu zostaną ograniczeni w ich dysponowaniem. Dotknie to tysięcy, między innymi rolników, którzy nie będą np. mogli zbyć swojej własności z powodu zmian stanu prawnego, z uwagi na znaczące ograniczenie w ich użytkowaniu. Jeszcze większy wpływ proponowana przez Stowarzyszenie zmiana dotknie podmioty gospodarcze, których przedmiotem działalności jest pozyskiwanie torfu. Podmioty te, w tym	**Uwaga nieuwzględniona** Uwaga poza zakresem konsultowanego projektu ustawy i de facto nie dotyczy samego projektu, lecz stanowi polemikę z propozycjami zgłoszonymi w trakcie konsultacji społecznych przez Fundację Client Earth Prawnicy dla Ziemi oraz Stowarzyszenie Centrum Ochrony Mokradeł. Uwagi obu tych podmiotów wykraczały poza zakres projektu, dlatego też nie zostały uwzględnione, a w tej sytuacji uwaga Związku Pracodawców „Polski Torf" jest bezprzedmiotowa.

			Członkowie Związku, często ponieśli znaczące nakłady na rozpoznanie złóż torfu, które poprzedzone były szeregiem wieloletnich prac geologicznych. Prawo własności górniczej przysługujące Skarbowi Państwa, spowoduje, że Skarb Państwa może korzystać z kopaliny z wyłączeniem innych osób i prawo to nie może być zakłócone przez inne osoby. Wprowadzenie proponowanej zmiany art. 10 ust. 1 Ustawy spowoduje, że podmiot, który podjął wieloletnie i bardzo kosztowne działania związane z pozyskaniem nieruchomości w jednej lokalizacji, na których znajdują się złoża torfu oraz poniósł koszty na rozpoznanie złoża, koszty związane z procedurami środowiskowymi, uzyskał prawo do dokumentacji geologicznej i koncesję, zostaje z dnia na dzień de facto wywłaszczony ze swojej własności. Właściciel nieruchomości na której znajdują się złoża torfu utraci de facto też możliwość rozporządzania swoją własnością. Rozporządzanie rzeczą obejmuje czynności prawne, które skutkują przeniesieniem własności lub jej obciążeniem. Tymczasem, zgodnie z art. 12 ust. 1 Ustawy, istnieć będzie jedynie możliwość rozporządzenia przedmiotem własności górniczej, wyłącznie w drodze ustanowienia użytkowania górniczego. W konsekwencji użytkowanie górnicze jest prawem polegającym na możliwości korzystania przez określony podmiot z przedmiotu własności górniczej. Użytkowanie górnicze nie może funkcjonować zatem poza własnością górniczą i zatem użytkowanie górnicze jest prawem, którego istotą jest korzystanie z cudzej rzeczy. Tak więc obecny właściciel nieruchomości, na której znajdują się złoża torfu stanie się de facto dzierżawcą własnej nieruchomości, bowiem użytkowanie górnicze ze swojej istoty jest najbliżej zbliżone do instytucji dzierżawy. Z faktu, że złoża torfu są powierzchowne, konsekwencją zmiany art. 10 ust. l Ustawy byłoby dopuszczenie możliwości ustanowienia prawa użytkowania górniczego również na nieruchomości gruntowej. W tym przypadku przedmiotem prawa użytkowania górniczego nie będzie li tylko złoże kopaliny, ale także inna część nieruchomości. Niniejsze pismo ma na celu tylko zasygnalizowanie problemów prawnych, które spowodowałoby wprowadzenie do ustawy zmiany art. 10 ust. l w wersji proponowanej przez Stowarzyszenie. Wprowadzenie do Ustawy propozycji Stowarzyszenia spowodowałoby, że wydobycie torfu mogłoby ustać z dnia na dzień, co miałoby katastrofalne skutki dla gospodarki i podmiotów zajmujących się nie tylko wydobyciem torfu.	
220	Uwaga poza projektem (usunięcie art. 13 ust. 6 P.g.g.)	Stowarzyszenie Naukowo-techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego	**<u>Usunąć art. 13 ust. 6</u>** *„6. W przypadku nieuzyskania koncesji w terminie roku od dnia zawarcia umowy o ustanowieniu użytkowania górniczego, umowa ta wygasa.”* **<u>Uzasadnienie</u>**	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być uwzględniona. Należy zwrócić uwagę, że nowelizacja przewiduje wydłużenie okresu obowiązywania szczególnych uprawnień dla podmiotu, który

			Zaproponowana zmiana umożliwi przedsiębiorcy przeprowadzenie odpowiednich procedur administracyjnych oraz uzyskanie wszystkich zgód i pozwoleń wymaganych przepisami prawa niezbędnymi do prowadzenia działalności na podstawie koncesji. Termin na uzyskanie koncesji powinien wynikać wyłącznie z brzmienia umowy o ustanowieniu użytkowania górniczego, a regulowane go przepisami ustawowymi wprowadza jedynie ryzyko bezpowrotnego jej wygaśnięcia i uniemożliwia prolongatę terminu na uzyskanie koncesji.	sfinansował prace geologiczne i doprowadził do uzyskania informacji geologicznej - prawa pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego oraz prawa do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej – z trzech do pięciu lat. Wobec powyższego brak jest uzasadnienia dla rezygnacji z terminu określonego art. 13 ust. 6 P.g.g. – zgodnie z projektowaną nowelizacją podmiot i tak będzie miał więcej czasu na uzyskanie wszystkich zgód i pozwoleń wymaganych przepisami prawa, niezbędnych do prowadzenia działalności na podstawie koncesji.
221	Uwaga poza projektem (zmiana art. 13 ust. 7 P.g.g.)	Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa	Obecnie obowiązujące przepisy przewidują automatyczne (tj. z mocy prawa) wygaśnięcie użytkowania górniczego w przypadku wygaśnięcia, cofnięcia lub utraty mocy koncesji, bez względu na przyczynę (art. 13 ust. 7 PGiG). Z uwagi na niezwykle dynamiczny proces restrukturyzacji sektora węgla kamiennego i przekazywanie wielu zakładów górniczych Spółce Restrukturyzacji Kopalń S.A. (wraz z koncesjami i użytkowaniem górniczym) lub wygasaniem udzielonych koncesji na wydobywanie, przedsiębiorcy górniczy tracą uprawnienie (użytkowanie górnicze) do części przestrzeni, które wykorzystywane są na potrzeby prowadzenia ruchu zakładu górniczego (bez prowadzenia tam wydobywania). Dotyczy to w szczególności prawa do prowadzenia robót likwidacyjnych lub utrzymaniowych, kluczowych dla zapewnienia dotychczasowego poziomu bezpieczeństwa ruchu zakładu likwidowanego i zakładów sąsiednich. Z tych względów koniecznym jest wprowadzenie przepisów umożliwiających pozyskanie użytkowania górniczego: 1) do szerszej przestrzeni niż obszar górniczy (dla tych przypadków, gdy koncesja jest udzielona), 2) przez dotychczasowego przedsiębiorcę górniczego w przypadku, gdy koncesja została przekazana SRK SA, gdy wymagane jest prowadzenie robót poza obszarem górniczym niepolegających na wydobywaniu kopaliny, np. prowadzenia transportu urobku lub ludzi, utrzymaniu wyrobisk dla celów wentylacji, odwadniania itp. Jakiekolwiek rozszerzenie obszaru górniczego lub pozyskanie nowej koncesji może być niemożliwe z dwóch powodów – po pierwszej decyzji Komisji Europejskiej dotyczących dopuszczalnego wsparcia dla górnictwa węgla kamiennego, po drugie zaś – z uwagi na konieczność pozyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Biorąc pod uwagę powyższe, proponuje się nadanie nowego brzmienia art. 13 ust. 7 ustawy Prawo geologiczne i górnicze: „7. Użytkowanie górnicze wygasa w przypadku wygaśnięcia, cofnięcia lub utraty mocy koncesji, bez względu na przyczynę, chyba że co innego wynika z decyzji, o której mowa w art. 38 ust. 2 lub decyzji, o której mowa w art. 108 ust. 11.”.	**Uwaga częściowo uwzględniona** W ocenie projektodawcy niedopuszczalne jest, aby czas trwania użytkowania górniczego, ustanawianego w drodze umowy cywilnoprawnej, wydłużać decyzją administracyjną, dlatego też nieakceptowalna jest zmiana art. 13 ust. 7 w sposób zaproponowany przez autora uwagi. Mając jednak na uwadze skomplikowane uwarunkowania związane z dynamicznym procesem restrukturyzacji kopalń węgla kamiennego, niewątpliwie wymagające interwencji legislacyjnej, projektodawca w art. 2 ust. 1 P.g.g. wprowadził pkt 1a w brzmieniu: *„1a) utrzymywania i niezwiązanego z wydobywaniem kopaliny ze złoża wykorzystywania podziemnej części likwidowanych zakładów górniczych, niezbędnej do prowadzenia ruchu innych zakładów górniczych;”* Projektowany przepis ma charakter analogiczny do funkcjonującego obecnie art. 2 ust. 1 pkt 1 P.g.g., mającego zastosowanie do budowy, rozbudowy oraz utrzymywania systemów odwadniania zlikwidowanych zakładów górniczych. Projektowana regulacja umożliwi zawarcie umowy użytkowania górniczego, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 2 P.g.g., w zakresie niezwiązanym z prowadzeniem wydobycia kopaliny, lecz niezbędnym do bezpiecznego prowadzenia ruchu zakładu górniczego, już po wygaśnięciu umowy użytkowania górniczego, o którym mowa w art. 13 ust. 7 P.g.g.

222	Uwaga poza projektem (zmiana art. 13 ust. 6 P.g.g.)	PGNiG S.A.	Usunięcie przepisu dotyczącego wygaśnięcia umowy w przypadku nieuzyskania koncesji. Propozycja: Zmiana brzmienia art. 13 ust. 6 PGG: „6. W przypadku nieuzyskania koncesji w terminie roku od dnia zawarcia umowy o ustanowieniu użytkowania górniczego, umowa ta wygasa.” Uzasadnienie: Zaproponowana zmiana umożliwi przedsiębiorcy przeprowadzenie odpowiednich procedur administracyjnych oraz uzyskanie wszystkich zgód i pozwoleń wymaganych przepisami prawa niezbędnymi do prowadzenia działalności na podstawie koncesji. Termin na uzyskanie koncesji powinien wynikać wyłącznie z brzmienia umowy o ustanowieniu użytkowania górniczego, a regulowane go przepisami ustawowymi wprowadza jedynie ryzyko jej bezpowrotnego wygaśnięcia, uniemożliwiając również prolongatę terminu na uzyskanie koncesji.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być uwzględniona. Należy podkreślić, że nowelizacja przewiduje wydłużenie okresu obowiązywania szczególnych uprawnień dla podmiotu, który sfinansował prace geologiczne i doprowadził do uzyskania informacji geologicznej - prawa pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego oraz prawa do wyłącznego korzystania z informacji geologicznej – z trzech do pięciu lat. Wobec powyższego brak jest uzasadnienia dla rezygnacji z terminu określonego art. 13 ust. 6 P.g.g. – zgodnie z projektowaną nowelizacją podmiot i tak będzie miał więcej czasu na uzyskanie wszystkich zgód i pozwoleń wymaganych przepisami prawa, niezbędnych do prowadzenia działalności na podstawie koncesji.
223	Uwaga poza projektem (zmiana art. 19 P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Rozszerzenie przypadków uprawniających do żądania „wykupu” nieruchomości – wprowadzenie zmiany do art. 19 p.g.g. Przepis art. 19 p.g.g. przewiduje uprawnienie przedsiębiorcy, który uzyskał koncesję na określony rodzaj działalności do żądania „wykupienia nieruchomości lub jej części”. W świetle zamiaru wprowadzenia szczególnej pozycji „złóż strategicznych” wśród rodzajów działalności wymienionych w art. 19 ust. 1 p.g.g., powinna znaleźć się działalność dotycząca ich eksploatacji. Wobec tworzenia szczególnej ochrony i ułatwień dla eksploatacji najcenniejszych złóż, jakimi będą złoża strategiczne pomijanie ich w katalogu art. 19 jest nieuzasadnione. W związku z powyższym do art. 19 ust. 1 powinien zostać dodany pkt 6 –„wydobywanie kopaliny ze złoża strategicznego”. Dodanie pkt 6 nie naruszy uprawnienia do żądania „wykopu” nieruchomości w przypadku działalności dotychczas wymienionych w tym przepisie, a rozszerzy je także na każdy rodzaj kopaliny, o ile źródłem będzie złoże strategiczne. Przy okazji należy postulować poprawę terminologii użytej w przedmiotowym przepis. Pojęcie „wykup” jest sformułowaniem potocznym, a w przełożeniu na język prawny oznacza możliwość żądania zawarcia umowy sprzedaży. W przypadku gdyby przedsiębiorca nie chciał zawrzeć takiej umowy, zastosowanie znajdzie art. 64 k.c.. Celem zapewnienia poprawności terminologicznej postuluje się zatem zastąpienie żądania wykupu – „żądaniem zwarcia umowy sprzedaży.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona.
224	Uwaga poza projektem (zmiana art. 19 P.g.g.)	Kopalnia Gipsu "Leszcze" S.A.	W art. 19 ust. 1 Wnioskodawca proponuje dodać pkt 3a) o następującym brzmieniu: „3a) wydobywanie gipsu i anhydrytu”. Uzasadnienie: Równolegle z proponowaną zmianą art. 26 ust. 2 pkt 2 p.g.g. w ocenie Wnioskodawcy zmianie powinien ulec również art. 19 p.g.g., poprzez	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona

			rozszerzenie hipotezy normy prawnej zawartej w tym przepisie także o przedsiębiorcę, który uzyskał koncesję na wydobywanie gipsu i anhydrytu. Bez wątpienia wydobywanie kopalin metodą odkrywkową powoduje, że dotychczasowa nieruchomość nie nadaje się do wykorzystania na dotychczasowe cele. Co do zasady metodą odkrywkową (poza złożami węgla brunatnego, gipsu i anhydrytu) wydobywa się złoża objęte własnością nieruchomości gruntowej. Taka eksploatacja prowadzona jest zazwyczaj przez właściciela nieruchomości lub za jego zgodą w takim zakresie w jakim wyrazi on zgodę w drodze umowy cywilnoprawnej. Jest to w pełni uzasadnione z uwagi na okoliczność, iż złoża kopalin zalegające w jego nieruchomości gruntowej stanowią jego własność. Tymczasem w odniesieniu do złóż kopalin objętych własnością górniczą Skarbu Państwa instrument umożliwiający wykup nieruchomości przez przedsiębiorcę posiadającego koncesję na wydobywanie metodą odkrywkową kopalin objętych własnością górniczą Skarbu Państwa (zlokalizowanych pod nieruchomością gruntową lub ewentualnie w jej granicach) odnosi się aktualnie wyłącznie do przedsiębiorcy posiadającego koncesję na wydobywanie węgla brunatnego. Skoro począwszy od 1 stycznia 2012 r. Ustawodawca zdecydował się znacjonalizować złoża gipsu i anhydrytu poprzez objęcie ich własnością górniczą Skarbu Państwa, powinien również zastosować regulacje umożliwiające skuteczne wykonywanie działalności regulowanej ustawą w tym zakresie, w tym wyposażyć przedsiębiorcę posiadającego koncesję na wydobywanie metodą odkrywkową gipsu i anhydrytu w roszczenie o wykup nieruchomości lub jej części położonej w obszarze górniczym, w zakresie niezbędnym do wykonywania zamierzonej działalności. Proponowana zmiana art. 19 p.g.g. wzmocni uprawnienia wynikające z roszczenia zawartego w art. 18 p.g.g. Regulacje zawarte w art. 18 p.g.g. mogą bowiem okazać się niewystarczające w przypadku, gdy właściciel nieruchomości będzie notorycznie występował o podwyższenie wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości, co może sparaliżować wykonywanie koncesji wydobywczej.	
225	Uwaga poza projektem (zmiana art. 26 ust. 2 pkt 2 P.g.g.)	Kopalnia Gipsu "Leszcze" S.A.	Wnioskodawca proponuję następującą zmianę brzmienia art. 26 ust. 2 pkt 2: „2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 dołącza się dowody istnienia (…): 2) prawa przysługującego wnioskodawcy do nieruchomości gruntowej, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność w zakresie wydobywania kopaliny metodą odkrywkową, lub dowód przyrzeczenia jego ustanowienia. Obowiązek ten nie dotyczy węgla brunatnego, gipsu i anhydrytu. lub alternatywnie „2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 dołącza się dowody istnienia (…): 2) prawa przysługującego wnioskodawcy do nieruchomości gruntowej, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność w zakresie wydobywania kopaliny metodą odkrywkową, lub dowód przyrzeczenia jego ustanowienia. Obowiązek ten nie dotyczy kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			Uzasadnienie: Począwszy od dnia 1 stycznia 2012 r., wraz z wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (dalej: „p.g.g.") złoża gipsu i anhydrytu, które do tej daty były objęte własnością nieruchomości gruntowej zostały objęte własnością górniczą Skarbu Państwa. W uzasadnieniu projektu ustawy (druk sejmowy 1696) wskazano, iż zakres złóż objętych własnością górniczą Skarbu Państwa obejmuje kopaliny mające kluczowe znaczenie gospodarcze. Tymczasem obecna redakcja przepisu art. 26 ust. 2 pkt 2 p.g.g. uniemożliwia skuteczne ubieganie się o uzyskanie koncesji na wydobywanie złóż gipsu i anhydrytu obejmujące całe złoże w sytuacji, gdy właściciele nieruchomości gruntowych pod którymi to nieruchomościami zalegają złoża gipsu i anhydrytu nie wyrażają zgody ani na sprzedaż nieruchomości, ani też na zawarcie umowy cywilnoprawnej na prowadzenie prac na ich nieruchomości w celu udostępnienia złoża gipsu i anhydrytu. Należy nadmienić, iż złoża gipsu i anhydrytu wydobywane są co do zasady metodą odkrywkową (Kopalnia Gipsu „Leszcze" S.A. Leszcze k. Pińczowa). Jedyny podziemny zakład wydobywczy tych minerałów w Polsce to Kopalnia Gipsu i Anhydrytu „Nowy Ląd" w Niwicach (metoda głębinowa w systemie komorowym), przy czym i w tej kopalni gips był eksploatowany z odkrywki co najmniej do 2008 roku. Analiza listy złóż kopalin wymienionych w art. 10 ust. 1 p.g.g. objętych własnością górniczą wskazuje, że to właśnie jedynie złoża węgla brunatnego oraz gipsu i anhydrytu mogą być co do zasady eksploatowane metodą odkrywkową. Pozostałe złoża z tej listy wydobywane są metodą podziemną lub otworową. Tymczasem konstrukcja normy prawnej zawartej w art. 26 ust. 2 pkt 2 p.g.g., wyłącza z obowiązku wykazania prawa przysługującego wnioskodawcy do nieruchomości gruntowej, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność w zakresie wydobywania metodą odkrywkową wyłącznie węgiel brunatny. W opinii Wnioskodawcy zakres dyspozycji tego przepisu powinien obejmować wszystkie kopaliny objęte własnością górniczą Skarbu Państwa wydobywane metodą odkrywkową, względnie powinien zostać on rozszerzony o złoża gipsu i anhydrytu. O ile bowiem regulacja zawarta w art. 26 ust. 2 pkt 2 p.g.g. znajduje uzasadnienie do wydobywania kopalin objętych własnością nieruchomości gruntowej, to w odniesieniu do złóż gipsu i anhydrytu, (które począwszy od 01.01.2012 r. objęte są własnością górniczą Skarbu Państwa) taka regulacja skutkuje uniemożliwieniem dostępu do złoża stanowiącego własność Skarbu Państwa, a w konsekwencji i jego eksploatacji w sytuacji, gdy właściciel nieruchomości nie wyraża zgody na udostępnienie swojej nieruchomości gruntowej w celu udostępnienia złoża (np. odmawia sprzedaży lub dzierżawy). Innymi słowy obecne brzmienie art. 26 ust. 2 pkt 2 p.g.g. stanowi w istocie ograniczenie prawa własności górniczej Skarbu Państwa, a w rezultacie w praktyce prowadzi do konieczności ograniczania obszaru górniczego wyłącznie do nieruchomości, których własność udało się przedsiębiorcy udało się nabyć	

			lub zawrzeć stosowną umowę cywilnoprawną w celu wykonywania robót górniczych. Implikuje do sytuację, w której przedsiębiorca zmuszony jest sztucznie dzielić złoże zalegające pod nieruchomościami gruntowymi, do których nie uzyskał dostępu lub też pomijać część złoża projektując obszar górniczy i opracowując p.z.z. Nie ulega wątpliwości, że taka wybiórcza eksploatacja powoduje, że eksploatacja tej części złoża, która nie mogła zostać udostępniona i wyeksploatowana (z uwagi na brak porozumienia z właścicielem nieruchomości i nie objęcie jej koncesją wydobywczą) nie będzie już w przyszłości ekonomicznie opłacalna. Powyższe bez wątpienia stoi w sprzeczności z postulatami ochrony złóż kopalin, w tym z zasadą racjonalnego gospodarowania złożem, jak i wyrażaną w niniejszej nowelizacji zasadą zachowania dostępności do złóż kopalin. Proponowana przez Wnioskodawcę zmiana umożliwi realizację wyrażonej w art. 125 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska zasadę ochrony złoża kopalin, tak w zakresie racjonalnego gospodarowania zasobami, jak i kompleksowego wykorzystania kopalin, poprzez możliwość sczerpania całego zasobu bilansowego złoża. Należy przy tym nadmienić, iż omawiana regulacja jest dodatkowo sprzeczna z konstytucyjną zasadą równego traktowania i niedyskryminacji (art. 32 Konstytucji RP), gdyż przedsiębiorcy będący w tej samej sytuacji prawnej, chcąc wydobywać kopalinę również o takim samym statusie prawnym i sposobie eksploatacji, są przez aktualne przepisy p.g.g. w różnej sytuacji prawnej odnośnie do dostępu do złoża. Ponadto sztuczne ograniczanie obszaru górniczego i granic złoża w celu eksploatacji z uwagi na obecne brzmienie przepisu zawartego w art. 26 ust 2 pkt 2 p.g.g. nie tylko jest niezgodne ze wspomnianą zasadą ochrony złóż kopalin, racjonalnym gospodarowaniem złożem i zasadą dostępu do złóż, ale powoduje ograniczenie dochodów Skarbu Państwa z tytułu użytkowania górniczego poprzez sztuczne zmniejszanie powierzchni złoża, które byłoby objęte umową o ustanowienie użytkowania górniczego Skarbu Państwa a w konsekwencji skutkuje to zmniejszeniem wynagrodzenia z tego tytułu. To samo dotyczy opłat eksploatacyjnych, które będą stosunkowo mniejsze z uwagi na konieczność pominięcia w p.z.z. i wniosku koncesyjnym części złoża zalegającego pod nieruchomością gruntową do której dostępu nie może uzyskać przedsiębiorca na podstawie aktualnego brzmienia przepisów p.g.g. Należy podkreślić, iż proponowana przez Wnioskodawcę zmiana art. 26 ust. 2 ust. 2 p.g.g. umożliwi przedsiębiorcy zamierzającemu ubiegać się o koncesję na wydobywanie gipsu i anhydrytu ze złoża (po uzyskaniu takiej koncesji eksploatacyjnej) skorzystanie z przepisu art. 18 p.g.g. W obecnym brzmieniu art. 26 ust. 2 pkt 2 p.g.g., aby ubiegać się o koncesję na wydobywanie gipsu i anhydrytu ze złoża metodą odkrywkową musi on wykazać prawo do nieruchomości gruntowej. Tymczasem hipoteza art. 18 p.g.g. obejmuje	

			roszczenie przedsiębiorcy, a zatem tego kto już posiada koncesję na prowadzenie działalności regulowaną ustawą (art. 6 ust. 1 pkt 9 p.g.g.).	
226	Uwaga poza projektem (zmiana art. 27a ust. 1 pkt 1 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	Art. 27a ust. 1 pkt 1) We wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla określa się również: (…) ilość oraz charakterystykę, w tym potencjalne źródła pochodzenia dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla; We wniosku o udzielenie koncesji wskazuje się: 1) ilość oraz charakterystykę, w tym źródło pochodzenia, dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla; 2) aktualne i przewidywane warunki geologiczne, hydrogeologiczne i geologiczno-inżynierskie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla; 3) technologię składowania i przesyłania dwutlenku węgla oraz lokalizację instalacji zatłaczającej; 4) ocenę bezpieczeństwa długoterminowego składowania dwutlenku węgla; 5) wydajność i ciśnienie zatłaczania dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla; 6) wartość ciśnienia granicznego w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla; 7) projektowane położenie obszaru górniczego i terenu górniczego, przedstawione zgodnie z wymaganiami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju; 8) proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia na realizację poszczególnych obowiązków, o których mowa w art. 28a ust. 3 i 4, oraz zadań, o których mowa w art. 28e ust. 2. Szczególne wątpliwości, pod kątem zgodności z Dyrektywą 2009/31, budzi wymóg wynikający z pkt 1) omawianego przepisu, nakazuje wskazanie ilości oraz charakterystyki, w tym źródło pochodzenia, dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla. Tymczasem art. 7 pkt 4 Dyrektywy 2009/31 wymaga podania łącznej ilości CO2, który ma być zatłaczany i składowany, a także potencjalnego źródła i metod transportu, skład strumieni CO2, wydajność i ciśnienie zatłaczania oraz lokalizację instalacji zatłaczających. Nie jest zrozumiałe, z jakich względów - podczas transpozycji wymogów Dyrektywy 2009/31 - pominięto słowo “potencjalne”. Systemowa analiza przepisów regulujących CCS z gruntu wyklucza dokładne wskazanie źródła dwutlenku węgla. Należy zwrócić uwagę, że rynek przesyłu gazu w Polsce (podobnie jak w całej Unii Europejskiej) ma charakter otwarty, i nie można ograniczać jego uczestnikom dostępu do infrastruktury, o ile nie zachodzą obiektywne przesłanki. Innymi słowy, z infrastruktury przesyłowej obsługującej działalność CCS może korzystać wielu interesariuszy, a przedsiębiorca	**Uwaga częściowo uwzględniona** W art. 27a P.g.g. ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: *„1) ilość oraz charakterystykę dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla”;*

			prowadzący zakład górniczy zatłaczający dwutlenek węgla do podziemnego magazynu zasadniczo nie dysponuje w tym zakresie władztwem (pominąwszy kwestię kontrolowania składu strumienia CO2). W świetle powyższego, oczekiwanie przez organ koncesyjny wskazania "docelowych" źródeł CO2 jawi się jako nieprzystający do rzeczywistości. Po wtóre, pojemna struktura geologiczna ma zdolność przyjmowania, przez długi okres czasu, dużej ilości dwutlenku węgla pochodzące od wielu emitentów, którzy mogą "dołączać" do projektu CCS już po jego uruchomieniu. Z powyższych względów postulujemy uwzględnienie sformułowania "potencjalnych" w omawianym przepisie.	
227	Uwaga poza projektem (zmiana art. 27a ust. 1 pkt 8 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	Art. 27 a ust. 1 pkt 8) We wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla określa się również: (…) proponowaną wysokość zabezpieczenia na realizację poszczególnych obowiązków, o których mowa w art. 28a ust. 3 i 4. Jak stanowi art. 28a ust. 8 pgg, Organ koncesyjny w toku postępowania o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla określa, w drodze postanowienia, formę i wysokość zabezpieczenia finansowego na realizację poszczególnych obowiązków, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz termin doręczenia organowi koncesyjnemu dowodu ustanowienia zabezpieczenia finansowego, a w przypadku zabezpieczenia finansowego ustanawianego w formie pieniężnej - także termin wpłaty. Na postanowienie przysługuje zażalenie. Dowolnością w zakresie wskazania sposobu zabezpieczenia spośród form przewidzianych w określonym w pgg katalogu środków dysponuje więc organ koncesyjny, a nie przedsiębiorca. Taki sposób uregulowania zagadnienia budzi zasadnicze wątpliwości, w praktyce zaś może zniechęcić przedsiębiorców do CCS. Po pierwsze, Dyrektywa 2009/31 nie wprowadza wymogów tego typu – mamy do czynienia z konstrukcją opracowaną na gruncie prawa krajowego. Po drugie, skoro ustawodawca narzuca (skądinąd wąski) katalog dopuszczalnych form zabezpieczenia, z jakich względów nie pozostawia możliwości wyboru formy (w ramach tego katalogu) samemu przedsiębiorcy? Oznaczenie w pgg rodzajów zabezpieczenia, które uważa się za dopuszczalne oznacza, że ustawodawca uznał wszystkie te sposoby zabezpieczenia za równie efektywne, czy też spełniające kryteria efektywności. Przyznanie organowi koncesyjnemu uprawnienia do wskazania konkretnego sposobu zabezpieczenia	**Uwaga nieuwzględniona** Art. 27a ust. 1 pkt 8 P.g.g. w obecnym brzmieniu przewiduje, że to przedsiębiorca we wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie CO_2 wskazuje proponowaną przez siebie formę zabezpieczenia, dlatego też uwaga jest niezrozumiała i bezzasadna.

			należy ocenić jako zbyt daleko idące w kreowaniu władczych uprawnień administracji wobec przedsiębiorcy prowadzącego zakład górniczy. Nietrudno domyślić się, że organ koncesyjny będzie zainteresowany najłatwiejszych w wykorzystaniu i przez to najpewniejszym sposobem zabezpieczenia, tj. środkami pieniężnymi. Ustalenie takiego wymogu może być równoznaczne z zarzuceniem przez przedsiębiorcę realizacji projektu CCS, wobec braku biznesowego uzasadnienia dla jego kontynuacji. Wypada podkreślić, iż LOTOS Petrobaltic dokonał w bieżącym roku rozeznania rynku pod kątem możliwości pozyskania produktu finansowego dla ustanowienia wymaganych pgg zabezpieczeń. Krajowe instytucje aktualnie w ogóle nie oferują rozwiązań dla biznesu CCS. Na rynku międzynarodowym (Londyn) istniała możliwość uzyskania jedynie umowy ubezpieczenia. Mając na uwadze powyższe, pozostawienie decyzji co do wskazania formy zabezpieczenia w rękach organu koncesyjnego, może zakończyć się nałożeniem na przedsiębiorcę obowiązków, których ten – z przyczyn obiektywnych – nie będzie w stanie spełnić. Mając na uwadze powyższe, wskazujemy, iż wybór formy zabezpieczenia powinien znajdować się po stronie przedsiębiorcy.	
228	Uwaga poza projektem (zmiana art. 28a ust. 3 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	Art. 28a ust. 3. Zabezpieczenie finansowe należytego wykonywania obowiązków związanych z eksploatacją podziemnego składowiska dwutlenku węgla jest ustanawiane w celu wypełnienia warunków określonych w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla: finansowania kosztów monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, kosztów działań naprawczych, rozliczenia emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, kosztów działań naprawczych i działań zapobiegawczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U. z 2020 r. poz. 2187) oraz wypłaty odszkodowań za szkody, które ujawniły się do czasu zamknięcia podziemnego składowiska dwutlenku węgla. Posłużenie się przez ustawodawcę sformułowaniem “w tym” budzi wątpliwości, albowiem uniemożliwia przedsiębiorcy przeprowadzenie miarodajnej analizy finansowej zamierzenia inwestycyjnego w okresie poprzedzającym przystąpienie do realizacji projektu: przedsiębiorca de facto nie wie, jakie ostatnie będą koszty ustanowienia zabezpieczenia (a ściślej: jaki ich zakres powinien podlegać wycenie). Elementy kosztotwórcze powinny być znane przedsiębiorcy z góry, co umożliwi przeprowadzenie rzetelnej analizy finansowej na etapie planowania.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być uwzględniona. Należy podkreślić, że art. 28a ust. 3 P.g.g. w obecnym brzmieniu jest zgodny z dyrektywą CCS. Dyrektywa również nie określa zamkniętego katalogu kosztów, podkreślając, że chodzi o **wszystkie koszty** poniesione przez właściwy organ, wskazując niezbędne elementy. Każda działalność gospodarcza, w tym w szczególności w zakresie koncesji geologicznych, obarczona jest różnymi ryzykami, które nie zawsze są możliwe do określenia przed rozpoczęciem działalności. Podmiot prowadzący działalność musi się liczyć z możliwością wystąpienia nieprzewidzianych sytuacji, generujących niespodziewane i niemożliwe do wcześniejszego zaplanowania koszty.

229	Uwaga poza projektem (zmiana art. 28a ust. 8 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	Art. 28a ust. 8. Organ koncesyjny w toku postępowania o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla określa, w drodze postanowienia, wysokość zabezpieczenia finansowego na realizację poszczególnych obowiązków, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz termin doręczenia organowi koncesyjnemu dowodu ustanowienia zabezpieczenia finansowego, a w przypadku zabezpieczenia finansowego ustanawianego w formie pieniężnej - także termin wpłaty. Na postanowienie przysługuje zażalenie. Jak stanowi art. 28a ust. 8 pgg, Organ koncesyjny w toku postępowania o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla określa, w drodze postanowienia, formę i wysokość zabezpieczenia finansowego na realizację poszczególnych obowiązków, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz termin doręczenia organowi koncesyjnemu dowodu ustanowienia zabezpieczenia finansowego, a w przypadku zabezpieczenia finansowego ustanawianego w formie pieniężnej - także termin wpłaty. Na postanowienie przysługuje zażalenie. Dowolnością w zakresie wskazania sposobu zabezpieczenia spośród form przewidzianych w określonym w pgg katalogu środków dysponuje więc organ koncesyjny, a nie przedsiębiorca. Taki sposób uregulowania zagadnienia budzi zasadnicze wątpliwości, w praktyce zaś może zniechęcić przedsiębiorców do CCS. Po pierwsze, Dyrektywa 2009/31 nie wprowadza wymogów tego typu – mamy do czynienia z konstrukcją opracowaną na gruncie prawa krajowego. Po drugie, skoro ustawodawca narzuca (skądinąd wąski) katalog dopuszczalnych form zabezpieczenia, z jakich względów nie pozostawia możliwości wyboru formy (w ramach tego katalogu) samemu przedsiębiorcy? Oznaczenie w pgg rodzajów zabezpieczenia, które uważa się za dopuszczalne oznacza, że ustawodawca uznał wszystkie te sposoby zabezpieczenia za równie efektywne, czy też spełniające kryteria efektywności. Przyznanie organowi koncesyjnemu uprawnienia do wskazania konkretnego sposobu zabezpieczenia należy ocenić jako zbyt daleko idące w kreowaniu władczych uprawnień administracji wobec przedsiębiorcy prowadzącego zakład górniczy. Nietrudno domyślić się, że organ koncesyjny będzie zainteresowany najłatwiejszych w wykorzystaniu i przez to najpewniejszym sposobem zabezpieczenia, tj. środkami pieniężnymi. Ustalenie takiego wymogu może być równoznaczne z zarzuceniem przez przedsiębiorcę realizacji projektu CCS, wobec braku biznesowego uzasadnienia dla jego kontynuacji. Wypada podkreślić, iż LOTOS Petrobaltic dokonał w bieżącym roku rozeznania rynku pod kątem możliwości pozyskania produktu finansowego dla ustanowienia wymaganych pgg zabezpieczeń. Krajowe instytucje aktualnie w	**Uwaga nieuwzględniona** Art. 27a ust. 8 ustawy P.g.g. w obecnym brzmieniu przewiduje, że to przedsiębiorca we wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie CO_2 wskazuje proponowaną przez siebie formę zabezpieczenia. Organ, określając w postanowieniu formę zabezpieczenia, będzie uwzględniał formę wskazaną przez przedsiębiorcę we wniosku o udzielenie koncesji.

			ogóle nie oferują rozwiązań dla biznesu CCS. Na rynku międzynarodowym (Londyn) istniała możliwość uzyskania jedynie umowy ubezpieczenia. Mając na uwadze powyższe, pozostawienie decyzji co do wskazania formy zabezpieczenia w rękach organu koncesyjnego, może zakończyć się nałożeniem na przedsiębiorcę obowiązków, których ten – z przyczyn obiektywnych – nie będzie w stanie spełnić. Mając na uwadze powyższe, wskazujemy, iż wybór formy zabezpieczenia powinien znajdować się po stronie przedsiębiorcy.	
230	Uwaga poza projektem (zmiana art. 28b ust. 1 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	Art. 28b ust. 1. W przypadku gdy: 1) ze sprawozdania z prowadzonej działalności, o którym mowa w art. 127m ust. 1, 2) z dodatku do planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla, o którym mowa w art. 107a, 3) z wniosków z przeprowadzonej kontroli, o którym mowa w art. 127n usrt.1 oraz w art. 158 pkt 2 - wynika, że nastąpiła zmiana poziomu ryzyka związanego, odpowiednio, z eksploatacją podziemnego składowiska dwutlenku węgla albo z likwidacją zakładu górniczego, organ koncesyjny orzeka, w drodze decyzji, o odpowiedniej zmianie wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28rt.st. 2. Przepis art. 28a ust. 8 stosuje się odpowiednio Warto zauważyć, że w trakcie eksploatacji składowiska bądź likwidacji zakładu górniczego może okazać się, że ryzyka z nimi związane zmniejszyły się. Taki stan rzeczy (oraz jego pozytywne dla przedsiębiorcy następstwa) nie zostały przez ustawodawcę określone, co należy ocenić negatywnie. Okoliczność ta dostrzeżona została natomiast w Dyrektywie 2009/31, która stanowi (art. 19 ust. 2), iż zabezpieczenie finansowe jest okresowo dostosowywane, aby uwzględnić zmiany ocenianego ryzyka wycieku oraz szacunkowych kosztów związanych ze wszystkimi obowiązkami wynikającymi z pozwolenia wydanego zgodnie z niniejszą dyrektywą, jak również ze wszystkimi obowiązkami wynikającymi z włączenia składowiska w zakres stosowania dyrektywy 2003/87/WE. Prawodawca unijny, inaczej niż polski implementator, posługuje się więc pojęciem “dostosowywania” (obejmującego tak zwiększenie jak i zmniejszenie zabezpieczenia) i nie ogranicza się li tylko do możliwości obciążenia przedsiębiorcy dalej idącym obowiązkiem. W toku prac legislacyjnych nad zmianą pgg należałoby uwzględnić ww. okoliczność.	**Uwaga uwzględniona** W projekcie w art. 1 zostanie wprowadzony nowy przepis w brzmieniu: „*w art. 28b w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:* *„- wynika, że nastąpiła zmiana poziomu ryzyka związanego, odpowiednio, z eksploatacją podziemnego składowiska dwutlenku węgla albo z likwidacją zakładu górniczego, organ koncesyjny orzeka, w drodze decyzji, o zmianie wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2. Przepis art. 28a ust. 8 stosuje się odpowiednio.”*
231	Uwaga poza projektem (zmiana art. 41 P.g.g.)	Polski Związek Producentów Kruszyw	PZPK w piśmie 02/10/2021/M z dnia 12.10.2021 r wysłanym do Ministerstwa Klimatu i Środowiska przedstawiło propozycje zmian, które z jednej strony honorują wyrok Trybunału, z drugiej stanowią rozwiązanie, które pozwała na sprawne prowadzenie procesu koncesyjnego, o treści:	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona

			Art. 41. Ust. 1. „Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, stronami postępowań administracyjnych prowadzonych na podstawie niniejszego działu w odniesieniu do działalności wykonywanej w granicach nieruchomości gruntowych są ich właściciele (użytkownicy wieczyści) oraz właściciele (użytkownicy wieczyści) nieruchomości graniczących z projektowanym albo istniejącym obszarem górniczym lub z miejscami wykonywania robót geologicznych, którzy bez swojej winy nie brali udziału w postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zwanej dalej „decyzją środowiskową", albo zakres interesu prawnego lub obowiązku w związku z którymi tym właścicielom (użytkownikom wieczystym) przysługuje przymiot stron w przypadku postępowań administracyjnych prowadzonych na podstawie niniejszego działu wykracza poza zakres mogący stanowić przedmiot postępowania zakończonego wydaniem decyzji środowiskowej" W związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2021 r. (sygn. akt SK 19/15) uchylającym art. 41 ust. 2 PGG konieczne staje się wypełnienie brakującej luki w przepisach prawnych.	– będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
232	Uwaga poza projektem (zmiana art. 41 P.g.g.)	Górnicza Izby Przemysłowo-Handlowej	Należy zwrócić uwagę, że projekt nie przewiduje żadnych rozwiązań stanowiących reakcję na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2021 r. (SK 19/15) stwierdzający niekonstytucyjność art. 41 ust. 2 PGiG, wedle którego stronami postępowań koncesyjnych nie są właściciele (użytkownicy wieczyści) nieruchomości znajdujących się poza granicami istniejącego bądź projektowanego obszaru górniczego. Pozwalało to m.in. na wyeliminowanie z postępowań koncesyjnych właścicieli (użytkowników wieczystych) nieruchomości położonych w granicach terenu górniczego. Konsekwencje wspomnianego wyroku mogą być niewyobrażalne, powodując m.in. że w postępowaniu dotyczącym koncesji na wydobywanie kopaliny metodą podziemną (czy też postępowania o jej zmianę) status strony uzyska nawet kilkanaście tysięcy osób, co może powodować paraliż postępowania. W świetle powołanego wyroku niezbędne byłoby znalezienie rozwiązania alternatywnego w stosunku do zakwestionowanego przez TK, czego nie dostrzegli twórcy projektu.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
233	Uwaga poza projektem(zmiana art. 41 P.g.g.)	Górnica Izba Przemysłowo-Handlowa	W art. 1 pkt 24 projektu nowelizacji proponuje się dodanie lit. c w brzmieniu: „c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu: 1b. Jeżeli koncesja jest poprzedzona decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach podjętą w postępowaniu toczącym się z udziałem społeczeństwa, stronami postępowania koncesyjnego nie są właściciele (użytkownicy wieczyści) nieruchomości położonych poza projektowanym obszarem górniczym.".	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
234	Uwaga poza projektem	PKN ORLEN S.A.	Projektowanie i wykonywanie prac geologicznych.	**Uwaga nieuwzględniona**

	(zmiana art. 79 P.g.g.)		Proponuje się rozważenie wyłączenia z wymogu opracowania projektu robót geologicznych prac geologicznych wykonywanych w celu rozpoznania warunków geologiczno-inżynierskich dla posadowienia morskich farm wiatrowych wraz z infrastrukturą przyłączeniową z uwagi na strategiczny charakter tych inwestycji z punktu widzenia polskiej polityki energetycznej i celów unijnej polityki klimatycznej. Aktualne rozwiązania przyjęte w ustawie, z perspektywy wielu inwestorów mogą niekorzystnie wpływać na harmonogram realizacji tych inwestycji. W związku z powyższym, Spółka postuluje o dodanie w art. 79 nowego ust. lc w brzmieniu: „Prace geologiczne z zastosowaniem robót geologicznych wykonywanych w celu rozpoznania warunków geologiczno-inżynierskich dla posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. 0 promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 24 z późn. zm.), nie wymagają opracowania projektu robót geologicznych". Jako wniosek pochodny wynikający z ww. postulatu należałoby uznać postulat o usunięcie z art 161 ust. 3 pkt 2a aktualnie obowiązującej ustawy Prawo geologiczne i górnicze, oraz dodanie stosownego wyłączenia w ramach pkt 2 ww. przepisu. Odpowiednio Spółka proponuje również o wyłączenie z treści nowego art. 79 ust. la wymogu opracowania projektu robót geologicznych, prac geologicznych z zastosowaniem metod geofizycznych w granicach obszarów morskich RP w celu rozpoznania warunków geologiczno- inżynierskich dla posadowienia morskich farm wiatrowych wraz z infrastrukturą przyłączeniową, z uwagi na strategiczny charakter tych inwestycji z punktu widzenia polskiej polityki energetycznej i celów unijnej polityki klimatycznej.	Należy zauważyć, że już zgodnie z obowiązującymi przepisami P.g.g., wszelkie prace geologiczne, w szczególności w obszarach morskich RP, mogą być wykonywane wyłącznie na podstawie projektu robót geologicznych. Projektowana zmiana art. 79 ust. 1a P,g.g., tj. wskazanie, że w przypadku obszarów morskich, projekt robót geologicznych jest wymagany jedynie dla prac geologicznych z zastosowaniem jednej z metod geofizycznych, tj. badań sejsmicznych, w przypadku budowy morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. *o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych* (Dz. U. z 2021 r. poz. 234, z późn. zm.) jest zawężeniem dotychczasowego brzmienia tego przepisu. Dodatkowo należy zaznaczyć, że w tego rodzaju sprawach szybkość postępowania nie może być wartością nadrzędną nad jakością i spójnością zatwierdzanych opracowań. Należy zauważyć, że czas zatwierdzania projektu robót geologicznych czy dokumentacji geologicznych jest związany w dużej mierze z jakością opracowań przedkładanych do zatwierdzenia, które niejednokrotnie wymagają kilkukrotnej poprawy.
235	Uwaga poza prort.tem (zmiana art. 86 P.g.g.)	Polski Komitet Geologii Inżynierskiej i Środowiska	Art. 86. Do robót geologicznych służących poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż kopalin oraz poszukiwaniu i rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także robót geologicznych służących innym celom wykonywanych z użyciem środków strzałowych albo wykonywanych na głębokości większej niż 100 m albo wykonywanych ~~na obszarze górniczym utworzonym~~ w granicach obszaru górniczego w celu wykonywania działalności metodą robót podziemnych albo metodą otworów wiertniczych, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zakładu górniczego godnie z definicją obszaru górniczego jako elementu przestrzeni zawartą w art.6 ust.1 pkt 5) proponujemy zmianę zapisu i użycie stwierdzenia „w granicach obszaru górniczego" stosowanego w art.108 ust.4. i w art. 146 ust.3 i jego ruchu oraz ratownictwa górniczego.	**Uwaga nieuwzględniona** Uwaga poza zakresem konsultowanego projektu. Ponadto w ocenie projektodawcy proponowana zmiana nie ma wpływu na zakres i stosowanie przepisu.
236	Uwaga poza projektem (zmiana art. 93 P.g.g.)	Stowarzyszenie Naukowo - Techniczne Inżynierów i Techników	**I. <u>Nadać nowe brzmienie art. 93 ust. 2 i 4 oraz dodać ust. 2a</u>** *„2. Dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 1a , zatwierdza, w drodze decyzji, właściwy organ administracji geologicznej, w terminie nie*	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może zostać uwzględniona.

		Przemysłu Naftowego i Gazowniczego	*dłuższym niż 90 dni od jej przedłożenia do zatwierdzenia. Termin uważa się za zachowany, jeśli decyzja została doręczona przedsiębiorcy lub organ dokonał jej wysyłki.* *2a. W przypadku gdy w terminie określonym w ust. 2 organ koncesyjny nie wydał decyzji w sprawie zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia dokumentacji, organ administracji geologicznej z urzędu terminie 7 dni od dnia, w którym upłynął termin określony w ust. 2 wydaje decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczną w zakresie zgodnym z wnioskiem przełożonym przez przedsiębiorcę.* *(...)* 1. *4. Zmiany dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1a, w dokonuje się przez sporządzenie dodatku. Do postępowania z dodatkiem do dokumentacji geologicznej stosuje się ust. 1-3, przy czym termin o którym mowa w ust 2 wynosi 60 dni, a zmiana dotyczy wyłącznie części inwestycyjnej termin wynosi 30 dni."* **<u>Uzasadnienie</u>** Zaproponowana zmiana ma na celu przyspieszenie zatwierdzania dokumentacji oraz dodatków do niej. Przedmiotowy przepis z punktu widzenia branży znacznie przyczyni się do szybszego uzyskiwania koncesji wydobywczych, a w konsekwencji do zagospodarowania złóż.	Ponadto nieuzasadnione jest wprowadzanie odrębnych terminów zatwierdzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej w sytuacji, gdy ustawa P.g.g. nie przewiduje takich uregulowań w odniesieniu do pozostałych dokumentacji geologicznych. Należy zaznaczyć, że decydujący wpływ na czas trwania postępowań w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnych mają nie obowiązujące przepisy prawa i przewidziane w nich terminy, a jakość składanych dokumentacji i dodatków do dokumentacji, które praktycznie zawsze wymagają licznych uzupełnień i wyjaśnień w toku postępowania administracyjnego.. Poza tym proponowany „rygor" w przypadku niedotrzymania terminu wydania decyzji (w sytuacji niewydania przez organ koncesyjny decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną w proponowanym terminie, organ administracji geologicznej musiałby wydać decyzję w terminie 7 dni od upływu terminu) jest niespotykany i nieakceptowalny. Nie może być mowy w przypadku dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej o „milczącej zgodzie", a zaproponowany przepis do tego się sprowadza. Należy też zauważyć, że przyjęcie takiego rozwiązania w praktyce skutkowałoby tym, że organ administracji geologicznej – w proponowanym terminie - najczęściej wydawałby decyzję odmawiającą zatwierdzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej z uwagi na niespełnienie wymagań prawa (zamiast wzywać przedsiębiorcę do uzupełnienia i poprawienia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej). W chwili obecnej organ administracji geologicznej w każdym postępowaniu dąży do tego, aby dokumentacja geologiczno-inwestycyjna lub dodatki do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej spełniały wymagania prawa – dlatego też wielokrotnie wzywa spółki do poprawienia i uzupełnienia, aby ostatecznie wydać decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczno-inwestycyjną, a nie odmówić jej zatwierdzenia.
237	Uwaga poza projektem (dodanie art. 104 ust. 7 P.g.g.)	Stowarzyszenie Urbanistów	W art. 1 do odnoszącym się do Pgig po pkt 93 dodaje się pkt 93a o następującej treści: 93a) dodaje się do art. 104 ust. 7 o następującej treści: **II.** „7. W przypadku, gdy dla sporządzenia planu, o którym mowa w ust 2, niezbędna jest zamiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy koszty tej zmiany ponosi przedsiębiorca."	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
238	Uwaga poza projektem (zmiana art. 104 P.g.g.)	KGHM Polska Miedź S.A.	Uchwalanie dokumentów planistycznych dla terenów górniczych (art. 104 p.g.g)	**Uwaga nieuwzględniona**

			W art. 104 p.g.g. przewidziano możliwość sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu górniczego lub jego fragmentu. Uchwalenie planu często łączy się z koniecznością zmiany studium, należałoby zatem wprowadzić rozwiązanie analogiczne jak w projektowanym art. 95 ust. 7 p.g.g.. Należy także postulować uszczegółowienie kwestii podstawy i zasad ponoszenia kosztów sporządzenia planów przez przedsiębiorcę. Kwestie ponoszenia kosztów i współpracy stron następują na podstawie umowy. W tym zakresie istnieją wątpliwości co do zakresu praw i obowiązków stron oraz charakteru świadczeń. W szczególności należałoby rozwiać pojawiające się niekiedy wątpliwości i przesądzić, iż poniesienie kosztów powinno implikować powstanie roszczenia inwestora o uchwalenie zmian do planu miejscowego.	Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
239	Uwaga poza projektem (zmiana art. 127g ust. 2 pkt 2 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	Art. 127g ust. 2 pkt 2) Monitoring kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla jest prowadzony w trzech etapach: (…) etap po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla do przekazania Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za to składowisko zgodnie z art. 127j - okres nie krótszy niż 20 lat, chyba że zostanie wykazane, że dwutlenek węgla jest całkowicie i stale hermetycznie składowane przed upływem tego okresu; Instytucja przejęcia odpowiedzialności za zamknięte składowisko CO2 przewidziana została w przepisach Dyrektywy 31/2009. Jak stanowi jej art. 18 ust. 1, W przypadku gdy składowisko zostało zamknięte zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. a) lub b) [tj. w zwykłym toku eksploatacji składowiska, nie w sytuacjach awaryjnych, przyp. LPB], wszystkie obowiązki prawne związane z monitorowaniem i środkami naprawczymi zgodnie z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie, z przedstawianiem uprawnień do rozliczenia w przypadku wycieków zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE oraz z działaniami zapobiegawczymi i zaradczymi zgodnie z art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2004/35/WE przekazywane są właściwemu organowi z jego inicjatywy lub na wniosek operatora, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) wszystkie dostępne dowody wskazują na to, że CO2 będzie całkowicie i stale hermetycznie składowany; b) upłynął minimalny okres, który ma być określony przez właściwy organ. Okres ten nie może być krótszy niż 20 lat, chyba że właściwy organ jest przekonany, że kryterium, o którym mowa w lit. a), jest spełnione przed upływem tego okresu; c) zobowiązania finansowe, o których mowa w art. 20, zostały wypełnione; d) składowisko zostało uszczelnione, a instalacje zatłaczające zostały usunięte. Dyrektywa 31/2009 obejmuje więc warunki, których spełnienie uprawnia przedsiębiorcę do przekazania odpowiedzialności za składowisko na rzecz administracji państwowej. Obecny sposób uregulowania tego zagadnienia – na tle dość ogólnego charakteru całości aktu normatywnego - dość szczegółowy.	**Uwaga nieuwzględniona**. Art. 18 ust. 2 dyrektywy CCS jest już zaimplementowany do ustawy P.g.g. poprzez art. 93 ust. 4a pkt 2. Zgodnie z tym przepisem dodatek do dokumentacji geologicznej będącej podstawą udzielenia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla sporządza się również po likwidacji zakładu górniczego i przeprowadzeniu monitoringu zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla, przez okres nie krótszy niż 20 lat, a przed przekazaniem odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla. W dodatku tym, będącym „raportem" w rozumieniu dyrektywy CCS, określa się charakterystykę warunków geologicznych zaobserwowanych podczas eksploatacji podziemnego składowiska dwutlenku węgla, likwidacji zakładu górniczego i prowadzenia monitoringu po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, uwzględniając w szczególności: 1) zgodność zachowania dwutlenku węgla zatłoczonego do podziemnego składowiska dwutlenku węgla z jego zachowaniem modelowym określonym w dokumentacji geologicznej; 2) charakterystykę szczelności zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla i zlikwidowanej instalacji zatłaczającej oraz instalacji służącej do prowadzenia monitoringu; 3) długoterminową stabilność w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla.

			Unijny prawodawca wyjaśnia, jak należy unormować w porządkach krajowych Państw UE zasady wypełniania ww. warunków. Otóż zgodnie z ust. 2 komentowanego Artykułu, w celu wykazania, iż wszystkie dostępne dowody wskazują na to, że CO2 będzie całkowicie i stale hermetycznie składowany, przedsiębiorca sporządza raport i przedstawia go właściwemu organowi, aby ten mógł zatwierdzić przekazanie odpowiedzialności. Raport ten powinien wykazywać co najmniej: a) że faktyczne zachowanie wtłoczonego CO2 jest zgodne z zachowaniem modelowanym; b) że nie ma jakiegokolwiek wykrywalnego wycieku; c) że sytuacja składowiska zmierza w kierunku długoterminowej stabilizacji. Dalej (ust. 3) Dyrektywa 31/2009 przewiduje, iż gdy właściwy organ uzyskał pewność, że spełniono warunki, o których mowa w [art. 18] ust. 1 lit. a) i b) [wszystkie dostępne dowody wskazują na to, że CO2 będzie całkowicie i stale hermetycznie składowany oraz upłynął minimalny okres, który ma być określony przez właściwy organ. Okres ten nie może być krótszy niż 20 lat, chyba że właściwy organ jest przekonany, że kryterium, o którym mowa w lit. a), jest spełnione przed upływem tego okresu, przyp. LPB], przygotowuje projekt decyzji o zatwierdzeniu przekazania odpowiedzialności. Projekt decyzji określa metodę ustalenia, czy zostały spełnione warunki, o którym mowa w ust. 1 lit. d), a także wszelkie zaktualizowane wymogi dotyczące uszczelnienia składowiska i usunięcia instalacji zatłaczających. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że nie spełniono ww. warunków, informuje operatora o powodach takiego stanowiska. Zgodnie z wymogami ust. 5, W przypadku, gdy właściwy organ uzyskał pewność, że spełniono warunki, o których mowa w ust. 1 lit. a)-d), przyjmuje ostateczną decyzję i powiadamia operatora o tej decyzji. Właściwy organ powiadamia również o ostatecznej decyzji Komisję, a jeżeli decyzja ta odbiega od opinii Komisji - uzasadnia ją. Artykuł 18 ust. 6 Dyrektywy 31/2009 umożliwia ograniczenie działań związanych z monitorowaniem składowiska, celem racjonalizacji kosztów. Dyrektywa normuje także zagadnienia związane ze zwrotem kosztów działań organu, na rzecz którego nastąpiło przekazanie odpowiedzialności (w razie nieprawidłowości po stronie operatora - przedsiębiorcy, co nie budzi wątpliwości). Zakres regulacji (szczątkowej) objęty został także przypadek przekazania odpowiedzialności w trybie “awaryjnym”, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit. c Dyrektywy. Istotną, ściśle związaną z dyspozycją art. 18 Dyrektywy 31/2009 jest treść jej art. 20 (dotyczy przekazania organowi administracji państwowej środków pieniężnych na realizację jego zadań), został on jednak już poddany ocenie w treści Księgi i dla zachowania spójności wywodu nie będzie tu powtarzany. Implementację wyżej opisanych wymogów Dyrektywy 31/2009 należy nazwać - podobnie jak w wielu innych aspektach – wysoce niedoskonałą.	

			Po myśli art. 127j ust. 1. pgg, Przekazanie odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla następuje, gdy: 1) zakład górniczy prowadzący podziemne składowanie dwutlenku węgla został zlikwidowany zgodnie z planem ruchu likwidowanego zakładu górniczego; 2) zostały wypełnione warunki określone w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla; 3) zostały zrealizowane obowiązki, o których mowa w art. 28a ust. 3 i 4; 4) został przeprowadzony monitoring kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla przez okres nie krótszy niż 20 lat; 5) wykazana została długoterminowa stabilność kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla. Jak widać, katalog przesłanek uprawniających do przekazania odpowiedzialności na rzecz KAPSDW różni się od zestawu wymogów wskazanych w Dyrektywie 31/2009. Wskazany w Dyrektywie wymóg odnoszący się do okoliczności, iż wszystkie dostępne dowody wskazują na to, że CO2 będzie całkowicie i stale hermetycznie składowany, został, na gruncie pgg, wyrażony obowiązkiem wykazania długoterminowej stabilności kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla. Użyto więc innego – mocno niejednoznacznego - słownictwa. Co gorsza, pgg nie zawiera przepisów, które transponowałyby treść art. 18 ust. 2 Dyrektywy 31/2009 (przypomnijmy, chodzi o minimalną treść raportu, który stanowi dowód spełnienia przesłanki stałego i hermetycznego składowania). Na gruncie prawa polskiego pozostawiono więc organowi olbrzymi luz decyzyjny, którego nie przewiduje Dyrektywa. Mając na uwadze niską świadomość konieczności stosowania pro unijnej wykładni czy też – tu świadomość podmiotów stosujących prawo jest jeszcze niższa - zasady bezpośredniego stosowania dyrektyw (z nowszego orzecznictwa Por. m.in. Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2013 r., C-425/12), przekazywanie odpowiedzialności za zamknięte składowisko na rzecz KAPSDW może rodzić praktyczne trudności. LOTOS Petrobaltic zwraca uwagę na konieczność dokonania odpowiedniego uzupełnienia pgg.	
240	Uwaga poza projektem (zmiana art. 127i ust. 2 pkt 2)	LOTOS Petrobaltic S.A.	Art. 127i ust. 2 pkt 2) prowadzenia monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, przez okres nie krótszy niż 20 lat od dnia jego zamknięcia, chyba że zostanie wykazane, że dwutlenek węgla jest całkowicie i stale hermetycznie składowany przed upływem tego okresu; Instytucja przejęcia odpowiedzialności za zamknięte składowisko CO2 przewidziana została w przepisach Dyrektywy 31/2009. Jak stanowi jej art. 18 ust. 1, W przypadku gdy składowisko zostało zamknięte zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. a) lub b) [tj. w zwykłym toku eksploatacji składowiska, nie w sytuacjach awaryjnych, przyp. LPB], wszystkie obowiązki prawne związane z	**Uwaga nieuwzględniona** Art. 18 ust. 2 dyrektywy CCS jest już zaimplementowany do ustawy P.g.g. poprzez art. 93 ust. 4a pkt 2. Zgodnie z tym przepisem dodatek do dokumentacji geologicznej będącej podstawą udzielenia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla sporządza się również po likwidacji zakładu górniczego i przeprowadzeniu monitoringu zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla, przez okres nie krótszy niż 20 lat, a przed przekazaniem odpowiedzialności za

			monitorowaniem i środkami naprawczymi zgodnie z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie, z przedstawianiem uprawnień do rozliczenia w przypadku wycieków zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE oraz z działaniami zapobiegawczymi i zaradczymi zgodnie z art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2004/35/WE przekazywane są właściwemu organowi z jego inicjatywy lub na wniosek operatora, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) wszystkie dostępne dowody wskazują na to, że CO2 będzie całkowicie i stale hermetycznie składowany; b) upłynął minimalny okres, który ma być określony przez właściwy organ. Okres ten nie może być krótszy niż 20 lat, chyba że właściwy organ jest przekonany, że kryterium, o którym mowa w lit. a), jest spełnione przed upływem tego okresu; c) zobowiązania finansowe, o których mowa w art. 20, zostały wypełnione; d) składowisko zostało uszczelnione, a instalacje zatłaczające zostały usunięte. Dyrektywa 31/2009 obejmuje więc warunki, których spełnienie uprawnia przedsiębiorcę do przekazania odpowiedzialności za składowisko na rzecz administracji państwowej. Obecny sposób uregulowania tego zagadnienia – na tle dość ogólnego charakteru całości aktu normatywnego - dość szczegółowy. Unijny prawodawca wyjaśnia, jak należy unormować w porządkach krajowych Państw UE zasady wypełniania ww. warunków. Otóż zgodnie z ust. 2 komentowanego Artykułu, w celu wykazania, iż wszystkie dostępne dowody wskazują na to, że CO2 będzie całkowicie i stale hermetycznie składowany, przedsiębiorca sporządza raport i przedstawia go właściwemu organowi, aby ten mógł zatwierdzić przekazanie odpowiedzialności. Raport ten powinien wykazywać co najmniej: a) że faktyczne zachowanie wtłoczonego CO2 jest zgodne z zachowaniem modelowanym; b) że nie ma jakiegokolwiek wykrywalnego wycieku; c) że sytuacja składowiska zmierza w kierunku długoterminowej stabilizacji. Dalej (ust. 3) Dyrektywa 31/2009 przewiduje, iż gdy właściwy organ uzyskał pewność, że spełniono warunki, o których mowa w [art. 18] ust. 1 lit. a) i b) [wszystkie dostępne dowody wskazują na to, że CO2 będzie całkowicie i stale hermetycznie składowany oraz upłynął minimalny okres, który ma być określony przez właściwy organ. Okres ten nie może być krótszy niż 20 lat, chyba że właściwy organ jest przekonany, że kryterium, o którym mowa w lit. a), jest spełnione przed upływem tego okresu, przyp. LPB], przygotowuje projekt decyzji o zatwierdzeniu przekazania odpowiedzialności. Projekt decyzji określa metodę ustalenia, czy zostały spełnione warunki, o którym mowa w ust. 1 lit. d), a także wszelkie zaktualizowane wymogi dotyczące uszczelnienia składowiska i usunięcia instalacji zatłaczających. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że nie spełniono ww. warunków, informuje operatora o powodach takiego stanowiska. Zgodnie z wymogami ust. 5, W przypadku, gdy właściwy organ uzyskał pewność, że spełniono warunki, o których mowa w ust. 1 lit. a)-d), przyjmuje ostateczną decyzję i powiadamia operatora o tej decyzji. Właściwy organ	zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla. W dodatku tym, będącym „raportem” w rozumieniu dyrektywy CCS, określa się charakterystykę warunków geologicznych zaobserwowanych podczas eksploatacji podziemnego składowiska dwutlenku węgla, likwidacji zakładu górniczego i prowadzenia monitoringu po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, uwzględniając w szczególności: 1) zgodność zachowania dwutlenku węgla zatłoczonego do podziemnego składowiska dwutlenku węgla z jego zachowaniem modelowym określonym w dokumentacji geologicznej; 2) charakterystykę szczelności zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla i zlikwidowanej instalacji zatłaczającej oraz instalacji służącej do prowadzenia monitoringu; 3) długoterminową stabilność w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla.

			powiadamia również o ostatecznej decyzji Komisję, a jeżeli decyzja ta odbiega od opinii Komisji - uzasadnia ją. Artykuł 18 ust. 6 Dyrektywy 31/2009 umożliwia ograniczenie działań związanych z monitorowaniem składowiska, celem racjonalizacji kosztów. Dyrektywa normuje także zagadnienia związane ze zwrotem kosztów działań organu, na rzecz którego nastąpiło przekazanie odpowiedzialności (w razie nieprawidłowości po stronie operatora - przedsiębiorcy, co nie budzi wątpliwości). Zakres regulacji (szczątkowej) objęty został także przypadek przekazania odpowiedzialności w trybie "awaryjnym", o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit. c Dyrektywy. Istotną, ściśle związaną z dyspozycją art. 18 Dyrektywy 31/2009 jest treść jej art. 20 (dotyczy przekazania organowi administracji państwowej środków pieniężnych na realizację jego zadań), został on jednak już poddany ocenie w treści Księgi i dla zachowania spójności wywodu nie będzie tu powtarzany. Implementację wyżej opisanych wymogów Dyrektywy 31/2009 należy nazwać - podobnie jak w wielu innych aspektach – wysoce niedoskonałą. Po myśli art. 127j ust. 1. pgg, Przekazanie odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla następuje, gdy: 1) zakład górniczy prowadzący podziemne składowanie dwutlenku węgla został zlikwidowany zgodnie z planem ruchu likwidowanego zakładu górniczego; 2) zostały wypełnione warunki określone w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla; 3) zostały zrealizowane obowiązki, o których mowa w art. 28a ust. 3 i 4; 4) został przeprowadzony monitoring kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla przez okres nie krótszy niż 20 lat; 5) wykazana została długoterminowa stabilność kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla. Jak widać, katalog przesłanek uprawniających do przekazania odpowiedzialności na rzecz KAPSDW różni się od zestawu wymogów wskazanych w Dyrektywie 31/2009. Wskazany w Dyrektywie wymóg odnoszący się do okoliczności, iż wszystkie dostępne dowody wskazują na to, że CO2 będzie całkowicie i stale hermetycznie składowany, został, na gruncie pgg, wyrażony obowiązkiem wykazania długoterminowej stabilności kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla. Użyto więc innego – mocno niejednoznacznego - słownictwa. Co gorsza, pgg nie zawiera przepisów, które transponowałyby treść art. 18 ust. 2 Dyrektywy 31/2009 (przypomnijmy, chodzi o minimalną treść raportu, który stanowi dowód spełnienia przesłanki stałego i hermetycznego składowania). Na gruncie prawa polskiego pozostawiono więc organowi olbrzymi luz decyzyjny, którego nie przewiduje Dyrektywa. Mając na uwadze niską świadomość konieczności stosowania pro unijnej wykładni czy też – tu świadomość podmiotów stosujących prawo jest jeszcze niższa - zasady bezpośredniego	

			stosowania dyrektyw (z nowszego orzecznictwa Por. m.in. Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2013 r., C-425/12), przekazywanie odpowiedzialności za zamknięte składowisko na rzecz KAPSDW może rodzić praktyczne trudności. LOTOS Petrobaltic zwraca uwagę na konieczność dokonania odpowiedniego uzupełnienia pgg.	
241	Uwaga poza projektem (wprowadzenie art. 127j ust. 1a)	LOTOS Petrobaltic S.A.	Art. 127j ust. 1a W celu potwierdzenia spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5), przedsiębiorca sporządza raport i przedstawia go organowi. Raport ten wykazuje, że: 1) faktyczne zachowanie wtłoczonego CO2 jest zgodne z zachowaniem modelowanym; 2) nie ma jakiegokolwiek wykrywalnego wycieku; 3) sytuacja składowiska zmierza w kierunku długoterminowej stabilizacji. Instytucja przejęcia odpowiedzialności za zamknięte składowisko CO2 przewidziana została w przepisach Dyrektywy 31/2009. Jak stanowi jej art. 18 ust. 1, W przypadku gdy składowisko zostało zamknięte zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. a) lub b) [tj. w zwykłym toku eksploatacji składowiska, nie w sytuacjach awaryjnych, przyp. LPB], wszystkie obowiązki prawne związane z monitorowaniem i środkami naprawczymi zgodnie z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie, z przedstawianiem uprawnień do rozliczenia w przypadku wycieków zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE oraz z działaniami zapobiegawczymi i zaradczymi zgodnie z art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2004/35/WE przekazywane są właściwemu organowi z jego inicjatywy lub na wniosek operatora, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) wszystkie dostępne dowody wskazują na to, że CO2 będzie całkowicie i stale hermetycznie składowany; b) upłynął minimalny okres, który ma być określony przez właściwy organ. Okres ten nie może być krótszy niż 20 lat, chyba że właściwy organ jest przekonany, że kryterium, o którym mowa w lit. a), jest spełnione przed upływem tego okresu; c) zobowiązania finansowe, o których mowa w art. 20, zostały wypełnione; d) składowisko zostało uszczelnione, a instalacje zatłaczające zostały usunięte. Dyrektywa 31/2009 obejmuje więc warunki, których spełnienie uprawnia przedsiębiorcę do przekazania odpowiedzialności za składowisko na rzecz administracji państwowej. Obecny sposób uregulowania tego zagadnienia – na tle dość ogólnego charakteru całości aktu normatywnego - dość szczegółowy. Unijny prawodawca wyjaśnia, jak należy unormować w porządkach krajowych Państw UE zasady wypełniania ww. warunków. Otóż zgodnie z ust. 2 komentowanego Artykułu, w celu wykazania, iż wszystkie dostępne dowody wskazują na to, że CO2 będzie całkowicie i stale hermetycznie składowany, przedsiębiorca sporządza raport i przedstawia go właściwemu organowi, aby ten mógł zatwierdzić przekazanie odpowiedzialności. Raport ten powinien wykazywać co najmniej:	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja co do zasady wykracza poza zakres projektu przekazanego do konsultacji społecznych. Niezależnie od powyższego należy jednak zauważyć, że art. 18 ust. 2 dyrektywy został już zaimplementowany do ustawy P.g.g. poprzez art. 93 ust. 4a pkt 2. Zgodnie z tym przepisem dodatek do dokumentacji geologicznej będącej podstawą udzielenia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla sporządza się również po likwidacji zakładu górniczego i przeprowadzeniu monitoringu zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla, przez okres nie krótszy niż 20 lat, a przed przekazaniem odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla. W dodatku tym, będącym „raportem" w rozumieniu dyrektywy CCS, określa się charakterystykę warunków geologicznych zaobserwowanych podczas eksploatacji podziemnego składowiska dwutlenku węgla, likwidacji zakładu górniczego i prowadzenia monitoringu po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, uwzględniając w szczególności: 1) zgodność zachowania dwutlenku węgla zatłoczonego do podziemnego składowiska dwutlenku węgla z jego zachowaniem modelowym określonym w dokumentacji geologicznej; 2) charakterystykę szczelności zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla i zlikwidowanej instalacji zatłaczającej oraz instalacji służącej do prowadzenia monitoringu; 3) długoterminową stabilność w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla. Odnosząc się do kwestii, że art. 18 ust. 6 Dyrektywy CCS „umożliwia ograniczenie działań związanych z monitorowaniem składowiska, celem racjonalizacji kosztów", należy podkreślić, że podziemne składowanie dwutlenku węgla jest w warunkach polskich działalnością nową i nieprzetestowaną. Dlatego też, w ocenie projektodawcy, obecnie nie ma przesłanek, aby ograniczać okres monitoringu składowiska celem racjonalizacji kosztów przedsiębiorcy. Ewentualna zmiana w tym zakresie będzie możliwa po dokonaniu ewaluacji ex-post funkcjonowania przepisów i ocenie funkcjonowania uruchomionych projektów CCS.

			a) że faktyczne zachowanie wtłoczonego CO2 jest zgodne z zachowaniem modelowanym; b) że nie ma jakiegokolwiek wykrywalnego wycieku; c) że sytuacja składowiska zmierza w kierunku długoterminowej stabilizacji. Dalej (ust. 3) Dyrektywa 31/2009 przewiduje, iż gdy właściwy organ uzyskał pewność, że spełniono warunki, o których mowa w [art. 18] ust. 1 lit. a) i b) [wszystkie dostępne dowody wskazują na to, że CO2 będzie całkowicie i stale hermetycznie składowany oraz upłynął minimalny okres, który ma być określony przez właściwy organ. Okres ten nie może być krótszy niż 20 lat, chyba że właściwy organ jest przekonany, że kryterium, o którym mowa w lit. a), jest spełnione przed upływem tego okresu, przyp. LPB], przygotowuje projekt decyzji o zatwierdzeniu przekazania odpowiedzialności. Projekt decyzji określa metodę ustalenia, czy zostały spełnione warunki, o którym mowa w ust. 1 lit. d), a także wszelkie zaktualizowane wymogi dotyczące uszczelnienia składowiska i usunięcia instalacji zatłaczających. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że nie spełniono ww. warunków, informuje operatora o powodach takiego stanowiska. Zgodnie z wymogami ust. 5, W przypadku, gdy właściwy organ uzyskał pewność, że spełniono warunki, o których mowa w ust. 1 lit. a)-d), przyjmuje ostateczną decyzję i powiadamia operatora o tej decyzji. Właściwy organ powiadamia również o ostatecznej decyzji Komisję, a jeżeli decyzja ta odbiega od opinii Komisji - uzasadnia ją. Artykuł 18 ust. 6 Dyrektywy 31/2009 umożliwia ograniczenie działań związanych z monitorowaniem składowiska, celem racjonalizacji kosztów. Dyrektywa normuje także zagadnienia związane ze zwrotem kosztów działań organu, na rzecz którego nastąpiło przekazanie odpowiedzialności (w razie nieprawidłowości po stronie operatora - przedsiębiorcy, co nie budzi wątpliwości). Zakres regulacji (szczątkowej) objęty został także przypadek przekazania odpowiedzialności w trybie “awaryjnym”, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit. c Dyrektywy. Istotną, ściśle związaną z dyspozycją art. 18 Dyrektywy 31/2009 jest treść jej art. 20 (dotyczy przekazania organowi administracji państwowej środków pieniężnych na realizację jego zadań), został on jednak już poddany ocenie w treści Księgi i dla zachowania spójności wywodu nie będzie tu powtarzany. Implementację wyżej opisanych wymogów Dyrektywy 31/2009 należy nazwać - podobnie jak w wielu innych aspektach – wysoce niedoskonałą. Po myśli art. 127j ust. 1. pgg, Przekazanie odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla następuje, gdy: 1) zakład górniczy prowadzący podziemne składowanie dwutlenku węgla został zlikwidowany zgodnie z planem ruchu likwidowanego zakładu górniczego; 2) zostały wypełnione warunki określone w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla; 3) zostały zrealizowane obowiązki, o których mowa w art. 28a ust. 3 i 4;	

			4) został przeprowadzony monitoring kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla przez okres nie krótszy niż 20 lat; 5) wykazana została długoterminowa stabilność kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla. Jak widać, katalog przesłanek uprawniających do przekazania odpowiedzialności na rzecz KAPSDW różni się od zestawu wymogów wskazanych w Dyrektywie 31/2009. Wskazany w Dyrektywie wymóg odnoszący się do okoliczności, iż wszystkie dostępne dowody wskazują na to, że CO2 będzie całkowicie i stale hermetycznie składowany, został, na gruncie pgg, wyrażony obowiązkiem wykazania długoterminowej stabilności kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla. Użyto więc innego – mocno niejednoznacznego - słownictwa. Co gorsza, pgg nie zawiera przepisów, które transponowałyby treść art. 18 ust. 2 Dyrektywy 31/2009 (przypomnijmy, chodzi o minimalną treść raportu, który stanowi dowód spełnienia przesłanki stałego i hermetycznego składowania). Na gruncie prawa polskiego pozostawiono więc organowi olbrzymi luz decyzyjny, którego nie przewiduje Dyrektywa. Mając na uwadze niską świadomość konieczności stosowania pro unijnej wykładni czy też – tu świadomość podmiotów stosujących prawo jest jeszcze niższa - zasady bezpośredniego stosowania dyrektyw (z nowszego orzecznictwa Por. m.in. Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2013 r., C-425/12), przekazywanie odpowiedzialności za zamknięte składowisko na rzecz KAPSDW może rodzić praktyczne trudności. LOTOS Petrobaltic zwraca uwagę na konieczność dokonania odpowiedniego uzupełnienia pgg.	
242	Uwaga poza projektem (uchylenie art. 127j ust. 1 pkt 2 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	Postulujemy uchylenie tego przepisu	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja co do zasady wykracza poza zakres projektu ustawy przedłożonego do konsultacji. Niezależnie od powyższego należy jednak stwierdzić, że uchylenie art. 127j ust. 1 pkt 2 P.g.g. nie jest możliwe, gdyż przepis ten implementuje art. 18 ust. 1 dyrektywy CCS, w połączeniu z art. 17 ust. 1 lit. a, zgodnie z którym składowisko zostaje zamknięte, jeśli zostały spełnione odnośne warunki określone w pozwoleniu.
243	Uwaga poza projektem (zmiana art. 127j ust. 1 pkt 4 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	**Art. 127j ust. 1 pkt 4)** Przekazanie odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla następuje, gdy : (…) został przeprowadzony monitoring kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla przez okres: **a)** nie krótszy niż 20 lat albo **b) okres krótszy niż 20 lat, o ile zostanie wykazane, że CO2 jest całkowicie i stale hermetycznie składowane przed upływem okresu lat 20.**	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja co do zasady wykracza poza zakres projektu ustawy przedłożonego do konsultacji. Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że podziemne składowanie dwutlenku węgla jest działalnością nieprzetestowaną w warunkach polskich. Dyrektywa CCS służy zagwarantowaniu, by nie było znaczącego ryzyka wycieku CO2 lub szkód dla zdrowia albo

				środowiska, jak również zapobieżeniu wszelkim niekorzystnym skutkom dla bezpieczeństwa sieci transportowej lub składowisk. Wobec powyższego, w ocenie projektodawcy, obecnie nie ma przesłanek, aby okres monitoringu był krótszy niż 20 lat. Ewentualna zmiana w tym zakresie będzie możliwa po dokonaniu ewaluacji ex-post funkcjonowania przepisów i po ocenie funkcjonowania uruchomionych projektów CCS.
244	Uwaga poza projektem (uchylenie art. 127j ust. 5 pkt 3)	LOTOS Petrobaltic S.A.	**Postulujemy uchylenie tego przepisu** Kolejnym, niewynikającym z treści Dyrektywy 31/2009 warunkiem do realizacji w związku z przekazaniem odpowiedzialności za składowisko na rzecz KAPSDW jest *wypełnienie warunków określonych w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla*. **Przepis ten stanowi jaskrawy przykład skrajnie złej techniki prawodawczej.** Istnieje cały szereg przepisów, które nakładają na przedsiębiorcę określone nakazy lub zakazy, a także przepisy, które zabezpieczają ich wykonanie (sankcje administracyjne, a nawet karne regulowane przepisami pgg). Organ koncesyjny natomiast ma za zadanie na bieżąco nadzorować działalność przedsiębiorcy i – w razie potrzeby - zapewniać wykonywanie koncesji w sposób zgodny z jej treścią oraz powszechnie obowiązującymi przepisami. Tymczasem wprowadzony przez ówczesnego ustawodawcę warunek przekazania odpowiedzialności w zasadzie stawia pod znakiem zapytania wyżej opisany system współdziałania koncesjonariusza i organu koncesyjnego. Nie może być tak, by organ koncesyjny uprawniony był jeszcze raz – po kilkudziesięciu latach wykonywania koncesji (*sic!*) do przeprowadzenia rewizji sposobu działania przedsiębiorcy i *de facto* mógł zablokować przekazanie odpowiedzialności za składowisko na rzecz KAPSDW. Taka logika rozwiązania jest sprzeczna z prawem unijnym i niemożliwa do utrzymania. Wskazujemy, iż przepis ten powinien został usunięty z pgg, względnie, ograniczony do najistotniejszych kluczowych uchybień przedsiębiorcy. Ust. 3 komentowanego art. 127 pgg stanowi, iż *O przekazaniu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla orzeka, w drodze decyzji, organ koncesyjny*. Trudno polemizować z przyjęciem trybu rozstrzygnięcia w formie indywidualnie adresowanej decyzji administracyjnej. Szczegóły regulacji pozostawiają jednak duże pole wątpliwości. Ust. 5 pkt 3 stanowi bowiem, iż Do wniosku o przekazanie odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla dołącza się m.in. *potwierdzenie wypełnienia warunków określonych w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla i zrealizowania obowiązków, o których mowa w art. 28a ust. 3 i 4*. Wskazany wymóg jest tak obszerny	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja co do zasady wykracza poza zakres projektu ustawy przedłożonego do konsultacji. Niezależnie od powyższego należy jednak podkreślić, że uchylenie art. 127j ust. 5 pkt 3 P.g.g. nie jest możliwe, gdyż przepis ten implementuje art. 17 ust. 1 lit a dyrektywy CCS, zgodnie z którym składowisko zostaje zamknięte, jeśli zostały spełnione odnośne warunki określone w pozwoleniu (w tym dotyczące zabezpieczeń finansowych).

			i niejednoznaczny, że jego realizacja jest w zasadzie niemożliwa; wykazywanie zaś na tym etapie, że ustanowione zostały zabezpieczenia dotyczące okresu eksploatacji i likwidacji składowiska to w najlepszym razie błąd ustawodawcy. Art. 127j ust. 5 pkt 3) należy bezwzględnie uchylić.	
245	Uwaga poza projektem (zmiana art. 127j ust. 8 P.g.g.)	LOTOS Petrobaltic S.A.	**Art. 127j ust. 8** W przypadku, gdy nie zostały spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, **organ koncesyjny informuje przedsiębiorcę o powodach takiego stanowiska oraz wzywa do uzupełnienia braków wniosku w odpowiednim terminie.** **Art. 127j ust. 8a Odmowa przekazania odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla nie może nastąpić przed upływem terminu zakreślonego w wezwaniu, o którym mowa w ust. 8**. Również sposób procedowania wniosku przedsiębiorcy nie został uregulowany zgodnie z Dyrektywą 31/2009. Jak już wspomniano, Dyrektywa przewiduje (art. 18 ust. 3) w przypadku, gdy właściwy organ uzna, że nie spełniono warunków przekazania odpowiedzialności, informuje operatora o powodach takiego stanowiska. Tymczasem tryb procedowania przewidziany przepisami pgg nie obejmuje tego elementu: art. 127j ust. 8 stanowi, iż *W przypadku, gdy nie zostały spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, organ koncesyjny odmawia, w drodze decyzji, przekazania odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla*. W miejsce filozofii współdziałania i budowania zaufania między przedsiębiorcą a administracją rządową wprowadzono więc prawo administracji do dokonania odmowy, bez podejmowania próby wyjaśnienia wątpliwości czy uzupełnienia materiału dowodowego. Autorzy Księgi pomni są treści art. 8 i 9 KPA, niemniej pozostają obawy, czy ogólne gwarancje proceduralne będą w tym zakresie wystarczające. Dla uniknięcia zbędnych przyszłych sporów postulujemy dokonanie implementacji stosownych wymogów Dyrektywy 31/2009 wprost.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja co do zasady wykracza poza zakres projektu ustawy przedłożonego do konsultacji. Niezależnie od powyższego należy jednak zauważyć, co następuje: Art. 127j ust. 8 P.g.g. stanowi implementację art. 18 ust. 3 dyrektywy CCS, zgodnie z którym w przypadku, gdy właściwy organ uzna, że nie spełniono warunków przekazania odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla, informuje operatora o powodach takiego stanowiska. Zgodnie z art. 127j ust. 8 P.g.g. organ koncesyjny informuje operatora o powyższych okolicznościach w drodze decyzji, w której odmawia przekazania odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla. Zarówno z tego przepisu, jak i z art. 127j ust. 3, 4, 6 i 7 P.g.g. wynika, że organ koncesyjny działa w tym wypadku z zastosowaniem instytucji K.p.a.. W oparciu o przepisy K.p.a. organ, prowadząc postępowanie, będzie mógł wezwać wnioskodawcę do przedstawienia dodatkowych wyjaśnień. Nie ma potrzeby wpisywania tej procedury do ustawy P.g.g.
246	Uwaga poza projektem (zmiana art. 145 P.g.g.)	Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa	Proponuje się wprowadzić do art. 1 projektu zmiany dot. Działu VIII ustawy Prawo geologiczne i górnicze. 1) dot. art. 145 obowiązującej ustawy PGiG Obecne brzmienie: Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, do naprawiania szkód, o których mowa w art. 144 ust. 1 i 2, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Proponuje się nadanie następującego brzmienia: „Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, do naprawiania szkód, o których mowa w art. 144 ust. 1 i 2, stosuje się przepisy Kodeksu Cywilnego, przy czym naprawienie szkody winno nastąpić poprzez przywrócenie stanu poprzedniego,	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			chyba że przywrócenie to jest niemożliwe, bądź pociągałoby za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, wówczas naprawienie szkody następuje przez zapłatę odszkodowania. Naprawienie szkody w drodze odszkodowania może również nastąpić w sytuacji przewidywanego braku dalszych szkodliwych skutków ruchu zakładu górniczego w majątku poszkodowanego." W myśl obowiązujących od 2012 r. przepisów o wyborze formy naprawy szkody – przywrócenie stanu poprzedniego czy odszkodowanie w formie pieniężnej – decyduje poszkodowany. Przepisy prawa nie dookreślają (nie rozróżniają) typów odszkodowań za szkody górnicze. W praktyce, w zależności od sposobu wyliczenia wartości odszkodowania, rozróżnia się: • odszkodowanie stanowiące równowartość kosztów przywrócenia stanu poprzedniego (np. w PGG S.A. określane mianem „odszkodowania remontowego"), • odszkodowanie stanowiące równowartość wartości odtworzeniowej obiektu budowlanego (równej kosztowi odtworzenia obiektu z uwzględnieniem stopnia jego zużycia) – tzw. „odszkodowanie jednorazowe", • odszkodowanie stanowiące ekwiwalent utraconej wartości budynku na skutek jego wychylenia od pionu pod wpływem eksploatacji górniczej (wypłacane najczęściej z jednoczesną częściową restytucją naturalną). Możliwość naprawienia szkody w drodze odszkodowania generuje następujące problemy: a) w przypadku tzw. odszkodowania remontowego: Poszkodowany ma prawo wyboru formy naprawienia szkody, przedsiębiorca jest zobowiązany na żądanie poszkodowanego do zapłaty określonej sumy pieniężnej, poszkodowany ma pełną swobodę dysponowania otrzymanymi środkami. Z roku na rok obserwuje się wzrastającą liczbę roszczeń o tego rodzaju formę naprawienia szkód. Jeżeli właściciel uszkodzonego obiektu w zamian za otrzymane odszkodowanie nie doprowadzi do przywrócenia stanu poprzedniego obiektu, to wówczas konsekwencje jego działania spadają na przedsiębiorcę, jeśli ten będzie zamierzał kontynuować ruch zakładu górniczego i niekorzystnie oddziaływać na uszkodzony, lecz niewyremontowany obiekt. W myśl art. 117 PGiG przedsiębiorca jest obowiązany rozpoznawać zagrożenia związane z ruchem zakładu górniczego i podejmować środki zmierzające do zapobiegania i usuwania tych zagrożeń. Dyspozycja ta odnosi się również do powierzchni terenu. Dodatkowo, w razie wystąpienia ponownych szkodliwych oddziaływań górniczych na obiekt budowlany, w którym wcześniejszych szkód nie usunięto, lub też usunięto je nieprawidłowo, pojawia się problem ustalenia rozmiaru nowej szkody i ewentualnego stopnia przyczynienia się właściciela obiektu do nowej szkody. Przedsiębiorca w obecnym stanie prawnym nie ma podstawy prawnej do sprawdzenia czy wypłacone odszkodowanie zostało przeznaczone na fizyczne usunięcie szkody i w jaki sposób to usunięcie nastąpiło. Wykazanie zaś w jakim stopniu nieusunięcie lub niewłaściwe usunięcie „starych" szkód	

			przyczyniło się do rozmiaru „nowych” szkód jest niezmiernie trudne. Zachodzi uzasadniona obawa, że przedsiębiorcy będą wielokrotnie ponosić koszty napraw tych samych uszkodzeń, w przypadku kolejnych eksploatacji obejmującej wpływami dany obiekt. Trudności w znalezieniu w takich przypadkach porozumienia pomiędzy poszkodowanym a przedsiębiorcą oznaczać będzie wzrost liczby postępowań sądowych, co obciąży przedsiębiorstwa górnicze dodatkowymi kosztami i jednocześnie wydłuży cały proces naprawy szkód. Ilość i łączna wartość tego rodzaju odszkodowań z roku na rok wzrastają. W dużej mierze jest to efekt działań kancelarii prawnych (coraz częściej reprezentujących poszkodowanych już na etapie postępowań ugodowych) zainteresowanych wyłącznie pieniężną formą rekompensaty. W przypadku sporów co do uzasadnionej kwoty odszkodowania sprawy niezwłocznie kierowane są przez kancelarie reprezentujące poszkodowanych na drogę sądową. Na przykład w PGG S.A., na przestrzeni lat 2017-2019 liczba pozwów sądowych wzrosła 3-krotnie. Liczba obiektów budowlanych poddawanych wielokrotnym wpływom eksploatacji górniczej złóż węgla kamiennego liczona jest w dziesiątkach tysięcy. Szereg obiektów, w których naprawa szkód nastąpiła w drodze zapłaty odszkodowań remontowych, jest ponownie poddawana kolejnym wpływom eksploatacji górniczej, powodującym kolejne szkody. Formuła odszkodowania remontowego na obecnych zasadach nie budzi zastrzeżeń w sytuacji gdy nie przewiduje się dalszych oddziaływań górniczych. W pozostałych przypadkach racjonalnym rozwiązaniem jest powrót w prawie geologicznym i górniczym do regulacji z roku 1994 r. przyznających prymat restytucji naturalnej. b) w przypadku tzw. odszkodowania jednorazowego: Zgodnie z powszechnie przyjętym, i przez lata utrwalonym rozumieniem istoty takiego odszkodowania, stanowi ono jednorazowe, pełne wyrównanie wyrządzonego uszczerbku majątkowego, w kwocie równej wartości uszkodzonej rzeczy. W konsekwencji przyjmuje się, że przedsiębiorca wypłacający takie odszkodowanie zwalnia się z dalszej odpowiedzialności za ewentualne przyszłe negatywne następstwa swojej działalności górniczej w odniesieniu do odszkodowanego majątku, zgodnie z zasadą, iż wartość szkody nie może być większa od wartości rzeczy uszkodzonej, a ta została już zrekompensowana w całości. Dla przedsiębiorcy górniczego poważny problem stanowią obiekty, za które wypłacono jednorazowe odszkodowanie, a które nadal są użytkowane, szczególnie w sytuacji występowania kolejnych wpływów eksploatacji górniczej. Bardzo często budynki za które wypłaca się jednorazowe odszkodowanie są w niedostatecznej kondycji technicznej. Z punktu widzenia interesów przedsiębiorcy zobowiązanego do prowadzenia działalności górniczej w sposób niedopuszczający do powstania zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego oraz do podejmowania działań zapobiegających	

			takim zagrożeniom, w szeregu przypadków pożądanym jest, aby odszkodowany obiekt został rozebrany, zanim jego stan techniczny pod wpływem kolejnych oddziaływań górniczych pogorszy się do tego stopnia, że zacznie bezpośrednio grozić katastrofą budowlaną. Nie ma obecnie przepisów nakazujących rozbiórkę obiektu odszkodowanego jednorazowo, o ile jego aktualny stan techniczny nie wskazuje na konieczność rozbiórki. Organy nadzoru budowlanego przy podejmowaniu decyzji dotyczących użytkowania budynków odszkodowanych kierują się oceną aktualnego stanu technicznego dokonywaną przez rzeczoznawcę budowlanego w chwili przeprowadzania wizji, nie biorąc przy tym pod uwagę przewidywanych oddziaływań górniczych i ich skutków. Taki sposób działania organów jest niekorzystny dla przedsiębiorcy, jak również dla samego właściciela obiektu, albowiem utwierdza go w przekonaniu, że nadal może bezpiecznie korzystać z obiektu i nie musi podejmować żadnych działań w kierunku zapewnienia sobie nowego lokum, zanim wystąpi bezpośrednie zagrożenie katastrofą budowlaną. W obecnym stanie prawnym, jedynie w postępowaniu ugodowym, można podejmować próby porozumienia się z właścicielem obiektu budowlanego w kwestii doprowadzenia do jego fizycznej likwidacji. W przypadku braku porozumienia co do rozbiórki, przedsiębiorcy pozostaje monitorowanie stanu technicznego obiektu objętego wpływami górniczymi, a w razie konieczności, jego zabezpieczenie (na własny koszt) lub ograniczenie zakresu eksploatacji udostępnionych zasobów kopaliny, celem zmniejszenia oddziaływań na obiekt. Z uwagi na długoletnią historię górnictwa w Górnośląskim Zagłębiu Węglowym istnieje przynajmniej kilka tysięcy obiektów budowlanych (w większości budynków mieszkalnych) jednorazowo odszkodowanych, a nadal użytkowanych, które częstokroć poddawane są dalszym wpływom eksploatacji górniczej. Obiekty te są przedmiotem obrotu (sprzedaż, dziedziczenie). Praktyka dowodzi, iż nowi właściciele nie zawsze dysponują wiedzą o historii napraw szkód górniczych w takich budynkach, a w szczególności o związanym z nimi stosunku zobowiązaniowym z tytułu tychże szkód. W konsekwencji pojawiają się przypadki powtórnych roszczeń o naprawienie szkód górniczych w obiektach, za które aktualny przedsiębiorca (lub jego poprzednik) wypłacił już odszkodowanie jednorazowe poprzedniemu właścicielowi. Nie można wykluczyć, że z uwagi na przeprowadzane przekształcenia organizacyjno-własnościowe w sektorze górnictwa węgla kamiennego może dochodzić do nieświadomego, ponownego uznawania szkód górniczych w obiektach w przeszłości jednorazowo odszkodowanych i w konsekwencji do ponoszenia przez podmioty górnicze nieuzasadnionych kosztów naprawiania szkód górniczych. Opisane powyżej problemy można wyeliminować wprowadzając w przepisach pojęcie odszkodowania jednorazowego, z określeniem konsekwencji prawnych zastosowania tej formy rekompensaty oraz zapewniając powszechny dostęp do informacji o fakcie zapłaty takiego odszkodowania przez przedsiębiorcę (np. poprzez zapis w księdze wieczystej nieruchomości).	

			W celu ograniczenia liczby użytkowanych obiektów za które wypłacono jednorazowe odszkodowanie należałoby rozważyć wprowadzenie dodatkowych rygorów w zakresie nadzoru nad stanem technicznym takich obiektów (za wyjątkiem obiektów małej architektury) polegających na objęciu ich obowiązkiem przeprowadzania, na koszt właściciela, okresowego badania stanu technicznego (np. co 2 lata), połączonego z oceną stanu bezpieczeństwa w aspekcie prognozowanych oddziaływań górniczych. Ponadto w przepisach prawa geologicznego i górniczego należałoby określić okres przedawnienia roszczeń o wykonanie przez przedsiębiorcę rozbiórki obiektu jednorazowo odszkodowanego oraz początek jego biegu (np. 3 lata od momentu zapłaty jednorazowego odszkodowania). Określony w ten sposób termin przedawnienia powinien mobilizować właścicieli do działania w kierunku fizycznej likwidacji odszkodowanego obiektu. Za odpowiednimi zmianami w dotychczasowych regulacjach przemawia nie tylko interes samego przedsiębiorcy górniczego, ale również interes społeczny, bowiem zapewnienie powszechnego dostępu do informacji o wypłaconych jednorazowych odszkodowaniach z tytułu szkód wyrządzonych ruchem zakładu górniczego, z uwagi na konsekwencje takich odszkodowań, jest niezwykle istotne dla szerokiej grupy nabywców i spadkobierców nieruchomości na terenach górniczych. 2) dot. art. 149 obowiązującej ustawy PGiG Obecne brzmienie: Roszczenia określone niniejszym działem przedawniają się z upływem 5 lat od dnia dowiedzenia się o szkodzie. Proponowane brzmienie: „1. Roszczenia określone niniejszym działem przedawniają się z upływem 5 lat od dnia dowiedzenia się o szkodzie, jednakże w każdym przypadku termin ten nie może być dłuższy niż 10 lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wyrządzające szkodę. 2. Roszczenie o wykonanie rozbiórki obiektu budowlanego na koszt przedsiębiorcy przedawnia się z upływem 3 lat od dnia otrzymania jednorazowego odszkodowania z tytułu szkód wyrządzonych ruchem zakładu górniczego w tym obiekcie.” Zdaniem zrzeszonych w Izbie przedsiębiorców przyjęte kryterium początku biegu terminu przedawnienia się roszczeń (dzień dowiedzenia się o szkodzie) jest nieprecyzyjne i stawia dłużnika w zasadzie w nieograniczonej czasowo niepewności. W praktyce oznacza, że roszczenia o naprawienie szkody mogą być składane przez wnioskodawcę w stosunku do przedsiębiorcy górniczego w dowolnym momencie, wystarczy że właściciel uszkodzonego wskutek ruchu zakładu górniczego obiektu wykaże, iż nie miał wiedzy o przyczynach stanu obiektu ani o rozmiarze szkody, gdyż na przykład obiekt pozostawał niezamieszkany. Nawet zasługujące na najszerszą ochronę interesy wierzyciela nie mogą uzasadniać nieograniczonej w czasie niepewności sytuacji dłużnika. Nawet w razie braku faktycznej możliwości wytoczenia powództwa przez wierzyciela, roszczenie powinno kiedyś się przedawnić. Przepisy nie powinny	

			uzależniać początku biegu przedawnienia jedynie od momentu pozyskania określonej wiedzy przez wierzyciela. W związku z powyższym postulowane jest wprowadzenie do przepisu art. 149 PGiG drugiego warunku, analogicznie jak w przepisie art. 4421 § 1 Kc. 3) dot. art. 151 obowiązującej ustawy Prawo geologiczne i górnicze Obecne brzmienie: Warunek wyczerpania postępowania ugodowego jest spełniony, jeżeli przedsiębiorca odmówił zawarcia ugody lub jeżeli od skierowania przez poszkodowanego roszczenia wobec przedsiębiorcy upłynęło 30 dni chyba, że poszkodowany zgłaszając żądanie zawarcia ugody, wyznaczy dłuższy termin. Proponowane brzmienie: „Warunek wyczerpania postępowania ugodowego jest spełniony, jeżeli przedsiębiorca w ciągu 60 dni od otrzymania wezwania do naprawienia szkód nie złoży pisemnego oświadczenia o woli zawarcia ugody lub gdy pomimo złożonego oświadczenia, do zawarcia ugody nie dojdzie przed upływem 6 miesięcy, chyba że poszkodowany wyrazi zgodę na dłuższy termin.” Trzydziestodniowy termin określony w tym przepisie przy dużej ilości wniosków, jakie wpływają do przedsiębiorców górniczych jest bardzo trudny, wręcz niemożliwy do dochowania. Samo ustalenie terminu wizji (pisemne powiadomienie właściciela obiektu) zajmuje ok. 14 dni od złożenia wniosku. Ponadto uzgodnienie warunków ugody wymaga określenia sposobu i kosztów naprawienia szkody, a to jest możliwe dopiero na podstawie stosownej dokumentacji (projektowej, kosztorysowej, operatu szacunkowego lub innej wyceny szkody) określającej rozmiar i wartość szkody oraz sposób jej naprawy. Z uwagi na dużą ilość spraw jednocześnie prowadzonych przez każdą kopalnię, a także z uwagi na dużą różnorodność obiektów w których szkody występują (budynki, obiekty inżynierskie, hydrotechniczne, sieci przesyłowe, drogi, szlaki kolejowe, uprawy rolne i leśne), w większości przypadków dokumentacje te muszą być sporządzane przez podmioty zewnętrzne, wyłaniane po przeprowadzeniu procedur związanych z udzieleniem zamówienia. Biorąc pod uwagę również czas potrzebny na wykonanie dokumentacja, a później sprawdzenie jej poprawności oraz czas konieczny na uzgodnienie z poszkodowanym wszystkich warunków ugody, obowiązujący dziś warunek 30 dni na zawarcie ugody należy uznać za niewykonalny w praktyce. Praktyka sądowa również potwierdza, że ustalenie przez biegłych sądowych przyczyn, rozmiaru, wartości szkody oraz sposobu jej naprawienia zajmuje zdecydowanie więcej czasu niż wyznaczone w przepisie 30 dni. Obecnie coraz więcej kancelarii prawnych oferuje swoje usługi w sprawach o naprawienie szkód spowodowanych ruchem zakładu górniczego i wykorzystuje warunek wyczerpania postępowania ugodowego w sposób literalny, kierując po upływie 30 dni sprawę na drogę postępowania sądowego. Powoduje to konieczność ponoszenia przez kopalnie dodatkowych kosztów postępowań sądowych i przyrost spraw rozpatrywanych przez sądy. Jednocześnie wskazać	

			należy, iż ratio legis wprowadzenia obligatoryjnego postępowania ugodowego przed inicjowaniem postępowań sądowych koncentrowało się wokół konieczności odciążenia sądów od konieczności rozpoznawania nadmiernej ilości spraw, w których w istocie nie istniał spór co do odpowiedzialności przedsiębiorcy górniczego. Tym niemniej wprowadzenie wyżej opisanego terminu czyni przedmiotowe postępowanie ugodowe instytucją w istocie iluzoryczną, niespełniającą założonego celu. Ponadto innym, równie istotnym problemem dla przedsiębiorców jest naprawa szkód wymagająca zajęcia czasowego, a zwłaszcza trwałego, cudzych nieruchomości, z uwagi na trudności w uzgodnieniu z właścicielami warunków takiego zajęcia, szczególnie jeśli właściciele nie są osobami bezpośrednio poszkodowanymi. Takie sytuacje mają miejsce przy naprawach szkód obiektów liniowych (drogi, cieki, szlaki kolejowe, infrastruktura przesyłowa), rekultywacjach gruntów, budowach przepompowni wód i zbiorników retencyjnych. Trudności w uzyskiwaniu przez przedsiębiorcę praw do dysponowania nieruchomościami znacząco wydłużają cały proces naprawy szkód, a niektórych przypadkach wręcz uniemożliwiają wywiązanie się z obowiązku naprawy szkód, stając się źródłem konfliktów społecznych. Niosą wymierne, negatywne dla przedsiębiorcy konsekwencje w postaci braku zgody na prowadzenie dalszej eksploatacji górniczej do czasu usunięcia istniejących szkód, podnoszą koszty napraw szkód, zwiększają ryzyko wystąpienia poważnej awarii lub zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego wskutek nieusunięcia istniejącej szkody. Z przepisów art. 18 i 19 PGiG nie wynika wprost czy mogą mieć one zastosowanie do działań związanych z likwidacją szkód po działalności polegającej na wydobywaniu kopaliny. Zatem wskazanym byłoby wprowadzenia regulacji, które w sytuacji pojawienia się ryzyka wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego na terenie górniczym (np. powodzi, katastrofy w ruchu lądowym) lub powstania strat znacznych rozmiarów umożliwiałyby przedsiębiorcy górniczemu wejście na cudzą nieruchomość w celu wykonania naprawy istniejącej szkody lub podjęcia działań profilaktycznych, nawet przy braku zgody jej właściciela (np. na podstawie decyzji administracyjnej z rygorem natychmiastowej wykonalności, wydawanej przez wójta lub starostę, w uzgodnieniu z organem nadzoru górniczego). Należy nadmienić, że problem odpowiedzialności za szkody wyrządzony ruchem zakładu górniczego nie dotyczy jedynie obecnie czynnych przedsiębiorców i ich następców prawnych. Ostatnim ogniwem w łańcuchu podmiotów odpowiedzialnych za szkody górnicze jest bowiem Skarb Państwa.	
247	Uwaga poza projektem (wprowadzenie nowego art. 152b P.g.g.)	Stowarzyszenie Centrum Ochrony Mokradeł	**Lepsza kontrola skali wydobycia torfu.** Analogicznie do Rejestru Obszarów Górniczych powinno stworzyć się centralny rejestr wydobycia torfu o dużym stopniu szczegółowości, aby skutecznie kontrolować i regulować skalę wydobycia. Do projektu zmiany ustawy dodaje się art. 1 ust. 113a o treści: Po rozdziale VIIIA dodaje się rozdział VIIIb „Rejestr wydobycia torfu”.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – może natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			Art. 152b. 1. Tworzy się rejestr wydobycia torfu. 2. Rejestr wydobycia torfu prowadzi państwowa służba geologiczna. 3. Wpisu do rejestru wydobycia torfu dokonuje się z urzędu na podstawie decyzji w sprawach określonych w dziale III. 4. Organ koncesyjny przekazuje państwowej służbie geologicznej dokumenty stanowiące podstawę dokonania wpisu do rejestru wydobycia torfu, w tym mapy obszarów górniczych. 5. Minister właściwy do spraw geologii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, dane podlegające wpisowi do rejestru wydobycia torfu, termin i tryb przekazywania dokumentów stanowiących podstawę wpisu, sposób prowadzenia rejestru, rodzaje dokumentów przechowywanych w rejestrze, a także termin przekazywania map obszarów górniczych przedsiębiorcy oraz właściwemu organowi koncesyjnemu, organowi nadzoru górniczego oraz wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta). 6. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw geologii zapewni, aby rejestr stanowił szczegółową ewidencję wszystkich obszarów górniczych, na których wydobywa się torf.	Niezależnie od powyższego, w ocenie projektodawcy obowiązujące przepisy w wystarczającym stopniu realizują cele wskazane w propozycji. Należy podkreślić, że propozycja powiela regulacje obowiązujące już w ustawie P.g.g. dotyczące rejestru obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla. Zgodnie z art. 32 ust. 1 P.g.g. koncesja na wydobywanie kopaliny ze złoża (również koncesja udzielana przez starostę) wyznacza granice obszaru i terenu górniczego. Zgodnie z art. 152a P.g.g. obszary te są wpisywane do rejestru obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla, prowadzonego przez państwową służbę geologiczną. Poza tym należy zauważyć, że proponowane przepisy dotyczą wyłącznie rejestru torfowisk nie miałyby wpływu na skuteczną kontrolę i regulację wydobycia.
248	Uwaga poza projektem (dot. art. 77 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach Wiatrowych)	Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej	Proponuje się dodanie w art. 77 ustawy ust. 1a w brzmieniu: „1a. Decyzje, o których mowa w ust. 1 wydaje się w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji”. Procedury toczone na podstawie przepisów prawa geologicznego i górniczego trwają bardzo długo. Z doświadczenia inwestorów wynika, iż trwa to nawet od 6 do 9 miesięcy. Jednocześnie decyzje te są zawsze na ścieżce krytycznej realizacji projektu. Z tych względów uważamy za zasadne przywrócenie regulacji proponowanej na etapie prac legislacyjnych nad ustawą, dotyczącej skrócenia czasu trwania tych procedur.	**Uwaga nieuwzględniona** Proponowany przepis co prawda ustanawia termin wydania decyzji zatwierdzających projekt robót geologicznych dla morskich farm wiatrowych, należy jednak zauważyć, że pomimo umiejscowienia tego przepisu w ustawie materialnej, termin ten pozostaje terminem procesowym o charakterze instrukcyjnym, a skutek działania tego przepisu będzie analogiczny do art. 35 § 3 K.p.a.. Wskazanie w ustawie 30-dniowego terminu wydania decyzji zatwierdzających projekty robót geologicznych nie sprawi, że postępowania w tych sprawach faktycznie zakończą się w ciągu 30 dni od złożenia wniosku, tym bardziej, że art. 35 § 5 K.p.a. przewiduje, że do terminu prowadzenia tych postępowań nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu. W praktyce 30-dniowy termin zatwierdzenia projektu robót geologicznych, jest niemożliwy do dotrzymania. Postępowania administracyjne w sprawie zatwierdzenia projektów robót geologicznych należą do postępowań skomplikowanych, wymagających starannych i wnikliwych wyjaśnień. Ze względu na wagę decyzji wydawanych w toku tych postępowań oraz ich konsekwencje dla interesu publicznego stoimy na stanowisku, że dokładne wyjaśnienie sprawy jest w tym przypadku wartością nadrzędną.

249	Uwaga ogólna (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Stowarzyszenie zgłasza wniosek o wycofanie projektu zmian ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw z dnia 13 maja 2022 r. z dalszego procedowania ponieważ projekt pomija wiele aspektów uregulowanych w obowiązującej legislacji polskiej i UE. Wg art. 5 Konstytucji RP „Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju". „Znaczenie skutecznej i kompleksowej ochrony złóż kopalin, rozumiemy jako oszczędne nimi gospodarowanie z wykorzystaniem odpadów oraz importowanych surowców, żeby zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju potrzeby obecnego pokolenia móc zaspakajać bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie." Wycofanie projektu ustawy, jako sprzecznego z obowiązującymi w Polsce i UE przepisami oraz będącego w sprzeczności z kierunkiem zmian ustawodawstwa wprowadzanego od roku 1989, szczególnie w zakresie ochrony środowiska. Wprowadzenie powyższej ustawy odbiera prawa nabyte samorządów (gmin) w zakresie gospodarowania i planowania przestrzennego oraz zadań własnych - określonych w Ustawie o samorządzie gminnym. Wg. art. 7.1 w szczególności zadania własne obejmują sprawy: 1) ładu przestrzennego, 3) wodociągów zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i cieplną oraz gaz, 5) ochrony zdrowia, 7) gminnego budownictwa mieszkaniowego, 12) zieleni gminnej i zadrzewień, 14) porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej, w tym wyposażenia i utrzymania gminnego magazynu przeciwpowodziowego. Jednocześnie projektowane przepisy kolidują z prawem własności osób prywatnych i osób prawnych, które gwarantuje najwyższy akt prawny czyli Konstytucja RP. Art. 64.1. Każdy ma prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia. 2. Własność, inne prawa majątkowe oraz prawo dziedziczenia podlegają równej dla wszystkich ochronie prawnej. 3. Własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności Art. 165.1. Jednostki samorządu terytorialnego mają osobowość prawną. Przysługują im prawo własności i inne prawa majątkowe. 2. Samodzielność jednostek samorządu terytorialnego podlega ochronie sądowej. Wg. art. Art. 74. 1. Władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom. 2. Ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych. 3. Każdy ma prawo do informacji o stanie i ochronie środowiska. 4. Władze publiczne wspierają działania obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska.	**Uwaga nieuwzględniona** W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, popartymi ugruntowaną linią orzeczniczą, ochrona złóż kopalin już obecnie wpływa na zagospodarowanie przestrzenne w oparciu o sam fakt występowania złoża kopaliny, niezależnie od potencjalnej planowanej eksplantacji. Złoża kopalin stanowią nieodnawialny, szczególnie cenny zasób umożliwiający Polsce rozwój gospodarczy, co znalazło potwierdzenie w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska („P.o.ś.”). Zgodnie z art. 125 P.o.ś. złoża kopalin podlegają ochronie polegającej na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami oraz kompleksowym wykorzystaniu kopalin, w tym kopalin towarzyszących. Ustawodawca w art. 72 P.o.ś. przewiduje, że w studium oraz w planie miejscowym zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez: uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż. Z powyższymi regulacjami pokrywają się przepisy u.p.z.p. nakazujące uwzględnianie w studium uwarunkowań wynikających z m.in. występowania terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych oraz występowania udokumentowanych złóż kopalin (art. 10 ust. 1 pkt 9 i 11 u.p.z.p.), a w planach miejscowych m.in. granic i sposobów zagospodarowania terenów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów (art. 15 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p.). Już obecnie ustawodawca zagwarantował organom administracji geologicznej wpływ na zagospodarowanie przestrzenne, co odbywa się poprzez opiniowanie studium oraz planu miejscowego oraz uzgadnianie projektów decyzji o warunkach zabudowy – w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin. Warto wskazać, że NSA w wyroku z dnia 20 maja 2015 r., sygn. akt II OSK 394/15, zauważył, że w art. 125 P.o.ś. ustawodawca wprowadził ochronę złóż kopalin niezależnie od tego, czy już podlegają eksploatacji, czy będą eksploatowane w przyszłości. Za zasadny uznał wniosek, że na mocy tego przepisu samo stwierdzenie istnienia złoża kopaliny generuje obowiązek jej ochrony. Warto w tym miejscu przytoczyć także inny wyrok NSA z dnia 10 stycznia 2018 r., sygn. akt II OSK 356/17, w którym zostało zauważone, że żaden przepis prawa, w tym ani art. 10 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p., ani art. 95 ustawy Prawo geologiczne i górnicze („P.g.g.”) ani też art. 72 ust. 1 pkt 1 P.o.ś. nie przyznają radzie gminy kompetencji do decydowania o zakazie eksploatacji złoża kopaliny. W powyższym wyroku podkreślono także, że przepis art. 95 P.g.g. nie

			W projekcie nie uwzględniono podziału złóż według kryterium konfliktowości. Wiele złóż na obszarze Polski zostało udokumentowane jeszcze w latach 70-tych, nie podjęto nigdy ich eksploatacji. Obecne zagospodarowanie terenu zgodnie z obowiązującymi zapisami kolejnych mpzp i studiów gmin nie daje możliwości podjęcia jakiejkolwiek eksploatacji. Urbanizacja znacznych obszarów, rozbudowa infrastruktury drogowej i komunalnej oraz różnych obiektów użyteczności publicznej finansowanych ze środków własnych gmin i publicznych (w tym UE) stwarza często konfliktowość powodującą koszty środowiskowe, odtworzeniowe, czy koszty wywłaszczeń, równoważące potencjalne zyski z eksploatacji złoża. W projekcie nie uwzględniono podziału złóż na kluczowe, strategiczne, krytyczne (i deficytowe). Odniesiono się wyłącznie do złóż strategicznych, które stanowią tylko część surowców, przypisując im szczególną rolę a zarządzającym złożami szczególne przywileje. Wg. Art. 3 ust. 1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym „Kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy." Projekt zmiany ustawy PGG z 13 maja 2022 roku został napisany z punktu widzenia Głównego Geologa Kraju i podległych mu służb ze znaczącym wkładem sektora wydobywczego. Kluczowe jest to, że będzie można rozpocząć procedurę środowiskową mając niezgodność z planem miejscowym. W świetle powyższego Główny Geolog Kraju będzie automatycznie mógł zablokować dowolny plan miejscowy i dowolne studium uwarunkowań i kierunków rozwoju dowolnej gminie w rejonie gdzie jest jakiekolwiek udokumentowane złoże nawet jeśli to złoże jest sprzed 40 lat i bezwartościowe. Są to olbrzymie prawa władcze dla rządu wobec gmin. Jedną z podstawowych zasad funkcjonowania samorządu terytorialnego jest jego samodzielność. Konstytucja oraz ustawy samorządowe przyjmują, że samorząd terytorialny wykonuje w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność przysługującą mu część zadań publicznych, a samodzielność samorządu podlega ochronie sądowej. Projekt zmiany Prawa geologicznego i górniczego przewiduje możliwość uznania złoża za „strategiczne", o czym ma przesądzać decyzja Głównego Geologa Kraju. Jej konsekwencją ma być obowiązek ukształtowania przeznaczenia nieruchomości w sposób umożliwiający podjęcie wydobycia kopaliny, np. przez zakaz lub ograniczenie zabudowy. Rozwiązanie to narusza jednak konstytucyjną zasadę samodzielności samorządu terytorialnego oraz gwarancje prawa własności (prof. Aleksander Lipińskiego).	może być interpretowany w ten sposób, że pozwala on na ujawnienie złoża, a zarazem wprowadzenie zakazu jego eksploatacji. Ponadto należy zwrócić uwagę na to, że gmina ma obecnie obowiązek ujawnienia - w celu ochrony – udokumentowanego złoża kopaliny w studium oraz w miejscowym planie w terminie 2 lat (złoża węglowodorów – w terminie 6 miesięcy). Jeżeli gmina nie dopełni tego obowiązku, wojewoda wprowadza obszar udokumentowanego złoża kopaliny do studium, wydając zarządzenie zastępcze. Jego koszt ponosi gmina. Gdyby wojewoda nie wydał zarządzenia zastępczego dot. ujawnienia węglowodorów, minister naliczy karę 1 000 zł za każdy dzień opóźnienia. Kontrola przestrzegania przez gminę zasady ochrony złóż kopalin jest realizowana w również jako kontrola następcza wojewody w stosunku do studium oraz planu miejscowego, uchwalanych przez gminę. Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, („u.s.g.") wojewoda może stwierdzić nieważność w całości lub w części uchwały Rady Gminy w terminie 30 dni od otrzymania, jeżeli jest sprzeczna z prawem, a po tym terminie, wystąpić do sądu o stwierdzenie jej nieważności – na podstawie art. 93 ust. 1 u.s.g. Należy bowiem wskazać, że w myśl art. 28 ust. 1 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą sądów administracyjnych naruszenie zasady ochrony złóż kopalin stanowi istotne naruszenie sporządzania zasad aktów planistycznych. Uzupełniająco należy wskazać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami: 1) gmina nie jest stroną postępowania w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologicznej złoża, które ma charakter analogiczny do postępowania w sprawie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne, postępowanie to służy sprawdzeniu prawidłowości przeprowadzenia prac geologicznych oraz sporządzenia dokumentacji geologicznej oraz bezpośrednio wpływa na przyszłą ochronę złóż kopalin – w aktualnym stanie prawnym; 2) ochrona złóż kopalin ma charakter bezwzględny, w znaczący sposób ograniczający możliwość uwzględnienia np. zasady zrównoważonego rozwoju, co wg projektodawcy wymaga rewizji; 3) prowadzenie inwestycji (zakup nieruchomości) obarczony jest ryzykiem rozbieżności treści studium oraz realnej możliwości zagospodarowania terenu (jeżeli w studium nie uwzględniono ochrony

				złóż kopalin oraz wskazano w kierunkach – budownictwo jednorodzinne, organ administracji geologicznej może odmówić uzgodnienia projektu decyzji o warunkach zabudowy). Projektowane przepisy przewidują: 1) możliwość uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne w części, jeżeli zostaną spełnione przesłanki wskazane w projektowanym art. 94a ust. 6 P.g.g., tj. jeżeli w stosunku do pozostałej jego części nie jest możliwe zagospodarowanie złoża, w szczególności ze względu na istniejącą zwartą zabudowę, infrastrukturę znajdującą się nad złożem kopaliny lub zakaz prowadzenia działalności w zakresie wydobycia na terenach podlegających szczególnej ochronie. Rozwiązanie to jest korzystne dla gmin oraz jej mieszkańców, ponieważ doprowadzi do racjonalizacji w procesie kształtowania ładu przestrzennego (uwzględni zasadę zrównoważonego rozwoju), w jednoznaczny sposób wskazując nie tylko na możliwość budowy obiektów w ramach istniejącej zwartej zabudowy ponad złożami kopalin, ale również wyznaczając w ramach złoża kopaliny granice dopuszczalnej nowej zabudowy poprowadzone w taki sposób, aby umożliwić eksploatację w przyszłości. W praktyce będzie to oznaczało umożliwienie zabudowy na części terenów, na których obecnie odmawiano uzgodnienia projektów decyzji o warunkach zabudowy, np. na terenach chronionego krajobrazu lub w przypadkach, gdy inwestycja powodowałaby przesunięcie linii zabudowy; 2) w projektowanym art. 94a ust. 9 i 10 P.g.g. wskazano, że uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne następuje po zasięgnięciu opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gmin, na terytorium których znajduje się złoże kopaliny, którego dotyczy dokumentacja geologiczna albo dodatek do dokumentacji geologicznej, zaś opinia wójta będzie dotyczyła projektowanych: granic złoża strategicznego lub jego części oraz sposobu zagospodarowania terenu, na którym znajduje się złoże, z uwzględnieniem uwarunkowań urbanistycznych, gospodarczych, środowiskowych i kulturowych tego terenu. Tym samym projektodawca włącza władze gminy w proces w taki sposób, aby stanowisko gminy mogło zostać uwzględnione. Nie jest możliwe uczynienie gminy stroną w postępowaniu o uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne, ponieważ zadania z zakresu bezpieczeństwa surowcowego kraju, w tym ochrony krajowych surowców stanowi zadanie ministra, który w oparciu o dostępne dane i prognozy, podejmuje adekwatne działania. Jak ważne są skoordynowane na poziomie centralnym działania związane z bezpieczeństwem energetycznym i surowcowym, dobitnie pokazały zdarzenia z ostatnich miesięcy. Są to działania służące długofalowo gminom i obywatelom.

				Ponadto należy wskazać, że wszelkie złoża kopalin stanowią bogactwa naturalne RP oraz potencjalne źródło dochodów dla gmin, dlatego w ich interesie jest objęcie ich jak najpełniejszą ochroną. W ostatnim czasie wskazuje się np. na ryzyko wyczerpywania się dostępności piasku i żwiru – podstawowych surowców budowlanych. Brak ich dostępności na rynku lokalnym może skutkować wzrostem cen wszelkich inwestycji, co będzie niekorzystne zarówno dla gmin, jaki i jej mieszkańców; 3) wprost - w projektowanym art. 125 P.o.ś. - wskazano, że nie będzie stanowiło naruszenia ochrony złóż kopalin lokalizowanie na obszarach występowania udokumentowanych złóż kopalin, morskich farm wiatrowych w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych oraz instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, jeżeli instalacje te nie są trwale związane z gruntem w sposób uniemożliwiający eksploatację złoża w przyszłości; co uwzględnia postulaty wielu gmin, które są zainteresowane rozwojem odnawialnych źródeł energii lub chciałyby wydzierżawić gminne tereny pod działalność np. farm fotowoltaicznych; Reasumując, już w świetle obowiązujących regulacji prawnych, złoża kopalin podlegają ochronie, a projektowane regulacje nie tylko nie wpłyną na ograniczenie władztwa planistycznego gmin, ale również spowodują racjonalizację procesu kształtowania ładu przestrzennego oraz zwiększą pewność inwestowania.
250	Uwaga ogólna (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	1. Złoża rud cynku i ołowiu w Polsce (a z pewnością w powiecie zawierciańskim) nie powinny być wskazane jako strategiczne dla polskiej gospodarki z wszelkimi ułatwieniami proponowanymi w Polityce Surowcowej Państwa i w przedmiotowej zmianie ustawy P.G.G. 2. Wiedza i doświadczenie krajowych producentów cynku i ołowiu, pozwala im przy użyciu 50% odpadów we wsadzie kontynuować produkcję, mimo zamknięcia ostatniej krajowej kopalni rud cynku i ołowiu. W rejonie olkuskim są złoża o łącznej zasobności ok. 35 min. ton. W rejonie bytomskim pozostało ok. 34 min. ton, w rejonie będzińskim ok. 17 min. ton. W rejonie olkuskim, chrzanowskim, bytomskim pozostało 100 min. ton odpadów poflotacyjnych, zawierających opłacalne do odzysku ilości substancji. 3. W rejonie zawierciańskim źródła polskie podają zasoby złóż ok. 39 min. ton, źródła kanadyjskie 24,4 min. ton rud Zn-Pb (sprawozdanie z 31 marca 2022 roku). 4. Tereny zabudowane nad złożem, obszary chronione, nie będące własnością Skarbu Państwa powinny pozostać w dyspozycji właściciela, co jest zgodne z konstytucyjną zasadą ochrony własności (art. 21 Konstytucji RP). Ze względu na zdrowie i życie człowieka wydobycie pod złożem nie powinno być	**Uwaga nieuwzględniona** Przedmiotowe uwagi nie dotyczą przepisów zawartych w projekcie ustawy przedłożonym do konsultacji. Projektowane przepisy nie przesądzają, jakie złoża konkretnie będą uznane za strategiczne.

			prowadzone, nie powinno się nadawać złożom statusu strategicznych, poprzestać na oznaczeniu w dokumentach strategicznych. 5. Raport techniczny wykonany na zlecenie spółki zagranicznej, będącej w posiadaniu koncesji na rozpoznanie i badania złóż rud cynku i ołowiu w rejonie zawierciańskim, określił, że lej depresji, powstały na skutek odpompowania 60 min. m3 wody/rok, będzie sięgał 7 km od złoża zawierciańskiego. W jego obrębie wystąpi zanik wody w ujęciach wody pitnej nad złożem, obniżenie poziomu lustra wody w obrębie leja depresji, szkody w obiektach na tym obszarze, podtopienia w rejonie Warty lub Przemszy (planowany zrzut wód pokopalnianych). Art. 29,1 P.G.G. nie zezwala na wydanie koncesji, w wyniku której generowane byłyby skażenia środowiska. Art. 37. 1. PGG w przypadku gdy przedsiębiorca narusza wymagania ustawy, w szczególności dotyczące ochrony środowiska lub racjonalnej gospodarki złożem, albo nie wypełnia warunków określonych w koncesji, w tym nie podejmuje określonej nią działalności albo trwale zaprzestaje jej wykonywania (...) organ koncesyjny może cofnąć koncesję bez odszkodowania. Artykuły w pgg są powodem dla którego złoża rud Zn-Pb nie można uznać za strategiczne. 6. Obiekty kopalni, zakładu przetwarzania (80 ha) oraz osadniki na szlamy i hałdy (180 ha) będą źródłem toksycznych pyłów zawierających ołów, kadm, arsen, tal,., emitowanych do powietrza, wody i gruntu. Art. 29,1 P.G.G nie zezwala na wydanie koncesji dla zawierciańskiego złoża Zn-Pb emitującego toksyczne substancje. 7. Z powodu szkód jakie wystąpią na obszarze leja depresji nie można rozważać budowy kopalni w odległości 7 km od złoża (wg raportu technicznego kanadyjskiej spółki). Badania prowadzone były od lat 50-tych minionego wieku. Ze względu na konfliktogenność złóż, wspólną decyzją społeczności lokalnej i władz krajowych skierowano rozwój regionu w mniej szkodliwym dla człowieka i środowiska kierunku. 8. Stowarzyszenie dysponuje opracowaniami wykonanymi na zlecenia lokalnych gmin i przedsiębiorstw, raportem zagranicznej spółki — wskazujących jednomyślnie na wystąpienie zagrożeń dla zdrowia i życia mieszkańców, dla środowiska, dla gospodarki. 9. Stowarzyszenie dysponuje raportami spółki z giełdy wskazującymi na jej złą kondycję finansową – organ koncesyjny nie dopilnował przestrzegania art. 24,1,4). 10. Stowarzyszenie posiada informacje o braku realizacji zobowiązań wynikających z koncesji: zaprzestano wykonywania wierceń w 2014 i 2015 roku, brak informacji, że rdzenie wróciły do Centralnego Archiwum. Jest to podstawa do cofnięcia koncesji bez odszkodowania (art. 37,1 i 82 pgg). 11. W dokumentach planistycznych zapisano: -Zakaz lokalizowania inwestycji zaliczonych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, -Zakaz realizacji przedsięwzięć, prowadzących do obniżenia poziomu wód podziemnych skutkujących:	

			Zagrożeniem dla ujęć, z których korzysta ludność, rolnictwo i gospodarka (GZWPnr454 Olkusz-Zawiercie, Zagrożeniem dla stabilności geotechnicznej obecnie istniejących obiektów usługowych, mieszkalnych i infrastrukturalnych, itp. (na skutek nieuniknionego leja depresji. -Zakaz realizacji przedsięwzięć prowadzących do zmian w poziomie wód powierzchniowych i ich zanieczyszczenia, -Zakaz wycinania lasów ochronnych w rejonie Zawiercia, Samorządy, Rady, Sejmik Śląski podjęły uchwały o objęciu ochroną wód podziemnych na terenie powiatu zawierciańskiego a szczególnie zbiornika GZWP 454, z którego korzysta Zawiercie zapisano (patrz UCHWAŁA NR VI/21/40/2020 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO). Dodatkowo wszystkie gminy powiatu zawierciańskiego łącznie wystosowały apel tej treści	
251	Uwaga ogólna (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Stwierdzamy pominięcie wielu istotnych aspektów w PGG, na które również zwrócił uwagę GIS w Podsumowaniu Strategicznej oceny oddziaływania na środowisko „Polityki surowcowej państwa 2050", które znalazły odbicie w Projekcie zmian Ustawy pgg. Główny Inspektor Sanitarny wyraził obawę, że: a) prognoza oddziaływania na środowisko w sposób niewystarczający odnosi się do zagadnień związanych z oddziaływaniem planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych na stan zdrowia ludzi. b) w prognozie nie zidentyfikowano zagrożeń dla ujęć i źródeł wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z uwzględnieniem obszarów stref ochronnych tych ujęć oraz zagrożeń dla wód podziemnych w aspekcie długoterminowym, c) prognozie należałoby odnieść się do możliwych metod skutecznej eliminacji bądź maksymalnego ograniczenia negatywnego wpływu w kontekście zdrowia ludzi, szczególnie w zakresie działań ukierunkowanych na realizację prac budowlanych nowych instalacji, d) czy też związanych z odzyskiem surowców z odpadów i zagospodarowaniem złóż antropogenicznych, e) konkretne przedsięwzięcia związane z poszukiwaniem i wydobywaniem kopalin czy też projekty inwestycyjne będące praktycznym skutkiem realizacji PSP 2050 w większości będą miały status „przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko", co oznacza, że przed ich realizacją niezbędne będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (której niejednokrotnie będzie towarzyszyło przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko), f) większość z tych działań i inwestycji wymaga uzyskania pozwoleń wodnoorawnych. g) w poszczególnych przypadkach niezbędne może być także uzyskanie zezwolenia na usuniecie drzew i krzewów.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zwraca uwagę, że stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego nie było głosem krytycznym w stosunku do projektu będącego obecnie przedmiotem konsultacji, ani nawet do innego projektu aktu prawnego. Zostało ono sformułowane w procesie opiniowania przez ten organ zakresu strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu rządowego dokumentu strategicznego „Polityka surowcowa państwa do 2050 r.”.

			h) lub/i zezwoleń na odstępstwo od zakazów dotyczących ochrony gatunkowej a tym samym analiza jakościowa oraz ilościowa wpływu danego przedsięwzięcia na środowisko, w tym na zdrowie ludzi. Powyższe oznacza, że istniejące przepisy o ochronie środowiska ustanawiają system, w ramach którego indywidualnie rozpatruje się wpływ poszczególnych zamierzeń na środowisko i ocenia się jego akceptowalność, a także ustanawia się indywidualne warunki z zakresu zapobiegania, minimalizowania i kompensowania oddziaływań środowiskowych i ich skutków.	
252	Uwaga ogólna (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Brak w UE regulacji tak daleko idącej w zakresie ochrony złóż, jak proponowana do zmiany wersja Ustawy - sprzyjająca inwestorowi a nie zabezpieczająca interesów lokalnej społeczności, Chcielibyśmy zauważyć, że nie dostrzegliśmy ani w Unii Europejskiej ani w jej krajach związkowych podobnych rozwiązań. Jeśli autorzy nawiązują do analogii to są to rozwiązania dotyczące klimatu, odpadów, powietrza, energetyki.	**Uwaga nieuwzględniona** Projekt uzyskał opinię dotyczącą ministra właściwego do spraw Unii Europejskiej o zgodności z prawem Unii Europejskiej.
253	Uwaga ogólna (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Nie przewidziano udziału organizacji ekologicznych, stowarzyszeń przedsiębiorców, społeczności lokalnej, w procedowaniu nowych regulacji,	**Uwaga nieuwzględniona** Uwaga jest nieprecyzyjna i projektodawca nie jest w stanie się do niej odnieść. Projekt nie ogranicza uprawnień wymienionych podmiotów w stosunku do stanu obecnego.
254	Uwaga ogólna (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Przed transformacją za surowce strategiczne uznawane były głównie paliwa kopalne. Pierwsze wersje list surowców strategicznych są bardzo obszerne, na razie brak kryteriów, które by zadecydowały o ujęciu w wykazach, Polityka klimatyczna zmierza do wyeliminowania paliw kopalnych. Pandemia, wojna w Ukrainie, sankcje dla Rosji, przerwanie łańcuchów dostaw czyni sytuację na rynkach surowców energetycznych niestabilną, mimo dużych zasobów węgla i zbliżającego się terminu otwarcia gazociągu z Norwegii.	**Uwaga nieuwzględniona** Przedstawione stwierdzenia nie są uwagami do przedstawionego projektu ustawy i tym samym projektodawca nie jest w stanie się do nich odnieść.
255	Uwaga ogólna (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Za winnego zaniedbań w zakresie ochrony złóż uznano gminy - to na nie mają spaść kary i obowiązki wynikające z aktualizacji ustawy pgg. Mimo, że nadal obowiązują przepisy wynikające z Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: - Jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą, korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie	**Uwaga nieuwzględniona** Zgodnie z uzasadnieniem do projektu zakaz, o którym mowa w projektowanym art. 95a P.g.g., należy rozumieć jako ograniczenie zabudowy i zagospodarowania terenu w rozumieniu art. 36 ust. 1a pkt 3 u.p.z.p. To z kolei oznacza, że zakaz ten wpisze się w katalog wyjątków

	przez KWRiST z maja 2022 r.)		ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości mógł żądać od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części. - Realizacja roszczeń mogła nastąpić również w drodze zaoferowania przez gminę właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu nieruchomości zamiennej. - Jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą wartość nieruchomości uległa obniżeniu, a właściciel albo użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość i nie skorzystał z praw, o których mowa powyżej, mógł żądać od gminy odszkodowania równego obniżeniu wartości nieruchomości. - Jeśli natomiast w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą wartość nieruchomości wzrosła, a właściciel lub użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość, wójt, burmistrz albo prezydent miasta pobiera jednorazową opłatę ustaloną w tym planie, określoną w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości. Opłata ta jest dochodem własnym gminy. Wysokość opłaty nie mogła być wyższa niż 30% wzrostu wartości nieruchomości.	wyłączających odpowiedzialność odszkodowawczą gmin, o której mowa w art. 36 ust. 1 u.p.z.p.
256	Uwaga ogólna (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	f) Rola Prezydenta miasta, Burmistrza (art. 94a, ust.10 PGG) jest znacząco ograniczona - winien on przedstawić opinię, w zakresie projektowanych: granic złoża strategicznego lub jego części oraz sposobu zagospodarowania terenu, na którym znajduje się złoże, z uwzględnieniem uwarunkowań urbanistycznych, gospodarczych, środowiskowych i kulturowych tego terenu. g) Do udziału w postępowaniu nie jest upoważniona lokalna społeczność, samorządowcy, przedsiębiorcy, właściciele gruntów, obiektów, podmioty gospodarcze, administracja, organizacje ekologiczne,.. h) Zwyczajowo opinie samorządowców są ignorowane - choć a to oni wiedzą najlepiej co w gminie jest potrzebne a co będzie problemem. W jaki sposób zostaną zapewnione fundusze na likwidację szkód ? Dotychczasowe rozwiązania są niewystarczające. i) Proces inwestycyjny, ze względu na szczególne zagrożenia, duży stopień trudności, został zaledwie zasygnalizowany, aczkolwiek inwestycja celu publicznego ma szczególne priorytety. j) Zdrowie zostało pominięte, mimo narażenia na toksyczne substancje (np. ołów, kadm, tal, arsen,., pochodzące ze złóż rud metali), oddziałujące przez skórę, układ oddechowy, układ pokarmowy, w wodzie, powietrzu, gruncie, odpadach. k) Znaczny obszar Polski, zgodnie z przedstawionymi propozycjami, zostanie trwale chroniony przed zabudową. Jednak z drugiej strony brak terenów pod mieszkalnictwo, nowe instalacje. Niechętnie wydawane są zgody na wylesianie, odrolnienia. l) Z zalecanymi do zabudowy nad złożami farmami fotowoltaicznymi już mamy problemy, a za kilkanaście lat będą odpadem- trudnym do utylizacji. m) W projekcie nie uwzględniono podziału złóż na kluczowe, strategiczne, krytyczne (i deficytowe). Odniesiono się wyłącznie do złóż strategicznych,	**Uwaga nieuwzględniona** Uwagi te pokrywają się z uwagami przedstawionymi do konkretnych przepisów. Należy wskazać, że projektodawca nie zablokował możliwości zabudowy na znacznym obszarze Polski. Wprowadził jedynie sposób, w jaki zakaz zabudowy może być wprowadzony w przypadku złóż strategicznych. Projektodawca podkreśla, że już w świetle obowiązujących regulacji prawnych, złoża kopalin podlegają ochronie, a projektowane regulacje nie tylko nie wpłyną na ograniczenie władztwa planistycznego gmin, ale również spowodują racjonalizację procesu kształtowania ładu przestrzennego oraz zwiększą pewność inwestowania.

			które stanowią tylko część surowców, przypisując im szczególną rolę a zarządzającym złożami szczególne przywileje.	
257	Art. 1 pkt 5 lit. f (w zakresie art. 6 ust. 1 pkt 19a P.g.g.) **uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	W projekcie nie uwzględniono podziału złóż na kluczowe, strategiczne, krytyczne (i deficytowe). Odniesiono się wyłącznie do złóż strategicznych, które stanowią tylko część surowców, przypisując im szczególną rolę a zarządzającym złożami szczególne przywileje. Proponowane rozwiązanie nie ma odpowiednika w prawie UE - priorytetowe traktowanie, wszelkie ułatwienia dla inwestora, którego działalność subiektywnie zostanie uznana za szczególnie użyteczną. Nowelizacja ustawy ma na celu zapewnić by kluczowe dla gospodarki złoża były prawnie chronione, nie podlegały trwałej zabudowie. Jednak z drugiej strony gminy oczekują na uwolnienie terenów pod zabudowę mieszkaniową, pod inwestycje. Jednak nie można nie zgodzić się z opinią prof. Aleksandra Lipińskiego z Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego im. Jana Długosza, Wydział Prawa i Ekonomii, że: Projekt zmiany Prawa geologicznego i górniczego przewiduje możliwość uznania złoża za „strategiczne", o czym ma przesądzać decyzja Głównego Geologa Kraju. Jej konsekwencją ma być obowiązek ukształtowania przeznaczenia nieruchomości w sposób umożliwiający podjęcie wydobycia kopaliny, np. przez zakaz lub ograniczenie zabudowy. Rozwiązanie to narusza jednak konstytucyjną zasadę samodzielności samorządu terytorialnego oraz gwarancje prawa własności. Jeśli eksploatacja złoża jest niezgodna z art. 29,1 pgg (np. zagrożenie dla środowiska) lub art. 24,1 oraz 37,1 (niedotrzymanie warunków koncesji i PGG), koncesja może być cofnięta. A skoro może być cofnięta, to nie można uznać złoża za strategiczne. W związku z powyższym definicja powinna być zmieniona.	**Uwaga nieuwzględniona** Podział, o którym wspomina podmiot zgłaszający uwagę nie ma charakteru normatywnego i nie jest w żaden sposób wiążący. Ponadto podział ten dotyczy wszelkich surowców istotnych dla gospodarki. Natomiast z punktu widzenia projektodawcy istotny jest podział surowców, których złoża występują na obszarze Polski. Zaproponowany podział na surowce kluczowe, strategiczne, krytyczne (i deficytowe) nie odpowiada zatem celom projektu ustawy. Projektodawca podkreśla, że już w świetle obowiązujących regulacji prawnych, złoża kopalin podlegają ochronie, a projektowane regulacje nie tylko nie wpłyną na ograniczenie władztwa planistycznego gmin, ale również spowodują racjonalizację procesu kształtowania ładu przestrzennego oraz zwiększą pewność inwestowania. Należy także zwrócić uwagę, że w uwadze nie została zaproponowana alternatywna definicja złoża strategicznego, do której projektodawca mógłby się odnieść.
258	Art. 1 pkt 14 lit. a (w zakresie art. 24 ust. 1 pkt 4) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Stowarzyszenie wnioskuje wprowadzenie zapisu do ustawy o dokładną kontrolę finansów podmiotów występujących o koncesje, zwłaszcza podmiotów zagranicznych. Spółka, którą analizujemy nie prowadzi działalności gospodarczej, ma ogromne zadłużenie. Deklaruje wybudowanie kopalni, ale nie dysponuje funduszami. Spółka w chwili obecnej negocjuje odzyskanie wygaszonej koncesji grożąc odszkodowaniem. „Przy obecnych przepisach w ustawach, organy koncesyjne (i lokalne i minister) wydają koncesje na poszukiwanie i rozpoznanie kopalin podmiotom, które w ogóle nie mają kapitału, są zadłużone u nieznanych podmiotów i nie wiadomo przez kogo są kontrolowane (może kapitał chiński, może rosyjski a może mafijny z całego świata). Są to podmioty, które biorą pieniądze poprzez różne niejasne operacje finansowe od nieznanych podmiotów lub pośredników a potem starają się o koncesje w Polsce. Wynika to z faktu, że w ustawie PGG nie ma zapisów o obowiązku organu koncesyjnego sprawdzania prawdziwych właścicieli podmiotu ubiegającego się o koncesję. W tej sytuacji Stowarzyszenie ... rekomenduje wprowadzenie natychmiast zmiany do procedowanej ustawy.	**Uwaga nieuwzględniona** Organ koncesyjny na etapie udzielania koncesji zawsze analizuje, czy podmiot ubiegający się o jej uzyskanie dysponuje środkami zapewniającymi prawidłowe wykonywanie zamierzonej działalności, w tym również środkami finansowymi. Nigdy nie było wątpliwości, że „środki, jakimi wnioskodawca dysponuje w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania zamierzonej działalności”, o których mowa w dotychczasowym art. 21 ust. 1 pkt 4 P.g.g., obejmują również środki finansowe, a taka wykładnia tego przepisu spotkała się również z aprobatą WSA w trakcie kontroli sądowoadministracyjnej decyzji organu koncesyjnego. Niezależnie od powyższego, w konsultowanym projekcie przewidziano zmianę art. 21 ust. 1 pkt 4 polegającą na doprecyzowaniu przepisu i wskazaniu wprost, że do środków, o których mowa w tym punkcie, w szczególności zalicza się środki finansowe i techniczne.

				W związku z wcześniejszym wprowadzeniem tej zmiany do ustawy P.g.g. zgłoszoną uwagę należy uznać za bezprzedmiotową.
259	Art. 1 pkt 22 (w zakresie art. 29 ust. 1) **(uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Stowarzyszenie proponuje zwiększenie liczby aspektów bezpośrednio środowiskowych oraz dodanie aspektów dotyczących zagrożenia dla zdrowia - na brak tych aspektów zwrócił również uwagę GIS w Podsumowaniu Prognozy OŚ.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zwraca uwagę, że stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego, na które powołuje się Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”, nie było głosem krytycznym w stosunku do projektu będącego obecnie przedmiotem konsultacji, ani nawet do innego projektu aktu prawnego. Zostało ono sformułowane w procesie opiniowania przez ten organ zakresu strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu rządowego dokumentu strategicznego „Polityka surowcowa państwa do 2050 r.”. Uwaga ta nie dotyczyła zatem brzmienia art. 29 ust. 1 ustawy P.g.g, zmienianego niniejszym projektem, co zdaje się sugerować sposób jej sformułowania przez Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”. Projektodawca nie widzi powodu, aby klauzulę generalną „ochrony środowiska, w tym racjonalnej gospodarki złożami kopalin” rozszerzać poprzez „zwiększenie liczby aspektów bezpośrednio środowiskowych oraz dodanie aspektów dotyczących zagrożenia dla zdrowia”. Aspekty „bezpośrednio środowiskowe” niewątpliwie zawierają się w pojęciu „ochrony środowiska”, natomiast w odniesieniu do „aspektów dotyczących zagrożenia dla zdrowia” należy zauważyć, co następuje: Organ koncesyjny, podejmując decyzję o odmowie udzielenia koncesji na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 1 lit. c) ustawy P.g.g., będzie dokonywał analizy tej przesłanki odmowy udzielenia koncesji ze szczególnym uwzględnieniem treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, wydawanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.). W tym kontekście należy zauważyć, że stosownie do brzmienia art. 3 ust. 2 tej ustawy, ilekroć jest w niej mowa o oddziaływaniu na środowisko, rozumie się przez to również oddziaływanie na zdrowie ludzi. Kwestia „dodatkowych aspektów dotyczących zagrożenia dla zdrowia” będzie zatem również uwzględniana przy odmowie udzielenia koncesji na podstawie przesłanki, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy P.g.g. – bez konieczności wprowadzania dalszych zmian w tej ustawie. Ponadto zdrowie i zagrożenia dla zdrowia zawierają się również w kategorii „interesu publicznego”, będącego ogólną przesłanką dla odmowy udzielenia koncesji.

260	Art. 1 pkt 27 (w zakresie art. 41 P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Stowarzyszenie wnioskuje o umożliwienie bycia stroną postępowania organizacji ekologicznej w postępowaniach, jeśli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji. Ze względu na istotność takich badań, a następnie prowadzonej na ich podstawie działalności należy dopuścić gminę, na której terenie znajdują się złoża jako stronę postępowania. Organy administracji zawiadamiają o decyzjach w drodze obwieszczeń zamieszczanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach tych organów z pominięciem dolnego progu powiadomionych (20 osób).	**Uwaga nieuwzględniona** Organizacje społeczne, w tym również organizacje ekologiczne, już w obowiązującym stanie prawnym mogą brać udział w postępowaniu na prawach strony. W postępowaniach administracyjnych prowadzonych w sprawach udzielenia koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie lub wydobywanie kopalin, zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz.735, z późn. zm.), w tym także art. 31 tej ustawy, który reguluje zasady udziału organizacji społecznych w postępowaniu na prawach strony, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. W ocenie projektodawcy nie ma potrzeby powielania w ustawie P.g.g. przepisów już istniejących w systemie prawa. Z przepisów tych aktywnie korzysta również Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”, które bierze czynny udział w postępowaniach w sprawie udzielenia koncesji prowadzonych przez Ministra Klimatu i Środowiska. Odnosząc się do postulatu, aby stroną postępowania była również gmina, na terenie której znajdują się złoża kopalin, należy zauważyć, że gminy już obecnie mogą artykułować swoje stanowisko w sprawie udzielenia koncesji w obszarze leżącym na ich terenie – w przypadku koncesji poszukiwawczo-rozpoznawczych w drodze opinii, a w przypadku koncesji wydobywczych – w drodze uzgodnienia. W tym ostatnim przypadku stanowisko gmin jest dla organu koncesyjnego wiążące, a zatem uprawnienia gminy w tym postępowaniu w sposób znaczący wykraczają poza uprawnienia strony postępowania. W ocenie projektodawcy współdziałanie z organami samorządu terytorialnego w procesie udzielania koncesji w oparciu o obowiązujące przepisy prawa w sposób wystarczający zabezpiecza interesy gmin. Odnosząc się do uwagi, że *Organy administracji zawiadamiają o decyzjach w drodze obwieszczeń zamieszczanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach tych organów z pominięciem dolnego progu powiadomionych (20 osób)*, należy zauważyć, że sposób jej sformułowania nie pozwala jednoznacznie stwierdzić, czy jest to propozycja legislacyjna podmiotu zgłaszającego uwagę, czy też opis praktyki stosowanej przez organy administracji geologicznej. Wątpliwość ta nie pozwala na bardziej szczegółowe odniesienie się do uwagi. Projektodawca może jedynie zapewnić, że:

				1) zgodnie z art. 41 ust. 3 ustawy P.g.g. jeżeli liczba stron postępowania jest większa niż 20, organy administracji zawiadamiają o decyzjach i innych czynnościach w drodze obwieszczeń zamieszczanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach tych organów oraz w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, 2) zgodnie z art. 72 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.) organ właściwy do wydania decyzji dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w tym również koncesji wydawanych na podstawie ustawy P.g.g., niezwłocznie po wydaniu decyzji podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W przypadku, o którym mowa w pkt 1, projektodawca nie widzi potrzeby zmiany obowiązującej regulacji, natomiast w przypadku, o którym mowa w pkt 2, obowiązek publikacji decyzji istnieje niezależnie od liczby stron postępowania.
261	Art. 1 pkt 86 (w zakresie art. 94a ust. 1 P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Zdefiniowanie złoża udokumentowanego jest konieczne w art. 6 ustawy pgg, żeby można było poznać stawiane mu wymagania. Powszechna w praktyce administracyjnej jest przewlekłość postępowania. Trudno z tego nurtu się będzie wyłączyć służbom geologicznym. Proponujemy, jeśli to jest możliwe, stosować art. 35 kpa dający możliwość wydłużenia terminu.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca nie widzi potrzeby definiowania pojęcia udokumentowanego złoża. Obecnie obowiązujące przepisy posługują się tym pojęciem i w praktyce nie pojawiają się wątpliwości w zakresie tego, jakie złoże jest udokumentowane. Z przepisów wynika, że istotny jest fakt zatwierdzenia dokumentacji geologicznej przez właściwy organ administracji geologicznej. Należy także zwrócić uwagę, że projektodawca nie przewidział żadnych rozwiązań wyłączających stosowanie art. 35 K.p.a.
262	Art. 1 pkt 86 (w zakresie art. 94a ust. 2-3 P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Stowarzyszenie wnioskuje o umożliwienie bycia stroną postępowania, jeśli jest to uzasadnione celami statutowymi lub służy ochronie przez możliwością poniesienia szkód/ strat: • Burmistrzom/Prezydentom gmin, na terenie których udokumentowana została kopalina, • Stowarzyszeniom i organizacjom ekologicznym, • Przedsiębiorcom i podmiotom gospodarczym, • Osobom fizycznym.	**Uwaga nieuwzględniona** Nie jest możliwe uczynienie wskazanych w uwadze podmiotów stroną w postępowaniu o uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne, ponieważ zadania z zakresu bezpieczeństwa surowcowego kraju, w tym ochrony krajowych surowców stanowi zadanie ministra, który w oparciu o dostępne dane i prognozy, podejmuje adekwatne działania.

	przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)		Organy administracji powinni zawiadamiać o decyzjach w drodze obwieszczeń zamieszczanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach tych organów z pominięciem dolnego progu powiadomionych (20 osób).	Należy też zauważyć, że w świetle obecnych regulacji gmina nie jest stroną postępowania w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologicznej złoża, które ma charakter analogiczny do postępowania w sprawie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne, postępowanie to służy sprawdzeniu prawidłowości przeprowadzenia prac geologicznych oraz sporządzenia dokumentacji geologicznej oraz bezpośrednio wpływa na przyszłą ochronę złóż kopalin – w aktualnym stanie prawnym.
263	Art. 1 pkt 86 (w zakresie art. 94a ust. 4 P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Oprócz wersji papierowej i elektronicznej powiadomienia gminy, proponujemy wykorzystać Biuletyn Informacji Publicznej (BIP) - tym sposobem informacja trafi do większości zainteresowanych.	**Uwaga nieuwzględniona** Projekt przewiduje publikowanie wykazu złóż strategicznych w BIP na stronie właściwego urzędu zgodnie z projektowanym art. 94c ust. 5 P.g.g., stąd też bezzasadna jest uwaga w tym zakresie.
264	Art. 1 pkt 86 (w zakresie art. 94a ust. 5 P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Kryteria są niewystarczające i subiektywne - na ich podstawie nie można orzec czy złoże jest strategiczne. - Rudy cynku i ołowiu nie są zaliczane do surowców krytycznych w UE i Polsce i dotychczas nie były zaliczane do złóż strategicznych, - W projekcie brak analizy wpływu eksploatacji złóż kopalin na wody powierzchniowe i podziemne, - W projekcie brak odniesienia do oddziaływania kopaliny: na zdrowie, środowisko, pogorszenie warunków egzystencji,... - pisał o tym GIS w Podsumowaniu do Prognozy OŚ PSP2050, - W projekcie brak oceny zagrożenia dla lokalnej gospodarki: przez pozbawienie dostępu do wody, narażenie na szkody w obiektach (również liniowych - np. tory, gazociągi, suwnice), przerwy w dostępie mediów, zwiększenia bezrobocia,.. - W projekcie brak zobowiązania Skarbu Państwa oraz właściciela/wnioskodawcy do pokrycia roszczeń po dokonaniu zmian w dokumentach planistycznych, po rozpoczęciu budowy (zabezpieczenie dostaw wody), w trakcie wydobycia, po zakończeniu eksploatacji (nadzór nad składowiskiem odpadów poprodukcyjnych, rekultywacja terenów zdegradowanych, zamknięcie kopalni (150 min. zł), W opinii autorów, warunkiem koniecznym do uznania złoża za strategiczne jest dostęp do złoża. Pozostałe warunki 1-2-3… są alternatywne - wystarczy jak wystąpi jedna przesłanka.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca nie widzi możliwości przypisania sztywnych kryteriów uznawania złoża za strategiczne. Rozwiązania w zakresie ochrony złóż powinny uwzględniać zmieniające się uwarunkowania ekonomiczne i czynniki zewnętrzne. Projektodawca wskazuje również, że uznanie złoża za strategiczne nie będzie wiązało się automatycznie z decyzją o jego wydobyciu. Aspekty, na które wskazano w uwadze są badane w toku postępowania koncesyjnego.

			Oceny w tak ważnej i kontrowersyjnej sprawie nie mogą być subiektywne. Koniecznym jest opracowanie w kilku obszarach przewodników, konsultowanych przed wydaniem z szeroko rozumianym społeczeństwem – prowadzącymi instalacje, gminami w których działają, stowarzyszeniami ekologicznymi, ekspertami,... Najbardziej obiektywne wyniki otrzymacie Państwo wyliczając wskaźniki dla poszczególnych parametrów indywidualnie dla surowców. Na podstawie art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wydano rozporządzenie określające: 1) rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Z całą pewnością społeczność lokalna nie wyrazi zgody na instalacje mogąco zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - takie zapisy znajdują się we wszystkich dokumentach planistycznych. Na instalacje mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – to jest do dyskusji. a. Pierwszy i najważniejszy warunek: Złoże nie może być uznane za strategiczne „Jeżeli zamierzona działalność sprzeciwia się interesowi publicznemu, w szczególności związanemu z bezpieczeństwem państwa w tym z interesem surowcowym państwa lub ochroną zdrowia i środowiska,....(art. 29,1, la PGG). Analizę należy wykonać w odniesieniu do legislacji UE i krajowej - nie można ograniczyć się do kilku dokumentów / strategii wydanych przez KPRM. Skoro niedotrzymanie standardów środowiskowych uznaje się za warunek wykluczający otrzymanie koncesji, to tym bardziej złoże nie uzyska standardu surowca strategicznego. b. Warunek drugi: przed dopuszczeniem spółki do dalszego procedowania, obiektywna komisja z udziałem przedstawicieli gminy, winna dokonać przeglądu jej dotychczasowej działalności, ze szczególnym odniesieniem do terminowości i rzetelności wykonywania zobowiązań, możliwości finansowych,... Skoro nierzetelne wywiązywanie się ze zobowiązań uznaje się za warunek wykluczający uzyskanie/przedłużenie/zmiany koncesji (art. 37,1, art. 49y) to tym bardziej uzyskanie standardu surowca strategicznego. W praktyce Spółka nie dotrzymująca warunków koncesji, nie wykonująca badań, nie dysponująca wystarczającymi funduszami planuje zaskarżyć organ koncesyjny o odszkodowania za opóźnienie w wydaniu trzeciego (!) przedłużenia decyzji. c. Warunek trzeci: żeby uznać surowiec za strategiczny oceniający powinien mieć pewność, ze badania zostały wykonane rzetelnie: uczestnicy procesu działają w zintegrowanych systemach jakości, badania wykonywane są metodami referencyjnymi, wymagane raporty składane są w wyznaczonych terminach (art. 82 pgg),... Wyniki budzą wątpliwości jeśli każde kolejne badanie pokazuje nam wzrost ilości/pojemności; 2 odwierty powodują wzrost pojemności złoża o 100%, tylko w czasie pierwszego cyklu pomiarowego wykonano badania, w ciągu 12 lat trwania koncesji nie rozliczono się z prób.	

			d. I dopiero teraz, gdy wcześniejsze warunki są dotrzymane, możemy przeanalizować punkt wskazany przez autorów: Uznać można złoże za strategiczne jeśli istnieje dostęp do złoża. Z zasady wydobycie nie powinno być prowadzone pod zabudową; jeśii złoże jest zabudowane w całości lub w części — złoża nie można sklasyfikować jako strategiczne na tym obszarze.	
265	Art. 1 pkt 86 (w zakresie art. 94a ust. 6 P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Wnioskujemy, za absolutnym wyłączeniem terenów zabudowanych nad złożem, z uznania złóż za strategiczne, zwłaszcza kiedy złoża te płytko zalegają (już od 60 m) a prace będą wykonywane z użyciem materiałów wybuchowych. Jeśli obszar jest dodatkowo uzbrojony - drogi, tory, woda, gaz, kanalizacja, zasiedziały od dziesiątków lat, powiązany łańcuchami dostaw-jego przeznaczenie nie powinno być zmieniane. W ocenie strategicznego złoża nie można pomijać planowanych instalacji przewidzianych do wydobycia rudy, jej przetwarzania, osadników na szlamy, hałdy - aktualnie działające tego typu przedsięwzięcia zajmuję od kilkuset nawet do kilku tysięcy ha, wyciętych w lasach wodochronnych. W raporcie technicznym z grudnia 2014 roku przygotowanym przez zagraniczną firmę dla złóż rud cynku i ołowiu w powiecie zawierciańskim pokazano następujące zagrożenia dla: - wód podziemnych — zanik wody w ujęciach nad złożem, zanik lub obniżenie lustra wody na obszarze leja depresji, skażenie wód; - wód powierzchniowych — przekierowanie biegu rzek, odprowadzenie wód pokopalnianych w rejony zagrożone powodzią, obniżenie poziomu wód i ich skażenie. - Straty wynikłe z utraty dostępu do wody są nie do przecenienia. - zmagazynowanie 11,6 min. ton szlamów poflotacyjnych grozi rozlaniem po okolicy (zagrożenie dla życia), skażeniem gruntu lub wód. - ołów, kadm, tal, stront, arsen,... w powietrzu, gruncie, wodzie, odpadach stanowią ich zanieczyszczenie. Spółka potwierdza wolę wydobycia rud i ich przetworzenia. Nie potwierdza posiadania funduszy na ten cel. Z danych giełdowych wynika, że ma bardzo wysokie zadłużenie. W raporcie technicznym oszacowano wytworzenie leja depresji do 7 km od złoża. Ze względu na płytkie zaleganie złóż, użycie materiałów wybuchowych, strukturę gruntów — należy oczekiwać na pojawienie się szkód w infrastrukturze i powierzchni ziemi. Należy spodziewać się, że w odległości 7 km od złoża (kopalni, osadników) nastąpią - osuszenie, niestabilność gruntu będzie powodować szkody w zabudowie mieszkaniowej, przemysłowej, turystycznej, linii kolejowej, gazociągach, tlenociągach,.. Zgodnie z art. 29,1,37,1, 49y pgg omawiany inwestor nie powinien otrzymać koncesji. Jeśli wbrew woli społeczności lokalnej złoża te zostaną uznane za strategiczne, spółka otrzyma koncesję na wydobycie, to z tą chwilą powinna rozpocząć wypłatę odszkodowań, modernizację gospodarki wodno-ściekowej, dla mieszkańców, przedsiębiorstw, rolnictwa, rozpocznie usuwanie na bieżąco	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca wskazał kwestię stanu zagospodarowania złoża jako przesłankę, która musi obligatoryjnie występować, by możliwe było nadanie statusu złoża strategicznego. Z tych samych przyczyn projektodawca przewidział także możliwość nadania statusu złoża strategicznego dla części obszaru, na którym występuje złoże tak, by nie uniemożliwiać dalszej zabudowy tam, gdzie nie jest to celowe z uwagi na istniejącą już zabudowę.

			szkód,.... lub podejmie się tego Skarb Państwa - jak to się dzieje w siostrzanej spółce kanadyjskiej firmy, której zadłużenie spłaca tamtejszy Rząd. Moglibyśmy uznać, że Art. 28. Ust. 2 i 3 Pgg daje dostateczne zabezpieczenie mieszkańcom, podmiotom gospodarczym (...) gdyby Skarb Państwa, organ koncesyjny zadbał o nasze interesy. Żeby na tym etapie ustanowiono zabezpieczenie roszczeń z indywidualnymi skarżącymi się, mogących powstać wskutek wykonywania takiej działalności: 2. Jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes państwa lub szczególnie ważny interes publiczny związany w szczególności z ochroną środowiska lub gospodarką kraju, koncesja na działalność inną niż określona w ust. 1, z wyjątkiem koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla, może zostać udzielona pod warunkiem ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania objętej nią działalności. 3. Zabezpieczenie może w szczególności przyjąć formę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorcy, gwarancji bankowej albo poręczenia bankowego. W dokumentach planistycznych dla rejonu Zawiercia zapisano; > Zakaz lokalizowania inwestycji zaliczonych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, > Zakaz realizacji przedsięwzięć, prowadzących do obniżenia poziomu wód podziemnych skutkujących: o Zagrożeniem dla ujęć, z których korzysta ludność, rolnictwo i gospodarka (GZWP nr 454 Olkusz-Zawiercie, o Zagrożeniem dla stabilności geotechnicznej obecnie istniejących obiektów usługowych, mieszkalnych i infrastrukturalnych, itp. (na skutek nieuniknionego leja depresji. > Zakaz realizacji przedsięwzięć prowadzących do zmian w poziomie wód powierzchniowych i ich zanieczyszczenia, > Zakaz wycinania lasów ochronnych w rejonie Zawiercia, > Zakaz budowania osadników na miliony szlamów poflotacyjnych - pozostaje ewakuacja. > Objęcie ochroną wód podziemnych na terenie powiatu zawierciańskiego a szczególnie zbiornika To jest właśnie ten przypadek surowców, które lepiej importować niż wydobywać w kraju, zagrażając zdrowiu i środowisku naturalnemu	
266	Art. 1 pkt 86 (w zakresie art. 94a ust. 7-8 P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Myślimy, że wydanie tego typu opinii w terminie 1 miesiąca, po raz pierwszy dla określonego złoża, nie jest możliwe. Proponujemy w tym miejscu przywołać art. 35 kpa. Niezbędne jest również opracowanie wpierw przewodników określających odpowiedzi na punkty 1-3 ust. 5 oraz ust. 12, chociażby po to żeby wypracować standardowe odpowiedzi, ujednolicić wymagania.	**Uwaga nieuwzględniona** Postępowanie w sprawie uznania złoża za strategiczne powinno toczyć się dość sprawnie, stąd też konieczne jest uzyskanie opinii w odpowiednio krótkim czasie. Istotne jest bowiem by zapobiec przewlekłości postępowania i nie trzymać zbyt długo gminy w niepewności odnośnie statusu złoża. Należy także wskazać, że PSG nie będzie prowadziła postępowania administracyjnego w sprawie, a jedynie będzie zobligowana do wydania opinii.

	zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)			
267	Art. 1 pkt 86 (w zakresie art. 94a ust. 9 P.g.g.) **(uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Opinię powinni wydać przedstawiciele lokalnej społeczności reprezentujący: > Przedsiębiorców indywidualnie jeśli są to duże podmioty (zatrudnienie bezpośrednie, podatki wnoszone do gminy, PKB), grupy mniejszych podmiotów ale licznych o podobnym oddziaływaniu, mniejszych ale ważnych, > Wodociągi-opinia co do zapewnienia dostępu do wody, kosztów koniecznych do poniesienia przed rozpoczęciem odwadniania, podział między mieszkańców, rolnictwo, przemysł, usługi, pozwolenia wodno-prawne, monitoring i zabezpieczenie przed przeciągnięciem skażonych wód z leja depresji kopalni Pomorzany, > Wyspecjalizowane firmy potwierdzające odbiór odpadów i sposoby ich zagospodarowania poza obrębem powiatu, > Organizacje ekologiczne, > NGO,.... Lista przedsięwzięć wymaganych od spółki, które zapobiegną szkodom, na które wyłoży pieniądze przed rozpoczęciem działalności - ujęcia wody pitnej, gazociągi, linie energetyczne, linie kolejowe, decyzje i pozwolenia – pozwolenia wodno-prawne.	**Uwaga nieuwzględniona** Zaproponowany krąg podmiotów wydających opinię jest nieprecyzyjny i zdaniem projektodawcy wywoływałby wątpliwości co do jego zakresu. Należy też wskazać, że postępowanie w sprawie uznania złoża za strategiczne powinno toczyć się dość sprawnie, by zapobiec przewlekłości postępowania i nie trzymać zbyt długo gminy w niepewności odnośnie statusu złoża.
268	Art. 1 pkt 86 (w zakresie art. 94a ust. 10 P.g.g.) **(uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Niezbędna jest na tym etapie współpraca z grupą poszkodowanych nad uzgodnieniem rodzaju i wysokością roszczeń. Interesująca się w tym momencie złożami spółka nie ma funduszy. Jesteśmy przekonani, że zmierza do uzyskania odszkodowania lub znalezienia inwestora, który sfinansuje inwestycję. Więc nie jest możliwe uzgodnienie rekompensat na etapie decyzji o przyznaniu statusu surowca strategicznego Słusznie nie określono czasu sporządzenia opinii sygnalizowanej w ust. 9 i 10 - albowiem pracochłonne jest jej sporządzenie ale też negocjowanie z obecnymi użytkownikami terenu i obiektów będzie jeszcze trudniejsze i bardziej czasochłonne. Ze względu na płytkie zaleganie złóż, specyfikę budowy geologicznej rozległy lej depresji, wydobycie pod zabudową nie będzie możliwe. Zagrożenie nie będzie występować tylko nad złożem ale 7 km od złoża — dlatego w tej odległości należy wykonać analizę budynków i obiektywów liniowych - tory, gazociągi, suwnice. Należy wykonać analizę modernizacji gospodarki wodnościekowej, oszacować koszty i zabezpieczyć finanse (Skarb Państwa lub inwestor) - w 4 gminach olkuskich koszt I etapu wyniósł 206 min. Jest sporo dostępnych materiałów i opracowań. Trudne będą do uzgodnienie sprawy własnościowe, odszkodowania, rekompensaty.	**Uwaga nieuwzględniona** Uwaga nie odnosi się konkretnie do rozwiązań zwartych w przepisie i nie proponuje żadnych alternatywnych rozwiązań, do których projektodawca mógłby się odnieść.

269	Art. 1 pkt 86 (w zakresie art. 94a ust. 11 P.g.g.) **(uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Opinia jest kluczowa, powinna być udostępniona na BIP, powinno być możliwe wniesienie zażalenia, które powinno być rozpatrzone z całą rzetelnością - Art. 64. 3. Mówi, że „Własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności". Jest to czas, kiedy mieszkańcy będą mogli zmienić miejsce zamieszkania - przy niedostatku mieszkań i domów w kraju - to może być długi proces. Ustawa niesie ze sobą bardzo wiele krzywd dla społeczności lokalnej — nie powinna być w tej formie wydawana.	**Uwaga nieuwzględniona** Opinia ma charakter niewiążący, dlatego też procedura odwołania od niej jest bezzasadna.
270	Art. 1 pkt 86 (w zakresie art. 94a ust. 12 P.g.g.) **(uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Temat wymaga rzetelnej analizy, konsultacji społecznych, żeby nie marnować dotychczasowego wysiłku i poniesionych nakładów. Żadne fundusze na ten cel nie zostały zaplanowane w gminach. Opłaty za straty ponosić powinna spółka planująca inwestycję lub Skarb Państwa, który oczekuje na znaczące korzyści. Odpowiedzialnością powinni być obciążeni urzędnicy, których działalność przyniosła szkody Wszystkie podmioty działające na tym obszarze mają wymagane decyzje, pozwolenia - które mogą być cofnięte tylko za odszkodowaniem. Jakie warunki musi spełnić dokument, żeby nazwać go udokumentowanym - proponujemy definicję dopisać do art. 6 Pgg- Proponowana zabudowa OZE — wiatraki, fotovoitaika, w ciągu ok. 15 lat wytworzy znaczne ilości odpadów, których pozbycie będzie dużym i kosztownym problemem.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca nie widzi potrzeby definiowania pojęcia udokumentowanego złoża. Obecnie obowiązujące przepisy posługują się tym pojęciem i w praktyce nie pojawiają się wątpliwości w zakresie tego, jakie złoże jest udokumentowane. Z przepisów wynika, że istotny jest fakt zatwierdzenia dokumentacji geologicznej przez właściwy organ administracji geologicznej. Jak już zostało wskazane zgodnie z obowiązującymi przepisami, popartymi ugruntowaną linią orzeczniczą, ochrona złóż kopalin już obecnie wpływa na zagospodarowanie przestrzenne w oparciu o sam fakt występowania złoża kopaliny, niezależnie od potencjalnej planowanej eksplantacji. Celem projektu jest natomiast położenie nacisku na ochronę najbardziej istotnych złóż.
271	Art. 1 pkt 86 (w zakresie art. 94b P.g.g.) **(uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Uzasadnienie zawiera zapisy do zmienionej Ustawy, które nie zostały przywołane w art. 94a, ust.5 pkt.1-3), art. 94b: a) Projektowana nowelizacja przewiduje, że może zaistnieć sytuacja, w której przesłanki wskazane w dodanym przepisie art. 94a ust. 5 P.g.g. będą spełnione przez złoże kopaliny objęte prawem własności nieruchomości gruntowej, z uwagi na zmieniające się uwarunkowania ekonomiczne, czy też unikalne parametry danej kopaliny. Dlatego zgodnie z projektowanym art. 94b P.g.g. Główny Geolog Kraju będzie również uprawniony do wszczęcia postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny, objętego prawem własności nieruchomości gruntowej, za złoże strategiczne. W stosunku do takiego postępowania zastosowanie znajdą odpowiednio te same regulacje jak w odniesieniu do złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g. b) Przepisy przejściowe nowelizacji uwzględniają także sytuację, w której Główny Geolog Kraju będzie chciał uznać za strategiczne złoże, które zostało	**Uwaga nieuwzględniona** Przedmiotowa uwaga jest niezrozumiała. Przedstawiony fragment uzasadnienia pokrywa się z projektowanymi przepisami ustawy.

			udokumentowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. W przypadku takich złóż za stronę będzie uznany podmiot, któremu przysługuje prawo do informacji geologicznej lub prawo do korzystania z informacji geologicznej zawartej w dokumentacji geologicznej złoża lub dodatku do dokumentacji geologicznej złoża. c) Jednakże w stosunku do dokumentacji geologicznych powstałych przed 1 lutego 1989 r. prawo do informacji geologicznej przysługuje zazwyczaj jedynie Skarbowi Państwa (zasada jednolitej władzy państwowej uniemożliwiała nabywanie tego prawa przez przedsiębiorstwa państwowe). Może zaistnieć sytuacja, w której jedynym podmiotem uprawnionym w stosunku do informacji geologicznej będzie Skarb Państwa. W takiej sytuacji jedyną stroną postępowania będzie Skarb Państwa reprezentowany przez wojewodę. Rozwiązanie to jest uzasadnione okolicznością, że wojewoda jest reprezentantem Skarbu Państwa na szczeblu województwa, a także wykonuje obecnie zadania związane z ujawnieniem w celu ochrony udokumentowanych złóż kopalin studium (w trybie zarządzenia zastępcze).	
272	Art. 1 pkt 86 (w zakresie art. 94c ust. 1 P.g.g.) **(uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Należy uzupełnić o parametry charakteryzujące te substancje, np.:. -wzór chemiczny; nazwa zwyczajowa, nazwa chemiczna; - prognozowana ilość surowca, procentowa ilość substancji, - kopalina towarzysząca - jak wyżej, - współwystępujące pierwiastki użyteczne - nazwa, wzór, procentowa ilość pierwiastka, metoda odzysku /przetwarzania, sposób wykorzystania, ilości, ewentualni odbiorcy, Niefortunne jest sformułowanie wniosku. 11 .Od postanowienia obejmującego opinię, o której mowa w ust. 10, zażalenie nie przysługuje Z pewnością autor nie myślał o 11-stce, tzn. o zażaleniu. Ze względu na wagę pytania należy je poprawnie wpisać."	**Uwaga częściowo uwzględniona** Uwaga uwzględniona w zakresie błędnego odesłania zawartego w art. 94c ust. 1 pkt 8**.** Pozostałe propozycje nie mają uzasadnienia z punktu widzenia celu prowadzenie wykazu. Uwaga nie wskazuje żadnego uzasadnienia w tym zakresie.
273	Art. 1 pkt 86 (w zakresie art. 94c ust. 4 P.g.g.) **(uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Należy dopisać: - Zgodność/sprzeczność z art. 29,1 pgg - oddziaływanie surowca strategicznego na człowieka i środowisko, - możliwość zabudowania nad złożem - czy surowiec jest w trakcie ubiegania się o koncesję, -ocena zgodności z art. 24, 37,1 PGG, - właściwości fizyczne i chemiczne surowców - dotychczas przeprowadzone badania, monitoring parametrów środowiskowych - woda, powietrze, odpady, wibracje / wstrząsy, - szkody w infrastrukturze i obiektach liniowych, - kontrole Aktualizacja powinna być dokonywana po każdej zmianie i raz do roku kompletny przegląd.	**Uwaga nieuwzględniona** Brak uzasadnienia do wpisywania powyższych informacji z punktu widzenia celu prowadzenia wykazu. Rozwiązania zakładają bieżącą aktualizację wpisów. Uwaga nie wskazuje żadnego uzasadnienia w tym zakresie.

274	Art. 1 pkt 87 (w zakresie art. 95 ust. 1 P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Należy dopisać - ujęcia czynne, obniżenie lustra wody, lej depresji, analizy chemiczne , fizyczne wykonywane z wymaganą częstotliwością.	**Uwaga nieuwzględniona** Zdaniem projektodawcy nie ma uzasadnienia do wpisywania tego rodzaju informacji do dokumentów planistycznych. Uwaga nie wskazuje żadnego uzasadnienia w tym zakresie.
275	Art. 1 pkt 87 (w zakresie art. 95 ust. 5 P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Od władz gminy powinno zależeć czy zmiany do studium i przestrzennego planu zostaną wprowadzone jednocześnie czy jedno po drugim - mogą istnieć uwarunkowania, które będą nakazywały jedno lub drugie rozwiązanie. Od władz gminy powinno zależeć czy gmina wyrazi zgodę na partycypowanie w kosztach podmiotu, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację . W każdym razie podmiot nie powinien mieć wpływu na kształt dokumentacji - powinno to być dokładnie określone w umowie, praca powinna być wykonana pod nadzorem pracowników gminy, przedstawicieli przedsiębiorców, organizacji ekologicznych. Powinna być zapisana dobrowolność a nie przymus bo to rodzi zobowiązanie. Powinno to być zapisane, że partycypowanie w kosztach nie rodzi żadnych zobowiązań co do oczekiwania na szczególne uprzywilejowania.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektowane rozwiązania nie przewidują obowiązku jednoczesnego wprowadzenia zmian do studium i planu miejscowego. Ponoszenie kosztów przez podmiot jest rozwiązaniem funkcjonującym już w przepisach w przypadku złóż węglowodorów (tak stanowi art. 95 ust. 3 P.g.g. w obecnym brzmieniu). Proponowane rozwiązanie stanowi kompromis pomiędzy zabezpieczeniem interesu przedsiębiorców oraz gmin.
276	Art. 1 pkt 87 (w zakresie art. 95 ust. 7 P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Wydaje nam się właściwe dokonanie kolejno zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy a dopiero potem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - pośpiech nie jest tu wskazany	**Uwaga nieuwzględniona** Stanowisko to jest sprzeczne ze stanowiskiem zgłoszonym do projektowanego art. 95 ust. 5 P.g.g. Projektowane rozwiązania nie przewidują obowiązku jednoczesnego wprowadzenia zmian do studium i planu miejscowego.
277	Art. 1 pkt 88 (w zakresie art. 95a P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Złoże nie powinno być eksploatowane pod terenami zabudowanymi - zwłaszcza płytkimi np. 60 m Wprowadzenie zakazu trwałej zabudowy lub innego zagospodarowania tych obszarów w sposób, który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania złoża strategicznego w przyszłości, powinno być stosowane z poszanowaniem prawa własności, poza obrębem zabudowy i strefą, w której nastąpi negatywne oddziaływanie (np. lej depresji). Jeśli posiadający tytuł prawny do gruntu / posesji wyrażą na to zgodę i nie będzie to kolidowało	**Uwaga nieuwzględniona** Rozwiązania zawarte w projekcie wskazują, że organ administracji geologicznej będzie miał obowiązek uwzględniać stopień zabudowy w postępowaniu o uznanie złoża za strategiczne, co zostało wykazane w uzasadnieniu. Tym samym zamierzeniem projektodawcy jest, by zakazy

	wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)		z wolą sąsiadów — za stosowną rekompensatą /odszkodowaniem wypłaconym przez inwestora może dojść do porozumienia.	nie były wprowadzane na zabudowanych już w znacznym stopniu obszarach.
278	Art. 1 pkt 89 lit a (w zakresie art. 96 ust. 1 P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Rozumiemy, że Wojewoda wydaje zarządzenie zastępcze, jeśli Prezydent, burmistrz, wójt nie wydadzą dokumentów planistycznych w wymaganym terminie.	**Uwaga stanowi jedynie komentarz do zmiany**
279	Art. 1 pkt 89 lit b (w zakresie art. 96 ust. 1a-d P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Wojewoda wydaje zarządzenie zastępcze w terminie 6 miesięcy po bezskutecznym upływie terminów określonych w art. 95, ust.4 albo 5 oraz wyczerpaniu możliwości odwoławczych w których udowodni winę lub opieszałość drugiej strony, która nie udostępniła np. wymaganych / oczekiwanych przez gminę informacji. Działanie to jest sprzeczne z mającymi w tej chwili wydarzeniami: zagraniczna spółka, o której piszemy, grozi wystąpieniem o odszkodowanie, podczas gdy sama nie dotrzymała wynikających z koncesji zobowiązań - brak badań w ciągu ostatnich 7 lat, brak informacji o zwróconych rdzeniach, brak rzetelnych informacji o finansach. Brak równego traktowania obu stron postępowania.	**Projektodawca zrezygnował z przepisów nakładających kary na gminy za brak ujawnienia złóż w określonym terminie**
280	Art. 1 pkt 89 lit b (w zakresie art. 96 ust. 3 P.g.g.) (**uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	Skoro już gmina przyjęła środki na opłacenie dokumentów planistycznych od przedsiębiorcy (na jego koszt i odpowiedzialność zmieniano dokumenty planistyczne), to z powodu opóźnienia nie powinno się dokonywać tak skomplikowanych zwrotów poniesionych kosztów. Opóźnienia są tak nagminne i spowodowane zazwyczaj przez organy, że tego nie zlikwiduje się tym zapisem.	**Uwaga nieuwzględniona** W przypadku zaniechania odnośnie ujawnienia złoża w terminie niezasadne jest skorzystanie przez gminę ze środków przekazanych przez przedsiębiorcę.

281	Art. 1 pkt 89 lit b (w zakresie art. 96 ust. 4 P.g.g.) **(uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	W naszych gminach ewentualny inwestor nazywany jest intruzem - i w pełni zasługuje na to miano. Niesie za sobą szkody, skażenia, straty materialne. Niestety organy (Organ koncesyjny, KZGW) - sprzyjają zamiast społeczności lokalnej zagranicznemu szkodnikowi - art. 96, ust. 1-4 pgg są najlepszym tego przykładem Działanie organów jest sprzeczne z Art.8 KPA. Art. 8. § 1. Organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Nasze gminy nie oczekują na korzyści z ewentualnej kopalni - w niedalekim sąsiedztwie mamy tego typu instalacje, przesłano nam obszerny raport o działalności spółki z Kanady - zysk przejmuje inwestor, szkody naprawia lokalna społeczność. W tym projekcie nie znajdujemy troski organów o zdrowie i środowisko dla lokalnej społeczności. Nie znajdujemy troski o ochronę surowców-jedynie przyśpieszenie procesu uzyskiwania koncesji, zastraszanie gmin i zwiększenie kar dla nie dość spiesznie załatwiających przekazywanie złóż spółkom pozbawionych funduszy, polujących na odszkodowania. MKiŚ nie ukrywa, że dzięki temu rozwiązaniu, podmioty zainteresowane eksploatacją takich kopalin uzyskają realny wpływ na postępowania, w ramach których następuje wprowadzenie złóż kopalin do studium i planu miejscowego; przedsiębiorcy ponoszący koszty związane z wprowadzeniem takich złóż do dokumentów planistycznych skorzystają wprowadzając dogodne dla siebie rozwiązania.	**Uwaga nieuwzględniona** Brak konkretnych propozycji zmian przepisów, do których projektodawca mógłby się odnieść. Należy także zwrócić uwagę, że mechanizm nakładania kar na wojewodę w przypadku zwłoki w wydaniu zarządzenia zastępczego funkcjonuje już na gruncie obecnie obowiązujących przepisów.
282	Art. 33 **(uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	W ustawie wyłącza się cały dział geologia z ochrony środowiska. Tworzy się nowy dział administracji rządowej, który może być dowolnie usytuowany. W naszej opinii pozycja Głównego Geologa Kraju, pełniącego funkcję Pełnomocnika Rządu do spraw Polityki Surowcowej Państwa znajduje właściwe miejsce w resorcie Ministra Klimatu i Środowiska, odpowiedzialnego również za energetykę i surowce. Wobec pominięcia wielu aspektów środowiskowych, co dostrzegł również GIS, rozwiązań naruszających konstytucyjną zasadę samodzielności samorządu terytorialnego (art. 165) oraz gwarancje prawa własności art., 20, art. 21, art. 64), zdwojone wsparcie daje pewność zwiększenia efektywności.	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca zrezygnował z utworzenia nowego działu administracji rządowej geologia oraz organu administracji geologicznej – Głównego Geologa Kraju.
283	Uwaga ogólna **(uwaga zgłoszona po terminie - odnosi się do wersji projektu przekazanej do zaopiniowania przez KWRiST z maja 2022 r.)**	Stowarzyszenie „Nie dla kopalni cynku i ołowiu”	W uzupełnieniu, niniejszym pismem Stowarzyszenie wnioskuje o wprowadzenie do Ustawy pgg zapisu zobowiązującego organ koncesyjny do obligatoryjnej kontroli finansów podmiotów starających się i już posiadających koncesje (szczególnie spółki posiadającej koncesję na rozpoznanie i badania złóż rud cynku i ołowiu 34/2010/p). Przy aktualnych regulacjach organy koncesyjne wydają koncesje na poszukiwanie i rozpoznanie kopalin podmiotom, które nie mają kapitału na realizację działań, do których koncesja je zobowiązuje, są zadłużone u nieznanych podmiotów i nie wiadomo przez kogo są kontrolowane, nie figurują w wykazie 50 największych przedsiębiorców górniczych. Samorządy i społeczność lokalna mają prawo do	**Uwaga nieuwzględniona** Zgodnie z obowiązującymi przepisami P.g.g. organ koncesyjny na etapie udzielania koncesji zawsze analizuje, czy podmiot ubiegający się o jej uzyskanie dysponuje środkami zapewniającymi prawidłowe wykonywanie zamierzonej działalności, w tym również środkami finansowymi. Nigdy nie było wątpliwości, że „środki, jakimi wnioskodawca dysponuje w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania zamierzonej działalności”, o których mowa w dotychczasowym art. 21

			prawdziwej informacji nt kondycji finansowej firmy, która chce podjąć działania w naszym regionie, zwłaszcza, że może to być działalność obciążona ogromnymi szkodami w zakresie emisji do powietrza, wody, gruntu substancji toksycznych: ołowiu, talu, arsenu, strontu (...), gospodarki wodno-ściekowej, wynikająca z magazynowania dziesiątków milionów ton osadów poflotacyjnych, szkodami w obiektach budowlanych i liniowych oraz obszarach chronionych: szkodami wynikającymi z wiercenia otworów przez poziomy wodonośne, z których korzysta miejscowa ludność, podmioty gospodarcze i rolnictwo. Wynika to z faktu, że w ustawie PGG nie ma odpowiednio mocno zaznaczonego zapisu o obowiązku organu koncesyjnego sprawdzania prawdziwych właścicieli podmiotu ubiegającego się o koncesję. Art. 24. 1. We wniosku o udzielenie koncesji, poza wymaganiami przewidzianymi przepisami z zakresu ochrony środowiska, określa się: 4) środki, jakimi wnioskodawca dysponuje w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania zamierzonej działalności. Mimo iż, zdanie to oznacza posiadanie środków finansowych, nie udało się Stowarzyszeniu uzyskać informacji od organu koncesyjnego nt. kontroli finansów podmiotu, który uzyskał już trzecie przedłużenie koncesji 34/2010/p, oraz po 10 latach odmówił przedłużenia koncesji 26/2010/p i odstąpił na wniosek firmy od przedłużenia koncesji 27/2012/p. Dotychczas nie natrafiliśmy na dokumenty przywoływanej spółki wskazujące na przeprowadzenie takiej analizy. …. W tej sytuacji Stowarzyszenie rekomenduje wprowadzenie bez zbędnej zwłoki zmiany do procedowanej ustawy PGG: - uzależnienie wydania koncesji lub jej przedłużenia od wyników kontroli finansów w spółce, - wdrożenie zasad gospodarki w cyklu zamkniętym: maksymalny odzysk odpadów z własnego cyklu produkcyjnego oraz wykorzystywanie substytutów surowców do produkcji. Prace nad zmianą ustawy PGG powinny być kontynuowane z poszanowaniem polskiej legislacji: - zasadami zrównoważonego rozwoju, aby potrzeby obecnego pokolenia móc zaspakajać bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie - Konstytucja RP art.5, - zachowanie praw nabytych samorządów - Ustawa o samorządzie gminnym - art. 7.1, - poszanowanie prawa własności osób prywatnych i osób prawnych - Konstytucja RP art. 64,1, art. 165,1, art. 74,1, - wpływ lokalnej społeczności na kształtowanie polityki planowania przestrzennego, możliwości aktywnego włączania się obywateli w procesy powodujące zmiany w najbliższym otoczeniu i w zakresie korzystania z prawa własności - Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym art.3, ust.l,	ust. 1 pkt 4 P.g.g., obejmują również środki finansowe, a taka wykładnia tego przepisu spotkała się również z aprobatą WSA w trakcie kontroli sądowoadministracyjnej decyzji organu koncesyjnego. Jednocześnie, zgodnie z art. 34 ust. 1a P.g.g do zmiany koncesji stosuje się odpowiednio przepisy o jej udzieleniu, wobec czego również w toku postępowań w sprawie zmian koncesji organ koncesyjny bada czy podmiot dysponuje środkami zapewniającymi prawidłowe wykonywanie zamierzonej działalności. Niezależnie od powyższego, w konsultowanym projekcie przewidziano zmianę art. 21 ust. 1 pkt 4 polegającą na doprecyzowaniu przepisu i wskazaniu wprost, że do środków, o których mowa w tym punkcie, w szczególności zalicza się środki finansowe i techniczne. W odniesieniu natomiast do kontroli finansów podmiotów posiadających już koncesję, projektodawca nie znajduje uzasadnienia dla wprowadzenia tej regulacji, ponieważ jak wskazano powyżej, już na etapie udzielania lub zmiany koncesji organ bada czy wnioskodawca posiada odpowiednie środki do wykonywania zamierzonej działalności. Jednocześnie obowiązujące regulacje P.g.g. dają organowi narzędzia do cofnięcia koncesji w przypadku np. gdy przedsiębiorca narusza wymagania ustawy, nie wypełnia warunków określonych w koncesji, w tym nie podejmuje określonej nią działalności albo trwale zaprzestaje jej wykonywania. Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z art. 146 ust. 1 P.g.g. odpowiedzialność za szkodę ponosi przedsiębiorca prowadzący ruch zakładu górniczego, wskutek którego wystąpiła szkoda. W pozostałym zakresie uwagi wykraczają poza projektowaną nowelizację P.g.g., nie odnoszą się do rozwiązań zwartych w projekcie UD280 i nie zawierają konkretnych propozycji, do których projektodawca mógłby się odnieść.

			- wskazanie prawnej ścieżki dochodzenia roszczeń mogących zrekompensować straty, - brak zgody na pozbawienie właścicieli możliwości rzeczywistego dysponowania swoją własnością, - określenie kryteriów do wyznaczenia surowców strategicznych, kluczowych, krytycznych, deficytowych - umożliwiających rozwój lokalnej społeczności w miejscu, gdzie być może nigdy nie dojdzie do wydobycia kopaliny, - decyzję o uruchomieniu eksploatacji złóż należy poprzedzić komisyjnym oszacowaniem zysków i strat - umożliwiającym wybór między enigmatycznym zyskiem a utratą dostępu do wody i szkodami dla społeczeństwa, środowiska i gospodarki na wiele pokoleń, - określenie kompetencji, odpowiedzialności, zależności służbowych Głównego Geologa Kraju, zapewniającego bezpieczeństwo podejmowanych przez niego działań.	
284	Uwaga ogólna **(uwaga zgłoszona po terminie na zgłaszanie uwag)**	Hewden sp. z o.o.	Na wstępie pragnę zaznaczyć, iż proponowana zmiana nie obejmuje swym zasięgiemu dokumentowanych złóż, o których mowa w art. 95 ust. l ustawy p.g.g tj. udokumentowanych złóż objętych prawem własności nieruchomości gruntowej): Udokumentowane złoża kopalin oraz udokumentowane wody podziemne, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, a także udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla, w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa. Proponowana zmiana obejmuje swoją ochroną tylko wybrane złoża, o których mowa w art. 10 ustawy p.g.g., czyli: Złoża węglowodorów, węgla kamiennego, metanu występującego jako kopalina towarzysząca, węgla brunatnego, rud metali z wyjątkiem darniowych rud żelaza, metali w stanie rodzimym, rud pierwiastków promieniotwórczych, siarki rodzimej, soli kamiennej, soli potasowej, soli potasowo-magnezowej, gipsu i anhydrytu, kamieni szlachetnych, pierwiastków ziem rzadkich, gazów szlachetnych, bez względu na miejsce ich występowania, są objęte własnością górniczą. Jest to dla nas niezrozumiałe z uwagi na chociażby obszerną limę orzeczniczą Sądów, z których wynika, że interes publiczny nie ma pierwszeństwa przed interesem prywatnym. Ponadto art. 125 ustawy prawo ochrony środowiska nie różnicuje ochrony większej dla złóż, które są własnością górniczą (a w dalszej kolejności własnością Skarbu Państwa), w stosunku do udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 95 ust.l p.g.g. objętej prawem własności nieruchomości gruntowej. W naszej ocenie proponowany zapis art.94 a ustawy p.g.g., który należy rozumieć wyłącznie w związku z art. 10 ustawy p.g.g. jest niezgodny z postanowieniami art.32 ustawy zasadniczej, w tym znaczeniu, że: po pierwsze ogranicza się tylko do złóż będących własnością Skarbu Państwa natomiast pozostali przedsiębiorcy, a także osoby fizyczne, będący właścielami	**Uwaga nieuwzględniona** Uwaga nie pokrywa się z treścią projektu - art. 94b P.g.g. umożliwia uznanie za strategiczne złoża objętego prawem własności nieruchomości.

			udokumentowanego złoża na terenie danej Gminy nie będą nigdy korzystać ze swojej własności taki jak zaplanowali, ponieważ w praktyce gminy masowo utrudniają im możliwość uzyskania koncesji. Ustawodawca słusznie dostrzegł potrzebę zmiany prawa geologicznego i górniczego, w celu realizacji obowiązku ochrony udokumentowanych złóż kopalin. Niemniej jednak w naszej ocenie dodatkowy proces administracyjny nie zmieni wiele w zakresie ujednolicenia orzecznictwa, a także praktyki. Definicja „ złoża strategicznego ” w proponowanej zmianie po pierwsze odnosi się jak już wspomniano tylko do art. 10 p.g.g., co powoduje, że inne złoża nigdy nie będą chronione, a działalności będą zakazane (co powoduje szeroko rozwijający się status quo) nie na podstawie ustawy, tylko na podstawie działań samorządów, które są sprzeczne z ustawą zasadniczą, w szczególności z zasadą wolności działalności gospodarczej, a także prawa własności, czy zasady równości, efekcie demokratycznego państwa prawnego, zasady proporcjonalności określonej w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. W naszej ocenie nie można łamać fundamentalnych praw określonych w Konstytucji RP, gdyż może to powodować późniejsze załamanie ustroju, w konsekwencji czego brak zaufania do organów władzy publicznej pochodzących z wyborów powszechnych.	
285	Uwaga ogólna **(uwaga zgłoszona po terminie na zgłaszanie uwag)**	Hewden sp. z o.o.	Proponowana zmiana nie rozwiązuje również problemów, które pojawiają się na kanwie spraw, w których samorządy w związku rozpoczęciem procedur związanych z planowaniem przestrzennym (w odniesieniu do MPZP i Studium) oddziałowujące na konstytucyjne prawo własności. NSA w swoim postanowieniu z dnia 7 lipca 2022 r. sygn. akt. II OSK 1293/ 22 potwierdził, iż obowiązujący przepis art. 95 ust. l p.g.g. odnosi się do każdego złoża, które nie jest jeszcze objęte terenem górniczym. Należy więc stwierdzić, iż każda zmiana powinna to Postanowienie uwzględniać, chociażby ze względu na fakt, iż brak jest aktualnej linii orzeczniczej w tym zakresie, a Gminy nie mogą dowolnie kształtować MPZP, skoro ich uprawnienia w zakresie stanowienia prawa powszechnie obowiązującego reguluje art. 94 Konstytucji RP. Ponadto proponowana treść art. 94a ust. 1 pozwala tylko na wszczęcie postępowania administracyjnego w stosunku do wydania decyzji przez GGK w określonych terminach, niestety nie przewiduje co w sytuacji, gdy złoże zostało udokumentowane wcześniej niż miesiąc od złożenia wniosku, o wydanie decyzji administracyjnej w zakresie uznania złoża za strategiczne. Naszym zdaniem zawiadomienie Gminy, o którym mowa w proponowanym art. 94a ust. 4,(o której mowa w druku UD 280 rządowego projektu) jest bezzasadna i kłóci się z celem, jaki proponuje ustawodawca. Po pierwsze rodzi to poważne wątpliwości w stosunku do tego w jakim charakterze miałby występować w postępowaniu o wydaniu decyzji administracyjnej organ gminy, w stosunku do udokumentowanego złoża skoro nie jest właścicielem udokumentowanych złoża na terenie danej gminy. Po drugie organy Gminy biorą czynny udział (zarówno Rada Gminy jak i Wójt) w szeroko rozumianym (Studium i plan)	**Uwaga nieuwzględniona** Udział gminy w postępowaniu w postępowaniu w sprawie uznania złoża za strategiczne jest istotny z uwagi na konieczność uwzględnienia zasady zrównoważonego rozwoju. Projektowany art. 95 ust. 4 P.g.g. przewiduje termin na ujawnienie złóż w dokumentach planistycznych.

			panowaniu przestrzennym i już na tym etapie nie realizują obowiązków ustawowych w stosunku do ujawnienia udokumentowanych złóż. W naszej ocenie udział organów Gminy przy wydawaniu decyzji o uznaniu złoża za strategiczne przez GGK przy udziale urzędników GGK spowoduje jedynie przewlekłość wydawania w tym zakresie decyzji administracyjnych i skomplikuje możliwość uzyskania koncesji w przyszłości przez przedsiębiorców i osoby fizyczne. Powodem naszych twierdzeń jest stała praktyka, od której organy Gmin zwykle nie odstępują (art. 8§2 k.p.a) jak widać na załączonym obrazku w tym przypadku bardzo krzywdząca zarówno dla przedsiębiorców, przedsiębiorstw państwowych czy też osób fizycznych. De iure nie mogą tego czynić, ale niestety de facto to czynią wobec czego stoimy na stanowisku, iż włączenie w dodatkową procedurę organy Gminy, która z założenia ma być decyzją quasi nadzorczą jest zbędne. Organem nadzorczym nad Gminą jest Wojewoda, natomiast Marszałek Województwa wydaje opinię w zakresie MPZP, w stosunku do terenu na którym znajduje się udokumentowane złoże jednak zgodnie z aktualną linią orzeczniczą zapisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zaburzają możliwość wypowiedzi Marszałka w tym zakresie, gdyż uznają, że tą opinię można tak naprawdę załatwić tzw. milczącą zgodą. W naszej ocenie jest to sprzeczne z celem zasady ochrony złóż, o której mowa w art. 125 ustawy p.o.ś. Ponadto należy również zwrócić uwagę, że wydawanie decyzji administracyjnej określa ustawa Kodeks Postępowania Administracyjnego, która daje możliwość zwrócenia się w pewnych przypadkach do innego organu celem wydania opinii. Proponowany przepis jest jedynie powtórzeniem art. 106 k.p.a. Ponadto Kodeks Postępowania Administracyjnego w art. 7 i art. 79 k.pa. przewiduje obowiązek organu administracyjnego do pozytywnego załatwienia sprawy. Wobec czego należy wziąć także pod uwagę, że procedura administracyjna dotyka w istocie spraw każdej osoby fizycznej i prawnej. W związku z tym powinna być możliwie najbardziej uproszczona i sformalizowana jedynie w takim stopniu, w jakim jest to konieczne. Wprowadzenie nowej procedury administracyjnej w zakresie uznania udokumentowanego złoża za strategiczne, z jednej strony dodatkowo przedłuża i komplikuję problem ochrony złóż, który ustawodawca stara się zminimalizować, a z drugiej strony pozwala Gminom na dowolne stosowanie i interpretowanie art. 95 ust.l p.g.g., nie patrząc na fakt, iż w zakresie określania granic Gmin, Powiatów, Województw właściwa jest wyłącznie Rada Ministrów. W naszej ocenie informowanie przedstawiciela bądź organu Gminy o prowadzonym postępowaniu administracyjnym przez PGG przy pomocy urzędników, pozwala na kwestionowanie obowiązku ochrony złóż przez szczeble samorządowe, w konsekwencji czego organ Gminy może uchwałą bądź opinią organów Gminy ograniczane jest zarówno prawo własności jak również wolność działalności gospodarczej, co powoduje sprzeczność w stosunku do art. 31 ust. 3 ustawy zasadniczej , a także bezspomości, którą można odnaleźć w bogatej linii orzeczniczej sądów administracyjnych. O ile uchwała o przystąpieniu do planowania przestrzennego nie jest związana z działalnością administracyjną o tyle ustawa prawo geologiczne i górnicze jest. Niemniej	

			jednak w art. 95 ust. 1 p.g.g. brak jest terminu, w którym organ gminy ma obowiązek ujawnić udokumentowane złoże stosownie chociażby do zapisów Studium kierunków i uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego (obowiązek wynikający z ustawy o planowaniu przestrzennym- co do zasady ignorowany przez Gminy). Naszym zdaniem przepis, o którym mowa wyżej należałoby poprawić wprowadzając termin obowiązku ujawnienia udokumentowanych złóż kopalin ect. Można to zrobić pod rygorem wprowadzenia kar jakie projektodawca przewidział w druku UD 280 w art. 96 proponowanej zmiany, gdyż na względzie należy mieć przede wszystkim poszanowanie prawa również przez organy Gminy. Tym bardziej, że projekty planów miejscowych tworzone są na podstawie dokumentów planistycznych na szczeblu Wojewódzkim i Studiów, które obowiązują na obszarze administracyjnym (wyznaczonym przez RM). Nie mogą być z nią sprzeczne, gdyż zaburzyłoby to kształt całego porządku prawnego.	
286	Art. 1 pkt 83 (w zakresie dodanego art. 94a ust. 5 **(uwaga zgłoszona po terminie na zgłaszanie uwag)**	Hewden sp. z o.o.	Odnosząc się do treści proponowanej zmiany w art. 94a. 5 p.g.g. w naszej ocenie przepis brzmi lakonicznie i może być w przyszłości powodem do sporów Sądowych, co już na wstępie przeczy celowi, który ma zamiar zrealizować ustawodawca. Po pierwsze proponowany przepis „złoże kopaliny ma podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub dla interesu surowcowego państwa" jest niezrozumiały, ma charakter oceny, co zgodnie z zasadą bezstronności jest w prawie administracyjnym niedopuszczalne. Nawet w orzecznictwie istnieje pogląd, zgodnie z którym należy przyjąć, że nie można powodować spomości w przypadku przyznania prawa. Nie ulega wątpliwości, że decyzja administracyjna wydana przez GGK tym przyznaniem prawa jest, chociaż w naszej ocenie charakteryzuje się jak już podkreślano sprzecznością z m.in. konstytucyjną zasadą równości. Na tle dalszych rozważań warunki uznania złoża za strategiczne budzą poważne wątpliwości interpretacyjne. Po pierwsze projektodawca przyjął, że „złoże kopaliny posiada ponadprzeciętną dla zasobów, kopalina znajdująca się w złożu odznacza się unikalnymi parametrami". Żaden przepis nie wprowadza zrozumiałej definicji w tym zakresie i należy go ocenić tożsamo z opinią o art. 94a ust. 5 p.g.g. proponowanej zmiany w druku UD280 tj. negatywnie, gdyż pozwala urzędnikowi działającemu przy GGK na dowolność i wybiórczość. danej kopaliny wielkość lub Po drugie nie można ocenić in abstracto, że złoże kopaliny ma podstawowe znaczenie dla kraju, ponieważ w naszej ocenie jest to wiedza post factum. Jeden rodzaj kopaliny będzie bardziej przydatny na rynku inny mniej. Ma na to wpływ wiele czynników m.in. prawo popytu czy podaży, a nie decyzja urzędnika. Po trzecie projektodawca pozwala uznać złoże za strategiczne, gdy oznacza się ponadprzeciętną wielkością zasobów jest pojęciem nieostrym i znowu spowoduje dowolność w zakresie wielkości i spory sądowe, a tego racjonalny ustawodawca powinien unikać, gdyż w szczególności prawo administracyjne musi się charakteryzować precyzją. Analizując powyższe przesłanki, na podstawie których GGK będzie mógł uznać złoże za strategiczne	**Uwaga nieuwzględniona** Podmiot zgłaszający uwagę nie zaproponował żadnych alternatywnych rozwiązań, do których projektodawca mógłby się odnieść.

			należy mieć na uwadze, iż proponowany kształt zapisów „ponadprzeciętny rozmiar zasobów kamienia" (cokolwiek to oznacza) lub „ szczególne znaczenie dla gospodarki" mogą wzajemnie wykluczać w danym przypadku. W naszej ocenie jak najbardziej, co spowoduje, iż nie będzie jednolitej linii orzeczniczej, która powodowałaby bezwzględną ochronę złóż i zabezpieczenie interesów przyszłych i obecnych pokoleń, o których mowa w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Powodując sprzeczność zapisów kilku ustaw pomiędzy sobą, co w przyszłości będzie doprowadzać do wielu problemów prawnych. Absurdalna jest również propozycja zapisu, o którym mowa w art. 95 ust. 10 p.g.g.- druk UD 280. W z związku z czym zwracam się z pytaniem jaki jest cel projektodawcy w zakresie wprowadzenia definicji złoża strategicznego skoro, w każdym przypadku można tą decyzję cofnąć? Powodując dodatkowe problemy prawne już po uzyskania koncesji, dzięki nowym przepisom wprowadzających możliwość wydania decyzji o uznaniu złoża za strategiczne. W naszej ocenie jest to zapis, który tylko dodatkowo skomplikuje problematyczną sytuację ochronny złóż, a także prowadzenie działalności regulowanej. Do cofnięcia uprawnień służy instytucja cofnięcia koncesji, a nie zmiany decyzji GGK post factum. Tym bardziej, że ustawodawca wyszedł z założenia, że zmiana ustawy prawo geologiczne i górnicze ma ułatwić ciężką sytuację na rynku, a nie dodatkowo ją utrudnić, co powoduje proponowany zapis. W tym względzie należy mieć na uwadze fakt, iż procedura ws. wydawania decyzji administracyjnych jest procesem długofalowym, wieloetapowym i kosztownym.	
287	Art. 1 pkt 86 (zmieniający art. 96 P.g.g.)	Hewden sp. z o.o.	Komentarza wymaga również propozycja, o której mowa w art. 96, którą należy ocenić pozytywnie. Niemniej jednak zwolnienie z kary, o którym mowa w ust.1b, jest nie potrzebna. Nie ma co się oszukiwać, gdyż problem z ochroną złóż i uzyskaniem koncesji trwa od lat. W przywołanym postanowieniu NSA można znaleźć słuszny pogląd, iż Gminy mają obowiązek ujawnienia złoża jeśli planują na danym terenie. Dany teren z kolei należy rozumieć w rozumieniu granic administracyjnych kraju, miast, województw, miejscowości czy gmin, gdyż podziałem terytorialnym zarządza RM. Jak już wspomniano wcześniej MPZP (w tym także zarządzeniem zastępczym wydawanym przez Wojewodę w trybie art. 95 ust. 2 p.g.g.) musi być zgodny ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wobec tego Gmina nie może w granicach terytorialnych danej aktem prawa miejscowego wprowadzać zmian miejscowości, gminy ect. Z tego powodu zapis, który może uchylać nałożoną karę powinien zostać skreślony, gdyż procent, w których organy Gmin działają nieświadomie i bez własnej winy jest znikomy. Podstawą naszych twierdzeń są zapisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w których bez większych problemów można odnaleźć zapisy, mówiące o tym, iż organy Gminy na podstawie dokumentacji geologicznej, a także planów miejscowych wyższego rzędu m.in. województwa uchwalają MPZP. Wobec tego należy przyjąć, iż organy JST pochodzące z wyborów powszechnych nagminnie łamią postanowienia ustaw szczególnych, a projektodawca daje im na to ciche	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zrezygnował z przepisu nakładającego kary na gminy. Uwzględnienie uwag jest niemożliwe z uwagi konieczność uwzględnienia w przepisach zasady zrównoważonego rozwoju

			przyzwolenie nie przewidując za to żadnych sankcji, nawet w postaci kar pieniężnych albo pozwala na ich uchylenie, zgodnie z oceną Wojewody, a nie Sądu. Komentowana zmiana w/w przepisów, a także wprowadzenie definicji legalnej złoża strategicznego w naszej ocenie nie przyniesie korzystnych skutków dla przedsiębiorców ani dla osób fizycznych. Jest to kolejny etap przedłużający agonię polskich przedsiębiorców. Dużo lepszym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie zmiany polegającej na wydaniu zarządzenia zastępczego przez Wojewodę (podobnie art. 95 ust.2 p.g.g. skracając termin do 6 mieś. skutkujące tym, iż z mocy prawa udokumentowane złoża zostałyby ujawnione) oraz określenie terminu obowiązku, o którym mowa w art. 95 ust. 1 ustawy p.g.g., aby Wojewoda mógłby wydać zarządzenie zastępcze w tym zakresie. Należy jednak pamiętać, iż Zarządzenie Zastępcze Wojewody musiałoby zastępować w tym zakresie MPZP, (np. w terminie 3 od uchwalenia Studium lub Zarządzenia zastępczego Wojewody), problem z ochroną złóż byłby mniejszy niż obecnie i z pewnością zasoby budżetowe gmin byłyby większe chociażby ze względu na podatek uiszczany przez przedsiębiorstwa wydobywające na podstawie koncesji na terenie danej Gminy. Jest to rozwiązanie mniej kosztowne, a także dużo łatwiejsze i szybsze.	
288	art. 1 pkt 5 lit. e (art. 6 ust.1 pkt 19a P.g.g.)	PGE S.A.	19a) złożem strategicznym – jest złoże, które ze względu na jego znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju podlega szczególnej ochronie prawnej; Brak zdefiniowania co oznacza „**szczególna ochrona prawna”**. Kolejne jednostki redakcyjne art. 94a-c wskazują wyłącznie na tryb uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne oraz warunek dostępu do złoża w aspekcie zagospodarowania i ocenianych kryteriów kwalifikacji. Zatem w praktyce nie będzie wiadomo, czym jest złoże strategiczne i jakiej ochronie podlega.	**Uwaga nieuwzględniona** Szczególna ochrona prawna odnosi się do regulacji zawartych w dalszej części przepisów (projektowane art. 95-96 P.g.g.). Chodzi tu przede wszystkim o krótsze terminy na ujawnienie złóż strategicznych w dokumentach planistycznych w art. 95 P.g.g., kwestię dotyczącą wprowadzenia zakazu zabudowy w art. 95a P.g.g., czy też krótsze terminy na wydanie zarządzeń zastępczych przez wojewodę i możliwość nałożenia kar na wojewodów.
289	art. 1 pkt 13 lit. e (w zakresie art. 23 ust. 1b P.g.g.)	PGE S.A.	1b. Udzielenie koncesji na działalność, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2 wymaga opinii ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego. W przypadku ubiegania się o koncesję na eksploatację złoża, w postępowaniu będzie niezbędna opinia ministra rozwoju regionalnego. Dla wnioskodawcy stanowi to ryzyko negatywnej opinii w przypadku regionów ubiegających się o środki unijne, zgodnie z mechanizmem sprawiedliwej transformacji, dla których te środki będą przyznawane wyłącznie przy realizacji zadań w zakresie dekarbonizacji.	**Uwaga nieuwzględniona.** Istnieje ryzyko, że minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego wyda negatywną opinię. Opinia ta nie jest jednak wiążąca dla organu koncesyjnego, który będzie ją analizował w postępowaniu w sprawie udzielenia koncesji i każdorazowo rozważał, w konkretnym stanie faktycznym, bilans kosztów i korzyści społecznych związanych z udzieleniem koncesji, np. z potencjalnymi przychodami gmin górniczych z podatków i innych wpływów z tytułu działalności geologiczno-górniczej, ale również tych związanych z możliwymi do pozyskania przez regiony środkami finansowe, m.in. z Funduszu Sprawiedliwej Transformacji. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego dysponuje najszerszą wiedzą w tym zakresie, dlatego też

				konieczne jest jego współdziałanie z organem koncesyjnym w procesie udzielania koncesji.
290	Art. 1 pkt 19 (w zakresie art. 29 ust. 1 P.g.g)	PGE S.A.	1. Jeżeli zamierzona działalność: 1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, w szczególności wyrażonemu w dokumentach strategicznych, uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną, związanemu w szczególności z: a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub b) interesem surowcowym państwa, lub c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub d) możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej, lub 2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, plany zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub przepisy odrębne, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych, – organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji."; Przepis wprowadza możliwość odmowy udzielenia koncesji, jeśli zamierzona działalność sprzeciwia się interesowi publicznemu, **w szczególności** wyrażonemu w dokumentach strategicznych uchwalonych przez Radę Ministrów, związanemu m.in. z możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej. Proponuje się usunięcie frazy „w szczególności" w taki sposób, by przepis jednoznacznie wskazywał zakres dokumentów uznawanych za strategiczne, które mogą ograniczać możliwość udzielenia koncesji. Nie wskazano również jasnych kryteriów oceny możliwości pozyskiwania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej. Jednocześnie, brak jest w projekcie uregulowań dla postępowań wszczętych a niezakończonych, w tym niezakończonych decyzją ostateczną.	**Uwaga uwzględniona częściowo.** Projektodawca zrezygnował z odwołania do dokumentów strategicznych uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną. Projektowany art. 29 ust. 1 P.g.g. otrzyma następujące brzmienie: *„1. Jeżeli zamierzona działalność:* *1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, związanemu w szczególności z:* *a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub* *b) interesem surowcowym państwa, lub* *c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub* *d) realizacją transformacji energetycznej, w tym możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji tej transformacji, lub* *2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub w przepisach odrębnych, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych,* *– organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.";* W związku z modyfikacją brzmienia art. 29 P.g.g. uwaga w odniesieniu do jednoznacznego wskazania zakresu dokumentów uznawanych za strategiczne stała się bezprzedmiotowa. W projekcie dodano przepis przejściowy dotyczący postępowań koncesyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy. Nie ma natomiast możliwości określenia w art. 29 P.g.g. *jasnych kryteriów oceny możliwości pozyskiwania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej*, gdyż kwestia ta pozostaje poza zakresem regulacji P.g.g. Organ koncesyjny będzie każdorazowo dokonywał oceny przesłanki interesu publicznego

				związanego z realizacją transformacji energetycznej, w tym możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji tej transformacji, w konkretnym stanie faktycznym, posiłkując się również opinią przedstawioną w toku postępowania przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.
291	art. 53 ust. 2 i 3 P.g.g.	PGE S.A.	Uchylenie ust. 2 i 3 Nowela powraca do starych regulacji. Proponowana zmiana odbiera uprawnienia przedsiębiorcy do dopuszczania do wykonywania czynności osób wyższego dozoru (niektórych specjalności) i osób dozoru odkrywkowych i otworowych. Przy czym brak jest przepisów przejściowych. Oznacza to, że w dniu wejścia w życie przepisów, przedsiębiorcy będą zobowiązani do odsunięcia od prowadzenia ruchu wszystkich osób dozoru / wyższego dozoru, którzy nie posiadają uprawnień stwierdzonych przez OUG, a zostali dopuszczeni przez przedsiębiorców.	**Uwaga nieuwzględniona.** W projekcie znajduje się przepis przejściowy, który przewiduje zachowanie mocy nie tylko decyzji, świadectw i zaświadczeń dotyczących kwalifikacji, wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych (przez okres, na jaki zostały wydane), ale również powierzenia przez przedsiębiorcę wykonywania czynności na podstawie art. 58 ust. 7 pkt 1 P.g.g. w brzmieniu dotychczasowym - przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy.
292	Art. 1 pkt 83 (w zakresie dodanego art. 94a ust. 5)	PGE S.A.	5. Uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne następuje, jeżeli ze względu na stan zagospodarowania terenu istnieje dostęp do złoża oraz: 1) złoże kopaliny ma podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub dla interesu surowcowego państwa lub 2) złoże kopaliny posiada ponadprzeciętną dla danej kopaliny wielkość zasobów, lub kopalina znajdująca się w złożu odznacza się unikalnymi parametrami. Kryteria uznania złóż za strategiczne są nieprecyzyjne. Nieprecyzyjne kryteria niosące poważne konsekwencje w postaci zakazu trwałej zabudowy mogą być podstawą skarg gmin i inwestorów. Jednocześnie projektowany art. 125 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska wskazuje, że nie jest naruszeniem ochrony złóż kopalin lokalizowanie na obszarach występowania udokumentowanych złóż kopalin morskich farm wiatrowych i instalacji odnawialnych źródeł energii. Należałoby rozważyć zastosowanie analogicznego wyłączenia w odniesieniu do innych obiektów, wprowadzić możliwość ich czasowego funkcjonowania na terenie złoża	**Uwaga nieuwzględniona** Realizacja postulatu ochrony złóż kopalin przez nowelizację uniemożliwia uwzględnienie uwagi. Zamierzeniem projektodawcy jest, by w razie zaistnienia potrzeby zabezpieczona była możliwość wykorzystania złoża. Umożliwienie lokalizowania na obszarach występowania udokumentowanych złóż kopalin - morskich farm wiatrowych w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych oraz instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.", wynika ze strategicznego znaczenia tych inwestycji dla realizacji celów klimatycznych oraz bezpieczeństwa energetycznego RP. Zgłaszający uwagę nie zaproponował obiektów, których wyłączenia na powyższej zasadzie oczekuje.
293	Art. 1 pkt 83 (w zakresie dodanego art. 94a ust. 9)	PGE S.A.	9. W decyzji uznającej złoże kopaliny za złoże strategiczne Główny Geolog Kraju może wskazać warunki, jakie gmina powinna uwzględnić w toku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 95 ust. 2 pkt 1, a w szczególności konieczność wprowadzenia zakazu trwałej zabudowy lub zakazu innego zagospodarowania wyznaczonego obszaru złoża strategicznego w sposób, który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania tego złoża. Ustawodawca wskazuje na konieczność wprowadzenia przez gminy zakazu trwałej zabudowy lub zakazu innego zagospodarowania wyznaczonego obszaru	**Uwaga nieuwzględniona** Dyspozycja projektowanego art. 95a oznacza, że gmina musi wprowadzić zakaz zabudowy lub innego zagospodarowania terenu, na którym znajduje się złoże strategiczne z uwzględnieniem warunków, o których mowa w projektowanym art. 94a ust. 9 P.g.g. (a więc warunków dotyczących zagospodarowania terenu, które centralny organ administracji geologicznej może, ale nie musi określić w treści decyzji uznającej złoże za strategiczne). Zawarte w art. 95a zastrzeżenie uwzględnienia przez gminę warunków, o których mowa w art. 94a ust.

			złoża strategicznego, jednak bez określenia mechanizmu rekompensat. Kwestia ta wymaga jasnego uregulowania również w horyzoncie czasowym, kiedy złoża strategiczne mogą przestać być strategiczne. Dodatkowo, należy uregulować, jak ma wyglądać zakaz trwałej zabudowy – czy w momencie uznania złoża strategicznego zakaz ma obejmować cały tren złoża, czy możliwe jest sukcesywne wyłączanie terenu.	9 aktualizuje się tylko wtedy, jeśli minister (projektodawca zrezygnował z powołania nowego organu – GGK) określi w decyzji ww. warunki. Projektowany art. 94a ust. 9 ma więc charakter dopełniający względem normy prawnej z projektowanego art. 95a P.g.g. Przyznanie ministrowi uprawnienia do wskazywania w decyzji warunków dotyczących zagospodarowania terenu, na którym znajduje się złoże strategiczne przyczyni się do skrócenia procesu ujawniania takiego złoża w dokumentach planistycznych. Proponowane brzmienie przepisu art. 94a ust. 9 P.g.g pozwoli bowiem uniknąć prowadzenia długotrwałych postępowań uzgodnieniowych w przypadku niedostatecznego zabezpieczenia przez gminę możliwości eksploatacji złoża strategicznego w projekcie studium lub planu miejscowego (zgodnie z nowelizowanymi przepisami, minister będzie uzgadniać projekty studiów i planów miejscowych w zakresie złóż kopalin z art. 10 ust. 1 P.g.g. oraz złóż kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowych, jeżeli zostały uznane za złoża strategiczne). Projekt nie przewiduje odszkodowania płaconego przez gminę na rzecz właściciela nieruchomości, ponieważ art. 36 ust. 1a u.p.z.p. wyklucza taką sytuację (przepisy wynikające z ustawy).
294	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94b P.g.g.)	PGE S.A.	Art. 94b. Główny Geolog Kraju, po powzięciu informacji o możliwości spełniania przez złoże kopaliny objęte prawem własności nieruchomości gruntowej przesłanek, o których mowa w art. 94a ust. 5, może z urzędu wszcząć postępowanie w przedmiocie uznania takiego złoża za złoże strategiczne. Przepisy art. 94a ust. 2–12 stosuje się. Głównemu Geologowi Kraju Ustawodawca nadaje uprawnienia w zakresie uznawania za strategiczne kopalin objętych własnością gruntową. Zgodnie z prawem właścicielem tych kopalin jest każdorazowy właściciel nieruchomości, na terenie której kopalina występuje (inaczej niż dla kopalin z art. 10 ust. 1, stanowiących własność górniczą). Organ administracji publicznej ogranicza zatem własność prywatną (w tym przypadku w zakresie wykorzystywania powierzchni terenu nad złożem). Projekt ustawy nie wskazuje rozwiązań rekompensujących to ograniczenie prawa własności.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zrezygnował z powołania nowego organu - GGK. Należy zwrócić uwagę, że w obecnym stanie prawnym prawo własności nieruchomości nad złożami objętymi prawem własności gruntowej jest również ograniczone przepisami nakazującymi ujawnienie złóż w celu ich ochrony w dokumentach planistycznych. Należy wskazać, że sytuacja właściciela nieruchomości nie ulegnie istotnej zmianie w stosunku do stanu obecnego. Zgodnie z art. 125 P.o.ś. złoża kopalin podlegają ochronie, natomiast art. 95 ust. 1 P.g.g. stanowi, że udokumentowane złoża kopalin ujawnia się m.in. w studium oraz w planie miejscowym w celu ochrony, co zgodnie z ukształtowaną linia orzeczniczą oznacza nie tylko obowiązek ujawnienia złoża kopaliny, ale również takiego przeznaczenia nieruchomości, które nie uniemożliwi w przyszłości eksplantacji złoża kopaliny. Naruszenie tego wymogu jest traktowane jako naruszenie zasad sporządzania studium oraz planu miejscowego, co może stanowić podstawę stwierdzenia nieważności w całości lub części studium lub planu miejscowego przez wojewodę.
295	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 5 P.g.g.)	PGE S.A.	5.Podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną złoża lub dodatek do dokumentacji geologicznej, obejmujące złoże kopaliny określone w art. 10 ust. 1, ponosi koszty sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i	**Uwaga nieuwzględniona**

			kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli koszty te wynikają z realizacji przez gminę obowiązku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1. Redakcja artykułu wskazuje, że chodzi o postepowanie wszczęte z urzędu przez GGK. I mimo, że jest to postępowanie z urzędu, to koszty sporządzenia zmiany dokumentów planistycznych ponosi podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną. Jest to niezrozumiałe, tym bardziej że samo ujawnienie złóż w dokumentach planistycznych w SUIKZP nie stanowi o zmianie przeznaczenia gruntów, a więc nie gwarantuje podmiotowi, który zapłaci za zmianę dokumentów planistycznych, uzyskania koncesji. Instrument złóż strategicznych służy ochronie złoża dla przyszłej eksploatacji, co jest interesem Państwa. Gmina, która ma władztwo planistyczne, ma zmianę dokumentów planistycznych wskazaną jako zadanie własne. Z tego względu to nie wskazany w projektowanym przepisie podmiot powinien ponosić koszty sporządzenia zmiany dokumentów planistycznych.	Należy mieć na uwadze, że tego rodzaju rozwiązanie funkcjonuje już na gruncie obecnie obowiązujących przepisów, o czym świadczy dyspozycja art. 95 ust. 3 P.g.g. w zakresie ujawniania złóż węglowodorów. Projektowane rozwiązanie powinno stanowić kompromis pomiędzy zabezpieczeniem interesu przedsiębiorców, a jednostek samorządu terytorialnego. Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę na to, że przedsiębiorca dokumentujący złoże kopaliny, nie działa jak instytucja naukowa, ale dokumentuje złoże w celu późniejszego prowadzenia działalności z wykorzystaniem dokumentacji geologicznej, którą opracowuje. Zasadą jest, że przedsiębiorca jest zainteresowany jak najszybszą zmianą studium/ planu miejscowego tak, aby akty te dopuszczały/ nie wykluczały możliwości prowadzenia działalności górniczej. Dlatego należy zauważyć, że projektowane rozwiązania są w interesie przedsiębiorcy. Na marginesie należy dodać, że projektodawca zrezygnował z powołania nowego organu - GGK.
296	Art. 1 pkt 84-86 (w zakresie art. art. 95 pkt 3-8, art. 95a, art. 96 ust. 1-4 P.g.g.)	PGE S.A.	Uwaga redakcyjna. Proponujemy zmienić sformułowanie „miejscowego planu” na „miejscowych planów”, ponieważ w granicach jednego studium może obowiązywać kilka lub więcej planów miejscowych.	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy z brzmienia art. 95 ust. 1 wynika, że ujawnienie złóż kopalin odnosi się do wszystkich dokumentów planistycznych, na których położone jest złoże.
297	Art. 9 ust. 2 (w zakresie zmiany ustawy Prawo ochrony środowiska)	PGE S.A.	3. Nie narusza ochrony złóż kopalin lokalizowanie na obszarach występowania udokumentowanych złóż kopalin, morskich farm wiatrowych w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych oraz instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, ~~jeżeli instalacje te nie są trwale związane z gruntem w sposób uniemożliwiający eksploatację złoża w przyszłości~~.” Proponujemy usunięcie wskazanego fragmentu in fine analizowanego przepisu, ponieważ pozostawienie warunku w obecnym brzmieniu nakazuje przyjęcie podejścia, że farmy wiatrowe naruszają zasady ochrony kopalin.	**Uwaga nieuwzględniona** Realizacja postulatu ochrony złóż kopalin przez nowelizację uniemożliwia uwzględnienie uwagi. Zamierzeniem projektodawcy jest, by w razie zaistnienia potrzeby zabezpieczona była możliwość wykorzystania złoża.
298	Art. 42 ust. 4 ustawy nowelizującej	PGE S.A.	4. Do postępowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 94a, art. 93c, art. 95a ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 95 i art. 96 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że podmiot będący stroną tego postępowania może ponieść koszty zmiany studium oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządzone przez gminę na skutek realizacji obowiązku ujawnienia złóż strategicznych. Konstrukcja przepisu dotyczącego ponoszenia przez stronę postępowania kosztów zmiany studium oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania	**Uwaga nieuwzględniona** W wyniku zmian dokonanych w toku opiniowania i uzgodnień przepis ten obecnie jest oznaczony jako art. 50 ust. 4. Należy zwrócić uwagę, że konstrukcja ponoszenia kosztów zmiany dokumentów planistycznych występuje obecnie w przepisach ustawy Prawo geologiczne i górnicze w zakresie złóż węglowodorów (art. 95 ust. 3). Warto także wskazać, że przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie mają charakteru przepisów wyższego rzędu i zarzut braku zgodności projektowanych przepisów z obecnie obowiązującą ustawą jest

			przestrzennego stoi w sprzeczności z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gdyż zmiana dokumentów planistycznych należy do zadań własnych gminy.	nieadekwatny. Ponadto należy wskazać, że przepis wskazuje jedynie na możliwość poniesienia kosztów.
299	Art. 54 ustawy nowelizującej	PGE S.A.	Art. 54. Ten, kto w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy trudni się szkoleniem osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego, jest obowiązany, w terminie 1 roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, uzyskać decyzję właściwego organu nadzoru górniczego: 1) stwierdzającą posiadanie kadry oraz środków umożliwiających prowadzenie szkoleń; 2) zatwierdzającą program szkolenia. Nowela powraca do starych regulacji przewidujących, że firmy szkoleniowe muszą pozyskać decyzje stwierdzające spełnianie wymogów kadrowych i finansowych oraz zatwierdzanie programów szkoleń. Przy czym nowela zawiera źle sformułowane przepisy przejściowe, przez które firmy szkoleniowe - po wejściu w życie nowelizacji - będą musiały zawiesić działalność. Będzie to generować straty, do czasu pozyskania ww. decyzji (może to zająć kilka miesięcy).	**Uwaga nieuwzględniona** Przywołany przepis przejściowy nie zobowiązuje przedsiębiorców prowadzących szkolenie osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego do zawieszenia prowadzonej działalności do czasu uzyskania decyzji stwierdzającej spełnienie wyznaczonych w ustawie wymogów. Przepis wyznacza przedsiębiorcom rozsądny termin – 1 rok - na uzyskanie tej decyzji, ale regulacja ta nie wpływa na wykonywanie przez przedsiębiorców w tym okresie działalności szkoleniowej. Dopiero po upływie tego terminu, w przypadku nieuzyskania decyzji warunkującej prowadzenie działalności szkoleniowej, przedsiębiorca nie będzie mógł kontynuować dotychczasowej działalności.

ZESTAWIENIE UWAG
DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – PRAWO GEOLOGICZNE I GÓRNICZE ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW
ZGŁOSZONYCH W RAMACH OPINIOWANIA

Lp.	Jednostka redakcyjna	Zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Stanowisko Ministra Klimatu i Środowiska
1	ogólne	Marszałek Województwa Lubelskiego	Należy również zmienić ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1538), która w art. 7 ust. 14 pkt 1 nakłada na wójta (burmistrz, prezydenta miasta) obowiązek uzgadniania wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji mieszkaniowej z organem administracji geologicznej – w odniesieniu do terenów występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz przestrzeni objętych wyznaczonymi terenami górniczymi dla kopalin stanowiących przedmiot działalności wydobywczej. Proponuje się zmianę przepisu o doprecyzowanie właściwości rzeczowej organów administracji geologicznej w zakresie uzgadniania, co ujednoliciłoby postępowania w procedurze uzgadniania dokumentów planistycznych.	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca wprowadził przepis zmieniający art. 7 ust. 14 ustawy *o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących* w następującym brzmieniu: *„14. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie później niż w terminie 3 dni od dnia zamieszczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy, a jeżeli gmina nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej gminy, występuje o uzgodnienie wniosku z:* *1) ministrem właściwym do spraw środowiska – w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072, 1261, 1504, 2185 i 2687 oraz z 2023 r. poz. ...), oraz uznanych za strategiczne złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 tej ustawy, a także w odniesieniu do kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji;* *2) właściwym marszałkiem województwa – w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, innych niż złoża strategiczne, oraz w odniesieniu do udokumentowanych wód podziemnych;* *3) właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków – w odniesieniu do obszarów i obiektów objętych formami ochrony konserwatorskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840) oraz ujętych w gminnej ewidencji zabytków lub wykazie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 474);* *4) właściwym zarządcą drogi – w zakresie, w jakim projektowana inwestycja przebiega przez nieruchomości wchodzące w skład pasa drogowego, przylega do nieruchomości wchodzących w*

				skład pasa drogowego lub powoduje ograniczenia w sposobie zagospodarowania pasa drogowego.”.
2	ogólne	Śląski Związek Gmin i Powiatów	Przeniesienie obowiązków związanych z rejestrowaniem i obserwacją terenów zagrożonych osuwaniem mas ziemnych do kompetencji organów powiatowej administracji geologicznej (obecnie OPŚ). Przeciwdziałania rozproszeniu zadań o charakterze geologicznym, skupienie informacji o geozagrożeniach w jednym miejscu, wzmacnianie kompetencji administracji geologicznej.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
3	ogólne	Związek Powiatów Polskich	Projekt w niektórych miejscach zamiast wskazania, że w danej jednostce redakcyjnej należy skreślić dane słowo – zawiera przytoczenie pełnego nowego brzmienia tejże jednostki, co powoduje niepotrzebne wydłużenie projektu. Uwaga o charakterze redakcyjnym, mająca na celu uniknięcie tego typu uwag na dalszych etapach procesu legislacyjnego.	**Uwaga nieuwzględniona** Projekt został sporządzony zgodnie z zasadami wyrażonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”. Zgodnie z § 87 ust. 1 tych zasad zmieniany przepis ustawy przytacza się w pełnym nowym brzmieniu. Co prawda § 87 ust. 3 „Zasad techniki prawodawczej” dopuszcza, że jeżeli zmiana przepisu ustawy polega na zastąpieniu w nim, dodaniu lub skreśleniu niektórych wyrazów lub znaków interpunkcyjnych, a sprzyja to wyrażeniu intencji prawodawcy w sposób zrozumiały dla adresatów, **można** nie przytaczać jego pełnego nowego brzmienia, jednak - jak wskazuje samo słowo „można” – nie oznacza to, że projektodawca jest zobligowany do zastosowania tego redakcyjnego rozwiązania.
4	ogólne	Związek Powiatów Polskich	W rozporządzeniach o dokumentacjach geologicznych nie ma przepisów określających, jak mają one fizycznie wyglądać. Wzorując się na wymaganiach dotyczący dokumentacji budowlanych należy wskazać jak ma wyglądać taka dokumentacja/projekt geologiczny opisując w stosownym rozporządzeniu. Dzięki realizacji postulatu możliwe byłoby usprawnienie funkcjonowania organów administracji geologicznej.	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy nie ma potrzeby określać w przepisach prawa, jak fizycznie ma wyglądać dokumentacja

5	ogólne	Instytut Nafty i Gazu PIB	Z przepisów nie wynika jednoznacznie, czy działalność w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża w połączeniu z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla wymaga konsultacji społecznych. Dla wyjaśnienia należy dodać co następuje; Początkowo proces zatłaczania dwutlenku węgla do częściowo sczerpanego złoża węglowodorów przebiega jako typowa metoda wspomagania wydobycia i ma na celu wyłącznie zwiększenie stopnia sczerpania zasobów złoża. Jest on opisany we wprowadzanej obecnie przez KT 31 normie PN-ISO 27916 „Wychwytywanie, transport i geologiczne składowanie dwutlenku węgla. Składowanie dwutlenku węgla z wykorzystaniem wspomagania wydobycia ropy naftowej (CO_2-EOR)". Wówczas część zatłaczanego dwutlenku węgla rozpuszcza się w płynach złożowych i pozostaje w złożu a część jest wraz z nimi wydobywana na powierzchnię, oddzielana i powrotnie zatłaczana. Sposób kwantyfikacji, a więc określania ilości faktycznie składowanego w złożu dwutlenku węgla jest obliczana na podstawie wytycznych we wspomnianej wyżej normie. Po zakończeniu procesu wydobywania ropy, a więc osiągnięcia zakładanego stopnia sczerpania w złożu zwiększa się ciśnienie poprzez zatłaczanie kolejnych ilości CO_2 i przekształca w obiekt typowo sekwestracyjny.	**Uwaga nieuwzględniona** Działalność w zakresie wydobywania węglowodorów ze złoża w połączeniu z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla wymaga konsultacji społecznych na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, podobnie jak sama działalność w zakresie składowania CO_2.
6	Ogólna uwaga	Marszałek Województwa Dolnośląskiego	Należy wskazać jednocześnie, że w projekcie zmiany ustawy nadal nie poruszono wielu problemów od lat sygnalizowanych przez samorządy np.: -doprecyzowanie kompetencji starosty w zakresie zatwierdzania projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych, dotyczących badań geologiczno-inżynierskich, -problem badań geotechnicznych, wyłączonych spod przepisów prawa geologicznego i górniczego, a wykorzystywanych nagminnie w celu obejścia przepisów dotyczących obowiązku wykonania projektu robót geologicznych w celu oceny warunków geologiczno-inżynierskich -problem kryterium uzgadniania koncesji na wydobywanie wód leczniczych, termalnych i solanek, objętych własnością górniczą, wydobywanych otworowo. -użytkowanie górnicze (koncesje, trasy turystyczne – ustalenie wysokości opłat z tego tytułu)	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
7	Ogólna uwaga	Marszałek Województwa Dolnośląskiego	Wnioskuje się również o jednoznaczne określenie stron postępowania w postępowaniu koncesyjnym, w związku z Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2021 r. sygn. akt SK 19/15 (Dz.U.2021.914), zgodnie z którym art. 41 ust. 2 pgig został uznany za niezgodny z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Ponieważ, zgodnie z tym wyrokiem wymieniony wyżej przepis utracił moc z dniem 18 maja 2021 r. istnieje zdecydowana	**Uwaga nieuwzględniona**. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			rozbieżność interpretacyjna w zakresie ustalania stron postępowania w postępowaniach koncesyjnych.	
8	Ogólna uwaga	Związek Zawodowy Ratowników Górniczych	Powinno się dokonać zapisu, że pracownicy inspekcyjno – techniczni nadzoru górniczego pracują na zasadach pracowników na stanowiskach równorzędnych jak w zakładach górniczych wraz z porównywalnym wynagrodzeniem i z identycznymi uprawnieniami górniczymi.	**Uwaga nieuwzględniona**. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być uwzględniona – może podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g., jednak wydaje się, że kwestia dotyczy stosunku pracy pozostającego poza regulacją P.g.g.
9	Ogólna uwaga	Związek Zawodowy Ratowników Górniczych	Z uwagi na propozycję rozszerzenia zakresu ustawy Pgig o podziemne zgazowanie węgla kamiennego lub brunatnego widzi się konieczność odpowiedniego dostosowania zapisów o ten nowy rodzaj działalności górniczej. W związku z powyższym widzi się następujące założenia do wprowadzenia zmian, pod kątem ratownictwa górniczego. I, tak: - w przypadku prowadzenia podziemnego zgazowania węgla kamiennego lub brunatnego z wyrobisk podziemnych zakładu górniczego, powinny obowiązywać takie same zasady zabezpieczenia ratowniczego jak dla zakładów górniczych prowadzących eksploatację kopalin; - w przypadku prowadzenia podziemnego zgazowania węgla kamiennego lub brunatnego otworami z powierzchni, powinny obowiązywać takie same zasady zabezpieczenia ratowniczego jak dla zakładów górniczych prowadzących eksploatację otworową wydobywających np. siarkę otworami wiertniczymi; - należałoby zwrócić szczególną uwagę aby katalog prac profilaktycznych obejmował również zagrożenia wodorowe wynikające ze specyfiki przesyłania gazu pozyskiwanego w trakcie podziemnego zgazowania węgla; - analogicznie jak w otworowych zakładach górniczych wydobywających siarkę metodami otworowymi należałoby rozszerzyć w przypadku podziemnego zgazowania węgla katalog prac profilaktycznych o wymianę armatury na rurociągach przesyłających media technologiczne; - w przypadku prowadzenia podziemnego zgazowania węgla kamiennego lub brunatnego należałoby ponadto zwrócić uwagę na konieczność dostosowania programów szkoleniowych dla ratowników, kierownictwa i dozoru ruchu zakładów górniczych. Podziemne zgazowanie węgla kamiennego lub brunatnego jest przedmiotem dużego zainteresowania państw stosujących klasyczne metody eksploatacji pokładów węgla. Tym niemniej przegląd przepisów prawnych w państwach zarówno Unii Europejskiej jak i pozostałych krajach świata wskazuje na brak szczegółowych regulacji prawnych. Podstawowym problemem o charakterze merytorycznym, ale także prawnym, jest ocena charakteru robót geologicznych i	**Uwaga nieuwzględniona**. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być obecnie uwzględniona – wymaga szczegółowej analizy pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			górniczych prowadzonych w procesie podziemnego zgazowania węgla kamiennego lub brunatnego. Problem sprowadza się do odpowiedzi na pytanie czy podziemne zgazowanie ma cechy wydobycia kopaliny ze złoża, przewidziane w ustawie P.g.g. Gdyby uznać, że podziemne zgazowanie węgla jest wydobyciem kopaliny, wówczas „mieściłoby się" ono wprost w ramach obecnego przedmiotu regulacji ustawy P.g.g. Tym samym nie byłyby konieczne żadne zmiany tej ustawy w celu objęcia nią podziemnego zgazowania węgla. Na powyższe pytanie należy udzielić odpowiedzi przeczącej, albowiem w rezultacie podziemnego zgazowania kopalina poddawana jest procesowi technologicznemu i nie zostaje odłączona w wyniku tego procesu od złoża. Jest ona natomiast przetworzona na gaz wyprowadzany na powierzchnię. Z tego też powodu oraz w związku ze stosowaniem w przypadku podziemnego zgazowania nowatorskich technologii ta działalność nie może być zakwalifikowana jako wydobycie kopaliny i w konsekwencji nie może być również objęta wprost przepisami P.g.g pomimo, że prowadzona jest z zastosowaniem techniki górniczej. W związku z tym, że naszym zdaniem podziemne zgazowanie węgla nie może być kwalifikowane jako „wydobywanie kopaliny" w świetle P.g.g., konieczna jest nowelizacja przepisów tej ustawy w celu objęcia nią podziemnego zgazowania węgla. Taki zabieg legislacyjny, analogiczny jak włączenie w ramy P.g.g podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz podziemnego składowania odpadów poprzedzić powinna jednak szczegółowa analiza obowiązujących przepisów co uczyniono w pracy: dr Jan DULEWSKI, mgr Piotr GISMAN, mgr inż. Konstanty WOLNY. KIERUNKI ZMIAN PRAWA GEOLOGICZNEGO I GÓRNICZEGO W ASPEKCIE DOSTOSOWANIA DO PODZIEMNEGO ZGAZOWANIA WĘGLA – praca nie publikowana GIG. Podziemne zgazowanie węgla jest dość mocno zaawansowane pod kątem prac legislacyjnych, natomiast pod względem technicznym zakończona na etapie doświadczeń na dole kopalni. Widzi się potrzebę wprowadzenia zmian w przepisach w przypadku podjęcia decyzji o praktycznym wdrożeniu do górnictwa podziemnego zgazowania węgla. W załączeniu propozycje zmian do dyskusji….będące wynikiem prac ww. Zespołu – załącznik nr 1 (w pracach brał udział nasz pracownik).	
10	Ogólna uwaga	Związek Zawodowy Ratowników Górniczych	Poddajemy również pod dyskusję aby dokonać odpowiednich zapisów co do prowadzenia zakładów górniczych w przypadku czasowego zatrzymania ich eksploatacji górniczej.	**Uwaga nieuwzględniona**. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być uwzględniona. Brak szczegółowej i konkretnej propozycji nie pozwala ustosunkować się do uwagi.
11	Ogólna uwaga	Związek Zawodowy Ratowników Górniczych	Dla ZZRG w Polsce ważną sprawą jest ochrona pracowników z zakładów górniczych i ich rodzin. W tym zakresie powinno się zasięgać opinii związków zawodowych.	**Uwaga nieuwzględniona**. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być uwzględniona.

			Np. propozycja nowego Artykułu ……„Zakłady górnicze w swojej działalności, po zasięgnięciu opinii związków zawodowych, mogą realizować pomoc w ramach Społecznej Odpowiedzialność Biznesu”.	
12	Ogólna uwaga	PIG-PIB	Proponujemy ogólny zapis w przepisach przejściowych stanowiący, że dla koncesji, których upłynął termin obowiązywania ponad rok temu a do chwili obecnej właściwy organ nie stwierdzi tego faktu w formie decyzji, nakłada się obowiązek wydania stosownej decyzji w ternie roku od dnia wejścia w życie ustawy. Pozwoli to na terminowe znoszenie Obszarów Górniczych z Rejestru Obszarów Górniczych. Będzie to miało duże znaczenie dla Planowania i zagospodarowania przestrzennego.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być obecnie uwzględniona. Zgodnie z art. 38 ust. 1 ustawy P.g.g. koncesja wygasa z mocy prawa w określonych ustawą przypadkach, a organ koncesyjny jedynie wydaje decyzję deklaratoryjną, w której stwierdza wygaśnięcie koncesji. Wydaje się, że ewentualne wprowadzenie wyłącznie w przepisach przejściowych obowiązku wydania przez organ stosownej decyzji nie pozwoli osiągnąć zakładanego efektu.
13	uwaga ogólna do ustawy zmieniającej uwaga dotyczy również części P.g.g. nieobjętej zmianami (np. art. 162 ust. 1 P.g.g.)	PIG-PIB	Zachodzi uzasadniona obawa, że określenie obszaru oddziaływania niektórych zapisów ustawy sformułowaniem „kraj” ogranicza de facto ich oddziaływanie tylko do terytorium państwa polskiego. Należy zwrócić uwagę, że do obszaru państwa polskiego nie zalicza się morska wyłączna strefa ekonomiczna RP, w obrębie której Rzeczypospolitej Polskiej przysługują m.in. suwerenne prawa w celu rozpoznawania, zarządzania i eksploatacji zasobów naturalnych, zarówno żywych, jak i mineralnych oraz suwerenne prawa w odniesieniu do innych przedsięwzięć gospodarczych; również władztwo w zakresie budowania i użytkowania sztucznych wysp, konstrukcji i innych urządzeń oraz prowadzenia badań naukowych. Zastąpienie sformułowania „budowy geologicznej kraju” sformułowaniem „budowy geologicznej kraju oraz wyłącznej strefy ekonomicznej” lub w inny sposób jasne określenie, że pod sformułowaniem „kraj” rozumiany jest obszar państwa polskiego wraz z obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej.	**Uwaga nieuwzględniona** Projekt został uzgodniony w ramach uzgodnień wewnętrznych, uwaga nie była zgłaszana. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być obecnie uwzględniona.
14	ogólne	PIG-PIB	Wnioskujemy o umieszczenie w przedmiotowym projekcie Ustawy zapisów obligujących do przekazywania państwowej służbie geologicznej danych geośrodowiskowych (środowisko abiotyczne) pozyskiwanych w trakcie realizacji procesów inwestycyjnych w sektorze offshore (badania wykonywane w celach środowiskowych nie podlegają Pgg). Uzasadnienie: W celu oceny oddziaływania na morskie środowisko naturalne planowanych inwestycji w sektorze offshore, inwestorzy zlecają m.in. wykonanie szerokiego spektrum badań środowiska abiotycznego, których wyniki pozwalają na ocenę jego aktualnego stanu. Wyniki te dostarczają również bardzo cennych informacji na temat budowy geologicznej obszaru morskiego i z tego powodu powinny być powtórnie wykorzystane na potrzeby realizacji zadań państwa w zakresie geologii (art. 162 Pgg.). Dane te mogą mieć znaczący wpływ na lepsze rozpoznanie budowy geologicznej obszarów morskich RP, w szczególności w zakresie	**Uwaga nieuwzględniona** Realizacja postulatów wymaga pogłębionej analizy i nie może być zrealizowana w ramach obecnej nowelizacji.

			odnawiania bazy surowcowej kraju, ustalania zasobów złóż kopalin, oceny stanu morskiego środowiska abiotycznego i przydatności terenu do realizacji inwestycji, jak również realizacji zadań z zakresu szeroko rozumianej morskiej kartografii geologicznej, w szczególności przy opracowaniu Mapy geologicznej polskich obszarów morskich w skali 1:100 000, której wykonanie opierać się będzie przede wszystkim na powtórnym wykorzystaniu danych uzyskanych w trakcie realizacji różnego rodzaju inwestycji w sektorze offshore. Należy dodać, że co do zasady, badania prowadzone w warunkach morskich są niewspółmiernie bardziej kosztowne od podobnych prac wykonywanych w warunkach lądowych, a każda inwestycja polegająca na budowie farmy elektrowni wiatrowych w praktyce wyłączy dany akwen z możliwości prowadzenia rozpoznania geologicznego w przyszłości. Z tego powodu niezwykle cenne są wszelkie dane uzyskane w trakcie procesu inwestycyjnego.	
15	Art. 1 pkt 3 (w zakresie art. 3 pkt 2a P.g.g.)	PIG-PIB	Wyłączenie spod rządów ustawy działalności określonej w tym punkcie (tj. wykonywania wkopów oraz otworów wiertniczych o głębokości do 30 m w celu wykonywania ujęć wód podziemnych na potrzeby poboru wód podziemnych w ilości nieprzekraczającej 5 m3 na dobę poza obszarami górniczymi utworzonymi w celu wydobywania wód leczniczych lub solanek), a także w punkcie 2 (tj. wykonywania wkopów oraz otworów wiertniczych o głębokości do 30m w celu wykorzystania ciepła Ziemi, poza obszarami górniczymi) niesie za sobą szereg negatywnych konsekwencji. Otwory często są przegłębiane (nawet 2-3-krotnie), nie są rurowane, a otwory negatywne bardzo często nie są likwidowane. Negatywne skutki takiej działalności są oczywiste, zarówno w sensie środowiskowym jak i dla poszanowania prawa w ogóle, a także dla normalnego rynku usług geologicznych oraz dla Skarbu Państwa. Duże zapotrzebowanie rynku na nowe ujęcia wody i pompy ciepła generuje, przy liberalizacji rozwiązań i braku skutecznej kontroli, działania niezgodne z przepisami. Sytuacja taka prowadzi do degradacji zasobów wód podziemnych i innych komponentów środowiska szczególnie na obszarach pogórzy i gór w Polsce południowej. Proponuje się uchylenie zapisów art. 3. ust. 2 i ust. 2a ustawy P.g.g. Uchylenie zapisu w stosunku do robót mających na celu wykorzystanie ciepła ziemi oraz do wykonywania ujęć wód podziemnych (przy zakładanych parametrach) spowoduje wprowadzenie dla takich prac obowiązku zgłaszania projektu (np. do marszałka województwa), zgłaszania zamiaru prowadzenia robót, prowadzenia ich przez osoby ze stosownymi uprawnieniami, opracowania stosownej do wyników robót dokumentacji końcowej.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
16	Art. 1 pkt 5 (w zakresie zmiany art. 6 ust.1 pkt 2b, a także w kolejnych	Instytut Nafty i Gazu PIB	Do punktu 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu: *„2b) wspomaganie wydobycia węglowodorów – proces oddziaływujący na całe złoże lub jego znaczącą część, mający na celu zwiększenie stopnia sczerpania zasobów złoża.*	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zamierza w ustawie posługiwać się terminem „intensyfikacja”, a nie „wspomaganie”.

	gdzie mowa o intensyfikacji wydobycia, np.; Art. 6 ust. 1 16a), Art. 26 ust. 1 pkt 5, Art. 32, Art. 49z ust. 3 pkt 6 itd….w miejsce słowa ,,intensyfikacja ,, wprowadzamy właściwy termin ,,wspomaganie wydobycia,,		Powyższa zmiana wynika z faktu iż intensyfikacja wydobycia to działania zmierzające do zwiększenia wydobycia ropy naftowej w zadanym czasie poprzez rozwiercanie złoża odwiertami uzupełniającymi, zastosowania odwiertów poziomych i multilateralnych lub otworów inteligentnych a także zamykanie interwałów wodnych. Wśród pojęć; intensyfikacja wydobycia węglowodorów i wspomaganie wydobycia, które wcześniej zdefiniowaliśmy należy jeszcze wymienić stymulację wydobycia jako proces inżynieryjny oddziaływujący na strefę przyodwiertową, mający na celu zwiększenie wydobycia z odwiertu np. kwasowanie, czy szczelinowanie hydrauliczne.	Należy podkreślić, że prawo powinno być spójnym, niesprzecznym wewnętrznie systemem, a pojedyncze przepisy nie powinny naruszać całościowego porządku. Proponowana zmiana definicji godzi w powyższe założenie, gdyż problematyka intensyfikacji wydobycia regulowana jest już rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. *w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi* (Dz. U. poz. 812). Na podstawie przepisów wymienionego rozporządzenia przedsiębiorcy mają możliwość wtłaczania gazu lub cieczy do złóż węglowodorów w celu intensyfikacji wydobycia (§ 214). Przywołane rozporządzenie nie posługuje się natomiast terminem „wspomaganie wydobycia". Należy również zaznaczyć, że definicja ustawowa ustala znaczenie danego pojęcia jedynie na gruncie konkretnej ustawy, dla celów jej stosowania, nie musi natomiast oddawać całej złożoności definiowanego zagadnienia na gruncie pozaustawowym.
17	Art. 1 pkt 5 lit. b (art. 6 ust. 1 pkt 5b P.g.g.)	KSZNOŚiL NSZZ Solidarność	Art. 6 ust.1pkt 5b i 16a: wydaje się , że zapis w obecnym brzmieniu może budzić nieuzasadnione obawy przed składowaniem CO2. Typowanie struktur geologicznych dla podziemnych składowisk oparte jest na kwalifikowaniu wyłącznie struktur o wystarczająco mocnych naturalnych uszczelnieniach, aby w ustawie nie sugerować że możliwe są wycieki mogące stanowić potencjalne zagrożenie dla środowiska i bezpieczeństwa ludzi. Między innymi o takie wyolbrzymione obawy (kreowane często przez osoby niekompetentne) potykały się wcześniejsze próby wdrażania tej metody w Polsce. Proponujemy więc skrócenie i złagodzenie zapisu - zgodne z istniejąca wiedzą i doświadczeniami z licznych funkcjonujących składowisk CO2 na świecie. Art. 6 ust.1pkt 5b Po słowach „w taki sposób, aby" skreślić: „uniemożliwić lub – w przypadku gdy nie jest to możliwe – w jak największym stopniu", pozostawiając fragment zaczynający się od słowa „wyeliminować". Art. 6 ust. 1 pkt 16a Skreślić „w przypadku intensyfikacji wydobycia węglowodorów połączonej z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla" oraz słowo „konieczne"; Po słowach „ze złoża" dodać „lub składowania", pkt 16a przybierałby brzmienie: „wyciekiem dwutlenku węgla – jest każde wydostanie się dwutlenku węgla poza podziemne składowisko dwutlenku węgla, przy czym wyciekiem dwutlenku węgla nie jest uwalnianie z instalacji powierzchniowych ilości dwutlenku węgla nie większych niż ilości uwalniane w normalnym procesie wydobywania węglowodorów ze złoża lub składowania i które nie osłabiają bezpieczeństwa	**Uwaga nieuwzględniona** Definicje, o których mowa w uwadze, są spójne z celem geologicznego składowania CO2 wynikającym z dyrektywy CCS - ewentualne inne sformułowanie byłoby niezgodne z dyrektywą CCS i mogłoby narazić na zarzut nieprawidłowego wdrożenia tej dyrektywy.

			podziemnego składowania dwutlenku węgla ani nie wpływają negatywnie na otaczające środowisko;”	
18	Art. 1 pkt 5 (art. 6 ust. 1 pkt 11 P.g.g.)	PIG-PIB	Definicja w tym kształcie od lat wprowadza niejednoznaczną interpretację przepisu powodując często wykonywanie otworów jako geotechnicznych nawet o głębokości 60 m i więcej lub opracowywaniu dokumentacji geologiczno-inżynierskiej w oparciu o np. 60 otworów geotechnicznych bez PRG i 1 geologiczno-inżynierski na podstawie PRG. Proponujemy usunąć określenie „w ramach prac geologicznych” dopuszczając wykluczenia poprzez zmianę art 3 pkt 7: „Ustawy nie stosuje się do: 7) wykonywania otworów wiertniczych i sondowań bez użycia środków strzałowych do głębokości 5 m na potrzeby ustalania geotechnicznych warunków posadowienia Propozycja zmian: 11) robotą geologiczną – jest wykonywanie ~~w ramach prac geologicznych~~ wszelkich czynności poniżej powierzchni terenu, w tym przy użyciu środków strzałowych, a także likwidacja wyrobisk po tych czynnościach, wykonywanie badań sejsmicznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, oraz w celu wykonania regionalnych badań budowy	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
19	Art. 1 pkt 5 (art. 6 ust. 1 pkt 11 P.g.g.) w powiązaniu z art. 1 pkt 68 P.g.g.	PIG-PIB	Interpretując te dwa przepisy uznać należy, że propozycja zmodyfikowanej definicji roboty geologicznej w połączeniu ze zmodyfikowanym zapisem art. 79 ust. 1a, dopuszcza w określonych warunkach do wykonywania badań sejsmicznych w obszarze morskim RP bez projektu robót geologicznych, np. w sytuacji kiedy cel tych badań jest inny niż posadowienie morskich farm wiatrowych lub zbadanie struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin lub wykonanie regionalnych badań budowy geologicznej. Jeśli nie taki jest cel projektodawcy, rozważyć należałoby zmianę przedmiotowych przepisów.	**Uwaga nieuwzględniona** Zaproponowana w art. 79 ust. 1a P.g.g. zmiana przewiduje zawężenie dotychczasowego brzmienia art. 79 ust. 1a P,g.g., tj. wskazanie, że w przypadku obszarów morskich, projekt robót geologicznych jest wymagany jedynie dla prac geologicznych z zastosowaniem jednej z metod geofizycznych, tj. badań sejsmicznych, w przypadku budowy morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. *o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych* (Dz. U. z 2021 r. poz. 234, z późn. zm.).
20	Art. 1 pkt 8 (art. 2a P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	Projekt przewiduje objęcie przepisami Pgg podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru, wobec czego proponuje się rozważenie nadania następującego brzmienia art. 2a Pgg: „Art. 2a. Przepisy dotyczące węglowodorów stosuje się do gazów szlachetnych oraz do bezzbiornikowego magazynowania wodoru.”; W aktualnym stanie prawnym, w szczególności w Pgg, a także w projekcie brakuje norm regulujących prowadzenie działalności polegającej na bezzbiornikowym magazynowania wodoru. Wodór jest gazem niebezpiecznym	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy przepisy ustawy P.g.g. zawierają normy regulujące podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru. Wodór jako substancja, może być magazynowany w podziemnym bezzbiornikowym magazynie substancji, a do tego rodzaju działalności zastosowanie mają przepisy ustawy P.g.g. dotyczące podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, a nie dotyczące węglowodorów.

			ze względu na szerokie spektrum palności (w mieszaninie z powietrzem) oraz bardzo niskiej energii zapłonu, dlatego powinny być spełnione wszystkie wymagania bezpieczeństwa, takie jak ustalone dla działalności dotyczącej węglowodorów. Ustanowienie takich wymagań wpłynie na stabilność i bezpieczeństwo podziemnego składowania magazynowania wodoru.	Projektodawca podziela stanowisko WUG, że należy w szczególny sposób zadbać o bezpieczeństwo prowadzenia działalności, natomiast stoi na stanowisku, że kwestie bezpieczeństwa prowadzonej działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru powinny zostać uregulowane w aktach wykonawczych, w szczególności dotyczących prowadzenia ruchu zakładu górniczego dla magazynowania wodoru.
21	Art. 1 pkt 10 (art. 21b ust. 1 P.g.g.)	UOKiK	Projektowane przepisy art. 21a -21c ustawy Prawo geologiczne i górnicze (art. 1 pkt 10 projektu ustawy) przewidują, że w przypadku podziemnego bezzbiornikowego magazynowania dwutlenku węgla i wodoru możliwe jest otrzymanie przez przedsiębiorcę wyłącznego prawa wystąpienia z wnioskiem o udzielenie koncesji na podziemne składowanie odpowiednio dwutlenku węgla i wodoru. Należy jednak zauważyć, że o ile w przypadku podziemnego bezzbiornikowego magazynowania dwutlenku węgla projekt ustawy przewiduje, że prawo to może otrzymać podmiot, który wykonywał roboty geologiczne, w wyniku których rozpoznał kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla i spełnił pozostałe przewidziane ustawą warunki albo zakończył eksploatację złoża węglowodorów i spełnił pozostałe przewidziane ustawą warunki (projektowany art. 21a ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze), to w przypadku podziemnego bezzbiornikowego magazynowania wodoru prawo to ma przysługiwać jedynie podmiotowi, który zakończył eksploatację złoża kopaliny, złoża węglowodorów lub ich części i spełnił pozostałe przewidziane ustawą warunki (projektowany art. 21b. ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze). W związku z powyższym nie jest jasne, dlaczego dokonano zróżnicowania zakresu podmiotowego dla prawa wyłącznego dla podziemnego bezzbiornikowego magazynowania dwutlenku węgla i wodoru. Biorąc pod uwagę, że w przeszłości Komisja Europejska uznawała udzielenie koncesji za niosące wartość gospodarczą, istnieje wątpliwość, czy zróżnicowanie to nie spowoduje przyznania korzyści określonej grupie przedsiębiorców, a w konsekwencji udzielenie pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Domniemanie to wzmacnia uzasadnienie do projektu ustawy, zgodnie z którym: „Magazynowanie substancji, w tym wodoru, jest możliwe w wyeksploatowanych złożach węglowodorów albo w podziemnych kawernach solnych. Oczywistym jest, że prowadzeniem działalności w zakresie magazynowania substancji, w tym wodoru, najbardziej zainteresowani mogą być ci przedsiębiorcy, którzy posiadali koncesję na wydobywanie węglowodorów lub soli ze złoża i zakończyli eksploatację złoża". (…) „Mając na względzie nakłady ponoszone przez inwestorów na roboty geologiczne związane z określaniem warunków hydrogeologicznych oraz geologiczno-inżynierskich dla potrzeb podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, w tym wodoru, jak i nakłady związane z wydobyciem węglowodorów albo soli ze złóż, w dodanym art. 21b P.g.g. uznano za pożądane, aby przedsiębiorcy ci po zakończeniu wydobywania kopaliny ze złoża mieli wyłączne prawo do złożenia wniosku o udzielenie	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca uzyskał opinię od ministra właściwego do spraw Unii Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

			koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji w przestrzeni objętej uprzednio koncesją wydobywczą". Wydaje się zatem zasadne zrównanie zasad przyznawania prawa wyłącznego do wystąpienia z wnioskiem o udzielenie koncesji na podziemne składowanie substancji.	
22	Art. 1 pkt 10 (art. 21b ust. 1 P.g.g.)	PIG-PIB	Podziemne składowanie, podobnie jak magazynowanie jest często powiązane z wykorzystaniem pustek/horyzontów poeksploatacyjnych. Z ustawy nie wynika wprost obowiązek opracowywania dokumentacji geologiczno-inżynierskiej i hydrogeologicznej zatem wprowadzenie zapisu dla składowania CO2 (proponowany artykuł 21a.1) oraz dla podziemnego magazynowania (proponowany artykuł 21b.1) zachęci inwestora do opracowywania tych dokumentacji przed złożeniem wniosku koncesyjnego na tę działalność gdyż zapewni mu to wyłączność wnioskowania o koncesję. Kompleksowo powinno do tych zapisów dołączyć również podziemne składowanie odpadów. Zwłaszcza, że zgodnie z art. 21.c.1 Podmiot może się zrzec tego prawa, więc nie pozostaje obligatoryjnym wyłącznym możliwym wnioskodawcą. Propozycja zmiany: Ten, kto zakończył eksploatację złoża kopaliny lub jego części prowadzoną na podstawie koncesji, a w przypadku złoża węglowodorów – na podstawie koncesji albo decyzji inwestycyjnej, i w dodatku do dokumentacji geologicznej złoża kopaliny, a w przypadku złoża węglowodorów – do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, sporządzonym w związku z zakończeniem eksploatacji i rozliczeniem zasobów złoża lub jego części, przewidział wykorzystanie złoża lub jego części do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji **lub składowania odpadów**, ma wyłączne prawo wystąpić z wnioskiem o udzielenie koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji w tej przestrzeni, z zastrzeżeniem uzyskania decyzji zatwierdzających dokumentację hydrogeologiczną sporządzoną w celu określonym w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. e oraz dokumentację geologiczno-inżynierską sporządzoną w celu określonym w art. 91 ust. 1 pkt 3.	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy obowiązek sporządzenia dokumentacji geologiczno-inżynierskiej oraz dokumentacji hydrogeologicznej na potrzeby podziemnego składowania odpadów już wynika z obowiązujących przepisów P.g.g. (art. 90 ust. 1 pkt 2 lit e oraz art. 91 ust. 1 pkt 3 P.g.g.) i nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowych regulacji w tym zakresie. Projektodawca nie przewiduje w odniesieniu do składowania odpadów wprowadzania wyłączności do złożenia wniosku o udzielenie koncesji.
23	Art. 1 pkt 10 (art. 23 ust. 1a P.g.g.)	PIG-PIB	Dla stworzenia dobrego klimatu inwestycyjnego i zachęt dla potencjalnych inwestorów zasadnym jest posiadanie uproszczonych regulacji prawnych. Ma to szczególne znaczenie dla koncesji badawczych (poszukiwawczo-rozpoznawczych), w przypadku których inwestowane są środki nie krajowe w rozpoznanie geologiczne Polski. Proponuje się uproszczenie regulacji prawnych poprzez usunięcie proponowanych zapisów o udziale ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego w procesie udzielania koncesji. Propozycja zmiany:	**Uwaga nieuwzględniona** Projekt zakłada, że organ administracji geologicznej będzie musiał przy udzielaniu koncesji rozważyć możliwość pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej. Tym samym udział ministra do spraw rozwoju regionalnego jest niezbędny, jako podmiotu odpowiedzialnego za programowanie i koordynację polityki rozwoju oraz zarządzanie systemem Funduszy Europejskich. Uzyskanie stanowiska ministra do spraw rozwoju regionalnego nie wydłuży postępowania administracyjnego – organ ten, podobnie jak pozostałe organy współdziałające, będzie miał 14 dni na zajęcie

			Wykreślenie zapisów o udziale ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego w procesie udzielania koncesji	stanowiska w odniesieniu do projektu rozstrzygnięcia (w zakresie jego kompetencji) Z uwagi na proces transformacji energetycznej przedmiotowa zmiana jest konieczna i pożądana, aby uniknąć ewentualnych późniejszych problemów z budową kopalni.
24	Art. 1 pkt 13 lit. e projektu (zmieniający art. 23 ust. 3 P.g.g.)	Związek Powiatów Polskich	Dokonywanie – przed wydaniem koncesji przez starostę – uzgodnienia z właściwym organem nadzoru górniczego w zakresie sposobu prowadzenia ruchu zakładu oraz sposobu likwidacji zakładu uważamy za rozwiązanie nadmiarowe. Kwestia ta z powodzeniem mogłaby być rozwiązana w oparciu o opinię, gdyż zarówno staroście, jak i organowi nadzoru górniczego, przyjmującym perspektywę interesu publicznego, zależy na prawidłowym prowadzeniu ruchu zakładu oraz odpowiedniej jego likwidacji.	**Uwaga uwzględniona** Zgodnie z ustaleniami z posiedzenia Zespołu KWRiST (30.06.2022 r.).
25	Art. 1 pkt 13 lit. e projektu (zmieniający art. 23 ust. 3 P.g.g.)	Śląski Związek Gmin i Powiatów	dodanie ust. 6 w brzmieniu: „Starosta występując o uzgodnienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, przedkłada: 1)wniosek o udzielenie koncesji; 2)dokumentację geologiczną złoża.” Proponuje się, aby organ nadzoru górniczego, na podstawie danych zawartych we wniosku oraz dokumentacji geologicznej złoża, określał w uzgodnieniu warunki prowadzenia ruchu zakładu górniczego, o których mowa w art. 32 ust. 5 ustawy pgig.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zdecydował się na odstąpienie od obowiązku uzgadniania koncesji przez starostę z organem nadzoru górniczego i wprowadzenie w to miejsce opinii. Należy podkreślić, że art. 24 ust. 4 ustawy P.g.g., zarówno w obecnym brzmieniu, jak i projektowanym brzmieniu, pozwala organom koncesyjnym, wraz z projektem rozstrzygnięcia, przesyłać do organów współdziałających kopie wniosków koncesyjnych. Przesyłanie dokumentacji geologicznej złoża stanowiłoby jednak rozwiązanie nadmiarowe. Wnioskodawca nie wskazuje, w jakiej formie miała by być przesyłana dokumentacja geologiczna. Wykonanie jej kopii będzie jednak zawsze generowało dodatkowe koszty (wynagrodzenie pracowników, materiały eksploatacyjne).
26	Art. 1 pkt 14 (w zakresie uchylenia art. 24 ust. 1 pkt 2 P.g.g.)	Marszałek Województwa Dolnośląskiego	Określenie prawa wnioskodawcy do nieruchomości (przestrzeni), w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność, lub prawa, o ustanowienie którego ubiega się wnioskodawca jest niezbędne na tym etapie. Nie należy uchylać tego zapisu.	**Uwaga uwzględniona częściowo.** Projektodawca zrezygnował z wykreślenia przepisu art. 24 ust. 1 pkt 2 P.g.g., który został zmieniony w następujący sposób: *„2) prawa wnioskodawcy do przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność lub prawo, o ustanowienie którego ubiega się wnioskodawca;”* Ponadto projektodawca dodał art. 24 ust. 1 pkt 2a P.g.g. w brzmieniu: *„2a) prawa wnioskodawcy do nieruchomości, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność, lub prawo, o ustanowienie którego ubiega się wnioskodawca; wymóg ten nie dotyczy poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania soli kamiennej oraz siarki rodzimej metodą otworową, a także poszukiwania,*

				rozpoznawania i wydobywania węglowodorów ze złóż, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz podziemnego składowania odpadów;” Tym samym projektodawca ograniczył rezygnację z wykazywania się prawem do nieruchomości na etapie ubiegania się o koncesję wyłącznie do działalności prowadzonej metodą otworową - w zakresie poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania soli kamiennej oraz siarki metodą otworową, a także poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania węglowodorów ze złóż, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz podziemnego składowania odpadów. W ocenie projektodawcy weryfikacja posiadanego prawa do nieruchomości jest w przypadku tej działalności niezbędna i konieczna, jednak dopiero na etapie bezpośrednio poprzedzającym korzystanie z cudzej nieruchomości, to jest na etapie zatwierdzania planu ruchu zakładu górniczego (zgodnie z projektowanym art. 108 w ust. 9 pkt 3a ustawy P.g.g.). Projektowana zmiana nie zwalnia przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania soli kamiennej oraz siarki rodzimej metodą otworową, a także poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania węglowodorów ze złóż, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz podziemnego składowania odpadów z konieczności posiadania prawa do korzystania z nieruchomości i w żaden sposób nie narusza praw właścicieli nieruchomości. Właściciele nieruchomości nadal będą stronami postępowania, natomiast przedsiębiorca będzie miał więcej czasu na uzyskanie prawa do korzystania z nieruchomości – aż do chwili, kiedy będzie planował rozpoczęcie korzystania z cudzej nieruchomości.
27	Art. 1 pkt 14 (w zakresie zmiany art. 24 ust. 2 P.g.g.)	Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego	Wnioskuje się o uzupełnienie art. 24 ust. 1 pkt 2 o zapis analogiczny jak w proponowanej zmianie dotyczącej art. 80 ust. 2. Art. 24 ust. 1 pkt 2 otrzymałby brzmienie: „Do wniosku o udzielenie koncesji dołącza się dowody istnienia określonych w nim okoliczności, a w przypadku potwierdzenia danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - wypis z ewidencji gruntów i budynków wydany nie wcześniej niż 3 miesiące przed złożeniem wniosku.”	**Uwaga uwzględniona** **(**dotyczy art. 24 ust. 2 ustawy P.g.g., a nie wskazanego art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy P.g.g.)
28	Art. 1 pkt 14 (w zakresie zmiany art. 24 ust. 2 P.g.g.)	Marszałek Województwa Lubelskiego	Proponuję zmienić brzmienie **art. 24 ust. 2** ustawy Prawo geologiczne i górnicze poprzez uzupełnienie jego zapisu o ważność wypisu z ewidencji gruntów i budynków, dołączanego do wniosku o udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż, analogicznie jak w zmienianym art. 80 ust. 2 któremu nadaje się brzmienie: „We wniosku o zatwierdzenie projektu robót geologicznych określa się właścicieli (użytkowników wieczystych) nieruchomości, w granicach której	**Uwaga uwzględniona**

			roboty te mają być wykonywane oraz dołącza się wypis z ewidencji gruntów i budynków, wydany nie wcześniej niż 3 miesiące przed złożeniem wniosku.”	
29	Art. 1 pkt 14 lit. b (w zakresie zmiany art. 24 ust. 4 P.g.g.)	Marszałek Województwa Śląskiego	„W art. 24: ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Wniosek o udzielenie koncesji wraz z załącznikami przedstawia się w wersji papierowej oraz w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, celem przedłożenia go organom, o których mowa w art. 8 i w art. 23.” Zasadnym byłoby obligatoryjne przedstawianie 1 egz. wniosku w postaci elektronicznej, gdyż zawsze występuje konieczność uzgodnienia koncesji (choćby z organem wykonawczym gminy), a w przypadku konieczności wystąpień do innego organu, co do zasady korespondencja powinna być kierowana przez ePUAP. Brzmienie ust. 4 w formie zaproponowanej w projekcie wymusza na organie konieczność wzywania wnioskodawcy do przedłożenia wersji elektronicznej w uzasadnionych przypadkach, a także uzasadniania tych przypadków w wezwaniu. Wszystko to wydłuża niepotrzebnie postępowanie.	**Uwaga nieuwzględniona** Zaproponowane brzmienie art. 24 ust. 4 ustawy P.g.g. jest nieakceptowalne. Z doświadczenia organu koncesyjnego wynika, że praktycznie w przypadku każdego wniosku konieczne jest jego uzupełnienie bądź złożenie wyjaśnień. Wobec powyższego nie jest uzasadnione, aby w aktach postępowania gromadzić kilka/kilkanaście nośników z nieaktualnymi wersjami wniosków koncesyjnych. W zaproponowanym brzmieniu złożenie kopii wniosku w postaci elektronicznej byłoby wymogiem formalnym, którego nieuzupełnienie może skutkować pozostawieniem wniosku bez rozpoznania, co w ocenie projektodawcy nie ma uzasadnienia, a zaproponowana zmiana nie wpłynie na ekonomikę postępowania.
30	Art. 1 pkt 14 (w zakresie zmiany art. 24 ust. 4 P.g.g.)	Marszałek Województwa Dolnośląskiego	Kopia wniosku o udzielenie koncesji wraz z załącznikami, w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych często jest niewystarczająca. Proponuje się zapis: W uzasadnionych przypadkach organ koncesyjny może żądać złożenia kopii wniosku o udzielenie koncesji wraz z załącznikami, w postaci papierowej lub elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, celem przedłożenia go organom, o których mowa w art. 8 i w art. 23.	**Uwaga nieuwzględniona** Zaproponowane brzmienie art. 24 ust. 4 ustawy P.g.g. jest nieakceptowalne. Z doświadczenia organu koncesyjnego wynika, że praktycznie w przypadku każdego wniosku konieczne jest jego uzupełnienie bądź złożenie wyjaśnień. Wobec powyższego nie jest uzasadnione, aby w aktach postępowania gromadzić kilka/kilkanaście nośników z nieaktualnymi wersjami wniosków koncesyjnych. W zaproponowanym brzmieniu złożenie kopii wniosku w postaci elektronicznej byłoby wymogiem formalnym, którego nieuzupełnienie może skutkować pozostawieniem wniosku bez rozpoznania, co wu ocenie projektodawcy nie ma uzasadnienia, a zaproponowana zmiana nie wpłynie na ekonomikę postępowania
31	Art. 1 pkt 14 lit. a (w zakresie art. 24 ust. 1 P.g.g.) oraz pkt 95 lit. c (w zakresie art. 108 ust. 9 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	Proponuje się rezygnację z projektowanych zmian art. 24 ust. 1 pkt 2 oraz art. 108 ust. 9 pkt 3a Pgg; W wyniku projektowanego uchylenia pkt 2 w art. 24 w ust. 1 Pgg we wniosku o udzielenie koncesji wnioskodawca nie będzie określał swojego prawa do nieruchomości (przestrzeni), w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność, lub prawa, o ustanowienie którego się ubiega. Zamiast tego – zgodnie z projektowanym art. 108 ust. 9 pkt 3a Pgg – do wniosku o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego będą dołączane „dowody potwierdzające prawo wnioskodawcy do nieruchomości położonej w granicach zakładu górniczego albo zakładu, w granicach której wykonywane są roboty górnicze albo geologiczne”. Projektowane zmiany budzą zdecydowane wątpliwości pod kątem ich zgodności z przepisami dotyczącymi koncesjonowania działalności regulowanej Pgg oraz prawidłowej kolejności etapów planowania i prowadzenia procesu inwestycji	**Uwaga uwzględniona częściowo.** Projektodawca zrezygnował z uchylenia art. 24 ust. 1 pkt 2 P.g.g. i zaproponował następujące brzmienie przepisu: *„2) prawa wnioskodawcy do przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność lub prawo, o ustanowienie którego ubiega się wnioskodawca;”* Jednocześnie projektodawca dodał przepis art. 24 ust. 1 pkt 2a P.g.g. w brzmieniu: *„2a) prawa wnioskodawcy do nieruchomości, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność, lub prawo, o ustanowienie*

			„górniczych". Przyjęcie projektowanych rozwiązań prawnych utrudni przedsiębiorcy realizację praw wynikających z koncesji na etapie ruchu zakładu górniczego, a w konsekwencji może nastąpić podważenie zaufania do porządku prawnego oraz organów administracji. Koncesja określa w szczególności przestrzeń, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność (art. 31 ust. 1 pkt 2 Pgg), natomiast plan ruchu sporządza się z uwzględnieniem m.in. warunków określonych w koncesji (art. 108 ust. 3 Pgg). W związku z powyższym, regulacja nakazująca przedstawienie, przed otrzymaniem koncesji, prawa do dysponowania tą przestrzenią przez wnioskodawcę jest w pełni zasadna. Jednocześnie, w myśl art. 41 ust. 1 Pgg, stronami postępowań koncesyjnych w odniesieniu do działalności wykonywanej w granicach nieruchomości gruntowych są ich właściciele (użytkownicy wieczyści), więc jako stronom postępowania przysługuje im szereg uprawnień, dzięki którym mogą chronić swoje prawa do przestrzeni, w której ma być wykonywania koncesjonowana działalność. Również na etapie przed udzieleniem koncesji należy przeprowadzić postępowanie w sprawie uzyskania decyzji środowiskowej i krąg podmiotów będących stronami tego postępowania jest bardzo szeroki. Tymczasem stroną postępowania w sprawie zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego jest jedynie przedsiębiorca, a nie właściciele (użytkownicy wieczyści) nieruchomości gruntowych. Reguła ta wynika obecnie z art. 105 Pgg, a została wypracowana w toku kilkudziesięcioletniej praktyki, popartej orzecznictwem sądowym. Jest to w pełni słuszna zasada, ponieważ plan ruchu zakładu górniczego jest opracowywany na jednym z końcowych etapów inwestycji „górniczej" i stanowi dokument określający wyłącznie techniczne parametry działania zakładu górniczego. Skutkiem przyjęcia projektowanej regulacji może być to, że przedsiębiorca będzie określał granice zakładu górniczego w zależności od tego, czy posiada prawa do nieruchomości. Już w aktualnym stanie prawnym przedsiębiorcy obejmują granicami zakładu górniczego nie tylko miejsca wykonywania robót górniczych albo geologicznych, ale również inne tereny, które w ich ocenie są im potrzebne do prowadzenia działalności w związku z otrzymanymi koncesjami. Chodzi o zakłady przeróbcze zlokalizowane poza wyrobiskami, place składowe i remontowe lub miejsca magazynowania odpadów związanych z działalnością zakładu górniczego. Niektórzy przedsiębiorcy mają również zamiar objąć granicami zakładu górniczego farmy fotowoltaiczne, które będą produkować energię do zasilania maszyn, urządzeń lub instalacji zakładu górniczego. Należy ponadto mieć na uwadze, że jeżeli koncesji udzielił starosta, to nie sporządza się planu ruchu zakładu górniczego, a ruch zakładu górniczego prowadzi się na podstawie warunków określonych w koncesji. W związku z powyższym, przedsiębiorca prowadzący ruch na podstawie koncesji starościańskiej w istocie nie będzie musiał przed żadnym z organów administracji przedstawić prawa do dysponowania nieruchomością. W ocenie organów nadzoru górniczego zasadnym jest pozostawienie obowiązujących regulacji, ponieważ na etapie planowania ruchu zakładu górniczego lub zakładu jest za późno, aby weryfikować prawa do nieruchomości	*którego ubiega się wnioskodawca; wymóg ten nie dotyczy poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania soli kamiennej oraz siarki rodzimej metodą otworową, a także poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania węglowodorów ze złóż, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz podziemnego składowania odpadów;"* W konsekwencji powyższych zmian art. 108 ust. 9 pkt 3a P.g.g. otrzyma następujące brzmienie: *„3a) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu soli kamiennej oraz siarki rodzimej metodą otworową, poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż, a także podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji oraz podziemnym składowaniu odpadów - dowody potwierdzające prawo wnioskodawcy do nieruchomości położonej w granicach zakładu górniczego albo zakładu, w granicach której są wykonywane roboty górnicze albo geologiczne;"*

			objętych koncesją. Wyłącznie przywrócenie pierwotnego brzmienia pkt 2 w art. 24 w ust. 1 Pgg umożliwi udzielanie koncesji na wydobywanie kopalin metodą odkrywkową, ponieważ z założenia w granicach ustanowionych obszarów górniczych przedsiębiorca nie włada prawem do nieruchomości, a więc planuje wykonywanie działalności regulowanej ustawą z naruszeniem praw osób trzecich (cudzych nieruchomości). W konsekwencji, może to prowadzić do żądań i sporów, o których mowa w art. 18 Pgg.	
32	Art. 1 pkt 15 (w zakresie zmiany art. 25 ust. 1 P.g.g.)	Marszałek Województwa Pomorskiego	**Proponowane brzmienie:** w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. We wniosku o udzielenie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny określa się również cel, zakres i rodzaj prac geologicznych, w tym robót geologicznych, oraz zamieszcza się informację o pracach, które mają być wykonywane dla osiągnięcia zamierzonego celu, w tym ich technologiach, a także wskazuje się minimalną kategorię rozpoznania złoża oraz dołącza się informację o przeznaczeniu nieruchomości określnym w MPZP lub w przypadku braku mpzp – o sposobie wykorzystania nieruchomości ustalonym w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy” **Uzasadnienie uwagi:** Konieczność analizy zgodności koncesji z zapisami art. 7 wymaga czasochłonnego pozyskania informacji z urzędu odpowiedniej gminy, dołączenie takiej informacji do wniosku przyspieszy proces administracyjny	**Uwaga nieuwzględniona** Należy zauważyć, że zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy P.g.g. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 2015 r. istniał obowiązek dołączenia do wniosku koncesyjnego informacji o przeznaczeniu nieruchomości, w granicach których ma być wykonywana zamierzona działalność, w szczególności określonym przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego oraz przepisy odrębne. Praktyka stosowania ustawy P.g.g. w tym zakresie pokazała, że wprowadzony od dnia 1 stycznia 2012 r. obowiązek załączania powyższych informacji do wniosku był nieuzasadniony, ponieważ każda koncesja jest opiniowana lub uzgadniana przez organ gminy w zakresie braku sprzeczności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego lub studium, jak również z ustaleniami wynikającymi z przepisów odrębnych, tj. decyzji podjętych na ich podstawie, ograniczających wykorzystanie nieruchomości gruntowych na cele związane z działalnością geologiczną lub górniczą.
33	Art. 1 pkt 16 lit. d (w zakresie zmiany art. 26 ust. 3a P.g.g.)	Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego	Doprecyzować, że o wydanie opinii występuje wnioskodawca przed złożeniem wniosku o wydanie koncesji (ze wskazaniem np., że po uzyskaniu opinii z OUG/upływie terminu na wydanie opinii o koncesję należy wystąpić max. w terminie 1 roku). Ponadto, wniosek o wydanie opinii powinien być wysłany do wiadomości organowi koncesyjnemu lub przepis powinien przewidywać zobowiązanie wnioskodawcy do przedłożenia organowi koncesyjnemu potwierdzenia wystąpienia o wydanie takiej opinii przez OUG. Nie doprecyzowano czy do PZZ wymagane jest przesłanie innych załączników, np. decyzji „środowiskowej” (co jest bardzo zasadne) ALBO: Przepis może wskazywać, że o wystąpienie o opinię występuje organ koncesyjny. W ocenie pracowników Biura Geologa UMWK-P jest to rozwiązanie ,,pewniejsze’’. Przepis zbyt ogólnie reguluje projektowany obowiązek, w żaden sposób nie przewidując, że organ koncesyjny powinien być poinformowany o fakcie złożenia wniosku o opinię do OUG (w przypadku braku wydania takiej opinii w terminie 14-dni mogą powstać problemy, np. wnioskodawca może PZZ nadać zwykłym listem i nie mieć żadnego potwierdzenia nadania). Najpewniejszym rozwiązaniem	**Uwaga uwzględniona** Uwaga zostanie uwzględniona poprzez przeredagowanie przepisów w następujący sposób: **W art. 23 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:** *„2b. Udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż, w zakresie projektu zagospodarowania złoża, z wyłączeniem złóż węglowodorów, wymaga opinii właściwego organu nadzoru górniczego.”* **W art. 26 uchyla się ust. 3a i 3b.** **W art. 107:** **1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:** *„2. Przedsiębiorca przedkłada dodatek do projektu zagospodarowania złoża organowi koncesyjnemu na co najmniej 60 dni przed terminem realizacji zamierzonych zmian.”;* **2) ust. 2a otrzymuje brzmienie:**

			jest nałożenie obowiązku wystąpienia o wydanie takiej opinii przez organ koncesyjny po analizie zgodności wniosku koncesyjnego, PZZ i zapisów decyzji „środowiskowej”.	*„2a. W przypadku gdy dodatek do projektu zagospodarowania złoża dotyczy złóż kopalin , o których mowa art. 10 ust. 1, z wyłączeniem złóż węglowodorów, organ koncesyjny przedkłada go do zaopiniowania właściwemu organowi nadzoru górniczego. Przepisy art. 9 stosuje się odpowiednio.”;* **2) uchyla się ust. 2b** **3) ust. 3 otrzymuje brzmienie:** *„3. Jeżeli wymagają tego potrzeby racjonalnej gospodarki złożem lub ochrony środowiska lub jeżeli dodatek do projektu zagospodarowania złoża nie odpowiada wymaganiom prawa, organ koncesyjny zabrania, w drodze decyzji, realizacji tego dodatku przed upływem 60 dni od dnia jego doręczenia organowi koncesyjnemu .”.*
34	Art. 1 pkt 16 lit. d (w zakresie zmiany art. 26 ust. 3a P.g.g.)	Marszałek Województwa Dolnośląskiego	Przywrócenie obowiązku opiniowania projektu zagospodarowania złoża przez właściwy organ nadzoru górniczego wydaje się zbędną biurokracją i będzie rodzić problemy organom koncesyjnym np. w przypadku, kiedy organ stwierdzi konieczność poprawienia projektu zagospodarowania złoża na etapie prowadzenia postępowania w sprawie udzielenia koncesji, czyli już po zaopiniowaniu przez organ nadzoru górniczego.	**Uwaga nieuwzględniona** Wprowadzona zmiana umożliwiająca organom nadzoru górniczego opiniowanie projektów zagospodarowania złoża dotyczących również złóż wód leczniczych, wód termalnych i solanek jest uwarunkowana koniecznością realizacji zasady racjonalnej gospodarki złożami kopalin oraz zachowania bezpieczeństwa powszechnego, ludzi i środowiska. Poza tym w związku z uwagą Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego (pkt 33 tabeli) zostaną wprowadzone przepisy, zgodnie z którymi to organ koncesyjny będzie przesyłał projekt zagospodarowania złoża do zaopiniowania właściwemu organowi nadzoru górniczego.
35	Art. 1 pkt 19 (w zakresie art. 29 ust. 1 P.g.g)	Konfederacja Lewiatan	Usunięcie art. 1 pkt 19 Projektu. W art. 29 ust. 1 PGG określone zostały przesłanki do odmowy udzielenia koncesji. W aktualnie obowiązującym brzmieniu przepis ten stanowi, że organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji m.in. jeżeli zamierzona działalność „sprzeciwia się interesowi publicznemu, w szczególności związanemu z bezpieczeństwem państwa w tym z interesem surowcowym państwa lub ochroną środowiska w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin”. Zgodnie z proponowanym brzmieniem, art. 29 ust. 1 pkt 1 PGG organ będzie odmawiał udzielenia koncesji jeżeli zamierzona działalność „1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, w szczególności wyrażonemu w dokumentach strategicznych, uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną, związanemu w szczególności z:	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca zrezygnował z odwołania do dokumentów strategicznych uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną. Projektowany art. 29 ust. 1 P.g.g. otrzyma następujące brzmienie: *„1. Jeżeli zamierzona działalność:* *1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, związanemu w szczególności z:* *a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub* *b) interesem surowcowym państwa, lub* *c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub* *d)możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej, lub*

			a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub b) interesem surowcowym państwa, lub c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub d) możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej". Jak wskazano wprost w uzasadnieniu do Projektu (s. 37), projektowane zmiany prowadzą do „rozszerzenia przesłanek odmowy udzielenia koncesji". Po pierwsze, przewidziano, że interes publiczny może być wyrażony „w dokumentach strategicznych, uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną". Oznacza to, że organ koncesyjny będzie mógł odmówić udzielenia koncesji odnosząc się do treści dokumentów strategicznych przyjętych przez Radę Ministrów. Przedmiotowe dokumenty nie stanowią jednak przepisów powszechnie obowiązującego prawa. Ich celem nie jest również „wyrażanie" interesu publicznego. Przedstawiają one wizje i strategie polityczne, nierzadko w sposób bardzo ogólny i z uwzględnieniem wieloletniej perspektywy. Dokumenty strategiczne sporządzane są także w różnych momentach w czasie. W praktyce często zdarza się, że wyrażają wzajemnie sprzeczne postulaty. Proponowana zmiana sprzeciwia się także przyjmowanej na gruncie prawa polskiego koncepcji interesu publicznego jako klauzuli generalnej. W ramach wykładni i zastosowania tej klauzuli w indywidulanej sprawie należy mieć na względzie wartości, które są wspólne dla całego społeczeństwa, mają oparcie w wartościach wskazywanych w Konstytucji i obowiązujących w polskim systemie prawnym zasadach prawa. Źródłem interesu publicznego nie są natomiast „dokumenty strategiczne" przyjmowane przez Radę Ministrów. Biorąc pod uwagę niezwykle szeroką i ogólną treść dokumentów strategicznych przyjmowanych przez Radę Ministrów, udzielanie koncesji regulowanych PGG będzie całkowicie uzależnione od uznania organu koncesyjnego. Oznacza to istotną zmianę modelu koncesjonowania działalności regulowanej PGG. Jak wskazał bowiem obecny Główny Geolog Kraju, Piotr Dziadzio: „Natomiast polskie prawo geologiczne jest tak skonstruowane, że jeśli [wnioskodawca] spełnia wszystkie pozytywne przesłanki do wydania koncesji, to te koncesje są wydawane" . Proponowana zmiana oznacza odejście od tego założenia i wprowadzenie zasady całkowitej dowolności organu w udzielaniu (lub odmowie udzielenia) koncesji. Organ koncesyjny będzie bowiem zobowiązany do odmowy udzielania koncesji w sytuacji gdy stwierdzi że sprzeciwia się to interesowi publicznemu wyrażonemu w „dokumentach strategicznych". Biorąc pod uwagę charakter i treść tych dokumentów, ocena ta będzie uznaniowa.	*2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub w przepisach odrębnych, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych,* *–- organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.";*

			Po drugie, rozszerzenie przesłanek odmowy udzielenia koncesji polega także na wskazaniu jakie dodatkowe kwestie stanowią wyraz interesu publicznego - „interes publiczny ma uwzględniać również bezpieczeństwo energetyczne państwa oraz możliwość pozyskania środków finansowych, związanych z transformacją energetyczną kraju" (s. 37 uzasadnia do Projektu). Zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem należy przyjąć, że w art. 29 ust. 1 PGG wskazano na postaci interesu publicznego np. na racjonalną gospodarkę złożami kopalin. Jeżeli planowana działalność sprzeciwia się jakiekolwiek postaci interesu publicznego wskazanego w tym przepisie, to oznacza, że sprzeciwia się interesowi publicznemu. Zgodnie z Projektem, dodatkowe „postaci" interesu publicznego mają obejmować także możliwość pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej. Mając na względzie konstrukcję przyjętą w art. 29 ust. 1 PGG, stwierdzenie przez organ, że zamierzona działalność może wpływać negatywnie na „możliwość pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej" będzie oznaczało konieczność odmowy udzielenia koncesji. Jak wskazano w uzasadnieniu Projektu (s. 37), organ koncesyjny będzie musiał uwzględnić „możliwe do pozyskania przez regiony wsparcie finansowe, m.in. z Funduszu Sprawiedliwej Transformacji". Zarówno na poziomie władzy centralnej, jak i władz regionalnych wskazuje się, że wydawanie koncesji dot. wydobywania paliw kopalnych jest sprzeczne z Funduszem Sprawiedliwej Transformacji (FST) i doprowadzi do wstrzymania środków z FST . O środki z FST na podstawie terytorialnych planów sprawiedliwej transformacji może się ubiegać 6 regionów – województw – tj. śląskie, dolnośląskie, wielkopolskie, lubelskie, łódzkie i małopolskie. Jeżeli przyjęta zostanie interpretacja, że wydobywanie paliw kopalnych jest sprzeczne z FST i zostanie ona uwzględniona w ww. planach terytorialnych, to udzielanie koncesji dot. złóż paliw kopalnych nie będzie możliwe. Doprowadzi to do dyskryminacji przedsiębiorców prowadzących działalność w tych 6 województwach, względem przedsiębiorców z pozostałych województw. Co więcej, nowelizacja w obecnym brzmieniu będzie dotyczyła nie tylko węgla brunatnego i węgla kamiennego, ale także np. węgla koksującego, który został umieszczony przez Komisję Europejską na liście surowców krytycznych dla Unii Europejskiej z uwagi na jego znaczenie dla rozwoju odnawialnych źródeł energii . Tym samym wydobycie węgla koksującego ma kluczowe znaczenie dla transformacji energetycznej. Zgodnie ze stanowiskiem zaprezentowanym przez Komisję Europejską, w drodze wyjątku dopuszczalne jest rozwijanie zdolności wydobywczych lub produkcyjnych opartych na paliwach kopalnych, jeżeli takie działania „nie będą miały negatywnego wpływu na ścieżkę prowadzącą do	

			osiągnięcia we wszystkich sektorach gospodarki celów na lata 2030 i 2050 określonych w europejskim prawie o klimacie” . Niemniej jednak, projektowana zmiana art. 29 ust. 1 PGG doprowadzi do odmowy koncesji również w stosunku do węgla koksującego, jeżeli jej udzielenie wpłynęłoby na możliwość pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej. Oznacza to, że opracowywane na poziomie regionalnym terytorialne plany sprawiedliwej transformacji mogą stanowić przeszkodę do udzielania koncesji na obszarach nimi objętymi. Plany sporządzane na poziomie regionalnym będą przeszkodą do udzielania koncesji przez organ centralny – zgodnie z Projektem przez Głównego Geologa Kraju w odniesieniu do złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust 1 i 2 PGG – i możliwe, że wbrew interesowi publicznemu o znaczeniu państwowym. Brak jest uzasadnienia dla tak znaczącego rozszerzenia przesłanek odmowy koncesji i odstąpienia od dotychczasowego modelu koncesjonowania działalności regulowanej PGG, opartego na „związaniu” organu przez kompletny wniosek, na rzecz modelu opartego na uznaniowości organu. Konieczność dokonania tak znaczących zmian nie została wyjaśniona w uzasadnieniu do Projektu. Projektowany pkt 2 w art. 29 ust. 1 PGG nie wprowadza zmian i powtarza dotychczasową treść drugiej części art. 29 ust. 1 PGG. W świetle powyższego uzasadnione jest usunięcie art. 1 pkt 19 Projektu.	
36	Art. 1 pkt 19 (w zakresie art. 29 ust. 1 P.g.g)	Konfederacja Lewiatan	Dodanie przepisu przejściowego przewidującego, że do inwestycji (1) które są obecnie na etapie fazy poszukiwawczej lub rozpoznawczej (objętych koncesjami na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin), (2) w odniesieniu do których obowiązuje prawo pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego oraz prawo wyłącznego korzystania z informacji geologicznej, (3) w odniesieniu do których przedłożono wniosek o zatwierdzenie dokumentacji geologicznej, (4) objętych złożonym wnioskiem o udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin - zastosowanie ma art. 29 ust. 1 PGG w brzmieniu dotychczasowym. Propozycja ma zastosowanie w przypadku braku uwzględnienia uwagi z pkt 1 powyżej i usunięcia art. 1 pkt 19 Projektu. Zgodnie z art. 33 ust. 1 Projektu do postępowań o udzielenie koncesji prowadzonych przez ministra właściwego do spraw środowiska zastosowanie znajdą przepisy dotychczasowe. Artykuł 29 ust. 1 PGG w nowym brzmieniu będzie miał natomiast zastosowanie do postępowań o udzielenie koncesji wszczętych po dniu wejścia w życie Projektu. Jak wyjaśniono powyżej, Projekt przewiduje znaczne, wręcz rewolucyjne rozszerzenie przesłanek odmowy udzielenia koncesji. Może dojść do sytuacji, w	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca zrezygnował z odwołania do dokumentów strategicznych uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną. Projektowany art. 29 ust. 1 P.g.g. otrzyma następujące brzmienie: *„ 1. Jeżeli zamierzona działalność:* *1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, związanemu w szczególności z:* *a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub* *b) interesem surowcowym państwa, lub* *c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub* *d)możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej, lub* *2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio w miejscowym planie zagospodarowania*

			której wnioskodawca uzyskałby koncesję w świetle dotychczasowego brzmienia art. 29 ust. 1 PGG, natomiast na podstawie nowego brzmienia przepisu dojdzie do odmowy koncesji na podstawie nowych przesłanek. Jak zostało także zauważone w Projekcie, prowadzenie działalności poszukiwawczej i rozpoznawczej wiąże się ze znacznym ryzykiem i kosztami. Podmiot, który takie ryzyko podejmuje powinien mieć możliwość czerpania korzyści ze swojego odkrycia. Biorąc pod uwagę projektowane rozszerzenie przesłanek odmowy koncesji, nie powinny mieć one zastosowania do inwestycji, które pozostają „w toku" na dzień wejścia w życie Projektu. Jest to uzasadnione w świetle konstytucyjnej zasady ochrony praw nabytych i zakazu działania prawa wstecz. Przedsiębiorcy działając na podstawie dotychczasowych przepisów PGG, w dobrej wierze i zaufaniu do państwa prowadzili lub prowadzą działalność polegającą na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin. Powinni mieć oni możliwość ubiegania się o koncesję wydobywczą na podstawie dotychczasowych przepisów. Zastosowanie w tym przypadku nowych przepisów mogłoby oznaczać brak możliwości uzyskania koncesji wydobywczej po wielu latach prowadzenia działalności poszukiwawczo-rozpoznawczej i poniesieniu znacznych kosztów. Uzasadnione jest zatem dodanie przepisu przejściowego, który będzie przewidywał, że art. 29 ust. 1 PGG w dotychczasowym brzmieniu będzie miał zastosowanie w przypadku inwestycji będących w toku na dzień wejścia w życie Projektu, tj. inwestycji (1) które są obecnie na etapie fazy poszukiwawczej lub rozpoznawczej (objętych koncesjami na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin), (2) w odniesieniu do których obowiązuje prawo pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego oraz prawo wyłącznego korzystania z informacji geologicznej, (3) w odniesieniu do których przedłożono wniosek o zatwierdzenie dokumentacji geologicznej, (4) objętych złożonym wnioskiem o udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin.	*przestrzennego, planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub w przepisach odrębnych, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych,* *–- organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.";* W związku z modyfikacją brzmienia art. 29 P.g.g. w projekcie zachowano przepis przejściowy dotyczący stosowania przepisów w nowym brzmieniu do trwających postępowań koncesyjnych.
37	Art. 1 pkt 19 (w zakresie zmiany art. 29 ust. 1 P.g.g.)	PIG-PIB	Niezdefiniowanymi pojęciami są: - interes surowcowy państwa, - racjonalna gospodarka złożami kopalin. Ponadto, przedsiębiorca jest zobowiązany załączyć do wniosku koncesyjnego tzw. decyzję środowiskową – konieczne jest zatem sprecyzowanie o jaki aspekt ochrony środowiska chodzi projektodawcy. Już obwiązujący zapis w art. 29.1 obecnej ustawy Pgg budzi uzasadnione wątpliwości w zakresie uznaniowości organu koncesyjnego. Proponujemy, aby artykuł ten został usunięty z obowiązującego prawa, jak i obecnej propozycji nowelizacyjnej, a interes państwa zapisany w art. 29.1 winien być zdefiniowany na nowo - bez tworzenia uznaniowości organu koncesyjnego. Przedsiębiorca powinien wiedzieć, czy jest w stanie uzyskać koncesję, jeśli spełnił	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca zrezygnował z odwołania do dokumentów strategicznych uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną. Projektowany art. 29 ust. 1 P.g.g. otrzyma następujące brzmienie: *„1. Jeżeli zamierzona działalność:* *1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, związanemu w szczególności z:* *a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub*

			wszystkie wymagania przepisów prawa, zwłaszcza, jeśli przedłożył decyzję środowiskową, często wymagającą niezwykle długotrwałej i kosztownej procedury. Prosimy także o ponowne rozważenie zasadności uwzględniania regulacji unijnych związanych z transformacją energetyczną jako przesłanki do odmowy udzielenia koncesji. Uzasadnienie: Przywołany w uzasadnieniu do projektu zmiany ustawy Pgig Fundusz Sprawiedliwej Transformacji jest elementem polityki UE, której celem jest przyspieszenie odchodzenia od wykorzystywania paliw kopalnych w gospodarce. Należy się zastanowić czy jest to wystarczający powód, by „pozyskanie środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej" wiązać z udzieleniem bądź nie udzieleniem koncesji. Zauważyć należy, że katalog możliwości odmowy udzielenia koncesji ciągle się wydłuża, nasze regulacje są coraz bardziej restrykcyjne i zniechęcające do inwestowania w polskie surowce. Niezbędne jest sformułowanie definicji interesu surowcowego państwa, racjonalnej gospodarki złożami kopalin oraz wyjaśnienie aspektu środowiskowego. Wykreślenie z projektu zmiany Pgig regulacji unijnych związanych z transformacją energetyczną jako przesłanki do odmowy udzielenia koncesji.	*b) interesem surowcowym państwa, lub* *c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub* *d)możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej, lub* *2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub w przepisach odrębnych, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych,* *– organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.";*
38	Art. 1 pkt 19 (w zakresie zmiany art. 29 ust. 1 P.g.g.)	Związek Powiatów Polskich	Przewidywanie w przepisie, że odmowa udzielenia koncesji będzie następowała w sytuacji, w której zamierzona działalność sprzeciwia się interesowi publicznemu, w szczególności wyrażonemu w dokumentach strategicznych, uchwalonych przez Radę Ministrów jest *de facto* niekonstytucyjne. Uzależnianie władczego rozstrzygnięcia administracji publicznej od brzmienia dokumentu niemającego charakteru aktu prawnego budzi wątpliwości co najmniej z perspektywy art. 2, 7 i 87 Konstytucji RP. Tego typu stwierdzenia powinny znajdować się w uzasadnieniu do projektu ustawy i pełnić rolę wskazówki interpretacyjnej, a nie „twardej" przesłanki powodującej odmowę udzielenia koncesji.	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca zrezygnował z odwołania do dokumentów strategicznych uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną. Projektowany art. 29 ust. 1 P.g.g. otrzyma następujące brzmienie: *„1. Jeżeli zamierzona działalność:* *1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, związanemu w szczególności z:* *a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub* *b) interesem surowcowym państwa, lub* *c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub* *d)możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej, lub* *2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy*

				ekonomicznej lub w przepisach odrębnych, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych, *–- organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.";*
39	Art. 1 pkt 19 (w zakresie zmiany art. 29 ust. 1 P.g.g.)	Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego	Wykreślenie z przepisu dokumentów strategicznych lub pozostawienie przepisu w obecnym kształcie. Projektowany przepis jest bardzo ogólny i spowoduje wątpliwości interpretacyjne, jakie „dokumenty strategiczne" organ właściwy do wydania koncesji powinien sprawdzić. W konsekwencji nie tylko wydłuży to prowadzone postępowanie, ale również będzie stanowiło potencjalną przyczynę składania odwołań od decyzji udzielających lub nie udzielających koncesji. Dokumenty strategiczne nie są wymienione w katalogu źródeł prawa powszechnie obowiązującego, a właściwie tylko na takie można się przy odmowie wydania koncesji powołać.	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca zrezygnował z odwołania do dokumentów strategicznych uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną. Projektowany art. 29 ust. 1 P.g.g. otrzyma następujące brzmienie: *„1. Jeżeli zamierzona działalność:* *1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, związanemu w szczególności z:* *a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub* *b) interesem surowcowym państwa, lub* *c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub* *d)możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej, lub* *2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub w przepisach odrębnych, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych,* *–- organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.";*
40	Art. 1 pkt 19 (w zakresie zmiany art. 29 ust. 1 P.g.g.)	Marszałek Województwa Śląskiego	Proponuje się pozostawić przepis w dotychczasowym brzmieniu. Zastosowane wyrażenie „sprzeciwia się interesowi publicznemu, w szczególności wyrażonemu w **dokumentach strategicznych"** obciąża organ dodatkową odpowiedzialnością za znajomość tzw. dokumentów strategicznych. Pytanie brzmi: Czy będą one powszechnie dostępne, jeżeli tak to gdzie szukać takich dokumentów? W zależności od ich treści, zależeć może interpretacja tej zgodności przez organ administracji geologicznej.	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca zrezygnował z odwołania do dokumentów strategicznych uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną. Projektowany art. 29 ust. 1 P.g.g. otrzyma następujące brzmienie: *„1. Jeżeli zamierzona działalność:*

				1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, związanemu w szczególności z: *a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub* *b) interesem surowcowym państwa, lub* *c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub* *d)możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej, lub* *2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub w przepisach odrębnych, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych,* *–- organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.";*
41	Art. 1 pkt 22 (w zakresie art. 32a ust. 2 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	Proponuje się, by w projektowanym art. 32a ust. 2 Pgg kropkę zastąpić przecinkiem i dodać wyrazy: „w tym hydrogeologiczne.". Z doświadczeń działalności kontrolnej organów nadzoru górniczego w podziemnych magazynach substancji, w szczególności w podziemnych kawernowych magazynach gazu, wynika, że oprócz konieczności prowadzenia monitoringu tła gazowego wokół magazynów, bardzo ważnym elementem monitoringu, mającym bezpośredni wpływ na środowisko i wody podziemne, jest zapewnienie odpowiedniego zakresu obserwacji hydrogeologicznych.	**Uwaga uwzględniona** W wyniku zmian przepis art. 32a ust. 2 został przenumerowany na ust. 4 i zostało zaproponowane następujące brzmienie: *„4. Minister właściwy do spraw geologii określi, w drodze rozporządzenia, zakres, sposób i częstotliwość monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji, a także format, częstotliwość i tryb przekazywania wyników tego monitorowania, kierując się potrzebami zapewnienia ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa powszechnego, a także uwzględniając uwarunkowania geologiczne, **hydrogeologiczne i geologiczno-inżynierskie**.";*
42	Art. 1 pkt 21 (w zakresie zmiany art. 32 ust. 2 P.g.g.)	PIG-PIB	Proponujemy wskazać jaka dokumentacja geologiczna ma stanowić podstawę wyznaczenia granic obszaru i terenu górniczego co ułatwi interpretację przepisu	**Uwaga nieuwzględniona** Przepis nie budzi wątpliwości interpretacyjnych – należy zauważyć, że rodzaj dokumentacji geologicznej stanowiącej podstawę do wyznaczenia granic obszaru i terenu górniczego, będzie zależał od rodzaju działalności: - dla wydobywania kopaliny ze złoża – dokumentacja geologiczna złoża kopaliny albo dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów, - dla podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów albo podziemnego składowania

				dwutlenku węgla – dokumentacja geologiczno-inżynierska oraz hydrogeologiczna.
43	Art. 1 pkt 23 lit. b (w zakresie art. 39 ust. 1a P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	W projektowanym art. 39 ust. 1a Pgg przewiduje się możliwość „utrzymywania zakładu górniczego w gotowości do czasu udzielenia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla albo podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji; w uzasadnieniu projektu wskazano, że jest to zwolnienie z likwidacji zakładu górniczego, w którym zakończono etap wydobycia kopaliny, natomiast nie jest jasne, jakie przepisy będą miały zastosowanie do „utrzymywania zakładu górniczego w gotowości”;	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca proponuje, aby w art. 1 pkt 23 lit b projektu dodać dodatkowo ust. 1b: *„1b. Do utrzymywania zakładu górniczego w gotowości stosuje się przepisy dotyczące zakładu górniczego i jego ruchu oraz ratownictwa górniczego.”.* Konieczna będzie również zmiana rozporządzenia w sprawie. planów ruchu zakładu górniczego, w których zostaną określone szczegółowe wymagania co do utrzymywania zakładu górniczego w gotowości (poprzez wskazanie, które pkt załącznika nr 3 pn. *Plan ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny otworami wiertniczymi* będą miały zastosowanie, ewentualnie jako nowe załączniki pn. *Plan ruchu zakładu górniczego utrzymywanego w gotowości do podziemnego składowania dwutlenku węgla* oraz pn. *Plan ruchu zakładu górniczego utrzymywanego w gotowości do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji*).
44	Art. 1 pkt 57-64	Związek Zawodowy Ratowników Górniczych	Uważamy, że stwierdzenie kwalifikacji na podstawie posiadanego wykształcenia i niezbędnego minimum okresu praktyki jest słuszne i nie powinno co do zasady być zmieniane. Jednostkowe i sporadyczne przypadki, że są zatrudnione osoby m.in. posiadające dużą wiedzę dającą podstawę do awansu lecz przepisy zamykają im tą drogę, jest oczywiście niesprawiedliwe. Niemniej na podstawie jednostkowych przypadków nie wolno burzyć dobrze działającego systemu.	**Uwaga nieuwzględniona** Ogólny charakter uwagi, która nie zawiera konkretnej propozycji, ani stanowiska, nie pozwala ustosunkować się szerzej do tej uwagi. Należy jednak zauważyć, że w uzasadnieniu projektu ustawy wyjaśniono powody projektowanych zmian P.g.g. w zakresie kwalifikacji górniczych. W odniesieniu do kwalifikacji w zakresie ratownictwa górniczego w projekcie ustawy nie przewidziano zmian w wymaganiach dotyczących przygotowania zawodowego lub doświadczenia zawodowego, nie przewiduje się również zmian w szczegółowych wymaganiach, określanych w rozporządzeniu przewidzianym do wydania na podstawie upoważnienia zawartego w art. 69a P.g.g. Zmianie ulegnie tylko podmiot dokonujący sprawdzenia spełniania tych wymagań, ponieważ zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 58 ust. 2 pkt 6 i 7 P.g.g., sprawdzenia wymagań będzie dokonywał Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.
45	Art. 1 pkt 57 (w zakresie zmiany art. 50 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	Proponuje się dodanie po ust. 3 ust. 3a i 3b w brzmieniu: „3a. Osoba posiadająca stwierdzone kwalifikacje do wykonywania czynności w zawodzie geolog w kategorii I-III może wykonywać czynności geologa górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może zostać uwzględniona.

			3b. Osoba posiadająca stwierdzone kwalifikacje do wykonywania czynności w zawodzie geolog w kategorii IX może wykonywać czynności geofizyka górniczego w podziemnych zakładach górniczych."; W aktualnym stanie prawnym, stosownie do art. 50 Pgg, osoby wykonujące czynności polegające na wykonywaniu, dozorowaniu i kierowaniu pracami geologicznymi, z wyjątkiem badań geofizycznych innych niż badania sejsmiczne i geofizyki wiertniczej, są obowiązane posiadać kwalifikacje w zawodzie geolog określone Pgg. Ponadto, ustalono kategorie kwalifikacji w zawodzie geolog w zakresie czynności polegających na wykonywaniu, dozorowaniu i kierowaniu pracami geologicznymi w określonych zakresach. Kwalifikacje określone w art. 50 ust. 2 pkt 1-8 Pgg upoważniają do wykonywania i kierowania pracami geologicznymi dotyczącymi regionalnych badań budowy geologicznej kraju oraz otworów wiertniczych do rozpoznawania budowy głębokiego podłoża, niezwiązanych z dokumentowaniem złóż kopalin. Jednocześnie należy wskazać, że w przypadku kwalifikacji geologa i geologa górniczego zakres przygotowania zawodowego w postaci wykształcenia i wiedzy wymaganej od tych osób oraz sposób wykonywania zadań jest niemal tożsamy. W związku z powyższym, w wielu przypadkach osoby posiadające kwalifikacje geologa dążą uzyskania kwalifikacji geologa górniczego, po odbyciu odpowiedniej praktyki. Również osoby posiadające kwalifikacje geologa górniczego starają się o uzyskanie kwalifikacji geologa, zgodnie z obowiązującymi przepisami Pgg. Dzięki temu, uzyskują dodatkowe atuty w poszukiwaniu możliwości wykonywania pracy. Należy jednak zauważyć, ze w takiej sytuacji dwa organy administracji są zaangażowane w proces weryfikacji posiadania zbliżonych wymagań do wykonywania czynności bardzo podobnego rodzaju. Kontynuowanie tego dualizmu jest zbędne. Utrzymywanie podziału pomiędzy zawodami geologa i geologa górniczego jest również niekorzystne dla pracodawców, albowiem zmusza ich do zatrudniania zarówno geologa, jak i geologa górniczego, podczas gdy czynności wykonywane przez te osoby są praktycznie tożsame. W związku z powyższym, proponuje się wprowadzenie zmian w regulacjach dotyczących zawodów geologa i geologa górniczego, które stanowią swoiste „uznanie" kwalifikacji, uzyskanych przed Ministrem Klimatu i Środowiska (obecnie) albo przed Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego. Zmiany te zapewnią swobodniejszy przepływ osób posiadających te kwalifikacje dla potrzeb wykonywania czynności w zakresie geologii lub geologii górniczej. W celu osiągnięcia ww. celów, proponuje się: 1) wprowadzenie normy, że osoby, które po wejściu w życie proponowanej nowelizacji uzyskają stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności w zawodzie geolog w kategorii I-III – mogą wykonywać czynności geologa górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 Pgg, 2) wprowadzenie normy, że osoby, które po wejściu w życie proponowanej nowelizacji uzyskają stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności w zawodzie geolog w kategorii IX – mogą wykonywać czynności	

			geofizyka górniczego w podziemnych zakładach górniczych. W związku z proponowaną w projekcie „równoważnością" kwalifikacji geologicznych w kategoriach I-III z kwalifikacjami geologa górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 Pgg, w art. 1 pkt 2 lit. a projektu wprowadzono zasadę, że stwierdzenie posiadania kwalifikacji geologa górniczego uprawnia do wykonywania czynności w zawodzie geolog w kategorii I-VIII i XIII. Dla zapewnienia pełnej spójności, niezbędne jest włączenie do egzaminów dla geologów górniczych elementów prawa ochrony środowiska, prawa wodnego i prawa budowlanego, których znajomość jest wymagana od kandydatów na geologa kategorii I–VII na podstawie art. 64 pkt 1 Pgg. Z drugiej strony, w celu zachowania wysokiego poziomu bezpieczeństwa przy wykonywaniu czynności w ruchu zakładu górniczego przez geologów ww. kategorii konieczne będzie poszerzenie tematyki egzaminów o kwestie dotyczące prowadzenia ruchu zakładu górniczego. Analogicznie do sytuacji geologa górniczego przedstawia się sytuacja geofizyka górniczego w podziemnych zakładach górniczych. Wykształcenie wymagane od kandydatów na geologa kategorii IX i geofizyka górniczego w podziemnych zakładach górniczych jest niemal tożsame. W wymaganiach dotyczących wykształcenia dla kandydata na geologa w kategorii IX, określonych w § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie geologii (Dz. U. poz. 425) wskazano wymóg posiadania dyplomu ukończenia studiów wyższych pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na kierunku lub o specjalności w szczególności: geologia, górnictwo i geologia lub geofizyka. Analogiczne rozwiązanie przyjęto w projektowanym § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie kwalifikacji w zakresie geologii (projekt z dnia 13 sierpnia 2020 r.). Tymczasem w zakresie przygotowania zawodowego dla kandydata na geofizyka górniczego w podziemnych zakładach górniczych, określonych w załączniku nr 4 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego (Dz. U. poz. 1229) wskazano wymóg posiadania tytułu zawodowego w wyniku ukończenia studiów w zakresie: geofizyki, górnictwa, geologii górniczej lub geologii. W świetle powyższego należy wskazać, że zakres uzyskanego wykształcenia w obu zawodach jest podobny. Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że czynności wykonywane przez geofizyków górniczych w podziemnych zakładach górniczych są zbieżne z czynnościami wykonywanymi przez geologów w kategorii IX proponuje się, aby: 1)osoby, które uzyskały stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności w zawodzie geolog w kategorii IX, mogły wykonywać czynności geofizyka górniczego w podziemnych zakładach górniczych; 2)osoby, które po wejściu w życie proponowanej nowelizacji uzyskają stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geofizyka	

			górniczego w podziemnych zakładach górniczych mogą wykonywać czynności w zawodzie geolog w kategorii IX.	
46	Art. 1 pkt 57 lit. a (w zakresie zmiany art. 50 ust. 2 P.g.g.)	Śląski Związek Gmin i Powiatów	Odstąpienie od propozycji przypisania kompetencji badania potencjału termalnego geologom inżynierskim należy uznać za niewłaściwe. Kwalifikacje określone w ust. 2 pkt 6i 7 art. 50 PGG mają nadać upoważnienie do robót geologicznych dotyczących badania potencjału termalnego gruntów i skał geologom inżynierskim, gdy w praktyce roboty te realizują głównie hydrogeolodzy, zapis komplikuje wykonanie badań. Hydrogeologom posiadającym uprawnienia kat. IV i V pozostawia się uprawnienia do dokumentowania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi, Uwzględniają wiedzę i doświadczenie w prowadzeniu robót geologicznych z zakresu hydrogeologii w tym w zakresie wierceń ponad 100m art. 50 ust. 4 powinien brzmieć: *Kwalifikacje określone w ust. 2 pkt 4 i 5 upoważniają do wykonywania i kierowania pracami geologicznymi dotyczącymi badania potencjału termalnego gruntów i skał, w szczególności wykonywania otworów wiertniczych w celu określania potencjału termalnego gruntów i skał.*	**Uwaga nieuwzględniona** Projektowana zmiana polegająca na dodaniu w art. 50 P.g.g. ust. 4 oznacza, że w praktyce osoby posiadające kwalifikacje geologiczne w kategorii VI i VII dostają możliwość wykonywania i kierowania pracami geologicznymi dotyczącymi badania potencjału termalnego gruntów i skał, natomiast osoby posiadające kwalifikacje geologiczne w kategorii IV i V nadal mają możliwość wykonywania takich badań w celu wykorzystania ciepła Ziemi.
47	Art. 1 pkt 57 lit. a (w zakresie zmiany art. 50 ust. 2 P.g.g.)	PIG-PIB	Proponujemy usunąć zapisy dotyczące posadawiania obiektów budowlanych w granicach obszarów morskich RP i wrócić do pierwotnego zapisu. Od wielu lat określenie warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby posadawiania obiektów budowlanych w granicach obszarów morskich RP należało zarówno do osób posiadających kwalifikacje geologiczne kategorii VI jak i VII w związku z tym nie jest zasadne, aby osobom posiadającym kwalifikacje geologiczne kategorii VII odebrać nabyte prawa/uprawnienia.	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca zrezygnował ze zmiany art. 50 ust. 2 pkt 6 i 7, pozostawiając te przepisy w dotychczasowym brzmieniu.
48	Art. 1 pkt 57 lit b (w zakresie zmiany art. 50 ust. 4 P.g.g.)	PIG-PIB	Proponujemy zastąpić słowo „termalnego” na słowo „geotermalnego” z uwagi na stosowane powszechnie pojęcie potencjał geotermalny.	**Uwaga nieuwzględniona** Przyjęta terminologia jest spójna ze stosowaną dotychczas w ustawie P.g.g. i nie ma podstaw do wprowadzenia zmiany.
49	Art. 1 pkt 57 lit. b (w zakresie zmiany art. 50 ust. 4 P.g.g.)	PIG-PIB	W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych proponujemy rozszerzyć zapisy dotyczące Art. 50 dodany ust. 4 i upoważnić osoby posiadające kwalifikacje geologiczne kat. IV i V do wykonywania i kierowania pracami geologicznymi dotyczącymi badania potencjału termalnego (geotermalnego) gruntów i skał, w szczególności wykonywania otworów wiertniczych w celu określania potencjału termalnego gruntów i skał. Proponuje się nowe brzmienie ust. 4. „Kwalifikacje określone w ust. 2 pkt 4, 5, 6 i 7 upoważniają do wykonywania i kierowania pracami geologicznymi dotyczącymi badania potencjału termalnego gruntów i skał, w szczególności wykonywania otworów wiertniczych w celu określania potencjału termalnego gruntów i skał.”	**Uwaga nieuwzględniona** Projektowana zmiana polegająca na dodaniu w art. 50 P.g.g. ust. 4 oznacza, że w praktyce osoby posiadające kwalifikacje geologiczne w kategorii VI i VII dostają możliwość wykonywania i kierowania pracami geologicznymi dotyczącymi badania potencjału termalnego gruntów i skał, natomiast osoby posiadające kwalifikacje geologiczne w kategorii IV i V nadal mają możliwość wykonywania takich badań w celu wykorzystania ciepła Ziemi.
50	Art. 1 pkt 58 lit. d (w zakresie art. 52 ust. 8 P.g.g.)	PIG-PIB	Co w praktyce oznacza i czemu służy sformułowanie „z uwzględnieniem aspektów geologicznych”? Podobnych ograniczeń nie wskazano w stosunku do pracowników urzędu obsługującego organ administracji geologicznej.	**Uwaga nieuwzględniona**

				Brzmienie przepisu stanowi kompromis wypracowany w trakcie uzgodnień wewnątrzresortowych, w ustaleniu którego brał udział podmiot zgłaszający uwagę.
51	Art. 1 pkt 58 lit. d (w zakresie art. 52 ust. 8 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	Proponuje się, aby w projektowanym art. 52 ust. 8 Pgg po pkt. 1 dodać kolejny punkt w brzmieniu: „x) w organach nadzoru górniczego, w sprawowaniu kontroli i nadzoru nad robotami geologicznymi oraz sporządzaniem dokumentacji mierniczo-geologicznej i operatów ewidencyjnych zasobów;”, Osoby zajmujące się geologią w urzędach górniczych sprawują nadzór nad zakładami górniczymi na wszystkich etapach ich funkcjonowania, tj. od planowania i wykonywania prac geologicznych po likwidację zakładu górniczego. Na poszczególnych etapach osoby zatrudnione w nadzorze górniczym zajmują się opiniowaniem projektów zagospodarowania złóż oraz nadzorem nad prowadzeniem ewidencji zasobów złoża i ich przeklasyfikowaniami, a także nad wykonywaniem prac geologicznych na potrzeby ruchu zakładu górniczego lub zakładu, tj. geologiczną i hydrogeologiczną obsługą zakładów górniczych. Prace te są często tożsame z pracami geologicznymi, o których mowa w art. 79 Pgg, a różnica polega wyłącznie na tym, że do ich wykonywania, zgodnie z art. 87 Pgg, nie stosuje się przepisów rozdziału 1 w dziale V Pgg, a ich projektowanie i dokumentowanie jest realizowane poprzez sporządzenie odpowiedniej dokumentacji ruchu zakładu górniczego lub zakładu oraz dokumentacji mierniczo-geologicznej. Z kolei wieloletnie wyniki tych prac, dokumentowane w ww. sposób, stanowią bezpośrednią podstawę do opracowania projektów robót geologicznych, dokumentacji geologicznych (dodatków), projektów zagospodarowania złóż (dodatków) i operatów ewidencyjnych zasobów. b) lit. e – w konsekwencji proponowanej zmiany w art. 52 ust. 8 Pgg w art. 52 ust. 9 Pgg proponuje się po wyrazach „w ust. 8 pkt 1” dodać wyrazy. „i 2”; jednocześnie proponuje się rozważyć całkowite wykreślenie ust. 9, gdyż nie wydaje się zasadne, aby osoby wymienione w proponowanym ust. 8 zdobywały doświadczenie zawodowe bez nadzoru osoby, która posiada odpowiednie kwalifikacje i wiedzę.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może zostać uwzględniona.
52	Art. 1 pkt 59 (w zakresie art. 53 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	Pkt 8 w projektowanym art. 53 w ust. 1 Pgg powinien mieć brzmienie „specjalistyczne w ruchu zakładu górniczego”, ponieważ taka jest ogólna nazwa grupy czynności; w przypadku nieuwzględnienia tej propozycji należy konsekwentnie zmienić brzmienie art. 53 ust. 5 Pgg;	**Uwaga uwzględniona** Ponieważ proponowane w uwadze brzmienie art. 53 ust. 1 pkt 8 jest tożsame z obecnie obowiązującym brzmieniem tego przepisu, projektodawca pozostawi art. 53 ust. 1 pkt 8 w niezmienionym brzmieniu.
53	Art. 1 pkt 60 (w zakresie art. 54 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	W projektowanym art. 54 w pkt 1 w lit. a i d Pgg proponuje się usunąć zbędny zwrot „w przypadku”, ponieważ jest on już zastosowany we wprowadzeniu do wyliczenia w pkt. 1;	**Uwaga uwzględniona**

54	Art. 1 pkt 61 (w zakresie art. 55 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	W art. 55 proponuje się nadanie projektowanemu ust. 2a następujące brzmienie: „2a. Organ nadzoru górniczego, na wniosek kandydata, może uznać za praktykę w zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale wykonywanie czynności, w szczególności w zakładach górniczych lub zakładach prowadzących działalność inną metodą lub podmiotach wykonujących w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone im czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu prowadzącego działalność inną metodą, jeśli doświadczenie nabyte podczas wykonywania tych czynności daje rękojmię prawidłowego wykonywania przez kandydata czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu.”, Zmieniająca się sytuacja gospodarcza powoduje konieczność restrukturyzacji górnictwa kopalin energetycznych. Skutkiem zmian zapowiadanych w tym zakresie będzie konieczność reorganizacji zatrudnienia w zakładach górniczych wydobywających te kopaliny, w szczególności w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny. Jest to problem szczególnie istotny z uwagi na zobowiązania strony rządowej podjęte w umowie społecznej. Należy jednak mieć na uwadze, że zmiany w górnictwie będą dotyczyć również pracowników odkrywkowych zakładów górniczych wydobywających węgiel brunatny oraz zakładów wydobywających węglowodory otworami wiertniczymi. W aktualnym stanie prawnym, podjęcie pracy w zakładach górniczych prowadzących działalność określoną metodą ukierunkowuje na stałe możliwość kariery zawodowej, ponieważ podnoszenie kwalifikacji wymaga posiadania praktyki wyłącznie w zakładach górniczych wydobywających kopaliny określoną metodą. Tymczasem w ruchu zakładu górniczego lub zakładu czynności, np. nadzorowanie pracy przy obsłudze maszyn i urządzeń lub praca w ramach służby mierniczo-geologicznej, są wykonywane niezależnie od rodzaju górnictwa. Jednakże obecnie brakuje rozwiązań prawnych umożliwiających przejście pracowników pomiędzy zakładami górniczymi. W związku z powyższym, zasadne jest przyznanie organom nadzoru górniczego uprawnienia do uznawania, na wniosek kandydata, wykonywania przez niego dotychczasowych czynności za praktykę w rozumieniu przepisów Pgg dla potrzeb stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania czynności, określonych w art. 53 ust. 1 pkt 1-7 Pgg. Kryterium umożliwiającym przedmiotowe uznanie stanowi doświadczenie nabyte w określonym zakładzie górniczym podczas wykonywania czynności, które daje rękojmię prawidłowego wykonywania czynności w ruchu innych rodzajów zakładów górniczych lub zakładów. Dotychczasowe doświadczenia organów nadzoru górniczego wskazują, że kryterium praktyki w rodzaju dookreślonym przepisami aktu wykonawczego do Pgg stanowi utrudnienie w przepływie pracowników pomiędzy poszczególnymi rodzajami górnictwa, co jest szczególnie istotne w dobie restrukturyzacji górnictwa. Wskazane jest przyjęcie zindywidualizowanego rozwiązania w postaci rozstrzygania w odniesieniu do konkretnych przypadków. Wdrożone rozwiązanie będzie służyło np. zwiększeniu możliwości fluktuacji pracowników pomiędzy zakładami górniczymi lub zakładami prowadzącymi działalność odmiennymi metodami. W przypadku zmiany rodzaju górnictwa, pomimo posiadanego kierunkowego wykształcenia i doświadczenia, osoby te muszą zaczynać karierę od początku. Jeśli organy	**Uwaga częściowo uwzględniona.** W art. 55 ust. 2a otrzymuje brzmienie: „*2a. Organ nadzoru górniczego może, na wniosek osoby ubiegającej się o stwierdzenie posiadania kwalifikacji, zwanej dalej „"kandydatem”" uznać za praktykę w zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale wykonywanie czynności, w szczególności w zakładach górniczych lub zakładach prowadzących działalność inną metodą lub podmiotach wykonujących w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone im czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu prowadzącego działalność inną metodą, jeśli udokumentowane doświadczenie zawodowe kandydata, nabyte podczas wykonywania tych czynności, odpowiada praktyce w zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale.”.*

			nadzoru górniczego będą miały możliwość uznawania praktyki w ruchu jednego rodzaju zakładu górniczego dla potrzeb stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania czynności w ruchu innego rodzaju zakładu górniczego, kandydaci, posiadający doświadczenie w jednym rodzaju górnictwa, będą mogli z powodzeniem wykorzystać je dla potrzeb innego rodzaju górnictwa. Takie rozwiązania będą skutkować uelastycznieniem rynku pracy, co jest szczególnie ważne w sytuacji restrukturyzacji górnictwa, ponieważ zapewni przepływ pracowników wykonujących podobne czynności pomiędzy zakładami górniczymi lub zakładami prowadzącymi działalność różnymi metodami. Jednakże szczególnie istotna jest waga społeczna proponowanego rozwiązania. Pracownicy reorganizowanych zakładów górniczych uzyskają istotne wsparcie systemowe. Proponowane rozwiązanie umożliwi im uzyskanie stwierdzenia posiadania kwalifikacji dla potrzeb kontynuowania pracy zawodowej w zakładach górniczych prowadzących działalność inną metodą. Dzięki temu rozwiązaniu, ich wykształcenie, uzupełniane często w trakcie pracy zawodowej, oraz doświadczenie nabyte w toku tej pracy, będzie mogło zostać w pełni wykorzystane, a w konsekwencji – jako doświadczeni pracownicy – będą „atrakcyjni" na rynku pracy. Takie rozwiązanie będzie miało wymierne skutki gospodarcze i społeczne, ponieważ w związku z zapewnieniem możliwości kontynuacji zatrudnienia wzrośnie społeczna akceptacja nadchodzących zmian, nie tylko przez pracowników górnictwa, ale i ich otoczenia, w szczególności członków rodzin.	
55	Art. 1 pkt 61 (w zakresie art. 55 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	W art. 55 w ust. 3 i 4 Pgg proponuje się dokonanie następujących zmian: „…) w ust. 3: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) zakładzie górniczym albo zakładzie lub", – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) podmiocie wykonującym w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone mu czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu.", …) w ust. 4: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) zakładzie górniczym albo zakładzie lub", – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) podmiocie wykonującym w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone mu czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu."; Wspominane wcześniej przekształcenia w górnictwie spowodowały powstanie wielu zakładów prowadzących: likwidację dawnych zakładów górniczych, działalność polegającą na budowie, rozbudowie oraz utrzymywaniu systemów odwadniania zlikwidowanych zakładów górniczych, drążenie tuneli oraz pozostałą działalność, o której mowa w art. 2 Pgg. Osoby prowadzące obsługę geologiczną lub mierniczą takich zakładów muszą posiadać uprawnienia odpowiednio geologa górniczego lub mierniczego górniczego. Projektowane zmiany art. 55 ust. 3 i 4 Pgg umożliwią traktowanie doświadczenia zawodowego (praktyki zawodowej), nabytego w ramach tej obsługi, na równi z praktyką w	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca uwzględni proponowane zmiany, w związku z czym w art. 55: d) w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: *„1) zakładzie górniczym albo zakładzie lub* *2) podmiocie wykonującym w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone mu czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu.",* e) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: *„1) zakładzie górniczym albo zakładzie lub* *2) podmiocie wykonującym w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone mu czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu.",*

			zakładach górniczych, przy ubieganiu się o stwierdzenie kwalifikacji odpowiednio – mierniczego górniczego albo geologa górniczego. Nieuwzględnianie praktyki w zakładach przekreślałoby możliwość awansu zawodowego osobom zatrudnionym w zakładach. Jednocześnie, projektowane brzmienie ww. przepisów jest identyczne z normami zawartymi w art. 55 ust. 5 Pgg, dotyczącymi praktyki geofizycznej.	
56	Art. 1 pkt 63 lit. a tiret ósme (w zakresie art. 58 ust. 1 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	W projektowanej treści art. 58 ust. 1 pkt 10 Pgg proponuje się zmianę spójnika pomiędzy nazwami specjalności na „ochrona środowiska oraz budowlanej", w celu wyraźnego wskazania, że są to dwie odrębne specjalności, a nie jedna, jak np. specjalność „bezpieczeństwa i higieny pracy",	**Uwaga uwzględniona** Art. 58 ust. 1 pkt 10 P.g.g. otrzymuje brzmienie: *„kierownika działu ruchu ochrona środowiska, w wyższym dozorze ruchu i w dozorze ruchu w specjalnościach: budowlanej oraz ochrona środowiska w:"*
57	Art. 1 pkt 63 lit. b tiret pierwsze (w zakresie art. 58 ust. 2 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	W projektowanym art. 58 Pgg przewidziano dwa rodzaje podziemnych zakładów górniczych: „wydobywających węgiel kamienny" oraz „wydobywających kopaliny inne niż węgiel kamienny"; wobec powyższego w **art. 58 w ust. 2 w pkt 1 Pgg** należy nadać następujące brzmienie **tiret trzeciemu**: ***„– kopaliny inne niż węgiel kamienny, lub"***,	**Uwaga uwzględniona** Art. 58 ust. 2 pkt 1 tiret trzecie P.g.g. otrzymuje brzmienie: *„- kopaliny inne niż węgiel kamienny, lub"*
58	Art. 1 pkt 63 lit. b (w zakresie art. 58 ust. 2 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	W **art. 58 ust. 2 pkt 3 Pgg** po lit. b proponuje się dodanie lit. c w brzmieniu: ***„c) w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1,"***, Proponowana zmiana umożliwi ubieganie się o stwierdzenie kwalifikacji mierniczego górniczego osobom, które posiadają wieloletnią praktykę w zakładach prowadzących działalność wyłącznie w oparciu o art. 2 ust. 1 Pgg i podczas egzaminu mogą nie wykazać znajomości zagadnień, które są wymagane od mierniczych górniczych wykonujących czynności w podziemnych zakładach górniczych. Uwzględniając aktualną sytuację gospodarczą należy zauważyć, że znacząco rośnie zapotrzebowanie na prowadzenie obsługi mierniczej dla robót prowadzonych w oparciu o regulacje ujęte w art. 2 ust. ustawy Pgg (SRK S.A. – likwidowane zakłady górnicze, działalność turystyczna w podziemnych wyrobiskach zlikwidowanych zakładów górniczych, tunele). Wyróżnienie takiej kwalifikacji stanowi wyjście naprzeciw oczekiwaniom pracodawców i pracowników zakładów prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg.	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy obecne brzmienie art. 58 ust. 2 pkt 3 lit. a, obejmujące również zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1, jest wystarczające dla realizacji celu wskazanego przez WUG.
59	Art. 1 pkt 63 lit. b (w	Wyższy Urząd Górniczy	W art. 58 ust. 2 pkt 4 Pgg po lit. b proponuje się dodanie lit. c w brzmieniu: „c) w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1,"	**Uwaga nieuwzględniona**

	zakresie art. 58 ust. 2 P.g.g.)		Proponowana zmiana umożliwi ubieganie się o stwierdzenie kwalifikacji geologa górniczego osobom, które posiadają wieloletnią praktykę w zakładach prowadzących działalność wyłącznie w oparciu o art. 2 ust. 1 Pgg i podczas egzaminu mogą nie wykazać się znajomością zagadnień, które są wymagane od geologów górniczych wykonujących czynności w podziemnych zakładach górniczych. Uwzględniając aktualną sytuację gospodarczą należy zauważyć, że znacząco rośnie zapotrzebowanie na prowadzenie obsługi geologicznej dla robót prowadzonych w oparciu o regulacje ujęte w art. 2 ust. ustawy Pgg (SRK S.A. – likwidowane zakłady górnicze, działalność turystyczna w podziemnych wyrobiskach zlikwidowanych zakładów górniczych, tunele). Wyróżnienie takiej kwalifikacji stanowi wyjście naprzeciw oczekiwaniom pracodawców i pracowników zakładów prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg.	W ocenie projektodawcy obecne brzmienie art. 58 ust. 2 pkt 4 lit. a P.g.g., obejmujące również zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1, jest wystarczające dla celu wskazanego przez WUG.
60	Art. 1 pkt 63 (w zakresie art. 58 ust. 3 i 4 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	W konsekwencji proponowanych powyżej zmian w art. 58 w ust. 2 w pkt 3 i 4 Pgg proponuje się dokonanie następujących zmian w **art. 58 Pgg**: – w **ust. 3** wykreślenie pkt 4, – po **ust. 4** dodanie ust. 4a w brzmieniu: *„4a. Wykonywanie czynności kierownika działu mierniczego i jego zastępcy w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 wymaga stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86, lub mierniczego górniczego w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1.”* – w **ust. 5** wykreślenie pkt 4, – po **ust. 6** dodanie ust. 6a w brzmieniu: *„6a. Wykonywanie czynności kierownika działu geologicznego i jego zastępcy w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 wymaga stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne,* *o których mowa w art. 86, lub geologa górniczego w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1*.”,	**Uwaga nieuwzględniona** Ponieważ uwagi dotyczące zmiany art. 58 ust. 2 pkt 3 i 4 P.g.g. nie zostały uwzględnione, nie zostanie również zatem uwzględniona propozycja będąca ich konsekwencją. Ponadto w ocenie projektodawcy analogiczne regulacje funkcjonują już w ustawie P.g.g..

61	Art. 1 pkt 63 (w zakresie art. 59 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	W art. 59 Pgg w konsekwencji proponowanych powyżej zmian w art. 58 w ust. 2 w pkt 3 i 4 Pgg proponuje się dokonanie następujących zmian: a) w ust. 3 w pkt 2 w lit c kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i proponuje się dodanie pkt 3 w brzmieniu: „3) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 stanowi równocześnie stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności: a) kierownika oraz zastępcy kierownika działu mierniczego w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1, b) w wyższym dozorze ruchu w specjalności mierniczej w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1.”, b) w ust. 4 w pkt 2 w lit c kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i proponuje się dodanie pkt 3 w brzmieniu: „3) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1, stanowi równocześnie stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności: a) kierownika oraz zastępcy kierownika działu geologicznego w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1, b) w wyższym dozorze ruchu w specjalności geologicznej w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1.”;	**Uwaga nieuwzględniona** Ponieważ nie uwzględniono w projekcie proponowanych zmian art. 58 ust. 2 pkt 3 i 4 P.g.g., również zmiany, które miałyby być ich konsekwencją nie mogą zostać uwzględnione.
62	Art. 1 pkt 63 lit. h (w zakresie art. 58 ust. 10 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	W projektowanym art. 58 ust. 10 Pgg należy odesłać do ust. 1 pkt 4a (zamiast do ust. 1 pkt 5), ponieważ taki jest cel odesłania, a ponadto pkt 5 w art. 58 ust. 1 został uchylony na mocy art. 1 pkt 63 lit. a tiret siódme projektu;	**Uwaga uwzględniona**
63	Art. 1 pkt 64 (w zakresie art. 60 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	W art. 60 Pgg proponuje się dokonanie następujących zmian: a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. Osoba posiadająca stwierdzone kwalifikacje do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86, albo geologa górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 może wykonywać czynności w zawodzie geolog w kategorii I-VIII i XIII.”, b) w ust. 6 w pkt 3 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy przedłożony do konsultacji.

			„4) w zawodzie geolog w kategorii IX."; Uzasadnienie proponowanych zmian zostało zawarte w uzasadnieniu do propozycji zmiany w art. 50 Pgg.	
64	Art. 1 pkt 65 lit. a (w zakresie art. 61 ust. 1 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	W projektowanym art. 61 ust. 1 Pgg należy odesłać do art. 53 ust. 1 pkt 1-7 (zamiast art. 53 ust. 1 pkt 1-5), ponieważ taki jest cel odesłania	**Uwaga uwzględniona** W przepisie zostanie uwzględnione odesłanie do art. 53 ust. 1 pkt 1 i 4 -7 (pkt 2 i 3 zostały uchylone w art. 1 pkt 59 lit. a tiret trzecie).
65	Art. 1 pkt 65 lit. b (w zakresie art. 61 ust. 3 pkt 2 P.g.g.)	PIG-PIB	Należy wskazać co w sytuacji kiedy podmiot, na rzecz którego sporządzono opracowania już nie istnieje?	**Uwaga nieuwzględniona** Są różne sposoby potwierdzenia praktyki. Brzmienie przepisu stanowi kompromis wypracowany w trakcie uzgodnień wewnątrzresortowych, w ustaleniu którego brał udział podmiot zgłaszający uwagę.
66	Art. 1 pkt 66 (w zakresie art. 65 ust. 11 pkt 1 P.g.g.)	Marszałek Województwa Dolnośląskiego	Dopuszczenie kandydata do egzaminu zachowujące ważność przez 3 lata będzie stwarzać niepotrzebne problemy komisjom egzaminacyjnym działającym przy Marszałkach Województw. Komisje egzaminacyjne będą musiały przez 3 lata wysyłać zawiadomienia o konkretnym terminie egzaminu. Kandydaci często nie przyjeżdżają na egzamin i nie informują o tym. Tym samym blokują miejsca innym osobom chcącym przystąpić do egzaminu. Proponuje się pozostawić dotychczasowy zapis, tj.: „11. W przypadku kwalifikacji: 1) do wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi ten, kto nie przystąpił do egzaminu, zachowuje prawo do przystąpienia do niego w najbliższym terminie.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja zmiany art. 65 ust. 11 pkt 1 P.g.g. umożliwi sprawną organizację egzaminów oraz ograniczy koszty przeprowadzania egzaminów, z uwagi na fakt, że osoby niezainteresowane dalszym ubieganiem się o kwalifikacje nie będą na nie zapraszane oraz uwzględniane jako potencjalni zdający. Obecnie organ administracji geologicznej nie posiada informacji, czy osoba nieprzystępująca do egzaminu kolejny raz jest nadal zainteresowana ubieganiem się o stwierdzenie kwalifikacji. Kandydat, który przez trzy lata od dnia doręczenia informacji o dopuszczeniu do egzaminu nie przystąpi do niego lub przystąpi, ale uzyska wynik negatywny z egzaminu, będzie musiał ponownie złożyć wniosek o stwierdzenie kwalifikacji. Projektowana zmiana stanowi rozwiązanie problemu, o którym mowa w uwadze.
67	Art.1 pkt 67 lit. a (w zakresie art.69a ust. 1 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	a) punkty 1 i 2 oznaczyć odpowiednio jako lit. a i b, b) lit. b – w projektowanym art. 69a Pgg w ust. 1 w pkt. 1: — w lit. a należy odesłać do art. 53 ust. 1 pkt 1-7 (zamiast art. 53 ust. 1 pkt 1-5), ponieważ taki jest cel odesłania, — w lit. b należy odesłać do art. 53 ust. 5 (zamiast art. 53 ust. 1 pkt. 3), ponieważ taki jest cel odesłania;	**Uwaga uwzględniona w części** Uwaga zasadna w zakresie lit. a, ale projektodawca zrezygnował z pkt 1. Projektodawca zrezygnował również ze zmiany lit. b w art. 69a ust. 1 pkt 1, ponieważ przepis w zaproponowanym w uwadze brzmieniu jest identyczny z obecni obowiązującym. W art. 69a w ust. 1 w pkt 1 P.g.g. lit. a otrzyma brzmienie: *„dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 i 4–7,"*

68	Art. 1 pkt 68 (w zakresie art. 79 P.g.g)	Wyższy Urząd Górniczy	Proponuje się dodanie „w” przed „art. 74”;	**Uwaga uwzględniona** (Uwaga dotyczy art. 79 P.g.g.)
69	Art. 1 pkt 69 (w zakresie art. 80 ust. 2 P.g.g.)	PIG-PIB	Proponujemy powrót do pierwotnego zapisu. Obowiązek ustalenia wszystkich stron postępowania powinien ciążyć na organie przed którym toczy się dane postępowanie. Zmiany w ewidencji gruntów są bardzo dynamiczne. W ciągu 3 miesięcy od złożenia wniosku działki mogą ulec scaleniu, podzieleniu lub zmianie właściciela. Starostowie mają stały dostęp do bieżącej ewidencji gruntów. Zrzucanie obowiązku pozyskiwania wypisów (w niektórych przypadkach jest to odpłatnie) na wnioskodawcę jest nietrafione. Zdajemy sobie sprawę, że jest to ułatwienie dla organu, ale w praktyce często ustalenia wykonawcy projektu robót odnośnie właściciela mają się nijak do sytuacji rzeczywistej w momencie rozpoczęcia postępowania administracyjnego zwłaszcza w przypadku projektów robót dla dużych obszarów (inwestycji liniowych, atlasów geologiczno-inżynierskich itp.). Ponadto aby uzyskać wypis, trzeba się wykazać interesem prawnym, co spowoduje, że w przypadku rozbudowy sieci obserwacyjno-badawczej wód podziemnych wnioskodawca (PIG-PIB) będzie musiał uzyskać odpowiednie pismo od właściciela gruntu i/lub z nim osobiście jechać do starostwa po wypis. Ponieważ właściciel gruntu nie ma bezpośredniego interesu w budowie otworu obserwacyjnego sieci obserwacyjno-badawczej wód podziemnych na swoim gruncie, obowiązek dostarczenia wypisu z gruntów może zniechęcić osoby prywatne do wyrażania zgody na ich lokalizację na swoich gruntach.	**Uwaga nieuwzględniona** Należy zauważyć, że obowiązek ustalenia wszystkich stron postępowania ciąży na organie, przed którym toczy się dane postępowanie. Niemniej jednak to na wnioskodawcy powinien spoczywać obowiązek uzyskania i dołączenia do wniosku wypisów z ewidencji gruntów i budynków powinien spoczywać na wnioskodawcy. Dołączenie wypisów do wniosku znacznie przyspieszy postępowanie, w przeciwnym razie organ przed zawiadomieniem stron o wszczęciu postępowania musiałby sam uzyskać ten wypis. Poza tym trudno zgodzić się z twierdzeniem, że zmiany w ewidencji gruntów są bardzo dynamiczne (nie wynika to z doświadczeń projektodawcy). Jednocześnie należy podkreślić, że to wnioskodawcy powinno zależeć na prawidłowym wskazaniu nieruchomości oraz ich właścicieli, z którymi przed rozpoczęciem robót geologicznych jest zobowiązany zawrzeć umowę o korzystaniu z nieruchomości.
70	Art. 1 pkt 69 (w zakresie art. 80 ust. 3 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	Proponuje się nadanie następującego brzmienia art. 80 ust. 3 Pgg: „3. Stronami postępowania o zatwierdzenie projektu robót geologicznych są: 1) właściciele (użytkownicy wieczyści) nieruchomości gruntowych, w granicach których mają być wykonywane roboty geologiczne; 2 przedsiębiorcy (użytkownicy górniczy) prowadzący działalność polegającą na wydobywaniu wód leczniczych, w przypadku projektowania robót geologicznych w granicach ich obszarów górniczych; 3) wnioskodawca, w przypadku badań sejsmicznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, oraz w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju. Przepisy art. 41 stosuje się odpowiednio.”; Częstą praktyką jest wiercenie studni do poboru wód zwykłych na obszarach współwystępowania wód zwykłych i wód leczniczych. Sytuacja taka, w określonych przypadkach może prowadzić do niszczenia złoża wód leczniczych, np. przez jego odgazowanie, lub doprowadzić do eksploatowania wód leczniczych pod pozorem eksploatacji wód zwykłych, co narusza interes prawny przedsiębiorcy, a tym samym interes Skarbu Państwa, który czerpie korzyść z dysponowania kopaliną.	**Uwaga nieuwzględniona** Proponowana zmiana ma charakter głównie redakcyjny. Przedsiębiorcy prowadzący działalność na podstawie koncesji na wydobywanie wód leczniczych są stronami postępowania na podstawie art. 28 K.p.a.

71	Art. 1 pkt 69 (w zakresie art. 80 ust. 8 P.g.g.)	PIG-PIB	Informacja o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych (kopia decyzji) kierowana jest jedynie do OAG i NG. Analogicznie jak w przypadku decyzji zatwierdzających dokumentacje, kopia decyzji powinna trafiać także do PSG. Docelowym rozwiązaniem powinien być rejestr działający w systemie teleinformatycznym, w którym organ wydający decyzję dokonywałby wpisu dot. wydanej decyzji, zakresu projektu, itd. Propozycja brzmienia: *8.Organ administracji geologicznej, który zatwierdził projekt robót geologicznych, niezwłocznie doręcza kopię decyzji właściwym miejscowo organom administracji geologicznej, nadzoru górniczego oraz państwowej służbie geologicznej.*	**Uwaga częściowo uwzględniona** W art. 80 ust. 8 ustawy P.g.g. otrzyma brzmienie: *„8. Organ administracji geologicznej, który zatwierdził projekt robót geologicznych, niezwłocznie doręcza kopię decyzji właściwym miejscowo organom administracji geologicznej, nadzoru górniczego oraz państwowej służbie geologicznej.”* Zagadnienie utworzenia rejestru wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być uwzględnione w projekcie.
72	Art. 1 pkt 69 lit. f projektu (dodający art. 80 ust. 10-12 P.g.g.)	Związek Powiatów Polskich	W proponowanych przepisach ma miejsce chaos terminologiczny – poszczególne ustępy odwołują się do wcześniejszych jednostek, używając słów „decyzja” czy „postępowanie”, przy czym w jednostce, do której odwołuje się dany ustęp mowa jest o dwóch różnych decyzjach czy dwóch różnych postępowaniach. Można np. odnieść wrażenie, że projektodawcy w ust. 11 chcieli się odwołać do postępowania z ust. 1, a nie do postepowania toczącego się z udziałem społeczeństwa, skutkującego podjęciem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy przepis jest jednoznaczny i nie budzi wątpliwości. Ponadto jest on analogiczny do przepisu obowiązującego już w ustawie P.g.g. – art. 33 ust. 2 i 3, art. 108 ust. 11b-11d ustawy P.g.g.
73	Art. 1 pkt 69 (w zakresie zmiany brzmienia art. 80 ust. 4)	Marszałek Województwa Śląskiego	Zasadnym byłoby obligatoryjne przedstawianie 1 egz. Projektu w postaci elektronicznej, gdyż zawsze występuje konieczność jego opiniowania, a w przypadku konieczności wystąpień do innego organu, co do zasady korespondencja powinna być kierowana przez ePUAP.	**Uwaga nieuwzględniona** Zaproponowana zmiana w art. 80 ust. 4 ustawy P.g.g. jest nieakceptowalna. Z doświadczenia organu koncesyjnego wynika, że praktycznie w przypadku każdego PRG konieczne jest jego uzupełnienie bądź złożenie wyjaśnień. Wobec powyższego nie jest uzasadnione, aby w aktach postępowania gromadzić kilka/kilkanaście nośników z nieaktualnymi wersjami PRG. W zaproponowanym brzmieniu, złożenie kopii PRG w postaci elektronicznej będzie wymogiem formalnym, którego nieuzupełnienie może skutkować pozostawieniem wniosku bez rozpoznania, co w ocenie projektodawcy nie ma uzasadnienia, a zaproponowana zmiana nie wpłynie na ekonomikę postępowania.
74	Art. 1 pkt 72 (w zakresie zmiany art. 82 P.g.g.)	Marszałek Województwa Mazowieckiego	Proponuje się rozszerzenie nowelizacji poprzez nadanie nowego brzmienia ust. 2 pkt 2 w art. 82 ustawy: *„2) próbek uzyskanych w wyniku robót geologicznych w zakresie określonym w koncesji **lub decyzji zatwierdzającej projekt robót geologicznych** i wyników badań tych próbek.”* Wnioskowana zmiana zlikwiduje istniejącą lukę w przepisie, która nie uwzględnia, iż próbki trwałego przechowywania z wierceń poszukiwawczych wód podziemnych zaliczanych do kopalin (art. 10 ust. 2), w myśl art. 82 ust. 2, muszą być na bieżąco przekazywane państwowej służbie geologicznej, stąd zakres ich przekazywania może wynikać jedynie z decyzji zatwierdzającej	**Uwaga uwzględniona**

			projekt robót geologicznych, a nie z koncesji, która jest podstawą wykonywana robót geologicznych, tylko dla złóż wymienionych w art. 10 ust. 1.	
75	Art.1 pkt. 72 (w zakresie art. 82 ust. 8 P.g.g.)	PIG-PIB	Określenie daty powstania prawa „od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną lub do dnia przekazania dokumentacji sporządzonej …" jest bardzo niejednoznaczne i w praktyce trudne do ustalenia. Jaki formalny dokument, dostępny dla podmiotów zainteresowanych określa datę doręczenia? Czy chodzi o doręczenie decyzji przedsiębiorcy czy organom i PSG wskazanym w przepisie do stosowania ochrony informacji? Problemem pozostaje także dość powszechna sytuacja w której powstała dokumentacja dotyczy jedynie fragmentu obszaru objętego rozpoznaniem geologicznym. Status informacji znajdującej się poza obszarem np. udokumentowanego złoża pozostaje niejasny. Optymalnym rozwiązaniem byłoby przywrócenie zasady zgodnie z którą, szczególna ochrona informacji ma miejsce w okresie przysługiwania uprawnienia do wykonywania robót geologicznych („roboty w toku"). Moment formalnego zakończenia realizacji prac –wygaśniecie decyzji zatwierdzającej projekt robót – byłby tożsamy z końcem szczególnej ochrony informacji i zmiana statusu z „bieżącej" na „archiwalną". Proponuje się brzmienie: „do dnia wygaśnięcia decyzji na podstawie której wykonano prace geologiczne" lub co najmniej:„do dnia wydania decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną lub do dnia przekazania dokumentacji sporządzonej (…) do właściwego archiwum." Proponuje się brzmienie: „do dnia wygaśnięcia decyzji na podstawie której wykonano prace geologiczne" lub co najmniej: „do dnia wydania decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną lub do dnia przekazania dokumentacji sporządzonej (…) do właściwego archiwum."	**Uwaga nieuwzględniona** Przepis jest jednoznaczny i nie budzi wątpliwości: – dniem doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną jest dzień jej doręczenia stronie postępowania (przedsiębiorcy), - dniem przekazania dokumentacji sporządzonej w przypadkach, o których mowa w art. 92 ustawy P.g.g., jest dzień wpływu tej dokumentacji do organu. W pozostałym zakresie – propozycja poza projektem ustawy. (wymagane jest przeprowadzenie dogłębnej analizy pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.).
76	Art. 1 pkt 72 (w zakresie art. 82 ust. 8 P.g.g.)	PIG-PIB	Niezbędny jest przepis przejściowy „regulujący" status informacji przekazanych od 01.01.2015 r. (od momentu wejścia w życie nowelizacji z 26.08.2014 r. poz 1133). Bez takiego przepisu dokumentacje ujęte w art. 92 pkt 1, 2, 4 i 6 przekazane od 01.01.2015 r. do wejścia w życie proponowanej nowelizacji nadal będą posiadały status IGBD. W związku z powyższym dokumentacje takie nigdy nie będą mogły być udostępniane innym podmiotom. „Do informacji geologicznych przekazanych na podstawie art. 82 ust 2 od dnia 1 stycznia 2015 r do dnia wejścia w życie ustawy, przepisy art. 82 ust 8 stosuje się odpowiednio."	**Uwaga uwzględniona** Zostanie dodany przepis przejściowy w brzmieniu: *Do informacji geologicznej przekazanej na podstawie art. 82 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 82 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.*
77	Art. 1 pkt 75 (w zakresie zmiany art. 85 ust. 1 P.g.g.)	KSZNOŚiL NSZZ Solidarność	W Art. 85.1 skreślić: pkt 1) wiercenia w celu wykorzystania ciepła Ziemi. Zapis ten nie współbrzmi choćby z Art. 161.2.5 delegującym zatwierdzanie projektu robót geologicznych na szczebel starosty, wyjmując ponadto głębokie wiercenia z procedury zatwierdzania projektu robót geologicznych Jako uzasadniamy dalej, projekty robót geologicznych wykonywane dla głębokich wierceń w celu badania możliwości wykorzystania ciepła Ziemi powinny być zatwierdzane przez Ministra właściwego ds. środowiska (nie starostę), a wcześniej opiniowane przez Państwową Służbę Geologiczną i Państwową Służbę Hydrogeologiczną (płytkie wiercenia do 30 m poza obszarami	**Uwaga nieuwzględniona** Zgodnie z ustaleniami z posiedzenia KWRiST projekt robót geologicznych obejmujących wiercenia w celu wykorzystania ciepła Ziemi będzie podlegał zgłoszeniu staroście.

			górniczymi takiej procedury nie wymagają i są już zasadnie wyłączone z zakresu stosowania Ustawy w Art. 3 pkt. 2)	
78	Art. 1 pkt 75 (w zakresie zmiany art. 85 ust. 2 P.g.g.)	Marszałek Województwa Pomorskiego	**Proponowane brzmienie:** Art. 85 ust. 2 Projekt robót geologicznych podlega zgłoszeniu starości **Uzasadnienie uwagi:** Pozostawienie dotychczasowych przepisów bez zmian. Urzędy marszałkowskie nie maja wystarczającej obsady etatów do prowadzenia dodatkowych spraw	**Uwaga uwzględniona** Zgodnie z ustaleniami z posiedzenia KWRiST.
79	Art. 1 pkt 75 (w zakresie zmiany art. 85 ust. 2 P.g.g.)	Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego	Pozostawienie dotychczasowych przepisów bez zmian LUB odpowiednie dofinansowanie urzędów Urzędy marszałkowskie nie maja wystarczającej obsady etatów do prowadzenia dodatkowych spraw. Dofinansowanie zadań z budżetu państwa nie wystarcza na pokrycie minimalnej pensji pracowników – dotyczy to w szczególności województw w których nie występują kopalnie kopalin energetycznych i w związku z tym brak jest dochodów z tytułu opłat eksploatacyjnych. Zasadne jest uwzględnienie w opłatach eksploatacyjnych dochodu dla samorządu z powodu obowiązku weryfikacji naliczania opłat eksploatacyjnych wpływających od przedsiębiorców w okresach rozliczeniowych.	**Uwaga uwzględniona** Zgodnie z ustaleniami z posiedzenia KWRiST.
80	Art. 1 pkt 75 (w zakresie zmiany art. 85 ust. 2 P.g.g.)	Śląski Związek Gmin i Powiatów	Projekt robót geologicznych dotyczący wykorzystania ciepła Ziemi został przypisany kompetencji marszałka województwa. Zakres kompetencji powinien pozostać bez zmian lub być współdzielony w zależności od rozmiaru inwestycji pomiędzy ograny administracji geologicznej: marszałka/starostę. Wiercenia w celu wykorzystania ciepła Ziemi wiążą się aktualnie najczęściej z inwestycjami prywatnych inwestorów, które mają charakter lokalny, nie – wojewódzki (są to działania istotne z uwagi na możliwość kolizji planowanych robót z infrastrukturą, rozszczelnienie poziomów wodonośnych czy migrację zanieczyszczeń w głąb górotworu). Ilość projektowanych robót w tym zakresie rośnie, a geolodzy powiatowi ugruntowali już swoje kompetencje w tym zakresie. Marszałkowie województw przy obecnym składzie osób zajmujących się tematyką geologii, ilością bieżących spraw oraz rosnącym zainteresowaniem społeczeństwa instalacją pomp ciepła, nie będą w stanie poświęcić należytego czasu na przeanalizowanie przedłożonych projektów. Ponadto możliwość kontroli robót terenowych zostanie praktycznie wykluczona, zwłaszcza dla lokalizacji oddalonych od urzędów marszałkowskich. Ograniczona też zostanie możliwość konsultacji inwestorskich, co w praktyce przyczyni się do tworzenia szarej strefy działań związanych z wykonaniem pomp ciepła. Ponadto sama procedura, niekończąca się wydaniem decyzji, rodzi wiele problemów. Milcząca zgoda po 30 dniach, w praktyce odwleka termin wejścia w teren w celu realizacji robót geologicznych. Celowym jest wprowadzenie formy	**Uwaga częściowo uwzględniona** Zgodnie z ustaleniami z posiedzenia KWRiST projektodawca zdecydował się pozostawić w kompetencji starostów projekty robót geologicznych dotyczące ciepła Ziemi. W zakresie uwagi dotyczącej wprowadzenia zaświadczenia informuję, że wydanie takiego zaświadczenia jest możliwe na podstawie obowiązujących przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego (art. 122c).

			zaświadczenia o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu, na wzór rozwiązań z prawa budowlanego.	
81	Art. 1 pkt 75 (w zakresie zmiany art. 85 ust. 2 P.g.g.)	Marszałek Województwa Dolnośląskiego	Planowane zwiększenie kompetencji marszałków, bez odpowiedniego zabezpieczenia środków w budżecie Państwa spowoduje w wielu województwach bardzo duże obciążenie, którego skutkiem będzie przewlekłość wszystkich, pozostałych postępowań. Ponadto wskazana w "Ocenie skutków regulacji" kalkulacja przewidująca zwiększenie etatyzacji w urzędach marszałkowskich o 32 etaty jest wysoce niedoszacowana, biorąc np. pod uwagę ilość spraw prowadzonych przez starostwa np. w województwie dolnośląskim	**Uwaga uwzględniona** Zgodnie z ustaleniami z posiedzenia KWRiST.
82	Art. 1 pkt 75 (zmieniający art. 85 P.g.g.), art. 1 pkt 119 (zmieniający art. 161 ust. 1 i 2 P.g.g.)	Związek Powiatów Polskich	Negatywnie oceniamy przesunięcie właściwości w zakresie wiercenia oraz robót geologicznych wykonywanych w celu wykorzystywania ciepła Ziemi ze starostów na marszałków województw. Na negatywną ocenę wpływa przede wszystkim to, że z roku na rok zwiększa się zainteresowanie wykorzystaniem ciepła Ziemi wśród mieszkańców. Zgodnie z konstytucyjną zasadą pomocniczości, zadania powinny wykonywać organy znajdujące się możliwie jak najbliżej obywateli, a równocześnie działające w takiej skali, która umożliwia ich efektywną realizację. Z uwagi na dość powszechną materię oraz to, że starostowie są „najniższymi" organami administracji geologicznej, a co za tym idzie administrującymi najbliżej obywateli, wnosimy o rewizję stanowiska przez projektodawców.	**Uwaga uwzględniona** Zgodnie z ustaleniami z posiedzenia KWRiST.
83	Art. 1 pkt 77 (w zakresie dodanego art. 85 aa ust. 1 P.g.g.)	PIG-PIB	Jest to zapis bardzo korzystny z punktu widzenia efektywności prowadzenia prac wykonywanych w ramach zadań państwowej służby geologicznej. Proponujemy włączenie do tych robót podlegających zgłoszeniu - także atlasów geologiczno-inżynierskich. Jeżeli roboty geologiczne obejmują wyłącznie wykonywanie regionalnych prac kartografii geologicznej w tym geologiczno-inżynierskiej, projekt robót geologicznych podlega zgłoszeniu Głównemu Geologowi Kraju.	**Uwaga nieuwzględniona** Postulat poza zakresem nowelizacji. Projekt został uzgodniony w ramach uzgodnień zewnętrznych, uwaga nie była zgłaszana.
84	Art. 1 pkt 77 (w zakresie dodanego art. 85 aa ust. 1 P.g.g.)	PIG-PIB	Proponowane zmiany nie wyłączają z działania ustawy wierceń ręcznych i płytkich wkopów realizowanych dla celów kartografii geologicznej. W przypadku innych robót geologicznych uproszczenie procedury (ustęp 1) jest zasadne. Natomiast zwolnienie z wymogu opracowania i zgłoszenia projektu robót geologicznych obejmuje jedynie sytuację, gdy nie są wykonywane żadne inne roboty geologiczne. Jeżeli w ramach prac kartograficznych będzie wykonywane choćby jedno wiercenie powyżej 5 m, cały projekt robót geologicznych będzie musiał obejmować również płytkie sondy ręczne do 5 m i płytkie wkopy – ze wszystkimi wymaganymi procedurami formalnymi odnośnie uzgodnień i zebrania wielu zgód na te roboty. Spowoduje to, że proponowane uproszczenie prac kartograficznych nie będzie działać. Skutkować to może albo rezygnacją z jakichkolwiek wierceń lub obchodzeniem tego poprzez najpierw wykonanie płytkich sond ręcznych a dopiero po tym projektowanie wierceń. Może to skutkować rezygnacją z niezbędnych prac lub znacznie wydłużyć czas prac. Powinno się rozszerzyć formułę zgłoszenia projektu na projekty prac kartograficznych zawierające wiercenie ręczne i mechaniczne małośrednicowe	**Uwaga nieuwzględniona** Postulat poza zakresem nowelizacji. Projekt został uzgodniony w ramach uzgodnień zewnętrznych, uwaga nie była zgłaszana.

			(np. do 120 mm) do głębokości 5 m i/lub wykonywanie wkopów o powierzchni nieprzekraczającej 2m2 i głębokości nie większej niż 2 metry. Obecnie proponowane wyłączenie nie uwzględnia niestety płytkich sondowań mechanicznych typu WH, których inwazyjność przy średnicy rzędu 100-120 mm jest taka sama jak w przypadku sondowań ręcznych i mniejsza niż wkopów. Odnośnie wkopów to proponowany zapis nie określa, czy mają to być wkopy wyłącznie ręczne, czy mogą być też mechaniczne. Podane parametry dopuszczalnych wkopów są raczej nierealne, bo w większości gruntów trudno (czy to ręcznie czy mechanicznie) wykonać wkop o powierzchni nieprzekraczającej 1 m2 i głębokości 2 m, jeżeli miałby on zgodnie z przepisami BHP posiadać jeszcze bezpieczne zejście.	
85	Art. 1 pkt 78 (w zakresie dotyczącym dodania art. 89 ust. 6 i 7)	Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego	Za obowiązek wskazany w ust. 7 należy przewidzieć sankcję – administracyjna karę pieniężną. Regulacja proponowana w ust. 7 tego przepisu nie wnosi nic nowego do obecnie obowiązującego stanu prawnego, bo rozliczanie złoża jest właśnie tak wykonywane. Co więcej, nie rozwiązuje problemu w postaci braku narzędzi do egzekwowania wykonania tego obowiązku – należy przewidzieć sankcję pieniężną za niedotrzymanie tego obowiązku. W obecnej formie będzie to przepis „martwy".	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy nie ma potrzeby w przepisach P.g.g. przewidywać sankcji za niewypełnienie obowiązku ustawowego. Egzekucja administracyjna obowiązków o charakterze niepieniężnym jest już uregulowana w przepisach ustawy *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji*.
86	Art. 1 pkt 78 (w zakresie dotyczącym dodania art. 89 ust. 6)	PIG-PIB	W sytuacji łączenia złóż, zapis „…należy sporządzić dodatek do jednej z dokumentacji złoża przewidzianego do zagospodarowania, dla pozostałych złóż należy sporządzić rozliczenie zasobów złoża w formie dodatku do dokumentacji geologicznej" jest nieprecyzyjny. Może on sugerować, że dla nowego złoża, powstałego z połączenia już istniejących złóż należy wykonać, jako pierwszy dokument, dodatek do dokumentacji, a nie dokumentację złoża. Jeśli po połączeniu złóż ma powstać nowe złoże (z nową nazwą), to powinna zostać sporządzona dla niego dokumentacja geologiczna, a dla złóż, wchodzących w skład nowego złoża powinny zostać wykonane dodatki do dokumentacji, rozliczające zasoby. Jeśli natomiast po połączeniu złoże ma pozostać z nazwą jednego z łączonych złóż, to dla tego złoża należy wykonać dodatek do dokumentacji, a dla pozostałych złóż rozliczyć zasoby w formie dodatku. Chodzi o uniknięcie sytuacji, w której pierwszym dokumentem dla nowego złoża (o nowej nazwie) jest „dodatek do dokumentacji", a nie „dokumentacja". Proponowane brzmienie: „…należy sporządzić dodatek do dokumentacji jednego ze złóż przewidzianych do zagospodarowania i jego nazwa będzie nazwą złoża po połączeniu, dla pozostałych …" lub „…należy sporządzić dokumentację geologiczną złoża przewidzianego do zagospodarowania (z nową nazwą złoża), dla łączonych złóż należy sporządzić rozliczenie zasobów złoża w formie dodatku do dokumentacji geologicznej…"	**Uwaga nieuwzględniona** Projektowany zapis dotyczący łączenia złóż, w powiązaniu z przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2015 r. *w sprawie dokumentacji geologicznej złoża kopaliny, z wyłączeniem złoża węglowodorów* (Dz. U. poz. 987), a także rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2015 r. *w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów* (Dz. U. poz. 968) jest wystarczającą regulacją. Rozporządzenia wskazują jednoznacznie, że w przypadku wykonania dokumentacji geologicznej złoża kopaliny dla złoża powstałego z połączenia dwóch lub więcej złóż, nazwa nowego złoża w tej dokumentacji może być co najwyżej dwuczłonowa, z tym że **co najmniej jeden człon odnosi się do nazwy jednego z poprzednich złóż.**

87	Art. 1 pkt 81 (w zakresie art. 93 ust. 1 i 8 oraz pkt 82 dot. art. 94 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 i 3 P.g.g.)	PIG-PIB	Brak jakichkolwiek regulacji zapewniających zgodność pomiędzy postacią papierową dokumentacji a postacią elektroniczną. Dotychczasowe doświadczenia wskazują na zdarzające się rozbieżności pomiędzy wskazanymi postaciami dokumentacji jak również pomiędzy poszczególnymi egzemplarzami dokumentacji. Brak wskazania sposobu/sposobów utrwalenia dokumentacji w wersji elektronicznej np. „dokumentacja elektroniczna powinna stanowić odwzorowanie cyfrowe dokumentacji papierowej". Brak zapisu odnośnie podpisu, którym opatrzona jest taka dokumentacja. W zależności od zaproponowanych sposobów utrwalenia konieczne może być wskazanie obowiązujących formatów dla poszczególnych elementów dokumentacji elektronicznej. Proponuje się uszczegółowienie np. postać elektroniczna dokumentacji powinna stanowić odwzorowanie cyfrowe dokumentacji papierowej, opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub podpisem zaufanym elektronicznym, potwierdzającym zgodność odwzorowania cyfrowego z dokumentem papierowym.	**Uwaga nieuwzględniona** Nie może być rozbieżności pomiędzy wersją papierową a elektroniczną – to musi zostać zweryfikowane przez organ administracji geologicznej na etapie zatwierdzania dokumentacji. Niezależnie od powyższego w chwili obecnej żadne przepisy nie nakładają na podmioty prowadzące działalność na podstawie ustawy P.g.g. oraz na osoby posiadające kwalifikacje geologiczne (sporządzające dokumentację) obowiązku posiadania podpisu kwalifikowanego lub podpisu zaufanego.
88	Art. 1 pkt 81 (zmieniający art. 93 P.g.g.)	PIG-PIB	Rozwiązanie zakładające ograniczenie ilości papierowych egz. dokumentacji należy uznać za słuszne, pod warunkiem zagwarantowania zgodności treści i formy egzemplarzy papierowych i elektronicznych. W obecnym stanie prawnym i faktycznym problem pozostaje fakt występowania różnic w obu formach, np. poprzez zamieszczenie na nośniku elektronicznym innej wersji dokumentu niż ten wydrukowany, wersji w pliku edytowalnym (bez podpisów), materiałów niezwiązanych z przedmiotem sprawy (materiały prywatne). Dokonanie porównania i ceny zgodności wersji papierowych i elektronicznych może być bardzo uciążliwa. Obecnie jedynym rozwiązaniem zapewniającym spójność przedkładanych materiałów jest określenie i „standardu" wersji elektronicznej oraz wprowadzenie wymogu jej uwierzytelniania przez dokumentatora lub podmiot przedkładający do zatwierdzenia.	**Uwaga nieuwzględniona** Nie może być rozbieżności pomiędzy wersją papierową, a elektroniczną – to musi zostać zweryfikowane przez organ administracji geologicznej na etapie zatwierdzania dokumentacji. Niezależnie od powyższego w chwili obecnej żadne przepisy nie nakładają na podmioty prowadzące działalność na podstawie ustawy P.g.g. oraz na osoby posiadające kwalifikacje geologiczne (sporządzające dokumentację) obowiązku posiadania podpisu kwalifikowanego lub podpisu zaufanego.
89	Art. 1 pkt 81 lit. c (dodający art. 93 ust. 10 i 11 P.g.g.)	Marszałek Województwa Śląskiego	Powyższe sformułowania nie określają „sankcji", dla inwestora za niezastosowanie do ww. wezwań do przedłożenia lub poprawienia i uzupełnienia dokumentacji tzw. „innej" (nie podlegają one zatwierdzeniu).	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy nie ma potrzeby w przepisach P.g.g. przewidywać sankcji za niewypełnienie obowiązku ustawowego. Egzekucja będzie prowadzona w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym* w *administracji.*
90	Art. 1 pkt 81 (zmieniający art. 93 P.g.g.)	Związek Powiatów Polskich	1. Dokumentacja w wersji papierowej powinna być przedkładana właściwemu organowi w 3 egzemplarzach. 2. Projekt nie rozwiązuje jednego z podstawowych problemów w tym zakresie, tj. skutecznego egzekwowania tego obowiązku. Ad 1. W sytuacji złożenia 1 egzemplarza dokumentacji określonej w art. 88 ust. 1 pkt. 4 lub dwóch dla dokumentacji określonej w art. 88 ust. 1-3 po przesłaniu	**Uwaga nieuwzględniona** Projektowane rozwiązania dają organom administracji geologicznej podstawę prawną do działania. W przypadku braku realizacji obowiązku – zastosowanie znajdą przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym* w *administracji.* Dokumentacja geologiczna inna jest przewidziana w sprawach mniejszej wagi, gdzie uznano, że nie jest konieczny tryb zatwierdzania.

			wersji papierowej do Archiwum geologicznego oraz Inwestora organ nie będzie miał wersji papierowej. Ad 2. Projekt powinien przewidywać konsekwencje, jakie poniesie inwestor w przypadku gdy organ wezwie inwestora do przekazania innej dokumentacji geologicznej, poprawy lub uzupełnienia ww. dokumentacji, a inwestor pomimo otrzymania wezwania w terminie nie przekaże, nie poprawi lub nie uzupełni innej dokumentacji geologicznej.	Wprowadzona zmiana jest uwarunkowana koniecznością uproszczenia postępowań i zmniejszenia obciążenia przedsiębiorców. Należy podkreślić, że dokumentację geologiczną inną też sporządzają geolodzy z uprawnieniami, którzy powinni reprezentować odpowiedni poziom merytoryczny.
91	Art. 1 pkt 81 (zmieniający art. 93 P.g.g.)	Marszałek Województwa Dolnośląskiego	Przechowywanie dokumentacji geologicznych w archiwach marszałków i starostów wyłącznie w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych stwarza niebezpieczeństwo utraty informacji geologicznej (nośniki danych mają niezbadaną dotychczas trwałość, a papier wytrzymuje lata). Ponadto korzystanie z nich przez pracowników będzie niezwykle utrudnione. Udostępnianie informacji geologicznych w postaci elektronicznej przez archiwa marszałków i starostów często będzie niemożliwe. Proponuje się pozostawić dotychczasowy zapis, tj. sporządzanie dokumentacji geologicznych w postaci papierowej i w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.	**Uwaga nieuwzględniona** Konieczność wprowadzenia ułatwień dla podmiotów sporządzających dokumentację geologiczną wymaga ograniczenia egzemplarzy dokumentacji w wersji papierowej. W NAG podejmowane są działania mające na celu upowszechnienie udostępniania informacji geologicznej w postaci elektronicznej. Będzie to również odciążenie dla organów samorządowych prowadzących archiwa. Projektowana zmiana wpisuje się w ogólną tendencję cyfryzacji, odchodzenia od realizacji zadań w formie papierowej. Przykładowo od 1 stycznia 2012 r. dziennik ustaw jest publikowany wyłącznie elektronicznie. Również księgi wieczyste są prowadzone tylko w formie elektronicznej.
92	Art. 1 pkt 81 lit. c (art. 93 P.g.g.)	Marszałek Województwa Śląskiego	Proponuje się pozostawić przepis w dotychczasowym brzmieniu. W konsekwencji takiej zmiany wojewódzkie i powiatowe archiwa geologiczne nie będą mogły udostępniać klientom informacji geologicznej w formie tradycyjnej (papierowej). Analogicznie organ analizując dane archiwalne będzie ograniczony do posiadania tylko wersji elektronicznych, co w przypadku wielkoformatowych map np. A0, może nie być wygodne, zwłaszcza przy analizowaniu zmian szczegółów topograficznych map wyrobisk górniczych. Inną kwestią jest dostępność sprzętu komputerowego, monitorów i ploterów	**Uwaga nieuwzględniona** Konieczność wprowadzenia ułatwień dla podmiotów sporządzających dokumentację geologiczną wymaga ograniczenia egzemplarzy dokumentacji w wersji papierowej. W NAG podejmowane są działania mające na celu upowszechnienie udostępniania informacji geologicznej w postaci elektronicznej. Będzie to również odciążenie dla organów samorządowych prowadzących archiwa. Projektowana zmiana wpisuje się w ogólną tendencję cyfryzacji, odchodzenia od realizacji zadań w formie papierowej. Przykładowo od 1 stycznia 2012 r. dziennik ustaw jest publikowany wyłącznie elektronicznie. Również księgi wieczyste są prowadzone tylko w formie elektronicznej.
93	Art. 1 pkt 82 (w zakresie zmiany art. 94)	PIG-PIB	Redakcja przepisów nie daje jednoznacznego przekazu co miejsca przechowywania drugiego egz. dokumentacji w postaci papierowej. O ile prowadzony ust. 1a nie pozostawia wątpliwości, iż 1 egz. trafia do przedsiębiorcy, o tyle kwestia drugiego egz., mimo zapisów ust 3, nie jest oczywista. Istnieje obawa, iż organ zatwierdzający/przyjmujący dokumentację drugi z otrzymanych egzemplarzy zechce zostawić w archiwum organu, natomiast zapis z ust 3 dot., przesłania egz. papierowego do PSG może zostać odczytany jako fakultatywny. Ryzyko takiego działa jest większe w obliczu pozostawiania w organie przyjmującym jedynie nieuwierzytelnionej wersji dokumentacji na nośniku elektronicznym. Inna kwestią jest zapewnienie możliwości prawidłowej	**Uwaga nieuwzględniona** Przepis jest jednoznaczny i nie budzi wątpliwości – jeden egzemplarz papierowej wersji dokumentacji, przeznaczony dla ministra właściwego do spraw środowiska, musi być przekazany do archiwum prowadzonego przez państwową służbę geologiczną. Dokumentatorzy nie mają obowiązku posiadania podpisów elektronicznych, konieczna jest zatem wersja papierowa. Ponadto, ponieważ w skład dokumentacji wchodzą liczne dokumenty i załączniki, podpisywane przez różne osoby, utrudnione będzie

			archiwizacji dokumentów elektronicznych w poszczególnych urzędach. Docelowo powinien powstać system teleinformatyczny, zapewniający możliwość przedkładania dokumentów w postaci elektronicznej, ich dalszego przetwarzania, zatwierdzania przekazywania i pozostałym organom. Należy dopuścić możliwość przesyłania dokumentacji w postaci elektronicznej z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych (ePUAP, elektroniczne skrzynki podawcze)	zapewnienie spełnienia przez dokumentacje wymagań, które prawo przewiduje dla dokumentu elektronicznego. Zagadnienie może zostać poddane analizie pod kątem możliwości wprowadzenia zmian w kolejnej nowelizacji P.g.g.
94	Art. 1 pkt 82 lit. c (w zakresie zmiany art. 94 ust. 3)	PIG-PIB	Oznacza to, że jedynym archiwum, które posiada wersję papierową dokumentacji jest NAG. Każde wątpliwości dotyczące postaci elektronicznej dokumentacji będą mogły być wyjaśniane jedynie z udziałem i zaangażowaniem NAG. Nawet organ zatwierdzający dokumentacje nie będzie w posiadaniu postaci papierowej. Rozwiązaniem może być zapis, że postacią wiodącą dla dokumentacji zatwierdzonych po wejściu w życie ustawy, w szczególności dla celów przetwarzania i udostępniania informacji geologicznej jest postać elektroniczna dokumentacji.	**Uwaga nieuwzględniona** Konieczność wprowadzenia ułatwień dla podmiotów sporządzających dokumentację geologiczną wymaga ograniczenia egzemplarzy dokumentacji w wersji papierowej. W NAG podejmowane są działania mające na celu upowszechnienie udostępniania informacji geologicznej w postaci elektronicznej. Będzie to również odciążenie dla organów samorządowych prowadzących archiwa. Należy podkreślić, że to na organie zatwierdzającym /przyjmującym dokumentację geologiczną spoczywa obowiązek porównania wersji papierowej i elektronicznej, sprawdzenia ich zgodności i ewentualnego wezwania do poprawienia w tym zakresie przed zatwierdzeniem dokumentacji. Rozbieżność pomiędzy wersją papierową, a elektroniczną jest niedopuszczalna.
95	Art. 1 pkt 82 (w zakresie zmiany art. 94)	Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego	Proponowane zmiany ograniczające ilość wersji papierowej egzemplarzy dokumentacji geologicznej i pozostawienie dokumentacji geologicznej wyłącznie w wersji elektronicznej w wojewódzkich i powiatowych archiwach geologicznych w znacznym stopniu utrudnią pracę marszałkom województw i starostom jako organom administracji geologicznej. Dokładne sprawdzanie i weryfikacja przedkładanych do zatwierdzenia dokumentacji geologicznych w odniesieniu do dokumentacji już istniejących zgromadzonych wyłącznie w wersji elektronicznej będzie znacznie utrudniona z uwagi na brak odpowiedniego sprzętu biurowego i brak możliwości wydruku wielkich formatów map czy przekrojów geologicznych w celu porównania dokumentacji. Gromadzenie w wojewódzkich i powiatowych archiwach geologicznych wyłącznie elektronicznej wersji dokumentacji geologicznej uniemożliwi organom administracji geologicznej udostępnienie zainteresowanym podmiotom w sposób tradycyjny geologicznych materiałów archiwalnych. Ponadto płyty CD stanowiące informatyczne nośniki danych z dokumentacjami geologicznymi są nośnikami nietrwałymi, wrażliwymi na czynniki zewnętrzne. Często powstające na nich uszkodzenia mechaniczne powodują brak możliwości ich otworzenia. Konieczne jest zachowanie formy papierowej dokumentacji geologicznych archiwizowanych w wojewódzkich i powiatowych archiwach geologicznych.	**Uwaga nieuwzględniona** Konieczność wprowadzenia ułatwień dla podmiotów sporządzających dokumentację geologiczną wymaga ograniczenia egzemplarzy dokumentacji w wersji papierowej. W NAG podejmowane są działania mające na celu upowszechnienie udostępniania informacji geologicznej w postaci elektronicznej. Będzie to również odciążenie dla organów samorządowych prowadzących archiwa. Projektowana zmiana wpisuje się w ogólną tendencję cyfryzacji, odchodzenia od realizacji zadań w formie papierowej. Przykładowo od 1 stycznia 2012 r. dziennik ustaw jest publikowany wyłącznie elektronicznie. Również księgi wieczyste są prowadzone tylko w formie elektronicznej.
96	Art. 1 pkt 82	Marszałek Województwa	Organ zaleca pozostawienie treści tego artykułu w dotychczasowym brzmieniu.	**Uwaga nieuwzględniona**

	(w zakresie zmiany art. 94 P.g.g.)	Kujawsko-Pomorskiego	lub rozważyć przekazanie (wraz z wnioskiem o zatwierdzenie) 3 egzemplarzy dokumentacji (dla inwestora, CAG i organu zatwierdzającego dokumentację) Organ wydający decyzję powinien mieć własny egzemplarz dokumentacji. Weryfikacja kolejnych wniosków (zatwierdzanie dodatków do dokumentacji) może być utrudniona przy „pracy" tylko na wersji elektronicznej. Wymagać też będzie przygotowania odpowiedniego stanowiska pracy (min. dwa monitory) i wydajnego sprzętu komputerowego, co może być znacznym utrudnieniem finansowym (sprawna weryfikacja różnoczasowych opracowań cyfrowych wymagać będzie minimum dwóch monitorów, źle przygotowane mapy mają duży rozmiar cyfrowy trudny do przeglądania w wersji cyfrowej). Egzemplarz archiwalny opracowania, które jest wysyłany po zatwierdzeniu do starosty może być tylko w wersji cyfrowej. Klient archiwum, który ubiegać się będzie o udostępnienie dokumentacji archiwalnej może nie dysponować sprzętem do odtworzenia wersji cyfrowej, również urząd ma ograniczone możliwości udostępniania wersji cyfrowych, najszybszą drogą skutecznego udostępnienia dokumentacji dla takiego klienta archiwum jest udostępnienie dokumentacji utrwalonej na papierze. Nietrwałość zapisów cyfrowych została niejednokrotnie potwierdzona. Podstawowe zagrożenia dla materiałów cyfrowych wynikają z niskiej trwałości, rozpadu, zniszczenia/uszkodzenia nośnika, zestarzenia się formatu. Na tą chwilę brak jest jakichkolwiek zasad tworzenia archiwum cyfrowego i jego zabezpieczeń.	Konieczność wprowadzenia ułatwień dla podmiotów sporządzających dokumentację geologiczną wymaga ograniczenia egzemplarzy dokumentacji w wersji papierowej. W NAG podejmowane są działania mające na celu upowszechnienie udostępniania informacji geologicznej w postaci elektronicznej. Będzie to również odciążenie dla organów samorządowych prowadzących archiwa.
97	Art. 1 pkt 82 (w zakresie zmiany art. 94 P.g.g.)	Marszałek Województwa Wielkopolskiego	Rezygnacja z przekazywania organom administracji geologicznej egzemplarzy dokumentacji geologicznych w formie papierowej jest błędna. Należy zwrócić uwagę, że dokumenty zapisane w formie papierowej są trwalsze, niż zapisane w formie elektronicznej. W przypadku dokumentów papierowych nie będzie można ich odczytać jedynie w przypadku ich fizycznego zniszczenia. Natomiast przechowywanie dokumentacji geologicznych wyłącznie w formie elektronicznej wiąże się z wieloma problemami dla organów administracji geologicznej. Wersje elektroniczne zapisywane są obecnie na płytach CD/DVD. Po okresie przechowywania przez około 5 lat w większości przypadków nie da się otworzyć ww. płyt. Aktualnie często dochodzi do sytuacji, kiedy przed wysłaniem do Państwowego Instytutu Geologicznego Państwowego Instytutu Badawczego płyty są odczytywane bez problemu, natomiast po przesłaniu ich do PIG PIB organ otrzymuje informację, że płyta nie została zapisana lub nie można jej odczytać. Tym samym powstaje konieczność ponownego przesłania egzemplarza dokumentacji w wersji elektronicznej. Również dyski SSD mają swoją ograniczoną trwałość. 2 Posiadanie dokumentacji wyłącznie w wersji elektronicznej wiązać się będzie z koniecznością zakupu serwerów, na których będą przechowywane dokumentacje geologiczne, co wiąże się z wykonywaniem kopii bezpieczeństwa i	**Uwaga nieuwzględniona** Konieczność wprowadzenia ułatwień dla podmiotów sporządzających dokumentację geologiczną wymaga ograniczenia egzemplarzy dokumentacji w wersji papierowej W NAG podejmowane są działania mające na celu upowszechnienie udostępniania informacji geologicznej w postaci elektronicznej. Będzie to również odciążenie dla organów samorządowych prowadzących archiwa. Działania NAG zakładają, że udostępniana elektronicznie informacja geologiczna, nie będzie zawierała danych osobowych (anonimizacja). Projektowana zmiana wpisuje się w ogólną tendencję cyfryzacji, odchodzenia od realizacji zadań w formie papierowej. Przykładowo od 1 stycznia 2012 r. dziennik ustaw jest publikowany wyłącznie elektronicznie. Również księgi wieczyste są prowadzone tylko w formie elektronicznej. W OSR przewidziano utworzenie dodatkowych etatów w urzędach marszałkowskich na realizację zadań wynikających z nowelizacji P.g.g.

			utrzymywaniem sprzętu. Jednocześnie konieczny będzie zakup nowych komputerów i przygotowanie stanowisk do udostępniania informacji geologicznej. Powyższe będzie generować znaczny koszt utrzymania archiwum geologicznego. Organy administracji geologicznej stopnia powiatowego i wojewódzkiego nie posiadają środków finansowych na ten cel. Jednocześnie z uwagi na zmiany technologiczne w przyszłości może dojść do sytuacji, w której formaty plików w jakich zostały zapisane dokumentacje geologiczne, nie będą dalej wspierane przez nowsze wersji programów. Powyższe nie będzie miało miejsca, jeżeli w archiwum geologicznym będą przechowywane wersje papierowe dokumentacji, będącej najbezpieczniejszą formą przechowywania archiwalnych danych geologicznych, jako jednych z kluczowych dla rozwoju gospodarki kraju. Warto również zauważyć, że dokumentacje geologiczne zawierają dane osobowe, które podlegają ochronie. W przypadku udostępniania informacji geologicznej, w formie papierowej można bez problemu zanonimizować dane osobowe. Natomiast w przypadku posiadania wyłącznie wersji elektronicznych dokumentacji pojawi się problem. Zgodnie z obowiązującymi rozporządzeniami dotyczącymi wymogów jakie muszą spełniać poszczególne rodzaje dokumentacji geologicznych, są one sporządzane w wersji elektronicznej, zapisanej na informatycznym nośniku danych, zabezpieczonej przed ingerencją w jej treść. Dlatego też organ administracji geologicznej będzie musiał wydrukować dany dokument, zanonimizować go, ponownie zeskanować i dopiero wówczas udostępnić w wersji elektronicznej. Wiązać się to będzie z wydłużeniem czasu potrzebnego na przygotowanie dokumentów i dodatkowymi kosztami, co niewątpliwie stanowi niepożądany skutek zarówno z punktu widzenia organu, jak i podmiotu wnioskującego o udostępnienie dokumentacji. W kontekście wyżej opisanych zagadnień, a także planowanego nałożenia na marszałków województw nowych obowiązków jak: nadzór nad działalnością dotyczącą płytko zalegających złóż wód leczniczych lub solanek, robotami geologicznymi wykonywanymi w celu wykorzystywania ciepła Ziemi oraz rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych, istnieje obawa, że w ślad za nowymi kompetencjami w budżecie Państwa nie zostaną zabezpieczone stosowne środki finansowe. Wymaga podkreślenia, że zadania marszałków województw, wynikające z ustawy Prawo geologiczne i górnicze, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej. Tymczasem wraz z przejęciem kompetencji od wojewodów (2006 r.) zasadniczo utrzymuje się stan niedofinansowania realizacji powierzonych zadań.	
98	Art. 1 pkt 82 (w zakresie zmiany art. 94 P.g.g.)	Marszałek Województwa Wielkopolskiego	Proponuje się pozostawić przepis w dotychczasowym brzmieniu. W konsekwencji takiej zmiany wojewódzkie i powiatowe archiwa geologiczne nie będą mogły udostępniać klientom informacji geologicznej w formie tradycyjnej (papierowej). Analogicznie organ analizując dane archiwalne będzie ograniczony do posiadania tylko wersji elektronicznych, co w przypadku wielkoformatowych map np. A0, może nie być wygodne, zwłaszcza przy	**Uwaga nieuwzględniona** Konieczność wprowadzenia ułatwień dla podmiotów sporządzających dokumentację geologiczną wymaga ograniczenia egzemplarzy dokumentacji w wersji papierowej. W NAG podejmowane są działania mające na celu upowszechnienie udostępniania informacji

			analizowaniu zmian szczegółów topograficznych map wyrobisk górniczych. Inną kwestią jest dostępność sprzętu komputerowego, monitorów i ploterów	geologicznej w postaci elektronicznej. Będzie to również odciążenie dla organów samorządowych prowadzących archiwa.
99	Art. 1 pkt 82 (w zakresie zmiany art. 94 P.g.g.)	Członek Zarządu Województwa Wielkopolskiego	Rezygnacja z przekazywania organom administracji geologicznej egzemplarzy dokumentacji geologicznych w formie papierowej jest błędna. Należy zwrócić uwagę, że dokumenty zapisane w formie papierowej są trwalsze, niż zapisane w formie elektronicznej. W przypadku dokumentów papierowych nie będzie można ich odczytać jedynie w przypadku ich fizycznego zniszczenia. Natomiast przechowywanie dokumentacji geologicznych wyłącznie w formie elektronicznej wiąże się z wieloma problemami dla organów administracji geologicznej. Wersje elektroniczne zapisywane są obecnie na płytach CD/DVD. Po okresie przechowywania przez około 5 lat w większości przypadków nie da się otworzyć ww. płyt. Aktualnie często dochodzi do sytuacji, kiedy przed wysłaniem do Państwowego Instytutu Geologicznego Państwowego Instytutu Badawczego płyty są odczytywane bez problemu, natomiast po przesłaniu ich do PIG PIB organ otrzymuje informację, że płyta nie została zapisana lub nie można jej odczytać. Tym samym powstaje konieczność ponownego przesłania egzemplarza dokumentacji w wersji elektronicznej. Również dyski SSD mają swoją ograniczoną trwałość. Posiadanie dokumentacji wyłącznie w wersji elektronicznej wiązać się będzie z koniecznością zakupu serwerów, na których będą przechowywane dokumentacje geologiczne, co wiąże się z wykonywaniem kopii bezpieczeństwa i utrzymywaniem sprzętu. Jednocześnie konieczny będzie zakup nowych komputerów i przygotowanie stanowisk do udostępniania informacji geologicznej. Powyższe będzie generować znaczny koszt utrzymania archiwum geologicznego. Organy administracji geologicznej stopnia powiatowego i wojewódzkiego nie posiadają środków finansowych na ten cel. Jednocześnie z uwagi na zmiany technologiczne w przyszłości może dojść do sytuacji, w której formaty plików w jakich zostały zapisane dokumentacje geologiczne, nie będą dalej wspierane przez nowsze wersji programów. Powyższe nie będzie miało miejsca, jeżeli w archiwum geologicznym będą przechowywane wersje papierowe dokumentacji, będącej najbezpieczniejszą formą przechowywania archiwalnych danych geologicznych, jako jednych z kluczowych dla rozwoju gospodarki kraju. Warto również zauważyć, że dokumentacje geologiczne zawierają dane osobowe, które podlegają ochronie. W przypadku udostępniania informacji geologicznej, w formie papierowej można bez problemu zanonimizować dane osobowe. Natomiast w przypadku posiadania wyłącznie wersji elektronicznych dokumentacji pojawi się problem. Zgodnie z obowiązującymi rozporządzeniami dotyczącymi wymogów jakie muszą spełniać poszczególne rodzaje dokumentacji geologicznych, są one sporządzane w wersji elektronicznej, zapisanej na informatycznym nośniku danych, zabezpieczonej przed ingerencją w jej treść. Dlatego też organ administracji geologicznej będzie musiał wydrukować dany dokument, zanonimizować go, ponownie zeskanować i dopiero wówczas	**Uwaga nieuwzględniona** Konieczność wprowadzenia ułatwień dla podmiotów sporządzających dokumentację geologiczną wymaga ograniczenia egzemplarzy dokumentacji w wersji papierowej. W NAG podejmowane są działania mające na celu upowszechnienie udostępniania informacji geologicznej w postaci elektronicznej. Będzie to również odciążenie dla organów samorządowych prowadzących archiwa.

			udostępnić w wersji elektronicznej. Wiązać się to będzie z wydłużeniem czasu potrzebnego na przygotowanie dokumentów i dodatkowymi kosztami, co niewątpliwie stanowi niepożądany skutek zarówno z punktu widzenia organu, jak i podmiotu wnioskującego o udostępnienie dokumentacji. W kontekście wyżej opisanych zagadnień, a także planowanego nałożenia na marszałków województw nowych obowiązków jak: nadzór nad działalnością dotyczącą płytko zalegających złóż wód leczniczych lub solanek, robotami geologicznymi wykonywanymi w celu wykorzystywania ciepła Ziemi oraz rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych, istnieje obawa, że w ślad za nowymi kompetencjami w budżecie Państwa nie zostaną zabezpieczone stosowne środki finansowe. Wymaga podkreślenia, że zadania marszałków województw, wynikające z ustawy Prawo geologiczne i górnicze, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej. Tymczasem wraz z przejęciem kompetencji od wojewodów (2006 r.) zasadniczo utrzymuje się stan niedofinansowania realizacji powierzonych zadań.	
100	Art. 1 pkt 82 (w zakresie zmiany art. 94)	Marszałek Województwa Mazowieckiego	Proponuje się rozszerzenie nowelizacji poprzez nadanie nowego brzmienia ust. 1 ustawy: *„1. Właściwy organ administracji geologicznej przesyła kopie decyzji **zatwierdzających dokumentacje geologiczne,** o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1-3:”* Zmiana przepisu doprecyzuje, iż przesłanie decyzji wskazanym organom (wraz z przesłaniem egzemplarza dokumentacji pozostałym organom administracji geologicznej) może nastąpić wyłącznie w przypadku decyzji, które zatwierdzają dokumentację, a nie w sytuacji gdy został wydana decyzja odmawiająca zatwierdzania lub umarzająca postępowanie (wyeliminowany zostanie problem sposobu postępowania z niezatwierdzonymi dokumentacjami geologicznymi, które wpływają do archiwów geologicznych). Przez wprowadzenie przepisu wskazane zostaną przesłanki, których zaistnienie będzie uprawniało zainteresowany podmiot do zmiany dokumentacji (sporządzenia dodatku do dokumentacji). Brak odpowiedniej regulacji w tym zakresie skutkuje przedkładaniem do organów administracji geologicznej dodatków, które w żaden sposób nie dokumentują zmian/różnic w stosunku do zatwierdzonej/przyjętej dokumentacji, a jako jedyny powód sporządzenia opracowania podaje się dostosowanie dokumentacji do wymagań przepisów aktualnego aktu wykonawczego (należy zauważyć, że analogiczny przepis istniał w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze).	**Uwaga nieuwzględniona** Doprecyzowanie już istnieje w projekcie, poniżej projektowany przepis: W art. 94 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: *„1a. Właściwy organ administracji geologicznej **wraz z decyzją zatwierdzającą dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1–3**, przekazuje podmiotowi, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną 1 egzemplarz dokumentacji geologicznej w postaci papierowej i postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.”,*
101	Art. 1 pkt 83 (w zakresie dodanego art. 94a ust. 9 P.g.g.)	Wojewoda Małopolski	Wątpliwość budzi sformułowanie „gmina powinna”. Taki zwrot nie stanowi obowiązku dla gminy, a jedynie możliwość wprowadzenia ograniczeń, czy zakazów wskazanych przez Głównego Geologa Kraju w decyzji uznającej złoże za strategiczne. Sugeruję je zastąpić sformułowaniem, wprost wskazującym na obowiązek wprowadzenia warunków, wskazanych w decyzji Głównego Geologa Kraju np. „gmina ma wprowadzić ”, zwłaszcza, że we wprowadzanym art. 95a wskazano:	**Uwaga nieuwzględniona** Przepisy art. 94a ust. 9 P.g.g. oraz 95a P.g.g. są ze sobą związane, jednakże dyspozycja projektowanego art. 95a oznacza, że gmina **musi** wprowadzić zakaz zabudowy lub innego zagospodarowania terenu, na którym znajduje się złoże strategiczne **z uwzględnieniem warunków**, o których mowa w projektowanym art. 94a ust. 9 P.g.g. (a więc

			Gmina, ujawniając udokumentowane złoża strategiczne w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, wprowadza zakaz trwałej zabudowy lub innego zagospodarowania tych obszarów w sposób, który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania złoża strategicznego w przyszłości, z uwzględnieniem warunków określonych w decyzji, o której mowa w art. 94a ust. 9. Zapisy dotyczące bezwzględnego obowiązku wprowadzenia warunków z decyzji Głównego Geologa Kraju przez gminy winny być spójne (w art. 94a ust. 9 i 95a), a w obecnym brzmieniu projektu spójne nie są. Ponadto w przypadku, kiedy gmina nie wywiąże się z nałożonego na nią obowiązku wprowadzenia do studium/planu danego złoża strategicznego, obowiązek ten wykonać ma wojewoda, w trybie zarządzenia zastępczego. Brak jest jednak przepisu, który uprawniałby wojewodę, do wprowadzenia do dokumentu studium/planu miejscowego warunków (zakazu trwałej zabudowy lub zakazu innego zagospodarowania wyznaczonego obszaru złoża), określonych w decyzji Głównego Geologa Kraju, uznającej dane złoże za strategiczne. Jeżeli wojewoda, ma dokonać ingerencji w dokumenty planistyczne gminy (studium/miejscowy plan), które to dokumenty są opracowywane i uchwalane przez gminę, w ramach przyznanego jej ustawowo władztwa planistycznego (na podstawie ustawy o samorządzie gminnym i ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym), to niezbędne są przepisy zezwalające mu na taką ingerencję (na zasadzie wyjątku od reguły).	warunków dotyczących zagospodarowania terenu, które organ **może, ale nie musi** określić w treści decyzji uznającej złoże za strategiczne). Zawarte w art. 95a zastrzeżenie uwzględnienia przez gminę warunków, o których mowa w art. 94a ust. 9 aktualizuje się tylko wtedy, jeśli organ określi w decyzji ww. warunki. Projektowany art. 94a ust. 9 ma więc charakter dopełniający względem normy prawnej z projektowanego art. 95a P.g.g. Tym samym nie ma sprzeczności między tymi przepisami.
102	Art. 1 pkt 83 (w zakresie dodanego art. 94a ust. 9 P.g.g.)	Wojewoda Łódzki	Stosownie do art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 741, z późn. zm.) kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy. Rozważenia wymaga zatem czy wprowadzenie możliwości wydania decyzji przez Głównego Geologa Kraju uznającej złoże kopaliny za strategiczne, o której mowa w art. 94a ust. 9 i art. 94b projektu ustawy, wskazującej warunki, jakie gmina powinna uwzględnić w toku ujawniania strategicznego złoża kopaliny w dokumentach planistycznych, w szczególności konieczność wprowadzenia zakazu wyznaczonego obszaru złoża nie spowoduje kolizji przepisów odnoszących się do władztwa planistycznego. Obecne brzmienie art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420 z późn. zm.) stanowi, że udokumentowane złoża kopalin, wody podziemne oraz kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla ujawnia się m.in. w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w celu ich ochrony. Doprecyzowaniem sposobu tej ochrony są m.in. przepisy art. 72, 125 i 126 ustawy z dnia 27 kwietnia	**Uwaga nieuwzględniona** Tego rodzaju przepisy znajdują się także w innych ustawach, co przewidują także regulacje ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ograniczenia we władztwie planistycznym gmin występują także na gruncie obecnych przepisów. Obecne przepisy w zakresie ochrony złóż są niedoskonałe z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu i konieczna jest ich nowelizacja. Odnosząc się do przypadku, o którym mowa w uwadze, należy podkreślić, że doświadczenia organu administracji geologicznej wskazują, że władztwo planistyczne gminy nie zawsze jest do pogodzenia z ochroną złóż kopalin.

			2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973), wskazujące np. na racjonalne wykorzystanie powierzchni ziemi i terenów złóż kopalin, uwzględniające obecne i przyszłe potrzeby ich eksploatacji. Obowiązujące przepisy umożliwiają zatem ochronę udokumentowanych złóż kopalin, przy nienaruszaniu zasady tzw. władztwa planistycznego gminy, która sama decyduje o sposobie i racjonalności zagospodarowania poszczególnych obszarów swojego terytorium, z uwzględnieniem lokalnych potrzeb jej mieszkańców oraz w zakresie zgodnym z prawem, sporządzając studia i plany miejscowe. Według orzecznictwa, m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 29bstycznia 2021 r., sygn. II SA/Gl 995/20, organy gminy mają prawo w zakresie swojej działalności planistycznej, do wprowadzania w planach miejscowych ograniczeń w terenach przeznaczonych pod zabudowę, na których występuje udokumentowane złoże kopalin, bez zastosowania wyłączenia, którejkolwiek funkcji, tj. możliwości zabudowy i eksploatacji kopaliny, cyt. „Zdaniem Sądu (…). Jak to bowiem akcentuje skarżąca, przedmiotowy zapis planu nie uniemożliwia na wskazanych terenach eksploatacji rozpoznanego złoża, a jedynie wprowadza ograniczenia co do rozmiarów tej eksploatacji (…) wynikającej z treści § 2 ust. 1 pkt 27 lit. a i b rozporządzenia z 10 września 2019 r. Ponadto z treści tego przepisu właśnie wprost wynika, że organ koncesyjny jest zobowiązany kierować się przeznaczeniem danego terenu wynikającym z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Literalna wykładnia tego przepisu przemawiałaby zatem raczej za stanowiskiem skarżącej, że wprowadzone ograniczenie mieści się w granicach przysługującego jej władztwa planistycznego. Ponadto, zgodnie z tym przepisem (art. 29 ust. 1 u.p.g.g.) organ koncesyjny byłby zobowiązany do odmowy udzielenia koncesji na wydobywanie węgla kamiennego na wymienionych obszarach omawianego planu, gdyby prowadzona w wyniku jej udzielenia działalność uniemożliwiała wykorzystanie tych terenów (…) zgodnie z ich określonym w tym planie przeznaczeniem, tj. jako tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów (…). Gdyby przyjąć, jak to założył Wojewoda, że treść § 6 pkt 2 planu skutkowałaby w świetle treści art. 29 ust. 1 u.p.g.g. odmową udzielenia koncesji górniczej, to należałoby jednocześnie wykazać, że ewentualne podjęcie eksploatacji (wydobywania) położonego na tych terenach węgla kamiennego, uniemożliwiłoby jednocześnie wykorzystanie tych terenów zgodnie z ich przeznaczeniem, ustalonym w ocenianym planie.”. Zatem wątpliwości budzi fakt, czy decyzja Głównego Geologa Kraju uznająca złoże kopaliny za strategiczne, o której mowa w art. 94a ust. 9 i art. 94b projektu ustawy, wskazująca warunki, jakie gmina powinna uwzględnić w toku ujawniania strategicznego złoża kopaliny w dokumentach planistycznych, w szczególności konieczność wprowadzenia zakazu wyznaczonego obszaru złoża, nie narusza władztwa planistycznego gminy, wynikającego z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741 z późn. zm.). Ponadto projekt ustawy nie odnosi się również do finansowania roszczeń odszkodowawczych z tytułu uchwalenia planu miejscowego bądź jego zmiany, uniemożliwiających korzystanie z nieruchomości położonych na strategicznym	

			złożu w dotychczasowy sposób lub zgodnie z ich dotychczasowym przeznaczeniem, o których mowa w art. 36 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.	
103	Art. 1 pkt 83 (dotyczy art. 94a-c P.g.g.)	Wojewoda Zachodniopomorski	Wprowadza się art. 94a-c dotyczących tzw. złóż strategicznych, o czym w drodze decyzji stanowić będzie Główny Geolog Kraju (GGK). GGK prowadzić będzie rejestr złóż strategicznych. Złoża strategiczne to złoża objęte własnością górniczą. Są to m. in.: złoża węgla, węglowodorów, złoża rud metali, złoża soli, wody termalne. Za złoże strategiczne może być uznane inne złoże (objęte prawem własności nieruchomości gruntowej) np. złoże piasku, torfu, wapieni (art. 94 b). Stroną w postępowaniu o uznanie złoża za strategiczne, które prowadzone będzie przez GGK jest właściciel informacji geologicznej tego złoża. Dla złóż objętych prawem nieruchomości gruntowej udokumentowanych przed 1.02.1989 r. prawo to przysługuje Skarbowi Państwa, wówczas SP reprezentowany jest przez wojewodę. O postępowaniu zawiadamiana jest właściwa gmina. W decyzji o uznaniu złoża za strategiczne GGK może wskazać warunki zagospodarowania terenu, np. zakazać trwałej zabudowy. Może też wydać decyzję o umorzeniu postępowania o uznaniu złoża za strategiczne	**Uwaga nieuwzględniona** Podmiot zgłaszający uwagę nie proponuje żadnych nowych rozwiązań w przedmiotowym zakresie, uwaga ma formę omówienia wprowadzonych zmian.
104	Art. 1 pkt 83 (dotyczy art. 94a-c P.g.g.)	Śląski Związek Gmin i Powiatów	Uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne - w trybie określonym w projekcie ustawy pozbawia gminy możliwości wpływu na sposób zagospodarowania swoich terenów. Gminy nie będą miały wpływu na eksploatację górniczą na swoim terenie, będą pozbawione możliwości uzgadniania spraw związanych z eksploatacją górniczą i tym samym zostaną pozbawione władztwa planistycznego.	**Uwaga uwzględniona** Zaprojektowane rozwiązania wprowadzają do ustawy zasady wynikające z linii orzeczniczej sądów administracyjnych. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 125 P.o.ś. oraz art. 95 ust. 1 P.g.g. złoża kopalin podlegają ochronie, co oznacza, że udokumentowane złoża kopalin podlegają już obecnie nie tylko obowiązkowi ujawnienia ich w aktach planistycznych, ale również wprowadzenia takiego przeznaczenia nieruchomości, które w przyszłości nie uniemożliwi jego eksplantacji. Odmienne rozwiązania mogą być uznane za naruszenie zasad sporządzania aktów planistycznych, tj. może zostać stwierdzona ich nieważność w całości lub w części. Władztwo planistyczne gmin nie ma charakteru absolutnego, ponieważ w wielu aktach prawnych są wytyczne dla gmin wskazujące na to, co powinno zostać uwzględnione w procesie planowania i zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 72 ust. 1 pkt 2 P.o.ś. w studium oraz planach miejscowych zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż. Ponadto na ograniczenie władztwa planistycznego wskazuje art. 36 ust. 1a u.p.z.p., zgodnie z którym gmina nie ponosi odpowiedzialności odszkodowawczej w przypadku, gdy ustalenia aktów planistycznych są następstwem m.in. uwarunkowań geologicznych oraz zakazów lub ograniczeń zabudowy

				i zagospodarowania terenu, określonych w przepisach ustaw lub aktów, w tym aktów prawa miejscowego, wydanych na ich podstawie. Ponadto w następstwie zgłoszonych uwag projektodawca proponuje, aby gmina miała możliwość wypowiedzenia się w postępowaniu w sprawie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne.
105	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94b P.g.g.)	Śląski Związek Gmin i Powiatów	Wszczęcie postepowania i uznanie złoża za złoże strategiczne przez GGK możliwe jest również dla złóż objętych prawem własności gruntowej, wtedy właściciel nieruchomości traci prawo do dysonowania swoją własnością.	**Uwaga nieuwzględniona** Przepisy nie oznaczają pozbawienia prawa własności właściciela nieruchomości. Należy zwrócić uwagę, że w obecnym stanie prawnym prawo własności nieruchomości nad złożami objętymi prawem własności gruntowej jest również ograniczone przepisami nakazującymi ujawnienie złóż w celu ich ochrony w dokumentach planistycznych. Należy wskazać, że sytuacja właściciela nieruchomości nie ulegnie istotnej zmianie w stosunku do stanu obecnego. Zgodnie z art. 125 P.o.ś. złoża kopalin podlegają ochronie, natomiast art. 95 ust. 1 P.g.g. stanowi, że udokumentowane złoża kopalin ujawnia się m.in. w studium oraz w planie miejscowym w celu ochrony, co zgodnie z ukształtowaną linia orzeczniczą oznacza nie tylko obowiązek ujawnienia złoża kopaliny, ale również takiego przeznaczenia nieruchomości, które nie uniemożliwi w przyszłości eksplantacji złoża kopaliny. Naruszenie tego wymogu jest traktowane jako naruszenie zasad sporządzania studium oraz planu miejscowego, co może stanowić podstawę stwierdzenia nieważności w całości lub części studium lub planu miejscowego przez wojewodę.
106	Art. 1 pkt 83 (dotyczy art. 94a-c P.g.g.)	PIG-PIB	Art. 94 a ust.4 brzmi: W przypadku wszczęcia postępowania, o którym mowa w ust. 1, Główny Geolog Kraju zawiadamia o tym gminę, której terytorium dotyczy dokumentacja geologiczna albo dodatek do dokumentacji geologicznej. Projekt zmiany ustawy Pgig nie wskazuje również rozwiązania, które jest istotne dla podmiotu, na rzecz którego toczy się postępowanie o zatwierdzenie dokumentacji geologicznej (bądź dodatku). Otóż należałoby rozważyć sytuację, w której taki podmiot dowiaduje się już na etapie zatwierdzenia wspomnianego opracowania o tym, że złoże, które jest przedmiotem jego zainteresowania może być w niedalekiej przyszłości (po zakończeniu nowego postępowania administracyjnego) uznane za złoże strategiczne. Propozycja uwzględnienia w zawiadomieniu również podmiotu, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej. Rozważenie uzupełnienia ustawy o przepisy umożliwiające informowanie podmiotu o możliwości uznania złoża za strategiczne już na etapie zatwierdzania dokumentacji geologicznej (bądź dodatku).	**Uwaga nieuwzględniona** Taki podmiot będzie stroną postępowania o uznanie złoża za strategiczne, więc z tego względu będzie informowany o postępowaniu. Intencją projektu jest, by postępowanie w przedmiocie uznania złoża za strategiczne toczyło się już po jego zatwierdzeniu, gdyż organ administracji geologicznej będzie miał wtedy najpełniejszą wiedzę o parametrach złoża.

107	Art. 1 pkt 83 (dotyczy art. 94a P.g.g.)	PIG-PIB	W nie uwzględniono kopalin ujętych w art. 10 ust 2 i 4.	**Uwaga nieuwzględniona** Postępowanie dotyczące złóż strategicznych ma nie dotyczyć złóż, o których mowa we wspomnianych przepisach.
108	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94b P.g.g.)	PIG-PIB	Wydaje się, że w przypadku złóż objętych własnością gruntową zatwierdzonych po wejściu w życie ustawy, ustawodawca nie przewidział żadnych limitów czasowych na wszczęcie postępowanie w przedmiocie uznania takiego złoża za złoże strategiczne. Zarówno złoża objęte własnością górniczą oraz wszystkie zatwierdzone przed wejściem w życie ustawy taki limit mają (odpowiednio 1 miesiąc od zatwierdzenia albo 2 lata od wejścia ustawy).	**Uwaga nieuwzględniona** W przypadku złóż objętych własnością gruntową minister nie jest organem zatwierdzającym dokumentację geologiczną, stąd też ograniczenie czasowe, jakie funkcjonuje w odniesieniu do złóż objętych własnością górniczą jest nieadekwatne w tej sytuacji.
109	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a ust. 5 i 6 P.g.g.)	PIG-PIB	Wątpliwości budzi ocena spełnienia przesłanki dostępu do złoża wynikającego ze stanu zagospodarowania terenu. Skąd organ będzie czerpał informacje o stanie zagospodarowania terenu? Na jakiej zasadzie i z jaką dokładnością będą wyłączane obszary z granic złóż strategicznych? Kto będzie dokonywał tych wydzieleń? Jest to istotne dla właścicieli gruntów z punktu widzenia późniejszych zakazów zabudowy.	**Uwaga nieuwzględniona** Stan zagospodarowania terenu jest możliwy do ustalenia na podstawie powszechnie dostępnych źródeł, czy też za pośrednictwem informacji uzyskanych z jednostek samorządu terytorialnego. Brzmienie przepisu zostało uzgodnione w ramach uzgodnień wewnątrzresortowych.
110	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a ust. 7 P.g.g.)	PIG-PIB	Proponujemy rozszerzyć zakres opinii sporządzanej przez państwową służbę geologiczną o wskazanie warunków, jakie gmina powinna uwzględnić w toku realizacji obowiązku o którym mowa w art. 95 ust. 2 pkt 1, a w szczególności o konieczność wprowadzania zakazu trwałej zabudowy lub zakazu innego zagospodarowania wyznaczonego obszaru złoża strategicznego w sposób który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania złoża. Rozszerzenie opinii o ww. elementy będzie stanowiło wsparcie dla GGK do wydania decyzji o której mowa w ust. 9. Propozycja: 7. Główny Geolog Kraju, przed wydaniem rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 2, zwraca się do państwowej służby geologicznej o opinię w celu dokonania oceny spełnienia kryteriów, o których mowa w ust. 5 **oraz warunków o których mowa w ust. 9.**	**Uwaga uwzględniona (z zastrzeżeniem, że projektodawca zrezygnował z utworzenia nowego organu – GGK)**
111	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94a ust. 9 P.g.g.)	PIG-PIB	Z zaproponowanego artykułu nie wynika wprost to co sugerowane jest w uzasadnieniu „Ważnym, nowym przepisem będzie art. 95a Pgg. przewidujący obowiązek wprowadzania przez gminy, jednocześnie z ujawnianiem obszarów udokumentowanych złóż strategicznych w studiach i planach miejscowych, zakazu trwałej zabudowy lub zagospodarowania obszarów w sposób uniemożliwiający eksploatację takich złóż w przyszłości.” Wg przepisu zakaz zabudowy jest zależny od wskazanych w decyzji organu warunków. Organ może wskazać warunki, ale nie musi.	**Uwaga nieuwzględniona** Obydwa przepisy są ze sobą związane, jednakże dyspozycja projektowanego art. 95a oznacza, że gmina musi wprowadzić zakaz zabudowy lub innego zagospodarowania terenu, na którym znajduje się złoże strategiczne z uwzględnieniem warunków, o których mowa w projektowanym art. 94a ust. 9 P.g.g. (a więc warunków dotyczących zagospodarowania terenu, które organ administracji geologicznej może, ale nie musi określić w treści decyzji uznającej złoże za strategiczne). Zawarte w art. 95a zastrzeżenie uwzględnienia przez

				gminę warunków, o których mowa w art. 94a ust. 9 aktualizuje się tylko wtedy, jeśli minister właściwy do spraw środowiska określi w decyzji ww. warunki. Projektowany art. 94a ust. 9 ma więc charakter dopełniający względem normy prawnej z projektowanego art. 95a P.g.g.
112	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94c P.g.g.)	PIG-PIB	Przepisy dotyczące złóż strategicznych powinny być częścią rozdziału 3 „Ewidencja i bilans zasobów złóż kopalin” Aby uniknąć dublowania danych wykaz złóż strategicznych powinien być elementem systemu MIDAS. Inną kwestią jest brak unormowania zasad funkcjonowania systemu MIDAS w przepisach prawa i jego quasi oficjalny charakter. Pożądanym byłoby, aby w ustawie wskazano system MIDAS jako referencyjny dla ewidencji krajowych złóż kopalin wraz z określeniem zakresu informacji gromadzonych w systemie, zasad jego prowadzenia i trybu aktualizacji (analogicznie jak dla Rejestru Obszarów i Terenów Górniczych).	**Uwaga nieuwzględniona** Przepisy w tej wersji zostały uzgodnione na etapie uzgodnień wewnątrzresortowych. Przepisy dotyczące postępowania w sprawie uznania złoża za strategiczne są związane z kwestią dokumentacji geologicznych i tym samym powinny znajdować się w tym samym rozdziale. Prowadzenie wykazu złóż strategicznych będzie zadaniem ministra właściwego do spraw środowiska.
113	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94c ust. 3 P.g.g.)	PIG-PIB	Proponujemy dodać punkt dotyczący ograniczeń wynikających z art. 94a ust. 9	**Uwaga uwzględniona**
114	Art. 1 pkt 83 (w zakresie art. 94c ust. 3 P.g.g.)	PIG-PIB	W formacie shapefile można przechowywać obiekty punktowe, liniowe i powierzchniowe. Współrzędne przedstawia się np. w postaci tabelarycznej. Propozycja brzmienia: „3) granice złoża … w formacie shapefile”	**Uwaga uwzględniona**
115	Art. 1 pkt 84 (dotyczy zmiany art. 95 P.g.g.)	Śląski Związek Gmin i Powiatów	Uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne spowoduje konieczność wprowadzenia kolejny raz zmian do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego m.in. poprzez wskazanie informacji czy złoże lub jego część uznane zostanie za strategiczne czy nie. Tym samym dokumenty planistyczne gminy staną się nieaktualne.	**Uwaga nieuwzględniona** Uznanie złoża kopaliny za strategiczne skutkuje wzmocnioną ochroną prawną złoża, konieczna jest zatem aktualizacja dokumentu planistycznego.
116	Art. 1 pkt 84 (dotyczy zmiany art. 95 P.g.g.)	Wojewoda Łódzki	Nowe brzmienie art. 95 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze wprowadza dodatkowy cel ujawniania m.in. udokumentowanych złóż kopalin, tj. „zabezpieczenie możliwości eksploatacji”. Zastrzeżenia budzi brak doprecyzowania w przepisie sposobu realizacji tego „zabezpieczenia”, dotyczącego de facto wszystkich obszarów, o których mowa w ww. przepisie (zatem zarówno złóż strategicznych, jak i pozostałych). W przypadku złóż uznanych przez Głównego Geologa Kraju za strategiczne, warunki, jakie gmina powinna uwzględnić w toku realizacji obowiązku, w tym zakaz trwałej zabudowy lub zakaz innego zagospodarowania wyznaczonego obszaru złoża strategicznego w sposób, który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania tego złoża, wynikają z decyzji ww. organu geologicznego. Brak natomiast doprecyzowania w jaki sposób należy zapewnić w dokumentach planistycznych „zabezpieczenie możliwości eksploatacji” złóż innych niż uznane za strategiczne. Zawarcie bowiem w dokumentach planistycznych jedynie ustaleń, o których	**Uwaga nieuwzględniona** Wprowadzone przepisy stanowią doprecyzowanie w stosunku do obecnych regulacji. Obecnie przepisy nakazują ujawnienie „w celu ochrony”. Na podstawie obecnych przepisów właściwie każde złoże powinno podlegać ochronie. Projektowane przepisy wprowadzają także stanowią zatem zasadę generalnej ochrony złóż i ograniczają władztwo planistyczne w odniesieniu do konkretnej kategorii.

			mowa w art. 95 ust. 2, nie gwarantuje możliwości przyszłej eksploatacji złoża, ani ochrony przed przyszłą zabudową.	
117	Art. 1 pkt 84 (dotyczy zmiany art. 95 P.g.g.)	Wojewoda Świętokrzyski	Art. 1 pkt 84 projektu ustawy, który dotyczy art. 95 ustawy Prawo geologiczne i górnicze: - w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w planach miejscowych wprowadza się ustanowione strefy ochronnych ujęć i obszary ochronne zbiorników wód podziemnych, nie zaś projektowane. Tymczasem projekt ustawy odnosi się do projektowanych stref ochronnych ujęć oraz projektowanych obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, - terminy na wprowadzenie do studium i planów miejscowych elementów określonych w art. 95 ust. 1 ustawy (1 rok i 2 lata) mogą okazać się za krótkie. Sporządzanie zmian ww. dokumentów planistycznych musi odbywać się w pełnej procedurze określonej w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, - koszty zmiany studium i planu miejscowego zawsze powinien ponosić podmiot na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej (niezależnie od tego, czy jest to złoże strategiczne, czy też nie). Podkreślenia wymaga, że decyzje zatwierdzające dokumentację geologiczną złoża lub dodatek, spływają do organów gmin w różnym terminie. Gmina może przystąpić do sporządzania zmiany studium lub planu miejscowego i być już bardzo zaawansowana w procedurze planistycznej, a w tym czasie wydawana jest kolejna decyzja, co powoduje potrzebę następnej zmiany aktu planistycznego i dodatkowe koszty.	**Uwaga nieuwzględniona** Obecne rozwiązania również wskazują na ujawnianie stref ochronnych ujęć wody podziemne w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, nie było sygnałów, że jest to rozwiązanie niewłaściwe. Ma to na celu pełniejszą ochronę wód podziemnych. Terminy zakładają skrócenie jedynie w zakresie złóż strategicznych w stosunku do obecnie obowiązujących rozwiązań. Zasada ponoszenia kosztów przez podmioty, na rzecz których zatwierdzono dokumentację geologiczną, powinna wiązać się ze skróceniem terminu na ujawnienie złóż i tym samym nie powinna mieć zastosowania w każdym przypadku. Projektowane rozwiązanie jest uwarunkowane koniecznością wyważenia interesu pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego a przedsiębiorcami.
118	Art. 1 pkt 84 (dotyczy zmiany art. 95 P.g.g.)	Wojewoda Zachodniopomorski	W przedłożonym projekcie zmiany ustawy w art. 95 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 2 i ust. 2 pkt 3, określa się zakres danych jakie gmina będzie miała obowiązek wprowadzania w dokumentach planistycznych. Dotyczy to w szczególności projektowanych stref ochronnych ujęć wód podziemnych i projektowanych obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych. Wojewoda na podstawie art. 134 i 141 ustawy Prawo wodne (Dz. U z 2021 r. poz. 624 z późn. zm.) ma uprawnienia do ustanawiania w akcie prawa miejscowego strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych oraz ustanawiania obszaru ochronnego zbiorników wód podziemnych. Wiąże się to też z ustalaniem zakazów i ograniczeń w tych rejonach. Ustanowione strefy i obszary ochronne są ujawniane w dokumentach planistycznych gminy, co wynika z zapisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784, 922). Należy przy tym zwrócić uwagę, że granice ustanowionych stref i obszarów ochronnych nie muszą pokrywać się z projektowanymi strefami i obszarami. W związku z tym, zapisy w zmienianym art. 95 ustawy mogą wprowadzać niejednoznaczność prawa, poprzez umieszczanie w dokumentach planistycznych obiektów projektowanych i obowiązujących.	**Uwaga nieuwzględniona** Obecne rozwiązania również wskazują na ujawnianie stref ochronnych ujęć wody podziemne w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, nie było sygnałów, że jest to rozwiązanie niewłaściwe. Ma to na celu pełniejszą ochronę wód podziemnych.

			W celu uniknięcia tego, przy wprowadzaniu do dokumentów planistycznych: - projektowanych stref i obszarów ochronnych (pochodzących z dokumentacji hydrogeologicznych) i następnie - ustanowionych stref i obszarów ochronnych przez wojewodę drodze aktu prawa miejscowego dla tych samych ujęć i zbiorników Proponowane zmiany: Wody podziemne w granicach udokumentowanych: a) ujęć wód podziemnych b) zbiorników wód podziemnych udokumentowanych wód podziemnych ujęć odbywa się przez wskazanie: a) położenia i nazwy ujęcia wód podziemnych; udokumentowanych wód podziemnych w zbiornikach wód podziemnych odbywa się przez wskazanie: a) nazwy i numeru zbiornika wód podziemnych, b) granic zbiornika wód podziemnych;	
119	Art. 1 pkt 84 (dotyczy zmiany art. 95 ust. 1 P.g.g.)	Wojewoda Wielkopolski	Nieuzasadnione jest wprowadzenie generalnego obowiązku ujawnienia złóż i obszarów, innych niż strategiczne, w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województw, w celu ich ochrony i zabezpieczenia możliwości eksploatacji. Przepis ten jest uzasadniony w kontekście złóż o znaczeniu strategicznym, w zakresie których zmieniana ustawa dopuszcza wprost możliwość wprowadzenia zakazu zabudowy oraz odsyła do ograniczeń zawartych w decyzji o zaliczeniu do złóż strategicznych. Natomiast w zakresie pozostałych złóż powstanie problem związany z faktem, iż duża część złóż znajduje się na terenach zurbanizowanych lub terenach sąsiednich, na których z punktu widzenia zachowania ładu przestrzennego eksploatacja, np. złoża kruszywa naturalnego, doprowadziłaby do powstania konfliktu przestrzennego.	**Uwaga nieuwzględniona** Obecne rozwiązania przewidują ochronę złóż w celu zabezpieczenia możliwości ich eksploatacji w szerokim zakresie i dotyczy wszystkich złóż. Wprowadzone przepisy nakazują wprowadzenie zakazu zabudowy natomiast jedynie w przypadku złóż strategicznych. Pozostałe złoża również wymagają w pewnym stopniu ochrony, jednakże w tym zakresie gminy będą miały większą możliwość zagospodarowania takich terenów. Warto zwrócić uwagę, że nowelizacja uwzględnia problem zalegania złóż na terenach zurbanizowanych wskazując, że w przypadku jeżeli na części złoża występuję zwarta zabudowa, może być ono uznane za strategiczne jedynie w części.
120	Art. 1 pkt 84 (dotyczy zmiany art. 95 P.g.g.)	Wojewoda Warmińsko-Mazurski	Zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 95 ust. 7 ustawy Prawo geologiczne i górnicze gmina jest uprawniona do dokonania jednoczesnej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w przypadku zaistnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 5 i 6. Tymczasem art. 95 ust. 5 i 6 ustawy zmienianej odnosi się do kwestii ponoszenia kosztów sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W celu zapewnienia wewnętrznej spójności aktu normatywnego, należałoby przeredagować treść tego odesłania, poprzez wskazanie odpowiednich przepisów (ust. 3 i 4). Art. 95 ust. 5 i 6 ustawy zmienianej dotyczy ponoszenia kosztów sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.	**Uwaga uwzględniona**

			W ustępie 6 wskazano, że podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej może ponieść ww. koszty. Brak wskazania przesłanek wpływających na kwestię ponoszenia tych kosztów może doprowadzić do nierównego traktowania podmiotów. Ustawa nie precyzuje również w jakim trybie koszty, o których mowa w ust. 5 i 6 będą egzekwowane. Dodatkowo należy wskazać, że w uzasadnieniu nie wskazano przyczyn dla których w ust. 5 (obligatoryjne ponoszenie kosztów) i ust. 6 (uznaniowość) różnicuje się sytuację podmiotów,	
121	Art. 1 pkt 84 (w zakresie dotyczącym zmiany art. 95 ust. 2 i 3 P.g.g.)	Śląski Związek Gmin i Powiatów	Proponuje się rozważyć, czy słusznym jest ujawnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego: projektowanych stref ochronnych ujęć i obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, ponieważ wykracza to poza zakres planu (obszar który jest projektowany i może nie zostać usankcjonowany lub może zostać zmieniona jego granica). Już obecne zapisy o uwzględnieniu „projektowanych granicach stref ochronnych ujęć" sporządzonych na podstawie zapisów dokumentacji hydrogeologicznej, nie uwzględniają faktu, że zgodnie z ustawą Prawo wodne o ustanowieniu strefy nie decydują wyłącznie przesłanki hydrogeologiczne (zawarte w/w dokumentacji) ale analiza ryzyka. Proponuje się zmienić zapis na „w granicach obszarów zasilania wyznaczonych w dokumentacji geologicznej" lub „w granicach ustanowionych stref ochronnych".	**Uwaga nieuwzględniona** Obecne rozwiązania również wskazują na ujawnianie stref ochronnych ujęć wody podziemne w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, nie było sygnałów, że jest to rozwiązanie niewłaściwe. Ma to na celu pełniejszą ochronę wód podziemnych..
122	Art. 1 pkt 84 (w zakresie dotyczącym zmiany art. 95 ust. 3 P.g.g.)	Wojewoda Mazowiecki	Chciałbym zwrócić uwagę na konstrukcję początku biegu terminu z art. 95 ust. 3 projektu tj. termin na wprowadzenie złóż biegnie od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej lub dodatku do dokumentacji geologicznej przez właściwy organ administracji geologicznej. Przy takiej konstrukcji oznaczać może to w praktyce, że data końcowa będzie ciągle się przesuwać. Nierzadko bowiem się zdarza, że po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej zatwierdzane są liczne dodatki (często w przeciągu dwuletniego terminu). A zatem początkowy termin 2-letni może się przesunąć o kolejne dwa lata, jeżeli pod koniec jego biegu zostanie zatwierdzony nowy dodatek i wówczas gmina będzie liczyła termin od dnia jego zatwierdzenia. Powyższe może wpłynąć na wypaczenie idei jaka miała przyświecać zmianom w ustawie z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021r. poz. 1420, dalej zwana „pgg") czyli zobligowania organów gminy do rzeczywistego ujawniania ww. obszarów w swoich dokumentach planistycznych. Należy bowiem zauważyć, że do studium i planu miejscowego zgodnie z art. 95 ust. 3 projektu wprowadza się „obszar" i termin na jego wprowadzenie powinien biec od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej. Będzie to wówczas jeden konkretny termin, którego ustalenie daty końcowej nie będzie przysparzać trudności tak organowi gminy jak i wojewodzie w kontekście konieczności wydania zarządzenia zastępczego. Wprowadzenie jednokrotne udokumentowanego obszaru o konkretnym nr MIDAS do dokumentu	**Uwaga nieuwzględniona** Wskazana interpretacja przepisów jest niewłaściwa. Okoliczność sporządzenia dodatku do dokumentacji w zakresie złoża, które nie zostało jeszcze ujawnione w dokumentach planistycznych nie wpłynie na przesunięcie terminu ujawnienia udokumentowanego złoża. Zatwierdzenie dokumentacji i dodatku stanowi 2 odrębne zobowiązania dla gmin i fakt sporządzenia dodatku nie oznacza, że wygasa zobowiązanie gminy do ujawnienia złoża w ciągu 2 lat od zatwierdzenia dokumentacji. Oczywiście w przypadku sporządzenia mało istotnego dodatku, którego znaczenie nie będzie istotne dla ochrony złóż w planach obowiązek ujawnienia dla gmin nie będzie miał zastosowania. Nie ma sprzeczności między ust. 3 oraz ust. 4. Przepis ust. 4 jest przepisem szczególnym w stosunku do poprzedzającego ust. Tym samym w przypadku wszczęcia postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne termin na ujawnienie złoża w dokumentach planistycznych będzie liczony od innego zdarzenia.

			planistycznego (czy to przez gminę czy zastępczo przez wojewodę) powinno spowodować wygaśnięcie obowiązku z art. 95 ust. 3 projektu w stosunku do tego obszaru. Ewentualne późniejsze zmiany w dokumentacji geologicznej wynikające z zatwierdzonych w drodze decyzji dodatków nie powinny rodzić konieczności aktualizowania dokumentów planistycznych o nierzadko niewielkie zmiany w zakresie wielkości/ granic udokumentowanego obszaru. Ponadto czasem dodatki nie wprowadzają nawet ww. zmian, gdy są zatwierdzane w celu rozliczenia zasobów złoża w związku z zakończeniem eksploatacji. Jeżeli ewentualnym zamiarem projektodawcy było bieżące aktualizowanie dokumentów planistycznych o nawet mikroskopijne zmiany w wielkości/granicach udokumentowanych obszarów to należy zastanowić się czy przewidziana kara administracyjna nawet w najniższej wysokości 30 000 zł będzie proporcjonalna w stosunku do wagi naruszenia (tj. braku korekty granic udokumentowanego obszaru). Ponadto chciałbym zwrócić uwagę na niespójność w konstrukcji początku biegu terminu w art. 95 projektu, a mianowicie w ust. 3 jest mowa o „dniu zatwierdzenia dokumentacji geologicznej" a w ust. 4 o „dniu doręczenia gminie kopii decyzji". Z uwagi na fakt, że nie przewidziano w projekcie ścieżki na powiadamianie wojewody o „dniu doręczenia gminie kopii decyzji", od którego wojewoda będzie liczył początkowy termin na ewentualne podjęcie własnych działań proponuję, aby powyższy przepis ujednolicić poprzez ustalenie, że termin będzie biegł od „dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej".	
123	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 1)	PIG-PIB	Proponujemy dodać „oraz obszar udokumentowanego podziemnego składowiska odpadów"	**Uwaga nieuwzględniona** Przepisy zostały uzgodnione w trakcie uzgodnień wewnątrzresortowych, uwaga nie była zgłaszana.
124	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 2 pkt 1 lit. d P.g.g.)	PIG-PIB	Słowo „występowania" wydaje się tu zbędne i wręcz daje pole do dodatkowych interpretacji. W zasadzie dla jasności sytuacji wydaje się zasadne jasne wskazanie np.: „granic złoża kopaliny z zatwierdzonej dokumentacji geologicznej złoża lub dodatku do dokumentacji…" Należy jasno wskazać postępowanie w przypadku złóż skreślonych z bilansu zasobów w związku z błędnymi interpretacjami prawa. Proponowane brzmienie: 1)„granic złoża kopaliny z zatwierdzonej dokumentacji geologicznej złoża lub dodatku do dokumentacji…" 2) Złóż skreślonych z bilansu zasobów złóż kopalin nie uwzględnia się w dokumentach planistycznych.	**Uwaga nieuwzględniona** Przepisy zostały uzgodnione w trakcie uzgodnień wewnątrzresortowych, uwagi w tym zakresie nie były zgłaszane.
125	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 3)	PIG-PIB	Warto ujednolicić sformułowania „wskazanie"/"wprowadza się" oraz „granice … złoża kopaliny"/obszar udokumentowanego złoża kopaliny" Proponuje się: „wykonanie obowiązku, o którym mowa w art.95 ust.1 i 2 następuje w terminie 2 lat od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej lub dodatku do dokumentacji geologicznej przez właściwy organ administracji geologicznej,"	**Uwaga nieuwzględniona** Przepisy zostały uzgodnione w trakcie uzgodnień wewnątrzresortowych, uwaga nie była zgłaszana.

126	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 4 P.g.g.)	PIG-PIB	Czy to nie oznacza, że w praktyce złoże, co do którego były na wstępie przesłanki do uznania za strategiczne a ostatecznie nie uzyskało takiego statusu, będzie ujawniane w dokumentach planistycznych później niż w przypadku np. złóż kopalin nie z 10.1? Opóźnienie będzie wiązało się z długością trwania całego postępowania. Proponuje się pozostawić termin 2 lata od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej lub dodatku do dokumentacji geologicznej przez właściwy organ administracji geologicznej, również dla złóż, dla których Główny Geolog Kraju uzna, że nie spełniają przesłanek do uznania za strategiczne	**Uwaga nieuwzględniona** Jeżeli będzie się toczyło postępowanie w przedmiocie uznania złoża za strategiczne, to jednostka samorządu terytorialnego nie będzie miała informacji jakie ciążą na niej obowiązki w zakresie terminu ujawnienia złoża.
127	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 4 P.g.g.)	Śląski Związek Gmin i Powiatów	Wydłużenie czasu na wprowadzenie złóż strategicznych do studium i mpzp lub wprowadzenie procedur upraszczających dla tego typu zmian studium lub mpzp. Termin przeprowadzenia procedury zmiany studium... i zmiany planu miejscowego w okresie 1 roku jest nierealny. Opracowania planistyczne to procedury wieloletnie. Studium opracowuje się zawsze dla całości gminy, co znacząco podwyższa koszty takiego opracowania. Nie zaproponowano innej (uproszczonej) niż w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym procedury opracowania takich dokumentów planistycznych. Należy też uwzględnić czas poświęcony na tryb wyłaniania wykonawców tych opracowań w ramach przetargów publicznych.	**Uwaga nieuwzględniona** Termin ten będzie obowiązywał tylko w przypadku złóż strategicznych. Zasadniczym terminem będą 2 lata, co jest utrzymaniem obecnego stanu prawnego. Nowelizacja przewiduje także zniesienie obecnie funkcjonującego terminu 6 miesięcy na ujawnienie złóż węglowodorów.
128	Art. 1 pkt 84 (w zakresie art. 95 ust. 5 P.g.g.)	Wojewoda Śląski	Ustawa nie określa sposobu obciążania zobowiązanego kosztami, o których mowa w tym przepisie (oraz w przepisie następnym)	**Uwaga nieuwzględniona** W obecnym brzmieniu przepisów art. 95 ust. 3 P.g.g. i 96 ust. 3 reguluje przedmiotowe zagadnienia sposób analogiczny, wskazując jedynie ogólną zasadę ponoszenia kosztów. Istnieją w tym zakresie odrębne regulacje, które w tym przypadku mogą znaleźć zastosowanie.
129	Art. 1 pkt 84 (w zakresie zmiany art. 95 ust. 6 P.g.g.)	Śląski Związek Gmin i Powiatów	Konieczność wprowadzenia ścisłych regulacji związanych z ponoszeniem kosztów odszkodowań – *ust.6. Podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej może ponieść koszty zmiany studium oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w przypadkach, o których mowa w ust. 3 albo ust. 4 pkt 2.* Podmiot na rzecz którego zatwierdzono dokumentacje geologiczną powinien obowiązkowo ponosić koszty zmiany dokumentów planistycznych, a nie tylko móc mieć taką możliwość, czy gmina będzie musiała dochodzić odszkodowania. W opiniowanej zmianie przepisów brak jest zapisów odnoszących się do roszczeń właściciela nieruchomości wynikających z art.36 i 37 u o pizp.	**Uwaga nieuwzględniona** Zgodnie z art. 36 ust. 1a u.p.z.p. przepisu dotyczącego odszkodowań gminy nie stosuje się, jeżeli treść planu miejscowego powodująca skutek, o którym mowa w ust. 1, nie stanowi samodzielnego ustalenia przez gminę społeczno-gospodarczego przeznaczenia terenu oraz sposobu korzystania z niego. Oznacza to, że gminy nie będą ponosiły odpowiedzialności odszkodowawczej. Ponadto należy wskazać, że projektowane rozwiązania są korzystniejsze dla gmin niż obecnie obowiązujące rozwiązania, ponieważ dziś wyłącznie w przypadku złóż węglowodorów inwestor ponosi koszty zmiany aktów planistycznych. Projektowane zmiany przewidują, że rozszerzeniu ulegnie katalog złóż kopalin, których ujawnienie następuje na koszt inwestora, zaś w przypadku złóż objętych własnością gruntową – wprowadzono możliwość sfinansowania takiej zmiany. Należy założyć, że inwestorzy będą korzystali z tej możliwości, ponieważ będzie im zależało na jak najszybszej zmianie tak, aby mieli możliwość uzyskać uzgodnienie z

				organem wykonawczym gminy projektu koncesji. Należy wskazać, że zgodnie z art. 7 P.g.g. prowadzenie działalności określonej w P.g.g. jest możliwe wówczas, jeżeli nie naruszy przeznaczenia nieruchomości określonego w planie miejscowym, ewentualnie nie naruszy sposobu korzystania wynikającego ze studium.
130	Art. 1 pkt 84 (w zakresie dodania art. 95a P.g.g.)	Śląski Związek Gmin i Powiatów	Obowiązek ujawnienia w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego udokumentowanego złoża strategicznego związany jest m.in. z wprowadzeniem w granicach ww. złoża zakazu zabudowy. Wprowadzenie takich zapisów naraża gminy posiadające obowiązujące plany miejscowe na wystąpienie przez właścicieli nieruchomości o odszkodowania związane z utratą wartości gruntów przeznaczonych na przykład pod zabudowę mieszkaniową czy usługowa, zwłaszcza że w trakcie sporządzania obowiązujące plany miejscowe były opiniowane przez Głównego Geologa Kraju (tak dzieje się w przypadku złóż węgla kamiennego zlokalizowanych w większości gmin z województwa śląskiego).	**Uwaga nieuwzględniona** W uzasadnieniu do ustawy wskazano, że zakaz zabudowy wprowadzony w związku z zastosowaniem dodanego art. 95a P.g.g. należy rozumieć jako zakaz zabudowy i zagospodarowania terenu w rozumieniu art. 36 ust. 1a pkt 3 u.p.z.p. To z kolei oznacza, że zakaz ten wpisze się w katalog wyjątków wyłączających odpowiedzialność odszkodowawczą gmin, o której mowa w art. 36 ust. 1 u.p.z.p. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, jeżeli zapisy aktów planistycznych zawierają zapisy, które nie zabezpieczają możliwości przyszłej eksplantacji złoża, co dotyczy głównie złóż wydobywanych metodą odkrywkową, to uznaje się, że naruszają one zasady sporządzania studium/planów, co stanowi podstawę stwierdzenia ich nieważności w całości lub w części. Oznacza to, że już dzisiaj takie wymogi wynikają z orzecznictwa sądowego.
131	Art. 1 pkt 84 (w zakresie dodania art. 95a P.g.g.)	Śląski Związek Gmin i Powiatów	Brak zgody na zapis w zaproponowanym brzmieniu, m.in. dot. „wprowadzenia zakazu zabudowy". Niedopuszczalne jest by gmina w granicach, której zostanie ustanowione złoże strategiczne, które następnie będzie ujawnione w studium i miejscowym planie, wprowadzać musiała zakaz trwałej zabudowy. Skutkować będzie to całkowitym wstrzymaniem inwestycji. Niezrozumiałe jest również określenie „innego zagospodarowania tych obszarów w sposób, który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania złoża strategicznego w przyszłości".	**Uwaga nieuwzględniona** Wspomniany zakaz będzie dotyczył tylko kategorii najbardziej istotnych złóż strategicznych. Ochrona złóż na podstawie obecnych przepisów nie odróżnia złóż ze względu na ich wagę i znaczenie. Ponadto projektowane rozwiązanie przewiduje możliwość uznania za strategiczne części złoża, nad którym zostanie wprowadzony zakaz zabudowy lub innego zagospodarowania, który wykluczy możliwość przyszłej eksploatacji złoża. Zaprojektowane rozwiązanie jest korzystne dla gmin w tym sensie, że w toku postępowania administracyjnego zostanie przeanalizowany całokształt okoliczności związanych z danym złożem kopaliny oraz zostaną wytypowane obszary wymagające bezwzględnej ochrony, co jednocześnie otworzy możliwość „uwolnienia" części złoża dla realizacji innych inwestycji. Należy podkreślić, że obecne przepisy są na tyle ogólne, że Minister, aby nie narazić się na zarzut niewłaściwej realizacji zadań z zakresu ochrony złóż kopalin, z ostrożności odmawia uzgodnienia decyzji o warunkach zabudowy w stosunku do tych części złoża, które nie są zabudowane. Projektodawca dostrzega konieczność racjonalnego podejścia do wyznaczania obszarów z zakazem zabudowy, co w jego ocenie ma być realizowane w ramach postępowania o uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne.

132	Art. 1 pkt 85 (dotyczy dodania art. 95a P.g.g.)	Wojewoda Warmińsko-Mazurski	Z uwagi na cel projektowanych zmian, tj. wprowadzenie ram prawnych, które pozwolą na objęcie występujących w Polsce złóż kopalin skutecznym i kompleksowym systemem ochrony prawnej, należałoby rozważyć rozszerzenie uprawnienia gminy do wprowadzenia zakazu trwałej zabudowy lub innego zagospodarowania, które skutkowałoby wyłączeniem możliwości zagospodarowania złoża w przyszłości, na złoża kopalin inne niż strategiczne	**Uwaga nieuwzględniona** Gmina ma prawo wprowadzenia zakazu zabudowy. Obowiązek ochrony złóż kopalin musi być realizowany racjonalnie, tj. nie może wykluczać innego sposobu zagospodarowania, ponieważ należy zapewnić możliwość zrównoważonego rozwoju.
133	Art. 1 pkt 85 (dotyczy dodania art. 95a P.g.g.)	Wojewoda Mazowiecki	Wątpliwości budzi także art. 95a projektu nakazujący gminie przy ujawnianiu udokumentowanych złóż strategicznych w studium oraz w miejscowym planie wprowadzenie zakazu trwałej zabudowy lub innego zagospodarowania obszarów w sposób, który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania złoża strategicznego w przyszłości. Nie jest jasne czy powyższy obowiązek także dotyczyłby wojewody działającego w sposób zastępczy. Powyższa wątpliwość nabiera szczególnego znaczenia zwłaszcza w kontekście niestosowania przez wojewodę procedury planistycznej w toku wydawanych zarządzeń zastępczych. Należy bowiem mieć na uwadze, że procedura planistyczna służy zapewnieniu partycypacji społecznej, ochrony interesu publicznego i interesów podmiotów prywatnych w planowaniu przestrzennym. A zatem przy braku przeprowadzania procedury pozbawia się właścicieli nieruchomości, na których taki zakaz zabudowy miałby być wprowadzany możliwości ochrony swoich interesów. Ponadto projekt ustawy przewiduje, że tylko w stosunku do złóż strategicznych gmina będzie wprowadzała zakaz trwałej zabudowy lub zagospodarowania obszaru w sposób, który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania złoża w przyszłości. W stosunku do złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 pgg (objętych własnością górniczą) oraz kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji pewnym środkiem ochrony przed zagospodarowaniem wykluczającym ich eksploatację w przyszłości będą uzgodnienia Głównego Geologa Kraju. Natomiast w przypadku pozostałych złóż kopalin gmina będzie miała władztwo planistyczne w zakresie przeznaczenia terenu, na którym one występują, co de facto może nie przyczynić się do ochrony tych złóż. Z uwagi na powyższe chciałbym poddać pod rozwagę zasadność wprowadzania pozostałych złóż (tj. innych niż strategiczne i złoża z art. 10 ust. 1 pgg) do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy.	**Uwaga w części uwzględniona** W przepisach zostanie wyraźnie doprecyzowane, że wojewoda jest uprawniony do wprowadzenia zakazu trwałej zabudowy lub innego zagospodarowania obszarów w sposób, który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania złoża strategicznego w przyszłości. Należy zaznaczyć, że zarządzenie zastępcze stanowi wyłom od reguły, że złoża ujawniane są przez gminę i tym samym nie jest stosowana w tej sytuacji procedura planistyczna przez wojewodę. Konieczność zastosowania zarządzenia zastępczego będzie się pojawiała jedynie w sytuacji, gdy gmina nie wywiąże się z obowiązku. W związku z pojawiającymi się wątpliwościami w tym zakresie kwestia ta zostanie doprecyzowana w uzasadnieniu.
134	Art. 1 pkt 86 (zmieniający art. 96 P.g.g.)	Wojewoda Łódzki	Nowe brzmienie art. 96 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze tj. wojewoda wprowadza obszary, o których mowa w art. 95 ust. 1 (obszar udokumentowanego złoża kopaliny, obszar udokumentowanego kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, obszar udokumentowanych wód podziemnych, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych oraz obszar udokumentowanego podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji) do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wydaje w tej sprawie zarządzenie zastępcze w terminie 6 miesięcy po bezskutecznym upływie terminów określonych w art.	**Uwaga nieuwzględniona** Konieczność ujawnienia złoża na podstawie zarządzenia zastępczego pojawi się jedynie w sytuacji, gdy gminy nie zrealizują obowiązku na nich ciążącego. W takiej sytuacji wojewoda jako organ nadzorujący może pozyskać dokumentację geologiczną i konieczne dokumenty od gminy.

			95 ust. 3 albo 4. Jednocześnie projektowane nowe brzemiennie art. 95 ust. 2 dookreśla, w jaki sposób należy ujawniać ww. obszary w dokumentach planistycznych, m.in. poprzez wskazanie położenia i granic tych obszarów, czy stratygrafii warstwy wodonośnej w przypadku udokumentowanych wód podziemnych w granicach projektowanych obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych. Z powyższego wynika, że zakres i sposób ujawniania ww. obszarów w dokumentach planistycznych zwiększył się, co będzie tym samym obligowało organy wykonawcze jednostek samorządu terytorialnego, jak również wojewodę przy wydawaniu zarządzeń zastępczych, do zwiększenia zakresów wykonanej pracy oraz konieczności pozyskania niezbędnych materiałów, w celu wykonania ww. zadań. Mając powyższe na uwadze proponuję wprowadzenie zmian także do art. 94 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze, którego projekt aktualnie nie obejmuje. Proponowana zmiana miałaby dotyczyć rozszerzenia zakresu przesyłanych kopii dokumentacji geologicznych, o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1-3 (tj. dokumentacji geologicznych złóż kopalin, dokumentacji geologiczno-inwestycyjnych złóż węglowodorów, dokumentacji hydrogeologicznych oraz dokumentacji geologiczno-inżynierskich). Aktualnie organom, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1-3 oraz 5-6 przesyłane są od właściwych organów administracji geologicznej wyłącznie kopie decyzji ww. dokumentacji geologicznych. Uzupełnienie przesyłanych kopii decyzji dodatkowo np. o kopie map z określoną lokalizacją oraz granicami ww. obszarów w wersji elektronicznej, przyspieszyłoby oraz ułatwiło prowadzenie procedur, o których mowa w nowo brzmiących art. 95 ust. 1 oraz 96 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze. W innym przypadku każdorazowo organy wykonawcze jednostek samorządu terytorialnego oraz wojewodowie, w trakcie sporządzania dokumentów planistycznych oraz wydawania zarządzeń zastępczych, zobowiązani będą występować do organów geologicznych o brakujące i niezbędne materiały. Powyższa propozycja dotyczy również nowoprojektowanego w ustawie Prawo geologiczne i górnicze przepisu art. 94a ust. 12, w którym jest także mowa wyłącznie o kopii decyzji bez załączników graficznych.	
135	Art. 1 pkt 86 lit. a (zmieniający art. 96 ust. 1 P.g.g.)	Wojewoda Śląski	Brak określenia trybu zmiany tych dokumentów – ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2021 r. poz. 741), dalej jako „ustawa o planowaniu” w art. 27 stanowi, że zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane. Problemu tego nie rozwiązywała nowelizacja ustawy prawo geologiczne i górnicze z 27 września 2013 r. (praktyka pokazała, że wojewodowie wydawali zarządzenia zastępcze bez przeprowadzenia procedury planistycznej – i taki tryb postępowania został zaakceptowany przez orzecznictwo sądowo-administracyjne), ani kolejna nowelizacja tego przepisu z 11 lipca 2014 r. (wprowadzająca karę w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki przy wydaniu zarządzenia zastępczego wymierzaną wojewodzie przez organ wyższego stopnia (do dziś nie wiadomo, który organ	**Uwaga częściowo uwzględniona** Termin na wydanie zarządzenia zastępczego w odniesieniu do złóż innych niż strategiczne został wydłużony do 2 lat. Należy wskazać, że nowelizacja rozwiązuje problem, o którym mowa w uwadze, gdyż w wyraźny sposób wskazuje, że to minister właściwy do środowiska będzie organem nakładającym karę za zwłokę. Należy zaznaczyć, że zarządzenie zastępcze stanowi wyłom od reguły, że złoża ujawniane są przez gminę i tym samym nie jest stosowana w tej sytuacji procedura planistyczna przez wojewodę. Konieczność zastosowania zarządzenia zastępczego będzie się pojawiała jedynie w sytuacji, gdy gmina nie wywiąże się z obowiązku. W związku z

			państwowy jest w stosunku do wojewody – działającego jako organ nadzoru – organem wyższego stopnia). Przedstawiony projekt kolejnej nowelizacji zakłada wydawanie zarządzeń zastępczych przez wojewodę nie tylko w przypadku, gdy gmina nie wprowadzi obszarów udokumentowanych złóż do studium, ale również do miejscowego planu. O ile w przypadku studium, które nie jest aktem prawa miejscowego, było możliwe wprowadzenie obszarów złóż poprzez dodanie kolejnej mapy do części „uwarunkowania", co koresponduje z art. 10 ust. 1 pkt 11 cyt. ustawy o planowaniu, to w przypadku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie to możliwe. Art. 20 tej ustawy reguluje bowiem, z jakich części składa się uchwała w sprawie miejscowego planu. Jest to w szczególności część graficzna uchwały stanowiąca rysunek sporządzony na kopii mapy zasadniczej w określonej skali (vide art. 16). Wymogi treści tekstu i rysunku zawarte zostały w art. 15 ustawy o planowaniu. Nie ma więc prawnej możliwości sporządzenia miejscowego planu bez wszystkich niezbędnych elementów jego rysunku, a zaznaczenie obszarów udokumentowanych złóż kopalin jest jednym z nich. W konsekwencji nie jest możliwe wprowadzenie tych obszarów na dodatkowej karcie (odrębnej mapie). Wojewoda musiałby więc dysponować wersją elektroniczną miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin, a te w znacznej części takich wersji nie posiadają; dotyczy to zwłaszcza planów uchwalonych przez rokiem 2015. W takich sytuacjach wojewoda musiałby w zasadzie od początku tworzyć część graficzną uchwały. Dużo większe wątpliwości stwarza jednak merytoryczna regulacja planu zawarta zarówno w części graficznej jak i tekstowej. Ujawniając złoże gmina została zobligowana do wprowadzenia zakazu trwałej zabudowy lub innego zagospodarowania tych obszarów w sposób, który skutkowałby wyłączeniem możliwości zagospodarowania złoża strategicznego w przyszłości, z uwzględnieniem warunków określonych w decyzji, o której mowa w art. 94a ust. 9 – zmiana art. 95a. Taka regulacja przesądza o konieczności wprowadzenia merytorycznych zmian do planu np. w sposobie zagospodarowania poszczególnych terenów lub ograniczeń w ich zagospodarowaniu. Wprowadzenie ich przez wojewodę naruszy art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu, określający tzw. władztwo planistyczne gminy: Kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy. Zmiana sposobu zagospodarowania terenów nie jest możliwa bez przeprowadzenia procedury planistycznej, bo jej pominięcie naruszałoby nie tylko przepis art. 17 ustawy o planowaniu, ale także konstytucyjną zasadę ochrony prawa własności. Odrębną kwestią jest wprowadzanie udokumentowanych złóż kopalin przez wojewodę do uchwał w sprawie mpzp, które zostały znowelizowane, a nie sporządzono dla nich tekstu jednolitego. Wprowadzenie takich obszarów, bez	pojawiającymi się wątpliwościami w tym zakresie kwestia ta zostanie doprecyzowana w uzasadnieniu. Ponadto dla uniknięcia wątpliwości w przepisach zostanie wyraźnie wskazane, że wojewoda jest upoważniony do wprowadzenia zakazu zabudowy w rozumieniu art. 95a P.g.g. w drodze zarządzenia zastępczego.

			uprzedniego sporządzenia tekstu jednolitego planu, może okazać się niemożliwe. Wojewoda jednakże nie ma uprawnień do sporządzania tekstów jednolitych aktów prawa miejscowego stanowionych przez organy stanowiące j.s.t. (art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych /Dz. U. z 2019 poz. 1461/). Tym bardziej brak podstaw do uznania, że mógłby taki tekst sporządzić „na potrzeby" wydania zarządzenia zastępczego. Wniosek: wykreślenie obowiązku wydawania zarządzenia zastępczego przez wojewodę w przypadku gdy gmina nie wprowadzi do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów udokumentowanych złóż kopalin albo doprecyzowanie procedury postępowania wojewody przy wydawaniu tego zarządzenia. W tym drugim przypadku zmiana terminu na wydanie zarządzenia na co najmniej 1 rok.	
136	Art. 1 pkt 86 (zmieniający art. 96 P.g.g.)	Wojewoda Wielkopolski	Przepisy budzą wątpliwości, ponieważ z literalnego brzmienia wynika, że obowiązek wprowadzenia udokumentowanych złóż i obszarów obejmuje wyłącznie obszary z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, czyli w następstwie powstanie konieczność jego zmiany. Jednakże patrząc na cel zmiany ustawy, czyli zabezpieczenie złóż, jak również na system planowania przestrzennego, celowym wydaje się być wprowadzenie również obowiązku uchwalenia nowych planów miejscowych. Brak przepisów przejściowych - dla przepisów zmienionych w art. 1 pkt 86 Projekt zmiany ustawy nie zawiera przepisów przejściowych w zakresie nałożenia na wojewodów obowiązku wprowadzenia złóż i obszarów do studium i planów miejscowych, analogicznie do art. 208 ustawy - Prawo geologiczne i górnicze, który wskazywałby okres na wprowadzenie obszarów złóż kopalin, dla których właściwy organ administracji geologicznej przyjął dokumentację geologiczną przed dniem wejścia w życie zmiany ustawy i które nie zostały wprowadzone do studium i planów miejscowych. Brak przepisów przejściowych przy proponowanym brzmieniu art. 95 ust. 1 oznaczał będzie paraliż funkcjonowania służb wojewody zaangażowanych w sprawy inwestycji i planowania przestrzennego.	**Uwaga nieuwzględniona** Nowe zasady dotyczące ujawniania złóż w dokumentach planistycznych, a także wprowadzania zarządzeniami zastępczymi udokumentowanych złóż kopalin do dokumentów planistycznych będą miały zastosowanie do złóż dokumentowanych po wejściu w życie ustawy. Projektodawca nie widzi potrzeby wprowadzania przepisów przejściowych w przedmiotowym zakresie. Wyjątek dotyczy jedynie złóż udokumentowanych przed wejściem w życie ustawy, które zostaną uznane za strategiczne na podstawie art. 42 projektu, w którym zostało wyraźnie wskazane, że zastosowanie znajdzie odpowiednio przepis dotyczący zarządzeń zastępczych.
137	Art. 1 pkt 86 lit. a (zmieniający art. 96 ust. 1 P.g.g.)	Wojewoda Wielkopolski	W aktualnym stanie prawnym termin 6 miesięcy dotyczy wyłącznie obszarów udokumentowanych złóż węglowodorów, a w pozostałym zakresie ustawa - Prawo geologiczne i górnicze nie określa terminu wprowadzenia złóż do studium. Ponadto niezachowanie powyższego terminu sankcjonowane jest karą 1000 zł za każdy dzień zwłoki. W tym kontekście należy zaznaczyć, że nawet w obecnym stanie prawnym Wojewoda Wielkopolski nie dysponuje zasobami finansowymi i kadrowymi na bieżące wprowadzanie złóż innych niż złoża węglowodorów. W związku z powyższym wyjaśnienia wymaga zastosowanie przepisów zmiany ustawy w stosunku do złóż niewprowadzonych w terminie 2 lat przez gminy do studium i planów (szersze omówienie w dalszej części pisma), w kontekście rozpoczęcia terminu ich wprowadzenia przez wojewodę. Zakładając, że po wejściu w życie zmiany ustawy rozpoczyna się bieg powyższych terminów dla	**Uwaga częściowo uwzględniona** Termin na wydanie zarządzenia zastępczego w odniesieniu do złóż innych niż strategiczne został wydłużony do 2 lat. Nowe zasady dotyczące ujawniania złóż w dokumentach planistycznych, a także wprowadzania zarządzeniami zastępczymi udokumentowanych złóż kopalin do dokumentów planistycznych będą miały zastosowanie do złóż dokumentowanych po wejściu w życie ustawy. Projektodawca nie widzi potrzeby wprowadzania przepisów przejściowych w przedmiotowym zakresie. Wyjątek dotyczy jedynie złóż udokumentowanych przed wejściem w życie ustawy, które

			wojewody, wprowadzenie wszystkich dotąd nieujawnionych złóż objęłoby zapewne 90% gmin z terenu województwa wielkopolskiego, tj. ok. 200 samorządów, co przy konieczności sporządzenia studium i planu skutkowałoby obowiązkiem wydania ok. 400 zarządzeń zastępczych w ciągu pół roku. W aktualnej sytuacji kadrowej zadanie to jest niewykonalne. Natomiast jeżeli przyjąć założenie, że bieg terminu na wprowadzenie ww. złóż do studium i planu rozpoczyna się dla gmin z dniem wejścia w życie ustawy, a w obawie przed wysokimi karami samorządy będą wywiązywały się z ustawowych terminów i do wojewody trafiać będzie kilkanaście przypadków, wtedy wydaje się wystarczające stworzenie dwóch dodatkowych etatów (realizacja tych czynności oznacza de facto uruchomienie procedury zmiany studium i miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego). Przyjmując, że średnie wynagrodzenie zasadnicze pracownika obsługującego sprawy z zakresu inwestycji i zagospodarowania przestrzennego w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu wynosi 5000 zł brutto, to przy założeniu 2 etatów na to zadanie koniecznym jest uwzględnienie w ocenie skutków regulacji w ujęciu rocznym, z uwzględnieniem 3% funduszu nagród, następujących kwot: - § 4020 – 148.320 zł; - § 4110 – 25.500 zł; - § 4120 – 3.634 zł; - § 4440 – 3322 zł; - § 4710 – 2225 zł; - § 4040 – 12607 zł (tzw. trzynaste wynagrodzenie w roku następującym po wprowadzeniu ustawy); - 4000 - 16.000 zł (na utworzenie dwóch stanowisk pracy).	zostaną uznane za strategiczne na podstawie art. 42 projektu, w którym zostało wyraźnie wskazane, że zastosowanie znajdzie odpowiednio przepis dotyczący zarządzeń zastępczych.
138	Art. 1 pkt 86 (dodający art. 96 P.g.g.)	Wojewoda Zachodniopomorski	W dalszym ciągu decyzje zatwierdzające dokumentacje geologiczne będą przesyłane do wojewody (art. 94 ust. 1 pkt 5). Wojewoda będzie wydawał zarządzenia zastępcze (art. 96 ust. 1) o wprowadzeniu, nie tyko złóż ale również wód podziemnych w granicach projektowanych stref ochronnych i obszarów ochronnych, kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla, podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, po bezskutecznym upływie terminów obowiązujących gminę. Wojewoda z powodu niedotrzymania terminów przez gminę, co do wprowadzenia złóż kopalin, ujęć, zbiorników wód podziemnych w planie zagospodarowania przestrzennego może nakładać wysokie kary na gminę 30 000 lub 120 000 zł (art. 96 ust. 1a). W razie niewydania zarządzenia nadzorczego przez wojewodę w terminie, Główny Geolog Kraju nakłada na wojewodę karę 1000 zł za każdy dzień opóźnienia wydania zarządzenia (art. 96 ust. 4).	**Uwaga nieuwzględniona** Brak propozycji zmian, do których można się odnieść, zgłoszona uwaga jest bardziej omówieniem projektowanych przepisów.
139	Art. 1 pkt 86 (zmieniający art. 96 P.g.g.)	Wojewoda Małopolski	Odnosząc się pośrednio do uwagi z pkt. 1 , dotyczącej zakresu kompetencji wojewody, zwracam uwagę, że ustawa zmieniająca nadal nie przewiduje doprecyzowania zakresu możliwej ingerencji wojewody w dokument studium	**Uwaga częściowo uwzględniona**

			uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Dla nowo wprowadzanego działania zastępczego wojewody względem miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – także nie określa stopnia ingerencji w plan miejscowy. Wojewoda Małopolski w dotychczasowej praktyce, przy wydawaniu zarządzeń zastępczych kierował się zasadą minimalnej ingerencji w dokument studium, w takim zakresie w jakim przepisy prawa go do tego uprawniały. Zakres prac wprowadzających udokumentowane złoże kopaliny (w trybie zarządzenia zastępczego) do studium obejmował: 1. ujawnienie w tekście studium niezbędnych informacji dotyczących wprowadzanego złoża 2. wprowadzenie/wkreślenie na rysunkach Studium (rysunku „Kierunki" oraz na rysunku „Uwarunkowania") granic złoża. Przedmiotem zarządzeń zastępczych nie była natomiast zmiana kierunków zagospodarowania przestrzennego (w granicach wprowadzanego złoża). Analiza przepisów art. 96 ustawy Prawo geologiczne i górnicze, poparta doktryną prawną wskazującą na charakter zarządzenia zastępczego, jako środka nadzoru stosowanego ściśle według przepisów prawa, wskazuje, że przepisy dotychczas obowiązujące nie dają wojewodzie prawa do ustalania zastępczo za gminę kierunku zmian w przeznaczeniu terenów objętych zarządzeniem. Jak wskazywano w uzasadnieniach do wydanych zarządzeń zastępczych: „Zważyć bowiem należy, że zarządzenie zastępcze ma charakter zamknięty: wojewoda, jako organ nadzoru, może ingerować w działania organów gminy tylko w przypadkach ustawowo określonych i podejmując wyłącznie czynności wskazane ustawowo. Powyższe powoduje, że o organie wydającym zarządzenia zastępcze mówi się w doktrynie, iż jest ex definitione pozbawiony materialnoprawnej kompetencji do uznaniowego określenia treści zarządzenia zastępczego. Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie panuje także pogląd, że zarówno Konstytucja (art. 165 ust. 2), jak i ustawa o samorządzie gminnym (art. 87) gwarantują gminie samodzielność, ograniczając możliwość ingerencji organów nadzoru do ściśle określonych ustawowo przypadków. Dlatego ingerencja nadzorcza nie może opierać się na wykładni rozszerzającej. Oznacza to, że w razie jakichkolwiek wątpliwości, słuszna jest „słabsza" kompetencja organu nadzoru". Zatem przedmiotem dotychczas wydawanych zarządzeń zastępczych było tylko i wyłącznie usankcjonowanie faktów stwierdzonych uprzednio przez właściwe organy administracji geologicznej, tj. wprowadzenie granic złóż już udokumentowanych. Bez ingerencji w pozostałą treść studium (tj. kierunki zagospodarowania). W przypadku wprowadzenia obszaru złoża do dokumentu studium/planu miejscowego przez gminę przy jednoczesnej zmianie kierunków zagospodarowania przestrzennego w studium/przeznaczenia terenu w miejscowym planie, nie ma wątpliwości, że gmina dokonuje takiej zmiany w granicach swoich ustawowych kompetencji. Natomiast w przypadku działania wojewody, na etapie wydania zarządzenia zastępczego w przedmiocie	Dla uniknięcia wątpliwości doprecyzowane zostanie, że wojewoda jest upoważniony do wprowadzenia zakazu zabudowy w rozumieniu art. 95a P.g.g. w drodze zarządzenia zastępczego.

			wprowadzenia obszaru złoża kopaliny do studium/planu miejscowego, ustalenie kierunków zagospodarowania/przeznaczenia terenu jest w mojej ocenie wątpliwe. Zapisy projektu ustawy, zmieniającej brzmienie art. 95 nadal nie precyzują powyższego zagadnienia, pozostawiając sformułowanie „granicy występowania złoża kopaliny”. Powyższą wątpliwość zgłasza się w kontekście celu, jakiemu ma służyć ustawa zmieniająca (zgodnie z jej uzasadnieniem). Jeżeli wprowadzanie udokumentowanych 1) złóż kopalin; 2) wód podziemnych w granicach projektowanych: a) stref ochronnych ujęć, b) obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych; 3) kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla; 4) podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji ma służyć ich ochronie (np. przed zabudową i stałym zagospodarowaniem terenu, uniemożliwiających przyszłą eksploatację), to wprowadzenie przez wojewodę jedynie granic np. złoża, tego celu nie realizuje. Kwestię tę należy doprecyzować, w taki sposób, by była ona jasna i nie budziła wątpliwości pod kątem ewentualnego naruszenia kompetencji organów i ingerencji w przyznane gminie ustawowo władztwo planistyczne.	
140	Art. 1 pkt 86 (zmieniający art. 96 P.g.g.)	Wojewoda Małopolski	Sugeruję jasne doprecyzowanie w projekcie zmiany ustawy, że wprowadzanie udokumentowanych: 1) złóż kopalin; 2) wód podziemnych w granicach projektowanych: a) stref ochronnych ujęć, b) obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, 3) kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla, 4) podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, przez wojewodę w trybie zarządzenia zastępczego nie wymaga przeprowadzenia procedury planistycznej (zmiany studium/planu) o których mowa odpowiednio w art. 11 i 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Dotychczas nie wynikało to z przepisów ustawy Prawo geologiczne i górnicze.	**Uwaga nieuwzględniona** Określenie, że wojewoda wprowadza złoża do dokumentów planistycznych w drodze zarządzenia zastępczego oznacza, że tym samym nie jest stosowana procedura planistyczna i nie jest konieczne wprowadzanie przepisów regulujących tę kwestię. Konieczność zastosowania zarządzenia zastępczego będzie się pojawiała jedynie w sytuacji, gdy gmina nie wywiąże się z obowiązku. Dla rozwiania pojawiających się wątpliwości projektodawca doprecyzuje jednak uzasadnienie w tym zakresie.
141	Art. 1 pkt 86 (zmieniający art. 96 P.g.g.)	Wojewoda Mazowiecki	Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu jednym z zaleceń NIK w Informacji o wynikach kontroli pt. „Gospodarka złożami strategicznymi surowców kopalnych”, znak KGP.430.020.2017 było ujednolicenie w pgg zapisu dotyczącego wymierzania kar pieniężnych wojewodom w przypadku nie wydania przez wojewodę zarządzenia zastępczego, tak aby kara była wymierzana także w przypadku niewprowadzenia do studium innych złóż kopalin niż węglowodory. Powyższe jednak nie oznacza, że należało wojewodzie ustalić taki sam wymiar kary w przypadku każdej kategorii złóż. Należy zauważyć, że w przypadku kary administracyjnej, którą ma nakładać wojewoda na organ gminy jej wymiar jest zróżnicowany w zależności od tego, czy przedmiotem postępowania będzie złoże	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca odstąpił od rozwiązań przewidujących nakładanie na gminy kar przez wojewodów za brak ujawnienia złóż w dokumentach planistycznych w terminie określonym ustawą. Ponadto termin na wydanie zarządzenia zastępczego w odniesieniu do złóż innych niż strategiczne został wydłużony do 2 lat i zrezygnowano z nakładania kar w tym zakresie.

			strategiczne, czy też pozostałe złoża i udokumentowane obszary, o których mowa art. 95 ust.1. Natomiast proponowane brzmienie art. 96 ust. 4 pgg przewiduje jeden wymiar kary w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki. Uznając szczególną potrzebę ochrony złóż strategicznych należałoby także i przy konstrukcji przepisów wymierzających karę wojewodzie zróżnicować jej wymiar w zależności od tego czy niewydanie zarządzenia zastępczego dotyczyło złoża strategicznego czy też innej kategorii złóż lub pozostałych udokumentowanych obszarów. Reasumując powyższe niezrozumiałe jest dlaczego przepisy administracyjnokarne dotyczące niewywiązania się z obowiązku przez gminę (tj. organu, którego podstawowym obowiązkiem jest wprowadzenie obszarów z art. 95 ust. 1 pgg do studium) miałyby być bardziej względne poprzez konstrukcję zróżnicowanego wymiaru kary, aniżeli przepisy dotyczące niewywiązania się z obowiązku przez wojewodę (tj. organ, który działa w sposób zastępczy). Jednocześnie tak samo jak na wojewodę został nałożony obowiązek badania, czy uchybienie terminu przez gminę miało miejsce z przyczyn od niej niezależnych analogicznie takie ustalenia powinien dokonywać Główny Geolog Kraju, zanim wymierzy karę wojewodzie. Odnosząc się natomiast do przepisów, w których nałożono na wojewodę obowiązek wymierzenia kary na organ gminy zastanawiające jest, w jakim trybie wojewoda uchyla karę w drodze postanowienia (art. 96c ust. 1c). W art. 96 ust. 1a przewidziano, że wojewoda nakłada karę w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie. A zatem w razie złożenia zażalenia sprawę wymierzenia kary administracyjnej będzie rozpatrywał organ wyższego stopnia w stosunku do wojewody zgodnie z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego. Wydaje się, że przewidziano dwie odrębne ścieżki na usunięcie z obrotu prawnego postanowienia wojewody o nałożeniu kary, jednakże nie jest do końca jasne kiedy będzie miał zastosowanie tryb wskazany w art. 96 ust. 1c. (tj. czy w przypadku braku złożenia zażalenia, po jego negatywnym rozpatrzeniu przez organ wyższego stopnia). Proponuję doprecyzować ww. przepisy w taki sposób, żeby nie wzbudzały wskazanych wątpliwości. Ponadto ważne byłoby unormowanie terminu, w którym wojewoda mógłby uchylić postanowienie o nałożeniu kary. Nie jest również jasne na tle proponowanego brzmienia art. 96 ust. 1a projektu, czy ryczałtowo ustalona kara ma być naliczana od każdego udokumentowanego obszaru z art. 95 ust. 1, tj. w przypadku nieujawnienia 5 obszarów jej wysokość wyniosłaby pięciokrotność kwoty wskazanej w ustawie, czy też niezależnie od liczby nieujawnionych obszarów wojewoda po wydaniu danego zarządzenia zastępczego nakładałby jedną karę o stałej wysokości wskazanej w przepisie. Należy też zwrócić uwagę, że kara jest wymierzana za uchybienie terminu (2-letniego lub rocznego) do wprowadzenia udokumentowanego obszaru do studium oraz planu miejscowego, a zatem musi być spełniona przesłanka łączna (wprowadzenie do obu dokumentów planistycznych), aby nie była nałożona kara administracyjna. Powyższe oznacza, że taka sama kara zostanie nałożona w przypadku braku udokumentowanych obszarów w obu dokumentach planistycznych jak i w przypadku, gdy gmina zdążyła je wprowadzić do studium,	Projektodawca podziela stanowisko zgłaszającego uwagę, że przy wydawaniu zarządzenia zastępczego nie jest stosowana procedura planistyczna. Z uwagi na pojawiające się w tym zakresie wątpliwości kwestia to zostanie doprecyzowana w uzasadnieniu. Odnośnie wątpliwości dotyczących unormowania, zgodnie z którym gmina przekazuje wojewodzie równowartość kosztów, jakie przedsiębiorca poniósł zgodnie z art. 95 ust. 5 i 6, projektodawca zwraca uwagę, że może nastąpić sytuacja, gdy przedsiębiorca przekaże gminie równowartość kosztów, a mimo to gmina nie wywiąże się z ciążącego na niej obowiązku ujawnienia. W zakresie wysokości sankcji dla wojewody projekt bazuje na obecnych przepisach, które również przewidują karę w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki dla wojewody.

			ale nie wprowadziła do miejscowego planu. Ponadto dookreślenia wymagałyby przesłanki regulujące możliwość odstąpienia od wymierzenia kary, gdyż może być trudno ocenić, czy dana przyczyna uchybienia terminu była niezależna od gminy, co doprowadzi do dużej dowolności interpretacyjnej. Jednocześnie wnoszę o rozważenie możliwości uzależnienia kary wymierzanej gminie tylko od niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 95 ust. 3 lub 4 (tak jak ma to miejsce w przypadku kary dla wojewody), a nie także od drugiej przesłanki: wydania zarządzenia zastępczego. Taka kara będzie miała dla gminy większą siłę motywacyjną, aby uchwaliła studium w terminie 2 lat (roku) i nie dochodziłoby do konfliktu interesów z wojewodą w przedziale czasowym przeznaczonym na wydanie zarządzenia zastępczego. Trzeba bowiem mieć na uwadze, że z uwagi na art. 96 ust. 3 pgg, zgodnie z którym koszty sporządzenia zmiany studium ponosi w całości gmina w prowadzonych w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie postępowaniach zostaje obciążona kosztami sporządzenia dokumentacji będącej załącznikiem do studium, która jest przygotowywana przez biuro projektowe. Powyższe oznacza, że na ok. 2 miesiące przed wydaniem zarządzenia zastępczego (czas potrzebny na przeprowadzenie zapytania ofertowego, podpisanie umowy i jej realizację) trzeba dokładnie określić dla jakich gmin będzie sporządzona dokumentacja, a zatem jakie gminy zostaną obciążone de facto kosztami wydanego zarządzenia. Przy takich realiach nie może być wątpliwości co do tego czy gmina uchwali zmianę studium po podpisaniu umowy z biurem projektowym, gdyż wówczas wojewoda nie mógłby żądać zwrotu kosztów od gminy (zarządzenie nie zostałoby wydane). Odnosząc się do art. 96 ust. 3 projektu chciałbym zwrócić uwagę na unormowanie, zgodnie z którym gmina przekazuje wojewodzie równowartość kosztów, jakie przedsiębiorca poniósł zgodnie z art. 95 ust. 5 i 6. Zastanawiające jest kiedy będzie miał zastosowanie ten przepis, gdyż zarządzenie zastępcze wojewoda wydaje z uwagi na brak działań gminy związanych ze zmianą studium czy planu miejscowego pod kątem ujawnienia udokumentowanych obszarów z art. 95 ust. 3 projektu. Powyższe zatem oznacza, że skoro gmina nie zmieniła studium/planu miejscowego nie powstały koszty, o których mowa art. 95 ust. 5 i 6 projektu. Wymaga również zwrócenia uwagi, że w ww. informacji o wynikach kontroli NIK zawarł wniosek, że należy dokonać zmiany pgg poprzez doprecyzowanie zakresu i trybu zmian wprowadzanych zarządzeniami zastępczymi wojewodów, gdyż ani w pgg, ani też w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, z poźn. zm., dalej zwana: „pzp") nie określono zmian i trybu wydawania zarządzania zastępczego. Projekt ustawy w proponowanym kształcie nie wychodzi naprzeciw spełnieniu tego postulatu NIK (jedyna zmiana dotycząca procedury wydawania zarządzenia zastępczego dotyczy wyznaczenia jednego terminu na wydanie takiego zarządzenia i konsekwencji w przypadku jego uchybienia). Jednakże już na tle obecnej regulacji pojawiają się wątpliwości dotyczące trybu wydawania zarządzenia zastępczego (a dokładnie stosowania procedury uchwalania studium z pzp) i zakresu wprowadzanych zmian do studium (czy zmiany powinny	

			dotyczyć tylko części uwarunkowań czy również kierunków). Stoję na stanowisku, że nie należy stosować procedury planistycznej, gdyż żaden z przepisów pgg nie wskazuje na konieczność stosowania procedury regulowanej przepisami pzp, takie stanowisko także potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 21 sierpnia 2015r., sygn. akt II OSK 1178/15. (można jednak w działalności nadzorczej wojewodów odnaleźć pogląd przeciwny). Ponadto jestem zdania, że obowiązek wprowadzania obszarów udokumentowanych złóż kopalin, który powstaje w przypadku zaniechania gminy w tym przedmiocie, sprowadza się de facto jedynie do naniesienia odpowiednich elementów w warstwie informacyjnej studium, które są pochodną przyjętej dokumentacji geologicznej przez właściwe organy administracji geologicznej. Na podstawie art. 3 ust. 1 pzp kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, należy do zadań własnych gminy. W myśl zaś art. 85 i 87 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372) nadzór nad działalnością gminną sprawowany jest na podstawie kryterium zgodności z prawem, a organ nadzoru może wkraczać w działalność gminną tylko w przypadkach określonych ustawami. W związku z powyższym wojewoda nie może ingerować w uprawnienia gminy i arbitralnie decydować o kierunkach zmian w strukturze przestrzennej gminy. Powyższe oznacza, że wojewoda może wprowadzić udokumentowane obszary złóż kopalin jedynie do części uwarunkowań. Przyjęcie stanowiska, że zarządzenie zastępcze dokonuje wymuszonej aktualizacji studium w zakresie obszarów udokumentowanych złóż kopalin jedynie w części uwarunkowań wspiera także pogląd, że nie powinno ono być poprzedzone długotrwałą (angażującą inne organy i instytucje oraz społeczeństwo) i kosztowną procedurą, w trybie pzp. W tym miejscu postuluję jednak, aby kwestie dotyczące trybu i zakresu zmian wprowadzanych zarządzeniem zastępczym zostały uregulowane przy okazji nowelizacji ustawy, zwłaszcza w kontekście rozszerzenia przedmiotu wydawanego zarządzenia zastępczego o dwie nowe kategorie udokumentowanych obszarów podlegających ujawnieniu oraz wskazanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jako kolejnego dokumentu planistycznego, do którego wojewoda będzie wydawał zarządzenie zastępcze. Wydaje się, że ustalając termin 6- miesięczny na wydanie zarządzenia zastępczego przez wojewodę (gmina stosując przepisy pzp ma termin 2 -letni lub roczny) intencją projektodawcy nie było stosowanie przepisów procedury planistycznej z pzp przy wydawaniu zarządzeń zastępczych.	
142	Art. 1 pkt 86 lit. b (dodający art. 96 ust. 1a-1b P.g.g.)	Wojewoda Warmińsko-Mazurski	Z uwagi na dużą liczbę złóż kopalin, innych niż strategiczne, zasadnym byłoby wydłużenie terminu do wydania przez wojewodę zarządzenia zastępczego, o którym mowa w art. 96 ust. 1 w stosunku do złóż kopalin innych niż strategicznego, do roku. Użycie w art. 96 ust. 1b sformułowania nieostrego „z przyczyn od niej niezależnych” może powodować trudności interpretacyjne i dowodowe, a w konsekwencji prowadzić do uznaniowości w zakresie odstąpienia od wymierzenia kary lub jej uchylenia.	**Uwaga uwzględniona** Termin na wydanie zarządzenia zastępczego w odniesieniu do złóż innych niż strategiczne i węglowodory został wydłużony do 2 lat i jednocześnie zrezygnowano z nakładania kar na wojewodów w tej sytuacji.

			Należałoby doprecyzować treść ust. 1a w art. 96, bowiem jego brzmienie może nasuwać wątpliwości na etapie stosowania prawa, tj. nakładania na gminę kar z uwagi na uchybienie terminu. Nie jest bowiem jednoznaczne, czy kara, o której mowa w ust. 1a dotyczy jednego obszaru złoża, zbiornika wód podziemnych czy jednego studium/planu. Ponadto, w ocenie opiniującego, kara, określona w ust. 4 jest zbyt wysoka. Na rozważenie zasługuje obniżenie kary do poziomu określonego w art. 35 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333), tj. do kwoty 500 zł. Ustalenie kary na tym poziomie również spełniłoby funkcję prewencyjną, eliminując przypadki nieuzasadnionego wydłużania przez organy postępowania w sprawie wydania zarządzenia zastępczego.	
143	Art. 1 pkt 86 lit. b (dodający art. 96 ust. 1a-1b P.g.g.)	Wojewoda Śląski	Kara w wysokości 120 000 zł dla niektórych gmin może prowadzić do ich zapaści finansowej. Są gminy, które nie sporządzają nowych studiów lub miejscowych planów, ograniczając się do ich punktowych zmian, bo nie mają zabezpieczonych w budżecie środków finansowych na sporządzenie tych dokumentów. Właściwe byłoby doprecyzowanie, czy do postępowania w sprawie wymierzenia kary stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (w szczególności przepisy Działu IVa Kpa) oraz wskazanie organu pełniącego funkcję wierzyciela w rozumieniu przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca odstąpił od rozwiązań przewidujących nakładanie na gminy kar przez wojewodów za brak ujawnienia złóż w dokumentach planistycznych w terminie określonym ustawą.
144	Art. 1 pkt 86 (dodający art. 96 P.g.g.)	Wojewoda Śląski	W projekcie ustawy nie przewidziano przepisów przejściowych, które regulowałyby kwestię wymogów dla dokumentów planistycznych będących w trakcie procedury planistycznej.	**Uwaga nieuwzględniona** Nowe zasady dotyczące ujawniania złóż w dokumentach planistycznych będą miały zastosowanie do złóż dokumentowanych po wejściu w życie ustawy. Projektodawca nie widzi potrzeby wprowadzania przepisów przejściowych w przedmiotowym zakresie.
145	Art. 1 pkt 86 (dodający art. 96 P.g.g.)	Wojewoda Mazowiecki	Konieczne jest również unormowanie w przepisach przejściowych trybu wprowadzania do dokumentów planistycznych udokumentowanych obszarów, których dokumentacja geologiczna została zatwierdzona przed dniem wejścia w życie ustawy. Wydaje się, że najbardziej rozsądnym rozwiązaniem byłoby zastosowanie dotychczasowych przepisów dla takich obszarów. Stosowanie nowego prawa (przewidującego drastyczne kary tak dla organów gminy jak i wojewodów) doprowadziłoby do sytuacji, w której w momencie wejścia w życie projektowanej ustawy organy pozostawałyby już w zwłoce skutkującej nałożeniem wysokiej kary, która wcześniej nie była znana.	**Uwaga nieuwzględniona** Nowe zasady dotyczące ujawniania złóż w dokumentach planistycznych, a także wprowadzania zarządzeniami zastępczymi udokumentowanych złóż kopalin do dokumentów planistycznych będą miały zastosowanie do złóż dokumentowanych po wejściu w życie ustawy. Projektodawca nie widzi potrzeby wprowadzania przepisów przejściowych w przedmiotowym zakresie. Wyjątek dotyczy jedynie złóż udokumentowanych przed wejściem w życie ustawy, które zostaną uznane za strategiczne na podstawie art. 42 projektu, w którym zostało wyraźnie wskazane, że zastosowanie znajdzie odpowiednio przepis dotyczący zarządzeń zastępczych. Jednocześnie projektodawca odstąpił od rozwiązań przewidujących nakładanie na gminy kar przez wojewodów za brak ujawnienia złóż w dokumentach planistycznych w terminie określonym ustawą.

146	Art. 1 pkt 86 (dodający art. 96 P.g.g.)	Wojewoda Śląski	Pozostawienie obowiązków wojewody w brzmieniu zaproponowanym przez projekt zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze musi skutkować zwiększeniem liczby etatów w urzędach wojewódzkich – wojewoda będzie bowiem miał obowiązek prowadzenia kilkudziesięciu dodatkowych postępowań, które powinny realizować osoby z kwalifikacjami, o których mowa w art. 5 ustawy o planowaniu.	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca odstąpił od rozwiązań przewidujących nakładanie na gminy kar przez wojewodów za brak ujawnienia złóż w dokumentach planistycznych w terminie określonym ustawą. Ponadto termin na wydanie zarządzenia zastępczego w odniesieniu do złóż innych niż strategiczne został wydłużony do 2 lat. .
147	Art. 1 pkt 86 lit. b (dodający art. 96 ust. 1a do P.g.g.)	Związek Powiatów Polskich	Założenie nakładania na gminę kar w wysokości 30.000 zł/120.000 zł za uchybienie terminowi na wprowadzenie obszaru złoża do studium i miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w przypadku wydania przez wojewodę zarządzenia zastępczego w tym zakresie oceniamy negatywnie. Tego typu kary bez reformy planowania i zagospodarowania przestrzennego są nie do przyjęcia z uwagi na czasochłonność procedury planistycznej. Nawet jeśli projektodawcy przewidują możliwość jednoczesnej zmiany studium i planu miejscowego, to może być to rozwiązanie niewystarczające – w szczególności w przypadku złóż strategicznych, na których uwzględnienie projekt przewiduje rok i równocześnie karę 120.000 zł za ich nieuwzględnienie. Co prawda projektodawca przewidział możliwość odstąpienia od wymierzenia kary, ale uczynił to w sposób na tyle nieudolny, że trudno przewidywać, iż odstąpienia będą miały miejsce. Albowiem do odstąpienia niezbędne jest wykazanie, że gmina przystąpiła do realizacji obowiązku w postaci wprowadzenia ustaleń. Rodzi się np. pytanie o to, co należy rozumieć pod słowem „gmina" – czy chodzi tutaj np. o poszczególne organy, czy wszystkie równocześnie?	**Uwaga uwzględniona** Zgodnie z ustaleniami z posiedzenia KWRiST projektodawca odstąpił od rozwiązań przewidujących nakładanie na gminy kar przez wojewodów za brak ujawnienia złóż w dokumentach planistycznych w terminie określonym ustawą.
148	Art. 1 pkt 88 (w zakresie art. 99 ust. 3 P.g.g.)	PIG-PIB	Określenie daty powstania prawa „od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną lub do dnia przekazania dokumentacji sporządzonej …" jest bardzo niejednoznaczne i w praktyce trudne do ustalenia. Jaki dokument określa datę doręczenia? Czy chodzi o doręczenie decyzji przedsiębiorcy czy organom i PSG wskazanym w przepisie do stosowania ochrony informacji? Jaki jest cel ograniczenia nabywanego prawa do dokumentacji sporządzonej jedynie w przypadkach, o których mowa w art. 92 pkt 3 i 5. Co z pozostałymi informacjami z typów dokumentów określonych w art. 92? Proponuje się brzmienie*: „…od dnia wydania decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną lub od dnia przekazania do właściwego archiwum dokumentacji sporządzonej w przypadkach, o których mowa w art. 92,…"*	**Uwaga nieuwzględniona** Przepis jest jednoznaczny i nie budzi wątpliwości: – dniem doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną jest dzień jej doręczenia stronie postępowania (przedsiębiorcy), - dniem przekazania dokumentacji sporządzonej w przypadkach, o których mowa w art. 92 P.g.g. jest dzień wpływu tej dokumentacji do organu administracji geologicznej. W pozostałym zakresie – propozycja poza projektem ustawy. W ocenie projektodawcy przepis dotyczący wyłącznego prawa do korzystania z informacji geologicznej powinien dotyczy wyłącznie przypadków zatwierdzanych dokumentacji geologicznych oraz dokumentacji, o których mowa w art. 92 pkt 3 i 5 P.g.g. W pozostałym zakresie nie ma potrzeby ograniczać możliwości udostępniania informacji geologicznej.

149	Art. 1 pkt 89 (w zakresie art. 100 ust. 2 pkt 3 P.g.g.)	KSZNOŚiL NSZZ Solidarność	Art. 100 w ust. 2 w pkt 3 do dodanego pkt 4 dodatkowo dodać przecinek i słowa: „bezzbiornikowego magazynowania substancji lub składowania dwutlenku węgla”.	**Uwaga nieuwzględniona.** Zgodnie z art. 100 ust. 2 pkt. 2 P.g.g. korzystanie z informacji geologicznej, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa, w celu wykonywania działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz podziemnego składowania dwutlenku węgla następuje, w drodze umowy, za wynagrodzeniem.
150	Art. 1 pkt 93 (w zakresie art. 103a P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	Proponuje się rezygnację z projektowanego art. 103a Pgg; Wątpliwości budzi celowość wprowadzania w projektowanym art. 103a Pgg „operatu ewidencyjnego” dla substancji magazynowanych oraz odpadów składowanych w górotworze, szczególnie z uwagi na powiązania z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.). W odniesieniu do podziemnego składowania odpadów nie mają zastosowania zawarte w tej ustawie przepisy o ewidencji odpadów, jednakże w przypadku przyjmowania do składowania odpadów od innych wytwórców są oni (tzn. wytwórcy) zobowiązani do wystawienia karty przekazania w systemie BDO, a odbiorca odpadów musi w takiej karcie potwierdzić odbiór odpadów. Z kolei, bilansowanie ilości substancji zatłoczonej i odebranej z podziemnego magazynu prowadzone jest przez służby górnicze podziemnych magazynów i jest regulowane przepisami innych ustaw. W związku z powyższym, proponuje się rezygnację z zmiany. W przypadku nieuwzględnienia ww. propozycji, w projektowanym art. 103a Pgg, wprowadzającym obowiązek sporządzania operatu ewidencyjnego substancji magazynowanej oraz operatu ewidencyjnego składowanych odpadów, proponuje się skreślenie ust. 7, 8 i 9. Odmiennie niż w przypadku operatu ewidencyjnego zasobów złoża kopaliny, kiedy to możliwość jego weryfikacji istnieje poprzez kontrolę dokumentacji mierniczo-geologicznej (w tym obmiarów wyrobisk), organy nadzoru górniczego nie mają możliwości weryfikacji prawidłowości sporządzenia operatu ewidencyjnego substancji magazynowanej, ani składowanych odpadów, z uwagi na brak pełnej informacji nt. dostarczonych substancji/odpadów. Organy nadzoru górniczego mogłyby oprzeć się w tym wypadku jedynie na deklarowanych przez przedsiębiorcę danych dotyczących ilości i rodzaju substancji lub odpadów. Należy też zwrócić uwagę, że geolog górniczy nie ma kwalifikacji niezbędnych w gospodarce odpadami, a bilansowanie ilości substancji zatłoczonej i odebranej z podziemnego magazynu prowadzone jest przez służby górnicze podziemnych magazynów. Ponadto, w przypadku pozostawienia w projektowanym art. 103a Pgg określenia „operat ewidencyjny” dla substancji magazynowanej i składowanych odpadów,	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca rezygnuje z wprowadzenia tego przepisu. Niezależnie od powyższego należy wskazać, że organ koncesyjny nie ma dostępu do BDO ani do danych z bilansowania ilości substancji zatłoczonej i odebranej z podziemnego magazynu substancji, co oznacza, że zagadnienie to będzie przedmiotem dalszych analiz, w szczególności na etapie ewaluacji znowelizowanych przepisów, która może potwierdzić zasadność wprowadzenia przepisów dotyczących ewidencji substancji magazynowanej lub ewidencji składowanych odpadów.

			w art. 101 i 102 Pgg proponuje się doprecyzowanie, że odnoszą się one do operatu ewidencyjnego zasobów złoża kopaliny.	
151	Art. 1 pkt 95 (w zakresie art. 108 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	Proponuje się nadanie następującego brzmienia projektowanemu ust. 3a: *„3a. „**W przypadku działalności polegającej na wydobywaniu węglowodorów,** otwory wiertnicze, w szczególności eksploatacyjne, na potrzeby ruchu zakładu górniczego, mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy zostały przewidziane w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów albo w projekcie zagospodarowania złoża oraz są zgodne z warunkami określonymi w koncesji albo w decyzji inwestycyjnej.”*; Wątpliwości budzi zamieszczenie przedmiotowej regulacji w przepisach Pgg. Wydaje się, że z uwagi na jej zakres powinna ona zostać zamieszczona w przepisach aktów wykonawczych dotyczących prowadzenia ruchu w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych. Niezależnie od powyższego, w stosunku do projektowanej regulacji proponuje się dokonanie zmian redakcyjnych, przez dodanie zaznaczonych wyrazów oraz wykreślenie wyrazów „*oraz rekonstrukcje odwiertów*”. Takie doprecyzowanie jest konieczne, ponieważ projektowane brzmienie przepisu może sparaliżować ruch zakładów górniczych, szczególnie podziemnych eksploatujących kopaliny stałe, w których wykonuje się dużą ilość otworów wiertniczych, odwodnieniowych, odmetanowania, torpedujących (zwalczanie zagrożeń tąpaniami) i innych, niemożliwych do przewidzenia na etapie sporządzania projektu zagospodarowania złoża i ubiegania się o koncesję. Również rekonstrukcje odwiertów (nie otworów), prowadzone rutynowo w zakładach górniczych wydobywających węglowodory, jako procesy technologiczne niekoniecznie są przewidywane na tak wczesnych etapach inwestycji. Często są one efektem badań geofizycznych lub ich interpretacji, wykonanych już po wykonaniu odwiertów w oparciu o wcześniej udzieloną koncesję. W związku z tym, dla zapewnienia prawidłowej gospodarki złożem wystarczającym wydaje się ich ujęcie w planie ruchu zakładu górniczego i projekcie technicznym – tak, jak regulują to obecnie obowiązujące przepisy.	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektowana regulacja musi zostać umieszczona w przepisach P.g.g., a nie w aktach wykonawczych do tej ustawy. Ponadto nie można zgodzić się, aby przepis dotyczył wyłącznie wydobywania węglowodorów, gdyż celem projektodawcy jest objęcie tym przepisem wszystkich rodzajów działalności. Przy projektowaniu tego przepisu wzięto przede wszystkim pod uwagę zapewnienie stronom postępowania - właścicielom (użytkownikom wieczystym) nieruchomości, w granicach których ma być wykonywana zamierzona działalność, udziału w postępowaniu oraz możliwości ochrony swoich praw do nieruchomości, w której ma być wykonywania koncesjonowana działalność. W myśl art. 41 ust. 1 ustawy P.g.g., stronami postępowań koncesyjnych w odniesieniu do działalności wykonywanej w granicach nieruchomości gruntowych są ich właściciele (użytkownicy wieczyści), więc jako stronom postępowania przysługuje im szereg uprawnień, natomiast stroną postępowania w sprawie zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego jest jedynie przedsiębiorca, a nie właściciele (użytkownicy wieczyści) nieruchomości gruntowych. Wobec powyższego w ocenie projektodawcy nie powinna być dopuszczalna możliwość wykonywania nowych otworów eksploatacyjnych bądź rekonstrukcji odwiertów (nieujętych w koncesji) bez udziału stron postepowania – właścicieli nieruchomości, wyłącznie na podstawie planu ruchu zakładu górniczego. W postępowaniu o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego właściciele (użytkownicy wieczyści) nieruchomości gruntowych nie są stronami postępowania. Należy podkreślić, że projektowany przepis dotyczy wyłącznie wykonywania otworów eksploatacyjnych bądź rekonstrukcji odwiertów (nieujętych w koncesji) w celu eksploatacji złoża (co zostanie doprecyzowane w przepisie), natomiast nie dotyczy technicznych otworów wiertniczych, uwzględnianych w projektach technicznych, wykonywanych z uwagi na zagrożenia wodne, metanowe, siarkowodorowe, itp. występujące w ruchu zakładu górniczego. *„3a. Otwory wiertnicze, w tym eksploatacyjne, oraz rekonstrukcje zlikwidowanych odwiertów, z wyłączeniem otworów wiertniczych wykonywanych na potrzeby ruchu zakładu górniczego, mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji albo w decyzji inwestycyjnej oraz gdy zostały przewidziane w projekcie zagospodarowania złoża albo w dokumentacji*

				geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, a w przypadku podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji."
152	Art. 1 pkt 95 lit. c (w zakresie art. 108 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	Proponuje się skreślenie projektowanego pkt 3a w **art. 108 ust. 9 Pgg**, a szczegółowe uzasadnienie zostało zawarte w uwadze do art. 1 pkt 14 lit. c projektu;	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca ograniczył przeniesienie obowiązku wykazywania się przez wnioskodawcę prawem do korzystania z nieruchomości z etapu postępowania koncesyjnego na etap zatwierdzania planu ruchu zakładu górniczego wyłączenie do działalności prowadzonej metodą otworową, polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu soli kamiennej oraz siarki rodzimej metodą otworową, poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż, a także podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji oraz podziemnym składowaniu odpadów.
153	Art. 1 pkt 100 (dodanie art. 124a P.g.g.)	Związek Zawodowy Ratowników Górniczych	Uznajemy za zasadne wszystkie nowe zapisy w zakresie pomocy Państwa dla podmiotów zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym. Należy pamiętać o tym, że w przypadku szeroko rozwiniętej akcji ratowniczej cały ciężar obsługi ratowniczej spoczywa na ratownikach górniczych z kopalń czyli na ratownikach, którzy oprócz pracy zawodowej są ratownikami a jest ich ok. 4000. Rekompensata przez Państwo dla kopalnianych stacji ratownictwa górniczego w przypadku poniesionych strat podczas akcji ratowniczych w miejscach innych niż własne winna być również uwzględniona.	**Projektodawca rezygnuje z przepisu, do którego zgłoszono uwagę**
154	Art. 1 pkt 100 (dodanie art. 124a P.g.g.)	UOKiK	Na podstawie ww. przepisu wprowadzono zatem możliwość dofinansowania działalności z zakresu ratownictwa górniczego ze środków publicznych. Tymczasem obecnie obowiązujące przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. 2021 r. poz. 1420) przewidują, że koszty prowadzenia ratownictwa górniczego spoczywają na przedsiębiorcy. Art. 122 ust. 1 ww. ustawy - Prawo geologiczne i górnicze stanowi bowiem, że ratownictwo górnicze tworzą służby ratownictwa górniczego przedsiębiorcy oraz podmioty zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym. Zaś zgodnie z art. 122 ust. 6 pkt 2 ww. ustawy - Prawo geologiczne i górnicze, przedsiębiorca jest obowiązany posiadać własne służby ratownictwa górniczego albo powierzyć realizację tego obowiązku w całości lub w części podmiotom zawodowo trudniącym się ratownictwem górniczym. W tym kontekście należy zauważyć, że zgodnie z pkt 68 Zawiadomienia Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii (Dz. Urz. UE C 262, z dn. 19.7.2016), nie tylko przyznanie korzyści gospodarczych jest istotne w odniesieniu do pojęcia pomocy państwa, ale również zwolnienie z obciążeń gospodarczych może stanowić korzyść. Ten drugi przypadek stanowi szeroką kategorię, która obejmuje wszelkie zmniejszenia kosztów obciążających zwykle budżet przedsiębiorstwa. Obejmuje ona wszystkie	**Projektodawca rezygnuje z przepisu, do którego zgłoszono uwagę**

			sytuacje, w których podmioty gospodarcze są zwolnione z kosztów nieodłącznie związanych z prowadzoną przez nie działalnością gospodarczą. W ocenie UOKiK projektowany art. 124a ust. 1 ustawy - Prawo geologiczne i górnicze wiąże się z korzyścią, o której mowa w pkt 68 ww. Zawiadomienia w sprawie pojęcia pomocy państwa, ze względu na fakt, że wprowadzono możliwość pokrycia ze środków publicznych co najmniej części kosztów, które dotychczas obciążały przedsiębiorców. W konsekwencji wprowadzenie tego przepisu w życie będzie stanowić korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Należy także stwierdzić, że projektowany przepis bezpośrednio będzie oddziaływał na podmioty zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym (to one otrzymają ewentualną dotację, która pozwoli na obniżenie kosztów prowadzenia ich działalności gospodarczej). Jednak w przypadku, gdyby korzyść wynikająca z tej obniżki została przeniesiona na przedsiębiorców z sektora górniczego (w wyniku obniżenia cen usług świadczonych przez podmioty zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym), to również ci przedsiębiorcy staną się beneficjentami pomocy. Wydaje się nawet, że w zamyśle ustawodawcy to właśnie przedsiębiorcy z sektora górniczego, a dokładniej przedsiębiorcy prowadzący wydobycie węgla kamiennego, mają być beneficjentami projektowanego wsparcia. W uzasadnieniu do projektu ustawy stwierdza się bowiem, że w aktualnym stanie faktycznym, zwłaszcza w związku z pogarszającą się kondycją finansową przedsiębiorców branży górnictwa węgla kamiennego, skutkującą potrzebą wdrożenia optymalnych działań zmniejszających ryzyko wstrzymania działalności w najbliższych miesiącach, konieczne jest wprowadzenie dodatkowych rozwiązań umożliwiających wsparcie ze strony państwa funkcjonowania także podmiotów zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, realizujących zadania publiczne (str. 56 uzasadnienia do projektu ustawy). W tym kontekście pragnę przypomnieć, że władze polskie zgłosiły do Komisji Europejskiej projekt programu pomocowego skierowanego do sektora górnictwa węgla kamiennego (projekt został zarejestrowany przez KE pod numerem SA.63236). Projektowany program pomocowy, zgodnie z przedstawionym Komisji Europejskiej założeniami, ma stanowić kompleksowy system wsparcia dla sektora. Wydaje się zatem, że projektowane rozwiązania powinny stanowić jego element. Niezależnie od powyższego z projektowanego rozwiązania w praktyce skorzystają nie tylko przedsiębiorcy prowadzący działalność w sektorze górnictwa węgla kamiennego. W związku z tym beneficjentami pomocy byłyby podmioty zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym oraz potencjalnie przedsiębiorcy zobowiązani na podstawie ustawy Prawo geologiczne i górnicze do ponoszenia kosztów utrzymania służb ratownictwa górniczego. Biorąc pod uwagę brak w unijnych wytycznych i innych aktach prawnych wydawanych na podstawie TFUE przeznaczenia pomocy odpowiadającemu celom określonych w projektowanym przepisie, ocena zgodności tego przepisu z rynkiem zewnętrznym musiałaby być dokonana bezpośrednio na podstawie TFUE. Fakt, że działalność ratownictwa górniczego można zaliczyć do zadań publicznych nie ma wprawdzie	

			wpływu na ocenę w kontekście pomocy publicznej; ma jednak znaczenie dla oceny zgodności tej pomocy z rynkiem wewnętrznym. W takim przypadku bowiem do rozważenia byłoby jej udzielanie w ramach rekompensaty za świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym.	
155	Art. 1 pkt 101 (w zakresie art. 125 ust. 7 P.g.g.)	PIG-PIB	Proponujemy dodać na końcu: „w tym warunki geologiczno-inżynierskie i hydrogeologiczne”	**Uwaga uwzględniona**
156	Art. 1 pkt 107 (zmiana art. 135 P.g.g.)	UOKiK	Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 135 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze (art. 1 pkt 107 lit. a projektu ustawy), stawka opłat z tytułu magazynowania substancji gazowych wynosi 1,61 zł/tys. m3 z wyłączeniem wodoru, dla którego stawka wynosi 0 zł/tys. m3. Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy oraz Oceny Skutków Regulacji ww. wyjątek dla magazynowania wodoru, jako rozwiązanie korzystniejsze niż w przypadku opłat z tytułu magazynowania innych substancji, ma stanowić zachętę dla przedsiębiorców do rozpoczęcia działalności w tym zakresie. Biorąc pod uwagę przesłanki pomocy publicznej określone w art. 107 ust. 1 TFUE, należy zauważyć, że preferencja w postaci ustanowienia stawki na poziomie 0,00 zł w porównaniu do stawki należnej za magazynowanie pozostałych substancji gazowych stanowi korzyść ekonomiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. W sytuacji, w której korzyść ta dotyczy wybranej kategorii przedsiębiorstw lub określonych sektorów gospodarki, sprzyjając im względem przedsiębiorstw znajdujących się w porównywalnej sytuacji prawnej i faktycznej, a jednocześnie nie można go obiektywnie uzasadnić celem, charakterem lub ogólną strukturą systemu podatku (za takie uzasadnienie nie można uznać tworzenie zachęt do rozpoczęcia działalności gospodarczej), wówczas spełniona jest przesłanka selektywności. W konsekwencji wprowadzenie tego przepisu w życie będzie stanowić korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Analogiczną uwagę należy podnieść w odniesieniu do proponowanego brzmienia art. 135 ust. 4 ustawy Prawo geologiczne i górnicze (art. 1 pkt 107 lit. b projektu ustawy), zgodnie z którym stawka opłaty z tytułu podziemnego składowania dwutlenku węgla zostaje obniżona do 2 zł/t w stosunku do obecnie obowiązującej stawki w wysokości 5,83 zł/t. Nie wyjaśniono przy tym powodów tak istotnej obniżki ww. stawki opłaty. Należy przy tym zauważyć, że obecnie obowiązujące przepisy o dopuszczalności pomocy publicznej nie przewidują podstaw zgodności takiego rodzaju pomocy operacyjnej z rynkiem wewnętrznym. Zatem ocena zgodności ww. rozwiązań z rynkiem zewnętrznym musiałaby być dokonana bezpośrednio na podstawie TFUE po dokonaniu notyfikacji projektu pomocy Komisji Europejskiej.	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca zrezygnował z wprowadzenia preferencyjnych stawek opłat zarówno za podziemne bezzbiornikowe magazynowanie wodoru, jak i za podziemne składowanie CO_2.
157	Art. 1 pkt 111 (dotyczący zmiany art. 141 P.g.g.)	Marszałek Województwa Pomorskiego	**Proponowane brzmienie:** po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:	**Uwaga nieuwzględniona** Postulat poza zakresem nowelizacji. Realizacja postulatów wymaga pogłębione analizy i nie może być zrealizowana w ramach obecnej

			„1c. Wpływy z tytułu opłat dodatkowych ustalonych przez organy administracji geologicznej, w 55% stanowią dochód gminy, na terenie której jest prowadzona działalność, w 35% dochód NFOŚiGW, a w 10% dochód budżetu państwa, przeznaczony dla organów administracji geologicznej jako dysponenta części budżetowej, przeznaczony na dofinansowanie jego działalności z zakresu ustalania i egzekwowania opłat dodatkowych” **Uzasadnienie uwagi:** Prowadzenie spraw wynikających z art. 139 jest czasochłonne, zważywszy równoległe procedowanie spraw z działy VII w/w ustawy. Dodatkowe środki pozwoliłyby na zwiększenie zatrudnienia dedykowanego dla tych spraw.	nowelizacji. Proponowana zmiana doprowadziłaby do obniżenia dochodów gmin.
158	Art. 1 pkt 111 (dotyczący zmiany art. 141 P.g.g.)	Związek Powiatów Polskich	Z uwagi na to, że zadania starosty wynikające z przedmiotowej ustawy są zadaniami z zakresu administracji rządowej, to powiaty powinny otrzymywać pełne pokrycie kosztów jego realizacji (zgodnie z art. 49 ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego) lub mieć zapewniony udział we wpływach z tytułu opłat. Według informacji spływających do Biura ZPP w chwili obecnej finansowanie wykonywania zadań przez starostów jako zadań zleconych znajduje się na niezadowalającym poziomie, stąd też wnosimy o zapewnienie dodatkowych środków czy to w postaci dotacji, czy to w postaci większego udziału we wpływach z tytułu opłat.	**Uwaga nieuwzględniona** Postulat poza zakresem nowelizacji. Organy samorządowe posiadają odpowiednie instrumenty prawne do egzekwowania zwrotu kosztów realizacji zadań z zakresu administracji rządowej.
159	Art. 1 pkt 113 (w zakresie art. 143 ust. 1a P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	proponuje się rezygnację z dodania w art. 143 Pgg projektowanego ust. 1a;	**Uwaga nieuwzględniona** W ocenie projektodawcy uzasadnione jest zróżnicowanie terminu wydania decyzji nakładających opłatę dodatkową i opłatę podwyższoną, a także wydłużenie do 10 lat terminu wydania decyzji nakładających opłatę podwyższoną.
160	Art. 1 pkt 113 (w zakresie art. 143 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	Proponuje się dodanie art. 143a Pgg w brzmieniu: „Art. 143a. W przypadku złożenia do sądu administracyjnego skargi na decyzję w sprawie ustalenia opłaty podwyższonej, przedmiotem zaskarżenia jest istnienie obowiązku wniesienia przedmiotowej opłaty.”; Koszty sądowe stanowią dochód budżetu państwa, z którego jest również finansowana działalność WUG. Wskutek opisanego powyżej mechanizmu, z części budżetu państwa, którego dysponentem jest WUG, dokonywany jest na rzecz strony zwrot kosztów uiszczonego przez nią wpisu od skargi, który to wpis stanowi – stosownie do art. 212 Ppsa – dochód budżetu państwa. Jednocześnie, wobec faktu, że przedmiotem skarg na decyzje w sprawie ustalenia opłaty podwyższonej jest zasadniczo istnienie obowiązku wnoszenia opłaty podwyższonej, uzasadnione są wątpliwości, czy zasadnym jest pobieranie w tych sprawach wpisu stosunkowego, jakby kwestionowana była tylko wysokość należności pieniężnej. Z uwagi na powyższe, zasadne jest dokonanie zmiany przepisów dotyczących kosztów postępowania w sprawach skarg na decyzje	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy przedłożony do konsultacji.

			organów nadzoru górniczego w sprawie ustalenia opłaty podwyższonej w zakresie rodzaju wpisu, który jest obowiązana uiścić strona skarżąca. Projekt ustawy przewiduje wskazanie wprost w przepisie, iż w przypadku złożenia do sądu administracyjnego skargi na decyzję w sprawie ustalenia opłaty podwyższonej przedmiotem zaskarżenia jest istnienie obowiązku wniesienia przedmiotowej opłaty. Przedmiotem zaskarżenia nie będzie więc należność pieniężna. W konsekwencji, w sprawach ww. skarg pobierany będzie wpis stały, a nie – jak dotychczas – stosunkowy. Stosownie do § 2 ust 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności w sprawach skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa wynosi 200 zł. Konsekwencją uwzględnienia propozycje jest konieczność określenia zasad zwrotu „nadpłaconych" wpisów. Proponuje się wprowadzenie następującego przepisu dostosowującego: „Art. X. Różnicę między wysokością wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, pobranego przed dniem wejścia w życie ustawy, a wysokością wpisu należnego, określonego w § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), zwraca się stronie z urzędu." Analogiczne rozwiązanie zostało przyjęte w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).	
161	Art. 1 pkt 114 (w zakresie art. 153 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	Proponuje się **dokonanie następujących zmian w art. 153 Pgg** (uwzględniając również projektowaną zmianę art. 153 ust. 1 pkt. 8 Pgg) **oraz dodać art. 153a-153d** w brzmieniu: *„a) w art. 153:* *– w ust. 1:* *– w pkt. 1 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:* *„**f) siedzib jednostek organizacyjnych prowadzących działalność szkoleniową oraz miejsc przeprowadzania szkoleń;**",* *– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:* ***„1a) żądania wstrzymania działalności w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla potrzeb wykonywania czynności nadzoru i kontroli, w tym pobrania próbek i wykonania pomiarów;",*** *– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:*	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			„2) żądania dostępu do niezbędnych informacji, urządzeń i dokumentów, ***w tym dokumentów finansowych oraz danych mających związek z problematyką nadzoru i kontroli;*** *3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób* ***w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego****;”,* – *pkt 5 otrzymuje brzmienie:* ***„5) ustalania tożsamości osób, w tym legitymowania osób, oraz żądania okazania dokumentów niezbędnych dla potrzeb nadzoru i kontroli, w tym niezbędnych do wymierzenia grzywny w drodze mandatu karnego lub sporządzenia wniosku o ukaranie;”*** – *pkt 7 otrzymuje brzmienie:* *„7) pobierania próbek, przeprowadzania niezbędnych* ***pomiarów****, badań lub wykonywania innych czynności kontrolnych;”,* – *w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8-13 w brzmieniu:* *„8) sprawdzenie prawidłowości poboru próbek uzyskanych w wyniku robót geologicznych;”* ***9) obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych, w tym technik satelitarnych i bezzałogowych statków powietrznych, obrazu zdarzeń oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom;*** ***10) przeprowadzania oględzin;*** ***11) gromadzenia i zabezpieczania dowodów;*** ***12) zatrzymywania lub przeszukiwania pojazdów oraz kontroli dokumentów związanych z przewozem, w miejscu wydobywania kopaliny, jeżeli zachodzi podejrzenie przewożenia kopaliny;*** ***13) poruszania się po terenie nieruchomości, zakładu górniczego, obiektu lub ich części, w tym do wykonywania lotów bezzałogowym statkiem powietrznym nad tym terenem, oraz poruszania się w środkach transportu po tym terenie.”****,* – *po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:* ***„1a. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do ustalenia stanu faktycznego, a nie jest sprzeczne z prawem.***	

			1b. Jeżeli przeprowadzenie czynności nadzoru i kontroli, w tym pobieranie próbek, wykonywanie pomiarów i badań, wymaga specjalistycznych urządzeń lub umiejętności, organ nadzoru górniczego może upoważnić do udziału w czynności osobę niebędącą pracownikiem tego organu, posiadającą takie urządzenie lub takie umiejętności."; *b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:* *,,2. Główny Geolog Kraju może upoważnić państwową służbę geologiczną do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 8.";* *x) po art. 153 dodaje się art. 153a–153d w brzmieniu::* ***„Art. 153a. 1. Przesłuchiwanie osób, o którym mowa w art. 153 ust. 1 pkt 3, może nastąpić w miejscu, określonym w art. 153 ust. 1 pkt 1, lub w siedzibie organu nadzoru górniczego, po zawiadomieniu tych osób o miejscu i terminie przeprowadzenia przesłuchania, przynajmniej na 3 dni przed tym terminem.*** ***2. Nikt nie ma prawa odmówić złożenia zeznań.*** ***3. Osoba przesłuchiwana może odmówić odpowiedzi na pytania, gdy odpowiedź mogłaby narazić ją na odpowiedzialność karną, hańbę lub bezpośrednią szkodę majątkową albo spowodować naruszenie obowiązku zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej.*** ***4. Przed odebraniem zeznania osobę uprzedza się o prawie odmowy odpowiedzi na pytania oraz o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.*** ***Art. 153b. 1. Organ nadzoru górniczego może wystąpić z wnioskiem do Policji, straży gminnej lub organów administracji publicznej, w tym do Krajowej Administracji Skarbowej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Ochrony Środowiska, Państwowej Inspekcji Pracy, Inspekcji Handlowej, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, o udzielenie pomocy, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności nadzorczych i kontrolnych.*** ***2. W przypadkach pilnej potrzeby organ nadzoru górniczego może żądać ustnie albo telefonicznie udzielenia pomocy przez Policję lub straż gminną, jeżeli trafi na opór uniemożliwiający lub utrudniający przeprowadzenie czynności.*** ***3. Udzielenie pomocy, o której mowa w ust. 1 i 2, może polegać w szczególności na:*** ***1) umożliwieniu pracownikowi organu nadzoru górniczego wejścia na kontrolowany teren lub do kontrolowanego obiektu;*** ***2) gromadzeniu i zabezpieczaniu dowodów;*** ***3) ustalaniu tożsamości i przesłuchiwaniu osób w celu ustalenia stanu faktycznego;***	

			4) zapewnieniu bezpieczeństwa pracownikowi. ***4. Organy wymienione w ust. 1 i 2 nie mogą odmówić udzielenia pomocy organowi nadzoru górniczego.*** ***Art. 153c. 1. Organy nadzoru górniczego mogą zwrócić się do każdego organu administracji publicznej, Policji lub straży gminnej z wnioskiem o udzielenie informacji lub udostępnienie dokumentów i danych związanych z wykonywaniem nadzoru i kontroli.*** ***2. Organy administracji publicznej, Policja lub straż gminna są obowiązane przekazać informacje, dokumenty i dane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.*** ***Art. 153d. 1. Organy nadzoru górniczego są uprawnione do przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, obejmujących również dane wrażliwe, bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań tych organów.*** ***2. Administratorem danych, o których mowa w ust. 1, jest odpowiednio Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, dyrektor okręgowego urzędu górniczego albo dyrektor Specjalistycznego Urzędu Górniczego.”***; W projekcie proponuje się uzupełnienie katalogu czynności, jakie organy nadzoru górniczego mogą podjąć w ramach nadzoru i kontroli. Dotychczasowe doświadczenia organów nadzoru górniczego wskazują, że uprawnienia, określone w art. 153 ust. 1 Pgg, bywają niewystarczające dla potrzeb prawidłowego realizowania zadań przez te organy. Proponowana regulacja przewiduje uzupełnienie uprawnień organów nadzoru górniczego, w szczególności dla potrzeb postępowań, które mogą zostać wszczęte w związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami. Celem propozycji jest również usprawnienie współpracy pomiędzy organami nadzoru górniczego a innymi podmiotami, która jest często konieczna przy wykonywaniu czynności nadzorczych i kontrolnych, a w szczególności w przypadkach prowadzenia postępowań dotyczących ustalania opłaty podwyższonej. Częste są przypadki utrudniania pracownikom organów nadzoru górniczego dostępu do kontrolowanego terenu np. przez jego ogradzanie bądź zabezpieczanie psami stróżującymi. Dla potrzeb doprecyzowania, iż pracownicy organów nadzoru górniczego są uprawnieni do uzyskiwania, gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania informacji, wprowadzono regulację określającą wprost te uprawnienia. W konsekwencji wskazano, iż administratorem gromadzonych danych jest Prezes	

			Wyższego Urzędu Górniczego, dyrektor okręgowego albo specjalistycznego urzędu górniczego.	
162	Art. 1 pkt 116 (w zakresie dotyczącym art. 156b pkt 4 P.g.g.)	KSZNOŚiL NSZZ Solidarność	Wydaje się, że dodanie do „posiadania wiedzy geologicznej" wymogu przynajmniej wyższego wykształcenia GGK w zakresie dyscyplin: geologia lub górnictwo, byłoby zasadne;	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zrezygnował z utworzenia nowego organu administracji geologicznej – Głównego Geologa Kraju.
163	Art. 1 pkt 117 (dotyczący zmiany art. 157 P.g.g.)	Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego	Wnioskuje się o zmianę art. 157 w brzmieniu: „W sprawach określonych ustawą organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do marszałków województw ***i starostów*** jest Główny Geolog Kraju". Proponowana zmiana ujednoliciłaby stanowisko dotyczące spraw geologicznych w postępowaniach odwoławczych od decyzji wydawanych przez organy administracji geologicznej.	**Uwaga nieuwzględniona** Postulat poza zakresem nowelizacji. Ponadto projektodawca zrezygnował z utworzenia nowego organu administracji geologicznej – Głównego Geologa Kraju. Zasadniczo należy się zgodzić z tym, że rozpatrywanie odwołań od rozstrzygnięć organu administracji geologicznej powinno następować w ramach administracji geologicznej z uwagi na konieczność posiadania specjalistycznej wiedzy. Zagadnienie wymaga pogłębionej analizy w celu wypracowania najlepszego rozwiązania.
164	Art. 1 pkt 119 (dotyczący zmiany art. 161 ust. 2)	KSZNOŚiL NSZZ Solidarność	Wykonywanie głębokich i kosztownych otworów wiertniczych których celem jest rozpoznanie możliwości wykorzystania ciepła Ziemi to zadanie zdecydowanie wyższej rangi niż roboty geologiczne pozostające w gestii starosty. Projekty takie powinny naszym zdaniem podlegać zatwierdzeniu przez wyższy organ administracji geologicznej (Ministra). Spotykamy się z sytuacjami, w których wykonywany jest głęboki geotermalny odwiert badawczy nastawiony wyłącznie na jeden cel badawczy (ciepło Ziemi) z pominięciem możliwości pozyskania innych danych, podczas gdy na etapie zatwierdzania projektu taką możliwość można wskazać. Pozyskanie dodatkowej informacji może być także przydatne potem dla innego wykorzystania odwiertu, jeśli np. rezultat geotermalny okaże się negatywny.	**Uwaga nieuwzględniona** Koncentracja wszystkich zadań na poziomie centralnym jest niewłaściwa w kontekście obowiązywania zasady pomocniczości. Należy również zauważyć, że zgodnie z art. 83 P.g.g. każdy właściwy organ administracji geologicznej może nakazać temu, kto uzyskał decyzję o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych, wykonanie, **za wynagrodzeniem**, dodatkowych czynności, w szczególności robót, badań, pomiarów lub pobrania dodatkowych próbek, o ile wymagają tego potrzeby bezpieczeństwa powszechnego, ochrony środowiska lub rozpoznanie budowy geologicznej kraju, w tym racjonalnej gospodarki złożami kopalin. Żaden organ administracji geologicznej nie może nakazać wykonania dodatkowych czynności **bez odpowiedniego wynagrodzenia**.
165	Art. 1 pkt 119 lit. b (dotyczący zmiany art. 161 ust. 2)	Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego	Wnioskuje się zmianę zapisów art. 161 ust. 2 pkt 3 poprzez jednoznaczne wskazanie zakresu kompetencji starosty w sprawach związanych z zatwierdzaniem projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi, dotyczących badań geologiczno-inżynierskich. W aktualnej postaci przepis rodzi znaczące trudności w określeniu właściwości organów administracji geologicznej szczególnie w kwestiach dotyczących inwestycji liniowych oraz doprowadza do szeregu sporów kompetencyjnych. Szczególnie spornym zagadnieniem są drogi wojewódzkie oraz obiekty towarzyszące inwestycjom liniowym.	**Uwaga nieuwzględniona** Zmiana polegająca na wyłączeniu z zakresu kompetencji starosty inwestycji liniowych o zasięgu ponadwojewódzkim została wprowadzona od 1.01.2015 r. Powyższa zmiana miała na celu przyspieszenie procesu zatwierdzania ww. opracowań. Obecny stan prawny dotyczący podziału właściwości w zakresie geologii inżynierskiej dla obiektów budowlanych jest sprecyzowany dość jasno. Starosta jest organem administracji geologicznej I instancji we wszystkich przypadkach obiektów budowlanych poza ponadwojewódzkimi inwestycjami liniowymi, jak np. autostrady,

				drogi szybkiego ruchu oraz poza obiektami budowlanymi wymienionymi w ust. 3 art. 161 P.g.g. Ponadwojewódzkie inwestycje liniowe z kolei z racji niewymienienia w kompetencji ministra, leżą po stronie marszałka. Tutaj ma zastosowanie art. 21 par. 1 pkt. 1 K.p.a. mówiący o właściwości miejscowej w sprawach dotyczących nieruchomości i na jego podstawie określa się właściwy organ do prowadzenia danej sprawy.
166	Art. 1 pkt 119 lit. c (dotyczący zmiany art. 161 ust. 3 P.g.g.)	Marszałek Województwa Pomorskiego	**Proponowane brzmienie:** W art. 161 ust 3 dodaje się pkt 12 w brzmieniu „badań geologiczno – inżynierskich dla inwestycji liniowych o zasięgu ponadwojewódzkim" **Uzasadnienie uwagi:** Wskazany jest powrót do brzemienia art. 103 ust. Ust 2 pkt 1 tiret h ustawy wg stanu prawnego na 01.01.2006 ze względu na trudności kompetencyjne przy zatwierdzaniu projektów robót dla obiektów liniowych o zasięgu ponadwojewódzkim. Ma to szczególny wymiar przy projektach obejmujących obiekty liniowe w granicach np. 3 województw.	**Uwaga nieuwzględniona** Zmiana polegająca na wyłączeniu z zakresu kompetencji starosty inwestycji liniowych o zasięgu ponadwojewódzkim została wprowadzona od 1.01.2015 r. Powyższa zmiana miała na celu przyspieszenie procesu zatwierdzania ww. opracowań. Obecny stan prawny dotyczący podziału właściwości w zakresie geologii inżynierskiej dla obiektów budowlanych jest sprecyzowany dość jasno. Starosta jest organem administracji geologicznej I instancji we wszystkich przypadkach obiektów budowlanych poza ponadwojewódzkimi inwestycjami liniowymi, jak np. autostrady, drogi szybkiego ruchu oraz poza obiektami budowlanymi wymienionymi w ust. 3 art. 161 P.g.g. Ponadwojewódzkie inwestycje liniowe z kolei z racji niewymienienia w kompetencji ministra, leżą po stronie marszałka. Tutaj ma zastosowanie art. 21 par. 1 pkt. 1 K.p.a. mówiący o właściwości miejscowej w sprawach dotyczących nieruchomości i na jego podstawie określa się właściwy organ do prowadzenia danej sprawy.
167	Art. 1 pkt 119 lit. c (dotyczący zmiany art. 161 ust. 3)	Wyższy Urząd Górniczy	W projektowanym **art. 161 ust. 3 pkt 1c Pgg** proponuje się rozważenie zastąpienia średnika przecinkiem i dodania wyrazów *„oraz w związku z prowadzeniem działalności, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-5;"* (uzasadnienie zmiany zostało zawarte w uzasadnieniu do propozycji zmiany **art. 90 ust. 1 pkt 2 Pgg)**;	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
168	Art. 1 pkt 120 (w zakresie art. 161a ust. 1 P.g.g.)	PIG-PIB	Proponujemy dodać zapis dotyczący podziemnych składowisk odpadów w nawiązaniu do zaproponowanych zmian w art. 95 Art. 161a ust.1 …… – w zakresie udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 oraz w zakresie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji **oraz podziemnych składowisk odpadów**.	**Uwaga nieuwzględniona** Przepisy zostały uzgodnione w trakcie uzgodnień wewnątrzresortowych, uwaga nie była zgłaszana.
169	Art. 1 pkt 120 (w zakresie art. 161a ust. 1 P.g.g.)	PIG-PIB	W art. 161a nie wymieniono starostów jako organów właściwych do uzgadniania decyzji WZ dla obszarów udokumentowanych złóż innych niż wymienione w art. 10. ust. 1. Określenie w tym zakresie kompetencji GGK i marszałków każe przypuszczać, że dla decyzji WZ związanych z obszarem występowania złóż	**Uwaga nieuwzględniona** Założeniem projektodawcy jest sprecyzowanie przepisów powodujących aktualnie trudności interpretacyjne i rozbieżność w

			innych niż określone w art. 10 ust, 2 pgig, organem AG właściwym do uzgadniania decyzji WZ jest marszałek i starosta. Dodatkowo w projektowanym zapisie Art. 161a proponujemy rozważyć dodanie zapisu dotyczącego kompetencji organów administracji geologicznej (Marszałka, Starosty) w zakresie uzgadniania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku udokumentowanych złóż kopalin o których mowa w art. 10.2 i 10.3 Ustawy.	orzecznictwie na gruncie właściwości rzeczowej ministra właściwego do spraw środowiska i marszałka.
170	Art. 1 pkt 120 (w zakresie art. 161b P.g.g.)	PIG-PIB	Proponujemy rozszerzyć zapis w zakresie przydatności badanego terenu do realizacji zamierzonych przedsięwzięć zgodnie z art. 92 ust. 2 Art. 161b. Przy uzgadnianiu: 1) projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy; 2) projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; 3) projektu planu zagospodarowania przestrzennego województwa; 4) projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego; 5) projektu decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – organ administracji geologicznej kieruje się koniecznością ochrony udokumentowanych złóż kopalin, w szczególności złóż strategicznych, przed zagospodarowaniem w sposób wykluczający ich eksploatację w przyszłości **oraz przydatnością badanego terenu do realizacji zamierzonych przedsięwzięć określonych na podstawie art. 92 ust. 2**.”;	**Uwaga nieuwzględniona** Przepisy zostały uzgodnione w trakcie uzgodnień wewnątrzresortowych, uwaga nie była zgłaszana. Ponadto projektodawca zwraca uwagę, że w art. 92 P.g.g. nie ma ust. 2.
171	Art. 1 pkt 120 (dodający art. 161a do P.g.g.), art. 11 pkt 2 lit. a projektu (zmieniający art. 11 pkt 5 u.p.z.p.) oraz art. 11 pkt 3 lit. b projektu (zmieniający art. 17 pkt 6 lit. b u.p.z.p.)	Związek Powiatów Polskich	Uzgadnianie przez Głównego Geologa Kraju wszystkich projektów studiów uwarunkowań i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz części decyzji lokalizacyjnych i decyzji WZ może doprowadzić do paraliżu procedur planistycznych w kraju. Projektodawcy powinni bardzo, ale to bardzo głęboko rozważyć, czy Główny Geolog Kraju jest w stanie podołać stawianemu przez projektodawcę zadaniu. Podobne rozwiązania przenoszące decydowanie o bardzo lokalnych sprawach na poziom centralny, np. w zakresie wydawania przez ministra właściwego ds. informatyzacji odstępstw od obowiązku lokalizowania kanału technologicznego w pasie drogowym, skutkują „zakorkowaniem” organu centralnego, a co za tym idzie opóźnieniami dla organów lokalnych. Projektodawcy powinni bardzo, ale to bardzo głęboko rozważyć, czy Główny Geolog Kraju jest w stanie podołać stawianemu przez projektodawcę zadaniu. Podobne rozwiązania przenoszące decydowanie o bardzo lokalnych sprawach na poziom centralny, np. w zakresie wydawania przez ministra właściwego ds. informatyzacji odstępstw od obowiązku lokalizowania kanału technologicznego w pasie drogowym, skutkują „zakorkowaniem” organu centralnego, a co za tym idzie opóźnieniami dla organów lokalnych. Według przepisu, który projektodawcy zamierzają usunąć, państwowa służba geologiczna m.in. wykonuje inne czynności pomocnicze na podstawie odrębnego upoważnienia właściwego organu administracji geologicznej. Jego uchylenie wpłynie negatywnie na sprawność funkcjonowania administracji geologicznej.	**Uwaga nieuwzględniona** Obowiązek uzgodnienia dotyczy wyłącznie terenów, na których występują złoża kopalin. Już obecnie studium oraz plan miejscowy podlegają opiniowaniu, a decyzje WZ – uzgadnianiu (ok. 18 tys. w 2020 r.). Obecnie panuje w tym zakresie chaos wynikający z nieprecyzyjnych przepisów kompetencyjnych. Projektowane rozwiązania mają - usunąć wątpliwości interpretacyjne, - przenieść cz. uzgodnień do marszałka województwa /gdy mamy zmiana sposobu użytkowania. - wyłączyć starostów z udziału w tym procesie. Obecnie, jeżeli postanowienia studium/ planu miejscowego naruszają zasady ochrony złóż kopalin, możliwe jest stwierdzenie nieważności uchwały (wojewoda – 30 dni, sąd administracyjny – do 1 roku). Realizacja zadań na szczeblu ministerialnym będzie zapewniona poprzez nowe etaty pracownicze. Procedura uzgadniania ma na celu zapewnienie zgodności dokumentów planistycznych z ochroną złóż, co jak wykazała kontrola NIK na chwilę obecną nie można uznać za wystarczające (zdarza się, że dokumenty planistyczne pomimo, że złoże jest perspektywiczne nie uznają go w tym zakresie dopuszczając nad nim trwałą zabudowę).

172	Art. 1 pkt 120 (dodający art. 161a i 161b do P.g.g.)	Marszałek Województwa Śląskiego	Proponuje się wykreślenie art. 161a ust. 3 Wprowadzenie proponowanego art. 161a ust. 3 jest niekonsekwencją w stosunku do art. 161 a ust. 1 i 2. Instytucja uzgodnienia ma na celu uzyskanie stanowiska **wyspecjalizowanego organu** w danej sprawie, natomiast marszałek województwa nie jest organem wyspecjalizowanym w odniesieniu do złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g., ponieważ ani nie wydaje koncesji, ani nie zatwierdza dokumentacji geologicznych dla przedmiotowych złóż. Co do zasady, z punktu widzenia organu uzgadniającego nie ma znaczenia, czy obiekt będzie nowo budowany, czy też będzie to zamiana sposobu jego użytkowania – postępowanie w takich przypadkach wygląda analogicznie tj. należy zapoznać się z zaleceniami zawartymi w odpowiednich dokumentacjach geologicznych.	**Uwaga nieuwzględniona** Celem projektowanej zmiany jest odciążenie centralnego organu administracji geologicznej w sprawach mniejszej wagi. Marszałek będzie właściwy w sprawach zmiany sposobu użytkowania. Zatem w zdecydowanej większości będzie to dotyczyło obiektów istniejących w zwartej zabudowie, gdzie nie będą istniały podstawy do odmowy uzgodnienia.
173	Art. 1 pkt 121 (w zakresie art. 162 ust. 1 pkt 10 a-d P.g.g.)	PIG-PIB	Zapis zgodnie z którym PSG gromadzi informacje oraz sporządza na ich podstawie analizy jest nieprecyzyjny. Sprecyzowania wymaga, jakich elementów dotyczyć ma analiza.	**Uwaga nieuwzględniona** Podobnie jak w przypadku pozostałych zadań państwowej służby geologicznej, zostanie to doprecyzowane w planie prac psg. Przepisy zostały uzgodnione w trakcie uzgodnień wewnątrzresortowych, uwaga nie była zgłaszana.
174	Art. 1 pkt 121 lit. a tiret drugie projektu (uchylający art. 162 ust. 1 pkt 11 P.g.g.)	Związek Powiatów Polskich	Wnosimy o ponowne przeanalizowanie zasadności uchylenia przywołanego przepisu. Według przepisu, który projektodawcy zamierzają usunąć, państwowa służba geologiczna m.in. wykonuje inne czynności pomocnicze na podstawie odrębnego upoważnienia właściwego organu administracji geologicznej. Jego uchylenie wpłynie negatywnie na sprawność funkcjonowania administracji geologicznej.	**Uwaga nieuwzględniona** Według wiedzy organu nadzorującego PSG, służba w praktyce nie realizowała tego zadania. Została przeprowadzona 1 kontrola poboru próbek. Zamiast zadania obowiązkowego w katalogu art. 162 – wprowadzono możliwość upoważnienia służby do realizacji tego zadania (projektowana zmiana art. 153 ust. 1 pkt 8 i ust. 2).
175	Art. 1 pkt 121 (w zakresie art. 162 P.g.g.)	KSZNOŚiL NSZZ Solidarność	Dodane punkty pozwolą naszym zdaniem na lepsze doprecyzowanie zadań PSG. Pragniemy osobno zwrócić uwagę na dodany punkt 10f) o opiniowaniu projektów poszukiwań/rozpoznawania wód podziemnych wykonywanych także w celu wykorzystania ciepła Ziemi pod kątem ich zasadności oraz możliwości pozyskania informacji geologicznej i ewentualnego jej wykorzystania dla innych celów. Opinia taka będzie pomocna dla Głównego Geologa Kraju przy zatwierdzaniu projektu robót geologicznych, pozwalając na jego weryfikację pod względem celowości, a także jego ewentualną modyfikację celem pozyskania szerszej informacji. Proponowane brzmienie: Art. 162. [Zadania państwowej służby geologicznej] 1. Państwowa służba geologiczna wykonuje następujące zadania państwa w zakresie geologii: 1) inicjuje, koordynuje i wykonuje zadania zmierzające do rozpoznania budowy geologicznej kraju, w tym prac o podstawowym znaczeniu dla gospodarki	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			narodowej, w szczególności dla odnowienia bazy surowcowej kraju, ustalania zasobów złóż kopalin, a także dla ochrony środowiska; 2) inicjuje, koordynuje i wykonuje zadania polegające na ochronie zasobów kopalin; 2) prowadzi centralne archiwum geologiczne; 3) gromadzi, udostępnia, przetwarza i archiwizuje informację geologiczną; 4) prowadzi bazy danych geologicznych i geośrodowiskowych; 5) sporządza krajowy bilans zasobów kopalin z uwzględnieniem strat wynikających z niekoncesjonowanego/niekontrolowanego wydobycia ; 6) przygotowuje materiały na potrzeby przeprowadzenia postępowania przetargowego w celu udzielenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża lub koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża, oraz przygotowuje we współpracy z organem koncesyjnym ocenę perspektywiczności geologicznej, o której mowa w art. 49f ust. 3; 7) koordynuje i wykonuje prace z zakresu kartografii geologicznej oraz wykonuje prace pilotażowe z tego zakresu; 8) prowadzi rejestr obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla; 9) koordynuje i wykonuje zadania z zakresu ochrony georóżnorodności oraz geologii środowiskowej; **10e) wykonuje zadania Państwowego Monitoringu Środowiska w zakresie monitoringu stanu chemicznego osadów wodnych;** **10f) opiniuje projekty poszukiwania lub rozpoznawania wód podziemnych lub wykonywane w celu wykorzystania ciepła ziemi pod kątem ich zasadności oraz możliwości pozyskania informacji geologicznej i ewentualnego jej wykorzystania dla innych celów** 11) rozpoznaje i monitoruje zagrożenia geologiczne;	
176	Art. 1 pkt 131 (w zakresie art. 184 P.g.g.)	Związek Zawodowy Ratowników Górniczych	Proponowany Artykuł o brzmieniu (lp.131): art. 184:a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Kto w ruchu zakładu górniczego albo zakładu wykonuje lub dopuszcza do wykonywania czynności w warunkach zagrożeń pożarowych, tąpaniami, gazowych, pyłowych, klimatycznych, wodnych, pozostających w związku z jazdą ludzi szybem albo w związku z przechowywaniem lub używaniem środków strzałowych i sprzętu strzałowego, w sposób mogący wywołać niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia człowieka lub ruchu zakładu górniczego albo zakładu, podlega karze aresztu albo grzywny.”, zamienić na Artykuł o brzmieniu: art. 184:a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Kto w ruchu zakładu górniczego albo zakładu wykonuje lub dopuszcza do wykonywania czynności w warunkach **wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia pracowników zakładu górniczego, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego, w związku z ruchem zakładu górniczego, spowodowanego: pożarem, tąpnięciem, wybuchem gazów lub pyłu węglowego, wyrzutem**	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być obecnie uwzględniona – może podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			gazów i skał, wzrostem zagrożenia radiologicznego, zawałem wyrobiska, wdarciem się wody do wyrobisk górniczych, klimatycznych, otwieraniem wyrobisk izolowanych, penetracją nieczynnych wyrobisk, przebić do nieczynnych wyrobisk, stosowania gazów inertnych, erupcją płynu złożowego, wydzielaniem się siarkowodoru, awarią energomechaniczną, pozostających w związku z jazdą ludzi szybem albo w związku z przechowywaniem lub używaniem środków strzałowych i sprzętu strzałowego, **oraz nie stosowania lub niewłaściwego stosowania i użytkowania sprzętu do ochrony układu oddechowego na dole kopalni przez osoby tam przebywające i ratowników górniczych** w sposób mogący wywołać niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia człowieka lub ruchu zakładu górniczego albo zakładu, podlega karze aresztu albo grzywny.”	
177	Art.1 pkt. 135 (w zakresie art. 188 P.g.g.	PIG-PIB	Wzmocnieniu ochrony informacji geologicznej deklarowane w „Uzasadnieniu” w żaden sposób nie zostało przedstawione. Dlaczego przepis ma dotyczyć wyłącznie informacji pozyskanej przez PSG a co z informacjami gromadzonymi w innych podmiotach (OAG OUG, WUG)? Co oznacza „nieuprawnione ujawnienie informacji geologicznej”? Co do zasady informacja geologiczna jest jawna, wgląd do niej jest powszechny dla każdego zainteresowanego. Obostrzenia dotyczą jedynie informacji o statusie tzw. IGBD oraz występują w związku z udostępnianiem informacji w postaci danych i próbek lub wykorzystywaniem informacji do prowadzenia działalności regulowanej ustawą. Prosimy o rozważenie o jakim ujawnieniu informacji ma być mowa. Postuluje się wykreślić proponowany przepis.	**Uwaga nieuwzględniona** Przepisy zostały uzgodnione w trakcie uzgodnień wewnątrzresortowych, uwaga nie była zgłaszana.
178	Art. 2 (w zakresie zmiany ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne)	Główny Geodeta Kraju	Ten artykuł nie ma nic wspólnego z celami, które zamierza osiągnąć projektodawca, wymienionymi we wstępie do uzasadnienia. Cele te można skutecznie osiągnąć również bez projektowanego art. 2. Słusznie w uzasadnieniu podniesiono, że „W aktualnym stanie prawym istnieje dysproporcja pomiędzy sytuacją prawną osób posiadających uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii w zakresie geodezyjnych pomiarów sytuacyjno-wysokościowych, realizacyjnych i inwentaryzacyjnych, nadanych w trybie określonym przepisami P.g.k, a osób posiadających kwalifikacje do wykonywania czynności mierniczego górniczego, stwierdzonych w trybie przepisów P.g.g.”, ponieważ są to dwie różne co do istoty materie. Czym innym jest obsługa geodezyjna ruchu zakłady górniczego, a czym innym pomiary aktualizujące bazy danych GESUT, czy BDOT500 prowadzone przez organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej. I nie chodzi tu o różnice w technologiach pomiarów kątów i długości. Istotą jest zakres wiedzy dotyczący praktyki stosowania przepisów z dziedziny geodezji i kartografii poza obszarem górniczym, a także zakres kompetencji wymagany od mierniczego górniczego.	**Projektodawca rezygnuje z przepisu, do którego zgłoszono uwagę**
179	Art. 2 (w zakresie zmiany ustawy	Wyższy Urząd Górniczy	Jednocześnie, w nawiązaniu do stanowiska Głównego Geodety Kraju, wyrażonego w piśmie z dnia 2 listopada 2021 r., znak NG-OiL.022.131.2021, uprzejmie wskazuję, że obowiązki służby mierniczej zakładu górniczego,	**Projektodawca rezygnuje z przepisu, do którego zgłoszono uwagę**

	Prawo geodezyjne i kartograficzne)		nałożone na mocy przepisów aktów wykonawczych do Pgg, w szczególności rozporządzeń określających szczegółowe wymagania dotyczące prowadzenia ruchu w poszczególnych rodzajach zakładach górniczych, obejmują szeroko rozumiane wykonywanie obsługi mierniczej (geodezyjnej) zakładu górniczego – od wykonywania prac pomiarowych i opracowania, na ich podstawie, dokumentów kartograficznych, po wykonywanie szeregu innych czynności. Przykładowo, obsługa miernicza w odkrywkowym zakładzie górniczym (przy czym zakłady górnicze, dla których organem koncesyjnym jest starosta, są ustawowo zwolnione z obowiązku posiadania dokumentacji mierniczo-geologicznej), obejmuje następujące zagadnienia: 1) założenie i bieżące aktualizowanie dokumentów kartograficznych przedstawiających sytuację wyrobisk górniczych (sytuację górniczą) oraz zjawiska geologiczne, jakie występują (występowały), w trakcie ich wykonywania (sytuacja geologiczna); 2) kontrola zgodności prowadzonych robót górniczych z zatwierdzonym planem ruchu i wymaganiami określonymi w koncesji; 3) wykonywanie prac geodezyjnych związanych z budową, rozbudową i ruchem zakładu górniczego, w tym pomiaru zdjętego nadkładu i wydobytej kopaliny; 4) wyznaczanie w terenie punktów załamania granicy obszaru górniczego, filarów i półek ochronnych oraz kontrola ewentualnego przekroczenia eksploatacją ich granic, jak i granic udokumentowanego złoża lub obszaru górniczego; 5) wykonywanie pomiarów określających wpływ robót górniczych na powierzchnię terenu górniczego; 6) wykonywanie pomiarów uzupełniających i kontrolnych; 7) prognozowanie i określanie deformacji powierzchni poeksploatacyjnej; 8) sporządzanie dokumentacji mierniczej dla prowadzenia rekultywacji; 9) kontrolowanie sposobu zagospodarowania terenów oraz opracowywanie wniosków dotyczących sposobu zagospodarowania lub przekazywania terenów zbędnych; 10) sporządzanie dokumentacji mierniczej zjawisk osuwiskowych, występujących w wyrobiskach górniczych i w rejonie zwałowisk; 11) przygotowanie dokumentacji mierniczo-geologicznej likwidowanego zakładu górniczego przed przekazaniem Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego. Aby sprostać wskazanym powyżej obowiązkom, mierniczy górniczy musi wykazać się interdyscyplinarnym zakresem wiedzy, który uzyskuje w trakcie studiów w specjalności miernictwo górnicze (geodezja górnicza). W kwestii wykształcenia należy szczególnie podkreślić, że o ile kandydat ubiegający się o stwierdzenie kwalifikacji mierniczego górniczego musi posiadać co najmniej tytuł inżyniera uzyskany w wyniku ukończenia studiów w zakresie miernictwa górniczego lub geodezji górniczej, to uprawnienia geodety może uzyskać już osoba posiadająca tytuł technika. W aktualnym stanie prawnym przepisy Pgg umożliwiają powierzenie obsługi mierniczej w odkrywkowych zakładach górniczych geodetom posiadającym	

			wyłącznie kwalifikacje zawodowe w zakresie geodezyjnych pomiarów sytuacyjno-wysokościowych. Biorąc pod uwagę pełny zakres tej obsługi, który przedstawiono powyżej, osoba taka nie może wykonywać pomiarów geodezyjnych przy realizacji inwestycji związanych z budową i rozbudową zakładu górniczego, zatem przedsiębiorca jest zmuszony do powierzenia tych czynności mierniczemu górniczemu. Obsługa miernicza zakładów górniczych wiąże się również ze zwiększoną odpowiedzialnością zawodową, jaką ponoszą osoby wykonujące tę obsługę. Osoby te są zobowiązane przepisami Pgg i aktów wykonawczych do Pgg do prawidłowego wykonywania zadań służby mierniczej w ruchu zakładu górniczego, ponieważ czynności realizowane przez nie mają bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo ruchu zakładu górniczego, osób w nim zatrudnionych, bezpieczeństwa powszechne, prawidłową gospodarkę złożem, ochronę środowiska, w tym obiektów budowlanych w obrębie granic terenu górniczego. W trakcie funkcjonowania zakładu górniczego tworzone są dokumenty kartograficzne, które nie wchodzą do Państwowego Zasobu Geodezyjnego, nie podlegają więc jakiejkolwiek weryfikacji i sprawdzeniu przez inne organy. Z uwagi na powyższe, mierniczy górniczy ponoszą zwiększoną odpowiedzialność zawodową. Mając na uwadze powyższe, należy podkreślić, że mierniczy górniczy posiadają szczególnie wysokie kwalifikacje zawodowe, począwszy od przygotowania zawodowego po wszechstronną praktykę, a w konsekwencji dają rękojmię prawidłowego wykonywania czynności w zakresie geodezyjnych pomiarów sytuacyjno-wysokościowych, realizacyjnych i inwentaryzacyjnych. Wobec powyższego, dokonanie projektowanych zmian w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1990) jest w pełni uzasadnione. Pragnę podkreślić, że również przedsiębiorcy zauważają potrzebę dokonania zmian w tym zakresie i wskazują na pozytywne skutki przyjęcia projektowanej nowelizacji przepisów powołanej ustawy (vide pkt 3 pisma Tauron S.A. z dnia 5 listopada 2021r., sygnatura P/PS/PSS/68/13970/2021).	
180	Art. 7 pkt 2 (w zakresie zmiany ustawy o gospodarce nieruchomościami)	Wyższy Urząd Górniczy	Proponuje się rezygnację z projektowanej zmiany art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1990, z późn. zm.). W uzasadnieniu do zmiany w ustawie o gospodarce nieruchomościami wskazano, że: *„Zmiana ustawy (...) dotyczy tylko jednego przepisu, a mianowicie w art. 19 ust. 1 pkt 1 regulującego współdziałanie organów w procedurze obrotu nieruchomości stanowiącymi własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Obecnie sprzedaż takich nieruchomości, oddawanie ich w użytkowanie wieczyste, użytkowanie, najem lub dzierżawę, jeżeli są położone na obszarach terenów górniczych wymaga, w razie braku planu miejscowego, porozumienia z organem właściwym do udzielania koncesji na wydobywanie kopalin. Jest to przepis niezrozumiały z punktu widzenia innych regulacji*	**Uwaga nieuwzględniona** Przedmiotowa zmiana jest konieczna do wprowadzenia w celu zachowania spójności systemowej w przepisach, co zostało wykazane w uzasadnieniu. Z danych posiadanych przez projektodawcę wynika, że liczba umów, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 u.g.n. nie jest duża (w 2021 r. minister wł. do spraw środowiska wydał 69 takich opinii, a w 2020 r. 132). W przypadku konieczności pozyskania potrzebnych danych do zaopiniowania umowy organ nadzoru górniczego będzie mógł je pozyskać do organu koncesyjnego.

			prawnych przewidujących właściwość organów nadzoru górniczego w odniesieniu do terenów górniczych. W celu zachowania spójności systemowej, należało ww. przepis zmienić i przenieść taką właściwość na organy posiadające adekwatne kompetencje w sprawach dotyczących terenów górniczych.”. Przedstawiona propozycja stanowi wyraz nieporozumienia co do podstawowych zagadnień dotyczących projektowania, budowy i użytkowania obiektów budowlanych na terenach górniczych. Konstruując projektowany przepis nie uwzględniono ilości stanów faktycznych, których ten przepis dotyczy, ani metod pozyskiwania danych do opinii dotyczących wpływu robót górniczych zakładu na nieruchomości. W OSR nie określono w szczególności przybliżonej ilości umów, które będą przedmiotem postępowania. Także sama treść projektowanego przepisu budzi wątpliwości co do zakresu i trybu wydawania opinii. Organy nadzoru górniczego nie posiadają własnej wiedzy w zakresie, w jakim oczekuje się od nich wydania opinii. Wiedzę taką posiadają jedynie przedsiębiorcy, których działalność obejmuje dany teren górniczy, w związku z czym, w razie potrzeby organy nadzoru górniczego zwracają się do tych przedsiębiorców z prośbą o udzielenie niezbędnych informacji, np. dla potrzeb określenia warunków zabudowy. Organy nadzoru górniczego nie dysponują jednocześnie żadnymi instrumentami i środkami dla realizacji nowych obowiązków. W ocenie organów nadzoru górniczego określenie potencjalnego, przewidywanego wpływu robót górniczych zakładu górniczego na nieruchomość będącą przedmiotem umowy może być oceniana przez organy koncesyjne, które dysponują informacją o potencjalnym wpływie, pozyskaną w ramach postępowania koncesyjnego w przedmiotowym zakresie. Przedstawione uwagi do projektu oraz propozycje zmian przepisów Pgg zapewniają kompleksowe wzmocnienie nadzoru i kontroli Państwa nad gospodarką złożami kopalin w wielu aspektach. Z uwagi na systemowe powiązania zaproponowanych rozwiązań i ich komplementarność istnieje potrzeba jednoczesnego ich wprowadzenia, w związku z czym uprzejmie proszę o uwzględnienie przestawionych uwag oraz włączenie zgłoszonych powyżej propozycji do projektu.	
181	Art. 8 (w zakresie zmiany ustawy o działach administracji rządowej)	KSZNOŚiL NSZZ Solidarność	Art. 8a.1 dotyczący zdefiniowania działu geologia: Dział został zdefiniowany w wąskim zakresie, jakim są surowce. Od dawna geologia wykracza poza ten zakres, przykładem inne wykorzystanie przestrzeni geologicznej, jak bezzbiornikowe magazynowania (także energii) czy składowanie. Te wymiary geologii wykraczają poza ścisłą definicje surowców kopalnych. Naszym zdaniem definicja działu powinna to uwzględniać, stad proponujemy określenie „zasoby naturalne przestrzeni geologicznej” i dodanie do surowców kontekstu energetycznego. Proponowane brzmienie:	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zrezygnował z utworzenia nowego działu administracji rządowej geologia.

			Art. 8a. 1. Dział geologia obejmuje sprawy: 1) polityki i bezpieczeństwa surowcowo-energetycznego państwa w zakresie zasobów naturalnych przestrzeni geologicznej, w tym surowców kopalnych; 2) badania zasobów naturalnych przestrzeni geologicznej, w tym surowców kopalnych i zarządzania nimi oraz zarządzenia górotworem; 4) inicjowania, koordynowania i nadzorowania współpracy międzynarodowej w dziedzinie zasobów naturalnych przestrzeni geologicznej, w tym surowców kopalnych oraz udział w pracach organów instytucji międzynarodowych;	
182	Art. 8 pkt 2 (w zakresie zmiany ustawy o działach administracji rządowej)	PIG-PIB	Zakres spraw przypisanych do działu administracji „geologia" nie obejmuje spraw związanych z hydrogeologią, w efekcie czego dalej sprawy hydrogeologiczne i geologiczne przypisane pozostaną do kompetencji dwóch różnych ministrów. Projektodawca nie określił precyzyjnie w uzasadnieniu, czy jego intencją było połączenie spraw geologicznych z działu „środowisko" i hydrogeologicznych z działu „gospodarka wodna" w jeden dział „geologia", co wydaje się być zasadne z punktu widzenia organizacji pracy rządu. Taki zamiar wydaje się być sugerowany – patrz str. 2 ostatni akapit *Uzasadnienia*, jednak nawet wymienione w tym akapicie „rozpoznawanie, bilansowanie i ochrona wód podziemnych" nie znalazły się w wymienionych sprawach przypisanych do działu geologia..	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zrezygnował z utworzenia nowego działu administracji rządowej geologia.
183	Art. 11 pkt 2, 3, 4 (zmieniający ustawę o u.p.z.p.)	PIG-PIB	W związku z proponowanymi zmianami w art. 95 Pgg proponuje się rozszerzyć zapisy w art. 11, art. 17 i art. 41 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zakresie podziemnych składowisk odpadów.	**Uwaga nieuwzględniona** Przepisy zostały uzgodnione w trakcie uzgodnień wewnątrzresortowych, uwaga nie była zgłaszana.
184	Art. 11 pkt 2 lit. b (zmieniający art. 11 pkt 5 u.p.z.p.) oraz art. 11 pkt 3 lit. a projektu (zmieniający art. 17 pkt 6 lit. a u.p.z.p.)	Związek Powiatów Polskich	Brak określenia kompetencji organów administracji geologicznej do opiniowania projektu studium oraz projektu planu miejscowego. Obecnie ustawa planistyczna przewiduje opiniowanie przez właściwe organy, natomiast projekt proponuje opiniowanie przez właściwy organ.	**Uwaga niezrozumiała** W stosunku do złóż kopalin objętych własnością górniczą, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g., art. 161a P.g.g. przewiduje uzgodnienie.
185	Art. 29 (w zakresie zmiany art. 369 ustawy Prawo wodne)	PIG-PIB	Zgodnie z proponowaną zmian państwowa służba geologiczna jest zobowiązana do przekazywania rocznego sprawozdania z realizacji zadań określonych w przepisach ustawy Prawo wodne ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej oraz ministrowi właściwemu do spraw geologii, przy czym brak jest wskazania który minister zatwierdza sprawozdanie. Jednocześnie zwraca się uwagę, iż termin określony ustawie będzie wymagał uwzględnienia w dokumencie „Działania nadzorcze Ministra Środowiska wobec Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego".	**Uwaga nieuwzględniona** Przepisy nie przewidują zatwierdzania przez ministra rocznych sprawozdań PSG z realizacji zadań określonych w przepisach ustawy *Prawo wodne*, wskazując jedynie na obowiązek ich przekazywania. Tym samym nie ma potrzeby precyzowania przepisów w tym zakresie.

			Brak wskazania ministra właściwego do w zakresie zatwierdzania rocznych sprawozdań PSG z realizacji zadań określonych w przepisach ustawy Prawo wodne stanowi niedoprecyzowany obszar wymagający ustalenia. Uzupełnienie treści art. 369 ustawy Prawo wodne poprzez wskazanie organu właściwego w zakresie zatwierdzania rocznych sprawozdań PSG z realizacji zadań określonych w przepisach ustawy Prawo wodne.	
186	Art. 29 (w zakresie zmiany art. 385 ustawy Prawo wodne)	PIG-PIB	W treści ust 2a proponuje się dodać pkt 8 odnoszący się do prowadzenia przez PSG działań edukacyjnych w zakresie hydrogeologii. Prowadzenie działań edukacyjnych w zakresie hydrogeologii jest szczególnie istotne z punktu widzenia pojawiających się zagrożeń dla wód podziemnych, w tym w suszy. Podnoszenie świadomości społecznej jest niezbędne wobec konieczności wdrażania działań ukierunkowanych na prowadzenie zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
187	Art. 29 (w zakresie zmiany ustawy Prawo wodne)	PIG-PIB	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624,784, 1564 i 1641) wprowadza obowiązek ustanawiania terenu ochrony pośredniej dla ujęć wód podziemnych do zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia – na koszt użytkownika ujęcia, w przypadku gdy wskazuje na to wynik wykonanej w tym celu analizy zagrożenia ryzykiem zanieczyszczenia wód pobieranych przez to ujęcie. Wymaga to odpowiednio dokładnego i wiarygodnego rozpoznania warunków hydrogeologicznych i stopnia współdziałania z sąsiednimi ujęciami oraz inwentaryzacji aktualnego stanu zagospodarowania terenu. Rozpoznanie to powinno umożliwić merytorycznie uzasadnione wyznaczenie granic terenu ochrony pośredniej i ustalenie obowiązujących w nim ograniczeń, zakazów i nakazów, przeprowadzone w trybie postępowania wodno-prawnego, obejmującego również rekompensaty dla podmiotów objętych wskazanymi zmianami w ich działalności. Obowiązek ustanowienia terenu ochrony pośredniej dotyczy w znacznej części ujęć wód podziemnych, których zasoby eksploatacyjne zostały ustalone w oparciu o dokumentacje hydrogeologiczne, nie zawierające informacji niezbędnych dla ustanowienia terenu ochrony pośredniej ujęcia. W poradniku metodycznym „Strefy ochronne ujęć wód podziemnych - analiza ryzyka i projektowanie", opracowanym w 2020 r. na zamówienie PPW WP, podkreślono celowość wprowadzenia dokumentacji hydrogeologicznej wykonywanej w związku z ustanawianiem terenu ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych, w miejsce dokonywanego dotychczas dodatku do dokumentacji ustalającej zasoby eksploatacyjne ujęcia. Po pkt 79 proponuje się dodanie pkt 79a w brzmieniu: „79a) art. 90: W ust 1 pkt 2 po ppkt i) dodaje się ppkt j) w brzmieniu: „ustanawianiem strefy ochronnej obejmującej teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych"	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
188	Art. 41	Śląski Związek Gmin i Powiatów	Obowiązek stosowania zmienionych przepisów do Studiów i planów wszczętych i niezakończonych skutkować będzie wydłużeniem procedur planistycznych co najmniej o powtórzenie etapu uzgodnień i wyłożenia.	**Uwaga nieuwzględniona**

			Art. 41. 1. Do postępowań w sprawie opiniowania i uzgadniania projektów dokumentów, o których mowa w art. 11, 17, 53 i 60 ustawy zmienianej w art. 11, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. *2. Czynności dokonane przez organ administracji geologicznej w toku prowadzenia spraw, o których mowa w ust. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają skuteczne.* Odnosząc się do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z dotychczasowymi przepisami Główny geolog kraju opiniował studium i plany. Jak w takim wypadku interpretować zapis, że czynności dokonane w toku prowadzenia spraw pozostają skuteczne. GGK wydał opinię do studium i planu natomiast teraz wymagane jest uzgodnienie i czynności należy powtórzyć.	Celem przepisów przejściowych nie jest uzgadnianie zaopiniowanych już planów. Projekt wskazuje, że dokonane czynności pozostają skuteczne. Tym samym zaopiniowane już plany czy studium nie wymagają ponownego uzgadniania. Natomiast w przypadku, gdy przed wejściem w życie ustawy, wpłynie wniosek o zaopiniowanie, będzie on traktowany jako wniosek o uzgodnienie.
189	Art. 42	PIG-PIB	W związku z Art.1 pkt 83 dot. art. 94a ust. 9 projektu ustawy uznanie złoża za strategiczne daje organowi możliwość wskazania warunków jakie musi wypełnić gmina w toku realizacji obowiązku ujawniania złóż w dokumentach planistycznych. Wprowadzanie zakazu trwałej zabudowy lub innego zagospodarowania terenu wykluczającego późniejszą eksploatację na obszarze, który jest tożsamy z granicą złoża wyznaczoną i przedstawioną w dokumentacji geologicznej inaczej niż poprzez współrzędne punktów będzie za każdym razem rodzić wątpliwości co do zasadności poprowadzenia granicy zakazu na tej czy innej działce. Niejednoznaczne granice złóż lub wyznaczone i przedstawione z niską dokładnością będą podstawą składania zażaleń na ustalenia dokumentów planistycznych i mogą stanowić ważny argument przytaczany w postępowaniach sądowych. Warto zaznaczyć, że w przypadku złóż, które zostały udokumentowane przed dniem wejścia w życie ustawy, w szczególności przed rokiem 2015 (rozporządzenia wprowadzające obowiązek podawania współrzędnych w dokumentacji), ogromna większość z nich nie posiada współrzędnych punktów załamania granicy dokumentowanego złoża. Przygotowanie dla takich złóż elementu opisanego w Art.94c ust.3 pkt3 tj. „…granic złóż …w formacie shapefile" będzie wiązało się z powyższymi konsekwencjami. Jednocześnie podkreślamy, że dokładność informacji przestrzennej dotyczącej udokumentowanych złóż kopalin pochodzącej z Systemu Gospodarki i Ochrony Bogactw Mineralnych Polski MIDAS jest w zasadniczym stopniu uzależniona od jakości materiałów źródłowych tj. dokumentacji geologicznych złóż kopalin oraz dodatków do tych dokumentacji m.in. skali i spójności załączników graficznych, które przedstawiają granice udokumentowanych złóż kopalin.	**Uwaga nieuwzględniona** Uwaga nie zawiera żadnej propozycji alternatywnych rozwiązań w przedmiotowym zakresie. Konieczność wprowadzenia ewentualnego zakazu zabudowy jest istotna dla efektywnej ochrony złóż.
190	Art. 62	NFOŚiGW	Art. 62 otrzymuje brzmienie: „Art. 62. 1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 138 oraz w art. 143 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.	**Uwaga nieuwzględniona** Stanowisko jest konsekwencją nieuwzględnienia propozycji zmiany art. 138 P.g.g.

			2. Do opłat ustalonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.”. Uzasadnienie do uwagi 5 Proponowany przepis przejściowy odnosi się do toczących się postępowań administracyjnych w przedmiocie opłat eksploatacyjnych oraz opłat podwyższonych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Ponadto wskazuje, że w zakresie opłat ustalonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.	
191	Art. 69	Związek Powiatów Polskich	Przewidziany termin wejścia w życie ustawy jest zdecydowanie za krótki. *Vacatio legis* na poziomie 14 dni w przypadku tak głębokiej reformy kłóci się z zasadami prawidłowej legislacji, formułowanymi na gruncie art. 2 Konstytucji RP. Wystarczy spojrzeć na część projektu zawierającą przepisy przejściowe, żeby zdać sobie sprawę z tego, z jak głęboką nowelizacją mamy do czynienia.	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca uważa, że projekt przewiduje wiele bardzo korzystnych rozwiązań dla przedsiębiorców, jednak także w interesie przedsiębiorców jest to, aby administracja publiczna była odpowiednio przygotowania do stosowania przepisów po nowelizacji. Dlatego też w odniesieniu do przepisów dotyczących realizacji nowych zadań przez marszałków województw przewidziano dłuższy okres vacatio legis.
192	Uwaga do OSR	Wojewoda Mazowiecki	Chciałbym na koniec zauważyć, że w Ocenie Skutków Regulacji nie przewidziano stworzenia nowych etatów w urzędach wojewódzkich, natomiast projekt ustawy przewiduje zwiększenie zadań po stronie wojewodów poprzez nakładanie kar administracyjnych na gminy, ujawnianie w sposób zastępczy dwóch nowych kategorii obszarów (art. 95 ust.1 pkt 2 i 4) oraz wydawanie zarządzeń zastępczych w stosunku do miejscowych planów, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w dodatkowych etatach.	**Uwaga nieuwzględniona** Obecne przepisy przewidują już ujawnianie złóż w dokumentach planistycznych w drodze zarządzeń zastępczych, przepisy nie wprowadzają zatem nowych obowiązków dla wojewodów.
193	Uwaga do OSR	Wojewoda Łódzki	Ponadto, projektowane zmiany przewidują utworzenie z dotychczasowego zadania „geologia” znajdującego się obecnie w dziale administracji „środowisko” nowego, odrębnego działu administracji rządowej. Dział „geologia” będzie obejmował sprawy dotyczące: polityki i bezpieczeństwa surowcowego państwa w zakresie surowców kopalnych, badania zasobów surowców kopalnych i zarządzania nimi oraz zarządzania górotworem, kwalifikacji w zakresie geologii, inicjowania, koordynowania i nadzorowania współpracy międzynarodowej w dziedzinie zasobów surowców kopalnych oraz udział w pracach organów instytucji międzynarodowych, a także funkcjonowania państwowej służby geologicznej. Wprowadzenie nowego działu administracji rządowej, co do zasady, powinno mieć odzwierciedlenie w sposobie klasyfikowania wydatków budżetowych związanych z finasowaniem zadań definiowanych w tym dziale. Tymczasem analiza „Oceny skutków regulacji” wskazuje, że pkt 2 pn. „Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt”, nie wymienia w ppkt II „Zmiany w innych ustawach” Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1053 ze	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca zrezygnował z utworzenia nowego działu administracji rządowej geologia. .

			zm.). Skoro pochodną wyodrębnienia działu administracji rządowej – geologia, ma być nowelizacja aż siedmiu specustaw oraz kilku innych aktów prawnych, wśród których wymienia się m.in. Prawo wodne, ustawę o stopniach górniczych, honorowych szpadach górniczych i mundurach górniczych, czy ustawę o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego, to nieuzasadnionym wydaje się pomijanie w tym wykazie przepisów warunkujących prawidłowe klasyfikowanie wydatków. Tym bardziej, że intencją zmian legislacyjnych jest wyodrębnienie zadania „geologia" znajdującego się obecnie w dziale administracji „środowisko", zaś temu obszarowi poświęcony jest w nomenklaturze finansów publicznych dział 900 – „Gospodarka komunalna i ochrona środowiska". Taki stan faktyczny dopuszcza zatem przynajmniej rozważenie możliwości usankcjonowania projektowanych zmian w obszarze klasyfikowania wydatków. Wskazana uwaga jest o tyle istotna, że zgodnie z nowym brzmieniem art. 96 ust. 1 projektu ustawy „1. Wojewoda wprowadza obszary, o których mowa w art. 95 ust. 1 do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wydaje w tej sprawie zarządzenie zastępcze w terminie 6 miesięcy po bezskutecznym upływie terminów określonych w art. 95 ust. 3 albo 4", następnie po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu: „1a. W przypadku wydania zarządzenia zastępczego wojewoda wymierza gminie, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości (…)". Analizowany fragment zmian doprecyzowuje, że cyt. „(…) 1d. Wpływy z kar, o których mowa w ust. 1a, stanowią dochód budżetu państwa". Jeśli zatem wojewodowie (budżety urzędów wojewódzkich lub budżety dysponentów części na poziomie organu) mają otrzymać obowiązek gromadzenia nowej kategorii dochodów budżetowych, to powinna tej kategorii towarzyszyć prawidłowa klasyfikacja budżetowa, do celów planistycznych, ewidencyjnych i sprawozdawczych. Z praktycznego punktu widzenia nowy obszar dochodów, będący de facto pochodną nowego działu administracji, powinien być klasyfikowany w dedykowanym mu, na podobnej zasadzie wyodrębnienia, nowym dziale klasyfikacji budżetowej lub co najmniej w osobnym rozdziale, który należałoby usankcjonować w Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych. Jeśli zatem takie rozwiązanie wpisuje się w intencje projektowanych obecnie zmian legislacyjnych, to należy odzwierciedlić je w OSR. Obecny kształt projektu Oceny Skutków Regulacji pomija tę kwestię.	
194	Uwaga do OSR (str. 36)	PIG-PIB	Podana wysokość środków przeznaczonych na finansowanie działalności PSH jest zbyt mała i niewystarczająca na pokrycie finansowania zadań PSH w pełnym zakresie. Jednocześnie z ocenie skutków regulacji podano informację wyłącznie o obecnej kwocie umowy dotacji z budżetu państwa z działu „Gospodarka wodna", natomiast brak jest informacji o docelowej wysokości środków jakie będą przeznaczone na realizację zadań PSH (po połączeniu z PSG) z części budżetu „Geologia" w latach następnych. Wskazany poziom finansowania (ok. 20 mln zł rocznie) nie obejmuje m.in. zadań w zakresie dokumentowania zasobów	**Uwaga nieuwzględniona** Kwota środków została określona na podstawie danych uzyskanych przez projektodawcę z PIG-PIB.

			dyspozycyjnych wód podziemnych, realizacji Mapy Hydrogeologicznej Polski, reambulacji dokumentacji hydrogeologicznych w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych GZWP, aktualizacji wstępnej oceny ryzyka powodziowego w zakresie wód podziemnych oraz prac rozwojowych i metodycznych niezbędnych do funkcjonowania PSH w zakresie wynikającym z przepisów ustawy Prawo wodne. Uwzględnienie w ocenie skutków regulacji oraz przepisach wdrażających zmiany w zakresie źródła finansowania działalności PSH kwoty, niezbędne na pokrycia finansowania zadań PSH w pełnym zakresie. Podanie informacji o planowanej wysokości środków w dziale „Geologia" budżetu państwa na realizację zadań PSH (po połączeniu z PSG). Średni budżet przeznaczany na realizację zadań PSH od 2009 r wynosił ok. 39 mln zł, przy czym był zależny od zakresu prac realizowanych w danym roku.	
195	Poza zakresem projektu (zmiana art. 6 ust. 1 pkt 8 P.g.g.)	PIG-PIB	Proponuje się, aby doprecyzować definicję w zakresie dotyczącym sporządzania map i dokumentacji geologicznych także o ich „ocenę", a dodatkowo za pracę geologiczna należy uznać sporządzanie i ocenę wycen informacji geologicznej. Takie rozwiązanie koresponduje z zapisami dotyczącymi praktyki w zakresie kwalifikacji geologicznych dla urzędników i PSG. Wskazanie jako element prac geologicznych sporządzania i oceny wycen informacji geologicznej będzie dopełnieniem zapisów art. 100 ust 5 zgodnie z którym, wycenę mogą wykonywać osoby posiadające kwalifikacje do wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi stwierdzone w kategorii odpowiadającej rodzajowi wycenianej informacji geologicznej. Jeśli do sporządzania wyceny informacji, dokumentacji lub mapy geologicznej istnieje ustawowy wymóg posiadania stwierdzonych kwalifikacji geologicznych, bezsprzecznie wykonywanie i ocena wycen informacji geologicznej powinno znajdować się w zakresie czynności objętych regulacją zawodową w zakresie geologii. *8) pracą geologiczną – jest projektowanie i wykonywanie badań oraz innych czynności, w celu ustalenia budowy geologicznej kraju, a w szczególności poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin, wód podziemnych oraz kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, określenia warunków hydrogeologicznych, geologiczno-inżynierskich, a także sporządzanie i ocena map, i dokumentacji geologicznych i wycen informacji geologicznej oraz projektowanie i wykonywanie badań na potrzeby wykorzystania ciepła Ziemi lub korzystania z wód podziemnych;*	**Uwaga nieuwzględniona** Wprowadzenie do definicji prac geologicznych czynności sporządzania i oceny wycen informacji geologicznej nie znajduje uzasadnienia. Czynności sporządzania wycen i ich oceny nie wpisują się w definicję prac geologicznych - nie przyczyniają się bezpośrednio do rozpoznania budowy geologicznej, a opierają się jedynie na materiałach archiwalnych. Wyceny są opracowaniem niezbędnym tylko do jednego, konkretnego postępowania - uzyskania prawa do korzystania z informacji geologicznej, do której prawo przysługuje Skarbowi Państwa i na tym ich użyteczność się kończy. Nie są ewidencjonowane i archiwizowane w centralnym archiwum geologicznym. Są opracowaniami o charakterze "biernym" - opisują wyłącznie to, co zostało już opisane. Stanowią w pewnym rodzaju "meta-opracowanie" („meta-dokumentację") - analogicznie do „metadanych" i danych właściwych: metadane opisują jedynie dane i danymi nie są. Z przesłanki, iż wycenę informacji geologicznej mogą dokonywać osoby posiadające odpowiednie stwierdzone kwalifikacje geologiczne nie wynika przesłanka przeciwna, że wykonywanie takich czynności jest pracą geologiczną. Również ocena map i dokumentacji geologicznych nie może być traktowana jako praca geologiczna. Czynności takie nie zmierzają do ustalenia budowy geologicznej kraju, nie wiążą się z interpretacją pozyskanych danych geologicznych i ustaleniem przez geologa pewnego modelu budowy geologicznej. Osoby oceniające mapy i dokumentacje nie zawsze posiadają stwierdzone kwalifikacje geologiczne i często ocena poprawności sporządzonych map i dokumentacji ma charakter formalny.

196	Poza zakresem projektu (zmiana art. 10 P.g.g.)	Marszałek Województwa Pomorskiego	Konieczność uwzględnienia bursztynu jako kopaliny podlegającej ochronie w odróżnieniu od pozostałych kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowej, zaliczenie bursztynu do grupy kopalin wymienionych w art. 10, uporządkuje problem nierzetelnej eksploatacji bursztynu	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
197	Poza zakresem projektu (art. 38, 39, Dział XI Przepisy karne)	PIG-PIB	Na czas zgłaszania uwag do projektu, wśród koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż udzielonych przez Starostów, które zostały zgromadzone przez psg – w rejestrze obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla (rog), dla blisko 300 upłynął termin ważności, a decyzje stwierdzające wygaśnięcie koncesji nie zostały przesłane do psg. Codzienne kontakty rog z organami koncesyjnymi wskazują, że w większości przypadków, te decyzje nie zostały wydane. Starostowie mają problem ze stwierdzaniem wygaśnięcia koncesji. Wynika to z braku wiedzy, w jaki sposób przygotować taką decyzję (szczególnie w sytuacjach, w których od upłynięcia terminu ważności koncesji minęło wiele lat), kiedy wszcząć postępowanie z urzędu, często zdarza się, że organy oczekują na rozliczenie złoża itp. W wielu przypadkach organy mają również problemy w kontaktach z przedsiębiorcą, np. nie mogą skontaktować się z użytkownikiem koncesji, który nie odbiera korespondencji lub nie reaguje na kolejne wezwania organu. Konieczne jest wsparcie Starostów przy wygaszaniu koncesji nie tylko w zakresie z Art. 39 ust. 2 ale również w skuteczniej realizacji zapisów Art. 38 Pgg. Powinno to dotyczyć oczywiście wszystkich organów koncesyjnych, gdyż nie tylko Starostowie mają problemy przy wygaszaniu koncesji. Ustawa powinna nałożyć albo większą kontrolę na organy i przedsiębiorców albo odpowiedzialność karną, finansową za brak wydania decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji. Przepisy, które obowiązują od lat w tym zakresie są zdecydowanie niewystarczające. Jest to propozycja do artykułu, który nie podlega zmianie w projekcie, ale jest związany z tematem wsparcia dla Starostów w zakresie wydawania decyzji stwierdzających wygaśnięcie koncesji. Kontrola nad stwierdzaniem wygaśnięcia koncesji sprawowana przez OUG lub Głównego Geologa Kraju albo/i w Dziale XI Przepisy karne - dodanie artykułu, zawierającego karę grzywny za niewywiązanie się z obowiązku wydania decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji dla przedsiębiorcy lub następcy prawnego	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być obecnie uwzględniona. Zgodnie z art. 38 ust. 1 P.g.g. koncesja wygasa z mocy prawa w określonych ustawą przypadkach, a organ koncesyjny jedynie wydaje decyzję deklaratoryjną, w której stwierdza wygaśnięcie koncesji. W przypadku np. przesłanki zrzeczenia się koncesji lub upływu czasu, na jaki koncesja została udzielona, kwestia opracowania dokumentacji rozliczającej zasoby złoża pozostaje bez znaczenia, a brak takiej dokumentacji nie może stanowić przeszkody do stwierdzenia wygaśnięcia koncesji. Poza tym decyzję stwierdzającą wygaśnięcie koncesji wydaje organ koncesyjny z urzędu, a nie na wniosek dotychczasowego przedsiębiorcy, wobec czego wprowadzenie przepisu karnego za niewywiązanie się z obowiązku wydania decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji dla przedsiębiorcy lub następcy prawnego jest nieuzasadniony (to nie przedsiębiorca wydaje decyzję, tylko organ).
198	Poza zakresem projektu (zmiana art. 41 ust. 5 P.g.g.)	Marszałek Województwa Śląskiego	art. 41 5. Bez względu na liczbę stron postępowania prowadzonego na podstawie niniejszego działu przepis ust. 3 stosuje się w postępowaniu dotyczącym stwierdzenia wygaśnięcia koncesji ~~z powodu śmierci lub likwidacji przedsiębiorcy.~~” *bez względu na przyczynę jej wygaśnięcia* Lub 5. W postępowaniu dotyczącym stwierdzenia wygaśnięcia koncesji bez względu na przyczynę jej wygaśnięcia stroną postępowania jest wyłącznie dotychczasowy koncesjonariusz.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona. Poza tym propozycja wydaje się nieuzasadniona. Konieczne jest ustalenie kręgu stron postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia koncesji.

			W związku z faktem, iż koncesje udzielane są na kilkanaście a nawet kilkadziesiąt lat (max 50 lat), a stronami postepowania są właściciele nieruchomości gruntowych, objętych koncesją (najczęściej są to właściciele prywatni, tj. działki nie należą do koncesjonariusza) organy administracji geologicznej (zwłaszcza szczebla wojewódzkiego) mają duże problemy ze skutecznym zawiadamianiem licznych stron. Strony te były ustalane na etapie udzielenia koncesji, tj. np. 30 lat wcześniej, a ustalenia te często są już nieaktualne. Organ, który zamierza stwierdzić wygaśnięcie koncesji często ma problem z ustaleniem aktualnych właścicieli nieruchomości i skutecznym ich zawiadomieniem, pomimo tego, że dysponuje aktualnymi wypisami z ewidencji gruntów. Często bowiem okazuje się, że dane w ewidencji gruntów nie były wiele lat aktualizowane. W praktyce sytuacja ta powoduje, że w Rejestrze Obszarów Górniczych ROG istnieje wiele obszarów, których w praktyce już nie ma, a formalnie nadal istnieją, co pociąga za sobą inne konsekwencje prawne. Do usunięcia obszarów górniczych z ROG niezbędna jest decyzja – stwierdzenie wygaśnięcia koncesji, a decyzji takiej nie można wydać, bo nie można dotrzeć do aktualnych właścicieli gruntów (np. spadkobierców po dawnych właścicielach). Powstaje tzw. błędne koło.	Nieustalenie aktualnych danych na temat właścicieli nieruchomości nie może stanowić przesłanki do nieokreślenia kręgu stron postępowania. Organ w toku postępowania ma możliwość wystąpienia o dane z ewidencji gruntów i budynków oraz bazy PESEL, a dodatkowo informacje z ksiąg wieczystych są dostępne w ogólnodostępnej bazie danych, dzięki czemu organ ma możliwość ustalenia informacji o właścicielach nieruchomości. Ponadto projektodawcy nie jest znana sytuacja, w której nie było możliwości wydania decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji z powodu nieustalenia kręgu stron postępowania.
199	Poza zakresem projektu (zmiana art. 51 P.g.g.)	Marszałek Województwa Mazowieckiego	Proponuje się rozszerzenie nowelizacji poprzez nadanie nowego brzmienia art. 51 ustawy: *„Art.51. Stwierdzenie posiadania kwalifikacji w zawodzie geolog w zakresie wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi w:* *1) kategoriach I-IX następuje w drodze świadectwa wydanego przez ministra właściwego do spraw środowiska;* *2)* ***kategorii XIII następuje w drodze świadectwa wydanego przez marszałków województw: dolnośląskiego, małopolskiego, mazowieckiego i pomorskiego****."* Proponuje się rozważenie możliwości zlikwidowania właściwości poszczególnych marszałków do rozpatrywania wniosków o stwierdzenie posiadania kwalifikacji w zawodzie geolog kat. XIII ze względu na miejsce zamieszkania kandydata lub miejsce wykonywania przez niego czynności, o których mowa w art. 50 ust. 2 pkt 13. Wprowadzenie takiego rozwiązania zwiększy dostępność egzaminów dla osób zainteresowanych uzyskaniem uprawnień kat. XIII, w szczególności w warunkach pandemii oraz rozwiąże problem kwalifikowania osób wg kryterium „miejsca wykonywania czynności", które nie jest w obecnych przepisach sprecyzowane (nie jest jasne jaka część praktyki odbytej na terenie województw objętych zasięgiem działania danego marszałka jest wystarczająca, w przypadku gdy kandydat nie spełnia kryterium miejsca zamieszkania).	**Uwaga nieuwzględniona** Uwaga poza projektem. Projektodawca proponuje zwrócenie się do marszałków województwa dolnośląskiego, małopolskiego i pomorskiego o zajęcie stanowiska w sprawie. W przypadku uzyskania zgody wszystkich organów prowadzących sprawę, projektodawca widzi możliwość uwzględnienia tej propozycji. W przypadku tej uwagi analiza może być wykonana w krótkim czasie.
200	Poza zakresem projektu (zmiana art. 62 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	w art. 62 w ust. 2 Pgg proponuje się nadanie pkt 2 następującego brzmienia: „2) odmawia, w drodze decyzji, dopuszczenia do egzaminu, w przypadku ustalenia, że: a) kandydat nie spełnia wymagań dla określonej we wniosku kategorii kwalifikacji do wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi albo nie posiada wymaganych kwalifikacji w zakresie przygotowania	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4, oraz kwalifikacji w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55, b) w stosunku do kandydata zachodzą okoliczności wskazane w art. 77 ust. 4 lub 8."; W wyniku zmian zaproponowanych w odniesieniu do odpowiedzialności zawodowej i jej skutków dla możliwości ubiegania się o stwierdzenie posiadania kwalifikacji nastąpiła konieczność uzupełnienia w art. 62 w pkt 2 Pgg przesłanek odmowy dopuszczenia do egzaminu. Propozycje zmian w odniesieniu do odpowiedzialności zawodowej zostały ujęte w propozycjach dotyczących art. 77 i 78 Pgg.	
201	Poza zakresem projektu (zmiana 73 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	w art. 71-73 Pgg proponuje się dokonanie następujących zmian oraz dodanie art. 73a-73g Pgg: „x) w art. 71: a) w ust .1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) w zakresie czynności, w których mają być wykonywane zadania rzeczoznawcy – stwierdzenie kwalifikacji co najmniej osoby wyższego dozoru ruchu i po uzyskaniu tego stwierdzenia nie mniej niż 5 lat praktyki w kierownictwie ruchu lub w wyższym dozorze ruchu odpowiedniego rodzaju zakładu górniczego lub w organach nadzoru górniczego albo co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie naukowej w zakresie czynności, w których mają być wykonywane zadania rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego i nie mniej niż 5 lat praktyki naukowej;", b) w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu: „3) wykaże się wiedzą praktyczną i teoretyczną w zakresie czynności, w których mają być wykonywane czynności rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego; 4) daje rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków rzeczoznawcy."; x) w art. 73: a) w ust. 1: —w pkt 4 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu: „c) wskazanie laboratorium badawczego wyposażonego w urządzenia niezbędne do wykonywania badań i sporządzania opinii w sprawach dotyczących ruchu zakładu górniczego, do którego posiada potwierdzony na piśmie dostęp;", — w pkt 5 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) wskazanie laboratorium badawczego wyposażonego w urządzenia niezbędne do wykonywania badań i sporządzania opinii w sprawach dotyczących ruchu zakładu górniczego, do którego posiada potwierdzony na piśmie dostęp,", c) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) odpis albo uwierzytelnioną kopię dyplomu ukończenia studiów wyższych w zakresie nauk technicznych lub dyplomu doktora habilitowanego	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			w dyscyplinie naukowej w zakresie czynności, w których mają być wykonywane zadania rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego;"; x) po art. 73 dodaje art. 73a–73g w brzmieniu: „Art. 73a. 1. Stwierdzenie spełnienia przez osobę fizyczną ubiegającą się o nadanie uprawnień rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego wymagań określonych w art. 71 ust. 1 pkt 3 i 4, zwaną dalej „kandydatem", następuje w drodze postępowania kwalifikacyjnego. 2. Organem przeprowadzającym postępowanie kwalifikacyjne jest Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. 3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, w toku postępowania kwalifikacyjnego: 1) dopuszcza kandydata do egzaminu po ustaleniu, że kandydat spełnia wymagania dla określonych we wniosku o nadanie uprawnień rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego; 2) odmawia, w drodze decyzji, dopuszczenia do egzaminu, w przypadku ustalenia, że kandydat nie spełnia wymagań dla określonych we wniosku o nadanie uprawnień rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego. Art. 73b. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego powołuje komisję egzaminacyjną do stwierdzenia kwalifikacji w zakresie uprawnień rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego. 2. O terminie i miejscu przeprowadzenia egzaminu komisja egzaminacyjna zawiadamia pisemnie kandydata, co najmniej na 14 dni przed wyznaczonym dniem egzaminu. 3. Kandydat przed przystąpieniem do egzaminu przekazuje komisji egzaminacyjnej dowód uiszczenia opłaty egzaminacyjnej. Art. 73c. 1. Egzamin przeprowadza zespół egzaminacyjny złożony z osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnej. 2. Egzamin składa się z etapu pisemnego i ustnego. 3. Do etapu ustnego dopuszcza się osoby, które w etapie pisemnym odpowiedziały poprawnie na co najmniej 75% pytań. 4. Wynik egzaminu określa się jako „pozytywny" albo „negatywny". 5. O wyniku egzaminu zespół egzaminacyjny rozstrzyga większością głosów. W przypadku równej liczby głosów o wyniku egzaminu decyduje przewodniczący zespołu egzaminacyjnego. 6. Kandydat, który uzyskał negatywny wynik egzaminu, może przystąpić do ponownego egzaminu nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym przeprowadzono egzamin. 7. Wniosek o przeprowadzenie ponownego egzaminu składa się nie później niż przed upływem roku od dnia pierwszego egzaminu. Wniosek ten zawiera: 1) imię i nazwisko kandydata; 2) adres zamieszkania kandydata; 3) oznaczenie postępowania w sprawie stwierdzenia kwalifikacji zakresie uprawnień rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego. 8. Kto nie przystąpił do egzaminu, zachowuje prawo do przystąpienia do niego w najbliższym terminie.	

			Art. 73d. 1. Opłata egzaminacyjna wynosi … zł. 2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek bankowy lub gotówką do kasy Wyższego Urzędu Górniczego. 3. Opłata, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana na rachunek dochodów budżetu państwa, zgodnie z przepisami w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu państwa. 4. Opłata, o której mowa w ust. 1, podlega corocznej zmianie stosownie do średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, planowanego w ustawie budżetowej na dany rok kalendarzowy. 5. Na podstawie wskaźnika, o którym mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" stawkę opłaty, o której mowa w ust. 1, obowiązującą w następnym roku kalendarzowym, zaokrąglając je w górę do pełnych groszy. Art. 73e. 1. Osoby wchodzące w skład komisji egzaminacyjnej otrzymują wynagrodzenie za udział w przeprowadzeniu egzaminu. 2. Koszty związane z przeprowadzeniem egzaminów, w tym koszty wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, pokrywa się ze środków zaplanowanych w budżecie państwa, w częściach właściwych dysponentów. Art. 73f. 1. Podczas etapu pisemnego egzaminu podlega sprawdzeniu wiedza teoretyczna i praktyczna osoby fizycznej ubiegającej się o nadanie uprawnień rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego z zakresu określonego w art. 72. 2. Osoby, które posiadają co najmniej stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie naukowej związanej z czynnościami, w których mają być wykonywane czynności rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, zwalnia się z etapu pisemnego egzaminu, o którym mowa w art. 73c ust. 2, w zakresie określonym w art. 71 ust. 1 pkt 3. 3. Jeżeli wniosek, o którym mowa w art. 73, obejmuje kilka grup uprawnień, o których mowa w art. 72, część pisemną przeprowadza się odrębnie dla każdej grupy. 4. Podczas etapu ustnego egzaminu sprawdzana jest rękojmia prawidłowego wykonywania obowiązków rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego. Art. 73g. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin, kierując się odpowiednio potrzebą zapewnienia prawidłowego wykonywania czynności przez rzeczoznawców do spraw ruchu zakładu górniczego oraz zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w zakładach górniczych, określi w drodze rozporządzenia: 1) wymagania dotyczące ustalania składu komisji egzaminacyjnej i zespołu egzaminacyjnego; 2) wysokość wynagrodzenia przysługującego osobom wchodzącym w skład komisji egzaminacyjnej."; Proponowana regulacja art. 71 Pgg wprowadza obowiązek weryfikacji wiedzy kandydatów w formie egzaminu, przeprowadzonego w trybie określonym przepisami Pgg, dotyczącymi kwalifikacji. Doprecyzowuje, w jakich sytuacjach	

			osoba posiadająca stopień naukowy doktora habilitowanego może ubiegać się o nadanie uprawnień do wykonywania funkcji rzeczoznawcy. Nie może być to każda dyscyplina naukowa, lecz powinna być związana z czynnościami, w których ma być wykonywana funkcja rzeczoznawcy. Takie podejście zapewnia, że rzeczoznawcami zostaną osoby fizyczne posiadające doświadczenie lub dorobek naukowy w dziedzinie istotnej dla prowadzenia ruchu zakładu lub zakładu górniczego. Ponadto, proponowane przepisy wprowadzają obowiązek posiadania wiedzy praktycznej i teoretycznej oraz dawania rękojmi prawidłowego wykonywania obowiązków rzeczoznawcy, które podlegają badaniu w trakcie przeprowadzonego postępowania kwalifikacyjnego. Z uwagi na znaczenie opinii rzeczoznawców dla bezpieczeństwa ruchu zakładów górniczych oraz ich pracowników, którzy wykonują swoje obowiązki w oparciu o rozwiązania proponowane lub weryfikowane przez rzeczoznawców, nie jest wystarczające wykazanie się przez kandydata na rzeczoznawcę wyłącznie posiadaniem określonego wykształcenia i stażu pracy w kierownictwie lub wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego. Dlatego istnieje potrzeba wprowadzenia obowiązku potwierdzenia doświadczenia i pogłębionej wiedzy w drodze egzaminu. Mając na uwadze, że proponowane do zastosowania przez rzeczoznawcę rozwiązania techniczne mogą zwiększać koszty wydobycia kopalin, rzeczoznawca winien być, w kwestiach dotyczących zdrowia i życia ludzi oraz zagrożeń dla środowiska naturalnego, odporny na wpływ przedsiębiorcy, w którego interesie leży te koszty obniżyć. Stąd istotny jest wymóg dawania rękojmi należytego wykonywania zawodu, wynikający nie tylko z wiedzy i doświadczenia, ale także z postawy osobistej. Zmiana treści art. 73 Pgg wynika z faktu, że rzeczoznawca do spraw ruchu zakładu górniczego weryfikuje poszczególne rozwiązania stosowane w ruchu zakładu górniczego w formie badań laboratoryjnych, w związku z czym osoba ubiegająca się o nadanie uprawnień rzeczoznawcy powinna zadeklarować we wniosku z jakim laboratorium zamierza współpracować w zakresie grupy uprawnień. Wymóg ten uważa się za spełniony, gdy takie laboratorium świadczy usługi dla podmiotów zewnętrznych. Nie jest wymagane uprzednie zawarcie umowy lub innego porozumienia z podmiotem prowadzącym laboratorium (np. listu intencyjnego).W projektowanych art. 73a-73g Pgg określono zasady postępowania kwalifikacyjnego, prowadzonego dla potrzeb uzyskania kwalifikacji rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego. Postępowanie kwalifikacyjne, prowadzone przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, składać się będzie z dwuetapowego egzaminu. Po weryfikacji złożonych wniosków Prezes Wyższego Urzędu Górniczego będzie dopuszczać kandydatów do egzaminu lub w drodze decyzji odmówi dopuszczenia. Etap pisemny egzaminu będzie służyć potwierdzeniu aktualnej wiedzy kandydatów z zakresu czynności rzeczoznawcy, wskazanego we wniosku. Przyjęto, że w przypadku wskazania kilku grup, o których mowa w art. 72 Pgg, etap pisemny będzie składać się z odrębnych części pisemnych, dla każdej grupy w ramach jednego postępowania kwalifikacyjnego. Z etapu pisemnego będą zwolnione	

			osoby posiadające co najmniej stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie naukowej związanej z czynnościami, w których mają być przez nie wykonywane czynności rzeczoznawcy. Etap ustny egzaminu, mający na celu sprawdzenie rękojmi prawidłowego wykonywania czynności rzeczoznawcy, będzie obejmować wszystkich kandydatów. W razie uzyskania negatywnego wyniku z egzaminu, będzie on mógł zostać powtórzony po upływie co najmniej 6 miesięcy, natomiast wniosek o przeprowadzenie ponownego egzaminu będzie można złożyć dopiero po roku. W przypadkach losowych, gdy kandydat nie będzie mógł przystąpić do egzaminu, będzie mógł to uczynić w najbliższym możliwym terminie. Z uwagi na koszty przeprowadzenia egzaminu, przyjęto, że kandydaci będą wnosić, za pośrednictwem Wyższego Urzędu Górniczego, opłatę egzaminacyjną, która będzie stanowić dochód budżetu państwa. Opłata będzie podlegać waloryzacji na podstawie wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych, a jej stawka będzie podlegać obwieszczeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", przez ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin. Należy podkreślić, że potrzebę zmian w zakresie kwalifikacji rzeczoznawców do spraw ruchu zakładu górniczego dostrzega również środowisko naukowe, czemu dało wyraz m.in. w piśmie Komitetu Górnictwa Polskiej Akademii Nauk z dnia 6 listopada 2018 r., skierowanym do Pana K. Tchórzewskiego, Ministra Energii. W piśmie podniesiono nieścisłości w aktualnym stanie prawnym w zakresie wymagań stawianych kandydatom na rzeczoznawców do spraw ruchu zakładu górniczego oraz kwestię wysokiej odpowiedzialności za bezpieczeństwo prac górniczych, jaka spoczywa na tych rzeczoznawcach. W związku z powyższym, Komitet Górnictwa Polskiej Akademii Nauk przy przedmiotowym piśmie przesłał „Propozycje rozwiązań prawnych dotyczących Rzeczoznawców WUG", stanowiące propozycje zmian w Pgg. Jak wskazano w przedmiotowym piśmie, „Celem zaproponowanych zmian jest zrównanie wymagań stawianych osobom fizycznym i prawnym, podniesienie wymagań dla kandydatów na rzeczoznawcę w zakresie przygotowania merytorycznego (propozycja dotycząca prac naukowych oraz egzaminów dla kandydatów), rzetelności i bezstronności rzeczoznawców.".	
202	Poza zakresem projektu (zmiana art. 77 P.g.g.)	Związek Powiatów Polskich	W naszej ocenie projekt należy uzupełnić o zmianę w art. 77 ust. 2, zmierzającą do wydłużenia okresu, w którym możliwe jest wszczęcia postępowania: z roku do trzech lat. Częstym zjawiskiem jest świadome podawanie błędnych informacji przez kierowników ruchu zakładu górniczego, np. o wielkości wydobycia w celu uniknięcia opłat dodatkowych i następnie po upływie roku korygowanie tych informacji.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
203	Poza zakresem projektu (zmiana art. 77 i 78 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	w art. 77 i 78 Pgg proponuje się dokonanie następujących zmian: „x) art. 77 i 78 otrzymują brzmienie: „Art. 77. 1. W stosunku do osoby, która czynności określone w rozdziałach 1 i 2 wykonuje z niedbalstwem, z naruszeniem ustawy lub naruszeniem wydanych	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie

			na jej podstawie przepisów, można orzec, w drodze decyzji, zakaz ich wykonywania, na okres do 5 lat. 2. W stosunku do osoby, która czynności określone w rozdziale 2 wykonuje z rażącym niedbalstwem, z rażącym naruszeniem ustawy lub rażącym naruszeniem wydanych na jej podstawie przepisów, można orzec, w formie decyzji, uchylenie świadectwa stwierdzającego posiadanie kwalifikacji do wykonywania tych czynności. 3. Postępowanie w sprawie, o której mowa w ust. 1 i 2, nie może zostać wszczęte po upływie 2 lat od dnia zaistnienia zdarzenia uzasadniającego wszczęcie postępowania. 4. W okresie obowiązywania zakazu wykonywania czynności określonych w rozdziale 2, osoba, w stosunku do której orzeczono ten zakaz, nie może ubiegać się o stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności określonych w rozdziale 2. 5. Zakaz wykonywania czynności określonych w rozdziale 2 stanowi jednocześnie zakaz wykonywania czynności określonych w rozdziale 2, do których wymagane jest posiadanie kwalifikacji na wyższym poziomie. 6. Decyzje wydane na podstawie ust. 1 i 2 podlegają rygorowi natychmiastowej wykonalności. 7. W przypadku wykonywania przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego czynności w zakresie, w którym nadano uprawnienia, z niedbalstwem, z naruszeniem ustawy lub wydanych na jej podstawie przepisów, lub utraty wymagań, o których mowa w art. 71, niezbędnych do uzyskania uprawnień niezwłocznie, w drodze decyzji, cofa się uprawnienia. 8. Osoba, w stosunku do której: 1) uchylono świadectwo stwierdzające posiadanie kwalifikacji do wykonywania czynności określonych w rozdziale 2, albo 2) cofnięto decyzję nadającą uprawnienia do wykonywania rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, może ubiegać się o ponowne stwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania tych czynności albo o nadanie uprawnień rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego po upływie 5 lat od dnia wydania decyzji uchylającej lub cofającej. Art. 78. 1. Organami właściwymi w sprawach, o których mowa w art. 77 ust. 1, są: 1) minister właściwy do spraw środowiska wobec osób posiadających kwalifikacje w zakresie wykonywania i dozorowania prac geologicznych oraz kierowania tymi pracami; 2) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wobec osób posiadających kwalifikacje do wykonywania czynności określonych w art. 58 ust. 2 Pgg; 3) dyrektor okręgowego urzędu górniczego – w pozostałym zakresie. 2. Organami właściwymi w sprawach, o których mowa w art. 77 ust. 2, są: 1) minister właściwy do spraw geologii wobec osób posiadających kwalifikacje	uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			w zakresie wykonywania i dozorowania prac geologicznych oraz kierowania tymi pracami; 2) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego – w pozostałym zakresie. 3. Informacje o osobach, wobec których orzeczono zakaz wykonywania czynności lub uchylenie świadectwa stwierdzającego posiadanie kwalifikacji do wykonywania czynności, są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej przez organ, który orzekł zakaz. W informacjach tych wskazuje się imię i nazwisko osoby oraz odpowiednio: zakres czynności i okres, na który orzeczono zakaz, albo zakres czynności, dla których uchylono świadectwo. 4. Po upływie okresu, na który orzeczono zakaz wykonywania czynności, właściwy organ z urzędu usuwa informacje, o których mowa w ust. 3. 5. W przypadku cofnięcia uprawnień rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego niezwłocznie usuwa się wpis z wykazu, o którym mowa w art. 76 ust. 1."; W obszarze odpowiedzialności zawodowej osób posiadających stwierdzone kwalifikacje proponuje się dokonanie następujących zmian: Art. 77 Pgg przewiduje możliwość pociągnięcia do odpowiedzialności zawodowej osób posiadających kwalifikacje górnicze. Dolegliwość tej sankcji administracyjnej polega na ograniczeniu możliwości wykonywania pracy w ruchu zakładu górniczego na stanowisku wymagającym posiadania tych kwalifikacji górniczych. W myśl art. 77 ust. 1 Pgg, w brzmieniu pierwotnym, w stosunku do osoby, która czynności określone w dziale IV rozdziałach 1 i 2 Pgg (tj. czynności polegające na wykonywaniu, dozorowaniu i kierowaniu pracami geologicznymi, z wyjątkiem badań geofizycznych innych niż badania sejsmiczne i geofizyki wiertniczej [określone w dziale IV w rozdziale 1 Pgg] oraz czynności w kierownictwie i dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu, mierniczego górniczego, geologa górniczego, geofizyka górniczego w podziemnych zakładach górniczych, kierownictwie w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym oraz czynności specjalistyczne w ruchu zakładu górniczego [określone w dziale IV w rozdziale 2 Pgg]), wykonuje z rażącym niedbalstwem, z naruszeniem Pgg lub rażącym naruszeniem wydanych na jej podstawie przepisów, można orzec, w drodze decyzji, zakaz wykonywania tych czynności. Projektowany art. 77 Pgg przewiduje stopniowanie odpowiedzialności – od zakazu wykonywania czynności wskazanych w świadectwie stwierdzającym posiadanie kwalifikacji do wykonywania czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu (ust. 1) do uchylenia przedmiotowego świadectwa (ust. 2). Kryterium stanowi „rażące naruszenie" przepisów lub innych norm stosowanych w ruchu zakładu górniczego lub zakładu, które zostało zarezerwowane do „cofnięcia" stwierdzenia posiadania kwalifikacji. Należy mieć na uwadze, że w postępowaniu w sprawie stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu organ nadzoru górniczego sprawdza posiadanie kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego w postaci znajomości, w stopniu niezbędnym do wykonywania tych czynności, przepisów prawa geologicznego i górniczego oraz innych przepisów stosowanych w ruchu	

			zakładu górniczego albo zakładu oraz – w zależności od rodzaju czynności – zagadnień związanych z prowadzeniem ruchu określonego rodzaju zakładów górniczych albo zakładów oraz występujących w nich zagrożeń albo zagadnień związanych z wykonywaniem tych czynności. Stwierdzenie przez organ nadzoru górniczego rażącego naruszenia przepisów lub zasad dotyczących wykonywania czynności wskazanych w świadectwie stanowi przesłankę stwierdzenia, że osoba dokonująca wspomnianych rażących naruszeń nie posiada już ww. kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego. Również w przypadku odpowiedzialności zawodowej rzeczoznawców do spraw ruchu zakładu górniczego zrezygnowano z przesłanki rażącego naruszenia (na rzecz „zwykłego" naruszenia) (projektowany art. 77 ust. 7 Pgg). Ponadto w projektowanym art. 77 Pgg ust. 1 zaproponowano wydłużenie okresu, na jaki będzie można orzec zakaz wykonywania czynności w ruchu zakładu górniczego, co pozwoli na lepsze miarkowanie wymiaru tego zakazu w zależności od rodzaju naruszenia oraz rodzaju wykonywanych czynności w ruchu zakładu górniczego i związanej z tym odpowiedzialności zawodowej. Pociągnięcie do odpowiedzialności zawodowej ma zarazem charakter represyjny, jako kara za dokonane naruszenie, jak i prewencyjny, ponieważ ma powstrzymać osobę, która odpowiada za naruszenie od możliwości dokonania kolejnych naruszeń. Okres dwóch lat jest niewystarczający do osiągnięcia tych celów. Należy jednocześnie wskazać, że ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444, z późn. zm.), zwana dalej „Kk", przewiduje jako jeden ze środków karnych zakaz zajmowania określonego stanowiska lub wykonywania określonego zawodu (art. 39 pkt 2 Kk). Ten środek karny może zostać orzeczony przez sąd, jeżeli sprawca nadużył przy popełnieniu przestępstwa stanowiska lub wykonywanego zawodu albo okazał, że dalsze zajmowanie stanowiska lub wykonywanie zawodu zagraża istotnym dobrom chronionym prawem (art. 41 ust. 1 Kk), a sam zakaz orzeka się w latach, od roku do lat 15 (art. 43 Kk). W świetle tej regulacji należy uznać, że wydłużenie okresu zakazu wykonywania czynności w ruchu zakładu górniczego do proponowanej wartości jest w pełni uzasadnione. Propozycja wydłużenia okresu na wszczęcie postępowania w sprawie zakazu wykonywania czynności do 2 lat od zaistnienia zdarzenia wynika z doświadczeń organów nadzoru górniczego, dotyczących ustalania stanu faktycznego i przyczyn zaistnienia wypadków zbiorowych (potocznie zwanych katastrofami) w ruchu zakładu górniczego (casus badania przyczyn i okoliczności zapalenia metanu oraz wypadku zbiorowego, zaistniałych w dniu 6 października 2014 r. w Katowickim Holdingu Węglowym S.A. KWK „Mysłowice–Wesoła" Ruch „Wesoła" w Mysłowicach). Badania powypadkowe wymagają w takich sprawach przesłuchania wielu świadków, zebrania obszernej dokumentacji (m.in. dokumentacji zabezpieczonej w danym zakładzie górniczym) oraz konieczności przeprowadzenia wnikliwej analizy, która pozwoli na ukierunkowanie działań zmierzających do wszczęcia postępowań w stosunku do konkretnych osób. Ponadto, w projektowanym art. 77 wprowadzono normy zapewniające:	

			1) uniemożliwienie obejścia zakazu wykonywania czynności przez osoby, wobec których orzeczono zakaz wykonywania czynności (ust. 4 i 5); 2) natychmiastowe odsunięcie od czynności osób wykonujących te czynności z niedbalstwem, z naruszeniem Pgg lub naruszeniem przepisów wydanych na podstawie Pgg, przez nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności (ust. 6); 3) uniemożliwienie powrotu do wykonywania czynności osobom, w stosunku do których: a) uchylono świadectwo stwierdzające posiadanie kwalifikacji do wykonywania czynności określonych w rozdziale 2, albo b) cofnięto decyzję nadającą uprawnienia do wykonywania rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, przez okres 5 lat od dnia wydania decyzji uchylającej lub cofającej (ust. 8). Projektowany art. 78 wskazuje organy właściwe do prowadzenia postępowań w ww. sprawach.	
204	Poza zakresem projektu (zmiana art. 80 P.g.g.)	Marszałek Województwa Mazowieckiego	Proponuje się rozszerzenie nowelizacji poprzez dodanie w art. 80 po ust. 5 nowego ustępu 5a o następującym brzmieniu: ***„5a. Opinia, o której mowa w ust. 5, nie jest wymagana w przypadku, gdy organ opiniujący jest jednocześnie organem wykonawczym wnioskodawcy.”*** Wprowadzenie przepisu rozwiąże proceduralny problem, który powstaje w przypadku, gdy z wnioskiem o zatwierdzenie projektu robót geologicznych (najczęściej dotyczących ujęć komunalnych) występuje gmina, a organ wykonawczy gminy (wójt/burmistrz/prezydent miasta) jest jednocześnie organem opiniującym PRG.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
205	Poza zakresem projektu (zmiana art. 81 ust. 2 P.g.g.)	Śląski Związek Gmin i Powiatów	Zgłoszenia dokonuje się na piśmie, utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, opatrzonym odpowiednio do sposobu utrwalenia podpisem własnoręcznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, najpóźniej na 2 tygodnie przed zamierzonym terminem rozpoczęcia robót geologicznych, określając zamierzone terminy rozpoczęcia i zakończenia robót geologicznych, ich rodzaj i podstawowe dane dotyczące robót geologicznych oraz imiona i nazwiska osób sprawujących dozór i kierownictwo, a także numery świadectw stwierdzających kwalifikacje do wykonywania tych czynności. W ustawie o zmianie ustawy PGG zaproponowano zmianę zapisu w art. 81 ust 3. dot. zawiadamiania o poborze próbek również za pomocą podpisu w postaci elektronicznej, więc wydaje się zasadnym wprowadzenie podobnego zapisu także w przypadku zgłaszania zamiaru rozpoczęcia robót geologicznych.	**Uwaga uwzględniona**
206	Poza zakresem projektu (zmiana art. 89, 93 P.g.g.)	PIG-PIB	W związku ze stale pojawiającymi się wątpliwościami, co do tego, czy w związku z zatwierdzeniem danego dodatku rozliczeniowego do dokumentacji geologicznej złoża, złoże przestaje istnieć (czy nie posiada zasobów bilansowych, ani pozabilansowych) i czy należy usunąć je z krajowego rejestru złóż, należałoby sprecyzować przepis dotyczący sporządzania dokumentacji geologicznych złóż w	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy nie może być uwzględniona.

			zakresie dodatków rozliczeniowych zasobów oraz ich zatwierdzania. W sytuacji, kiedy dokumentator (w porozumieniu z przedsiębiorcą) uznaje, że złoże zostało całkowicie wyeksploatowane lub pozostały resztkowe zasoby, nienadające się do eksploatacji lub ze względów ekonomicznych, przedsiębiorca nie jest zainteresowany eksploatacją złoża i zamierza w inny sposób zagospodarować teren złoża, to w treści dodatku musi być czytelnie wykazane, że nie istnieją zasoby bilansowe, ani pozabilansowe (czyli złoże przestaje istnieć, bo nie ma zasobów, które przedsiębiorca uznałby za przydatne do eksploatacji). W takim przypadku organ administracji geologicznej w treści decyzji zatwierdzającej dokument powinien przytoczyć zerowe zasoby z dopiskiem, że złoże należy wykreślić z krajowego rejestru złóż. Proponuje się w art. 89 dodatkowy ust. 6: „W przypadku sporządzania dodatku do dokumentacji, której celem jest rozliczenie zasobów i skreślenie złoża z krajowego rejestru złóż, należy wykazać, że nie posiada ono zasobów bilansowych, ani pozabilansowych lub, że pozostałe w złożu zasoby nie będą przedmiotem dalszej eksploatacji i wnioskować o ich skreślenie z krajowego rejestru złóż.” Proponuje się także w art. 93 dodatkowy ust. 2a: „W przypadku zatwierdzania dokumentacji opisanej w art. 89 ust. 6 organ administracji geologicznej w treści decyzji podaje zerowe zasoby złoża z dopiskiem, że złoże należy wykreślić z krajowego rejestru złóż.”	Zagadnienie ewentualnego skreślenia złoża z krajowego rejestru złóż, w przypadku zakończenia eksploatacji złoża i rozliczenia jego zasobów, nie powinno należeć do przedsiębiorcy, a do właściwego organu administracji geologicznej. Art. 10 ust. 1 P.g.g. określa, jakie złoża objęte są własnością górniczą, przysługującą Skarbowi Państwa. Wobec tego to Skarb Państwa powinien rozstrzygać o ewentualnym wykreśleniu złoża z krajowego bilansu. Poza tym należy zauważyć, że w dokumentacjach rozliczających zasoby złoża (w związku z zakończeniem eksploatacji) są określane pozostałe w złożu zasoby (wg stanu na dzień zakończenia wydobywania), a więc można jednoznacznie stwierdzić, czy posiada ono jeszcze zasoby bilansowe lub pozabilansowe. W praktyce przypadki kiedy zasoby geologiczne złoża są „zerowane” są nieliczne, w przeważającej większości przypadków pozostają w złożu zasoby geologiczne (bilansowe lub pozabilansowe), natomiast zasoby wydobywalne mogą być „zerowe”.
207	Poza zakresem projektu (zmiana art. 90 P.g.g.)	Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego	Wnioskuje się o wprowadzenie do art. 90 ust. 1 pkt 2 litery „j” w brzmieniu: „ustalenia projektu granic stref ochronnych ujęć wód podziemnych” W związku z ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo Wodne na właścicielu ujęcia spoczywa obowiązek opracowania analizy ryzyka oraz w razie konieczności (wynikającej z opracowanej analizy ryzyka), także przedłożenie wniosku o ustanowienie strefy ochronnej obejmującej teren ochrony pośredniej oraz terenu ochrony bezpośredniej. Zgodnie z art. 122 ustawy Prawo Wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624 z późn. zm.) „Teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych obejmuje obszar zasilania ujęcia wody”, natomiast art. 123 ust. 1 Prawa wodnego stanowi że „Teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych wyznacza się na podstawie ustaleń zawartych w dokumentacji hydrogeologicznej tego ujęcia”, a w ust. 2. „Jeżeli czas przepływu wód od granicy obszaru zasilania do ujęcia jest dłuższy od 25 lat, teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych wyznacza się z uwzględnieniem obszaru wyznaczonego 25-letnim czasem wymiany wód w warstwie wodonośnej”. Jest to niejednokrotnie kwestia problematyczna dla właścicieli ujęć, gdyż dokumentacje hydrogeologiczne powstałe przed wejściem w życie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie dokumentacji hydrogeologicznej i dokumentacji geologiczno-inżynierskiej, niejednokrotnie nie zawierają elementów wskazanych w art. 122 i 123 ustawy Prawo Wodne. Jednocześnie art. 90 ust. 1 pkt 2 przedstawia zamknięty katalog celów sporządzania dokumentacji hydrogeologicznej i żaden z nich nie przewiduje sporządzenia dokumentacji	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			hydrogeologicznej ujęcia w celu ustalenia projektu granicy strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych, określenia obszaru zasilania czy też obszaru wyznaczonego 25-letnim czasem wymiany wód w warstwie wodonośnej. Równocześnie art. 93 ust.4 ustawy Prawo geologiczne i górnicze wskazuje, że „Zmiany dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1-3, dokonuje się przez sporządzenie dodatku" nie precyzując czego wspomniane zmiany miałyby dotyczyć. Domniemywać należy, że nie powinny one wykraczać poza ustalenia art. 90 ust.1 pkt 2. Jednocześnie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie dokumentacji hydrogeologicznej i dokumentacji geologiczno-inżynierskiej w § 4 ust 2 wskazuje „(…) dodatku do dokumentacji hydrogeologicznej, w szczególności sporządzanego w związku z odwierceniem otworu awaryjnego (będącego otworem zlokalizowanym w zasięgu oddziaływania ujęcia wód podziemnych posiadającego ustalone zasoby eksploatacyjne, o konstrukcji zbliżonej do innych otworów tego ujęcia, eksploatowanym naprzemiennie z tymi otworami i ujmującym wodę z tego samego poziomu wodonośnego oraz eksploatowanym przez tego samego właściciela ujęcia) lub otworu zastępczego (będącego otworem wykonanym w miejsce otworu likwidowanego lub otworu wyłączonego z eksploatacji w celu prowadzenia obserwacji i badań wód podziemnych) (…)" W związku z powyższym w aktualnym kształcie ustawy Prawo geologiczne i górnicze organy administracji geologicznej nie dysponują przepisami prawa na podstawie, których możliwe byłoby zatwierdzenie dodatku do dokumentacji hydrogeologicznej sporządzane w celu aktualizacji ustanowienia obszaru zasilania ujęcia, obszaru wyznaczonego 25-letnim czasem wymiany wód w warstwie wodonośnej, czy też projektowanych gracji strefy ochronnej obejmującej teren ochrony pośredniej i teren ochrony bezpośredniej.	
208	Poza zakresem projektu (zmiana art. 90 ust. 1 pkt 2 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	Po lit. i proponuje się dodać lit. j w brzmieniu: „j) prowadzeniem działalności, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-5, jeżeli jest to uzasadnione potencjalnym występowaniem zagrożeń wodnych."; Równocześnie, w proponowanej treści art. 161 ust. 3 pkt 1c Pgg (art. 1 pkt 119 lit. c tiret pierwsze projektu) proponuje się dodanie wyrazów „oraz w związku z prowadzeniem działalności, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-5;". Aktualne brzmienie przepisów powoduje w ww. przypadkach spory kompetencyjne pomiędzy marszałkiem województwa, starostą a ministrem właściwym do spraw środowiska (Głównym Geologiem Kraju), a w konsekwencji brak możliwości zatwierdzenia dokumentacji hydrogeologicznej dla działalności określonej w art. 2 ust. 1 pkt 1-5 ustawy. Skutkuje to np. niezatwierdzeniem dokumentacji hydrogeologicznej dla działalności określonej w art. 2 ust.1. pkt 2, która powinna stanowić podstawę do przyjęcia określonych rozwiązań związanych z rozpoznawaniem i zwalczaniem zagrożeń wodnych ujmowanych w planie ruchu zakładu.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

209	Poza zakresem projektu (art. 93 ust. 3 P.g.g.)	PIG-PIB	Przepis ten wymaga przede wszystkim doprecyzowania. Na podstawie tego przepisu, jeżeli np. OUG wystawi podczas kontroli robót geologicznych mandat za jakiekolwiek przewinienie, dokumentacja nie może zostać zatwierdzona. Mandat wystawiany jest w sytuacji, w której dopatrzono się działań niezgodnych z prawem, a więc i dokumentacja powstała z naruszeniem prawa. Niedookreśloność art. 93 ust. 3 dotyczącego działań niezgodnych z prawem, może doprowadzić do paraliżu prac geologicznych. Propozycja: Wyszczególnienie działań niezgodnych z prawem, które powodują odmowę zatwierdzenia dokumentacji.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i nie może być uwzględniona. Niezależnie od powyższego, w ocenie projektodawcy nie ma uzasadnienia dla tworzenia zamkniętego katalogu przesłanek działań niezgodnych z prawem, które powodują odmowę zatwierdzenia dokumentacji.
210	Poza zakresem projektu (dodanie art. 93 ust. 4 P.g.g.)	Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego	Wnioskuje się o dodanie pkt 1 do art. 93 ust. 4 w brzmieniu: „Do sporządzania dodatku do dokumentacji geologicznej zastosowanie mają przepisy art. 89 ust. 2, art. 90 ust. 2 art. 91 ust. 2 oraz rozporządzenia wykonawcze" lub „Dodatek do dokumentacji geologicznej odpowiada wymaganiom wskazanym w ustawie i rozporządzeniach wykonawczych dla dokumentacji geologicznej" Aktualnie sporządzanie dodatków do dokumentacji szczególnie hydrogeologicznych rodzi szereg wątpliwości dotyczących jej treści. Brak jest jednoznacznego wskazania jakie treści zawierać powinien dodatek. Mimo wskazania w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie dokumentacji hydrogeologicznej i dokumentacji geologiczno-inżynierskiej w § 4 informacji o elementach wymaganych dla dodatku z zaznaczeniem „a ponadto spełniają wymagania określone w § 5-18 - w przypadku dodatku do dokumentacji hydrogeologicznej i w § 19-26 - w przypadku dodatku do dokumentacji geologiczno-inżynierskiej" wydaje się że wprowadzenie zapisu dotyczącego treści dodatku do dokumentacji w ustawie nadawałoby przepisowi większą wagę i wyeliminowałoby różnice interpretacyjne. Przyczyniłoby się to również do ujednolicenia przedkładanych dodatków do dokumentacji geologicznych.	**Uwaga nieuwzględniona** Wskazujemy, że proponowane rozwiązanie nie usunęłoby wątpliwości interpretacyjnych, a mogłoby je jeszcze pogłębić. Aktualnie zawartość dodatku wynika z par. 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie dokumentacji hydrogeologicznej i dokumentacji geologiczno-inżynierskiej. Ponadto kwestia zawartości konkretnego dodatku do dokumentacji hydrogeologicznej czy geologiczno-inżynierskiej zawsze będzie uzależniona od okoliczności konkretnej sprawy. Z konieczności przepisy dotyczące dokumentacji geologicznych są sformułowane w sposób dość ogólny, gdyż dany rodzaj dokumentacji hydrogeologicznej czy geologiczno-inżynierskiej może dotyczyć bardzo różnych obiektów. Już na etapie dokumentacji należy rozważyć, które elementy wymienione w rozporządzeniu dla danego typu dokumentacji będą przystawać do konkretnego przypadku. Tym bardziej jest to konieczne w dodatku do dokumentacji, którego zawartość powinna być uzależniona m.in. od aktualności danych wynikających z pierwotnej dokumentacji i ew. wcześniejszych dodatków do niej, a także zmian w odniesieniu do danych tam zawartych.
211	Poza zakresem projektu (zmiana art. 94 P.g.g.)	Marszałek Województwa Mazowieckiego	Proponuje się rozszerzenie nowelizacji poprzez nadanie nowego brzmienia ust. 4 w art. 94 ustawy: ***„4. Dokumentacja geologiczna, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1-3, podlega zmianie w przypadku:*** ***1) stwierdzenia istotnych różnic między dokumentacją geologiczną, a stanem rzeczywistym, w tym warunkami zagospodarowania wód podziemnych;*** ***2) zmiany przedmiotu lub zakresu działalności, dla której dokumentacja została sporządzona.*** ***Zmiany dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1-3 dokonuje się poprzez sporządzenie dodatku, a do postępowania z dodatkiem do dokumentacji geologicznej stosuje się ust. 1-3."*** Przez wprowadzenie przepisu wskazane zostaną przesłanki, których zaistnienie będzie uprawniało zainteresowany podmiot do zmiany dokumentacji	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			(sporządzenia dodatku do dokumentacji). Brak odpowiedniej regulacji w tym zakresie skutkuje przedkładaniem do organów administracji geologicznej dodatków, które w żaden sposób nie dokumentują zmian/różnic w stosunku do zatwierdzonej/przyjętej dokumentacji, a jako jedyny powód sporządzenia opracowania podaje się dostosowanie dokumentacji do wymagań przepisów aktualnego aktu wykonawczego (należy zauważyć, że analogiczny przepis istniał w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze).	
212	Poza zakresem projektu (dodanie art. 98b P.g.g.)	PIG-PIB	Proponujemy dodać artykuł 98b w celu umożliwienia korzystania przez psg na potrzeby realizacji zadań psg z dokumentacji gromadzonej przez organy administracji architektoniczno – budowalnej oraz organa właściwe do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Propozycja: Art. 98b Na wniosek Państwowej służby geologicznej organy administracji w art. 89 ust. 6 organ administracji geologicznej w treści decyzji podaje zerowe zasoby złoża z dopiskiem, że złoże należy wykreślić z krajowego rejestru złóż.”	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – może natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
213	Poza zakresem projektu (zmiana art. 100 ust. 3b P.g.g.)	PIG-PIB	Proponuje się rozszerzenie uprawnienia dla państwowej służby geologicznej do nieodpłatnego korzystania z próbek geologicznych. Możliwość nieodpłatnego wykorzystywania próbek w zadaniach realizowanych przez służbę pozwoli na sprawniejsze działanie, umożliwi pełniejsze wykorzystanie potencjału zgromadzonych próbek oraz wyeliminuje proces zbędnego przelewania środków publicznych z NFOŚiGW do budżetu. Propozycja: *3b.Państwowa służba geologiczna, w celu realizacji zadań, o których mowa wart.162, ma prawo do nieodpłatnego korzystania z informacji geologicznej w postaci danych geologicznych i próbek geologicznych.*	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
214	Poza zakresem projektu (zmiana art. 101 ust. 5 pkt 2 P.g.g.)	PIG-PIB	Obecne przepisy prawa nie dają możliwości pozyskania od przedsiębiorcy pełnej informacji o przebiegu eksploatacji kopaliny płynnej (mowa tu o wodach leczniczych, solankach i wodach termalnych). Zadaniem Państwa jest m. in. racjonalna gospodarka złożem, a w tym celu niezbędny jest monitoring prowadzonej eksploatacji. Dla prowadzenia monitoringu złóż kopalin płynnych nie wystarczą przekazywane w operacie ewidencyjnym jedynie informacje o wydobyciu. Specyfika eksploatacji wód leczniczych, termalnych i solanek, oprócz wydajności jest ściśle powiązana z położeniem zwierciadła wydobywanej kopaliny. W obecnym systemie prawnym pozyskanie takich informacji przez PIG-PIB jako jednostkę pełniącą państwową służbę geologiczną i hydrogeologiczna jest możliwe jedynie dzięki dobrej woli przedsiębiorcy. Optymalnym było by podawanie przez Przedsiębiorcę wraz z wartością wydajność odwiertu odpowiadającą jej wartość rzędnej położenia zwierciadła wody. I tak, miesięcznej wartości wydobycia odpowiadała by rzędna średniego miesięcznego położenia zwierciadła wody w odwiercie. W przypadku prowadzenia eksploatacji w sposób nieciągły należałoby podawać	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			również rzedną quasistatycznego zwierciadła wody. W celu uzyskania pełnej informacji geologicznej i hydrogeologicznej konieczne jest również udostępnienie przez Przedsiębiorcę informacji o w składzie fizyko-chemicznym eksploatowanej kopaliny. Proponuje się aby w Rozdziale 3 Pgg tj. Ewidencja i bilans zasobów złóż kopalin, zobowiązać Przedsiębiorcę w przepisach prawa do udostępnienia w formie elektronicznej na wniosek np. PSG lub PSH pełnych danych surowych (nieprzetworzonych) o przebiegu prowadzonej eksploatacji (wydobycie, wydajność, depresja, skład fizyko-chemiczny) w celu wypełnienia obowiązków Państwa w zakresie racjonalnej gospodarki złożem.	
215	Poza zakresem projektu (zmiana art. 116 ust. 3 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	w **art. 116 ust 3 Pgg** proponuje się nadać następujące brzmienie **pkt 1 i 2**: *„3. Dokumentację mierniczo-geologiczną sporządza:* *1)mierniczy górniczy, a w przypadku wydobywania kopalin metodą odkrywkową* ***na podstawie koncesji udzielonej przez marszałka województwa i w zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86*** *– także osoba posiadająca kwalifikacje zawodowe w zakresie geodezyjnych pomiarów sytuacyjno-wysokościowych;* *2)w części, w jakiej przedstawia ona sytuację geologiczną zakładu górniczego – geolog górniczy, a w przypadku wydobywania kopalin metodą odkrywkową* ***na podstawie koncesji udzielonej przez marszałka województwa i w zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86*** *– także osoba posiadająca kwalifikacje zawodowe w zakresie sporządzania dokumentacji geologicznej złóż tych kopalin, w związku z wydobywaniem których ma być sporządzona dokumentacja mierniczo-geologiczna.”*; Powierzenie w 2011 r. zadania prowadzenia obsługi geodezyjnej oraz geologicznej zakładu górniczego osobom posiadającym kwalifikacje zawodowe w zakresie geodezyjnych pomiarów sytuacyjno-wysokościowych, czy też w zakresie sporządzania dokumentacji geologicznej złóż kopalin we wszystkich odkrywkowych zakładach górniczych nie spełniło zakładanej roli. Proponuje się określić i wskazać, że czynności te w odkrywkowych zakładach górniczych, dla których organem koncesyjnym pozostawał minister właściwy do spraw środowiska mogą być realizowane wyłącznie przez mierniczego górniczego i geologa górniczego. Zadania w zakresie miernictwa górniczego realizowane w ruchu odkrywkowych zakładów górniczych, obejmują nie tylko pomiary wyrobiska górniczego i aktualizację map górniczych, ale również: prognozowanie i prowadzenie obserwacji i pomiarów wpływu robót górniczych na powierzchnię terenu, budynki i budowle, a także prognozowanie i monitorowanie zagrożeń naturalnych występujących w procesie eksploatacji kopaliny. Problemy te szczególnie uwidaczniają się w wielkoobszarowych odkrywkach, w tym w szczególności w kopalniach węgla brunatnego. Zagadnienia te wykładane są wyłącznie na uczelniach technicznych kształcących inżynierów w zakresie	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy przedłożony do konsultacji.

			geodezji górniczej (lub miernictwa górniczego). Podobnie, aktualizowanie dokumentacji mierniczo-geologicznej w zakresie geologicznym jest możliwe jedynie przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę z zakresu geologii górniczej oraz praktykę związaną z wykonywaniem obsługi geologicznej w ruchu zakładu górniczego. Zakres zadań związanych z zapewnieniem racjonalnej gospodarki złożem wymaga znajomości zasad prowadzenia ruchu zakładu górniczego, a w szczególności analizowania i prognozowania zagrożeń naturalnych. Wykonywanie pomiarów geodezyjnych oraz pomiarów inwentaryzacyjnych elementów i zjawisk geologicznych w wyrobisku górniczym wymaga znajomości ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz przepisów BHP obowiązujących w zakładach górniczych i przepisów dotyczących zagrożeń naturalnych. Od osób ubiegających się o stwierdzenie kwalifikacje zawodowych w zakresie geodezyjnych pomiarów sytuacyjno-wysokościowych oraz w zakresie geologii takiej wiedzy nie wymaga się. Należy przy tym zaznaczyć, że obecnie obowiązująca ustawa nie zamyka dostępu do uzyskania kwalifikacji mierniczego górniczego, geologa górniczego osobom, które nie ukończyły studiów z zakresu miernictwa górniczego, czy też geologii górniczej. W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 sierpnia 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego podano wymagania dla absolwentów studiów w zakresie geodezji i geologii. Warunkiem koniecznym jest, by osoby te złożyły z wynikiem pozytywnym egzaminy uzupełniające odpowiednio: z geodezji górniczej, górnictwa i ochrony terenów górniczych lub z geologii górniczej, górnictwa i wiertnictwa. Propozycja dopuszczenia do sporządzania dokumentacji mierniczo- geologicznej w odkrywkowych zakładach górniczych prowadzących wydobycie kopaliny na podstawie koncesji udzielonej przez marszałka województwa jak również w zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 Pgg geodetów oraz geologów wynika z doświadczeń organów nadzoru górniczego. Z informacji Wyższego Urzędu Górniczego wynika, że w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 1 listopada 2021 r. kwalifikacje mierniczego górniczego i geologa górniczego uzyskało, odpowiednio 126 i 186 osób. Gros z nich to osoby zatrudnione w zakładach górniczych na terenie aglomeracji śląskiej, w zagłębiu lubińsko-głogowskim. Osoby spoza tych rejonów stanowią ok. 20 procent zdających, tj. odpowiednio ok. 30 i 40 osób. W tej sytuacji, poza wymienionymi wyżej regionami trudno znaleźć osoby posiadające kwalifikacje stwierdzane przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Zaproponowane rozwiązanie pozwoli przedsiębiorcom oraz podmiotom zrealizować obowiązek posiadania, aktualizowania i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej w „marszałkowskich” zakładach odkrywkowych oraz zakładach prowadzących poszukiwanie i rozpoznawanie kopalin.	
216	Poza zakresem projektu	Związek Powiatów Polskich	Skoro mamy do czynienia z tak dużą reformą, to należałoby wreszcie rozwiązać problem z art. 129 ust. 2 P.g.g., według którego do rekultywacji gruntów po	**Uwaga nieuwzględniona**

	(zmiana art. 129 P.g.g.)		działalności górniczej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Odesłanie do ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych jest odesłaniem prawie pustym – mimo „odpowiedniego stosowania". W ustawie o ochronie gruntów nie ma wymogów co do tego, jak powinna wyglądać dokumentacja związana z uzgodnieniem i późniejszym prowadzeniem rekultywacji terenu objętego koncesją starosty; nie mówiąc o tym, że sama regulacja dotycząca rekultywacji w ustawie o ochronie gruntów jest lakoniczna i archaiczna.	Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
217	Poza zakresem projektu (zmiana art. 137 P.g.g.)	NFOŚiGW	w art. 137: a) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu: „3b. Informacje dotyczące opłaty za wydobytą kopalinę, o których mowa w ust. 3 i 3a, stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.", b) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory druków służących przedstawieniu informacji dotyczącej opłaty za wydobytą kopalinę, podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, podziemne składowanie odpadów oraz podziemne składowanie dwutlenku węgla, kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystości oraz wiarygodności przedkładanych informacji, a także koniecznością umieszczenia pouczenia, że w przypadku niewpłacenia opłaty w terminie lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości informacja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.". <u>Uzasadnienie do uwagi 1</u> Przepis ma na celu umożliwienie wierzycielom opłat eksploatacyjnych wystawienie tytułu wykonawczego na podstawie złożonej przez przedsiębiorcę informacji o wydobytej kopalinie. W obecnym porządku prawnym, w sytuacji gdy podmiot obowiązany do uiszczenia opłaty eksploatacyjnej nie uiści w całości opłaty, podstawą do wystawienia tytułu wykonawczego (poprzedzonego upomnieniem) jest wyłącznie decyzja organu koncesyjnego. Decyzja ta jest wydawana w trybie art. 138 p.g.g. po przeprowadzeniu czasochłonnego postępowania administracyjnego przez organ koncesyjny, co przyczynia się do wydłużenia okresu dochodzenia zaległych opłat i generuje niepotrzebne koszty w przypadkach, jeżeli dane w zakresie wydobytej kopaliny nie wzbudzają wątpliwości organu koncesyjnego. Dlatego proponuje się zastosowanie mechanizmów analogicznych do rozwiązań zastosowanych w ustawie - Prawo ochrony środowiska, w zakresie wykazów składanych przez podmioty korzystające ze środowiska.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
218	Poza zakresem projektu	NFOŚiGW	W art. 1 po pkt 108a dodaje się pkt 108b w brzmieniu:	**Uwaga nieuwzględniona**

	(zmiana art. 137 P.g.g.)		108b) po art. 137 dodaje się art. 137a i 137b w brzmieniu: „Art. 137a 1. Przedsiębiorca może skorygować uprzednio złożoną informację dotyczącą opłaty za wydobytą kopalinę, o której mowa w art. 137 ust. 3 i 3a, składając korektę informacji do organu koncesyjnego. 2. Do korekty informacji stosuje się przepisy dotyczące informacji, o której mowa w art. 137 ust. 3 i 3a, w zakresie obowiązków względem organu koncesyjnego. 3. W przypadku, gdy dane dotyczące opłaty za wydobytą kopalinę nie budzą wątpliwości, organ koncesyjny w terminie 30 dni od daty otrzymania korekty przesyła podmiotom, o których mowa w art. 137 ust. 3 i 3a, uwierzytelnioną kopię korekty informacji, wskazując w niej datę złożenia korekty. Art. 137b 1. W razie stwierdzenia, że informacja złożona przez przedsiębiorcę, który uzyskał koncesję na wydobywanie kopaliny ze złoża, a w przypadku koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża – uzyskał decyzję inwestycyjną, zawiera błędy rachunkowe lub inne oczywiste omyłki, organ koncesyjny koryguje informację, dokonując w niej stosownych poprawek lub uzupełnień, jeżeli zmiana wysokości opłaty w wyniku tej korekty nie przekracza kwoty 1000 zł. 2. Organ koncesyjny w terminie 14 dni od daty dokonania korekty, o której mowa w ust. 1, doręcza przedsiębiorcy oraz wierzycielom uwierzytelnioną kopię skorygowanej informacji wraz z informacją o zmianie wysokości ustalonej opłaty oraz pouczeniem o prawie do wniesienia sprzeciwu. 3. Na korektę, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorca może wnieść sprzeciw do organu koncesyjnego w terminie 14 dni od dnia otrzymania uwierzytelnionej kopii skorygowanej informacji. Wniesienie sprzeciwu anuluje korektę. 4. W razie niewniesienia sprzeciwu w terminie, korekta informacji o której mowa w ust. 1, wywołuje skutki prawne jak informacja o której mowa art. 137 ust. 3b.”. <u>Uzasadnienie do uwagi 2</u> Przepis ma na celu umożliwienie przedsiębiorcom złożenie korekty informacji (w każdym przypadku stwierdzenia innych danych), jak również umożliwienie organom koncesyjnym samodzielnego skorygowania oczywistych omyłek pisarskich lub rachunkowych (do kwoty 1000 zł), bez konieczności przeprowadzania przez organy koncesyjne czasochłonnych i kosztownych postępowań administracyjnych w przedmiocie ustalenia wysokości opłaty eksploatacyjnej. Proponowane zmiany nawiązują do istniejących mechanizmów określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z uwzględnieniem specyfiki opłat eksploatacyjnych. Wprowadzone zmiany znacząco przyspieszą działania wierzycieli w zakresie zwrotu nadpłaty bądź	Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			inicjowania działań egzekucyjnych, gdyż nie będą wymagały decyzji organu koncesyjnego.	
219	Poza zakresem projektu (zmiana art. 138 P.g.g.)	NFOŚiGW	W art. 1 po pkt 108b dodaje się pkt 108c w brzmieniu: 108c) Art. 138 otrzymuje brzmienie: „Art. 138. 1. W razie niedopełnienia przez przedsiębiorcę obowiązku złożenia informacji, o której mowa w art. 137, albo w razie złożenia informacji lub korekty informacji nasuwającej zastrzeżenia, organ koncesyjny na podstawie własnych ustaleń wydaje decyzję, w której określa wysokość należnej opłaty, stosując stawkę obowiązującą w okresie rozliczeniowym, którego dotyczy ustalona opłata. 2. Organ koncesyjny przesyła wierzycielom decyzję o której mowa w ust. 1 w ciągu 14 dni od daty ostateczności decyzji wraz z informacją o dacie ostateczności.”. <u>Uzasadnienie do uwagi 3</u> Przepis ma na celu wskazanie przypadków obligatoryjnego przeprowadzenia przez organ koncesyjny postępowania mającego na celu wydanie decyzji ustalającej opłatę eksploatacyjną. Dotyczy to braku złożenia informacji lub przypadku, gdy złożona przez przedsiębiorcę informacja lub jej korekta (w szczególności w zakresie ilości wydobytej kopaliny) budzi zastrzeżenia organu koncesyjnego.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
220	Poza zakresem projektu (zmiana art. 138 P.g.g.)	Marszałek Województwa Mazowieckiego	Proponuje się rozszerzenie nowelizacji poprzez nadanie nowego brzmienia art. 138 ustawy: *„1. W razie stwierdzenia, że przedsiębiorca nie dokonał wpłaty opłaty w terminie albo dokonał wpłaty w wysokości innej niż należna, organ koncesyjny określa, w drodze decyzji, wysokość należnej opłaty, stosując stawkę obowiązującą w okresie rozliczeniowym, którego opłata dotyczy.* *2.* ***Decyzji, o której w ust. 1, nie wydaje się, jeżeli różnica pomiędzy należną wpłatą a wpłatą dokonaną w terminie lub wysokość odsetek za zwłokę wynikających z dokonania wpłaty po terminie nie przekraczałaby trzykrotności wartości opłaty pobieranej przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe za traktowanie przesyłki listowej jako przesyłki poleconej****”.”.* Proponowana zmiana zniosłaby wymóg ustalania w drodze decyzji wysokości opłaty eksploatacyjnej w momencie gdy odsetki za zwłokę, nie przekraczałyby trzykrotności wartości opłaty pobieranej przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe za traktowanie przesyłki listowej jako przesyłki poleconej (obecnie 8,70 zł). Intencją powyższej zmiany jest oszczędność czasu pracy organów jak i kosztów ponoszonych w związku z korespondencją wysyłaną w toku postępowania, której koszty przekraczają wysokość naliczonych odsetek/niedopłaty. Należy zaznaczyć, że proponowany przepis bazuje na regulacji określonej w art. 54 § 1 pkt 5 ustawy z	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, który umożliwia organom podatkowym odstąpienie od naliczenia odsetek, gdy kwota odsetek nie przekracza ww. wielkości.	
221	Poza zakresem projektu (zmiana art. 167 ust. 7 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	w art. 167 ust. 7 Pgg proponuje się dokonanie następującej zmiany: „x) w art. 167 ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi okręgowe urzędy górnicze oraz określa nazwę i właściwość miejscową okręgowych urzędów górniczych, kierując się potrzebami związanymi z racjonalizacją działania organów nadzoru górniczego.”; Proponuje się modyfikację treści – zawartej w art. 167 ust. 7 Pgg – delegacji dla ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin do generalnego określenia organizacji okręgowych urzędów górniczych. Z aktualnego brzmienia delegacji wynika, że właściwy minister tworzy i znosi okręgowe urzędy górnicze, określając ich nazwę, siedziby i właściwość miejscową. Wobec takiego brzmienia delegacji, nie ma możliwości wydania rozporządzenia dotyczącego wyłącznie nazwy, siedziby lub właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych. Ponadto, proponuje się rezygnację z określenia w treści rozporządzenia siedziby, ze względu na dynamiczne zmiany w górnictwie, w szczególności górnictwa węgla kamiennego.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
222	Poza zakresem projektu (zmiana art. 175 ust. 5 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	proponuje się nadanie następującego brzmienia **ust. 5:** *x) w art. 175 ust. 5 otrzymuje brzmienie:* *„5. Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego na każde jego żądanie, w terminie **14** dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż:* *1) kwota 500 000 zł - w przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1;* *2) kwota 5000 zł - w przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2.”*; W obszarze usprawnienia postępowań w sprawie nałożenia kar pieniężnych proponuje się skrócenia terminu, w którym podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej z 30 dni do 14 dni w celu przyspieszenia rozpatrywania przez organ nadzoru górniczego spraw dotyczących nakładania kar pieniężnych.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy przedłożony do konsultacji.

223	Poza zakresem projektu (zmiana art. 188 P.g.g.)	Wyższy Urząd Górniczy	proponuje się uchylenie **pkt 3**; Stosownie do aktualnego brzmienia art. 188 pkt 3 Pgg, *„Kto nie wykonuje decyzji organu nadzoru górniczego, dotyczącej (...) wstrzymania działalności wykonywanej bez wymaganej koncesji, podlega karze grzywny.”*. Powołany przepis odnosi się do uprawnienia organów nadzoru górniczego do wydania nakazu wstrzymania działalności wykonywanej bez wymaganej koncesji, określonego w art. 173 ust. 1 Pgg. Uprawnienie to zostało uchylone z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, tj. z dniem 1 stycznia 2015 r. Z uwagi na to, że w aktualnym stanie prawnym organ nadzoru górniczego nie ma uprawnienia do wydawania decyzji nakazującej wstrzymanie działalności wykonywanej bez wymaganej koncesji, nie ma również podstaw do penalizowania niewykonania takiej decyzji. W konsekwencji proponuje się uchylenie pkt 3 w art. 188 Pgg.	**Uwaga uwzględniona** W projekcie w art. 1 dodaje się następujący przepis: *„w art. 188 uchyla się pkt 3;”.*
224	ogólne (zmiana art. 400a ust. 1 pkt 4 P.o.ś)	PIG-PIB	Z uwagi na ograniczoną wysokość środków z budżetu państwa przeznaczanych na realizację zadań PSH od 2018 r. (po wejściu w życie ustawy z dnia 20 lipca 2020 r. - Prawo wodne), biorąc pod uwagę treść art. 385 ust. 4 ustawy Prawo wodne, wskazujący, iż służby państwowe mogą być dofinansowywane ze środków publicznych na zasadach dotyczących wykorzystania tych środków, proponuje się umożliwienie dofinansowania zadań PSH w zakresie rozpoznawania, dokumentowania i ochrony wód podziemnych ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Celem tego działania będzie otwarcie formalnej drogi do ubiegania się przez PIG-PIB o dofinansowanie projektów z zakresu działalności państwowej służby hydrogeologicznej ze środków krajowych w ramach Programów NFOŚiGW Racjonalne gospodarowanie odpadami i ochrona powierzchni ziemi. Dotyczy to zwłaszcza obszaru kartografii hydrogeologicznej i dokumentowania zasobów wód podziemnych. Rozszerzenie zakresu zmian w ustawie Prawo ochrony środowiska poprzez dodanie w art. 400a ust 1 pkt w brzmieniu: „4) wspomaganie realizacji zadań w zakresie rozpoznawania, bilansowania i ochrony wód podziemnych w celu ich racjonalnego wykorzystania przez społeczeństwo i gospodarkę”	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
225	ogólne (zmiana ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji)	NFOŚiGW	Po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu: Art. 1a. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1427, z późn. zm.) w art. 3a wprowadza się następujące zmiany: 1) w § 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy "a także opłaty, o której mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			(Dz. U. z 2019 r. poz. 2365 oraz z 2020 r. poz. 322 i 1492)" zastępuje się wyrazami "opłaty, o której mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 183, 694 i 1292), a także opłaty eksploatacyjnej, o której mowa w art. 134 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420),", b) w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu: „14) z informacji dotyczącej dotyczącą opłaty za wydobytą kopalinę, o której mowa w art. 137 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze."; 2) § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) w deklaracji, w zeznaniu, w zgłoszeniu celnym, w deklaracji rozliczeniowej, w informacji o opłacie paliwowej, w informacji o dopłatach, w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w zawiadomieniu o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w rozliczeniu zamknięcia, w informacji o opłacie emisyjnej, w deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej, w wykazie zawierającym informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, w informacji, o której mowa w art. 92 ust. 17 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w informacji, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym, w zbiorczej deklaracji miesięcznej, o której mowa w art. 132 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, lub w informacji dotyczącej opłaty za wydobytą kopalinę, o której mowa w art. 137 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, zostało zamieszczone pouczenie, że stanowią one podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego;". <u>Uzasadnienie do uwagi 4</u> Proponowana zmiana i dodanie art. 1a jest konsekwencją uwagi 1 i uznania informacji dotyczącej opłaty za wydobytą kopalinę jako podstawy uprawniającej do wystawienia tytułu wykonawczego. Zmiana ma charakter dostosowujący przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji i umożliwiający prowadzenie egzekucji administracyjnej w oparciu o tytuł wykonawczy wystawiony na podstawie informacji o wydobytej kopalinie.	
226	ogólne (zmiana w Prawie budowlanym)	Wyższy Urząd Górniczy	*„**Art. 2.** W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.):* *1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:*	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.

			„Art. 4a. Zagospodarowanie materiałów występujących w stanie naturalnym (mas ziemnych lub skalnych), wydobytych w trakcie robót budowlanych, wykorzystanych do celów budowlanych w stanie naturalnym na terenie, na którym zostały wydobyte, podlega przepisom niniejszej ustawy.”; *2) w art. 29 w ust. 2 w pkt. 18 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „państwowej służby hydrogeologicznej” zastępuje się wyrazami „państwowej służby geologicznej”;* *3) w art. 34 w ust. 3:* *a) w pkt 1 w lit. e kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:* *„f)* ***bilans mas ziemnych lub skalnych, wydobywanych w trakcie robót budowlanych, ich rodzaj oraz warunki i sposób ich zagospodarowania;****”,* *b) w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:* *„d) opinię geotechniczną oraz informację o sposobie posadowienia obiektu budowlanego,* ***bilans mas ziemnych lub skalnych, wydobywanych w trakcie robót budowlanych, ich rodzaj oraz warunki i sposób ich zagospodarowania,”;*** *3) po art. 49d dodaje się art. 49da w brzmieniu:* *„****Art. 49da. W przypadku niezgodnego z projektem budowlanym zagospodarowania mas ziemnych lub skalnych, wydobytych w trakcie robót budowlanych, będących kopaliną, stosuje się przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze dotyczące opłaty podwyższonej.”;*** *4) w art. 81a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:* ***„1a. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują organom nadzoru górniczego, działającym na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.”***; Proponowana zmiana Prawa budowlanego ma na celu wyeliminowanie niejednoznaczności (usunięcie wątpliwości interpretacyjnych) pojawiających w sprawach ustalania opłat podwyższonych toczących się na styku prawa geologicznego i górniczego oraz przepisów innych ustaw, poprzez wprowadzenie regulacji, które pozwoliłyby w sposób jednoznaczny stwierdzić, w jakiej sytuacji mamy do czynienia z nielegalną eksploatacją kopaliny podlegającą Pgg, a kiedy zastosowanie znajdują przepisy innych ustaw. Wprowadzenie ogólnej zasady, iż tylko zagospodarowanie materiałów występujących w stanie naturalnym (mas ziemnych lub skalnych), wydobytych w trakcie robót budowlanych, wykorzystanych do celów budowlanych w stanie naturalnym na terenie, na którym zostały wydobyte, podlega przepisom Prawa budowlanego, rozwiązałoby ten problem. Jednocześnie, do niezgodnego z projektem budowlanym zagospodarowaniem mas ziemnych lub skalnych,	

			wydobytych w trakcie robót budowlanych, będących kopaliną, zastosowanie powinny znaleźć przepisy Pgg dotyczące opłaty podwyższonej. Projektowana zmiana Prawa budowlanego umożliwi jednoznaczne zakwalifikowanie określonego „materiału" jako wykorzystanego do celów budowlanych w stanie naturalnym na terenie, na którym został wydobyty, na podstawie Prawa budowlanego albo jako odpadu, podlegającego przepisom środowiskowym albo jako kopaliny, której wydobycie regulują przepisy Pgg. Brak regulacji w tym zakresie umożliwia prowadzenie nielegalnej eksploatacji kopalin pod pozorem działalności zgodnej z prawem. Dokonanie oceny, z jakiego rodzaju „materiałem" mamy do czynienia w określonej sprawie i jakie przepisy znajdą zastosowanie, wymaga zasadniczo przeprowadzenia wizji. W związku z tym, organy nadzoru górniczego powinny być uprawnione do wejścia na teren budowy, celem ustalenia, czy nie dochodzi do nielegalnego wydobywania kopaliny, czemu służy proponowana zmiana art. 81a Prawa budowlanego.	
227	ogólne (zmiana u.p.z.p.)	PIG-PIB	Proponujemy uszczegółowić zapis w punkcie art. 10 ust. 1 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym o informacje na jakiej podstawie ustala się występowanie obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
228	ogólne (zmiana ustawy o ochronie gatunków rolnych i leśnych)	PIG-PIB	Zmiana w art. 8 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326). Realizacja otworów badawczych przez państwową służbę geologiczną jest praktycznie niemożliwa, o ile nie obejmują one poszukiwania lub rozpoznania surowców wyszczególnionych w art. 8 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. RDLP stosują przy tym niekorzystną dla PIG-PIB interpretację zapisów ustawy, że poszukiwanie lub rozpoznanie może być prowadzone wyłącznie na podstawie koncesji, co wyklucza prace PIG-PIB, w zakresie realizacji zadań państwowej służby geologicznej. Propozycja Dodanie kolejnego artykułu o treści: W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326,) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 8 ust. 1 po pkt. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu: 3) realizacji otworów badawczych przez państwową służbę geologiczną na podstawie projektu robót geologicznych.	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
229	ogólne (zmiana	PIG-PIB	Zmiana w art. 12 ust. 16 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych	**Uwaga nieuwzględniona**

	ustawy o ochronie gatunków rolnych i leśnych)		i leśnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326). Uwzględnienie w kosztorysach projektów państwowej służby geologicznej kosztów opłat/należności/odszkodowania, wynikających z ww. ustawy jest najczęściej niemożliwe na etapie przygotowania planów prac psg. Dokładna lokalizacja takich przedsięwzięć (np. otworów badawczych) następuje już w trakcie realizacji projektu, więc ustalenie wysokości kosztów związanych z tą lokalizacją (np. odszkodowania za przedwczesny wyrąb drzewostanu) jest niemożliwe do oszacowania (nawet w przybliżeniu) przed tym etapem prac. Państwowa służba geologiczna wykonuje zadania państwa w zakresie geologii i powinna zostać zwolniona z opłat z wynikających z ww. ustawy. Zmiana w art. 12 ust. 16 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326) poprzez: 1. zwolnienie przedsięwzięć państwowej służby geologicznej, wykonującej zadania państwa w zakresie geologii z opłat z wynikających z ww. ustawy lub (mniej korzystny wariant) 2. dodanie przedsięwzięć państwowej służby geologicznej do listy przedsięwzięć, których dotyczyć może umorzenie w całości lub części należności i opłat rocznych oraz jednorazowego odszkodowania za przedwczesny wyrąb drzewostanu. Dopisanie GGK jako uprawnionego do złożenia wniosku w ww. sprawie.	Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy i ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji nie może być obecnie uwzględniona – będzie natomiast podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g.
230	Art. 1 pkt 13 lit. f (w zakresie zmiany art. 23 ust. 3 P.g.g.) **(uwaga dotyczy wersji projektu po uwzględnieniu części zmian i przekazaniu na KWRiST)**	Związek Powiatów Polskich	Dokonywanie – przed wydaniem koncesji przez starostę – uzgodnienia z właściwym organem nadzoru górniczego w zakresie sposobu prowadzenia ruchu zakładu oraz sposobu likwidacji zakładu uważamy za rozwiązanie nadmiarowe. Wydanie opinii przez właściwy organ nadzoru górniczego, biorąc pod uwagę dbałość każdej ze stron o interes publiczny zapewni realizację zasady racjonalnej gospodarki złożami kopalin, ochronę sąsiadujących złóż kopalin oraz zachowanie bezpieczeństwa powszechnego, ludzi i środowiska.	**Uwaga uwzględniona** Zgodnie z ustaleniami z posiedzenia KWRiST.
231	Art. 1 pkt 22 (w zakresie zmiany art. 29 ust. 1 P.g.g.) **(uwaga dotyczy wersji projektu po uwzględnieniu części zmian**	Związek Powiatów Polskich	W dalszym ciągu negatywnie oceniamy sytuację, w której odmowa udzielenia koncesji będzie następowała w sytuacji, w której zamierzona działalność sprzeciwia się interesowi publicznemu, w szczególności wyrażonemu w dokumentach strategicznych, uchwalonych przez Radę Ministrów. Uzależnianie władczego rozstrzygnięcia administracji publicznej od brzmienia dokumentu niemającego charakteru aktu prawnego budzi wątpliwości co najmniej z perspektywy art. 2, 7 i 87 Konstytucji RP.	**Uwaga uwzględniona** Projektodawca zrezygnował z odwołania do dokumentów strategicznych uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną. Projektowany art. 29 ust. 1 P.g.g. otrzyma następujące brzmienie: *„1. Jeżeli zamierzona działalność:*

	i przekazaniu na KWRiST)		Projektowany przepis nie wskazuje na to, że strategie mają być fakultatywnym źródłem dekodowania treści klauzul generalnych przez organy stosujące ten przepis. Przepis mówi wprost o tym, że w sytuacji gdy zamierzona działalność sprzeciwia się interesowi publicznemu, w szczególności wyrażonemu w dokumentach strategicznych, uchwalonych przez Radę Ministrów, określających politykę surowcową państwa, politykę klimatyczną lub politykę energetyczną […], to organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji. W konsekwencji konstytucyjne źródło prawa ma być doprecyzowane w drodze aktu wewnętrznego (!), jakim jest uchwała Rady Ministrów. Takie rozwiązanie jest wątpliwe w świetle m.in. zasady demokratycznego państwa prawnego i zamkniętego katalogu źródeł prawa.	*1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, związanemu w szczególności z:* *a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub* *b) interesem surowcowym państwa, lub* *c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, lub* *d)możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji transformacji energetycznej, lub* *2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub w przepisach odrębnych, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych,* *–- organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.";*
232	Art. 1 pkt 78 (w zakresie zmiany art. 85 P.g.g.) **(uwaga dotyczy wersji projektu po uwzględnieniu części zmian i przekazaniu na KWRiST)**	Związek Powiatów Polskich	Negatywnie oceniamy przesunięcie właściwości w zakresie wiercenia oraz robót geologicznych wykonywanych w celu wykorzystywania ciepła Ziemi ze starostów na marszałków województw. Nadal podtrzymujemy, że zadania powinni wykonywać starostowie jako organy znajdujące się możliwie jak najbliżej obywateli, a równocześnie działające w takiej skali i z doświadczeniem, które umożliwiają ich efektywną realizację. Dodatkowo zainteresowani marszałkowie również nie oceniają pozytywnie proponowanej zmiany (np. urząd marszałkowski województwa pomorskiego wskazuje, że urzędy marszałkowskie nie mają wystarczającej obsady etatów do prowadzenia dodatkowych spraw).	**Uwaga uwzględniona** Zgodnie z ustaleniami z posiedzenia KWRiST.
233	Art. 1 pkt 84 (w zakresie zmiany art. 93 P.g.g.) **(uwaga dotyczy wersji projektu po uwzględnieniu części zmian i przekazaniu na KWRiST)**	Związek Powiatów Polskich	1.Nadal uważamy, że dokumentacja w wersji papierowej powinna być przedkładana właściwemu organowi w 3 egzemplarzach. 2.Projekt w dalszym ciągu nie rozwiązuje jednego z podstawowych problemów w tym zakresie, tj. skutecznego egzekwowania tego obowiązku. Ad 1. W sytuacji złożenia 1 egzemplarza dokumentacji określonej w art. 88 ust. 2 pkt. 4 lub dwóch dla dokumentacji określonej w art. 88 ust. 2 pkt 1-3 po przesłaniu wersji papierowej do Archiwum geologicznego oraz Inwestora organ nie będzie miał wersji papierowej. Ad 2. Projekt powinien przewidywać konsekwencje, jakie poniesie inwestor w przypadku gdy organ wezwie inwestora do przekazania innej dokumentacji	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca podtrzymuje wyrażone wcześniej stanowisko Ad. 1 Zgodnie z obowiązującymi przepisami, w aktach postępowania nie zostaje dokumentacja geologiczna, która znajduje się w archiwach geologicznych, na poziomie centralnym takie archiwum prowadzi PIG-PIB, nie stanowi to żadnego problemu, dla Ministra, który w razie potrzeby może wypożyczyć dokumentację. Ostatnio coraz większą popularność zyskują cyfrowe wersje. Ad. 2 Projektowane rozwiązania dają organom administracji geologicznej podstawę prawną do działania. W przypadku braku

			geologicznej, poprawy lub uzupełnienia ww. dokumentacji, a inwestor pomimo otrzymania wezwania w terminie nie przekaże, nie poprawi lub nie uzupełni innej dokumentacji geologicznej. Mowa o instrumencie, który zapobiegnie konieczności prowadzenia postępowania egzekucyjnego.	realizacji obowiązku – zastosowanie znajdą przepisy ustawy *z dnia 17 czerwca 1966 r.* o *postępowaniu egzekucyjnym* w *administracji.* Ponadto dokumentacja geologiczna inna jest przewidziana w sprawach mniejszej wagi, gdzie uznano, że nie jest konieczny tryb zatwierdzania.
234	Art. 1 pkt 89 (w zakresie zmiany art. 96 P.g.g.) **(uwaga dotyczy wersji projektu po uwzględnieniu części zmian i przekazaniu na KWRiST)**	Związek Powiatów Polskich	Negatywnie oceniamy założenie nakładania na gminę kar w wysokości 30.000 zł/120.000 zł za uchybienie terminowi na wprowadzenie obszaru złoża do studium i miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w przypadku wydania przez wojewodę zarządzenia zastępczego w tym zakresie. Proponowane wysokości kar są niewspółmierne do skali przewinień. Projektowane przepisy nie przewidują „widełek" ani miarkowania kar, lecz jedynie zakładają „sztywne", bardzo wysokie kary.	**Uwaga uwzględniona** Zgodnie z ustaleniami z posiedzenia KWRiST. Projektodawca rezygnuje z przepisów nakładających kary na gminy za brak ujawnienia złoża.
235	Art. 80 (określający termin wejścia w życie projektowanej ustawy) **(uwaga dotyczy wersji projektu po uwzględnieniu części zmian i przekazaniu na KWRiST)**	Związek Powiatów Polskich	Przewidziany termin wejścia w życie ustawy jest zdecydowanie za krótki. Projektodawcy uważają, że projekt przewiduje wiele bardzo korzystnych rozwiązań dla przedsiębiorców, jednak także w interesie przedsiębiorców jest to, aby administracja publiczna była odpowiednio przygotowania do stosowania przepisów po nowelizacji.	**Uwaga częściowo uwzględniona** Projektodawca uważa, że projekt przewiduje wiele bardzo korzystnych rozwiązań dla przedsiębiorców, jednak także w interesie przedsiębiorców jest to, aby administracja publiczna była odpowiednio przygotowania do stosowania przepisów po nowelizacji. Dlatego też w odniesieniu do przepisów dotyczących realizacji nowych zadań przez marszałków województw przewidziano dłuższy okres vacatio legis.
236	Uwaga ogólna **(uwaga dotyczy wersji projektu po uwzględnieniu części zmian i przekazaniu na KWRiST)**	Związek Powiatów Polskich	Związek Powiatów Polskich nadal podtrzymuje zgłaszaną już od kilku lat, a także do pierwszej wersji projektu, uwagę w zakresie konieczności rozwiązania problemu z art. 129 ust. 2 P.g.g., według którego do rekultywacji gruntów po działalności górniczej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Podtrzymujemy także uwagę co do konieczności zmiany w art. 77 ust. 2, zmierzającej do wydłużenia okresu, w którym możliwe jest wszczęcia postępowania: z roku do trzech lat. Odesłanie do ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych jest odesłaniem prawie pustym – mimo „odpowiedniego stosowania". W ustawie o ochronie gruntów nie ma wymogów co do tego, jak powinna wyglądać dokumentacja związana z uzgodnieniem i późniejszym prowadzeniem rekultywacji terenu objętego koncesją starosty; nie mówiąc o tym, że sama regulacja dotycząca rekultywacji w ustawie o ochronie gruntów jest lakoniczna i archaiczna.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektodawca podtrzymuje stanowisko, że ze względu na priorytetowy charakter nowelizacji, postulat nie może być obecnie uwzględniony i będzie podlegać analizie pod kątem możliwości wprowadzenia przy okazji kolejnej nowelizacji P.g.g..

			Resort co prawda deklarował przeanalizowanie tego tematu przy okazji kolejnej nowelizacji, ale pytanie czy jest kierunkowa wola wprowadzenia zmian w opisanym zakresie?	
237	Uwaga ogólna **(uwaga dotyczy wersji projektu po uwzględnieniu części zmian i przekazaniu na KWRiST)**	Związek Gmin Wiejskich RP	Sprawowanie władzy publicznej również z poziomu gminnych JST opiera się na możliwości występowania jako strony w postepowaniach, które swoimi skutkami mogą silnie oddziaływać na lokalną społeczność. Wykluczenie gmin i przeniesienie na poziom centralny decyzji dotyczącej zagospodarowania przestrzenią w oparciu o stwierdzenie występowania złoża, a nie potencjalnej planowanej eksploatacji jest istotnym ograniczeniem zasady subsydialności mówiącej, że władza wyższego szczebla powinna mieć znaczenie pomocnicze, wspierające w stosunku do działań jednostek, które je ustanowiły. Tam, gdzie nie jest to konieczne, państwo powinno pozwolić działać społeczeństwu obywatelskiemu.	**Uwaga nieuwzględniona** W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, popartymi ugruntowaną linią orzeczniczą, ochrona złóż kopalin już obecnie wpływa na zagospodarowanie przestrzenne w oparciu o sam fakt występowania złoża kopaliny, niezależnie od potencjalnej planowanej eksplantacji. Niewłaściwe jest w tym przypadku powołanie się na zasadę subsydiarności, ponieważ ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym („u.p.z.p.”), przyznając gminom władztwo planistyczne, wyraźnie zakreśla jego granice, nakazując uwzględnienie interesu publicznego. Nie następuje w tym przypadku przeniesienie na poziom centralny decyzji dotyczących zagospodarowania przestrzennego, lecz konieczność uwzględnienia norm ustawowych, którymi gminy powinny kierować się, tworząc akty planistyczne. Złoża kopalin stanowią nieodnawialny, szczególnie cenny zasób umożliwiający Polsce rozwój gospodarczy, co znalazło potwierdzenie w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska („P.o.ś.”). Zgodnie z art. 125 P.o.ś. złoża kopalin podlegają ochronie polegającej na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami oraz kompleksowym wykorzystaniu kopalin, w tym kopalin towarzyszących. Ustawodawca w art. 72 P.o.ś. przewiduje, że w studium oraz w planie miejscowym zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez: uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż. Z powyższymi regulacjami pokrywają się przepisy u.p.z.p. nakazujące uwzględnianie w studium uwarunkowań wynikających z m.in. występowania terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych oraz występowania udokumentowanych złóż kopalin (art. 10 ust. 1 pkt 9 i 11 u.p.z.p.), a w planach miejscowych m.in. granic i sposobów zagospodarowania terenów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów (art. 15 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p.). Już obecnie ustawodawca zagwarantował organom administracji geologicznej wpływ na zagospodarowanie przestrzenne, co odbywa się poprzez opiniowanie studium oraz planu miejscowego oraz

				uzgadnianie projektów decyzji o warunkach zabudowy – w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin. Warto wskazać, że NSA w wyroku z dnia 20 maja 2015 r., sygn. akt II OSK 394/15, zauważył, że w art. 125 P.o.ś. ustawodawca wprowadził ochronę złóż kopalin niezależnie od tego, czy już podlegają eksploatacji, czy będą eksploatowane w przyszłości. Za zasadny uznał wniosek, że na mocy tego przepisu samo stwierdzenie istnienia złoża kopaliny generuje obowiązek jej ochrony. Warto w tym miejscu przytoczyć także inny wyrok NSA z dnia 10 stycznia 2018 r., sygn. akt II OSK 356/17, w którym zostało zauważone, że żaden przepis prawa, w tym ani art. 10 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p., ani art. 95 ustawy Prawo geologiczne i górnicze („P.g.g.") ani też art. 72 ust. 1 pkt 1 P.o.ś. nie przyznają radzie gminy kompetencji do decydowania o zakazie eksploatacji złoża kopaliny. W powyższym wyroku podkreślono także, że przepis art. 95 P.g.g. nie może być interpretowany w ten sposób, że pozwala on na ujawnienie złoża, a zarazem wprowadzenie zakazu jego eksploatacji. Ponadto należy zwrócić uwagę na to, że gmina ma obecnie obowiązek ujawnienia - w celu ochrony – udokumentowanego złoża kopaliny w studium oraz w miejscowym planie w terminie 2 lat (złoża węglowodorów – w terminie 6 miesięcy). Jeżeli gmina nie dopełni tego obowiązku, wojewoda wprowadza obszar udokumentowanego złoża kopaliny do studium, wydając zarządzenie zastępcze. Jego koszt ponosi gmina. Gdyby wojewoda nie wydał zarządzenia zastępczego dot. ujawnienia węglowodorów, minister naliczy karę 1 000 zł za każdy dzień opóźnienia. Kontrola przestrzegania przez gminę zasady ochrony złóż kopalin jest realizowana w również jako kontrola następcza wojewody w stosunku do studium oraz planu miejscowego, uchwalanych przez gminę. Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, („u.s.g.") wojewoda może stwierdzić nieważność w całości lub w części uchwały Rady Gminy w terminie 30 dni od otrzymania, jeżeli jest sprzeczna z prawem, a po tym terminie, wystąpić do sądu o stwierdzenie jej nieważności – na podstawie art. 93 ust. 1 u.s.g. Należy bowiem wskazać, że w myśl art. 28 ust. 1 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą sądów administracyjnych naruszenie zasady ochrony złóż kopalin stanowi istotne naruszenie sporządzania zasad aktów planistycznych.

				Uzupełniająco należy wskazać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami: 1) gmina nie jest stroną postępowania w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologicznej złoża, które ma charakter analogiczny do postępowania w sprawie uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne, postępowanie to służy sprawdzeniu prawidłowości przeprowadzenia prac geologicznych oraz sporządzenia dokumentacji geologicznej oraz bezpośrednio wpływa na przyszłą ochronę złóż kopalin – w aktualnym stanie prawnym; 2) ochrona złóż kopalin ma charakter bezwzględny, w znaczący sposób ograniczający możliwość uwzględnienia np. zasady zrównoważonego rozwoju, co wg projektodawcy wymaga rewizji; 3) prowadzenie inwestycji (zakup nieruchomości) obarczony jest ryzykiem rozbieżności treści studium oraz realnej możliwości zagospodarowania terenu (jeżeli w studium nie uwzględniono ochrony złóż kopalin oraz wskazano w kierunkach – budownictwo jednorodzinne, organ administracji geologicznej może odmówić uzgodnienia projektu decyzji o warunkach zabudowy). Projektowane przepisy przewidują: 1) możliwość uznania złoża kopaliny za złoże strategiczne w części, jeżeli zostaną spełnione przesłanki wskazane w projektowanym art. 94a ust. 6 P.g.g., tj. jeżeli w stosunku do pozostałej jego części nie jest możliwe zagospodarowanie złoża, w szczególności ze względu na istniejącą zwartą zabudowę, infrastrukturę znajdującą się nad złożem kopaliny lub zakaz prowadzenia działalności w zakresie wydobycia na terenach podlegających szczególnej ochronie. Rozwiązanie to jest korzystne dla gmin oraz jej mieszkańców, ponieważ doprowadzi do racjonalizacji w procesie kształtowania ładu przestrzennego (uwzględni zasadę zrównoważonego rozwoju), w jednoznaczny sposób wskazując nie tylko na możliwość budowy obiektów w ramach istniejącej zwartej zabudowy ponad złożami kopalin, ale również wyznaczając w ramach złoża kopaliny granice dopuszczalnej nowej zabudowy poprowadzone w taki sposób, aby umożliwić eksploatację w przyszłości. W praktyce będzie to oznaczało umożliwienie zabudowy na części terenów, na których obecnie odmawiano uzgodnienia projektów decyzji o warunkach zabudowy, np. na terenach chronionego krajobrazu lub w przypadkach, gdy inwestycja powodowałaby przesunięcie linii zabudowy; 2) w projektowanym art. 94a ust. 9 i 10 P.g.g. wskazano, że uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne następuje po zasięgnięciu opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gmin, na terytorium których

				znajduje się złoże kopaliny, którego dotyczy dokumentacja geologiczna albo dodatek do dokumentacji geologicznej, zaś opinia wójta będzie dotyczyła projektowanych: granic złoża strategicznego lub jego części oraz sposobu zagospodarowania terenu, na którym znajduje się złoże, z uwzględnieniem uwarunkowań urbanistycznych, gospodarczych, środowiskowych i kulturowych tego terenu. Tym samym projektodawca włącza władze gminy w proces w taki sposób, aby stanowisko gminy mogło zostać uwzględnione. Nie jest możliwe uczynienie gminy stroną w postępowaniu o uznanie złoża kopaliny za złoże strategiczne, ponieważ zadania z zakresu bezpieczeństwa surowcowego kraju, w tym ochrony krajowych surowców stanowi zadanie ministra, który w oparciu o dostępne dane i prognozy, podejmuje adekwatne działania. Jak ważne są skoordynowane na poziomie centralnym działania związane z bezpieczeństwem energetycznym i surowcowym, dobitnie pokazały zdarzenia z ostatnich miesięcy. Są to działania służące długofalowo gminom i obywatelom. Ponadto należy wskazać, że wszelkie złoża kopalin stanowią bogactwa naturalne RP oraz potencjalne źródło dochodów dla gmin, dlatego w ich interesie jest objęcie ich jak najpełniejszą ochroną. W ostatnim czasie wskazuje się np. na ryzyko wyczerpywania się dostępności piasku i żwiru – podstawowych surowców budowlanych. Brak ich dostępności na rynku lokalnym może skutkować wzrostem cen wszelkich inwestycji, co będzie niekorzystne zarówno dla gmin, jaki i jej mieszkańców; 3) wprost - w projektowanym art. 125 P.o.ś. - wskazano, że nie będzie stanowiło naruszenia ochrony złóż kopalin lokalizowanie na obszarach występowania udokumentowanych złóż kopalin, morskich farm wiatrowych w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych oraz instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, jeżeli instalacje te nie są trwale związane z gruntem w sposób uniemożliwiający eksploatację złoża w przyszłości; co uwzględnia postulaty wielu gmin, które są zainteresowane rozwojem odnawialnych źródeł energii lub chciałyby wydzierżawić gminne tereny pod działalność np. farm fotowoltaicznych; Reasumując, już w świetle obowiązujących regulacji prawnych, złoża kopalin podlegają ochronie, a projektowane regulacje nie tylko nie wpłyną na ograniczenie władztwa planistycznego gmin, ale również spowodują racjonalizację procesu kształtowania ładu przestrzennego oraz zwiększą pewność inwestowania.

238	Uwaga ogólna **(uwaga dotyczy wersji projektu po uwzględnieniu części zmian i przekazaniu na KWRiST)**	Związek Gmin Wiejskich RP	W myśl proponowanych zapisów to organy administracji geologicznej (Główny Geolog Kraju) będą stwierdzały, bądź nie - o zaistnieniu przesłanek o konieczności ochrony udokumentowanych złóż kopalin, w szczególności złóż strategicznych, przed zagospodarowaniem w sposób wykluczający ich eksploatację w przyszłości z pominięciem władztwa planistycznego gmin i bezwzględnego ograniczenia praw wynikających z własności.	**Uwaga nieuwzględniona** Jak wyżej wskazano, ochrona złóż kopalin wynika z bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, dotyczy wszystkich złóż kopalin i w tym zakresie nie nastąpi żadna zmiana. Wbrew stanowisku zgłoszonemu w uwagach projekt nie stanowi zatem pozbawienia władztwa planistycznego gmin w zakresie nieruchomości położonych nad złożami, lecz stanowi zapewnienie możliwości eksploatacji (norma ustawowa), wyznaczające gminom granicę, pozostawiając im możliwość decydowania o przeznaczeniu, które nie naruszy ochrony złóż kopalin. W odniesieniu do kwestii ograniczenia praw wynikających z własności należy wskazać, że art. 64 ust. 3 Konstytucji RP przewiduje możliwość ograniczenia własności w drodze ustawy oraz w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności, co ma miejsce w przypadku ochrony złóż kopalin, która jest realizowana w **interesie całego polskiego społeczeństwa**. Dlatego w art. 6 ust. 1 u.p.z.p. wskazano, że ustalenia planu miejscowego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości. Ochrona złóż kopalin (oraz ograniczenia z niej wynikające) nie jest instytucją nową, a wyżej przywołane przepisy art. 72 i 125 P.o.ś. obowiązują od 2001 r. Każdy obywatel ma możliwość uzyskania informacji o tym, czy oraz ewentualnie, jakie udokumentowane złoża kopalin występują w granicach nieruchomości. Reasumując, projektowane regulacje nie ograniczają władztwa planistycznego, a jedynie porządkują ten obszar, czyniąc go bardziej przejrzystym. Nie stanowią również naruszenia prawa własności.
239	Uwaga ogólna **(uwaga dotyczy wersji projektu po uwzględnieniu części zmian i przekazaniu na KWRiST)**	Związek Gmin Wiejskich RP	Projekt ustawy, jak wskazano powyżej, wyklucza udział lokalnej społeczności, a zarazem jest biegunowo odległy od zapisów w projekcie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który zakłada szerokie konsultacje społeczne, dając możliwość wpływu lokalnej społeczności na kształtowanie polityki planowania przestrzennego.	**Uwaga nieuwzględniona** Projekt nie wyklucza szerokich konsultacji społecznych nad aktami planistycznymi ani nie odbiera społeczności lokalnej wpływu na kształtowanie polityki planowania przestrzennego. Władztwo planistyczne gmin jest ustawowo ograniczone przez konieczność uwzględnienia interesu publicznego, w tym ochrony złóż kopalin oraz zagwarantowania możliwości ich eksploatacji. Należy podkreślić, że za bezpieczeństwo surowcowe i energetyczne odpowiada administracja rządowa. Zgodnie z obowiązującymi przepisami gmina ma obowiązek ujawnienia - w celu ochrony - udokumentowanych złóż kopalin, a jeżeli nie dopełni tego obowiązku, wojewoda wydaje zarządzenie zastępcze o ujawnieniu złoża kopaliny w studium.

240	Uwaga ogólna **(uwaga dotyczy wersji projektu po uwzględnieniu części zmian i przekazaniu na KWRiST)**	Związek Gmin Wiejskich RP	Skutkiem wykluczenie udziału lokalnej społeczność będzie ograniczenie władztwa planistycznego samorządu gminnego, poprzez wyeliminowanie możliwości działania organów gminy i konsultacji społecznych z procesu wyznaczania ochrony złóż.	**Uwaga nieuwzględniona** Projektowane regulacje nie eliminują możliwości działania organów gminy ani możliwości przeprowadzenia konsultacji społecznych nad projektem aktu. Natomiast bezpieczeństwo surowcowe, w tym ochrona złóż kopalin, stanowi zadanie z zakresu administracji rządowej, wymagającej wiedzy specjalistycznej, w wielu przypadkach dostępu do dokumentów niejawnych, zatem nie jest to obszar, który mógłby podlegać szerokim konsultacjom społecznym, podobnie jak zagadnienia z obszaru medycyny, weterynarii czy technologii budowania.
241	Uwaga ogólna **(uwaga dotyczy wersji projektu po uwzględnieniu części zmian i przekazaniu na KWRiST)**	Związek Gmin Wiejskich RP	Wskazanie z poziomu centralnego konieczności ochrony strategicznych złóż kopalin będzie miało swoje skutki w postaci spadku wartości nieruchomości szczególnie w bliskiej odległości od obszaru wyznaczonego. Projekt ustawy nie przewiduje żadnego mechanizmu odszkodowawczego w stosunku do właścicieli działek. Nie przewiduje również rekompensat związanych z wprowadzeniem zakazu trwałej zabudowy w obrębie złoża, którego eksploatacja może nigdy nie dojść do skutku. W związku z tym domniemać można, iż projektowana ustawa zakłada, że to gminy będą miały zobowiązania w tym zakresie.	**Uwaga nieuwzględniona** Wbrew obawom wyrażonym w piśmie Projekt nie przewiduje odszkodowania płaconego przez gminę na rzecz właściciela nieruchomości, ponieważ art. 36 ust. 1a u.p.z.p. wyklucza taką sytuację (przepisy wynikające z ustawy). Ponadto odszkodowanie dotyczy terenów, na których występują plany miejscowe, natomiast niewielka ich ilość dotyczy obszarów innych niż zurbanizowane. To właśnie takie tereny stanowią potencjalne miejsce ochrony złóż kopalin (nowych kopalni odkrywkowych nie lokalizuje się w obszarach ze zwartą zabudową). Regulacje dotyczące ochrony złóż kopalin obowiązują już od kilkudziesięciu lat. Przepisy analogiczne do art. 72 i 125 P.o.ś. znajdowały się w ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz.U. z 1980 r. Nr 2, poz. 6). Zatem nikt nie może być zaskoczony ograniczeniami wynikającymi z występowania złóż kopalin. W uzupełnieniu należy wskazać, że inne będzie podejście organu administracji geologicznej do złóż wydobywanych metodą odkrywkową, gdzie zakaz zabudowy może mieć charakter powszechny, a inne w przypadku kopalni podziemnych, gdzie kluczowe będzie zapewnienie miejsca do budowy ewentualnej infrastruktury naziemnej. Gmina nie poniesie zatem negatywnych konsekwencji finansowych. Jeżeli dojdzie natomiast do eksploatacji – gmina skorzysta finansowo, ponieważ stanie się beneficjentem: opłaty eksploatacyjnej (60%), podatków od nieruchomości oraz podatków dochodowych.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A K L I M A T U I Ś R O D O W I S K A [1)]

z dnia

w sprawie monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji

Na podstawie art. 32a ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. − Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i.…) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) zakres, sposób i częstotliwość monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji;
2) format i tryb przekazywania wyników monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji.

§ 2. 1. Monitorowanie podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji prowadzi się od dnia uzyskania koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji do dnia uzyskania decyzji o jej lub wygaśnięciu lub cofnięciu.

2. Monitorowanie podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji prowadzi się z wykorzystaniem otworów wiertniczych służących do wtłaczania substancji, otworów obserwacyjnych, otworów piezometrycznych i innych punktów pomiarowych, zgodnie z zakresem i ze sposobem określonymi w koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji.

3. Monitorowanie podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji prowadzi się z zastosowaniem najlepszych dostępnych technik w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 i 2687).

§ 3. 1. Monitorowanie podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji prowadzi się:

1) zgodnie z warunkami ustalonymi w dokumentacji hydrogeologicznej i geologiczno-inżynierskiej, przygotowanej w związku z podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniem substancji;

[1)] Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzania Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 1949).

2) zgodnie z zakresem i sposobem określonym w koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji.

2. Monitorowanie podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji polega w szczególności na:

1) badaniu parametrów wskaźnikowych substancji;
2) badaniu i kontrolowaniu:
   a) wydajności i ciśnienia zatłaczania oraz poboru substancji/eksploatacji podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji,
   b) temperatury i ciśnienia w podziemnym bezzbiornikowym magazynie substancji,
   c) jakości wód podziemnych w poziomach wodonośnych położonych powyżej formacji geologicznej uszczelniającej podziemny bezzbiornikowy magazyn substancji,
   d) składu powietrza glebowego (badania geochemiczne),
   e) szczelności odwiertów służących do wtłaczania substancji oraz otworów obserwacyjnych,
   f) ilość substancji wtłoczonej i wydobytej z podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji.

§ 4. 1. Monitorowanie podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji:

1) w zakresie (…) prowadzi się w sposób ciągły;
2) w zakresie (…) prowadzi się cyklicznie, nie rzadziej niż (…).

2. Pobranie próbek do badań oraz badania substancji i parametrów wskaźnikowych, w związku z monitoringiem w etapie eksploatacyjnym, wykonuje się z częstotliwością nie mniejszą niż co (…).

3. Badania substancji i parametrów wskaźnikowych prowadzą laboratoria badawcze posiadające wdrożony system jakości w rozumieniu przepisów o normalizacji.

§ 5. Wyniki monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji przekazywane są w formacie (…).

§ 6. Wyniki monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji przekazywane są w trybie (…).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA

UZASADNIENIE

Celem wydania projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 32a ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – *Prawo geologiczne i górnicze* (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i ….), zwanej dalej „ustawą P.g.g.”, który obliguje ministra właściwego do spraw środowiska do wydania aktu wykonawczego określającego zakres, sposób i częstotliwość monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, a także format i tryb przekazywania wyników tego monitorowania państwowej służbie geologicznej, to jest Państwowemu Instytutowi Geologicznemu -Państwowemu Instytutowi Badawczemu. Minister właściwy do spraw środowiska został przez ustawodawcę zobligowany do kierowania się przy wydawaniu przedmiotowego rozporządzenia potrzebami zapewnienia ochrony środowiska i bezpieczeństwa powszechnego oraz uwzględnienia uwarunkowań geologicznych, hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji.

Do czasu wejścia w życie ustawy z dnia …….. 2023 r. *o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. …) ustawa P.g.g. nie zawierała żadnych regulacji określających zakres i sposób monitorowania podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, podczas gdy np. w odniesieniu do działalności polegającej na podziemnym składowaniu odpadów ustawa przewidywała nie tylko możliwość określenia takich obowiązków w koncesji, ale również w art. 125 ust. 7 obligowała ministra właściwego do spraw środowiska (działającego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu) do wydania stosownego aktu wykonawczego, regulującego między innymi monitoring tych składowisk (rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 grudnia 2011 r. *w sprawie podziemnych składowisk odpadów* (Dz. U. poz. 1771)).
W ocenie projektodawcy analogicznymi regulacjami prawnymi powinny zostać objęte również podziemne bezzbiornikowe magazyny substancji, zwłaszcza w sytuacji spodziewanego zwiększonego zainteresowania prowadzeniem tej działalności - również w odniesieniu do substancji, które wcześniej nie były magazynowane w podziemnych bezzbiornikowych magazynach.

Projektowane rozporządzenie w zamiarze projektodawcy ma przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa prowadzenia działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji – zarówno w odniesieniu do bezpieczeństwa powszechnego, jak i bezpieczeństwa tej działalności dla środowiska – bez względu na rodzaj magazynowanej substancji.

Ponadto projektodawca spodziewa się, że analizy wyników monitorowania podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, prowadzone na podstawie art. 162 ust. 1 pkt 10c ustawy P.g.g. przez państwową służbę geologiczną, będą stanowić dla organu koncesyjnego cenne źródło wiedzy i przyczynią się do wypracowania standardów bezpieczeństwa prowadzenia tej działalności, które do chwili obecnej – z uwagi na dotychczasowy niewielki

zakres podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji – nie zostały jeszcze w szerszej skali wypracowane.

Szczegółowe rozwiązania przewidziane w projektowanym rozporządzeniu obejmują:
……
……
……

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przedkładany projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej (?).

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji technicznej.

Projekt nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.
Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw oraz jest zgodne z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2022 r. poz. 348), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom oraz umożliwienia zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem, w trybie art. 7 ustawy *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa*.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Klimatu i Środowiska **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Podsekretarz Stanu w MKiŚ, Główny Geolog Kraju, Pełnomocnik Rządu ds. Polityki Surowcowej Państwa – dr Piotr Dziadzio **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** ……	**Data sporządzenia** 28.10.2022 r. **Źródło** Art. 32a ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633, z późn. zm.) **Nr w Wykazie prac …….**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia …….. 2023 r. *o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. …) wprowadziła do ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – *Prawo geologiczne i górnicze*, zwanej dalej „P.g.g.", nowy art. 32a, który w ust. 4 zawiera upoważnienie ustawowe do wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska rozporządzenia określającego zakres, sposób i częstotliwość monitorowania podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji oraz format i tryb przekazywania państwowej służbie geologicznej wyników tego monitorowania. Minister właściwy do spraw środowiska został przez ustawodawcę zobligowany do kierowania się przy wydawaniu przedmiotowego rozporządzenia potrzebami zapewnienia ochrony środowiska i bezpieczeństwa powszechnego oraz uwzględnienia uwarunkowań geologicznych, hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich podziemnego bezzbiornikowego magazynu substancji.

Do czasu wejścia w życie ustawy z dnia …….. 2023 r. *o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw* ustawa P.g.g. nie zawierała żadnych regulacji określających zakres i sposób monitorowania podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, podczas gdy np. w odniesieniu do działalności polegającej na podziemnym składowaniu odpadów ustawa przewidywała nie tylko możliwość określenia takich obowiązków w koncesji, ale również w art. 125 ust. 7 obligowała ministra właściwego do spraw środowiska (działającego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu) do wydania stosownego aktu wykonawczego regulującego między innymi monitoring tych składowisk (rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 grudnia 2011 r. *w sprawie podziemnych składowisk odpadów* (Dz. U. poz. 1771).

W ocenie projektodawcy analogicznymi regulacjami prawnymi powinny zostać objęte również podziemne bezzbiornikowe magazyny substancji, zwłaszcza w sytuacji spodziewanego zwiększonego zainteresowania prowadzeniem tej działalności również w odniesieniu do substancji, które wcześniej nie były magazynowane w podziemnych bezzbiornikowych magazynach.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana regulacja wypełni dotychczasową lukę prawną i określi zakres, sposób i częstotliwość monitorowania podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, a także format i tryb przekazywania wyników tego monitorowania państwowej służbie geologicznej, której zadaniem, zgodnie z art. 162 ust. 1 pkt 10c P.g.g., będzie gromadzenie i przetwarzanie informacji o wynikach monitorowania oraz sporządzania na ich podstawie analiz dla organu koncesyjnego.

Projektodawca oczekuje, że wprowadzona regulacja przyczyni się do bezpieczniejszego prowadzenia działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania, bez względu na rodzaj magazynowanej substancji – z korzyścią dla środowiska i bezpieczeństwa powszechnego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Na obecnym etapie prac nad projektem nie zgromadzono informacji o sposobie monitorowania podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji innych krajach, w tym krajach członkowskich OECD/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
1. przedsiębiorcy wykonujący działalność na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – *Prawo geologiczne i górnicze* w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji	…..	dane własne Ministerstwa Klimatu i Środowiska	Konieczność dostosowania się do nowej regulacji
2. organ administracji geologicznej odpowiedzialny udzielający koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji i kontrolujący ich wykonywanie - minister właściwy do spraw środowiska	1	dane własne Ministerstwa Klimatu i Środowiska	Kontrola wykonywania koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji z uwzględnieniem analiz wyników monitorowania
3. państwowa służba geologiczna – PIG-PIB	1	dane własne Ministerstwa Klimatu i Środowiska	Gromadzenie i przetwarzanie informacji o wynikach monitorowania podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji oraz sporządzanie na ich podstawie analiz, przekazywanych organowi koncesyjnemu

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie będzie przedmiotem prekonsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa* i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie przekazany do konsultacji społecznych trwających … dni następującym podmiotom:

1) …….,
2) …….,
3) ……..

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania (w terminie … dni) następującym podmiotom:

1) ……..,
2) ……..,
3) …….. .

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. *o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej*.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. *o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego*, wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez RDS.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

Projektowane rozporządzenie jest neutralne dla budżetu państwa, ponieważ zawiera ono wyłącznie przepisy wykonawcze do art. 32a ust. 2 ustawy *Prawo geologiczne i górnicze* i nie wiąże się bezpośrednio z nowymi obciążeniami finansowymi dla budżetu państwa.

Monitorowanie podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji będzie wykonywane przez przedsiębiorców i na ich koszt.

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Przedsiębiorcy prowadzący działalność polegającą na podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji poniosą dodatkowe koszty związane z monitorowaniem podziemnych bezzbiornikowych magazynów, jednak są one niezbędne z uwagi na bezpieczeństwo dla środowiska prowadzonej działalności, zwłaszcza w sytuacji gdy spodziewane jest zwiększone zainteresowanie rozwojem podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, w tym również substancji, które dotychczas nie były magazynowane.

Na etapie sporządzania projektu projektodawca nie dysponuje danymi pozwalającymi oszacować koszt regulacji dla przedsiębiorców.

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
duże przedsiębiorstwa							

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Konieczność dostosowania się do wymogów rozporządzenia
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	brak wpływu
Niemierzalne		

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	1) wyniki analizy zgodności projektu z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, Projekt jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców. 2) informacja o zastosowaniu proporcjonalnych ograniczeń obowiązków administracyjnych wobec przedsiębiorców albo uzasadnienie braku możliwości zastosowania takich ograniczeń, o których mowa w art. 68 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców Projekt nie nakłada nowych obowiązków administracyjnych na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja pozostaje bez wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
	☐ inne:	

☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		
Omówienie wpływu	Wprowadzenie projektowanej regulacji przyczyni się do kontroli i bezpieczniejszego prowadzenia działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji zarówno w wyeksploatowanych złożach węglowodorów, jaki w kawernach solnych.	

11.Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowane wykonanie przepisów nastąpi po wejściu w życie projektowanego rozporządzenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na wykonawczy charakter niniejszej regulacji nie jest możliwe przeprowadzenie ewaluacji efektów projektu tego aktu prawnego.

13.Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A I N F R A S T R U K T U R Y [1)]

z dnia

w sprawie udostępniania danych niezbędnych do funkcjonowania systemu usług informacji rzecznej (RIS)

Na podstawie art. 47d ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1097 i 2642 oraz z 2023 r. poz. …) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wykaz organów administracji publicznej oraz instytutów badawczych, a także zakres, rodzaj, sposób i częstotliwość przekazywania dyrektorowi urzędu żeglugi śródlądowej, którego właściwość została określona w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2d ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, danych niezbędnych do funkcjonowania systemu usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 47a ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia[2)].

MINISTER INFRASTRUKTURY

---

1) Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – żegluga śródlądowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. poz. 937).

2) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 22 stycznia 2014 r. w sprawie udostępniania danych niezbędnych do funkcjonowania systemu usług informacji rzecznej (RIS) (Dz. U. poz. 155), które zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia ….o zmianie ustawy − Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz….) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Infrastruktury
z dnia
(Dz. U. poz.)

Lp.	Nazwa organu administracji publicznej lub instytutu badawczego	Rodzaj i zakres przekazywanych danych (dotyczy obszaru objętego RIS)	Częstotliwość przekazywania danych	Sposób przekazywania danych
1.	Główny Geodeta Kraju	zobrazowania lotnicze i satelitarne oraz ortofotomapy	co najmniej raz w roku	elektronicznie
		państwowy rejestr granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju	co najmniej raz w roku	elektronicznie
2.	Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie	dane hydrologiczne	co najmniej raz dziennie w dni robocze	elektronicznie lub telefonicznie
		głębokości tranzytowe	co najmniej raz dziennie w dni robocze	elektronicznie lub telefonicznie
		informacje o drogach wodnych	co najmniej raz dziennie w dni robocze	elektronicznie
		informacje o oznakowaniu	w przypadku wystąpienia zmian	elektronicznie lub telefonicznie
		informacje o przeszkodach nawigacyjnych	w przypadku wystąpienia	elektronicznie lub telefonicznie

		informacje o utrudnieniach na drogach wodnych	w przypadku wystąpienia	elektronicznie lub telefonicznie
3.	Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie	dane hydrologiczne	co najmniej raz dziennie	elektronicznie lub telefonicznie
		głębokości tranzytowe	co najmniej raz dziennie	elektronicznie lub telefonicznie
		informacje o drogach wodnych	co najmniej raz dziennie	elektronicznie
		informacje o oznakowaniu	w przypadku wystąpienia zmian	elektronicznie lub telefonicznie
		informacje o przeszkodach nawigacyjnych	w przypadku wystąpienia zmian	elektronicznie lub telefonicznie
		informacje o utrudnieniach na drogach wodnych	w przypadku wystąpienia zmian	elektronicznie lub telefonicznie
		informacje o ruchu jednostek na obszarach objętych działaniem systemu kontroli ruchu statków oraz Urzędu Morskiego	ciągła	elektronicznie
		obrazy radarowe	ciągła	elektronicznie
		dane z czujników hydro- i meteorologicznych	ciągła	elektronicznie lub telefonicznie

		informacje z sensorów CCTV[1)]	ciągła	elektronicznie
		dane kartograficzne oraz batymetryczne	co najmniej raz w roku	elektronicznie
4.	Komendant Wojewódzki Policji w Szczecinie, Dyrektor Izby Celnej w Szczecinie, Komendant Placówki Straży Granicznej w Szczecinie	dane dotyczące rozlewów olejowych, pożarów, wypadków lub innych katastrof oddziaływających na śródlądowe drogi wodne objęte RIS	w przypadku wystąpienia	elektronicznie i telefonicznie
		informacje z sensorów CCTV[1)] (w pobliżu szlaków żeglugowych), jeżeli dysponują takimi informacjami	ciągła	elektronicznie
5.	Komendant wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Szczecinie	dane dotyczące rozlewów olejowych, pożarów, wypadków lub innych katastrof	w przypadku wystąpienia	elektronicznie i telefonicznie
6.	Wojewoda Zachodniopomorski – Wojewódzkie Centrum Zarządzania Kryzysowego w Szczecinie	plany zarządzania kryzysowego	w przypadku wystąpienia	elektronicznie i telefonicznie
		informacje o zagrożeniach	w przypadku zagrożenia	elektronicznie
		informacje o sytuacji przeciwpowodziowej	w przypadku zagrożenia	elektronicznie

[1)] System monitoringu wizyjnego.

7.	Prezes Głównego Urzędu Statystycznego	informacje statystyczne o żegludze śródlądowej	w przypadku publikacji nowych danych	elektronicznie
8.	Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy	informacje o stanie zasobów wód podziemnych, o których mowa w art. 380 pkt 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295)	co najmniej raz w roku	elektronicznie
9.	Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy	dane, o których mowa w art. 387 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne	raz dziennie	elektronicznie

UZASADNIENIE

Wydanie rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie udostępniania danych niezbędnych do funkcjonowania systemu usług informacji rzecznej (RIS) stanowi wykonanie zmienionej, w związku z uchwaleniem ustawy z dnia … r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. …), delegacji ustawowej zawartej w art. 47d ust. 2 ustawy o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1097, z późn. zm.).

Rozporządzenie w § 1 ust. 1 wskazuje, że określa wykaz organów administracji publicznej oraz instytutów badawczych, a także zakres, rodzaj, sposób i częstotliwość przekazywania dyrektorowi urzędu żeglugi śródlądowej, którego właściwość została określona w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2d ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, danych niezbędnych do funkcjonowania systemu usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 47a ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia, zgodnie z § 1 ust. 2 rozporządzenia.

Rozporządzenie, zgodnie z § 2, wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych w uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. W przypadku rozporządzenia jego szybkie wejście w życie jest uzasadnione technicznym charakterem zmian i koniecznością zapewnienia zgodności rozporządzenia z przepisami ustawy.

Nie zidentyfikowano konieczności wprowadzenia przepisów przejściowych lub dostosowujących.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia, o których mowa w § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348). W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt ustawy nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz stosownie do § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny z dniem skierowania do uzgodnień międzyresortowych.

Nie jest możliwe osiągnięcie celu projektu rozporządzenia w inny sposób niż poprzez jego wydanie z uwagi na okoliczność, że przedmiotowa materia została już uregulowana na poziomie ustawy i wymagane jest ustawowo wydanie rozporządzenia.

Projekt ustawy nie będzie miał negatywnych skutków społeczno-gospodarczych, w tym dla mikroprzedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy został wpisany do Wykazu prac legislacyjnych Ministra Infrastruktury pod numerem ...

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie udostępniania danych niezbędnych do funkcjonowania systemu usług informacji rzecznej (RIS) **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Infrastruktury **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Marek Gróbarczyk, Sekretarz Stanu, Ministerstwo Infrastruktury **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Tomasz Kocoń, Naczelnik, Wydział Polityki Żeglugowej, Departament Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej Tomasz.kocon@mi.gov.pl, tel. 22 522 55 57 Izabela Nepelska-Łosik, Główny specjalista, Wydział Polityki Żeglugowej, Departament Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej Izabela.nepelska-losik@mi.gov.pl, tel. 22 522 57 63	**Data sporządzenia** 14 lutego 2022 r. **Źródło** art. 47d ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1097, z późn. zm.) **Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Infrastruktrury**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z wydaniem ustawy z dnia …. r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. …) oraz wynikającej z powyższego zmiany art. 47d ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1097, z późn. zm.) – tj. zmiany delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia – niezbędne jest przygotowanie nowego rozporządzenia w sprawie udostępniania danych niezbędnych do funkcjonowania systemu usług informacji rzecznej (RIS), które zastąpi poprzednio obowiązujące rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 22 stycznia 2014 r. w sprawie udostępniania danych niezbędnych do funkcjonowania systemu usług informacji rzecznej (RIS) (Dz. U. poz. 155).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wydanie rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie udostępniania danych niezbędnych do funkcjonowania systemu usług informacji rzecznej (RIS), które będzie uwzględniało zmiany techniczne wynikające ze zmiany delegacji ustawowej z art. 47d ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej .

Oczekiwanym efektem interwencji legislacyjnej jest dostosowanie rozporządzenia do aktualnego upoważnienia ustawowego do jego wydania.

Brak jest możliwości alternatywnego rozwiązania problemu z uwagi na obowiązujące upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Urząd Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie, Centrum RIS	2 – Dyrektor, Kierownik Centrum RIS	Urząd Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie	Zmiana regulacji wynikająca ze zmiany delegacji ustawowej.
Główny Geodeta Kraju	1		Zmiana regulacji wynikająca ze zmiany delegacji ustawowej.
Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie	1		Zmiana regulacji wynikająca ze zmiany delegacji ustawowej.

Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie	1		Zmiana regulacji wynikająca ze zmiany delegacji ustawowej.
Komendant Wojewódzki Policji w Szczecinie	1		Zmiana regulacji wynikająca ze zmiany delegacji ustawowej.
Dyrektor Izby Celnej w Szczecinie	1		Zmiana regulacji wynikająca ze zmiany delegacji ustawowej.
Komendant Placówki Straży Granicznej w Szczecinie	1		Zmiana regulacji wynikająca ze zmiany delegacji ustawowej.
Komendant wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Szczecinie	1		Zmiana regulacji wynikająca ze zmiany delegacji ustawowej.
Wojewoda Zachodniopomorski – Wojewódzkie Centrum Zarządzania Kryzysowego w Szczecinie	1		Zmiana regulacji wynikająca ze zmiany delegacji ustawowej.
Prezes Głównego Urzędu Statystycznego	1		Zmiana regulacji wynikająca ze zmiany delegacji ustawowej.
Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy	1		Zmiana regulacji wynikająca ze zmiany delegacji ustawowej.
Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy	1		Zmiana regulacji wynikająca ze zmiany delegacji ustawowej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Ze względu na techniczny charakter zmiany aktu nie przewidziano przeprowadzenia konsultacji publicznych. Projekt rozporządzenia nie wymaga również skierowania do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Przedmiotowa zmiana regulacji nie wpływa na proces udostępniania danych niezbędnych do funkcjonowania systemu usług informacji rzecznej (RIS).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												

pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Rozporządzenie nie powoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	–	–	–	–	–	–	–
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–	–	–	–	–	–	–
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	–	–	–	–	–	–	–
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.						
	Osoby starsze i niepełnosprawne	Brak wpływu.						
Niemierzalne	–	Brak wpływu.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na osoby starsze i niepełnosprawne.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie X nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie x nie dotyczy

Komentarz: Rozporządzenie nie zmienia obciążeń regulacyjnych.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt rozporządzenia nie wpływa na wymienione obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja ex-post jest niezasadna z uwagi na zakres projektu regulacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A A K T Y W Ó W P A Ń S T W O W Y C H [1)]

z dnia

w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego

Na podstawie art. 69a ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) szczegółowe wymagania:
   a) dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, zwanej dalej „ustawą”, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55 ustawy, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 i 4–7 ustawy,
   b) w zakresie określonym w art. 56 pkt 2–4 i 7 ustawy, które są obowiązane spełniać osoby wykonujące czynności, o których mowa w art. 53 ust. 5 ustawy, w tym okresy ważności zaświadczeń o odbyciu kursów specjalistycznych, oraz zagadnienia objęte badaniami psychologicznymi, o których mowa w art. 56 pkt 5 ustawy;
2) wymagania dotyczące ustalania składów komisji egzaminacyjnych i zespołów egzaminacyjnych;
3) wysokość wynagrodzenia przysługującego osobom wchodzącym w skład komisji egzaminacyjnych;
4) wzór świadectwa stwierdzającego posiadanie kwalifikacji.

§ 2. Szczegółowe wymagania dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4 ustawy, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55 ustawy, które

---

[1)] Minister Aktywów Państwowych kieruje działem administracji rządowej – gospodarka złożami kopalin na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Aktywów Państwowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 943).

są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 ustawy, zostały określone w załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Szczegółowe wymagania dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4 ustawy, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55 ustawy, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności mierniczego górniczego, zostały określone w załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Szczegółowe wymagania dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4 ustawy, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55 ustawy, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności geologa górniczego, zostały określone w załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. Szczegółowe wymagania dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4 ustawy, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55 ustawy, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności geofizyka górniczego, zostały określone w załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 6. Szczegółowe wymagania dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 ustawy, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55 ustawy, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności kierownictwa w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, zostały określone w załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 7. Szczegółowe wymagania w zakresie określonym w art. 56 pkt 2–4 i 7 ustawy, które są obowiązane spełniać osoby wykonujące czynności, o których mowa w art. 53 ust. 5 ustawy, w tym okresy ważności zaświadczeń o odbyciu kursów specjalistycznych, zostały określone w załącznik nr 6 do rozporządzenia.

2. W przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego, ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, na obszarze występowania któregokolwiek z tych stanów, okresy ważności powtarzanych okresowo specjalistycznych kursów, określonych w załączniku nr 6 do rozporządzenia, których ważność upływa podczas występowania któregokolwiek z tych

stanów, przedłuża się do 90 dni od dnia zniesienia stanu nadzwyczajnego, odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

§ 8. Badaniami psychologicznymi, o których mowa w art. 56 pkt 5 ustawy, są objęte następujące zagadnienia:

1) poziom rozwoju intelektualnego i cechy osobowości, z uwzględnieniem funkcjonowania w trudnych sytuacjach;
2) poziom dojrzałości społecznej osoby badanej;
3) zdolności poznawcze: pamięć, uwaga i koncentracja, percepcja oraz rozumowanie;
4) sprawność psychomotoryczna: czas reakcji i koordynacja rąk;
5) komunikowanie się i osobowość, umożliwiające bezpieczne wykonywanie określonych czynności specjalistycznych, o których mowa w art. 53 ust. 5 ustawy.

§ 9. 1. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzą:

1) przewodniczący;
2) jeden lub dwóch zastępców przewodniczącego;
3) jeden lub dwóch sekretarzy;
4) członkowie, którymi są:
   a) w zależności od właściwości organów nadzoru górniczego, określonej w art. 58 ust. 1 i 2 ustawy, specjaliści w zakresie górnictwa, wiertnictwa, mechaniki, elektryki, elektrotechniki, geodezji górniczej, geologii górniczej, geologii, geofizyki górniczej, budownictwa, ochrony środowiska oraz ratownictwa górniczego,
   b) specjaliści w zakresie prawa.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, są:

1) pracownikami organów nadzoru górniczego;
2) przedstawicielami:
   a) przedsiębiorców,
   b) stowarzyszeń naukowych lub technicznych,
   c) uczelni,
   d) jednostek naukowych.

§ 10. 1. Skład zespołu egzaminacyjnego jest ustalany przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, z uwzględnieniem wymagań określonych w ust. 2 i 3.

2. W skład zespołu egzaminacyjnego wchodzi od trzech do pięciu osób, w tym:

1) przewodniczący zespołu egzaminacyjnego, którym jest przewodniczący komisji egzaminacyjnej lub wyznaczona przez niego inna osoba wchodząca w skład komisji egzaminacyjnej;
2) członkowie:
   a) trzech członków będących specjalistami w zakresie, w którym mają być stwierdzone kwalifikacje albo
   b) dwóch członków będących specjalistami w zakresie, w którym mają być stwierdzone kwalifikacje, oraz jeden specjalista w zakresie prawa;
3) sekretarz komisji egzaminacyjnej, a w przypadku niemożności wykonywania przez niego obowiązków – członek komisji egzaminacyjnej.

§ 11. Wynagrodzenie przysługujące osobom wchodzącym w skład komisji egzaminacyjnej wynosi dla:

1) przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego – 90 zł,
2) członka zespołu egzaminacyjnego – 80 zł,
3) sekretarza zespołu egzaminacyjnego – 80 zł,

— za udział w posiedzeniu zespołu egzaminacyjnego.

§ 12. Wzór świadectwa stwierdzającego posiadanie kwalifikacji został określony w załącznik nr 7 do rozporządzenia.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.[2)]

MINISTER AKTYWÓW PAŃSTWOWYCH

[2)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego (Dz. U. poz. 1229).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Aktywów Państwowych
z dnia
(Dz. U. poz.)

Załącznik nr 1

SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA DOTYCZĄCE KWALIFIKACJI W ZAKRESIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 54 PKT 3 I 4 USTAWY Z DNIA 9 CZERWCA 2011 R. — PRAWO GEOLOGICZNE I GÓRNICZE (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i ...), ORAZ W ZAKRESIE DOŚWIADCZENIA ZAWODOWEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 55 TEJ USTAWY, KTÓRE SĄ OBOWIĄZANE POSIADAĆ OSOBY WYKONUJĄCE CZYNNOŚCI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 53 UST. 1 PKT 1 TEJ USTAWY

Część A. Zakłady górnicze prowadzące działalność metodą podziemną[1)] oraz zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze

Tabela nr 1. Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną [2)3)]

Lp.	Specjalność	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	górnicza	magister inżynier	górnictwo			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
		inżynier	górnictwo			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo podziemne		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

1) Użyte w Części A niniejszego załącznika pojęcie „zakład górniczy prowadzący działalność metodą podziemną” oznacza podziemny zakład górniczy, zakład górniczy prowadzący podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną oraz zakład górniczy prowadzący podziemne składowanie odpadów metodą podziemną.

2) Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności budowlanej są ujęte w tabeli nr 3.

3) Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji bez dookreślenia metody lub zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie odpadów bez dookreślenia metody w specjalnościach: budowlanej oraz ochrona środowiska są ujęte w części D.

4) Jeżeli określono kilka tytułów zawodowych, wystarczające jest posiadanie jednego z tych tytułów.

5) Jeżeli określono kilka zakresów ukończonych studiów, wystarczające jest ukończenie studiów w jednym z tych zakresów.

6) Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, zakres ukończonych studiów potwierdza się na podstawie: (1) nazw kierunków studiów lub (2) nazw specjalności, lub (3) wykazu przedmiotów lub efektów uczenia się, określonych w suplemencie do dyplomu.

7) Jeżeli określono kilka zakresów ukończonych studiów podyplomowych, wystarczające jest ukończenie studiów podyplomowych w jednym z tych zakresów.

8) Rodzaj wykonywanych czynności jest identyczny, niezależnie od rodzaju spełnionych wymagań dotyczących kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze.

2.	wiertnicza	magister inżynier	wiertnictwo	górnictwo podziemne		3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności wiertniczej
		inżynier	wiertnictwo	górnictwo podziemne		6 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
3.	geofizyczna	1. magister inżynier 2. magister	geofizyka			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności geofizycznej
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	geofizyka górnicza		3 miesiące	
		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka			6 miesięcy	
					technik geofizyk	12 miesięcy	
4.	górnicze wyciągi szybowe	magister inżynier	1. mechanika i budowa maszyn 2. elektrotechnika			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górnicze wyciągi szybowe
		inżynier	1. mechanika i budowa maszyn 2. elektrotechnika			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. górnicze wyciągi szybowe 2. mechanika i budowa maszyn 3. elektrotechnika		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn lub elektrotechniki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

5.	mechaniczna — maszyn i urządzeń dołowych	magister inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej
		inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
6.	mechaniczna — maszyn i urządzeń na powierzchni	magister inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej
		inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

7.	elektryczna — maszyn i urządzeń dołowych	magister inżynier	elektrotechnika			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej
		inżynier	elektrotechnika			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
8.	elektryczna — maszyn i urządzeń na powierzchni	magister inżynier	elektrotechnika			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej
		inżynier	elektrotechnika			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
9.	elektryczna — teletechniczna i automatyki	magister inżynier	elektrotechnika			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej
		inżynier	elektrotechnika			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

10.	miernicza	magister inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mierniczej
		inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja			6 miesięcy	
					technik geodeta	12 miesięcy	
11.	geologiczna	1. magister inżynier 2. magister	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności geologicznej
		1. inżynier 2. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	geofizyka			6 miesięcy	
					technik geolog	12 miesięcy	
12.	ochrona środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska			3 miesiące	praktyka zawodowa w ruchu zakładu górniczego w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze[9)] albo zakładu w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 17a tej ustawy[10)] w specjalności ochrona środowiska
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo	ochrona środowiska		3 miesiące	

[9)] Użyty w niniejszym załączniku skrót „zakład górniczy” bez bliższego określenia oznacza zakład górniczy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze.

[10)] Użyty w niniejszym załączniku skrót „zakład” bez bliższego określenia oznacza zakład w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 17a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze.

		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo			6 miesięcy	
					technik ochrony środowiska	12 miesięcy	
13.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. magister	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy
		1. inżynier 2. licencjat	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym	bezpieczeństwo i higiena pracy		6 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

Tabela nr 2. Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze[2)]

Lp.	Specjalność	Tytuł zawodowy[3)]	Zakres ukończonych studiów[4), 5)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[6)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[7)]
1.	górnicza	magister inżynier	górnictwo			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górniczej
		inżynier	górnictwo			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo podziemne		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

2.	wiertnicza	magister inżynier	wiertnictwo	górnictwo podziemne		3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności wiertniczej
		inżynier	wiertnictwo	górnictwo podziemne		6 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
3.	geofizyczna	1. magister inżynier 2. magister	geofizyka			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności geofizycznej
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	geofizyka górnicza		3 miesiące	
		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka			6 miesięcy	
					technik geofizyk	12 miesięcy	
4.	górnicze wyciągi szybowe	magister inżynier	1. mechanika i budowa maszyn 2. elektrotechnika			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górnicze wyciągi szybowe
		inżynier	1. mechanika i budowa maszyn 2. elektrotechnika			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. górnicze wyciągi szybowe 2. mechanika i budowa maszyn 3. elektrotechnika		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn lub elektrotechniki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

5.	mechaniczna — maszyn i urządzeń dołowych	magister inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej
		inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
6.	mechaniczna — maszyn i urządzeń na powierzchni	magister inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej
		inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

7.	elektryczna — maszyn i urządzeń dołowych	magister inżynier	elektrotechnika			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej
		inżynier	elektrotechnika			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
8.	elektryczna — maszyn i urządzeń na powierzchni	magister inżynier	elektrotechnika			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej
		inżynier	elektrotechnika			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
9.	elektryczna — teletechniczna i automatyki	magister inżynier	elektrotechnika			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej
		inżynier	elektrotechnika			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika		9 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

10.	miernicza	magister inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mierniczej
		inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja			6 miesięcy	
					technik geodeta	12 miesięcy	
11.	geologiczna	1. magister inżynier 2. magister	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności geologicznej
		1. inżynier 2. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna			6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	geofizyka			6 miesięcy	
					technik geolog	12 miesięcy	

12.	ochrona środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska			3 miesiące	praktyka zawodowa w ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo	ochrona środowiska		3 miesiące	
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo			6 miesięcy	
					technik ochrony środowiska	12 miesięcy	
13.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. magister	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy			3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy
		1. inżynier 2. licencjat	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym	bezpieczeństwo i higiena pracy		6 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

Tabela nr 3. Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności budowlanej

Uprawnienia zawodowe	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności
uprawnienia budowlane w specjalności określonej w przepisach prawa budowlanego	6 miesięcy	praktyka budowlana w ruchu zakładu górniczego albo zakładu

Tabela nr 4. Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1), 11), 12)]

Lp.	Specjalność	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[6)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej		Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	górnicza	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo				2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górniczej
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górniczej
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo podziemne			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górniczej
							4 lata, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górniczej
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górniczej

[11)] Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności budowlanej są ujęte w tabeli nr 4.

[12)] Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji bez dookreślenia metody lub zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie odpadów bez dookreślenia metody w specjalnościach: budowlanej oraz ochrona środowiska są ujęte w części D.

						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górniczej
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górniczej
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górniczej
2..	wiertnicza	magister inżynier	wiertnictwo	górnictwo podziemne			2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności wiertniczej
		inżynier	wiertnictwo	górnictwo podziemne			6 miesięcy		
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy		
3.	geofizyczna	1. magister inżynier 2. magister	geofizyka				2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności geofizycznej
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	geofizyka górnicza			2 lata		
		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka				2 lata		
						technik geofizyk	2 lata		

4.	górnicze wyciągi szybowe	1. magister inżynier 2. inżynier	1. mechanika i budowa maszyn 2. elektrotechnika				2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górnicze wyciągi szybowe
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górnicze wyciągi szybowe
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górnicze wyciągi szybowe
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. górnicze wyciągi szybowe 2. mechanika i budowa maszyn 3. elektrotechnika			3 lata,		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górnicze wyciągi szybowe
							4 lata, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górnicze wyciągi szybowe
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górnicze wyciągi szybowe
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn lub elektrotechniki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górnicze wyciągi szybowe
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górnicze wyciągi szybowe
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności górnicze wyciągi szybowe

<table>
<tr><td rowspan="6">5.</td><td rowspan="6">mechaniczna — maszyn i urządzeń dołowych</td><td rowspan="3">1. magister inżynier
2. inżynier</td><td rowspan="3">1. automatyka i robotyka
2. mechanika i budowa maszyn
3. mechatronika</td><td rowspan="3"></td><td rowspan="3"></td><td rowspan="3"></td><td colspan="2">2 lata</td><td>praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych</td></tr>
<tr><td rowspan="2">3 lata, w tym:</td><td>2 lata</td><td>praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych</td></tr>
<tr><td>1 rok</td><td>praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych</td></tr>
<tr><td rowspan="3">1. magister inżynier
2. inżynier</td><td rowspan="3"></td><td rowspan="3">1. automatyka i robotyka
2. mechanika i budowa maszyn
3. mechatronika</td><td rowspan="3"></td><td rowspan="3"></td><td colspan="2">3 lata</td><td>praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych</td></tr>
<tr><td rowspan="2">4 lata, w tym:</td><td>3 lata</td><td>praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych</td></tr>
<tr><td>1 rok</td><td>praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych</td></tr>
<tr><td rowspan="3"></td><td rowspan="3"></td><td rowspan="3"></td><td rowspan="3"></td><td rowspan="3">kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego</td><td colspan="2">4 lata</td><td>praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych</td></tr>
<tr><td rowspan="2">5 lat, w tym:</td><td>4 lata</td><td>praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych</td></tr>
<tr><td>1 rok</td><td>praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych</td></tr>
</table>

6.	mechaniczna — maszyn i urządzeń na powierzchni	magister inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika				2 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
		inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika				2 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika			3 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych

							4 lata, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
7.	elektryczna — maszyn i urządzeń dołowych	1. magister inżynier 2. inżynier	elektrotechnika				2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych

		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
							4 lata, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych

8.	elektryczna — maszyn i urządzeń na powierzchni	1. magister inżynier 2. inżynier	elektrotechnika				2 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
							3 lata, w tym	2 lata	praktyka zawodowa w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika			3 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej— maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
							4 lata, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych

								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
9.	elektryczna — teletechniczna i automatyki	1. magister inżynier 2. inżynier	elektrotechnika				2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika			2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów	3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki

						szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	4 lata, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
10.	miernicza	magister inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności mierniczej
		inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				4 lata		
						technik geodeta	5 lat		
11.	geologiczna	1. magister inżynier 2. magister	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna				2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] zakładu górniczego w specjalności geologicznej
		1. magister inżynier 2. magister	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		3 lata		
		1. inżynier 2. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna				3 lata		

		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		4 lata	
						technik geolog	5 lat	
12.	ochrona środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska				18 miesięcy	praktyka zawodowa w ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo	ochrona środowiska			18 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo				2 lata	
						technik ochrony środowiska	3 lata	
13.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy				2 lata	praktyka zawodowa w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] w specjalności: górniczej, wiertniczej, geofizycznej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — teletechnicznej i automatyki, mierniczej, geologicznej, ochrona środowiska lub bezpieczeństwa i higieny pracy
		1. magister inżynier 2. inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym	bezpieczeństwo i higiena pracy			2 lata	

						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	3 lata	

Tabela nr 5. Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze[11)]

Lp.	Specjalność	Tytuł zawodowy[3)]	Zakres ukończonych studiów[4),5)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[6)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej		Rodzaj wykonywanych czynności[7)]
1.	górnicza	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo				2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górniczej
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górniczej
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo podziemne			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górniczej

							4 lata, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górniczej
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górniczej
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górniczej
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górniczej
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górniczej
2..	wiertnicza	magister inżynier	wiertnictwo	górnictwo podziemne			2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności wiertniczej
		inżynier	wiertnictwo	górnictwo podziemne			6 miesięcy		
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy		

3.	geofizyczna	1. magister inżynier 2. magister	geofizyka				2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności geofizycznej
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	geofizyka górnicza			2 lata		
		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka				2 lata		
						technik geofizyk	2 lata		
4.	górnicze wyciągi szybowe	1. magister inżynier 2. inżynier	1. mechanika i budowa maszyn 2. elektrotechnika				2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górnicze wyciągi szybowe
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górnicze wyciągi szybowe
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górnicze wyciągi szybowe
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. górnicze wyciągi szybowe 2. mechanika i budowa maszyn 3. elektrotechnika			3 lata,		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górnicze wyciągi szybowe

							4 lata, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górnicze wyciągi szybowe
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górnicze wyciągi szybowe
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn lub elektrotechniki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górnicze wyciągi szybowe
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górnicze wyciągi szybowe
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności górnicze wyciągi szybowe

5.	mechaniczna — maszyn i urządzeń dołowych	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika				2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
							4 lata, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych

						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	4 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
							5 lat, w tym:	4 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
6.	mechaniczna — maszyn i urządzeń na powierzchni	magister inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika				2 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych

		inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika				2 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika			3 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
							4 lata, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych

						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mechanicznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych
7.	elektryczna — maszyn i urządzeń dołowych	1. magister inżynier 2. inżynier	elektrotechnika				2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych

		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
							4 lata, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu v w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
8.	elektryczna — maszyn i urządzeń na powierzchni	1. magister inżynier 2. inżynier	elektrotechnika				2 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu v w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych

							3 lata, w tym	2 lata	praktyka zawodowa w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika			3 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej— maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
							4 lata, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych

							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
								1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — maszyn i urządzeń na powierzchni lub elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych
9.	elektryczna — teletechniczna i automatyki	1. magister inżynier 2. inżynier	elektrotechnika				2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika			2 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki

							3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
							4 lata, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
								1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności elektrycznej — teletechnicznej i automatyki

10.	miernicza	magister inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności mierniczej
		inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				4 lata	
						technik geodeta	5 lat	
11.	geologiczna	1. magister inżynier 2. magister	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna				2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności geologicznej
		1. magister inżynier 2. magister	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		3 lata	
		1. inżynier 2. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna				3 lata	
		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		4 lata	
						technik geolog	5 lat	

12.	ochrona środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska				18 miesięcy	praktyka zawodowa w ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo	ochrona środowiska			18 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo				2 lata	
						technik ochrony środowiska	3 lata	
13.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy				2 lata	praktyka zawodowa w dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w specjalności: górniczej, wiertniczej, geofizycznej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — teletechnicznej i automatyki, mierniczej, geologicznej, ochrona środowiska lub bezpieczeństwa i higieny pracy
		1. magister inżynier 2. inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym	bezpieczeństwo i higiena pracy			2 lata	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	3 lata	

Tabela nr 6. Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną[1)] lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalności budowlanej

Uprawnienia zawodowe	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności
uprawnienia budowlane w specjalności określonej w przepisach prawa budowlanego	12 miesięcy	praktyka budowlana w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu

Tabela nr 7. Osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika działu ruchu w podziemnych zakładach górniczych

Lp.	Dział[13),14)]	Tytuł zawodowy[3)]	Zakres ukończonych studiów[4),5)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[6)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Czas trwania praktyki zawodowej		Rodzaj wykonywanych czynności[7)]
1.	górniczy	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo podziemne		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
2.	techniki strzałowej	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo podziemne		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej

[13)] Zgodnie z art. 58 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, wykonywanie czynności kierownika działu mierniczego w podziemnych zakładach górniczych wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy.

[14)] Zgodnie z art. 58 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, wykonywanie czynności kierownika działu geologicznego w podziemnych zakładach górniczych wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy.

						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
3.	tąpań	1. magister inżynier 2. inżynier	1. górnictwo 2. geofizyka			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo podziemne		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
4.	wentylacji	magister inżynier	górnictwo			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
		inżynier	górnictwo	przewietrzanie i zwalczanie pożarów w zakładach górniczych		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej

							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
		inżynier	górnictwo		przewietrzanie i zwalczanie pożarów w zakładach górniczych, zgodnie z programem studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich w zakresie górnictwa	3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalności górniczej
5.	energomechaniczny	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki

							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
6.	energomechaniczny do spraw obiektów podstawowych	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
7.	ochrony środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska			18 miesięcy		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo	ochrona środowiska		18 miesięcy		

8.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym oraz specjalności w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy			3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górniczej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
							1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy
		1. magister inżynier 2. inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym	bezpieczeństwo i higiena pracy		3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w specjalnościach: górniczej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
							1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy

Tabela nr 8. Osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika działu ruchu zakładu górniczego w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną oraz zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną[15)]

Lp.	Dział[16),17)]	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Czas trwania praktyki zawodowej		Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	górniczy	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo podziemne		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej

15) Osoby wykonujące czynności kierownika działu ruchu ochrona środowiska zakładu prowadzącego podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji bez dookreślenia metody lub zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie odpadów bez dookreślenia metody są ujęte w części D.

16) Zgodnie z art. 58 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, wykonywanie czynności kierownika działu mierniczego w: (1) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną lub (2) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną — wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy.

17) Zgodnie z art. 58 ust. 5 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, wykonywanie czynności kierownika działu geologicznego w: (1) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną lub (2) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną — wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy.

						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
2.	techniki strzałowej	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo podziemne		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
3.	tąpań	1. magister inżynier 2. inżynier	1. górnictwo 2. geofizyka			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej

		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo podziemne		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
4.	wentylacji	magister inżynier	górnictwo			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
		inżynier	górnictwo	przewietrzanie i zwalczanie pożarów w zakładach górniczych		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
		inżynier	górnictwo		przewietrzanie i zwalczanie pożarów w zakładach górniczych, zgodnie z programem studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich w zakresie górnictwa	3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej

							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalności górniczej
5.	energomechaniczny	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej
6.	energomechaniczny do spraw obiektów podstawowych	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe lub elektrycznej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe lub elektrycznej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe lub elektrycznej

		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe lub elektrycznej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe lub elektrycznej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe lub elektrycznej
7.	ochrony środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska			18 miesięcy		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo	ochrona środowiska		18 miesięcy		
8.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym oraz specjalności w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy			3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalnościach: górniczej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
							1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy
		1. magister inżynier 2. inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym	bezpieczeństwo i higiena pracy		3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w specjalnościach: górniczej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej — maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej — maszyn i urządzeń dołowych lub elektrycznej — teletechnicznej i automatyki
							1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy

Tabela nr 9. Osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika działu ruchu w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze

Lp.	Dział [18),19)]	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Czas trwania praktyki zawodowej		Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	górniczy	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo podziemne		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej

[18)] Zgodnie z art. 58 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, wykonywanie czynności kierownika działu mierniczego w zakładach wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy.

[19)] Zgodnie z art. 58 ust. 5 pkt 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, wykonywanie czynności kierownika działu geologicznego w zakładach wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy.

2.	techniki strzałowej	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo podziemne		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
3.	tąpań	1. magister inżynier 2. inżynier	1. górnictwo 2. geofizyka			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej

							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo podziemne		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
4.	wentylacji	magister inżynier	górnictwo			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
		inżynier	górnictwo	przewietrzanie i zwalczanie pożarów w zakładach górniczych		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej

						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
		inżynier	górnictwo		przewietrzanie i zwalczanie pożarów w zakładach górniczych, zgodnie z programem studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich w zakresie górnictwa	3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności górniczej

5.	energomechaniczny	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej

6.	energomechaniczny do spraw obiektów podstawowych	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe lub elektrycznej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe lub elektrycznej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe lub elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika		3 lata		praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakład zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe lub elektrycznej
						5 lat, w tym:	3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe lub elektrycznej
							2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalnościach: górnicze wyciągi szybowe lub elektrycznej
7.	ochrony środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska			18 miesięcy		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze, w specjalności ochrona środowiska
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo	ochrona środowiska		18 miesięcy		

8.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym oraz specjalności w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy			3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalnościach: górniczej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej
							1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy
		1. magister inżynier 2. inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym	bezpieczeństwo i higiena pracy		3 lata, w tym:	2 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w specjalnościach: górniczej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej lub elektrycznej
							1 rok	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. –Prawo geologiczne i górnicze w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy

Tabela nr 10. Osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika ruchu zakładu górniczego w podziemnych zakładach górniczych

Lp.	Tytuł zawodowy	Zakres ukończonych studiów[5)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[6)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności
1.	magister inżynier	górnictwo			3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działu ruchu podziemnego zakładu górniczego: górniczego, tąpań lub wentylacji
2.	inżynier	górnictwo	przewietrzanie i zwalczanie pożarów w zakładach górniczych		4 lata	
3.	inżynier	górnictwo		przewietrzanie i zwalczanie pożarów w zakładach górniczych, zgodnie z programem studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich w zakresie górnictwa		

Tabela nr 11. Osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika ruchu zakładu górniczego w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną oraz zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną

Lp.	Tytuł zawodowy	Zakres ukończonych studiów[5)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[6)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności
1.	magister inżynier	górnictwo			3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działu ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną: górniczego, techniki strzałowej, tąpań, wentylacji, energomechanicznego, energomechanicznego do spraw obiektów podstawowych, mierniczego lub geologicznego
2.	inżynier	górnictwo	przewietrzanie i zwalczanie pożarów w zakładach górniczych		4 lata	
3.	inżynier	górnictwo		przewietrzanie i zwalczanie pożarów w zakładach górniczych, zgodnie z programem studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich w zakresie górnictwa		
4.	magister inżynier		górnictwo		3 lata	
5.	inżynier		górnictwo		4 lata	

Tabela nr 12. Osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika ruchu zakładu w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze

Lp.	Tytuł zawodowy	Zakres ukończonych studiów[5)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[6)]	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności
1.	magister inżynier	górnictwo		3 lata	praktyka zawodowa pod ziemią w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działu ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność metodą podziemną: górniczego, techniki strzałowej, tąpań, wentylacji, energomechanicznego, energomechanicznego do spraw obiektów podstawowych, mierniczego lub geologicznego
2.	inżynier	górnictwo		4 lata	
3.	magister inżynier		górnictwo	3 lata	
4.	inżynier		górnictwo	4 lata	

Część B. Odkrywkowe zakłady górnicze

Tabela nr 1. Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny oraz w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny z użyciem środków strzałowych [20)]

Lp.	Specjalność	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	górnicza	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia 3. geofizyka górnicza 4. geofizyka				6 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo odkrywkowe			9 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
2.	wiertnicza	magister inżynier	wiertnictwo				3 miesiące	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności wiertniczej
		inżynier	wiertnictwo				6 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

[20)] Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych w specjalności:
a) ochrona środowiska – są ujęte w tabeli nr 3;
b) budowlanej – są ujęte w tabeli nr 4.

3.	geofizyczna	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	geofizyka				6 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności geofizycznej
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	geofizyka górnicza			6 miesięcy	
						technik geofizyk	12 miesięcy	
4.	mechaniczna	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności mechanicznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika			6 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
5.	elektryczna	1. magister inżynier 2. inżynier	elektrotechnika				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika			6 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

6.	miernicza	magister inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności mierniczej
		inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				6 miesięcy	
						technik geodeta	12 miesięcy	
7.	geologiczna	1. magister inżynier 2. magister	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności geologicznej
		1. magister inżynier 2. magister	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		6 miesiące	
		1. inżynier 2. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna				9 miesięcy	
		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		9 miesięcy	
						technik geolog	12 miesięcy	

8.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. magister	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego
		1. inżynier 2. licencjat	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym	bezpieczeństwo i higiena pracy			6 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	9 miesięcy	

Tabela nr 2. Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych[20)]

Lp.	Specjalność	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	górnicza	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo odkrywkowe			6 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
2.	wiertnicza	magister inżynier	wiertnictwo				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności wiertniczej
		inżynier	wiertnictwo				6 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

3.	geofizyczna	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	geofizyka				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności geofizycznej
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	geofizyka górnicza			6 miesięcy	
						technik geofizyk	12 miesięcy	
4.	energomechaniczna	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalnościach: mechanicznej lub elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			6 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
5.	miernicza	magister inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności mierniczej
		inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				6 miesięcy	
						technik geodeta	12 miesięcy	

6.	geologiczna	1. magister inżynier 2. magister	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności geologicznej
		1. magister inżynier 2. magister	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		6 miesięcy	
		1. inżynier 2. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna				6 miesięcy	
		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		9 miesięcy	
						technik geolog	12 miesięcy	

7.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. magister	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego
		1. inżynier 2. licencjat	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym	bezpieczeństwo i higiena pracy			6 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

Tabela nr 3. Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych w specjalności ochrona środowiska

L.p.	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska			3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
2.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo	ochrona środowiska		6 miesięcy	
3.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo			9 miesięcy	
4.				technik ochrony środowiska	12 miesięcy	

Tabela nr 4. Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych w specjalności budowlanej

Uprawnienia zawodowe	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności
uprawnienia budowlane w specjalności określonej w przepisach prawa budowlanego	12 miesięcy	praktyka budowlana w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu

Tabela nr 5. Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny oraz w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny z użyciem środków strzałowych [21)]

Lp.	Specjalność	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	górnicza	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia 3. geofizyka górnicza 4. geofizyka				18 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo odkrywkowe			18 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	
2.	wiertnicza	magister inżynier	wiertnictwo				18 miesięcy	praktyka zawodowa pod ziemią w ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności wiertniczej
		inżynier	wiertnictwo				18 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	
3.	geofizyczna	1. magister inżynier	geofizyka				18 miesięcy	praktyka zawodowa

[21)] Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych w specjalności:
a) ochrona środowiska – są ujęte w tabeli nr 7;
b) budowlanej – są ujęte w tabeli nr 8.

		2. magister 3. inżynier 4. licencjat						w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności geofizycznej
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	geofizyka górnicza			18 miesięcy	
						technik geofizyk	18 miesięcy	
4.	mechaniczna	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności mechanicznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika			18 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	
5.	elektryczna	1. magister inżynier 2. inżynier	elektrotechnika				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		elektrotechnika			18 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	

6.	miernicza	magister inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności mierniczej
		inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				2 lata	
						technik geodeta	3 lata	
7.	geologiczna	1. magister inżynier 2. magister	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna				12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności geologicznej
		1. magister inżynier 2. magister	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		2 lata	
		1. inżynier 2. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna				2 lata	
		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		30 miesięcy	
						technik geolog	3 lata	

8.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. magister	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego
		1. inżynier 2. licencjat	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym	bezpieczeństwo i higiena pracy			18 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	

Tabela nr 6. Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych[21)]

Lp.	Specjalność	Tytuł zawodowy[3)]	Zakres ukończonych studiów[4),5)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[6)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[7)]
1.	górnicza	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo odkrywkowe			18 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	
2.	wiertnicza	magister inżynier	wiertnictwo				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności wiertniczej
		inżynier	wiertnictwo				18 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	

3.	geofizyczna	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	geofizyka				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności geofizycznej
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	geofizyka górnicza			18 miesięcy	
						technik geofizyk	18 miesięcy	
4.	energomechaniczna	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalnościach: mechanicznej lub elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			18 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	
5.	miernicza	magister inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności mierniczej
		inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				2 lata	
						technik geodeta	3 lata	

6.	geologiczna	1. magister inżynier 2. magister	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna				12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności geologicznej
		1. magister inżynier 2. magister	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		2 lata	
		1. inżynier 2. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna				2 lata	
		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		30 miesięcy	
						technik geolog	3 lata	
7.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. magister	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego
		1. inżynier 2. licencjat	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym	bezpieczeństwo i higiena pracy			18 miesięcy	

						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	

Tabela nr 7. Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych w specjalności ochrona środowiska

L.p.	Tytuł zawodowy[3)]	Zakres ukończonych studiów[4),5)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[6)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[7)]
1.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska			18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
2.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo	ochrona środowiska		18 miesięcy	
3.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo			2 lata	
4.				technik ochrony środowiska	3 lata	

Tabela nr 8. Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych w specjalności budowlanej

Uprawnienia zawodowe	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności
uprawnienia budowlane w specjalności określonej w przepisach prawa budowlanego	12 miesięcy	praktyka budowlana w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu

Tabela nr 9. Osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika działu ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych

Lp.	Dział [22),23)]	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	górniczy	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo			18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności górniczej
		1. magister inżynier 2. inżynier		górnictwo odkrywkowe		18 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	
2.	energomechaniczny	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalnościach: energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika		18 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	

22) Zgodnie z art. 58 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, wykonywanie czynności kierownika działu mierniczego w odkrywkowych zakładach górniczych wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy, albo stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy.

23) Zgodnie z art. 58 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, wykonywanie czynności kierownika działu geologicznego w odkrywkowych zakładach górniczych wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy, albo stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy.

3.	ochrony środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska			18 miesięcy		praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo	ochrona środowiska		18 miesięcy		
4.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym oraz specjalności w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy			18 miesięcy, w tym:	6 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalnościach: górniczej, energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej
							1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w dziale bezpieczeństwo i higiena pracy
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym	bezpieczeństwo i higiena pracy		18 miesięcy, w tym:	6 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalnościach: górniczej, energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej
							1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w dziale bezpieczeństwo i higiena pracy

Tabela nr 10. Osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika ruchu zakładu górniczego w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny oraz w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny z użyciem środków strzałowych

Lp.	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo			18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działu ruchu górniczego odkrywkowego zakładu górniczego wydobywającego węgiel brunatny lub kopaliny z użyciem środków strzałowych
					3 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego wydobywającego węgiel brunatny lub kopaliny z użyciem środków strzałowych w specjalności górniczej

2.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika 5. miernictwo górnicze 6. geodezja górnicza 7. geodezja 8. geologia górnicza 9. geologia 10. geologia stosowana 11. geoinżynieria 12. inżynieria geologiczna	górnictwo odkrywkowe		18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działów ruchu odkrywkowego zakładu górniczego wydobywającego węgiel brunatny lub kopaliny z użyciem środków strzałowych: energomechanicznego, mierniczego lub geologicznego
					3 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego wydobywającego węgiel brunatny lub kopaliny z użyciem środków strzałowych w specjalnościach: górniczej, mechanicznej, elektrycznej, mierniczej lub geologicznej,
3.				kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działów ruchu odkrywkowego zakładu górniczego wydobywającego węgiel brunatny lub kopaliny z użyciem środków strzałowych: górniczego lub energomechanicznego
					3 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego wydobywającego węgiel brunatny lub kopaliny z użyciem środków strzałowych w specjalnościach: górniczej, energomechanicznej, mechanicznej, elektrycznej, mierniczej lub geologicznej

Tabela nr 11. Osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika ruchu zakładu górniczego w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych

Lp.	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo			18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działu ruchu górniczego odkrywkowego zakładu górniczego
					3 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalności górniczej
2.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika 5. miernictwo górnicze 6. geodezja górnicza 7. geodezja 8. geologia górnicza	górnictwo odkrywkowe		18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działu ruchu odkrywkowego zakładu górniczego: energomechanicznego, mierniczego lub geologicznego
					3 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalnościach: górniczej, energomechanicznej, mechanicznej, elektrycznej, mierniczej lub geologicznej

		9. geologia 10. geologia stosowana 11. geoinżynieria 12. inżynieria geologiczna 13. geofizyka				
3.				kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie odkrywkowym określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działów ruchu odkrywkowego zakładu górniczego: górniczego lub energomechanicznego
					3 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w specjalnościach: górniczej, energomechanicznej, mechanicznej, elektrycznej, mierniczej lub geologicznej

Część C. Otworowe zakłady górnicze oraz zakłady wykonujące roboty geologiczne[24)]

Tabela nr 1. Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu w otworowych zakładach górniczych[25)]

Lp.	Specjalność	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	górnicza	magister inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności górniczej lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności wiertniczej
		magister	geologia				9 miesięcy	
		inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia				6 miesięcy	
		licencjat	geologia				12 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. górnictwo otworowe 2. wiertnictwo			6 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

[24)] Użyte w Części C niniejszego załącznika pojęcie:

1) „otworowy zakład górniczy” oznacza zakład górniczy wydobywający kopaliny otworami wiertniczymi, zakład górniczy prowadzący podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową, zakład górniczy prowadzący podziemne składowanie odpadów metodą otworową oraz zakład górniczy prowadzący podziemne składowanie dwutlenku węgla,

2) „zakład wykonujący roboty geologiczne” oznacza zakład wykonujący roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze.

[25)] Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi oraz w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla w specjalności budowlanej są ujęte w tabeli nr 3.

2.	geofizyczna	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	geofizyka				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności górniczej lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności geofizycznej
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	geofizyka górnicza			6 miesięcy	
						technik geofizyk	12 miesięcy	
3.	energomechaniczna	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			6 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
4.	miernicza	magister inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności mierniczej
		inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				6 miesięcy	
						technik geodeta	12 miesięcy	

5.	geologiczna	1. magister inżynier 2. magister	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna 6. wiertnictwo				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności geologicznej
		1. magister inżynier 2. magister	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		4 miesiące	
		1. inżynier 2. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna 6. wiertnictwo				6 miesięcy	
		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		8 miesięcy	
						technik geolog	12 miesięcy	

6.	ochrona środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia 4. geofizyka 5. leśnictwo 6. ogrodnictwo	ochrona środowiska			3 miesiące	
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia 4. geofizyka 5. leśnictwo 6. ogrodnictwo				6 miesięcy	
						technik ochrony środowiska	12 miesięcy	
7.	bezpieczeństwo i higiena pracy	magister inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy				12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie	bezpieczeństwo i higiena pracy			12 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	18 miesięcy	

Tabela nr 2. Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu w zakładach wykonujących roboty geologiczne[26)]

Lp.	Specjalność	Tytuł zawodowy[3)]	Zakres ukończonych studiów[4),5)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[6)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[7)]
1.	wiertnicza	magister inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności górniczej albo zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności wiertniczej
		magister	geologia				9 miesięcy	
		inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia				6 miesięcy	
		licencjat	geologia				12 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. górnictwo otworowe 2. wiertnictwo			6 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
2.	geofizyczna	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	geofizyka				3 miesiące	
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	geofizyka górnicza			6 miesięcy	
						technik geofizyk	12 miesięcy	

[26)] Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu w zakładach wykonujących roboty geologiczne w specjalności budowlanej są ujęte w tabeli nr 3.

3.	geofizyka i technika strzałowa	1. magister inżynier 2. magister	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geofizyka 4. geologia				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności górniczej lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: wiertniczej lub geofizyki i techniki strzałowej
		1. inżynier 2. licencjat	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geofizyka 4. geologia				6 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
4.	energomechaniczna	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			6 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	
5.	miernicza	magister inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności mierniczej
		inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				6 miesięcy	
						technik geodeta	12 miesięcy	

6.	geologiczna	1. magister inżynier 2. magister	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna 6. wiertnictwo				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności geologicznej
		1. magister inżynier 2. magister	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		4 miesiące	
		1. inżynier 2. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna 6. wiertnictwo				6 miesięcy	
		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		8 miesięcy	
						technik geolog	12 miesięcy	

7.	ochrona środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska				3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia 4. geofizyka 5. leśnictwo 6. ogrodnictwo	ochrona środowiska			3 miesiące	
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia 4. geofizyka 5. leśnictwo 6. ogrodnictwo				6 miesięcy	
						technik ochrony środowiska	12 miesięcy	
8.	bezpieczeństwo i higiena pracy	magister inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy				12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo otworowe 2. wiertnictwo	bezpieczeństwo i higiena pracy			12 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	12 miesięcy	

Tabela nr 3. Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu w otworowych zakładach górniczych albo zakładach wykonujących roboty geologiczne, w specjalności budowlanej

Uprawnienia zawodowe	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności
uprawnienia budowlane w specjalności określonej w przepisach prawa budowlanego	12 miesięcy	praktyka budowlana w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu

Tabela nr 4. Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w otworowych zakładach górniczych[27)]

Lp.	Specjalność	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	górnicza	magister inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności górniczej lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności wiertniczej
		magister	geologia				2 lata	
		inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia				30 miesięcy	
		licencjat	geologia				30 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. górnictwo otworowe 2. wiertnictwo			30 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	3 lata	

[27)] Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi albo w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla w specjalności budowlanej są ujęte w tabeli nr 6.

2.	geofizyczna	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	geofizyka				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności górniczej lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności geofizycznej
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	geofizyka górnicza			2 lata	
						technik geofizyk	3 lata	
3.	energomechaniczna	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			2 lata	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	3 lata	
4.	miernicza	magister inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności mierniczej
		inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				2 lata	
						technik geodeta	3 lata	

5.	geologiczna	1. magister inżynier 2. magister	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna 6. wiertnictwo				12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności geologicznej
		1. magister inżynier 2. magister	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		2 lata	
		1. inżynier 2. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna 6. wiertnictwo				2 lata	
		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		30 miesięcy	
						technik geolog	3 lata	

6.	ochrona środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia 4. geofizyka 5. leśnictwo 6. ogrodnictwo	ochrona środowiska			18 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia 4. geofizyka 5. leśnictwo 6. ogrodnictwo				2 lata	
						technik ochrony środowiska	3 lata	
7.	bezpieczeństwo i higiena pracy	magister inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie	bezpieczeństwo i higiena pracy			18 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata	

Tabela nr 5. Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w zakładach wykonujących roboty geologiczne[28)]

Lp.	Specjalność	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	wiertnicza	magister inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności górniczej albo zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności wiertniczej
		magister	geologia				2 lata	
		inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia				30 miesięcy	
		licencjat	geologia				30 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. górnictwo otworowe 2. wiertnictwo			30 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	3 lata	
2.	geofizyczna	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	geofizyka				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności górniczej albo zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności geofizycznej
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	geofizyka górnicza			2 lata	
						technik geofizyk	3 lata	

[28)] Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w zakładach wykonujących roboty geologiczne w specjalności budowlanej są ujęte w tabeli nr 6.

2.	geofizyka i technika strzałowa	1. magister inżynier 2. magister	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geofizyka 4. geologia				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności górniczej lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: wiertniczej lub geofizyki i techniki strzałowej
		1. inżynier 2. licencjat	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geofizyka 4. geologia				30 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	3 lata	
4.	energomechaniczna	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			2 lata	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	3 lata	
5.	miernicza	magister inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności mierniczej
		inżynier	1. miernictwo górnicze 2. geodezja górnicza 3. geodezja				2 lata	
						technik geodeta	3 lata	

6.	geologiczna	1. magister inżynier 2. magister	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna 6. wiertnictwo				12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności geologicznej
		1. magister inżynier 2. magister	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		2 lata	
		1. inżynier 2. licencjat	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana 3. geoinżynieria 4. geologia 5. inżynieria geologiczna 6. wiertnictwo				2 lata	
		1. inżynier 2. licencjat	geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, oraz 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii		30 miesięcy	
						technik geolog	3 lata	

7.	ochrona środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia 4. geofizyka 5. leśnictwo 6. ogrodnictwo	ochrona środowiska			18 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia 4. geofizyka 5. leśnictwo 6. ogrodnictwo				2 lata	
						technik ochrony środowiska	3 lata	
8.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy				18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności bezpieczeństwo i higiena pracy
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat		bezpieczeństwo i higiena pracy			18 miesięcy	
						kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata	

Tabela nr 6. Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi, zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla albo zakładach wykonujących roboty geologiczne, w specjalności budowlanej

Uprawnienia zawodowe	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności
uprawnienia budowlane w specjalności określonej w przepisach prawa budowlanego	12 miesięcy	praktyka budowlana w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu

Tabela nr 7. Osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika działu ruchu w otworowych zakładach górniczych

Lp.	Dział [29),30)]	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	górniczy	magister inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo			12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności górniczej lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności wiertniczej
		inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo			16 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. górnictwo otworowe 2. wiertnictwo		18 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata	

29) Zgodnie z art. 58 ust. 4 pkt 2—5 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, wykonywanie czynności kierownika działu mierniczego w: (1) zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi lub (2) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową, lub (3) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową, lub (4) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla — wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy, albo stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy.

30) Zgodnie z art. 58 ust. 6 pkt 2—5 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, wykonywanie czynności kierownika działu geologicznego w: (1) zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi lub (2) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową, lub (3) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową, lub (4) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla — wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy, albo stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy.

2.	energomechaniczny	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika		18 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata	
3.	ochrony środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska			18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia 4. geofizyka 5. leśnictwo 6. ogrodnictwo	ochrona środowiska		18 miesięcy	

4.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz specjalności w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy			18 miesięcy, w tym:	6 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalnościach: górniczej, energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej, lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: wiertniczej, energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej
							1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w dziale bezpieczeństwo i higiena pracy
		1. magister inżynier 2. inżynier	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie	bezpieczeństwo i higiena pracy		18 miesięcy, w tym:	6 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalnościach: górniczej, energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej, lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: wiertniczej, energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej
							1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w dziale bezpieczeństwo i higiena pracy

Tabela nr 8. Osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika działu ruchu w zakładach wykonujących roboty geologiczne

Lp.	Dział [31),32)]	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	wiertniczy	magister inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo			12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności górniczej lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności wiertniczej
		inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo			16 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. górnictwo otworowe 2. wiertnictwo		18 miesięcy	

31) Zgodnie z art. 58 ust. 4 pkt 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, wykonywanie czynności kierownika działu mierniczego w zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy, wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy, albo stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy.

32) Zgodnie z art. 58 ust. 6 pkt 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, wykonywanie czynności kierownika działu geologicznego w zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy, wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy, albo stwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy.

					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata	
2.	geofizyki i techniki strzałowej	magister inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geofizyka			12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności górniczej lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: wiertniczej lub geofizyki i techniki strzałowej
		inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geofizyka			16 miesięcy	
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. górnictwo otworowe 2. wiertnictwo		18 miesięcy	
		1. magister 2. licencjat	geofizyka	1. górnictwo otworowe 2. wiertnictwo		18 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata	
3.	energomechaniczny	1. magister inżynier 2. inżynier	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika			18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej
		1. magister inżynier 2. inżynier		1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika		18 miesięcy	
					kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w zakresie maszyn, elektroenergetyki, elektryki, teletechniki lub automatyki, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	2 lata	
4.	ochrony środowiska	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska			18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska

		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. wiertnictwo 3. geologia 4. geofizyka 5. leśnictwo 6. ogrodnictwo	ochrona środowiska		18 miesięcy		
5.	bezpieczeństwo i higiena pracy	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie oraz specjalności w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy			18 miesięcy, w tym:	6 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalnościach: górniczej, energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej, lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: wiertniczej, energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej
							1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w dziale bezpieczeństwo i higiena pracy
		1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	zakres dający przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie	bezpieczeństwo i higiena pracy		18 miesięcy, w tym:	6 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalnościach: górniczej, energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej, lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: wiertniczej, energomechanicznej, mechanicznej lub elektrycznej
							1 rok	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne w dziale bezpieczeństwo i higiena pracy

Tabela nr 9. Osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika ruchu zakładu górniczego w otworowych zakładach górniczych

Lp.	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	1. magister inżynier 2. inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo			12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działu górniczego otworowego zakładu górniczego
					2 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności górniczej
2.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika 5. geologia górnicza 6. geologia stosowana 7. geoinżynieria 8. geologia 9. inżynieria geologiczna 10. geofizyka	1. górnictwo otworowe 2. wiertnictwo		18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działów ruchu otworowego: zakładu górniczego energomechanicznego lub geologicznego
					3 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalnościach: energomechanicznej lub geologicznej
3.	1. magister inżynier 2. inżynier	wiertnictwo			18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działu geologicznego
					3 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalności geologicznej
4.	1. magister inżynier 2. inżynier		1. górnictwo otworowe 2. wiertnictwo		18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działu ruchu otworowego zakładu górniczego: górniczego, energomechanicznego lub geologicznego
					3 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalnościach: górniczej, energomechanicznej lub geologicznej
5.				kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	4 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu otworowego zakładu górniczego w specjalnościach: górniczej, energomechanicznej lub geologicznej

Tabela nr 10. Osoby wykonujące czynności kierownika i zastępcy kierownika ruchu zakładu w zakładach wykonujących roboty geologiczne

Lp.	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	1. magister inżynier 2. inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo			12 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działu wiertniczego zakładu wykonującego roboty geologiczne
					2 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalności wiertniczej
2.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. automatyka i robotyka 2. mechanika i budowa maszyn 3. mechatronika 4. elektrotechnika 5. geologia górnicza 6. geologia stosowana 7. geoinżynieria 8. geologia 9. inżynieria geologiczna 10. geofizyka	1. górnictwo otworowe 2. wiertnictwo		18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działów ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne: geofizyki i techniki strzałowej, energomechanicznego lub geologicznego
					3 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: geofizyki i techniki strzałowej, energomechanicznej lub geologicznej
3.	1. magister inżynier 2. inżynier		1. górnictwo otworowe 2. wiertnictwo		18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działów ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne: wiertniczego, geofizyki i techniki strzałowej, energomechanicznego lub geologicznego
					3 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w wyższym dozorze ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne w specjalnościach: wiertniczej, energomechanicznej lub geologicznej
4.				kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	4 lata	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności kierownika lub zastępcy kierownika działu ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne: wiertniczego, energomechanicznego lub geologicznego

Część D. **Osoby wykonujące czynności kierownika działu ruchu ochrona środowiska, w wyższym dozorze ruchu i w dozorze ruchu w specjalnościach: budowlanej oraz ochrona środowiska w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji bez dookreślenia metody oraz zakładach prowadzących podziemne składowanie odpadów bez dookreślenia metody**

Tabela nr 1. Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji bez dookreślenia metody oraz zakładach prowadzących podziemne składowanie odpadów bez dookreślenia metody w specjalności ochrona środowiska

L.p.	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska			3 miesiące	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
2.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo	ochrona środowiska		3 miesiące	
3.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo			6 miesięcy	
4.				technik ochrony środowiska	12 miesięcy	

Tabela nr 2. Osoby wykonujące czynności w dozorze ruchu w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji bez dookreślenia metody oraz zakładach prowadzących podziemne składowanie odpadów bez dookreślenia metody w specjalności budowlanej

Uprawnienia zawodowe	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności
uprawnienia budowlane w specjalności określonej w przepisach prawa budowlanego	6 miesięcy	praktyka budowlana w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu

Tabela nr 3. Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji bez dookreślenia metody oraz zakładach prowadzących podziemne składowanie odpadów bez dookreślenia metody w specjalności ochrona środowiska

L.p.	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska			18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
2.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo	ochrona środowiska		18 miesięcy	
3.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo			2 lata	
4.				technik ochrony środowiska	3 lata	

Tabela nr 4. Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji bez dookreślenia metody oraz zakładach prowadzących podziemne składowanie odpadów bez dookreślenia metody w specjalności budowlanej

Uprawnienia zawodowe	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności
uprawnienia budowlane w specjalności określonej w przepisach prawa budowlanego	12 miesięcy	praktyka budowlana w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu

Tabela nr 5. Osoby wykonujące czynności kierownika działu ruchu ochrona środowiska w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji bez dookreślenia metody oraz zakładach prowadzących podziemne składowanie odpadów bez dookreślenia metody

Lp.	Tytuł zawodowy[4)]	Zakres ukończonych studiów[5),6)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[7)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[8)]
1.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. inżynieria środowiska 2. ochrona środowiska			18 miesięcy	praktyka zawodowa w zakresie obejmującym czynności w dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w specjalności ochrona środowiska
2.	1. magister inżynier 2. magister 3. inżynier 4. licencjat	1. górnictwo 2. geologia 3. geofizyka 4. leśnictwo 5. ogrodnictwo	ochrona środowiska		18 miesięcy	

Załącznik nr 2

SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA DOTYCZĄCE KWALIFIKACJI W ZAKRESIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 54 PKT 3 I 4 USTAWY Z DNIA 9 CZERWCA 2011 R. — PRAWO GEOLOGICZNE I GÓRNICZE (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i ...), ORAZ W ZAKRESIE DOŚWIADCZENIA ZAWODOWEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 55 TEJ USTAWY, KTÓRE SĄ OBOWIĄZANE POSIADAĆ OSOBY WYKONUJĄCE CZYNNOŚCI MIERNICZEGO GÓRNICZEGO

Lp.	Tytuł zawodowy	Zakres ukończonych studiów[1),2)]			Złożone egzaminy uzupełniające	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[3)]
		Kierunek studiów	Specjalność	Przedmioty lub efekty uczenia się, określone w suplemencie do dyplomu			
1.	magister inżynier	1. górnictwo i geologia 2. geodezja i kartografia	1. geodezja górnicza 2. miernictwo górnicze	geodezja górnicza, górnictwo i ochrona terenów górniczych		2 lata	praktyka miernicza w ruchu zakładu górniczego lub zakładu
2.	magister inżynier	geodezja i kartografia	geodezja		geodezja górnicza, górnictwo i ochrona terenów górniczych, zgodnie z programem studiów w zakresie specjalności geodezja górnicza	3 lata	
3.	inżynier	1. górnictwo i geologia 2. geodezja i kartografia	1. geodezja górnicza 2. miernictwo górnicze	geodezja górnicza, górnictwo i ochrona terenów górniczych		3 lata	
4.	inżynier	geodezja i kartografia	geodezja		geodezja górnicza, górnictwo i ochrona terenów górniczych, zgodnie z programem studiów w zakresie specjalności geodezja górnicza	4 lata	

[1)] Jeżeli określono kilka zakresów ukończonych studiów, wystarczające jest ukończenie studiów w jednym z tych zakresów.

[2)] Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, zakres ukończonych studiów potwierdza się na podstawie: (1) nazw kierunków studiów lub (2) nazw specjalności, lub (3) wykazu przedmiotów lub efektów uczenia się, określonych w suplemencie do dyplomu.

[3)] Rodzaj wykonywanych czynności jest identyczny, niezależnie od rodzaju spełnionych wymagań dotyczących kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze.

Załącznik nr 3

SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA DOTYCZĄCE KWALIFIKACJI W ZAKRESIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 54 PKT 3 I 4 USTAWY Z DNIA 9 CZERWCA 2011 R. — PRAWO GEOLOGICZNE I GÓRNICZE (Dz. U. z 2023 r. poz. ... i ...), ORAZ W ZAKRESIE DOŚWIADCZENIA ZAWODOWEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 55 TEJ USTAWY, KTÓRE SĄ OBOWIĄZANE POSIADAĆ OSOBY WYKONUJĄCE CZYNNOŚCI GEOLOGA GÓRNICZEGO

Lp.	Tytuł zawodowy[1]	Zakres ukończonych studiów[2),3)]			Złożone egzaminy uzupełniające	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[4)]
		Kierunek studiów	Specjalność	Przedmioty lub efekty uczenia się, określone w suplemencie do dyplomu			
1.	magister inżynier	1. górnictwo i geologia 2. geologia stosowana	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana	geologia górnicza, hydrogeologia, górnictwo i wiertnictwo		2 lata	praktyka geologiczna w ruchu zakładu górniczego lub zakładu
2.	1. magister inżynier 2. magister	1. górnictwo i geologia 2. geologia 3. geofizyka 4. inżynieria geologiczna	1. geologia 2. geoinżynieria 3. geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii	3 lata	
3.	inżynier	1. górnictwo i geologia 2. geologia stosowana	1. geologia górnicza 2. geologia stosowana	geologia górnicza, hydrogeologia, górnictwo i wiertnictwo		3 lata	
4.	1. inżynier 2. licencjat	1. górnictwo i geologia 2. geologia 3. geofizyka 4. inżynieria geologiczna	1. geologia 2. geoinżynieria 3. geofizyka		1) geologia górnicza, górnictwo i wiertnictwo, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej, 2) hydrogeologia, zgodnie z programem studiów w zakresie geologii górniczej lub geologii stosowanej lub geologii	4 lata	

1) Jeżeli określono kilka tytułów zawodowych, wystarczające jest posiadanie jednego z tych tytułów.

2) Jeżeli określono kilka zakresów ukończonych studiów, wystarczające jest ukończenie studiów w jednym z tych zakresów.

3) Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, zakres ukończonych studiów potwierdza się na podstawie: (1) nazw kierunków studiów lub (2) nazw specjalności, lub (3) wykazu przedmiotów lub efektów uczenia się, określonych w suplemencie do dyplomu.

4) Rodzaj wykonywanych czynności jest identyczny, niezależnie od rodzaju spełnionych wymagań dotyczących kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze.

Załącznik nr 4

SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA DOTYCZĄCE KWALIFIKACJI W ZAKRESIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 54 PKT 3 I 4 USTAWY Z DNIA 9 CZERWCA 2011 R. — PRAWO GEOLOGICZNE I GÓRNICZE (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i ...), ORAZ W ZAKRESIE DOŚWIADCZENIA ZAWODOWEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 55 TEJ USTAWY, KTÓRE SĄ OBOWIĄZANE POSIADAĆ OSOBY WYKONUJĄCE CZYNNOŚCI GEOFIZYKA GÓRNICZEGO

Lp.	Tytuł zawodowy[1)]	Zakres ukończonych studiów[2),3)]	Złożone egzaminy uzupełniające	Czas trwania praktyki zawodowej	Rodzaj wykonywanych czynności[4)]
1.	1. magister inżynier 2. magister	geofizyka		2 lata	praktyka geofizyczna w ruchu zakładu górniczego albo zakładu
2.	1. magister inżynier 2. magister	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	grawimetria, magnetometria, geofizyka otworowa, metody sejsmiczne oraz metody elektryczne i elektromagnetyczne, zgodnie z programem studiów w zakresie geofizyki	3 lata	
3.	1. inżynier 2. licencjat	geofizyka		3 lata	
4.	1. inżynier 2. licencjat	1. górnictwo 2. geologia górnicza 3. geologia	grawimetria, magnetometria, geofizyka otworowa, metody sejsmiczne oraz metody elektryczne i elektromagnetyczne, zgodnie z programem studiów w zakresie geofizyki	4 lata	

1) Jeżeli określono kilka tytułów zawodowych, wystarczające jest posiadanie jednego z tych tytułów.

2) Jeżeli określono kilka zakresów ukończonych studiów, wystarczające jest ukończenie studiów w jednym z tych zakresów.

3) Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, zakres ukończonych studiów potwierdza się na podstawie: (1) nazw kierunków studiów lub (2) nazw specjalności, lub (3) wykazu przedmiotów lub efektów uczenia się, określonych w suplemencie do dyplomu.

4) Rodzaj wykonywanych czynności jest identyczny, niezależnie od rodzaju spełnionych wymagań dotyczących kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze.

Załącznik nr 5

SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA DOTYCZĄCE KWALIFIKACJI W ZAKRESIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 54 PKT 3 USTAWY Z DNIA 9 CZERWCA 2011 R. — PRAWO GEOLOGICZNE I GÓRNICZE (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i ...), ORAZ W ZAKRESIE DOŚWIADCZENIA ZAWODOWEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 55 TEJ USTAWY, KTÓRE SĄ OBOWIĄZANE POSIADAĆ OSOBY WYKONUJĄCE CZYNNOŚCI KIEROWNICTWA W PODMIOTACH ZAWODOWO TRUDNIĄCYCH SIĘ RATOWNICTWEM GÓRNICZYM

Część A. Podmioty wykonujące czynności dla podziemnych zakładów górniczych[1)]

Tabela nr 1. Osoby wykonujące czynności kierownika dyżurujących zawodowych zastępów ratowniczych oraz kierownika zawodowych pogotowi specjalistycznych

Lp.	Tytuł zawodowy[2)]	Zakres ukończonych studiów wyższych[3)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie[4)]	Praktyka zawodowa w ruchu zakładu górniczego		Praktyka ratownicza	
					Czas trwania	Rodzaj wykonywanych czynności	Czas trwania	Rodzaj wykonywanych czynności
1.	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo			3 lata	praktyka zawodowa w wyższym dozorze lub dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego	3 lata	praktyka zawodowa w służbach ratownictwa górniczego przedsiębiorcy w podziemnym zakładzie górniczym
			górnictwo podziemne					
2.	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo					3 lata	praktyka zawodowa na stanowisku zawodowego ratownika górniczego w podmiocie
			górnictwo podziemne					
3.				kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	5 lat	praktyka zawodowa w wyższym dozorze lub dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego	5 lat	praktyka zawodowa w służbach ratownictwa górniczego przedsiębiorcy w podziemnym zakładzie górniczym
4.				kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie podziemnym, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego			5 lat	praktyka zawodowa na stanowisku zawodowego ratownika górniczego w podmiocie

1) Użyty w Części A niniejszego załącznika skrót „podmiot” oznacza podmiot zawodowo trudniący się ratownictwem górniczym, wykonujący czynności dla podziemnych zakładów górniczych.

2) Jeżeli określono kilka tytułów zawodowych, wystarczające jest posiadanie jednego z tych tytułów.

3) Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, zakres ukończonych studiów potwierdza się na podstawie: (1) nazw kierunków studiów lub (2) nazw specjalności, lub (3) wykazu przedmiotów lub efektów uczenia się, określonych w suplemencie do dyplomu.

4) Przywołana w niektórych rubrykach klasyfikacja zawodów szkolnictwa branżowego została określona w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego (Dz. U. poz. 316, z późn. zm.).

Tabela nr 2. Osoby wykonujące czynności kierownika okręgowej stacji ratownictwa górniczego oraz jego zastępcy

Lp.	Tytuł zawodowy[2)]	Zakres ukończonych studiów[3)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych	Praktyka zawodowa w ruchu zakładu górniczego		Praktyka ratownicza	
				Czas trwania	Rodzaj wykonywanych czynności	Czas trwania	Rodzaj wykonywanych czynności
1.	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo		4 lata, w tym	praktyka zawodowa w wyższym dozorze i dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego	3 lata	praktyka zawodowa w służbach ratownictwa górniczego przedsiębiorcy w podziemnym zakładzie górniczym lub na stanowisku zawodowego ratownika górniczego w podmiocie
			górnictwo podziemne	1 rok	praktyka zawodowa w wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego		
2.	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo				3 lata	praktyka zawodowa w podmiocie na stanowisku kierownika dyżurujących zawodowych zastępów ratowniczych lub kierownika zawodowych pogotowi specjalistycznych
			górnictwo podziemne				

Tabela nr 3. Osoby wykonujące czynności kierownika jednostki ratownictwa górniczego oraz jego zastępcy

Lp.	Tytuł zawodowy[2)]	Zakres ukończonych studiów[3)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych	Praktyka zawodowa w ruchu zakładu górniczego		Praktyka ratownicza	
				Czas trwania	Rodzaj wykonywanych czynności	Czas trwania	Rodzaj wykonywanych czynności
1.	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo		5 lat, w tym	praktyka zawodowa w kierownictwie i wyższym dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego	5 lat	praktyka zawodowa w służbach ratownictwa górniczego przedsiębiorcy w podziemnym zakładzie górniczym lub na stanowisku zawodowego ratownika górniczego w podmiocie
			górnictwo podziemne	2 lata	praktyka zawodowa w kierownictwie ruchu podziemnego zakładu górniczego		
2.	1. magister inżynier 2. inżynier	górnictwo				5 lat	praktyka zawodowa w podmiocie na stanowisku kierownika okręgowej stacji ratownictwa górniczego lub jego zastępcy, lub kierownika dyżurujących zawodowych zastępów ratowniczych, lub kierownika zawodowych pogotowi specjalistycznych
			górnictwo podziemne				

Część B. Podmioty wykonujące czynności dla zakładów górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze[4)]

Tabela nr 1. Osoby wykonujące czynności kierownika oddziału terenowego jednostki ratownictwa górniczego oraz kierownika zawodowych pogotowi specjalistycznych

Lp.	Tytuł zawodowy[2)]	Zakres ukończonych studiów[3),5)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[6)]	Kwalifikacje zawodowe w zawodzie	Praktyka zawodowa w ruchu zakładu górniczego		Praktyka ratownicza	
					Czas trwania	Rodzaj wykonywanych czynności	Czas trwania	Rodzaj wykonywanych czynności
1.	1. magister inżynier 2. inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo			3 lata	praktyka zawodowa w wyższym dozorze ruchu w zakładzie górniczym innym niż podziemny zakład górniczy lub zakładzie wykonującym roboty geologiczne, lub podmiocie usługowym	3 lata	praktyka zawodowa w służbach ratownictwa górniczego przedsiębiorcy w zakładzie górniczym innym niż podziemny zakład górniczy lub na stanowisku zawodowego ratownika górniczego w podmiocie
			1. górnictwo 2. wiertnictwo					
2.				kwalifikacje zawodowe w zawodach na poziomie technika, dających przygotowanie do pracy w górnictwie otworowym lub wiertnictwie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	5 lat	praktyka zawodowa w wyższym dozorze ruchu w zakładzie górniczym innym niż podziemny zakład górniczy lub zakładzie wykonującym roboty geologiczne, lub podmiocie usługowym	5 lat	praktyka zawodowa w służbach ratownictwa górniczego przedsiębiorcy w zakładzie górniczym innym niż podziemny zakład górniczy lub na stanowisku zawodowego ratownika górniczego w podmiocie

Tabela nr 2. Osoby wykonujące czynności kierownika jednostki ratownictwa górniczego oraz jego zastępcy

Lp.	Tytuł zawodowy[2)]	Zakres ukończonych studiów[3),5)]	Zakres ukończonych studiów podyplomowych[6)]	Praktyka zawodowa w ruchu zakładu górniczego		Praktyka ratownicza	
				Czas trwania	Rodzaj wykonywanych czynności	Czas trwania	Rodzaj wykonywanych czynności
1.	1. magister inżynier 2. inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo		5 lat	praktyka zawodowa w wyższym dozorze ruchu w zakładzie górniczym innym niż podziemny zakład górniczy lub zakładzie wykonującym roboty geologiczne, lub podmiocie usługowym	5 lat	praktyka zawodowa w służbach ratownictwa górniczego przedsiębiorcy w zakładzie górniczym innym niż podziemny zakład górniczy lub na stanowisku zawodowego ratownika górniczego w podmiocie
			1. górnictwo 2. wiertnictwo				
2.	1. magister inżynier 2. inżynier	1. górnictwo 2. wiertnictwo				5 lat	praktyka zawodowa w podmiocie na stanowisku kierownika zawodowych pogotowi specjalistycznych
			1. górnictwo 2. wiertnictwo				

4) Użyty w Części B niniejszego załącznika pojęcie:
1) „podmiot” oznacza podmiot zawodowo trudniący się ratownictwem górniczym, wykonujący czynności dla zakładów górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze;
2) „zakład wykonujący roboty geologiczne” oznacza zakład wykonujący roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze;
3) „podmiot usługowy” oznacza podmiot wykonujący w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone mu czynności w ruchu zakładu górniczego innego niż podziemny zakład górniczy lub zakładu wykonującego roboty geologiczne, o którym mowa w art. 121 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze.

5) Jeżeli określono kilka zakresów ukończonych studiów, wystarczające jest ukończenie studiów w jednym z tych zakresów.

6) Jeżeli określono kilka zakresów ukończonych studiów podyplomowych, wystarczające jest ukończenie studiów podyplomowych w jednym z tych zakresów.

Załącznik nr 6

SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA W ZAKRESIE OKREŚLONYM W ART. 56 PKT 2–4 I 7 USTAWY Z DNIA 9 CZERWCA 2011 R. – PRAWO GEOLOGICZNE I GÓRNICZE (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i ...), KTÓRE SĄ OBOWIĄZANE SPEŁNIAĆ OSOBY WYKONUJĄCE CZYNNOŚCI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 53 UST. 5 TEJ USTAWY, W TYM OKRESY WAŻNOŚCI ZAŚWIADCZEŃ O ODBYCIU KURSÓW SPECJALISTYCZNYCH

Tabela nr 1. Osoby wykonujące czynności specjalistyczne w ruchu podziemnego zakładu górniczego

Lp.	Osoby wykonujące czynności specjalistyczne	Praktyka zawodowa (staż pracy lub okres szkolenia praktycznego na stanowisku oraz rodzaj wykonywanych czynności)	Kurs specjalistyczny lub kursy specjalistyczne	Okresy ważności zaświadczeń o ukończeniu kursów specjalistycznych	Dodatkowe kwalifikacje	Minimalny wiek
1.	górnik strzałowy	5 lat pracy pod ziemią w ruchu podziemnego zakładu górniczego, w tym 2 lata pracy w charakterze górnika w oddziale, w którym są wykonywane roboty strzałowe	podstawowy kurs specjalistyczny techniki strzałowej w zakresie metod strzelania, a następnie (w okresie 5 lat od ukończenia tego kursu)	bezterminowo		24 lata
			uzupełniający kurs specjalistyczny techniki strzałowej w zakresie metod strzelania	5 lat		
2.	wydawca środków strzałowych	2 lata pracy pod ziemią w ruchu podziemnego zakładu górniczego	podstawowy kurs specjalistyczny wydawcy środków strzałowych, a następnie (w okresie 5 lat od ukończenia tego kursu)	bezterminowo		21 lat
			uzupełniający kurs specjalistyczny wydawcy środków strzałowych	5 lat		
3.	sygnalista szybowy	6 miesięcy pracy w szybowych brygadach remontowo-konserwacyjnych oraz 6 miesięcy szkolenia praktycznego pod nadzorem sygnalisty szybowego	kurs specjalistyczny sygnalisty szybowego	bezterminowo		21 lat
4.	maszynista maszyn wyciągowych	6 miesięcy pracy na stanowisku sygnalisty szybowego, 6 miesięcy pracy wykonywania czynności konserwatora maszyn wyciągowych oraz 6 miesięcy szkolenia praktycznego w zakresie kierowania maszyną wyciągową przy ciągnieniu urobku pod nadzorem maszynisty maszyn wyciągowych	kurs specjalistyczny maszynisty maszyn wyciągowych	bezterminowo		21 lat
5.	rewident urządzeń wyciągowych	2 lata pracy przy urządzeniach wyciągowych	kurs specjalistyczny rewidenta urządzeń wyciągowych	bezterminowo		21 lat
6.	operator maszyn do robót strzałowych oraz pojazdów do przewozu osób lub środków strzałowych pod ziemią	12 miesięcy pracy pod ziemią w ruchu podziemnego zakładu górniczego	kurs specjalistyczny operatora określonej specjalności	bezterminowo		21 lat
7.	maszynista: lokomotyw pod ziemią, kolejek podwieszanych pod ziemią lub kolejek spągowych pod ziemią	2 lata pracy pod ziemią w ruchu podziemnego zakładu górniczego	kurs specjalistyczny maszynisty określonej specjalności	bezterminowo		21 lat

Lp.	Osoby wykonujące czynności specjalistyczne	Praktyka zawodowa (staż pracy lub okres szkolenia praktycznego na stanowisku oraz rodzaj wykonywanych czynności)	Kurs specjalistyczny lub kursy specjalistyczne	Okresy ważności zaświadczeń o ukończeniu kursów specjalistycznych	Dodatkowe kwalifikacje	Minimalny wiek
8.	rewident urządzeń systemów łączności, alarmowania i bezpieczeństwa	12 miesięcy pracy pod ziemią w ruchu podziemnego zakładu górniczego pod nadzorem upoważnionego rewidenta urządzeń systemów łączności, alarmowania i bezpieczeństwa	kurs specjalistyczny rewidentów urządzeń systemów łączności, alarmowania i bezpieczeństwa oraz	5 lat		21 lat
			w przypadku zatrudnienia w wyrobiskach zagrożonych wybuchem przy eksploatacji urządzeń budowy przeciwwybuchowej: kurs specjalistyczny eksploatacji urządzeń budowy przeciwwybuchowej	5 lat		
9.	elektromonter maszyn i urządzeń elektrycznych o napięciu do 1 kV pod ziemią	12 miesięcy pracy pod ziemią w ruchu podziemnego zakładu górniczego pod nadzorem upoważnionego elektromontera maszyn i urządzeń elektrycznych o napięciu do 1 kV	w przypadku zatrudnienia w wyrobiskach zagrożonych wybuchem przy eksploatacji urządzeń budowy przeciwwybuchowej: kurs specjalistyczny eksploatacji urządzeń budowy przeciwwybuchowej	5 lat	kwalifikacje elektromontera	18 lat
10.	elektromonter maszyn i urządzeń elektrycznych o napięciu powyżej 1 kV pod ziemią	12 miesięcy pracy pod ziemią w ruchu podziemnego zakładu górniczego pod nadzorem upoważnionego elektromontera maszyn i urządzeń elektrycznych o napięciu powyżej 1 kV	w przypadku zatrudnienia w wyrobiskach zagrożonych wybuchem przy eksploatacji urządzeń budowy przeciwwybuchowej: kurs specjalistyczny eksploatacji urządzeń budowy przeciwwybuchowej	5 lat	kwalifikacje elektromontera	21 lat

Tabela nr 2. Osoby wykonujące czynności specjalistyczne w ruchu odkrywkowego zakładu górniczego

Lp.	Osoby wykonujące czynności specjalistyczne	Praktyka zawodowa (staż pracy lub okres szkolenia praktycznego na stanowisku oraz rodzaj wykonywanych czynności)	Kurs specjalistyczny lub kursy specjalistyczne	Okresy ważności zaświadczeń o ukończeniu kursów specjalistycznych	Minimalny wiek
1.	strzałowy	2 lata pracy w ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w charakterze górnika lub wiertacza otworów strzałowych	podstawowy kurs specjalistyczny techniki strzałowej w zakresie metod strzelania, a następnie (w okresie 5 lat od ukończenia tego kursu)	bezterminowo	21 lat
			uzupełniający kurs specjalistyczny techniki strzałowej w zakresie metod strzelania	5 lat	
2.	wydawca środków strzałowych	2 lata pracy w ruchu odkrywkowego zakładu górniczego w charakterze górnika lub wiertacza otworów strzałowych, w tym 3 miesiące pracy w charakterze pomocnika wydawcy środków strzałowych	podstawowy kurs specjalistyczny wydawcy środków strzałowych, a następnie (w okresie 5 lat od ukończenia tego kursu)	bezterminowo	21 lat
			uzupełniający kurs specjalistyczny wydawcy środków strzałowych	5 lat	

Tabela nr 3. Osoby wykonujące czynności specjalistyczne w ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny otworami wiertniczymi, zakładu wykonującego roboty geologiczne w ramach poszukiwania i rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla[1)]

Lp.	Osoby wykonujące czynności specjalistyczne	Praktyka zawodowa (staż pracy lub okres szkolenia praktycznego na stanowisku oraz rodzaj wykonywanych czynności)	Kurs specjalistyczny lub kursy specjalistyczne	Okresy ważności zaświadczeń o ukończeniu kursów specjalistycznych	Dodatkowe kwalifikacje	Minimalny wiek
1.	strzałowy	2 lata pracy w ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny otworami wiertniczymi, zakładu wykonującego roboty geologiczne lub zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla	podstawowy kurs specjalistyczny techniki strzałowej w zakresie metod strzelania, a następnie (w okresie 5 lat od ukończenia tego kursu)	bezterminowo		21 lat
			uzupełniający kurs specjalistyczny techniki strzałowej w zakresie metod strzelania	5 lat		
2.	wydawca środków strzałowych	2 lata pracy w ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny otworami wiertniczymi, zakładu wykonującego roboty geologiczne lub zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla	podstawowy kurs specjalistyczny wydawcy środków strzałowych, a następnie (w okresie 5 lat od ukończenia tego kursu)	bezterminowo		21 lat
			uzupełniający kurs specjalistyczny wydawcy środków strzałowych	5 lat		
3.	operator agregatów cementacyjnych, zasobników oraz urządzeń do intensyfikacji wydobycia ropy naftowej i gazu ziemnego albo składowania dwutlenku węgla	12 miesięcy pracy w ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny otworami wiertniczymi, zakładu wykonującego roboty geologiczne lub zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla	kurs specjalistyczny w zakresie obsługi: agregatów cementacyjnych, zasobników oraz urządzeń do intensyfikacji wydobycia ropy naftowej i gazu ziemnego albo składowania dwutlenku węgla	bezterminowo		21 lat
4.	elektromonter maszyn i urządzeń elektrycznych o napięciu do 1 kV	3 miesiące pracy w ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny otworami wiertniczymi, zakładu wykonującego roboty geologiczne lub zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla, pod nadzorem upoważnionego elektromontera maszyn i urządzeń elektrycznych o napięciu do 1 kV	w przypadku zatrudnienia w przestrzeniach zagrożonych wybuchem przy eksploatacji urządzeń budowy przeciwwybuchowej: kurs specjalistyczny eksploatacji urządzeń budowy przeciwwybuchowej	5 lat	kwalifikacje elektromontera	18 lat
5.	elektromonter maszyn i urządzeń elektrycznych o napięciu powyżej 1 kV	3 miesiące pracy w ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny otworami wiertniczymi, zakładu wykonującego roboty geologiczne lub zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla, pod nadzorem upoważnionego elektromontera maszyn i urządzeń elektrycznych o napięciu powyżej 1 kV	w przypadku zatrudnienia w przestrzeniach zagrożonych wybuchem przy eksploatacji urządzeń budowy przeciwwybuchowej: kurs specjalistyczny eksploatacji urządzeń budowy przeciwwybuchowej	5 lat	kwalifikacje elektromontera	21 lat

[1)] Użyte w niniejszej tabeli pojęcie „zakład wykonujący roboty geologiczne” oznacza zakład wykonujący roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze.

Załącznik nr 7

WZÓR ŚWIADECTWA STWIERDZAJĄCEGO POSIADANIE KWALIFIKACJI

...., dnia ..... 20.... r.
(godło Rzeczypospolitej Polskiej oraz nazwa organu) (miejscowość)

ŚWIADECTWO

Na podstawie art. 58 ust. ..... pkt ..... lit. ..... tiret ..... ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i ...) stwierdza się, że:

Pan/i .....

numer PESEL (w przypadku jego braku: numer i seria dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość)

.....

posiada kwalifikacje do wykonywania czynności

.....

.....

.....

.....

Nr ....
(nazwa organu oraz podpis)

okrągła pieczęć organu

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Aktywów Państwowych w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego, zwane dalej „projektem”, stanowi wykonanie upoważnienia, zawartego w art. 69a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …), zwanej dalej „Pgg”.

Stosownie do art. 69a ust. 1 Pgg, minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe wymagania:
   a) dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4 Pgg, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 i 4–7 Pgg,
   b) w zakresie określonym w art. 56 pkt 2-4 i 7 Pgg, które są obowiązane spełniać osoby wykonujące czynności, o których mowa w art. 53 ust. 5 Pgg, w tym okresy ważności zaświadczeń o odbyciu kursów specjalistycznych, oraz zagadnienia objęte badaniami psychologicznymi, o których mowa w art. 56 pkt 5 Pgg;
2) wymagania dotyczące ustalania składów komisji egzaminacyjnych i zespołów egzaminacyjnych;
3) wysokość wynagrodzenia przysługującego osobom wchodzącym w skład komisji egzaminacyjnych;
4) wzór świadectwa stwierdzającego posiadanie kwalifikacji.

Określając wymagania, o których mowa w art. 69a ust. 1 Pgg, minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin uwzględnia klasyfikację zawodów szkolnictwa branżowego oraz kieruje się odpowiednio potrzebą zapewnienia prawidłowego wykonywania czynności zawodowych i potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w zakładach albo zakładach górniczych, a także adekwatności przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego do usytuowania w schemacie organizacyjnym zakładu górniczego, zakładu albo podmiotu zawodowo trudniącego się ratownictwem górniczym oraz adekwatności zakresu zagadnień objętych badaniami psychologicznymi oraz pozostałych wymagań do wykonywanych czynności specjalistycznych, oraz rodzaju zagrożeń związanych z wykonywaniem czynności w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego, a także zapewnienia adekwatności składów komisji egzaminacyjnych i zespołów egzaminacyjnych do zakresu wymagań podlegających sprawdzeniu podczas egzaminu, ustalenia wynagrodzenia odpowiadającego nakładowi pracy osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnych, komunikatywności treści oraz wzorów świadectw stwierdzających posiadanie kwalifikacji.

Ww. zagadnienia są dotychczas uregulowane w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego (Dz. U. poz. 1229), zwanym dalej „RMŚ”. Potrzeba opracowania nowego rozporządzenia wynika ze zmiany systemu kwalifikacji górniczych, dokonanego na mocy ustawy z dnia ..... o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Zmiany obejmują wszystkie kwalifikacje do wykonywania czynności w kierownictwie (tj. w kierownictwie ruchu lub w kierownictwie działu ruchu) lub w dozorze (tj. w dozorze lub w wyższym dozorze) ruchu zakładu górniczego lub zakładu. W wyniku wprowadzonych zmian:

1) wszystkie osoby wykonujące czynności w kierownictwie lub dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu są obowiązane posiadać kwalifikacje określone w Pgg,

a wykonywanie tych czynności wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji w drodze świadectwa wydanego przez organ nadzoru górniczego po przeprowadzeniu egzaminu;

2) wszystkie nazwy działów ruchu i specjalności w dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu są określone enumeratywnie w Pgg.

W konsekwencji, w przepisach projektowanego rozporządzenia Ministra Aktywów Państwowych w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego określono wymagania w zakresie przygotowania zawodowego oraz doświadczenia zawodowego dla wszystkich osób kierownictwa i dozoru ruchu we wszystkich zakładach górniczych i zakładach.

Konstruując projekt, utrzymano sprawdzone rozwiązania, dotyczące w szczególności ustalania składów komisji egzaminacyjnej i zespołu egzaminacyjnego oraz wzoru świadectwa stwierdzającego posiadanie kwalifikacji.

W § 7 ust. 2 projektu ujęto rozwiązanie dotyczące przedłużenia ważności powtarzanych okresowo specjalistycznych kursów i szkoleń w przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego, ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, na obszarze występowania któregokolwiek z tych stanów. Analogiczne rozwiązania zostały przyjęte w 2020 r. w drodze nowelizacji rozporządzeń:

1) Ministra Gospodarki z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu odkrywkowego zakładu górniczego (Dz. U. poz. 1008 oraz z 2020 r. poz. 1171, z późn. zm.);
2) Ministra Energii z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu podziemnych zakładów górniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1118, z 2019 r. poz. 1880 oraz z 2020 r. poz. 1094, z późn. zm.);
3) Ministra Energii z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie ratownictwa górniczego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1418).

W § 10 projektu podwyższono stawki wynagrodzenia przysługującego osobom wchodzącym w skład komisji egzaminacyjnej, co wynika z potrzeby uaktualnienia tych stawek i zachęcenia przedstawicieli przedsiębiorców do udziału w pracach komisji egzaminacyjnej.

W kwestii szczegółowych wymagań dotyczących kwalifikacji w projekcie określono:

1) w załączniku nr 1 do rozporządzenia – szczegółowe wymagania dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4 Pgg, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55 Pgg, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 Pgg (tj. osoby kierownictwa i dozoru ruchu w zakładach górniczych i zakładach);
2) w załączniku nr 2 do rozporządzenia – szczegółowe wymagania dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4 Pgg, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55 Pgg, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności mierniczego górniczego;
3) w załączniku nr 3 do rozporządzenia – szczegółowe wymagania dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4 Pgg, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55 Pgg, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności geologa górniczego;
4) w załączniku nr 4 do rozporządzenia – szczegółowe wymagania dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4 Pgg, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55 Pgg, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności geofizyka górniczego;

5) w załączniku nr 5 do rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 Pgg, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55 Pgg, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności kierownictwa w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym;
6) w załączniku nr 6 do rozporządzenia, szczegółowe wymagania w zakresie określonym w art. 56 pkt 2–4 i 7 Pgg, które są obowiązane spełniać osoby wykonujące czynności, o których mowa w art. 53 ust. 5 Pgg, w tym okresy ważności zaświadczeń o odbyciu kursów specjalistycznych.

Szczegółowe wymagania w zakresie przygotowania zawodowego oraz doświadczenia zawodowego bazują na sprawdzonych rozwiązaniach, ujętych w RMŚ, dostosowanych do aktualnego stanu prawnego. Zaproponowane zmiany wynikają ponadto z doświadczeń organów nadzoru górniczego nabytych w procesie stwierdzania kwalifikacji oraz w ramach sprawowania nadzoru i kontroli nad ruchem zakładów górniczych i zakładów, w szczególności podczas wyjaśniania przyczyn i okoliczności niebezpiecznych zdarzeń i wypadków w tym ruchu.

W związku z powyższym, w projekcie:

1) uwzględniono zmiany w zakresie przepisów dotyczących szeroko rozumianego szkolnictwa, tj.:
   a) klasyfikację zawodów szkolnictwa branżowego,
   b) zmiany w zakresach studiów, w szczególności studiów w zakresie geologii i geologii górniczej;
2) w wymaganiach dla osób wykonujących czynności w podziemnych zakładach górniczych w (1) wyższym dozorze ruchu w specjalnościach: górniczej, elektrycznej i mechanicznej oraz (2) kierownictwie działów ruchu: górniczego, techniki strzałowej, tąpań, wentylacji, energomechanicznego i energomechanicznego do spraw obiektów podstawowych, uwzględniono praktykę uzyskaną w dziale bezpieczeństwa i higieny pracy w odpowiedniej specjalności merytorycznej;
3) w wymaganiach dla kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych zaproponowano dodanie studiów w zakresie geofizyki, co stanowi częściowe uwzględnienie petycji w tym zakresie; ponadto zaproponowano dokonanie następujących zmian dotyczących wymagań:
   a) w zakresie przygotowania zawodowego – rezygnację z wymogu ukończenia studiów w zakresie inżynierii środowiska, ochrony środowiska, leśnictwa i ogrodnictwa, uznając, że ukończenie studiów w tych zakresach, ponieważ nie dają wystarczających podstaw do kierowania ruchem odkrywkowego zakładu górniczego,
   b) w zakresie doświadczenia zawodowego – rezygnację z wymogu posiadania praktyki zawodowej w specjalności budowlanej, ponieważ ten rodzaj praktyki zawodowej nie daje wystarczających podstaw do kierowania ruchem odkrywkowego zakładu górniczego,
4) w wymaganiach dla kierownika ruchu zakładu górniczego w otworowych zakładach górniczych oraz kierownika ruchu zakładu w zakładach wykonujących roboty geologiczne dla osób nieposiadających tytułu magistra inżyniera lub inżyniera po studiach w zakresie górnictwa określono wymóg ukończenia studiów podyplomowych w zakresie górnictwa otworowego lub wiertnictwa; powyższe podyktowane jest doświadczeniem organów nadzoru górniczego, że ukończenie studiów w innych zakresach, pomimo praktyki zawodowej nie daje wystarczających podstaw do kierowania ruchem otworowego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne.

Na podstawie art. 50b-50d ustawy z dnia ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334), zwanej dalej „ustawą", została przeprowadzona ocena zapewniania proporcjonalności, uzasadnionego i niedyskryminującego charakteru przepisów projektu, stanowiących przepisy regulacyjne w rozumieniu ww. przepisów ustawy.

Przeprowadzając ocenę przepisów projektu z zasadą proporcjonalności wzięto pod uwagę kryteria oceny, wskazane w art. 50b ust. 3-6 ustawy.

Wymagania dotyczące kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego zostały określone w celu służącym interesowi publicznemu w postaci zapewnienia wykonywania czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu przez osoby posiadające wiedzę i umiejętności niezbędne do prawidłowego i bezpiecznego wykonywania tych czynności, co zapewni bezpieczeństwo i zdrowie osób, jak również utrzymanie bezpieczeństwa powszechnego i środowiska. Nie ma innej możliwości osiągnięcia założonego celu na podstawie obowiązujących przepisów. Przepisy projektu są adekwatne do założonego celu i wraz z przepisami Pgg stanowią kompleksowe rozwiązania w dziedzinie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego, realizujące cel służący interesowi publicznemu.

Wykonywanie górniczych zawodów regulowanych wymaga posiadania kwalifikacji określonych w przepisach Pgg oraz projektu, stwierdzonych lub sprawdzonych w trybie określonym Pgg, ewentualnie uznanych w trybie określonym przepisami ustawy. Mając powyższe na uwadze oraz fakt, że w przepisach projektu nie określono wymagań ograniczających możliwość uzyskania przygotowania zawodowego (wykształcenia) lub doświadczenia zawodowego (praktyki) do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określenie tych wymagań wpływa w nieznacznym stopniu na ograniczenie swobodnego przepływu osób i usług w Unii Europejskiej. Jednocześnie nie ma możliwości zastosowania mniej restrykcyjnych środków dla osiągnięcia ww. celu służącego interesowi publicznemu.

Przepisy projektu utrzymują dotychczasowe rozwiązania dotyczące kwalifikacji górniczych, określone w przepisach aktualnie obowiązującego RMŚ, w szczególności co do określenia wymagań dotyczących kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego lub doświadczenia zawodowego, w związku z czym przewiduje się utrzymanie dotychczasowego poziomu realizacji celu służącego interesowi publicznemu.

Wymagania w zakresie kwalifikacji górniczych, przewidziane w przepisach projektu, zostały określone na poziomie zapewniającym bezpieczne wykonywanie czynności wymagających posiadania przedmiotowych kwalifikacji. Jednocześnie wymagania dotyczące kwalifikacji górniczych w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego, zostały określone z uwzględnieniem złożoności i odpowiedzialności powierzonej osobom, obowiązanym do spełniania tych wymagań. Taki sposób określenia wymagań wynika również z wytycznych do wydania projektowanego rozporządzenia, określonych w art. 69a Pgg.

W wyniku powyższej oceny projektowanych przepisów regulacyjnych pod kątem realizacji zasady proporcjonalności ustalono, że przepisy te są odpowiednie do osiągnięcia założonego celu służącego interesowi publicznemu i nie wykraczają poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tego celu.

Przeprowadzając ocenę przepisów projektu z zasadą uzasadnionego charakteru wzięto pod uwagę kryteria oceny, wskazane w art. 50c ustawy. Jak wskazano powyżej, wymagania dotyczące kwalifikacji górniczych zostały określone w sposób zapewniający wykonywanie czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu przez osoby posiadające wiedzę i umiejętności niezbędne do prawidłowego i bezpiecznego wykonywania tych czynności,

co będzie służyło zapewnieniu bezpieczeństwa i zdrowia osób, jak również utrzymaniu bezpieczeństwa powszechnego i środowiska. Z uwagi na powyższe, stwierdzono, że przepisy projektu realizują w pełni zasadę uzasadnionego charakteru.

Ponadto, przepisy projektu nie są bezpośrednio albo pośrednio dyskryminujące ze względu na przynależność państwową lub miejsce zamieszkania, w związku z czym stwierdzono, że są one zgodne z zasadą niedyskryminującego charakteru.

Należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektu, środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), zostało umieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie będzie miał wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców w zakresie prowadzonej działalności.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Nazwa projektu: Rozporządzenie Ministra Aktywów Państwowych w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące:** Ministerstwo Aktywów Państwowych **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu:** **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu:** Anna Grabowska, Departament Prawny, Wyższy Urząd Górniczy, tel. (32) 736 18 69, a.grabowska@wug.gov.pl	**Data sporządzenia** 10 lutego 2023 r. **Źródło** Nie dotyczy **Nr w Wykazie prac**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba opracowania nowego rozporządzenia wynika ze zmiany stanu prawnego, dokonanego na mocy ustawy z dnia ..... o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). W wyniku wprowadzonych zmian:

1) wszystkie osoby wykonujące czynności w kierownictwie lub dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu są obowiązane posiadać kwalifikacje określone w Pgg, a wykonywanie tych czynności wymaga stwierdzenia posiadania kwalifikacji w drodze świadectwa wydanego przez organ nadzoru górniczego po przeprowadzeniu egzaminu;
2) wszystkie nazwy działów ruchu i specjalności w dozorze ruchu zakładu górniczego lub zakładu są określone enumeratywnie w Pgg.

Obowiązujące dotychczas rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego (Dz. U. poz. 1229), wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 69 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i ...), zwanej dalej „Pgg", nieobowiązującego już w odniesieniu do kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego, określa wymagania dla ograniczonego kręgu osób kierownictwa i dozoru ruchu zakładu górniczego lub zakładu. W konsekwencji, wymagania w zakresie przygotowania zawodowego oraz doświadczenia zawodowego dla wszystkich osób kierownictwa i dozoru ruchu we wszystkich rodzajach zakładów górniczych i zakładów powinny zostać określone w nowych przepisach rozporządzenia Ministra Aktywów Państwowych w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego, wydanego na podstawie art. 69a Pgg.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie nowego rozporządzenia w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego przez Ministra Aktywów Państwowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby ubiegające się o stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności wskazanych w art. 53 ust. 1 Pgg	We wszystkich nadzorowanych zakładu górniczego i zakładach oraz podmiotach na dzień 31 grudnia 2019 r. zatrudnionych było 183 121 osób, z czego kilkadziesiąt tysięcy to osoby wykonujące	Dane własne Wyższego Urzędu Górniczego, zwanego dalej „WUG", wynikające ze statystyki prowadzonej przez WUG, w	Określenie wymagań dotyczących kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego

	czynności, których dotyczy projekt	tym liczby stwierdzeń kwalifikacji do wykonywania czynności, oraz informacji pozyskiwanych w ramach nadzoru i kontroli, sprawowanej przez organy nadzoru górniczego	
Organy administracji rządowej	Organy nadzoru górniczego, stwierdzające posiadanie kwalifikacji do wykonywania czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu, wymienionych w art. 58 ust. 1 i 2 Pgg i nadzorujące wykonywanie czynności wymienionych w art. 53 ust. 1 Pgg (Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, 10 dyrektorów okręgowych urzędów górniczych)	Przepisy powszechnie obowiązujące	Określenie kryteriów dopuszczenia do egzaminu przeprowadzanego przez komisje egzaminacyjne powołane przez właściwe organy nadzoru górniczego oraz kryteriów kontroli dopuszczalności wykonywania czynności wymagających posiadania kwalifikacji określonych w projekcie
Przedsiębiorcy górniczy	Wszystkie podmioty prowadzące działalność regulowaną działem VI Pgg, w tym: 43 podziemne zakłady górnicze 22 zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg 10 odkrywkowych zakładów górniczych prowadzących działalność dotyczącą złóż kopalin objętych własnością górniczą 95 zakładów górniczych wydobywających	Dane własne WUG	Zapewnienie wykwalifikowanej kadry.

	kopaliny otworami wiertniczymi 186 zakładów wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 Pgg		
Podmioty zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym	3	Dane publicznie dostępne	Określenie wymagań dla wykonywania niektórych czynności w tych podmiotach.
Uczelnie prowadzące studia lub studia podyplomowe albo przeprowadzające egzaminy uzupełniające w zakresie określonym w projekcie	Kilkanaście	Dane publicznie dostępne	Możliwość określenia oferty edukacyjnej tych uczelni dla osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu.
Szkoły prowadzące kształcenie w zakresie określonym w projekcie	Kilkadziesiąt	Dane publicznie dostępne	Możliwość określenia oferty edukacyjnej tych szkół dla osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu.
Jednostki prowadzące szkolenia specjalistyczne w zakresie określonym w projekcie	Liczba zmienna (od kilkunastu do kilkudziesięciu)	Dane publicznie dostępne	Możliwość określenia oferty edukacyjnej tych jednostek dla osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Konsultacje publiczne projektu rozporządzenia trwały 14 dni. Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom.

Projekt został rozesłany do reprezentatywnych organizacji związkowych oraz reprezentatywnych organizacji pracodawców w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), tj. do:

1) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność";
2) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
3) Forum Związków Zawodowych, w tym do zrzeszonej w tym podmiocie górniczej struktury związkowej: Porozumienia Związków Zawodowych „KADRA";
4) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
5) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan";
6) Business Centre Club – Związku Pracodawców;
7) Związku Rzemiosła Polskiego.

W ramach konsultacji projekt został też skierowany do następujących podmiotów:

1) Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego;
2) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa;
3) Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowego;
4) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa.

Projekt został także przekazany do zaopiniowania przez:

1) Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego zgodnie z ustawą z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759);
2) 16 marszałków województw.

Wyniki konsultacji zostały przedstawione w raporcie z konsultacji.

Z uwagi na zakres przedmiotowy projektu, nie podlega on opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0

	i osoby niepełnosprawne							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków w ujęciu niepieniężnym.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków w ujęciu niepieniężnym.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby starsze i osoby niepełnosprawne	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków w ujęciu niepieniężnym.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Projektowana regulacja jest konsekwencją zmian w Pgg i utraty mocy obowiązującej przez rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy, ponieważ zapewni wykonywanie czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu przez wykwalifikowaną kadrę.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: bezpieczeństwo pracy	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja efektów projektu będzie następowała na bieżąco w toku prac komisji egzaminacyjnych oraz w ramach nadzoru i kontroli, sprawowanej przez organy nadzoru górniczego.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Nie dotyczy.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A K L I M A T U I Ś R O D O W I S K A [1)]

z dnia

w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów

Na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania dotyczące dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów.

§ 2. 1. W dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów określa się złoże w:

1) jego naturalnych granicach lub
2) granicach wyznaczonych przez zastosowanie granicznych wartości parametrów definiujących złoże i jego granice, lub
3) jego wydzielonej części, jeżeli eksploatacja wydzielonej części złoża węglowodorów nie zagrozi racjonalnemu wykorzystaniu złoża węglowodorów i złóż sąsiednich.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 89 ust. 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. − Prawo geologiczne i górnicze, zwanej dalej „ustawą”, w nowej dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzonej dla części złoża węglowodorów przewidzianej do zagospodarowania pozostawia się nazwę złoża węglowodorów uzupełnioną o kolejną cyfrę arabską, począwszy od cyfry 1.

3. W przypadku o którym mowa w art. 89 ust. 6 ustawy, nazwa nowego złoża węglowodorów w tej dokumentacji może być co najwyżej dwuczłonowa, z tym że co najmniej jeden człon odnosi się do nazwy jednego z poprzednich złóż.

§ 3. W dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów określa się wyniki prac geologicznych wcześniej przeprowadzonych w przestrzeni określonej w tej dokumentacji.

[1)] Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 1949).

§ 4. W dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów w granicach projektowanego obszaru górniczego określa się:

1) optymalny wariant racjonalnego wykorzystania zasobów złoża węglowodorów, w szczególności przez kompleksowe i racjonalne wykorzystanie kopaliny głównej, kopaliny współwystępującej i kopalin towarzyszących, z uwzględnieniem:
   a) geologicznych warunków występowania złoża węglowodorów,
   b) technicznych możliwości oraz ekonomicznych uwarunkowań wydobywania węglowodorów,
   c) przewidywanego sposobu likwidacji zakładów górniczych, ochrony środowiska, ochrony zasobów pozostawionych w złożu po zakończeniu eksploatacji oraz rekultywacji gruntów po działalności górniczej na obszarach lądowych i prowadzenia działań mających na celu przywrócenie wartości użytkowych lub przyrodniczych na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, w tym usunięcia posadowionej na dnie morza infrastruktury podwodnej;
2) działania niezbędne w zakresie ochrony środowiska, w tym technologię eksploatacji zapewniającą ograniczenie ujemnych wpływów na środowisko;
3) sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów.

§ 5. W dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów określa się sposób udostępnienia i wydobywania zasobów złoża węglowodorów, który umożliwi zagospodarowanie w przyszłości części złoża węglowodorów nieobjętej zagospodarowaniem i zagospodarowanie zasobów złóż występujących w sąsiedztwie tego złoża.

§ 6. W dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzonym w związku z zakończeniem eksploatacji i rozliczeniem zasobów złoża lub jego części określa się sposób wykorzystania złoża lub jego części do działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji lub podziemnym składowaniu odpadów, jeśli jest ona przewidziana.

§ 7. 1. Dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów sporządza się z podziałem na część tekstową geologiczną i inwestycyjną, część graficzną geologiczną i inwestycyjną oraz część tabelaryczną, niezależnie od kategorii rozpoznania złoża, w postaci:

1) maszynopisu lub wydruku komputerowego;

2) dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57).

2. Część tekstowa dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów zawiera:

1) karty i zestawienia:

a) kartę tytułową dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, dla złóż gazu ziemnego, ropy naftowej oraz ich naturalnych pochodnych, a także metanu występującego w złożach węgla kamiennego jako kopalina główna, której wzór określa załącznik nr 1 do rozporządzenia,

b) zestawienie zasobów geologicznych, w tym zasobów bilansowych i zasobów pozabilansowych, zasobów wydobywalnych, zasobów przemysłowych i zasobów nieprzemysłowych złoża węglowodorów według kategorii rozpoznania złoża, dla złóż gazu ziemnego, ropy naftowej oraz ich naturalnych pochodnych, którego wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia,

c) zestawienie zasobów wydobywalnych, zasobów przemysłowych i zasobów nieprzemysłowych metanu występującego w złożu węgla kamiennego jako kopalina główna, dla złóż metanu występującego w złożach węgla kamiennego jako kopalina główna, którego wzór określa załącznik nr 3 do rozporządzenia,

d) kartę informacyjną złoża węglowodorów, dla złóż gazu ziemnego, ropy naftowej oraz ich naturalnych pochodnych, a także metanu występującego w złożach węgla kamiennego jako kopalina główna, której wzór określa załącznik nr 4 do rozporządzenia,

e) kartę informacyjną dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów albo dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, dla złóż gazu ziemnego, ropy naftowej oraz ich naturalnych pochodnych, a także metanu występującego w złożach węgla kamiennego jako kopalina główna, której wzór określa załącznik nr 5 do rozporządzenia,

f) zestawienie dat i numerów decyzji zatwierdzających lub zawiadomień o przyjęciu bez zastrzeżeń wcześniejszych dokumentacji geologicznych złoża węglowodorów i dodatków do dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów oraz decyzji zatwierdzających dokumentacje geologiczno-inwestycyjne złoża węglowodorów i dodatków do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, dla

złóż gazu ziemnego, ropy naftowej oraz ich naturalnych pochodnych, a także metanu występującego w złożach węgla kamiennego jako kopalina główna, którego wzór określa załącznik nr 6 do rozporządzenia;

2) spis rozdziałów;

3) część opisową geologiczną z podziałem na rozdziały określające:

a) cel sporządzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów,

b) położenie administracyjne złoża węglowodorów, charakterystykę geograficzną położenia złoża węglowodorów (położenie złoża, zagospodarowanie terenu, charakterystykę stanu środowiska i jego ochrony, stan zagospodarowania złoża i jego otoczenia),

c) stan i sposób rozpoznania złoża węglowodorów, a w złożach eksploatowanych - stan i sposób eksploatacji złoża węglowodorów,

d) warunki geologiczne występowania złoża węglowodorów (stratygrafia, tektonika),

e) charakterystykę geologiczną złoża węglowodorów, jego położenia, formy, budowy, właściwości zbiornikowych dla złoża węglowodorów, a w przypadku złoża metanu występującego w złożach węgla kamiennego jako kopalina główna - charakterystykę metanonośności węgla i serii węglonośnej,

f) charakterystykę rodzaju i jakości kopaliny głównej, kopalin towarzyszących i kopaliny współwystępującej wydobytej ze złoża węglowodorów, współwystępujących użytecznych pierwiastków śladowych oraz właściwości technologiczne kopalin i możliwe kierunki ich wykorzystania,

g) wyniki badań i charakterystykę warunków geologiczno-górniczych złoża węglowodorów, w szczególności hydrogeologicznych, geologiczno-inżynierskich, gazowych i geotermicznych, w zakresie niezbędnym dla projektowania, prowadzenia i zakończenia eksploatacji oraz wykorzystania terenu po zakończeniu działalności górniczej i rekultywacji tego terenu, a w złożu węglowodorów przewidzianym do podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji i podziemnego składowania odpadów - w zakresie niezbędnym do projektowania takiej działalności,

h) dane dotyczące budowy złoża węglowodorów, warunków jego występowania, jakości kopaliny oraz przedstawienie właściwości skał otaczających złoże węglowodorów, które uwzględnia się przy ocenie wpływu eksploatacji na

środowisko, a także występujących w złożu węglowodorów substancji szkodliwych dla środowiska,

i) sposób określenia granic złoża węglowodorów i jego parametrów przyjętych do obliczenia zasobów złoża węglowodorów, uzasadnienie wyboru metody obliczenia zasobów złoża węglowodorów oraz przyjęty sposób klasyfikacji zasobów złoża węglowodorów z uwagi na stopień rozpoznania złoża węglowodorów,

j) zasoby złoża węglowodorów wraz z dokładnością ich oszacowania:
   - zasoby złoża kopaliny głównej z podziałem na:
     - – zasoby bilansowe,
     - – zasoby pozabilansowe - w przypadku ich dokumentowania,
     - – zasoby wydobywalne,
   - zasoby kopalin towarzyszących i kopaliny współwystępującej wydobytej ze złoża węglowodorów z podziałem na:
     - – zasoby bilansowe,
     - – zasoby pozabilansowe - w przypadku ich dokumentowania,
     - – zasoby wydobywalne,
   - zasoby współwystępujących użytecznych pierwiastków śladowych,

k) rozliczenie zasobów złoża węglowodorów w stosunku do zasobów udokumentowanych w ostatniej dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów lub dodatku do dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów zatwierdzonych lub przyjętych bez zastrzeżeń albo w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów lub dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów i zawierające wyjaśnienie stwierdzonych różnic,

l) warunki ochrony złoża węglowodorów oraz obszar wymagający ochrony przed działaniem uniemożliwiającym zagospodarowanie złoża węglowodorów,

m) przewidywany sposób wykorzystania złoża lub jego części do działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji lub podziemnym składowaniu odpadów,

n) spis literatury i materiałów archiwalnych wykorzystanych do opracowania dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów;

4) część opisową inwestycyjną z podziałem na rozdziały określające:

a) charakterystykę uwarunkowań geograficznych, prawnych i ochrony środowiska wpływających na możliwość eksploatacji złoża węglowodorów lub części złoża węglowodorów oraz na lokalizację obiektów zakładu górniczego,
b) granice projektowanego obszaru górniczego i terenu górniczego wraz z uzasadnieniem granic zamierzonej eksploatacji,
c) miejsce i sposób udostępnienia złoża węglowodorów, proponowane systemy eksploatacji kopaliny głównej, kopalin towarzyszących i kopaliny współwystępującej z uwzględnieniem warunków geologiczno-górniczych, w szczególności hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich, wraz ze spodziewanymi dopływami wody, sposobami odwadniania i jakością odpompowywanej wody oraz wpływu zamierzonej eksploatacji na powierzchnię terenu i obiekty budowlane, a w przypadku obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej - wpływu zamierzonej eksploatacji na dno morza oraz posadowioną na nim infrastrukturę,
d) zagrożenia mogące wpłynąć na bezpieczeństwo eksploatacji i ochronę zasobów oraz sposób przeciwdziałania tym zagrożeniom,
e) przewidywaną wielkość wydobycia węglowodorów, w szczególności w przedziałach rocznych,
f) warunki wtłaczania wód do górotworu, jeżeli w związku z wydobywaniem węglowodorów ze złoża projektuje się wtłaczanie wód do górotworu,
g) proponowane sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów,
h) kryteria klasyfikacji zasobów złoża węglowodorów do zasobów przemysłowych lub zasobów nieprzemysłowych przy istniejących uwarunkowaniach geologicznych, technicznych i ekonomicznych oraz sposób ustalania i wielkość zasobów przemysłowych i zasobów nieprzemysłowych wraz ze wskazaniem zakresu ich możliwych zmian,
i) stopień wykorzystania zasobów przemysłowych wraz z uzasadnieniem,
j) stopień zamierzonego wykorzystania zasobów kopalin towarzyszących i współwystępujących oraz odzyskiwalnych składników współwystępujących i towarzyszących, w tym toksycznych,
k) sposób i zakres ochrony zasobów nieprzemysłowych oraz warunki niezbędne dla ich przekwalifikowania do zasobów przemysłowych w wyniku prowadzonej eksploatacji złoża węglowodorów,

l) przewidywany sposób likwidacji zakładu górniczego, ochrony zasobów pozostawionych w złożu po zakończeniu eksploatacji oraz przewidywany sposób rekultywacji gruntów po działalności górniczej na obszarach lądowych i prowadzenia działań mających na celu przywrócenie wartości użytkowych lub przyrodniczych na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, w tym usunięcia posadowionej na dnie morza infrastruktury podwodnej,

m) charakterystykę warunków ekonomicznych prowadzenia eksploatacji złoża węglowodorów i wykorzystania złoża węglowodorów, a w przypadku gdy te czynniki decydują o klasyfikacji zasobów złoża węglowodorów do zasobów przemysłowych i zasobów nieprzemysłowych - szczegółową analizę ekonomiczną prowadzenia eksploatacji złoża węglowodorów i wykorzystania złoża węglowodorów,

n) działania niezbędne w zakresie ochrony środowiska oraz technologię eksploatacji zapewniającą ograniczenie ujemnych wpływów na środowisko,

o) szczegółowe wymagania dotyczące racjonalnej eksploatacji i właściwego wykorzystania kopalin występujących w złożu;

5) załączniki obejmujące:

a) omówienie historii badań i eksploatacji złoża węglowodorów,

b) omówienie wykonanych prac geologicznych i badań specjalistycznych oraz sposobu ich realizacji,

c) wyniki wykonanych badań specjalistycznych,

d) wykaz wykonanych badań geofizycznych,

e) przedstawienie wykonanych badań statystycznych lub geostatystycznych i ich wyników,

f) kopie dokumentów, których treść ma istotne znaczenie dla opracowanej dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, w tym decyzji zatwierdzających dokumentację geologiczną złoża węglowodorów i dodatki do dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów, decyzji zatwierdzających dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów i dodatki do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, zawiadomień o przyjęciu dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów i dodatków do dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów, koncesji oraz kopie zgłoszeń projektów robót geologicznych na wykonanie badań geofizycznych w celu zbadania

struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż węglowodorów, spisów zdawczo-odbiorczych albo innych dokumentów potwierdzających przekazanie informacji geologicznej z bieżącego przebiegu prac geologicznych organowi koncesyjnemu lub państwowej służbie geologicznej prowadzącej archiwum, o którym mowa w art. 162 ust. 1 pkt 2 ustawy,

g) dowód istnienia prawa do korzystania z informacji geologicznej, na której podstawie sporządzono dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów.

3. Przepisu ust. 2 pkt 5 lit. g nie stosuje się do sporządzania:

1) dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów oraz dodatków do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów w przypadkach, o których mowa w § 10 ust. 3 oraz w 12;
2) dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów oraz dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów w przypadku, o którym mowa w art. 89 ust. 5 ustawy;
3) dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów oraz dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów na potrzeby zmiany koncesji w przypadku, o którym mowa w art. 205 ust. 3 ustawy.

4. Część graficzną dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów stanowią:

1) dla części geologicznej dokumentacji:
   a) mapa lokalizacji złoża węglowodorów sporządzona na mapie topograficznej uzyskanej z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego dla obszarów lądowych, w zależności od wielkości złoża w skali od 1:10 000 do 1:50 000, lub na mapie morskiej nawigacyjnej wykonanej przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej dla obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, w zależności od wielkości złoża w skali od 1:25 000 do 1:500 000,
   b) mapa sytuacyjno-wysokościowa sporządzona na podstawie danych i informacji uzyskanych z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego dla obszarów lądowych w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie granic obszaru dokumentowanego i granic złoża węglowodorów oraz miejsc wykonania badań w obszarze dokumentowanym, a w szczególności otworów wiertniczych i badań geofizycznych,

c) mapa sytuacyjno-batymetryczna (plan sondażowy) dla obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządzona, w szczególności przez urzędy morskie i Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej, w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie granic obszaru dokumentowanego i granic złoża węglowodorów oraz miejsc wykonania badań w obszarze dokumentowanym, a w szczególności otworów wiertniczych i badań geofizycznych,

d) mapa geośrodowiskowa rejonu występowania złoża węglowodorów przedstawiająca składniki środowiska podlegające ochronie, sporządzona w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie składników środowiska podlegających ochronie z podaniem położenia złoża węglowodorów,

e) mapy i przekroje geologiczne ilustrujące warunki występowania, formę, sposób ułożenia i budowę złoża węglowodorów, jego parametry zbiornikowe, a dla złóż kilkuotworowych - również jakość kopaliny,

f) mapa lub mapy strukturalne stropu lub stropów horyzontów gazonośnych lub roponośnych,

g) mapy i przekroje geologiczne, a w zależności od potrzeb - również mapy i przekroje hydrogeologiczne, geologiczno-inżynierskie, geotermiczne i gazonośności,

h) profile otworów wiertniczych;

2) dla części inwestycyjnej dokumentacji:

a) mapa sytuacyjno-wysokościowa sporządzona na podstawie danych i informacji uzyskanych z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego dla obszarów lądowych w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie obszaru przewidzianego do zagospodarowania z zaznaczeniem granic złoża węglowodorów, granic projektowanego obszaru górniczego i terenu górniczego, granic sąsiednich obszarów górniczych i terenów górniczych dla złóż węglowodorów, proponowanego miejsca lub miejsc udostępniania złoża węglowodorów,

b) mapa sytuacyjno-batymetryczna (plan sondażowy) dla obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządzona, w szczególności przez urzędy morskie i Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej, w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie obszaru przewidzianego do zagospodarowania z zaznaczeniem granic złoża węglowodorów, granic projektowanego obszaru górniczego i terenu górniczego, granic sąsiednich obszarów górniczych i terenów górniczych dla złóż węglowodorów, proponowanego miejsca lub miejsc udostępniania złoża.

5. Część tabelaryczna dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów zawiera:

1) wyniki badań rodzaju i jakości kopaliny;
2) obliczenia zasobów kopaliny w poszczególnych częściach złoża lub blokach obliczeniowych;
3) zbiorcze zestawienie zasobów złoża węglowodorów;
4) obliczenia zasobów przemysłowych i zasobów nieprzemysłowych w obszarze przewidzianym do zagospodarowania, uwzględniające stan na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok sporządzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, z tym że jeżeli dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów jest sporządzana w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca, te obliczenia uwzględniają stan na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok poprzedzający rok sporządzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów;
5) zestawienie współrzędnych płaskich prostokątnych w państwowym systemie odniesień przestrzennych:
    a) punktów wyznaczających granice dokumentowanego złoża węglowodorów zestawionych zgodnie z kolejnością ich łączenia, a w przypadku udokumentowania złoża w kilku polach - z podziałem na pola; na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej wykaz punktów wyznaczających granice dokumentowanego złoża węglowodorów określa się dodatkowo w geodezyjnym systemie odniesienia WGS 84,
    b) wykonanych otworów wiertniczych, a dla obszarów lądowych wraz z podaniem numerów nieruchomości, na których są zlokalizowane otwory.

6. Ilekroć w niniejszym paragrafie jest mowa o:

1) zasobach bilansowych - rozumie się przez to zasoby złoża spełniające graniczne wartości parametrów definiujących złoże;
2) zasobach pozabilansowych - rozumie się przez to zasoby złoża niespełniające granicznych wartości parametrów definiujących złoże;
3) zasobach wydobywalnych - rozumie się przez to zasoby złoża technicznie możliwe do wydobycia;
4) zasobach przemysłowych - rozumie się przez to część zasobów bilansowych lub pozabilansowych złoża węglowodorów, w granicach projektowanego obszaru górniczego

lub wydzielonej części złoża przewidzianej do zagospodarowania, które mogą być przedmiotem eksploatacji uzasadnionej technicznie i ekonomicznie z uwzględnieniem w szczególności wymagań dotyczących ochrony środowiska;

5) zasobach nieprzemysłowych - rozumie się przez to część zasobów bilansowych lub pozabilansowych złoża węglowodorów niezaliczoną do zasobów przemysłowych w obszarze przewidzianym do zagospodarowania, których eksploatacja może stać się uzasadniona w wyniku zmian technicznych, ekonomicznych lub zmian dotyczących wymagań ochrony środowiska.

§ 8. 1. W dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów granice geologiczne złoża węglowodorów wyznacza się jako granice naturalne lub przez zastosowanie granicznych wartości parametrów definiujących złoże i jego granice.

2. W dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów oraz dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów sporządzonych w celu dokonania rozliczenia zasobów pozostałych w złożu należy stosować kryteria bilansowości lub graniczne wartości parametrów definiujących złoże i jego granice, służące do obliczenia zasobów, przyjmowane w ostatniej dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów oraz dodatku do dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów zatwierdzonych lub przyjętych bez zastrzeżeń albo w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów oraz dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów.

3. Graniczne wartości parametrów definiujących złoże i jego granice dla złoża węglowodorów, przeznaczone do sporządzania dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, są określone w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

4. Zastosowanie innych wartości parametrów definiujących złoże i jego granice dla złoża węglowodorów niż określone w załączniku nr 7 do rozporządzenia przy sporządzaniu dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów jest możliwe w przypadkach wystąpienia szczególnych warunków:

1) geologicznych;

2) technicznych lub ekonomicznych wydobywania węglowodorów ze złoża albo dotyczących ich użytkowania.

5. Zastosowanie innych wartości parametrów definiujących złoże i jego granice dla złoża węglowodorów niż określone w załączniku nr 7 do rozporządzenia wymaga uzasadnienia w części tekstowej sporządzanej dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów.

§ 9. 1. W dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, z wyłączeniem złoża gazu ziemnego z łupków gazonośnych oraz złoża ropy naftowej z łupków roponośnych, stosuje się następujące kategorie rozpoznania złoża węglowodorów: C, B, A.

2. Dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów lub jego części, z wyłączeniem złoża gazu ziemnego z łupków gazonośnych oraz złoża ropy naftowej z łupków roponośnych, w poszczególnych kategoriach rozpoznania złoża spełnia następujące wymagania:

1) w kategorii C - granice złoża węglowodorów określa się na podstawie wyników badań geofizycznych i interpretacji geologicznej; uzyskane dane zamieszczone w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów umożliwiają projektowanie prac niezbędnych do dalszego rozpoznania złoża lub jego zagospodarowania, po uzyskaniu z co najmniej jednego otworu przypływu kopaliny w ilości posiadającej znaczenie gospodarcze lub, w przypadku złóż wielohoryzontowych, po określeniu nasycenia poziomów gazonośnych i roponośnych węglowodorami na podstawie profilowań geofizyki wiertniczej przy istnieniu również co najmniej jednego otworu z przemysłowym przypływem kopalin, przy czym błąd oszacowania średnich wartości parametrów złoża i zasobów nie może przekraczać 50%;
2) w kategorii B - budowa geologiczna złoża węglowodorów, jego granice oraz parametry zbiornikowe i ich zmienność są określone na podstawie szczegółowych wyników prowadzonych prac geologicznych; uzyskane dane zamieszczone w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów umożliwiają projektowanie prac niezbędnych do dalszego rozpoznania złoża węglowodorów lub jego zagospodarowania, po uzyskaniu z co najmniej jednego otworu przypływu kopaliny w ilości posiadającej znaczenie gospodarcze, przy czym błąd oszacowania średnich wartości parametrów złoża i zasobów nie może przekraczać 35%;
3) w kategorii A - ustala się dane określone dla kategorii B z uwzględnieniem wyników uzyskanych z eksploatacji, przy czym błąd oszacowania średnich wartości parametrów złoża i zasobów nie może przekraczać 20%.

3. W dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów dla złoża gazu ziemnego z łupków gazonośnych oraz dla złoża ropy naftowej z łupków roponośnych stosuje się kategorię rozpoznania złoża węglowodorów C.

4. Dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów dla złoża gazu ziemnego z łupków gazonośnych oraz złoża ropy naftowej z łupków roponośnych, w kategorii

rozpoznania złoża C, określa złoże lub jego część wstępnie zbadane w takim stopniu, aby wyniki tych badań umożliwiały przedstawienie sposobu zagospodarowania złoża lub jego części w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów; zasoby złoża węglowodorów określone w tej dokumentacji są szacowane na podstawie danych pochodzących z co najmniej jednego otworu, z którego uzyskano po dokonanych zabiegach stymulujących, w szczególności szczelinowania, przypływ gazu ziemnego lub ropy naftowej w ilościach mających znaczenie gospodarcze, oraz na podstawie interpretacji wyników badań geofizycznych pozwalających na określenie miąższości i gazonośności (roponośności) złoża.

§ 10. 1. W dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów lub dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, z wyjątkiem metanu występującego w złożach węgla kamiennego jako kopalina główna, zawierających nowe określenie zasobów pierwotnych zgodne z aktualnym stanem rozpoznania, podaje się wyjaśnienie przyczyn zmian tych zasobów.

2. W dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej eksploatowanego złoża węglowodorów lub dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej eksploatowanego złoża węglowodorów, poza wynikami prac geologicznych wykonanych w celu udokumentowania złoża, uwzględnia się dane zawarte w dokumentacji mierniczo-geologicznej zakładu górniczego, wyniki bieżącego opróbowania złoża węglowodorów oraz wyniki badań specjalistycznych, w szczególności hydrogeologicznych, geologiczno-inżynierskich, gazowych, geotermicznych oraz inne informacje niezbędne do określenia planowanego wykorzystania terenu po zakończeniu działalności górniczej i jego rekultywacji.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 89 ust. 7 ustawy, rozliczenia zasobów złoża węglowodorów dokonuje się w dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów. Do sporządzenia tego dodatku przepisów § 7 ust. 2 pkt 4, ust. 4 pkt 2 i ust. 5 pkt 4 nie stosuje się.

4. W dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów lub dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów zamieszcza się materiały, które dokumentują powstałe zmiany, w części tekstowej, tabelarycznej i graficznej, rozliczenie zasobów złoża węglowodorów oraz wyjaśnienie stwierdzonych różnic w wielkości dokumentowanych zasobów.

§ 11. Zmiana dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów, która została zatwierdzona lub przyjęta bez zastrzeżeń, następuje przez opracowanie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów.

§ 12. W przypadku zaniechania lub zakończenia eksploatacji złoża węglowodorów, dla którego dokumentacja geologiczna złoża węglowodorów została zatwierdzona lub przyjęta bez zastrzeżeń, rozliczenia zasobów złoża węglowodorów dokonuje się w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.[2)]

MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA

[2)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów (Dz. U. poz. 968), które zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia…. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ..) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(Dz. U. poz.).

Załącznik nr 1

Karta tytułowa dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów (wzór).

Załącznik nr 2

Zestawienie zasobów geologicznych, w tym zasobów bilansowanych pozabilansowanych, zasobów wydobywalnych, zasobów przemysłowych i zasobów nieprzemysłowych złoża węglowodorów według kategorii rozpoznania złoża, dla złóż gazu ziemnego, ropy naftowej oraz ich naturalnych pochodnych (wzór).

Załącznik nr 3

Zestawienie zasobów wydobywalnych, zasobów przemysłowych i zasobów nieprzemysłowych metanu występującego w złożu węgla kamiennego jako kopalina główna, dla złóż metanu występującego w złożach węgla kamiennego jako kopalina (wzór).

Załącznik nr 4

Karta informacyjna złoża węglowodorów, dla złóż gazu ziemnego, ropy naftowej oraz ich naturalnych pochodnych, a także metanu występującego w złożach węgla kamiennego jako kopalina główna (wzór).

Załącznik nr 5

Kartę informacyjna dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów albo dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, dla złóż gazu ziemnego, ropy naftowej oraz ich naturalnych pochodnych, a także metanu występującego w złożach węgla kamiennego jako kopalina główna (wzór).

Załącznik nr 6

Zestawienie dat i numerów decyzji zatwierdzających lub zawiadomień o przyjęciu bez zastrzeżeń wcześniejszych dokumentacji geologicznych złoża węglowodorów i dodatków do dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów oraz decyzji zatwierdzających dokumentacje geologiczno-inwestycyjne złoża węglowodorów i dodatków do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, dla złóż gazu ziemnego, ropy naftowej oraz ich naturalnych pochodnych, a także metanu występującego w złożach węgla kamiennego jako kopalina główna (wzór).

Załącznik nr 7

Graniczne wartości parametrów definiujących złoże i jego granice dla złoża węglowodorów, przeznaczone do sporządzania dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów

Metan występujący w złożu węgla kamiennego jako kopalina główna			
Lp.	Parametr	Jednostka	Wartość brzeżna
1	Maksymalna głębokość dokumentowania	m	1500
2	Minimalna metanonośność wyznaczająca kontur strefy złożowej	m3/t c.s.w.	4,5
3	Minimalna średnia metanonośność	m3/t c.s.w.	większa od resztkowej
4	Minimalna miąższość pokładu węgla kamiennego	m	0,6

Złoża ropy naftowej			
Lp.	Parametr	Jednostka	Wartość brzeżna
1	Minimalna przepuszczalność skał zbiornikowych	m2 (mD)	1x10-15(1)
2	Minimalna	t/d	2

	początkowa średnia wydajność z otworu w konturze złoża		
3	Maksymalna gęstość ropy naftowej	g/cm3	0,9

Złoża gazu ziemnego			
Lp.	Parametr	Jednostka	Wartość brzeżna
1	Minimalna przepuszczalność skał zbiornikowych	m2 (mD)	1x10-16(0,1)
2	Minimalna początkowa średnia wydajność z otworu w konturze złoża	m3 /min	2
3	Maksymalna zawartość rtęci	µg/m3	30

Złoża gazu ziemnego zamkniętego			
Lp.	Parametr	Jednostka	Wartość brzeżna
1	Maksymalna przepuszczalność skał	m2 (mD)	1x10-16(0,1)

	zbiornikowych		
2	Minimalna początkowa średnia wydajność z otworu w konturze złoża po zabiegach stymulacyjnych	m3 /min	0,7
3	Maksymalna zawartość rtęci	µg/rn3	30

Złoża gazu ziemnego z łupków gazonośnych			
Lp.	Parametr	Jednostka	Wartość brzeżna
1	Minimalna miąższość efektywna łupku gazonośnego	m	10
2	Minimalna średnia zawartość krzemionki (lub węglanów) w łupku gazonośnym	% obj.	10
3	Minimalna średnia gazonośność łupku	m3/t łupku	0,5
4	Maksymalna zawartość rtęci	µg/rn3	30
5	Minimalna gazozasobność łupków gazonośnych	m3/m	18
6	Maksymalna	%	60

	zawartość minerałów ilastych		

Złoża ropy naftowej zamkniętej			
Lp.	Parametr	Jednostka	Wartość brzeżna
1	Maksymalna przepuszczalność skał zbiornikowych	m2 (mD)	1x10-16(0,1)
2	Minimalna początkowa średnia wydajność z otworu w konturze złoża po zabiegach stymulacyjnych	t/d	1,0
3	Maksymalna zawartość rtęci	µg/rn3	30

Złoża ropy naftowej z łupków roponośnych			
Lp.	Parametr	Jednostka	Wartość brzeżna
1	Minimalna miąższość efektywna łupku roponośnego	m	15
2	Minimalna średnia roponośność łupku	m3/t	0,002

3	Maksymalna zawartość rtęci	µg/m3	30
4	Minimalna ropozasobność łupków roponośnych	m3/m2	0,075
5	Maksymalna zawartość minerałów ilastych	%	60

Złoża gazu ziemnego towarzyszącego ropie naftowej
Za bilansowe uznaje się wszystkie zasoby gazu rozpuszczonego w ropie naftowej i występujące w czapie gazowej, jeżeli jakość gazu ziemnego spełnia graniczne wartości parametrów definiujących złoże i jego granice.

Złoża helu jako domieszka towarzysząca w złożach gazu ziemnego			
Lp.	Parametr	Jednostka	Wartość brzeżna
1	Minimalna średnia zawartość helu w gazie w konturze złoża	% obj.	0,2

UZASADNIENIE

Celem wydania projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633), zwanej dalej „p.g.g.”. Zgodnie z zakresem upoważnienia ustawowego projekt rozporządzenia określa wymagania dotyczące dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów.

Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1133, z późn. zm.) w art. 88 ust. 2 pkt 1a p.g.g. wprowadziła nowy rodzaj dokumentacji geologicznej
– dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów, który łączy w sobie elementy dotychczasowej dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów oraz elementy projektu zagospodarowania złoża – dokumentu określającego ekonomiczne, techniczne i środowiskowe uwarunkowania wydobywania węglowodorów ze złoża.

Szczegółowe wymagania dotyczące dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów (Dz. U. poz. 968), wydanym na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 97 ust. 1 pkt 2 p.g.g.

Ustawa z dnia …….. 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. …) zmieniła brzmienie art. 89 i art. 89a p.g.g., określających wymagania dotyczące sporządzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, wprowadzając przepisy regulujące połączenie złóż węglowodorów oraz sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów ze złóż, a także przewidujące nowe wymagania w zakresie zamieszczenia w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej podstawowych informacji o warunkach hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich niezbędnych do ewentualnego projektowania działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji lub podziemnym składowaniu odpadów w wyeksploatowanym lub częściowo wyeksploatowanym złożu węglowodorów.

Powyższa zmiana zakresu przedmiotowego dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów spowodowała pośrednią zmianę upoważnienia ustawowego zawartego w art. 97 ust. 1 pkt 2 p.g.g., a w konsekwencji konieczność wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska nowego rozporządzenia w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów. Konieczność wydania nowego aktu wykonawczego bezpośrednio wynika z art. ….. ustawy z dnia ……. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, który stanowi, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 (to jest p.g.g.) zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 97 ust. 1 p.g.g.,

jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia ……. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw.

Niniejszy projekt, zasadniczo bazując na rozwiązaniach przewidzianych w przywołanym powyżej rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, dostosowuje ten akt wykonawczy do wymogów ustawy z dnia ……. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, uwzględniając wprowadzone tą nowelizacją zmiany art. 89 i 89a p.g.g.

Projekt, analogicznie do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, określa szczegółowe kwestie dotyczące wymagań formalnych związanych z przygotowaniem dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, czyli szczególnego rodzaju dokumentacji geologicznej, łączącej w sobie zarówno elementy standardowej dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów, jak również elementy projektu zagospodarowania złoża - dokumentu określającego ekonomiczne, techniczne i środowiskowe uwarunkowania eksploatacji złoża. Połączenie tych dwóch dokumentów w jedną dokumentację geologiczno–inwestycyjną w intencji ustawodawcy miało usprawnić proces inwestycyjny związany z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż węglowodorów oraz wydobywaniem węglowodorów ze złóż, w szczególności ułatwić przejście z fazy poszukiwania i rozpoznawania do fazy wydobywania węglowodorów.

Projekt, mając na uwadze zasady ochrony środowiska, w tym racjonalną gospodarkę złożem, określa szczegółowe wymagania formalne i merytoryczne, jakie powinna spełniać dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów. Projektowane rozporządzenie przewiduje odpowiednie kategorie rozpoznania złoża i graniczne wartości parametrów definiujących złoże z uwzględnieniem ochrony złóż węglowodorów, wód podziemnych oraz pozostałych elementów środowiska. Spełnienie tych wymagań zapewni odpowiednią jakość i zakres merytoryczny sporządzanych dokumentacji geologiczno-inwestycyjnych sporządzanych dla złóż węglowodorów i ich użyteczność w dalszych działaniach na rzecz zagospodarowania złoża. W projekcie przewidziano odrębne graniczne wartości parametrów definiujących złoże i jego granice dla złoża ropy naftowej zamkniętej (*tight oil*) oraz złoża ropy naftowej z łupków roponośnych (*shale oil*). Mając na względzie stworzenie przejrzystych zasad dokumentowania złóż tego typu, niezbędnych do ich przyszłej eksploatacji, w projekcie rozporządzenia określono wartości poszczególnych parametrów. Założenia przyjęte do określenia tych parametrów zostały ustalone poprzez analogię do pozostałych złóż węglowodorów, na podstawie dostępnej literatury, wymiany doświadczeń oraz konsultacji z organami doradczymi Ministra Środowiska.

Ponadto projekt zawiera przepisy regulujące kwestię połączenia złóż węglowodorów oraz sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów ze złóż, a także określa nowe wymagania w zakresie zamieszczenia w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej podstawowych

informacji o warunkach hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich niezbędnych do ewentualnego projektowania działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji lub podziemnym składowaniu odpadów w wyeksploatowanym lub częściowo wyeksploatowanym złożu węglowodorów.

Zgodnie z oczekiwaniami projektodawcy, projektowane rozporządzenie powinno przyczynić się do dokumentowania wyników działalności w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów w sposób zgodny z racjonalną gospodarką złożami kopalin, a także umożliwić działalność przedsiębiorcom planującym połączenie wydobywania węglowodorów ze złóż z podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniem substancji albo podziemnym składowaniem odpadów lub dwutlenku węgla.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przedkładany projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji technicznej.

Projekt nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.
Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sektor mikro, małych i średnich przedsiębiorstw oraz jest zgodne z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r., poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom oraz umożliwienia zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem, w trybie art. 7 ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Klimatu i Środowiska **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Podsekretarz Stanu w MKiŚ, Główny Geolog Kraju, Pełnomocnik Rządu ds. Polityki Surowcowej Państwa – dr Piotr Dziadzio **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** ……	**Data sporządzenia** 4.11.2022 r. **Źródło** Art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …) **Nr w Wykazie prac ……..**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia …….. 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. …) zmieniła brzmienie art. 89 i 89a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, zwanej dalej „p.g.g.", określających wymagania dotyczące sporządzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, w szczególności poprzez wprowadzenie przepisów regulujących połączenie złóż węglowodorów oraz sposoby intensyfikacji wydobycia węglowodorów ze złóż, a także w zakresie wymogu zamieszczenia w tej dokumentacji podstawowych informacji o warunkach hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich niezbędnych do ewentualnego projektowania działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji lub podziemnym składowaniu odpadów w wyeksploatowanym lub częściowo wyeksploatowanym złożu węglowodorów.

Powyższa zmiana zakresu przedmiotowego dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów powoduje pośrednią zmianę upoważnienia ustawowego zawartego w art. 97 ust. 1 pkt 2 p.g.g., a w konsekwencji konieczność wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska nowego rozporządzenia w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów. Konieczność wydania nowego aktu wykonawczego bezpośrednio wynika z art. … ustawy z dnia ……. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, który stanowi, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 (to jest p.g.g.) zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 97 zmienianej ustawy, jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana regulacja zasadniczo bazuje na rozwiązaniach przyjętych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, dostosowując je jednak do zmienionego brzmienia art. 89 i 89a p.g.g.

Projekt określa szczegółowe kwestie dotyczące wymagań formalnych związanych z przygotowaniem dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, będącej szczególnym rodzajem dokumentacji geologicznej, łączącej w sobie zarówno elementy standardowej dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów, jak również elementy projektu zagospodarowania złoża - dokumentu określającego ekonomiczne, techniczne i środowiskowe uwarunkowania eksploatacji złoża. Połączenie tych dwóch dokumentów w jedną dokumentację geologiczno-inwestycyjną w intencji ustawodawcy miało usprawnić proces inwestycyjny związany z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż węglowodorów oraz wydobywaniem węglowodorów ze złóż, w szczególności ułatwić przejście z fazy poszukiwania i rozpoznawania do fazy wydobywania węglowodorów.

Projekt, mając na uwadze zasady ochrony środowiska, w tym racjonalną gospodarkę złożem, określa szczegółowe wymagania formalne i merytoryczne, jakie powinna spełniać dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów. Projektowane rozporządzenie przewiduje odpowiednie kategorie rozpoznania złoża i graniczne wartości parametrów definiujących złoże z uwzględnieniem ochrony złóż węglowodorów, wód podziemnych oraz pozostałych elementów środowiska. Spełnienie tych wymagań zapewni odpowiednią jakość i zakres merytoryczny sporządzanych dokumentacji geologiczno-inwestycyjnych sporządzanych dla złóż węglowodorów i ich użyteczność w dalszych działaniach na rzecz zagospodarowania złoża. W projekcie przewidziano odrębne graniczne wartości parametrów definiujących złoże i jego granice dla złoża ropy naftowej zamkniętej (tight oil) oraz złoża ropy naftowej z łupków roponośnych (shale oil). Mając na względzie stworzenie przejrzystych zasady dokumentowania złóż tego typu, niezbędnych do ich przyszłej eksploatacji, w projekcie rozporządzenia określono wartości poszczególnych parametrów. Założenia przyjęte do określenia tych parametrów zostały ustalone poprzez analogię do pozostałych złóż

węglowodorów, na podstawie dostępnej literatury, wymiany doświadczeń oraz konsultacji z organami doradczymi Ministra Środowiska.

Ponadto, mając na względzie dotychczasowe wyniki prac poszukiwawczo-rozpoznawczych złóż typu gazu ziemnego z łupków gazonośnych (shale gas), w projekcie uwzględniono graniczne wartości parametrów definiujących złoże i jego granice dla złoża gazu ziemnego z łupków gazonośnych.

Przedłożony projekt rozporządzenia wykracza poza dotychczasowe regulacje poprzez uwzględnienie:

1. w części geologicznej rozporządzenia – kwestii ujętych w art. 89 ust. 5 i 6 oraz art. 89a ust. 2 p.g.g., związanych z połączeniem złóż węglowodorów oraz określeniem podstawowych informacji o warunkach hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich niezbędnych do ewentualnego projektowania działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniu substancji lub podziemnym składowaniu odpadów w wyeksploatowanym lub częściowo wyeksploatowanym złożu węglowodorów,

2. w części inwestycyjnej rozporządzenia – sposobów prowadzenia intensyfikacji wydobycia węglowodorów ze złóż, zgodnie z art. 89a ust. 1 p.g.g.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Problematyka sporządzania dokumentacji geologicznej jest regulowana odmiennie w różnych krajach.

System dokumentowania złóż kopalin przyjęty w Polsce jest analogiczny do systemu funkcjonującego w krajach Europy Wschodniej, opartego na klasyfikacji wprowadzonej w ZSRR w 1941 r.

W części krajów europejskich albo nie istnieją formalne wymogi dotyczące sporządzania dokumentacji złożowej albo są one znacznie ograniczone w stosunku do polskich wymogów.

Istnieją jednak również, choć nie mają statusu powszechnie obowiązującego, międzynarodowe systemy dokumentacji geologicznej, na przykład ramowa klasyfikacja zasobów ONZ (UNFC) czy anglosaska klasyfikacja PRMS (Petroleum Resources Management System). Polski system dokumentacji geologicznej w tym ujęciu jest odpowiednikiem systemu UNFC (może być do niego dostosowany - szczególnie w zakresie stosowanych pojęć). Dotychczas jednak w ramach działań międzynarodowych nie osiągnięto ujednolicenia standardów dokumentacji geologicznej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
1. przedsiębiorcy wykonujący działalność na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze w zakresie poszukiwania, rozpoznawania oraz wydobywania węglowodorów ze złóż	ok. 20	dane własne Ministerstwa Klimatu i Środowiska	dostosowanie dotychczas sporządzanej dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów do zmienionej regulacji
2. organ odpowiedzialny za zatwierdzanie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów - minister właściwy do spraw środowiska	1	dane własne Ministerstwa Klimatu i Środowiska	dostosowanie dotychczas sporządzanej dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów do zmienionej regulacji

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie będzie przedmiotem prekonsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie przekazany do konsultacji społecznych trwających … dni następującym podmiotom:

1) ……..,
2) ……..,
3) ……..

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania (w terminie … dni) następującym podmiotom:

1) ……..,
2) ……..,
3) ……..

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego, wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez RDS.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

Projektowane rozporządzenie jest neutralne dla budżetu państwa, ponieważ zawiera ono wyłącznie przepisy wykonawcze do art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy - Prawo geologiczne i górnicze, który nie wiąże się bezpośrednio z nowymi obciążeniami finansowymi dla budżetu państwa.

Dokumentacje geologiczno-inwestycyjne złoża węglowodorów, regulowane projektowanym rozporządzeniem, są wykonywane przez przedsiębiorców i na ich koszt.

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Szczegółowe wymagania dotyczące dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów przedstawione w projektowanym rozporządzeniu nie będą miały wpływu na wzrost kosztów sporządzenia takiej dokumentacji w stosunku do kosztów obecnych.

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	brak wpływu						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	1) wyniki analizy zgodności projektu z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, Projekt jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców. 2) informacja o zastosowaniu proporcjonalnych ograniczeń obowiązków administracyjnych wobec przedsiębiorców albo uzasadnienie braku możliwości zastosowania takich ograniczeń, o których mowa w art. 68 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców Projekt nie nakłada nowych obowiązków administracyjnych na mikro, małych i średnich przedsiębiorców.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Projektowana regulacja nie wprowadza nowych obciążeń regulacyjnych, a jedynie doprecyzowuje już istniejące.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja pozostaje bez wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Wprowadzenie projektowanej regulacji przyczyni się do prowadzenia prawidłowej, racjonalnej gospodarki złożami kopalin, które są elementem środowiska naturalnego. Z uwagi na dostępność dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów również w wersji elektronicznej, regulacja przyczyni się do dalszej informatyzacji opracowań geologicznych, zamieszczanych w bazach danych geologicznych.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowane wykonanie przepisów nastąpi po wejściu w życie projektowanego rozporządzenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na wykonawczy charakter niniejszej regulacji nie jest możliwe przeprowadzenie ewaluacji efektów projektu tego aktu prawnego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A K L I M A T U I Ś R O D O W I S K A [1)]

z dnia

w sprawie innych dokumentacji geologicznych

Na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. − Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania dotyczące dokumentacji geologicznych innych niż dokumentacja geologiczna złoża kopaliny, z wyłączeniem złoża węglowodorów, dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów, dokumentacja hydrogeologiczna i dokumentacja geologiczno-inżynierska, zwanych dalej „dokumentacją geologiczną”, w tym wzory druków, zestawień i kart dołączanych do dokumentacji geologicznej.

§ 2. W dokumentacji geologicznej przedstawia się wyniki prac geologicznych przeprowadzonych w przestrzeni określonej w tej dokumentacji wraz z ich interpretacją oraz określeniem stopnia osiągnięcia zamierzonego celu wraz z uzasadnieniem.

§ 3. 1. Dokumentację geologiczną sporządza się z podziałem na część tekstową i część graficzną, w postaci:

1) maszynopisu lub wydruku komputerowego;
2) dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57).

2. Część tekstowa dokumentacji geologicznej składa się z:

1) strony tytułowej zawierającej:

[1)] Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzania Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1949).

a) nazwę i adres podmiotu, który wykonał dokumentację geologiczną,
b) nazwę i adres podmiotu, który zamówił i sfinansował wykonanie dokumentacji geologicznej,
c) tytuł dokumentacji geologicznej,
d) podpis sporządzającego dokumentację geologiczną z podaniem imienia i nazwiska oraz numeru kwalifikacji geologicznych albo numeru decyzji uznającej kwalifikacje zawodowe w dziedzinie geologii albo podpis z podaniem imienia i nazwiska i informacji „osoba świadcząca usługi transgraniczne w dziedzinie geologii”,
e) imiona i nazwiska oraz podpisy osób wchodzących w skład zespołu autorskiego,
f) datę sporządzenia dokumentacji geologicznej;

2) karty informacyjnej, której wzór jest określony w:
a) załączniku nr 1 do rozporządzenia – dla dokumentacji geologicznej sporządzanej w przypadku wykonywania prac geologicznych niekończących się udokumentowaniem zasobów złoża kopaliny,
b) załączniku nr 2 do rozporządzenia – dla dokumentacji geologicznej sporządzanej w przypadku wykonywania prac geologicznych niekończących się udokumentowaniem zasobów wód podziemnych,
c) załączniku nr 3 do rozporządzenia – dla dokumentacji geologicznej sporządzanej w przypadku wykonywania otworu wiertniczego w celu rozpoznania budowy głębokiego podłoża, niezwiązanego z dokumentowaniem złóż kopaliny,
d) załączniku nr 4 do rozporządzenia – dla dokumentacji geologicznej sporządzanej w przypadku wykonywania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi,
e) załączniku nr 5 do rozporządzenia – dla dokumentacji geologicznej sporządzanej w przypadku likwidacji otworu wiertniczego,
f) załączniku nr 6 do rozporządzenia – dla dokumentacji geologicznej sporządzanej w przypadku wykonywania badań geofizycznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż węglowodorów,
g) załączniku nr 7 do rozporządzenia – dla dokumentacji geologicznej sporządzanej w przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem metod geofizycznych w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju,
h) załączniku nr 8 do rozporządzenia – dla dokumentacji geologicznej sporządzanej w przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu

posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

3. Część graficzna dokumentacji geologicznej składa się z:

1) mapy w skali nie mniejszej niż 1:100 000, zawierającej skalę i podziałkę liniową, siatkę kilometrową lub kartograficzną, ramkę z opisem współrzędnych geograficznych narożników arkusza mapy oraz objaśnienia znaków (legenda) wraz ze wskazaniem geodezyjnego układu odniesienia dla współrzędnych płaskich prostokątnych, sporządzonej na podstawie danych i informacji uzyskanych z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego dla obszarów lądowych lub mapy morskiej nawigacyjnej wykonanej przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej dla obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, z naniesioną na niej w szczególności granicą dokumentowanego obszaru oraz lokalizacją wykonanych prac geologicznych albo lokalizacją otworu wiertniczego lub likwidowanego otworu wiertniczego;
2) mapy sytuacyjno-wysokościowej dla obszarów lądowych, sporządzonej na podstawie danych i informacji uzyskanych z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w odpowiednio dobranej skali, nie mniejszej niż 1:50 000, umożliwiającej szczegółowe przedstawienie lokalizacji obszaru lub miejsc wykonanych prac geologicznych, z naniesioną na niej granicą dokumentowanego obszaru, lokalizacją stanowisk pomiarowych, prac geofizycznych, otworów wiertniczych, wyrobisk górniczych, prac geochemicznych oraz miejsc pobrania próbek;
3) mapy sytuacyjno-batymetrycznej (planu sondażowego) dla obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, w tym sporządzonej przez urzędy morskie i Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej, w odpowiednio dobranej skali, nie mniejszej niż 1:50 000, umożliwiającej szczegółowe przedstawienie lokalizacji obszaru lub miejsc wykonanych prac geologicznych, z naniesioną na niej granicą dokumentowanego obszaru, lokalizacją stanowisk pomiarowych, prac geofizycznych, otworów wiertniczych, wyrobisk górniczych, prac geochemicznych oraz miejsc pobrania próbek;
4) mapy geologicznej, geośrodowiskowej, hydrogeologicznej, geologiczno-inżynierskiej lub geofizycznej badanego obszaru, w zależności od rodzaju wykonanych prac geologicznych, w odpowiednio dobranej skali, nie mniejszej niż 1:50 000;
5) przekroju geologicznego;

6) profili geologicznych i technicznych otworów wiertniczych wykonanych w zależności od głębokości otworu wiertniczego w skali nie mniejszej niż 1:2000, przedstawiających konstrukcję otworu, jego średnicę, głębokość posadowienia rur okładzinowych oraz wyniki badań geofizyki wiertniczej, wraz ze wskazaniem wykonanych zabiegów likwidacyjnych.

4. Do części tekstowej dokumentacji geologicznej dołącza się:

1) kopie dokumentów, których treść ma istotne znaczenie dla opracowanej dokumentacji geologicznej, w szczególności kopie decyzji zatwierdzających projekt robót geologicznych oraz dodatki do projektu robót geologicznych, decyzji o udzieleniu koncesji oraz decyzji zmieniających koncesję;

2) wykaz wykonanych badań;

3) wyniki badań w formie zbioru danych na informatycznym nośniku danych, dane źródłowe i szczegółową lokalizację prac lub kopie spisów zdawczo-odbiorczych albo innych dokumentów potwierdzających przekazanie informacji geologicznej z bieżącego dokumentowania przebiegu prac geologicznych organowi koncesyjnemu lub państwowej służbie geologicznej prowadzącej centralne archiwum geologiczne, o którym mowa w art. 162 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. − Prawo geologiczne i górnicze.

5. Przepisu ust. 3 pkt 5 nie stosuje się do sporządzania dokumentacji likwidowanego odwiertu wiertniczego.

6. Przepisu ust. 4 pkt 1 nie stosuje się do sporządzania dokumentacji geologicznej w przypadku wykonywania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi, chyba że dokumentacja dotyczy wykonywania robót geologicznych, które obejmują rekonstrukcję zlikwidowanego otworu wiertniczego w celu wykorzystania ciepła Ziemi, oraz do sporządzania dokumentacji geologicznej w przypadku wykonywania badań geofizycznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż węglowodorów.

§ 4. W przypadku wykonywania prac geologicznych niekończących się udokumentowaniem zasobów złoża kopaliny lub wykonywania prac geologicznych niekończących się udokumentowaniem zasobów wód podziemnych:

1) część tekstowa dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 2, składa się także z:

a) opisu celu prac geologicznych oraz stopnia jego osiągnięcia, a także terminu rozpoczęcia i zakończenia prac geologicznych,

b) charakterystyki geograficznej dokumentowanego obszaru wraz z jego lokalizacją, z uwzględnieniem trójstopniowego podziału terytorialnego państwa dla obszarów lądowych, oraz opisu stanu zagospodarowania powierzchni, z uwzględnieniem obiektów i obszarów chronionych,

c) opisu budowy geologicznej i warunków hydrogeologicznych w rejonie wykonanych prac geologicznych,

d) szczegółowego omówienia wykonanych prac geologicznych oraz ich wyników,

e) omówienia wyników badań laboratoryjnych oraz wyników innych badań uzyskanych w trakcie wykonywania prac,

f) wniosków wynikających z wykonanych prac,

g) określenia sposobu likwidacji otworów wiertniczych i innych wyrobisk oraz daty rozpoczęcia i zakończenia prac likwidacyjnych,

h) informacji dotyczących uzysku rdzenia i interwałów, z których pobrano próbki, wraz z wykazem ilości, wielkości i rodzaju próbek przeznaczonych do badań powodujących całkowite zniszczenie próbek geologicznych oraz badań geomechanicznych powodujących naruszenie integralności calizny rdzenia wiertniczego, oraz wskazania miejsca przechowywania próbek geologicznych, w tym próbek podlegających obowiązkowemu przekazaniu państwowej służbie geologicznej;

2) część graficzna dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 3, składa się także z:

a) planu sytuacyjno-wysokościowego dla obszarów lądowych w skali 1:500 lub 1:1000 albo planu sytuacyjno-batymetrycznego w skali 1:5 000, 1:10 000 lub 1:25 000 dla obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z lokalizacją otworów wiertniczych zrealizowanych w ramach wykonywania prac geologicznych niekończących się udokumentowaniem zasobów wód podziemnych,

b) profili geologicznych wyrobisk górniczych wraz z miejscami pobrania próbek, wykonanych w skali dostosowanej do wielkości wyrobiska i sytuacji geologicznej,

c) map specjalnych sporządzonych w zależności od rodzaju wykonanych badań.

§ 5. W przypadku wykonania otworu wiertniczego w celu rozpoznania budowy głębokiego podłoża, niezwiązanego z dokumentowaniem złóż kopaliny:

1) część tekstowa dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 2, składa się także z:

a) opisu celu prac geologicznych oraz stopnia jego osiągnięcia, a także terminu rozpoczęcia i zakończenia prac geologicznych,
b) charakterystyki geograficznej dokumentowanego obszaru wraz z lokalizacją otworu wiertniczego, z uwzględnieniem trójstopniowego podziału terytorialnego państwa dla obszarów lądowych, oraz opisu stanu zagospodarowania powierzchni, z uwzględnieniem obiektów i obszarów chronionych,
c) opisu budowy geologicznej i warunków hydrogeologicznych w rejonie wykonanych prac geologicznych,
d) informacji dotyczących uzysku rdzenia i interwałów, z których pobrano próbki, oraz wskazania miejsca przechowywania próbek geologicznych, w tym próbek podlegających obowiązkowemu przekazaniu państwowej służbie geologicznej,
e) określenia głębokości, na których stwierdzono występowanie poziomów wodonośnych, oraz charakterystykę poziomów wodonośnych,
f) opisu konstrukcji otworu wiertniczego oraz średnicy i głębokości posadowienia rur okładzinowych,
g) opisu mineralogiczno-petrograficznego i stratygraficznego przewierconych utworów,
h) wyników badań geofizycznych wraz z ich interpretacją,
i) wyników badań laboratoryjnych próbek geologicznych wraz z ich opisem i interpretacją,
j) wniosków wynikających ze zrealizowanych prac,
k) określenia sposobu likwidacji otworu wiertniczego oraz daty rozpoczęcia i zakończenia prac likwidacyjnych;

2) część graficzna dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 3, składa się także z planu sytuacyjno-wysokościowego dla obszarów lądowych w skali 1:500 lub 1:1000 albo planu sytuacyjno-batymetrycznego w skali 1:5 000, 1:10 000 lub 1:25 000 dla obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z lokalizacją wiercenia.

§ 6. W przypadku wykonywania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi, w tym wykorzystania ciepła suchych skał:

1) część tekstowa dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 2, składa się także z:
   a) wskazania daty zgłoszenia lub zatwierdzenia projektu robót geologicznych obejmujących wykonanie prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi,

b) opisu celu prac geologicznych oraz stopnia jego osiągnięcia, a także terminu rozpoczęcia i zakończenia prac geologicznych,

c) charakterystyki geograficznej dokumentowanego obszaru wraz z jego lokalizacją, z uwzględnieniem trójstopniowego podziału terytorialnego państwa dla obszarów lądowych, oraz opisem stanu zagospodarowania powierzchni, z uwzględnieniem obiektów i obszarów chronionych,

d) opisu budowy geologicznej i warunków hydrogeologicznych w rejonie wykonanych prac geologicznych,

e) opisu profilu geologicznego ze szczególnym uwzględnieniem opisu interwału przeznaczonego do wykorzystania ciepła Ziemi,

f) określenia głębokości występowania stropu i spągu przewierconych poziomów wodonośnych i opisu warunków geotermicznych,

g) opisu sposobu izolacji przewierconych poziomów wodonośnych,

h) charakterystyki rozwiązań technicznych, w tym określenia rodzaju technologii zastosowanej do wykorzystania ciepła Ziemi, ilości, głębokości i średnicy otworów wiertniczych, ich konstrukcji oraz uzyskanej mocy instalacji w kW,

i) opisu zakresu i wyników wykonanych badań, w tym prób ciśnieniowych układu instalacji,

j) oceny wpływu instalacji na środowisko, w tym omówienia konfliktowości z innymi otworami wiertniczymi,

k) opisu zagrożeń na etapie użytkowania instalacji oraz w przypadku awarii,

l) zaleceń dotyczących obserwacji i pomiarów w trakcie eksploatacji instalacji oraz określenia sposobu kontroli pracy systemu;

2) część tekstowa dokumentacji geologicznej sporządzanej w przypadku wykonywania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi, które obejmują rekonstrukcję zlikwidowanego otworu wiertniczego oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 2 oraz pkt 1, składa się także z:

a) określenia daty wykonania otworu wiertniczego i dotychczasowego sposobu jego wykorzystania,

b) określenia przyczyn, sposobu i daty likwidacji otworu wiertniczego,

c) omówienia wyników wykonanych badań, pomiarów, obserwacji oraz opróbowania w zlikwidowanym otworze wiertniczym;

3) część graficzna dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 3, składa się także z:
   a) planu sytuacyjno-wysokościowego dla obszarów lądowych w skali 1:500 lub 1:1000 albo planu sytuacyjno-batymetrycznego w skali 1:5 000, 1:10 000 lub 1:25 000 dla obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z lokalizacją wierceń,
   b) profilu geologicznego reprezentatywnego otworu lub grupy otworów wiertniczych,
   c) profilu termicznego otworów.

§ 7. W przypadku likwidacji otworu wiertniczego:

1) część tekstowa dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 2, składa się także z:
   a) charakterystyki geograficznej dokumentowanego obszaru wraz z lokalizacją likwidowanego otworu wiertniczego, z uwzględnieniem trójstopniowego podziału terytorialnego państwa dla obszarów lądowych, oraz opisem stanu zagospodarowania powierzchni, z uwzględnieniem obiektów i obszarów chronionych,
   b) określenia daty wykonania otworu wiertniczego i dotychczasowego sposobu jego wykorzystania oraz określenia zamierzonego celu prac geologicznych i stopnia jego osiągnięcia,
   c) omówienia wyników wykonanych badań specjalistycznych, pomiarów, obserwacji oraz opróbowania,
   d) określenia przyczyn likwidacji otworu wiertniczego,
   e) określenia sposobu likwidacji otworu wiertniczego,
   f) określenia daty rozpoczęcia i zakończenia prac likwidacyjnych,
   g) określenia miejsca przechowywania dokumentacji otworu wiertniczego,
   h) informacji dotyczących uzysku rdzenia i interwałów, z których pobrano próbki, wraz z wykazem ilości, wielkości i rodzaju próbek przeznaczonych do badań powodujących całkowite zniszczenie próbek geologicznych oraz badań geomechanicznych powodujących naruszenie integralności calizny rdzenia wiertniczego, oraz wskazanie miejsca przechowywania próbek geologicznych, w tym próbek podlegających obowiązkowemu przekazaniu państwowej służbie geologicznej;
2) część graficzna dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 3, składa się także z planu sytuacyjno-wysokościowego dla obszarów lądowych w skali

1:500 lub 1:1000 albo planu sytuacyjno-batymetrycznego w skali 1:5 000, 1:10 000 lub 1:25 000 dla obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z lokalizacją likwidowanego otworu wiertniczego.

§ 8. W przypadku wykonywania badań geofizycznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż węglowodorów:

1) część tekstowa dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 2, składa się także z:
   a) daty zgłoszenia projektu robót geologicznych obejmujących wykonanie badań geofizycznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż węglowodorów,
   b) opisu celu prac geologicznych oraz stopnia jego osiągnięcia, a także terminu rozpoczęcia i zakończenia prac geologicznych,
   c) charakterystyki geograficznej dokumentowanego obszaru wraz jego z lokalizacją, z uwzględnieniem trójstopniowego podziału terytorialnego państwa dla obszarów lądowych, oraz opisem stanu zagospodarowania powierzchni, z uwzględnieniem obiektów i obszarów chronionych,
   d) opisu budowy geologicznej i warunków hydrogeologicznych w rejonie wykonanych prac geologicznych,
   e) szczegółowego omówienia wykonanych prac geofizycznych i ich wyników,
   f) wniosków wynikających ze zrealizowanych prac, w szczególności wskazania zbadanych struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż węglowodorów;
2) część graficzna dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 3, składa się także z map specjalnych sporządzonych w zależności od rodzaju wykonanych badań.

§ 9. W przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem metod geofizycznych w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju:

1) część tekstowa dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 2, składa się także z:
   a) opisu celu prac geologicznych oraz stopnia jego osiągnięcia, a także terminu rozpoczęcia i zakończenia prac geologicznych,

b) charakterystyki geograficznej dokumentowanego obszaru wraz z jego lokalizacją, z uwzględnieniem trójstopniowego podziału terytorialnego państwa dla obszarów lądowych, oraz opisem stanu zagospodarowania powierzchni, z uwzględnieniem obiektów i obszarów chronionych,

c) opisu budowy geologicznej i warunków hydrogeologicznych w rejonie wykonanych prac geologicznych,

d) szczegółowego omówienia wykonanych prac geologicznych z zastosowaniem metod geofizycznych i ich wyników,

e) wniosków wynikających ze zrealizowanych prac;

2) część graficzna dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 3, składa się także z:

a) map specjalnych sporządzonych w zależności od rodzaju wykonanych badań,

b) planu sytuacyjno-wysokościowego dla obszarów lądowych w skali 1:500 lub 1:1000 albo planu sytuacyjno-batymetrycznego w skali 1:5 000, 1:10 000 lub 1:25 000 dla obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 10. W przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych:

1) część tekstowa dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 2, składa się także z:

a) opisu celu prac geologicznych oraz stopnia jego osiągnięcia, a także terminu rozpoczęcia i zakończenia prac geologicznych,

b) charakterystyki inwestycji z podaniem przewidywanej głębokości posadowienia obiektów morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych,

c) charakterystyki geograficznej dokumentowanego obszaru wraz z jego lokalizacją, z uwzględnieniem obiektów i obszarów chronionych,

d) opisu budowy geologicznej i warunków hydrogeologicznych w rejonie wykonanych prac geologicznych,

e) szczegółowego omówienia wykonanych prac geologicznych z zastosowaniem metod geofizycznych i ich wyników,

f) wniosków wynikających ze zrealizowanych prac;

2) część graficzna dokumentacji geologicznej, oprócz elementów, o których mowa w § 3 ust. 3, składa się także z map specjalnych sporządzonych w zależności od rodzaju wykonanych badań.

§ 11. Do dokumentacji geologicznych sporządzonych i nieprzekazanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, odpowiednio, organowi, który udzielił koncesji, zatwierdził projekt robót geologicznych lub któremu zgłoszono projekt robót geologicznych, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.[2)]

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

[2)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie innych dokumentacji geologicznych (Dz. U. poz. 2449), które zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia …….o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. …) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(Dz. U. poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR

KARTA INFORMACYJNA DOKUMENTACJI GEOLOGICZNEJ SPORZĄDZANEJ W PRZYPADKU WYKONYWANIA PRAC GEOLOGICZNYCH NIEKOŃCZĄCYCH SIĘ UDOKUMENTOWANIEM ZASOBÓW ZŁOŻA KOPALINY*)

1. Tytuł dokumentacji geologicznej: ……

2. Podstawa wykonania prac geologicznych (nr decyzji lub koncesji): …….

3. Wykonawca prac geologicznych: ……

4. Podmiot finansujący i zamawiający prace geologiczne: ……

5. Lokalizacja prac geologicznych:

1) dla obszarów lądowych:

miejscowość: …… gmina: …… powiat: …… województwo: ……;

2) dla obszarów morskich:

region: …… (w szczególności: basen, ławica, zatoka, głębia).

6. Arkusz mapy topograficznej/nawigacyjnej**) 1:100000 ……

7. Okres realizacji prac geologicznych: ……

8. Powierzchnia obszaru dokumentowanego: ……

9. Liczba wykonanych wierceń: ……, głębokość wierceń: ……, łączny metraż: ……

10. Współrzędne otworu wiertniczego/otworów wiertniczych**) w państwowym systemie odniesień przestrzennych: x ……, y ……, układ współrzędnych płaskich prostokątnych ……

11. Rzędna otworu/Rzędne otworów wiertniczych**): ……, m n.p.m.

12. Stratygrafia i głębokość przewierconych utworów: ……

13. Miejsce przechowywania próbek geologicznych: ……

14. Wykonane prace geologiczne:

1) badania geofizyczne powierzchniowe:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……;

2) badania geofizyczne w otworach:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……;

3) badania laboratoryjne:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……;

4) badania hydrogeologiczne:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……;

5) inne badania:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……

15. Przyczyna nieudokumentowania zasobów: ……

Sporządzający dokumentację:

……

(podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz nr kwalifikacji geologicznych albo nr decyzji uznającej kwalifikacje zawodowe w dziedzinie geologii, albo podpis z podaniem imienia i nazwiska i informacja „osoba świadcząca usługi transgraniczne w dziedzinie geologii")

……

(miejscowość, rok)

Objaśnienie:

*) Niewypełnione punkty karty informacyjnej oznacza się wyrazami „nie dotyczy".

**) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 2

WZÓR

KARTA INFORMACYJNA DOKUMENTACJI GEOLOGICZNEJ SPORZĄDZANEJ W PRZYPADKU WYKONYWANIA PRAC GEOLOGICZNYCH NIEKOŃCZĄCYCH SIĘ UDOKUMENTOWANIEM ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH[*)]

1. Tytuł dokumentacji geologicznej: ……

2. Podstawa wykonania prac geologicznych (nr decyzji): …….

3. Wykonawca prac geologicznych: ……

4. Podmiot finansujący i zamawiający prace geologiczne: ……

5. Lokalizacja prac geologicznych:

1) dla obszarów lądowych:

miejscowość: …… gmina: …… powiat: …… województwo: ……;

2) dla obszarów morskich:

region: …… (w szczególności: basen, ławica, zatoka, głębia).

6. Arkusz mapy topograficznej/nawigacyjnej[**)] 1:100000 ……

7. Okres realizacji prac geologicznych: ……

8. Liczba wykonanych wierceń: ……, głębokość wierceń: ……, łączny metraż: ……,

9. Współrzędne otworu wiertniczego/otworów wiertniczych[**)] w państwowym systemie odniesień przestrzennych: x ……, y ……, układ współrzędnych płaskich prostokątnych ……

10. Rzędna otworu/Rzędne otworów wiertniczych[**)]: ……, m n.p.m.

11. Wykonane prace geologiczne:

1) badania hydrogeologiczne:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……;

2) badania laboratoryjne:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……;

3) badania geofizyczne:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……

12. Stratygrafia i głębokość przewierconych utworów: ……

13. Stratygrafia i głębokość poziomów wodonośnych: ……

14. Parametry hydrogeologiczne poziomów wodonośnych: …….

15. Przyczyna nieudokumentowania zasobów: ……

Sporządzający dokumentację:

……

(podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz nr kwalifikacji geologicznych albo nr decyzji uznającej kwalifikacje zawodowe w dziedzinie geologii, albo podpis z podaniem imienia i nazwiska i informacja „osoba świadcząca usługi transgraniczne w dziedzinie geologii”)

……

(miejscowość, rok)

Objaśnienie:

*) Niewypełnione punkty karty informacyjnej oznacza się wyrazami „nie dotyczy”.

**) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 3

WZÓR

KARTA INFORMACYJNA DOKUMENTACJI GEOLOGICZNEJ SPORZĄDZANEJ W PRZYPADKU WYKONANIA OTWORU WIERTNICZEGO …… W CELU ROZPOZNANIA BUDOWY GŁĘBOKIEGO PODŁOŻA NIEZWIĄZANEGO Z DOKUMENTOWANIEM ZŁÓŻ KOPALINY[*)]

(nazwa wiercenia)

1. Tytuł dokumentacji geologicznej: ……

2. Podstawa wykonania prac geologicznych (nr decyzji): …….

3. Wykonawca prac dokumentacyjnych: ……

4. Wykonawca wiercenia: ……

5. Podmiot finansujący i zamawiający prace geologiczne: ……

6. Lokalizacja prac geologicznych:

1) dla obszarów lądowych:

miejscowość: …… gmina: …… powiat: …… województwo: ……;

2) dla obszarów morskich:

region: …… (w szczególności: basen, ławica, zatoka, głębia).

7. Arkusz mapy topograficznej/nawigacyjnej[**)] 1:100 000 ……

8. Okres realizacji prac geologicznych: ……

9. Imię i nazwisko kierownika wiercenia i numer świadectwa uprawnień geologicznych: ……

10. Cel wiercenia: ……

11. Typ zestawu wiertniczego: ……

12. Współrzędne otworu wiertniczego w państwowym systemie odniesień przestrzennych: x ……, y ……, układ współrzędnych płaskich prostokątnych ……

13. Rzędna terenu: …… m n.p.m.

14. Głębokość otworu wiertniczego: ……

15. Zarurowanie: średnica rur …… głębokość posadowienia rur ……

16. Wykonane prace geologiczne:

1) badania geofizyczne:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……;

2) badania laboratoryjne:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……

17. Stratygrafia i głębokość przewierconych utworów: ……

18. Liczba rdzeni wiertniczych oraz miejsce ich przechowywania: ……

Sporządzający dokumentację:

……

(podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz nr kwalifikacji geologicznych albo nr decyzji uznającej kwalifikacje zawodowe w dziedzinie geologii, albo podpis z podaniem imienia i nazwiska i informacja „osoba świadcząca usługi transgraniczne w dziedzinie geologii")

……

(miejscowość, rok)

Objaśnienie:

*) Niewypełnione punkty karty informacyjnej oznacza się wyrazami „nie dotyczy".

**) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 4

WZÓR

KARTA INFORMACYJNA DOKUMENTACJI GEOLOGICZNEJ SPORZĄDZANEJ W PRZYPADKU WYKONYWANIA PRAC GEOLOGICZNYCH W CELU WYKORZYSTANIA CIEPŁA ZIEMI*)

1. Tytuł dokumentacji geologicznej: ……

2. Podstawa wykonania prac geologicznych (decyzja lub zgłoszenie projektu robót geologicznych z dnia): …….

3. Wykonawca prac geologicznych: ……

4. Podmiot finansujący i zamawiający prace geologiczne: ……

5. Lokalizacja prac geologicznych:

1) dla obszarów lądowych:

miejscowość: …… gmina: …… powiat: …… województwo: ……;

2) dla obszarów morskich:

region: …… (w szczególności: basen, ławica, zatoka, głębia).

6. Arkusz mapy topograficznej/nawigacyjnej**) 1:100 000 ……

7. Okres realizacji prac geologicznych: ……

8. Powierzchnia obszaru badań: ……

9. Otwory wykonane/zrekonstruowane w celu zainstalowania wymienników ciepła**): ……

10. Liczba wykonanych/zrekonstruowanych otworów: ……, głębokość otworów**): …….,

łączny metraż ……

11. Dane dotyczące reprezentatywnego otworu wiertniczego/otworów wiertniczych/ zrekonstruowanego otworu wiertniczego**):

rzędna: …… m n.p.m.

1) współrzędne otworu wiertniczego w państwowym systemie odniesień przestrzennych: x ……, y ……, układ współrzędnych płaskich prostokątnych ……;

2) głębokość: ……, średnica: …… stratygrafia: ……

12. Parametry technologiczne instalacji cieplnej:

1) łączna długość kolektora: ……;

2) medium wypełniające: ……;

3) moc cieplna instalacji: ……

Sporządzający dokumentację:

……

(podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz nr kwalifikacji geologicznych albo nr decyzji uznającej kwalifikacje zawodowe w dziedzinie geologii, albo podpis z podaniem imienia i nazwiska i informacja „osoba świadcząca usługi transgraniczne w dziedzinie geologii”)

……

(miejscowość, rok)

Objaśnienie:

*) Niewypełnione punkty karty informacyjnej oznacza się wyrazami „nie dotyczy”.

**) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 5

WZÓR

KARTA INFORMACYJNA DOKUMENTACJI GEOLOGICZNEJ SPORZĄDZANEJ W PRZYPADKU LIKWIDACJI OTWORU WIERTNICZEGO

……[*)]

(nazwa wiercenia)

1. Tytuł dokumentacji geologicznej: ……

2. Podstawa wykonania prac geologicznych (nr decyzji lub koncesji): …….

3. Wykonawca prac geologicznych: ……

4. Podmiot finansujący i zamawiający prace geologiczne: ……

5. Lokalizacja prac geologicznych:

1) dla obszarów lądowych:

miejscowość: …… gmina: …… powiat: …… województwo: ……;

2) dla obszarów morskich:

region: …… (w szczególności: basen, ławica, zatoka, głębia).

6. Arkusz mapy topograficznej/nawigacyjnej[**)] 1:100 000 ……

7. Okres realizacji prac geologicznych: ……

8. Współrzędne otworu wiertniczego w państwowym systemie odniesień przestrzennych:

x ……, y ……, układ współrzędnych płaskich prostokątnych ……

9. Rzędna terenu: …… m n.p.m.

10. Dotychczasowe wykorzystanie otworu wiertniczego: ……

11. Przyczyna likwidacji otworu wiertniczego: ……

12. Sposób likwidacji otworu wiertniczego: ……

13. Liczba rdzeni wiertniczych oraz miejsce ich przechowywania: ……

Sporządzający dokumentację:

……

(podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz nr kwalifikacji geologicznych albo nr decyzji uznającej kwalifikacje zawodowe w dziedzinie geologii, albo podpis z podaniem imienia i nazwiska i informacja „osoba świadcząca usługi transgraniczne w dziedzinie geologii”)

……

(miejscowość, rok)

Objaśnienie:

*) Niewypełnione punkty karty informacyjnej oznacza się wyrazami „nie dotyczy”.

**) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 6

WZÓR

KARTA INFORMACYJNA DOKUMENTACJI GEOLOGICZNEJ SPORZĄDZANEJ W PRZYPADKU WYKONYWANIA BADAŃ GEOFIZYCZNYCH W CELU ZBADANIA STRUKTUR GEOLOGICZNYCH ZWIĄZANYCH Z WYSTĘPOWANIEM ZŁÓŻ WĘGLOWODORÓW*)

1. Tytuł dokumentacji geologicznej: ……

2. Podstawa wykonania prac geologicznych (zgłoszenie projektu robót geologicznych z dnia): …….

3. Wykonawca prac geologicznych: ……

4. Podmiot finansujący i zamawiający prace geologiczne: ……

5. Lokalizacja prac geologicznych:

1) dla obszarów lądowych:

miejscowość: …… gmina: …… powiat: …… województwo: ……;

2) dla obszarów morskich:

region: …… (w szczególności: basen, ławica, zatoka, głębia).

6. Arkusz mapy topograficznej/nawigacyjnej**) 1:100 000 ……

7. Okres realizacji prac geologicznych: ……

8. Powierzchnia obszaru dokumentowanego lub długość profili sejsmicznych:……

9. Wykonane prace geologiczne:

1) badania geofizyczne powierzchniowe:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……;

2) inne badania:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……

10. Lokalizacja udokumentowanych struktur geologicznych związanych z występowaniem węglowodorów:

1) dla obszarów lądowych:

miejscowość: …… gmina: …… powiat: …… województwo: ……;

2) dla obszarów morskich:

region: …… (w szczególności: basen, ławica, zatoka, głębia).

Sporządzający dokumentację:

……

(podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz nr kwalifikacji geologicznych albo nr decyzji uznającej kwalifikacje zawodowe w dziedzinie geologii, albo podpis z podaniem imienia i nazwiska i informacja „osoba świadcząca usługi transgraniczne w dziedzinie geologii”)

……

(miejscowość, rok)

Objaśnienie:

*) Niewypełnione punkty karty informacyjnej oznacza się wyrazami „nie dotyczy”.

**) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 7

WZÓR

KARTA INFORMACYJNA DOKUMENTACJI GEOLOGICZNEJ SPORZĄDZANEJ W PRZYPADKU WYKONYWANIA PRAC GEOLOGICZNYCH Z ZASTOSOWANIEM METOD GEOFIZYCZNYCH W CELU WYKONANIA REGIONALNYCH BADAŃ BUDOWY GEOLOGICZNEJ KRAJU[*)]

1. Tytuł dokumentacji geologicznej: ……

2. Podstawa wykonania prac geologicznych (nr decyzji): …….

3. Wykonawca prac geologicznych: ……

4. Podmiot finansujący i zamawiający prace geologiczne: ……

5. Lokalizacja prac geologicznych:

1) dla obszarów lądowych:

miejscowość: …… gmina: …… powiat: …… województwo: ……;

2) dla obszarów morskich:

region: …… (w szczególności: basen, ławica, zatoka, głębia).

6. Arkusz mapy topograficznej/nawigacyjnej[**)] 1:100 000 ……

7. Okres realizacji prac geologicznych: ……

8. Powierzchnia obszaru dokumentowanego lub długość profili sejsmicznych:……..

9. Wykonane prace geologiczne:

1) badania geofizyczne powierzchniowe:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……;

2) inne badania:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……

Sporządzający dokumentację:

……

(podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz nr kwalifikacji geologicznych albo nr decyzji uznającej kwalifikacje zawodowe w dziedzinie geologii, albo podpis z podaniem imienia i nazwiska i informacja „osoba świadcząca usługi transgraniczne w dziedzinie geologii”)

……

(miejscowość, rok)

Objaśnienie:

*) Niewypełnione punkty karty informacyjnej oznacza się wyrazami „nie dotyczy”.

**) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 8

WZÓR

KARTA INFORMACYJNA DOKUMENTACJI GEOLOGICZNEJ SPORZĄDZANEJ W PRZYPADKU WYKONYWANIA PRAC GEOLOGICZNYCH Z ZASTOSOWANIEM BADAŃ SEJSMICZNYCH W GRANICACH OBSZARÓW MORSKICH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W CELU POSADOWENIA MORSKICH FARM WIATROWYCH ORAZ ZESPOŁU URZĄDZEŃ SŁUŻĄCYCH DO WYPROWADZENIA MOCY W ROZUMIENIU USTAWY Z DNIA 17 GRUDNIA 2020 r. O PROMOWANIU WYTWARZANIA ENERGII ELEKTRYCZNEJ W MORSKICH FARMACH WIATROWYCH*)

1. Tytuł dokumentacji geologicznej: ……

2. Podstawa wykonania prac geologicznych (nr decyzji): …….

3. Wykonawca prac geologicznych: ……

4. Podmiot finansujący i zamawiający prace geologiczne: ……

5. Lokalizacja prac geologicznych w obszarach morskich:

region: …… (w szczególności: basen, ławica, zatoka, głębia).

6. Arkusz mapy […]**)……

7. Okres realizacji prac geologicznych: ……

8. Powierzchnia dokumentowanego obszaru : ……..

9. Wykonane prace geologiczne:

1) badania sejsmiczne:

liczba profili sejsmicznych: ……., długość profili sejsmicznych ……..,

wykonawca ……;

2) inne badania:

rodzaj …… liczba …… wykonawca ……

10 …

Sporządzający dokumentację:

……

(podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz nr kwalifikacji geologicznych albo nr decyzji uznającej kwalifikacje zawodowe w dziedzinie geologii, albo podpis z podaniem imienia i nazwiska i informacja „osoba świadcząca usługi transgraniczne w dziedzinie geologii”)

……

(miejscowość, rok)

Objaśnienie:

*) Niewypełnione punkty karty informacyjnej oznacza się wyrazami „nie dotyczy”.

**) Niepotrzebne skreślić.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zamieszczonego w art. 97 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. − Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …), zwanej dalej „p.g.g.”. Zgodnie z zakresem upoważnienia ustawowego, projekt rozporządzenia określa szczegółowe wymagania dotyczące dokumentacji innych niż: dokumentacja geologiczna złoża kopaliny, z wyłączeniem złoża węglowodorów, dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów, dokumentacja hydrogeologiczna i dokumentacja geologiczno-inżynierska, w tym określa wzory druków, zestawień i kart dołączanych do dokumentacji.

Potrzeba wydania niniejszego rozporządzenia wynika z uchwalenia ustawy z dnia … 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.…..), która zmieniła art. 92 p.g.g., przez dodanie nowego rodzaju innej dokumentacji geologicznej – sporządzanej w przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych. Powyższą ustawą zmieniono również brzmienie art. 92 pkt 6 p.g.g. wskazującego, że sporządzenie innej dokumentacji geologicznej będzie następowało w przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań geofizycznych w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju, rezygnując w jego treści z dotychczas używanego terminu „rozpoznania budowy głębokiego podłoża”.

Przepisy rozporządzenia nie zmieniają w zasadzie wymogów zawartych w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie innych dokumentacji geologicznych (Dz. U. poz. 2449), oprócz określenia wymagań dla nowego typu dokumentacji sporządzanej w przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, a także modyfikacji wymagań dla dokumentacji z wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań geofizycznych w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju. Projektowana regulacja ma na celu stworzenie przejrzystych zasad dokumentowania prac

geologicznych, a także zapewnienie odpowiedniej jakości sporządzanych dokumentacji w ramach wykonywania powyższych prac geologicznych.

W związku z tym, w omawianym projekcie rozporządzenia Minister Klimatu i Środowiska określa wymagania, jakim powinny odpowiadać wszystkie inne dokumentacje geologiczne wymienione w obowiązującym art. 92 p.g.g., w podziale na część tekstową, graficzną, sporządzane w przypadku:

1) wykonywania prac geologicznych niekończących się udokumentowaniem zasobów złoża kopaliny lub zasobów wód podziemnych;
2) wykonania otworu wiertniczego w celu rozpoznania budowy głębokiego podłoża, niezwiązanego z dokumentowaniem złóż kopaliny;
3) wykonywania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi;
4) likwidacji otworu wiertniczego;
5) wykonywania badań geofizycznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż węglowodorów;
6) wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań geofizycznych w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju;
7) wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

Projektowane wymagania dotyczą zawartości poszczególnych rozdziałów części tekstowej dokumentacji, liczby i zakresu treści jej załączników graficznych.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Przedkładany projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji technicznej.

Projekt nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sektor mikro, małych i średnich przedsiębiorstw oraz jest zgodne z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom oraz umożliwienia zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem, w trybie art. 7 ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie innych dokumentacji geologicznych **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Klimatu i Środowiska **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Podsekretarz Stanu w MKiŚ, Główny Geolog Kraju, Pełnomocnik Rządu ds. Polityki Surowcowej Państwa – dr Piotr Dziadzio **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** ……..	**Data sporządzenia** 4 listopada 2022 r. **Źródło** Upoważnienie ustawowe : art. 97 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633, z późn. zm.) **Nr w Wykazie prac** …

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, zwana dalej „p.g.g.”, w art. 97 ust. 1 pkt 5 zawiera ustawowe upoważnienie do wydania przez ministra właściwego ds. środowiska rozporządzenia w sprawie innych dokumentacji geologicznych.

Potrzeba wydania niniejszego rozporządzenia wynika z uchwalenia ustawy z dnia … 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. …). Ustawa ta od dnia wejścia w życie (tj. od dnia … r.) zmieniła art. 92 p.g.g., przez dodanie nowego rodzaju innej dokumentacji geologicznej – sporządzanej w przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych. Powyższą ustawą zmieniono również brzmienie art. 92 pkt 6 p.g.g. wskazującego, że sporządzenie innej dokumentacji geologicznej będzie następowało w przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań geofizycznych w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju, rezygnując w jego treści z dotychczas używanego terminu „rozpoznania budowy głębokiego podłoża”.

Jednocześnie zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia …. 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, dotychczas obowiązujące przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 5 zmienianej p.g.g. zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych aktów wykonawczych, ale nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej. W konsekwencji, przepisy dotychczasowego rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie innych dokumentacji geologicznych (Dz. U. poz. 2449) będą obowiązywać do dnia …. r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązania procedowanego rozporządzenia zastępują i rozszerzają postanowienia dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie innych dokumentacji geologicznych, w szczególności poprzez określenie wymagań dla nowego typu dokumentacji sporządzanej w przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

Projektowana regulacja ma na celu stworzenie przejrzystych zasad dokumentowania badań w zakresie wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, jak również modyfikację tych zasad w przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań geofizycznych w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju, a także zapewnienie odpowiedniej jakości sporządzanych dokumentacji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt rozporządzenia nie wynika z przepisów OECD/UE i ma charakter rozwiązania krajowego w zakresie sporządzania dokumentacji geologicznej w przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm

wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, a także w przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań geofizycznych w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy planujący wykonywanie działalności na podstawie p.g.g. w zakresie wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, a także w przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań geofizycznych w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju	Około 150	Analiza własna	Konieczność przedstawienia wyników badań w zakresie wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, a także w przypadku wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań geofizycznych w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej kraju w innej dokumentacji geologicznej
Organy administracji geologicznej odpowiedzialne za przyjmowanie dokumentacji geologicznych – minister właściwy do spraw środowiska, marszałkowie, starostowie	397	Analiza własna	Konieczność gromadzenia wyników badań w zakresie wykonywania prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, a także z prac geologicznych z zastosowaniem badań geofizycznych w celu wykonania regionalnych badań budowy geologicznej

			kraju.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie będzie przedmiotem prekonsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie przekazany do konsultacji społecznych trwających … dni następującym podmiotom:

1) ……..,
2) ……..,
3) ……..

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania (w terminie … dni) następującym podmiotom:

1) ……..,
2) ……..,
3) ……..

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego, wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez RDS.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	osoby z niepełnosprawnością i osoby starsze	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
	osoby z niepełnosprawnością i osoby starsze	-						
Niemierzalne		-						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	1) wyniki analizy zgodności projektu z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, Projekt jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców. 2) informacja o zastosowaniu proporcjonalnych ograniczeń obowiązków administracyjnych wobec przedsiębiorców albo uzasadnienie braku możliwości zastosowania takich ograniczeń, o których mowa w art. 68 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. − Prawo przedsiębiorców. Projekt nie nakłada nowych obowiązków administracyjnych na mikro, małych i średnich przedsiębiorców.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: nowy typ dokumentu	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: nowy typ dokumentu
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na pozostałe obszary. Z uwagi na dostępność innej dokumentacji geologicznej również w wersji elektronicznej, regulacja przyczyni się do dalszej informatyzacji opracowań geologicznych, zamieszczanych w bazach danych geologicznych.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Planowane wykonanie przepisów nastąpi po wejściu w życie projektowanego rozporządzenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Z uwagi na wykonawczy charakter niniejszej regulacji nie jest możliwe przeprowadzenie ewaluacji efektów projektu tego aktu prawnego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Nie dotyczy

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A K L I M A T U I Ś R O D O W I S K A [1)]

z dnia

w sprawie korzystania z informacji geologicznej za wynagrodzeniem

Na podstawie art. 100 ust. 10 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) warunki i tryb korzystania z informacji geologicznej za wynagrodzeniem;
2) wzór wniosku o zawarcie umowy o korzystanie z informacji geologicznej;
3) metody szacowania wartości informacji geologicznej;
4) szczegółowe wymagania dotyczące wycen.

§ 2. 1. Rozporządzenie prawem do informacji geologicznej za wynagrodzeniem następuje na wniosek podmiotu ubiegającego się o korzystanie z tej informacji, zwanego dalej „wnioskodawcą”.

2. Wniosek zawiera:

1) dane wnioskodawcy;
2) opis informacji geologicznej;
3) rodzaj i formę informacji geologicznej;
4) miejsce przechowania informacji geologicznej;
5) lokalizację obszaru, którego dotyczy informacja geologiczna;
6) informacje o stanie zagospodarowania złoża, przestrzeni podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, przestrzeni podziemnego składowania odpadów, podziemnego składowania dwutlenku węgla albo ujęcia wód podziemnych, w tym informacje o posiadanych koncesjach albo pozwoleniach wodnoprawnych;
7) cel korzystania z informacji geologicznej;
8) zamierzony okres korzystania z informacji geologicznej.

3. Do wniosku dołącza się:

[1)] Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 1949).

1) jeden egzemplarz wyceny informacji geologicznej;
2) aktualny odpis, wydany nie później niż 3 miesiące przed złożeniem wniosku, z właściwego rejestru przedsiębiorców lub instytutów naukowych kraju, w którym wnioskodawca jest zarejestrowany albo kopię odpowiedniego odpisu uwierzytelnioną przez notariusza, radcę prawnego lub adwokata, z oznaczeniem daty i miejsca sporządzenia poświadczenia;
3) załącznik graficzny przedstawiający lokalizację obszaru, którego dotyczy informacja geologiczna wraz z wykazem współrzędnych punktów załamania granic tego obszaru przedstawionych w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych, należącym do państwowego systemu odniesień przestrzennych[2)] – w przypadku, gdy informacja geologiczna dotyczy części złoża;
4) kopie decyzji dotyczących posiadanej koncesji albo pozwolenia wodnoprawnego – w przypadku, gdy wnioskodawca posiada koncesję albo pozwolenie wodnoprawne, a celem zawarcia umowy jest zmiana bądź przeniesienie koncesji albo pozwolenia wodnoprawnego.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3 pkt 2, sporządzone w języku obcym powinny zawierać tłumaczenie na język polski dokonane przez tłumacza przysięgłego.

5. Wzór wniosku o zawarcie umowy o korzystanie z informacji geologicznej określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. W zależności od celu korzystania z informacji geologicznej wniosek składa się do właściwego organu, o którym mowa w art. 100 ust. 7 albo 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

2. Wniosek podlega sprawdzeniu przez organ pod względem formalnym i merytorycznym.

3. W przypadku stwierdzenia uchybień formalnych lub merytorycznych organ wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia wniosku pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania, określając termin do uzupełnienia lub poprawienia wniosku, nie krótszy jednak niż 14 dni.

4. W przypadku, gdy korzystanie z informacji geologicznej następuje w celu wykonywania działalności w zakresie wydobywania kopaliny ze złoża, podziemnego

---

[2)] Państwowy system odniesień przestrzennych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1990 oraz z 2022 r. poz. 1846 i 2185).

bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów albo podziemnego składowania dwutlenku węgla, wniosek podlega zaopiniowaniu przez właściwy organ koncesyjny.

§ 4. 1. Szacowania wartości informacji geologicznej dokonuje się następującymi metodami:

1) obliczenie kosztu pozyskania informacji geologicznej, wyrażonego w nominalnych cenach z roku jej pozyskania i zrewaloryzowanego do poziomu cen z roku poprzedzającego rok wykonywania szacowania;
2) obliczenie kosztu pozyskania informacji geologicznej, zgodnie z zakresem i technologią prac geologicznych, które posłużyły do jej pozyskania, wyrażonego w cenach stosowanych dla tego typu prac w roku wykonywania szacowania;
3) obliczenie kosztu pozyskania informacji geologicznej, przy użyciu aktualnie stosowanych technologii prac geologicznych oraz z uwzględnieniem wymagań, jakim powinny odpowiadać dokumentacje geologiczne, wyrażonego w cenach stosowanych dla tego typu prac w roku wykonywania szacowania;
4) obliczenie zryczałtowanej wartości informacji geologicznej.

2. Do kosztów pozyskania informacji geologicznej wlicza się nakłady poniesione na:

1) projektowanie prac geologicznych;
2) wykonywanie prac geologicznych;
3) przedstawienie wyników prac geologicznych.

3. Rewaloryzacji kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje się z zastosowaniem średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych, ogłaszanych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

§ 5. 1. Szacowania wartości informacji geologicznej wykorzystywanej w celu wykonywania działalności w zakresie wydobywania kopaliny ze złoża, dokonuje się jedną z metod określonych w § 4 ust. 1 pkt 1–3.

2. W przypadku szacowania, o którym mowa w ust. 1, wycena wymaga przedstawienia:

1) historii badań i eksploatacji złoża;
2) wykazu materiałów archiwalnych wykorzystanych do wykonania szacowania;
3) kopii decyzji zatwierdzających lub zawiadomień o przyjęciu dokumentacji geologicznych, które są źródłem informacji geologicznej;

4) załączników graficznych z zaznaczonymi granicami złoża oraz granicami obszaru, którego dotyczy informacja geologiczna objęta wnioskiem.

3. W przypadku szacowania, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 3, wycena wymaga dodatkowo uzasadnienia rodzaju i liczby projektowanych prac geologicznych z uwzględnieniem stanu zagospodarowania złoża oraz wskazania ich lokalizacji na załączniku graficznym.

4. W przypadku szacowania wartości oznaczonej części informacji geologicznej, wycena wymaga określenia sposobu dokonania takiego oznaczenia oraz przedstawienia dokumentów umożliwiających jego weryfikację.

5. W przypadku, gdy informacja geologiczna jest zawarta w więcej niż jednym dokumencie geologicznym, w szacowaniu uwzględnia się wszystkie dokumenty geologiczne.

§ 6. 1. Wartość informacji geologicznej wykorzystywanej w celu wydobywania wód leczniczych albo termalnych podlega obniżeniu o 90 % wartości obliczonej zgodnie z § 5.

2. Wartość informacji geologicznej dotyczącej niezagospodarowanych złóż niskometanowego gazu ziemnego podlega obniżeniu o 50 % wartości obliczonej zgodnie z § 5. Niezagospodarowane złoża niskometanowego gazu ziemnego określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Wartość informacji geologicznej wykorzystywanej w celu wydobywania metanu z węgla kamiennego podlega obniżeniu o 90 % wartości obliczonej zgodnie z § 5.

4. Wartość informacji geologicznej wykorzystywanej w celu wtłaczania do górotworu wód pochodzących z odwodnienia wyrobisk górniczych, wód złożowych, wykorzystanych wód leczniczych, wód termalnych i solanek podlega obniżeniu o 99 % wartości obliczonej zgodnie z § 5.

§ 7. 1. Wartość informacji geologicznej szacowana metodami określonymi w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 podlega obniżeniu z tytułu okresu, jaki upłynął od roku wykonania prac geologicznych, o:

1) 1 % za każdy rok, jaki upłynął od roku wykonania prac geologicznych w okresie nie dłuższym niż 30 lat;
2) 30 % oraz dodatkowo o 2 % za każdy rok, jaki upłynął od roku wykonania prac geologicznych w okresie dłuższym niż 30 lat.

2. Wartość informacji geologicznej szacowana metodami określonymi w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 po uwzględnieniu obniżki, o której mowa w ust. 1, podlega obniżeniu z tytułu kategorii

rozpoznania złoża kopaliny, ustalonej w ostatnim z dokumentów geologicznych będących przedmiotem oszacowania, o:

1) 10 % – dla dokumentacji geologicznych złóż kopalin stałych rozpoznanych w kategorii B;
2) 20 % – dla dokumentacji geologicznych złóż kopalin stałych rozpoznanych w kategorii C_1;
3) 30 % – dla dokumentacji geologicznych złóż kopalin stałych rozpoznanych w kategorii C_2 oraz złóż węglowodorów rozpoznanych w kategorii C;
4) 40 % – dla dokumentacji geologicznych złóż kopalin stałych rozpoznanych w kategorii D oraz kart rejestracyjnych złóż i dokumentacji geologicznych uproszczonych sporządzonych przed dniem 2 września 1994 r.

3. Wartość informacji geologicznej szacowana metodami określonymi w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, po uwzględnieniu obniżek, o których mowa w ust. 1 i 2, podlega obniżeniu z tytułu ubytku zasobów bilansowych złoża – proporcjonalnie do ubytku, jaki nastąpił od daty zatwierdzenia lub przyjęcia ostatniego z dokumentów geologicznych będących przedmiotem szacowania do ostatniego dnia roku poprzedzającego rok wykonania szacowania. Przy szacowaniu wartości informacji geologicznej dotyczącej oznaczonej części złoża podstawą do obniżenia jej wartości jest ubytek zasobów, jaki nastąpił w części złoża, której dotyczy informacja geologiczna objęta wyceną.

4. Wartość informacji geologicznej szacowana metodą określoną w § 4 ust. 1 pkt 3 podlega obniżeniu z tytułu okresu, jaki upłynął od roku wykonania prac geologicznych, o:

1) 1 % za każdy rok, jaki upłynął od roku wykonania prac geologicznych w okresie nie dłuższym niż 30 lat;
2) 30 % oraz dodatkowo o 2 % za każdy rok, jaki upłynął od roku wykonania prac geologicznych w okresie dłuższym niż 30 lat.

5. Przy szacowaniu wartości oznaczonej części informacji geologicznej, o której mowa w § 5 ust. 4, w przypadku gdy część tą stanowi informacja geologiczna dotycząca jedynie otworów wiertniczych przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się.

§ 8. W przypadku szacowania wartości informacji geologicznej przy użyciu więcej niż jednej z metod, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1–3, jako podstawę do ustalenia wartości wynagrodzenia przyjmuje się najniższy z uzyskanych wyników.

§ 9. 1. Szacowania wartości informacji geologicznej wykorzystywanej w celu wykonywania działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów oraz podziemnego składowania dwutlenku węgla dokonuje się metodą określoną w § 4 ust. 1 pkt 4.

2. Szacowania zryczałtowanej wartości informacji geologicznej, o której mowa w ust. 1, zawartej w dokumentacji geologicznej złoża kopaliny, w obrębie którego będzie prowadzona działalność, dokonuje się na podstawie powierzchni wykorzystywanego obszaru złoża, będącej odwzorowaniem przestrzeni na płaszczyźnie oraz liczby otworów wiertniczych znajdujących się na tym obszarze, bez względu na ich głębokość oraz średnicę, przyjmując następujące wartości ryczałtowe:

1) 500 zł za 1 ha wykorzystywanego obszaru – przy czym każdy rozpoczęty hektar obszaru złoża liczy się jako cały;
2) 20 000 zł za każdy wykorzystany otwór wiertniczy objęty wnioskiem, a w przypadku otworu wykorzystywanego w celu eksploatacji magazynu lub składowiska – 50 000 zł.

3. Szacowania zryczałtowanej wartości informacji geologicznej, o której mowa w ust. 1, zawartej w dokumentacji hydrogeologicznej w obrębie przestrzeni, w której będzie prowadzona działalność, dokonuje się na podstawie powierzchni wykorzystywanego obszaru, będącej odwzorowaniem przestrzeni na płaszczyźnie oraz liczby otworów wiertniczych znajdujących się na tym obszarze, bez względu na ich głębokość oraz średnicę, przyjmując następujące wartości ryczałtowe:

1) 500 zł za 1 ha wykorzystywanego obszaru – przy czym każdy rozpoczęty hektar obszaru złoża liczy się jako cały;
2) 10 000 zł za każdy wykorzystany otwór wiertniczy objęty wnioskiem.

4. Szacowania zryczałtowanej wartości informacji geologicznej, o której mowa w ust. 1, zawartej w dokumentacji geologicznej ustalającej warunki geologiczno–inżynierskie w obrębie przestrzeni, w której będzie prowadzona działalność, dokonuje się na podstawie powierzchni wykorzystywanego obszaru, będącej odwzorowaniem przestrzeni na płaszczyźnie oraz liczby otworów wiertniczych znajdujących się na tym obszarze, bez względu na ich głębokość oraz średnicę, przyjmując następujące wartości ryczałtowe:

1) 500 zł za 1 ha wykorzystywanego obszaru – przy czym każdy rozpoczęty hektar obszaru złoża liczy się jako cały;
2) 1 000 zł za każdy wykorzystany otwór wiertniczy objęty wnioskiem.

§ 10. 1. Szacowania wartości informacji geologicznej wykorzystywanej w celu wykonywania działalności w zakresie, w jakim jest wymagane pozwolenie wodnoprawne, dokonuje się metodą określoną w § 4 ust. 1 pkt 4.

2. Szacowania zryczałtowanej wartości informacji geologicznej zawartej w dokumentacji hydrogeologicznej ustalającej zasoby eksploatacyjne ujęcia wód podziemnych, dokonuje się na podstawie liczby i głębokości otworów wiertniczych, bez względu na ich średnicę, przyjmując następujące wartości ryczałtowe:

1) 300 zł za każdy wykorzystany otwór wiertniczy o głębokości do 100 m;
2) 300 zł za każdy wykorzystany otwór wiertniczy o głębokości większej niż 100 m oraz dodatkowo 10 zł za każdy metr przekraczający głębokość 100 m.

§ 11. 1. Szacowania wartości informacji geologicznej wykorzystywanej w celu wykonywania działalności w zakresie rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi dokonuje się metodą określoną w § 4 ust. 1 pkt 4.

2. Szacowania zryczałtowanej wartości informacji geologicznej, o której mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie liczby i głębokości otworów wiertniczych, bez względu na ich średnicę, przyjmując następujące wartości ryczałtowe:

1) 300 zł za każdy wykorzystany otwór wiertniczy o głębokości do 100 m;
2) 300 zł za każdy wykorzystany otwór wiertniczy o głębokości większej niż 100 m oraz dodatkowo 10 zł za każdy metr przekraczający głębokość 100 m.

§ 12. 1. Szacowania wartości informacji geologicznej udostępnianej w postaci danych geologicznych dokonuje się metodą określoną w § 4 ust. 1 pkt 4.

2. Szacowania zryczałtowanej wartości informacji geologicznej dokonuje się na podstawie liczby i rodzaju danych, przyjmując następujące wartości ryczałtowe:

1) za zbiór danych z pomiarów geofizyki powierzchniowej:
   a) sejsmiki trójwymiarowej (typu 3D) – 50 000 zł/km^2,
   b) sejsmiki dwuwymiarowej (typu 2D) – 25 000 zł/km,
   c) sejsmiki refrakcyjnej płytkiej – 5 000 zł/km,
   d) tomografii elektrooporowej – 3 000 zł/km,
   e) profilowania elektrooporowego – 1 000 zł/km,
   f) metody radarowej – 750 zł/km,
   g) konduktometrii – 300 zł/km,
   h) magnetotellurycznego profilowania ciągłego – 10 000 zł/km,
   i) sondowania magnetotellurycznego – 3 000 zł/pkt,

j) sondowania elektrooporowego – 100 zł/pkt,

k) profilowania cieplnego – 200 zł/pkt,

l) badania grawimetrycznego – 50 zł/pkt,

ł) badania magnetycznego – 10 zł/pkt;

2) za zbiór danych z pomiarów geofizyki wiertniczej obejmującej:

a) pomiary elektryczne – 15zł/mb,

b) pomiary radiometryczne – 20 zł/mb,

c) pomiary akustyczne – 15 zł/mb,

d) pomiary magnetyczne – 10 zł/mb,

e) pomiary skanerem akustycznym – 50 zł/mb,

f) pomiary skanerem elektrycznym – 100 zł/mb,

g) pomiary prędkości średnich – 30 zł/mb,

h) pionowe profilowanie sejsmiczne – 80 zł/mb,

i) pomiary upadomierzem – 20 zł/mb;

3) za zbiór wyników obserwacji oraz oznaczeń właściwości fizyko–chemicznych próbek geologicznych – 10 zł/wynik.

3. Wartość informacji geologicznej szacowana na podstawie ust. 1 i 2 podlega obniżeniu z tytułu okresu, jaki upłynął od roku wykonania prac geologicznych, o 2 % za każdy rok, jaki upłynął od roku wykonania prac geologicznych.

4. Wartość informacji geologicznej dotyczącej danych geologicznych udostępnianych wyłącznie w postaci danych analogowych, zapisanych na nośnikach papierowych, magnetycznych lub informatycznych podlega obniżeniu o 50 % wartości obliczonej zgodnie z ust. 3.

5. Wartość informacji geologicznej dotyczącej danych geologicznych wykorzystanych w celu wykonywania prac licencjackich, magisterskich i doktorskich lub opracowania finansowanego ze środków publicznych podlega obniżeniu o 99,9 % wartości obliczonej zgodnie z ust. 3 i 4.

§ 13. Do ustalenia wynagrodzenia za korzystanie z informacji geologicznej zgromadzonej w bazach danych geologicznych przepisy § 4–12 stosuje się odpowiednio.

§ 14. 1. Szacowania wartości informacji geologicznej udostępnianej w postaci próbek geologicznych dokonuje się metodą określoną w § 4 ust. 1 pkt 4.

2. Szacowania zryczałtowanej wartości informacji geologicznej dokonuje się na podstawie liczby, rodzaju oraz wielkości próbki, przyjmując następujące wartości ryczałtowe:

1) za próbkę z rdzenia jednolitego, stanowiącą 1 cm długości 1/4 średnicy rdzenia:
   a) uzyskanego z głębokości do 500 m – 80 zł,
   b) uzyskanego z głębokości powyżej 500 m do 1000 m – 160 zł,
   c) uzyskanego z głębokości powyżej 1000 m do 2000 m – 240 zł,
   d) uzyskanego z głębokości powyżej 2000 m – 320 zł;
2) za próbkę z rdzenia rozdrobnionego oraz próbkę zwiercin, stanowiącą 1 cm^3 objętości rdzenia rozdrobnionego – 25 % ceny odpowiedniej próbki z rdzenia jednolitego.

3. Wartość informacji geologicznej dotyczącej próbek geologicznych wykorzystywanych w celu wykonywania opracowania finansowanego ze środków publicznych podlega obniżeniu o 90 % wartości obliczonej zgodnie z ust. 2.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ……. r.[3)]

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

[3)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie korzystania z informacji geologicznej za wynagrodzeniem (Dz. U. poz. 1724), które zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia ……. r. o zmianie ustawy − Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz…) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(Dz. U. poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR

.....

(miejscowość i data)

WNIOSEK

do .....

o zawarcie umowy na korzystanie z informacji geologicznej za wynagrodzeniem

Dane wnioskodawcy

1. Imię i nazwisko / nazwa: .....

.....

2. Adres zamieszkania / siedziby: .....

.....

3. PESEL lun REGON: …….

4. Rodzaj, numer i seria dokumentu tożsamości: …….

5. Adres do korespondencji: .....

.....

6. Telefon kontaktowy: .....

Faks: .....

E-mail: .....

Opis informacji geologicznej

Informacja geologiczna dotyczy:

□ złoża kopaliny .....

□ przestrzeni podziemnego magazynowania lub podziemnego składowania odpadów

.....

□ ujęcia wód podziemnych .....

□ inne .....

Informacja geologiczna jest zawarta w:*

□ dokumentacji geologicznej złoża kopaliny .....

z ..... r., zatwierdzonej decyzją /przyjętej zawiadomieniem ….....

..... z dnia ....., znak: .....

□ dokumentacji hydrogeologicznej .....

z ..... r., zatwierdzonej decyzją /przyjętej zawiadomieniem .....

..... z dnia ....., znak: .....

□ dokumentacji geologiczno-inżynierskiej ….....

z ..... r., zatwierdzonej decyzją /przyjętej zawiadomieniem …….

……..... z dnia ....., znak: ….....

□ próbce geologicznej

-nazwy otworów oraz głębokość pobrania próbek: …….

.....

-próbki jednolite/rozdrobnione lub zwierciny**

□ zbiorze danych geologicznych .....

.....

□ inne: .....

* w przypadku większej ilości dokumentacji lub próbek ich opis przedstawić w odrębnym załączniku

** podkreślić właściwe

Rodzaj i forma informacji geologicznej

□ dokument geologiczny

- forma papierowa - forma elektroniczna*

□ zbiór danych geologicznych

- forma analogowa - forma cyfrowa*

*podkreślić właściwe

Miejsce przechowywania informacji geologicznej

□ Centralne Archiwum Geologiczne .....

□ Wojewódzkie Archiwum Geologiczne w .....

□ Powiatowe Archiwum Geologiczne w .....

□ inne archiwa: .....

Lokalizacja obszaru, którego dotyczy informacja geologiczna:

- województwo: .....
- powiat: .....
- gmina: .....

Stan zagospodarowania złoża

.....

.....

Cel korzystania z informacji geologicznej

□ Korzystanie z informacji geologicznej w celu wykonywania działalności w zakresie wydobywania kopalin ze złóż na potrzeby:

□ uzyskania koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża ……...…

……...;

□ zmiany obowiązującej koncesji (w jakim zakresie): .....

…….;

□ przeniesienia koncesji ……...

……..;

□ sporządzenia dodatku/dokumentacji geologicznej* oraz uzyskania koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża ……;

□ sporządzenia dodatku/dokumentacji geologicznej* oraz zmiany koncesji (w jakim zakresie): ……...

*podkreślić właściwe

□ Korzystanie z informacji geologicznej w celu wykonywania działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji .....

.....

□ Korzystanie z informacji geologicznej w celu wykonywania działalności w zakresie podziemnego składowania odpadów .....

.....

□ Korzystanie z informacji geologicznej w celu wykonywania działalności w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla ……..

.....

□ Korzystanie z informacji geologicznej wykorzystywanej w celu wykonywania działalności w zakresie, w jakim wymagane jest pozwolenie wodnoprawne .....
.....
□ Korzystanie z informacji geologicznej zawartej w próbkach geologicznych w celu: …….
….....
□ Korzystanie z informacji geologicznej w postaci danych geologicznych w celu: ……..
……..

w przypadku opracowania finansowanego ze środków publicznych podać temat i źródło finansowania: ……...
.....

Zamierzony okres korzystania z informacji geologicznej

….....

ZAŁĄCZNIKI DO WNIOSKU

1. Wycena informacji geologicznej.
2. Aktualny odpis, wydany nie później niż 3 miesiące przed złożeniem wniosku, z właściwego rejestru przedsiębiorców lub instytutów naukowych kraju, w którym wnioskodawca jest zarejestrowany albo kopię odpowiedniego odpisu uwierzytelnioną przez notariusza, radcę prawnego lub adwokata, z oznaczeniem daty i miejsca sporządzenia poświadczenia.
3. Załączniki graficzne przedstawiające lokalizację obszaru, którego dotyczy informacja geologiczna wraz z wykazem współrzędnych załamania granic tego obszaru, przedstawionych w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych, należącym do państwowego systemu odniesień przestrzennych - w przypadku gdy informacja geologiczna dotyczy części złoża.
4. Kopie decyzji dotyczących posiadanej koncesji albo pozwolenia wodnoprawnego - w przypadku gdy wnioskodawca posiada koncesję albo pozwolenie wodnoprawne, a celem zawarcia umowy jest zmiana bądź przeniesienie koncesji albo pozwolenia wodnoprawnego.

…….....
(podpis wnioskodawcy)

Załącznik nr 2

NIEZAGOSPODAROWANE ZŁOŻA NISKOMETANOWEGO GAZU ZIEMNEGO

Lp.	Nazwa złoża	Powiat	Województwo
1	Babimost	zielonogórski	lubuskie
2	Czeklin	krośnieński	lubuskie
3	Dębina	głogowski, wschowski	dolnośląskie, lubuskie
4	Kandlewo	górowski, wschowski	dolnośląskie, lubuskie
5	Kargowa	zielonogórski	lubuskie
6	Kąkolewo	leszczyński	wielkopolskie
7	Międzyzdroje E	kamieński	zachodniopomorskie
8	Międzyzdroje W	kamieński	zachodniopomorskie
9	Przytór	Świnoujście	zachodniopomorskie
10	Rawicz-dolomit gł.	rawicki	wielkopolskie
11	Stanowice	gorzowski	lubuskie
12	Uników	wieruszowski	łódzkie
13	Wilcze-dolomit gł.	zielonogórski	lubuskie
14	Zakrzewo	rawicki	wielkopolskie
15	Żakowo	leszczyński	wielkopolskie

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia ma na celu uwzględnienie odpłatnego przypadku korzystania z informacji geologicznej wprowadzonego ustawą z dnia …… *o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw,* zwanej dalej „ustawą" (Dz. U. poz. ……).

Ustawa przewiduje, że korzystanie z informacji geologicznej, do której prawo przysługuje Skarbowi Państwa w celu wykonywania działalności w zakresie rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi następuje w drodze umowy za wynagrodzeniem.
W związku z powyższym konieczne było uzupełnienie metod ustalonych w dotychczasowym rozporządzeniu o sposób szacowania wartości informacji geologicznej dotyczącej zlikwidowanych otworów wiertniczych w celu ich rekonstrukcji i wykorzystania ciepła Ziemi.

Jedną z metod szacowania wartości informacji geologicznej ustalonych w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu jest metoda obliczenia zryczałtowanej wartości informacji geologicznej, której wykonanie nie wymaga posiadania kwalifikacji do wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi stwierdzonych w kategorii odpowiadającej rodzajowi wycenianej informacji geologicznej, a które to są wymagane dla wycen wartości informacji geologicznej dokonywanych metodami nieryczałtowymi, przewidzianymi dla przypadków, w których korzystanie z informacji geologicznej następuje w celu wykonywania działalności w zakresie wydobywania kopalin ze złóż. Projektodawca, kierując się koniecznością zapewnienia łatwego dostępu do informacji geologicznej oraz faktem, że działalność obejmująca rekonstrukcję zlikwidowanego otworu wiertniczego w celu wykorzystania ciepła Ziemi, nie jest działalnością koncesjonowaną, lecz wymagającą zatwierdzonego projektu robót geologicznych, zaproponował, by szacowanie wartości informacji geologicznej w takim przypadku dokonywane było metodą obliczenia zryczałtowanej wartości informacji geologicznej. Zgodnie z wprowadzonym postanowieniem § 11 szacowanie to będzie dokonywane na podstawie liczby i głębokości otworów wiertniczych, bez względu na ich średnicę, przyjmując ustalone wartości ryczałtowe, w rezultacie czego korzystanie z istniejącej informacji geologicznej będzie finansowo korzystniejszą alternatywą dla pozyskania informacji geologicznej w wyniku prowadzenia prac geologicznych mających na celu wykonanie w tym celu nowych otworów wiertniczych.

Ponadto w rozporządzeniu tym, zgodnie z obowiązującą ustawą, uwzględniono dodatkowy rodzaj działalności, dla której korzystanie z informacji geologicznej następuje w drodze umowy za wynagrodzeniem – podziemne składowanie dwutlenku węgla. W tym przypadku szacowanie wartości informacji geologicznej odbywać się będzie analogicznie do szacowania dla działalności uwzględnionej w dotychczasowym rozporządzeniu, a dotyczącej podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji i podziemnego składowania odpadów tj. metodą obliczenia zryczałtowanej wartości informacji geologicznej na podstawie powierzchni wykorzystywanego obszaru, będącej odwzorowaniem przestrzeni na płaszczyźnie oraz liczby otworów wiertniczych znajdujących się na tym obszarze, bez względu na ich głębokość oraz średnicę, przyjmując ustalone wartości ryczałtowe.

Dodatkowo w projektowanym akcie uaktualniono i doprecyzowano istniejące regulacje, które w stosunku do istniejącego stanu prawnego będą miały charakter porządkujący, a wprowadzone zmiany nie stworzą nowych obowiązków, a jedynie doprecyzowują zasady wykonywania już istniejących.

Planowanym terminem wejścia w życie niniejszego aktu jest na dzień.

Przedmiotowy akt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. z 2002 r. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Przedkładany projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie korzystania z informacji geologicznej za wynagrodzeniem **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Klimatu i Środowiska **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Podsekretarz Stanu, Główny Geolog Kraju, Pełnomocnik Rządu ds. Polityki Surowcowej Państwa – Piotr Dziadzio **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Małgorzata Żurowska – kierujący Zespołem Informacji Geologicznej Departamentu Geologii i Koncesji Geologicznych tel. (22) 369 27 64, mail: malgorzata.zurowska@mos.gov.pl	**Data sporządzenia** 4 listopada 2022 r. **Źródło** Art. 100 ust. 10 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …..) **Nr w Wykazie prac** …….

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z wprowadzeniem, na podstawie art. 1 pkt 95 ustawy z dnia …. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. …..), w art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. …….) przypadku korzystania z informacji geologicznej, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa w drodze umowy za wynagrodzeniem, określonego w pkt 4, dotyczącego wykonywania działalności w zakresie rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi, zaszła konieczność określenia w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2011 r. *w sprawie korzystania z informacji geologicznej za wynagrodzeniem* (Dz. U. poz. 1724) metody szacowania wartości informacji geologicznej wykorzystywanej w celu wykonywania działalności w zakresie rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi.

Ponadto dostosowano rozporządzenie do obowiązującej ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ……..), w której uwzględniony został dodatkowy rodzaj działalności gospodarczej – podziemne składowanie dwutlenku węgla, a także uaktualniono i uzupełniono dotychczasowe metody korzystania z informacji geologicznej za wynagrodzeniem o rozwiązania, których potrzeba wprowadzenia pojawiła się w toku obowiązywania dotychczasowego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projektowanym akcie wprowadzono sposób szacowania wartości informacji geologicznej wykorzystywanej w celu wykonywania działalności w zakresie rekonstrukcji zlikwidowanych otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi, uwzględniając przewidzianą w § 4 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia metodę obliczenia zryczałtowanej wartości informacji geologicznej. Projektodawca przewidział, że obliczanie zryczałtowanej wartości informacji geologicznej będzie dokonywane na podstawie liczby i głębokości otworów wiertniczych, bez względu na ich średnicę, przyjmując ustalone wartości ryczałtowe, w rezultacie czego korzystanie z istniejącej informacji geologicznej będzie finansowo korzystniejszą alternatywą dla pozyskania informacji geologicznej w wyniku prowadzenia prac geologicznych mających na celu wykonanie nowych otworów wiertniczych.

Z kolei dla wprowadzonego w akcie dodatkowego rodzaju działalności, dla której korzystanie z informacji geologicznej następuje w drodze umowy za wynagrodzeniem – podziemnego składowania dwutlenku węgla, przewidziano szacowanie wartości informacji geologicznej również metodą obliczenia zryczałtowanej wartości informacji geologicznej, analogiczną dla podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, czy podziemnego składowania odpadów. W tym przypadku jednak metodę tą uzależniono od powierzchni wykorzystywanego obszaru, będącej odwzorowaniem przestrzeni na płaszczyźnie oraz liczby otworów wiertniczych znajdujących się na tym obszarze, bez względu na ich głębokość oraz średnicę, przyjmując ustalone wartości ryczałtowe.

Projektowane rozporządzenie nie wprowadza nowych rozwiązań w stosunku do obecnego stanu prawnego, lecz przede wszystkim w znacznej części je doprecyzowuje i uaktualnia m. in. w zakresie metod szacowania informacji geologicznej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt rozporządzenia nie wynika z przepisów OECD/UE i ma charakter rozwiązania krajowego, w związku z czym przeprowadzenie analizy porównawczej jest bezprzedmiotowe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
podmioty zainteresowane korzystaniem z informacji geologicznej za wynagrodzeniem, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa	średniorocznie ok. kilkunastu	rejestr umów zawartych ze Skarbem Państwa	obowiązek stosowania zasad i procedur dotyczących korzystania z informacji geologicznej za wynagrodzeniem
podmioty sporządzające wyceny informacji geologicznej	średniorocznie ok. kilkunastu	wyceny informacji geologicznej	stosowanie wytycznych z rozporządzenia dotyczących sporządzania wycen informacji geologicznej
organy administracji geologicznej	16	ustawa	wykonywanie obowiązku ustawowego – stosowanie rozwiązań w zakresie zawierania umów o korzystanie z informacji geologicznej za wynagrodzeniem

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Na podstawie § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz na stronie internetowej Ministerstwa Klimatu i Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. ……...), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom.

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania do następujących podmiotów:

1) Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy
ul. Rakowiecka 4, 00-975 Warszawa,
2) Marszałkowie Województw.

Ponadto projekt zostanie skierowany do konsultacji publicznych do następujących podmiotów:

1) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
ul. Kościuszki 30, 40-048 Katowice,
2) Forum Przemysłu Wydobywczego
ul. Sienkiewicza 48/50, 25-501 Kielce,
3) Regionalne Stowarzyszenie Przedsiębiorców Wydobywających Kopaliny Pospolite
ul. Żwirki i Wigury 1, 96-200 Sieradz,
4) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa
ul. Powstańców 25, 40-952 Katowice,
5) Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego,
ul. Biała 4, 00-895 Warszawa,
6) Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego
Al. Jerozolimskie 96, 00-807 Warszawa,
7) Krajowy Związek Pracodawców Branży Geologicznej
Al. Korfantego 125a, 40-156 Katowice,
8) Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk
ul. Wybickiego 7, 31-261 Kraków,
9) Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowego
ul. Lubicz 25, 31-503 Kraków.

Termin skierowania projektu do powyższych konsultacji – listopad 2023 r.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związków zawodowych, jak również opiniowaniu, konsultacji ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. …….).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Zmiana nie spowoduje wzrostu wydatków z budżetu państwa											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Korzystanie za wynagrodzeniem z informacji geologicznej, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa reguluje obecnie rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie korzystania z informacji geologicznej za wynagrodzeniem. Wydanie rozporządzenia wynika z konieczności dostosowania rozporządzenia do obowiązującej obecnie ustawy, w której uwzględniony został dodatkowy rodzaj działalności gospodarczej – podziemne składowanie dwutlenku węgla oraz rekonstrukcja zlikwidowanych otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła Ziemi. Ponadto, wydanie niniejszego rozporządzenia ma charakter porządkujący. Określone w projekcie rozporządzenia standardy mieszczą się w zakresie obowiązujących rozwiązań. W związku z powyższym wprowadzenie nowej regulacji w tym zakresie nie tworzy nowych obowiązków, a jedynie doprecyzowuje zasady wykonywania już istniejących, wobec czego zmiany te nie wpłyną na wydatki budżetu państwa i innych jednostek. W stosunku do istniejącego stanu zmiany będą miały charakter porządkujący, a więc niegenerujący dodatkowych kosztów.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby starsze i niepełnosprawne	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	brak wpływu
	osoby starsze i niepełnosprawne	brak wpływu
Niemierzalne		brak wpływu
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie wpływa na działalność przedsiębiorców, konkurencyjność gospodarki ani na życie obywateli czy ich rodzin.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:
Rozporządzenie nie wpłynie na zmianę obowiązków regulacyjnych.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Brak wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się wejście w życie rozporządzenia 1 grudnia 2024 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Efekty wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru w zakresie wprowadzonych zmian.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

brak

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A K L I M A T U I Ś R O D O W I S K A [1)]

z dnia

w sprawie szczegółowych wymagań dla poszczególnych typów podziemnych składowisk odpadów, a także zakresu, sposobu i warunków prowadzenia monitoringu tych składowisk

Na podstawie art. 125 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. − Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i…) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) szczegółowe wymagania dla poszczególnych typów podziemnych składowisk odpadów, o których mowa z art. 125 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. − Prawo geologiczne i górnicze, dotyczące ich lokalizacji, eksploatacji i zamknięcia;
2) zakres, sposób i warunki prowadzenia monitoringu podziemnych składowisk odpadów, o których mowa w pkt 1.

§ 2. 1. Podziemnego składowiska odpadów niebezpiecznych oraz podziemnego składowiska odpadów innych niż niebezpieczne, obojętne i promieniotwórcze nie lokalizuje się:

1) na obszarach stref ochronnych ujęć wody i na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, w tym głównych zbiorników wód podziemnych;
2) na obszarach występowania lub zagrożonych oddziaływaniem gwałtownych zjawisk, mogących uniemożliwić bezpieczną eksploatację składowisk, w tym:
   a) zwiększoną aktywnością sejsmiczną naturalną lub wzbudzoną działalnością człowieka,
   b) zwiększoną aktywnością tektoniczną oraz na przebiegu strefy uskokowej,
   c) ruchami masowymi ziemi;
3) na obszarach występowania:
   a) zjawisk krasowych lub sufozyjnych,

[1)] Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1949).

b) intensywnej erozji wgłębnej lub denudacji, których tempo wskazuje, że podziemne składowisko odpadów odsłoni się na powierzchni ziemi przed upływem 10 000 lat;

4) w obszarach górniczych utworzonych dla kopalin leczniczych;

5) na obszarach, na których prowadzenie działalności polegającej na podziemnym składowaniu odpadów narusza zasadę racjonalnej gospodarki złożem kopaliny;

6) na obszarach o szczególnej wartości kulturowej, rekreacyjnej lub zdrowotnej.

2. Podziemnego składowiska odpadów obojętnych nie lokalizuje się na obszarach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4−6.

§ 3. 1. Wyboru lokalizacji podziemnego składowiska odpadów dokonuje się na podstawie wyników zawartych w dokumentacji hydrogeologicznej oraz geologiczno-inżynierskiej, określających warunki charakteryzujące wybrane formacje geologiczne, w związku z podziemnym składowaniem określonych grup odpadów.

2. Do warunków, o których mowa w ust. 1, zalicza się w szczególności:

1) miąższość i rozciągłość formacji geologicznej;

2) wytrzymałość i konwergencję górotworu;

3) liczbę poziomów wodonośnych wraz z charakterystyką występujących w nich wód podziemnych;

4) prędkość i kierunki przepływu wód podziemnych (hydrodynamikę) w górotworze;

5) przepuszczalność nadkładu;

6) szczelinowatość górotworu służącą migracji roztworów wodnych o własnościach korozyjnych;

7) reaktywność skał na działanie roztworów, w tym pęcznienie, rozmakanie, rozpuszczanie;

8) wielkość dopływów wód podziemnych do wyrobisk górniczych;

9) poziom metanonośności;

10) temperaturę i ciśnienie panujące w górotworze;

11) odległość komór przeznaczonych do składowania odpadów od innych wyrobisk górniczych, które nie są częścią składową podziemnego składowiska odpadów lub które należą do innych zakładów górniczych, z uwzględnieniem zagrożenia:

a) wodnego,

b) metanowego,

c) wyrzutami gazów i skał,

d) wybuchem pyłu węglowego,

e) wystąpienia tąpnięć,

f) związanego z prowadzeniem robót górniczych, w tym z użyciem materiałów wybuchowych.

3. Podziemne składowisko odpadów lokalizuje się w obrębie istniejącego lub zlikwidowanego zakładu górniczego, w zależności od zastosowanej techniki górniczej i możliwości jej adaptacji na potrzeby podziemnego składowania odpadów.

4. Podziemne składowisko odpadów, z zastrzeżeniem ust. 5, lokalizuje się w formacji geologicznej zapewniającej odpowiednie warunki, w szczególności:

1) do usytuowania komór do składowania odpadów, filarów ochronnych oraz zaplecza techniczno-eksploatacyjnego;
2) stanowiącej naturalną barierę geologiczną, o której mowa w art. 125 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. − Prawo geologiczne i górnicze, która powinna skutecznie izolować odpady od środowiska oraz ograniczać migrację substancji niebezpiecznych do stopnia, w jakim nie będą one miały nieodwracalnego negatywnego wpływu na środowisko po zamknięciu podziemnego składowiska odpadów.

5. Podziemne składowisko odpadów niebezpiecznych, w którym będą składowane odpady rtęciowe poddane konwersji może być zlokalizowane wyłącznie w:

1) kopalniach soli przystosowanych do trwałego składowania odpadów rtęciowych, które poddano konwersji; lub
2) głębokich podziemnych formacjach skały zwięzłej zapewniających poziom bezpieczeństwa i zamknięcia co najmniej równoważny temu poziomowi w kopalniach soli.

6. W miejscach, gdzie naturalna bariera geologiczna nie spełnia warunków określonych w ust. 4 pkt 2, stosuje się sztucznie wykonaną barierę geologiczną o parametrach wytrzymałościowych odpowiednich do warunków panujących w górotworze.

§ 4. Podziemne składowisko odpadów wykonuje się w sposób:

1) umożliwiający zamknięcie składowiska przed upływem terminu, na jaki została udzielona koncesja na podziemne składowanie odpadów;
2) umożliwiający w przyszłości odzysk odpadów oraz podjęcie działań mających na celu zapobieżenie szkodzie lub jej naprawienie;
3) uniemożliwiający dostęp osób nieuprawnionych oraz nielegalne składowanie odpadów w trakcie eksploatacji i po zamknięciu składowiska.

§ 5. Eksploatację podziemnego składowiska odpadów niebezpiecznych prowadzi się z zastosowaniem najlepszych dostępnych technik (BAT).

§ 6. Podczas eksploatacji podziemnego składowiska odpadów niebezpiecznych zapewnia się:

1) trwałe przechowywanie próbek, o których mowa w przepisach odrębnych;
2) ograniczenie oddziaływania warunków atmosferycznych na odpady przeznaczone do podziemnego składowania;
3) bezpieczny transport odpadów w obrębie składowiska odpadów;
4) składowanie odpadów w opakowaniach odpornych na uszkodzenia powodowane własnym ciężarem odpadów oraz działaniem zawartych w nich składników, wyposażonych w zamknięcia umożliwiające pobieranie próbek, o których mowa w pkt 12;
5) składowanie różnych grup odpadów w osobno wydzielonych komorach składowiska, ze względu na własności fizykochemiczne lub biologiczne;
6) przeciwdziałanie mieszaniu opakowań zawierających odpady zaliczane do różnych grup odpadów;
7) przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu odpadów, w tym poprzez wypełnianie materiałami izolującymi wolnych przestrzeni pomiędzy opakowaniami zawierającymi odpady;
8) składowanie odpadów w sposób uniemożliwiający migrację zawartych w nich substancji niebezpiecznych poza granice składowiska w okresie jego eksploatacji i po jego zamknięciu;
9) gromadzenie wód pochodzących z odwodnienia składowiska oraz poddawanie ich oczyszczaniu w stopniu umożliwiającym ich przyjęcie przez oczyszczalnię ścieków lub odprowadzenie do wód lub do ziemi;
10) odizolowanie od wpływu ewentualnych robót górniczych prowadzonych w otaczającym górotworze;
11) przechowywanie podstawowej charakterystyki odpadów oraz wyników okresowej kontroli odpadów, zwanej dalej „testem zgodności”, do czasu zamknięcia składowiska, a następnie przekazanie ich właścicielowi lub zarządzającemu nieruchomością;
12) pobieranie próbek dla każdej partii przyjętych na składowisko odpadów i przechowywanie ich w wydzielonej na ten cel części składowiska w sposób umożliwiający przeprowadzenie badań własności fizycznych, chemicznych lub biologicznych odpadów przed zamknięciem składowiska.

§ 7. 1. Do eksploatacji podziemnego składowiska odpadów innych niż niebezpieczne, obojętne i promieniotwórcze stosuje się § 6 pkt 2−7, 9 i 10.

2. W przypadku wydzielenia na podziemnym składowisku odpadów innych niż niebezpieczne, obojętne i promieniotwórcze części przeznaczonej do składowania odpadów niebezpiecznych, do eksploatacji tej części stosuje się także § 6 pkt 11 i 12.

3. Część, o której mowa w ust. 2, wydziela się w sposób uniemożliwiający kontakt odpadów niebezpiecznych z innymi odpadami.

4. Do części, o której mowa w ust. 2, odpady niebezpieczne transportuje się oddzielnie od transportu innych odpadów.

§ 8. Do eksploatacji podziemnego składowiska odpadów obojętnych stosuje się § 6 pkt 5, 7, 9 i 10.

§ 9. Wymagania, o których mowa w § 6 pkt 8, nie dotyczą podziemnego składowiska odpadów niebezpiecznych, na którym są składowane wyłącznie odpady niebezpieczne pochodzące z budowy, remontu i rozbiórki obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej, oznaczone w załączniku do rozporządzenia Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. poz. 10) kodami:

1) 17 06 01* Materiały izolacyjne zawierające azbest;
2) 17 06 05* Materiały budowlane zawierające azbest.

§ 10. W procesie zamknięcia podziemnego składowiska odpadów lub jego części wykonuje się prace likwidacyjne w sposób:

1) umożliwiający obserwację wpływu składowiska na środowisko;
2) zabezpieczający, w szczególności, przed:
   a) negatywnym oddziaływaniem odpadów na wody podziemne,
   b) infiltracją wód opadowych, powierzchniowych i podziemnych, w tym przez budowę sztucznych barier geologicznych, tam, zasypywanie i uszczelnianie wyrobisk górniczych pionowych, wyrobisk górniczych o nachyleniu powyżej 45° oraz odwiertów,
   c) wydostawaniem się produktów gazowych.

§ 11. Monitoring podziemnego składowiska odpadów prowadzi się w trzech fazach:

1) przedeksploatacyjnej − obejmującej okres do uzyskania koncesji na podziemne składowanie odpadów;

2) eksploatacyjnej − obejmującej okres od dnia uzyskania koncesji na podziemne składowanie odpadów do dnia uzyskania decyzji o jej cofnięciu lub wygaśnięciu;
3) poeksploatacyjnej − obejmującej okres nie krótszy niż 30 lat, licząc od dnia uzyskania decyzji o wygaśnięciu lub cofnięciu koncesji na podziemne składowanie odpadów.

§ 12. 1. Monitoring w fazie przedeksploatacyjnej prowadzi się w zakresie niezbędnym do sporządzenia dokumentacji hydrogeologicznej oraz geologiczno-inżynierskiej w związku z podziemnym składowaniem odpadów.

2. Monitoring w fazie przedeksploatacyjnej prowadzi się w celu określenia pierwotnego stanu środowiska oraz wyznaczenia zakresu, sposobu i warunków prowadzenia monitoringu dla fazy eksploatacyjnej, i polega w szczególności na:
1) określeniu warunków, o których mowa w § 3;
2) określeniu substancji i parametrów wskaźnikowych oraz częstotliwości pobierania próbek wód powierzchniowych, podziemnych i pochodzących z odwodnienia wyrobisk górniczych oraz zużytego powietrza odprowadzanego z podziemnego składowiska odpadów;
3) lokalizacji otworów obserwacyjnych oraz innych punktów pomiarowych do prowadzenia monitoringu w fazie eksploatacyjnej.

3. Parametry wskaźnikowe, o których mowa w ust. 2 pkt 2, ustala się w ten sposób, że ich przekroczenie świadczy o negatywnym wpływie podziemnego składowania odpadów na środowisko.

4. Liczba otworów obserwacyjnych, o których mowa w ust. 2 pkt 3, nie może być mniejsza niż trzy, przy czym jeden otwór lokalizuje się na dopływie wód podziemnych do podziemnego składowiska odpadów, a dwa na ich odpływie.

§ 13. 1. Monitoring w fazie eksploatacyjnej prowadzi się:
1) zgodnie z warunkami ustalonymi w dokumentacji hydrogeologicznej i geologiczno-inżynierskiej, przygotowanej w związku z podziemnym składowaniem odpadów;
2) zgodnie z zakresem i sposobem określonym w koncesji na podziemne składowanie odpadów;
3) wykorzystując otwory obserwacyjne i punkty pomiarowe, o których mowa w § 12 ust. 2 pkt 3.

2. Monitoring w fazie eksploatacyjnej polega w szczególności na:
1) badaniu substancji i parametrów wskaźnikowych określonych zgodnie z § 12 ust. 2 pkt 2;

2) kontroli warunków panujących w górotworze, w tym:
   a) konwergencji,
   b) wielkości dopływów wód podziemnych do wyrobisk górniczych,
   c) poziomu metanonośności;
   d) innych wymagań zgodnie z zakresem i sposobem monitorowania składowiska określonymi w koncesji na podziemne składowanie odpadów.

§ 14. 1. Zakres, sposób i warunki prowadzenia monitoringu podziemnego składowiska odpadów w fazie poeksploatacyjnej ustala się na podstawie wyników monitoringu przeprowadzonego w fazie eksploatacyjnej.

2. Monitoring w fazie poeksploatacyjnej polega w szczególności na:

1) badaniu substancji i parametrów wskaźnikowych wód podziemnych, o których mowa w § 12 ust. 2 pkt 2;
2) kontroli warunków panujących w górotworze, w tym konwergencji;
3) kontroli geochemicznej powietrza glebowego w rejonie zlikwidowanych wyrobisk górniczych pionowych, wyrobisk górniczych o nachyleniu powyżej 45° oraz odwiertów.

3. Okres prowadzenia monitoringu w fazie poeksploatacyjnej wydłuża się w przypadku stwierdzenia migracji substancji niebezpiecznych pochodzących ze składowanych odpadów poza granice przestrzeni objętej przewidywanymi szkodliwymi wpływami podziemnego składowania odpadów.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, monitoring w fazie poeksploatacyjnej prowadzi się przez 10 lat od ustania negatywnego oddziaływania na środowisko składowanych odpadów, a zakres, sposób i warunki prowadzenia monitoringu dostosowuje się do zaistniałej sytuacji.

§ 15. 1. Pobranie próbek do badań oraz badania substancji i parametrów wskaźnikowych, w związku z monitoringiem w fazie eksploatacyjnej i w fazie poeksploatacyjnej, wykonuje się z częstotliwością nie mniejszą niż co 6 miesięcy.

2. Badania substancji i parametrów wskaźnikowych prowadzą laboratoria badawcze posiadające wdrożony system jakości w rozumieniu przepisów o normalizacji.

§ 16. Monitoringu w fazie poeksploatacyjnej nie prowadzi się w odniesieniu do:

1) podziemnego składowiska odpadów niebezpiecznych, o którym mowa w § 9;
2) podziemnego składowiska odpadów obojętnych.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.[2)]

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

[2)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie podziemnych składowisk odpadów (Dz. U. poz. 1771), które zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. …) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Konieczność wydania rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie szczegółowych wymagań dla poszczególnych typów podziemnych składowisk odpadów, a także zakresu, sposobu i warunków prowadzenia monitoringu tych składowisk wynika z czasowego obowiązywania rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 28 grudnia 2011 r. *w sprawie podziemnych składowisk odpadów* (Dz. U. poz. 1771), wydanego na podstawie art. 125 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. *Prawo geologiczne i górnicze* (Dz. U. z 2023 r. poz. 633, z późn. zm.), zwanej dalej „p.g.g.".

Ustawa z dnia …*o zmianie ustawy − Prawo geologiczne i górniczeoraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. …), zwana dalej „Ustawą nowelizującą" wprowadziła bezpośrednią zmianę przepisu upoważniającego art. 125 ust. 7 p.g.g. (na podstawie art. 1 pkt 101 Ustawy nowelizującej).

Jednocześnie w Ustawie nowelizującej pojawił się przepis art. 71 ust. 1, który zawarł formułę utrzymującą czasowo w mocy akt wykonawczy wydany na podstawie art. 125 ust. 7 p.g.g. do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 125 ust. 7 i 8 p.g.g., w brzmieniu nadanym Ustawą nowelizującą.

Kolejna bezpośrednia zmiana przepisu upoważniającego art. 125 ust. 7 p.g.g. nastąpiła na podstawie art. ….. ustawy z dnia ……. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (…….), wskutek czego otrzymał on brzmienie: „*7. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dla poszczególnych typów podziemnych składowisk odpadów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, i 3, dotyczące lokalizacji, eksploatacji i zamknięcia, a także zakres, sposób i warunki prowadzenia monitoringu tych składowisk, kierując się potrzebami zapewnienia ochrony środowiska, bezpieczeństwa powszechnego oraz prawidłowego postępowania z odpadami, a także uwzględniając zjawiska przyrodnicze i uwarunkowania geologiczne, w tym warunki geologiczno-inżynierskie i hydrogeologiczne*.".

Dodatkowo zachodzi konieczność wprowadzenia w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 125 ust. 7 p.g.g. regulacji dotyczących podziemnego składowania rtęci w celu dostosowania polskich przepisów do regulacji unijnych, wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. *w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008* (Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 1). W związku z brzmieniem art. 111 ust. 2 Ustawy nowelizującej nie jest możliwa nowelizacja rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 28 grudnia 2011 r. *w sprawie podziemnych składowisk odpadów*, a jedynie wydanie nowego rozporządzenia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie szczegółowych wymagań dla poszczególnych typów podziemnych składowisk odpadów, a także zakresu, sposobu i warunków prowadzenia monitoringu tych składowisk **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo wiodące: Ministerstwo Klimatu i Środowiska **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Piotr Dziadzio Podsekretarz stanu, Główny Geolog Kraju, Pełnomocnik Rządu ds. Polityki Surowcowej Państwa **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** anna.hajda@mos.gov.pl, tel. 22 369 27 24	**Data sporządzenia** **Źródło** art. 125 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633, z późn. zm.) **Nr w Wykazie prac …….**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 grudnia 2011 r. *w sprawie podziemnych składowisk odpadów* (Dz. U. poz. 1771), zwane dalej „Rozporządzeniem PSO", wydane na podstawie art. 125 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze, zwanej dalej: „p.g.g.", obowiązuje do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 125 ust. 7 i 8 p.g.g., w brzmieniu nadanym ustawą z dnia …. *o zmianie ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. …), zwana dalej „Ustawą nowelizującą". Ustawa nowelizującą wprowadziła bezpośrednią zmianę przepisu upoważniającego art. 125 ust. 7 p.g.g.

Kolejna bezpośrednia zmiana przepisu upoważniającego art. 125 ust. 7 p.g.g. nastąpiła na podstawie art. ….. ustawy z dnia ……. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (…….), wskutek czego otrzymał on brzmienie: *„ 7. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dla poszczególnych typów podziemnych składowisk odpadów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, i 3, dotyczące lokalizacji, eksploatacji i zamknięcia, a także zakres, sposób i warunki prowadzenia monitoringu tych składowisk, kierując się potrzebami zapewnienia ochrony środowiska, bezpieczeństwa powszechnego oraz prawidłowego postępowania z odpadami, a także uwzględniając zjawiska przyrodnicze i uwarunkowania geologiczne, w tym warunki geologiczno-inżynierskie i hydrogeologiczne.".*

Zachodzi ponadto konieczność wprowadzenia w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 125 ust. 7 p.g.g., regulacji dotyczących podziemnego składowania rtęci w celu dostosowania polskich przepisów do regulacji unijnych, wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. *w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008* (Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 1).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy ds. środowiska	1		Zmiana aktu prawnego, na podstawie którego m.in. analizowane są przedkładane organowi do zatwierdzenia dokumentacje hydrogeologiczne i geologiczno-inżynierskie sporządzane w celu podziemnego składowania odpadów oraz wnioski koncesyjne, a także na podstawie którego będzie

			kontrolowana działalność polegająca na podziemnym składowaniu odpadów (z wyłączeniem odpadów promieniotwórczych).
Przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie podziemnego składowania odpadów/ chcący podjąć taką działalność	…		Zmiana aktu prawnego, na podstawie którego m.in. opracowywane są dokumentacje hydrogeologiczne i geologiczno-inżynierskie sporządzane w celu podziemnego składowania odpadów oraz wnioski koncesyjne, a także na podstawie którego będzie prowadzona działalność polegająca na podziemnym składowaniu odpadów (z wyłączeniem odpadów promieniotwórczych).

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikro, małych i średnich przedsiębiorców, oraz sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osoby niepełnosprawnych oraz osoby starsze.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Rozporządzenie nie przewiduje dodatkowych obciążeń, ani też ich zmniejszenia. Dotychczasowe obowiązki pozostają zachowane, jednak zmienia się nieco ich treść.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt ma wpływ na środowisko naturalne poprzez to, że określa wymagania dla poszczególnych typów podziemnych składowisk odpadów dotyczące ich lokalizacji, eksploatacji i zamknięcia, a także zakres, sposób i warunki prowadzenia monitoringu tych składowisk, w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa dla środowiska.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A K L I M A T U I Ś R O D O W I S K A [1)]

z dnia

w sprawie wzoru legitymacji służbowej pracowników Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego realizujących zadania państwowej służby geologicznej

Na podstawie art. 163 ust. 10 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i…) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wzór legitymacji służbowej pracownika Państwowego Instytutu Geologicznego − Państwowego Instytutu Badawczego realizującego zadania państwowej służby geologicznej określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

[1)] Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 1949).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(Dz. U. poz.)

WZÓR LEGITYMACJI SŁUŻBOWEJ PRACOWNIKA PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU GEOLOGICZNEGO − PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU BADAWCZEGO REALIZUJĄCEGO ZADANIA PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY GEOLOGICZNEJ

Strona zewnętrzna

Okaziciel niniejszej legitymacji ma prawo do: 1) wstępu na grunt, do obiektów budowlanych, na wody powierzchniowe, dostępu do urządzeń wodnych zlokalizowanych na terenie nieruchomości oraz dokonywania niezbędnych czynności związanych z wykonywanymi pracami; 2) umieszczania na gruntach, obiektach budowlanych oraz w wodach powierzchniowych urządzeń pomiarowych służb państwowych; 3) usuwania drzew lub krzewów z obszaru strefy ochronnej oraz wykonywania niwelacji terenu. Podstawa prawna: art. 373 w zw. z art. 383 ust. 1-4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne	**LEGITYMACJA SŁUŻBOWA** **PAŃSTWOWY INSTYTYT GEOLOGICZNY** **– PAŃSTWOWY INSTYTT BADAWCZY** UL. RAKOWIECKA 4 00-975 WARSZAWA

Strona wewnętrzna

Zdjęcie 45 mm x 35 mm (pieczątka okrągła) …….. (podpis posiadacza legitymacji)	**PAŃSTWOWY INSTYTUT GEOLOGICZNY** **- PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY** **PAŃSTWOWA SŁUŻBA GEOLOGICZNA** **LEGITYMACJA NR…../…...** ……..…… (nazwisko, imię) …… (stanowisko służbowe) ..……..……..… (data i miejsce wystawienia)

Opis:

Legitymacja służbowa ma formę 4-stronicowego tekturowego dokumentu o wymiarach 105 x 74 mm, gramaturze 200, posiada kolor biały, tekst pisany jest czcionką w kolorze czarnym, styl czcionki - Times New Roman oraz miękką zalaminowaną okładkę.

Strona zewnętrzna:

1. Wymienione uprawnienia pracownika służby oraz wskazanie ich podstawy prawnej, pisane małymi literami, czcionką 8.
2. Logo Państwowego Instytutu Geologicznego - Państwowego Instytutu Badawczego w kolorze białym, czarnym i czerwonym.
3. Napis „LEGITYMACJA SŁUŻBOWA" pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 12.
4. Napis „PAŃSTWOWY INSTYTUT GEOLOGICZNY- PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY" pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 10.
5. Napis „UL. RAKOWIECKA 4 00-975 WARSZAWA" pisany wielkimi literami, czcionką 10.

Strona wewnętrzna:

1. Miejsce na zdjęcie posiadacza legitymacji o wymiarach 45 mm x 35 mm.
2. Napis „(pieczątka okrągła)" pisany małymi literami, czcionką 9.
3. Napis „(podpis posiadacza legitymacji)" pisany małymi literami, czcionką 9.
4. Napis „PAŃSTWOWY INSTYTUT GEOLOGICZNY - PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY" pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 10.
5. Napis „PAŃSTWOWA SŁUŻBA GEOLOGICZNA" pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 10.
6. Napis „LEGITYMACJA NR ...../....." pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 12.
7. Napis „(nazwisko, imię)" pisany małymi literami, pogrubioną czcionką 9.
8. Napis „(stanowisko służbowe)" pisany małymi literami, czcionką 9.
9. Napis „(data i miejsce wystawienia)" pisany małymi literami, czcionką 9.

UZASADNIENIE

Projekt niniejszego rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 163 ust. 10 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …) w zakresie wydania legitymacji służbowej pracownikom Państwowego Instytutu Geologicznego − Państwowego Instytutu Badawczego realizującym zadania państwowej służby geologicznej.

Konsekwencją uchwalenia ustawy z dnia …. *o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz zmiany niektórych innych ustaw* będzie połączenie państwowej służby geologicznej (PSG) oraz państwowej służby hydrogeologicznej (PSH). W następstwie przedmiotowej zmiany dotychczasowe legitymacje służbowe pracowników PSH przestaną być aktualne oraz powinny być zastąpione nowymi, wydanymi dla PSG.

Zgodnie z art. 163 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – *Prawo geologiczne i górnicze* pracownicy PSG obowiązani są posiadać legitymację służbową pozwalającą zidentyfikować pracownika oraz określającą przysługujące mu uprawnienia. Zgodnie z art. 383 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 20 lipca 2017 r. − Prawo wodne (Dz. U. 2022 r. poz. 2625, z późn. zm.) wykonując badania, pomiary, obserwacje oraz prace kontrolne na potrzeby realizacji zadań państwowej służby geologicznej, a także wykonując prace związane z wykonywaniem, obsługą lub utrzymaniem urządzeń pomiarowych tej służby, pracownicy Państwowy Instytutu Geologicznego - Państwowego Instytutu Badawczego mają prawo do:

1) wstępu na grunt, do obiektów budowlanych, na wody powierzchniowe, dostępu do urządzeń wodnych zlokalizowanych na terenie nieruchomości oraz dokonywania niezbędnych czynności związanych z wykonywanymi pracami,
2) umieszczania na gruntach, obiektach budowlanych oraz w wodach powierzchniowych urządzeń pomiarowych służb państwowych,
3) usuwania drzew lub krzewów z obszaru strefy ochronnej oraz wykonywania niwelacji terenu

– na podstawie legitymacji służbowej pozwalającej zidentyfikować pracownika oraz określającej przysługujące mu uprawnienia.

Projekt rozporządzenia, ze względu na swój techniczny charakter, nie wpłynie bezpośrednio na konkurencyjność gospodarki, w szczególności na rozwój mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia jego ogłoszenia. Wydłużony termin *vacatio legis* podyktowany jest koniecznością przygotowania instytutu do wprowadzenia nowych legitymacji - ich wydrukowania oraz wymiany dotychczasowych dokumentów na nowe.

Przedmiotowy projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Przedkładany projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do uchwalenia projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonych celów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie w sprawie wzoru legitymacji służbowej pracowników Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego realizujących zadania państwowej służby geologicznej **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Klimatu i Środowiska **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Podsekretarz Stanu, Główny Geolog Kraju, Pełnomocnik Rządu ds. Polityki Surowcowej Państwa – Piotr Dziadzio **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Szymon Jednacz – radca prawny Departament Nadzoru Geologicznego i Polityki Surowcowej tel. (22) 369 27 80, mail: szymon.jednacz@mos.gov.pl	**Data sporządzenia** 25 października 2022 r. **Źródło** Art. 163 ust. 10 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze **Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów** …

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Na podstawie ustawy z dnia …. *o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz zmiany niektórych innych ustaw* nastąpi połączenie państwowej służby geologicznej (PSG) oraz państwowej służby hydrogeologicznej (PSH), obie służby będą funkcjonowały jako PSG.

W związku z tym, że nastąpi likwidacja PSH, przestaną być również aktualne legitymacje służbowe, na podstawie których pracownicy Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego (PIG-PIB) realizowali dotychczasowe zadania PSH. Dla ich realizacji konieczne jest opracowanie nowego wzoru legitymacji, na podstawie którego możliwa będzie identyfikacja pracowników podczas realizacji obowiązków służbowych w terenie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem przedstawionego we wcześniejszym punkcie problemu jest wykonanie upoważnienia określonego w art. 163 ust. 10 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze oraz wydanie przez ministra właściwego do spraw środowiska rozporządzenia, w którym zostanie określony wzór legitymacji służbowej dla pracowników Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego realizujących zadania państwowej służby geologicznej określonych w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Stosownie do treści § 28 ust. 2 pkt 2a uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin Prac Rady Ministrów dokonano analizy możliwości osiągniecia celu projektu za pomocą innych środków. Nie jest możliwe osiągnięcia celu przez zastosowanie innych środków niż proces legislacyjny ze względu na fakt, że przedmiotowy zakres spraw wymaga regulacji w przepisach powszechnie obowiązujących – rozporządzeniu, zgodnie z treścią upoważnienia ustawowego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze względu na specyfikę projektu oraz okoliczność, że problematyka dotyczy regulacji o charakterze techniczno-organizacyjnym a każde z państw preferuje własne rozwiązania, dokonanie analizy porównawczej jest bezprzedmiotowe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
pracownicy PIG-PIB	pracownicy wykonujący dotychczas zadania PSH ok. 220 osób	Dane własne	Obowiązek posiadania legitymacji zgodnej ze wzorem

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Ze względu na charakter projektu rozporządzenia, który dotyczy spraw wewnętrznych służb, nie skierowano projektu rozporządzenia do konsultacji społecznych.
Przedmiotowy projekt zostanie przesłany do zaopiniowania przez:

Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, praw i interesów organizacji pracodawców oraz zadań związków zawodowych projekt nie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt nie dotyczy również spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki praw i interesów organizacji pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i organizacje związkowe.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem												**0**
budżet państwa												**0**
JST												**0**
pozostałe jednostki (NFOŚiGW)												**0**
Wydatki ogółem												**0**
budżet państwa												**0**
JST												**0**
pozostałe jednostki (NFOŚiGW)												**0**
Saldo ogółem	-											**0**
budżet państwa	-											**0**
JST	-											**0**
pozostałe jednostki NFOŚiGW	-											**0**
Źródła finansowania												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Regulacja nie spowoduje dodatkowych obciążeń finansowych dla budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Przyjmuje się, że koszty wymiany legitymacji będą sfinansowane przez Państwowy Instytut Geologiczny ze środków przekazywanych na działalność państwowej służby geologicznej.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby starsze i niepełnosprawne	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	brak wpływu						
	osoby starsze i niepełnosprawne	brak wpływu						
Niemierzalne		brak wpływu						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie dotyczy						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
9. Wpływ na rynek pracy
Projektowana ustawa nie wpłynie na rynek pracy w skali ogólnokrajowej.
10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Brak wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia jego ogłoszenia.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Efekty wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru w zakresie wprowadzonych zmian.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

R A D Y M I N I S T R Ó W

z dnia

w sprawie jednostkowych stawek opłat za usługi wodne[1)]

Na podstawie art. 277 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 lit. b–d ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295, 412 i …) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia określają jednostkowe stawki opłat za usługi wodne:

1) w formie opłaty stałej – za pobór wód podziemnych lub wód powierzchniowych:
   a) za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wód,
   b) do celów wytwarzania energii elektrycznej lub cieplnej dla instalacji posiadających w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, zwanej dalej „ustawą”, ważne pozwolenia wodnoprawne albo pozwolenia zintegrowane;
2) w formie opłaty zmiennej – za pobór wód podziemnych lub wód powierzchniowych:
   a) do celów wydobywania węgla kamiennego i węgla brunatnego (lignitu),
   b) do celów pozostałego górnictwa i wydobywania,
   c) do celów produkcji artykułów spożywczych,
   d) do celów produkcji napojów,
   e) do celów produkcji wyrobów tekstylnych,
   f) do celów produkcji odzieży,
   g) do celów produkcji skór i wyrobów ze skór wyprawionych,
   h) do celów produkcji wyrobów z drewna oraz korka, z wyłączeniem mebli, oraz do celów produkcji wyrobów ze słomy i materiałów używanych do wyplatania,
   i) do celów produkcji papieru i wyrobów z papieru,
   j) do celów wytwarzania i przetwarzania koksu i produktów rafinacji ropy naftowej,
   k) do celów produkcji chemikaliów i wyrobów chemicznych,

[1)] Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu …. pod numerem …..zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

l) do celów produkcji podstawowych substancji farmaceutycznych oraz leków i pozostałych wyrobów farmaceutycznych,

m) do celów produkcji wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych,

n) do celów produkcji wyrobów z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych,

o) do celów produkcji metali,

p) do celów produkcji metalowych wyrobów gotowych, z wyłączeniem maszyn i urządzeń,

q) do celów produkcji komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych,

r) do celów produkcji urządzeń elektrycznych,

s) do celów produkcji innych maszyn i urządzeń,

t) do celów produkcji pojazdów samochodowych, przyczep i naczep, z wyłączeniem motocykli,

u) do celów produkcji innego sprzętu transportowego,

w) do celów produkcji mebli,

v) do celów produkcji wyrobów tytoniowych, poligrafii i reprodukcji zapisanych nośników informacji, produkcji innych wyrobów, naprawy, konserwacji i instalowania maszyn i urządzeń,

x) do celów wytwarzania i zaopatrywania w energię elektryczną, gaz, parę wodną, gorącą wodę i powietrze do układów klimatyzacyjnych,

y) do celów zapewnienia funkcjonowania systemów chłodzenia elektrowni i elektrociepłowni dla instalacji posiadających w dniu wejścia w życie ustawy ważne pozwolenia wodnoprawne albo pozwolenia zintegrowane,

z) do celów zapewnienia funkcjonowania systemów chłodzenia elektrowni i elektrociepłowni dla instalacji, które po wejściu w życie ustawy uzyskały pozwolenia wodnoprawne albo pozwolenia zintegrowane,

za) do celów poboru, uzdatniania i dostarczania wody,

zb) do celów odprowadzania i oczyszczania ścieków,

zc) do celów działalności związanej ze zbieraniem, przetwarzaniem i unieszkodliwianiem odpadów oraz do celu odzysku surowców,

zd) do celów robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków,

ze) do celów robót związanych z budową obiektów inżynierii lądowej i wodnej,

zf) do celów robót budowlanych specjalistycznych,

zg) do celów handlu hurtowego i detalicznego, naprawy pojazdów samochodowych, włączając motocykle,

zh) do celów administracji publicznej i obrony narodowej, obowiązkowego zabezpieczenia społecznego,

zi) do celów opieki zdrowotnej i pomocy społecznej,

zj) do innych celów niż wymienione w lit. a–zi, określonych w Polskiej Klasyfikacji Działalności;

3) w formie opłaty zmiennej – za pobór wód do celów:

a) elektrowni wodnych za jednostkę wyprodukowanej energii elektrycznej w obiekcie energetyki wodnej oraz za bezzwrotny pobór wody technologicznej nieprzeznaczonej wprost do produkcji energii elektrycznej,

b) rolniczych za pobór wód podziemnych lub wód powierzchniowych na potrzeby zaopatrzenia w wodę ludności i zwierząt gospodarskich, w zakresie niebędącym zwykłym korzystaniem z wód,

c) rolniczych lub leśnych za pobór wód podziemnych na potrzeby nawadniania gruntów i upraw, pobieranych za pomocą urządzeń pompowych;

4) w formie opłaty zmiennej – za pobór wód podziemnych lub wód powierzchniowych do celów realizacji zadań własnych gminy w zakresie zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;

5) w formie opłaty stałej za odprowadzanie do wód:

a) wód opadowych lub roztopowych odprowadzanych do wód z otwartych lub zamkniętych systemów kanalizacji deszczowej służących do odprowadzania opadów atmosferycznych,

b) wód pochodzących z odwodnienia gruntów w granicach administracyjnych miast;

6) w formie opłaty zmiennej za odprowadzanie do wód – wód opadowych lub roztopowych ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych w granicach administracyjnych miast;

7) za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej na skutek wykonywania na nieruchomości o powierzchni powyżej 3500 m^2 robót lub obiektów budowlanych trwale związanych z gruntem mających wpływ na zmniejszenie tej retencji przez wyłączenie więcej niż 70% powierzchni nieruchomości z powierzchni biologicznie czynnej na obszarach nieujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej;

8) w formie opłaty stałej za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi za określoną w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalną ilość ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi;
9) w formie opłaty zmiennej za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi za 1 kg substancji wprowadzanych ze ściekami do wód lub do ziemi:
   a) wyrażonych jako wskaźnik:
      – pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu (BZT_5),
      – chemicznego zapotrzebowania tlenu,
      – zawiesiny ogólnej,
      – sumy chlorków i siarczanów ($Cl+SO_4$),
   b) dla fenoli lotnych, heksachlorocykloheksanu (HCH), tetrachlorometanu (czterochlorku węgla – CCl_4), pentachlorofenolu (PCP), aldryny, dieldryny, endryny, izodryny, heksachlorobenzenu (HCB), heksachlorobutadienu (HCBD), trichlorometanu (chloroformu – $CHCl_3$), 1,2-dichloroetanu (EDC), trichloroetylenu (TRI), tetrachloroetylenu (nadchloroetylenu– PER), trichlorobenzenu (TCB), rtęci, kadmu, cynku, miedzi, niklu, chromu, ołowiu, arsenu, wanadu i srebra;
10) za wprowadzanie do wód lub do ziemi 1 dam^3 wód pochodzących z obiegów chłodzących elektrowni lub elektrociepłowni;
11) za wydobywanie z wód powierzchniowych, w tym z morskich wód wewnętrznych wraz z wodami wewnętrznymi Zatoki Gdańskiej oraz wód morza terytorialnego, kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin z wód lub brzegu;
12) za pobór zwrotny wód podziemnych na potrzeby chowu lub hodowli ryb;
13) za pobór wód powierzchniowych na potrzeby chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych charakteryzujących się poborem zwrotnym;
14) za pobór wód powierzchniowych na potrzeby chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych w stawach o wodzie stojącej;
15) za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi z chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym, za 1 kg substancji wprowadzanych ze ściekami do wód lub do ziemi, wyrażonych jako wskaźnik:
   a) pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu (BZT_5),
   b) chemicznego zapotrzebowania tlenu;
   c) zawiesiny ogólnej;
16) za każde rozpoczęte 100 kg przyrostu masy ryb albo innych organizmów wodnych, jeżeli średnioroczny przyrost masy tych ryb lub tych organizmów w poszczególnych latach

cyklu produkcyjnego przekracza 1500 kg z 1 ha powierzchni użytkowej stawów o wodzie stojącej w jednym roku danego cyklu.

2. Przepisy rozporządzenia określają współczynniki różnicujące wysokość stawek opłat za usługi wodne zależne od:

1) jakości i rodzaju pobranej wody oraz jej przeznaczenia określonych sposobem uzdatniania, które wykonuje podmiot dokonujący poboru wód podziemnych lub wód powierzchniowych w celu uzyskania jej potrzebnej jakości;
2) części obszaru państwa;
3) rodzaju ścieków.

§ 2. Jednostkowe stawki opłat za usługi wodne za pobór wód podziemnych w formie opłaty stałej wynoszą 500 zł na dobę za 1 m3/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wód.

§ 3. Jednostkowe stawki opłat za usługi wodne za pobór wód powierzchniowych w formie opłaty stałej wynoszą 250 zł na dobę za 1 m3/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wód.

§ 4. Jednostkowe stawki opłat za usługi wodne za pobór wód do celów wytwarzania energii elektrycznej lub cieplnej dla instalacji posiadających w dniu wejścia w życie ustawy ważne pozwolenia wodnoprawne albo pozwolenia zintegrowane w formie opłaty stałej wynoszą:

1) 100 zł na dobę za 1 m^3/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wód podziemnych;
2) 50 zł na dobę za 1 m^3/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wód powierzchniowych.

§ 5. 1. Jednostkowe stawki opłat za usługi wodne za pobór wód w formie opłaty zmiennej, w zależności od ilości pobieranych wód w ramach pozwolenia wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego, wynoszą:

1) do celów wydobywania węgla kamiennego i węgla brunatnego (lignitu):
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
2) do celów pozostałego górnictwa i wydobywania:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;

3) do celów produkcji artykułów spożywczych:
   a) 0,097 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
4) do celów produkcji napojów:
   a) 0,097 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
5) do celów produkcji wyrobów tekstylnych:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
6) do celów produkcji odzieży:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
7) do celów produkcji skór i wyrobów ze skór wyprawionych:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
8) do celów produkcji wyrobów z drewna oraz korka, z wyłączeniem mebli, oraz do celów produkcji wyrobów ze słomy i materiałów używanych do wyplatania:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
9) do celów produkcji papieru i wyrobów z papieru:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
10) do celów wytwarzania i przetwarzania koksu i produktów rafinacji ropy naftowej:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
11) do celów produkcji chemikaliów i wyrobów chemicznych:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
12) do celów produkcji podstawowych substancji farmaceutycznych oraz leków i pozostałych wyrobów farmaceutycznych:
   a) 0,097 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
13) do celów produkcji wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,

b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;

14) do celów produkcji wyrobów z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
15) do celów produkcji metali:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
16) do celów produkcji metalowych wyrobów gotowych, z wyłączeniem maszyn i urządzeń:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
17) do celów produkcji komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
18) do celów produkcji urządzeń elektrycznych:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
19) do celów produkcji innych maszyn i urządzeń:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
20) do celów produkcji pojazdów samochodowych, przyczep i naczep, z wyłączeniem motocykli:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
21) do celów produkcji innego sprzętu transportowego:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
22) do celów produkcji mebli:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
23) do celów produkcji wyrobów tytoniowych, poligrafii i reprodukcji zapisanych nośników informacji, produkcji innych wyrobów, naprawy, konserwacji i instalowania maszyn i urządzeń:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;

24) do celów wytwarzania i zaopatrywania w energię elektryczną, gaz, parę wodną, gorącą wodę i powietrze do układów klimatyzacyjnych:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
25) do celów zapewnienia funkcjonowania systemów chłodzenia elektrowni i elektrociepłowni dla instalacji posiadających w dniu wejścia w życie ustawy ważne pozwolenia wodnoprawne albo pozwolenia zintegrowane:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 różnicy między ilością wód podziemnych pobranych do tych celów a ilością wód z obiegów chłodzących elektrowni lub elektrociepłowni – wprowadzanych do wód lub do ziemi,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 różnicy między ilością wód powierzchniowych pobranych do tych celów a ilością wód z obiegów chłodzących elektrowni lub elektrociepłowni – wprowadzanych do wód lub do ziemi;
26) do celów zapewnienia funkcjonowania systemów chłodzenia elektrowni i elektrociepłowni dla instalacji, które po dniu wejścia w życie ustawy uzyskały pozwolenia wodnoprawne albo pozwolenia zintegrowane:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 różnicy między ilością wód podziemnych pobranych do tych celów a ilością wód z obiegów chłodzących elektrowni lub elektrociepłowni – wprowadzanych do wód lub do ziemi,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 różnicy między ilością wód powierzchniowych pobranych do tych celów a ilością wód z obiegów chłodzących elektrowni lub elektrociepłowni – wprowadzanych do wód lub do ziemi;
27) do celów poboru, uzdatniania i dostarczania wody:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
28) do celów odprowadzania i oczyszczania ścieków:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
29) do celów działalności związanej ze zbieraniem, przetwarzaniem i unieszkodliwianiem odpadów oraz do celu odzysku surowców:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
30) do celów robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,

b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;

31) do celów robót związanych z budową obiektów inżynierii lądowej i wodnej:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
32) do celów robót budowlanych specjalistycznych:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
33) do celów handlu hurtowego i detalicznego, naprawy pojazdów samochodowych, włączając motocykle:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
34) do celów administracji publicznej i obrony narodowej, obowiązkowego zabezpieczenia społecznego:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
35) do celów opieki zdrowotnej i pomocy społecznej:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
36) do innych celów niż wymienione w pkt 1–35, określonych w Polskiej Klasyfikacji Działalności:
   a) 0,115 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,057 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
37) do celów elektrowni wodnych – 1,24 zł za 1 MWh wyprodukowanej energii elektrycznej w obiekcie energetyki wodnej oraz 0,35 zł za bezzwrotny pobór 1 m^3 wody technologicznej nieprzeznaczonej wprost do produkcji energii elektrycznej;
38) do celów rolniczych na potrzeby zaopatrzenia w wodę ludzi i zwierząt gospodarskich, w zakresie niebędącym zwykłym korzystaniem z wód:
   a) 0,068 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych,
   b) 0,040 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych;
39) do celów rolniczych lub leśnych za pobór wód podziemnych na potrzeby nawadniania gruntów i upraw, pobranych za pomocą urządzeń pompowych – 0,05 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych;

40) do celów realizacji zadań własnych gminy w zakresie zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi:
   a) 0,068 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych w ilości średniorocznej przekraczającej 1,0 m^3/s,
   b) 0,068 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych w ilości średniorocznej od 0,26 do 1,0 m^3/s,
   c) 0,068 zł za 1 m^3 pobranych wód podziemnych w ilości średniorocznej nieprzekraczającej 0,25 m^3/s;
41) do celów realizacji zadań własnych gminy w zakresie zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi:
   a) 0,040 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych w ilości średniorocznej przekraczającej 1,0 m^3/s,
   b) 0,040 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych w ilości średniorocznej od 0,26 do 1,0 m^3/s,
   c) 0,040 zł za 1 m^3 pobranych wód powierzchniowych w ilości średniorocznej nieprzekraczającej 0,25 m^3/s;

2. W przypadku poboru wód podziemnych współczynniki różnicujące, przez które mnoży się jednostkową stawkę opłaty zmiennej, wynoszą:

1) 2 – jeżeli wody nie podlegają żadnym procesom uzdatniania lub podlegają wyłącznie dezynfekcji lub demineralizacji albo innym procesom niewymienionym w pkt 2–5;
2) 1,25 – jeżeli wody podlegają procesom odżelaziania lub utleniania;
3) 1 – jeżeli wody podlegają procesom odmanganiania;
4) 0,5 – jeżeli wody podlegają procesom usuwania amonu, koagulacji lub adsorpcji;
5) 0,3 – jeżeli wody podlegają procesom usuwania azotanów lub metali ciężkich.

3. W przypadku poboru wód powierzchniowych współczynniki różnicujące, przez które mnoży się jednostkową stawkę opłaty zmiennej, wynoszą:

1) 2,8:
   a) jeżeli wody nie podlegają żadnym procesom uzdatniania,
   b) przy uzdatnianiu wód za pomocą cedzenia na kratach lub sitach oraz usuwania z nich zawiesin bez stosowania chemicznych środków wspomagających;
2) 2,8 – jeżeli są stosowane inne procesy uzdatniania, niewymienione w pkt 1 oraz 3–5;
3) 2 – przy stosowaniu filtracji pośpiesznej lub infiltracji;
4) 1 – przy stosowaniu koagulacji, flokulacji lub filtracji powolnej albo przy stosowaniu odżelaziania lub odmanganiania wód z ujęć infiltracyjnych;

5) 0,6 – przy stosowaniu procesów membranowych, wymiany jonowej, sorpcji na węglu aktywnym, utleniania ozonem lub innymi utleniaczami.

4. Jeżeli do uzdatniania tych samych wód podziemnych lub wód powierzchniowych stosuje się dwa lub więcej spośród procesów uzdatniania wymienionych w ust. 2 lub 3, do ustalania wysokości opłaty za usługi wodne przyjmuje się ten proces uzdatniania, któremu przypisano najniższy współczynnik różnicujący.

5. Współczynniki różnicujące dla wód powierzchniowych dla części obszaru państwa, będących obszarami działania regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, wynoszą:

1) dla obszaru działania regionalnego zarządu gospodarki wodnej z siedzibą w Białymstoku – 1;
2) dla obszaru działania regionalnego zarządu gospodarki wodnej z siedzibą w Bydgoszczy – 1,1;
3) dla obszaru działania regionalnego zarządu gospodarki wodnej z siedzibą w Gdańsku – 1;
4) dla obszaru działania regionalnego zarządu gospodarki wodnej z siedzibą w Gliwicach – 1,2;
5) dla obszaru działania regionalnego zarządu gospodarki wodnej z siedzibą w Krakowie – 1,2;
6) dla obszaru działania regionalnego zarządu gospodarki wodnej z siedzibą w Lublinie – 1;
7) dla obszaru działania regionalnego zarządu gospodarki wodnej z siedzibą w Poznaniu – 1,1;
8) dla obszaru działania regionalnego zarządu gospodarki wodnej z siedzibą w Rzeszowie – 1,2;
9) dla obszaru działania regionalnego zarządu gospodarki wodnej z siedzibą w Szczecinie – 1;
10) dla obszaru działania regionalnego zarządu gospodarki wodnej z siedzibą w Warszawie:
    a) na terenie województw: łódzkiego, małopolskiego, podkarpackiego, śląskiego i świętokrzyskiego – 1,1,
    b) na pozostałym obszarze – 1;
11) dla obszaru działania regionalnego zarządu gospodarki wodnej z siedzibą we Wrocławiu – 1,2.

§ 6. Jednostkowa stawka opłaty za usługi wodne za odprowadzanie do wód – wód opadowych lub roztopowych w formie opłaty stałej wynosi 2,50 zł na dobę za 1 m^3/s za określoną w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalną ilość wód opadowych lub roztopowych odprowadzanych do wód z otwartych lub zamkniętych systemów kanalizacji deszczowej służących do odprowadzania opadów atmosferycznych.

§ 7. Jednostkowa stawka opłaty za usługi wodne za odprowadzanie do wód – wód pochodzących z odwodnienia gruntów w granicach administracyjnych miast w formie opłaty stałej wynosi 0,35 zł za 1 m^3/s za określoną w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalną ilość wód pochodzących z odwodnienia gruntów w granicach administracyjnych miast.

§ 8. Jednostkowe stawki opłat za usługi wodne w formie opłaty zmiennej za odprowadzanie do wód – wód opadowych lub roztopowych ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych w granicach administracyjnych miast wynoszą:

1) bez urządzeń do retencjonowania wody z terenów uszczelnionych – 0,75 zł za 1 m^3 na 1 rok;
2) z urządzeniami do retencjonowania wody o pojemności:
   a) do 10% odpływu rocznego z terenów uszczelnionych – 0,625 zł za 1 m^3 na 1 rok,
   b) powyżej 10% odpływu rocznego z terenów uszczelnionych – 0,50 zł za 1 m^3 na 1 rok,
   c) powyżej 20% odpływu rocznego z terenów uszczelnionych – 0,375 zł za 1 m^3 na 1 rok,
   d) powyżej 30% odpływu rocznego z terenów uszczelnionych – 0,075 zł za 1 m^3 na 1 rok.

§ 9. Jednostkowe stawki opłat za usługi wodne za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej na skutek wykonywania na nieruchomości o powierzchni powyżej 3500 m^2 robót lub obiektów budowlanych trwale związanych z gruntem mających wpływ na zmniejszenie tej retencji przez wyłączenie więcej niż 70% powierzchni nieruchomości z powierzchni biologicznie czynnej na obszarach nieujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej wynoszą:

1) bez urządzeń do retencjonowania wody z powierzchni uszczelnionych trwale związanych z gruntem – 0,50 zł za 1 m^2 na 1 rok;

2) z urządzeniami do retencjonowania wody z powierzchni uszczelnionych o pojemności:
   a) do 10% odpływu rocznego z powierzchni uszczelnionych trwale związanych z gruntem – 0,30 zł za 1 m^2 na 1 rok,
   b) od 10 do 30% odpływu rocznego z obszarów uszczelnionych trwale związanych z gruntem – 0,15 zł za 1 m^2 na 1 rok,
   c) powyżej 30% odpływu rocznego z powierzchni uszczelnionych trwale związanych z gruntem – 0,05 zł za 1 m^2 na 1 rok.

§ 10. 1. Jednostkowa stawka opłaty za usługi wodne za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi w formie opłaty stałej wynosi 250 zł na dobę za 1 m^3/s za określoną w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalną ilość ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi.

2. Jednostkowa stawka opłaty za usługi wodne za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi w formie opłaty zmiennej za 1 kg substancji wprowadzanych ze ściekami do wód lub do ziemi, wyrażonych jako wskaźnik:

1) pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania na tlen (BZT_5) – wynosi 4,28 zł;
2) chemicznego zapotrzebowania tlenu – wynosi 1,71 zł;
3) zawiesiny ogólnej – wynosi 0,52 zł;
4) sumy chlorków i siarczanów ($Cl+SO_4$) – wynosi 0,050 zł;
5) sumy chlorków i siarczanów ($Cl+SO_4$) dla obszaru działania regionalnego zarządu gospodarki wodnej z siedzibą w Gdańsku – wynosi 0,0142 zł.

3. Jednostkowa stawka opłaty za usługi wodne za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi w formie opłaty zmiennej za 1 kg substancji wprowadzanych ze ściekami do wód lub do ziemi dla:

1) fenoli lotnych – wynosi 45,55 zł;
2) heksachlorocykloheksanu (HCH), tetrachlorometanu (czterochlorku węgla – CCl_4), pentachlorofenolu (PCP), aldryny, dieldryny, endryny, izodryny, heksachlorobenzenu (HCB), heksachlorobutadienu (HCBD), trichlorometanu (chloroformu – $CHCl_3$), 1,2 – dichloroetanu (EDC), trichloroetylenu (TRI), tetrachloroetylenu (nadchloroetylenu – PER), trichlorobenzenu (TCB), rtęci, kadmu, cynku, miedzi, niklu, chromu, ołowiu, arsenu, wanadu i srebra – wynosi 124,56 zł.

4. Jednostkowe stawki opłat za usługi wodne określone w ust. 2 pkt 1 i 2 mnoży się przez współczynniki różnicujące, o których mowa w ust. 5–7, zależne od rodzaju ścieków.

5. Dla ścieków bytowych wprowadzanych do wód lub do ziemi, z wyłączeniem ścieków bytowych wchodzących w skład ścieków komunalnych, ścieków przemysłowych lub ścieków innych niż ścieki komunalne albo ścieki przemysłowe, współczynniki różnicujące wynoszą:

1) 0,3 – dla jednostkowej stawki opłaty za usługi wodne określonej w ust. 2 pkt 1;

2) 0,4 – dla jednostkowej stawki opłaty za usługi wodne określonej w ust. 2 pkt 2.

6. Dla ścieków komunalnych innych niż ścieki bytowe wprowadzanych do wód lub do ziemi urządzeniami służącymi do realizacji zadań własnych gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych współczynniki różnicujące wynoszą:

1) 0,4 – dla jednostkowej stawki opłaty za usługi wodne określonej w ust. 2 pkt 1;

2) 0,5 – dla jednostkowej stawki opłaty za usługi wodne określonej w ust. 2 pkt 2.

7. Dla ścieków przemysłowych wprowadzanych do wód lub do ziemi z urządzeń innych niż wymienione w ust. 6 współczynnik różnicujący wynosi 1 – dla jednostkowych stawek opłat za usługi wodne określonych w ust. 2 pkt 1 i 2.

8. Dla ścieków innych niż ścieki, o których mowa w ust. 5–7, współczynniki różnicujące wynoszą:

1) 0,5 dla jednostkowej stawki opłaty za usługi wodne określonej w ust. 2 pkt 1;

2) 0,7 dla jednostkowej stawki opłaty za usługi wodne określonej w ust. 2 pkt 2.

9. Podmiotowi wprowadzającemu do wód lub do ziemi mieszaninę ścieków powstałych w związku z prowadzoną przez niego działalnością handlową, przemysłową, składową, transportową lub usługową za zmierzoną ilość ścieków pochodzących od innego podmiotu jest ustalana opłata stanowiąca sumę opłat za poszczególne rodzaje ścieków, z uwzględnieniem ich ilości i rodzajów oraz określonych dla nich współczynników różnicujących.

10. Jednostkowe stawki opłat za usługi wodne za wprowadzanie do wód lub do ziemi 1 dam^3 wód pochodzących z obiegów chłodzących elektrowni lub elektrociepłowni wynoszą:

1) 0,68 zł – jeżeli temperatura wprowadzanej wody jest wyższa niż +26°C, a nie przekracza +32°C;

2) 1,36 zł – jeżeli temperatura wprowadzanej wody jest wyższa niż +32°C, a nie przekracza +35°C;

3) 4,24 zł – jeżeli temperatura wprowadzanej wody jest wyższa niż +35°C.

§ 11. Jednostkowe stawki opłat za usługi wodne za wydobywanie z wód powierzchniowych, w tym z morskich wód wewnętrznych wraz z wodami wewnętrznymi Zatoki Gdańskiej oraz wód morza terytorialnego, kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin z wód lub brzegu, wynoszą:

1) 0,40 zł – za 1 Mg wydobytego kamienia;

2) 0,25 zł – za 1 Mg wydobytego żwiru lub piasku;
3) 0,30 zł – za 1 Mg wydobytych innych materiałów;
4) 5,35 zł – za 1 m^3 wyciętej trzciny lub wikliny.

§ 12. 1. Jednostkowe stawki opłat za pobór zwrotny wód podziemnych na potrzeby chowu lub hodowli ryb wynoszą:

1) 100 zł na kwartał, jeżeli maksymalna ilość wód podziemnych możliwa do pobrania wynosi do 0,02 m^3/s;
2) 125 zł na kwartał, jeżeli maksymalna ilość wód podziemnych możliwa do pobrania wynosi od 0,02 do 0,05 m^3/s;
3) 125 zł na kwartał, jeżeli maksymalna ilość wód podziemnych możliwa do pobrania wynosi powyżej 0,05 m^3/s oraz 50 zł za każde kolejne 0,01 m^3/s pobranej wody.

2. Jednostkowe stawki opłat za pobór wód powierzchniowych na potrzeby chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych charakteryzujących się poborem zwrotnym wynoszą:

1) 100 zł na kwartał, jeżeli maksymalna ilość wód powierzchniowych możliwa do pobrania wynosi do 0,2 m^3/s;
2) 125 zł na kwartał, jeżeli maksymalna ilość wód powierzchniowych możliwa do pobrania wynosi od 0,2 do 0,5 m^3/s;
3) 125 zł na kwartał, jeżeli maksymalna ilość wód powierzchniowych możliwa do pobrania wynosi powyżej 0,5 m^3/s oraz 50 zł za każde kolejne 0,1 m^3/s pobranej wody.

3. Jednostkowe stawki opłat za pobór wód powierzchniowych na potrzeby chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych w stawach o wodzie stojącej wynoszą:

1) 1 zł za 1 ha na kwartał, jeżeli maksymalna powierzchnia zalewu wynosi do 100 ha;
2) 1,25 zł za 1 ha na kwartał, jeżeli maksymalna powierzchnia zalewu wynosi od 100 ha do 500 ha;
3) 1,50 zł za 1 ha na kwartał, jeżeli maksymalna powierzchnia zalewu wynosi powyżej 500 ha.

§ 13. Jednostkowa stawka opłaty za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi z chowu lub hodowli ryb albo innych organizmów wodnych w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym, za 1 kg substancji wprowadzanych ze ściekami do wód lub do ziemi, wyrażonych jako wskaźnik:

1) pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania na tlen (BZT_5) – wynosi 4,28 zł;
2) chemicznego zapotrzebowania tlenu – wynosi 1,71 zł;
3) zawiesiny ogólnej – wynosi 0,52 zł.

§ 14. Jednostkowa stawka opłaty za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi z chowu lub hodowli ryb albo innych organizmów wodnych za każde rozpoczęte 100 kg przyrostu masy ryb albo innych organizmów wodnych wynosi 0,272 zł, jeżeli średnioroczny przyrost masy tych ryb lub tych organizmów w poszczególnych latach cyklu produkcyjnego przekracza 1500 kg z 1 ha powierzchni użytkowej stawów o wodzie stojącej w jednym roku danego cyklu.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.[2)]

PREZES RADY MINISTRÓW

[2)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie jednostkowych stawek opłat za usługi wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2438), które zgodnie z art. 71 ust. 4 ustawy z dnia …. o zmianie ustawy − Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. …) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 277 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 lit. b-d ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo wodne”, Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, jednostkowe stawki opłat, o których mowa w art. 274 oraz w art. 275 ust. 20-24 ustawy – Prawo wodne. Obecnie w tym zakresie obowiązuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie jednostkowych stawek opłat za usługi wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2438), zwane dalej „rozporządzeniem opłatowym”. Rada Ministrów, wydając rozporządzenie opłatowe, zróżnicowała wysokość stawek opłat w zależności od rodzaju ścieków, jakości i rodzaju pobranej wody oraz jej przeznaczenia, a także części obszaru państwa (zgodnie z art. 277 ust. 2 pkt 2 lit. b-d ustawy – Prawo wodne).

Konieczność procedowania nowego rozporządzenia opłatowego wynika z obecnie procedowanego projektu ustawy o zmianie ustawy − Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (UD280), który w zakresie dotyczącym ustawy – Prawo wodne przewiduje zmiany obejmujące m.in. art. 270 ust. 6, art. 271 ust. 2 i 3 oraz art. 274 ust. 1. Celem tych zmian jest wyeliminowanie trudności praktycznych w ustaleniu średnich niskich przepływów z wielolecia (SNQ) dla poszczególnych wód, a także dostępnych zasobów wód podziemnych, które w wielu przypadkach nie są ustalone.

Ustawa – Prawo wodne przewiduje powiązanie wysokości opłaty jednostkowej za usługi wodne za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych odpowiednio z dostępnymi zasobami wód podziemnych oraz SNQ, przy czym zastosowanie wskazanych kryteriów, różnicujących wysokość jednostkowej stawki opłaty zostało odroczone w czasie (pierwotnie do końca 2019 r., a obecnie do końca 2023 r.). Ze względu na trudności praktyczne w ustaleniu SNQ dla poszczególnych wód, a także dostępnych zasobów wód podziemnych, które w wielu przypadkach nie są ustalone, zadecydowano o odstąpieniu w ustawie − Prawo wodne od powiązania wysokości opłat za usługi wodne za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych odpowiednio z dostępnymi zasobami wód podziemnych oraz SNQ. Przedmiotowa zmiana ma na celu także uproszczenie systemu opłat za usługi wodne, w ramach którego bierze się pod uwagę różne przesłanki. W związku z powyższymi zmianami ustawowymi jest konieczne także uwzględnienie przedstawionych zmian w nowym rozporządzeniu opłatowym.

W związku z tym niniejszy projekt rozporządzenia przewiduje umożliwienie stosowania jednostkowych stawek opłat po 31 grudnia 2023 r. Zakłada się, że jednostkowe stawki opłat za usługi wodne za pobór wód podziemnych w formie opłaty stałej wyniosą 500 zł na dobę za 1 m^3/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wód. Natomiast jednostkowe stawki opłat za usługi wodne za pobór wód powierzchniowych w formie opłaty stałej będą wynosić 250 zł na dobę za 1 m^3/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wód.

W § 15 projektu rozporządzenia przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2024 r., co ma zapewnić wejście w życie przepisów merytorycznych w odpowiednim terminie.

W pozostałym zakresie przepisy w porównaniu do uchylanego rozporządzenia nie zmieniają się.

W projektowanym rozporządzeniu nie ma potrzeby zamieszczenia przepisów przejściowych, skoro jedynym celem zmian jest określenie wysokości jednostkowych stawek opłat za usługi wodne za pobór wód podziemnych i powierzchniowych w formie opłaty stałej od 31 grudnia 2023 r.

Nie jest możliwe osiągnięcie celów za pomocą innych środków ze względu na obligatoryjne upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia.

Rozporządzenie opłatowe było notyfikowane Komisji Europejskiej pod numerem 2017/585/PL zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.). Natomiast przepisy techniczne wprowadzane projektowanym rozporządzeniem nie stanowią „istotnych zmian” w rozumieniu art. 5 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1) i w związku z powyższym nie wymagają przedłożenia Komisji Europejskiej. Zgodnie z ww. przepisem państwa członkowskie ponownie przekazują Komisji projekt przepisów technicznych, jeżeli dokonają w projekcie jakichś zmian, które w istotny sposób wpływają na zakres jego zastosowania, skracają wyjściowo przewidziany harmonogram wdrożenia, dodają więcej specyfikacji lub wymagań lub zaostrzają wymagania.

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych z uwagi na fakt, że wprowadzana w nim zmiana dotyczy ujednolicenia wysokości

opłaty stałej za usługi wodne za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych i uproszczeniu systemu opłat za usługi wodne.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie jednostkowych stawek opłat za usługi wodne zostanie wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie jednostkowych stawek opłat za usługi wodne **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Infrastruktury **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Marek Gróbarczyk – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Pani Anna Złoch – referendarz w Departamencie Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej, tel. 22 522 57 47 , email: Anna.Zloch@mi.gov.pl	**Data sporządzenia** 22.03.2023 **Źródło** art. 277 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 lit. b-d ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, z późn. zm.) **Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów** – …

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W art. 274 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, zwanej dalej „ustawą – Prawo wodne", powiązano wysokości opłat jednostkowej za usługi wodne za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych odpowiednio z dostępnymi zasobami wód podziemnych oraz średnim niskim przepływem z wielolecia (SNQ), przy czym zastosowanie wskazanych kryteriów, różnicujących wysokość jednostkowej stawki opłaty, zostało odroczone w czasie (pierwotnie do końca 2019 r., a obecnie do końca 2023 r.).

Procedowany obecnie projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „ustawą zmieniającą," przewiduje zmiany mające na celu wyeliminowanie trudności praktycznych w ustaleniu średnich niskich przepływów z wielolecia (SNQ) dla poszczególnych wód a także dostępnych zasobów wód podziemnych, które w wielu przypadkach nie są ustalone przez rezygnacje z uwzględnienia ww. wskaźników (SNQ i dostępnych zasobów wód podziemnych) przy ustalaniu maksymalnych stawek opłat za usługi wodne. Dodatkowo w celu uproszczenia systemu opłat za usługi wodne przyjęto jedną – na poziomie minimalnym – maksymalną stawkę opłat za pobór wód podziemnych i pobór wód powierzchniowych, bez dalszego różnicowania przedmiotowych stawek opłat.

Biorąc pod uwagę powyższe, ustawa zmieniająca wprowadza zmiany w zakresie ujednolicenia i uproszczenia stosowanych kryteriów powiązanych z systemem opłat za usługi wodne.

Powyższe względy uzasadniają zmiany na poziomie projektu rozporządzenia. Wymaga to wydania nowego rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie jednostkowych stawek opłat za usługi wodne, zwanego dalej „rozporządzeniem opłatowym".

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomenduje się procedowanie nowego rozporządzenia opłatowego, co wynika z planowanego wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (UD280), w zakresie dotyczącym zmiany art. 270 ust. 6, art. 271 ust. 2 i 3 oraz art. 274 ust. 1 ustawy – Prawo wodne.

Celem wprowadzenia nowego rozporządzenia opłatowego jest odstąpienie od powiązania wysokości opłat za usługi wodne za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych odpowiednio z dostępnymi zasobami wód podziemnych oraz średnim niskim przepływem z wielolecia (SNQ). Przedmiotowa zmiana ma na celu także uproszczenie systemu opłat za usługi wodne a także wyeliminowanie mogących powstać znacznych wątpliwości interpretacyjnych dotyczących sposobu ustalania SNQ i dostępnych zasobów wód podziemnych.

Z uwagi na fakt, że stawki ogólne przyjęte w art. 274 pkt 1, lit. a i b pokrywają się z obecnymi stawkami opłat przyjętymi do celów wytwarzania energii elektrycznej lub cieplnej dla instalacji posiadających w dniu wejścia w życie ustawy ważne pozwolenia wodnoprawne albo pozwolenia zintegrowane zrezygnowano ze zróżnicowania stawek opłat dla danej działalności, co w konsekwencji doprowadzi do uproszczenia sposobu ustalania opłat za usługi wodne.

W porównaniu do obowiązującego rozporządzenia, przewiduje się więc zmiany w treści § 2 i § 3 rozporządzenia opłatowego umożliwiającego stosowanie jednostkowych stawek opłat. W pozostałym zakresie przepisy w porównaniu do uchylanego rozporządzenia nie zmieniają się.

Nie jest możliwe osiągnięcie celu za pomocą innych środków, albowiem kwestia ta jest uregulowana na podstawie obligatoryjnego upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie	1	Dane własne	Ustalanie w sposób jednorodny opłaty stałej za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych od 1 stycznia 2024 r.
Podmioty obowiązane do uiszczania opłat za usługi wodne	Trudna do oszacowania	Dane własne	Ustalanie w sposób jednorodny opłaty stałej za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych od 1 stycznia 2024 r.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt zostanie przedstawiony w ramach konsultacji publicznych następującym podmiotom:

1) Instytutowi Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowemu Instytutowi Badawczemu;
2) Państwowemu Instytutowi Geologicznemu – Państwowemu Instytutowi Badawczemu;
3) Krajowej Izbie Gospodarczej;
4) Krajowej Radzie Izb Rolniczych;
5) Towarzystwu Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych;
6) Towarzystwu Elektrowni Wodnych;
7) Izbie Gospodarczej „Wodociągi Polskie”;
8) Polskiej Izbie Przemysłu Chemicznego.

Projekt zostanie przedstawiony w ramach opiniowania następującym podmiotom:

1) Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
2) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Z uwagi na zakres rozporządzenia, który nie dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, praw i interesów organizacji pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt rozporządzenia nie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy również spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Z uwagi na zakres projektu rozporządzenia, który nie dotyczy problematyki praw i interesów organizacji pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt rozporządzenia nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i organizacje związkowe.

6. pływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Nie dotyczy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedmiotowa regulacja nie powoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie ma wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie ma wpływu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie ma wpływu.						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikro, małych i średnich przedsiębiorców, oraz sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, gdyż przewiduje utrzymanie jednostkowych stawek opłat na dotychczasowym poziomie.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie

	☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Nie dotyczy.	

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na pozostałe obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projekt rozporządzenia wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2024 r. Przepisy dotyczące sposobu ustalania opłat za usługi powinny natomiast wejść w życie dnia 1 stycznia 2024 r., ponieważ do tego dnia przewidziane jest obowiązywanie niektórych rozwiązań przewidzianych dotychczas w przepisach przejściowych (art. 561 i art. 552 ust. 3 i ust. 6 ustawy – Prawo wodne). Ponadto celowe jest by wszystkie rozwiązania dotyczące zmian w zakresie sposobu ustalania opłat za usługi wodne wraz z kwestiami z nimi bezpośrednio związanymi wchodziły w życie w jednym dniu.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A I N F R A S T R U K T U R Y [1)]

z dnia

w sprawie wzorów legitymacji służbowych pracowników państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej oraz państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących

Na podstawie art. 383 ust. 6 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295, 412 i …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wzór legitymacji służbowej pracownika:

1) państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej określa załącznik nr 1 do rozporządzenia;

2) państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.[2)]

MINISTER INFRASTUKTURY

---

1) Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – gospodarka wodna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. z 2021 r. poz. 937).

2) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawie wzorów legitymacji służbowych pracowników państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej, państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących oraz państwowej służby hydrogeologicznej (Dz. U. poz. 1308), które zgodnie z art. 71 ust. 3 ustawy z dnia ….o zmianie ustawy − Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Infrastruktury
z dnia
(Dz. U. poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR LEGITYMACJI SŁUŻBOWEJ PRACOWNIKA PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY HYDROLOGICZNO-METEOROLOGICZNEJ

Strona zewnętrzna

Okaziciel niniejszej legitymacji ma prawo do: 1) wstępu na grunt, do obiektów budowlanych, na wody powierzchniowe, dostępu do urządzeń wodnych zlokalizowanych na terenie nieruchomości oraz dokonywania niezbędnych czynności związanych z wykonywanymi pracami; 2) umieszczania na gruntach, obiektach budowlanych oraz w wodach powierzchniowych urządzeń pomiarowych służb państwowych; 3) usuwania drzew lub krzewów z obszaru strefy ochronnej oraz wykonywania niwelacji terenu. Podstawa prawna: art. 370 w zw. z art. 383 ust. 1-4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne	**LEGITYMACJA SŁUŻBOWA** **INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ - PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY** UL. PODLEŚNA 61 01-673 WARSZAWA

Strona wewnętrzna

Zdjęcie 45 mm x 35 mm (pieczątka okrągła) …….. (podpis posiadacza legitymacji)	**INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ - PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY** **PAŃSTWOWA SŁUŻBA HYDROLOGICZNO - METEOROLOGICZNA** **LEGITYMACJA NR…../…...** ……..……..…….. (nazwisko, imię) …… (stanowisko służbowe) ..……..……..… (data i miejsce wystawienia)

Opis:

Legitymacja służbowa ma formę 4-stronicowego tekturowego dokumentu o wymiarach 105 x 74 mm, gramaturze 200, posiada kolor biały, tekst pisany jest czcionką w kolorze czarnym, styl czcionki - Times New Roman oraz miękką zalaminowaną okładkę.

Strona zewnętrzna:

1. Wymienione uprawnienia pracownika służby oraz wskazanie ich podstawy prawnej, pisane małymi literami, czcionką 8.
2. Logo Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowego Instytutu Badawczego w kolorze granatowym.
3. Napis „LEGITYMACJA SŁUŻBOWA” pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 12.
4. Napis „INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ - PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY” pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 10.
5. Napis „UL. PODLEŚNA 61 01–673 WARSZAWA” pisany wielkimi literami, czcionką 10.

Strona wewnętrzna:

1. Miejsce na zdjęcie posiadacza legitymacji o wymiarach 45 mm x 35 mm.
2. Napis „(pieczątka okrągła)” pisany małymi literami, czcionką 9.
3. Napis „(podpis posiadacza legitymacji)” pisany małymi literami, czcionką 9.
4. Napis „INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ - PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY” pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 10.
5. Napis „PAŃSTWOWA SŁUŻBA HYROLOGICZNO-METEOROLOGICZNA” pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 10.
6. Napis „LEGITYMACJA NR ...../.....” pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 12.
7. Napis „(nazwisko, imię)” pisany małymi literami, czcionką 9.
8. Napis „(stanowisko służbowe)” pisany małymi literami, czcionką 9.
9. Napis „(data i miejsce wystawienia)” pisany małymi literami, czcionką 9.

Załącznik nr 2

WZÓR LEGITYMACJI SŁUŻBOWEJ PRACOWNIKA PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY DO SPRAW BEZPIECZEŃSTWA BUDOWLI PIĘTRZĄCYCH

Strona zewnętrzna

Okaziciel niniejszej legitymacji ma prawo do: 1) wstępu na grunt, do obiektów budowlanych, na wody powierzchniowe, dostępu do urządzeń wodnych zlokalizowanych na terenie nieruchomości oraz dokonywania niezbędnych czynności związanych z wykonywanymi pracami; 2) umieszczania na gruntach, obiektach budowlanych oraz w wodach powierzchniowych urządzeń pomiarowych służb państwowych; 3) usuwania drzew lub krzewów z obszaru strefy ochronnej oraz wykonywania niwelacji terenu. Podstawa prawna: art. 370 w zw. z art. 383 ust. 1-4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne	**LEGITYMACJA SŁUŻBOWA** **INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ - PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY** UL. PODLEŚNA 61 01-673 WARSZAWA

Strona wewnętrzna

Zdjęcie 45 mm x 35 mm (pieczątka okrągła) …… (podpis posiadacza legitymacji) Opis:	**INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ - PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY** **PAŃSTWOWA SŁUŻBA DO SPRAW BEZPIECZEŃSTWA BUDOWLI PIĘTRZĄCYCH** **LEGITYMACJA NR …../…...** ……..…… (nazwisko, imię) …… (stanowisko służbowe) ..……..……..… (data i miejsce wystawienia)

Legitymacja służbowa ma formę 4-stronicowego tekturowego dokumentu o wymiarach 105 x 74 mm, gramaturze 200, posiada kolor biały, tekst pisany jest czcionką w kolorze czarnym, styl czcionki - Times New Roman oraz miękką zalaminowaną okładkę.

Strona zewnętrzna:

1. Wymienione uprawnienia pracownika służby oraz wskazanie ich podstawy prawnej, pisane małymi literami, czcionką 8.
2. Logo Instytutu Meteorologii Gospodarki Wodnej - Państwowego Instytutu Badawczego w kolorze granatowym.
3. Napis „LEGITYMACJA SŁUŻBOWA” pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 12.
4. Napis „INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ - PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY” pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 10.
5. Napis „UL. PODLEŚNA 61 01-673 WARSZAWA” pisany wielkimi literami, czcionką 10.

Strona wewnętrzna:

1. Miejsce na zdjęcie posiadacza legitymacji o wymiarach 45 mm x 35 mm.
2. Napis „(pieczątka okrągła)” pisany małymi literami, czcionką 9.
3. Napis „(podpis posiadacza legitymacji)” pisany małymi literami, czcionką 9.
4. Napis „INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ - PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY” pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 10.
5. Napis „PAŃSTWOWA SŁUŻBA DO SPRAW BEZPIECZEŃSTWA BUDOWLI PIĘTRZĄCYCH” pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 10.
6. Napis „LEGITYMACJA NR ...../.....” pisany wielkimi literami, pogrubioną czcionką 12.
7. Napis „(nazwisko, imię)” pisany małymi literami, czcionką 9.
8. Napis „(stanowisko służbowe)” pisany małymi literami, czcionką 9.
9. Napis „(data i miejsce wystawienia)” pisany małymi literami, czcionką 9.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 383 ust. 6 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, z późn. zm.) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określa, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pozwalającej zidentyfikować pracownika państwowej służby oraz określającej przysługujące mu uprawnienia. Obecnie w tym zakresie obowiązuje rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 15 lipca 2019 r. w sprawie legitymacji służbowych pracowników państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej, państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących oraz państwowej służby hydrogeologicznej (Dz. U. poz. 1308). W związku z projektem ustawy o zmianie ustawy − Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw i wynikającym z niej połączeniem państwowej służby geologicznej i państwowej służby hydrogeologicznej w jedną państwową służbę geologiczną, jest niezbędne uchylenie przedmiotowego rozporządzenia oraz wydanie nowego rozporządzenia określającego wzory legitymacji służbowych wyłącznie dla państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej oraz państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących. Wzór legitymacji służbowej dla pracowników państwowej służby geologicznej zostanie określony przez ministra właściwego do spraw środowiska, zgodnie z art. 1 pkt 120 procedowanego projektu ustawy o zmianie ustawy − Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (UD280).

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu	**Data sporządzenia**
Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie wzorów legitymacji służbowych pracowników państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej oraz państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Infrastruktury **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Marek Gróbarczyk – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Pani Weronika Parecka-Sowa – główny specjalista w Departamencie Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej, tel. 22 522 57 46, email: weronika.parecka@mi.gov.pl	22.03.2023 **Źródło** Inne – inicjatywa własna wynikająca ze zmiany przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (UD280) art. 383 ust. 6 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, z późn. zm.) **Nr w Wykazie prac** –

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Osoby wykonujące badania, pomiary, obserwacje oraz prace kontrolne na potrzeby realizacji zadań: państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej (PSHM) oraz państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących (PSBBP), a także wykonujące prace związane z wykonywaniem, obsługą lub utrzymaniem urządzeń pomiarowych tych służb państwowych, mają prawo do:

1) wstępu na grunt, do obiektów budowlanych, na wody powierzchniowe, dostępu do urządzeń wodnych zlokalizowanych na terenie nieruchomości oraz dokonywania niezbędnych czynności związanych z wykonywanymi pracami,

2) umieszczania na gruntach, obiektach budowlanych oraz w wodach powierzchniowych urządzeń pomiarowych służb państwowych,

3) usuwania drzew lub krzewów z obszaru strefy ochronnej oraz wykonywania niwelacji terenu

– na podstawie legitymacji służbowej pozwalającej zidentyfikować pracownika państwowej służby oraz określającej przysługujące mu uprawnienia.

W celu realizacji powyższych czynności konieczne jest określenie jednolitego wzoru legitymacji służbowych dla pracowników obu wymienionych służb.

Procedowany projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (UD280) przewiduje między innymi połączenie państwowej służby geologicznej i państwowej służby hydrogeologicznej (nadzorowanej dotychczas przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej) w jedną służbę – państwową służbę geologiczną, która będzie nadzorowana przez Ministra Klimatu i Środowiska.

Wzór legitymacji służbowej dla pracowników państwowej służby geologicznej zostanie określony przez ministra właściwego do spraw środowiska, zgodnie z art. 1 pkt 120 procedowanego projektu ustawy o zmianie ustawy − Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem, przedstawionego we wcześniejszym punkcie, problemu jest wykonanie upoważnienia określonego w art. 383 ust. 6 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, które przewiduje wydanie przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej rozporządzenia, w którym zostaną określone wzory legitymacji służbowej dla pracowników państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej (PSHM) oraz państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących (PSBBP) w celu umożliwienia ich identyfikacji, a jednocześnie jako dokumentu uprawniającego do wykonywania czynności związanych z wykonywaniem pracy na rzecz służby państwowej.

Rekomenduje się zatem uchylenie obowiązującego rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawie wzorów legitymacji służbowych pracowników państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej, państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących oraz państwowej służby hydrogeologicznej oraz wydanie przez Ministra Infrastruktury nowego rozporządzenia w tym zakresie, z wyłączeniem legitymacji dla nieistniejącej służby hydrogeologicznej.

Wzór legitymacji służbowej dla pracowników państwowej służby geologicznej zostanie określony przez ministra właściwego do spraw środowiska, zgodnie z art. 1 pkt 120 procedowanego projektu ustawy o zmianie ustawy − Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
pracownicy IMGW-PIB	pracownicy wykonujący zadania PSHM i PSBBP (około 500 osób)	dane własne	Obowiązek posiadania legitymacji zgodnej ze wzorem

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie dotyczy

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Nie dotyczy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedmiotowa regulacja nie powoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie ma wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie ma wpływu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie ma wpływu.						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikro, małych i średnich przedsiębiorców, oraz sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Nie dotyczy.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: …	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na pozostałe obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projekt rozporządzenia wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Nie dotyczy
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Nie dotyczy

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A I N F R A S T R U K T U R Y [1)]

z dnia

w sprawie ostrzeżeń, prognoz, komunikatów, biuletynów i roczników państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby geologicznej

Na podstawie art. 387 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295, 412 i …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) podmioty, którym państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna i państwowa służba geologiczna są obowiązane przekazywać ostrzeżenia, prognozy, komunikaty, biuletyny lub roczniki;
2) sposób i częstotliwość opracowywania oraz przekazywania ostrzeżeń, prognoz, komunikatów, biuletynów lub roczników;
3) sposób uzyskiwania potwierdzenia przekazania ostrzeżeń;
4) charakterystykę stanu hydrologicznego, meteorologicznego oraz hydrogeologicznego.

§ 2. 1. Ostrzeżenia przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze i hydrosferze, ostrzeżenia przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w strefach zasilania lub poboru wód podziemnych, prognozy meteorologiczne, hydrologiczne, zmian wielkości zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych oraz stanu wód podziemnych, a także ich zagrożeń (prognozy hydrogeologiczne), komunikaty meteorologiczne, hydrologiczne, hydrogeologiczne, biuletyny i roczniki przekazuje się:

1) Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej;
2) Marszałkowi Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej;

[1)] Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej - gospodarka wodna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. z 2021 r. poz. 937).

3) Marszałkowi Senatu Rzeczypospolitej Polskiej;
4) Prezesowi Rady Ministrów;
5) ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa;
6) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej;
7) ministrowi właściwemu do spraw łączności;
8) ministrowi właściwemu do spraw transportu;
9) Ministrowi Obrony Narodowej;
10) Ministrowi Sprawiedliwości;
11) ministrowi właściwemu do spraw pracy;
12) ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego;
13) ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa;
14) ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi;
15) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych;
16) ministrowi właściwemu do spraw środowiska;
17) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej;
18) ministrowi właściwemu do spraw zdrowia;
19) ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania;
20) ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;
21) ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej;
22) ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji;
23) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;
24) ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej;
25) ministrowi właściwemu do spraw energii;
26) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin;
27) ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa;
28) Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;
29) Prezesowi Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
30) Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej;
31) Szefowi Biura Bezpieczeństwa Narodowego;
32) Komendantowi Służby Ochrony Państwa;
33) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
34) Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu;

35) Komendantowi Głównemu Policji;
36) Komendantowi Głównemu Straży Granicznej;
37) Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego;
38) Głównemu Geodecie Kraju;
39) Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
40) Prezesowi Państwowej Agencji Atomistyki;
41) Prezesowi PKP Polskich Linii Kolejowych Spółka Akcyjna;
42) Dyrektorowi Generalnemu Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe;
43) Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad;
44) Dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa;
45) Dyrektorowi Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa;
46) Dyrektorowi Lotniczego Pogotowia Ratunkowego;
47) marszałkom województw;
48) wojewodom;
49) dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;
50) dyrektorom urzędów morskich;
51) dyrektorom urzędów żeglugi śródlądowej.

2. Ostrzeżenia przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze i hydrosferze oraz ostrzeżenia przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w strefach zasilania lub poboru wód podziemnych przekazuje się także:

1) Prezesowi Zarządu Polskiego Radia – Spółka Akcyjna;
2) Prezesowi Zarządu „Telewizji Polskiej” – Spółka Akcyjna;
3) Prezesowi Zarządu Polskiej Agencji Prasowej – Spółka Akcyjna.

§ 3. 1. Ostrzeżenia przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze i hydrosferze oraz prognozy meteorologiczne i hydrologiczne są opracowywane zgodnie ze standardami globalnego systemu przetwarzania danych i prognozowania Światowej Organizacji Meteorologicznej, przy wykorzystaniu wyników numerycznych modeli prognoz pogody.

2. Komunikaty, biuletyny i roczniki, meteorologiczne i hydrologiczne są opracowywane w oparciu o źródłowe lub przetworzone dane pomiarowo-obserwacyjne pozyskiwane z sieci pomiarowo-obserwacyjnej państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej.

3. Ostrzeżenia przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w strefach zasilania lub poboru wód podziemnych, prognozy, komunikaty, biuletyny i roczniki, hydrogeologiczne są opracowywane na podstawie analizy statystycznej zebranych i przetworzonych danych pomiarowych pozyskiwanych z sieci obserwacyjno-badawczej wód podziemnych państwowej służby geologicznej, z uwzględnieniem wieloletnich obserwacji wahań zwierciadła wód podziemnych.

§ 4. Charakterystyka stanu meteorologicznego, hydrologicznego oraz hydrogeologicznego jest określona w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Ostrzeżenia przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze są opracowywane dla obszaru powiatu lub powiatów i przekazywane każdorazowo w przypadku prognozowania albo wystąpienia stanu zagrożenia meteorologicznego.

2. Ostrzeżenia przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w hydrosferze są opracowywane dla obszaru jednej lub kilku zlewni i przekazywane każdorazowo w przypadku prognozowania albo wystąpienia stanu zagrożenia albo alarmu hydrologicznego.

3. Ostrzeżenia przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w strefach zasilania lub poboru wód podziemnych są opracowywane i przekazywane każdorazowo w przypadku prognozowania albo wystąpienia stanu zagrożenia albo alarmu hydrogeologicznego.

§ 6. 1. Prognozy meteorologiczne są opracowywane dla kraju i poszczególnych województw i przekazywane codziennie:

1) na najbliższe 48 godzin (prognoza krótkoterminowa) – do godziny 7.30 i do godziny 14.00 z ważnością odpowiednio od godziny 7.30 i 19.30;
2) na kolejne 120 godzin (prognoza średnioterminowa) – do godziny 15.00 z ważnością od godziny 19.30 trzeciej doby, jako kontynuacja prognozy krótkoterminowej.

2. Prognozy hydrologiczne dla podstawowych profili wodowskazowych osłony hydrologicznej są opracowywane i przekazywane w normalnym stanie hydrologicznym i w przypadku suszy hydrologicznej w dni robocze do godziny 11.00.

3.**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.)** Prognozy hydrologiczne dla podstawowych i dodatkowych profili wodowskazowych osłony hydrologicznej są opracowywane i przekazywane w stanie zagrożenia lub alarmu hydrologicznego do godziny 12.00, a w przypadku gdy jest to uzasadnione zmianą sytuacji hydrologicznej i meteorologicznej – niezwłocznie od wystąpienia tej zmiany.

3a. Wykaz podstawowych i dodatkowych profili wodowskazowych określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

4. Prognozy hydrologiczne nie są przekazywane dla rzek, na których występują zjawiska lodowe.

5. Prognozy hydrogeologiczne są opracowywane i przekazywane w normalnym stanie hydrogeologicznym raz na kwartał hydrologiczny (okres trzymiesięczny w roku hydrologicznym, liczony od pierwszego dnia roku hydrologicznego rozumianego jako okres od dnia 1 listopada poprzedniego roku do dnia 31 października danego roku) w terminie miesiąca następującego po zakończeniu ostatniego miesiąca kwartału, w którym wykonano pomiary służące za podstawę opracowania prognozy.

6. Prognozy hydrogeologiczne są opracowywane i przekazywane w stanie zagrożenia hydrogeologicznego raz na miesiąc w terminie miesiąca następującego po zakończeniu miesiąca, w którym wykonano pomiary służące za podstawę opracowania prognozy.

7. Prognozy hydrogeologiczne są opracowywane i przekazywane w stanie alarmu hydrogeologicznego raz na tydzień w terminie tygodnia następującego po zakończeniu tygodnia, w którym wykonano pomiary służące za podstawę opracowania prognozy, a na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej – raz na dzień.

§ 7. 1. Komunikaty meteorologiczne są opracowywane dla obszaru powiatu lub powiatów i przekazywane w przypadku prognozowania wystąpienia lub wystąpienia niebezpiecznych zjawisk w atmosferze:

1) nie rzadziej niż co 12 godzin – w zależności od rozwoju sytuacji meteorologicznej;
2) raz na dobę – w uzasadnionych przypadkach wynikających z małej dynamiki zjawisk meteorologicznych.

2. Komunikaty hydrologiczne dla obszaru kraju, dorzecza lub zlewni są opracowywane i przekazywane:

1) codziennie do godziny 10.00 – w normalnym stanie hydrologicznym i suszy hydrologicznej;
2) co 6 godzin, nie później niż 2 godziny po ich opracowaniu – w stanie zagrożenia hydrologicznego;
3) co 3 godziny, nie później niż godzinę po ich opracowaniu – w stanie alarmu hydrologicznego.

3. Komunikaty hydrologiczne o zaleganiu pokrywy śnieżnej i zawartości wody w pokrywie śnieżnej są przekazywane w dniach wykonywania pomiarów zawartości wody w pokrywie śnieżnej, w przypadku zalegania pokrywy śnieżnej o grubości co najmniej 5 cm.

4. Komunikaty hydrogeologiczne w zakresie zmian wielkości zasobów, stanu oraz zagrożeń wód podziemnych są opracowywane i przekazywane w normalnym stanie hydrogeologicznym raz na kwartał hydrologiczny w terminie miesiąca następującego po zakończeniu ostatniego miesiąca kwartału, w którym wykonano pomiary służące za podstawę opracowania komunikatu.

5. Komunikaty hydrogeologiczne w zakresie zmian wielkości zasobów, stanu oraz zagrożeń wód podziemnych są opracowywane i przekazywane w stanie zagrożenia hydrogeologicznego raz na miesiąc w terminie miesiąca następującego po zakończeniu miesiąca, w którym wykonano pomiary służące za podstawę opracowania komunikatu.

6. Komunikaty hydrogeologiczne w zakresie zmian wielkości zasobów, stanu oraz zagrożeń wód podziemnych są opracowywane i przekazywane w stanie alarmu hydrogeologicznego raz na tydzień w terminie tygodnia następującego po zakończeniu tygodnia, w którym wykonano pomiary służące za podstawę opracowania komunikatu.

§ 8. 1. Codzienne biuletyny meteorologiczne i hydrologiczne są opracowywane raz na dobę i przekazywane do godziny 13.00.

2. Tygodniowe biuletyny meteorologiczne i hydrologiczne są opracowywane w dni robocze i przekazywane w terminie 2 dni roboczych po zakończeniu tygodnia, którego biuletyn dotyczy.

3. Miesięczne biuletyny meteorologiczne i hydrologiczne są opracowywane w dni robocze i przekazywane w terminie 20 dni po zakończeniu miesiąca, którego biuletyn dotyczy.

4. Roczne biuletyny meteorologiczne i hydrologiczne są opracowywane i przekazywane w terminie miesiąca następującego po zakończeniu roku, którego biuletyn dotyczy.

5. Roczniki meteorologiczne są opracowywane i przekazywane w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego rocznik dotyczy.

6. Roczniki hydrologiczne są opracowywane i przekazywane w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego rocznik dotyczy.

7. Kwartalne biuletyny hydrogeologiczne są opracowywane w dni robocze i przekazywane w terminie 2 miesięcy następujących po zakończeniu kwartału hydrologicznego, którego biuletyn dotyczy.

8. Roczniki hydrogeologiczne są opracowywane w dni robocze i przekazywane w terminie 4 miesięcy następujących po zakończeniu roku hydrologicznego, którego rocznik dotyczy.

§ 9. 1. Ostrzeżenia, prognozy, komunikaty, biuletyny i roczniki są przekazywane następującymi środkami przekazu:

1) stroną internetową odpowiednio państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej albo państwowej służby geologicznej;
2) dedykowanym serwerem lub aplikacją internetową nadzorowanymi odpowiednio przez państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną albo państwową służbę geologiczną;
3) usługą sieciową;
4) pocztą elektroniczną na adres wskazany przez podmiot, o którym mowa w § 2.

2. Na wniosek podmiotu, o którym mowa w § 2 ust. 1, złożony odpowiednio do państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej albo państwowej służby geologicznej, ostrzeżenia, prognozy, komunikaty, biuletyny i roczniki są przekazywane wyłącznie w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

3. W przypadku awarii środków przekazu prognozy, ostrzeżenia, komunikaty, biuletyny i roczniki są przekazywane innym dostępnym środkiem komunikowania się na odległość.

4. Środki przekazu ostrzeżeń, prognoz, komunikatów, biuletynów i roczników ustala odpowiednio państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna albo państwowa służba geologiczna w uzgodnieniu z podmiotem, o którym mowa w § 2. W tym samym trybie odbywa się zmiana sposobu otrzymywania ostrzeżeń, prognoz, komunikatów, biuletynów i roczników.

5. W przypadku przekazywania ostrzeżeń, o których mowa w § 5, w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 2–4, ostrzeżenie uznaje się za przekazane, jeżeli w zależności od środka przekazu uzyskano:

1) potwierdzenie przekazania wiadomości na serwer podmiotu, o którym mowa w § 2, dla środka przekazu określonego w ust. 1 pkt 2;
2) otrzymanie komunikatu z systemu o poprawności transmisji danych za pośrednictwem usługi sieciowej, o ile jest to możliwe ze względów technicznych;
3) potwierdzenie przekazania wiadomości pocztą elektroniczną od pierwszego serwera pocztowego poza strukturą państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej albo państwowej służby geologicznej.

6. W przypadku braku potwierdzenia przekazania ostrzeżenia zgodnie z ust. 5 ostrzeżenie uznaje się za przekazane, jeżeli uzyskano potwierdzenie przekazania ostrzeżenia innymi środkami przekazu.

7. Jeżeli przekazanie ostrzeżeń, o których mowa w § 5, nie jest możliwe, przekazujący ostrzeżenie sporządza notatkę z opisem sytuacji, która uniemożliwiła przekazanie ostrzeżenia.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.[2)]

MINISTER INFRASTRUKTURY

W POROZUMIENIU:

MINISTER KLIMATU

I ŚRODOWISKA

[2)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 28 czerwca 2019 r. w sprawie ostrzeżeń, prognoz, komunikatów, biuletynów i roczników państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby hydrogeologicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2427), które zgodnie z art. 71 ust. 3 ustawy z dnia … o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. …) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Infrastruktury
z dnia
(Dz. U. poz.)

Załącznik nr 1

CHARAKTERYSTYKA STANU METEOROLOGICZNEGO, HYDROLOGICZNEGO ORAZ HYDROGEOLOGICZNEGO

1. Charakterystyka stanu meteorologicznego, hydrologicznego oraz hydrogeologicznego obejmuje odpowiednio stan zagrożenia meteorologicznego, stan zagrożenia hydrologicznego, stan zagrożenia hydrogeologicznego, stan alarmu hydrologicznego, stan alarmu hydrogeologicznego oraz normalny stan meteorologiczny, normalny stan hydrologiczny i normalny stan hydrogeologiczny.

2. Stan zagrożenia meteorologicznego wynika z prognozowania wystąpienia albo z wystąpienia jednego z następujących zjawisk:

1) silnego wiatru, którego średnia prędkość przekracza 55 km/h lub prędkość w porywach przekracza 70 km/h;
2) upału, gdy temperatura powietrza osiąga albo przekracza 30°C w ciągu co najmniej 2 kolejnych dni;
3) silnego mrozu, gdy temperatura powietrza spada co najmniej do minus 15°C;
4) przymrozku w okresie wiosennej wegetacji;
5) roztopów, gdy w okresie zalegania pokrywy śnieżnej, której grubość na przeważającym obszarze osiąga co najmniej 10 cm, wystąpi istotny wzrost temperatury powietrza powyżej 0°C lub wystąpią opady deszczu, co spowoduje gwałtowne topnienie pokrywy śnieżnej;
6) oblodzenia powodowanego zamarzaniem mokrych nawierzchni dróg po opadach deszczu, mokrego śniegu lub deszczu ze śniegiem;
7) silnych opadów deszczu o wysokości co najmniej 30 mm w czasie do 12 godzin albo 40 mm w czasie do 24 godzin;
8) burz lub burz z gradem, którym towarzyszą porywy wiatru powyżej 70 km/h lub opady deszczu powyżej 20 mm;
9) silnych opadów śniegu dających przyrost pokrywy śnieżnej powyżej 10 cm w czasie do 12 godzin albo powyżej 15 cm w czasie do 24 godzin;

10) zawiei lub zamieci śnieżnej powodujących gwałtowne narastanie zasp;
11) opadów marznących powodujących gołoledź;
12) gęstej mgły lub gęstej mgły intensywnie osadzającej szadź.

3. Stan zagrożenia hydrologicznego wynika z prognozowania wystąpienia albo z wystąpienia jednej z następujących sytuacji:

1) przekroczenia stanów ostrzegawczych z tendencją wzrostową na wodowskazach w co najmniej jednej zlewni monitorowanej przez sieć pomiarowo-obserwacyjną państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej albo możliwość osiągnięcia lub niewielkiego przekroczenia stanów alarmowych;
2) gwałtownych wzrostów poziomów wody;
3) suszy hydrologicznej wynikającej z wystąpienia zmniejszenia odpływu wód podziemnych do wód powierzchniowych i w efekcie zmniejszenia przepływu w zlewni rzek monitorowanych przez sieć pomiarowo-obserwacyjną państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej poniżej wartości odpowiadającej średniemu niskiemu przepływowi z wielolecia.

4. Stan zagrożenia hydrogeologicznego wynika z prognozowania wystąpienia albo z wystąpienia jednej z następujących sytuacji:

1) obniżenia stanów zwierciadła wód podziemnych poniżej stanów niskich ostrzegawczych w punktach sieci obserwacyjno-badawczej wód podziemnych państwowej służby geologicznej, dokumentującego regionalne obniżenia zwierciadła wód podziemnych w kraju;
2) podniesienia zwierciadła wód podziemnych spowodowanego wystąpieniem stanu zagrożenia hydrologicznego, mogącego wywołać podtopienia lub degradację jakości wód podziemnych na znacznych obszarach kraju.

5. Stan alarmu hydrologicznego wynika z prognozowania wystąpienia albo z wystąpienia przekroczenia stanu alarmowego z tendencją wzrostową na wodowskazach w co najmniej jednej zlewni monitorowanej przez sieć pomiarowo-obserwacyjną państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej.

6. Stan alarmu hydrogeologicznego wynika z pogłębienia stanu zagrożenia hydrogeologicznego, o którym mowa w ust. 4, mogącego prowadzić do ograniczenia korzystania z zasobów wód podziemnych lub wywołującego podtopienia.

7. Normalny stan meteorologiczny to stan, w którym nie jest prognozowane wystąpienie żadnej z sytuacji, o których mowa w ust. 2, oraz nie występuje żadna z tych sytuacji.

8. Normalny stan hydrologiczny to stan, w którym nie jest prognozowane wystąpienie żadnej z sytuacji, o których mowa w ust. 3 lub 5, oraz nie występuje żadna z tych sytuacji.

9. Normalny stan hydrogeologiczny to stan, w którym nie jest prognozowane wystąpienie żadnej z sytuacji, o której mowa w ust. 4 lub 6, oraz nie występuje żadna z tych sytuacji.

Załącznik nr 2

WYKAZ PODSTAWOWYCH I DODATKOWYCH PROFILI WODOWSKAZOWYCH

1. Podstawowe profile wodowskazowe

Lp.	Profil wodowskazowy	Rzeka
1	Zawichost	Wisła
2	Puławy-Azoty	Wisła
3	Warszawa-Bulwary	Wisła
4	Kępa Polska	Wisła
5	Wyszków	Bug
6	Ostrołęka	Narew
7	Zambski Kościelne	Narew
8	Głogów	Odra
9	Nowa Sól	Odra
10	Cigacice	Odra
11	Nietków	Odra
12	Połęcko	Odra
13	Słubice	Odra
14	Gozdowice	Odra
15	Sieradz	Warta
16	Poznań-Most Rocha	Warta
17	Gorzów Wielkopolski	Warta

2. Dodatkowe profile wodowskazowe

Lp.	Profil wodowskazowy	Rzeka
1	Kraków-Bielany	Wisła
2	Popędzynka	Wisła

3	Karsy	Wisła
4	Szczucin	Wisła
5	Sandomierz	Wisła
6	Annopol	Wisła
7	Dęblin	Wisła
8	Gusin	Wisła
9	Modlin	Wisła
10	Wyszogród	Wisła
11	Fordon	Wisła
12	Toruń	Wisła
13	Chełmno	Wisła
14	Grudziądz	Wisła
15	Tczew	Wisła
16	Gdańsk-Przegalina	Wisła
17	Dynów	San
18	Przemyśl	San
19	Jarosław	San
20	Rzuchów	San
21	Nisko	San
22	Strzyżów	Bug
23	Dorohusk	Bug
24	Włodawa	Bug
25	Krzyczew	Bug
26	Frankopol	Bug
27	Chałupki	Odra

28	Racibórz-Miedonia	Odra
29	Koźle	Odra
30	Krapkowice	Odra
31	Opole-Groszowice	Odra
32	Ujście Nysy Kłodzkiej	Odra
33	Brzeg	Odra
34	Oława	Odra
35	Trestno	Odra
36	Brzeg Dolny	Odra
37	Malczyce	Odra
38	Ścinawa	Odra
39	Szczecin (Most Długi)	Odra Zachodnia
40	Działoszyn	Warta
41	Sławsk	Warta
42	Nowa Wieś Podgórna	Warta
43	Śrem	Warta
44	Oborniki	Warta
45	Wronki	Warta
46	Skwierzyna	Warta
47	Piwonica	Prosna
48	Nowe Drezdenko	Noteć
49	Bardo	Nysa Kłodzka

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 387 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo wodne”, Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia,

1) podmioty, którym państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna i państwowa służba geologiczna są obowiązane przekazywać ostrzeżenia, prognozy, komunikaty, biuletyny lub roczniki;

2) sposób i częstotliwość opracowywania oraz przekazywania ostrzeżeń, prognoz, komunikatów, biuletynów lub roczników;

3) sposoby uzyskiwania potwierdzenia przekazania ostrzeżeń;

4) charakterystykę stanu hydrologicznego, meteorologicznego oraz hydrogeologicznego.

W obecnym stanie prawnym powyższe kwestie reguluje rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 28 czerwca 2019 r. w sprawie ostrzeżeń, prognoz, komunikatów, biuletynów i roczników służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby hydrogeologicznej zwane dalej „rozporządzeniem komunikatowym”. W tym rozporządzeniu określono szereg podmiotów, którym państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna i państwowa służba hydrogeologiczna są obowiązane przekazać informacje meteorologiczne, hydrologiczne i hydrogeologiczne, w tym również prognozy hydrologiczne. Przedmiotowe rozporządzenie określa podstawy, na których są opracowywane prognozy hydrologiczne oraz standardy, w oparciu o które są one przygotowywane.

Konieczność procedowania nowego rozporządzenia komunikatowego wynika z obecnie procedowanego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (UD280), który w zakresie dotyczącym ustawy – Prawo wodne przewiduje zmiany obejmujące m.in. 387 w ust. 1 i 2 oraz w ust. 3 w pkt 1. Celem tych zmian jest włączenie państwowej służby hydrogeologicznej do państwowej służby geologicznej i tym samym likwidacja państwowej służby hydrogeologicznej.

W związku z tym niniejszy projekt rozporządzenia przewiduje zmiany w tytule, w treści w § 2 ust. 1 pkt. 20, § 3 ust. 3, § 9 ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 2, ust. 4, ust. 5 pkt. 3 oraz w załączniku nr 1 w ust. 4 w pkt 1 rozporządzenia komunikatowego w zakresie podania odpowiednich nazw

podmiotów zmienianej służby z „państwowej służby hydrogeologicznej” na „państwową służbę geologiczną”.

Dodatkowo przewiduje się wprowadzenie zmian wynikowych związane z wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2022 r. poz. 2512) W tym zakresie zwrot „minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego” jest zastępowany przez „ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki”.,.

W § 10 projektu rozporządzenia przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2024 r., co ma zapewnić harmonizacje i jednoczesne wejście w życie zmian dotyczących państwowej służby geologicznej na poziomie ustawowych (tj. projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (UD280), z przepisami rozporządzenia, które dotyczy zadań ww. jednostki.

W projektowanym rozporządzeniu nie ma potrzeby zamieszczenia przepisów przejściowych, skoro celem zmian jest zmiana przepisów tak, by zawierały ujednolicone, obecnie funkcjonujące nazwy wspomnianych podmiotów.

Nie jest możliwe osiągnięcie celów za pomocą innych środków ze względu na obligatoryjne upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych z uwagi na fakt, że wprowadzana w nim zmiana dotyczy ujednolicenia nazw dwóch podmiotów.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt rozporządzenia zostanie wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu	**Data sporządzenia**
Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie ostrzeżeń, prognoz, komunikatów, biuletynów i roczników służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby geologicznej. **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Infrastruktury Ministerstwo klimatu i Środowiska **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Marek Gróbarczyk – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Pani Anna Złoch – referendarz w Departamencie Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej, tel. 22 522 57 47, email: Anna.Zloch@mi.gov.pl	24.03.2023 **Źródło** art. 387 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, z późn. zm.) **Nr w Wykazie prac** – …

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

1. Problemem wymagającym rozwiązania jest funkcjonowanie dwóch bliźniaczych służb - państwowej służby geologicznej oraz państwowej służby hydrogeologicznej w ramach dwóch różnych działów administracji rządowej (środowisko oraz gospodarka wodna) przypisanych do kompetencji dwóch różnych ministrów. Podkreślić należy, że obie służby (geologiczne i hydrogeologiczna) są pełnione obecnie przez jeden podmiot: Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy, natomiast inny jest sposób ich finansowania oraz rozliczania realizacji zadań, co nie sprzyja skuteczności oraz optymalizacji funkcjonowania służb.

2. Dodatkowym problemem jest likwidacja podmiotu − Szefa Obrony Cywilnej Kraju. Sposób powoływania i organizacji Szefa Obrony Cywilnej Kraju został określony w ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2021 r. poz. 372 i 1728). Ustawa z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej utraciła moc z dniem 23 kwietnia 2022 r. na podstawie art. 823 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305, z późn. zm.), która weszła w życie z dniem 23 kwietnia 2022 r. Na tej podstawie przedmiotowy centralny organ administracji rządowej nie znajduje obecnie umocowania w polskim porządku prawnym. 3. Problemem jest także nieprawidłowa nazwa podmiotu (ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego), któremu państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna i państwowa służba geologiczna są obowiązane przekazywać ostrzeżenia, prognozy, komunikaty, biuletyny lub roczniki.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1. Celem planowanej nowelizacji jest rezygnacja z istniejącego podziału na państwową służbę geologiczną oraz państwową służbę hydrogeologiczną. W projektowanych rozwiązaniach zakłada się, że państwowa służba geologiczna obejmuje również hydrogeologię. W chwili obecnej zadania obu służb realizuje ten sam podmiot (Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy), tym samym brak jest uzasadnienia dla funkcjonowania odrębnej służby hydrogeologicznej w sytuacji, gdy w sensie naukowym i praktycznym hydrogeologia jest częścią geologii. Zastąpienie państwowej służby hydrogeologicznej przez państwową służbę geologiczną wymaga procedowania nowego rozporządzenia, które dotyczyło integrowanej z państwową służbą geologiczną – państwowej służby hydrogeologicznej

2. W związku z likwidacją podmiotu Szefa Obrony Cywilnej kraju, zachodzi potrzeba procedowania nowego rozporządzenia i usunięcia normy w zakresie wskazanego podmiotu.

3. W związku z art. 41 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.), która weszła w życie z dniem 1 października 2018 r., zachodzi potrzeba procedowania nowego rozporządzenia, w którym zamiast „ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego” zostanie wymieniony podmiot „ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki”.

Nie jest możliwe osiągnięcie celu za pomocą innych środków, albowiem kwestia ta jest uregulowana na podstawie obligatoryjnego upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki	1	Dane własne	Określenie prawidłowej nazwy tego podmiotu w rozporządzeniu i tym samym wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących możliwości zastosowania przepisów rozporządzenia do tego organu
Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy	1	Dane własne	Określenie nowej nazwy służby wykonywanej przez ten podmiot w rozporządzeniu. -

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt zostanie przedstawiony w ramach konsultacji publicznych oraz w ramach opiniowania następującym podmiotom:

1) Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;
2) Prezesowi Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
3) Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej;
4) Szefowi Biura Bezpieczeństwa Narodowego;
5) Komendantowi Służby Ochrony Państwa;
6) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
7) Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu;
8) Komendantowi Głównemu Policji;
9) Komendantowi Głównemu Straży Granicznej;
10) Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego;
11) Głównemu Geodecie Kraju;
12) Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
13) Prezesowi Państwowej Agencji Atomistyki;
14) Prezesowi PKP Polskich Linii Kolejowych Spółka Akcyjna;
15) Dyrektorowi Generalnemu Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe;
16) Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad;
17) Dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa;
18) Dyrektorowi Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa;
19) Dyrektorowi Lotniczego Pogotowia Ratunkowego;
20) marszałkom województw;
21) wojewodom;
22) dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;
23) dyrektorom urzędów morskich;
24) dyrektorom urzędów żeglugi śródlądowej.
25) Prezesowi Zarządu Polskiego Radia - Spółka Akcyjna;
26) Prezesowi Zarządu „Telewizji Polskiej” - Spółka Akcyjna;
27) Prezesowi Zarządu Polskiej Agencji Prasowej - Spółka Akcyjna.Badawczemu.

Z uwagi na zakres rozporządzenia, który nie dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, praw i interesów organizacji pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt rozporządzenia nie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy również spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Z uwagi na zakres projektu rozporządzenia, który nie dotyczy problematyki praw i interesów organizacji pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt rozporządzenia nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i organizacje związkowe.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Nie dotyczy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedmiotowa regulacja nie powoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie ma wpływu.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie ma wpływu.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie ma wpływu.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikro, małych i średnich przedsiębiorców, oraz sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, gdyż przewiduje utrzymanie jednostkowych stawek opłat na dotychczasowym poziomie.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Nie dotyczy.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na pozostałe obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projekt rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A K L I M A T U I Ś R O D O W I S K A [1)]

z dnia

w sprawie kwalifikacji w zakresie geologii

Na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) szczegółowe wymagania dotyczące wykształcenia, kwalifikacji zawodowych w poszczególnych zawodach oraz odpowiadającego im zakresu i wymiaru praktyki, o której mowa w art. 52 ust. 4 i 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, zwanej dalej „ustawą”, dla poszczególnych kategorii kwalifikacji do wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi;
2) wymagania dotyczące ustalania składów komisji egzaminacyjnych i zespołów egzaminacyjnych;
3) wysokość wynagrodzenia przysługującego osobom wchodzącym w skład komisji egzaminacyjnych;
4) wzór świadectwa stwierdzającego posiadanie kwalifikacji.

§ 2. O stwierdzenie posiadania kwalifikacji w zawodzie geolog w kategorii:

1) I-VII może ubiegać się osoba, która posiada dyplom ukończenia studiów pierwszego lub drugiego stopnia, lub jednolitych studiów magisterskich na kierunku lub o specjalności:
   a) geologia, lub
   b) geologia wraz z innym kierunkiem, lub
   c) innych niż wymienione w lit. a i b, których program umożliwia nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie nauk geologicznych;
2) VIII może ubiegać się osoba, która posiada dyplom ukończenia studiów pierwszego lub drugiego stopnia, lub jednolitych studiów magisterskich na kierunku lub o specjalności:
   a) geologia, lub

[1)] Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 1949).

b) geologia wraz z innym kierunkiem, lub

c) geografia, lub

d) innych niż wymienione w lit. a-c, których program umożliwia nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie nauk geologicznych;

3) IX może ubiegać się osoba, która posiada dyplom ukończenia studiów pierwszego lub drugiego stopnia, lub jednolitych studiów magisterskich na kierunku lub o specjalności:

a) geologia, lub

b) geologia wraz z innym kierunkiem, lub

c) geofizyka, lub

d) fizyka, lub

e) innych niż wymienione w lit. a-d, których program umożliwia nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie nauk geologicznych;

4) XIII może ubiegać się osoba, która:

a) posiada co najmniej świadectwo dojrzałości oraz świadectwo ukończenia szkoły nadającej prawo używania tytułu zawodowego lub dyplom uzyskania tytułu zawodowego, dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe albo dyplom zawodowy w zawodach: technik geolog, technik górnik, technik górnictwa otworowego, technik górnictwa podziemnego, technik górnictwa odkrywkowego lub technik wiertnik lub

b) posiada dyplom ukończenia studiów pierwszego lub drugiego stopnia, lub jednolitych studiów magisterskich, których program umożliwia nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie nauk geologicznych.

§ 3. 1. Praktyka, o której mowa w art. 52 ust. 4 ustawy, dla osób ubiegających się o stwierdzenie posiadania kwalifikacji w zawodzie geolog w kategorii:

1) I-VII powinna trwać co najmniej:

a) dwa lata przy sporządzaniu projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły co najmniej dwusemestralne studia podyplomowe z zakresu wnioskowanej kategorii, zwane dalej „właściwymi studiami podyplomowymi”,

b) trzy lata przy sporządzaniu projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c;

2) VIII powinna trwać co najmniej:
   a) dwa lata przy projektowaniu i dokumentowaniu prac kartografii geologicznej − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. a-c, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. d, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,
   b) trzy lata przy projektowaniu i dokumentowaniu prac kartografii geologicznej − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. d;
3) IX powinna trwać co najmniej:
   a) dwa lata przy projektowaniu i dokumentowaniu badań geofizycznych − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 3 lit. a-c, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 3 lit. e, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,
   b) trzy lata przy projektowaniu i dokumentowaniu badań geofizycznych − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 3 lit. d i e;
4) XIII powinna trwać co najmniej rok przy wykonywaniu dozoru prac geologicznych lub kierowaniu w terenie robotami geologicznymi.

2. W przypadku osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym organ administracji geologicznej praktyka powinna trwać co najmniej:
1) dwa lata − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b i pkt 3 lit. a-c oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c i § 2 pkt 3 lit. e, które ukończyły właściwe studia podyplomowe;
2) trzy lata − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c i pkt 3 lit. d i e.

3. W przypadku osób zatrudnionych w podmiocie pełniącym państwową służbę geologiczną praktyka powinna trwać co najmniej:
1) dwa lata − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe;
2) trzy lata − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c.

§ 4. 1. Ustala się następujące szczegółowe wymagania dotyczące zakresu praktyki, o której mowa w art. 52 ust. 4 ustawy, dla poszczególnych kategorii kwalifikacji do wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi:
1) dla kategorii I:
   a) udział w sporządzaniu co najmniej:
      − dwóch projektów robót geologicznych oraz trzech dokumentacji geologicznych, związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż węglowodorów, w tym co najmniej jednej dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów lub

dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

− trzech projektów robót geologicznych oraz czterech dokumentacji geologicznych, związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż węglowodorów, w tym co najmniej jednej dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów lub dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c,

b) udział, przez co najmniej trzy miesiące, w wykonywaniu dozoru prac geologicznych lub kierowaniu w terenie robotami geologicznymi w zakresie, o którym mowa w lit. a;

2) dla kategorii II:

a) udział w sporządzaniu co najmniej:

− dwóch projektów robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek, oraz trzech dokumentacji geologicznych złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

− trzech projektów robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek, oraz czterech dokumentacji geologicznych złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c,

b) udział, przez co najmniej trzy miesiące, w wykonywaniu dozoru prac geologicznych lub kierowaniu w terenie robotami geologicznymi w zakresie, o którym mowa w lit. a;

3) dla kategorii III:

a) udział w sporządzaniu co najmniej:

- dwóch projektów robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowej oraz pięciu dokumentacji geologicznych złóż kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowej − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,
- trzech projektów robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowej oraz siedmiu dokumentacji geologicznych złóż kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowej − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c,

b) udział, przez co najmniej trzy miesiące, w wykonywaniu dozoru prac geologicznych lub kierowaniu w terenie robotami geologicznymi w zakresie, o którym mowa w lit. a;

4) dla kategorii IV:

a) udział w sporządzaniu co najmniej:

- trzech projektów robót geologicznych oraz siedmiu dokumentacji hydrogeologicznych, sporządzanych w celu określonym w art. 90 ust. 1 ustawy lub dokumentacji sporządzanych w przypadku wykonywania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi albo wykonywania otworów obserwacyjnych, w tym co najmniej dwóch projektów robót geologicznych oraz czterech dokumentacji hydrogeologicznych, związanych z ustalaniem zasobów oraz właściwości wód leczniczych, wód termalnych lub solanek lub określaniem warunków hydrogeologicznych na potrzeby wskazane w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. a, b, h oraz i ustawy − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,
- czterech projektów robót geologicznych oraz dziesięciu dokumentacji hydrogeologicznych sporządzanych w celu określonym w art. 90 ust. 1 ustawy lub dokumentacji, sporządzanych w przypadku wykonywania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi albo wykonywania otworów obserwacyjnych, w tym co najmniej dwóch projektów robót geologicznych oraz czterech dokumentacji hydrogeologicznych, związanych z ustalaniem zasobów

oraz właściwości wód leczniczych, wód termalnych lub solanek lub określaniem warunków hydrogeologicznych na potrzeby wskazane w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. a, b, h oraz i ustawy − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c,

b) udział, przez co najmniej trzy miesiące, w wykonywaniu dozoru prac geologicznych lub kierowaniu w terenie robotami geologicznymi w zakresie, o którym mowa w lit. a;

5) dla kategorii V:

a) udział w sporządzaniu co najmniej:

− trzech projektów robót geologicznych oraz siedmiu dokumentacji hydrogeologicznych, sporządzanych w celu określonym w art. 90 ust. 1 ustawy lub dokumentacji sporządzanych w przypadku wykonywania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi albo wykonywania otworów obserwacyjnych − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

− czterech projektów robót geologicznych oraz dziesięciu dokumentacji hydrogeologicznych sporządzanych w celu określonym w art. 90 ust. 1 ustawy lub dokumentacji, sporządzanych w przypadku wykonywania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi albo wykonywania otworów obserwacyjnych − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c,

b) udział, przez co najmniej trzy miesiące, w wykonywaniu dozoru prac geologicznych lub kierowaniu w terenie robotami geologicznymi w zakresie, o którym mowa w lit. a;

6) dla kategorii VI:

a) udział w sporządzaniu co najmniej:

− trzech projektów robót geologicznych oraz siedmiu dokumentacji geologiczno-inżynierskich, sporządzanych w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby określone w art. 91 ust. 1 ustawy, w tym co najmniej dwóch projektów robót geologicznych oraz czterech dokumentacji geologiczno-inżynierskich, związanych z określaniem warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby: posadawiania obiektów budowlanych zakładów górniczych lub budownictwa wodnego, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów, składowania odpadów na

powierzchni lub podziemnego składowania dwutlenku węgla − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

− czterech projektów robót geologicznych oraz dziesięciu dokumentacji geologiczno-inżynierskich, sporządzanych w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby określone w art. 91 ust. 1 ustawy, w tym co najmniej dwóch projektów robót geologicznych oraz czterech dokumentacji geologiczno-inżynierskich, związanych z określaniem warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby: posadawiania obiektów budowlanych zakładów górniczych lub budownictwa wodnego, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów, składowania odpadów na powierzchni lub podziemnego składowania dwutlenku węgla − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c,

b) udział przy badaniach właściwości fizyczno-mechanicznych gruntów i skał,

c) udział, przez co najmniej trzy miesiące, w wykonywaniu dozoru prac geologicznych lub kierowaniu w terenie robotami geologicznymi w zakresie, o którym mowa w lit. a;

7) dla kategorii VII:

a) udział w sporządzaniu co najmniej:

− trzech projektów robót geologicznych oraz siedmiu dokumentacji geologiczno-inżynierskich, sporządzanych w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby określone w art. 91 ust. 1 ustawy − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

− czterech projektów robót geologicznych oraz dziesięciu dokumentacji geologiczno-inżynierskich, sporządzanych w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby określone w art. 91 ust. 1 ustawy − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c,

b) udział, przez co najmniej trzy miesiące, w wykonywaniu dozoru prac geologicznych lub kierowaniu w terenie robotami geologicznymi w zakresie, o którym mowa w lit. a;

8) dla kategorii VIII:

a) udział w pracach geologicznych przy sporządzaniu co najmniej:

- trzech map geologicznych w skali nie mniejszej niż 1:50 000 lub trzech map osuwisk w skali nie mniejszej niż 1:10 000, z wyjątkiem map sporządzanych w ramach pozostałych kategorii kwalifikacji − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. a-c, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. d, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,
- czterech map geologicznych w skali nie mniejszej niż 1:50 000 lub czterech map osuwisk w skali nie mniejszej niż 1:10 000, z wyjątkiem map sporządzanych w ramach pozostałych kategorii kwalifikacji − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. d,

b) udział, przez co najmniej trzy miesiące, w wykonywaniu prac kartografii geologicznej;

9) dla kategorii IX:

a) udział w sporządzaniu co najmniej:

- trzech projektów oraz pięciu dokumentacji badań sejsmicznych lub co najmniej pięciu dokumentacji geofizyki wiertniczej − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 3 lit. a-c, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 3 lit. e, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,
- trzech projektów oraz siedmiu dokumentacji badań sejsmicznych lub co najmniej siedmiu dokumentacji geofizyki wiertniczej − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 3 lit. d i e,

b) udział, przez co najmniej trzy miesiące, w wykonywaniu w terenie badań geofizycznych, o których mowa w lit. a;

10) dla kategorii XIII – udział w wykonywaniu czynności dozoru geologicznego nad pracami geologicznymi, z wyjątkiem badań geofizycznych, lub w kierowaniu w terenie robotami geologicznymi wykonywanymi poza granicami obszaru górniczego, wykonywanymi bez użycia środków strzałowych albo gdy projektowana głębokość wyrobiska nie przekraczała 100 m.

2. Ustala się następujące szczegółowe wymagania dotyczące zakresu praktyki dla osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym organ administracji geologicznej:

1) dla kategorii I - udział w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu co najmniej:

a) czterech projektów robót geologicznych oraz sześciu dokumentacji geologicznych, związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż węglowodorów, w tym co

najmniej dwóch dokumentacji geologicznych złoża węglowodorów lub dokumentacji geologiczno-inwestycyjnych złoża węglowodorów − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

b) sześciu projektów robót geologicznych oraz ośmiu dokumentacji geologicznych, związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż węglowodorów, w tym co najmniej dwóch dokumentacji geologicznych złoża węglowodorów lub dokumentacji geologiczno-inwestycyjnych złoża węglowodorów − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c;

2) dla kategorii II - udział w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu co najmniej:

a) czterech robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek, oraz sześciu dokumentacji geologicznych złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

b) sześciu projektów robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek, oraz ośmiu dokumentacji geologicznych złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c;

3) dla kategorii III - udział w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu co najmniej:

a) czterech projektów robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowej oraz dziesięciu dokumentacji geologicznych złóż kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowej − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

b) sześciu projektów robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowej oraz czternastu dokumentacji geologicznych złóż kopalin objętych prawem własności nieruchomości gruntowej − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c;

4) dla kategorii IV - udział w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu co najmniej:

a) sześciu projektów robót geologicznych oraz czternastu dokumentacji hydrogeologicznych sporządzanych w celu określonym w art. 90 ust. 1 ustawy lub dokumentacji, sporządzanych w przypadku wykonywania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi albo wykonywania otworów obserwacyjnych, w tym co najmniej czterech projektów robót geologicznych oraz ośmiu dokumentacji hydrogeologicznych, związanych z ustalaniem zasobów oraz właściwości wód leczniczych, wód termalnych lub solanek lub określaniem warunków hydrogeologicznych na potrzeby wskazane w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. a, b, h oraz i ustawy − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

b) ośmiu projektów robót geologicznych oraz dwudziestu dokumentacji hydrogeologicznych, sporządzanych w celu określonym w art. 90 ust. 1 ustawy lub dokumentacji sporządzanych w przypadku wykonywania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi albo wykonywania otworów obserwacyjnych, w tym co najmniej czterech projektów robót geologicznych oraz ośmiu dokumentacji hydrogeologicznych, związanych z ustalaniem zasobów oraz właściwości wód leczniczych, wód termalnych lub solanek lub określaniem warunków hydrogeologicznych na potrzeby wskazane w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. a, b, h oraz i ustawy − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c;

5) dla kategorii V - udział w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu co najmniej:

a) sześciu projektów robót geologicznych oraz czternastu dokumentacji hydrogeologicznych, sporządzanych w celu określonym w art. 90 ust. 1 ustawy lub dokumentacji sporządzanych w przypadku wykonywania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi albo wykonywania otworów obserwacyjnych − w

przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

b) ośmiu projektów robót geologicznych oraz dwudziestu dokumentacji hydrogeologicznych, sporządzanych w celu określonym w art. 90 ust. 1 ustawy lub dokumentacji sporządzanych w przypadku wykonywania prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi albo wykonywania otworów obserwacyjnych − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c;

6) dla kategorii VI - udział w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu co najmniej:

a) sześciu projektów robót geologicznych oraz czternastu dokumentacji geologiczno-inżynierskich, sporządzanych w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby określone w art. 91 ust. 1 ustawy, w tym co najmniej czterech projektów robót geologicznych oraz ośmiu dokumentacji geologiczno-inżynierskich, związanych z określaniem warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby: posadawiania obiektów budowlanych zakładów górniczych lub budownictwa wodnego, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów, składowania odpadów na powierzchni lub podziemnego składowania dwutlenku węgla − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

b) ośmiu projektów robót geologicznych oraz dwudziestu dokumentacji geologiczno-inżynierskich, sporządzanych w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby określone w art. 91 ust. 1 ustawy, w tym co najmniej czterech projektów robót geologicznych oraz ośmiu dokumentacji geologiczno-inżynierskich, związanych z określaniem warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby: posadawiania obiektów budowlanych zakładów górniczych lub budownictwa wodnego, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów, składowania odpadów na powierzchni lub podziemnego składowania dwutlenku węgla − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c;

7) dla kategorii VII - udział w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu co najmniej:

a) sześciu projektów robót geologicznych oraz czternastu dokumentacji geologiczno-inżynierskich, sporządzanych w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby określone w art. 91 ust. 1 ustawy − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

b) ośmiu projektów robót geologicznych oraz dwudziestu dokumentacji geologiczno-inżynierskich, sporządzanych w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby określone w art. 91 ust. 1 ustawy − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c;

8) dla kategorii IX - udział w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu co najmniej:

a) sześciu projektów oraz dziesięciu dokumentacji badań sejsmicznych lub co najmniej dziesięciu dokumentacji geofizyki wiertniczej − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 3 lit. a-c, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 3 lit. e, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

b) sześciu projektów oraz czternastu dokumentacji badań sejsmicznych lub co najmniej czternastu dokumentacji geofizyki wiertniczej − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 3 lit. d i e.

3. Ustala się następujące szczegółowe wymagania dotyczące zakresu praktyki dla osób zatrudnionych w podmiocie pełniącym państwową służbę geologiczną:

1) dla kategorii I - udział w:

a) sporządzaniu co najmniej:

− dwóch projektów robót geologicznych oraz dwóch dokumentacji geologiczno-inwestycyjnych złoża węglowodorów − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,

− trzech projektów robót geologicznych oraz trzech dokumentacji geologiczno-inwestycyjnych złoża węglowodorów − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c;

b) sprawdzaniu przed zatwierdzeniem:

− dwóch dokumentacji geologiczno-inwestycyjnych złoża węglowodorów − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe;

- trzech dokumentacji geologiczno-inwestycyjnych złoża węglowodorów − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c;

2) dla kategorii II - udział w:

a) sporządzaniu co najmniej:

- dwóch projektów robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek, oraz trzech dokumentacji geologicznych złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,
- trzech projektów robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek, oraz czterech dokumentacji geologicznych złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c,

b) sprawdzaniu przed zatwierdzeniem:

- trzech dokumentacji geologicznych złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c, które ukończyły właściwe studia podyplomowe,
- czterech dokumentacji geologicznych złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyjątkiem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wód leczniczych, wód termalnych i solanek − w przypadku osób, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c.

§ 5. 1. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzą:

1) przewodniczący komisji;
2) jeden albo dwóch zastępców przewodniczącego komisji;
3) członkowie komisji.

2. W skład komisji egzaminacyjnej są powoływani specjaliści z dziedziny prawa geologicznego i górniczego, posiadający ukończone studia pierwszego lub drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunku lub o specjalności: geologia, geologia wraz z innym kierunkiem, geofizyka, geografia, ochrona środowiska, prawo lub budownictwo, lub inne studia pierwszego lub drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie, których program umożliwia nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie nauk geologicznych.

§ 6. 1. W skład zespołu egzaminacyjnego wchodzą cztery osoby, w tym:

1) przewodniczący zespołu egzaminacyjnego;
2) dwóch członków zespołu egzaminacyjnego;
3) sekretarz zespołu egzaminacyjnego.

2. Przewodniczących, członków i sekretarzy zespołów egzaminacyjnych powołuje przewodniczący komisji egzaminacyjnej albo jego zastępca.

§ 7. Ustala się wynagrodzenie przysługujące osobom wchodzącym w skład komisji egzaminacyjnych za udział w przeprowadzeniu egzaminu w wysokości:

1) przewodniczący zespołu egzaminacyjnego – 120 zł,
2) członek i sekretarz zespołu egzaminacyjnego – 100 zł

− za każdą przeegzaminowaną osobę.

§ 8. 1. Wzór świadectwa stwierdzającego posiadanie kwalifikacji jest określony w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia.

2. Opis zabezpieczeń świadectwa stwierdzającego posiadanie kwalifikacji jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 9. Do wniosków o stwierdzenie kwalifikacji złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia[2)].

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

[2)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie geologii (Dz. U. poz. 425), które zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia …. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. …) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(Dz. U. poz.)

Załącznik nr 1

...., dnia ..... .
(wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej oraz nazwa organu) (miejscowość)

Ś W I A D E C T W O

Na podstawie art. 51 pkt ….. ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …) stwierdzam, że:

Pan/i:.....

PESEL*: .....,

w dniu ……. przystąpił/a do egzaminu o stwierdzenie posiadania kwalifikacji w zawodzie geolog kategorii …, uzyskał/a wynik pozytywny i posiada kwalifikacje do

.....

.....

.....

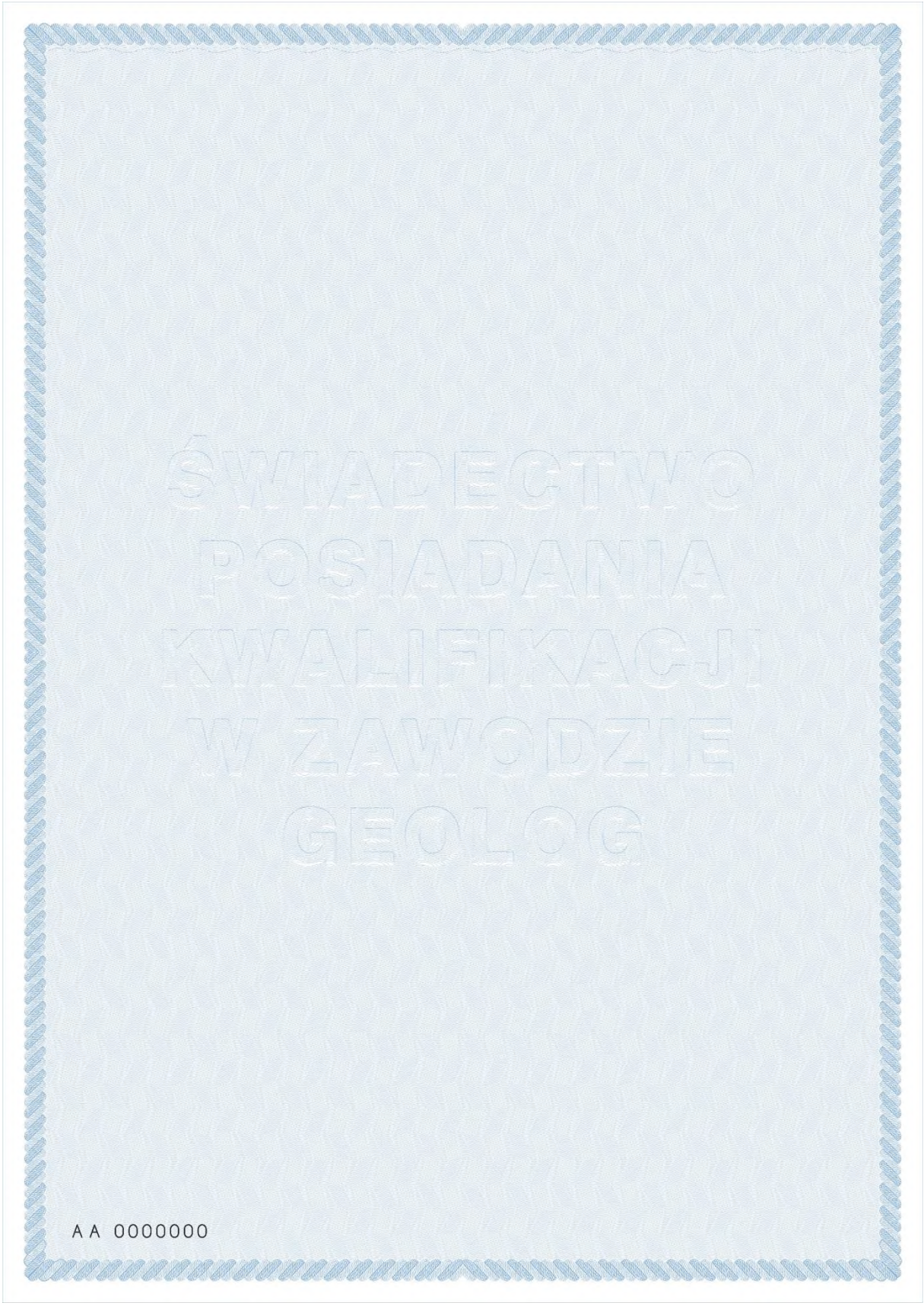
.....

.....

Nr ....
(podpis osoby reprezentującej organ)

*W przypadku braku nr PESEL podać: imię ojca, datę i miejsce urodzenia.

Załącznik nr 2

Załącznik nr 3

OPIS ZABEZPIECZEŃ ŚWIADECTWA POSIADANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE GEOLOG

1. Zabezpieczenia zastosowane w papierze:

1) papier niewykazujący luminescencji w promieniowaniu UV,
2) zabezpieczenie chemiczne uniemożliwiające bezśladową zmianę naniesionych zapisów,
3) dwutonowy znak wodny,
4) włókna zabezpieczające widoczne w świetle dziennym,
5) włókna zabezpieczające niewidoczne w świetle dziennym, aktywne w promieniowaniu UV.

2. Zabezpieczenia w druku:

1) technika druku: offset,
2) typografia (numeracja),
3) tło giloszowe,
4) mikrodruk,
5) element graficzny wykonany farbą aktywną w promieniowaniu UV.

3. Numeracja: ciągła dla całego nakładu, typograficzna, siedmiocyfrowa, aktywna w promieniowaniu UV na zielono; seria 2-literowa.

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – *Prawo geologiczne i górnicze* (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 i …), zwanej dalej „ustawą pgg".

W ustawie z dnia …. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz…...) wprowadzono przepis umożliwiający osobom zatrudnionym w podmiocie pełniącym państwową służbę geologiczną odbycie praktyki przy sprawdzaniu dokumentacji geologicznych przed ich zatwierdzeniem – na podstawie powierzenia realizacji tego zadania przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 69 ust. 1 ustawy pgg minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe wymagania dotyczące wykształcenia, kwalifikacji zawodowych w poszczególnych zawodach oraz odpowiadającego im zakresu i wymiaru praktyki, o której mowa w art. 52 ust. 4 i 8 ustawy pgg, dla poszczególnych kategorii kwalifikacji do wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi;
2) wymagania dotyczące ustalania składów komisji egzaminacyjnych i zespołów egzaminacyjnych;
3) wysokość wynagrodzenia przysługującego osobom wchodzącym w skład komisji egzaminacyjnych;
4) wzór świadectwa stwierdzającego posiadanie kwalifikacji.

Kwalifikacje geologiczne są stwierdzane w celu dbałości o właściwą jakość prac geologicznych wykonywanych przez uprawnione osoby.

Projektowane rozporządzenie zastąpi obowiązujące obecnie rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2016 r. *w sprawie kwalifikacji w zakresie geologii* (Dz. U. poz. 425)…, które obowiązuje do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy pgg.

Ponadto na podstawie doświadczeń z funkcjonowania dotychczasowych przepisów uznano za konieczne wprowadzenie następujących zmian.

Określono ilość projektów i dokumentacji geologicznych, w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu których brały udział, w ramach praktyki zawodowej, osoby zatrudnione w urzędzie obsługującym organ administracji geologicznej, o których mowa w art. 52 ust. 8 ustawy pgg. Dotychczasowe rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2016 r. *w sprawie kwalifikacji w zakresie geologii* nie wymaga sprecyzowania ilości projektów i dokumentacji ocenianych w ramach praktyki przez takie osoby. Rozwiązanie takie budzi wątpliwości, czy zakres odbytej praktyki jest wystarczający do zdobycia niezbędnego doświadczenia przez kandydata. Ilości projektów i dokumentacji wyznaczono w wymiarze dwukrotnie większym niż dla osób sporządzających te opracowania, z uwzględnieniem posiadanego przez kandydata wykształcenia.

Przyjęto, że praktyka osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym organ administracji geologicznej nie będzie dotyczyć kategorii VIII i XIII, gdyż w ramach tych kategorii nie sporządza się dokumentacji geologicznych podlegających zatwierdzeniu przez organ administracji geologicznej.

Określono zakres i wymiar praktyki osób zatrudnionych w podmiocie pełniącym państwową służbę geologiczną (psg). Ponadto przyjęto, że praktyka tych osób będzie dotyczyć kategorii I i II, gdyż tylko te kategorie odnoszą się do takich dokumentacji geologicznych, które mogą być sprawdzane przez pracowników psg na podstawie powierzenia realizacji tego zadania przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Dokonano zmiany konstrukcji przepisu dotyczącego wymaganego wykształcenia. Doprecyzowano nazwy kierunków studiów lub specjalności, których ukończenie umożliwia ubieganie się o stwierdzenie kwalifikacji. Przyjęto, że o stwierdzenie posiadania kwalifikacji w zawodzie geolog mogą ubiegać się osoby, które posiadają dyplom ukończenia studiów na kierunku lub o specjalności geologia lub geologia wraz z innym kierunkiem, w tym górnictwo i geologia. Powyższa zmiana wynika z trendów zachodzących w systemie szkolnictwa wyższego i powstawania nowych, interdyscyplinarnych kierunków studiów łączących geologię z innym specjalnościami.

W rozporządzeniu wprowadzono przepis przejściowy - niezbędny dla określenia sposobu postępowania z wnioskami złożonymi przed wejściem rozporządzenia.

Określono nowe stawki wynagrodzenia dla członków zespołu egzaminacyjnego. Określając stawki uwzględniono wskaźniki cen ogółem określane w ustawach budżetowych w latach 2012-2021. Zastosowano następujący sposób przeliczenia:

1) W dniu wejścia w życie ustawy pgg, tj. 1 stycznia 2012 r. opłata egzaminacyjna i opłata za wydanie świadectwa określone w art. 66 ust. 1 wynosiły odpowiednio 250 i 30 zł.

2) Zgodnie z art. 66 ust. 4 i 5 opłaty te było corocznie zmieniane stosownie do średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, planowanych w ustawie budżetowej na danych rok kalendarzowy i ogłaszane w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski. w obwieszczeniu Ministra Klimatu i Środowiska ws. stawek opłaty egzaminacyjnej na rok 2022 stawki te zostały określone na odpowiednio 317,78 zł i 38,17 zł

3) Dzieląc wartości 317,78/250 uzyskano skumulowany za lata 2012-2021 wskaźnik zmian cen towarów i usług w wysokości 1,27

4) Po przemnożeniu przez ten wskaźnik dotychczasowych stawek (tj. 95 i 80 zł) uzyskano następujące wartości (po zaokrągleniu): wynagrodzenie dla przewodniczącego – 120 zł, dla członka komisji i sekretarza – 100 zł. Stawki te uwzględniono w projekcie rozporządzenia.

Wprowadzono załączniki nr 2 i 3. W załączniku nr 2 zamieszczono wzór blankietu świadectwa jako dokumentu publicznego a w załączniku nr 3 opis zabezpieczeń przez fałszerstwem dla dokumentu publicznego kategorii trzeciej.

Planowanym terminem wejścia w życie rozporządzenia jest 14 dnia od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji technicznej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw oraz jest zgodne z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, późn. zm.).

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (na stronie internetowej Rządowego Procesu Legislacyjnego), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2022 r. poz. 348), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie kwalifikacji w zakresie geologii **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Klimatu i Środowiska **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Podsekretarz Stanu w MKiŚ – Główny Geolog Kraju dr Piotr Dziadzio **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Pan Marcin Warjas – prowadzący sprawę Główny specjalista w Wydziale Prawnym Departamentu Geologii i Koncesji Geologicznych tel. 022 36 92 253; marcin.warjas@mos.gov.pl	**Data sporządzenia** 27 kwietnia 2023 r. **Źródło** Art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633, ….) **Nr w Wykazie prac ……**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – *Prawo geologiczne i górnicze* w art. 69 ust. 1 zawiera upoważnienie do wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska rozporządzenia *w sprawie kwalifikacji w zakresie geologii*.

W ustawie z dnia …. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. …..) wprowadzono przepis umożliwiający osobom zatrudnionym w podmiocie pełniącym państwową służbę geologiczną odbycie praktyki przy sprawdzaniu dokumentacji geologicznych przed ich zatwierdzeniem – na podstawie powierzenia realizacji tego zadania przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Ponadto, na podstawie doświadczeń z funkcjonowania dotychczasowych przepisów uznano za konieczne sprecyzowanie wymiaru praktyki osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym organ administracji geologicznej w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznej, a także doprecyzowanie nazw kierunków studiów lub specjalności, których ukończenie umożliwia ubieganie się o stwierdzenie kwalifikacji.

Jednocześnie określono wymiar i zakres praktyki osób zatrudnionych w podmiocie pełniącym państwową służbę geologiczną.

Opracowano wzór dokumentu publicznego dla świadectwa wraz z odpowiednimi zabezpieczeniami.

Określono nowe stawki wynagrodzenia dla członków zespołu egzaminacyjnego. Określając stawki uwzględniono wskaźniki cen ogółem określane w ustawach budżetowych w latach 2012-2021. Zastosowano następujący sposób przeliczenia:

1) W dniu wejścia w życie ustawy – *Prawo geologiczne i górnicze*, tj. 1 stycznia 2012 r. opłata egzaminacyjna i opłata za wydanie świadectwa określone w art. 66 ust. 1 wynosiły odpowiednio 250 i 30 zł.

2) Zgodnie z art. 66 ust. 4 i 5 ustawy – *Prawo geologiczne i górnicze* opłaty te było corocznie zmieniane stosownie do średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, planowanych w ustawie budżetowej na danych rok kalendarzowy i ogłaszane w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski. W obwieszczeniu Ministra Klimatu i Środowiska ws. stawek opłaty egzaminacyjnej na rok 2022 stawki te zostały określone na odpowiednio 317,78 zł i 38,17 zł.

3) Dzieląc wartości 317,78/250 uzyskano skumulowany za lata 2012-2021 wskaźnik zmian cen towarów i usług w wysokości 1,27.

4) Po przemnożeniu przez ten wskaźnik dotychczasowych stawek (tj. 95 i 80 zł) uzyskano następujące wartości (po zaokrągleniu): wynagrodzenie dla przewodniczącego – 120 zł, dla członka komisji i sekretarza – 100 zł. Stawki te uwzględniono w projekcie rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązania procedowanego rozporządzenia zastępują postanowienia dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2016 r. *w sprawie kwalifikacji w zakresie geologii* (Dz. U. poz. 425).

Zgodnie z zakresem upoważnienia ustawowego projekt rozporządzenia określa:

1. szczegółowe wymagania dotyczące wykształcenia, kwalifikacji zawodowych w poszczególnych zawodach oraz

odpowiadającego im zakresu i wymiaru praktyki dla poszczególnych kategorii kwalifikacji do wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi;

2. wymagania dotyczące ustalania składów komisji egzaminacyjnej i zespołów egzaminacyjnych;
3. wysokość wynagrodzenia przysługującego osobom wchodzącym w skład komisji egzaminacyjnych;
4. wzór świadectwa stwierdzającego kwalifikacje.

W porównaniu do dotychczas obowiązującego rozporządzenia projektowane rozporządzenie wprowadza zmiany w zakresie:

1. szczegółowych wymagań dotyczących praktyki zawodowej osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym organ administracji geologicznej – rozporządzenie wprowadza wymóg udokumentowania przez te osoby udziału w sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu określonej liczby projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych;
2. szczegółowych wymagań dotyczących praktyki zawodowej osób zatrudnionych w podmiocie pełniącym państwową służbę geologiczną;
3. doprecyzowania nazw kierunków studiów lub specjalności, których ukończenie umożliwia ubieganie się o stwierdzenie kwalifikacji;
4. określenia nowego wzoru świadectwa stwierdzającego kwalifikacje wraz z zabezpieczeniami opracowanymi dla dokumentu publicznego;
5. określenia nowych stawek wynagrodzenia dla członków zespołu egzaminacyjnego.

Rozwiązanie opisanych problemów jest możliwe jedynie poprzez wydanie rozporządzenia przez Ministra Klimatu i Środowiska.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt rozporządzenia nie wynika z przepisów UE/OECD i ma charakter rozwiązania krajowego w zakresie stwierdzania kwalifikacji w zakresie geologii.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
1. osoby zamierzające się ubiegać o stwierdzenie kwalifikacji w zakresie geologii, na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – *Prawo geologiczne i górnicze*, w tym osoby zatrudnione w urzędach obsługujących organy administracji geologicznej	ok. 300 osób rocznie	dane własne Ministerstwa Klimatu i Środowiska, dane pozyskane od marszałków województw: dolnośląskiego, małopolskiego, mazowieckiego i pomorskiego	konieczność składania przez kandydatów wniosków o stwierdzenie kwalifikacji geologicznych, w tym: a) konieczność składania przez osoby zatrudnione w urzędach obsługujących organy administracji geologicznej dokumentów potwierdzających ilość projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych, przy których sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu osoby te brały udział, b) konieczność składania przez osoby zatrudnione w podmiocie pełniącym państwową służbę geologiczną dokumentów potwierdzających ilość projektów robót geologicznych i dokumentacji

			geologicznych sporządzanych w ramach praktyki oraz dokumentacji geologicznych sprawdzanych przed ich zatwierdzeniem.
2. organy odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosków o stwierdzenie kwalifikacji,– minister właściwy do spraw środowiska, marszałkowie województw: małopolskiego, dolnośląskiego, pomorskiego i mazowieckiego	2 pracowników Ministerstwa Klimatu i Środowiska 6 pracowników Urzędów Marszałkowskich	dane własne Ministerstwa Klimatu i Środowiska, dane pozyskane od marszałków województw: dolnośląskiego, małopolskiego, mazowieckiego i pomorskiego	konieczność oceny wniosków o stwierdzenie kwalifikacji geologicznych, w tym: a) dokumentów potwierdzających odbycie praktyki przez osoby zatrudnione w urzędach obsługujących organy administracji geologicznej przy sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych, b) dokumentów potwierdzających ilość projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych sporządzanych w ramach praktyki oraz dokumentacji geologicznych sprawdzanych przed ich zatwierdzeniem.
3. organy odpowiedzialne za przeprowadzenie egzaminów oraz wydanie świadectw – minister właściwy do spraw środowiska, marszałkowie województw: małopolskiego, dolnośląskiego, pomorskiego i mazowieckiego	5 organów administracji geologicznej	Ustawa Prawo geologiczne i górnicze	1. konieczność zakupu odpowiedniej ilości blankietów świadectw stwierdzenia kwalifikacji w zawodzie geolog; 2. konieczność zarezerwowania dodatkowych środków finansowych na wynagrodzenia dla członków zespołów egzaminacyjnych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Konsultacje publiczne projektu rozporządzenia będą trwały 14 dni. Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom.

W ramach konsultacji projekt zostanie też skierowany do następujących podmiotów:

1. Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego, ul. Biała 4, 00-895 Warszawa;
2. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego Al. Jerozolimskie 96, 00-807 Warszawa;
3. Krajowy Związek Pracodawców Branży Geologicznej Al. Korfantego 125a, 40-156 Katowice;
4. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy

ul. Rakowiecka 4, 00-975 Warszawa;

5. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa
ul. Powstańców 25, 40-952 Katowice;
6. Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk
ul. Wybickiego 7, 31-261 Kraków;
7. Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowego
ul. Lubicz 25, 31-503 Kraków.

W ramach opiniowania projekt zostanie skierowany do następujących podmiotów:

1. Marszałek Województwa Dolnośląskiego;
2. Marszałek Województwa Małopolskiego;
3. Marszałek Województwa Mazowieckiego;
4. Marszałek Województwa Pomorskiego;
8. Rada Służby Publicznej
Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa.

Projekt zostanie także przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego zgodnie z ustawą z dnia 6 maja 2005 r. *o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej* (Dz. U. poz. 759).
Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związków zawodowych. Projekt nie dotyczy także spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2022 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0,04	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,34
budżet państwa	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,22
JST	0,02	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,12
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0,04	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,34
budżet państwa	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,22
JST	0,02	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,12
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Planowane koszty będą pokryte w ramach limitu wydatków w części budżetowej 41 – Środowisko (dysponent Minister Klimatu i Środowiska) oraz z budżetu jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja spowoduje nieznaczne zwiększenie wydatków jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Zgodnie z § 6 dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2016 r. *w sprawie kwalifikacji w zakresie geologii* w skład zespołu egzaminacyjnego wchodzą: przewodniczący zespołu, dwóch członków zespołu i sekretarz zespołu egzaminacyjnego. Zgodnie z § 7 ww. rozporządzenia wynagrodzenie przysługujące osobom wchodzącym w skład komisji egzaminacyjnej za udział w przeprowadzeniu egzaminu wynosi: 95 zł dla przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego i 80 zł dla członka i sekretarza zespołu

	egzaminacyjnego za każdą przeegzaminowaną osobę. Ww. kwoty zostaną zwiększone do odpowiednio 120 zł dla przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego i 100 zł dla członka i sekretarza zespołu egzaminacyjnego za każdą przeegzaminowaną osobę. Wzrost wydatków wyniesie 85 zł za jedną przeegzaminowaną osobę. Szacując kwoty wzrostu wydatków z budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego uwzględniono średnią ilość osób przystępujących do egzaminów oraz wyżej podaną kwotę zwiększenia wynagrodzenia dla członków komisji. Do egzaminów organizowanych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska przystępuje rocznie 150-200 osób; do obliczeń przyjęto wartość 200 osób/rok i mnożąc tę ilość przez 85 zł/osobę uzyskano wartość wzrostu wydatków na poziomie 17000 zł/rok. Ilość osób przystępujących do egzaminów organizowanych przez Marszałków Województw oszacowano na ok. 100 osób/rok. Ponadto organy administracji geologicznej organizujące egzaminy będą zobowiązane do zakupu blankietów świadectw jako dokumentu publicznego (cena ok. 5000 zł za 1000 szt. – na podstawie oferty Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych). Zakupy blankietów dokonywane będą co kilka lat, w zależności od potrzeb. W tabeli w kolumnie „0”, w pozycji „budżet państwa” uwzględniono zarówno wydatki na wynagrodzenia dla członków komisji w drugim półroczu oraz jak również na zakup blankietów świadectw. Wszystkie wartości w tabeli są szacunkowe, podane w mln zł i zaokrąglone do dwóch miejsc po przecinku. Z uwagi iż zapotrzebowanie ze strony urzędów marszałkowskich na zakup blankietów świadectwa jest mniejsze niż ze strony Ministerstwa Klimatu i Środowiska dlatego też środki przeznaczone na ten cel będą mniejsze, mieszczące się w prognozowanych wydatkach.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Rozporządzenie nie wpłynie na zmianę obowiązków regulacyjnych.	

9. Wpływ na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projektowana regulacja nie ma wpływu na obszary wskazane powyżej.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie w po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu będzie następowała na bieżąco w toku prac komisji egzaminacyjnych. Podstawowym kryterium ewaluacji będzie poziom umiejętności kandydatów zdobyty w trakcie odbywania praktyki zawodowej.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

P R E Z E S A R A D Y M I N I S T R Ó W

z dnia

w sprawie dokonania przeniesień niektórych planowanych wydatków budżetu państwa określonych w ustawie budżetowej na rok 2023

Na podstawie art. 70 ustawy z dnia …… 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych (Dz. U. poz. …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa przeniesienie planowanych wydatków budżetowych między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa.

§ 2. 1. Przenosi się planowane wydatki budżetowe z części 22 – Gospodarka wodna, w kwocie 13 250 000 zł, do części 41 – Środowisko.

2. Szczegółowy podział planowanych wydatków budżetowych, o których mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Załącznik
do rozporządzenia
Prezesa Rady Ministrów
z dnia
(Dz. U. poz.)

PRZENIESIENIA PLANOWANYCH WYDATKÓW BUDŻETOWYCH

Część	Dział	Rozdział	Paragraf	Wyszczególnienie	Kwota w zł	
					Zmniejszenie	Zwiększenie
1	2	3	4	5	6	7
22				Gospodarka wodna	13 250 000	
	900			Gospodarka komunalna i ochrona środowiska	13 250 000	
		90095		Pozostała działalność	13 250 000	
			2830	Dotacja celowa na działalność państwowej służby hydrogeologicznej – wydatki bieżące	11 950 000	
			6230	Dotacja celowa na działalność państwowej służby hydrogeologicznej – wydatki majątkowe	1 300 000	
41				Środowisko		13 250 000
	710			Działalność usługowa		13 250 000
		71095		Pozostała działalność		13 250 000
			2830	Dotacja celowa na działalność państwowej służby geologicznej – wydatki bieżące		11 950 000
			6230	Dotacja celowa na działalność państwowej służby geologicznej – wydatki majątkowe		1 300 000

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów ma na celu wdrożenie rozwiązań wynikających z ustawy z dnia … *o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw* („ustawa”) (Dz. U. poz. …).

Na podstawie ustawy doszło do włączenia państwowej służby hydrogeologicznej („PSH”) do państwowej służby geologicznej („PSG”) oraz zmiany ministra nadzorującego realizację zadań PSH, z Ministra Infrastruktury (minister właściwy do spraw gospodarki wodnej) na Ministra Klimatu i Środowiska (minister właściwy do spraw środowiska).

Dotychczas wydatki związane z realizacją zadań PSH ponoszone były z części 22 – Gospodarka wodna i składały się na nie:

- dotacje celowe udzielane Państwowemu Instytutowi Geologicznemu – Państwowemu Instytutowi Badawczemu na realizację zadań państwowej służby hydrogeologicznej, wynikające z ustawy – *Prawo wodne*;
- wydatki na realizację zadania – nadzór nad państwową służbą hydrogeologiczną.

W *ustawie budżetowej na rok 2023* z dnia 15 grudnia 2022 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 256) przewidziano, że ww. wydatki na realizację zadań PSH będą ponoszone z części 22 – Gospodarka wodna.

Przewidywane wejście w życie projektowanego aktu niniejszego jest zaplanowane na dzień następujący po dniu ogłoszenia, ponieważ konieczne jest zabezpieczenie środków na realizację zadań i wydatków.

Projektodawca uwzględnił, że w art. 52 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. *o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023* (Dz. U. poz. 2666), przewidziano wzrost maksymalnego limitu wydatków budżetu państwa będącego skutkiem wejścia w życie ustawy *Prawo wodne* w latach 2019–2028, w tym ustalenia limitu w wysokości 179 040 000 zł w 2023 r. (rozdział 90095).

Projektodawca uzyskał informację od Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego, że Instytut wystąpił do Ministra Infrastruktury o zabezpieczenie w 2023 r. kwoty 25 200 000 zł na dotację celowe na realizację zadań PSH w ramach rozdziału 90095.

W związku z przewidywanym wejściem w życie ustawy w 2023 r. założono, że przesunięciu ulegnie kwota 13 500 000 zł:

- 11 950 000 zł zostanie przeniesione z cz. 22 do cz. 41 jako wydatki bieżące (6/12 łącznej wartości paragrafu 2830);
- 1 300 000 zł zostanie przeniesione z cz. 22 do cz. 41 jako wydatki inwestycyjne (całość paragrafu 6230), z uwagi na okoliczność, że tego typu wydatki są ponoszone w drugiej połowie roku, po przeprowadzeniu postępowań przetargowych.

Projekt nie zakłada przesunięcia etatów pomiędzy ministerstwami, dlatego nie uwzględnia przesunięcia kosztów wynagrodzeń.

Projektowany akt prawny wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Zakłada się, że będzie to dzień wejścia w życie ustawy. Przyjęte rozwiązanie ma umożliwić sprawne przejęcie środków (finansowania) niezbędnych do realizacji zadań przez nowy organ.

Przedmiotowy projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. z 2002 r. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Przedkładany projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do uchwalenia projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonych celów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie dokonania przeniesień niektórych planowanych wydatków budżetu państwa określonych w ustawie budżetowej na rok 2023 **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Klimatu i Środowiska **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Podsekretarz Stanu, Główny Geolog Kraju, Pełnomocnik Rządu ds. Polityki Surowcowej Państwa – Piotr Dziadzio **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Magdalena Piątkowska – dyrektor Departamentu Nadzoru Geologicznego i Polityki Surowcowej tel. (22) 369 27 65, mail: magdalena.piatkowska@mos.gov.pl	**Data sporządzenia** 27 kwietnia 2023 r. **Źródło** Art. 70 ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw **Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Prezesa Rady Ministrów** …

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z włączeniem państwowej służby hydrogeologicznej (PSH) do państwowej służby geologicznej (PSG) konieczne jest dokonanie przeniesień niektórych planowanych wydatków budżetu państwa z części budżetowej 22 – Gospodarka wodna do części budżetowej 41 – Środowisko. Działanie to jest niezbędne, aby zapewnić realizację bieżących zadań Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego oraz Ministerstwa Klimatu i Środowiska.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wydanie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie dokonania przeniesień niektórych planowanych wydatków budżetu państwa określonych w ustawie budżetowej na rok 2023.
W projektowanym akcie nastąpi przeniesienie środków budżetowych z części 22 – Gospodarka wodna do części 41 – Środowisko w kwocie 13 250 000 zł stanowiącej dotacje celowe przekazywane Państwowemu Instytutowi Geologicznemu – Państwowemu Instytutowi Badawczemu na realizację zadań PSH.

Projektodawca przewiduje, że przesunięcie kwoty 13 250 000 zł nastąpi w ramach środków, jakie zostały przewidziane na realizację zadań podlegających przesunięciu, tj. przewidzianych w *ustawie budżetowej na rok 2023* z dnia 15 grudnia 2022 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 256) oraz w ustawie z dnia 1 grudnia 2022 r. *o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023* (Dz.U. poz. 2666). Kalkulacja uwzględnia okoliczność, że w art. 52 ustawy *o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023* przewidziano wzrost maksymalnego limitu wydatków budżetu państwa będącego skutkiem wejścia w życie ustawy Prawo wodne w latach 2019 –2028, w tym ustalenia limitu w wysokości 179 040 000 zł w 2023 r.
Limit został łącznie ustalony dla państwowej służby hydrogeologicznej (PSH), państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej (PSHM), państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących (PSdsBBP).
Z informacji uzyskanych z PIG-PIB wynika, że w ramach kwoty 179 040 000 zł, kwota dotacji dla PSG wyniesie 25 200 000 zł
<u>DOTACJE CELOWE (PSG, poprzednie PSH) oraz że na kwotę tę składają się:</u>

Zgodnie z projektem ustawy budżetowej na rok 2023 założono, że PIG-PIB otrzyma kwotę 25 200 000 zł na realizację zadań PSH, w tym:

- 23 900 000 zł na wydatki bieżące (paragraf 2830);
- 1 300 000 zł na wydatki inwestycyjne (paragraf 6230).

W związku z przewidywanym wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw w2023 r. założono, że przesunięciu ulegnie kwota **13 250 000 zł**:

- 11 950 000 zł zostanie przeniesione z cz. 22 do cz. 41 jako wydatki bieżące (6/12 łącznej wartości paragrafu 2830);
- 1 300 000 zł zostanie przeniesione z cz. 22 do cz. 41 jako wydatki inwestycyjne (całość paragrafu 6230), z uwagi na okoliczność, że tego typu wydatki są ponoszone w drugiej połowie roku, po przeprowadzeniu postępowań przetargowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze względu na specyfikę projektu oraz fakt, że w zakresie podziału zadań w administracji rządowej, każde z państw preferuje własne rozwiązania, dokonanie analizy porównawczej jest bezprzedmiotowe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy do spraw środowiska	**1**	Analiza własna	Przeniesienie środków - zwiększenie
Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej	**1**	Analiza własna	Przeniesienie środków - zmniejszenie
Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy	**1**	Analiza własna	Zmiana podmiotu udzielającego dotacje na realizację zadań PSH

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Ze względu na zakres regulacji stanowiący o wewnętrznej organizacji i podziale zadań w administracji rządowej nie planuje się przeprowadzenia konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (NFOŚiGW)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (NFOŚiGW)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki NFOŚiGW	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Zmiana nie spowoduje wzrostu wydatków z budżetu państwa											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektodawca zakłada, że przesunięcie środków z cz. 22 – gospodarka wodna do cz. 41 – środowisko nastąpi w ramach istniejących środków (brak wpływu na sektor finansów publicznych). Rozporządzenie nie powoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby starsze i niepełnosprawne	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	brak wpływu						
	osoby starsze i niepełnosprawne	brak wpływu						
Niemierzalne		brak wpływu						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie dotyczy						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy w skali ogólnokrajowej.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Brak wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, co powinno być zbieżne z dniem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Efekty wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru w zakresie wprowadzonych zmian.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
